

4271

శ్రీ మినాక్ష్యనమః

శ్రీ మ దాంధ్ర
లింగపురాణము

Q23:223
35F9C

గ్రంథకర్త:

విద్వాన్

ములుగు చంద్రమాలి శాస్త్రి

26
13.

రజత ముద్రాక్షరశాల : తెనాలి.

Q23:223 5425
35F9C
Chandramaulisastri,
mulugu
Madandra linga
Puranamu.

35F9C

SHRI JAGADGURU VISHWARADHYA JNANAMANDIR
(LIBRARY)
JANGAMAWADIMATH, VARANASI

• • • • •

Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.

[illegible]

నాల్గవ పుష్పము.

శ్రీ మహాత్మ్యము

శ్రీ మ దాంధ్ర లింగపురాణము

అష్టాదశ మహాపురాణములలో నొకటియని ప్రసిద్ధిగాంచిన
లింగపురాణమున కాంధీకరణము

గ్రంథకర్త,

తెనాలి తాలూకా హైస్కూలునందు ఆంధ్రోపాధ్యాయుడగు
వి ద్వాన్

ములుగు చంద్రమౌళి శాస్త్రి

—(౧)—

ప్రకాశకులు,

నంది కేశ్వర గ్రంథమండలి వారు

మొదటి కూర్పు 1000 ప్రతులు

రజత ముద్రాక్షరశాల : తెనాలి.

కాపీరైటు రిజిష్టరు)

1929

Q23:223
35F9C

SRI JAGADGURU VISHWAKARMA
JNANA SIMHAGAN JNANAMANDIR
LIBRARY
Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. 5425

శ్రీమీనామైవమః.

విజ్ఞాపనము

చగాచర ప్రపంచనిర్మాతయగు పరమేశ్వరుడు తనకు ప్రపంచోద్ధరణంబు ముఖ్యకర్తవ్య మగుటజేసి ప్రతియుగంబునను నేదియో నొక యవతారంబు ధరించి యనుగ్రహంబున శిష్టరక్షయు నిగ్రహంబున దుష్టశిక్షయు గావించుచుండును. “వ్యాసోనారాయణోహరి” యనునట్లు వేదవ్యాసమహాషిః శ్రీమన్నారాయణాంశ సంభూతుడు. అమ్మహాత్ముడు కరుణాద్రవ్యహృదయుడై ధర్మబోధకంబులుగ శృతి స్మృతి పురాణేతిహాసంబుల నొసగెను. అందు పురాణంబులు పదునెనిమిది. ఆవి సుహృత్సమ్మితములు. అందు లింగపురాణము పదునొకండవది. పురాణ లక్షణంబులగు సర్వప్రతీసర్గ వంశమన్వంతర మశానుచరితంబులతో కరంబులరారుచు బురాణరాజ మన బ్రహ్మసింగాంచినది. ప్రత్యేకము శివోత్కర్షక ప్రతిపాదకమేగాక విష్ణుభక్తిప్రేరేపకంబులగు కథలుగలిగి శ్రవణమాత్ర పాపనివారకమైయున్నది. జగత్కర్తామగు లింగమహిమయు తద్ధారణఫలంబును లింగధారణాధికారి లక్షణంబును నిందు ముఖ్యంబులు. జగత్కర్తయగు భవానీమహారూ డీగ్రంధకరణమునకు లక్ష్యము. ఈ గ్రంథము రెండు భాగములుగ విభజింపబడినది. పూర్వభాగంబున నూటతొమ్మిదధ్యాయంబులును సుత్తరభాగంబున నేబదియైదధ్యాయంబులును గలవు. ఇందుత్తరభాగంబున నిరుపదియొకటవ యధ్యాయంబున లింగధారణకు ముఖ్యాంగమగు ఓక్షా విధి విశదముగ వర్ణింపబడినది.

పఞ్చతములందు శైవమగ్రగణ్యము. కనుకనే శైవము ప్రధమమున పరిగణింపబడినది. అనాది సిద్ధమైనది. కాని; ప్రస్తుతకాలమున శైవమతము స్వల్పమైనందువలనను తక్కిన మతములు బాహుళ్యము లగుటవలనను శైవులలో విశేషముగ పండితులును ధనవంతులును లేకుండుటవలనను శైవగ్రంథములన్ని నముద్రితములై జీర్ణించుచున్నవి. మొదటినుండియు బరమత శ్రేయస్సహిష్ణుత్వము గలవారరుదు, చాలమంది ముద్రాపకులు శైవేతరులగుటచే శైవగ్రంథములలోని శివోత్కర్షక ప్రతిపాదకములగు విషయముల మార్పుటయో తగ్గించుటయో సంభవించుచున్నది. దానిని సవరించుట కష్టసాధ్యము. “కల్యాణైవమహోచక” మను పలుకు నిజమైనది; సమయము దొరకెగవాయని తమకు బాధకములనితోచిన యితర గ్రంథములందలి విషయముల తగ్గించువారు పఞ్చతాచార్యుండగు వ్యాసమునీందుని నుద్దేశమునకు భంగముకలిగించుట సాహసకృత్యమేయగునని తలంపకుండుట వింతయగుచున్నది.

ఈపురాణరాజ మణువదిసంవత్సరములకు బూర్వము దెలుగులిపిలో ముద్రింపబడినది. ఆపుస్తకము లిప్పుడు దొరుకుటలేదు. పిమ్మట యిరువదియైదు సంవత్సరములకు బొంబాయిలో నాగరలిపియందు ముద్రింపబడినది. ముద్రాపకు లాగ్రంథమందలి యుత్తరభాగంబున చీక్షావిధిలో నీక్రింది శ్లోకములు తీసివేసిరి.”

శ్లో॥ సంవత్సరముయేనాథ పంచాక్షరయుతేనచ శక్తిపాతం విధాయాథ
సమ్యజ్ఞానాభివృద్ధయే వీరసి తేభిష్టితేచ గంధపుష్పాది పూజితే జలాధివాస
నాద్యైశ్చ సంసాగ్రైః ప్రాశస్త్యసంస్కృతే ఆప్త్యింశతకృతా
న్యాసంలింగకృత్యావిధానతః షడధ్యానా స్వవేత్తీతేబ్రహ్మవిష్ణు శివాత్మకే
లింగప్రాణాంస్తుసంసాధ్య అనునీతేతిమంత్రతః స్వస్యాగ్రేసంసాస్థితస్యాస్యదేశికః
కరుణానిధిః కుర్యాద్దీక్షాం మహాశైవీం అవిద్యాపాశకృపసీం, స్థితీయతే లింగసంబం
ధఃక్షీయతేచ మలత్రయం దీయతేక్షీయతేతస్మాత్సావీక్ష్యేతి నిగద్యతే సాచీక్షా
పరమాదైవీ త్రిధాభవతినిర్మలా ఏకావేదాత్మికా సాక్షాదన్యామంత్రాత్మికామతా
క్రియాత్మికాపరాకాచి దేవమేవత్రిధాభవేత్ హస్తమస్తకసంయోగా చ్చలద్యేదేతి
గీయతే గురుజోషీతాకర్ణే యానామంశ్రేతికధ్యతే శిష్యపాణితలేదత్తాయాచీక్షా
సాక్రియాద్యతా పాశానశేషాకర్తర్యా చ్చిత్వాలింగ సమాదిశేత్ కర్తరీశివచీక్షా
స్యాద్యయాపాశాశ్చిత్తసా కృత్యాశైవీం పరాంచీక్షాం తత్త్వవిద్యాం శివాత్మికాం
చిత్వావిద్యామహాశోకం కళాధ్యానం విచింతయేత్ యథాకళాతథాభావోయథాభా
వస్తథామనః యథామనస్తథా నృప్తిర్యథాదృష్టిస్తథాస్థలం యాకళాపరమానూత్నా
మస్తాగ్రాం బోధిసీపుగా తామాకృష్యయథాన్యామం లింగసముపవేశయేత్
తతస్త్రింగమస్యాంశేశిష్యస్యామితతేజసా సంయోజనీయంగురుణా పూర్వోక్తేనైవ
వర్తమానా తమత్రయగతానాది మలత్రయమసౌగురుః చీక్షాత్రయేణవిదాగ్ధ్యాలింగత్రి
తయమాదిశేత్ లింగస్తుత్రివిధ ప్రోక్తం స్థూలంసూక్ష్మంతు కారణం ధారయన్తో
నరాస్థూలం కారణం సంప్రయాంతిహి, కుర్యాత్త్రిపుటిసంధానం శివసాయుజ్యకా
రణం వక్ష్యేత్రిపుటిసంధానలక్షణం శివయోగినాం స్థూలలింగస్య దేహస్యసూక్ష్మస్య
మనసస్తథా కారణస్యాత్మనా నిత్యంయర్వాదైక్యమతంద్రితః లింగేనధారయేలింగం
ధ్యాయేచ్చితేన శంకరం స్వాత్మనా భావయేత్సూక్ష్మమైక్య భావేనస్వతః ఏతత్త్రి
పుటిసంధానలక్షణం పరిక్షీరితం కీలోద్భవమరయోగేన భృమరోభవతిస్సృవం మానవ
శివయోగేన శివోభవతినిశ్చయం అనేనవర్తనాగచ్ఛేత్ సజీవస్సేనశంకగఃబ్రహ్మ
విస్వాదయోదేవామనయో గౌతమాదయః ధారయంతి సదాలింగ ముత్తమాంగే
విశేషతః వేదేషుశాస్త్రసంఘేషు పురాణేష్యుగమేషుచ బ్రాహ్మణస్య సమా
ఖ్యాతం లింగధారణముత్తమం బ్రహ్మేతిలింగమాఖ్యాతం బ్రహ్మణఃపతిరీశ్వరః
పవిత్రం తద్ధివిఖ్యాతం తత్సమృతాత్తనుశ్శుచిః ఋగిత్యాహపవిత్రం తే వితతం

బ్రహ్మణస్స తే. తస్మాత్పవిత్రం తల్లింగంధార్యం శైవమనామయం అత పతమర
 జ్ఞో వైహ్యక్షీ సంసారలక్షణః దీక్షరయారహితహ్నుజ్ఞానాన్నుయాల్లింగముత్తమం
 యఃకరోతితపఃపూర్వం సతత్తతమరుచ్యతే. పరిపక్వోవిమోక్షాయ సోస్నుతే లింగ
 ధారణం నకరోతితతః పూర్వం సోబ్రతద్దమరుచ్యతే అధర్మ్యయం విమోక్షాయ
 సోస్నుతే లింగధారణం యజురప్యాహసర్వం వై లింగంస్థాపయతీతిచ. తస్మాద్ధార్యం
 మహాలింగం పాణిమంత్రేతి మంత్రతః, పాణాలింగంవినిక్షిప్య దీక్షా కాలెగురుశ్శివం
 యేనస్తువతి తన్మంత్రంపాణి మంత్రంవదంతిహి, పవిత్రత్వత్వాన్మహేశస్య శివస్య ప్రతి
 పాదనాత్. పవిత్రకరణాత్ పుంసాంపవిత్రమితికథ్యతే. అతస్సర్వేషు కాలేషు
 ధారయేల్లింగముత్తమం, గచ్ఛంస్తిప్తౌ స్వపక్ జాగ్రన్నున్మిషన్మిషన్నశుచిర్వాప్యశు
 చిర్వాపిలింగం సర్వత్రధారయేత్. లింగధారీసదాశుద్ధో నిజలింగమనోరమం అర్చ
 యత్ గంధపుష్పద్వైకరవీరైస్సమాహితః, నిత్యానికర్మబృందాని తథానైమిత్తికానిచ
 శివార్చణధియామర్యాత్సమ్యక్ జ్ఞానాభివృద్ధయే. కర్మణాజ్ఞానవాక్ భూత్యాజ్ఞానే
 నానందమాప్నుయాత్, జ్ఞానాదేవతుకైవల్యమితివే దవిదాంవరా, అకృత్యావిహితం
 కర్మనిషిద్ధం పరివర్జయేత్. నిషిద్ధపరిహారేణ విహితే లభతేమతిం. తస్మాత్సర్వ ప్రయ
 త్నేన శివారాధనతత్పరః నిత్యంనైమిత్తికం కృత్యా కామ్యంకర్మసదాత్మజేత్. నకర్మ
 ణానప్రజయాధనేనచ సదైవహి అమృతత్వమవాప్నోతిత్యాగేనైకైవకేవలం, అవిద్యా
 పటలంఛేత్తుం సమర్థఃకర్మచోదితం. కర్మణః పాశహేతుత్వాత్వాకాబంధన
 హేతవః, అవిరోదిత యాకర్మనా విద్యాంవినివర్తయేత్. విద్యావిద్యాం నిహం
 శ్యేవతేజస్విమిరసంఘాత్. అవిచ్ఛిన్నమివాజ్ఞానం తన్నాశేసతికేవలం స్వయం ప్రకా
 శతేలింగం మేఘపాయేంశుమానివ. అజ్ఞానకలుషంజీవం జ్ఞానాభ్యా సాద్వినిర్మలం
 కృత్యాజ్ఞానంస్వయం సశ్యేజ్జలం కతకరేణువత్. సంసారస్వప్నతుల్యోహిరాగ ద్వేషాది
 సంకులః స్వకాలే సత్యవదాభితి ప్రబోధేసత్యవదాభిజేత్. తావత్సత్యం జగదాభితిశక్తి
 కారజతంయథా, యావన్నజాయతే లింగంసర్వాధిస్థానమద్వయం, సత్యేలింగేహ్యమ
 న్యూతే నిత్యేలింగేప్రకల్పితః శక్తయోవివిధాస్సర్వాహాకేకటకాదివత్. నానౌ.
 పాధి వశాదేవనామజాత్యాశ్రమాదయః లింగేహ్యోరోపితాస్తేయే రసవర్ణాదిభేదవ
 అచార్యలింగంప్రథమం గురులింగంద్వితీయకం శివలింగంత్వతీయం స్వాచ్యులింగం చతు
 ర్థకం ప్రసాదంపంచమంలింగం మహాలింగంతుషష్ఠకం. భక్తోమహేశ్వరశ్చైవ ప్రసాదీ
 ప్రాణలింగకః శరణైక్యంస్తవైష్షడ్భిః క్రమాల్లింగముదాహృతం. సహ సారాంబుజ
 గతం చంద్రఘండలమధ్యతః గురుంతస్మంత్ర తోవాహ్యతద్వామాంకస్తశక్తికం. శుద్ధ
 స్ఫటికంసంకాశం శ్వేతవస్త్రధరంవరం తత్ప్రప్రచూన మాల్యాదిభూషణేన విభూషితం
 వరాధయకరధీరం త్రిణేత్రంకరుణానిధిం. పరమానందమదితం మందస్మితముఖాంబుజగ
 ఏకలింగంత్రయం రూపంచరేష్టగురునామతః. పట్నక్రస్థానసంచాగో జ్యోతీరూపో
 మహేశ్వరః. స్వయంభులింగం పరమంబాణలింగం చతుర్థకం. చిల్లింగం పంచమం

జ్ఞేయం పద్మమానందలింగకం జ్యోతిర్లింగం సప్తమంతు విజ్ఞేయం యోగిభిస్సదా. బిందు
స్వరూపామలమాలపీఠం నాదస్వరూపస్ఫురదూధక్షపీఠం. కళాశ్మతిర్యగత గోముఖా
ధ్యం చిద్రూపలింగం హృదయాబ్జసంస్థం. పుష్పాణ్య హింసేంద్రియ నిగ్రహశ్చదయాత్మ
మాజ్ఞానసమాహ్వయాని. ధ్యానంతపస్సత్యమయూభిరేవం ప్రపూజయేదాత్మనిషిధ్ధ
లింగం. అతఏవమహేశ్వర్యం యోగమష్టాంగమాదరాత్. శివపూజాగమేతద్ధి తస్మా
దభ్యసనంచరేత్. నిరంతరకృతాభ్యా సాజ్జరామరణవృత్తః. సజీవేదిచ్చయాలోకేతతో
ముక్తిమవాప్నుయాత్. యమేననియమేనైవ మన్యేభక్తి ఇతిస్వయం. స్థిరాసన సమా
యుక్తో మహేశ్వరపదాన్వితః. చరాచరలయస్థానం లింగమాకాశసజ్జకం. ప్రాణే
తద్యోగ్మిసంలీనే ప్రాణలింగీభవేత్పుమాక్ ప్రత్యాహారణ సంయుక్తః ప్రసాదీతి
సంశయః ధ్యానధారణసంయుక్త స్మరణసలివాక్ సుధీఃలింగైకోద్యతభావాత్మానిశ్చల
శ్చసమాధినా. ఏవమష్టాంగయోగేన చిరజీవీభవేన్నరః. తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన
కర్మణా జ్ఞానతోపివా. సదాచాష్టాంగమగ్రేణ శివపూజాం సమభ్యసేత్ అంతర్లింగాను
సంధాన మాత్మవిద్యాపరిశ్రమః. గురుపాసశక్తిశ్చ కారణంమోక్షసంపదాం వైరాగ్య
జ్ఞానయుక్తానాం యోగిన్వాస్థిరచేతసాం. అంతర్లింగానుసంధానే శుచిర్పాప్యేవ
జాయతే. తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన గురుణాకాశ్రమేదినా. అనుగ్రహాయయదత్తం తల్లిం
గంపూజయేత్సదా. మునేవత్వే విశేషేణశృణులింగార్చనక్రమం. పూజోపచారవిధినా
షట్కరింశద్భేదమీరితం. పూజాద్వాదశధాప్రాక్తా శివసిద్ధాంతతత్పరైః. ఉపచారా
స్తధాచైవ చతుర్వింశ ద్విధాస్మృతాః. విభూత్యభ్యుత్పన్నా లింగకరణంస్తుపస్యచ.
అంగారతాపనంచైవ భూతసంజీవనంతతః. భూపప్రసారణంచైవ తతోగంధావతంసనం.
అక్షతారోపణంచైవ పుష్పోపహరణంతతః. దీపప్రకాశనంచైవ నైవేద్యాన్నసమర్పణం.
తాంబూలస్య ప్రదానంచవస్త్రప్రావరణంతతః. ఏవంద్వాదశధాప్రాక్తా శివలింగార్చన
క్రియా. ఆవాహనాసనాగ్ధ్యానిపాద్యాచమనకంతతః. యజ్ఞోపవీతమాల్యానులేపనా భర
ణానిచ. ఛత్రంచామరంచైవ తాలవృంతంచదర్పణం, ఘంటాంశంఖుచగీతంచవాద్యం
నృత్యంప్రదక్షిణం. ననుస్కారస్తుతిగ్యాచ్ఛా విజ్ఞప్తిస్తవిస్తనం. ఇత్యేవముపచారాంశృ
చతుర్వింశద్విధాస్మృతాః. సమగ్రసూపచారాణాం షట్కరింశద్భేదభేదతః. షట్కరింశత్
త్వమయ్యేనాశైవీశుతిఃతిస్థితిః. ఆధారసూపచారాణాం యోగక్రమముచీర్యతే. భస్మ
స్నానాదిభిశ్శుద్ధికరణం విధివత్తతః. సంవిత్సంక్షారీమంత్రానుష్ఠానంతత ఆసనం కరాబ్జ
వీరయావేణ తతఆవాహనంపరం ఆనీయాన్గస్థలం లింగాత్పూజేశంతత్పూజానసి. విభూ
త్యభ్యుత్పన్నానిత్యం సమన్యకమనన్తరం. అపూజ్యాదిశైవసామాన్యం తతస్సుపనకర్తవ్యం.
అంగారతాపనాదీని దశచోక్తానిపూర్వవత్. తతోయజ్ఞోపవీతాది విజ్ఞప్త్యంతాయథా
యథా. విస్తనంకరస్థలింగస్యాంశోనివేశనం. ఏవంలింగార్చనం యస్తుమయ తేభక్తిపూర్వ
కం. తస్యపుణ్యఫలంసమ్యగ్యస్తునాలంచతుర్ముఖః. లింగమధ్యమహాదేవస్సాక్షా
న్నిత్యం వ్యవస్థితః. అనుగ్రహాయలోకానాంతస్సాల్లింగం ప్రపూజయేత్. లింగమధ్యే

జగత్సర్వం త్రైలోక్యం సచరాచరం. లింగవాహ్యత్వం నాస్తి తస్మాన్నింగం ప్రపూజయేత్. యోజాతునార్పయేన్నింగం నస్మరేన్న చపూజయేత్. కిల తేన బాతమాత్రేణ భూభారేణాన్న శత్రుణా. జగ్మకోటిసహస్రాణి నూకరాంతానియనిచ. సకృదభ్యర్చనాన్నింగే ముక్తస్సంసారబంధనాత్. సకృత్పూజయ తేన్నింగం గర్భజన్మనవిద్యతే. సతతంపూజయేద్యస్తు సయాతిపరమాంగతిం. ఆసమర్చ్యశివాయాభయోభంక్తే పాపకృత్తమః. శ్వమాంసభక్షణంతావదనేన రచితంభవేత్. భుంజేయాద్రుద్రభుక్తంచ రుద్రవ్రతజలం పిబేత్. రుద్రాస్మాతం సదాజిఘ్రేదితి జాబాలిక్ష్మినుతి, ప్రోక్తంత్రియంబకేనైవ అగ్నియాద్యేదవిత్తమః. యవిపాన్నాశివాయాభంక్త్యానర్పితమేవతత్. వినేభంక్షేమ లోభంక్షేమిం భుంక్షేతివైదిజాః. అధోగచ్ఛేదధోగచ్ఛేదిత్యాహ పరమాశ్రుతిః. నిర్మాల్యధారణాచ్చుభోస్సాలోక్యంలభతేనరః పాదోదకస్యపానేన సామీప్యంలభతేనదా. తస్మిన్పాదోపభోగేనసారూప్యంప్రతిపద్యతే. శుద్ధేశివప్రసాదేచశుచిత్వం యోనభావయేత్. సోపియాతినరో ఘోరంనరకం కాలమక్షయం. సుప్రతిష్ఠితలింగేచ నయథా పూర్వభావనా. తథాశివప్రసాదస్య పూర్వనామ నసంస్మరేత్. ప్రసాదం ప్రత్యరూపేణ గురోర్మానుషభావనా. శివలింగే శిలాబుద్ధిస్సఖిలు బ్రహ్మహోభవేత్. ఏవంపీత్యాప్రకర్తవ్యా యావజ్జీవం ప్రతిజ్ఞయా త్రికాలమేకకాలంవా పూజయేత్పరమేశ్వరం. అగ్నిహోత్రాశ్చవేదాశ్చయజ్ఞాశ్చ బహుదక్షిణాః శివలింగార్చన స్యైతే కోట్సం శేనాపినో సమాః సదాయజతియజ్ఞేన సదాదానం ప్రయచ్ఛంతి. సదావైవాయుభక్ష్య సకృదభ్యర్చయేచ్ఛివం, ఏకకాలం ద్వికాలంవా త్రికాలం నిత్యమేవవా. లింగేయస్య మమోదీనం లింగస్తుతిపరాచనాక్. లింగాచకానపతౌహస్తా సరుద్రో నాత్ర సంశయః. గవాంకోటి ప్రయత్నేన విధిదత్తేన యత్పలం. లింగస్యస్యైక పుష్పస్య సహస్రాంశసపూరయేత్” లింగపురాణమునకు ముఖ్యము లింగధారణము. అద్దాని కవయవభూతంబులగు దీక్షాఅక్షణఃబును లింగధారణ ఫలంబును పూజావిధియు మున్నగువానిని జెప్ప పై శ్లోకంబుల దీని వేయుటలో ముద్రాపకుల యాశయ మెట్టిదో చదువరులే యూహింతురుగాక.

నన్నయభట్టారకుడు మొదలు నేటివర కందఁగో మహాకవులు జన్మించిరి. ఎన్నియో యితిహాసముల వ్రాసిరి. ఎన్నియో పురాణముల నాంధ్రీకరించిరి. ఎన్నియో ప్రబంధముల గల్పించిరి. కాని యొక్కరును నిట్టి మహోత్తమ మగు పురాణరాజమును భాషాంతరీకరించుటగాని యట్టి ప్రయత్నము గావించినట్లుగాని తెలియదు. “లింగపురాణము జెప్పిన పింగళ నూరన్న” యను వాక్యమువలనఁ గొందరీపురాణమును పింగళ నూరనార్యుడాంధ్రీకరించియుండునని తలఁతురు. అట్లయినచో నూరనార్యుని కృతులం దెందును లింగపురాణప్రశంసయైనను లేకుండునా? కవుల చరిత్రయందైన వ్రాయబడకుండునా. కావున ఈగ్రంథ మింతవరకెవ్వరిచేతను వ్రాయబడియుంటలేదనియె జెప్ప

వచ్చును. లేక నూరనార్యకృతమైగాని తదితరరచితమైగాని యాంధ్రలింగపురాణ మెందైననుండినను నుండవచ్చును. ఇంతటి విశాలమగు దేశంబున నేమూల నేదికలదో యెట్లు దెలియను.

భగవచ్చరిత్ర మెంగనెన్నిగతుల వణింపినను కండచక్కరపానకమువలె మధురముగ నేయుండును. ఉదాత్తనాయకప్రాప్తి చే గ్రంథమునకును బచిత్ర చరిత్రమువలన నాయకునకును గౌరవము గలుగుటయేగాక కవికినికృతార్థతయగును. భక్తజన సులభుండగు మీనాక్షీమమోహరుడు సుందరేశ్వరుడు కృతినాయకుడుగను శ్రేయఃప్రాప్తికి మూలమై పదునాలుగుతరముల దిరింపజేయగల లింగపురాణ మాంధ్రీకరింపదగినదిగను నుండ స్వల్పమైనను నాచాక్కు గౌరవాన్నదమే యగునని నేనీ కృతికి గడంగితిని. ఈ గ్రంథ మాంధ్రభాషలో భాషాంతరీకరింపబడుటచే దీనికి “శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణమును” పేరిడితిని. రసగ్రహణధురీణులగు పాఠకు లిందేమియేని ప్రమాదపతి తంబులగు నెరసులున్న దోషైక దృక్కులుగాక సహృదయులై గుణమాత్ర స్వీకారంబున సంతృప్తి జెందుదురుగాతమని ప్రాధికంచుచున్నాడను. శైవమతోద్ధారకులును నిరంతర శివపూజా పరాయణులును అద్వితీయ వేదాంత విద్యావిశారదులును మనీయ విద్యాగురువులును నగు బ్రహ్మశ్రీ పులిపాక మహాసంహిత్యరశాస్త్రిగారును మహాపాఠ్యాయ చిరుదాంకితులును నలంకార విద్యాగురువులును శైవరహస్యబోధినీ పత్రికాసంపాదకులును నగు బ్రహ్మశ్రీ ముదిగొండ నాగలింగశాస్త్రిగారును నా కీ గ్రంథకరణముం దెక్కుడు ప్రోత్సహ మొనర్చుటయేగాక వలసినంత సాయము గావించి నందులకు వారికెంతయు గృతజ్ఞుడను.

ఇట్లు పండితవిధేయుడు

విద్యాక ములుగు చంద్రమాలికాస్త్రి,

ఆంధ్రోపాధ్యాయుడు,

తాలూకాహైస్కూలు, తెనాలి.

శ్రీ మినాత్మైసమః.

విషయసూచిక.

విషయము.	పుటసంఖ్య.	విషయము.	పుటసంఖ్య.
ఇష్టదేవతాదిప్రశంసనము	1	ద్వితీ యాశ్వాసము	
లింగపురాణప్రశంస	2		
కృతిభర్తృప్రశంస	4	శివుడు దారుకావనము ప్రవేశించుట	28
షష్ఠ్యంతములు	4	దారుకావనాంగనలు పరమేశుని గాంచి	
నైమిశారణ్యవర్ణనము	„	భ్రాంతచిత్తలగుట	29
నారదుడు నైమిశారణ్యమునకువచ్చుట	6	దారుకావన మునులు శివు నెఱుంగ లేక	
నైమిశీయులు సూతునితో లింగపురా		పరుషంబు లాడుట	30
ణము జేప్పునుని యడుగుట	7	దారుకామునులకు బ్రహ్మ దేవుండతిధి	
సూతుడు నైమిశీయులకు లింగపురా		మహిమ వినిపించుట	31
ణము వినుచుట		సుదర్శనోపాఖ్యానము	33
లింగపురాణాను క్రమణిక	8	యముడు సుదర్శనుని బరీక్షించుట	36
ప్రాకృత ప్రాథమిక సర్గాదికథనము	20	బ్రహ్మ దేవుడు దారుకామునులకు	
కల్పాదికాలవిభాగ కథనము	12	సన్యాసయోగము జెప్పుట	40
సనకసనందనాదులృత్పత్తి	23	శ్వేతోపాఖ్యానము	„
వ్యాసరుద్రావతారకథనము	25	శ్వేతయమ సంవాదము	42
యోగలక్షణము	27	బ్రహ్మ దేవుడు దారుకామునులకు లింగ	
యోగాభ్యాస విఘ్నములు	28	పూజానిధి నెఱింగించుట	47
యోగసిద్ధులు	29	శివుడు దారుకామునులకు హితోప	
ఈశ్వరప్రసాదాహుకాలు	„	దేశము జేయుట	49
సద్యోబాహోత్పత్తి	20	యోగిగర్భములు	51
నామదేవోత్పత్తి	22	క్షుపదధీచోపాఖ్యానము	52
తత్పురుషోత్పత్తి	„	దధీచి క్షుపునకు బ్రాహ్మణాధిక్యంబు	
అఘోరోత్పత్తి	22	జెప్పుట	54
అఘోరమంత్రమహిమ	23	దధీచి క్షుపుని కొట్టుట	56
ఈశానోత్పత్తి	„	శుక్రుడు దధీచి కీశ్వరాచార్యున ముప	
జ్యోతిర్లంగోత్పత్తి	24	దేశించుట	57
బ్రహ్మవిష్ణులుపరస్పరాధిక్యంబుపలుకుట	25	క్షుపుడు శ్రీహరిని వినుతించుట	59

విషయము.	పుట సంఖ్య.	విషయము.	పుట సంఖ్య.
క్షుపుడు విష్ణువుతో దధీచియొనర్చిన		బ్రహ్మదేవు డీశ్వరుని ప్రపంచమున ధర్మ	
యనమానము జెప్పట	60	రక్షకై యవతరింపు మని ప్రార్థించుట	89
దధీచి విష్ణువుతో సంభాషించుట	„	నందికేశ్వర ప్రాదుర్భావము	90
దదీచి బీరంబులకు నారాయణు		శిలాదుడు నందీశ్వరుని గొనియాడుట	91
డలుగుట	63	నందికేశ్వర జాతకర్మాది కరణము	92
నారాయణుండు దధీచిపై చక్ర		మిత్రావీరు ణులునందీశ్వరుగాంచ	
ప్రయోగించుట	64	వచ్చుట	98
నారాయణుండు దధీచిచే పరాజితుం		శివుడు నందీశ్వరునకు వరము	
డగుట	65	మొసగుట	95
నారాయణుడు దధీచిని పొగడుట	66	పంచన దప్రభావము	97
తృతీయాశ్వాసము		జప్యేశ్వర మాహాత్మ్యము	98
నందీశ్వరుడు సకలమాయనకు		శివుడు పార్వతితో నందీశ్వరుని ప్రము	
నిజచరిత్రము జెప్పట	70	ధాధి పతిని జేయుదునని జెప్పట	„
శిలాదుడు పుత్ర వాంఛ నిండ్రుని		నిందికేశ్వర పట్టాభిషేకము	100
గూర్చి తపము జేయుట	71	నందికేశ్వర వినానము	105
శిలాదుడయొనిజడగు పుత్రు		పాతాళాది లోకంబులు	108
నిమ్మయింద్రుని గోరుట	„	దీప్తివేశ్వర కథనము	„
యాచకలక్షణము	72	భారతవంశ వర్ణనము	110
పద్మయోని యండయోని త్యాది		భరతుడు పుడమి పాలించుట	111
కథనము	74	మేరుపర్వతాది వర్ణనము	„
వైష్ణవ సృష్టి	75	నవవరాది వర్ణనము	115
యృగధర్మములు	„	భువననిన్యాసోద్దేశ స్థాన వర్ణనము	116
కలియుగ ధర్మములు	78	దేవకుటాది పర్వతస్థశంకరాలయాది	
పద్మయోని దేవీపుత్రు డగుట	79	వర్ణనము	118
శిలాదు డయొనిజా డగు పుత్రునికై		నవవరాసువృత్తి వర్ణాయోగోభజనాది	
విచారించుట	81	కథనము	119
శివుడు శిలాదునకు బ్రసన్ను డగుట	82	స్వత్వాదివిపస్థ పర్వతకథనము	121
బ్రహ్మదేవుడు శివునితో ప్రపంచ		చతుర్థాశ్వాసము.	
స్థితిని జెప్పట	85	ద్రువోపాఖ్యానము	123

విషయము	పుట సంఖ్య.	విషయము	పుట సంఖ్య.
ఉత్తానపాదుని పరిపాలనము	124	పరమేశ్వరుడు త్రిపురాసురులకు	
ఉత్తానపాదుడు కొలువుండుట	128	వరములూసగుట	161
ధ్రువుడు తండ్రికడకేగుట	,,	త్రిపురాసుర భాధితులగు వేల్పుల	
సురుచి ధ్రువుని పరిభవించుట	129	నారాయణుఁడాదరించుట	165
ధ్రువుడు సురుచితో సంభాషించుట	130	త్రిపురాసురుల ధర్మవిఘ్నంబునకై	
సునీతి ధ్రువుడురాక తడయుటచే		విష్ణువు మాయాపురుషుని సృష్టించుట	166
జింతించుట	131	శివుడు త్రిపురాసురులవధించుట	168
సునీతి ధ్రువునితో హరిని నేవింపుమని		బ్రహ్మదులుత్తిపురాని స్తుతించుట	169
చెప్పుట	132	బ్రహ్మదేవుడు విష్ణుదులకు లింగా	
ధ్రువుడు తపోవనమునకేగుట	134	ర్చనా వశ్యకత్వము జెప్పుట	,,
విశ్వామిత్రుడు ధ్రువునాదరించుట	136	లింగ భేదములు	170
ధ్రువుడు తపముగావించుట	137	తత్త్వ లింగఫలములు	171
సునీతి రూపంబున పితాచము ధ్రువుని		ఈశ్వర సగుణత్వకథనము	,,
వంచించదలచుట	138	ఉమామహేశ్వరవ్రతము	171
శ్రీమన్నారాయణుడు ధ్రువునకు		శారదాచరిత్రము	173
ధ్రువస్థానమిచ్చుట	140	మునిమోహశమనము	179
దేవదానవాదుత్పత్తి	,,	అణిమాది గుణప్రాప్తి కథనము	180
శక్త్యాఖ్యవసిష్ఠ సుతోపాఖ్యానము	143	శౌచాచారాది లక్షణము	,,
పరాశరుఁడీశ్వరానుగ్రహమున మృతు		మృతచిహ్నములు	181
లైన పితృదుల బ్రదికించుట	145		
		షష్ఠాశ్వాసము.	
పంచమాశ్వాసము			
సూర్యవంశవర్ణనము	148	అంధక గాణపత్య ప్రదానకథనము	183
చంద్రవంశవర్ణనము	154	అంధకచరిత్రము	,,
యయాతిచరిత్రము	156	వరాహరూప విష్ణుకృత హిరణ్యాక్ష	
యయాతి పౌరజనసంనాదము	157	వధ	187
యదువంశాదివర్ణనము	160	యజ్ఞవరాహమూర్తి హిరణ్యాక్ష	
త్రిపురాసురోపాఖ్యానము	161	రుధిరపానంబున మత్తుడై జగముల	
		గలించుట	197

విషయము	పుట సంఖ్య.	విషయము	పుట సంఖ్య.
యజ్ఞవరాహ కృత బాధకోర్వక		ప్రహ్లాదుడు హిరణ్యకశ్యపునకు విష్ణు	
సురలు వగచుట	198	ప్రభావము జెప్పట	231
సురలీశ్వరునితో యజ్ఞవరాహ కృత		హిరణ్యకశ్యపుడు ప్రహ్లాదుని నంది	
బాధల జెప్పట	,,	చుట	232
ఈశ్వరుడు యజ్ఞవరాహంబునకు		హిరణ్యకశ్యపుడు ప్రహ్లాదుని దండి	
నీతి నుపదేశించుట	201	చుట	235
యజ్ఞవరాహ మీశ్వరునిస్మరించుట	,,	ప్రహ్లాదుడు భగవంతుని స్తుతించుట	236
విష్ణువు శంకరుని ప్రార్థించుట	202	నృసింహారాధివిధానము	238
శివుడు యజ్ఞవరాహ దంష్ట్రదాబ్బుట	,,	నృసింహమూర్తిక హిరణ్యకశ్యపుని	
దితిసంతానార్థము కశ్యపుని వేడుట	205	వధించుట	,,
దితిదుష్టసంతానప్రాప్తి గూర్చి చింతి		దేవతలు నృసింహదేవుని స్తుతించుట	239
చుట	209	దేవతలు నృసింహాతికారకోర్వక యీశ్వ	
బ్రహ్మదేవుడు సురలకు హిరణ్యాక్ష		రునితో మొరవెట్టుట	240
హిరణ్యకశ్యపుల జన్మప్రకారము		శరభావతారఘట్టము	242
జెప్పట	212	వీరభద్రుడు నృసింహమూర్తికి నీతిగర	
సనకాదులు జయవిజయములకు శాప		పుట	242
మిచ్చుట	223	నృసింహమూర్తిక వీరభద్రుని దిరస్కరిం	
హిరణ్యాక్ష హిరణ్యకశ్యపులజననము	228	చుట	243
హిరణ్యకశ్యపుడు హిరణ్యాక్షుని		నృసింహుండు శరభ తేజంబున జితుం	
మృతికై వగచుట	220	డగుట	245
హిరణ్యకశ్యపుడు బ్రహ్మను స్తుతిం		నృసింహు డీశ్వరుని స్తుతించుట	246
చుట	222	దేవేంద్రుడు శివుని పూజింపగోరి	
బ్రహ్మదేవుడు హిరణ్యకశ్యపునకు		కైలాసమున తేగుట	249
వరములిచ్చుట	224	ఇంద్రుడు ప్రమథునిపై గినియుట	251
ప్రహ్లాదచక్రము	225	పరమేశ్వరు డింద్రునిపై ఫాలనేత్రము	
ప్రహ్లాదుని విద్యాభ్యాసము	228	దెరచుట	253
ప్రహ్లాదుని వైరాగ్యము	231	శివనేత్రావలంకారమున జలంధరు	
హిరణ్యకశ్యపుడు ప్రహ్లాదుని బరీక్షిం		డుదయించుట	254
చుట	222	వరుణుడు జలంధరుని గొనిపోవుట	255

విషయము	పుట సంఖ్య.	విషయము	పుట సంఖ్య.
బ్రహ్మదేవుడువరుణుని గాంచబోవుట	256	దేవీసంభవకథనము	273
బ్రహ్మదేవుడు వరుణునితో జలంధరుండు		దత్తుండీశ్వరు ద్వేషించుట	274
రాక్షసుడని చెప్పుట	258	దత్తుడు శివుని గాదని యజ్ఞము	
జలంధరుండు జాలంధరంబునేలుట	,,	జేయుట	276
జలంధరుండు దిగ్జయంబు గావించుట	261	దాక్షాయణి దత్తయజ్ఞము జూడ	
నారాయణుండు జలంధరునితో బోరి విజి		నరుగుట	278
తుండగుట	264	దత్తుడు శివునిదూరుట	,,
బృంద జలంధరునితో శివమహిమ		వీరభద్రాచిర్యానము	279
జెప్పుట	267	వీరభద్రుండు దత్త యజ్ఞధ్వంసము	
జలంధరుండు శివునిపై దండెత్తుట	268	జేయుట	281
పరమేశ్వరునాక్యంబులకు జలంధ		నారాయణుడు వీరభద్రునిచే విజి	
రుండు గినియుట	269	తుండగుట	282
దేవతలు దానవబాధకోర్వక నారా		ఇంద్రులు తారకుని బాధలకోర్వక	
యణుని జేరుట	270	బృహస్పతి కడకేగుట	284
నారాయణుడు శివా రాధనము		బృహస్పతి యింద్రుల బ్రహ్మ	
గావించుట	272	కడకు గొనిపోవుట	284
శివుడు నారాయణునకు చక్రమిచ్చుట	273	ఇంద్రులు పార్వతీ పరమేశ్వర	
		యోగఘటనకై మన్మథునంపుట	286

— . . . —

విషయ సూచిక

విషయము.	పుటసంఖ్య.	విషయము.	పుటసంఖ్య.
పార్వతీదేవి తపముజేయుట	1	శివుని వినాహ దర్శనమునకై	
బ్రహ్మదేవుడు పార్వతీదేవినిదర్శించుట	2	నానావిధ దేవతలు వచ్చుట	27
పార్వతీదేవిబ్రహ్మతోసంభాషించుట	3	ప్రచుదగణములీశ్వరునకు కానుకలు	
శివుడుతపముజేయుగొరిని గాంచనముగుట	5	దెచ్చుట	"
పార్వతి పరమేశ్వరు స్తుతించుట	7	శివుడు వినాహమంటపము సమీపించుట	
శివుడుపార్వతిచే ఆతిథ్యముగొనుట	8		28
శివుడు పార్వతితో తపముమానుమని		పారకాంతలు శివునిజూచుట	29
చెప్పట	"	బ్రహ్మదేవుడు విష్ణువుతో శివమహి	
పార్వతిశివునితో తన నిజతత్వము		జెప్పట	31
చెప్పట	10	విష్ణువు శివసాదప్రత్యక్షసంబుజేయుట	32
శివుడు పార్వతికి పరమిచ్చుట	11	బ్రహ్మదేవుడీశ్వరునిచే నగ్నికార్యము	
హిమవంతుడు పార్వతి వియోగంబున		జేయించుట	34
విచార మొందుట	"	శివుడు పార్వతీసహితుడై కాశికరుగుట	35
పార్వతిహిమవంతుని కడకుబోవుట	13	మేనక పార్వతి వియోగంబునకై	
పార్వతి మేనకతో శివునిప్రభావము		విచారించుట	36
గూర్చి చెప్పట	14	పార్వతి మేనకకు కన్యాధర్మము	
హిమవంతుడు పార్వతిని వినాహ		జెప్పట	37
ప్రయత్నములు చేయుట	15	హిమవంతుడీశ్వరుని ప్రార్థించుట	38
దేవకాంతలు పార్వతిని పెండ్లికూతుం		పరమేశ్వరుడు మహిమవంతు నూర	
జేయుట	17	డించుట	39
శివుడు బాలుడై పార్వతి తొడలపై		మేనక గొరికిబుద్ధుల గతవుట	"
నాడుట	19	శివుడుమృగమందలి చిత్రంబులపార్వతికి	
కపటబాలుడగు నీశ్వరు దండింప బోయి		జెప్పట	43
జెల్పులు పరిభ్రమింపబడుట	20	అగస్త్యుడీశ్వర దర్శనమునకైతపాతప	
కపటబాలుండీశ్వరుడని యెరిగి		పడుట	44
బ్రహ్మాదులు స్తుతించుట	22	అగస్త్యుడీశ్వరుని గాంచుట	45
ఈశ్వరుడు బ్రహ్మాదులకు విశ్వరూపము		పార్వతి శివుని కాశిపుర మహిమ	
జూపుట	24	జెప్పుమని యడుగుట	46
బ్రహ్మదేవుడు శివునితో గాహా		వారణాశి మహాత్మ్యము	47
పత్తము గొనుమని జేడుట	25		

విషయము.	పుట.	సంఖ్య.	విషయము.	పుట.	సంఖ్య.
శివుడు దేవోద్యానంబున పార్వతితో			దారుకుడు కాలితో వీరములాడుట		„
విహరించుట	48		దారుకుని వాక్యంబులకు కాలి		
అవిముక్త త్నేత్రమహిమ	49		కోపించుట	76	
మణికర్ణికా ప్రభావము	50		దారుకుడు కాలితో యుద్ధము జేయుట	„	
గోమేక్షక త్నేత్రమహిమ	52		కాలిక రాక్షససైన్యంబును దునుముట	78	
సంగర త్నేత్రమహిమ	53		కాలిక లోకము బాధించుట	79	
శుక్రేశ్వర మహిమ	„		శివుడు కాలికా దేవిని శాంతింపజేయు		
శివుడునిజసాత్వికమూర్తులసృష్టించుట	54		భైరవునంపుట	„	
నూతుడు మనులకు గజానమోత్పత్తి			ఉపమన్యు చరిత్రము	80	
విధంబెఱిగించుట	57		ఉపమన్యుడు తపము జేయుట	88	
బ్రహ్మాదులీశ్వరుని సుతించుట	58		శివుడుపమన్యుని బరీక్షించుటకై దేవేంద్ర		
విష్ణుమూర్తి రాక్షసుల దుండగము			రూపమున బ్రత్యక్షమగుట	85	
లీశ్వరునితో జెప్పట	60		ఉపమన్యుడు కుహనా దేవేంద్రుని		
శివుడు సురల మోదార్చుట	62		నుతించుట	86	
గజాననా విర్భావము	63		ఉపమన్యుడు కుహనా దేవేంద్రునకు		
దేవతలు గజాననుని నుతించుట	64		శివప్రభావంబు జెప్పట	87	
గజానను దీశ్వరుని నుతించుట	65		ఉపమన్యుఁకీశ్వరుడు ప్రత్యక్షమగుట	88	
శివుడు గజాననునకు గణాధిపత్యం			ఉపమన్యుడు శివుని నుతించుట	„	
బొనంగుట	„		శివుడుపమన్యునకు గాణపత్యంబిడుట	89	
సంధ్యాకాల వర్ణనము	67		అంబరీషుడు మార్కండేయశ్రమమున		
పరమేశ్వరుడు తాండవము జేయుట	„		కేగుట	92	
దారుకాసుర చరిత్రము	68		మార్కండేయు డంబరీషునకు కాశీ		
దారుకుడు లోకంబుల బాధించుట	69		పాఖ్యానము జెప్పట	93	
దారుకుని బాధల కోర్కక వల్పులు			కాశికుడు విష్ణుభక్తి ప్రసిద్ధుడగుట	94	
బృహస్పతిని జేరుట	70		కలింగాధిపతి కాశికాదుల		
బ్రహ్మ దేవుడమరుల శివుకడకు గొని			నవమానించుట	99	
పోవుట	71		బ్రహ్మ దేవుడు కాశికాదుల గౌర		
శివుడు దారుకాసుర సంహారంబుకై			వించుట	100	
పార్వతినినియోగించుట	72		శ్రీవిష్ణువు కాశికాదులకు యథోచిత		
పార్వతికాలికా రూపము వహించుట	74		వరములిచ్చుట	102	
కాలిక దారుకు నెదిరించుట	75		తుంబురుడు వైకుంఠమునకు వచ్చుట	103	

విషయము.	పుట.	సంఖ్య.	విషయము.	పుట.	సంఖ్య.
గానమహిమ		106	పర్వతుడను ముని యంబరీషుని కడ		
నారదుడు గానబంధువను నులూక			కరుడెంచుట	149	
మును దర్శించుట	107		శ్రీమతి విష్ణువు పాణిగ్రహణంబు		
రాజపురుషులు హరిమిత్రుని			జేయుట	150	
బంధించుట	111		శ్రేష్ఠుడేవి చరిత్రము		161
భువనేశ్వరుడు హరిమిత్రుని			మార్గిందేయుడు దుస్సహసుకు		
దండించుట	112		శుభాశుభ ప్రదేశంబుల జెప్పట	163	
హరిమిత్రుడు భువనేశ్వరునకు బర			అలక్ష్మీస్థానంబులు	164	
మేశ్వరునాధిక్యము జెప్పట	113		దుష్ట స్త్రీలక్షణము	168	
భువనేశ్వరు డంతకునితో సంభా			అష్టాక్షర మంత్రమహిమ	171	
షించుట	115		ద్వాదశాక్షరీ ప్రభావము	172	
భువనేశ్వరుడు యమాజ్ఞ నులూక			పంచాక్షర మహిమ	178	
యోనిబుట్టుట	116		దౌంధు మూలోపాఖ్యానము	179	
శ్రీహరి నారదుని గానమున కసం			దౌంధు మూకుండు వేశ్యక దూరుట	182	
తృప్తి జూపుట	118		దౌంధు మూకుం డంగిలోమునతో		
శ్రీకృష్ణుడు నారదుని గానము			నిజవృత్తాంతము జెప్పట	188	
బరీక్షించుట	121		కళావత్సర పాఖ్యానము	186	
శ్రీకృష్ణుడు నారదుని గానవిద్యా			కళావతి దశరథునితో పంచాక్షరీ		
వికారదునిజేయుట	125		మంత్రము జపించుచుని చెప్పట	191	
భక్తి స్వరూపము	123		కళావతి వజ్రబాహునకు సూర్యశర్మ		
శివభక్తలక్షణము	127		చరిత్ర జెప్పట	194	
విష్ణు భక్తలక్షణము	129		మానదుడు సూర్యశర్ముని సాధింప		
అంబరీషో పాఖ్యానము	180		బూనుట	195	
పద్మావతి భర్తతో స్వప్నవృత్తాంతము			అంగిలోముని దౌంధుమూకునకు రుద్రాక్ష		
జెప్పట	131		మహిమ జెప్పట	205	
అంబరీషుని జననము	136		రుద్రాక్షోత్పత్తి	206	
అంబరీషుడు తపము జేయుట	139		రుద్రాక్షమహిమ	207	
శ్రీ విష్ణువంబరీషునకు బ్రత్యక్ష			సగంగుడు సుప్రతీపుని పరిభవింప		
చూగుట	140		బూనుట	222	
అంబరీషుని కడకు నారదుడయడెంచుట	144		జామిత్రో పాఖ్యానము	222	
నారదుం డంబరీషునితో గామా			సుప్రతీపుడు సాలంకునకు కాంతో		
పత్మిప్రాముఖ్యంబు జెప్పట	145		పాఖ్యానము జెప్పట	224	

విషయము.	పుటసంఖ్య.	విషయము.	పుటసంఖ్య.
కాంతుడు కాళికా బలిక్త విక్రయంప		శివమాహాత్మ్యము	247
బడుట	236	శివపూజావిధి	250
అంగి రసుండు దౌఢమాకునకు		గురుశిష్య లక్షణము	253
విభూతి మహిమ జెప్పట	230	శివపూజాక్రమము	256
పాశుపత వ్రత మాహాత్మ్యము	237	సారస్సావిధి	265
సందీప్యరుడు సంతకు మారునకు		అఘోరార్చన విధి	264
బాసుపత వ్రతమహిమ జెప్పట	238	హామ ద్రవ్య విశేషవిధి	273
భక్తి భేదములు	239	అభిచారిక విశేషవిధి	272
పార్వతీ పరిమేళనరుల విభూతి		వజ్రవాహినీ విద్య	276
మహిమ	242	వజ్రవాహినీ విద్యావినియోగ క్రమము	277
ఈశ్వర స్వరూపములు	241	త్రయంబక మంత్రవినియోగవిధి	278
ఈశ్వర మహిమ	245	ఈశ్వర ధ్యాన క్రమము	280
పంచ బ్రహ్మను కథనము	246	ఫలశ్రుతి	

శ్రీ మీ నా మై న మః

శ్రీ మదాంధ్ర లింగ పురాణము.

పూ ర్వ భా గ ము.

ప్రథ మా శ్వా స ము.

ఇష్ట దేవతాది ప్రశంసనము

ॐ నమః శివాయ

ఉ॥ శ్రీలకు వాసమైనది య ♦ శేష చరాచర లోక సృష్టికిఁ బాలించు జగత్ప్రీతయ ♦ శాసనకర్తృతఁ దాల్చి పాండ్య భూ చాలమనస్సరోజదళ ♦ భానుసహస్రమునై మఝియ భ ద్రాధికీ గారణంబయిన ♦ యాదిమ తత్వము నాశ్రయించెదన్.

సీ॥ తనపాండ్యరాజ సు ♦ తాత్వంబునకు సాక్షి, యలమధు రాధిప ♦ త్వంబొకండు తనపంచ భూతాత్మ ♦ తకు సాక్షి క్షణమాత్ర, నిర్మితాభిలలోక ♦ నికర మొకండు తన భక్త వాత్సల్య ♦ మునకు సాక్షి యజస్ర, వర్ధమానాస్మద్వి ♦ భవమొకండు తనదైత్య నాశక ♦ త్వంబునకు సాక్షి, సంహృతశేష దు ♦ ప్రతీతియొందు గాఁగ సకలంబునకు దాన ♦ కర్త్రయగుచు, సుందరేశ్వరు నథాంగ ♦ మందుఁజెలగు మధుర మీనాక్షియెపుడు మామక హృదయ, రాశమున వసియించి భద్రముల నొసంగు.

మ॥ తలి దండ్రుల్ తొడవైని జేర్చుకొని య ♦ త్వంతాను రాగంబుమై నలరున్ జెక్కుల నొక్కరొక్కటిగ నా ♦ స్యంబెత్తి ముద్దాడు వే శల నవ్వారి ముఖద్వయంబొకటి స ♦ ల్పన్ గోరి యాత్మావసం బులలిన్ వెన్నుకులాగు విఘ్నపతి మమ్మున్ ♦ బ్రోచు నశ్రాంతమున్.

ఉ॥ పాప భయంబు వీడి తమ ♦ వారి కనిష్టమొనర్చుచున్ సభన్ ద్రౌపది కట్టు పుట్టముల ♦ రాల్చి పరాభవమున్ బొనర్చు నా పాపుల త్రుళ్ళడంచి శ్రిత ♦ వత్సలతన్ సంతాపించి నట్టియా గోమకుమారుఁ డెల్లపుడు ♦ గోరిన కోర్కెల్ల మాకోసంగుతన్.

సీ॥ జనకుఁడాయన్యజీ ♦ వన రక్షకుండునై, యలరారుచుండు ర ♦ త్నాకరుండు అవరజుండా నిభి ♦ లాది తేయానీక, సంతర్పణకరుండు ♦ శశధరుండు హృదయేకుఁ డా జగ ♦ త్సృష్టి స్థితిలయంబు, లకుఁ గర్తయైన పూ ♦ నిక గలాండు తనయుఁ డా లోకమోహనకార్య కరణ శ, క్తాత్మఁడై తనరు పుష్పాయుధుండు తల్లియా కురువృద్ధునా ♦ దరముమీఱు, గాంచి గుఱైనగూళ్ళు ది ♦ న్నించు తల్లి గాఁగ నాశ్రితులకుఁ గల్పకంబునగుచు, నెసగు శ్రీ దేవిమాయంటఁబోసగుఁ గాత.

మ॥ తనకృత్యంబు నిరంతరంబుల భూ ♦ తవ్రాతమై సృష్టికా ర్య నిరూఢస్థితినాత్మ కాశలము న ♦ వ్యాజంబుగాజూట వే

దని యంతృత్వముఁ దానబూనిన జగఁ ♦ ద్వంద్వండు వాణీధవుం
డనుకంపామతి మాకొసంగుతను స ♦ ర్వాధ్యాయరాగోగ్యముల్.

చ॥ వినయ నతోర్త మాంగులయి ♦ విజ్ఞు లజస్రము భక్త భావమున్
దనరఁగ నేనక్రీమణి ప ♦ దంబుల మొగ్గుచు నుండురట్టి పా
వననిరవద్య హృద్య గుణ ♦ భాసిత నప్పుర మేష్ఠిరాణి వా
ణిని వికచాబ్జపాణిని వి ♦ నీలను వేణినిబ్రస్తుతించెదన్.

మ॥ ప్రశయాభీల కృశాను కీలములకున్ ♦ బ్రత్యర్థయై దక్షయా
గలతాతీక్ష్ణ లవిత్రిమై విమతశి ♦ త్వాదక్ష కాక్షేయణో
జ్వలమై నీలపయోద సన్నిభమునై ♦ భ్రాజద్భజాలోప ని
స్తులమై యొప్పెడి వీరభద్రుని విలస ♦ ద్రూపంబు ధ్యానించెదన్.

ఉ॥ కల్లజగంబునిత్యమని ♦ కాలుని తత్వమొకింతయేని దా
యల్లమునం చెలుంగక ని ♦ జోచితకృత్యము వీడి పాపులై
తల్లడమందు నజ్ఞులను ♦ దాన తరింపఁగఁ జేయు నెవ్వఁడా
యల్లమనేవుఁ డాధ్యుండు మ ♦ హాత్ముండు మాకుఁ బ్రసన్నుఁ డయ్యెడున్.

చ॥ ఆసను శరారిభక్తులకు ♦ నాశ్రయఁడౌటను సర్వపాతక
ప్రసాదు బూనిఁజేసి శివ ♦ భక్తిమహీజముఁ బాదుకొల్పి య
గ్రసరుఁడనన్ బ్రసిద్ధుఁడయి ♦ రాజులు నేనుగుజాభిరాముఁడా
బసవఁడు మాయెడన్ విమల ♦ భావమునన్ జరియించుఁ గావుతన్.

మ॥ తనపాండిత్యము దేవతా గురునిపై ♦ దండెత్తఁ గాఁజాలు నూ
తనఘక్కిన్ దనఁగారుచుండఁ దనవా ♦ త్వల్యంబుశిష్య ప్రశి
ష్యునికాయంబున కద్భుతంబయిన వి ♦ ద్యాపుర్తి గల్గింపఁగా
ఘనుడై భైరవమూర్తి సద్గురుఁడు ద ♦ క్షత్వంబు మాన్వితన్.

సీ॥ పసితనంబుననె య ♦ ద్వైతపాదులఁ బూర్వ, పక్షంబొనర్చిన ♦ పండితుండు
శ్రీగిరీంద్రంబునఁ ♦ జేరి యిరువదేండ్లు, తపమొనరించిన ♦ తపసిమిన్న
శంఖంబుఁ బూరించి ♦ శార్దూల తీర్థిఁబాఱు, ద్రోలనేర్చినయంద్ర ♦ బాలికుండు
భస్మంబుపైఁజల్లి ♦ ప్రిబల భూతప్రేత, సంతతి నడచిన ♦ శక్తి పరుండు
వ్యాసహృదయం బెఱింగి యవ్యాజభక్తి, వెలయు శ్రీకంఠ భాష్య డింకికనొనర్చి
సిద్ధవీరయ దేశికుం ♦ డిద్ధచరితుఁ, డతని యడుగులు మాకు నే ♦ వ్యంబులెపుడు.

మ॥ పదలాలిత్యము సర్గ గౌరవము శుం ♦ భద్రాప నైచిత్ర్యమున్
హృదయాహ్లాదకరంబులై తనరు స ♦ క్రితుల్ విపశ్చిన్ముదా
స్పదముల్ వృత్తులు నేరస్థాకవితా ♦ సౌశీల్యమున్ దెల్పు నా
సదయాత్ముండగు ముల్గుపాపయమనీ ♦ పావంతుఁ బ్రారించెదన్.

కా॥ నానామేయపురాణ కర్త నిభిలా ♦ మ్నాయాగ్గ వేద్యుండు బ్ర
హ్మసందాధి పదాభిషిక్తుండు జగ ♦ ద్వామోహశూన్యుండు వ్యా
సో నారాయణయంచు శాస్త్రచయమే ♦ సుశోకుఁ గీర్తించు నా
మాని శ్రేష్ఠుఁ బరాశరాత్మజుని సం ♦ భావింతు సత్రాంతమున్

తే॥ ఎవరి కెఱుకపడక ♦ యెసఁగు ఛందోమయ, వాగమృతమే వాని ♦ వదన సరసి
జంబునుండి వెడలె ♦ సాధుచరిత్రుఁడా, పుట్ట కొడుకు మాకుఁ బూజ్యుఁడెపుడు.

సీ॥ జిలిబిలి పలుకులఁ ♦ బలుక నేర్చుట మొద, లే కవికావ్యంబు ♦ లేబరింతు
చిలుకతల్ పరులకుఁ ♦ జెప్ప నేర్చుట మొద, లే సుధీపరు కథ ♦ లే వచింతు
మెల్ల మెల్లన మాట ♦ లల్ల నేర్చుట మొద, లే రసజ్ఞునిపక్కి ♦ నే గ్రహింతుఁ
గరములజోడింపఁ ♦ గలుగ నేర్చుట మొద, లే దాసునియపాస్య ♦ నే భజింతు

“సబ్బపురాణిచేద్యమేనాహ” మనుచు, జెప్పబడినాఁడు కవికుల ♦ శేఖరుండు
కాలిదాస సుకవియతఁ ♦ డోలిమాకుఁ, జెలఁగి యొసఁగెడు గాత ని ♦ శ్రేయసముల.

సీ॥ పరమతాచార్యులఁ ♦ బ్రతిఘటించి జయించి, శివవిశ్వాద్వైత ♦ మవని నిల్పె
నమలకార్తిక గ ♦ జాఝావ్రత మొనర్చి, శిష్టులనెల్ల సం ♦ స్పృష్టిజేసె
ఛాత్రపాలికి బ్రహ్మ ♦ సంబంధమున్ దెల్పి, త్రిభువనారాధ్యుఁడై ప్రభగణించె
సాంగ వేద చతుష్ట ♦ యాధ్యయన మొనర్చి, వైదిక చానవి ♦ భ్రాజయ్యె
సృబల కొండిన్య గోత్రసం ♦ భవతఁ జెందిములుగు కొలమునుపావనం ♦ బుగనొనర్చి
నతిండు మాకన్న తండ్రి బు ♦ ధాగ్రసరుండు, నందనారాధ్యునిరుని ధ్యా ♦ నంబొనర్చు.

తే॥ చన్నబసవన్న కలఁ జెప్పి ♦ మున్నెమంచి, కై నరందనఁబరగిన ♦ ఘనుడనండు
ప్రసృతమతి యత్తలూరు పా ♦ పయమనీషి, మామకీన చరిత్రంబు ♦ మనుచుఁగాతె.

సీ॥ రసవత్ప్రబంధ ని ♦ ర్మాణ ధీనిధిపాల, కురికిసోమేశ్వర ♦ కోవిదుండు
ప్రత్యర్థిమదనాగ ♦ పంచాస్యమప్త, భాషాకవిముల్లు బ ♦ సవగురుండు
బసవపురాణాని ♦ పటుకావ్యరచయిత, సరశక్తి సింధుపర్తి ♦ బసవసుకవి
శైవరహస్య సం ♦ భావితచిత్తుండు, సరసుండు మునిగొండ ♦ శంకరుండు

కాశినాథను లాధిరా ♦ కాశశాంకుఁడీశసముండు బ్రహ్మయలింగ ♦ దేశికుండు
మొదలుగాఁగల యారాధ్య ♦ మూర్తులెల్ల, వందనీయులు మాకు క ♦ పద్యతతికి.

తే॥ మఱియు నెవ్వారిపొత్తముల్ ♦ గఱచుకతనఁగబ్బమును జెప్పఁగల తెల్విఁగలిగెఁకండు
బాసలను గెతెనెప్పు నా ♦ పండితులకు వందనంబొనరింతు నా ♦ నందమతిని.

చ॥ శ్రవణవిదారకంబులు వ ♦ చప్పులు చిత్తము వక్రగామి క
న్దనవిమహుఁరితంబు పర ♦ కార్యహినాశన హేతువుశ్రీపసుర్
కవిజనులుండు దేశములు ♦ కంటకతుల్యములై తనర్చు ను
క్కువులను నాగిపెగినియఁ ♦ గాఢమిఁచుకయేని కలునే.

శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణము.

—* లింగపురాణప్రశంస *

ఉ॥ పండితులుల్లసిల్ల నొక ♦ పద్యమువ్రాయుటె కష్టమందురం
దొండును చెండుగాక తగ ♦ నొక్కపురాణమువ్రాయు కష్టమె
ట్లుండునొ దానినెల్ల దమ ♦ యూహకుడేర్చి రసంబుగ్రోలి తా
రుండక దోషముల్ నెమరు ♦ చుడినవారల నేమనకదగున్.

చ॥ అనఘము నిర్వికల్పకము ♦ నైనది లింగపురాణమేడ నే
దనుగున వ్రాయుటేడ గణు ♦ లింపకదు స్తరమంచుసాగరం
బును సారకాయబుర్రగొని ♦ పూన్నినిదాటదలంచినట్టుల
య్యెను జగపినుడేకరణి ♦ నియ్యెడసాయముజేయబూనునో.

చ॥ అరసికులందు వ్యర్థమగు ♦ నైనను విజ్ఞజ్ఞనైకచిత్త వి
స్మరణముజేయనేర్పు బారి ♦ వోవక లింగపురాణమెల్లడక
దరుణికటాక్షపాతములు ♦ దారకులక దనియింపకుండినక
సరసుల స్వాంతముక దవిలి ♦ జాణతనంబువహింపకుండునే.

చ॥ అని యిట్టదేవతా వందనంబును, గుకవి తిరస్కారంబును బ్రస్తుత పురాణ
ప్రశంసయుఁగావించి భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలిక, పండిత పామరత్రావ్యంబగు లింగ
పురాణంబు నవ్యప్రకారంబున నాంధ్రీకరింపఁబూని,

—* కృతిభర్తృప్రశంస *

చ॥ విషయములేని విద్యబుధ ♦ బృందముజేరఁగరానిగోష్ఠి యో
వనమునెటుంగనట్టి చెలి ♦ నైరములేనిరజోద్యమంబు కాం
చనరహితంబుజన్మ జల ♦ జంబులులేని కొలంతు సద్గుణం
డినుండు లభించనట్టి కృతి ♦ యెన్నటికిక వృథయేలంపఁగన్.

సీ॥ పనియాలుపుటయులఁ ♦ బడినబంగారున, కలరుకమ్మని తావి ♦ గలిగినట్లు
తొలుకారుమబ్బు లో ♦ పలమించుమించున, కిలనిశ్చలత్వంబు ♦ చెలఁగినట్లు
చెంటినొంటిగఁజేయు ♦ దంటకింతనరాక, యెసఁగురూపంబావ ♦ హిలినట్లు
క్రొత్తజవ్వనమున ♦ గొనబాటుకన్నెకు, పీసమంతయు సిగ్గు ♦ వీడినట్లు
దోషరహితయు సద్గుణ ♦ భూషితయును, సహృదయాహ్లాదకరయగు ♦ సాధుకావ్య
కన్యకకుఁ దగునాధుండు ♦ గలిగెనేని, కర్తహృదయంబునకు హాళి ♦ గలుగకున్నే.

సీ. భులతాసుమాళికై ♦ కరములఁజూచి చూ, పలులునవ్వఁగ భంగ ♦ పడినయట్లు
శశవిషాణంబు నా ♦ సక్తిమైజరలాడి, వనమున నాయాస ♦ పడినయట్లు
నైకతంబునఁగిల ♦ సారంబుయత్నించి, తనను లోనిందించు ♦ కొనినయట్లు
పెలుచునీచికా ♦ జలములు దానంగ నగి సదాభస ♦ నునినట్లు

గోముఖివ్యాఘ్రములఁ బ్రభు ♦ నామకులను, నమ్మి చిరమగుకావ్య ర ♦ త్నమ్మనొసఁగి
నిమిషస ఖముల నన్నిటి ♦ నిత్యములని, చతురుఁడుంగాని కవిచెడు ♦ సంతతంబు.

వ॥ కావున నాచంద్రార్కస్థాయియై నాబుగు పురుషార్థముల కాలయమై యలరు
నీకావ్యకన్యకునాయకుండెవ్వడర్హుఁడగునని యనేక విధంబులఁజింతించుచు.

సీ॥ పదునాల్గుభువనముల్ ♦ పరితపింపఁగఁజేసి, మించువిషంబు ♦ భక్షించెనెవ్వఁ
డనివారిత ప్రవా ♦ హగఁదనచ్చెడిగంగఁ, వీసికేశముల బం ♦ ధించెనెవఁడు
మునికుమారుని ప్రాణ ♦ ములఁగొనయత్నించు, యముని శూలంబున ♦ నడచెనెవఁడు
దివిజులపాలి ♦ మృత్యువులుగఁ బుట్టిన, తిగకొట్టికలను మ ♦ ర్ధించెనెవ్వఁ
డలరు నర్థాంగమందు మీ ♦ నాక్షిఁదాల్చి, నిత్యసఖములఁజెందెడి ♦ నిపుణుఁడెవ్వఁ
డట్టి శ్రీసుందరేశ్వరుఁ ♦ డపుడు నాదు, స్మృతిపథమునకువిచ్చేయు ♦ డతిముదమున.

సీ॥ అంబకంబులకుఁ గా ♦ సంబడు నీచరా, చరలాకమును స్మృతి ♦ సలిపెనెవ్వఁ
డెచ్చొటఁగనుఁగొన్న ♦ నచ్చొటఁదానయై, కనుపట్టునట్టి శం ♦ కరుఁడెవఁడు
గుఱివెట్టి కన్యము ♦ గ్గురుగ నొక్కఁడుగ, స్మృతిమార్గమునఁజేరు ♦ చతురుఁడెవ్వఁ
డేనునీవనిపల్కు ♦ నెల్లవిజ్ఞానుల, హృదయాంతగంబుల ♦ నెసఁగునెవ్వఁ

డప్తమూర్తులఁదాల్చి య ♦ నాదిమధ్య, చరముఁడైయొప్పు నెవ్వఁడు ♦ సంతతంబు
నట్టివేల్పుల వేలుప ♦ వగుదుగాదె ♦ జగముఁగన్నయ్య మాయయ్య ♦ శంకరయ్య.

వ॥ అని యద్దేవదేవు ననేకవిధముల స్తుతించి.

తే॥ అర్థివెదకఁగఁబోయిన ♦ యట్టితీవె, కాశ్లకుఁజుట్టుకొనినట్టి ♦ కరణి నస్మ
దీయకృతిఁగొను భర్తకై ♦ వేయుగతులఁ జింతిలుచునుండ నీవేల్పు ♦ స్మృతికివచ్చె.

వ॥ అని యపరిమితానంద భరితాంతరంగుఁడనై.

—* ప ష్ట్యం త ము లు. *—

క॥ ప్రణతార్తి ప్రశమనునను, నణిమాఁదైవ్యశ్వర్యయుతున ♦ కస్మత్కృతిభూ
షణునకు భక్తాంబుజదిన, మణికి నిఖిల శుభదుఃఖు ను ♦ మానాధునకున్.

క॥ మీనాక్షి హృదయేశున, కానందమయునకుఁ బోషి ♦ తాశ్రితునకు నా
నానిగమ గోచరునకుఁ బ్ర, సూనాయుధసంహారునకు ♦ సోమేశునకున్.

క॥ వరకాండిన్యన గోత్రా, భరణాయిత నందికేశ ♦ పాణితల లస
ద్గురులింగరూపిక మరే, శ్వరనుతునకు సుందరేశ ♦ పరమేశునకున్.

వ॥ సమర్పణంబుగ నాయొచ్చున్ బూనిన శ్రీమదాంగ్ర లింగపురాణంబునకుఁగఱా
క్రమంబెట్టిదనిన.

—* నై మి శా రణ్య వర్ణ న ము. *—

సీ॥ పరిణతఫలవిన ♦ మ్రురుచిరకాఖాస, మాలంకృతోద్గీరు ♦ హాస్వదంబు.

వికసన్ముగ్ధుఁడగునాఁగ, భక్తభరితజ్ఞుఁడై వివిధలతాపరి ♦ వేషితంబు

విచలద్వికిరచంచు ♦ విగళత్ఫల రసార్ద్ర, విమలవిత్తర్దకా ♦ విస్తృతంబు
సంభ్రమద్రాజహం ♦ ససమాగమాలోల, వరటా లలత్సగో ♦ భ్రాజితంబు
సాంగవేదచతుష్టయా ♦ ధ్యాయననిరత, మునికుమారక గమనా గ ♦ మనపభక్త
మాపనోదన చతుర మం ♦ దానిల ప్ర, పుణ్య దేశంబు నైమితా ♦ రణ్యమలరు.
ప॥ అమృహావిసంబున

సీ॥ ఒకవంక సింహాశా ♦ బకములు లేడిపి, లలకు దర్బాంకురం ♦ బులనొసంగు
నొకమూలఁ దపసితో ♦ డుకులుకొమ్ములతోడఁ, బులులకండ్లాయనంబులనుమాన్పు
నొకచాయ గున్నటే ♦ నికలు పంచాననం, బులకుఁ దొండములెల్లి ♦ జలములిచ్చు
నొకయోరఁజంపక ♦ ప్రకరంబు మధుపాంగ ♦ నలకు మరందపా ♦ నంబుఁగూర్పు
నొకయొడ బిడాలములు చుంచు ♦ లకుఁబియంబుఁగఱపు వేమేలనప్పుణ్య కాననము ప
రస్పరవిరుద్ధములునగు ♦ ప్రాణితతికి, మమతఁగల్గించు సత్తపో ♦ మహిమకలిమి॥

తే॥ అమృహాకాననమునయం ♦ దాశ్రమంబుఁ జేసికొని శౌనకాది ఋ ♦షిప్రకరము
సంతతము నిత్యకృత్యాపసానసమయములఁ బురాణశ్రవణము సల్పుదురు వేడ్క.

ప॥ ఇట్లుండ నొక్కనాఁ డిసుండు రాగంబుమెఱుఁ బల్కిమాంగనా సమాలింగన సౌఖ్యం
బుఁగోరివోలె యస్తగిరి శృంగంబలంకరించెయొన్నెడ.

—* నారదుఁడు నైమితాఁరణ్యమునకు వచ్చుట *

సీ॥ శైలేశ్వరంబున ♦ స్వర్ణీనమునసంగ, మేశ్వరంబునను వ్యా ♦ప్రేశ్వరమున
నవిముక్తమునను చు ♦ హాలయంబందున, శుక్రేశ్వరమునఁ బా ♦శుపతిమందు
గోమాయకంబున ♦ గోప్రత్యకంబున, రౌద్రకంబునందు హి ♦రణ్యగర్భ
మునను గేదారమం ♦ దున ద్రివిష్టపమున, నీశానమునను బం ♦ద్రేశ్వరమున
భక్తవత్సలునది బా ♦ ప్రాణకాంతు ♦ భక్తిలతయంతురింప న ♦ పున్నయొని
యంకసంభవుఁడగు నాక ♦ దక్షిణకొలిచి, శౌనకాదులఁగనుగొను ♦ సంతసమున.

సీ॥ బాలార్కకోటి ప్ర ♦ భా భాగంబులై, నిడుదపెన్నెరిగుంపు ♦ జడలువెలయ
శాంతమై బ్రహ్మలే ♦ జముమూర్తిదాల్చిన ♦ రీతిమోమున భస్మ ♦ రేఖలలర
వన్నెచీరజాళు ♦ వాఁంగులీనెడు, నట్టిదేహమున య ♦ ద్రాక్షలేసంగఁ
గటిభాగమున బిగఁ ♦ గట్టిన పసినిండి, తోలుమూఁగాళ్లపై ♦ తూలియాడ
లాలితస్ఫటికాక్షమా ♦ లాపవిత్రి, తాంగులీధూత మహాతీ స్వ ♦ రానుషక్త
మంజులాత్మీయ కంఠ ని ♦ ర్మలనినాద, మాశలఁజెలంగవచ్చె ♦ య్యాశ్రమంబు.

ఉ॥ వచ్చినదేవమానిగని ♦ వారనిభక్తి నమస్కరించి తా
రచ్చటిమానులెల్లసము ♦ దంచితమై తగుకాంచ నాసనం
బిచ్చిపీయదర్శన స ♦ మేధితహర్ష పరీతచిత్తులై
యచ్చుపదంగనున్న జల ♦ జాసనుసూనుడు వారికిట్లునుట.

తే॥ తిరుగఁదగినట్టి దేశముల్ • తిరిగితిరిగి, చూడనుచితంబులగుచోట్లఁ • జూచిచూచి
చేయఁగలిగిన కార్యముల్ చేసిచేసి, లింగమాహాత్మ్యమాత్మ నె • టుంగఁగోరి.

చ॥ సకలపుగాణేశతిహాస శ్రవణ నిర్ఘాతపాపులైన భవాదృశులగు తాపసోత్తములు
సంస్కృతిశాపసూదకంబగు కథాప్రసంగంబునకుదగిన నెలవులగుటంజేసియుఁజరాచర
ప్రపంచ నిర్మాతయగు పరమేశ్వరుమహిమ వినుట యత్వంతావశ్యంబగు కతనను
నేతత్తువ్యాశ్రమంబునకు దానవసరంబు ప్రాప్తించెననునెడ.

కా॥ ఆలోచన జనుదెంచెనచ్చటికి ధ • ర్మాధర్మనిర్ణేతృతా
శీలుం డార్జితపుణ్యసంచయుఁడు శ్వ • శ్రేయఃకృదుత్తుంగవి
ద్యాలోలాత్ముఁడు రౌమహర్షణి పుగా • జానీకమున్ నైమిశీ
యాశిక్ గూర్చి వచించుకోర్కె మెయి న • త్యానందసంధానభక్త.

తే॥ ఆటులనరుగుదెంచు • వా్యసశిష్యునిఁగాంచి, హర్షపులకితాంగు • లగుచునచటి
మానులెల్ల రుచిత • మర్యాదలొనరించి, యతనితోడనిట్లు • లనిరివేడ్క.

—* నైమిశీయులు సూతునితో లింగపురాణము, జెప్పమనియుడుగుట *

మ॥ ప్రియశిష్యుండవు శక్తిపాత్రునకు సఁ • ప్రీతిక బురాణార్థ సఁ
చయమెల్లప్పుడు నీకతండుఁగడు వా • త్సల్యంబునక జెప్ప సఁ
శయమెచ్చోటను నీకుఁగల్గెతిల వా • చాప్రాధిపీపింతువో
నయవేసి! కృతివన్న నీవకద పు • ణ్యంబన్న నీదేకదా?.

కా॥ నీవలకబురాణము ల • నేకములకవినినార మా రర
మౌపితకాత్ముఁడైన పుర • కాసనుసత్కర్తలెన్నివిన్నజే
తో విభవాకరంబులయి • తో, చెడుఁగాని యొకింతయుకనునీ
సావిలకారణంబులగు • నా సుధద్రాగుట యెగుగూర్చునా?.

తే॥ లింగమాహాత్మ్యసంహితా • లీనహృదయుఁ, డైయరుగుదెంచెనిటకు దే • వర్షితిల్ల
జుండు నారదముని భవ • త్సూక్తిముక్తి, దంబుగావున విన్వింపఁ దగునుమాకు.

చ॥ అనుటయు సూతమాని దర • హాసముమోమునఁ జెంగలింప ని
ట్లను మునివర్యులార ! సక • లార్థవిదుల్ మిమువంటివారెఱుం
గనిదొకఁ డెందుగల్గుఁ గర • కంతుమహత్వము వేయుసౌశ్లఁ జె
ప్పినను గొఱంతయౌనె విని • పించునెలాతికతల్ శ్రుతిద్వయిక.

కా॥ తజ్జననైకసేవ్యముని • తాంతగిరీశ సమచక్షాన్క్రియా
భిజ్ఞముదావహంబు భవ • పీడితమాదృశభక్తతారకం
బజ్ఞదురూప మార్గమత • మట్టిద లింగపురాణమొక్క య
ప్రాజ్ఞుఁడు జెప్పటన్న నుడు • పంబున సంద్రము దాటుకేగదా?.

తే॥ అయిన నన్నొక పెద్దంగ • నాత్మచలఁచి, యడిగితిరిమిరు బ్రహ్మణ్య • లైనవారు
మిఁకుఁగాదని పలుకుట • మేలుగామి, యగుట వినిచెడఁదెలిసిన • యంతనిపుడు.

చ॥ అని యొక తెప్పపాటు హృద • యంబుఁ జరింపఁగనీకభక్తియుక్
వినయము సంభ్రమంబును వి • వేకము ధైర్యముఁజెంగలింపఁగాఁ
దనగురుఁడైన వ్యాసుని ప • దంబులఁ జిత్తమునందునిల్పి యి
ట్లని స్తుతియించె వేదవిహీ • తార్థయుతంబుగ న్నదిజాగ్రవుక్.

సీ. నీకతనక్ బుట్టు • నిభిలలోకంబుల, గములునీలోస్థితిఁ • గాంచుచుండు
నీయంద లీనమా • బాయకపంచభూ, తంబుబు నీయాశ్ర • యంతె చెందు
బ్రహ్మ విష్ణుని ని • ర్భరులైన నీనిజ, తత్త్వంబుఁ దెలియ నిం • తయునుజాల
రానిమధ్యాంత తూ • న్యత్త్వంబునఁజేసి, యిట్టిఁడవని నిన్ను • నెఱుంగరాదు
కాలరూపంబు నీవ యు • గంబులీవ, యజ్ఞమూర్తివి నీవ వే • దాంతమివ
ప్రణవమివ శబ్ద బ్రహ్మ • భాసనుండ, వీవదిక్కులు వర్షంబు • లీవగిరిక.

ఉ॥ నీ కను తెప్పపాటున • జనించును లోకములెల్ల భౌతికం
లైకనుపట్టు నీ జగము • నంతయుఁ బ్రోచుచునుండునీవమా
యాకలిత ప్రపంచము యు • గాంతమునఁ నశయింపఁజేసి నీ
వేకదయొక్కరుండవయి • వెల్గుచునుండువు నిర్మలాత్మ కా!.

తే॥ స్థూలములయందు మిక్కిలి • స్థూలమగుచు, సూక్ష్మములలోన నత్యంత • సూక్ష్మ
మగుచుఁ
బండితులచేతఁ జూడంగఁ • బడెడినీదు, దివ్యరూపంబు థ్యానింసు • దేవదేవ !

తే॥ అని యనేకవిధంబుల • నప్రమేయుఁ డభవుఁడాద్యుండు నిర్గుణుం • డవ్యయుండు
జిత్స్వరూపుండయిన పర • శివునుతించి, పలుకు నిట్లని మంజుల ఘక్కిడనగ.

—* నూతుడు నైమిశీయులకు లింగపురాణము వినుచుట *—

సీ॥ వఱిలు నీశాన క • ల్ప ప్రవృత్తిఁగూర్చి చతురాస్యఁడగు పద్మ • సంభవుండు
రచియించి లింగపు • రాణంబుగఁబఱింపఁ గోటియైన పురాణ • గోటి నెల్ల
ద్వాపరాదులయందుఁ • దగురీతిగాఁ బదు నెనిమిది విధముల • నెనయఁజేసె
శతగోటి వృత్త విస్తరములొనర్పాని సాత్త్వికతేయుండు • సంగ్రహించి
నాబ్జులక్షణగాఁజేసి • నాఁడు దొలుత నందు నేకాదశఁబునై • యలరు లైంగ్య
మవనినేకాదశ సహస్ర • మై లినర్పు శివపురాణంబులందున • శ్రేష్ఠమగుచు.

—* లింగపురాణానుక్రమణిక *—

వ॥ ఇమ్మహాపురాణంబు ప్రాకృత వికృత ప్రాధమికసగంబును బ్రహ్మాండ సంభూ
తియు, సందముయొక్క యావరణాష్టకంబును, రజోగుణ సమాశ్రయంబున నీశ్వరాం
దోద్భవతత్త్వంబును, విష్ణుతత్త్వంబును కాలరుద్రంబును నాపోశయనంబును ప్రజాపతి

సర్గంబును, పృథ్వీస్థరణంబును, బ్రహ్మయొక్క దివారాత్రంబులును, నాయు
గణనంబును బ్రహ్మ యజ్ఞముగావించుటయు వాని యుగకల్పంబును దివ్యమాను
షార్షైద్రోవ్యవషణంబును పితృవంబును సితృసంభూతియు నాశ్రమి గర్మంబును
జగత్తుయొక్క యభివృద్ధియు చేవి వలనశక్తుద్భవంబును స్త్రీపుంభావంబునువిరించి
సర్గంబును మిధున సంభవంబును గోదనాంతరకథితంబగు రుద్రాభిదానాప్తకంబును
బ్రహ్మ విష్ణు వివాదంబును పునర్లింగసంభవంబును, శిలాదతపశ్చరణంబును
వృత్రాదిదశకంబును నయోనిజప్రాధాన్యంబునదత్తుతదులభత్వంబును, శిలా
దశక్రసంవాదంబును పద్మయోనిత్వంబును, కలియుగంబున నాచార్య శిష్యులు
భగవదశణంబు గావించుటయు వ్యాసావతారంబులును కల్పముస్వంతరంబులును
అఖ్యాభేదంబులందు కల్పములయొక్క కల్పత్వంబును, కల్పేషుకల్పంబు ననువారా
హంబునను హరియొక్క వశాహత్వంబును మేఘవాహన కల్పవృత్తాంతంబును,
రుద్రగౌరవంబును ఋషిమధ్యంబున రుద్రునియొక్క పునర్లింగోద్భవంబును లింగా
రాధవంబును స్నాన విధానంబును శౌచలక్షణంబును, వారాణసీమాహాత్మ్యంబును,
తక్షేత్రమహాత్మ్య వర్ణనంబును, హరిహరాలయసంఖ్యయు, బ్రహ్మాండాంతరిక్షంబులం
దలి వేదాయతనవర్ణనంబును దక్షపతనంబును స్వాగోచిమన్వంతరంబున దక్ష
శాపంబును, తచ్ఛాప మోక్షంబును, కైలాసవర్ణనంబును, పాశుపతయోగంబును,
చతుర్ముఖ ప్రమాణంబును, యుగధర్మంబును, సన్ధ్యాంశక ప్రమాణంబును, భవుని
సంధ్యావృత్తంబును, శృశాన నిలయంబును, చంద్రరేఖా సముద్భవంబును, శంకరో
ద్వాహంబును పుత్రోత్పాదనంబును, అతిమైధున ప్రసంగంబున జగద్వివాశంబును,
దేవతలకు సత్వాకృతంబగు శాపంబును, విష్ణు పరిహీలనంబును, రుద్రుని శుక్రోత్ప
ర్గంబును, గాంగయోద్భవంబును, గ్రహాణ స్నానఫలంబును, త్సుబ్దధీచివివాదంబును,
ఇంద్ర దధీచివివాదంబును, నందికేశ్వరోత్పత్తియు, పతివ్రతాఖ్యానంబును, పశు
పాశవిచారణయు, ప్రవృత్తి నివృత్తిలక్షణ జ్ఞానంబును, వసిష్ఠ తనయోత్పత్తియు,
వాశిష్ఠవంశ విస్తారంబును, రాజశక్తి వినాశనంబును, కాళిక దౌరాత్మ్యంబును,
సురభి బంధనంబును, వసిష్ఠ సుతశోకంబును, నరుంధతీ ప్రలాపంబును, స్నుషాప్రేష
ణంబును, పరాశరావతారంబును, వ్యాసకుకావతారంబును, శక్తిపుత్రుండు రాక్షస
వినాశంబు గావించడలంచుటయు, దేవతా పరమాధికంబును విజ్ఞానంబును,
పురాణ కరణంబును, భువన ప్రమాణంబును, గ్రహజ్యోతిర్మతియు జీవచ్ఛాన్ద
విధానంబును, శ్రాద్ధాహంబును, శ్రాద్ధంబును, నాందీ శ్రాద్ధవిధానంబును, సభ్య
యనలక్షణంబును, పంచయజ్ఞప్రభావంబును, పంచయజ్ఞ విధానంబును, రజస్వలా
వృత్తియు, పుత్రవిశిష్టత్వంబును, తత్తద్వర్ణోచిత మైధునంబును, సకలవర్ణోచిత
భోజ్యాభోజ్యవర్ణనంబును, ప్రాయశ్చిత్తవిధానంబును, నరకస్వరూపంబును, కర్మాను
రూపపండంబును, స్వర్గనారక జన్మాంతర చిహ్నంబును, నానావిధదానంబులును,
ప్రేతరాజపురంబును, పంచాక్షరీ కల్పంబును, రుద్రమహాత్మ్యంబును, వృత్రేంద్ర
మహాయుద్ధంబును, విశ్వరూప విమర్శనంబును, శ్వేతముఖ్య సంవాదంబును,

శ్వేతాధికాకాలనాశంబును, శివుండు నేవదారువనము ప్రవేశించుటయునుదశానో
పాఖ్యానంబును, క్రమసన్యాస లక్షణంబును, బ్రహ్మదేవుండు శ్రద్ధాసాధ్యుండు
రుద్రుడని చెప్పటయు, మధుకైటభులచే విభుని పురాహృతగతియు, విష్ణువు
యొక్క మినావతారంబును, హరిసర్వావస్థలును జననంబును, రుద్ర ప్రసాదంబును
విష్ణు జిష్ణుల సంభవంబును, కూర్మావతారంబును, సంకషణోత్పత్తియు,
కాశీపునర్భవంబును, యదుసంభూతియు, విష్ణు యాదవత్వంబును, భోజరాజ
దౌరాత్వంబును, కృష్ణ బాల్యక్షీదయు, హరి పుత్రాధికము శంకరాచార గావిం
చుటయు, నారదోత్పత్తియు, భూభార నిగ్రహంబునకై హరి యీశ్వరాచార
గావించుటయు, పృథువు భూనికి దోహదంబు గావించుటయు, భృగుమహర్షి
విష్ణువును శపించుటయు, కృష్ణుడు ద్వారకాయందుండుటయు, దుర్యోధుండు హరిని
శపించుటయు, సింహాసనములు వృష్టింధకుల శపించుటయు, వీరకఠోమగో
త్పత్తియు, వృష్టి విగ్రహంబును యాదవకుల సంహారంబును, జాలంధరవధయు,
విష్ణువరాయుధప్రాప్తియు, హరిపితామహశత్రుల ప్రభావాను భావంబును, పర
మేశ్వర ప్రభావంబును, శివలోకవర్ణనంబును, భూగత రుద్రలోకవర్ణనంబును,
పాతాళమందలిచూటకేశ్వరవర్ణనంబును, తపోలక్షణంబును, ద్విజవైభవంబును స్వ
మూర్తులకన్న లింగమూర్తి యధికంబునటయు మొదలగు విషయంబులవర్ణించు నూట
తొమ్మిదధ్యాయంబులుగల పూర్వభాగమును నేబదియైదధ్యాయంబులుగలయైత్తర
భాగంబును నను కెండుభాగంబులచే విలసిల్లుచునేకాదశ సహస్రగ్రంథసంఖ్యగలిగి
యూతానకల్పవృత్తాంతము నుద్దేశించి న్రాయబడియె.

—* పా్ కృ త పా్ ధ మి క స ర్గా ది క థ న ము. *—

తే॥ ఎవని కరుణవలన ♦ నెల్ల పురాణసారమును గ్రోలగఁగి ♦ తమలచరితు
నతని వ్యాసమాని ♦ నాత్మదలంచి భజింతుఁ గార్యసిద్ధి ♦ గాంచునిపుడు.

చ॥ అనివచ్చియించి నూతుండు మ ♦ హామూలగఁగొని పల్కెనిట్లు లో
మునివరులార వ్యాసుండు త ♦ పోనిధియమ్మహితాత్ము సత్కృపక
గనుగొనఁగల్గి తించుకయ ♦ గాధమునైన పురాణసాగరం
బున భవభక్తియొక సుధను ♦ బూనికగ్రోలుండు మోక్షసంకెదక.

సీ॥ హరుడ లింగుండు నా ♦ నలయవవృత్తంబు, లింగంబు నాఁగబొ ♦ సంగుచుండు
మతీయు నా లింగంబుమహిమబ్రహ్మసమనకబ్రహ్మతీయన నొప్పు సంభతముమించి
గంధవర్ణరసాది ♦ కరహితమగుచు శబ్దస్వరూపుభవజీవ ♦ తమయియగుణ
మత్తయమై శివ ♦ లక్షణంబగు నలింగంబు వినుతిఁగాంచు ♦ త్కృతలమున

గంధవర్ణ రసంబులు ♦ గలిగి శబ్దమును మతీయు నొప్పునా స్వరూ ♦ యునుమొదలగు
లక్షణంబులుగలిగి నూ ♦ లమును సూక్ష్మమగుచు బ్రహ్మతీ వెలయుననియ్యార్యులంద్ర.

తే॥ అనయగ జగత్తునకు యోని ♦ యై జగత్స్వరూపమగుచు నలింగని ♦ రూపితమయి లింగ మలగారు ననుచు నె ♦ టుంగవలయు ప్రాజ్ఞులై చరియించెడి ♦ పండితులకు.

తే॥ ఏడువిధములుగను ♦ నెనిమిది రీతులఁ బదునొకండు గతులఁ ♦ బరంగులింగ మిల నలింగ మాయ ♦ సంగతివ్యాపించు ననుచుఁ బల్కుదురు మ ♦ హాత్ములెపుడు.

తే॥ వానివలనఁ బ్రధాన దే ♦ వత్రయంబుగలిగి నందొక్క దేవుని ♦ కారణమున నుదయమగు విశ్వమెల్ల నే ♦ రొకని కతన వృద్ధియగు వేరొకండు లయింపఁజేయు.

చ॥ అలింగంబును లింగంబును లింగాలింగమూర్తులును దగునట్లు జెప్పబడు. జగంబు స్వయం బ్రహ్మయగు. అలింగియు భగవంతుండునగు బీజయే పరమేశ్వరుండు. జగత్కారణంబగు ప్రకృతి యోనియనియు బీజంబనియు నిర్బీజంబనియు నెఱుంగునది. బీజయోని ప్రధానంబుల కాత్మయను నామంబుగలదు.

సీ॥ పరమాత్మయును ముని ♦ బ్రహ్మయు నిత్య బుద్ధుండును మఱియు శుద్ధుండునైన రుద్రుండై శివుడని ♦ రూపించును బురాణ సంతతి శివునిచే ♦ సరగదృష్ట యగుచుఁ బ్రకృతి కైవియయ్యె సర్గాది నాప్రకృతి గుణములచే ♦ భాసిలుచును తొలుతస్వభావంబు ♦ తోడ నవ్యక్తమై యులక నవ్యక్తాది ♦ యై విశేష

చరమముగ విశ్వమెల్లను ♦ జరుగుచుండు నాప్రకృతి విశ్వధాత్రి నా ♦ సజయనంగ కైవినాఁబడు నిర్మల ♦ స్వాంత్యులైన బుధజనంబులచేత నె ♦ ష్టుడు ధరిత్రి.

చ॥ అజయు లోహితయు శుక్లయుఁ గృష్ణయు నేకయు బహుప్రజయు జనిత్రయు నిజ రూపిణియు నగు నాప్రకృతి నొకండు జాషమాణుండై యునుసరించును. మఱి యొక్కండు భుక్త శేషయగు ప్రకృతిని విడుచును. జగజ్జనిత్రయగు నాప్రకృతి నే వేరొకండజాండధిష్టించియుండు. సృష్టికాలంబునఁ బురుషాధిష్టితయగు ప్రధానము యొక్క గుణంబులచే నజాజ్ఞావలన మహాత్ము జనించి సృష్టింపు నిచ్చుచే నవ్యయం బగు నవ్యక్తంబునఁజేరి తనతో వ్యక్తంబగు సృష్టిగావించు. మహాత్మువలన రజోధి కంబును త్రిగుణయుతంబును నగు నహంకారంబును, నహంకారంబువలన శబ్ద తన్మాత్రంబును, దానివలన శబ్దకారణంబగు నాకాశంబును, దానివలన స్పృశ తన్మాత్రంబును దానివలన వాయువును వాయువువలన రూపతన్మాత్రంబును దాని వలన నగ్నియును, నగ్నివలన రసతన్మాత్రంబులును వానివలన జలంబులును, వాని వలన గంధ తన్మాత్రంబును దానివలనఁబృథివియును బృథివివలన సోపధులును, వాని వలన నన్నంబును, నన్నంబువలనఁ బురుషుండును గ్రమంబుగ నుదయించె. అందుఁ బృథివియందైదు గుణంబులును, జలంబులందు నాలుగు గుణంబులును, నగ్నియందు మూడుగుణంబులును, వాయువుందు రెండుగుణంబులును, నాకాశంబున నొక్క గుణంబును నుండు. వైకారికంబును, సాత్వికంబును, నగు సర్వంజేకాలంబున నె గలుగుచుండు. Jagadgurur Math Collection. Digitized by eGangotri

దులగ్రహించుటను మన స్సుభయాత్మకమైయుండు. మహాదాది విశేషాంతంబులగు భూతంబు లండజసకంబులైయుండు. జలబుద్బుదములట్లు లయ్యుండమువలనఁ బితా మహుండగు శివుండవలెరించె. అతండె విష్ణుండును రుద్రుండునగు. ఈలోకంబు లెల్ల నయ్యుండంబునందె యుండు. అండము నీటిచేత పదిరెట్లుగ నావరింపబడి యుండు. ఆపోదశగుణంబుగ దేజస్సును, తేజోదశగుణంబుగ వాయువును, వాయుదశగుణంబుగ నాకసంబును వెలయు. ఆహంకార సంస్కారముగు నాకాశ ముచే వాయువావరింపఁ బడియుండు. ఆకాశము మహాత్ముచే నావరింప బడి యుండు. సప్తాండావరణంబుల కాత్మకమలూసనుండు. కోటికోట్ల యులింబునగు నండంబులగు వందొక్కొక్క దానఁ జతుర్వదనులగు బ్రహ్మలును హరిహరులును బ్రధానముచే సృష్టింపఁబడి యీశ్వర సన్నిధిజేరుచుందురు. సృష్టిస్థితిలయంబుల కానికర్తృమహ్తశ్వరుండు. ఇదియే ప్రాకృత ప్రాథమిక సర్వాది కథనమింకఁగాల విభాగంబు గూర్చి వక్కాణించు నాలకింపుడని సూతుఁడిట్లనియె.

—* కల్పానికాల విభాగకథనము *—

సీ॥ పగలు సృష్టించున ♦ పురమేశ్వరుండు రాత్రిలయమొనరించు నె ♦ ల్లజగములను వికృత్యలై యలరెడి ♦ విశ్వదేవతలు బ్రజాపతులును నహ ♦ స్సమయమందుఁ జరియించెదరు రాత్రి ♦ శమియించెదరు నిశాంతంబున జనియింతు ♦ ధరణిలోన నాలుగు వేల యు ♦ గాలు చతుర్దశ మనువులు పర్తింతు ♦ మహితగతిని

కృతయుగము నాలువేలయి ♦ క్తిర్తిగాంచు మాఁడువేలు త్రేతాయుగంబున దనర్పు ద్వాపరము ద్విసహస్రవై ♦ వటలునొక్క వేయివత్సరములు కలి ♦ వెలయుచుండు.

ప॥ ఈ వత్సరములు దేవమానగణితములు. క్రమంబుగ నాలుగు యుగములనును సంధ్యాకాలంబు చతుశ్శతంబును ద్విశతంబును ద్విశతంబును నేకశతంబునైయుండు.

సీ॥ పదునేనునిముసముల్ ♦ పరఁగు గాఢయనంగ నవి ముప్పదియయిన ♦ నలరును కల యవిమాఁడు పదులై ♦ నవని ముహూర్తమా నవి పదునేనైన ♦ నలరురజని యంతటికాలమె ♦ యైన నహస్సగు నిల నహోరాత్రంబు ♦ లెనఁగు వాస రంబయి ముప్పది ♦ రాత్రులహస్సులు గలిసి మాసంబగు ♦ త్మాతలమున

మాసమున రెండు పక్షముల్ ♦ మహినిజెలఁగు శుక్లకృష్ణ సమాఖ్యల ♦ సూరివరులు పదియై నైదుదినంబులు ♦ పరఁగెనేని పక్షమగునని వచియింతు ♦ దక్షులగుచు.

తే॥ జగతిఁ బితృదేవతలకుఁ గృష్ణస్థితిపక్షములు గ్రమముగనహోరాత్రములుగనుండు మనుజుమాసముల్ మూడుముల్ ♦ మహినిజెలఁగునది ద్విపక్షవికృత్య మాసమునై వెలయుచుండు.

ప॥ షష్ఠ్యంతర త్రిశతమాసంబులైనఁ బితరుల కొకవత్సరంబగు. మనుష్య వత్సరంబులు శతంబగునేని వారికి మూడుహాసంబులు. మనుష్య మాసంబున నుత్తర దక్షిణాయనంబులు దేవతల కహారాత్ర రూపంబగు నొక్కదివసంబగు. ముప్పది మాసవ వత్సరంబులు వారి కొకమాసంబగు. మనుష్య వత్సరంబులు మూడయిన దివ్యులకు మూడుమాసంబులుగు. మూడు వందల యలువది మనుష్యాబ్దంబులు వేల్పుల కొక వత్సరంబగు. మూడువేల ముప్పది మాసవ హాసంబులు సప్తర్షుల కొకవత్సరంబగు. తొమ్మిది వేల తొంబది నరాబ్దంబులు ధ్రువున కొకవత్సరంబగు. ముప్పది యాలు వేల పై నొకమాసవ శతవత్సరంబులు విధికి సంవత్సరంబు. మూడులక్షల యలువదివేల మనుష్య వత్సరంబులు దివ్యులకు పక్షాసహస్రంబగు.

తే॥ రమణకృతముత్రేతయద్వాప • రమకలియునునాంగ యుగములు పరుస
జె • స్వలరుచుండు.
బదియునాల్గు నియతముల • పై నలుబదివేల సంవత్సరంబులు • వెలయు గృతము
తే॥ పది నియతముల పై నెనుంబది సహస్ర వత్సరము లొప్పఁ ద్రేతద్వాపరము సప్త
నియతముల నిరువదివేల • నెగడుంగలియు త్రినియతము • లువదివేల • దేజర్ణు.

—* సకసనందనాద్యుత్పత్తి *

సీ॥ తొలుత సృష్టి నొనర్చు • చలఁచి నప్పుడజుండు మోహంబుఁ జెందె నబుద్ధిపూర్వ
మగుదానిఁ దమచు మోహముమహామోహంబుతామిద్రుముమతీయంధంబునాగ
నజ్జాన మిల నొప్పు • నైదువిధంబుల నట్టి మోహంబుచే • నావృతుఁడయి
సృష్టిజేయుదునంచు • నెంచిముందుగ సర్వముల సృజించి నిర్మలనగాత్ర
మెలమి మూడువిధంబుల • నలగఁ జేయ నంత నిర్వగుర్ధ్వా ర్థాకృతి • లైన ప్రోత
సములు జనియించె మతీప్రథఃమమున భూతములు ద్వితీయంబు భౌతికములు నెలంగె.

సీ॥ అరయమూడవది ప్ర • త్యక్ష సర్గము తురీయము ముఖ్యసృష్టి తి • ర్యక్సమాహ
మైదవ దాటవ • దయ్యె దైవికమయి సప్తమంబిల మానుషంబు బహుగ
హం బుష్టమంబయి • యలరుఁ గౌమారంబు ప్రాకృత వికృత సర్గంబు లివియ
నాశీకభవుండు సః నందుని సనకుని తొలుత సృజించె. నిర్మలన మతులఁ
బ్రాజ్ఞుల మరీచి భృగ్వంగి • రః పులస్త్య పులహసహస దక్షాత్రి ము • ఖ్యుల వసిష్ఠ
సృష్టిగావించె నంత న • హీనమతులఁ బరఁగఁ దొమ్మండ్రుగురఁ బ్రజా • పతులహితులఁ
ప॥ సంకల్పంబును, ధర్మా ధర్మంబులును, నవ్యక్త జన్మండగు బ్రహ్మయొక్క సంతా
నంబులు.

తే॥ ఊర్ధ్వరేతసులు మ • హోన్నతుల్ బ్రహ్మవాదులు ద్విజాగ్రజన్ములలగుమతులు
బ్రహ్మనుల్లు లైన • పరమ మనీంద్రుల ఋభుసకృతిమారు • సృష్టిజేసె.

క॥ శతరూపము వైరాజిని జతురాస్యండు తొలుత సృష్టి , సలిపెఁ గడంకక
జతురులగు ప్రజాపతులకు సతులను గూర్చంగఁ దలఁచి • స్వాంతమునందుక.

సీ॥ అసదృశ మహిమాధ్య • యగు శతరూపయు స్వాయంభువుని చెట్టఁ • బట్టి వేద్య
సుతుల నిర్వృత • నతి చతురులను బ్రయ వ్రతోత్తాన పాదుల • నున్నతులను
నాకూతియుఁ బ్రసూతి • నాఁగ నిద్దరఁ గూతులను గాంచె, నాకూతిఃఖునుని రుచి
నంబడియెడు ప్రజా • నాఘని బెండ్లియై దక్షిణయని యెడు • దాని సుతను
యజ్ఞాఁడను పుత్రునిం గాంచె • నాప్రసూతి దక్షు నుద్వాహమయ్యె సంతసము మీఁ
నాపులూమజ యమృతాశనాధి నేతఁ బరిణయంబైన మాడ్కి దేవతలు మెచ్చు.

ప॥ దక్షిణకు ద్వాదశ సంఖ్యాకులగు తనయులు గలిగిరి. ప్రసూతియు దక్షుని పల్క
శ్రద్ధయు, లక్ష్మీయు, భృతియు, బుష్టియుఁ దుష్టియు మేధయుఁ, గ్రియయు
బుద్ధియు, లజ్జయు, వపుస్సును, శాంతియు, సిద్ధియు, కీర్తియు, ఖ్యాతియు, సంభూ
తియు, స్మృతియు, ప్రీతియు, క్షమయు, సన్నతియు, నననూయయు, నూర్జయు
స్వాహయు, సురారణియు, స్వగయు, మహాభాగయు, నను నిరువది నల్వరఁ బుత్ర
కలకఁ గాంచె. అందు శ్రద్ధ మొదలగు వారిని బదుముగ్ధుర ధర్మ ప్రజాపతియు,
భృగు ప్రజాపతి ఖ్యాతిని సురారణిని, మరీచి సంభూతిని, నంగిరసుండు స్మృతిని,
పులస్త్యుండు ప్రీతిని, పులహుండు క్షమను, క్రతువు సన్నతిని, నశ్రి యననూయను
వసిష్ఠఁ డూజను విభావసుండు స్వాహను, పితరులు స్వగను బెండ్లియైరి.

తే॥ కమలభవుండు సర్దాని • కాలకంఠు నధిక నారీశ్వరుని గాంచి • యనియెనిట్లు
దేవ దీనశరణ్య నీ • దివ్యమైన తనవు విభజింపు లోకయా • త్రను గుఱించి.

మ॥ అనినక శంకరు డట్లయ్యెడు నటం • చాత్మీయ దేహంబు మె
ల్లన శ్రీపుంయుగమై కనంబడెడు లీ • లకఁ చెందుభాగంబులై
తనరక జేసిన శ్రీస్వరూప మగునే • తత్కృత జాలంబు చ
య్యన నాశ క్తిమయంబై యై యలచె దృ • శ్యంబైన లోకంబునక.

తే॥ అవని నేకాదశ విధంబు • నగుచు నలరుదుద్రసంఖ్యయాపుంరూపఁరూపమెనుగ
బుంస్య సంయుతమైనయూ • పుడమియెల్లనిర్మలతదంశమగుఁగాదె • నిత్యమగుచు.

తే॥ ఈశ్వరాంగ విభక్తమై యెసఁగ • శక్తి గాంచి కమలాసనుండు కాతుఁకంబుజెం
దక్షుని గుఱించి పలిక నెంతయును బూన్కిఁగంటివే యీసతీదేవి • గన్నులార.

ఉ॥ ఈమెను గొమ్ము పుత్రిఁగర • హింతుము నీవును నేను నింక పుం
నామ మహాభయంకరము • నారకముక దరియించి సంతత
శ్రీమహితుండు శంభుండు ప • రింపఁగ నీనతి యోగ్యయా పరం
ధామన కన్న వేరొకఁడు • దారుండు గల్గునె యల్లు డిమ్మహిక.

తే॥ అనిన నజుని పబ్బు ♦ లాలించి దక్షుండు సతిని సుతంగఁ బొంది ♦ చంద్రకేళి
రున కొసంగె సతిగ ♦ ననఘుఁ డాహరుఁ డామెఁ గూడి కాతుకంబుతోడ నుండె
ప॥ ధర్మ ప్రజాపతి శ్రద్ధాదులగు భార్యలందుఁ గామ, దర్ప నియమ, సంతోష, లోభ
శ్రుతి, దండ, సమయ, తేమ, సుఖ, యశ ప్రభృతులఁ బుత్రులం గాంచె.

సీ॥ పరంగ భృగుప్రజా ♦ పతి ఖ్యాతి యందున ధాతృవిధాతృలక ♦ దనయులను ము
రారి పత్నియయిన ♦ యట్టి లక్ష్మిని గాంచె ఘనుండు మరీచి నందనులఁ బూర్ణ
మాసమారీచులక ♦ మహితుల దుష్టియు దృష్టియు జ్యేష్ఠయు ♦ గృహి యపచితి
యను పుత్రికలఁ గాంచె నాప్రభూతి కతన పులహుండు క్షమ యందునలఘులైన
కదకముని సరీయాంసుని ♦ ఘను సహిష్ణు కనక పీఠాంసపీఠరి ♦ యనెడు సుతను
ప్రీతియందుఁ బులస్త్యుండు ♦ విమలయశుల సుతుల నిర్వరఁ దనయ నొక్కతనుగనియె.

ప॥ వారు దత్తోణకవుండును, వేదబాహుండును దృఢద్వితీ యను నామంబులఁ
బరగిరి.

తే॥ అతులకీర్తియైన ♦ క్రతువుసన్నతి యందుఁ గృతమతులగు ♦ వాల భిల్య ముఖుల
నాత్మజోత్తములగు ♦ నలువరి వేపురఁ గాంచె నీశ భక్తి ♦ కలితుఁ డగుచు,

ప॥ అంగిరోముని విస్మృతియందు నినీవాలియు, కుహూ, రాకయు గుతూహలుండును
లబ్ధానుభావుండును, నగ్నియు గీర్తిమంతుండు నను బుత్రులను గాంచె. ఆత్రిప్రజాపతి
యనసూయయందు సత్యసేత్రుండును, భవ్యుండును, నాపోమూర్తియు, శనైశ్చ
రుండును సోముండు నన నైదుగురఁ బుత్రులను, శ్రుతియను గూతును గనియె.

తే॥ అనఘుండువసిష్ఠుండురజయం ♦ దునను గాంచె బ్రాహ్మయసియుఁబుండరీ కాక్షుండనరజున్
హోత్రయును బాహుసపనులు నుదితగుణులు సుతపుండును శుక్రఁడనియెడి సుతుల నెలమి.

తే॥ హరి హర బ్రహ్మల కెవాని యందుఁ బ్రీతియెవని కతమున వేల్పులు ♦ తృప్తిగాంతు
రాతఁ డనలుండు స్వాహాయం ♦ ధాతృజాలనుముగురఁ గాంచె జగద్ధితంబుమదిఁ గోరి.

ప॥ అనిపలికి నూతుం డగ్నివంశాది వణకనంబు సంగ్రహంబుగ వక్కాణించి మఱియు
నిట్లనియె. మున్నొకప్పుడు

—* వ్యాస రుద్రావతార కథనము *

క॥ అనిమిషులు ఋషులుఁ బితరులు ననఘులు తక్కుఁగలవార ♦ లందఱు ఐనంగ
ఘనుడగు సనత్కుమారుని గనుంగొని తైలాదిపత్రిక ♦ గరుడాన్నికుండె.

సీ॥ భగవత్ప్రసాదంబు ♦ వలన జ్ఞానముగల్గు జ్ఞానంబు కతన యో ♦ గము జనించు
యోగ మూలంబున ♦ నుచ్చి ముక్తి లభించుఁ గావుననె ప్రసాద కాంక్షఁ జేసి

సిద్ధులెల్లరు మాని ♦ నేవితుండగు నుమాధవుని పూజలయందు ♦ దవిలి యుండ్రు
ద్వాపరయుగమున ♦ వ్యాసావతారముల్ గలి శివయోగి ప ♦ ర్వులును వెడలి
సంస్కృతి కేశముల నొంది ♦ శర్వుభక్తి గొల్పి నేరని పామర ♦ కోటి కెల్ల
భక్తియోగంబు లెఱిగించి ♦ పరమ పదముఁ గూర్చుచుందురు నిరతంబుఁ కోవిదులయి.

తే॥ వినుత వైవస్వ తాంతర ♦ మున వరాహకల్పమున ద్వాపరయుగ నిఁకాయములును
వ్యాస రుద్రావతారముల్ ♦ వజ్రులువాని నెల్లవచియింతు వినుము నాఁ యెఱిగినటుల.

ప॥ క్రతువును, సత్యుండును భార్గవుండును నంగిరుండును, సవితయు, మృత్యువు, శత
క్రతువును, ధీమంతుండును, వసిష్ఠుండును, శత లేజుండును స్వయంధర్ముండును,
నారాయణుండును, తరక్షువు, సారస్వతుండును, త్రిధాముండును, త్రిపుతుండును,
నరుణియు, గృతంజయుండును, భరద్వాజుండును, గౌతముండును, కవి
సర్తముండును, వాచస్పతుండును, శుషాన్క-యణియు, శుచియు, తృణబిందుండును,
నుక్షశక్తియు, కాశ్మీయుండును, నుత్తరుండును, జాతూకర్ణియు, హరియు, గృష్ణ
దైపాయనుండును, ననువారువ్యాసరూపులు. స్వాయంభువుండును, స్వాగోచిషుం
డును, ఉత్తముండును, తామసుండును, రైవతుండును, చాక్షుషుండును,
వైవస్వతుండును, సావర్ణియు, ధర్మసావర్ణియు, బిశంగుండును, నపిశంగుండును,
శబలుండును, వర్ణకుండును, ననువారు చతుర్దశమనువులు. వారును శ్వేతపాండుక
తామ్ర పీతకపిల కృష్ణ శ్యామధూమ్ర సుధూమ్రా పిశంగ పిశంగ త్రివర్ణ శబల
కాలంధు వర్ణులై యుందురు.

తే॥ అనిమిషాది సిశాచాంత ♦ మైనభూత సంచయంబు పశువులన ♦ జగతిఁ బరగు
వారలకుఁ బరియోగి నీశ్వరుని సతముపశుపతియటంచు వినుతింతుఁ పరమమునులు.

తే॥ అరయఁగ బరావరవిభూతిఁ నాత్మదలఁచిపశుపతిర దించెయోగంబుఁ ♦ బాశుపతము
నాదగినదాని నద్దానిఁ నాశ్రయించి ముక్తులగుదురు యోగులై మునులు చెలఁగి.

ప॥ శ్వేతుండును, రుద్రుండును, సుతారుండును, మదనుండును, సుహోత్రుండును,
కంకణుండును, లోకాక్షియు, జైగీషవృండును, మహాలేజుండును, దధిపాహ
నుండును, ఋషభుండును, సుగ్రుండును, నత్రియు, సుబాలకుండును, గౌత
ముండును, వేదశిష్యుండును, గోకర్ణుండును, గుహావాసియు, ఖండభృతుండును,
జటామాల్యాట్టహాసుండును, దారకుండును, లాంగలియు, మహాకాయుండును,
శూలియు, దండియు, ముండియు, సహిష్ణుండును, సోమశర్మయు, లకులీకుండును,
ననువారు వైవస్వత మన్వంతరంబున యోగోపదేష్టలై యోగాచార్యులనఁ బరగు
దురు. ప్రతియుగంబునను వీరి కందఱును నలువురేసి శిష్యులును ననేకులు ప్రశిష్యులు
నుండురు.

-* యోగ లక్షణము *

- తే॥ తెలియనాభియూర్ధ్వః ప్ర • దేశములును • కనుబొమలమధ్యదేశంబు • గళముక్రింది భాగమును స్థానమయ్యెను • యోగమునకు హారవిరచితంబు యోగంబు • సురనుతంబు.
- తే॥ జగతి నాత్మాభిలాష్ఠ చి • జనక పిదియె యోగమందురు మానివద్యులు చెలంగి తత్ప్రసాదంబు కతననె • స్థైర్యమలరు ననుభవైకవేద్యముప్రసా • దామృతంబు.
- తే॥ ఇట్టిది ప్రసాద రూపమం • చెటిగి పలుక సరిసి బాదులకేనియుం • దరముగాదు క్రమముగ నదియె నరులకుం • గలుగుచుండు యోగమునజేసియూర్ధ్వః • యోగమగును.
- తే॥ యోగమునకు హేతు • వున్నత స్థానంబు జ్ఞాన మిలఁ బ్రసాద • కారణమునఁ గలుగు జ్ఞానముననె • కలుపము ల్వాయును విషయ వాంఛలేక వెలయు నరుండు.
- తే॥ చిత్త మయ్యె ప్రవృత్తులఁ • జేరకుండ నిగ్రహించుటె యోగమై • నెగడుచుండు నింద్రియ ప్రవర్తనము జ • యించు వాడు యోగసిద్ధిని జెందు నీ • యున్వి యందు.
- ప॥ యమ నియ మాసన ప్రాణాయామ ప్రత్యహార ధారణా ధ్యాన సమాధులన నెని మిది ఓధంబుల యోగసాధనంబులు వక్కా • జింపఁ బడినె.
- సీ॥ పరగఁ దపస్థిర • త్వంబు యగుము నాఁగఁ బడు నహింసయె యగుఁ • బ్రభునుకారణము సత్యమస్తేయ • ము మహిత బ్రహ్మ చర్య పరిగ్రహంబులు • నపగ హేతువులు నియమమునకుం • దెలియ యమంబె మూలము తనకట్లు భూ • తములకెల్ల హిత మాచరించుట • యే యహింస యగును నదియ యాత్మజ్ఞాన మలగఁ జేయు ననుమితంబు దృష్టంబును • స్వానుభూతిమును యధార్థకథన మన్య • జనులబాధ నేయకుంట సత్యంబని • న్యాయవిదులు తిలియఁ బలుకుదు చెప్పడు • ధీరులగును.
- సీ॥ హదోప మెటిగియుం • బలుకకుం టయు నితరార్థంబు నాపదలందయేని గైకొన కుంటయుం • గనలియే నితరుల నొప్పింప కుంటయు నొచ్చియేని యన్యత వాక్యంబుల • నాడకుండుట యును ద్రికరణకుద్ధిగఁ • దెఱవలందు నానఁజెందకయుంట • యభిమానముంబూని యార్యుల విచనంబు ననదు నేయ కుండుటయు నింద్రియోద్ధత • ఘోటకముల స్వేచ్ఛఁ జరియింప నీకుంట • చెనఁటనారిఁ జేరకుంటయు నిల బ్రహ్మచారులకును యతులకును బ్రహ్మ చర్యమై • యలరుచుండు.
- సీ॥ అగ్ని సాక్షిగ విహా • హంబైన సత్యియందు శ్రుతిపిహితంబగు • చూడ్కినివిపి యన్యవారల నింద్రి • య ప్రవృత్తిని మాని యవని మసలుట గృ • హస్థలైన సాధువులకు బ్రహ్మ • చర్యమై నుతిగాంచు ద్విజ గుర్వనల పూజ • విధిగఁజేయు నెడల హింసయును నహింసయేయగు మఱి కుణపమందును వోలెఁగోమలాంగు లందుఁ జిత్తముంచి • యయ్యె సమయములఁ దగిన రీతి నడువఁ • దగును గృహికి బాహ్యదేశమటుల • భావించి చెలితోడ గతిని సలుపఁదగు ని • రంతరంబు.

తే॥ హవ్యమున కీతిహోత్రుడొట్లనుభవించు కొలది కామంబు బెరుగుచుఁ జెలగుకత
రాగము ద్యజింపఁ దగును పి॥ రాగి యయ్యెనేనిమోక్షంబు సిద్ధించుచున్నచయమునకు

తే॥ అగ్నివోలె వెలుగు • నంగన ఘృత కుంభ మటులఁ బురుషుఁ డుండునక్కతము
సగసిజాక్షులందు • సంస్థమును దూరముగను విడువ వలయు • మోహిగాకి.

తే॥ ద్రవ్యమునఁ గర్మమున మిత్ర • దార పుత్ర బంధు సంచయమున నైసంబగయరాదు
తనకు నిలనన్మృతత్వంబు • త్యాగమునన గాక గృహపతి యిది యెఱుంగంగదగును

సీ॥ జగతి శౌచంబు ని • జ్యయు తపోదాముల్ స్యాధ్యాయ పరత యు • పద్ధ నిగ్ర
హము వ్రత ముపనాసమరయ మానంబును స్నానంబు ననునవి • సాధనములు
నియమంబున కిల న • నీహయు మఱి శౌచమును కుష్టియును దపం • బును జపంబు
వీర్వర ప్రణిధాన • మెనఁగను పద్మ కాద్యంబగు నయాధాన • నంబు లివియ

బాహ్యసాధనములు • పరఁగు నాధ్యంతర సాధనములుకీని • సలిసి నియమ
మును గడింప వలయు • మునులకు యోగసంసిద్ధి గోరుకట్టి • శ్రేష్ఠులకును.

తే॥ బాహ్యశౌచంబుమఱియునాభ్యంతరమగుశౌచమునుదాల్చవలయునత్సంగుల కిల
నివి వహింపక స్నానంబు • లెన్నియేనిజేసియును నిష్ఫలమె యోగ • సిద్ధి గోరి.

క॥ శ్రుతులందు స్మృతులయందును నితిహాసములందు నెంత • యే జెప్పఁబడుట
క్షితియోగ సిద్ధికగములు నతులములు యమాని లక్ష • జావళులు తగ్గె.

—* యో గా భ్యా స వి ఘ్న ము లు. *

సీ॥ పరఁగునాలస్యంబు వ్యాధి పీడలు ప్రమాదంబును సంశయ • స్థానములును
నాత్మచంచలతయు • శ్రద్ధయు నదర్శనంబు భ్రాంతియుఁ ద్రివి • ధంబులైన
దుఃఖంబులును మఱి • దుష్టనస్యంబు నయోగ్యవిషయము ల • యోగతయును
నివి దశ విధములై • యెల్లయోగాభ్యాస ములకు విఘ్నంబులై • వెలయు ధరణి
దలఁపఁ గాయ చిత్త • ముల గురుత్వంబునఁ గలుగుచుండుఁ బ్రభవ • కారణంబు
నటలుచుండు ధాతు • వైషమ్యమునఁ జేసి వ్యాధు లనవరతము • నవనియందు.

తే॥ తలఁపగ సమాధి సాధనం • బుల గణింప కుంటయె ప్రమాదమగును నన్నింటనిశ్చ
యంబనియె యిదియె యనుచునాత్మ దెలియకుంటసంశయస్థానమాక్షోణియందు.

తే॥ సాధనములగు వృత్తుల సంతతంబు శ్రద్ధదాల్పక యుంటయ • శ్రద్ధయుగును
నొక్కదాని గనిచు తొక్కటి గానెంచు చుంట భ్రాంతియగుచు • నుండు ధరణి.

తే॥ అవసరంబులైన • యట్టి కార్యంబులఁ దలఁప కునికి యేయ • దర్శనమగు
నాధి దైవతంబు • నాధ్యాత్మికం బాని భౌతికమన దుఃఖ • భావమలరు.

తే॥ తపముచేత రజముచేత • దగులువడుట దౌర్మనస్యంబునానొప్పు ధగణిలోన
సంతతోత్సాహమును గాంచుసాధులందు నంతరాయముల్ గలుగనొక్కింతయేని.

—* యోగసిద్ధులు. *—

తే॥ అంతగాయంబులు సమాధిఁకానియందుప్రదవముఁ గూర్చునని యయ్యు • బలగసిద్ధి
కరములై యొప్పెడు నువానిఁగతి నెఱింగి యోగిచరియింపదగు నెల్లయోగములను.

ప॥ ప్రతిభయు శ్రవణంబునునార్తయు, దర్శనమునునాస్వాదంబును, వేదనయు నను నివి
యోగసిద్ధులనంబడు. ఈయోగసిద్ధులు లభించునేని యోగికి సకలైశ్వర్యంబులు కరత
లామలకింబులగు.

తే॥ ధరణియందు వోలె • దగజలంబులయందు సంవరించుటయును, సాగరముల
నైనఁ బ్రావుటయును • నాత్మఁగోరిన వస్తుచయము జేందుటయును • సంతపించు.

సీ॥ కలశంబులేకయ • జలముల నణచేత నిలుపఁ గలుగుటయు • నెట్టిశస్త్ర
విత్తిచేనైనను • శతనొందకుంటయు దనువునందగ్నిని • దాల్చుటయును
ఁబుంబుధ్యంబున • నలంబు నిల్చుట యును దహించియు దాని • యున్నరూపు
గలిగించుటయు మిఁట • నిలుచుటయును గోగముల క్షణమాత్రనదలఁగఁజేయు
టయును బద్ధతముల • రయమున బాహువులందు బూనుటయు వి • బాసగతిని
గాల్చినై న గాని కరముల బట్టుటయును సకరములగుచు • నుండునవని.

సీ॥ అంగుళంబులచేత • నవనీతలంబెల్లఁ గంపింపఁజేయుట • తెంపులేక
యాకసంబునఁ బక్షి • యట్ల యెగురుటయు దన్యులనుండి శ • బ్దంబుమినుట
యును బగోక్షంబున • నున్నదానిఁ గనుట యెల్లరహస్యంబు లెఱుంగుటయును
చాయా విహీనమా • సర్గంబొనర్చుట యొకనూతిలో దిగి • యొక్కనూత
వెడలుటయును నిఖిల • వేత్తత్వమును గాంచి తెలియ కున్నదాని • దెలియుటయును
కామ రూపములను • గాంచఁ గల్గుటయును చెలఁగుచుండు యోగ • సిద్ధికతన.

తే॥ తలఁప యోగసిద్ధి • వలన లభించు నైశ్వర్య మిట్టిదనుచు • బ్రహ్మకేని
పలుకరాదు రక్త • భానంబు విడచి విదాగియగుట వలయు • యోగమునకు .

తే॥ మఱియు మృగపక్షి రుతములమానసమునఁదెలియఁగానేర్చుయోగంబు • వలనయోగి
పాశుపత యోగమున సుల • భంబుగాని వస్తువొక్కటి కలుగునే • వసుధ యందు

తే॥ ఈశ్వర ప్రసాద • మీ యోగసిద్ధికి ముఖ్య కారణమని • ముని వరేణ్యు
లెల్లగ్రాశయింతు • రీశ్వరు నాశిత లోకరక్షకుని బి • నాకపాణి.

—* ఈ శ్వర ప్రసాదాహులు *—

ప॥ సత్పురుషులును, జితాత్ములును, ధర్మజ్ఞులును, నాచార్యులును, దయావంతులును
తపోధనులును, సన్యాసులును, జ్ఞానులును, వశులును, త్యాగులును, దాంతులును,

సత్యవాదులును, నలుబ్ధులును, యోగులును, స్మృతి వేత్తలును నీశ్వర ప్రసాద ములు.

చ॥ హరునెడ భక్తిగల్గి విషు • యాభిరతిక జరియింపఁబోక ను
స్థిరమతి నెల్లవేళలను • శేషభుజంగవతంసు నమ్మహే
శ్వరు భజియించువారి భవ • పాశవిమోచనుడైన శంకరుం
డురు కృపఁగాఁచుచుండు సుగు • జ్యోతుఁడతఁ డటంచు నెంచుచుక.

తే॥ భక్తితనఁ గల్గు • పరమేశ్వర ప్రసాదఁబు డా నివలనఁ • దగజనించు
యోగసిద్ధి దాన • సున్నత పద మొంది ముక్తఁడగు నరుండు • మువముఁజెంది.

తే॥ భక్తివలన హరుండు • వశ్యుండై యభిలాషక సిద్ధిగూర్చు భక్తి • చెలగునేని
సంస్మృతిని తరించి • సతత మహేశ్వర పదముఁ జెంది వెలయుం • బామరుండు

ఉ॥ మున్నొకనాఁడు శైలజుప్ర • మోదముమై నవిముక్తమందునక
బన్నగ భూషణుక సకల • పాపవివాశను జల్ద్రశేఖరుక
గ్రన్నన పల్కునో నిఖిల • కామ్యుద యేసరణిక జరించినక
బన్నుఁగఁ బామరావళికి • వశ్యుడవయ్యెద పీఠుచెప్పమా.

క॥ అనినవిని హరుండుదేవిన్ గనుఁగొని వచియించె నపుడు • కనికరముననొ
వనబాక్షి యివ్వెనం బేవనజభ్రం డడిగె నన్ను • వారిని భక్తిక.

ప॥ అప్పుడు నేనాతనిఁ గాంచి యొయ్యా సద్యోబాత వామదేవ తత్పురుషా ఘోరేశా
నాని ముఖోపేతుండనగు నేను భక్తివలన వశ్యుండనగుదునని వచించితి ననియొ
గావున భక్తిచే బూజించువానికి బురమేశ్వరుండు వశ్యుండగుగాని తవ స్వచేతను
విద్యచేతను శంకరుండు వశ్యుండుగాఁడు.

—* స ద్యో బా తో త్స త్తి *

సీ॥ అలనిరువది తొమ్మి • దవ శ్వేతలోహిత కల్పంబునందునఁ • గనకగర్భుఁ
డమలచిత్తుండయి • యతిభక్తి శంకర ధ్యాన మీరిత నేత్రుండై సమాధి
సున్న యంతట శిఖా, యుక్తుండు శ్వేతలోహితుఁ డతీంద్రియుఁడయి • యెసఁగునాఁడు
మహితాత్ముఁ డొక్క కు • మారుండు గనుపట్టె భానుకోటి ప్రభా • బానితాంగుఁ
డమ్రహాపురుషునకు బా • ర్యములను సునందనందనులును విశ్వ • నందనోప
నందనులనెడు శిష్యుల • నంతతేజా లలరు చుండుట గాంచి యా • జలజభ్రండు.

క॥ ఈతఁడు గుణత్రయ సమేతుండు పరమేశ్వరుండు • మృత్యుంజయుఁ డి
ట్లీతటి నియ్యెడ సద్యోబాతుండై నన్నుబ్రోవఁ జనుడంచె నొగిక.

ప॥ ఈసద్యోబా లేశ్వరు సమక్షంబున.

తే॥ శ్వేతవర్ణాకృతీయగుచు, శ్వేతుడనెడు ముని యుదయమయ్యెనిడకనుం గొనంగ సకల
కలుషహరమగు నీ శుభ, కాలమందు ధ్యానయత్తుడనగుట మేలయ్యె నాను.
తే॥ భక్తలోకావనుండగు, పార్వతీకుఁ డిష్టిధిని నాకు దర్శన, మిచ్చుకతన
వలుబుగాత సన్మోచిత ♦ వదన సంజ్ఞ సకల లోకార్చితుండగు, శంకరునకు.
ప॥ అని చతుర్ముఖుండు సభక్తి నా సన్మోచిత మూర్తిఁగాని ధ్యానించెఁ గావున నీశ్వ
రుండు సన్మోచిత ముఖుండనఁ బరఁగె.

—♦ వామదేవోత్పత్తి —

సీ॥ ముప్పదియవ కల్ప, మునఁ జతురాశ్వుండు పురహరు దర్శనంబు ను దలంచి
ధ్యానయోగస్థింధుఁ డైన యున్నయెడ రక్త మాల్వావతంసుండు ♦ మహితరక్త
నయనుండు విమతడు. జఘాయుండు రక్తాంబరుడనఘుండుహరుఁడు ప్రత్యక్షమయ్యె
విరజవిపాదులు, విగతశోకుండును విశ్వభావనుఁ డన ♦ వెలయువారు
నలుగురు కుమారులై పార్వ్య ♦ ములఁ జెలంగఁ గాంచ మోదరుడా కఱకంతుఁగాంచి
భక్తి వినతోత్తమాంగుడై పృథివిమలాధి సయ్యుతంబగు నట్టి వాగ్దాలమునను.
ప॥ కఠాయుగంబు మోడ్చి వినుతించిన
తే॥ అంత వామదేవుఁ ♦ డబ్రాసనుని గాంచి హృష్టమానసుడయి ♦ యిట్లులనియె
నీ యొరపు ధ్యాన మీయెడ నాకు సంతృప్తిఁ గూర్చి మెచ్చి, తి పుడు నిన్ను.
క॥ పృథికల్పంబున యంపిగతి నను ధ్యానంబుఁ ♦ జేసి కాంచఁ గలవు నీ
హిత మొనరింతు సతమున న్నతిభక్తి భజించుచుండుమా చతురాస్యా.
తే॥ అబ్జభవనీకతమునన ♦ భూభునాశ కంబు వాక్యానసా గోచ, రంబునైన
వామదేవ రూపంబు వి, శ్వ ప్రపంచమునకు గోచరమై మోద, మును ఘటించె.
ప॥ అని పలికి వామదేవుం డదృశ్యుడయ్యెఁ బరమేశ్వరుండు రక్తాంగుడై పరమేష్టిక
బ్రహ్మం డగు కతన నాకల్పంబు రక్త కల్పంబునాఁ బ్రసిద్ధి గాంచె నిది వామదేవో
త్పత్తి ప్రకారం దిక తత్పురుషోత్పత్తి విధంబాల్చిపుడు.

—♦ తత్పురుషోత్పత్తి —

సీ॥ అవని ముప్పదియొక ♦ టవ కల్పమునఁ జతురాశ్వుండు పీతవ, స్త్రాంచితుడయి
పుత్రకామనజేసి, పురఁవెరి ధ్యానింపఁ బీతాంబరుండును, బీతమాల్వ
విలసితో రమ్మండు ♦ పీత గంధానులిప్తుండు బీతోష్ణిష, భూషితుండు
కనక యశోప వీ ♦ తనిబద్ధ దేహుండు యౌవనాన్నితుండగు ♦ నట్టి వాఁడు
విమల తేజుండు మానిరా ♦ డ్విమల పాద పంకజాతుండు శతకోటి, భాస్కర పృ
తాపుండగు పూరుషుండు ప్రత్యక్షమైన గమలజుండు పాడఁ గని విన ♦ యముదలిర్ప.

తే॥ ధ్యానసంయుక్తఁడగుచుఁ జి ♦ త్తమున నమృహనుభావుని జీతించి ♦ యమలభక్తి
వినుతిఁ జేసినఁ బరమేశు ♦ విమలవదన బిలమునందుండి యప్పుడు ♦ లలితమగుచు.

సీ॥ నాల్గు మొగంబులు ♦ నాల్గు పాదంబులు నాల్గు హస్తంబులు ♦ నాల్గు చనులు
నాల్గు శృంగంబులు ♦ నాల్గు దంష్ట్రులును ముప్పదిరెండు గుణములు ♦ వఱుచుండ
విశ్వ రూపయును ను ♦ హేశ్వరియును నుహా తేజయు విశ్వదా ♦ త్రియునగుచును
గోరూప ధారిణి ♦ యై రహించుచు నొక్క నివ్యతేజము సము ♦ స్థిప్త మగుచుఁ
గానవచ్చుటయును సితి ♦ కంఠఁ డప్పుడామె కరముగ్రహించి య ♦ య్యబ్జధవునిః
గాంచి నిర్వాణమగుననుఁ గ్రహసమేతుఁ డగుచు వచియించె నిట్లనియందలు వి.

తే॥ ఈ మహాదేవి నెఱుంగవో ♦ యేమొ నీవు సకలలోక జనని యీమె ♦ సర్వవేద
కీర్తిత చరిత్ర మునిమనోవర్తిని యయి యలరు రుద్రాణియగుచువేల్పులునుతింప.

తే॥ అగ్రజహితంబుఁగోరి గా ♦ యత్రి యగుచు నీజగద్ధాత్రి రక్షించు ♦ నెల్ల వేద
సంచయము బ్రజావాంఛచే ♦ సాధుభక్తి నన్ను ధ్యానించుకతన నొ ♦ నభినబాత.

తే॥ ఘృత్రికగఁ గైకొనుము సర్వ ♦ మునుకు నీను హేశ్వరియై కారణంబగు ♦ నింకమీఁద
బ్రాహ్మణత్వంబు జగమునఁ బాదుకొల్పి ధర్మముఁజెలంగఁజేయుచు ♦ ధరణియందు.

క॥ అని వచియించుచు గాయత్రిని రాది నొసంగె హరుఁడు ♦ స్థిరమతిఁజతుగా
ననుఁ డా పరమేశ్వరి పద వనరుహముల మ్రొక్కినిల్చె ♦ వారని భక్తికా.

ప॥ అత్తటిచీతాభులును, చీతకేశులును, చీతమాల్యాంబరధరులునునగుమారులునలుపురు
జనియించి రప్పుడు తత్పురుషస్వరూపుండగు శంభుఁడు చతురాస్యనకు దివ్యయో
గంబును నైశ్వర్యంబును బహుశ్రుతంబును జ్ఞానసంపత్తియునొసంగెనంతనస్కమారు
లు వషణ సహస్రప్రాంతంబునఁ బరమేశ్వరునం దైక్యమొందిరి. ఈశ్వరుం డట్లు పీత
వాససుండై ప్రసన్నుడైన కాలంబున సాకల్పంబు పీతావాసః కల్పంబునాఁ బరఁ
గు నింక నఘోగోత్పత్తి కథనం బాలించుడు.

—, అఘోగోత్పత్తి, —

తే॥ విలయ కాలంబునందున ♦ విశ్వ మెల్ల నర్థవపరీతమైన స్వ ♦ యంభువుండు
మఱలసృష్టింపఁగలఁచియొమార్గ మెఱుంగ కెంతయునుజింతిలుచునుండుఁ నెడనుబూనిక్రి

సీ॥ కృష్ణవర్ణుండును ♦ గృష్ణాంబురుండును గృష్ణవదనుండును ♦ గృష్ణమాల్య
రాజితో గన్గుండు ♦ రాజధరుండు ఘోగా కారుడైన వాఁ ♦ డనఘుఁడొకఁడు
కానుపించుటయును ♦ గనకోదరుండు నిశ్చింతాత్ముడై పొంగి ♦ యంత నతనిఁ
దనుకు సాయముఁ జేయ ♦ జనుడెంచిగాఁడని తలఁచి యనేక రీ ♦ తులనుతింప

నయ్యఘోరదేవుఁ , డజునిపై కృపతోడ దివ్యదృష్టి నొసఁగె , ధీరుడగుచు
సంత హుని పార్వ్య , మందుఁ గనుపట్టి రట్టివాయలైన , యట్టి వారు.

ప॥ అంత గృహ్మండును, గృహ్మ శిఖియు, గృహ్మశ్యండును, గృహ్మ వస్త్రధారియు నను
నలుగుఁ గాంచి వాణీ మనోహరుఁడు సంకుష్టండయ్యె.

మ॥ పరమేశుడు కృపార్ద్రచిత్తుడగుటకుఁ ♦ వాణీ మనోనాయకుఁ
గరుణింపంగ నఘోర రూపుడగుచుఁ ♦ గన్పట్టుటకేసి యు

ర్వర నా కల్పము కృష్ణసంజ్ఞదనరేఁ ♦ రాకేందు చూడుండు ని
గర సంతాన మఘోరి రూపుఁ డనుచుఁ ♦ స్వాతంత్యులకొల్పఁగఁ.

తే॥ కీర్తీనీయుడయ్యె , గేశవాద్యభిలామరాశికనయమిల మహాత్ముఁ డతనిఁ
గొలిచి ముక్తులగుచుఁ ♦ గలిచయంబును బాసి చెలఁగుచుఁడు మాని ♦ శేఖరులును.

— ♦ ఘోర మంత్ర మహిమ —

తే॥ అతి భయంకరమైన కృ , స్థాఖ్యకల్ప మరుగఁ జతురాశ్యుఁ డేకాంతమందుఁజేరి
పాపములు భువనములందుఁ బ్రబలత వీనినడఁచుమాగఁంబు తెలియరాదయ్యెనాను.

క॥ అని చింతించుచు నున్నెడ నను కంపానిధి మహేశుఁ , డజుని కనులకుఁ
గనబడి మధురవ చోళిఁ వనబాసనుఁ గాంచి పలికె వరధను డగుచుఁ.

నీ॥ చతురాశ్యనీను వి , చారింపఁ బనియేమి తనరు నఘోరమం , త్రంబు కతన
బ్రహ్మ హత్యాది పా , పములు హరింపవె యెవఁడేని నిశ్చల , హృదయుడగుచు
సద్భక్తి నీమంత్ర ♦ జపమొనరించిన నిష్టకామ్యంబుల , నెల్ల బడయు
నీమంత్రరాజంబు ♦ నిపుడ నీకొసఁగెద నీవును నవోము , నిప్రకరముఁ

జేరఁ దీసిదీసి జెప్పుము కృమముగ జగములందు వెలసి ♦ శలపాత
కముల నుక్కడంపఁ , గలదు దీని మహిమ నెఱుంగ శక్యమగునె , యెవ్వరికిని,

తే॥ ఇదియ కాక కలుష , మెప్పుడు బలీతమా నపుడు ఫాలలోచన ♦ నాగ్నితోడ
నెల్ల లోకముల ద , హితు సంశయమేల సృష్టి నేయుమింక , క్షీతితలంబు.

తే॥ అని యఘోరమంత్ర , మును జెప్పి శంభుండు కనుమొఱుంగెనంతఁ ♦ గనకగర్భు
డెల్ల లోకములను , సృష్టించె నయ్యఘో రాఖ్య మంత్రమహిమ ♦ నభుమువాయ

ఈ శా నో త్ప త్తి

తే॥ అజుఁడు ముప్పదిమూడవ , దైనయట్టి యలరు నీశాన కల్పంబు ♦ నందు జగము
సృష్టి నేయుడు ననుచును , జింతఁజేయు నవసరంబున విస్వరూ పాచిత్తమయి.

- తే॥ విశ్వరూపాంబున గరయు ♦ విశ్వగంధ విశ్వమాత మహోష్ఠిక విశ్వదాత్రీ
విశ్వయజ్ఞోపవీతిని ♦ విశ్వరూప యగు మహోద్ధని యుదయించె ♦ నబ్బరముగ.
- తే॥ గాంచి యావిశ్వమూర్తిని కమలభవుడగు భూమాశ్చర్యముల జెంది స్వాంతమందు.
భరిం యిదియేటి చిత్రం బు ♦ పార్వతుగుచు గానవచ్చెడి నీని యెఱుంగంగ ♦ రాదు.
- తే॥ అని యపుణ్యమైన ♦ యాదివ్య నివదంబు దెలియఁ గోరి యపుడు - జలజభవుడు
స్పటిక సన్నిభాంగుఁ ♦ జంద్రకళాధరు ధ్యానమును బొనర్చి ♦ నాత్మనంత.
- తే॥ ప్రణవరూపుడైశానుండు ♦ భక్తలూక రక్షకుండు కాలాంతకుం ♦ గక్షయండు
నిగమ వేద్యుండు రాజత ♦ నగనివాసి యజ్ఞానకుఁ గోచరించె దయామయుండయి.
- తే॥ అవ్విధిని గోచరించిన ♦ యంధ కారిఁ గాంచి భక్తి సతుండు వి ♦ రించినమక
చమకసూక్తుల ధ్యానించి ♦ సంతసమున నివ్విధంబున వచియించె ♦ నీశుఁ గూర్చి.
- తే॥ విశ్వరూపయగుచు ♦ విమలారవంబుఁ గావించు నీ భగవతి ♦ వేయగతుల
నేల యున్నవించె ♦ నే నాని యనుమతి సంతరింపఁ దలంచు - జగములందు.
- తే॥ అనిన శంభు డనియె ♦ నబ్జాసనుని గాంచి తగిన దానిఁ దెలియఁ ♦ దలంచి తీవు
సకల వేద మంత్ర ♦ సారంబు డీని నీ వెఱుంగఁ గలవె సుంత ♦ యేని మదిని.
- తే॥ ప్రకృతినాఁ బ్రధానంబునాఁ బరఁగు నెద్ది గౌరినా మాయనా నెద్ది ఖ్యాతిఁ గాంచు
నదియ యిది సుమ్ము నీకు సాంయంబొనర్ప నెలసె నీరూపముననీవు తెలియవిపుడు.
- తే॥ ఈమహేశ్వరి సాయమా ♦ నింక నీవు సృష్టి గావింపు లోకంబు లెల్ల నిపుడ
గరణి నీశానమూర్తి నాఁ బరఁగి యేను పాపులను శాసనమొనర్తుఁ బలువిధముల.
- ప॥ అని పరమేశ్వరుం డంతధానుండైన నజుండు ప్రకృతి సాయంబున భూతసర్గంబుఁ
గావించె. ఈశాన కల్పంబున బ్రహ్మ దేవుఁడు బరమేశ్వరుండు దర్శనమిచ్చుటకై
జేసి యాకల్పంబు వేర హరుం డీశానుండన నుతిఁ గాంచె నని నూతుండు జ్యోతి
తిర్లింగోత్పత్తి క్రమం బాలింపుడని యిట్లనియె.

— ♦ జ్యోతిర్లింగోత్పత్తి ♦ —

- సీ॥ మున్నొకప్పుడు వేరు ♦ పులు నూని వర్యలు వనజ సంభవుఁ గాంచి ♦ పలికింతుల
లింగంబనఁగ నెద్ది ♦ లింగి యెవ్వండు త లింగంబు నందు న ♦ నంగహరుని
బూజించుటేల శం ♦ భువను లింగము గోడి సంబంధ మెట్టిది ♦ సరగ మాను
దెలియఁ జెప్పుము నావుఁడలరి వారలతోడఁ బలికె నివ్విధమునఁ ♦ జలజభవుండు
లింగమనఁగఁ బ్రధానంబు ♦ లింగినాగ నలరుఁ బరమేశ్వరుండు జ ♦ లార్ణవమున
లింగ ముదయించె బూర్వమా ♦ లింగ మహిమ మింత వచియింతు వినుండు మీకె
ఱుంగు నేలల.

వ॥ చతుర్ముఖ సహస్రాంతంబున నా యాధిపత్యంబు సమత్వంబు లేక యంతమానొంది
నప్పుడనావృష్టి వశంబున సహస్రకరుని కిరణజాలంబు లోకసంతానంబు నెల్ల
దహించుటయు, సర్వసాగరంబు లేకందై మహితలంబు గానబడకుండజేయుటకా
జేసి మహాప్రళయంబు సంభవించె నప్పుడు.

లే॥ తామసుండయి శంభుడే , తత్త్వపంచ
మెల్ల లయమొనరించి యిది హీనుడగుచు
మాదృశులకును గోచరిం , పక నిజోరు
తేజమున వెల్లుచుండెను , తింపదగుచు.

వ॥ పశువులును, మనుష్యులును, వృక్షంబులును వికాశంబులును పితృతాశనులును గంధ
ర్వాదులును వేదోల దృశ్యాదృశ్యంబగు సకల చరాచర వ్రపంచంబు దగ్ధంబయ్యె.
నా సమయంబున సహస్రాక్షుండును సహస్ర శీర్షుండును విశ్వాత్ముండును సహస్ర
పాదుండును సహస్ర బాహుండును సర్వజ్ఞుండును సర్వదేవమయ్యుండును నగు
నారాయణుండు నిశ్చలాత్ముడై మహాభూరంబును దమోభూతంబును గంభీరంబు
నగు నే! కార్ణవంబున న్రించియున్నంత.

సీ॥ కాలనాథుండును * గాలాత్ముండును గృష్ణ
రూపుడు దీర్ఘబాహు , హాపటిష్ఠుఁ
దఖిలగణ గరిష్ఠుఁ , డయ్యు నాగమముల
గుణహీనుఁ డను నుతి , గొనెడువాఁడు
సర్వసర్వంసహా , చక్రరత్నకుండయ్యు
నఖిలంబును హరించు , నట్టివిభుఁడు
సదసన్మయ్యుండును , సర్వాత్ముండును నిజ
మాయాపరీవృత , శ్వాతలండు
నిఖిలలోకాధినేత య , వ్యయిండు భక్త
సంచయాధీశుఁ డీడ్చుండు , కాశ్యపుండు
పూరుషోత్తముడైన యా , నీరజాత్ము
సన్నిధిక జేరి చిత్త చాంచల్యము మెయి.

క॥ ఇతఁడు జగదీశ్వరుండు సం
తిరస్కుతిపాత్రుండు దుష్ట , దానవలోక
ప్రతతి లవిత్రమటంచుకా
మరిందలియఁగలేక దురభి * మానముకనకా.

తే॥ నను సురశ్రేష్ఠః బూరికిఁ , గొనక యిదియె
నీర్లు నిద్రాపరఁడయి మ , తిల్లి యీతఁ
డంబునిధి మధ్యతలమున , యందునున్న
వాఁడు వీనిని శిక్షింప , వలయుననుచు,

క॥ హరమాయావృతుఁడనగుచు
హరిఁగాంచి మహాగ్రహమున , నాతనితో నే
విరిసంబుగ నిట్లంటిని
పరుషాత్ములు నెలఁగ నీవె , వండవో చెపుమా.

తే॥ ఇమ్మహాసాగరంబున , నేల యిట్లు
నిదురఁ గూర్చాడు వచియింపు , మెదభయంబు
గలుగ దే నను జగదీశుఁ , గాంచననుచు
నొక్కప్రహరణ మొనరించి , యొక్కమిగుల.

ప॥ అట్లు జంతు గొంతు లేక ప్రహరంబుఁ గావించిన సనాతనుండును విశ్వసంభ
వుండును, ప్రకృతి ప్రవర్తకుండును సర్వసంహార కారకుండును, హాసస్మృతుం
డును నగు

చ॥ సరసిజలోచనుఁడపుడు , చయ్యన నిద్దురనుండి లేచి కొ
పరసపరీవృతుండునయి , భాసిలు నన్నని వత్సయేల యీ
కరణి సమస్తలోక విభుఁ , గానక నన్న దృఢీకరించి ని
బ్బరమునఁ గొట్టినేర్పిలిచి , పామరుఁడుం బలె తెల్వితేళాగిణి.

తే॥ బాలకుండవగుటఁజేసి , ప్రజ్ఞలేక
బాల్యచాపల్యములకు లోఁ , బడితివీవు
నీ స్వభావంబు సాధువో , నే తలంప
పిన్న పెద్దలనియెడి వి , వేకివగుదే.

ప॥ నీవు మదీయ మాయామోహితుండవై కరణతురంగంబుల నాగఁజేయు మార్గంబుగా
నక యహంకారంబూనితి విందు నీ యపరాధంబేమి? మహాయోగులకేనియు
నెఱుంగరాని నన్ను నీవంటి యల్పజ్ఞుం డెఱుంగనేర్చునే, చరాచరంబగు నే తజ్జ
గజ్జాలంబునకు నే నగదాకాసనకర్తను పరంజ్యోతియుఁ బరమాత్ముండును విభుం
డును నగు పరమేశ్వరుఁడైనయని విచారింపవైతి వదియునుగాక.

తే॥ సకలలోకేశ్వరుడ నన్ను , సరకుగొనక కొట్టితివె సాహసంబునఁ ♦ గొండికనటు
 తొరనిను బాలకుడవంచు , నరసి యేను మిన్నకుంటి కాకున్నను , మేలుగలదే.
 క॥ అనియెడు వెన్నునిపలుకుల విని ముప్పిరిగొన్న కినుక , వెననాతనిఁగ
 న్గొని యోయినన్ను బాలుం డని పల్కెదవేల తెలియ ♦ వా లోకేశుడ.

— బ్రహ్మ విష్ణులు పరస్పరాధిక్యంబులు పలుకుట —

సీ॥ ఆఖిల దృశ్యాదృశ్య , మైన ప్రపంచంబు నాకతమునఁగా ♦ దే కలుగును
 ఈ జనించెడు లోక ♦ మెల్ల భరించెడు నేర్పుగల్గినవాడ , నేనకాదె
 హరునకు నీకును ♦ నాయాయి యధికార ముల నొసంగినవాని . ననఘచిత్తు
 నను గైకొనక బాలుఁ ♦ డని పచియించెడు మోహంబు పెంపున , నూహలేక

పంచభూతములును , బంచేంద్రియంబులు బంచ తత్త్వములును ♦ బరఁగమామ
 కాఙ్గ జేసికాదె ♦ యలరుచుండు ధరిత్రి నెఱుంగఁగలవె ననుమ , హేళుమనిని

క॥ అని పచియించిన వెన్నుఁడు కనలుచు నిని యేటి మాట , కనకాండజనీ
 మను నాకును గల భేదముఁ గననేర్తువో యల్పమతివి , గావున నింకన్.

తే॥ నాకరుణ గల్గదేని యీ , లోకజాత మెల్ల సప్పడ నసియించు , నీశ్వరుండ
 నన్నుఁ గాదని వతిఁగంచు , నాశశాంక మాళియైనను గాని యి , మృహో దలంప.

తే॥ ప్రకృతి నాకతమున , వఱియుచుండును నేన పూరుషోత్తముడను , బుధమతుండ
 నన్నుఁ దెలియలేక , పిన్న వయసువాఁడు వోలె నీకుఁ బలుకు , శేల చెపుమ.

తే॥ అని యిటుల మేమిరువురఁకున్యోన్యగౌర వంబుఁ గోరుచు వాక్కుల , హంబెగాక
 యుద్ధమునకును గూడ సంసిద్ధులమయి యున్నయప్పుడు భయదమాను దధియందు

తే॥ జ్వాల మాటా సహస్ర వి , భ్రాజితంబు ప్రళయకాలానల ప్రభాఃబంధులంబు
 నాది మధ్యాంతరహి తంబుఁనైన యొక్కయనఘ లింగంబుదయమయ్యెఁ నాక్షణమున.

తే॥ ఆటుల నుదయమైన ♦ యాలింగముననుండి హరుఁడు వెడలి యిట్టులనియె మమ్ము
 మీరలిరువురిప్పు , డారసిరండు చుచ్చరణమూర్ఖములను , శక్తిగొలఁది.

క॥ పిమ్మట మీలో నెవ్వారెమ్మహి నధికులయి యుందు , రేఁ జెప్పెద స
 త్యమృనిన మాధవుఁడు మోహమ్మున వారాహరూప ♦ మందికడంకె.

ప॥ భూతలంబుఁ ద్రవ్యముఁ బర మేశ్వరు పాదమూలంబుఁ గాంచు కోర్కె నేగెంభ
 నేనును హంసరూపంబుబూని లింగశింబుఁ గాంచువాడనై మమోజవంబున
 నూర్ధ్వంబున నెగసి యనేక వషణ సహస్రంబు లరిగితినిగాని గమ్యస్థానంబు
 సమీపించదయ్యె. పిమ్మట నరుగు శక్తి లేక యథాప్రదేశంబుననుఁ జేరితి నప్పుడు.

తే॥ చెమ్మగిల్లిన మేనితో • నిమ్మ వడిన మనసుతో గుంటలు వడిన • కనులతోడ
మొక్క వోయిన పంటితో, మురహరుండు వచ్చి నిలుచుండె నాచెంత వనటితోడ.

క॥ హరిలింగ మూలమున్ గని యరుడెంచెనొ యేమొ యని భ • యంబుగదుర మ
త్పరిభవ మూహించెడి నను బిరబిర వచియిం చెనిట్లు భీతి వడఁచుచున్.

చ॥ కనుఁగొనినట్లె కన్పడెడు, కాంచితె కాంచన గర్భనీవు ని

త్య నిరుపమానమై యలరు • నట్టిని లింగ శిరంబు తత్పదం

బంధుము నాను దవ్వగుట • నారయనైతి శ్రమంబె యయ్యె నే

చుని వచియింప నేర్ప గత • మయ్యె నహంకృతి యెల్ల నాయెడన్.

తే॥ ఈయహేతుక కలహంబె, యిటుల నానుఁబరిభవముఁగూర్చి బాహ్యతీ, శ్వరునికృపను
బాత్రుడవగుట దచ్చి • భాగమీవు కాంచ గలిగితి విష్ణుడో, కమలగర్భ.

తే॥ అని మతీయు నేదియో పల్కు • నవసరమున పుత యుతంబును శబ్దలక్షితమునైన
“ఓ” మనెడు నాద మొక్కటి, యొప్పునించె లింగయాత్ర భాగమునను, త్తంగమగుచు.

వ॥ మూర్ఖమండల సంకాశంబగు నకారంబు దక్షిణంబునను, బావక పృథ్వింబగు
నకారంబుత్తరంబునను, శీతాంశుమండల ప్రముఖ్యంబగు మకారంబు మధ్యంబునను
గలిగి యొంకొక రూపంబైన యానాదాగ్రంబున శుద్ధస్పటికాభుండును, తురీయాతీ
తుండును, నిష్కలుండును, నిరుపపన్నుండును, నిర్వృండుండును, నానందకారణుం
డును, నకారాదిక్షకారాంత వర్ణరూపుండును, నగు నీలలోహితుండు గోచరించిన
నన్యుహోదేవు నరవిందాక్షుండు స్తోత్రంబుఁ గావించె నంత.

చ॥ హరుండు కృపాన్వితుండయి ము • రాంతకు నన్నును గాంచి మీరలి

ర్వరుఁ గననెరైనతిరి స • గోజ భనాచ్యుతులార మత్పదాం

బురుహములన్ శిరంబును మి • మున్ గరుణించితి నింక మీరలి

ద్దరును సమానులేయనుచు • దద్దయుఁ దోచెడు నెమ్మనంబున్.

వ॥ అయినను

తే॥ సరిసిజాసనుండు • సకల జగంబుల సృష్టి సలుపుచుండు • స్థితిని గూర్చు
బంకజాక్షుండేను • ప్రళయం బొనఁచెద దామండ నగుచు • ధరణి నెల్ల.

వ॥ అని నాగాయణుని గాంచి యిట్లనియె.

తే॥ మోహమును వీడుమింక మో • మురవి నాశపాద్య మనుకల్పమునయందుఁ బద్మభవుడు
పుత్రుడగు నీకుఁ బరమేష్టి, బ్రోవు మిషియ వరమొసంగితి నీకు మత్కరుణవెలయ.

తే॥ అనుచు సంతర్పితుండయ్యె • నలభకారి వెన్నుండు యధేచ్ఛ నరిగెను • వీరగర్వం
డ నయి యేనునువచ్చితి • నస్మరీయ సత్యలోకమునకు సంత • సమున నపుడు.

తే॥ లింగవేది మహాదేవి • లింగమూర్తి యీశ్వరుండు దాని యందున • నెల్ల జగము
లయమునొందుటఁ జేసియ, నయములింగమూర్తి యననొప్పుచుండునా, పురహరుండు.

తే॥ భక్తి యుక్తి విమల ♦ భావుడై యెవ్వడు సతము లింగపూజ , సలుపువాఁడు
కలుషవిరతిఁబాసి ♦ కామారి కరుణకుఁ బాత్రుఁడగుచు బేర ♦ మిత్రుఁడగుచు.

క॥ కావున మీరును శంకర నేనాపరతంత్రులై య ♦ శేష జగత్సం
భావితులై మనుఁ డనుచుకొ జీవాదినిలింప తత్తిక ♦ జెప్పెటంచుకొ.

ప॥ సూతుండు శౌనకాది మహామునులకుఁ జెప్పుటయు

ఆశ్వాసాంతము.

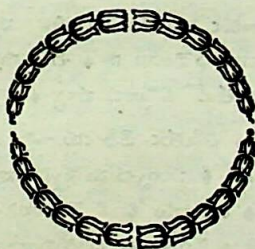
ప॥ యుగజనతాశరణ్య పరి ♦ పూర్ణ కృపాకలితాంతరంగ ది
క్ష్పృగ్గిత యశో విశాలగిరి ♦ రాజ సుతాప హృత్పార్థదేహ మ
స్మృగ మదభంగ నిగ్గర స ♦ మాజ సుతామల పాదపంకజా
ప్రధన జితాంగకాది సుగ ♦ నైరి సమాహ సురా సురేశ్వరా.

క॥ కమలహిత కమల సంభవ కమలాహిత నయన విద్యుత ♦ కమలా విలస
త్కమలాగ్రవ శర నిస్మల కమలాకరతూణ సకల ♦ కామ్యనిధానా.

క॥ సురతటి నీ బంధుర శీ కరనిక మృదుల శరీర ♦ కల్యాణ గుణా
కర శ్రీకర రిపుజన భీ కర కరుణావాలమామ ♦ క గ్రంథపతీ.

గీ॥ కష్టపడి పెంచి యిడితినా ♦ కవితకన్నె నెవ్వఁగంబునం నలరి తొ ♦ యింకమీఁద
గంగవోలెను గయ్యాళి ♦ కాదు బేల సమ్మ నీతల నెక్కి నా ♦ ట్యమ్మునేయ.

సీ॥ ఏమహామహుఁడు శ్రీ ♦ వేమనా రాధ్యవం శాధికీ బూర్ణశ ♦ శాంతుడయ్యె
నేతల్లి సావిత్రి ♦ కెనఁదొ బుధుల్ మెచ్చ మహిని బాతివ్రత్య ♦ మహిమఁ బూనె
నట్టి సందయకు గౌ ♦ రమను ద్వితీయపుత్రుండఁ గౌండిర్య గో ♦ త్రుండ దక్షి
ణామూర్తికని శివా ♦ నందునకును సోద రుండఁ గూరిమియగ్గ ♦ జుండ సుబ్బ
నార్యునుఁ బాత్రుఁడను మహిమను శ్రీ మదాంగ లింగపురాణపూర్వాధ్యమందు
నలరు తొల్లింటి యాశ్వాస ♦ మయ్యె డీని సతము రక్షించుఁ గావుతఁ ♦ జంద్రమాలి

శ్రీమదాంధ్ర లింగ పురాణము

పూర్వభాగము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

ప|| ఆభ్యంతర లింగపూజా కథానానంతరమున సనత్కు-మారుండు శైలానికై గాంచి యిట్లనియె.

—* శివుడు దారుకావనముఁ బ్రవేశించుట. *—

మ॥ ఘనుఁడొచంద్రకళాధరుండు వికృతా ♦ కారంబునకా దారుకా
వనికికాబోవఁగనేల యవ్వనమునకా ♦ వ్యాఘ్రాసురారాతి చే
సినకార్యంబని యెద్ది యెట్లు జరిగెకా ♦ శ్రీకంఠ డామానులకా
గని మన్వించెనొ లేదొ తెల్పఁగదెద ♦ క్షత్తరంబు వాటించుచుకా.

మ॥ అని ప్రార్థించిన నందికేశుడను కంపాయ త చి త్తంబునక
విషయస్యాంతు సనత్కుమారుఁ గని సం , ప్రేతిక వచించెక గిరి
శునకుక దృష్టినిగూర్చు వాంఛమెయి న , చోరున్న మానీంద్రు లె
ల్ల నిజాగ్నుల్ సతులుక సతుల్ గొలువ హృ , ట్టావణ్య దేశంబునక.

చ॥ త్రిపురమదాపహరకుఁ బ్ర॥ తిష్ఠితుఁ జేసి యవార్జ్యభక్తి ని
మ్రపట మనసుగై తపము ♦ సల్పుచునున్నెడ నాత్మమెచ్చి య
త్తపసుల చిత్తవృత్తి విశ ♦ దత్తము భక్తి నెఱుంగఁగోరి లో
కపతి మహేశ్వరుండు శితి ♦ కంతుండు దారువనాంతరంబునక॥

—, శివుండు దారుకావనముఁ బ్రవేశించుట —

మ॥ ఘనుఁడా చంద్రకళాధరుండు వికృతా , కారంబునకా దారుకా
వనికొక బోవఁగ నేల యవ్వనమునకా , వ్యాఘ్రాసురాఠాతి చే
సిన కార్యం బడి యెద్ది యెట్లుజరిగెకా , శ్రీకంఠు డా మానులకా
గని మన్నించెనో లేదో తెల్పఁగదె ద , త్నత్వంబు వాటించుచుకా.

మ॥ అని ప్రార్థించిన నందికేశుఁ డనుకం , పాయు త్తచిత్తంబునకా
వినయస్వాంతు సనత్కుమారుఁ గని సం , ప్రీతికా వచించెకా గిరి
శునకుకా దృష్టిని గూర్చు వాంఛమెయి న , చో నున్న మానీంద్రు లె
ల్ల నిజాగ్నుల్ సతులుకా సుతుల్ గొలువ హృ , ల్లావణ్య దేశంబునకా.

చ॥ త్రిపుర మదాపహరకుఁ బ్రతిష్ఠితుఁ జేసి యవార్య భక్తి ని
ష్క-పట మనస్కులై తపము , సబ్బుచు నున్నెడ నాత్మ మెచ్చి య
త్తపసుల చిత్తవృత్తి విశ , దత్తము భక్తి నెలుంగఁ గోరి లో
క పతి మహేశ్వరుండు శి , తికంఠుడు దారు వనాంతరంబుకా.

ప॥ వారి పృవృత్తి జ్ఞానంబు వారించి నివృత్తి మార్గం బుపదేశింపఁ గోరి.

—, దారుకా వనాంగనలు పగమేశుని గాంచి భ్రాంతచిత్తులగుట —

చ॥ హరుండు దిగంబరుండును ద్వి , హస్తుండు ముగ్ధుండు గృష్ణదేహుడై
దరహాసితాననుం డగుచు , ధారువనంబునకా జేరి ధ్రువిలా
స రుచితరర్ప గానముచు , సబ్బుచుఁ దద్యువతీ జనంబులకా
స్మరశర పీడితాంగలయి , సంభ్రమ మొండఁగఁ జేసె సత్తతీకా.

క॥ పతి దేవతలయ్యును వా రతి చంచల చిత్తులై ది , గంబరుఁ డగు నా
క్షితి భృచ్చాపునిఁ గనుఁ గొని మాతధైర్యులగుచును వెంట , నరిగిరి జేడ్కనకా.

చ॥ కువలయ పత్రసేత్ర లోక , కొందఱు బంధురమూతికా నామమో
భవహరుఁ గాంచు కోక్కెమెయి , ద్వారము చెంతనె నిల్చి యాతనికా
గలిసిన యట్లు సంతసముఁ , గాంచిరి తన్నుదుహావ భావసం
భవదురు చిత్రచేష్టిత ర , మా కలనకా గృతకృత్యలుకా బలెకా.

మ॥ ఆరవిందానన యేవ్వఁడే యితఁడు చం , ద్రాస్యండు మమ్మిగతికా
స్మరబాణాహతి సొక్కఁ జేయునని యు , త్సహంబుతో నొక్కబం
భర నీలాలక సంభ్రమంబునగు చ , వ్యావృత్తి కృద్వల్గులాం
బరముకా మెల్లనకా బైకిఁ ద్రోయుచుటజ , ద్వారంబుఁ జేరకా దగకా.

తే॥ మదవిఘ్నార్జిత శేత్రతాఁగదతులొక్కకొందఱయ్యిందుధరుఁ గాంచుఁజొక్కెగలిగి

మునుకొని విలాస బాహ్యలయ్యును కడంక భూవిలాసంబొనర్పఁగఁబూనింపుడు
క॥ మొలనూలు జారిపడఁగఁ దలఁగఁగ వసనములు హరునిఁ ♦ దాదె వశునిగా

సలుపుడు మనుచుఁ గొందఱు జలబాక్షులుదరహసనము ♦ సలిపిరి వేడ్కఁ.

చ॥ తిరమగు మామనూ ధనముఁ ♦ దేకువఁ గైకొని తస్కరుండు నాఁ

బరుగిడె దేల నీవు మముఁ ♦ పాసి నునూహరరూప నిల్వని

మరుగకుమంచుఁ గొందఱు ల ♦ తాంగులు లజ్జఁ దొలంగి పావ్యతీ

వరుని గుఱించి పల్కుచు న ♦ వారితలై చనుదెంచి రయ్యెడఁ.

క॥ ఇదె చిక్కెఁ గొగలించుండు సుదతీమణులార మరుని ♦ సోయగమునకుఁ

బదనిడెడు పీని నని య మృదవతు లెల్లరును సంభ్రమం పడి రపుడుఁ.

చ॥ మునిసతులొక్క కొందఱిదె ♦ పోయె భుజంగవతంుఁ డింకనీ

తనిఁ జననీయకుండని ప ♦ ధంబున కడ్డమునచ్చి నిట్టరే

పున మఱి కొందఱంగనలు - పూరుపవర్చుడఁనంగ నీతఁడే

యని పరిహాసముఁ సలిసి ♦ రప్పడు తత్పతులుఁ గనుంగొనఁ.

చ॥ మగువలు కొందరప్పు డన ♦ మాన వయోచిభవాభి గాముఁడా

నగ తనయా పతిఁ గని య - నంత గుణాఘ్నఁడ నీవు నీకిటుల్

దగునె పరాంగనల్ నిలుచు ♦ తావునకుఁ జనుదెంచి వారికిఁ

దగులముఁ గూర్చుటంచుఁ బ్రచు ♦ దంబులఁ బల్కి హాసించి రొక్కటఁ.

ఉ॥ బంగరు బొమ్మలొయనఁగ ♦ భాసిలు కొందఱు కామినీమణుల్

పొంగుచు స్పృత్యముఁ సలిసి ♦ భూతపతిన్ ముద మొందఁ జేసి రు

త్తుంగ కుచద్యయంబు లవ ♦ భూత మనోహర కంచు కంబులై

రంగులనీన దర్శక క - గంబులఁ జూచిన బొంగరాలనన్!

తే॥ తారు ముని పత్నులమటంచుఁ ♦ దలఁపఁజెరి కులసతులకిట్లు దగదని ♦ తలఁగఁజెరి

హరునిమాయ నెఱుంగలే ♦ కచఁటి సతులు తారుమూఁజెరి వివిధ శృం ♦ గాఁటి

తే॥ వారిచేష్టలఁ గనుగొని ♦ పావ్యతీశుఁ డుచితమన కనుచితమన ♦ కూరకుండె

నంత మునివర్చులెల్లరు ♦ స్వాంతములను తెలివి నించుకఁ గాంచి యధీరులగు

—♦ దారుకా వన మునులు శివునెఱుంగలేక పరుషంబులాడుట ♦—

ఉ॥ ఏటివిరుద్ధ దగ్ధమిది ♦ హేయము నాకపుంధ్రు లెల్ల రా

రాటమునఁ జరింతు రను ♦ రాగము పెంపున నీతఁ డెవ్వఁడె

చోటకుఁ జేరుజేల పరి ♦ శుద్ధ పదంబులఁ లాపబీజమల్

నాటిన యట్లు మీహమును ♦ నాటదలంచుచు నున్న నాఁడిటఁ.

క॥ అట్లు

- క॥ హరమాయా మోహితులై స్థిరతః గోల్పోయి మాని • శేఖరులెల్ల
గరముగుడితులై పుమే శ్వరుఁగాంచి వచ్చించి రిట్లు • భయఁహితులునై.
- మ॥ కలుషాత్మండ వెవండ వీవులకృతా • కారంబునక వచ్చి పె
స్వలపుఁ గూర్చుచుంటి వీ సమలకుఁ • బాపంబు నాకిందు మా
నుల తేజంబలి దుస్సుహంబగుట యెం • దుక గాంచవే తొల్లి ని
ర్మల మీదేశముఁ జేరుటొప్పునె యసం • భావ్యుల్ గదా త్యాదృకుల్.
- క॥ పతి దేవతలై నిరతము వ్రతములను గృశించు నట్టి • పరకాంత లస
ద్గతిఁ గనఁ జేయందగునే పతివరకొత్తలైన చెలుల • పట్టువోలేక.
- తే॥ అలఘుసుతుల పజ్జ • నడఁగి మడఁగి యుండ వలయుఁ గాక యిట్లు గలుషబుద్ధి
స్వైరగతిఁ జరింపఁ • జనునె శ్రేయముఁ గోరు నట్టి వారి కెచట • నైనఁగాని.
- క॥ మునులక వంచంపఁ దలం చిన చెడుగులపడు నవన్ • చెవిఁబడదె బళా
యనిమిష వయ్యలె దుర్దశఁ గని కుంది పరులఁ జెప్పఁ • గా నేలయింకక.
- స్తో॥ మునిశాపమునఁ గాదె • వనజోద్భవుని సేయు నధ్వరంబు విశాశ • మయ్యెఁ దొల్లి
భృగుకోపమునఁ గాదె • నగభరుండును గళ యోనులయందుఁ దా • నుదయమగుట
గౌతముఁ డలుగుటఁ • గాదె యాఖండలు నండవ్యయము ఛిన్న • మగుచుఁ బడియె
ననఘశాపమునఁ గా • దా వసువులు గర్భ వాస సరకమున • వనటఁ గనుట
సహుషునంతటి యాతండ్రి • నాగమగుచుఁ దల్లడిల్లెను మునుల శ్రో • ధంబు కతన
మాని శాపంబు సామాన్య • మానె నీవు వారికన్నను నొక గొప్ప • వాఁడవగుడే.
- క॥ స్రష్టనుగాదని వేరొక సృష్టి నొనర్పంగఁజాలి • చెలఁగె నొకండుక
కష్టాత్మ మునుల మహిమం బద్ధశరీరునకునైన • నలవియె నొగడక.
- మ॥ మునివర్యుం డొకరుండు తొల్లి కలశాం • భోగాశిపై నల్లినం
తన తక్షిరచ్చయం బవేయమగుటక • దై త్యాది వారాణసిక
జనియచ్చో నవిముక్త లింగముఁ బ్రతి • ప్తక జేసి క్షీరాభిషే
చనముక సల్పి కృతార్థుఁడయ్యె మునితే • జంబన్న సామాన్యమే.
- తే॥ మఱియు మాండవ్యముని ధర్మ • మహిమఁదిట్టై వృష్టికులజాలు కుటిలులై • కృష్ణు కతన
శాపముక గాంచి రారామ • జనవిభునకు నలిగెదూర్వాసమునిపూర్వ • మందువినవె.
- తే॥ వంచనామతులై దుష్ట • వర్తనులగు వార లెందఱో మునిలోక పాలివలన
శాపముం గాంచి చెడఁక నీ • చక్కిఁగన్న నందరణను మించునట్లుగ • నాత్మఁదోచె.
- తే॥ అని శ్రుతికతోరముగఁ బల్కు • నవసరమున వారికిక బ్రతిపెప్పక • వామదేవుఁ
డందరబ్బురముక జెందు • నట్లదృశ్యుఁడైన నమ్మునివర్యులు • నాత్మలోన.
- తే॥ అట్లదృశ్యుఁడైన • యాతని చరితంబుఁ దెలియలేక తాద • పలువిధములఁ
దలచి తలచి విసికి • జలజాసనునికడ కేగి రపుడు కాంతి • హినులగుచు.

—♦ దారుకామునులకు బ్రహ్మదేవుఁ డతిథి మహిమ వినిపించుట ♦—

- ఉ॥ వాగలఁ గాంచి పద్మజుఁ డ ♦ పార కృపాకలితాంతరంగుడై
దారువనంబునక శివకృ ♦ తంబగు మాయయు మానివర్త్య లా
మారవిదారు బల్కుటయు ♦ మానసమందుఁ దలంచి యిట్లును
సారెకు శంభుపాద జల ♦ జంబుల భక్తిఁ దలంచు చయ్యెడక.
- చ॥ హరుడు దిగంబరుండెనుని ♦ యాత్మఁ దలంపఁగ లేక మీయెడక
గరుణావహించి వచ్చిన జ ♦ గత్పృథుఁ గన్గొని యింతలేసిగా
బరుసములాడి పంపితిరె ♦ సాపము నాక యదృష్టహీనులై
దురితముగాదె మికిపుడు ♦ తోడయి సాయముఁ జేయబూనుటల్.
- క॥ దారువనంబున వికృతా కారుండై యపుడు మీకుఁ ♦ గన నయినయతం
డేరుదుఁడనితలంపక మీరలు సాహసముఁబూని ♦ మీటితిరతనిక.
- చ॥ శ్రుతిచయభూషితాంఘ్రియగు ♦ సామకలాధరుఁడట్లు కిల్పిసా
వృతులగు మీయెడక గరుణఁ ♦ గృష్ణశరీరముఁదాల్చినచ్చిన్క
హతమత్తులై యెలుఁగక మ ♦ హాత్ముని దూరితిరింకమీకు స
ద్గతి యెటులక లభించునొ వృ ♦ ధాయయిపోయెను మీతపంబిలక.
- క॥ మిమ్ముఁబరిక్షింపక మోక్షమిడగాదనుచుఁ దలంచి ♦ శంభుఁడతిథియై
సమ్ముఖమున కరుదెంచిన నెమ్మది నాడేవు నెలుఁగ ♦ నేరరయతిరే.
- క॥ హరునెలుఁగ నేరకున్నక గరము వినయమును వహించి ♦ ఘనతరభక్తిక
దురితంబులునో నతిథికే బరిచర్యయొనర్పనలదె ♦ నారక మీకుక.
- క॥ అతిథియై యరుదెంచిన ♦ యట్టివాని గారవింపక విడుతురా ♦ ఘనులకెందు
నతిథియే పూజనీయుడై ♦ యలరుఁగాదె కలదె వేరదైవ మతిథి ♦ కన్న జగతి
- చ॥ తపముల నెన్ని చేసినను ♦ దానములెన్నియొనర్చినక మహా
జపములు సల్పినక సవన ♦ సంసతులెట్లానరించినన్ మదిక
గపటవిహీనుడై యతిథిఁ ♦ గన్గొని పూజయొనర్పఁగల్గు న
య్యుపరిమితంబునా సుకృత ♦ మందున నించుకయైన బోలునే.
- తే॥ అతిథి యెట్టి దుష్టుఁ డైన నాతని భక్తి యుక్తి గారవించు ♦ టుచితమె యగు
నతనిఁగని విరూపి ♦ యని సురూపియటంచుఁ దలంపబోలదెట్టి ♦ తగవరికిని.
- క॥ అతిథియై పరమేశ్వరుఁడని మతిఁదలంచి భజించునట్టి ♦ మానవునకు స
సద్గతి సులభమగు నసాధ్యము క్షితిఁగలుగదు వాడె సకల ♦ నేమితుఁడు నగుక.
- తే॥ అతిథి సంతర్పణంబె గృ ♦ హస్తులెన వారికెల్లను విహితమై ♦ వసుధఁ జెలంగు
నతిథిపూజా పరుండైన ♦ యట్టివానిఁ గాంచినక మృత్యు జేనియుఁ ♦ గంపమొందు.

—* సుదర్శనోపాఖ్యానము. *

తే|| అతిథిపూజా పరండగు ♦ సగ్రజాడు సుదర్శనుడు తొల్లి మృత్యువు ♦ దగజయించి
యభిమత సుఖాస్తి నలరాచ ♦ డా ధరిత్ర సతిధిపూజను మించిన ♦ యదియుగలదే.
ప|| అతిథిపూజాఫలం బిట్టిదని వచియింప సాధ్యముగాదు. ఇందులకు నిదర్శనంబగు
సుదర్శనోపాఖ్యానం బాలింపుడు.

చ|| కలఁడు సుదర్శనుండను నొ ♦ కండు మునిప్రపరుండు తొల్లి ని
ర్మల పరితుండు ధీగుండు ని ♦ రంతర శంభుపదార్పనాపరం
డలఘుండు సాధుసేవకుఁ డ ♦ హంకృతిపరితుఁ డుత్తముండు ధ
ర్మలలితబుద్ధి సత్యనిధి ♦ మాన్యుండు పుణ్యుఁ డగణ్యుఁడధికం.

ఉ|| ఆ పనుధానురేంద్రుఁ డభి ♦ లాగమ పారగుండుక వివేక సం
భావితచిత్తుఁడొట బుధ ♦ వర్గము తత్తదనూన ధర్మశా
స్త్రివన కాంక్షజేసి యన ♦ యంబు జనించెడి సలశయంబులక
బోవిగుచుండురా ఘనని ♦ మ్రోల నిజాధిక మెఱింగి యెంతయుక.

మ|| పరమేశ్వరప్రేమ సమగ్ననా నిరతి న ♦ ప్పారండు నింత్యబు సు
స్థిరుండై భిక్షులఁగూడి త్రిమూర్తు జగ ♦ త్నేమంకరుక గర్వనక
గరణాశ్వంబులఁ గట్టివెచ్చి యరివ ♦ ర్గంబుక నగక గెచ్చి స
త్పురుషుండై యితరంబువీడి కుకుకం ♦ బుక బొందు యోగంబుక.

న|| అతఁడు పరోపకారమతి ♦ యై యనయంబును సాధుసేవయుక
శ్రితజనరక్షయుక గిరిశ ♦ చింతనయుక మునిలోక గోష్ఠియుక
గ్రతురచనంబు ముఖ్యములు ♦ గా ద్విజవంశమునందు రత్నమై
వ్రతముల దానధర్మములఁ ♦ బండితవర్గముఁ దృప్తి సేయుచుక.

చ|| తలపఁడు దుష్ప్రవర్తకుల ♦ ధర్మపుదస్సి చరింపఁబోడు సా
ధులయొడ గ్రోధముంగనడు ♦ తోరఁఘటాసమయిక జరింపఁబోఁ
డలఘుల జేరఁగాడు గిరి ♦ శాచకనకుక విముఖుండుగాఁడు భ
క్తులవిడనాడి యుండఁడు కు ♦ మాహాలచిత్తుండు విప్రుఁడెన్నడుక.

క|| అతిథియై పరమాత్మండని ప్రతిదిన మతిథులకు గౌర ♦ వంబును మఱి స
మృతమైన భోజనఁబిడి యతఁడుక బరితృప్తి గూర్చు ♦ ననవరతంబుక.

ఉ|| ఆతని ధర్మపత్ని సుగు ♦ జాఘ్య వయో విభవాభిరామ వి
ఖ్యాతచరిత్ర సంతత శి ♦ వాంఘ్రి సరోజ సమర్పనారతిక
జేతము శుద్ధిజేయుచు న ♦ శేష సపర్యల సాధులోకముక
బ్రీతివహింపఁజేసి పతి ♦ ప్రేమకు నాస్పదమై మెలంగుచుక.

క॥ పతియొ నిరంతర సౌఖ్య స్థితికి నిదానంబు ముఖ్య , జీవన మెందుకొ
బతికన్నగలదె యితరము సతికంచు మదికదలంచు , సంతసమొందుకొ.

క॥ పతిసేవయొ తన కుచిత వ్రతముగ భావించి నుగుణ , రాశియయిన యా
సతి పతి మునితాత్ముండగు గతిని జరించును సతంబు ♦ ఘనతరమతియొ.

చ॥ పతిచరణాబ్జముల్ విమల , భావతలంబున నిల్చి సంతత
స్తుతిపరయొ ముదంబుగను ♦ సౌక్య దరించితి నంచు నుబ్బు వి
స్మృత సకలాన్య కార్యయగు , శ్రీనగజా లసమాన మానస
స్థితమగు రాజహంసమును , జేరితి నంచు వచించు నెప్పుడుకొ.

తే॥ ఆసుదన్యమచేసిన ♦ యుభేక పుణ్య ఫలమె యీసతి యీసతి , సవిసేవ
వ్రతఫలమె పతియని యెల్ల, వారు మోగడ వారిదాంపత్య మిలనునొ, హరియయ్యె.

చ॥ పిలువకమున్న వచ్చి పని ♦ వెట్టుడు చేయుడు దాసుగాలనం
చెలమిని టిసిల్లాగ్గి వచి , యిండును చెప్పకమున్న సర్వముకొ
సలుపు నితాంత భక్తి పతి ♦ స్వాంతము సంతసమొందునట్లు నా
జలరుహ సేత్ర నిత్యమును , సాధుగుణాన్వితయొ చెలంగుచుకొ.

క॥ తనమనసులోన వర్తించి నిరంతర మడగి మడగి , నేపించుసతికొ
గనుగొని నుదర్శనుడు ముద ముర నొకనాడ డిట్టులనియొ , బూనికయలకొ.

మ॥ పరమేశ్వరముకొ నిదానము గురు , త్వప్రాప్తికిన్ హేతు వ
ధ్వంసంతానము పట్టుగొమ్మ బుధనే , వాలభికికొ గారణం
బురుసౌఖ్య ప్రదమాశ్రితావన సము , న్యోగంబు మూలఃపిలకొ
దరుణీకంటె గృహస్థధర్మము మహా ♦ సందాహస్పదంబై తగుకొ.

చ॥ అట్లు గృహస్థధర్మం బూనియుండువారిలో

చ॥ ఎవని గృహంతరంబున న ♦ భీష్టపదార్థము లంది నిచ్చుటకొ
బ్రవిమలచిహ్నతా నతిధి ♦ వర్గములెంతయుం దృష్టిగాంచు నా
సవినయు కేహసీను బుధ , సమృత మాతని జన్మనిర్మలం
బవని సతండె పుణ్యుడు కృ , తాగుడు సాధుజన్మియుండుకొ.

తే॥ అతిధి సంతర్పణంబులు ♦ యజ్ఞములును దేవతాగాధనంబులే , ధీరునింట
సతము జరుగుచునుండునా ♦ సజ్జనుడు మోక్షరమ కరముగ్గహంప, దక్షుండగును.

చ॥ హరుడతిధి స్వరూపమున , నాశ్రితభక్త జనంబుఁ బ్రోవకొ
గరణిఁ జరించుచుండునని తజ్ఞులు నెప్పు విసంగలేడ భూ
సురులకు నందు కేస్తులకు , జూడఁగఁ దక్కినవాని కన్న ను
ర్వరసధికంబెయో నతిధి , వర్గముఁ దృప్తి వడంగఁ జేయుటల్ :

- ఉ॥ సంశత దానధర్మములు ♦ సత్కృతువుల్ జపముల్ దపములు ల
త్యంతము భక్తితో సలిపి ♦ యాజ్ఞాన నేనినయట్టి పుణ్యమా
గంతులగొల్పు పుణ్యమున ♦ కన్నఫలంబిడ నేర్పునే యుమా
కాంచుడు సంతతం బతిధి ♦ గావసుధక్ జరియించు చుండుటకా.
- తే॥ “అతిధి దేవోభనయటంచు, నాగములు పలుకు తెలుగ మెచి త్తవి, భ్రాంతివోడ
పండితమృత్యులైననై ♦ తండితు లిల సతిధులను గానవింపలే ♦ రైరి గాని.
- ఉ॥ పూయఘృత డెవ్వడే సతిధి ♦ పూజయొనగ్గక యెట్టి సత్కీర్తయన్
గారవమూని చేసియును ♦ గాంచగలేడు ఫలంబొకింత భూ
దారుని యాశ్రమంబున కృ ♦ తజ్జల గాంచును గాని లేకనా
నాకిటులకా భజించి నిజ ♦ వాంఛితముకా బడయంగ నేర్పునే.
- క॥ తనయింటి కాసగొనివచ్చిన యావేశముని దృఢ ♦ పు జేయక తా స
ల్పిన భోజనంబు పలలం బును వోలె గృహస్థు నరకమున బడఁ ద్రోయుకా.
- చ॥ ఇతఁడు భుజింపఁజేయుచుని ♦ యెంతయు నాసవహించి వచ్చువా
రతిధులు వారికిష్టమగు ♦ నట్టి పదార్థచయం బొసంగి స
మృతిఁ బరి తృప్తి, గూరిచిన ♦ మాంస్యుండు నిచ్చలు స్వర్గలోప సంత
స్థితిగని సౌఖ్యమొందుచును ♦ దృష్టి వహించు సుధాశనంబునకా
- చ॥ కాపుర మనయింట నెప్పుడును సతిధి సంతర్పణంబులు ముఖ్యంబులై జరుగుచుండ
వలయు.
- తే॥ సిన్ధు పెద్దలనెడి ♦ భేదంబుకూడదు పరులు జుట్టములని ♦ యరయదగదు
సుగుణి దుర్గుణియని ♦ చూడంగరాదొక సతిధి పూజనేయు ♦ నవసరమున.
- తే॥ అతిధి యరుడెంచి యాసచే ♦ నడిగెనేని యీ యవలయును లేదన ♦ కెద్దియైన
సతఁడు సంతృప్తుడగునేని ♦ యంతకారి చుదిని సంతృప్తి నొందు నిచ్చుహితంబు.
- చ॥ కొడుకును జంపిపెట్టె నొక ♦ కోడుఁ డొక భోజనంబు నొ
క్కఁ డతిధి యీశ్వరుండై యని ♦ కాంతి నొసంగి తరించె వేదా
కం డిడియె శరీరమెల్ల భుజి ♦ యింపుమటంచును గాన నీకికకా.
దడయక నేయుమా యతిధి ♦ తర్పణముకా బొలివోనిధక్తిమై.
- క॥ ఏనింట లేనితటి నెవడే సతిధి గృహంబుఁజేరి ♦ యిడుమంచునకా
మానిని తావక దేహంబైన నొసంగి తృప్తి గూర్చు ♦ మా యాతనికికా.
- చ॥ అనివచియించి విప్రవరుఁ డ ♦ శ్రీ మెయికా దనయింటి కేగుడె
చిన పరదేశవాసులన ♦ శేష మనోహర భోజనంబులకా
దనియంగఁ జేయుచుకా వివిధ ♦ ధానములకా బరితృప్తి గూర్చుచుకా
విసయముఁ జూపుచుకా మెలంగు ♦ విస్తృత కీర్తి రమాసమేమిచ్చె.

చ॥ అట్లు సుదర్శనుండు నిత్యం బతిధి పూజలఁ జేయుచున్నంత నొక్కనాడు సమచ

—♦ యముడు సుదర్శనుని బరీక్షించుట —

తే॥ తనతనుధనంబు లొసఁగి ని , త్యంబు నతిధి పూజనేయుచునుండునాఁ భూమిసురుఁడ
వానిభక్తిఁ బరీక్షించి, వత్తుననుచుఁ దలఁచి బ్రాహ్మణవేషంబుఁ , దాల్చి యపుడఁ

చ॥ ఆకుటిలచిత్తుడైన వసు , ధామరు వాకిటునున్నయొక్క వే
దికపయి నట్టే కూలబడి , వీనుడ విప్రుఁడజాతరంబు నై
పక యిటులేగుదెంచితిని , ప్రాణము నిల్పఁగదమ్మ యింత య
న్నక బలహింఁగదమ్మ యొక , నాటి మన్వశ్యుడనమ్మ మొక్కెదఁ.

కా॥ మూన్నాళ్ళయ్యెను కూడు ముట్టి యరుల్ , వోనున్న విప్పట్ల నా
కన్నం బింత యొసంగి ప్రోనగద వ , మ్మా వృద్ధుడఁక దిక్కులే
దన్నన్నా యెవరేని పల్కరది యే , లాగేస్తులే నారలే
చున్నింపంగఁ దలంపైరతిధికి , మాటియైరక్కటా.

క॥ అనివాపోవుచునున్నన్ గనుగొని వేవేగవచ్చి , కనికరమున వి
ప్రునిభాగ్య యతని కిటును ననఘా యాకొంటె కుడువు , మన్నంబినటఁ.

తే॥ కాళ్లు గడిగెదనీకు వే , వీర్భతోడ నింతచాలునొ స్నానంబు , నే యొకటి
మడుగుదోవతి గట్టి వే , గుడు వడఁలదొ వృద్ధుడవు నీ మనోరథఁ మిద్దిచెవును

చ॥ భోజనశాలలోపల న , పూపసమన్వితమైన యన్నముఁ
నేజని పెట్టు దచ్చుటికి , నీవరుదెంతువొ మెల్లమెల్లగా
కీబగలెఁ ననించి భుజి , యింతువొ చెప్పము ప్రొద్దుబోయనే
యోజఁ జరించు టిష్టమగు , నొ ధరణీ సురవర్య నీకిటఁ.

చ॥ అనిన నా కపట విప్రుండు

తే॥ వృద్ధుడను కండ్లుగాన విం , లేని యింత దవ్వనడచుటచేతఁ బదములునొచ్చె
త్తుస్తూపీడించుచున్న ది , చొచ్చిటనుండి కదలఁగా నేరబళ్ళ మిక్కడికెతెమ్ము.

క॥ అనిన నాసతి విరవిర , నరిగి రొక్క పల్కియంబున ఘృతనూప , పాయసాన్న
ములను గొనికెచ్చి వడ్డింపఁ భూమిసురుఁడుచిసంతృప్తిఁ గాంచియాపడతికనియె

చ॥ తరుణీ నాజరరాగ్ని చల్లఁబడియెఁక , దాహంబు శాంతించె ద్వ
త్కరుణానీతములైన భక్త్యములు న , క్కం బారగింపంగ శం
బరవిద్యేషి శితాంబకంబులను నా , పై నాటఁగా సాగె నీ
పరితాపంబును మాన్చి ప్రాణములఁ గా , పాడఁక దగుఁక నీకిటఁ.

తే॥ క్షుత్పిపాసల బాధను , పులులుపోవ మండ నిల్పితివేగాని , దండతాడి.
తోంగదశములు వోలె , నురమునాటామరుని కోలల నేరీతిమాన్పెదలివా.

మ॥ పడఁతీ యా కలిబాధ కించుక సహిం ♦ పక్షవచ్చునేగాని తుం
దుడుకై పిన్నలు పెద్దలంచనక వృ ♦ దుల్ నాక పెల్లు బ్బి మా
రుడు ధీరుడయి నేయు కోలతకు రు ♦ ద్రుండైన మోర్వంగ శ
క్తుడై కాంతాకరుణాపహినుడయినా ♦ క్షోభించుగా కిమ్మహిణ్.

తే॥ అనుచు లజ్జావనతముఖి ♦ యైన సాధ్వీ గాంచి మఱియును నిట్లును ♦ గపటవిప్రుఁ
డతిధి నెవచ్చితిని మన్మ ♦ ధార్తి బాప నిచ్చగింపవో ♦ చెప్పమా యింతి యిపుడు.

తే॥ సిగుపడెదకీవు ♦ చెనఁటియై మారుండు పిడుచు కోలతకును ♦ వడకుచుంటి
నవునో కాదో చెప్పు ♦ మబ్బాక్షి వేరొక కాంతఁజేరి బ్రదుకు ♦ గందునింక.

ఉ॥ ఏమెలతాంగి మార్చుటక ♦ వీమెయి ప్రాదగుచుండె గాముడు
ద్దామశరంబులకొని యె ♦ దక్ష గుఱినేయుచునున్నవాఁడు నా
కాచుముఁ దీర్తొ తీర్చవో యిం ♦ కక్ష వచియింపుము లాతిచోటికిఁ
ప్రేముడినేగి యిప్పుడ య ♦ భీష్మముఁ దీరుచుకొందు నెంతయున్.

చ॥ అనవుడు విప్రపత్ని వసు ♦ ధామరుపల్కుల నాలకించి యీ
యనఘన కిట్టికోర్కి తగు ♦ నా పతి దేవతయై చరించు కాం
తను గల యంగరమ్మనుట ♦ తండ్రినివోలె బహూకరించి యే
మని చెయిబట్టుదాన నక ♦ టా తగదంచును మందలించునో.

తే॥ ఇరుగు పొరుగువార ♦ లిదివిన్న నేరీతిఁ దలఁతురొక్కొ కులము ♦ వెలితిబడదొ
ధ్మ సంశయంబు ♦ దగిలెనా మనసున నేమి నేయుదాన నిపుడు వీని.

మ॥ అతిధుల్ గల్గెర పుణ్యమూర్తులు మనీ ♦ యా వాసమున్ జేరరే
హితమృష్టాన్న యుసంగి వారియెడ నెం ♦ తే భక్తిబూజింప నే
యతులూతాహముతోడ వారరుగరే ♦ యాశీస్సులకబల్కి యీ
గతి సందిగ మొకప్పుడుక గలిగెనే ♦ కామించెనే యెవ్వఁడున్.

తే॥ వయసు చెల్లినవాఁడుసత్త్వము తలంగె మూఁడుకాళ్ళ ముడుసలియై మొగ్గి నాడు
ఇతనికేటికొ పరకాంత ♦ సతులఁజెఱచు పూన్కియేగాక యూబుద్ధి ♦ పుట్టుటిపుడు.

క॥ అని కొండొకతలఁచి సుదర్శనుని వచనమును స్మరించి ♦ సతి వృద్ధుని శం
భునిగను భావించి యతని ప్రణయంబును చీర్చనెంచి ♦ వారనిభక్తిన్.

ఉ॥ అంతట విప్రుఁగాంచి జల ♦ జానన యో ద్విజవర్య మాకు నా
గంతుడై యీశ్వరం దతని ♦ కన్న మరొక్కటి లేదటంచు మే
మెంతుము గాన నీవు పర ♦ మేళుడనైతివి నీ మనోరథం
దెంతయుఁ దీర్చుటే ఫల ♦ మహీనముగాఁ గనుపట్టుఁ గావున్.

తే॥ కలుషమూలమైన ♦ కాయంబు నిక్కంబు గాదటంచు నెఱిగి ♦ ఘనులు తారు
తను ధనంబుగొనగి ♦ తర్పణంబొనరింతు రతిధులైనవారి ♦ కనవరతము.

ఉ॥ ఎట్టి యసత్త్రియాకరణ • మేని సహించుచు బాలునేయియుక్
 బెట్టుచు జాగరూతులయి • పెంచిన యీమలమూత్ర బద్ధమా
 నట్టి శరీరమున్ దుదకు • నగ్నిని బూరియొనగ్గుకంటె ని
 ట్టిటనబోక త్యాదృశుల • కీయదలంచుట మేలుగాదోకో.

క॥ ఇదె శయనాగారము మీ కెద సంతోషంబుగలుగ • నీసుచరిత్రకో
 విదితముగ, ననుభవించుదు మదనాతికాదోలంగిమనుడు • మమతచెలంగకో.

చ॥ అని వినయంబు జంబు మెఱి • యంగ సోజదశాక్షి వృద్ధ వి
 ప్రుని మెలమెల్ల దోడుకొని • పోయి మమోహా వృష్టశయ్యపై
 నునిచి సుగంధభూపమిడి • యుజ్వలపైతగు దివ్యైకబెట్టి ని
 ల్పిన ధరణీశురుండును న • చేతనుడై కనుపట్టె సత్తతిక.

చ॥ హరిహర తారతమ్యము బు • ధావళికై డెలుపంగఁగోరియో
 పరమతభండనంబు సలు • పంగ దలంచియొ యాశ్వరాచ్చకై
 విరులును బిల్వపత్రములు • వేగొనిలేనొ పొయినాడు భూ
 సురవరు డాసుదర్శనుండు సూరివరేణ్యుండు వచ్చె నింటికొ.

తే॥ అటులవచ్చి నిజాలయ • ద్వారదేశ మందు నిలిచి కవాటంబు నట్టె తట్టి
 గడియ వేయబడినయట్లుగని యతండు కారణంబెఱుంగఁగలేక • కలతెవడుచు.

మ॥ అతివా లోపల నేమిచేయుదువు ర • మ్మా తల్పు దీమంగఁ దె
 చ్చితి నహంబగు వస్తుసంచయము వేం • చేయంగ నున్నారు స
 మ్మాతి నావేశులెల్ల రిచ్చటికి స • మ్మానంబుజేయందగుక
 క్షితి నాగఁతురెకాదె మాదృశులకుక • శ్రేయస్కరుల్ చూడఁగకో.

తే॥ అనిన నాలకించి • యాకుహనాభూమిశురుండు విసిగొనుచుఁ • జూడ్కు లెఱ్ఱ
 జేసి యిట్టలనియె • జెడుగ నీకిత్తటి బిలువదగునె పాప • భీతిలేక.

చ॥ తరుణియు నేనుగూడి సుర • తంబానరింపదలంచియున్నచో
 బిరబిర నేగుడంచి చెరిఁ • బిల్వదవేమిటికింత నిల్వకీ
 కరణి వధూవరలోగలిసి • కామితముక బడయంగనున్న దు
 శ్చరితులుగాక సాధువులు • సబ్బదురేయిక విఘ్న మింతయుక.

తే॥ అతిధు లేగుడెండు • చని వేగింపడె దతిధులందుభక్తి • యగునయేని
 యతిధి వాంఛితంబు • నఱపడఁజేయుచే కపటమతివిగాక • కనుగొనంగ.

చ॥ అని పలికిన సుదర్శనుండు తద్వృత్తాంబెఱింగి సంతృప్తహృదయుండై యిట్లనియె.

మ॥ అనఘా యేను కృతాపరాధుఁడను గ • ర్వాంధుండనై మీ సుఖం
 బుననుక విఘ్నముఁగూర్చి యిట్టి కలుషం • బుక గట్టుకొంటిక భవ

ద్వన కారుణ్యము నాయెడన్ నిలిపి మ , త్కాంతామణిగూడి చ
య్యన నా సేరమి సైపుమయ్య భవచీ ♦ యాంఘ్రిద్వయిన్ గొల్పెగన్.

తే॥ అతిధికన్న దైవ , మన్యంబు లేదని యెంచుచుండునాడ , నిటులఁ జెనఁటి
నగుచు నతిధి సుఖము ♦ నఱచేసితిని నాదు జనితరించుటెట్లు , సాధుచరిత.

క॥ తెలియక యపరాధంబున్ సలిపితి మన్నించి విమల , చరిత్ర యయిన యీ
జలబాష్పి సనుభవింపుము పలువిధముల నీకయిడితి , భవనము. గూడగ్.

చ॥ చనియెద గేహముకవిడిచి , చయ్యన సేనిచ భూప్రదక్షిణం
బొసరిచి నాయొక్కన మ , హోదత దుష్కృతముల్ హరింతు నీ
వనితనుగూడి నిచ్చులు న , వారిత్ సౌఖ్యముజెందుమింక నో
యనభు చరిత్ర మాకులము , నందలివారు కృతాధున్ లెత్గన్.

ప॥ అనినఁ గృత్రిమ భూసురుఁడైయున్న ధర్మరాజాతని మెచ్చి నిజరూపంబుఁ జూపుచుఁ
గరుణాభుండై యిట్లనియె.

చ॥ అవని సుగాన్వయోదధి శ ♦ కాంక నినున్ మదిన్ మెచ్చితిన్ భవ
త్ప్రేమిమల వర్తనంబునకు ♦ స్వాంతము సంతసమొందెదవాదృశుం
డవని నొకండు కల్లునె గు , జాఘ్రిండు యాచకకల్పభూరుహం
బవిరళ మోక్షదంబగుఁ గ ♦ దా యతిని ప్రకారాచనంబిలన్.

క॥ నీయభిమత మెయ్యది నుగు జాయత సంశయమువీడి , యడుగు మొసఁగెదన్
గాయంబుతోడి స్వర్గ మొ కాయజజనకాంతికంబో , కైలాసంబో.

తే॥ అతిధిలోకంబునకు నీవ ♦ యాశ్రయంబు నీమనసులోన వర్తింపు నీమెలంత
తగిన దాంపత్యమిదియ కా ♦ దాధరిత్రి నన్నివిధముల యోగ్యుడ , వయ్య నీవు.

ప॥ భవాదృశులగు గృహస్థులకతన నాగంతులెట్టి యాతంకములేక నుభింతురని పలికే
యా దర్శనమున కనేక వరంబులొసంగి శమచుండంతర్హితుండయ్యె.

క॥ కావునఁ బలుగతుల మహా నేవుండె యటంచు మది న ♦ తిధిగని భక్తిన్
నేవింపవలయుఁ బురుషున కావిష్కవమగును దాన ♦ నభిమత మెల్లన్.

తే॥ మీరు దురదృష్టవంతులై ♦ మిత్తిగొంగఁ గనుగొనెడు నేర్పులేక నిఁస్కాముండైన
యమ్మ చేవుమారితి , రఘుము నాక యిపుడు పరితాపమొందిన , నేమిఫలము.

ప॥ పెక్కు జన్మంబుల నారాధించినను గనరానివాఁడు మహాచేవుఁడు సన్నిధికేతెంచిన
సజ్జానంబునఁ దెలియలేక యాతని నిందించితిరి. మీదోషంబా పరమేశు ననుగ్రహం
బునఁగాక వేరొకమార్గంబునఁ దొలగఁనేర దింక నయ్యద్రిజామనోహరు నాశ్ర
యింపుండనిన శారదాపతిన్ గాంచి యవ్వనవాసు లిట్లనిరి.

చ॥ వలవదు మాకుజీవితము ♦ వైభవముల్ పదివేలు కోర మీ
నెలఁతుల వంకఁబాడము వి ♦ నీతులమై చరియింతుమింక నో

జలరుహ సంభవా నుముఁ బ్ర • సన్నుడనై కరుణింతు వేని ని
ర్మలచరితుఁ బురాంతకును • మాధవుఁ గన్గొను త్రోవజూపుమా.

తే॥ మమ్ముఁ బ్రోవవచ్చి • మాచేతనే దూరు వడియె నట్టిహరుఁడు • వనటఁగుండు.
మాకుఁ గానబడునె • మమ్ము రక్షించు నే యెదిత్రోవ యిప్పు • డేదిదిక్కు.

తే॥ ఆశ్రమములందు సన్యాస • మధికమౌడు తత్సహాయంబుకతన వి • పత్సమాపా
నారకుండగు సామంతైల • జారమణునిఁ గాంచు నేరుపుగలుగును • గాదె జగతి.

ప॥ కావున నుగ్రుండును భీముండును, కపర్దియుఁగు నా దేవదేవు దర్శించుటకై మాకు
సన్యాసయోగం బుపదేశింపుమని ప్రార్థించిన.

—• బ్రహ్మదేవుఁడు దారుకామునులకు సన్యాసయోగంబు జెప్పట. •—

క॥ సన్యాసయోగమిల సా మాశ్రమగ గ్రహింపరాదు • మారవిదారం
డన్యంబునఁ జిక్కఁడు స మృన్మండగుదాన నరుఁడు • మమతఁడొలంగు.

సీ॥ గ్రహణాంత మొండెలే • క పనియు రెండువ, త్వరములు భక్తి నాచార్యునొద్ద
వేదముల్ పఱియించి • విమలబుద్ధిదదర్శ, మనెఱింగి గాహాస్థ్యమునువహించి
పూతచరిత్రులౌ • పుత్రులఁగని ముని, ధర్మంబుఁదెలిసి నం • దనుల నుచిత
వృత్తుల విభజించి • వెలయు నగ్నిష్టోమ, ముఖయజ్ఞముల దక్ష • మఖనిహంత
యైన హరు యజించి • యమలాంతరాత్ముడై యడవిఁజేరి ద్వాద • శాబ్దములనొ
వ్వుమాత్రమొండె • బనిరెండు పక్షంబు లొండొ నట్టిదినము • లొండెభక్తి.

ప॥ శ్రీరమాత్రాశనుండై హోమంబుఁగావించి మంత్రతత్త్వాంబుగ యజ్ఞపాత్ర
ముల నుదకంబునంజేర్చి స్వీయధనంబెల్ల గురునకును విప్రులకును నొసంగి విరక్తుడై
సన్యసింపదగు “శిఖా యజ్ఞోపవీతంబులఁ ద్యజించి” భూస్వాహాయని పంచనా
రంబు లుదకంబున హోమంబుఁగావించి పణాపయోఫల వృత్తులలో నొకదాని
నిగ్రహించి జీవించియు నృతుండువోలె నుండదగు. ఈవిధికి భిక్షుంబుగ సంఛరిం
చిన భూసంచారముఁ గావింపదగు. ఇట్లు జరించునేని యతి ముక్తిగాంచగలండు
శివభక్తుండగు యతికిఁ ద్యాగంబును వ్రతంబులును యజ్ఞంబులును ననవసరంబులు.
శివభక్తి కుహిమచే శ్వేతుండునాబడునాడు తొల్లి మృత్యువును జయించె. మీకా
తని చరిత్రంబు వక్కాణింతు వినుండు.

—• శ్వేతోపాఖ్యానము. •—

చ॥ అనఘుఁడు శ్వేతుఁడ౯ మునికు • లాగ్రణి లేదరతుండు సత్యజీ
వనుఁడు దయాపరుండు నిర • వద్యచరిత్రుఁడు పార్వతీశ ప

ద్యవజసమర్చనాపహృతః , పాపచయండు తపఃప్రభావ జీ
వననిధి శిష్యవత్సలుఁడు , బ్రాహ్మణాఘంగవుఁడొప్పు నిద్రరక్ష.

ఉ॥ ఆమునిలోకవర్ధుఁ డన , యంబు శమంబుఁ దమంబుఁ బూని ని
ష్కాముఁ డజాతశత్రుఁడు ని , గర్వండునై సకలేంద్రియంబులకా
నేమముఁజేసి చిత్తమున , నిష్ఠమెయింక భజియించుచుండు నా
సోమకళాధరుక సకల , సూరిసుతుక నిగమాంతగోచరుకా.

చ॥ తనకు శశాంకశేఖరు ప , దంబులు సేవ్యములౌట సన్యచిం
తనమొకయింతలేక నను , ధామరుఁడెప్పు డుమేళు సత్కథల
మననముఁజేయుచుండు హరు , మంత్రములే జపియించుచుండు శం
భుని భజనంబై సేయుఁ బరి , పూతమనస్కుఁడు బ్రాహ్మణుఁడొగిం.

తే॥ ఏది యెటులనున్న , సేవ్యరేమనుకొన్న బలుకఁడింతయేని , విలువఁడెవరి
మనను హరుని పాద , వనరుహంబులనిల్చి పూజసేయుచుండు , భూసురుండు.

క॥ పురహరుఁడు రజతగిరి మం దిరుఁడగుటఁ దలంచుయేమొ , ధీనిధియతఁడుకా
గర్వదోధర గహ్వరమునీ స్థిరమతి లింగంబుఁ దాబ్ర , తిష్ఠయొనర్చెకా

చ॥ ధరణియుఁ జంద్రసూర్యులును , దారకలుక నభముక గ్రహంబులు
న్మరధులు సప్తశైలములు , శక్రముఖామరులుక విరించియుకా
హరిహరులుండుదాక విను , బ్రాత్యుండునై గిరిగహ్వరంబునకా
బురహరు గొల్చుచుండునని , భూమిసురుండు వినిశ్చితాశ్మృతై.

ప॥ అనుదినంబును నిష్ఠగరిష్ఠుఁడై యీశ్వరు నాధాధించుచుండు దినంబులయం దొక్క
నాడు దండధరుం.

ఉ॥ ఆయువుసేర శ్వేతునకు , నాతని ప్రాణములకా హరింపఁ గా
బోయెద నాతఁడుకా హరుని , బూజయొనర్చుచుఁ దాను శాశ్వతుం
డై యవనికా మనంగఁ గల , నంచుఁ దలంచుచునున్న వాఁడు నా
కీయెడలకా జయంబు లభి , యించుట యెట్లా యెటుంగనింతయుకా.

తే॥ ఏమి సేయువాఁడ , నిట్టి సందిగ మాసమయమండు నాకు , సాయమెవఁడు
చేయఁగలుగుఁబరులు , సీయసరే యొక్క మనుజుఁగూర్చి యేను , వనటఁగనిన.

చ॥ అతఁడొ శివాచకానానిరతుఁ , డాయువోచెల్లెను సేను కాలుఁడకా
బ్రతిదిన మేనొనర్చుపని , ప్రాణుల దండసేయుచుంట సే
దతులతపఃప్రభావుఁ డగు , నాతనిదెత్తునొ యూరకుండునొ
మతికినుమంతతోఁచ ద , భిమానము మెండగుచుండె నక్కటా.

క॥ తన భక్తున కలిగినం చనఘుండు చంద్రాధికమాళి , యాగ్రహమున దం
డన సేయఁడె నన్నా ద్విజుఁ గొనివత్తుయేని యింక , గోడువడంగకా.

చ॥ హరుండు మహామభావుడు చ , రాచలోకనియంత యాతనికొ-
నితము పూజజేసెడి ము , నిక గరుణించుట యహంకారము లో-
నరయుదు నేని నాకుచిత , మై తగు ధర్మపుమి తీసట్లుగొ-
బురుషులు పక్షపాతమును , బూనితనంచు దలంతు రెంతయుకె.

ఉ॥ మున్నొకవేళ నిట్లై ముని , పుత్రుని ప్రాణములకొ హరింపఁగా
నున్న హరుండు నమ్ముఁగని , యోవ్యక శూలముతోడగ్రుచ్చి యా
పన్నునిజేసె తజనిత , బాధ శమింపఁగలేదు నేటికికొ
బన్నగభూషణైకొనక , బాడబునెట్లు వధింపనేర్తునో.

నే॥ ఆపుడెచెప్పె శంభు , డాతనిధర్మల జోలి మానుచును , నేయిపుడు
మునిసమీపమునకు , బో నేర్చు బోతున్న నెటులజరుగు లోక , వృత్తమింక.

వ॥ అని కొండొక చింతించి యెట్టికేలకు ధైర్యంబుఁతాల్చి కార్యంబు తప్పినచ్చునయేని
యప్పుడ యీశ్వరు బ్రార్థింతునని నిశ్చయించి.

నీ॥ ప్రళయకాలంబు ద , ప్రభనొప్పు భీకరం బైన మహోగ్ర డే , హంబుతోడ
బ్రహ్మాండమందెర , ద్వారాగ్రశములట్లు నమఁడు బాహు దం , డములతోడ
కాలోగ్ర ధృతమహా , కాలోరగమువోలె జటులమైయలరు సా , శంబుతోడ
హిమశైలశృంగ యు , గమురీతిజెన్నొందు నమలిన తీక్ష్ణ దం , ప్తములతోడ
సంజనక్షాధగోన్నత , మైన మహిమ నాహంబుతోడఁ గంపిత , ధ్వజముతోడ
దండధరుండు ప్రచండుడై , తపసికడకు వచ్చెనపుడు గూతముల్ , విచ్చిపాట.

— , శ్వేత యమ సంహదము. —

ఉ॥ ఆగతి వచ్చి నిల్విన కృ , తాంతుని గన్నొని భీతచిహ్నుడై
యోగివరేణ్యుఁడీతఁడె మ , హోన్నతకాయుండునచ్చె నెట్టి దు
గోగ్రముఁ గూర్చుఁగాదలంచు , నొ పదివేల యుగంబులయ్యె నే
నిగిరి గహ్వరంబున ను , మేళుని గొల్పుచునుండ నేటికికొ.

ఉ॥ ఈతని బాకనుండి యిపు , డెట్లు తలంగఁగవచ్చు లోక సం
త్రాతపు మమ్మ వంటి ముని , రాజుల హింసయొనర్పఁగూడదం
చీతని హేచ్చరించునొగి , రీశ్వర పాదపయోజ చింతనా
భ్యాత సుధాశనంబుమెయి , సంతములేదని నిశ్చయించునో.

క॥ ఈ కాలుండు లోకాంతకుఁ డాకామహరుం నంత , కాంతకుండగు నీ
ప్రాకృతుండు చంపఁబూనిన నాకామవిరోధి ప్రోనఁ , డా నన్నింకకొ.

- ఉ॥ ఇందుకశాధరుండె సక ధేష్టఫలప్రదుడంచు సంతతా
 నందమయుండటంచు మది ధమ్మ భజించెడి భక్తసంతతికై
 మ్రందగజేయనున్నతటి ధర్మార్థని కాలుని గీటడంపడో
 యెందఱు బ్రోవడో గిరికుం ధియ్యెడ నాకు విచారమేటికై.
- చ॥ నిముసమయేని వీడక ము ధిప్రకరాత్మిత పాదపద్మజౌ
 శమనవిరోధిపూజనము ధిబ్బుచునుండు ధిగృతాంతుర డెట్లు ధై
 ర్యమును వహించి యిప్పుడు శి ధి వార్చకు భంగముగూర్చి నాడు ప్రా
 ణముల హరింపనేర్చునో య ధి నంతుడు శంకరుడెట్లు సైచునో.
- క॥ నాయుసురుం గొనడలచి తా నీయొడకరుచెంచె శమనుం ధి జేగతి నన్నీ
 కాయజ హరు సామిప్యముం బాయగ నొనరింపగలడో ధి పదపడి యింకక.
- ప॥ ఏనింక ధైర్యంబుం గోల్పోవక పరమేశ్వరు నారాధించుచు భక్తత్రాణ పరాయ
 ణుండగు శివుడు నన్నీ యాపదనుండి రక్షింపగలడని విశ్వసించి రుద్రాధ్య
 యంబు బకించుచు లింగంబునన్నిధినుండునని నిశ్చయించి యట్లా శైలఃస్వరంబున
 శ్వేతుం ధీశ్వరు బూజించుచుండె సంత.
- ఉ॥ అంతకుడప్పుడా ద్విజకు ధి లాగ్రణిచెంతకుడేరి నిర్మల
 స్వాంతుడునై గిరింద్ర తన ధి యాహృదయాంబుజ మధ్యవతికాయా
 కంతువిరోధిసన్నిధి న ధి ఖండ తపోనిధియై దిగంత వి
 క్రాంత మహోవిశాలుండగు ధి సమ్మని గన్గొని కంపితాంగుడై.
- తే॥ అహహమధ్యందినార్కతేజోతిశాయి యగుచు సీతపోధనుని మహా ధివెలయు
 నితనిచెంతకుడోపుట ధి యే భయంబుం గూర్చుచున్నది ప్రాణముల్ గొనుటయెట్లా.
- ఉ॥ ఈతని ప్రాణముల్ గొనుట ధి కేనరుచెంచితిగాని నామనం
 వీతటి నీమునింద్రుపయి ధి నింతయుం బాటదు మోట మాట రా
 దాతత భక్తి యుక్తి గిరి ధి శార్చననేయు తపస్వి కార్య మే
 రీతి యభుంబునాకయె హ ధి రింతు గృతాధికతం గాంతు నియ్యెడక.
- చ॥ అని తలపోయుచుక శమనుం ధి డాత్మనొకించుక ధైర్యమాని య
 మ్మునికులవర్గుల జంపుటయె ధి ముఖ్యమటంచుచు నిశ్చయించి మె
 ల్లనడన పాశముక గరము ధి లక సవరించుచు దండతాడనం
 బునగుహ మాటుమోయ ముని ధి ముఖ్యుని గన్గొనిపత్మె నివ్వెడిక.
- చ॥ అవనిచురేంద్ర నన్నెటుంగ ధి వాశమనుండను దక్షిణాశకుక
 ధవుండ సమస్త భూతములం ధి దద్దయుంజంపెడి పాటుపత్తెముక
 బ్రవిమలబుద్ధిగైకొని య ధి వారితరీతి జరించువాండఁ బ్రా
 ణివితతికెల్ల నాయకుండ ధి నేను శ్రుతీహిత ధర్మరూపుండక.

- చ॥ అనుటిలచిత్తులై స్వవిహి , తాభిల ధర్మపథానుగాములై
ప్రకటిత నివ్యతేజాలయి , బంధునీతిక సమేతులై బుధ .
ప్రకరవిధేయులై తనరు , ప్రాజ్ఞాలకుఁ నురలోకవాసముఁ
సకల కుభంబులిచ్చి విల ♦ సత్కృపఁగాఁతు ననారతంబిలఁ .
- చ॥ కరణతురంగసంహతిని ♦ గట్టెడి నేరుపులేక దుష్కృతా
చరణమె గారవించుచును , సంతతముఁ ధనలుబ్ధులై నిజో
దర పరిపోషణార్థమయి , తజ్జాల నంచనసేయఁ జూచు ము
క్కురులను జాలిపీడిన ర ♦ కంబునఁ జేరిచి హింసఁజేయుదుఁ .
- తే॥ ఎట్టి సుకృతపంతుఁ , డేని పాతకయేని మామక కృపలేక ♦ మనఁగ లేఁడు
స్వమునకు నేను , శాసనకలఁసు నాయధీనము భువ ♦ సత్రయంబు .
- తే॥ ఎవని కాయవ్యపరిమాణఁ మెంతకలదో యెవని చేసినసుకృతదుష్కృతములెవడో
యెవనిగతి యెట్టిదియో సవ్య , మెటిగి నేను సంపదించుచునుఁడు నిచ్చలు జగముల .
- ఉ॥ ఆయువు తీతివంతఁ దృటి , యైనను నిల్వఁగనీక ప్రాణమున్
గాయమునుండి పాపి యొడి , కంబున వారల కహఁమైన సౌ
ఖ్యాంతనలూ పాపనిల , యంబో యెసంగుట నాకు నిచ్చలుఁ
న్యాయముగాన యిట్లు వసు , ధామర యేను చరింతు నెల్లెగఁ .
- ఉ॥ కాలమునీతె నీకిపుడు ♦ కావున నేనిదెవచ్చినాడ నా
ప్రోలికి నీడు ప్రాణములఁ , బూనికఁగైకొని పొందలంచి నీ
శీలము సద్గుణంబులును , శ్రేష్ఠతయుఁ నిను నింగ ప్రోవఁగా
బాలపు స్వర్గమో నగక , సంగతియో లభియించు నీకికఁ .
- క॥ ఇదెనుత్పాకము వీనఁ బదిలంబుగఁ బ్రాణములను ♦ బంధించి ముదం
బొదవగ మత్స్యర గొనిపోవునుఁగాంచితె వీని మాని , పుంగవ యిపుడుఁ .
- చ॥ అనవరతంబు సాధువుల , కాశ్రయమై సుకృతంబొనర్చు స
జ్జనులకుఁ గుండదామమయి , సంతసముం బొనగూర్చు దుష్టులై
మనుగడనిత్యమంచు బలు , మార్గములఁ జరియించుచుండు దు
ష్టనులకుఁ గాలసర్పమయ ♦ సాధ్వసముఁ గలుగించు నిశ్చలుఁ .
- క॥ అని పాశమతని కంతం బున నైవఁగబోవుటయును , మునివర్యుఁడు కా
లుని గూర్చి వలవదుడుగుము చనునే దండధర యిట్టి , సాహసము మదిఁ .
- మ॥ హరు.బూజించుచు నున్నవాడ నిపుడే ♦ లా నన్ను రమ్మందు భా
స్కరపుత్రా యిది నీకు ధర్మమగునే , సత్కార్యమున్ నేయుచుఁ
నీరులైయున్న మునీంద్రులఁ బిలుతురే ♦ సేమంబు చేయూనే
పరగఁ దావకధర్మరాట్వమున కీ , పాటే ఫలంబొనుకో .

- తే॥ ఏన ధర్మనియంతనం • చిఘ్నై పల్కి నాడవుగదా హరుని పూజ • వీడి యెటుల
రమ్మనక గల్గితివి దు • ప్కరమ్ముగాడె ధర్మమే యిట్లుబల్కుట • ధర్మరాజు.
- మ॥ శమనా నాయుసురుల్ గ్రహింపమది ను • తాహంబెయానేమొ యె
క్కముహూతకంబు సహించి నిల్వడగదే • గౌరీశు పూజావసా
నముఁ గావించెడునంతలోనె బలవం • తంబైన పాశంబుతో
శమముకబూనక కట్టనెంచెదవు నీ • సామ్యముక జూపుచుక.
- క॥ హరిపూజా విఘ్నకరుల కరయగ శ్రేయంబుగలుగు • నా నన్నిటులక
ద్వరనేయు దేమిఫలమా ధరిణిని నీకెఱుంగరాని • ధర్మపుకలదే.
- ప॥ అనిన దండధరుండు ప్రచండుండై యుదండగతి నిట్లనియె.
- కా॥ నీకుక గాలముచెల్లిపోయెనిపు డిం • తేనైపఁగాఁబోల దా
శ్రీకంఠుండయినక రమేశుండయినక • జేవోడుగావచ్చి తా
రీకాలుక దలఁగింపనేరరు వృథా • యీ వాగ్యివాదంబు లే
లా కానున్నది కాకమానదిక లే • మృ ప్రొద్దువోయెక గడుక.
- ఉ॥ ఎందఱు పుట్టగోజగతి • నెందఱు చావరొ వారిలోన నీ
నెందులకైన సాటియగు • దే హరుఁ గొచ్చెయంతమాత్ర నీ
యందున భీతిఁ గాంచి విడ • నాడుదునే యిటువంటి వెట్టి నీ
కెందులకయ్య రమ్ముమిక • మృత్యువుఁ గెచ్చినవాగలుందురే.
- క॥ ఈశుచ్చమైన తనువునఁ బ్రీతివహింపఁగనేల • పృథ్వీసంబి
ఖ్యాత మగు త్రినివమిపుడ నిరాశంకగతిక లభించు • నట్టిది కాఁగక.
- మ॥ హరుఁ బూజించుచునుంటినంటివిది మే • తొవ్రోవయే ధాత్రిపై
హరిభక్తుండయినంతమాత్రమున న • స్థాయుష్కుడొనాతఁడుక
మరణంబొందక నిత్యుడైవెలయునే • మత్యైశముక ద్రెంచునే
హరుడన్నక హరియన్న నాకు భయ మే • లాగల్గు ధర్మంబునక
- ప॥ అనిన శ్వేతముని నిర్భీతుడై దండధరున కిట్లనియె.
- చ॥ హరుఁడు ప్రపంచనేత పర • మాత్ముండు శంకరుఁ డమ్మహమ్మనిక
నితము నిశ్చలాత్ములయి • నిష్టభిజించెడువారు మృత్యువుక
ధరిణిజయించి నిత్యులయి • తారు మభింతురుగాని, ఘోరమా
నరక మునొంది కుందుదురె • న్నాయమునాక వచింతుగాకీటుల్
- ఉ॥ కాలమునీశెనంచు నను • గంపితుజేయఁగఁ బూనెదేల యో
కాల కృపాలవాలు సిత • కంఠునిజేసిన నాకు భీతియే
లీలజనించుఁ ద్వాదృశులు • లెక్కకుమించినవారలైన నా
శూరిని గాదటంచునను • శ్రుక్కఁగఁ జేయఁగలారె యింతయుక.

- ఉ॥ దక్షమఖారిఁ గైకొనక , తద్దయు గర్వమునక జరించె నీ
దక్షిణ దిక్పభ్రష్టమును , దండధరత్వమొసంగినట్టి వాఁ
డక్షయుడైన యీశ్వరుడై ♦ యాఁగద విస్మృతిఁ గాంచినాడవే
రాక్షసహంతయైన హరు , రాజకళాధరు నాశ్రితావనుకా.
- ఉ॥ వచ్చిన త్రోవఁబొమ్ము పుర , వైరిమహత్వ మెఱింగెఱుంగన
టిచ్చట మాటలాడనిక , నేమిథలంబు లభించు శైవులకా
హెచ్చిన గర్వమూని వధి ♦ యింపఁగఁజూచుట నీకుఁగీడెయో
నచ్చువు జీకటికబడకు ♦ మంతక తీరినకన్నులుండియుకా.
- క॥ శివపూజానిరతుల కిట్లవిరళ యమబాధ కలుగు , ననెదట్లయినకా
శివునిభజించెడివా రెవ రవనికా నీకతనశివుడై , యంతంబగునే.
- క॥ అనుటయు దండధరుఁడు లోచనముల నిష్పలునెలంగ ♦ జటులార్పటి హు
మ్మని సింహనాద మొనరించి నిశిత దంష్ట్రాగ్రుడగుచుఁ ♦ జెలఁగుచు సంతకా.
చు॥ నిమరక్షింపఁదలంచి శంకరుడై రా , నీ మామకాభీల పా
శవిబద్ధాంగునిగానొనర్చికొని పో , శస్తుండనా పీశ్వరా
ర్చనముకా జేసినయంతమాత్రమున నీ ♦ ప్రాణంబులీ ధాత్రి ని
ల్చునె యీ కాలునిబారికికబడక యే ♦ లోకంబునకా డాగినకా.
- క॥ హరుఁడేడ్చి నిశ్చేష్టుం డరయఁగ నీయంక భాగ , మందునఁ గలఁడే
కరుణ నిను బ్రోవరాఁ డే భరణీధర మత్స్యభాప , దహనము నాశ్వకా.
- ప॥ అని యమ్మునిని బలిమిదన పాశఁబునఁ గట్టిన నతండును.
- కా॥ ఓ వాగీశముఖామరాచ్ఛితపదా , యో నిర్వికల్పప్రభూ
భావాతీత శ్రితావన క్షమ నగ ♦ దృఢంగా దయాంభోనిధి
దేవా తావక పాదసేవకుడ నకా , పీనుడ రక్షింపఁగా
గావేమీ కరుణింపవేమి సురవ ♦ గ్యా పీనరక్షకరా.
- క॥ అని పరిదేవనమొనరించిన యజ్ఞధ్వంసి హరుఁడు ♦ శ్వేతమునీంద్రకా
దన భక్తుఁబ్రోవ శమనుకా ఘనతర గోపాగ్నిఁగాల్పఁ , గా నయ్యెడలకా.
- క॥ గిరిజాసహితుఁడు సంపీశ్వరవాహుఁడు స్రమభనికర , పరివృతుడగుచుకా
బిరబిర నేతెంచిన భీకరమూతికా యముండు తమవు , కంపమునొందకా.
- ప॥ దేవా జగత్సోమకుండవగు నీప్రభావంబెఱుంగక నాచేసిన యపరాధంబు పైరి
రక్షి. పుమని పాష్టాంగ ప్రణామంబుఁ గావించి గద్దవస్వంబున నేడిన పీనరక్ష
డగు శివుండాతని గరుణించి యిట్లనియె.
- క॥ కలనైననికనా భక్తులయెడ నాగ్రహముఁ జెంద , కుము నాయందుకా
వరె శైవులందు వినయము గలిగి ప్రవతికంపు ముచిత , కార్యములందుకా.

- ఉ॥ ఈమునిపర్యుఁ డుత్తముఁ డ • హీనగుణాధ్యుడు నాకు భక్తుఁ డీ
భూమిను రేంద్రునిట్లు పరి • భూతునిజేయఁదలంచితే మదిన్
మానుక రోపవహ్ని కణు • మాత్రమయేని సహింప నేర్తువే
తామసమాని నాకనుచి • తంబుగఁ ద్రిమూర్తు టొప్పునే ధరన్.
- తే॥ ఇతని కాయుపుసీత సం • చివు మదినిఁ దలఁచినచ్చితవేకాని • తులువవగుచు
నితనికతమున నీయాయ • వే ధరిత్రుఁ జెల్లుననియెంచవైతివి • చెడుగుబుద్ధి.
- ప॥ నీవు యమలోకాధిపత్య గర్వంబునఁజేసి మహిమ ప్రభావంబెటుంగక నాభక్తున
కపకారం బొనరింపఁబూనినను నీయం దనుగ్రహంబుఁ జెందితి నీనాటికి నీవదృష్టవం
తుఁడవింక • నరుగుమనిన నంతకుండు మెల్లన నరిగె బరమేశ్వరుండును శ్వేతమునికి
వలసిన వంఁబులూసంగి యంతహింసఁతుండయ్యె గావున.
- చ॥ పలుకులు నేయులేమిటికి • భక్తి కతంబున భక్తిమున్నులున్
గలుగును కామవైరి యను • కంపవహించుచు వశ్యుఁడౌ నిలన్
దలఁపగ భక్తి సాటియొక • తత్వము కల్గదు భక్తిచేగదా
యలఁగుండు శ్వేతమాని శమ • నాతికఁదొలంగి సఖింబుఁగాంచుటల్.
- క॥ కావున మీరు స్థిరాత్ముల నై వృషభద్వజనియం ద • యమలిన భక్తిన్
గావించుండు తత్కృపచే నావిచ్ఛవమొందుమీకు • నఖిలకుభంబుల్.
- చ॥ అని పరమేష్ఠి పల్కిన ము • దన్విత్చిత్తులరొచు దారుకా
వనమునులెల్ల కట్టనిరి • వారిజసంభవుఁగాంచియే తపం
బున మఱియొట్టి యజ్ఞమున • భూమి పురలోభవభక్తులొడుగో
యనఁగు వదింపవే కరుణ • నాశ్రితవత్సలయన్న బ్రహ్మయొన్.
- బ్రహ్మదేవుండు దారుకామునులకు లింగపుజావిధి నెఱింగించుట •—
- సీ॥ దానంబుచేత న • ధ్యములచే తపం బులచేత మఱియు వి • ద్యలకతమున
ప్రతముల యొగకా • స్త్రములచే శ్రుతులచే బరమేశ్వరునియందు • భక్తికలుగ
దమలపుజావిధా • నమున గాక సతంబుశివభక్తునక సాధ్య • మవనిలేదు
నానిని మునులెల్ల • నావిరించికి మొక్కి రేమను శివభక్తి • బూని మృత్యు
పును జయించితి చ్ఛావనుం • దనెడు మునియె హరిని నిజ్జించిత్తునపురా • వరునిపాద
తలమునకొట్టి శివభక్తి • వలనఁగాదె వజ్రశిఖ్యుండగుచు నొప్పె • పనుధయందు.
- ప॥ అని వచియించి నందిశ్వరుండు సవత్కుమారునిగాంచి యిట్లనియె. అట్లుదారుకా
వన మునీంద్రులు విరించికి మొక్కి శివభక్తి గలుగు మార్గంబుపదేశింపు మనినఁ
గాంచన గర్భుడిట్లనియె.
- తే॥ వేలుపులయందు ఋషులందు • వితరులందుఁ గనుగొనఁగ మహాదేవునకన్నజగతి
నున్నతుడుగానరాదు వి • పన్న శరణుఁ దాతఁడె మహేశ్వరుండన • నలరునెపుడు.

సీ॥ ఆమహేశ్వరుడు మ ♦ హాకాలుడై నాల్గు వేలయుగంబులై ♦ విగమసమయ
మరుదెంచినప్పుడ ♦ సుఖిల భూతంబుల సంహరించును స్వతేజంబుకతన
మరల సృజించు న ♦ మృహితాత్ముడే చక్రి వజ్రయు శ్రీవత్స ♦ వత్సనుండు
కృతయుగంబున యోగి ♦ త్రేతయందుఁ గ్రతువు ద్వాపరమందుఁ గా ♦ లాగ్నికలి
భర్తమగుచు వినుతిఁగాంచుఁ ♦ దత్తదాబ్జ సంగతిని మహాయోగి సం చయమ్ముమ్మక్తి
కామినీ కరముగ్రహించి ♦ కలుషపాశ సంతతిని ద్రెంచుచుండురు ♦ సంతగంబు.

వ॥ పరమేశ్వరు ననన్యగతమానసులై పూజింపక భక్తిజనింపదు. కావున ముందుగ రుద్ర
ని క్షేత్రమూర్తులఁ బండితులు ధ్యానింతురు. చతురశ్రంబును, బిండికాశ్రయము
బహిరంతర్భాగములయందు ద్వాపరంబును, సుదర్శనంబును, యోగ్యంబును, నగు లిం
గంబును బూజింపదగు. తమః ప్రధానండగు నగ్నియు, రజఃప్రధానండగు బ్రహ్మ
యు, సత్త్వప్రధానండగు విష్ణుండును, పరమేశ్వరరూపంబులు. కావున దేవదేవు
డును, నీశానుండును నవ్యయుండును నగు ప్రభుండీశ్వరుండయని జితేంద్రియులగు
విపులులు పూజింతురు.

సీ॥ అంగుష్ఠమాత్రంబు ♦ సఖిలలక్షణసంయు తము సుశుభము సువృత్తంబు సర్వ
జనసమ్మతంబును ♦ సమనాభమును పోడ శాశ్రయతంబొ య ♦ స్త్రాశ్రయత మొ
యగు లింగమునుగూర్చి ♦ తగునట్లు దానికి సమాముగ నొ ద్విగు ♦ ణముగ గోమ
ఖాకారమగు వేది ♦ నమరించి యంతట యవమాత్ర పట్టిక ♦ యలవరించి
స్వర్ణరాజిత తామ్ర పా ♦ షాణమయము గానొనర్చి వేదికయందుఁ ♦ గలశమొకటి
స్థాపనముజేసి భక్తి ని ♦ శ్చలులగుచును బూజనీయంగవలయును ♦ భూమిసురులు.

వ॥ పంచబ్రహ్మ మంత్రంబులచే నభిమంత్రించి సహింజ్యంబును సవీసంబును నగు
లింగంబును నీవిధంబుగఁ బూజింతురేని పరమేశ్వరుండు మీయెడలఁ బ్రసన్ను
డగు బొండు.

సీ॥ అని పరమేష్ఠి ప ♦ ల్కిన దారుకావన మునిపుంగవులు ముదం ♦ బును వహించి
యాశ్రమంబులకేగి ♦ యజుడు చెప్పినరీతి స్థండిలంబుల గుహా ♦ స్థానములను
బులినతలంబులఁ ♦ బూజింప సాగిరం తర్జలవాసులై ♦ తనరు భక్తి
నటులొక వత్సరం ♦ బగుటయును పసంత సమయంబునందుఁ దు ♦ షార గీని
హరుడు కరుణాఘృడై ముని ♦ వరుల కిష్టవరముబాసఁగఁదలంచి దిగంబుబండువిక్ర
లక్షణోపేక్షుడును భస్మ ♦ లక్షితాంగుడగుచు దారువనంబున ♦ యందుఁజేరి.

తే॥ ఉల్కుకవ్యగ్రహస్తుండు ♦ నుచితరక్త పింగశాక్షుండు నగుచును ♦ భీకరముగ
నొక్క-పరిసన్న మతియు వే ♦ ణొక్కతఱిని దరహసనమొనరించు నతంత్రుండయి
తే॥ అడునొక్క-వేశఁ ♦ బాడు నొక్కప్పుడు పరుగువారుచుండు ♦ భయము జూ
నాశ్రమియులఁగని ♦ యాచించు భిక్షుంబు మాయయగుచు నతఁ డు ♦ మాధవుండు

చ॥ అదిగని మానివద్య వితం • దంధకవైయెయమాను గానిచో
నదవదలేక యిట్లు మన • యాశ్రమ గేశముఁ జేగ నేర్పునే
మదనవిరోధికిప్పటికి • మాయెడ సత్కృపఁ గల్గెనంచుఁ దా
తెదఁ గుతుకంబునొందుచు న • హీనగతికై స్తుతియించిరీశ్వరుఁ.

ఉ॥ అంబుజసంభవాది సుర • లైనను తావక చిత్రమా చరి
త్రంబు నెఱుంగలేరనినఁ • దద్దయు మాకెఱుంగంగనానె యో
యంబరేశమా నలిసి • నట్టి యభుఁబులువా య నీదు పా
దాంబుజభక్తి నే యొనఁగు • మా వినుతింతుము నిన్ను నిచ్చులుఁ.

సీ॥ కాలత్రయంబులఁ • గలుగు స్థావర జంగమంబైన యీ ప్రపం • చంబు తావ
కశరీరమున బట్టుఁ • గశ్రులంబైన యీ తను వనిత్యంబని • తలఁచి యెల్ల
సిద్ధులు మునులును • నేపించెదరు నిన్ను ద్రికరణకుద్ధిగ • జేవదేన
యజ్ఞానహతులన • ప్రాజ్ఞుల మమ్మిట్లు గావచ్చితివీవు • కనికరమున
వేద వేత్తలైన • విబుధులేరూపంబుఁ గాఁచెఁ గోరుచుండు • కలుష నాశ
కనుగు నట్టి రూపుఁ • గానంగజేసి రక్షింపవేడెదము ని • లింపశరణ.

ఉ॥ తావక దివ్యరూపము ము • దంబునఁ గన్గొనఁగోరుచుంటిమో
జేవ జగత్ప్రయావినత • పీనశరణ్య భవత్పదాబ్జ సం
సేవకులై మముకై గరుణఁ • జేసి కృతార్థులఁజేయుమయ్య లో
కావనపీక్షఁబూని యన • యంబుఁ జరించుచునుండు వీవిలకై.

మ॥ అని ప్రార్థించిన చంద్రశేఖరుండవి • ద్యానాశక్తివృద్ధి వ్య లో
చనముకై వారికొసంగి యోగిజనతా • సలతోష సంధాయకం
బు ననూనంబు సురాసురప్రకర సం • పూజ్యంబు బ్రహ్మాని లో
క నియంతృస్తుతిపాత్ర మాతృతనవుఁ • గాన్పించినకై వారలుకై.

తే॥ అట్లుల నిజరూపమును జూప • నభిలషాని శేఖరులు కాదుకాని వీ • చికలయందు
దోఁగుచును శ్రుతి విహితోక్తి • నాగభూషణుని వినుతిచేసి పల్కి • రిట్లునికదంక.

సీ॥ నీవు బ్రహ్మ వభిల • నిజఁగులందున నీలలోహితుండవు • నిభిలరుద్రు
లందు భూతంబుల • కాత్మస్వ రూపుడ వరయ సాంఖ్యులు బురు • షాభ్యునిన్ను
వినుతింతు గిరులందు • వెలయుదు మేరువట్లు దురాశిఁ బూజి • చంద్రుడవుతలఁప
బుంధులం దరుంధతీ • హృదయేశుండవు శ్రుతు లందు నోంకారమైయగ్గురుచుండు
నటవులకు, బశువులకుఁ బం • చాస్యమీవ యిదియనియనంగనేల యే • మెట్టిభావ
మును వహించిన నట్టి రూ • పునువహించి కానబడుచుండువెప్పుచో • పీనశరణ.

— శివుండూ దారుకావన మునులకు హితోపదేశముజేయుట. —

క॥ అని వినుతించి వచించినఁ గనుగొని యమ్మునుల నిభిల • కామ్యఫలదుఁడా
త్రణయనుడు వారికిట్లు ననుకంపాసహితబుద్ధి • నవ్యాజముగకై.

చ॥ హితమువచింతుమిను వినుఁ , డీ మునులార సమాహితాత్ములై
యతులము సర్వసమ్మత ర • హస్యము పద్మభవాది నిర్జర
ప్రతతి కెలుంగరానిదియుఁ బ్రాజ్ఞజ్ఞైక ముదావహంబు స
ద్గతికి బదంబు సృష్టికిని • గారణ ముత్తమ సమ్మతంచితకా.

సీ॥ శ్రీలింగనుభలంబు • దేవియా ప్రకృతి రూపంబని నాదేహ • భవమె యయ్యె
బుంలింగరూపంబు • పురుషుడతండును నాశరీరమున యం • ద జనియించె
వారికతంబున • వజ్రు సృష్టి ధర్మిణి గావున యతిఁగాంచి • కనలవలవ
దతండు దిగ్వాసనుం • డయ్యె నేవ్వుడెయగు భస్మనిర్మతులును • భస్మద్గ
కలుపులగుచు విహిత • కార్యాభిరతి జరి యించు విప్రవర్య • లెపుడు నన్ను
భజననేయువారు • పరగమత్సలోక్య సిద్ధిఁగాంచి సుఖము • జెందుచుండు.

సీ॥ భస్మప్రతులును వి • శ్వస్వరూపులు ముందు లగు వ్రతుల ననహా • మైన వాక్య
విత్తినొప్పింపరా • దతిశయింపఁగఁగూడ దటుల సర్వీరయేని • యదియ నాను
జెందును వారి బూ • జించిన నన్ను బూజించినయట్ల గు • ష్టితలమున
ననయంబు లోకహితాధామై ప్రతియుగం బున నేను యోగిని • పూని భక్త
దీపితాంగుడనగుచును • నిరుగుచుండుఁ గాన యోగుల భక్తి సంగ • క్రాంతచిత్తు
లై భజించుచునుండుడు • నభిలకుభము లనుభవించి మత్సామిప్య • మున వసింతు.

చ॥ ఆతులభయ ప్రణాశకమ • ఘోషునివర్తకమంత కృష్ణభా
నితము కుభాకరం బభిల • దేశికలోకశరణ్యమైన యా
హితమునెఱింగి మానివరు • లెల్లరు మోహముఁబాసి పావ్యతీ
పతికిఁ బ్రణామముక సలిపి • స్వాంతము బుల్లసిలంగ నప్పడుకా.

తే॥ నూనకుశసంకలిత పరి • శుద్ధ గంధ వారి పూరిత స్వర్ణ కుం • భములతోడ
స్నుపనమొనరించి సాధువ • శంకరుడగు శంకరుని విమతించి రా • సకల మునులు.

సీ॥ దేవాది దేవాయ • దివ్యస్వరూపాయ పరమేశ్వరాయ తు • భ్యంనమోస్తు
వామాధానాయ • వ్యాఘ్రచక్రతోర్తరీ యాయ శివాయ తు • భ్యంనమోస్తు
గజచక్రవాసినే • కళ్యాణ ఫలదాయ ప్రసిమలా భాయ తు • భ్యంనమోస్తు
సకలలోకేశాయ • చంద్రావతంసాయ యశు విదారాయతు • భ్యం నమోస్తు
నాగయజ్ఞోపవీతినే • నందినాహనాయ బ్రహ్మాండమఖ వంది • తాయ సంత
తార్పితాయ తుభ్యంనమోస్తు • ని యటంచు నిన్ను ధ్యానింతు మెప్పుడో • నీలకంఠ.

క॥ భక్తి నతాంగులగుచు నను రక్తి సవముఁ జేయుచూని • రాజులంగని య
మృక్తి శ్వరుండు శంభుఁ డశక్తావనుఁడిట్టులనియె • సదమలమతితో.

క॥ మెచ్చితి మీభక్తికి వగ మిచ్చెదఁ గోరుడుఁ మహాము • నీంద్రులు మీరల్
సచ్చరితులు మిముఁ బోలిన యచ్చపు భక్తిగలవారల్ • లరుడు భరితికా.

తే॥ అనిన విని కృతార్థులమైతి, మనుచుగౌత మాదిమునివర్యులెల్లర, నాదిమధ్య
లయుండగు మహేశ్వరగాంచవిశిష్యముమదోపనడిగిరెలుంగదలంచినయర్థమిటుల.
ప॥ సర్వజ్ఞుండవగు మోమహేశా! భస్మస్నానంబును, నగ్నత్వంబును, కామత్వంబును,
బ్రతిలోమతయు నెట్టివి మా కెఱింగింపుమన నభవుండు వారల కిట్లనియె. అగ్నియును
సోమకర్తయును నేన. సోమమగ్ని నాశ్రయించును. లోకసమాశ్రయంబునఁ జేసి
యగ్నికృతమును పహించును.

— యోగిభర్తములు —

సీ॥ సావరజంగమా, తృకము ప్రపంచంబు వహ్నిచేదగమై, భస్మముగను
జేయంగఁ బడునిది, శ్రేష్ఠంబు సర్వంబు భస్మంబుచే వీర్య, వంతుండగుచు
భక్తి భూతంబులఁ, బరిపేచనమొనర్చి యగ్ని కార్యంబు త్రి యాయుషముగ
నొనరించువాఁడు పాపనికాయముననుండి ముక్తఁడౌ సుకృతంబుఁబొందునెపుడు.
భాసమానంబు పాపని, సర్తకంబు మహితంబుభదంబగుటను, భస్మంబునాగ
వెలయుచిది సర్వదేవతా, వినుతమగుచు నట్లగుటఁ దాల్పఁడగు భస్మ, మనవరతము
ప॥ ఊష్ణపులగు పితరులు సోమసంభూతులని యెఱుంగునని.

సీ॥ నిఖిలజగంబు, లగ్నసోమరూపంబు లగ్నిన యేను ను, హంబికయును
సోమంబునాఁబడు, సోమరూపంబగు ప్రకృతితోఁ బురుషాస్థుఁ, బరంగదాల్తుఁ
గావున భస్మంబు, గణుతింపమర్షియ్య మనఁబడును స్వకీయ్య, మును శరీర
ముఁద దాల్చి వెలుంగుడు, నవయంబులోక రక్షార్థమై భూతచయంబుఁగూడి
సకలభయముల నూతికా, సదనములను నిఖిలగోగంబులందు ని, క్షిద్రులగుచు
రక్షయొసరింతు భూతిచే, దక్షులైన మంత్రవేత్తలు సతత భ, స్మరచులగుచు.

క॥ భూతిస్నానముకతనా బూతాశ్మలరగుచుఁ గ్రోధ, మును నింద్రియ సం
భూతము గెల్చిన వారు నిరాతంకము మత్స్వంబు, నందుడు రెవుమకా.

తే॥ మున్ను పాశుపత వ్రతంబును మఱియును గాఢిలంబగు యోగంబుఁగమలభవుండు
సృష్టిగావించి సిమ్మట, సృష్టిజేసె నాశ్రమిణుల నందఱును మ, దాజ్ఞబూని.

సీ॥ పఱులబ్జామోహ, భయరూపమగు సృష్టి యెల్లనొసర్తునే, నెల్లయెడల
సురలు మానులును ని, తన మానవులు ధాత్రి నన్నులగుచు జన, నంబుఁ గాంతు.

సీ॥ రజితంబులగు నింద్రి, యములచే సంవృతుండగుఁ గాని ప్రాణిప, స్త్రావృతుండు,
గాఁడు వైరాగ్యంబుక్షమ యహింసయును మా నావమానములు సుఖ్యుచుగనుత్త
మంబును యావరణమగు, మహిత గూతి క్షిదేహుండగుచువిను, తింపఁదగిన
నన్ను ధ్యానించు వాఁడ పుణ్యంబులెన్ని సలిపియును బుణ్యవంతుఁడౌజగతివొప్పు.

చ॥ ఆనుచితకార్యముల్ సలిపి, నట్టి యతండ్రివదేని భూతిపా
వనుండగు నేనితల్లనువుం, ఇన్నిపాపములకాహరించునీ

JNANA SIMHASAN JNANA ANDIR

ఘనమగు భూతియగ్నివన • కాండములకా వెసఁగాల్చినట్లుగా
వున నిలఁనెల్లవారలును • భూతిని దాల్చుగ యోగ్యహఁగఁజా.

తే॥ భస్మమున స్నానమొనరించు • వారుగాణ పత్యమును జెందుదురు శుభఃప్రాప్తిఁ ద
సర్వయజ్ఞ కార్యంబుల • సంగ్రహించి పాశుపతము ననుష్ఠించి • పాపములయి.

సీ॥ అమలభూతి స్నాన • మానరించియును స ద్భావభావితులయి • దేవదేవు
ననుభ్యానమొనరించు ఘనమతులార్యమా గఁబగు నుత్తర • గతి వహించి
యమృతత్వమును దాల్చునట్లు దక్షిణ మాగఁ మున స్మృతానఁబును • బొందువా
లప్తవిభూతులు • నమరత్వమును జెంది యపగతపాపులై • యలరుచుండు
వాసవాదులు సకలగీ • ర్వాణవరులు కామికవ్రతమూని ని • గర్వలగు చు
నకులితైశ్వర్యమును జెంది • యద్వితీయు లగుదు రమరత్వమున్ జెంది • యనలఘుగుచు

క॥ కావునఁ గామాదిజయముఁ గావించి రజస్తమములఁ • గైకొన కయ్యరా
గావేశము నడచి విమల భావంబునఁ దిరుగవలయు • భక్తుండైపుడుక.

క॥ ఈ పాశుపతవ్రత మిల బాపనివారకము పుణ్య • ఫలదంబగుటక
డిపించునిది ధరించినఁ దాపత్రయమడఁగు యోగ్య • దశ ప్రాపించుక.

వ॥ అని పలికి పరమేశ్వరుం డంతర్హతుండయ్యె నంత

మ॥ పరమేశోక్త విధిప్రకారమున ని • శ్యామిత్రముఖ్యుల్ ము నీ
శ్వరులుకా బాశుపత వ్రతంబునెడ ను • త్సహంబు తేకత్తఁగా
నిరతంబుకా భసితావతంసులగుచుకా • నిష్ఠాగరిష్ఠాత్ములై
హరుభ్యానించుచునుండి రవ్వనమునం • దైశ్వమున్ జెందుచుకా.

వ॥ కావున

తే॥ విక్రతరూపులైన • విశ్విషులైనను మలినదేహులైన • మానకపుడు
శివునియందు భక్తి • జేయువారలఁగన్న గారవింపవలయు • ఘనులటంచు.

చ॥ హరునెడ భక్తిగల్గిన మ • హాత్మునకీ భువనంబులందు దు
ష్కరమగు కార్యమెద్దియును • గల్గదు మున్ను వినంగ లేదె యా
హరియె దధీచిపై మొనసి • యమ్మునివర్యున కోడిపోయెఁ బా
మరులను గూర్చి యేల పలు • మాటలు బూటకముల్ గణింపఁగక.

క॥ హరిని దధీచి జయించిన చరితము వినిపింతు నీకు • శరగ వినుము దు
ష్కర కార్యసాధనంబుకా దురితౌఘ వినాశకంబ • దుఃఖకరంబుకా.

—♦ త్కప దధీచో పాఖ్యానము. ♦—

ఉ॥ మున్నొకనాఁడు పద్మజుఁడు • మూర్తికాధరించిన శాంతమోయనకా
జెన్నువహించి కిన్నరులు • సిద్ధులు సాధ్యులు యక్ష రాక్షసుల్

మున్నగువారెల్ల స్తవ ధీ ముం బొసరింపగలఁ దమ్మిగదై
నున్నెడ నాత్మభూణమున ధీ నొక్కమతం బెటులొ నొరంబడెన్.

తే॥ అటులనాశీకారంద్రంబునందుమతక మొందుచొరబడుటయునజాఁడునృపులుడయి
సభ్యులెల్లరు సాధ్య సాసంధమముల నొంద నొక్క త్తుతముఁజేసెనుగర్వముగను.
ప॥ అటులఁగావించిన త్తుతంబున.

తే॥ విపులవక్షస్థలమువాఁడు ధీ వల్లదుగ్ర బాహువులవాఁడు గర్విత ధీ వైరి లోక
భీకరాస్యంబువాఁడు లో ధీ కైక వీరుఁ డైన యోధుఁడొకరుఁ డుండ యంబుఁ జెంద.

ఉ॥ ఆతఁడు వ్రజివోదకుఁడు ధీ నైశతకోటిధరించి వైరిలో
కాశికయాశు లేజమున ధీ సంతకసన్నిభుఁడై జగత్రయిన్.
భ్యాతివహించిమించె సక ధీ లామరపాళిక దోడునీడయై
యాతతకీర్తి నలెసల ధీ యందు నమందగతిన్ జరింపగలన్.

తే॥ మఱియు సతఁడు స్వేచ్ఛ ధీ మానవుఁడై నరపాలకత్వమాని ధీ లీల సార్వ
భౌముడగుచు నిఖిల ధీ పరిపంధిమల సుత్తయముసలుపు త్తుపాఖ్య ధీ నవనియందు.

ఉ॥ ఆ నరనాథమాళి చతు ధీ రభిషరీత మసీతలంబునన్
దానొకరుండె యోధుఁడును ధీ తత్త్వవిదుండును గర్వతాత్త్వ వి
జ్ఞానియునై చెలంగుచు న ధీ కారణ బంధుఁడునై యశేష వి
ద్యానిధియై నుతింగనియె ధీ యాచకసంతతిఁ దృప్తిజేయుచున్.

ప॥ అతనికిఁ బ్రాణమిత్రము చు ధీ హాముని శంకరిపాదపంకజా
ర్పితహృదయుండు నిర్మల చ ధీ రిక్రండు సాధుజనావసుండు సం
తత మునితాత్ముఁ డీశ్వరక ధీ ధానిరతుండు దధీచినాఁగ వి
శ్రుతగుణశాలి చ్యావసుండు ధీ సూరివరుండలగారు సన్నిధిన్.

ప॥ అమల తపోవిశాలుఁ డభి ధీ లోగమపారగుఁ డాత్మక్షయ
దతమద భంజకుండు పర ధీ తత్త్వవిదుండు సమస్తధర్మ సం
హతి పవనై దధీచి యన ధీ యంబు ముదంబున ముఖ్యమంత్రిగా
క్షితితలమేలు నాన్యపతి ధీ కేళిరుఁడైన త్తుపాభిదుండొగిన్.

ప॥ అతయ మతంఁడె వారికెది ధీ యైన నొసంగదలంచినన్ ముదం
బున నెదియేనియున్ సలుపఁ ధీ బూనిన నే దురితాత్ముఁబట్టి శా
సన మొసరింప నెంచినను ధీ చ్యావన మానివరేణ్య నాజ్ఞఁ గై
కొనక యొకింత యుండడు ని ధీ గూఢచరీకుండు నిశ్చలాత్ముఁడై.

తే॥ మునికి నృపతియందు ధీ మునియందు నృపతికి నెట్టి కారణమున ధీ నేని కిమక
కలుగడింతయేని ధీ కలిగిన నప్పడ సమసిపోవుచుండు ధీ సంతతంబు.

క॥ వారల సౌహార్దంబును వారలయడఁడువయు విమల ధీ భావంబెం దే
వారలయెడఁ గానమనుచు వారలఁ గనుగొన్నవారు ధీ పలుకుదు నెలమిన్.

ఉ॥ ఆ పిధి మానిరాజులు ని , రాకుల చిత్తులకె పరస్పరే
 చ్చాపిధి సంచరించుచు ల , సద్భితపక్ష శశాంక చంద్రికా
 శ్రీవిలసిల్లి వృద్ధియగు , స్నేహసుఖంబును జెంచుచుండి స
 ద్భావ విభావితాత్మలయి , భాసిలుచుండిరి పెద్దకాలముకా.
 ప॥ అట్లు సుహృద్భావంబునఁ గతిపయ దినంబులు కడచన నొక్కనాఁడు
 సీ॥ ఒకవంక సామగా , యశులు మిన్నంది య న్నాగావతంసుగా , నంబుఁజేయ
 నొక యోర వేదాంతు , లకలంకమతి పర బ్రహ్మముఁగూర్చియు , పవ్యసింప
 నొక పజ్జఁదార్పిక , ద్రవకరంబు శ్రుతులను బొరుషేయములని , పలుకుచుండ
 నొకమూల వేద పా , తకులు సుస్వరముగ సకనట్టంబుల , సంత జెప్ప.
 ముఖ్యమంత్రులు రాజ్యాంగ , ములనుగూర్చి బర్చినేయఁగఁ గవివయల్ , సత్త్వబంధ
 వితతిసంకిత మొనరింప , వేడుకులర నిండుకొలువుండి త్నపధానుజీవిభుండు.

—దధీచి, త్నపుషు బ్రాహ్మణాసక్యంబు జెప్పట—

మ॥ ఘనుని దధీచిమానివరుఁ , గన్గొని మించినపూన్కితోడ ని
 ట్టనియెను నాల్గువర్ణముల , యందధికుండెవఁ డగ్రజుండెనం
 డనయ మెనానియాజ్ఞ మెయి , నందటుం ద్రిమృరుచుండు రెవ్వనికా
 గని కలుషంబు వాయు నెఱుఁ , గక వచియింపఁగదయ్య నావుఁడున్.
 తే॥ అవనినాథ నీయడిగిన , యర్థమిది స మస్త ధర్మమూలము శ్రుతి , మానితంబు
 మానిసమృత మగణిత , సై నదగుట నెఱుఁగఁగాఁదగు నీవంటి , నృపులకిలను.
 క॥ నాలుగుయుగములయందుకా నాలుగు వేదములయందు , సర నాయక యీ
 నాలుగు వర్ణములందుఁ ద్రి కాతంబుల నిప్రండధిక , గౌరవముందుకా.
 చ॥ పదనమునందు విప్రులును , బాహువులందున త్నత్రియుల్ ముదల
 బొదవగ నూరుభాగమున , నూరుజులుకా మతి శూద్రసంతతుల్
 బదములఁబుట్టి రట్లగుట , వర్ణచతుష్టయచుండు విప్రుఁడా
 స్వదమగుఁబుణ్య సహతికి , బ్రాహ్మణునట్టిఁడులేడు మాదఁ గకా
 క॥ యుగములయందునఁ గృతయుగ మగముల స్వగ్ధాద్రి వేల్పు , లందున హరుఁడుకా
 బొగడఁదగునట్లు విప్రుండగణితక్రీక వహించు , నావణములకా.
 చ॥ సరవర బ్రాహ్మణుండొకఁడె , నాలుగువర్ణములందు శ్రేష్ఠుఁడై
 గురుపదముకా వహింపఁదగి , లోవిడుఁడై యలరారు నాతనికా
 స్థిరకుమృతై భజించెదర , శేషజనంబులు శంక రార్చనా
 నితఁ జరించు నాడగుట , నిస్సృహుఁడౌటను సంతతంబిలకా
 మ॥ అరిషడ్వర్గముఁగెల్చి స్వవిషయ , వ్యాసంగముకా వీడిడు
 సర సంతాన పయోధిఁ బాటి పరమా , ధణంబై సంతృప్తంబునకా.

నిరతిక జేంది నిగంతరంబటవులకా • నిర్దిడుండై పారిమే
శ్వర యోగంబున సంచరించు ద్విజుడు • తానహంబు తేకెత్త గకా.

సీ॥ అగ్నిముఖంబున • నాహుతి వ్రేల్చి యా దిత్వసంభతికి సం • తృప్తి గూర్చు
సక్కారణంబున • నభిలసురలు కృపా న్విసులయి తమతమ • విహిత ధర్మ
ములఁ జరించుటఁజేసి • పుణమి సర్వోషధు లను ఫలియించు దా • ననుస్మృపాల
కుడు ధాత్రి నేలు న • కుంతిత తేజుండై యాత్మిభాషలు లేక • యెల్లజగము.
లులసిల్లుచుండు • నుచితానుచితముల నెఱిగి స్వామిభక్తి • యెసగ మంత్రి
పుంగవులును గడక • భూపాలునకు సాయ మగుచుండు శైవు • ద్దవసరముల.

చ॥ బానాధ్యయన యజ్ఞవేద బోధఃత్వ ప్రతి గృహీ తృత్వములయం దధికారియై
క్రమంబుగ నాలుగుభాతుల కన్యలకా బగ్గిగహింపఁదగి నెలయువాండు బ్రాహ్మణుం
డొక్కరుండయగు. వేదములందరిని కన్యదుర్లభంబగు ప్రాజాపత్య బోకంబు
గలుగునని చెప్పంబడియె మఱియు

తే॥ జ్ఞానురేంద్రులు పూజానమస్కృతులమఁ బాత్రములు ధర్మనిధులుఃత్వజ్ఞులగుట
వారికరుణానంద బాహుళై • వసుధ నెల్ల వారు శుభములఁ గాంచుట • వ్యవారిగ.

సీ॥ రాజులకొక్క శ • రప్రయోగంబున యందె శక్తిగలుగు • నగ్రజాలన
కాపంబునందును • శగమునందును గౌశ లంబు గలుగును త • పంబువారి
యందె జన్మించిన • దగు కారణంబు సృష్టికి బ్రతిసృష్టి • నేయందగుదు
రమ్మొక్కతలను బ్ర • హ్మవి నిర్వర్యుడైన వశ్యులై చరియింతు • వనజసంభ
వాండములకెల్ల నాధార • లైనవారు బ్రాహ్మణులయంచు వేదముల్ • బలుకుచుండు
నవనివారి కసాధ్యకా • ర్యంబులేదు విప్రతేజంబవార్యంబు • విస్తృతతంబు.

క॥ వర్ణత్రయమునకు శప నర్థమునకుఁ గారణంబు • వసుధామరు లా
స్వర్లోకములైనను ద్విజ వర్ణమునెడ నవినయంబుఁ బాటించుకొనికా.

సీ॥ అనుటయు భూధవుం • దమ్మునివరుఁ గాంచి కినుక తేకెత్త ని • ట్లనియె నప్పు
డొయి వృద్ధుడవు నీ • పుష్టిమరుండవౌట నభిమానమును వీడు నట్టి ప్రజ్ఞ
కలుగమిఁజేసి యి క్కరణిఁ బెల్కెడుగాని వృపతి కన్నను విప్రుఁ • డే ధరితి
నిక్కంబు శ్రేష్ఠుడ • నే యింతమోమోట మునులేక వచియింతె • మనుజవిభుని
మోలినెందునకును • నాలకతక్కిన వారి కరుణవదసి బ్రతుకు విప్ర
కులముఁ బెద్దజేయు • టలఘులనుకా గోప కారణంబుగాదె • జ్ఞాతృలమున.

చ॥ నిన్నొక పెద్దజేసి యవ • నిధవుఁ డివ్విధి • గానివింపినకా
గన్నుల కెక్కానే మదము • కాననె మంచినెడుంగు లింతయుకా
విన్నులు పెద్దలుకా నయము • పెంపొనరించుచుండు నీ సభిక
నన్ను దృఢంబుచేసితివి • న్యాయము నెప్పుడు వీవు దుర్మతి.

- చ॥ వినియెడివారికిఁ గల వి • వేకము గౌరవభావముంగనుం
గొనియెడి తెల్విలేక తన • కుక గల పాండితి జూప నోటవ
చ్చిన పలుకెల్ల నర్హ మని • చెప్పుచు నాత్మకులాభిమానమున్.
గొనిన యతుండు సత్సభల • గోడువహించును గాడ చూడగఁ.
- క॥ సరపతికన్నక బ్రాహ్మణుఁ డరయఁగ నధికుండటంచు • నాడఁగఁ దగునే
ధరణీశ్వరుండొకించుక కరుణింపఁడయేని ద్విజుని • గౌరవముచెడుక.
- సీ॥ దిక్పాలకుల దివ్య తేజంబు ధరియించి జనియించు ధారుణీ • శ్వరుఁడు జగతి
విష్ణ్వంశమునఁ గాక • విశ్వంభరాధి పత్యంబెట్లు సిద్ధించు • నవనిపులకు
కావున క్షత్రియుల్ • క్షౌద్రదేవతలకన్న శ్రేష్ఠులటంచును • శిష్యనొప్పు
నింతమాత్రమెఱుంగ • కీవహంకృతిఁజేసి పలువురు వినిట్లు • బలుకఁ దగునె
యమరవర్హులైన • నవనీకు సాయంబుఁ గోరుచుండు రెపుడు • కొదుకులేక
యావుహితుండవంచు • నెఱుంగఁ దలంచిన నన్యత దోషఫలము • నందఁ దలఁతె.
- క॥ తనవారిఁ బొగడుకొనుటయు ఘనులను నిందించుటయును • గావునునుచు వ
చ్చినవారిఁ బ్రోవకుంటయు నన్యగమునకు సాటియనుచు • నాడిరి తెఱ్ఱల్.
- తే॥ అడవులందుఁ జేరి • యాకలలంబులు ప్రాణధారకముగ • బ్రతుకునట్టి
బాడబులను భూమి • పాబురకన్న సగ్రేసరులనె చీవు • హాసమనక.
- చ॥ హరిహాయ వీరిహోత్రయము • నాగ్రజనైఋత ముఖ్యదిక్పతుల్
సరపతిరూపముకొని య • నారతముక జరియితురంచు
నీ కొరులు వచింపఁగా వలయు • నోయింపఁమంత నెఱుంగ వే య స
చ్చరికుండవిప్రలాపములు • సాగవు నాయెడనింకఁ బొమ్మిట్టక.
- క॥ “నావిష్ణుఁడృధివీపతి నావినవె సమర్థులవని • నాయకు లవనీ
దేవతలకన్నఁ గ్రిందని భావించునె నన్ను వంటి • పృథుండడుగంగఁ.
- తే॥ విశ్వకారణమగు శక్తి • నెలయు నృపుల యెడలఁ గావున భూపతు లింతయేని
పరిభవింపఁగ దగరు స • భలనటంచు క్షుపుఁడు పత్నిన చ్ఛావమండపుడుక.

—♦ దధీచిక్షువుని కొట్టుట —

- చ॥ గరువముతోడఁ బల్కెదవు • కాపురుషుండటు పీవు నన్ననా
దరమొనరించి నీ నియతి • తక్కునొ యేమె యెఱుంగరాదు భూ
సురవరులేడ సంతతము • క్షుద్రులునై విషయాభిలాషఁ ద్రి
మూరు సరనాథులేడ నభి • మానమునక వచియింతుగాకిటుల్.
- తే॥ భూసురప్రభావ • ము నెఱుంగ శక్యమె వసుధవేయుగనుల్ • వానికైనఁ
గొండ డీకొనంగఁ • గోరెడు తగరునా నన్నెదుర్వ బూనఁ • జన్నెచెపుమా.

సీ॥ ఎదిహితంబగుదాని , నే యొనర్తురు గాని ధర్మపుం దలంప రిం , తయ్యును మదిని
శక్తి కలుగునేని , శాపింపజూతు రశక్తాత్ములైన ని , శృంక నాజి
వెన్నిచ్చి పారుదు , చెన్నిగతుల నీతి బోధించినను గాని , బుద్ధి నిడరు
తమకుం దోచిన దెల్లం , దగవనివాదింతు రెదిరి వాక్యంబుల , నేవగింతు
పాపభీతి విడచి , పలుపదురెంతటి పరుషవాక్కునైనఁ బ్రతిఘటించి
నుంచినెడుగులెఱుంగఁ రెంచరు బుధులను కనినమతులు భూమి , కాంతులవని
ఉ॥ ఇంత నృపాలకత్వము వ , హింపఁగలలిగిరయేని దేవతా
కాంతు నెదిర్ప నేతుకమని , గర్వమునక జరియించుచుండు ర
శ్రాంతము గ్రిందుమీఁదెఱుంగఁ , బాలరు రాజుల కింతమాత్రనే
భ్రాంతినిఁ బొందుటేటికొ స , భక్త ద్విజులక హనియించుటేటికో.
ప॥ అని మఱియు నిట్లనియె.

సీ॥ భూసురుఁ డాగ్రహం , బుంబొందు నేని స హింపఁగవచ్చునే , యెట్టివాని
కైన స్వర్గాధీశ , సంతవానినె చెడఁ దిట్టఁడె గౌతము , దట్టె యలిగి
యంబోధినింకింపఁ , డాయగన్యుండు దొల్లి యతఁడును విప్రుఁడె , యగునుకాదె
వేల్పులకెల్ల దృ , ప్తకగూర్పు ననబుండు శమియింపఁడే భృగు , శాపమునను.
సత్రిదానవానికంబు , హతముఁజేసెఁ దక్కుఁగలగాజు లెందఱో , ధరణిసురుల
కోపవహ్ని మిడుతలట్ల , గూలిరీవు కూలఁదలఁచితి విప్రుడు నా , కోపమునను.
క॥ అనిపలుకుచు వీగక య య్యవఃకుండు మూతీకభవించి , నట్టి క్రుధవలెక
దనరుచును వామ ముష్టిక జనపతి తలమీఁదఁ గొట్టె , సభిషులడరంగక.
ప॥ అట్లు గొట్టిన నాదిట్టరి కట్టలుక నుట్టిపడుచు నట్టెలేచి.
క॥ గిరిపక్ష చేచ్చిపకమగు నురువజ్రముఁ గొని నృపాయుఁ , డుగ్రుండయి మునీ
శ్వరు మేను చాలుగ నాతఁడు ధరణిబడియె బవన నిఘాత , తరువుం బోలెక.
ప॥ అటులఁబడి

— శుక్రఁడు దధించి కీశ్వరాగ్రాధన ముపదేశించుట —

ఉ॥ సర్వసమర్థుఁ డాధ్యుండు మ , హామతిమంతుండు నిర్జరాని గా
ధూర్వహుడేద్ద తేజఁడవ , ధూత విరోధి నయిండు సంతతా
భర్వ తపస్సుమాహుడగు , కావ్యుని జిత్రముక దలంచినక
శర్వ సమప్రభుండతఁడు , చావ్యమను సన్నిధిఁ జేరి యిట్లుక.
తే॥ ఏల విలసింతు వీరీతి , నీ పువగ్ర తేజఁడవు నీటులఁ బరిదేవనంబు
గూర్చినభుజం డెవఁడో యొక్కరుండు నిన్ను బరిభవించినవఁగ నేర్పిం , వాడుగలఁడే.
॥ హరిహరులైననీయెడల , నాదరమాని భవత్ప్రభావముక
గరమునుతెఱుగున్ నొక , కాపురుషుం డెఱుంగంగర్పు నేనే

హరహర భాగ్యహీనుఁ డగునట్టి దురాత్ముఁ డెవఁడు నీకు దు
ర్భరమగు నిట్టి నెవ్వఁడు , చాపము నా కొనరించె జెప్పమా.

క॥ అని యోగశక్తికతన నశని భిన్నులైన తమవు, సంధించి వెనక
మునివర్యుఁ గాంచి యిట్లు ననఘుఁడు భార్గవుఁడు నిశ్చలాత్ముఁడగుచుకొ.

నీ॥ హరుఁడు పరాత్పరుం , డతని గొల్చియు నవధ్యత్వంబుఁ గాంచు గ ధ డయ్యనీకు
హరున నుగ్రహమున , నార్జించితిని మృత సంచేవనంబు ధ నీశ్వరహితంబు
నదాని మహిమ కై , నావళి కెల్లను మృత్యుభయము నశి , యించు సకల
సంపదల్ వొడము కా , శ్వత క్తి వాటిల్లు నవ్విద్య నీకీర్తు నమలమతిని.

త్ర్యంబును యజంపు , మరికృతమగు వెత తొలగి చనును నీకుఁ ధ దోయజాండ
భాండమందు సాటి , ప్రాజ్ఞుండు లేనట్లు వెలయుచుండువీవు ధ విమలక్తిరి.

ప॥ మండలత్రయమునకును ద్రిగుణంబులకును ద్రితత్వంబులకును వహ్నిత్రితయంబునకును
బుష్టివర్ధనండును, దేవతలయందును గణములయందును బుష్పములందును బుష్టియ
సుగంధమును గలిగించువాఁడును, విష్ణువునకును, బ్రహ్మకును మహామునులకును
మహాదాది విశేషాంత వికల్పంబునకును బలకరుండును, మృత్యుహంతయు నగు ప
మేశ్వరునివలన నాగైకొనిన మృతసంచేవన మంత్రంబు నీకొసంగె నదాని నీశ్వ
సన్నిధి జపించిన నీ యభిమత సిద్ధి గలుగునని శుభ్రుండు దధీచికి మృతసంచేవన
బునుగ్రహించిన నాతండును తత్ప్రభావంబున వజ్రాస్థిత్యంబును నవధ్యత్వంబును న
నత్వంబును బొంది శ్శుభధరాపతినిగాంచి యిట్లనియె.

చ॥ ధరణిసుయండు పూజ్యుఁడు ప , దంపడి యాశఁడొకప్పు డెదియే
నరయక సర్వినక గనల , కమ్మహితాత్ము భజింప నొప్పుగా
కురక యవాచ్యముల్ బలికి , యుద్ధతుండై వధియింపఁ బూనుటల్
నరవర చెల్లునే పుడమి ధ నాధున కింత యెఱుంగకే మనికొ.

తే॥ కలుమబుద్ధి వి , ప్రకులము దూషించుటకును మునీంద్రునన్నుఁ , గుండలేయు
టకును ఫలముగలుగు , నిక వేర తలాపక యనుభవింపుమో ధ ధరాధినాథ!

క॥ అనిపలుకుచు మునివర్యుఁడు నెనరింతయు లేక ధారు , డీపతి మూర్ఖం
బూ నామపాదతాడన యునరించె సదన్యులెల్ల , కూరక కనఁగె.

తే॥ ఆప్రహరణమునకు నొచ్చి,యవని నాధుఁ డుగ్రుండై మండిపడుచు దా॥ నాగ్రహము
నశనిఁ గొని కొట్టుటయు నది॥యతనియుగము దాడి నుగ్గయిపోయినవనిపుండ

చ॥ ఘనుడు పులో మజాపతియొ , కప్పుడు మామక బాహుషికమం
బున కెదలాన మెచ్చి పర , భూధరపక్ష విఖింసనక్షమం
బు నిడియె వీని నీయశని , భూధరునందున కుంతితంబునై
చనియె నిదేటి యద్భుతమొ , స్వాంతమునకొ డెరియంగరాద హో.

చ॥ కదనమునందు నిల్చి బల + గర్విత దుష్టసురాని సంతతి
మదమడగించి నిర్జర సమాజము మెప్పు వహించి విక్రమా
స్వదుండన జేరు గాంచిన య , సహ్యాపరాక్రముడైన యీ నృపుఁ
డెవఁడెడు నట్లొనర్చె నొక , వృద్ధుఁడు నాకిక కీర్తి యేటిదో.

తే॥ ప్రబల రాక్షసవక్షః క + వాటపాట నంబుఁజేయుచో నైన భృ + శంబుమొక్క
వోని వజ్రాయుధంబొక్క భూమిసురుని యెడల వమ్మయిపోయె ని, నేమికలియో.

ఉ॥ ఇందలు నూచుచుండగ మ + పీయ మహాశని నుగ్గునూచు
యెందుకు గాకపోయె నిక + నేశరరాజముఁ బూని యీ బధి
చిం దుదముట్టఁజేయుదు ని , సీమొక పారునకోడె రాజటం
చెందటో పల్కుచుండ విని , యెవ్వధిపైపగ నేర్చు నెమ్మదిక.

తే॥ హృదయ దాహకమగునట్టి యీ పరాభ వాగ్ని నేరీతి జ్వల్లు + నభిలషిత
నలరు మానుక సత్కిర్తి యుండగకుండ నెటులఁ గాపాడుకొందునొ, యింకమీఁద.
వ॥ ఆని యొకింత చింతించి భక్తగర్వణ పరాయణుడగు నారాయణు నాశ్రయించిన
గాక చ్యావనుని బరాభవిపరాదని నిశ్చయించి వైకుంఠునర్పించిన నప్పడు.

ఉ॥ శ్రీలఁజెలంగు పార్శ్వముల + శ్రీయును భూమియుఁ గ్రోత్తక్రోత్త నీ
లాలపంబులక సలుప + నాస్యమునం దొక వింతనవ్వు ము
త్యాల జిగిఁ హసింపఁ గన , కాంబరము న్ గటిగట్టి నాఁడు కెం
గేల మువగ దండమును , నేదగి రేకును బూనినాఁడొగిక.

క॥ నానావిధ మణిఖచితం దైన కిరీటంబుఁ దాల్చి , యసురులు మూలుక
మానులును బలిసి కొలువఁగ శ్రీనాథుఁడు కానవచ్చె , ష్టితిపతి కలమిక.

—వృషభుఁడు శ్రీహరిని వినుతించుట—

ఉ॥ ఆగతిదగ్గరందడిన + యంబుజనేత్రు దయామయుఁ మహా
భోగితయాను గాంచి నృప + పుంగవుఁ డులము పల్లవింప న
దోగ్ధి బనైక గోచరు గు , బోన్పుతు నెమ్మని భక్తియుక్తుడై
యాగమనూతులక వినతుఁ , డై నతి సత్వ ముదంతెల్లగఁక.

సీ॥ కారణంబును నీ వ , కార్యంబును నీవ ప్ర కృతివీవ పురుషుండ , నీవతలఁప
జగదీశ్వరుడవీవ + సర్వమయుడవీవ విష్ణుడవీవ వ , క్షణవీవ
బ్రహ్మపు నీవ వి + శ్వస్వరూపుడవీవ తత్త్వంబునీవ పి , తామహుడ
వీవ పంజోన్మతి , ఫీవ జనానినుం దవు నీవలఁగ గల్గు , నవనియెల్ల.
నేను నీవను భేదంబు , నెల్లవిదచి విష్ణుమయము జగత్తని , నీమలబుద్ధి
నరయు పిజ్జనులకు నీవ + యాశ్రయంబు సకలమునీవ నుతనాను + జలజయన.

ఉ॥ తావక కోపసంభవుడు , తారక హంత తమోవృక్షుండు లో

కావళి గాల్చుచుండు జను ♦ రాష్ట్రుండు నీయను కంపఁబుట్టి యీ

జీవుల నెల్ల వేళల సృ , జించుచు నుండు రజఃపరీక్షుఁ డిం

ద్రావరజుండు బ్రోచును చ ♦ గాచర లోకము సత్వమూర్తియై.

సీ॥ కాలరూపుడవు జ ♦ గన్తయుండవును భూ తానియైనట్టి మ హాత్ము మతియు

దన్మాత్రలొందెయి ♦ తతియును నీవధిష్ఠించి సంతతమును చెలఁగుచుండు

వలరు నీయాసనం ♦ బవ్యక్తమును దివ్య మై సహస్ర ఘటాఘ్య ♦ మగు చు మధ్య

భాగంబున సహస్ర , ఫణ సంయుతమయి తమోరూపమైనట్టి భూగ సర్వ

మడుగుభాగంబునందు ధ ♦ రాత్కృతియును జ్ఞానవైరాగ్యమయమయి , క్రాలునా

పాన మైశ్వర్య రూపమై ♦ పరగుచుండు నీవు జగదేక ర్త వో , నీరజాత్మ

సీ॥ సప్త సాశముల్ , చరణయుగ్మముగాఁగ న్వంసహాతలి , జఘనముగను

సాగరచయము వ , స్త్రంబుగా దిక్కులు నాతత బాహువులై తనర్ప

గగనాబు మూర్ధంబు ♦ గాఁగఁ బ్రకంపనుఁ డున్నతఘోణమై ♦ యొప్పుచుండఁ

బుష్కలవర్తకం ♦ బులు కేశములుగాఁగఁ జంద్రనూర్యులు విశో ♦ చనములుగను

దారకావళి స్వర్ణావ ♦ తంసములుగ వెలయుచుండువు తావక ♦ విములమూర్తి

నెవ్విధంబున ధ్యానింతు , నింకమీఁద సకల సురలోక వంద్య యీ , శ్వర మహేశ.

తే॥ శ్రద్ధచే నొండె లేక యి శ్రద్ధ నొండె యెని యొగ్గంగఁబడు మతి ♦ యేనివినఁగఁ

బడునొ యేని క్రింపంగఁ ♦ బడునొదాని నెల్ల సైరింపుమయ్య ర , మేళ యీశ.

—క్షుప్తుండు విష్ణువుతో దధించి యొచ్చిన యవమానమును జెప్పట—

వ॥ అని స్తుతించి యిట్లనియె.

మ॥ అరవిందాత్మ భవత్పదాబ్జయుగళ ♦ ధ్యానామృతా స్యాదవ

స్థిరచిత్తుండగువానికిఁ గలుగు నే , చింతామహాభీల సా

గరమగ్నత్వము నిర్వికల్పమగు మో ♦ త్ప్రాప్తి చే నెల్ల యం

దరయకావాండు బుధుల్ నుతింపఁగను బ్రహ్మానందముక బొందఁడే.

తే॥ వాఁడు సుగుణాభీరాముండు , వంశదీప కుండు బురుషోత్తముండు న , ఖండవైభ

వాఘ్యుడగు సంతతమై వాని , యాలయముఁ దాన కార్చిన జరుగునో , దేవదేవ.

చ॥ నిను గరుడధ్వజాక జగము , నేతయటంచును నిశ్చలామృతై

యనయముఁ గొల్చువానికి మ , హా పదలేవియుఁ గల్గునే శ్రీతా

వన చతురుండ పీఠతని , పక్షమునక ననియించి యాజిలా

ననుపమమైనయట్టి విజ , యంబును గూర్చకయుండునే దయక.

తే॥ అనితరస్రాపమైన నీ , యాశ్రయంబు జెందువానికి నపజయ , మొందుగలుగు

బావనాకార నీభక్తు , బరిభవింపఁ జతురుండగువాఁడు కలుగు నే , క్షీతితలమున.

చ॥ కలఁడు దధీచినాముని య ♦ ఖండ తపోనిధి నాన మిత్రమై
యలరినవాఁడు సచ్చరితుఁ ♦ దంధకవైరి పదాబ్జ సేవకుం
దలఁకుఁడు చంద్రశేఖర వ ♦ రాహృతదుస్సహ తేజః దాతనిక
గలిసి చరించినాడఁ జిరకాలము ప్రాణము నట్లు జూచుచుక

చ॥ సరముడై యైన నాతఁడు ♦ ప్రసంగవకంబున నాల్గు బాకులం
దరయఁగ బ్రాహ్మణుండొకడై ♦ యగ్రసరుండని మత్తచిత్తుడై
సరగవచించి యేనపుడు ♦ త్కత్రియుఁ డందరకన్న శ్రేష్ఠుడొ
నరుండని పల్కినంతవీని ♦ నాయెడ నెంతయు నాగ్రహంబునక.

తే॥ కొలువుకూటంబునకాగల ♦ కోవిదాగ్ర గణ్యు లెల్లరుఁ గనుగొనఁ ♦ గా నతఁడు
వామపాదంబునకా శిరో ♦ భాగమందుఁ దన్ని వెడనవ్యసవ్యము నున్నయంత
క॥ ఏ నశనితోడఁ గొట్టితిఁ గాని యతనితనువు దాకి ♦ జ్ఞానగర వితతిక
బూనికఁ జెక్కెడు నది వమ్మై నేలకబడియొ జూప ♦ అదరిపడంగక.

ఉ॥ ఆతఁడవధ్యుడైల్లెడల ♦ నమ్ముని దేహము వజ్రసన్నిధం
వేతటిసైన దీనత వ ♦ హింపనివాఁడు పరాభవాన్నిచే
నాతనువెల్లఁ గాల్చె నిక ♦ నాకలుషాత్ము జయించు మార్గ మే
రీతిగనైనఁ జూపుము హ ♦ రీ నిను నెమ్మది విశ్వసింఁచితిక.

ఉ॥ వైరికృతావమాన ఘన ♦ వహ్ని దహించెడి నాయెడక గృపా
సార మొకింతయే గురిసి స్వాంతముఁ జల్లఁబడంగఁజేయు మో
సారసపత్రసేత్రముని ♦ సన్నత పాద త్వదంశ లేక యే
ధారుణి నాయకుండు వసు ♦ ధక జనియింపఁ జటం చెఱుంగవే.

మ॥ హరి నీపాదపయోజముల్ గొలుచు భ ♦ క్తాగ్రేసరుక గ్రూరుడై
నిరసింపంగఁ దలంచుచుండు నతఁడే ♦ నీ కెక్కుఁ గావించువాఁ
దరయక నానిని నిగ్రహించుటయె గా ♦ దా నీకు ధర్మంబు దు
శ్చరింతుండైన దధీచి నెట్టులయినక ♦ శాసింపుమా నాననై.

చ॥ చెనఁటియతండు నాయెడలఁ ♦ జేసినయట్టి యనజ్ఞ నెప్పిధం
బున మఱియం గలఁడనొ వి ♦ భుంజవు నీవు కృపాయుకుండవై
కనుగొన నెంచవేని బుధ ♦ కంటకుఁ డంచుదలంచువాని శా
సన మొనరింపవేని యిక ♦ త్కత్రియ ధర్మము నిల్చు టెట్టులొ.

తే॥ పాలకుండు దధీచి ని ♦ ర్భయముతోడఁ దన్నెదిచ్చి డివారలీ ♦ దాత్రియందుఁ
గలుగరని పల్కె సఖీసులు ♦ గాంచుచుండ నింక నేమన దగువాని నీ క చెప్పు.

క॥ అని దైన్యంబుగఁ బల్కిన జననాథుని గాంచి యపుడు ♦ సరసిజనేత్రుం
దనుకంపజనింపఁగ నిట్టనియెను మృదుమధుని వాక్కు ♦ యంబు వెలయంగక.

మ॥ ధరణీ నాయక యేనెఱుంగుదుఁ ద్వదే • త చ్ఛిత్రచారిత్రమీ
శ్వర సేవారసుడైన నేమి ముని మ , దృష్టండువో నీయెడఁ
దురితంబుల్ బొనరించెఁ గాన యింక వ , ధ్యుండేయగున్ వాని నా
దర మొక్కింతయు లేక చెందెదను త్రో • ద్యచ్చక్రయోగంబునన్.

క॥ ఆముని యామునఁ దా నీ భూమి నెవరివలన భయము , బొందవటంచున్
దానుసమున వచియించెఁ గదా నుద్దద కెట్లులొప్పు • నరయుదు నింకన్.

క॥ ఆతని యవధ్యత్వంబే గతి సాధకకమానో యిపుడ , కనుగొనియెద నా
తతమత్కార్యుక నిర్గత సితహర్షణతాడనమునఁ జేసి కడంకన్.

క॥ తన వజ్రాస్థిత్యం బెందునకేనియుఁ బనికివచ్చు , నో దానవ లో
కనిహంతృతాపటిష్ఠం బనభుంబగు నాదు చక్ర , మని బయలుపడన్.

చ॥ ఇదె కనుమా దధీచికడ , కిప్పుడ యేగెద బ్రాహ్మణాధమున్
మదమడఁగించి వచ్చెదను , మామక బాహుపరాక్రమంబునన్
బెదరెడునట్లు జేయుదును , భీతిని వీడుచు యేను నీయెడఁ
సదయుడనైతి నో నృపతి , సత్తమ నాకెదురెందుఁ గల్గునే.

సీ॥ ఇంకమీఁద నొక్క పు , డీశ్వరుగాదని దక్షుడొనర్చు న , ధ్వరమునందు
హవిరంశమునుగోను , నాశచే సురలును నేనును బోయెద , మెలమినటకుఁ
శ్యావనుం డరుడెంచి • శంకరుఁ బిలువక యజ్ఞంబుఁ జేయుట , యఘమటంచుఁ
బలుకుచు మాయెద , నలిగి కాప మొసంగుఁ గావున నిప్పుడ • కడిమి నెలఁగ

మానికడకుఁబోయి , మామక దర్పంబుఁ జూపివత్తునో యి • త్తుపమసీశ
యశఁడు నీకు సలిపి , నట్టి పరాభవ వహ్ని చల్లఁబడెడి • పగిని నింక.

క॥ ఇత్తటి నాతని కెవ్విధి హత్తునో విజయంబు నూతు , నని పల్కుచు నా
చిత్తజ జనకుండు నిజా యత్తుండగు త్తువునిపై ద • యాన్వితుండగుటన్.

చ॥ నొసఁటి విభూతిరేఖ లొక , నూతన లేజము సంక్రమించియిం
పెసఁగ శరీరమెల్ల బల • సీనత బీగ నరాలు దేరఁగాఁ
బసిఁడి జిగిన్ జెలంగునెడ , పై నొక జండము వ్రేలుచుండఁ దా
నసురుసురంచు నొక్కవసు , ధామరుడై మునిఁజేరి యిట్లనన్.

ఉ॥ ఈపు శివాచన్తారతుడ , వెందును సగ్రసరుండ పోదువో
చ్యావన నీ కసాధ్యమగు , నట్టిని కాంచముగాదె యమ్మహా
దేవుఁ కీపు ముఖ్యుడవు , ధీనిధి వాత్రిత పక్షపాతమున్
బోవిడ కట్టి యిష్టమును , బొందఁగఁజేయుచు నుండు వెంతయున్.

క॥ ఏనొక వగమర్థంచెద బూనిక నావిడుము సర్వ , మును చాతుర్యం
బూని యొసంగు నుగారుడ పో నిను వాంఛించి విఘ్నం , డగునె యొకండున్.

—దధీచి విష్ణువునో సంభాషించుట—

- చ॥ అనవుడు మాని యిట్లును మ , హాత్మయెఱింగితి నీ మనోగఢం
బు నయిన నాకు సాధ్యము ♦ పుట్టునె యిలచుక యేని నీ యెడక
జనపతి కారణంబున ద్వి ♦ జత్వముఁ గైకొని వచ్చి నాఁడవో
యనఁగు సో జలలోచనుడ ♦ వయ్యెనొ కావో నిజంబుఁడెల్లమా.
- క॥ క్షిప్తునకు సాయముఁ జేయఁగఁ గపటస్విజుఁడవయి నీవు , కలుషము నా కీ
తపసిని వంచించడలఁచి యిపు డిచ్చిటికిఁగుడెంచి , తే జలజాత్మా.
- క॥ స్వపతియెడ నాయొనర్చిన యపరాధమునకుఁ దగిన దగు శాసనముక
గపటివయి నేనునలయునె యపురూపంబైన వేష మహాంబగునే.
- శే॥ రాజమాత్రుని రక్షింప ♦ నైజమైన తత్త్వముక వీడి విద్రుతఁ డాల్పు కంటె
తపసి మిన్నను శిక్షింపఁ , దలఁతువేని నీ హరిత్వంబనహానా , నే మురారి.
- చ॥ హయఁడు పూర్వపురుండు , కరుణాన్వితుఁడై ననుఁ గాచు పూన్కి త్రి
మృత్యురసిద్ధ సాధ్యముని , మానవకిన్నర రాక్షసాప్సరో
గరుడ భుజంగమాదుల నొ , కండును బీరముతోడ నాకిలక
బరిభవ మాచరింపఁగల , వాఁడు కలండె మురారి చెప్పమా.
- శ॥ ఏమిటికీ ద్విజాకృతి ర , మేశ త్యజింపు మివండయేని యు
ద్దామ పరాక్ర ముం డెఱిగి ♦ తద్దయి హాస్యము నేయఁడే నినుక
భీమబలుండు వెన్నుఁడొక , భీతుని వృద్ధ తపస్విఁ జంపఁగా
భూమిసురాకృతిక బడసె ♦ మున్నొకవేళ నటించు నెమ్మదిక.
- తే॥ భక్తజన రక్షణార్థమై , బ్రాహ్మణత్వ మును ధరించుట తగుఁగాని ♦ వనజ నయన
యేను నీకతనక భయమునువాఁడఁ గాను నీదంభ మింక సాధకాకమగుటెటుమా.
- చ॥ సరపతి వేడినంత ముని , నాధుని వంచనసేయు పూన్కి ని
క్కణిని మారు వేసమును , గైకొనివచ్చుట లెస్సయో నె యీ
శ్వర కరుణాప్రసాదిత మ , వధ్యత యుక మఱి వజ్రదేహతా
స్ఫురణయుఁ గల్గ నన్నొకఁడు , క్రుక్కఁగఁజేయునె సంగరంబునక.
- క॥ నాకు భయమెటులఁ గలెడి నొకమల దళాక్ష చెప్ప , మురుతర రణమం
దో కాక వేరొకంట నొ నీ కడిమిబయల్పడెడు మ , నీష చెలంగక.

—దధీచి బీగంబులను సాగాయణుఁ డలుగుట—

- చ॥ అనిన విని నారాయణుండు దధీచి వాక్యముల కాశ్చర్యంబును గినుకయు జెల్పఁ
నిజరూపు దాల్చి యాతనికిట్లనియె.
- చ॥ శివుఁడు నీవు భక్తుఁడవ ♦ శేషజనంబు లజస్రముక ముని
ప్రవరుడవంచు నిన్ను భయ , భక్తులఁ గొల్పుచు నుండు చెంతయుక

- బ్రవిమలసత్త్వో మహిమ • భాసిలుచుందువుగాన నీకునీ
యవని భయంబుఁ గూర్చుగల • యంతటివాఁడొకఁడున్నె చెప్పమా.
- చ॥ నిను శిక్షించెడివారు లేనుచు నెం • లే సాహసంబొప్పుగా
జననాధుఁ నుగుతావలెంచు సతతఁ • త్యాహున్ సదసుల్ గమం
గొనుచుండఁ హితు డంచు నెంచక యతి • త్రూకోరు వామాంఘ్రితా
డనముఁ జేయుట నీకు లగ్గునె శ్రే పృథ్వంబు ప్రాపించునే.
- క॥ నేయపుగలదనుచుకా సరివారల నొవ్వంగజేయు • వాఁడు భక్తిశ్రీక
ధీరుండయ్యు నధీరుం డై రాణింపంగ నేరఁ • డనవరతంబుకా.
- చ॥ కలుగదు నాను భీతియని • గర్వమునకా వచియించె దేలకో
యలఘు మదీయ చక్రహతి • నంతకుఁడైన భయంబుఁగాంచు భీ
తిలి పరుగెత్తుచుండు రగ • తికా గొని దానపు లెంతవారలే
గలన నెదిర్చుచట్టి మొన • కాఁడొకఁడుకా గనరాఁడు నాకిలకా.
- క॥ నీయొడ సౌహార్దంబున నే యపకారంబు సలుప • నెంచఁడు కాచే
నాయవ నీకుఁడు నిన్నపు డే యంత మొనస్వసుండు • నే కోపమునకా.

—నారాయణుండు దధీచిపై చక్రము ప్రయోగించుట—

- చ॥ ఎదియెట్టులైననేమి యిది • యే కనుమిప్పు డవక్రవిక్ర మా
స్పదము మదీయ చక్ర మని • వర్గ వినాశక మిద్ది పీన నీ
మిది భయంబు గల్గయ • మానుట యెట్లొ యెఱుంగుచింక నే
నదయుండనేని రుద్రునకు • నైనను సంకటమూఁగదా ధరకా.
- క॥ అని పలుకుచు నలుక మెయికా వనజాక్షుండు చక్రమెత్తి • వారకముని వ
ర్యునిగొట్టుటయును కుంతితమునగుచు నది నేలఁబడియె • భూపతి కనఁగకా.
- చ॥ కనుగొని మానివర్యుఁ డలు • కకా జలజాక్షునితోడఁ బల్కునో
యనఘ సుదర్శనాఖ్యమగు • నట్టిది చక్రము బీరుకోయె నీ
నిని చిరకాలయత్నమున • నీవు గడించితీ నీశ్వరుండు నీ
యనఘతపంబు మెచ్చి కరు • డొన్వీచుండై యిడఁగాచ నీ కోగికా.
- చ॥ ఇక నీ చక్రమునకా బ్రయోజనములే • దిం లేని నీ విట్లు లూ
రక చైతన్య విహీనుఁడుకా బలెను సం • గ్రామంబునకా నిల్వఁగా
నెకసక్తిం బొనరిండు యోధులు వి • కుంతేశా మరేవైన న
స్త్రుకడంబులఁబూనియేయును రజోత్పాహంబు నీకుండినకా.
- క॥ ఒక ముసలి తపసికై యిట్లకటా నీపదు నవస్థ • యంతయు వమ్మై
యకలంకమైన నీ క్తికి భంగముఁ గూర్చునో హ • రీ యనిశానకా.

ఉ॥ ఆ మునివర్యుఁ డట్లు బరి , హాసమునకా వచియింప నుద్దతుం
డై మురవైరి కొన్ని నిశి , తాంబకముల్ గురియించె నపును
త్రానుము ఖానురుల్ దనకు , దారునుతోడయి యాజిలోన నా
నాలలితాస్త్ర శస్త్రముల శాంతములకా బ్రతిపక్షిపైనిడకా.

చ॥ మునియదిగాంచి యొక్కకుశ , ముష్టి గ్రహించియు మా మనోహరున్
ఘనుని స్మరించి యట్లు త్రిశి , ఖంబు స్మరించుటయుకా యుగాన్త న
హ్నిని చియముం బలెకాదిశల , నెల్లదహించుచు నాత్రికూల మ
య్యనిమిష సైన్యముకా గలిసె , నందఱు డెందములందు గుండగకా.

—నారాయణుండు దధించిచే పరాజితుండగుట—

తే॥ దేవతాప్రయుక్త , దివ్యాస్త్ర నిచయంబు వహ్నిబడిన శలభ , వారమటుల
భస్మగునుఁ గూలె , బహుశ త్రికూల తే జోగ్ని కీలలందు , నపుడు హరియు.

చ॥ ఒక మునిరాజు తేజమున , కోర్వక యాహవనీమ నిరగ
ప్రకరము డిల్లవోయె బరి , పాధికులొత్తకమై చెలంగు మా
మక బహుశాస్త్ర సంతతియు , మ్రుండ పదగ్గున మిట్లు మందమై
వికలతనొండ నేపగిది , విప్ర తిరస్కృతి నీచ నేచ్చనకా.

ఉ॥ ఏనొకపోటుబంటునని , యూతనితో నని నేయవచ్చి నే
నానివహంబుఁ గోలుపడి , నందకముఖ్య మహాయుధంబులకా
హీనములట్ల సత్పతి ము , నీంద్రుని తేజ మవార్యమయ్యె నే
పూనిక చేసి నాకు జయ , ముకా గొనవచ్చునొ తోచన దింతయుకా.

చ॥ మునికృత వంచనాంబు నిధి , మున్ది తరింపగ లేక నన్నె నా
ననుగఁ దలంచియున్న నగ , పాబున కెవ్విధి సంతసంబుఁ గూ
ర్తునొ హరికన్న ధాత్రి నొక , రుండుమగంటిమి వాఁడు లేడటం
చనయము బల్కుచుండు విబు , ధాళికే బ్రత్యయ మెట్లు నిల్పునో.

క॥ అని కొండొక తిలంచుచు హరి మునిని బరాభవ మొనర్చు పూన్కి చెలంగకా
దన విశ్వరూపమును జూపె నపుడు వేలుపులమూడక , విస్మయ మొందకా.

ఉ॥ అంత దధించి మానిదర , హాసము మోమునఁ జెగలింప శ్రీ
కాంతుని విశ్వరూపమును , గన్గొని యోదల పట్టె యూచుచుకా
స్వాంతము విస్మయంబున ర , వంత నవీన వికారమొందగా
భ్రాంతి పరీత చిత్తుడగు , పంకజలోచనుఁ గాంచి యిట్లుకా.

మ॥ భలిగా నీవు మహానుభావుడవె నీ , ప్రాజ్ఞత్వముకా మెచ్చగా
వలయుకా ద్వాదృశులైన మాంత్రికులు విశ్వ వ్యాపకుల్ ధారుణికా

- గలరే కొండొక జోగితేనిఁ గలనక • గారింను పూన్కిన్ మహా
ప్రళయంబందును వోలె భీకరుడనై • రాణించి తిప్పట్టునక •
- క॥ నీ విశ్వరూపమున్ గని యీ వృద్ధుఁడు భయముఁగాంచ • డే యనుచు నహో
భావించితె నానుఁ బరీభావముఁ గూర్పంగఁ దలఁతె ప్రజ్ఞానిధి నై.
- చ॥ తెలియనె నీ ప్రభావమును • ధీరతయున్ ననువిత వానిఁ గా
దలఁపఁగనేల యిట్టి భయ • దంబగు రూపముఁ గాంచినంత భీ
తిలె దనటంచు నెంచితి నై • తేనువ నూడునె నీకు నాయెడక
గలుపమొనర్చు పూన్కి • కొఱఁగామియె గా ఫలియించు నిత్రుతిక •
- చ॥ కనుమిడె నా శరీరమునఁ • గన్పడు నెల్లయజాండ భాండముల్
వనజభవాది నిర్జరులు • వార్నిధులున్ గులపర్వతంబులున్
సనకసనందనాది ముని • సంతతులున్ భువనాళి వీరు నా
రని వచియింపనేల వన • జాయతలోచన పంచభూతముల్ •
- చ॥ అని వచియించి దధీచి మునీంద్రుఁడు ముహూర్తమాత్రంబున నిజదేహంబున
సమస్త ప్రపంచంబుఁ గాన్పించిన బ్రహ్మాది నిర్జరు లాశ్చర్యంబుఁ బొంది సాంజబులై
యమ్ముని కుల శేఖరు నభినందించిరింత నారాయణుండు విచారంబున.
- ఉ॥ ఈముని లోకవర్షుని జ • యించెడి యాస హుళక్కి యయ్యె నే
నేమియొనర్చినక బ్రతిగ • నీతఁ డొనర్చుచునుండె నియ్యెడక
మామక పౌరుషంబు నభి • మానము గీర్తియు వీరువోయె సం
గ్రామము సల్పినక ఫలము గల్గునె యాతనితోడ నాఁకెక •
- ఉ॥ అందఱవంటి వాడె యితఁ • డొననియాత్మఁ దలంచి వీనితో
డం దళమెత్తి తిప్పు డక • టా వినుతంబగు మత్స్యరాక్రమం
బేందుఁడు గాకపోయె గద • యాతని సన్నిధి నొక నేమి నే
యందగు వేల్పు తేండ్లు బరి • హాస మొనర్పఁ నమ్ము నెంతయున్ •
- చ॥ అని తలంచి సామంబున నాతని శమింపఁజేయఁ దలంచి మెల్లన నిట్లనియె.

—, నారాయణుండు దధీచిని బోగడుట —

- మ॥ అతిలోకంబు భవత్ప్రభావము మునీం • ద్రాతావకంబైన య
ద్భుత చారిత్త్రము నేటికిక విశలయం • దున్ న్యాస్తమై సంతత
స్తుతి పాత్రంబయి యొప్పె ద్వాదృశులయం • దున్ ద్వైపముం బూనియే
మతిమంతుండు భవాంబుగా శి దరియిం • పన్ నేర్చునే సుతయున్ •
- సీ॥ సరనాయకుండు భవ • పురజా హతుండయి నన్నాశ్రయించినంత నె తవీయ
హృదయతాపముఁ డీర్ప • నెంచి తావక మహిమం బెఱుంగఁగలేక • మానసమ

- సపరాధ మొనరించి , తిప్పుడు శైవాగ్రే స రుడవగు నీకు నీ , పుడమి జేల్లు
తేడ నాయెడఁ గృప , తోడ మత్కృతమెల్ల సవరింపుచుయ్య నిస్సంగులైన.
- వారికిఁ గిన్నగల్గదే కారణమున నైనఁ గలుగున యేనియ , య్యదను నందె
యంతరించునటంచు ను , స్వాంతులైన యార్యులు వచించుచుండ్రు గ , దా ధరితి.
- క॥ శైవున కపరాధంబుఁ గావించినచో శివునకుఁ , గావించిన య
ట్లొ వసుమతిని యెఱిగియు నీవిధి నీయెడల నలిగి , తివ్రచరిత్రా.
- క॥ సగపతి కిముదముఁగూర్చుగ నరసితి నేగాని , మానియాగ్రహమునకుఁ
గరము గుఱియగుదునని ముని వొ యింత యెఱుంగనైతి ♦ భావమునందుక.
- చ॥ అప్పుడు త్తువుండు వినయంబున నిట్లనియె.
- ఉ॥ రాజ్యమదంబుఁజేసి పిన , రాని యసద్వచనంబు లాడినిక
బూజ్యుని నొవ్వఁజేసి తిని , భూనుత నాయ పరాధసంతతిక
బ్రాజ్యకృపక వహించి భవ , దంఘ్రి యుగంబు భజించు భక్తి సాం
బ్రాజ్య మొసంగుమయ్య యభిమాన మాతుక నను సానుకంపతక.
- మ॥ అసమా నీమహిమం బెఱుంగనగు నే , యల్పజ్ఞుడొ నన్ను వం
టిని కృష్ణాత్మున కెన్నిజన్మములయం ♦ దేకాని కైలాస వా
సునకుఁ ముఖ్యుడవీవు నీకతన ను, శోశుల్ మహాసిద్ధులీ
తుని సాన్నిధ్యముఁ జేరి చిస్సృజిమునక ♦ శోభింతుర్రాంతముక.
- క॥ హితుఁడవు ధరణీసురుడవు చతురుడవు గుణోన్నతుడవు , శంకరభక్తి
వ్రతుడవు మునివరుడవు మత్కృతదోషము పైఁచిప్రోవు , మీ యియ్యెడలక.
- క॥ తెలిసియుఁ దెలియనివాఁడుం బలె నీయెడ నిట్లుదూఢి , మానముకతనక
నలిసితి నపరాధంబుల నలుగక రక్షింపుమయ్య ♦ యమలగుణాధ్య.
- చ॥ ఇమమునఁ జేసి నిష్పను , నెంతయు సమ్మెటదెబ్బగల్గిన
ట్టనఘుడు శేషపుండపజ , యంబును గాంచె దుగాత్ముడైన యీ
జనపతి కారణంబుమెయి , సాధుచరిత్ర మునింద్ర నాయెడక
గనికరమాని కావఁగదె , గౌరవబుద్ధి నినుక భజంచెదక.
- చ॥ క్షితిపతకన్న భూసురుడె , శ్రేష్ఠుడటంచు దయ్యార్పిబుద్ధిమై
హిత మొనరింప నున్న నిను , నెంతయు దుస్విధి దాటలేకయీ
గతిఁ బరుషోష్ణలాడి యొడి , కంబున వంచనసేయఁ బూనితిక
నతజనతాశరణ్య ముని , నాయక మామకరక్ష సేయుమా.
- క॥ చిరకాలమిత్రమగుచుఁ గరుణామతి నాను నెల్ల , కార్యంబుల స
త్సగణి నెఱిగించుచును మద్గురుడవయితి కాద నీవు , కోవిదవగ్యా.

చ॥ తెలియక యేదియోసలిపి ♦ తిక్ గతమయ్యె మచీయ గర్వమి
యిలపతికన్న భూమిసురుఁ ♦ డే యధికుండని సమ్మతించు ను
జ్వలమగు తావకీన పద ♦ పంకజయుగ్మము నాశ్రయింతు నా
కలమి దలిర్పఁ దొల్లిఁటి సు ♦ హృత్పమికక దయసేయఁగాదగుక.

చ॥ అంత హిరణ్యగర్భం డిట్లనియె.

క॥ కరుణార్ద్రచిత్తుడవు భూ వరునకు నీయెడల గౌర ♦ వంబును భక్తి
స్ఫురణంబును గలుగు నయిన దురితంబు పాసంగె నిపుడు ♦ దుష్టిధికతనక.

ఉ॥ ఆయత బుద్ధికాలి పర ♦ మాత్ముండు భక్త జనావనుండు నా
రాయణుఁ డీనుహీపతి ప ♦ రాభవ దుఃఖము మాన్వఁ గోరి దు
రైయుండవైన నీయెడఁ జ ♦ రించె విరుద్ధమతికదృణంబునై
పోయె సుదర్శనంబై ముని ♦ పుంగవ నీకు నసాధ్యముండునే.

మ॥ కరుణాశాలియు మా మనోహరుని భ ♦ క్తవాతమం డెల్ల నీ
వరయక్ శ్రేష్ఠుడ వమృహాత్ముడును నీ ♦ యం దాదరంబూని యి
ద్ధరణిక ద్రిస్మరు నీకు నాతనికి భే ♦ దం బింతయుక గల్గునే
గురుకారుణ్య పయోధి భూపతిపయిక్ ♦ గ్రోధంబుఁ జల్లార్చుమా.

చ॥ ఖది పరమేశ్వరేచ్ఛ యెవఁ డేమి యొనర్పఁగ నేర్పు భూధవుం
డదవదమాటలాడి యెపు ♦ డైనను నొవ్వఁగఁజేసెనే నినుక
మదన విరోధి భక్తులన ♦ మన్ననసేయు ర మాధవుండిలక
గదనమొనర్ప నెంచెనె యొ ♦ కష్ట డు చూనుల తోడ నింతయుక.

చ॥ అప్పుడు.

తే॥ వనజభవ నిర్మలాక్తిప్ర ♦ పంచ శమిత కోపసంచయుండై మాని కుంజరుండు
ధ్యానమాలిత నేత్రుండై తరుణచంద్రమాలిని స్మరించి పలికె నీ ♦ లీల నపుడు.

చ॥ ప్రజాపతులలో నొక్కరుండగు దక్షుండనువాడు దుర్గాగ్రహంబు పెంపునయ్యె
భోక్తయగు పరమేశ్వరుఁ దిరస్కరించి మఖంబుఁ గావించునట్టి యసత్కార్యంబునను
దక్షుని భయంబునజేసి యెల్లలోకంబులవారును విందుఁ గావించజనుదురదియె
తీగి (త్రిపురాంతకుం డుగ్రుండై జన్మంబు బన్మంబుఁజేసివిష్ణుదుల నెల్ల
నాశంబుఁ గావుంచు నిదియ పరమేశ్వర సంకల్పంబు దీనికి నిదానంబుగ నీక్షుప
దధీచి చరిత్రము నెలంగె నింక మీరరిగి యధాశక్తి రానున్న యాపద నీకు
మార్గంబురసికొండని పలికి మునివరుం డెందే నరిగె నంత బ్రహ్మాదులును దమక
దక్షమఖంబునఁ గలుగనున్న యపకారంబునకుఁ బ్రతిక్రియ నూహించుచు నిజనివాస
బుల కేగి రప్పుడు మహిపాబుండు.

తే॥ శాంతుఁడైన మాని ♦ స్వాంతంబునక గ్రోధ వహ్ని రవులఁజేసి , పరిభవంబుఁ
గాంచి లోకవితతిఁ ♦ గాల్చించి తిట్టుల నింకనాడు బ్రదుకు ♦ టేల జగతి.

తే॥ అనుచు భూమినాథుఁ , డాతలంబుననె ప్రా యోపవిష్టుఁడగుచు, నూర్చవృద్ధి
హరుని గనుచుఁడనువు, త్యజియించి సాయుజ్య ముక్తి గాంచె భక్తి, యుక్తుఁడగుచు.

తే॥ ఆ ప్రదేశంబె స్థానేశ్వ , రాఖ్యమించు తీర్థరాజంబు దాన నిం ♦ లేని భక్తి
మునిగిన నరుండు కలిమలం ♦ బును దొలంగి చెలఁగు నిలశివ సాయుజ్య ♦ కలనజేసి

తే॥ సుకృతదాయకంబు , క్షు బ్ధిచి వివాద చరిత మెవ్వఁడేని , స్థిరమనస్కుఁ
డగుచుఁ జదువునాని, కాయురారోగ్య సుం పదలు వొదలుచుండు, భవునికరుణ.

తే॥ ఈపవిత్ర చరిత్రంబు , నిపుడునీకు సంగ్రహంబుగఁ జెప్పితి ♦ సదమలమతి
నెవడు చీనిఁబరించి యా ♦ హవమొనర్చు నతనికి జయంబు గల్గు సంతతముజగతి.

ప॥ అనిపలికిన కై లాది వచనంబుల కలరి

అశ్వాసాంతము.

శా॥ కైలాసాచల శృంగ భాగవిల స , త్కల్యాణధామా జగ
త్పాల్కక్షణ దక్షదక్షయజన ♦ ధ్వాంతార్క భానూకన
ద్వ్యాల్కదూష్ణపణ భూషితాంగమదనా , హంకారవిధ్వంసకా
నాల్కకాక్షము ఖామరాచిత్ర యనం , తా భక్తకల్పద్రుమా.

శా॥ దారుకమాని మనోబ్జ విహారా నీహరపదమ , లూహార్యమతా
ధారా తారక చైత్రవి దాగా సోమేశ సకల , తత్వజ్ఞమతా.

మాలినీ వృత్తము. సురవినుత పదాబ్జా , నూరిలోకైకపూజ్యా
నిరుపమ గుణశాలీ , నిర్జితారాతి పానీ
నరహరిమదభింగా , నాశితానంగసంగా
సురుచిరగుణభాసా ♦ సుందరేశా గిరీశా.

తే॥ కష్టపడిపెంచియిడిచితి నా , కవితక న్నె నెవ్వధంబున నలరితొ , యింక నీవు
గంగవోలెను గయ్యాళి , గాదుఁజేల సుమ్మ నీ తలనెక్కి నాట్యమ్ము నేయ.

సీ॥ ఏమహామహుండు శీర్షి ♦ వేనునారాధ్యవంశాబ్ధికి బూర్ణశ ♦ శాకుండయ్య
నే తల్లి సావిత్రి ♦ కెనయై సతుల్ మెచ్చ మహినె బాత్రివత్త్య , మహిమఁ గాంచె
నట్టి నందయసు గౌ , రమకు ద్విలీయపు త్రుండఁ గాండిన్య గోత్రుండ దక్షి
ణామూర్తికిని శివా ♦ నందునకును సోద రుండఁ గూరిమి యగ్ర , జాండ సుబ్బ
నార్యనకుఁ బాత్రుడను మచీ, య మగు శ్రీ మ దాంధ్ర లింగపురాణ పూర్వార్థమందు
నమలమగు ద్వితీయాశ్వాస మయ్యెఁ గరణాసతము చీనిని రక్షించుఁ ♦ జంద్రమాళి.

—శ్రీ మినాక్షైశ్వరము:—

శ్రీ మ దాంధ్ర లింగ పురాణము.

పూర్వ భాగము.

తృతీయాశ్వాసము.

క॥ శ్రీరుచిరమామ కీన ప్రారబ్ధ మహాపురాణ , పరిపాలన ద
క్షారాజ ధరా మినాక్షీరమణా సుందరేశ , సేవకశరణా

వ॥ ఆవధరింపుమా బ్రహ్మ విద్యాగరిష్ఠుండగు రామహర్షణి నైమిశీయులఁ గాంచి
ససత్కుమారునకు శైలాది చెప్పిన ప్రకారంబిట్లు చెప్పందొడంగె నట్లు త్నాప దధీ
చోపాఖ్యాన శ్రవణానంతరము ససత్కుమారుండు సంశ్శ్వరున కిట్లనియె.

—సంశ్శ్వరుండు ససత్కుమారునకు నిజచరిత్రము జెప్పట—

ఉ॥ నీయనుకంప పెంపున ము , నిప్రకరాచితృడైన పార్వతీ
నాయకు సత్కథల్ విని య , సంత ముదంబు వహించి మించితిన్
ధ్యేయులు సాధుచిత్తులు ను , తిన్ గనువారల జన్మవృత్తముల్
పాయని పాపసంతతుల , బాయగఁ జేయుఁ గదా ధరిత్రిపై.

తే॥ బహు పురాణకథల , బలువిధముల నాకు విపులములుగఁజేసి , విసుగులేక
తెలియఁబలికితివు , ధీనిధి నీ పవిత్రమగు చరితఁ దెలియ , దలఁతు మదిని.

ఉ॥ వీయమ పూర్వపుణ్యమున , నిట్టి మహాత్ముని నిన్నుఁ గాంచెనొ
యే యనఘుండు నీ కతన , నెంతయు ధన్యుడనంచు నెంచునొ
యేయను కంపనీయులకు , నీవు ముదంబును గూర్చుచుందువో
శ్రియుత నాకు సంతయును , జెప్పఁగదే భవదీయ వృత్తమున్.

ఉ॥ ఈవు మహానుభావుండు న , తీంద్రియ గోచరుడై వెలుంగు నా
ర్యా విభు నెట్లు జేరితి న , బాదులకైన లభింపనట్టి యా
దేవు ననుగ్రహంబుగొని , దివ్యుడవై నుతిఁ గాంచు టెట్లులో
పావక లేజ నా కెటుగఁ , బల్కుము చుల్కున సేయకెమ్మొయిన్.

క॥ అనుటయు సనత్కుమారుణ్ గనుని కైలాది వినయం కలితుండగుచును
దన చరితంబును దెలిపెడి పనిబూని వచించె నిట్లు • బ్రహ్మదమునకు
చ॥ వినవె యగణ్యభూమి యిది వి • వేక ధనుండు తపోబురాళి స
జ్జన వినుతుండు ప్రాజ్ఞుడు వి • శాల మనస్కుడు సాధుజీవను
దేవఘుడు శాంకూతిక సత • తాత్పత్ర శంకర సాదవంకజుం
డ నితరలోక సాధ్య నిభి • లాఘవ వేత్త శిలాదుండకు మునికు.

—శిలాదుండు పుత్రవాంఛ నిండునిగూర్చి తపముజేయుట—

చ॥ ఆతడనవత్సవమున • నాత్మక గలంగి యనంతరంబునకు
వితరులకుకు నివాపముల • బ్రీతిసంగెడు వాండు లేమి స
ద్గతి లభియింపకుండును గ • దా యని సంతతికై పులోమబా
పతిని గుఱించి దుశ్చర త • పం బొనరించెను పెద్దకాలముకు.
చ॥ ఆముని లోకవర్ధని మ • హాతపముకు మదిలోన మెచ్చి సు
త్రాముండు శిష్టరక్షణ ప • రాయణుండు మక్తిరి యాశ్రిత
స్తామము పాలికల్పకము • నూరినుతుండు దయాద్రుక్ బుద్ధి ద
త్కామితమిచ్చు పూర్ణిక్ బ్రహ్మ • దంబున నాతనికే జేరి యిట్లునుకు.
చ॥ తపశులతేడ నీ తపము • దద్దయునాకు ముదంబుగూర్చి నీ
కిపుడ యెసంగెదకు వలయు • నెల్లవరంబుల గోరుకొమ్ము స్వ
గ్గపదమొ నిర్జరత్వమొ త్రి • కాల భవద్బహుశాధక వేత్తృతా
నిపుణతయో యువత్వమొ మ • నిదిత చిత్తుండనై రయంబుకు
క॥ మిమువంటివారి వాంఛిత మమలమతికు గూర్చువట్టి • యధికార మెగా
క మహిని మాకు నితరకార్యము గలుగునె మానివ్య • యయగ నెందుకు.
చ॥ అని పలికిన శిలాదముని యమరేంద్రుని గాంచి భక్తియుక్తుడై.

—శిలాదు డయోనిజుడగు పుత్రునిమ్మని ఇందుని గోరుట—

మ॥ అమరాధీశ త్రిలోక పూజ్యమగు నీ యంఘ్రిద్వయికు గాంచు భా
గ్యము మత్స్యజ్యమునకు లభించెను మనీ • య స్వాంత చింతాతి రే
కము వీరకు గృతి నైతి నాజనియు సా • భ్య న్సూర్తి నీపించె ని
త్య ముదావాప్తిని గూర్చుచుండె దవు కా • దా నీవు భక్తాళికి.
మ॥ జనుహంధుండను వృద్ధుండకు గరణముల్ • సత్వంబునెల్లకు దొటం
గెను సారంబు నశించె దేహమున ర • క్షింపకు గలండెప్పడుకు
గనరాఁ డొక్కరుండెని నాకుఁ త్రిజగ త్కల్యాణ సంధాత నై
న నినుకు నమ్మితి నీవె కాదా జగతీ • నాఘండు నో వాసనా.

- క॥ కరుణామయుండ వమరేశ్వరుడవు నీ కనికరంబు , వలననె యీ స్థా
వరజంగమ మగు లోకము నిరత సుఖానుభవ మొంది , నెగడుచున్నాడు.
- తే॥ వృద్ధుడీతఁ డుదయ నీయుఁడేయటంచుఁ దలంచి వరమియవచ్చి తే॥ దైత్యహరణ
మొక్కిన వరం బొసంగెడియొక్కటి కపు వేల్పు పీవగదా యెల్ల వేల్పులందు.
- క॥ ఏ ననపత్య విచారముఁ బూని తపముఁజేసితిపుడు , పుడుకు దొడుక నై
క నని ముడుసలినిఁ గానగ నో నిఖిలాధీశ వచ్చి తో యిచ్చటికి.
- తే॥ ఇపుడు నాకు వరము , నీయదలఁతువే న యోనిజొందు మృత్యు హీనుడగుచుఁ
గులము నుద్ధరించు , కొడుకు నొసంగి నా యిడుగు బాపు మో ను , రేశ యింక .
- చ॥ అనవుడు వాసవుడు భరి గా యిది యేటి విరుద్ధ వాంఛ యీ
ఘనునకు మృత్యుహీనుడు న , భిండుఁ డయోనిజుఁడైన వానిఁ బు
త్రు నెటులొసంగ నేర్తునో యె , దో వరమిచ్చిననా దలంచి వ
చ్చినఁ దనకిట్టి కోర్కె యని , చెప్పఁగవచ్చు నె మాని కెంతయుకా ,

—యాచకలక్షణము—

- తే॥ ఏది సాధ్యమగునో , యేది యసాధ్య మా నో యటంచుఁ దలంప కొక్కపరిగ
మన్ను మిన్ను మ్రింగ , మది నెంచుచుండెద రధుకలైన వార , లాసతోడ.
- చ॥ కనికరమూని నెమ్మదిని , గైకొనుడిచ్చెదనంచుఁ బల్కినం
తనె బహుళాశతో నను చి , తంబుచితంబని యెంచ కింతయుకా
గొనకొని యెల్లలోకముల , కుక దమ పెత్తమే యొసంగుమం
చని వచియింతు దాతృగుణ , మారయ నేరక యాచకుల్ ధరక .
- చ॥ తనపని పూరిక యయ్యెడు వి , ధంబుఁనె చూచును గాని యిచ్చునా
తనికిఁ గలట్టి శక్తిని ప , దంపడి యెంచఁగఁ బోవఁ డిచ్చినం
తనె కొని సంతసం పడఁడు , దాతమనంబున కహం మైన రీ
తిని జరియింప నేరఁడు మ , దిక్ గునియుక గద యాచకుండిలక .
- ఉ॥ గౌరవబుద్ధితోడ నొక , కాసిడినక బదివేలటంచు లో
వారిని తృప్తిపొందెడి మ , హాత్మున కెంతయు యియవచ్చుగా
కేరికిఁ దీర్చగాని యెది , యే నొక కోరికఁ గోరువాని కే
తీరున నిచ్చినకా మదికి , దృష్టి యొకింతయుఁ గల్గనేర్పునే.
- తే॥ తనకు మృత్యుహీనుఁ , డు నయోనిజుండగు కొడుకుఁ బడయఁ దగిన , గొప్పతనమె
కలిగియున్న నింత , కాలంబు తపమొన రింప వలయునే గ , రిత్రి నిటుల.

ప॥ అని యింఁచుక మనంబునఁ దలంచి.

ఉ॥ ఓబుష్పివర్య యిట్లుడుగు * టా ప్పునె సాధ్యముగాని కార్యమే
వారును దీర్పనేర్తురె ప్ర * వాసమునక గృహియించి తన్యమా
గోరిక యేదియేని నను * గోరు మొసంగెద మృత్యు హీనుల
వార లెవారయో నిజులె * వారలూ యొక్కర నే యెఱుంగుడే.

మ॥ తెలియక యిట్లు కోరితివ * ధీరతదులక భమైన దీనినే
వలఁతియు దీర్పనేరఁడు త * పంబుఁకున్ మది మెచ్చి కోరికన్
దెలుపునుంగ నిట్లుడుగు * దే నను నేరనివాని జేయఁగా
దలఁచితె లెస్సయ్యెగుఁ గ * దా శ్రుతిమించిన రాగముండునే.

క॥ ననుగుఱించి తపమొనర్చితి వఁఘా యీ వరము దక్క * నన్యంబెదియై
న నొసంగెద సంతృప్తిక గని నాకుఁ బ్రతిష్ఠగూర్పఁగద * వ్యయిక్.

చ॥ అనిమనాధుఁ డొక్కతఱి * నర్థిమెయిన్ దన నాశ్రయింపఁగా
మునికి వరింబు నిచ్చునని * మున్ను వచించి తనంతఁ దా నశ
క్తుని గనుపించె నంచు నను * దిట్టరె లోకులు నీ మనోరథం
బు నిడకయున్న చో నిదియుఁ * బోల దింకేమి యొకర్పఁగాఁదగున్

పీ॥ అఖిలదృశ్యాదృశ్య * మగు ప్రపంచము సృష్టి సలుపంగఁ జాలిన * జలజ భవున
కును నీ మనోరథం * బును దీర్పఁగారాదు పరులగుఱించి యెట్లు * పలుకవలయు.
నతఁడును యోనిజుం * డందసంఘాతుఁ డీశ్వరదేహభవుఁడు భ * వానితనయుఁ
డా ఘనుండును మిత్తి * నతిశయింపఁగ నేరఁ డాయువు ద్విపరాధక * మై రహించు
మృత్యుహీనుఁ డయో నిజుం డే నుభుండు వలయునని యేల కోరి దీ * వాంఛితంబు
నుడిగి నీవంటి పుత్రుని * బడసినాకు యశముఁ గూర్పఁగదయ్య గు * జావతంస.

ప॥ అనిన శిలాదుం డనురేంద్రున కిట్లనియె.

శా॥ దేవాధీశ్వర నీవె యిట్లనిన నీ * పీనుక గృహదృష్టి మై
కావక గల్గినవారె వారు సకల * త్వాచక్రమున్ నీ వ కా
దే వర్ణిల గఁ జేయుచుండెదవు నీ * కింతే నసాధ్యంబొకం
డీ విశ్వంభర గల్గునె యెఱుంగనే * నే నీ సమర్థత్వమున్.

చ॥ ఇతఁవరఁబు లేమిటికి * మృత్యువిహీనుఁ డయోనిజుండు నా
సతునకు నై తపించితి * యశోధన ముందుగ మాటయిచ్చి యీ
గతి వచ్చింపనేల యొడికఁబునఁ ద్యాదృశులైనవారి క
ప్రతి హత లేజులై యలరు * వారల కేది యసాధ్యమా నిలక.

క॥ ఇని యిట్లుండనిమ్ము నా మనోరథం బెప్పటి కెట్లు సమకూరవలయు నప్పటికెట్లు
సమకూర గలదు. కాని నీ వాక్యములందు నా కొండు సంశయంబు వొడము
చున్నది. దాని మున్ను నివారింపుము.

సీ॥ అనఘ యయ్యజ్ఞానకు , సంధయోనిత్వంబు పద్మయోనిత్వంబు , భవశరీర
సంభవత్వం బెట్లు , సంభవించెను దక్షుఁ డజ్ఞానకుఁ బుత్రుడౌ , నతని కూతు
దాక్షాయణికి బ్రహ్మ , తనయుఁ డెట్లయ్యెను వినిపింపుమా నాకు విశదముగను
సృష్టిప్రకారంబు , శిష్టల కేనియుఁ దెలియశక్యముగాదు. , సులభముగను
నిగనువేర్చవీవు , నిఖిలజ్ఞానపు నీకుఁ దెలియరాని దొండు , గలదె యెందు
పరమకారుణికుడ , వ రయ నీ మహిమంబు వినుతమైనర్చు , ననవరతము.

—పద్మయోనియందయోనిత్వాది కథము—

క॥ అనుటయు శిలాదమునిగని యనిమిష నాథుండు పలికె , నహంబగు దా
నినె వినఁగోరితి విప్రుడో యనఘా యవధానుడవయి , యాలింపుమిఁకన్.

తే॥ తత్పురుష కల్పమున జగత్త్రైతయైన రుద్రుఁ డొక్కఁడు జ్యోతి స్స్వరూపమా
యలరువాడు మరల సృష్టిసలుపుచున్నాని జశరీరంబున సృజించిచెనజనివేడన్.

ప॥ నారాయణుండు సహస్ర దివ్యవక్షాంబులు భక్తిమెయి మహాదేవుని వహించి
హరుండా మధునూదనునందు వాత్సల్యంబున జేసి సకలంబగు సృష్టికర్తృత్వ
బొసంగెఁ గావున నా కల్పంబు మేఘవాహన సంజ్ఞఁ దనరునప్పుడు.

క॥ పరమేశ్వరాంగజుండగు పరమేష్ఠియు హరుని గాంచి , ప్రణుతించి జగ
ద్భరణు నతనిఁ గని వినయ స్ఫురణన్ నబియించె భక్తి , పూర్ణుండగుచున్.

సీ॥ అనఘ నీ వామాంగ , మునఁ బుట్టె మధువైరి దక్షిణాంగంబునఁ , దగజనించి
తిని నేను వనజలోచ , నున కన్నను ముఖ్య భక్తుడ నీకు న , వ్యయయుమేశ
యా సృష్టికర్తృత్వ , మెల్ల నాతనికి యొసంగితి వేలయ , నంగ హరణ
యేను శక్తుండఁగా , నే సృష్టి నేయంగ నప్పని దయసేయ , మయ్యనాకు
భక్తజన మమోరధము పీఠ్యంగ నీవు చతురుడవు కాదె యాశ్రిత , సముదయంబు
పాలుపత్తెంబుల గడించి , ప్రధితులగుట నీ యనుగ్రముఁ గాదె , నీలకంఠ.

తే॥ అనుచుఁ బ్రార్థింపఁ బరమేశుఁడవ్యయండు కాంచ నోదరునెడఁ గనికరముఁబు
యెల్ల సృష్టికర్తృత్వంబు , నిచ్చుటయును సరసిజభవుండు సంతోషభరితుడగుచు.

ఉ॥ దారుణ మంధకార భరి , తంబు సువర్ణ మణి మయ ప్రభాం
కూర విరాజితంబుభిల , కోపిదలోక సమర్పితంబు దు
ర్వార సమస్త పాపచయ , పర్విత వజ్ర మనంతభణ్య దం
బైరహిమించు సాగర మ , హాలయమందునఁ జేరి యచ్చటన్.

మ॥ మృదులానంత శయానుధీరు నభిలలో , ర్వీకల్ప సౌదారు ని
త్య దయాశీలు సరోజలోచనుఁ బ్రస , న్నామ్యుక్ జితేంద్రారి సం
పదులక్ష్మీకరపంకజారుణిత పీ , వ్యత్పాదు సర్వాగమా
స్పదువందారు జనావమన్ ద్రిగుణ సం , పచ్చోభితున్ గేశపున్.

తే॥ శంఖచక్రగదాధరు • సకలభూషణాంచి తుజతుర్భుజానిబర • మాత్మనీశు
విమలకాస్తు భవన్తు ను • వినుతచరతు నెలమికోరికల్పిక • లెత్తఁగాంచి.
తే॥ కడురయంబున క్షీరసా • గరమునందు యోగనిద్రాపరుండయి • యున్నవాని
యతని సన్నిధిజేరి యంఁచిత గుణాధ్యుఁ డజుఁడు మెల్లనబల్కె నిట్లనుచునపుడు.
చ॥ పరమేశ్వరు ననుగ్రహంబునఁ జేసి తొల్లినీవు నన్నెటుల గ్రసించితి వటుల నిన్ని
పుడు గ్రసించె దననిన నారాయణుండు మేల్కనియించుక నగుచు నందోడ్పపుం
డగు విరించి పదవలిలంబు సొచ్చుటయు నజుండు వైకుంఠుని మరల నిజభూమధ్యం
బున స్థుజించె నప్పుడు మాచుసోహారుండు వికృతరూపంబుఁ దాల్చి వారి సమ
క్షంబునఁ దోఁచిన నజహరులమృతాత్ముని వినుతించి రంత దేవదేవుం డదృశ్యుం
డయ్యె నప్పుడు విష్ణుత్రవంతుండు వాణీధవున కిట్లనియె.

—వైష్ణవ సృష్టి—

సీ॥ పరమేశ్వరుండు శం • కరుఁడు జగన్మాధుఁ డభిల గుండాతండె • యందఱును
మనకును నీశుఁడా • తని వామతనువునఁ గలిగితి దక్షిణాం • గమున నీవు
జన్మించితివి నన్ను • సకల ర్షులు ప్రధానమైన ప్రకృతిగన • వ్యక్తముగను
నిను బురుషునిగఁ జేం • తింతు నెప్పుడు మన కిరువురును బీజ • మీశ్వరుండ
యయ్యె సృష్టిజేయు • నప్పని మనలోన నెవరయిండు నున్న • నేమికోఱుత
సర్వమునకు నేత • శంకరుండాతని కరుణ గలుగవలయుఁ • గాని మనకు.

సీ॥ అని వచియించి జ • లాంతర్నిమగ్నయో నవనీతలందెల్ల • హరి తనంత
ను రుతరకరి రూప • మాని యప్పుడ యుద్ధరించి నవీసము • ద్రాచితమగు
వసుధ నిష్కాన్నత • వర్జితంబుగఁ జేసి భువన చతుష్టయం • బును ఘటించె
నంత సుర జ్యేష్ఠుఁ డమలిన మతి వృక్ష సంతతియును బశు • సంచయంబు
సృష్టి జేసి దైవ • సృష్టియు మానవ సృష్టియును బోనర్చి • చెలగి మున్ను
విరతమతు లరగుచు • వెలయు సనంధుని సనకు సృష్టిజేసె జతురుండగుచు.

చ॥ మఱియు మరచి భృంగ్వంగిరః పులస్త్యపులహక్రతు దక్షా త్రివన్ధిషాది ప్రజాపతు
లను సంకల్పధగ్మాధర్మ నిభుసనత్కుమారులను సృష్టించి సమస్తంబులఁ గల్పించె
నని శిలాదుండు వాసపున కిట్లనియె.

—యంగధర్మములు—

చ॥ అనిమిషలోకనాథ కమ • లాసనుఁ డెవ్విధి సృష్టిజేసె భూ
తనికర సేవ్యమైన యుగ • ధర్మ చయంబు యుగంబు లెవ్వియె
వ్వని కెలులాచరింపఁ దగుఁ • ద్రాక్షు కల్మష నాశకంబు లా
యనఘములైన ధర్మముల • నారసి నా కెఱుంగంగఁ దెప్పవే.

వ॥ అనిన నిండ్రుం డాతని గాంచి యిట్లనియె. నయ్యుగంబులు కృత త్రేతా ద్వాపర తిష్యంబులను సంజలచే గ్రమంబుగ నలరు. కృతంబున సత్త్వంబును, ద్రేత రజంబును, ద్వాపరంబున రజస్త మంబులును, తిష్యయుగంబున దమంబును ప్రధానంబులైన గుణంబులుగ నుండు.

తే॥ కృతయుగంబున ధ్యానంబు, త్రేతయందు సవనమును ద్వాపరమున భజనముకలిసి దానమును ముఖ్యకారణ త్వంబుగాంచు సుకృత సంపాదనమున కో ధుద్ధచరిత.

సీ॥ కీర్తింపబడు నిలఁ గృతము తిష్యచతుస్సహస్ర వహాన్వితం ధిబగుచునెప్పుడంతయు కాలమై యలరు సంధ్యయును సంధ్యాంశంబు నాల్గువే లబ్ధములుగఁ బ్రజల కాయుష్యంబు పరగు నయ్యుగమున సంధ్యాంశమది కడచనియెనేని పాదావళిష్టమై పరగు నయ్యుగధర్మ మలరుఁ ద్రేతాయుగ మండు మాఁడు పాదములుగ మఱియు ద్వాపరంబున రెండు చరణములు కలి నొక చరణమగుచు నియమితంబునయ్యె నీరజాసనుఁ డిట్లు లేర్పరించె యుగము లెల్ల దొల్లి.

వ॥ సంధ్యాంశంబు క్రమంబునఁ ద్రిశతయు ద్విశతయు నేక శతయునై కల్పంబులందు బ్రతియుగంబు నందును నలరుచుండును.

సీ॥ కృతయుగంబున ధర్మ మతులమై నాల్గు పాదంబుల నడచు సం తతముధరణి త్రేతాయుగంబున ద్రిపదాభిరామమై విబుధమాన్యంబయి వెలయుచుండు ద్వాపరయుగమునఁ బాదయుగముఁ బూని కుంటినడక లేక గొనబుఁజూపు గలినేకపాద సం కలితమై యడుగడుగునఁ బడుచును లేచును విడుగుచు గృతమునకా మిధునోత్పత్తి కేవలంబు రససముల్లసితంబగుఁ బ్రజలు సౌఖ్య భోగులనంద యతులునై పొంగుచుండు గుత్తమాధమతా వికేషోక్తి లేక.

సీ॥ అదియుగంబున నాయుష్య సుఖరూపములు తుల్యములగుచు వెలయుచుండు ప్రజ కనహాన్వీతి యు జనింపకండు శీతోష్ణ కృతశ్రమ ముండదెపుడు తైల సాగర నివా సంబుఁ బ్రేమింతురు జనుల నికేతాశ్రయ నిరతులయి విగతశోకులును వి వేషులు బహుశ సమ్యులు నయి చరియింతురు లిప్తమతులు కామ్యురహిత కర్మ కరులయి సంతత ముదిత మానసులయి విదితవేదులగుచుఁ జెలగుచుండు రగణిత క్తి విస్తారలగుచుఁ బ్రజలు శౌర్యులగుచు.

తే॥ తలఁప సుకృత దుష్కృతకర్మములను గలుగు నప్రవృత్తియు వర్ణాశ్రమాదులకువ్యవస్థయగును సాంకర్యంబునన్జితమగుఁ గృతయుగంబిల శాస్త్రసమ్మతయుగంబు.

వ॥ కాలయోగంబు కతనఁ ద్రేతాయుగంబునందు రసోల్లాసంబు నశించుండు నితర సిద్ధి గలుగు మేఘాత్మచే నాపోసాక్ష్యుంబు ప్రతిగతంబగుటఁజేసి వలాహకంబులు వృష్టిసజ్జనంబుఁ గావించు. అట్టి వర్షంబున నవనీతలంబు సంయుక్తంబై యుంటిచే ప్రజలు వృక్షంబుల నిలయుంబులుగఁ జేసికొని వానివలన సర్వ వృక్షుప భోగం

ప॥ ఆని యించుక మనంబునఁ దలంచి.

ఉ॥ ఓబుష్పివర్ణ యిట్లుడుగు * టూ ప్పునె సాధ్యముగాని కార్యమే
వారును దీర్పనేర్చుచు ప్ర * వాసమునక గృహియించి తన్వహ
గోరిక యేదియేని నను * గోరు మొసంగెద మృత్యు హీనులౌ
నార లెవారయో నిజులె * వారలౌ యొక్కర నే యెఱుంగుదే.

మ॥ తెలియక యిట్లు కోరితివ * ధీరతదులకాభమైన పీనినే
వలఁతియు దీర్పనేరఁడు త * పంబునకుఁ మదిమెచ్చి కోరికక
దెలుపుమనంగ నిట్లుడుగు * దే నను నేరనివాని జేయఁగా
దలఁచితె లెస్సయయ్యెగుఁ గ * దా శ్రుతిమించిన రాగముండునే.

క॥ ననుగుఱించి తపమొనర్చితి నవఘా యీ వరము దక్క * నన్యంబెదియై
న నొసంగెద సంతృప్తిక గని నాకుఁ బ్రతిష్ఠగూర్పఁగద * వయ్యయికక.

చ॥ అనిమిషనాథుఁ డొక్కతటి * నర్థిమెయిక దన నాశ్రయింపఁగా
మునికి వరింబు నిత్తునని * మున్ను వచించి తనంతఁ దా నశ
క్తిని గనుపించె నుచు ననుఁ * దిట్టర లోకులు నీ మనోరథం
బు నిడకయున్నచో నిదియుఁ * బోల దింకేమి యొనర్పఁగాదగుక

పీ॥ అఖిలదృశ్యాదృశ్య * మగు ప్రపంచము సృష్టి సలుపంగఁ జాలిన * జలజ భవున
కును నీ మనోరథం * బును దీర్పఁగారాదు పరులఁగుఱించి యెట్లు * పలుకవలయు.
నతఁడును యోనిజుం * డండసంఘాతుఁ డీశ్వరదేహభవుఁడు భ * వానితనయుఁ
దా ఘనుండును మి త్తిఁనతిశయింపఁగ నేరఁ డాయువు ద్విపరాధకఁమై రిహించు
మృత్యుహీనుఁ డయో నిజుం డే నుతుండు వలయునని యేల కోరి పీ * వాంఛితంబు
నుడిగి నీవంటి పుత్రుని * బడసి నాకు యశముఁ గూర్పఁగదయ్య గు * ణావతంస.

స॥ అనిన శిలాదుం డనురేంద్రున కిట్లనియె.

కా॥ దేవాధీశ్వర నీవె యిట్లనిన నీ * పీనుక గృహదృష్టి మై
కావక గల్గినవారె వారు సకల * త్వాచక్రముక నీ వ కా
దే వర్ణిగఁ జేయుచుండెదవు నీ * కింతే నసాధ్యంబొకం
డి విశ్వంభర గల్గునె యెఱుంగనే * నే నీ సమర్థత్వముక.

ని॥ ఇతరవరంబు లేమిటికి * మృత్యువిహీనుఁ డయోనిజుండు నౌ
సతునకు నై తపించితి * యశోధన ముందుగ మాటయిచ్చి యీ
గతి వచియింపనేల యొడికఁబునఁ ద్యాదృశ్యుడైనవారి క
ప్రతి హత లేజులై యలరు * వారల కేని యసాధ్యమా నిలక.

తి॥ ఇది యిట్లుండనిమ్ము నా మనోరథం బెప్పటి కెట్లు సమకూరవలయు నప్పటికెట్లు
సమకూర గలదు. కాని నీ వాక్యములందు నా కొండు సంశయంబు వొడము
చున్నది. దాని మున్ను నివారింపుము.

సీ॥ అనఘ యయ్యజానకు • నండయోనిత్వంబు పద్మయోనిత్వంబు • భవశరీర
సంభవత్వం బెట్లు • సంభవించెను దక్షుఁ డజానకుఁ బుత్రుఁడౌ • నతని కూతు
దాక్షాయణికి బ్రహ్మ • తనయుఁ డెట్లయ్యెను వినిపింపుమా నాకు విశదముగను
సృష్టిప్రకారంబు • శిష్టుల కేనియుఁ దెలియశక్యముగాదు. • సులభముగను
నిగచువేర్త వీవు • నిభిలజ్ఞుఁడవు నీకుఁ దెలియరాని దొండు • గలదె యెందు
పరమకారుణికుఁడ • వ రయ నీ మహిమంబు వినుతమైనర్పు • ననవరతము.

—పద్మయోనియండయోనిత్వాది కథము—

క॥ అనుటయు శిలాదమునిగని యనిమిష నాథుండు పలికె • నహంబగు దా
నినె వినఁగోరితి విప్రుడో యశమా యవధానుఁడవయి • యాలింపుమికక.

తే॥ తత్పురుష కల్పమున జగత్త్వైతయైన రుద్రుఁ డొక్కఁడు బోధితి స్వయంపూజన
యలరువాడు మరల సృష్టిసలుపుపూనిక నిజశరీరంబున సృజించిచె నజనివేద్య

ప॥ నారాయణుండు సహస్ర దివ్యవషణంబులు భక్తిమెయి మహాదేవుని వహించి
హరుండా మధుసూదనునందు వాత్సల్యంబునఁ జేసి సకలంబగు సృష్టికర్తృత్వ
బొసంగె గావున నా కల్పంబు మేఘవాహన సంజ్ఞఁ దనరునప్పుడు.

క॥ పరమేశ్వరాంగజాండగు పరమేష్ఠియు హరుని గాంచి • ప్రణమించి జగ
ద్భరణు నతని గని వినయ స్ఫురణక నచియించె భక్తి • పూర్ణుండగుచుక.

సీ॥ అనఘ నీ వామాంగ • మునఁ బుట్టె మధువైరి దక్షిణాంగంబునఁ • దగజనించి
తిని నేను వనజలోచ • నున కన్నచ ముఖ్య భక్తుఁడ నీవు న • వ్యయయుమేశ
యా సృష్టికర్తృత్వ • మెల్ల నాతనికి యొసంగితి నేలయ • నంగ హరణ
యేను శక్తుండఁగా • నే సృష్టి నేయంగ నప్పని దయనేయ • మయ్యనాకు
భక్తజన మమోరధము పీర్పంగ నీవు చతురుడవు కాదె యాశ్రిత • సముదయంబు
పాటుపత్తెంబుల గడించి • ప్రధితులగుట నీ యనుగ్రమునఁ గాదె • నీలకంఠ.

తే॥ అనుచుఁ బ్రార్థింపఁ బరమేశుఁడవ్యయండుకొంచ నోదరునెడఁ గనికరముఁబూ
యెల్ల సృష్టికర్తృత్వంబు • నిచ్చుటయును సరసిజభవుండు సంతోషభరితుండగుచు

ఉ॥ దారుణ మంధకార భరి • తంబు నువ్వు మణి మయ ప్రభాం
కూర విరాజితంబుభిల • కోవిదలోక సమర్చితంబు దు
ర్వార సమస్త పాపచయ • పర్విత వజ్ర మనంతపుణ్య దం
దైరహిమించు సాగర మ • హాలయమందునఁ జేరి యచ్చుటక.

ను॥ మృదులాంత శయామధీరు నభిలలో • ర్వికల్పమోదారు ని
త్య నయాశీలు సహజలోచనుఁ బ్రస • న్నామ్యుక్ జితేంద్రుని సం
పదులక్ష్మీకరపంకజారుణిత పీ • వ్యత్నాదు సర్వాగమా
స్పదువందారు జనాపమక ద్రిగుణ సం • పచ్చిభితుక గేశపుక.

తే॥ శంఖచక్రగదాధరు , సకలభూషణాంచి తుజకుర్ముఖానిఃఖర • మాత్మునీశు
విమలకౌస్తు భవక్షు ను • వినుతచరితు నెలమికోరికలీరిక , లెత్తఁగాంచి.
తే॥ కడురయంబున క్షీరసా • గరమునందు యోగనిద్రాపరుండయి • యున్నవాని
యతని సన్నిధిఁజేరి యంచిత గుణాధ్యుఁ డజాఁడు మెల్లనఁబల్కె నిట్లునుచునపుడు.
ప॥ పరమేశ్వరు ననుగ్రహంబునఁ జేసి తొల్లినీవు నన్నెటుల గ్రసించితి వటుల నిన్ని
పుడు గ్రసించె దననిన నారాయణుండు మేల్కొనియించుక నగుచు సంక్షోభ్యవుం
డగు విరించి పదనబిలంబు సొచ్చుటయు నజుండు వైకుంఠుని మరల నిజభూమధ్యం
బున స్థాపించె నప్పుడు మామమోహారుండు వికృతరూపంబుఁ దాల్చి వారి సమ
క్షంబునఁ దోచిన నజహరులమృహాత్ముని విమలించి రంత దేవదేవుం డదృశ్యుం
డయ్యె నప్పుడు విష్ణుశ్రవణుండు వాణీధవున కిట్లనియె.

—నైష్ఠవ సృష్టి—

నీ॥ పరమేశ్వరుండు శం • కరుండు జగన్నాథుఁ డభిల గుండాతందె • యందఱును
మనకును నీశుఁడా • తని వామతనువునఁ గలిగితి దక్షిణాం • గమున నీవు
జన్మించితివి నన్ను • సకల వ్దులు ప్రధానమైన ప్రకృతిగన • వ్యక్తముగను
నిను బురుషునిగఁ జం • తింతు కెప్పుడు మన కిరువురకును బీజ • మీశ్వరుండ
య్యయ్యె సృష్టిఁజేయు • నప్పని మనలోన నెఱయిండు నున్న • నేమికోఱత
స్వమునను నేత • శంకరుండాతని కరుణ గలుగవలయుఁ • గాని మనకు.

నీ॥ అని వచియించి జ • లాంతర్నిమగ్నయో నవనీలలందెల్ల • హరి తనంత
ను రుతరకిరి రూప • చూని యప్పుడ యుద్ధరించి నవీసము • ద్రాంచితమగు
వసుధ నిమ్నొన్నత • వర్జిణంబుగఁ జేసి భువన చతుస్థయం • బును ఘటించె
నంత సుర జ్యేష్ఠుఁ డమలిన మతి వృక్ష సంతతియును బశు • సంచయంబు
సృష్టిఁ జేసి దైవ • సృష్టియు మానవ సృష్టియును బోనర్చి • చెలఁగి మున్ను
నితతమతు లరగుచు • వెలయు సనందుని సనకు సృష్టిఁజేసెఁ జతురుండగుచు.

ప॥ మఱియు మరీచి భృంగ్వంగిరః పులస్త్యపులహక్రతు దక్షా త్రివసిష్ఠాది ప్రజాపతు
లను సంకల్ప భగ్మాధర్మ బుధుసనత్కుమారులను సృష్టించి సమస్తంబులఁ గల్పించె
నని శిలాదుండు వాసవున కిట్లనియె.

—యగధర్మములు—

ప॥ అనిమిషలోక నాథ కమ • లాసనుఁ డెవ్విధి సృష్టిఁజేసె భూ
తనికర సేవ్యమైన యుగ • ధర్మ చయంబు యుగంబు లెవ్వి యె
వ్వని కెటులాచరింపఁ దగుఁ • ద్రాక్షత కల్మష నాశకంబు లా
యనఘములైన ధర్మముల • వారని నా కెఱుంగంగఁ దెల్పవే.

ప॥ అనిన నిండ్రుం దాతని గాంచి యిట్లనియె. నయ్యుగంబులు కృత త్రేతా ద్వాపర తిష్యంబులను సంజ్ఞలచే గ్రమంబుగ నలరు. కృతంబున సత్యంబును, ద్రేత రజంబును, ద్వాపరంబున రజస్త మంబులును, తిష్యయుగంబున దమంబును ప్రధానంబులైన గుణంబులుగ నుండు.

తే॥ కృతయుగంబున ధ్యానంబు, త్రేతయుందు సవనమును ద్వాపరమున భజనముకలిసి దానమును ముఖ్యకారణ త్వంబుగాంచు సుకృత సంపాదనమున కో, శుద్ధచరిత.

సీ॥ కీర్తింపబడు నిలఁ గృతము తిష్యచతుస్సహస్ర వసాన్వితం ఁ బగుచు నెప్పుడంతయు కాలమై యలరు సంధ్యయును సంధ్యాంశంబు నాల్గునే, లబ్ధములుగఁ బ్రజల కాయుష్యంబు, పరఁగు నయ్యుగమున సంధ్యాంశమది ఁ కడచనియెనేని పాదావశిష్టమై, పరఁగు నయ్యుగధర్మ మలరుఁ ద్రేతాయుగ మందు మూడు పాదములుగ మఱియు, ద్వాపరంబున రెండు చరణములు కలి నొక చరణమగుచు నియమితంబునయ్యె. నీరజాసూర డిట్టు లేర్పరించె యుగము ఁ లెల్ల దొల్లి.

ప॥ సంధ్యాంశంబు క్రమంబునఁ ద్రికతియు ద్వికతియు నేక శతయునై కల్పంబులందు బ్రతియుగంబు నందును నలరుచుండును.

సీ॥ కృతయుగంబున ధర్మ, మతులమై నాల్గు పాదంబుల నడచు సం, త తముధరణి త్రేతాయుగంబున ఁ ద్రిపదాభిరామమై విబుధమాన్యంబయి ఁ వెలయుచుండు ద్వాపరయుగమునఁ, బాదయుగముఁ బూని కుంటినడక లేక, గొనబుజూపు గలిసేకపాద సం, కలితమై యడుగడుగునఁ బడుచును, లేచును విడుగుచు గృతమునకా మిధునోత్పత్తి, కేవలంబు రససముల్లసితంబగుఁ, బ్రజలు సౌఖ్య భోగులనంద యుతులునై, పొంగుచుండు రుత్తమాగమతా వికేషోక్తి లేక.

సీ॥ ఆదియుగంబున నాయుష్య సుఖరూపములు తుల్యములగుచు, వెలయుచుండు ప్రజ కనహాన్వీతి ఁ యు జనింపకుండు శీతోష్ణ కృతశ్రమ ఁ ముండదెప్పుడు శైల సాగర నివా, సంబుఁ బ్రేమితురు జనుల నికేతాశ్ర, య నిరతులయి విగతకోకులును వి ఁ వేసులు బహుళ సత్త్వము నయి చరియింపు, లిమమతులు కామ్యరహిత కర్మ, కరులయి సంతత ముదిత మానసులయి, విదితవేదులగుచుఁ జెలగుచుండు, రగణిత క్తి విస్తారలగుచుఁ బ్రజలు ఁ శౌర్యులగుచు.

తే॥ తలఁప సుకృత దుష్కృతకర్మ, ములను గలుగు నప్రవృత్తియు వర్ణాశ్రమాదులకువ్యవస్థయగును సాంకర్యంబు, నజ్ఞతమగుఁ గృతయుగంబిల శాస్త్రసమ్మతయుగంబు.

ప॥ కాలయోగంబు కతనఁ ద్రేతాయుగంబునందు రసోల్లాసంబు నశించుండు నితర సిద్ధి గలుగు మేఘాత్మచే నాపోసాక్ష్యుంబు ప్రతిగతంబగుటజేసి వలాహకంబులు వృష్టిసజ్జానంబుఁ గావించు. అట్టి వర్షంబున నవనీతలంబు సంయుక్తంబై యుంటిచే ప్రజలు వృక్షంబుల నిలయుంబులుగఁ జేసికొని వానివలన సర్వ వృత్తుప భోగం

బుఁగాతురు. అట్లు కొండొక కాలంబు చనఁ గాలవివర్ణయంబున రాగలోభా త్మకంబగు భావంబు గలుగు. అంత గృహభూతంబులగు వృక్షంబులు నశించుటఁ జేసి ప్రజలు మరల తరువ్రజంబుల సంకురింపఁజేసి వానివలన ఫలంబులును వస్త్రంబు లును నాన్పింతురు. అతరువులకతన గంధవర్ణరసంబులు జనించు. అమాక్షికంబును మహాపిర్వంబు నగు మధునేవనంబున జనులు సంతృప్తి నొంది విగ్రహస్వయంత్రై యుండి యుఁ ద్రీవంబులగు శీతవహ్నితపంబుల కోర్వక క్రమంబున నాకులచేత నావరణం బుఁ గల్పించుకొని గిరులందొండెఁ గాంతారంబులందొండె నివసించుచు త్పత్తిపా సు నడఁగించుకొను భూశల సంయోగజంబులగు నోషధుల ఫలింపఁ జేయుచు నాని ఫలంబులఁ గుడుచుచుందురు. పిమ్మటఁ ప్రజాసంఖ్య యభివృద్ధియగుటచే నందఱును సుతదారపోషణార్థంబునఁ జేత్రంబుల నియమించుకొందురు. అట్టి యెడఁ బ్రజాపాలనం బావశ్యకంబగుడు విరించి త్పత్తియల సృజించి వర్ణాశ్రమా చార వ్యవహారంబుల నియమించును. విప్రులను యజ్ఞాచరణంబై ముఖ్యంబైయుండు. కొందఱు అహింసాపరాయణులు పశుయజ్ఞంబు నొల్లరు.

సీ॥ వ్యాపరయోగమునఁ , ప్రజలకభిప్రాయ భేదంబు వాటిల్లు , వివిధములగు కార్యంబులందునఁ , గాయశ్రమముఁజేసి లోభంబునృతియు వి , లోలతయును గలుగు వాణిజ్యంబు , కలహం బనిశ్చయమును ధర్మసాంధ్య , మును జెలంగు వహ్నిశ్రవణంబు , ధ్వస్తంబులగు నరి పద్వర్ణము జయించు , శక్తిలేక పండుచుండుచెపుడు , గుణవిహీనులగుచు న్యాసహాని నిగమ , వర్ణమెల్ల నాలువిధములుగను , న్యాసంబుఁ గావించు నాయు వెల్ల ట్టిణ , మగుటఁజేసి.

స॥ మంత్ర బ్రాహ్మణ విన్యాసంబులచేతను స్వరవహ్ని వివర్ణయంబులచేతను ఋగ్వేదా సాను సంహితలు వికృతంబులుగఁ జేయంబడు. బ్రాహ్మణును పాద్మంబును వైష్ణవంబును శైవంబును భాగవతంబును భవిష్యంబును నారసింహంబును మార్కండే యంబును నాగ్నేయంబును బ్రహ్మకైవత్తంబును లైల గంబును వారాహంబును నామంబును కౌర్మ్యంబును మాత్స్యంబును గారుడంబును స్కాండంబును బ్రహ్మండంబును మున్నగఁ గల పురాణంబులును బ్రాహ్మణకల్పనూత్రంబులును నితిహాసంబులును భేదంబుఁబొందియుండు, ఈవ్యాపరంబున లైలగం బేకాదశ విధంబులుగ భేదింపఁబడియుండు. చుష్పత్రి విష్ణుహరీతయాష్టవిలోక్త శనాంగిగో యమాస్తంభ సంవత్కాత్యాయన బృహస్పతి సరాశర వ్యాస శంఖలఖిత దక్ష గౌతమ కాతాతప వసిష్ఠాదులు ధర్మశాస్త్ర కర్తలై యుందురు.

సీ॥ వహ్నిరహితమాట , వ్యాధ్యాద్యుప్రదవం బులఁ జేసి పంచత్వ , మును వహింతు వాస్త్రనకర్మ సం , భవ దుఃఖములచేత నిర్వేదముపబొందు , నృనిచయంబు నిర్వేదమునఁజేసి , నెగడు మోక్షవిచార మద్రాస వైరాగ్య , మతిశయిల్లు దానికతన దోష , దర్శనంబగు దానఁ జేసియు జ్ఞానంబు , చేలగుచుండు

నాదియుగముననుండు ధృత్యాభివృద్ధి యొనటులఁ ద్రేతయుండును • నతిశయిల్లు
ద్వాపరంబున వ్యాకుల • త్వంబుఁ గాంచు కలిని ధర్మంబు నాశంబు • గాంచియుండు

— కలియుగ ధర్మములు. —

సీ॥ కలియుగంబునఁ దమః • కలితాంతరంగులై జనులు మాయాసూయ • లచన హించి
సాధువుల నధింతుఁసంతతంబు ప్రమాద సంభవంబగు రోగ • సంచయంబు
క్షుద్వాధ యధికమా • ఘోరంబయిన యనా వృష్టిభయముగల్గు • వివిధగతుల
దేశవిపర్యయ • స్థితియగు శ్రుతులు ప్ర మాణముల్ గా వధ • ర్మ ప్రవృత్తి
యగు నధార్మికులయి • యాచారహీనులై యవృతవాదులగుచు • నల్ప తేజ
లగుచు నధిక రోపు • లై సంచరితురుపలువిధముల నీతి • బాహ్యులగుచు

తే॥ వేదములు సదుపయోగమున • విధులు సేయఁ దలఁపకుండురభోజ్యతఃత్వరతఃకైలసి
స్వకులధర్మంబువీడుదు • దు కుటిలులయి విప్రులెల్లరు కలివోష • వివశులగుచు.

సీ॥ శయనాసనాశన • సంబంధములుగల్గి ద్విజులు శూద్రులఁగూడి • తిరుగుచుండు
జనపతుల్ శూద్ర వం • శజులయి బ్రాహ్మణ ప్రవరుల బాధింతు • పాపమనక
తలఁపగ భూణ హ • త్యయు వీరహత్యయు నధికమా ప్రజలందుఁననవరతము
నవనీసురులు జను • న్యాచారములఁదాల్చి రగ్రజాచారంబు • లవరజాలకు
హితచయగును నృపతు • లెల్ల దస్మరవృత్తి సంచరింతు చోర • సంచయంబు
రాజులట్లనుండు • రహి బతివ్రతల కా యుచ్యులొపగుచు • నుండుఁగలిని.

సీ॥ అల్పబుద్ధులు జను • లందఱు వర్ణాశ్రమ మారములకు వి • యమ మొనర్తు
రవనియు స్వల్ప స • లాభ్యయై యందందు నహంకార మొసంగు • నధిపతులును
దక్షత్యమునువీడి • ద్రవ్యాల్జ్ఞనాసక్తి ననుచితకర్మము • లాచరింతు
జ్ఞానులై శూద్రులు • త్నా దేవతలచేత నభివందితులగుచు • నతిశయింతు
నీచకులబాలెల్ల • నిందింతు విప్రుల నృపతులవరజాలకు • విహితులగుచు
వారి చెప్పునట్లు • వర్ణాశ్రమ ధర్మంబు నడవలేక నడచు • బదమునొకట.

సీ॥ ద్విజు లల్ప తేజులై • వేదతపోయజ్ఞ మంత్రసంతతి నక్ర • మంబునాక
విక్రయించురు శూద్ర • వీర్యసంభవులకు యతిసంఖ్య బహుశమా • నలసులగుచు
బురుషులు కామినీ చరణ • సేవకులయి నిందింతు కర్మల • నిందితులయి
స్త్రీసంఖ్య యధికమై • చెలగు బురుషు లల్ప వీర్యులగుదురు పా • పిష్టులగుచు
శంకరుండు ధర్మ • సంస్థాపనము సేయ వికృతరూపమాని • వెలయుచుండు
నమ్మహానుభావు • నర్పించి కలిఁబాసి పరమపదముగాంతు • ప్రజలుకలిసి.

వ॥ శ్వాపద ప్రబలత్వంబును గోపరిక్షయంబును పాపప్రవృత్తియు సాధునివృత్తియును
చతుర్విధాశ్రమ శైధిల్యంబగుడు ధర్మస్వరూపంబు చలించుకతన పార్శ్వపులు స్వరూ
ణపరాయణులగుదురు.

సీ॥ అన్నవిక్రయులు వి ♦ ద్వావిక్రయులు బుత్రికా విక్రయులు ధాత్రి ♦ ఘనతగాంతు
రంగనోతమ దేహా ♦ మమ్మి సామ్మగడింతు చిత్రగతులను వ ♦ షిక్ంచుజలప
మధను వర్ణజులు వే ♦ దాధ్యయనమొనర్చి యశ్వమేధాదుల ♦ నాచరింతు
రుత్సానితములగు ♦ నుర్విస ధర్మసీడితములై యజ్ఞ సంతతులు కీట

కములు మాషికములు భుజంగములు నరుల కిడుమలకాగూర్చు హత్యలై ♦ యెల్లయెడల
సెసగును బరస్పరంబు జ ♦ యేచ్చగలిగి నరపతులు కలహింతురు ♦ ధరణిసేపుడు.

చ॥ ఆనవరతంబు స్వీయకుశ ♦ లార్థులరై యెదియేనుపాయముకా
గొని యుపకారులుకా బలె న ♦ కుంతితరీతి బగార్థసంతతికా
దనియుచునుందురెల్లరు ప ♦ దంపడి పూరుషులన్యకామినీ
జనగమనంబుగోరుదురు ♦ సాధుహితంబొనరింపకెతయుకా.

చ॥ సతత నికృష్టమానసం ల ♦ సత్సగగాములు సాధువంచనా
రతులు దయావిహీను లనురంజన శస్త్రులు ద్రవ్యభోగంబు లు
ద్ధతులు మదాతినిష్ఠులు కు ♦ తంత్రులు మూర్ఖులు వేదబాహ్యులై
క్షీతి జనులెల్ల పాపములం ♦ జేయుచునుండ పరస్పరంబుగకా.

క॥ కులరూప వయోగుణములు బల మాయువు కలివశంబు ♦ వలన నశించుకా
గలువంబు వృద్ధియగు బాపులక జయము గలుగు విఘ్న ♦ ములు చెలరేగుకా.

వ॥ ఇది కలియుగచర్య. ఇందు సంధ్యాంశంబేకపాదంబై యుండు త్రేతాయుగం
బున వాన్వికంబును ద్వాపరంబున మాసికంబును కలియుగంబున నాహ్నికమై ధర్మ
స్థితి మొప్పు. అట్లు గొంతకాలంబు జరిగినంత స్వాయంభువ మన్వంతరంబున
సోమవంశంబున బ్రమతి యను సంజ్ఞ భ గ వం తుం డ వ త రిం చి దుష్ట
సంతానంబు కానించి ధర్మప్రతిష్ఠగావించు. అది కలియుగాంతసమయం బప్పుడ
కృతయుగ ధర్మంబు లంకురించు. ఇంక బరమేష్ఠి దేవీపుత్రుండైన విషయంబు
వక్కాణింతు.

— పద్మమోని దేవీపుత్రుండగుట. —

తే॥ వేయియుగములు గడచిన ♦ వెనుకనజుడు పూర్వమట్ల సృష్టియొనర్ప ♦ బూనితగిన
వెరపు గలుగమిడజేసి య ♦ వ్యిశ్వనాథు గుడించి తపమొనరించె ని ♦ గూఢమతిని.

తే॥ అటుల దవముజేయు ♦ నజుని లలాట మధ్యంబునుండి వెడలి ♦ యంతకారి
నాడెమైన యగ్ధ ♦ నారీశ్వరుడయిచ్చెన్నారె శ్రీ పురుష ♦ శరీరమూని.

సీ॥ అట్లు వెడలి పర ♦ మాత్ముండు హరుడు ని బాంబకంబు దెబ్బచి ♦ యజునితోడ
సగ్గుంబునపుడ భ ♦ స్త్రంబుఁగావించి ని బాగ్ధ దేహయగుచు ♦ నలరుచుండు

పరమేశ్వరిని యోగ ధర్మముననుభవించి సృష్టించె హరిని విం రించిగంత
కాపున బరమేశ్వరి, నేవీనుతుండన బ్రహ్మతేగాంచె భు వకములందు
హరియు దన శరీర మంత యెందుగజేసి యజుని సకలజగము లాత్మదేహ
మున సృజించె బ్రహ్మయను దుద్రు సృష్టించె నావిసృష్టి యిదియయనఘచర.

ప|| మఱియుం గల్పాంతంబున దుద్రుండు హరి విరించుల సృజించె. సిమ్మట మఱి
యొక కల్పాంతంబున హరి బ్రహ్మను సృష్టించె. ఇట్లు హరి విరించిన విరించి
హరిని సృష్టించుకొనుట సంభవించిన నప్పుడు పరమేశ్వరి యావిధంబును విచారించి
పరివేలేండు సమాధిస్థితుడై యాశ్వరు నేవించిన భవుండవ్వరూపంబుల బ్రహ్మ
డయ్యె. అది మొదటిశ్వరుం డవ్వమూర్తికానాబడు. అంత నీశ్వరుప్రసాదంబు
బ్రహ్మ మనల జగత్సృష్టినిగావించె. కల్పాంతంబున సమాప్తయగపర్యంతంబు
చగాచర ప్రపంచంబు ముగించుచు పితౄమహుండు పునఃసృష్టిగావించు
దలచి మార్గంబుగానక చిరకాలంబు దుఃఖించె. అట్టి దుఃఖంబున గ్రోధంబును
క్రోధపూరితశేత్రంబుల నశ్రువించువులును వానభూతశైత పితౄచంబులును నావి
ర్భవించిన నదిగాంచి హిరణ్యగర్భుండు క్రోధపూరితుడై పాణింబుల విడచె నంత.

సీ|| ప్రాణమయందైన భవుండవ్వరూపంబు బాలాగ్ని ని భుండునగుచు
నావిర్భవించి ని ధాంగ మేకాదశ విధముల విభజించి విపులశక్తి

నధాకాంగమున శివా ధ్యాయగు నుమను సృష్టి గావించె నమ్మహా దేవిమంత
నధేకండు శేఖరు నాజ్ఞాగ్రేకొని దుర్గ వాణియు లక్ష్మీయు నైష్టవియును
వామయును మహామాయయు బలవికరణి నాగలిగినట్టి వారల గామినులను
సృష్టియొనరించె సంతత శ్రీసహితల లోకవృత్తంబుగోరి ని ర్వాహకులమతి.

తే|| హరుండు వారివడుచు నధివసించి విరించి కొనగెం బ్రాణములను విసరుహోద
రుండు హరునిగాంచి దండప్రణామంబు జేసి పలికె వినత శిరుదగుచు.

చ|| హర జగదీశ యాశ గిరి జాధిప పర్యతచాప దుష్ట సం
హర శుభదానశీల కరుణాకర భూరి భుజంగభూషణా,
గురుచిరూప కాశ్వత యశోధన దీనజనావనా పరా
త్పర కృపజేసి భూర భవ పాశములక దొలగించి ప్రోవుమా.

క|| అని వినుతించిన బద్మజుం గనుగొని యొకమంత నగవుం గావించుచువే
జనియె నదృశ్యుండై త్రిణ యను డప్పుడజుండు యధేచ్ఛ నరిగెం గడంకక.

క|| కాపున జగతి నయోనిజు డా నాండు లభించు టిది కమలాసనుడే
నా విష్ణువే నమర్త్యుండై వెలసెడు పుత్రునొసంగ ననమర్త్య లిలక.

ప|| నీయిష్టమగునేని యితర వరంబు లెవ్వయె నొసంగ గలుగు దని పలికి పురందరుండు
కనుమఱుగె నంత శిలాదుండు తన మనంబున.

—శిలాదుఁ డయోనిజుఁడగు పుత్రునికై విచారించుట—

- తే॥ ఎల్లధర్మంబులకుఁబుట్టు ధి నిల్లు ముద్దు కొడుకుఁబడయఁగఁగోరి కా , అడవినిట్టి
తపము నేసితి సురపతి , తానవచ్చి విభలునిగఁజేసిపోయె నీ , విధిని నన్ను.
- చ॥ చిరము తపంబుసల్పితి శ , చీపతి నాకు నయోనిజుండు నా
వరసుతు మృత్యుహీనుఁ గుల , వర్ధనునికై దయసేయునంచు నా
దర మొకయింత లేకయ య , తండు మదీయ మసౌరధంబు నె
వ్వరికిని దీర్పరాదనుచుఁ , బల్కి చనెకఁగద యేమనందగుక
- ఉ॥ ఎంతయొ యాసతోడఁ దపి , యించి వరంబును గొమ్మటంచు న
న్నతనె పెన్నిధిఁ గనిన , యట్టి దరిద్రుఁడు వోలె నెంతయుక
సంతసమొందితి టైనియొ , ఛద్రముఁబూని పురందరుండు నా
సాంధ్యమునక విచారము పా , సంగఁగఁ జేయు టెఱుంగకక్కటా
- క॥ ఏనుతలంచినరీతి నయోనిజుఁడును మృత్యుహీనుఁ , డున్నతమతియో
సూనుఁడు లభింపఁడేమొ వృధానిర్జరపతి వచింపఁ , దలంచునె యిటులక.
- చ॥ తనమని మెప్పుగల్గెనట , దాను వరంబిడవచ్చెనంట నా
మనమునఁగోరినట్టి సుతు , మాన్య నొసంగ నసాధ్యమంట య
న్యనిగిని తృప్తిసొందుటయె , యుత్తమమంట యిడేటి ధర్మమో
యనిమిష నేతపల్కులకు , నబ్బురమున్ వగగల్గు నెంతయుక.
- చ॥ తనకు నసాధ్యమే యయినఁ , దామదిమిన్నక యుంటయొప్పుఁగా
కనితరసాధ్యమైన ప్రణ , యంబునఁజేసి ఫలంబుగల్గదం
చని వచియించుటహామగు , నా? శ్రిత లోకమునం దనుగ్రహం
బునఁ జరియించు వేళుపులె , ప్రోవకయున్న నెవారు మంతురో.
- తే॥ మృత్యుముఖమునఁబడి కులఁమెల్ల గోడువడఁగఁ జేసెడి కొడుకునుఁబడయుకన్న
ధరణి ననపత్యుఁడగుటయె , దగునుగాదె స్పల్పముఖము బహుళ కష్ట , సాధనంబు.
- చ॥ ధరణీభారముఁ బూన నేర్చిన మరు , శ్వస్వాధుఁడే నాకు నీ
వరమియంగ నశక్తుఁడైనఁ , గుటిల వ్యాపారవంతుడెవం
డరయక నాయెడ సానుకంపుఁడయి నా , కానందముక గూర్చునం
చరుచిక జెందఁగ నేల యియ్యెడల నా , ర్యానాయకుం డుండఁగన్.
- చ॥ హరుఁడు సమస్తలోకముల , కాశ్రయఁ డీశుఁ డయోనిజుండు దు
ర్భవభవపాశమోచనుఁడు , పాలితలోకచయుండు మృత్యుసం
హరుఁడు గుణాభిరాముఁడు మ , హాత్ముఁడతండు మదీయవాంఛితం
బరసి యొసంగలేడె హృద , యంబున నాకు విచారమేటికిక.

తే॥ కూలి మృత్యుంజయుండయోని జాడుగాన ఘనునిమృత్యుహీనునయోని జునిడ నేర్పు
జీవనార్థంబయిన కర్మ జీవన ప్రదుండగు నాతనిగొల్పిన నిడక యున్నె.

క॥ నా కోర్కె ఫలింపదనుచు నా కేతుండు పల్కినవచ నము వృధగాకె
ట్లాపల మొందించునో నను వీరక గనుంగొనెదనింక * విపులతపమునక.

వ॥ అని నిశ్చయించి సహస్రదివ్య వర్షములు తపము గావించిన

—శివుండు శిలాదునకు బ్రసన్నుడగుట—

చ॥ రజతగిరీంద్ర మందిరుండు * రాజక శాధరుం డంబికామనోం
బుజదళ మధ్యవర్తి క్రతు * భుజ్జీచయాచ్చిత పాదపద్మండా
భుజగవిభూషణుండు ముని * పుంగవు ఘోరతపంబు మెచ్చి వే
గఁజనియె వాని చెంతకను * కంపమనంబున విస్తరిల్లగక.

వ॥ అట్లుజని

క॥ గురుతర తపమున వైశ్వానరుబోలి వెలుంగువాని * నామపరీతుక
బరము శిలాదుని గనుంగొని హరుం డాశ్చర్యంబు నొందె * నతని యునికికె.

నీ॥ పెనుత్రాచుబాములు * తనువు జుట్టివఁగాని చలియింపఁ డింతయు * సాధ్యసమున
వజ్ర నూచీముఖ * ప్రబల కీటకములు కలుచుచుండినఁగాని కదలఁ డింత
రక్త మాంసములు వి * రహితంబులగుటచే మడుతలు వడిపోయె * బడుగుమేను
పవన పగ్గాంబువుల్ * ప్రాణధారకముగాఁ బెద్దతపంబున * దద్దయునికి

స్థిపంజరముంబులె * నలరువాడు ఘోరనిష్ఠాగరిష్ఠుర * వారబెంద
తని యిమ్ముని బోలుదు * రే నిజంబు వీర డసాధ్యవరముఁగోరు * వాడె నిజము.

క॥ కైలాసంబును శేలికాచలముఁ గాఁ * గాంక్షించునొ వైష్ణవ
శ్రీలాలిత్యమె కోరునొ త్రిదివల * క్షీవల్లభత్వంబునక
లోలుండొనొ విరించికె బదులుగా * లోకంబు సృష్టింప నీ
శిలంబూనెనో యీ శిలాదుండు ముని * శ్రేష్ఠుండు స్వాంతంబునక.

తే॥ ఇతని నేయుతప మ * హీనంబు గావున నితని కోరువరము * నేదియైన
నీయవలయుఁగూడ * ధిదియంచు బలుకక మెప్పుగలుగునేని * యెప్పుననుచు.

ఉ॥ ఈతఁడె యెల్లలోకముల * కీశ్వరుడై సరిలేక యాశ్రిత
వ్రాతముఁ బ్రోచుచుండు భగ * వానుడటంచు మదిక దలంచి సం
ప్రీతి మెయిక ననుక గుఱించి * భీషణమైన తపంబొనర్చు వి
భ్యాతున కిమ్మునీంద్రునకు * నహికావరంబిడకుండు టొప్పునే.

క॥ సామాన్యమైన వరమిడ నీముని వల్లే యటంచు * నేగఁడితండు చు
తామిష్యమొ సాయుజ్యమొ యేమో చుదిగోరి నేయు * నిట్టి తపంబుక.

- || ఎవ్వడ యేని భక్తిమెయి • నిచ్చననుక భజించుచుండు వాఁ
డన్వనభాసనాది సుర • లందఱకన్నను నాను ముఖ్యుడౌ
నవ్వలూత్తుం గన్గొనిన • హృదయ పరీతుడనై చరితు వాఁ
డెవ్వఁ డి గోరినక వరము • లిచ్చుచు మెచ్చుచు సంతతంబిలక.
- || రవసు మహాభయంకర ని • దాఘ దినంబుల నగ్నిపంచకం
బునడుమఁ జేరి యిట్టితప • ముం బొనరించిన గాక వేఱు రీ
తిని వరమియనంచును మ • దిక దలపోసెనె యేమొ యిమ్ముహా
ముని యది కాదయేని యొక • పూరుషుఁ డిట్టి తపంబునేయునే.
- || ఇమ్ముని నాధుఁడు కోరు వ రమ్మొసంగక యుండునేని • రాణించునె లో
కమ్మున నాశ్రితశరణ త్వమ్ము సురలు మెత్తురే ప • దంపడి నమ్ముక.
- || అని యించుక తలఁచుచు నె మృతమునఁ జంద్రార్ధధరుఁడు • మహావీయకృపా
జనితశరఃకంపనుడై మునివర్యుని డాయవచ్చి • ముదముపొసంగక.
- || వినుమన్విర్బరమాభిభాగ విలస • ద్విఖ్యాత నానామణీ
జనితాంశుప్రకరాను రంజితము వి • శ్వత్రాణ దక్షంబు స
జ్జనోకా భయదాన కాశల కళా • స్సాంబు గౌరీభుజా
గ్రనటన్మూర్తి నిజోరుసవ్యకరముక • గారుణ్య మేపారంగక.
- || నిరశనవృత్తితాప • సీతసత్వమై కృశించెడి మునినాథు • నల్పదేహ
భాగమునఁజేసి నిమరుచుఁబాఝతీకుఁ డల్లనక నిలుచుండెనఁయ్య నసకముక.
- || అమరనదితరంగనిన • యాంబుకణ్ణితి శీతలంబునై
యమృతమయాపకపృథకర • మట్టుల సత్వముఁ గూర్చునట్టి దై
యమలినచంద్రికాసముద • యంబటులక హృదయాభిరామమై
క్రమమున జ్ఞ దేహమునఁ • గ్రమ్మిన యామృదులంపు స్వర్ణచే.
- || ఆరయనవాజ్ఞాన స గోవరమగు నొక వింత సంత • సము నెమ్మది ము
ష్టిగోనఁగ మానికులపతి సరంగున నేత్రముల. డెఱచి • శంకరుఁ గనియొక.
- || అట్లు గని తటాలున లేచి శరీరం బవిజ్ఞాత హేతుకంఁడైన గోమహ్నణంబున విరా
జిల్లుచుండ ముసలిత కరకములుడై శిలాదుండు.
- || వందనముం గొనంగదవె • వారిజసంభవ ముఖ్యదేవతా
వందిత పాదపంకరుహ • బాధిత శాత్రవలొక నిర్మలా
నందవికార ధీగ కరు • జానిధి చంద్రకళావతంస యిం
దిందిరనీలకంఠ భవ • వీనజనావన సర్వపోషకా.
- || గంగాతరంగ సం • కలితోత్తమాంగ పాప విభంగనీకిదె • ప్రణుతి గొనుము
దాక్షాయణీమన • స్తాప నివారణ కారణ యిదియె జో • హరు గొనుము

- బంధీకృతా రాతి ♦ సందోహ శరదిందు సుందర నీకిదె ♦ స్తుతినిగొనుము
నిర్మితాభిలూక ♦ భగ్మభూగర చాప సురచీప నీకిదె ♦ శరణుగొనుము.
- మామకతపః ప్రహృష్టని ♦ ర్మల హృదబ్జ నా యునచ్చడి నిదియె ధ్యానంబు ♦ గొనుము
స్నాతిత కృతాంతవక్షః క ♦ వాట యిదియె గైకొనుము నతి సేయుదుఁ ♦ గరముమోడ్చి.
- చ॥ నతజనతా శరణ్య గిరి ♦ నాధసుతాహృదయేశ తావకా
ద్భుత మహిమంబెలుంగ నొక ♦ భూసుర మాత్రుఁడు శక్తుఁడొనె య
ప్రతి హత తేజులైన మఘ ♦ సత్రపుభృతుల్ సురపాలురేని సఁ
తత భవదీయ మాయఁబడి తద్దయుఁ జింతిలుచుండ నెంతయున్.
- క॥ నీ దివ్యదర్శనం బామోదప్రదమయ్యె నిపుడు ♦ పురహరజననం
బాదిగనాసేయు నకృత్యానికము నశించె నేఁ గృ ♦ తార్థుఁడనైతిన్.
- క॥ అని వినుతించెడు తపసిన్ గని కనికర మెలయ నీల ♦ కంఠుండను నో
మునినాధ నీ తపంబునకును భక్తికిని వినయమున ♦ కును మెచ్చితిదన్.
- ఉ॥ ఎందఱో మానివర్యులు సు ♦ రేంద్రులు దైత్యులుదక్కినట్టి వా
రండఱుఁ బెక్కు భంగుల ద ♦ యామయు నన్ను గుఱించి యెప్పు డ
స్పంద మనస్కులై ఘన త ♦ పంబులొనర్పరె వార లెవ్వరి
చందము నామనంబునకు ♦ సంతసమున్ బొనఁగూర్పఁజాలిరే.]
- చ॥ అనితరభక్తియుక్తుడయి ♦ యర్థి మెయిన్ ననుఁగొల్పు నెవ్వఁ డా
తనికి ననన్యదులభ ప ♦ దంబు నొసంగి బహూకరింతు భ
క్తినికరమందు వైరమును ♦ గాంచిన దుర్మతి నెట్టివానినై
నను గరుణింప కింతయును ♦ నాశము సేయుదు నొక్కపట్టునన్.
- క॥ ఏవరమువలతువిప్పుడు పావకనిభలేజ నీ తపంబును మదిసం
భావించితి ట్నావిభుతయె దేవత్వము కోరుమిపు డ ♦ దీనత్వమునన్.
- తే॥ ఉద్దిలేక యిట్టి ♦ పెద్దతపము సేసి యలసితీవు వరము ♦ నందియింక
సౌఖ్యజీవనంబు ♦ సలుపుము భక్తుల పొందు సుఖమె నన్నుఁ ♦ బొందియుండు.
- చ॥ అనుటయు మానిరాజు హృద ♦ యంబు నయంబున కున్కిపట్టు గాఁ
దనువున యందుఁ బుల్కలు ప ♦ దంబు వహింపఁ గ భద్ర భాష్పముల్
కనుఁగవనుండి బారి చుబు ♦ కంబున ముత్తైపుఁ బూసలున్ బలెన్
దనరఁగ హర్షగద్గదిక ♦ దానవ సంహారు గాంచి యిట్లున్.
- ఉ॥ ఈవు మహానుభావుఁడవు ♦ మేశ్వర తక్కిన వేల్పు లట్లు యే
దో వదియించి పిమ్మట నె ♦ దోకొనుమంచును భక్తసంతతిన్
బ్రోవక శుష్కవాక్యములఁ బ్రోచినయట్లై నటంప వింతయున్
గావున దావకాశ్రయముఁ ♦ గాంచఁడలంచితి భక్తి మించితిన్.

తే॥ ఎల్లవేల్పులుండ * నీశ్వరుడవు నీవ ప్రోవఁగలుగు దనుచుఁ బూన్కితోడ
నీ పదములె మదిని నిల్పి తపించితిఁ గనికరంబు నీకుఁ గలుగకున్నే.

ఉ॥ స్తుత్యచరిత్రుండై నిభిల * కూరిజనార్పిత పాదపద్మండై
సత్వవచోరతుండయి ప్ర * శస్త్రయశుఁడు నయోనిజుండునై
నిత్య సమస్త సంపదల * నీవలె భాసిలువానిఁ బుత్రునిక
మృత్యువిహీను నాకోసఁగు * మీ హిమశైలముతామసోహరా.

తే॥ నీకుఁగృహగల్గునేని యీఁలాకమం ద సాధ్యముగు కార్యమున్నె నీచరణయుగము
నాశ్రయించియొకాదె యబ్జాసనాది సురలు నిరతముఖంబులఁ * బరఁగుచుండ్రు.

ప॥ అనిన హరుం డిట్లనియె.

చ॥ మునివరయిట్లు ఘోర తప * ముక్ బానిరించుటఁజేసి నీకుఁ గో
రినటు లయోనిజుండయిన * మృత్యువిహీనుని పుత్రునిచ్చుటే
చనునటులయ్యె నెవ్వరికి ? సాధ్యముగాని వఁంబువేసితే
మని ప్రతిసెప్పఁగావలయు * నయ్య శ్రమంబుననున్న నీకికక.

తే॥ ఏతక్కనొక్కఁ * దేవాఁడయేని యయోనిజుండు మత్యు * హీనుడైన
వాఁడు కలుగఁడెందు * వారింపరాని నీ యాసవీర్చుటెట్లు * లహకమగునొ.

ప॥ ఆయినను నీవాంఛితంబుఁడీర్చుట నాకు ముఖ్యంబుగావున నిటువిను.

—బ్రహ్మదేవుఁడు శివునితోఁ బ్రపంచస్థితిని జెప్పట —

మ॥ ఒకనాఁడేనును గట్టురామతయు నే * దో నైవైర సంభాషణం
బకలంకస్థితి సబ్బుచుక సురననీ * ప్రాంతప్రదేశంబులక
సుకుమారంబగు మందమారుతము మై * సోకంగ నెంతేని ద
ర్శక కాస్త్రాగ్రయనంబుఁజేయుచును భ * ద్రస్సుతికతోనుండగక.

తే॥ ఆప్సరోగణంబు * లరుణపల్లకోటి నధిగమించు కరత * లాంబుజముల
నిరతిఁజేసి మాకు * నీవాశులొసఁగెడి సంతసంబుగూర్చు * సమయమందు

చ॥ అంచహుమయిరొతు నద * నాబ్జములక నిగమోత్కరంబు రా
ణించగఁజేయువాఁడు కను * నీయగుణాకరయై విపంచి వా
యించు లతాంగితోఁగలిసి * యెల్లసుఖంబులఁ జెందువాఁడు స్వ
ప్తించెడి నేర్పువాఁడజుఁడు * చెచ్చెర మాకడఁజేరి యిట్లునక.

ఉ॥ నీవు కృపామయుండవు ము * నిప్రకరాఘ్నత నీకతంబ యీ
సావర జంగమంబయిన * జంతుచయంబు జనించు నీవకా
దే వెలయంగఁజేయుదు వు * మేశ్వర సత్వముఁబూనితామస
ప్రావృతచూతికనై జగము * నంత మొనర్తువు నిశ్చలకృతిక.

క॥ నీకెఱుంగరానివిషయం నీ కృతముఖయుగములందు , నేయెడఁగలుగుక
లోకేశ్వర తావక మాయాకలితములగునుగాదె ♦ యరయజగంబుల్.

చ॥ కనికరముఁ పహించిన జ ♦ గంబుగముల్ సుఖజీవనంబు గై
కొని చరియించు నిచ్చలును ♦ కోపమునక గనుమాయుడేని ప్రా
ణి నికరమెల్ల నాశమగు ♦ నీమది కెవ్విధిఁదోచునట్లుగా
కొనరునె యొండురీతిగ గు ♦ జోన్నత యీ సకలంబు చూడఁగక.

చ॥ శరనిధిత్వాణమై నిగచు , సంచయముల్ తురగంబులై ధరా
ధరము శరాసంబయి సు , ధా కిరణార్కులుబండి గండ్లునై
ధరణి శతాంగమైయలరఁ , దామరసాక్షుఁడుమార్గణంబుగా
నిరతిఁజరించు యోధుఁడవు , నీవు పురాంతక భక్తవత్సలా.

మ॥ కలుషాంభోనిధిమన్నులై దరిఁగనం , గాలేక కామాది శ
త్రులకుఁ లోఁబడి యింద్రియాశ్వచయ మెం తో బల్మి నీడ్వంగఁ జం
చలతక డ్రిమ్మరు లోకసంతతులఁ బ్రాం , చప్రేమ రక్షింపఁగా
నిలనీవంటి కృపాద్రక్షాచిత్తుఁడు కలం , డే యొక్కరుండేయెడక.

చ॥ జలధి తరంగసంచయము , చాడ్చున నెంతయు గ్రోత్త గ్రోత్తలై
పలుగతులక జెలంగెడి ప్ర ♦ పంచపరిస్థితు లంతకఠిన్
దలఁప నసహ్యమయ్యెడు వృ ♦ ధాయికఁ గాలముబుచ్చనేటికో
వలఁతియనుగ్రహించి యప , వర్గముగల్గెడి దారిసేయుమా.

తే॥ ఎందుఁగనుఁగొన్నఁగలుపమేయెసఁగుగాని సుకృతమనుమాట కనఁబడఁదకటజు
ధర్మముకొఱంతవడియె న ♦ ధర్మమునకు లొంగి చరియింతురెల్ల ర , నంగదమన.

తే॥ జగము దుష్టమయ్యె , జననాయకులు దుష్టులైరి దుష్ప్రవృత్త ♦ నాధిరతిని
ప్రజలు సంచరింప , బ్రభువులు మిన్నక చూచుచుండిరిపుడు , శూలపాణి.

కా॥ యుక్తాయుక్తములక గణింపరు సదు , దోయిగంబు వాంఛింప రా
సక్తికవీడ రసదనంబునెడ దు ♦ స్సాంగత్యముక మెత్తు ర
వ్యక్తుల్ దుష్టులునై చరితురు ఘనా , హంకారులై మానవుల్
భక్తికజాపరు వేల్పులందుఁ గుటిల , వ్యాపార పాఠీబులై.

తే॥ ఎట్టి నీచకార్య , మే యొకర్పంగ ముం దంజవేయుదురు ధ ♦ నాస్థలగుచు
బారుచంబువీడి ♦ ప్రత్యహమధముల సేవఁజేయుచుండ్రు ♦ చెనఁటులగుచు.

చ॥ ధనముగలఁ డమాయకుఁ డు , దారుఁడొకండెవఁడేని గల్గినక
బనివడి వానిఁజేరి పలు ♦ వంచనలక బచించి భీతిసా
విశయముఁ బూనియో యతని ♦ విత్తమునెల్ల హరింపఁజూతురే.
పునఁ గుటికాత్ములై నరులు , భూధరాచాప యిఁకేమనక దగుక.

- ఉ॥ భ్రాంతినివీడలేక త్మణః , భంగురమైన యాసచ్ఛరీర మ
త్రాంతము నిల్పుచుండు గలు , పంబనినక భయమింకవీడి వే
దాంతులమంచు గోవిదుల , మంచు నటించుచు వింతవారి న
త్యంతము మోసగించు దురి ♦ తాత్ములచైరి మనుష్యు లెంతయుకా.
- చ॥ అతిథులు ద్వారదేశమున , నాకొని రోదనముం బొనర్చుదు
ర్మతులయి యారగించుచు గ ♦ రంబు ముదంబును జెందువారలుకా
హితులవలె జరించి తుద ♦ కెద్దియొ సల్పి ధనంబుఁ గైకొనకా
మతిఁదలఁపోయువారును ను , మాధవ పెల్లు చెలంగి రుర్వరకా.
- సీ॥ దేవాలయములఁ బ్ర , తిష్ఠంతుమని వ్యాజముని చరించెడి ♦ హీనమతులు
సతిధిసంతర్పణం , బరుదెంచుడని పల్కి- పరిధవింపఁగఁ జూచు పాలసులును
కులగోత్ర భేదంబుఁ , దలఁప నేమిటి కైక , మత్థంబుఁ గనుడను ♦ మత్తచిత్తు.
లనుచితకార్యంబె , యై న సేమగులాభమగునేని చేయుదు , మనెడు ఖలులు
గౌరవము గల్గుననియెడి , కాంతక్షణి యనుచితాహార పానంబు , లర్థిగొనెడి
కలుషవర్తనులును బుణ్య ♦ కార్యవిముఖు లవని నెల్లడఁ జెలరేగి - రయ్యగిరిక.
- మ॥ ధనగర్వంబునఁ గన్న గానక , యవిద్యాబద్ధులై సాధువం
చనముక జేయుచు నాత్మగౌరవమునకా , స్వంబు హీనంబుఁ గా
గనుచుకా లోకము పాడివీడి తిరుగం ♦ గా గోరు దుర్బుధులై
మనుజుల్ ధర్మనియంతలైరి పెలుచకా , క్షాభారముకా గూర్చుచుకా.
- తే॥ తలఁప వర్ణాశ్రమాచార , ములు నశించె బైత్తక క్రియలెల్ల స్వ , ల్పంబులయ్యె
వాయువరుసలుఁ దప్పె బా ♦ పంబు బలిసె నేవతారాధనంబులు , చీసిపోయె.
- సీ॥ అగ్నిసాక్షిగఁ బెట్టి , యైన కామిమలుండఁ బ్రసరులకా గోరు , విరసలకును
దమ విత్తమెల్లవ్య , ర్థముగపాడైపోవ నిత్రగార్థము హరించు , హీనులకును
మోమోటముఁ జేసి , నేమంబు విడనాడి పాపంబులొనరించు , పందలకును
నాలుబిడ్డలకు నై ♦ యనుచితకార్యంబు లాచరించుచునుండు , నధములకును
వెలదికై తల్లిదండ్రుల , వేటుపుచ్చి వారిమరణంబుఁ గోరు న , వాఘ్యులకును
గోవధము నేయఁదలఁచెడి ♦ క్రూరులకును గౌరవము గల్గుచుండు నీ , కాలమహిమ.
- చ॥ పితృదివసంబులందును వి , వేక మొకించుకయైన లేక లం
జెత యిడుతమ్ములంబుగొని , స్వేచ్ఛఁజరించెడి పాపకారియే
స్తుతమతియై చెలంగు విబు , ధుండొకఁ దుండునయేని వానికికా
గతిగనరాదొకింతయును , గారివముకా బొసరింప రెవ్వరుకా.
- మ॥ సరివారల్ శన దాత్మతామసోమముకా , క్లాఘింతు గంచాసహి
ధరణీదేవత రెన్నికొరినను వా ♦ గ్లానంబుఁ గావించి క్ర

మృత శుక్లస్రియముల్ వచించుచును స • మృతనంబునేయంగలే
కరుచిక్ గూఢైడివాడె యుత్తమగుణం • డై యొప్పు నిధారుణిక్.

సీ॥ మర్యాదఁ దలఁపక • మధుపాన మొనరించి పడఁతుల బల్మిలు • టైదు ఖలులకు
గపట వేషముఁ దాల్చి • కనుచుండఁగ నె దారిఁగొట్టి రాక్కములాగు • మాశలకును
సత్యంబుఁ జెప్పక • సభలందు సాధుల కవమానమొనరించు • సాక్షులకును
ధనలాభముఁజేసి • తనవారి నైనను విడనాడి కడనుండు • దుడుకులకును
న్యాయపదములఁజేరి య • ధాధకవాదులనుని చెప్పుకొనుచు దు • ర్ధనము గడించు
దుండగీడులకును లొంగి • దోసమనక వారికడ నిల్చుఁగలుముల • పడఁతి యిపుడు.

స॥ మతియు బాతిభేదంబుఁ బాటింపక నీతిబాహ్యులై యవసరంబగుపట్ల దురన్నంబు
భుజించువారును ద్యూతంబు మరగి కొంపలాచ్చుకొనువారును మద్యపాన వ్యసనంబు
బునఁ బైతృకంబగు ధనంబు సర్వంబును, గొల్లవెట్టి దారపుత్రులఁ బోషింపజేసి
సన్యసింపువారును, మాంసాశనులై మత్తిలి చిత్త వృత్తిఁ జరించువారును, భూమి
హత్యాది పాపంబులఁ జేయువారును, సులభక్రోధులై యాయయి హత్యఁ
గావించి నేరంబుఁ బాపుకొన నవధూతలట్ల పరిభ్రమించువారును, దేవబ్రాహ్మణ
భక్తి విరహితులై యాత్మగౌరవంబు, గోరువారును, ననుచితా చారులును, కై
చార్వాకాది హీనమత ప్రవిష్టులును, శివనిందాపరులును, స్వమత దూషకులునై
యగ్రంబునకు భీతిక నరపాలకులకు లొంగక కీర్తిప్రతిష్ఠలఁ గోరక ప్రజల
నిరాటంకముగఁ జరియింపసాగిరిదియుంగాక

క॥ మగలకు వెలవరు పరులకు నగుదురు పల్లవులఁ గాంచి • నక మోదమనక
సోగసులఁ చేయుచునుందురు నుగువ లపత్ర పలునిరభి • మానవతులునై.

చ॥ పతి యతిలోక పౌరుష వి • భాసికుండైనను నిర్జైతారిగా
ట్టి యయినక సురూపజిత • దర్శకుండైనను యోగ్యయావసో
ద్ధతుండయినక గణింపక • వితండము నేయుచు సిగ్గుమాలి స
ద్ధతిఁగన కింతయేని కుల • కాంతలు త్రిమృరుచుండి కల్లెడక.

తే॥ పుట్టునింటివారు • పెట్టకయుండినఁ బెట్టిరనుచు వారి • పెద్దఁజేసి
రమణు నం దనాద • రముఁ జూపుదురు సతీత్వంబు వీడి గౌర • వంబులేక.

మ॥ అనురక్తుండగునేని భర్తయెడ ల • క్ష్యంబింతయుక లేక మ
న్నన నేయంగఁ దలంప కెప్పుడు నితాం • తం బాదరం బూనకుం
డిన దుర్మాగుణఁడటంచు మూరుదురు సం • దేహింపరే కార్యముం
బానరింపంగ లతాంగు లెల్లరు మహా • భూతంబులై ధారుణిక్.

సీ॥ పతిమాట కెదుగాడు • పనిబూనుటయెగాని పనిబూనఁదలఁపరు • భవనమందు
నాకోన్నవారిపై నాగ్రహించుటెగాని వేగ్రహింప రిడంగ • విడికదేని

యా యాయినగలఁ గై నేయఁగోరుటెగాని కోరిరు పూజింప • గౌరినింత
తనవారి కిష్టమిహ • ద్వంబు లిచ్చుటెగాని యభ్యాసములకీయ • రమలమతిని,
పలుకరించినయంతఁ బా • పంబు నాక పైఁబడి వధింపఁజూతురు • పతులనైన
కట్కటాధాత్రి గయ్యాళి • గంపలగుఁచు గాతలెల్లరు రాక్షసాం • గనలు వోలె.

మ॥ పతి యుచ్చిష్టము నారగించుట యసం • భావ్యంబు గా నెంచుచుకా
బతికే యెంగిలిఁ బెట్టఁజూతురు స్వభా • నం బైన చాంచల్యపుం
గతికిఁ లోఁబడి నిష్టై ర్యముకా గనక • యేకాంత ప్రసంగంబులే
నితరుల గోరవ జెప్పఁచుండు మదిలో • హేయంబు నానింతయుకా.

తే॥ మగలఁ గాంచి భీతి • లఁగ నేల వారి కాధిక్య మొనఁగుటెల • వినవృత్తి
నగుగడు గునమడుగు • లిడ నేలయని చెప్పకొనుచునుండునెపుడు • చనితలవని.

న॥ హరిహర భక్తిపూజ్యమయి • నాస్తికవాదము మించె నింతయే
గరుణయుఁ బాప భీతి యుప • కారము సాధుసహాయుకా గరం
బరునయిపోయె భగ్గు మడు • గంటె నధర్మము మిన్నముట్టె నీ
శ్వర యింక నేమి చెప్పుదుఁ బ్ర • పంచమునక విలయంబు గల్గునే.

—బ్రహ్మజేవుఁ డీశ్వరుని ప్రపంచమున భగ్గుగత్తుకై యవతరింపుచుని ప్రార్థించుట—

తే॥ ఇంతకుకా ముఖ్యకారణ • మిద్ధతేజాడైనవాఁ డొక్కరుండు ప్ర • జ్ఞాన్వితుండు
ధర నవతరించి యాశ్రమ • భృత్ములనుఁ బ్రజను బోధింపనుటయె • పరమపురుష.

తే॥ భగ్గుహానియై య • భగ్గుంబు మించు కాలమున నీవు ప్రతియు • గమున నెట్లా
యవతరించి ధాత్రి • స్థితి భగ్గుస్థాపనంబుఁ జేయుదువు ము • దంబుతోడ.

ఉ॥ ఈవు సరావరంబులగు • నెల్లజగంబుల కీశ్వరుండవౌ
జేవుఁడవుద్ధతారిజయ • వీక్ష వహించి జరించువాఁడవుకా
గావున నీవ యిప్పు డను • కంపవహించి జగత్త్రియంబులకా
బ్రోవఁదగుకా మహేశ • సురపూజిత పాదపయోజ బంధురా.

న॥ అనఁగు చరిత్ర నీవ యిపు • డక్కటికంబు వహింపవేని లో
కనికరమెల్ల నాశమగుఁ • గాచెడు శక్తి కలాఁడవండు నీ
కనికరమింత యుండుటను • గాచె జగంబుల సృష్టిజేయుచు
దును జలజాయతాక్షుండు కు • తూహలముకా ఘటియించు నెంతయుకా.

క॥ గౌరీనాయక యొకయవతారంబు ధరించి భువన • తలఁ బ్రోవుము దు
ర్వాంబైన యధర్మము నారింపుము భగ్గుమెల్ల • వలెడు నటులకా.

తే॥ అనుదినంబుఁ గృశించెడి • కట్టి వైవ కల్పభూమిరుహంబు న • నల్పమైన
కరుణ యను సాధ వన్నించి • క్రమమందు ఘలభరితముగఁ జేయుమో • పార్వతీశ.

మ॥ అని ప్రార్థించినఁ బంకజోదరుని కు • య్యాలించి జ్ఞాచక్రమున్
మనఁజేసుంగఁ దలంపుఁజెందితిపుడో • మానీంద్ర నీ వివిధం
బున న్ముత్యంజయుడై యయోనిజుఁడునో • పుత్రున్ మదిన్ గోరి త
ప్పనికై నీకు సుతుండ నయ్యెదను సం • భావించు నీ వంశమున్.

తే॥ నంది యను నామమాని య • సంతకల్పములు నినున్ బిత్తఁగా నెంతు • మునులలోన
నీవ పేర్కొన్నవాడవై • నెగడుదింక సంతసంబున నరుగు మో • సంయమింద్ర.

క॥ అని కోరిన వనము నొసఁగి కనుమఱిగఁ జూపకమాని • గాఢతపోని
ష్ఠ నెసఁగు మజ్జనుకుండా ఘనుఁడు మది నపానికాతు • క పరీతుండై.

చ॥ కృతినయితిన్ విశిష్టజన • క్రితమయ్యెను వంగడంబన
ద్గతి బడనున్న మత్పితృ పి • తామహు లెల్లరు నూర్ధ్వలోక సం
గతి ముదమున్ వహించిరి య • ఖండ సుఖానుభవంబుఁ జెంది యు
న్నతమతులైరి బాంధవులు • నాకు శివుండై సుతుండుగావుటన్.

తే॥ నాయుపర్జిన తప మ • సంతఫలదమయి సంతతానందమను గూర్చి సాధులోక
క్రితంతై పాసంగె మ • తీర్తి చయము మాదృశులుగలరే మహీ • మండలమున్.

మ॥ అని సంతోషపరంపరాంబుధి తరం • గాగ్రంబులన్ దోఁగుచున్
ఘనుఁడన్మానివరుం డనుక్షణ భవ • తాగ్ంతా ప్రవాహంబు న
ల్లనవారింతుచు నిశ్చలాత్ముఁడయి నా • లంకాయ నాఖ్యాకుండో
మునివంశంబు పవిత్రమయ్యెనని సం • పూర్ణాత్ముండై మెల్లనన్.

వ॥ అగ్నిహోత్రంబుఁ గావించువాడై యజ్ఞాంగణంబు డామున్ జని యప్పవిత్ర
దేశంబున.

—నందికేశ్వర ప్రాదుర్భావము—

చ॥ ప్రళయదివాకరాభు గుర • వందిత పాదసరోజు వజ్ర కుం
డల విచల చుచ్చితద్వయు జ • టాసుకుటాంచితు నజ్రహస్తు ని
ర్మలజలదోప మస్వసు న • మానుషదేహుఁ జతుర్భుజున్ గదా
కలితుఁ ద్రినేత్రుఁబాలునను • గన్గొనియెన్ మునినాథుఁ డచ్చటన్.

నీ॥ పుష్కలావర్తకం • బులు ఘేఘములు పుష్పవర్షంబుఁ గురిసె న • వారితముగ
నప్పగోనృత్యంబు • లంతట విలసిల్లె నమరగాయకుల గా • ననులు వెలసె
బ్రహ్మాది నిర్గుణుల్ • ప్రస్తుతజేసిరి సురదుందుభులు మ్రోసె • సురుచిరముగ
సకలదిక్కులఁ బుట్టె • జయజయ ధ్వనులు తెమ్మెరలు వీచెను మృదు • పరిమళమున్

బుగ్గజుస్సాను సంభవా • హీన మంత్రతతుల గానంబుఁ గావించి • సీతమతులయి
మ్రొక్కిరెల్ల ఋషులు భక్తి • పూరితులయి యేను మునితనూజత్వంబుఁ • బూనినపుడు

- చ॥ హరిహరపద్మగర్భులు బ • లారియు నాంగిరసుండుఁ జంద్ర భా
స్కరు లనిలాగ్గులుక ధనద • కంబుధినేతలు గాక్ష సేతులుక
వరుసఁ దవీయ భార్యలును • వారని ప్రేమవహించి యొక్క రొ
క్కరుగను ముద్దుబెట్టుకొని • కాగిటఁజేర్చి మఱించి రెంతయుక.
చ॥ లలిత తపోభిరాముఁడు శి • లాద మునీంద్రుఁడు హస్తపల్లవం
బులననునెత్తి ముద్దుఁగొని • పూతచరిత్రుఁడనైతినంచు లోఁ
దలఁచుచుఁ బొంగుచుక బలు వి • ధంబుల నృత్యము నేయుచుక ననుక
గిలకిల నవ్వువానిఁగని • కీర్తనఁజేసె మనోహరంబుగక.

— శిలాదుఁడు సంశ్శ్వరుని గొనియాడుట —

- తే॥ ముగురు వేలుపులకు • మూలమైన ఘుమండ వెల్లలోకములకు • నీశ్వరుండ
వాదిపూరుషుండ • పస్త్రద్యయ వృద్ధి కారకుండవీవు • గాడెదేవ.
ఉ॥ లోకహితంబుఁ గోరి బుధ • లోకము సన్నుతిఁజేయ నిష్ప్రధి
నాకు సుతుండనైతివె పి • నాఁ మనోహరహస్త పద్మ ప
ద్మాకమనాఁచితాంఘ్రియుగ • మామక భక్తికి సంతసించితే
వ్యాపలచిత్తుఁడైన యొక • పామరునిక గృహఁగావనెంచితే.
చ॥ జనుండ వీవ యీ సకల • జంతుచయంబున కెల్లలోకముల్
జనమునొందు నీయెడల • స్వము నీ కృపఁగోరుచుండుఁ బా
వనమను నీ సతత్వమునఁ • బ్రాక్తన కల్మషముక దొలంగి నే
ననఘుండనైతిఁ గాదె ని • భిలామరపోషక మామకాత్మజా
చ॥ చిర మనపత్యదోషమున • నేగినిజెంది కృశించు నాకు ని
క్కణి సుతుండనై తులము • గౌరవముక నిలఁబెట్టినావు దు
స్థరభవ సాగరంబు నిక • దాటుట శక్యముగాక యుండునే
పరమపవిత్ర నీ చరణ • పంకజముల్ మది నమ్మియుండుటక.

ప॥ అని సురలక గాంచి యిట్లనియె.

తే॥ కాంచిత మిరు మద్భాగ్యకలన లోకజనుండగు నవ్యయుండె మ • త్తనయుండగుచు
నాకు జనకత్వ మొసఁగె లో • కైక నాయకునకు నే జనుండనై • కోర్కెఁగంటి.

ప॥ అని పలికిన బ్రహ్మాదులు శిలాదుక గాంచి యిట్లనిరి.

చ॥ అనఘుండనైతి వీవు భవ • ద్యయ మెల్లఁ బవిత్రమయ్యె సా
ధునికన సేవతుండయిన • ధూర్జటి తావక పుత్రుఁడౌటనో
మునిపర దులభంబయిన • ముక్తి వహుపరిరంభణ క్రియా
గనిత శుభం బిలక సులభ • సాధ్యమె మయ్యెను నీకుఁజూడఁగక.

- క॥ ఆనందమయుండగు భగవానుడు నీపలమునందుఁ బ్రభవించియు బ్రహ్మానందముఁగూర్చు కలన పీనికి నంది యను పేరు , వెలయు జగములకా.
- చ॥ అని వచియించు నేలుపుల , కందఱుక విషయంబుతోడ వందన మొనరించి సంతసము ♦ నక ననుఁ గైకొనిపోయె నట్లు నుజ్జనకుడు సాధుక్తి తల ♦ సచ్చకుండు తపోవశీకృతా ద్రి నిలయుఁ దుత్తముండు పరి , శృంగుడు పావన పద్ధికాలకుకా.
- వ॥ అట్లు మజ్జనకుండు నన్ను బద్ధకాలకుఁగొనిపోయి నంత.

—నందిశేష్యుని జాత కర్మాదికరణము—

- నీ॥ అతుల బాహుచక్రువు , యమదృశ్యంబయ్యెఁ గనఁబడియెను చిన్ని , కరయుగం నొసఁటి మిక్కిలి కిన్ను , వెనమాయమై పోయె నయనయుగంబె విం , తగఁజెలఁ జడసున్న శశిరేఖ , బాడయెఱుంగరాదు కుటుంబ లో వెంట్రుకల్ , మెఱుంగువాఁడే గలగ నాటంక , శూలముల్ పాడగట్ట వరుణిమయేదృశ్య ♦ మై రహించె పజ్రకుండలములు లేవు ♦ పాపతొడవు లింతయును గానఁబడవు కా ♦ సంతయేని తెలివిగనరాదు దైవిక ♦ దేహమెల్ల నపహృతంబయ్యె మనుజుడ ♦ నైతిసపుడు.
- తే॥ పామరుండు వోలె , బ్రాకృతజ్ఞానం బొకింతయైన లేక , యెల్లవారలబ్బుగఁబుఁ జెంద , నా సమయమున మాయావృత్తుండనైతి ♦ ననఘయేను.
- ఉ॥ ఆగతియొనిజుండు వలె , నాకొనియేడ్చెడి నన్ను గాంచి సర్వాగమనేత్ర మజ్జనకు ♦ జబ్బురముక వగనాంది యక్కటా భోగివిభూషణుం డిట్లులఁ , బూనిక నన్ను బరీక్ష సేయునే యాగజన్మనేలనకు ♦ న్యాయమె నాయెడ నిట్లు సేయఁగక.
- చ॥ కరములు నాల్గులేవు తిగ , కిన్నులు గానఁగరావు స్వర్గ పీఠ పరివృతమయ్యె నేముకుట , భాగముఁ గానము చంద్రమః కలా భగణము నీ కుమారుఁడొక , పామరుడయ్యెడుఁ గాని వృత్తు సంత హరుడగునే హరుండు కరు , జాన్వితుడంచుఁ దలంచుటెట్లొకో.
- క॥ అని విలపించుచు నున్నెడ మునివరులొక కొండఱచట , మూఁగిన వారల్ ననుఁ గనుఁగొని యాశ్చర్యంబున మత్పితఁగాంచి వినయ ♦ మునఁబల్కి రొగికా.
- క॥ నీ వెఱుంగని యృక్షములనే విలపింపంగ నేల , యాశ్చర్యమహిమం బా వారి జగర్పదులకే విశదము గాదనంగ , నెవ్వఁడెఱుంగుకా
- చ॥ క్రతునిలయంబునకా , మనము కాంచినరీతి నితండు దైవిక స్థితిఁ గనుపట్టఁడంచు నుదిఁ ♦ జింతిలనేల నరుండవీవు నీ సుతుండు నగాకృతికా గనుట ♦ చొప్పడు నింతకె చంచలించి ప్రాకృతుని విధంబునకా బలుకు , దేహు మాయ నెఱుంగనేచ్చదే.

- క॥ అనవుడు సాలంకాయన తనయుడు మజ్జనుడింత • ధైర్యంబున నా
 కొసరించెభాతక రాద్రి నిభిలకృత్యమున నభిల • దివిజులు మౌగడక.
- ప॥ మఱియు నమ్మునివర్ణుండు చిరకాల ప్రాప్తుండనగు నాయెడ ననురాగంబు మెయి
 బెంచుచు దినదినాభివృద్ధిఁ దేజరిల్లు నాయెడ నెల్లప్రాణంబులుంచి నావలన నెం
 తయు సంతోషంబునఁ గాలంబుఁ గడపుచుండఁ గతిపయ దినంబులు చనియె సంత
 నాను సప్తమవత్సరంబు నిండిన
- సీ॥ శ్రుతివిహితంబుగ • సూరివరున్ మెచ్చ నుపనయముఁజేసి • విపులశక్తి
 ఋగ్యజుశ్శాఖల • నెల్లను బోధించి సామశాఖా సహ • సంబుఁగఁజిసి
 యంగచట్రము నేర్పి • యతులితాయు ధేదమును ధను ర్వేదంబు • బోధపరచి
 యలువదినాల్లవి • ద్యుల సుకరమొచ్చి గాంధర్వ మశ్వలక్షణము హస్త
 చరితము మనుష్యలక్షణ • మరయనెల్ల లిప్తల నెఱిగించి సరివార • లెప్పుడు నంది
 కేశ్యునిఁ బోలువార లెం • దేని గలుగరని నుతింపఁగ యశ మొందు • నటులఁజేసె.
- ప॥ అట్లుప్రసీతుఁడనై యుపదిష్ట సకలవిద్యాకలాపుండనై తలిదండ్రులకు మోదంబుఁ
 గూర్చుచున్నెడ నొకనాడు.

—మిత్రవరుణులు నందికేశ్వరుఁ గాంచవచ్చుట—

- క॥ గురుతర తపోభిరాములు నిరత శివాచారతులు ము • నివ్రవరులు భా
 స్మర తేజులైన మిత్రవరుణులనెడివారు యోగ • బలులు మహాత్ముల్.
- సీ॥ తొలిపాఠములను వల్లెలు వేయుచును బ్రహ్మచారు లొక్కయెడ నింపారుచుండ
 నొకవంకఁ బరమ తత్వోపదేశ మొనర్చు బ్రహ్మసింహవర్యులు • పరిధవిల్ల
 నొకమూల జంధ్యము • లతుముక్కువేయుచు వృద్ధులౌ మానులు • వెలయుచుండఁ
 బ్రవిమలభక్తి సం • పన్నులై యొకకొండ రతిధుల కర్ణవృషా • ద్యంబులిడఁగ
 నగ్నిహోత్రంబులను జేయు • నట్టివారు దేవతార్చనముంబులఁ • దెచ్చువారు
 గలిగి సుకృతాస్పదంబు నై • కనులవిందు సేయుమా పర్ణశాలకుఁ • జేరిపుడు.
- చ॥ కులపతియైనవాడు ముని • కుంజరుఁ డద్వైతక్షీరుండు ని
 ర్మల చరితుండు ధీరుఁ డస • మానుడు మత్పిత యట్లు జేరు నా
 రల విలసత్ పోధనుల • గాజితమూర్తులఁగాంచి భక్తిసం
 కతిత మనస్కుఁడై యెదురు • గాఁజని తోడ్కొనివచ్చి కేర్చిమై
- తే॥ అర్హపాద్యాని పూజల • నాచరించి యెచటసౌ యాడుకొనువాని • నీశకల్పు
 నన్నుఁగొనివచ్చి చూపి యీ • చిన్నవానిఁ గాంచితిరె యంచు వారికిఁ • గానిసింఁచె.
- ఉ॥ ఆ మునివర్యులకా నను ని • రామయు నిశ్చలచిత్తు బ్రహ్మ తే
 జోమహిమాంచితక సకల • సూరిసుతున్ గని చేరఁజిరి గా
 గామున మేను దువ్వుచుఁ గ • రంబులఁ జెక్కుల నొక్కుచున్ గృపా

ధాములునై కనుంగొనిరి , దద్దయు నాతనువెల్ల మాటికిఁ

క॥ పానః పునికంబుగన మ్మానివరులు సన్ను గాంచి ♦ మానసమున నెం
తే నెగడు నసలతుష్టిని బూనికఁ దెలియంగ నీక , ముదమె రహింపక .

తే॥ తొలుదొలుత గల్గినట్టి సంఘోష మెల్ల విదితమై నెమ్మొగంబున వెలయుటయును
గాంచి జనకుండికేమి ప్రా , ప్రించుననుచుఁ గంపమొందుచు గద్దదికమున ననియె .

చ॥ అనులిన చిత్తులార తన ♦ యాగ్రణిఁ గంటిరిగా భవిష్య ద
ధృక మెటుల వీనియందు విత , తంబయి యొప్పు నుమేశ్వరప్రసా
దమున లభించినాడితఁ డు , దారగుణాధ్యుఁడు నై మదీయ వం
శము నభివృద్ధి నేయునె య , శబు గడించునె చెప్పరే యిఁకక .

ఉ॥ ఈ మునిపల్లెవారు తమ , యెల్లసుఖంబుల కీ కుమారుఁడే
ధామమటంచు నెంచి ప్రమ ♦ దంబునఁ బ్రాణచయంబు వీనిపై
నేమము నేసినారు ధర , ణీధర చాపు ననుగ్రహంబు మా
కేమిఫలంబొసంగెడి నొ ♦ యింతయుఁ దాచక చెప్పుడాయిఁకక .

క॥ మీ ముఖవైఖరిఁ గనుంగొనఁగా మాకు భయంబు హెచ్చుఁ , గనికరమున నీ
మామక పవిత్రవంశ త్రేమంకరుఁ గుఱించి యెట్లు , నెప్పందలతుగో .

వ॥ అని పలికిన మిత్రావదులు లొకింత చింతించి మజ్జనకున కిట్లనిరి .

చ॥ మునివర యిక్కుమారునెడ , మోహముఁజెందఁగ నేలనయ్య యీ
యనఘున కొక్కవత్సరమై , యాయువుగల్గినయట్లు మాకు నె
మ్మమునఁ టోచు నింక నను , మానముఁ జెందకు నీ యభాగ్యమే
యెవరిచె నిట్టి పాపము గు , ణోన్నత తీరునె చింత నేసినక .

చ॥ తనువు లనిత్యమూర్ పురుష , ధర్మము ధైర్యము పూర్వసంచితం
బున జనియించు చుండెదరు , పుత్రులుఁ బుత్రికలుక బుణంబు దీ
రిన యటుమీఁద నిల్వర్థ ధ ♦ రిత్రి మహార్తమయేనివారికై
యనఘులు చింత నేయుదురె ♦ యాదట కార్యముఁ జూడ కింతయుక

ఉ॥ ఎందఱఁ గాంచలేదొ జని , యించెడి వారలఁ జచ్చువారిని
కెందఱఁ జూచుచుండమొ మ , తెందఱఁ గన్గొనఁబోమొ వారికై
కుండి కృశింప నేఫలము , గుణ విధిఁ దాటుఁగ నెట్టివారికై
నందరమానె మానికుల , నాయక నీవఖిలంబెఱుంగవో .

తే॥ సర్వమునకు నేత , శర్వుఁడా దేవుని యిచ్చ యొప్పు డెట్లు ♦ లెసఁగుచుండు
నప్పు డటుల జరుగు ♦ నఖిలంబు తద్భిన్న కార్య మించుకయును ♦ గలుగఁదెవుడు .

తే॥ కొడుకెవఁడు తండ్రియెవ్వఁడుఁ పడఁతి యెవత మగఁడెవఁడు వారికిట్టి సంబంధమేల
కలిగె నెందాక యుండుని ♦ క్కార్యకర్తయెవఁడొ యెఱుంగంగ శక్యమేయెవ్వరికిని .

సీ॥ ఇలఁబిపాసాప్రేరి ♦ తులయి నీరాగారమునఁ జేసుకొని త్రావి ♦ చనెడు నట్టి
పథికుల వడుపునఁ ♦ బ్రాణసంతతి పూర్వకగ్మ చోదనమునఁ ♦ గలుపమూల
మగు నీ శరీరంబు ♦ నందుఁ బ్రవేశించి తమ వచ్చినట్టి కృ ♦ త్యంబు సల్పి
వేజనుచుండుట ♦ విధిహితంబగుఁగాదె యంతమాత్రమునకె ♦ యెఱుక లేని
వారిఁబోలి వగవఁ ♦ బనియేమి వగచియు నిలుపఁగలరె యెట్టి యలఘు మతులు
ప్రకృతి ధర్మ మిదియ ♦ పరమేశు సంకల్ప మరయ నెట్టివారి ♦ కైనఁ దరమె.
మ॥ అనినఁ గన్నుల దుఃఖిబాష్పములు దే ♦ హందెల్ల స్నానంబుగా
నొనరింపఁగను గుండె బాదుకొను చ ♦ యో పుత్రకా పుత్రకా
యని దుఃఖించుచు మిన్న జూచుచు త్తణం ♦ బట్టుండి హాహాయటం
చును నేలకబడి ప్రాణముల్ విడచె న ♦ చోనున్నవా రేడ్వఁగఁ.
చ॥ కనుగొని మత్పితామహుఁ డ ♦ కాల భవంబగు నమృహాలయం
బునకుఁ బ్రతిక్రియక సలుపు ♦ బుద్ధియే లేమిని నన్నఁగూర్చి త
త్తనయుడు పంచతకఁగను క ♦ తంబునఁజూ వగపూని ప్రాణముల్
తనువునఁ దాల్పనొల్లక పృ ♦ ధా యుసురుల్ విడచెక సుతార్తిమై.

—శివుఁడు నందీశ్వరునకు వరమొసఁగుట—

వ॥ అంత నేనును మామకాశుభశంకితాత్ముఁడై నాకతంబున నకాల మరణంబుఁగాం
చిన తండ్రిని, పుత్రశోకాకుల చిత్తుఁడై మృతిఁగాంచిన పితామహుని సాలంకాయ
మనిఁ గాంచి చింతించి యమృహాత్ముల బునర్జీవితులఁజేయు టొండె నిజప్రాణ పరి
త్యాగంబుఁజేయు టొండె ముఖ్య కర్తవ్యముగ నిశ్చయించి గంగాతీరంబునఁ జేరి
యీశ్వరాధారాధనఁ గావించినఁ బరమేశ్వరుండు ప్రసన్నుండై యిట్లనియె.
మ॥ రసయామృత్యుభయంబు నీకుఁ గలదే ♦ తధ్యంబుఁ జింతింపవే
నను నీవానినిఁగాఁ దలంపవె జగ ♦ న్నాథుండనా నాకు నీ
కును బేధంబు చెలంగునే సకల ♦ దక్షుండైన నీ తండ్రికిఁ
దనువుక వీడుట న్యాయమానె సుతవా ♦ త్వల్యంబుచే నివృధిక.
క॥ మిత్రావరుణులఁ బరమపవిత్రులనే నంపి తిటుకు ♦ విజ్ఞులునారల్
ఛాత్రులు నాకు శిలాదుని మైత్రీక గనవచ్చినారు ♦ మహితగుణాఘ్నల్.
చ॥ తొలుత శిలాదమానికె గు ♦ తూహలముక గలిగించె నెద్ది వే
ల్పులు దనుజుల్ మునిప్రవరు ♦ లుక విమతింపఁ జెలంగె నెద్ది ని
ర్మలమయి నిష్కలంకమయి ♦ రాజితమై నుతిఁగాంచె నెద్ది యా
లలితము దైవికంబు శుభ ♦ లక్షణలక్ష్మితమైన దేహముక.
క॥ ఏన యదృశ్యమొనర్చితి మానవదేహం బొసంగి ♦ మానీంద్రునకుక
మానసము సంశయాస్పదమై నీయెడఁ జగచలించె ♦ నస్థిరమగుచుక.

- చ॥ అమలినచిత్త నిస్తుతీచి , యాత్మ శరీరములకా దొఱంగి రు
త్తమచరితుల్ భవత్పితృ పి ♦ తామహు లిష్టుడమత్కృపకా స్వజీ
వముల ధరించి మించెదర , వారితమా భవదీయ పూర్వపు
ణ్యము కతనకా బిత్సఘ్నుడను ♦ నట్టి యక్షి రి నశించు నీ కింకా .
- మ॥ అమృతత్వంబు వహించి నిర్జరుడవై ♦ యక్షిణ దేహుండవై
యమలాచారపరుండవై -నిఖిలలోకా ♦ ధీశ్వరత్వంబుఁ గాం
చి మదీయాంగణపాలకుండవయి ని , శ్రేయః పరీతుండవై
న మహాయోగ బలాన్వితుండవగు దో , సంపీశ నీవింతటకా .
- తే॥ స్వప్నముననైన నీ కళు , భంబు గలుగ దెల్లయెడల జయమె లభి ♦ యిచ్చుచుండ
బ్రహ్మగణరాజ్యమున కీవ , రాజవగుదు వనఘచిత్తుడవయ్యెద , వమరులంద
తే॥ మత్సదృశ పరాక్ర , మంబు మద్వీగోపనుమగు వీర్యమును స , మస్తలోక
పాలకత్వమును గృ ♦ పామతి నీ కిచ్చితింక నేమినలయు , నిపుడచెపుమ .
- చ॥ అని కరుణారసార్ద్ర హృద ♦ యాంబుజుండై గిరికుండు పల్కుచుకా
దనకునిధింద్ర ముఖ్యవిభు ♦ ధ ప్రకరంబులలోన నెవ్వడో
విషయముతో నొసంగిన ప ♦ విత్ర కుశేశ యమాల మెల్లనకా
దనువున నుండి తీసి ప్రమ ♦ దంబున నామెడవైచె నంతటకా .
- చ॥ భుజద శకంబు పంచముఖి ♦ ముల్ నయనత్రితయంబు వ్యోమమూ
ర్తజములుఁ జర్మవస్త్రమును ♦ రాజకళాభరణంబుఁ బుష్కయౌగ
భుజగమయాంగదంబులును , భూతివిభూషితగాత్రవల్లియౌగ
ద్రుజగములేలు శక్తి యస ♦ దృఢ హిమంబును గల్గె నయ్యెడకా .
- ఉ॥ మారట శంకరుండనయి ♦ మారుని బీరముఁ బాఱిదోలు సిం
గారముఁ గల్గి ముమ్మెనలఁ ♦ గ్రాలెడు వాలాకాకిలఁబూని దు
ర్వార పరాక్రమక్రమ ప , రాజిత రాక్షస సంసయుండవై
మేరు శరాసనుండనయి , మించితి నెల్లరు సంభ్రమింపఁగకా .
- తే॥ ఆటుల లోకోత్తరుండవై ♦ యతులిత ప్రభావ సముపేకుండనయి యబ్రుంబుగొ
ననుగనుంగొని దరహాస , మును సలుపుచు కాలకంఠుండు మామక ♦ కరముఁబట్టి
- చ॥ కలును వినాశకంబు శ్రీత , కామ్య ఫలప్రదముకా జటాటవీ
కలితము నౌషధీశకర , కంపిత నీరము స్వర్ణపంకజో
ల్ల అదురుపీచికా నివహా , లాలితముద్ధత చట్టద ప్రభా
చలితము పూతమై యలరు ♦ స్వర్ణదిఁ జూపుచు సంతసంబునకా .
- చ॥ విలసితమైన యొక్క జల ♦ బిందువుఁ గైకొని చూడు మికణం
బలరు నదీమతల్లియగు , నంచు వచ్చించుచుఁ బాఱజిమ్మినకా

సలలిత నీరయైకమల • మండ విరాజితయై మహాతరం

గలలితయై తనచ్ఛేదని • కన్నులపండువు గూర్పు చెంతయున్.

తే॥ అంత నన్నుచోసని గాంచి యనఘుడైన తరుణ శశిశేఖరుడు జటో, దకముకతనఁ
దనచెగావున నిది జటో, దకయనంగఁ బరగెడి సటుంచు బలికి శాంకరిని గాంచి.

తే॥ ఎవ్వడేని భక్తుఁ • డీ జటో, దకయందు నెసగు భక్తిమునుగు • నేని వాడు
పాపముల దొలంగి • ప్రవిమలంబగు నుక్తియాంతికంబుజేరి • యలరు నెపుడు.

చ॥ అని వచియించుచుకొని గిరికుఁ • డద్రుజ కిట్లను దేనికాంచితే
తనయుడు వీడు నీకితఁ డు • దాగుజాన్యుడటంచు నన్ను గై
కొని జగదంబపాదముల • మహా బ్రణుతింపఁగఁజేయ నా జగ
జ్జనియుఁ బాణిపద్మముల • జక్కఁగ దువ్వుచు ముద్దు నేయుచుకొ.

—పంచనదప్రభావము—

తే॥ పుత్రవాత్సల్యమునన య • ప్పడు జటో, దకాంబు శీకరత్రితయంబు • మాస్త పల్ల
వమునఁ గొని మామకొత్తమాం, గమునఁ జల్ల నా కణములు నదీత్రయం, బైగహించె.

తే॥ ఆ నదీత్రయముం గాంచి • యంగకారి యెసఁగుఁ ద్రిస్రోతసంబన • నిదియటంచుఁ
బల్కె నద్దానిఁ జూచి సా • ధ్యసము కతన నే నలచి తప్పడొకనదియెసఁగెనందు.

తే॥ మామకధ్వని జనిత ని • మ్మగయగుటను నది వృషధ్వని నానొప్పె • నవనియందు
నందు మునిగిన నరున కా • యిందు ధరుడు సకలవరము లాసంగు నిఃస్సంశయంబు.

చ॥ సకల జగన్ని యంతయుగు • శంకరుఁ డట్లు కృపార్ద్ర చిత్తుడై
ప్రకటిత దివ్య తేజము సుప • ణ్ మయంబుల సన్మణి ప్రభా
నికర పరీతముకొ నిజవి • నిర్మల మాళితటీనిబద్ధనా
మకుటముఁ గుండలంబులును • మహ్మవ నామ నలంకరించినకొ.

చ॥ కనుగొని పద్మనీపతి వి • కర్తనుడయ్యెడఁ గర్మసాక్షియై
తనరుచునుండు వాడగుటఁ • దద్దయు నాయెడ గౌరవంబునకొ
వనద జలంబుతోఁ గుసఁమ • వర్షముతో నభిషేచనం బొన
ర్చిననపు డజలంబులు ప • రీతములయ్యెను గుండలంబులకొ.

తే॥ అంత నా సునర్ణ మయంబు • లైన కుండలముల జనియించె నొకనది • యమలనీర
యగుచు జాంబూనదమకుట, మందుఁబడిన వారియెల్ల మఱియొక స్రవంతియయ్యె.

చ॥ క్రమంబున నా చెండునదులును సువర్ణయనియు జాంబూనదయనియుఁ బ్రఖ్యాతిఁ
గాంచె. జటో, దకయుఁ ద్రిస్రోతసయు వృషధ్వనియు, సువర్ణయు, జాంబూనదయు,
గలిసి పంచనదయని ప్రఖ్యాతిగాంచె. ఏను పితృపితౄమహుల నుజ్జీవితులఁజేయఁ
దలంచి యాశ్వరుని గుఱించి జపించిన త్రైత్రంబు జప్యేశ్వరంబునాబడు. అందు
నామ వరంబొసంగిన పరమేశ్వరుండును జప్యేశ్వరుండు నా నుతిఁ గాంచె.

— జ్యేష్ఠ మహాత్మ్యము —

- మ॥ ధర నేమానవుడైనఁ బంచనద తీ ♦ గం బాడి జ్యేష్ఠరుక్
స్థిరభక్తికా భజియించునేని సతత ♦ శ్రేయస్కరుండమ్మహా
శ్వరుఁ డెల్లప్పుడు వాని కంఠములు వాం ♦ ఛాసిద్ధిఁ గూర్చుకొనినం
తర సౌఖ్యంబున మించి వాఁడు ప్రచుర ♦ త్వంబుక వహించుక వెసక.
- క॥ పంచనద స్నానముఁ గావించిన మానవుఁడు చెందు ♦ విమలపదంబుక
గాంచనగర్భునకును వర్ణించుట శక్యంబగు నె ధ ♦ రిత్రి యొకపుడుక.
- క॥ నరుఁ డెన్ని వేలయుగములు పరమతపముఁ జేసియైనఁ బడయని జ్యేష్ఠ
శ్వరు సాన్నిధ్యము వడయుక స్థిరమతిఁ బంచనదమాడి ♦ ధీరుండగుచుక.
- చ॥ గొనకొని యశ్వమేధములు ♦ కోటి యొనర్చి మనుష్యుఁ డేఫలం
బునుగనునట్టి సత్ఫలమె ♦ పొందును పంచనదంబు నాడినక
మనుజుఁ డనేక వర్తములు ♦ మానక చేసిన యెట్టి హత్యలై
నను నశియింపఁ జేయుఁ గరు ♦ జానిధి యాకుఁడు దానమున్లెక.
- చ॥ అని శైలాది వచియించి ససత్కుమారునితో వెండియు నిట్లనియె. అట్లు బరమేశ్వ
రుండు విశ్వకర్మ నిర్మితంబగు కిరీటంబు నాకొసఁగి జగన్మాత యగు హైమవతిక
గాంచి యిట్లనియె.
- చ॥ ఇతఁడు పరోపకారకుఁ ♦ డెల్లజగంబుల నేలు శక్తి వాఁ
డతుల పరాక్రమోన్నతుఁ డ ♦ హంకృతి దూరుఁడు మాకు నిష్ఠుఁడ
ప్రతిహత తేజఁ డుత్తముఁడు ♦ భాస్కరతుల్యుఁడు నందికేశుఁ డీ
చతురని మద్గణంబునకు ♦ శాసనకర్తగఁ జేయ నెంచితిక.

— శివుఁడు పార్వతితో సంవీళుని ప్రమధాధిపతిగ జేయుమనని చెప్పట —

- చ॥ పరహృదయజ్ఞుడై వితత ♦ బాహుబలంబున నెట్టి శాత్రవో
త్కరమునకైన భీతిలక ♦ తానొకరుండె రణాంగణంబునక
స్థిరమతినిచ్చి పోరఁగల ♦ తేనువఁగల్గిన వాఁడె కా చమా
భరము వహింప నహుక ఁడగు ♦ స్వామికి మోదముఁ గూర్చు నెప్పుడుక
- చ॥ చతురతగల్గి యుండియును ♦ స్వామికి భక్తుడుగాకయుండునే
నతని కితంబుక ఫలము ♦ నందఁ డొకింతయు జ్ఞానగ్రవుండు భూ
పతికి హితంబుఁగోరియును ♦ వాఁడు సమరుఁడుగాకయుండునే
సతులయశంబుఁ గోల్పడి ధ ♦ రాధిపుఁ డాత్తఁ గృశించు నెంతయుక.
- తే॥ స్వామిభక్తుఁడగుచు ♦ సర్వసమర్థుడై యలరువాఁడొకండె ♦ యర్హుఁడగును
చక్రరక్షణంబు ♦ సలుప నాతని కారణమున నిరతక్తి ♦ నందు జేఁడు.

చ॥ అతుల భుజాబలుండితని , కన్న మరొక్కఁడు గానరాఁడు భూ
తతతి కధీశ్వరుండయి ము , దంబును గూర్వఁగలట్టివాఁడు మ
దితుఁడెత డీతనిక గనిన , నెంతయుఁ బ్రీతిసెలంగు నాకు నీ
చతురునకీదలఁచితిని , సర్వగణాధిపతిత్వ మియ్యెడక.

క॥ నీ యభిమత మెట్టిదో కాత్యాయని యెఱిగింపు మీతఁ , డర్వుఁడకాదే
నా యభిల బలంబునకుఁ ధీయుక్తఁ బ్రభుత్వమాన , దిటముదలిర్పక.

చ॥ అనుటయు శైలపుత్రి దర , హాస రుచుల్ విమలౌష్ణకాంతులక
గొనకొని సంక్రమించి యొక , క్రొత్త మెఱుంగుల నీన భక్తియుక్
వినయము చెంగలెంపఁగ వి , వేకము నీతియు విస్మరించుచుక
ఘనుని శకాంకశేఖరుని , గన్గొని పల్కె ననల్పబుద్ధిమై.

మ॥ అనఘానన్నుఁ బరీక్ష సేయుదువె నీ , కై నట్టి పుత్రుండు నా
కును బుత్రుండగుగాక యన్యుడగు నే , క్రూరస్వభావంబుఁ గాం
తునె నీ యిచ్చెడు గాణపత్యమున కిం , దుక విఘ్నముక జేయుదా
ననె నీ చిత్తము చొప్పుకాక యొక చం , దంబూని వర్తింతునే.

క॥ దేవా నీకీతనిపై నేవిధి వాత్సల్యమెసఁగు , నీ దేవికి న
ట్లే వాత్సల్యముగలదని భావింపునుటంచు వేర , పలుకవలయునే.

తే॥ గుతుఁడు నాకితండు , శూరుఁడు జగదేవీరుఁ డితినికన్న , వేర యొక్కఁ
డహుఁడనుచుఁ బల్కు , టనుచితమనియేన యెఱుంగుచుదాన , నేమహేశ.

తే॥ అనఘ జగదేవీరుఁడ , వైన నిన్నుఁ బరిణయంబయి నే వీర , పత్నినైతి
శూరుఁ డీతండు నాకిట్లు , నూనుఁడగుట శూరమాతనయితి నిర్వి , కారనయితి.

చ॥ ఇతనికి గాణపత్యమిడు , లే యుచితంబని మున్నయేదలం
చితిని పరేంగితజ్ఞుడవు , శిష్టజనావన దీక్షఁబూని సం
తతముఁ జరించు నీవును ని , తండె సమర్థుడటంచు నాత్మ నెం
చితి వదిగాన నీ తనికె , నేయుము భూతగణాభిషేకముక.

ఉ॥ ఎంతటి క్రూరచిత్తలగు , నింతులకేనియుఁ బుత్రులందు న
త్యంతముఁ గ్రేమముండునిలఁ , దండ్రులకన్న నటం చెఱుగాగ వే
సంతసమయ్యె మత్సుతుఁడు , సర్వగణాధిపతిత్వమాని నా
కంతయుఁ గూర్చువంచు నభి , లేశ్వర శంకర భక్తవత్సలా.

తే॥ మంగళస్నాన మొనరించి , మహిత రాజ్య పట్టభద్రుండగుచు వెల్లు , వాని యతునిఁ
గాంచు టెప్పుడొకొయి , కాచియుంటి నధిప యాలస్యమేల నే , యంగనింక .

చ॥ ఒక గణరాజ్యమే యనకు , మో కరుణాకర నందికేసుఁ డే
లికయయి యెల్లలోకముల , లీల భరింపఁగ నేర్పువాఁడు తా

వక కృపగలునేని యింక ♦ వాడక నీ వచియించినట్లు యీ
 యునుటిల చిత్తునందున గ ♦ జాధిపతిత్వము నిల్పు డెంతయున్.
 క॥ అనివచియించిన నుమంగనొని హృ పరీతుడగుచు ♦ గోమలి నంది
 శునకన్న వేరొకండిల మనకు హితుడుగల్గునే య ♦ మానుషశక్తిన్.
 తే॥ పరమధన్యుండు నందికే ♦ శ్వరుని గణపత్యమున నిభిషేకింతు ♦ బడతెయిపుడ
 యింత సైరింపుచుని వచి ♦ యించి హరుడు గణపశుల స్మరియించె న ♦ భండశక్తి.

—నందిశ్వర పట్టాభిషేకము—

మ॥ జగదీశుండు శశాంకశేఖరుండు వి ♦ శ్వత్రాణ దక్షుండు స
 ర్వగురుండక్కటికంబు మీఱ గణ సా ♦ ప్రాజ్యాభిషేకంబుఁ జే
 య గజాధీశుల సంస్మరించుటయు రౌ ♦ ద్రాకారులౌవారు భూ
 తగజేశుల్ హరుపాదపంకజములన్ ♦ ధ్యానించు చపట్టునన్.
 నీ॥ త్రిణయసోన్నత ముఖుల్ ♦ దివ్యసహస్రహస్తులు సహస్రాయుధ ♦ కలితరుణ
 శతకోటి కాలాగ్ని ♦ సంకాశులును జటామకుటధారులు భూతి ♦ మండితులును
 దంష్ట్రాకరాశన ♦ దనులు భీకరమూర్తు లభియును నిత్యశు ♦ ధులు మహాత్ము
 లుయతర వ్యాఘ్రు చ ♦ శోక్తరీయలు నాగమజ్జాపవీతులు ♦ యజ్ఞభుజులు
 విమల మందాకినీ పయో ♦ విలస చు త్తమాంగులు పినాకధరులుఁ గా ♦ మాంతకులుఁ
 శూలటంక గదాధరుల్ ♦ నూరిలోక సేవిత పదాంబుజుల్ జయ ♦ శీలలితులు.
 నీ॥ తురగవారణ వృష ♦ హరి మృగటవిమాన ముఖవాహనా రూఢు ♦ లభిలవిడు
 పటహ భేరీవేణు ♦ పణవమృగల మృదంగాదివాద్య పరిక ♦ రాభిరాము
 లతుల పరిఘ పట్ట ♦ సాది దివ్యాయుధ కలితహస్త విగాజి ♦ తులనశులును
 నవరత్నభుచిత నా ♦ నాకార శోభిత హాటకమనుజ్జోత్త ♦ మాంగయుతులు
 నేకముఖు లనేముకములు ♦ నిద్రతేజు లూర్ధ్వరేతసులును భీక ♦ శోగ్రదృష్టు
 లైన భూతగజేశ్వరు ♦ లంఘకారి సన్నిధిఁ జేరవచ్చి రా ♦ సమయమందు.
 తే॥ ఆటల నేగుడెంచి ♦ యాదిమదంపతులైన శంకరునకు ♦ నందికును
 వందనం బొనర్చి ♦ వారనికడఁక నిట్లనిరి వేల్పులెల్ల ♦ రదరిపడఁగ.
 చ॥ పురపార యేల సిల్పితిని ♦ భూతగణంబుల మమ్ము వీఁగ కా
 శరధుల నింక జేయుదుమొ ♦ సర్వధరాధరముల్ బెకల్కుమో
 హరిహయ పద్మసంభవ ము ♦ భామరసంతతిఁ గట్టి జెత్తు మో
 ధరణిని వ్రక్కలించుమొ ప ♦ దంపడి మా కెఱుంగంగఁ జేయుమా.
 ఉ॥ తారల డుల్లఁజేయుదుమొ ♦ పైత్యచమూ నివహంబు నిష్ట సం
 హార మొనర్చి వత్తుమొ గ్ర ♦ హంబుల వేజని మ్రింగివైత్తుమో

ధీరతఁ దక్షవాసుకులఁ • ద్రిన్వి ధరణ్ వెనఁగొట్టి చీల్చుమో

వారకమిత్తి నాలుకల • బల్మినిలాగుదుమో వచింపుమా.

క॥ అనిదెసలు మారుమోయఁగఁ ఘనగర్జనవము వోలెఁ • గతిస ధ్వనులఁ
మునుకొని పలికెడి గణములఁ గనుఁగొని వచియించె నీల • కంఠుండిటులఁ.

చ॥ ఇతఁ డవనిసుగోఽత్త ముఁ డ • హీనచరిత్రుఁడు మత్కుమారుఁడీ
చతురుని సర్వబూతగణ • శాసనకర్తఁగఁ జేయఁసెంచి య
క్కతమున మిమ్ముఁబిల్చితిని • గౌరవబుద్ధి నుదాఙ్గ మిగలం
చితమగు వస్తుసంచయము • సిద్ధమొనర్పఁడు వేగ నియోడఁ.

చ॥ అనిన గణేశులెల్ల విన • యంబున నంజలిఁజేసి గేవ నీ
తనయుఁడు నందికేశ్వరుఁ డు • దాగుజాడ్యుఁడు మాకధీశుఁడై
యునికియె సమృద్ధిఁబగు ని • యుక్తునిఁజేయుము వస్తుసరచయం
బు నిపుడ సంగ్రహించెడము • భూతము లీతనినే తలంచెడుఁ.

వ॥ అనివచియించి

నీ॥ తలఁచంద్రకాంత ఖ • చితకుడ్యములతోడ స్వర్ణరచిత గవా • త్తములతోడ
హరి నీలమణి కల్పి • తానల్ప వివిధ కవాటచిత్రిత కథా • వళులతోడఁ
గన దురుషదృరా • గప్రభాశోభిత చారుకట్టెను సభా • స్థలులతోడ
నభ్రంలిహోన్వత • హరి శృంగారలఁబిత దివ్యోత్సవ సం • తతులతోడ
నమల పట్టాభిషేకోత్స • వావలొక నాగతానేక లోకపా • లానుకూల
శతసహస్రాపవరక సం • చయముతోడ నలరు దివ్యసౌధంబుల • నలవరించి.

వ॥ ఆ సౌధగాజములందొక విశాలభవనంబునఁ బామికరప్రభంబును ముక్తాదామాలం
కృతంబును మణిమయ రత్నావళాసితంబును, వైడూర్య మయకింకిణీజాల సంయు
తంబును, శతయోజన విస్తీర్ణంబును, నగు నొక మండపము నిర్మించి తన్మధ్యభాగ
మున జాంబూనద వికారంబును నీల ప్రజమయ పాదపీత సంకలితంబును, నగు
సింహాసనం బేర్పరచి

నీ॥ జలజావృతాననం • బులు దివ్య వివిధ తీర్థాంబు పూరితములు • హోటకమయ
ములు రజతవికారములు తామ్రరచితముల్ మృణ్మయములు నయియెసగునట్టి
కలశ సహస్రముల్ • లలితసింహాసనంబుకెల్ల దిశలయం • దునిచి మఱియుఁ
బరిమళత్కుసుమ సం • భారంబుఁ గొనివచ్చి చిల్వాది పత్రముల్ • ప్రీతించుగూర్చి
తండులాదికములు నవ • ధాన్యములును బూతపంచామృతములు వి • భూతి కుంకు
మాదులును సంగ్రహించి గణాధిపతులు హరునకు ముదంబుఁగూర్చి రయ్యవసరమున.

నీ॥ వాసోయగంబు ది • వ్యసుగంధమును కుండలములు కేయూరముల్ • విమలహార
ములు ఛత్రచామరం • బులు దాలవృంతముల్ కనక కిరీటంబుఁ • గవచములును
రజత సువణా వే • త్రములు నుణికిలిత లలితాంగుళీయకం • బులును బట్టు
పుట్టముల్ గొనికెచ్చి • కొండలు గణపతుల్ ముడముఁ గల్గించిరి • పురహరునకు

నమరనాధుండు భక్తిన, యంబులలర దిగ్గజంబులఁ గొనివచ్చె • దివ్యులెల్ల
వారివారికిఁ దగినట్టి • వాహనములఁ గానికలఁ గొనితెచ్చిరి • కాతుకమున.

ఉ॥ ఆగతి నెల్లవారుఁ దమ • కహణములైన యుపాయనంబులన్
వేగొనివచ్చి యిచ్చుటయు • విశ్వ కుభప్రదుండై యెలంగునా
భోగిధరుండు శంకరుండు • భూతచయంబుఁ గృపార్ద్ర దృష్టి మై
తాఁగని సంతసంబున వి • ధాతనుగూర్చి వచించె నివ్వధిగా.

చ॥ ఘనుడవు నీ కతంబుననఁ • గాదె చరాచరమైన యీ జగం
బునయను సంభవించు నిగ • మావళి నీయెడ పార్థకత్వమున్
గను నిఖిలంబు నీముదలఁ గై • కొని త్రిచ్చురుచుండు నెప్పుడో
వనరుమా సంభవావిమృత • బావుడవీవకదా గణింపఁగన్,

చ॥ హితుడవు మాకు మాకయిన • యెల్లపనుల్ నినుఁజెంది యుండు నం
చితగతిముఖ్యమంత్రవయి • చేయుదువేమొనరింప నెంచుకా
ర్యతతుల వేరు నా కధవ • దర్థ మొసంగితి సృష్టి కార్యమున్
వితత యశోవిలాస పృథి • వీధవసన్నత పాద పంకజా.

చ॥ స్థిరమగు భక్తిఁ గైకొని భ • జించుచు నుండెడివారలెట నా
హరియును నీవు నాకుఁ బర • మాప్తులు మీకెఱుంగఁగఁజేయకే
కరణి రహించునట్టి యొక • కార్యముఁగూడ నొనర్పఁబూనఁగూ
సరసిజనూతి నీయెడల • సర్వము నిల్పితి నంచు నెంచుమా.

చ॥ ఎఱుంగుదుగా శిలాదసుతుఁ • డీతఁడు మత్కరుణాపదంబు క్ర
చ్చుట గణరాజ భారమును • సర్వధరాపరిపాలకత్వ మి
త్తటి నిడ నెఱుకు నీతనికి • ధర్మ పదంబున సంచరించు వీఁ
డఱుపడ కెల్లవారలఁ గృ • పాన్వితుండై మనుపంగలం డిఁకన్.

క॥ నీవు పురోధసుండవగుచు నీ విమలాత్మవము నెఱపు • మీవకదా సం
భావింప నహుఁడవు మద్భావాయ త్తంబులైన • పలుకర్జములన్.

చ॥ అనుటయు నట్ల కాకయని • యంబుజసూతి ప్రమోదచిత్తుండై
నను జలపూర్ణ కుంభముల • స్నానమొనర్చినవాని దివ్యకాం
చన రచితాసనంబు పయి • జయ్యన నిల్పి యనేక మంత్రపూ
తునిగ నొనర్చి యెల్ల ప్రమ • ధుల్ సురలున్ మునులున్ గమంగొనన్.

చ॥ వివిధ సుగంధ పుష్పములు చిశ్వదళంబులు గంధమక్షతల్
ప్రవిమల కుంకుమాదులును • భస్మము మున్నగువానితోడ సం
భవమరణాది దుఃఖములఁ • బాసి వెలింగెడివాని నన్ను స
త్యవచనుఁ బూజ నేసె సక • లాత్ముండు శంభుండు సంతసంపడన్.

ఉ॥ అంత శివాజ్ఞఁ గైకొనిన • వాంబూరుహంబుకుండున్ బులోమజా
కాంతుండు వహ్నియంతకుండుఁ గర్పరుండున్ వరుణుండు మున్నుగా

- జెంతనయున్న వేల్పు లభి • షేకమొనర్చిరి భక్తియుక్తి సు
స్వాంతులనై మహామృతము • బ్రహ్మమునక జదువంగ మంత్రముల్.
- ఉ॥ ఆ సమయంబునక గిరికుం • డచ్చటి నారలఁగాంచి వింటిరే
యీ సకలజ్ఞుఁ డిప్పు జగ • దీశ్వరుఁడయ్యె మహిమ సత్కృపక
భాసిలు వీని సల్పు పరి • పాలన మెల్లజగంబులందు స్వ
ర్యాసులె కాక తక్కుగల • వారును నీతనిఁ గొల్వఁగాఁ దగుక.
- చ॥ ఇది మొదలెల్ల లోకముల • కీతఁడె యీశ్వరుఁడయ్యె గావునక
సదమలచిత్తులై యితని • కాసన మాదలఁ దాల్చి భక్తి యు
క్తిఁ దగినరీతిఁ గొల్పుడు వి • ధి ప్రముఖామరులైన మీయెడక
ముదము వహించునేనితఁ డ • మోక్షు శుభంబులఁ గూర్చు మీకిలక.
- క॥ సంవీశ్వరునకు మీరానందంబును గూర్తురేని • నాకును బ్రహ్మ
నందంబగు నొ దానవ బృందారకులొ! వింటిరే • నాపలుకుల్.
- క॥ ఈతనికిఁ గినుక కలిగిన భూతవ్రాతంబు సమసి • పోవు నితనికిఁ
బ్రీతి చెలంగిన నెల్లర కాతత సౌఖ్యములు గలుగు • ననవరతంబుక.
- తే॥ ఇతనికిని నాకు భేద మిం • లేని కలుగ దట్లుగుటఁజేసి యీ ఘను • నందు మీరు
వినయమును భక్తియును జెంది • వితతసుఖములని మనఁదగు గణపతు • లారి సతము.
- చ॥ అనుటయు నెల్లవారును జ • యధ్వసులక బొంగించి రప్పగో
జనములు సృత్యముక సలిపి • సాధుమనఁబుల నుల్లసిల్లఁగా
నొనరిచి రభిభాగమున • నుండిసుమంబులు రాలె దేవతాం
గనలును మంగళారతుల • గౌతుకముక ఘటియించి రయ్యెడక.
- చ॥ హరికరుణా ప్రసాదిత గ • ణా ధిపతిత్వమునక సహస్ర భా
స్కర సదృశోరుతేజమును • గాంచి దిదృక్షుజనావలొక న
స్ఫురణము మించి మించుచు వి • శుద్ధ యశోధన వైభవంబునక
బరఁగెడి నేఁ గృతార్థునిగ • భావమునక దలపోయు చత్తతీక.
- చ॥ జలజద వివీల కుంతలకుం • బారుతటిద్యుతిపీఠ సజ్జటా
కలితున కుల్లస ద్విమిల • కాంచనచేలకు వారణాజినొ
జ్వల దురువస్త్ర పూతునకు • భాసితమాక్తికహరకుక బృధా
కులలిత భూషణాంచితున • కుక బ్రణకుల్ బడరించుకోర్కెమై.
- క॥ స్తుతమతులగు నాదిమ దంపతులను డాయంగఁ బోయి • భక్తిస్ఫురణక
నతిసేయనున్న తటి నప్రతిహత తేజుండు శివుండు • పల్కె ముదమునక.
- ఉ॥ అల్లదె విస్మరించితె శి • లాదుండు నీజనకుండు మానిరాట్
తల్లజుండున్న వాండు నిను • ధన్యుని పుత్రునిఁగాంచినట్టి వాఁ
డెల్లరకన్న ముందతని • కే నతిసేయుము నీకుఁ గీర్తి సం
ధిల్లఁగఁజేయువాఁ డతఁడె • నీ యభివృద్ధిని గోరు నాతఁడే.

క॥ నినువంటివాని సస్వజ్ఞానిఁ బుత్రునిఁగాంచి నాఁడు ♦ కోవిద మణి యా
తనికన్నఁ గృతికలండే యసఘా యాతంఁడె దైవ ♦ మగునీకరయన్.

క॥ పితకన్నఁ గలదె యొ దేవత మానవలోకమునకు ♦ భక్తిస్సూక్తి
భితఁబ్బించినచో సద్గతి సుకరంబై తనర్చు ♦ గాదె సతంబున్.

చ॥ జనకుఁడె యీశ్వరుండనుచు ♦ సంతతమాతని పాదపద్మముల్
మనమున నిల్పి కొల్చునన ♦ మానుడు ముక్తి సతీసమాగమం
బున కుచితుండు వానియొడఁ ♦ బూనిక నే మునుజేరియుండు మ
య్యసఘన కండరానిది ప ♦ దార్ద్రము గల్గదు ముజ్జగంబులన్

తే॥ పుత్రవాత్సల్యము గ ♦ లట్టి పురుషులందు దేవతాభక్తిగలిగిన ♦ ధీరులందు
సత్తపోధనులయి యొప్పు ♦ సాధులందు ముఖ్యుండగు మాకు నీముని ♦ పుణ్యపుండు

తే॥ సర్వమునకుఁ దాన ♦ శాసనకర్తగా దలంచు సుతుండు తన్ను ♦ గెలువనేర్చు
చతురుండగు విధాన ♦ సతతంబు యోజించుఁ దండ్రికన్న హితుండు ♦ ధరణిగలఁడె

ఉ॥ ఈ పదయుండు నీయెడల ♦ నెంతయు నక్కటికంటఁబూనుటన్

జేనియ కాదె నీవును నశేషగణాధిపతిత్వ మాని కై

లాసమునందు నిట్టులఁ గ ♦ శామయు నన్ను భజింపనేర్చితో

భూసుర నందికేశ తప ♦ మున్ జపమున్ నితకన్న శ్రేష్ఠమే.

తే॥ అనుచు నీతఁ గజపు ♦ నమ్మహేశుని గాంచి దేవ యాశ్రితుడను ♦ దీనుడను

దీయ నేరముల స ♦ హించి కృపన్ గావుమని వచించి యపుడ ♦ జనకుజేరి.

చ॥ అనఁకుండ వీవు నీ మహిమ ♦ మారయనేర్తునె యేను పామరుం

డను భవదీయ సత్కృపయె ♦ నాకు గణాధిపతిత్వ సంపదన్

గనుఁగొనఁజేసె నీయెడల ♦ గౌరవబుద్ధి యొకింత లేక నా

యొనరిచినట్టి నేరముల ♦ నోరిమిసైపుము మానిపుంగవా.

ఉ॥ నేరనివాడ నాయెడల ♦ నేరమియే యదియేని యున్నఁ బో

కారిచి పుత్రవత్సలతఁ ♦ గావుము నీ పదపంకజా తముల్

సారెకు సంస్కరించెద వి ♦ శాలయశోవిభవాభి గామ దు

ర్వార తమః పరీత జన ♦ పాలక సత్యవచో ధురంధరా.

క॥ అని పలుకుచు జనకుని పద వనరుహముల కైఁగింత ♦ వాత్సల్యమునన్

నను ముని జపమాలా పావనములయిన మృదుల హస్త ♦ పంకజములతో.

చ॥ మెల్లన లేవనెత్తి చుబుకంబు ముద్దుఁ గొని యిట్లనియె.

ఉ॥ పావనమయ్యె నీ కతన ♦ బంధురమైన మదీయవంశము

జీవితుండయ్యె మత్పిత య ♦ శేష దిగంతములందు నెంతయున్

త్రావృతమయ్యె నాయశ మ ♦ పారగుణాకర యెల్లలోక సం

భావనఁ గాంచి మించితి న మానుషశక్తి వహించితియ్యెడన్.

- క॥ మామక తపోమహీరుహ మిమైయి ద్వద్రూపమగుచు • నెసంగు ఫలంబుక
 బ్రేమంబున నాకొసంగుట కామరియసుగ్రహంబె • కారణముగదా.
 చ॥ నిరత శివార్చనారతి ము • నిప్రకరంబు నుతింప వెల్లునిక
 బరముని బుత్రుఁగాఁ బడయు • భాగ్యము గల్గుటఁజేసి నాయెడక
 దురిత లతాలలిత్రుఁడగు • ధూర్జటి యక్కటికంబుఁ దాల్చి యీ
 కరణిఁ గృతార్థుఁజేసె నొడి • కంబున నన్నొక పెద్దఁజేయుచుక.
 తే॥ సుమము కారణమున • నూత్రంబు నొదలఁ దాల్చునట్లు నీక • తమున నన్ను
 గారవించె నిట్లు • గాలకంఠుండు నా భాగ్య మిట్టిదనుచుఁ బలుకఁదగమే.
 చ॥ కుల మభివృద్ధిఁజేయుటకుఁ • గోవిదరత్నమ నిన్ను పంటివాఁ
 డిలనొకయిండు పుత్రకుఁ డ • హీన గుణాధ్యుండు చాలకుండునే
 పలువురు గల్గనేమి కుల • పాంసనులై తమతండ్రి కీర్తిక
 గలుపముఁజేయువారు కొఱ • గాని పనుల్ బచరించువారికె.
 క॥ నందనుఁడైన కతమున నందనుఁడనయితిని నేను • నాయెడ గిరిజా
 నందితుండు కరుణఁగాంచెను నందీశ్వరమనుచు చిరము • నందించు చిలక.

—నందికేశ్వర వివాహము—

- చ॥ అని మఱియేదియో పలుకు • నట్టి యెడక నను న్నేహబద్ధలో
 చనములఁ గాంచువారలు ప్ర • శాంతమనస్కులైనవారు మ
 జ్జనకుని సుప్రలాపముల • సంతసమొందెడువారు చండ శా
 సనులు చురుత్తు లీశ్వరుని • సన్నిధి మెల్లనఁజేరి భక్తిమై.
 చ॥ కరముల మోడ్చి మొక్కి నీతి • కంఠయనాధ శరణ్య సత్కృపా
 భరణ సమస్తలోక పరి • పాలన దక్షయశేష చూనిరా
 ద్వర వినుతాంఘ్రి పంకజ సు • వర్ణ ధరాధర చాప చంద్రశే
 ఖర భనపాశమోచన య • కారణ బాంధవశైల జాధవా.
 ఉ॥ ఏము భవత్కృపాకలన • నెంతయు ధన్యులమైతి మద్రిజా
 కాముక తావకీనపద • కంజరుహంబులఁ గొల్చు వారి కీ
 భూమి ససాధ్యమున్నె పరి • భూతములై నశించుపకుండునే
 బాములు శైవులై యలరు • వారికి నూరక రాదె ముక్తియుక.
 ఉ॥ ఏవరమేళు సత్కరుణ • నెలజగంబులు మేలుగాంచుచుక
 బాపచయంబునుండి విడి • పాటి యజ్ఞస్రము ముక్తి కాంత బా
 హాపరిరంభణంబుల సు • ఖాప్తిని జెంది చెలంగుచుండునే
 మా పరమేశు నిన్ను విన • యంబునఁ గొల్తుము సుంద రేశ్వరా.
 ఉ॥ ఓయుడు రాజశేఖర గు • జోన్నత యెట్టి కృపక వహించి యీ
 ధ్యేయుని నందికేశ్వరు న • హీనచరిత్ర గణాధినేతఁగా

- జేయదలంచి నాడనొ య , శేష సురాసురలోక కామ్యమా
నా యకలంకమైన కృప , కమలాల మాదుము కాదె యేమిలక .
- చ॥ వివరమున మేతుండంచు బృధి వీధిరముక భరియింపజాలు వాఁ
డని యభిలేశ్వరత్వమును , నంచిత భోగముఁ గూర్చి నాడ వీ
యనఘన కింక నేమికోట , యా జగదీశ్వర మమ్మువంటి భ
క్తనికర మీ కృపాభునకుఁ , గానిక లేవి యొసంగ నేర్చునే .
- చ॥ అతుల యశః పరీవృత ది , గంతరుడైన శిలాదనూతి యు
న్నత భుజమండలాగ్రమున , నాయకరత్నముఁ బోనివెల్లు నీ
క్షితి తల రాజ్యలక్ష్మికి ను , శీలకుఁ దానుసపత్నియైన మా
సుతనుయ కాభ్య యెంతయు వి , శుద్ధచరిత్రయగుకాదా ధరక .
- చ॥ అకుటిబుడైన భక్తుని హృ , దంబుజమీశ్వరునందలీనమై
న కరణిఁ జారుశీల సుగు , ణ ప్రకరాన్నిత మున్నదీయ పు
త్రిక హృదయంబు సంతతము , ధీనిధి యీ గణనాధుఁడేరి ని
ర్వికలతఁ గాంచి మించె సుర , బృంద సమర్పిత ప్రోవవేదయక .
- తే॥ ప్రథమ వర్షోదక జలంబుఁ ప్రవిలమగు శుక్తి పుటమునఁ బడి శుద్ధ మాణిక్య
మును వహించినరీతిఁ బూర్ణబోడి యహుకడైన పురుషుని కతమునఁ యశముఁ గాంచ
చ॥ చిరకాలంబున నుండి మా తనయ స్వ , శ్రీనేతయా నందికే
శ్వరుఁ బాణిగ్రహణంబుఁ జేయుటకునై , వాంఛించుచుక శైలజా
చరణాబ్జంబులఁ గొల్చుచున్నయది వి , శ్వాసంబునక జేసి స
త్పురుషాద్బస్తి ననుగ్రహింపఁ గదె వి , ద్వల్లోక సంసేవితా .
- చ॥ అనఘుఁడు శైలరాజు నిను , నల్లనిఁ గాఁగొని గట్టవంగడం
బును దరియింపజేయు గతిఁ , బూనికనే మును నీ మహాత్మున
ల్లునిగ గ్రహించి మా కులము , లోకమునక బరిపూతమా విధం
బున నొనరింపఁగోరదము , భూత పరీ కరుణింపవే యిరకక .
- తే॥ అహంమైన పాత్ర , మందు నిడిన దాత సంతసించువటుల , సంతతంబు
నందికేశ్వరునకు , నందన నిడి యేము కృతులమగుదుమింక , గీర్తి గాంచి .
- తే॥ కారణాంతరమునఁ , గన్నెకుఁ దగినవరుండు సంభవింప , కుండునేని
జనయితలకుఁ గలుగు , వనట యింతని చెప్పు నలవియగునె బ్రహ్మ , కైసఁగాని .
- మ॥ తమ ప్రాణంబులకెల్ల నెల్లయని ని , త్వంబర్హితోఁ బెంచుచుక
రమణీయోజ్యుల రూపయావనములక , రాజిల్లు కన్యాలలా
మము నహుకండగు వానికిచ్చినఁ గదా , మాతాపితృ ధాత్రి ను
త్తమ లోకస్థితిఁ గాంచగల్గుదురనం , తాభక్త సంతకృతా .
- మ॥ అతిలోకోన్నత కీర్తికాలియయి స , ర్వారాధ్యుడై సంతత
స్తుతిపాత్రుండయి శాంతచిత్తుడయి యు , ధూతాఘుండో వాని కా

- తతఃకర్తృ సుతనీయఃగల్గినఁగదా ♦ ధన్యుండగుక లోకమా
 న్యతఁ గాంచుక బురుషుండు వంశము ప్రతి ♦ ప్తావాలమై యొప్పఁగక.
- చ॥ సుగుణ పయోధి మాతనయ ♦ సూరిజన స్తవనీయుఁ డీ ఘనం
 దగణిత కీర్తివంతము శి ♦ లాదముని ప్రవరాన్వయంబు లో
 క గురువులై మహాస్మతినిఁ ♦ గాంచినవారు మహిమ పూర్వ లీ
 తగిన వివాహ మెల్లరకుఁ ♦ దద్దయు మోదముఁ గూర్పు నెంతయుక.
- క॥ కావున మాకన్నియ నీ పావన చిత్తునకు ధర్మ ♦ పత్నిగఁ జేయం
 గా వలతుము మాయెడఁ గృపఁ గావింపుము పకలలోక ♦ కారణ గిరిశా.
- మ॥ అని ప్రార్థించు మరుద్దణంబు దెస నా ♦ ర్యా నాయకుం డాదగం
 బున వీక్షించుచు దోష మేమి యటులే ♦ భూతేశ్వరుండైన యీ
 తనికొ మి సుత నీదలంచుటయు మో ♦ దంసే యగుక నాకుఁ బా
 వనమూర్తుల గద మీరు మీ విమల సుం ♦ బంధంబు సామాన్యమే.
- క॥ తమయంతఁ దామె వచ్చి ముదమునకొ సుత నిత్తుననినఁ ♦ దగదనక మహింక
 విమలమతి గ్రహించుట శ్రేయమనిరి దైవజ్ఞులైన ♦ యట్టి మునీంద్రుల్.
- తే॥ ఎల్లలోకముల క ♦ ధీశ్వరుండగుటయు నవఘ్నులైన మీకు ♦ నల్లుండగుట
 యును శిలాదనూతి ♦ యొనరించు తొలిపున్నియంబె యనుచుఁబల్కు ♦ నగునుగాదే.
- చ॥ వరుడిదె యహా యశావన వి ♦ భాసితుడై కనుపట్టుచున్న వాఁ
 డరయఁగ నిందు రాఁదగిన ♦ యట్టి మహామతులెల్ల మున్నె వ
 చ్చిరి యభిజన్మహూర్తమిది ♦ శీఘ్రమ మీ సుతఁ దోడితెచ్చి నే
 గిరమ వివాహకార్యము ము ♦ గింపుడు భాతయు సాయమయ్యెడుక.
- ప॥ అని భగవంతుండగు శశాంకేశ్వరుండు కరుణాఘ్నడై పలికిననపుడు మరుత్తుల పం
 పున నరుంధతీ ముఖ్యులువాసినులరిగి.
- తే॥ ప్రథమ వర్షతుక జలద గంభీరంబులోన మించుమించు హసించెడిఁ మెఱుంగుదాని
 మేలిమి ముసుంగులోపలఁ మెఱయుదాని సుయశఁగొనివచ్చి రప్పుడాఁపదతులెల్ల.
- తే॥ మానిపత్నులట్ల ♦ మామకాధాకంగఁగానున్న సుయశఁదెచ్చి ♦ యొక్కచోట
 వృద్ధసతులనడుమ ♦ విడిది నేయించిరయ్యున్నమిన్నఁ గాంచి ♦ యబ్బురమున.
- క॥ అద్విర యిమ్ముద్దియకిల నుద్దియయిన ముద్దుగుమ్మ ♦ యొక్కత గలదే
 పెద్దతడవు పూనికలే కిద్దిని సృజింప నేర్చు ♦ నేవిధియిటులక.
- తే॥ కలికి నిట్టి సోయ ♦ గముగలదానిఁగ సృష్టి నేయనేచ్చి ♦ సృష్టికర్త
 కొమ్మ చక్కఁదనముఁ ♦ గూర్చి పల్కఁగ నాకు వేయిముఖములేల ♦ యాయుడయ్యె.
- చ॥ తరుణియొకింత సౌప్తముఁగ ♦ దబ్బునయే జిలునవ్వు వెన్నెలల్
 పరగువెడందకన్నుల వి ♦ లాసము మోసముఁ జేసె డెందముక
 చరణసరోరుహద్వయము ♦ సంగతిలత్తుకఁబూసినట్టులై
 సరణి చెలంగె నీ పదమ ♦ సాధ్య కరంబు గ్రహించుటహామా.

వ॥ అని తలంచుచున్నయెడ లోకమాతయగు లక్ష్మీయమ్మ, వాగ్దేవి శారదయమ్మ, సుయశ నల్లంకరించి రంత నీశ్వరానుమతిఁ బరమేశ్వరీ దైవజ్ఞుడై మాయీరువుర వుద్వాహంబుఁ గావించె. నేనును బరమభక్తుడనై యీశ్వర సాన్నిధ్యంబు వీడక సుయశకా గూడి వివిధ సుఖంబు లనుభవించుచు నప్పుడప్పుడు జనకుని గాంచుచుంటిని. కావున నీవును నిర్మలభక్తి నీశ్వరు నేవింపుము. భక్తచే సాధింపరాని దొందు గల్గునే యని శైలాది సనత్కుమారునకుఁ జెప్పెనని చెప్పి పాతాళాది లోకంబుల నెక్కి గించువాడై సూతుం డిట్లనియె.

—పాతాళాది లోకంబులు—

నీ॥ భవునాజ్ఞ భూర్భువ • స్వర్గ రూపజనతపస్సత్య పాతాళాది సకలలోక రాజి యుదారకాగ్రహసోమ భాస్కర ద్రువ సప్త ఋషి మండలవిత్తతయశ జనియించునిది సుత • యు నెఱుంగ నేరరు మూఢాత్ములగువారు • మోహితులయి పరమేశ్వరు శరీర • భాగఁబె యీ జగత్రయము గణింపంగ • దధ్యముగను పృథివి మొదలగు లోకంబు • లేడు నండజములు పీనికీ గ్రింది దే • శంబునందు నలరు సప్త తలంబులు • నతలవితల సుతల ముఖ్యంబు లవి నూరి • సుతములరయ.

వ॥ సర్వరత్నంబులచేతను, నిర్మలంబులును విచిత్రంబులును నగు శివాలయంబుల చేతను హేమతలంబును మహాతలంబును బ్రకాశించు. వానియం దనంతుండును ముచుతుండుండును బలియు వసింతురు. శైలమయంబు రసాతలంబు, తలతలంబు కాంకరంబు, సుతలంబు శీతంబు, వితలంబు విద్రుమ ప్రభంబు అతలంబు సితంబు, తలంబు సితేతరంబు యొప్పు.

తే॥ సర్వభౌతాయుతము విరో • చనహిరణ్య నయన నరకాది నేవితం • బయి తలారే లంబు వెలుగొందు నిల సుత • లంబుకాలనేమిముఖరాక్షసులతోడ • నెగడుచుండు.

వ॥ తారకాగ్ని ముఖ దానవ నికాయంబుతోడను, మహాస్తకాది నాగంబులతోడను వితలం బలరు. మహాకుంభండును వీరుండును, ధీమంతుండుగు హయగ్రీవుండును, శంకుకర్ణుండును నముచి మున్నగు వీరులును సుతలంబున నివసింతురు ఈ యెల్ల తలంబులయందుఁ బరమేశ్వరుండు పార్వతీయు నందీశ్వరుండును భూతగణంబులును గొలువ నివసించు.

—స్వీపేశ్వర కథనము—

తే॥ సప్తసాగరములతోడ • సకలనదులతోడఁ బరవ్రతసంతతి • తోడఁ గూడి పుడమియలరు సప్తస్వీప • ములను గూడి యఖిల దేవన్ల సన్నత • మగుచు నెపుడు.

వ॥ జంబూష్టక కాల్యాలికుశ క్రౌంచకాక పుష్కరంబులను నామంబులు గలిగి సప్త ద్వీపంబు లలరు.

- తే॥ వివిధ వేషంబులకాబూని , విమలమతులు భూతగణములు సేవింపఁ , బురహరుండు
 ద్వీపసప్తకమున నొప్పు , దీనలోక రక్షణము సేయఁగోరి , నిరంతరంబు.
- ప॥ క్షాకోదంబును నిక్షురసోదంబును, సుకోదంబును, ఘృత్రోదంబును, దధ్యన్త్రవంబును,
 క్షీకోదంబును, స్వాదూదంబును, ననసాగరంబు లేడు విధంబుల నొప్పు.
- సీ॥ క్షీరాన్త్రవంబునఁ , జేరి శివజ్ఞానబుద్ధిచే వెన్ను డె , ప్పడును యోగ
 నిద్ర వహించునా , నీరజసేత్రుండు మెలఁకువఁగాంచ న , భిల జగంబు
 లలరు సుప్తుడగు , నపుడు లయము నొందు స్పష్టి స్థితి లయముల్ , సేయునతఁడె
 సనకాది మానులా , యనఘుని సేవించి చిద్భాసమును జెంది , చెలఁగుచుండు
 రెల్లద్వీపంబులందును , సెనఁగు నున్నతంబులగు పర్వతంబులు , డంబుమీటి
 కాలగౌరవమునఁ జేసి , లీలధరణి పతులయిరి కొందఱు త్తముల్ , ప్రాజ్ఞతములు.
- ప॥ అతీతానాగతంబులగు న్వవస్వంతరంబులఁ గుమారజనకుండగు నీశ్వరు సామ
 ధ్యంబున ధరిత్రీపాలనంబుఁ గావించిననా రనేకులు గలరు.
- క॥ స్వాయంభువమన్వంతర మీయవనీతలము నేలి , రిద్ద చరిత్రుల్
 స్వాయంభువు పౌత్రులు లపదాయత బాహులు విగోధి , హంతలు భక్తిక.
- ప॥ అగ్నిఘ్రండును, నగ్ని బాహుండును, మేధఘండును, మేధాతిథియు, వసువును,
 జ్యోతిష్మతుండును, ద్యుతిమంతుండును, హవ్యుండును, సవనుండును, వపుష్మం
 తుండును. ననఁబ్రసిద్దులగువారు పదుగురు స్వాయంభువ మాని పౌత్రులును, బ్రియ
 వ్రతుని పుత్రులును నైరి. వారిని గ్రమంబునఁ బ్రియవ్రతుండు జంబూద్వీపంబున
 కగ్నిధను, బ్లక్షద్వీపంబునకు మేధాతిథిని, కాల్యులంబునకు వపుష్మతుని, గుశద్వీపము
 నకు జ్యోతిష్మతుని, క్రాంచద్వీపంబునకు ద్యుతిమంతుని, శాక ద్వీపంబునకు హవ్యుని,
 బుష్కర ద్వీపంబునకు సవనుని బరిపాలకులుగ నియమించిన
- తే॥ పుష్కరద్వీపనాథుండు , పుడమి నెల్ల నలకల్లోలముగఁజేయ , కహోరీతి
 న్యాయముగఁ బరిపాలన , సేయుచుండె సాటివారలలోఁ గడు , మేటియగుచు.
- క॥ అతనికి మహావీతుండు ధాతకిని నా నలరువారు , తనయు లిరువురు
 ద్యోతప్రతిభాశాలురు వీతస్పృహు లుదయమైరి , విక్రమధుర్యుల్.
- క॥ ఘనుండు మహావీతుం డేలిన పుష్కరభాగమునకు , లీల నతని యా
 భ్యు నలరెను మహావీతంబునఁగ జగన్ముతమగుచు బు , ధావలి వొగడక.
- క॥ ధాతకి యేలిన ఖండం బాతని పేరిటఁ దనచ్చె , నతులితమగుచుక
 ధాతకి నాఁగనృపాల వ్రాతంబులు వినుతి సేయఁ బ్రధితంబగుచుక.
- ప॥ శాకద్వీపేశ్వర ప్రభుండగు హవ్యునకు జలదుండును గుమారుండును సుకుమారుం
 డును మణి చకుండును కుసుమోత్తరుండును మోదాకియు మహాద్రుముండును ననఁబ్ర
 సిద్ధు లేదుగురు పుత్రులు గలిగిరి.

- క॥ ఘనమతులు జలద ముఖ్యులు మునుకొని కాఘాంతరీప ధమును వేర్వేరక
జనకుననుజ్ఞక బాలనమొనరించిర భూతపూర్వ ముగ నెల్లెడలక.
తే॥ ప్రబలమతులు వారు పాలించినట్టి భాగములువారిపేర ఘనత గాంచె
శిష్టరక్షణంబు ధుష్టనిగ్రహమును ముఖ్యములుగఁ దనరె ధూపతులకు.
ప॥ జలదుండు పాలించిన ఖండమలదనునియుఁ గుమారుండు పాలించినది కౌమారంబనియు
సుకుమారుండు పాలించినది సుకుమారంబనియు మణీచకుండు పాలించినది మాణీచ
కంబనియుఁ గుసుమోత్తరుండు పాలించినది కుసుమోత్తరంబనియు మోదాకి పాలించి
నది మోదకంబనియు వినుతిఁ గాంచె.
సీ॥ క్రాంచాంతరీప వి ధ్యాతుడౌ ద్యుతిమంతునకుఁ గల్గి రాత్మజు లనుటిలాశ్వు
లనఘులు కుశలుండు మనుగుండు ప్థండు పీవరుఁ డంధకారకుఁ డరయమునియు
దుందుభియనువారు ధూర్వాహుల్ వేరుగ ఘనులు వారేలిన క్రాంచభాగ
ములు ధర్మదేవతా మోదావహములయి పూర్వరాజవ్య సం పూర్ణక్షి
కాభరణములఁ గూర్చును నలరువరుస వారి సంజ్ఞల నాచంద్ర తారకంబు
వైవలొక ప్రసిద్ధియు సకలకాన్త్ర గౌరవంబును వెలయ ని ష్కంఠకముగ.
ప॥ ఉద్భిదుండును, వేణుమతుండును, ద్వైధండును, లవణుండును, ధృతియుఁ,
బ్రభాకరుండును, గపిలుండు ననువా గదయించి జ్యోతిష్మత్పాలితంబగు కుశద్వీపం
బున వారివారి నామంబులుగల ఖండంబుల నేర్పరించి పరిపాలించిరి. క్షేతుండును
హరితుండును, జీమూతుండును, రోహితుండును, వైద్యుతుండును, మానసుండును,
సుప్రభుండును, నను వారేడ్వరు కాల్మలేశ్వరుండగువపుష్మతున కుదయించి యా
ద్వీపంబున వారి నామంబులు గల ఖండంబులఁ బాలించిరి. కాంతుండును భయుం
డును, శిశిరుండును, సుఖోదయుండును, నానందుండును, శివుండును ద్రువుండును
వారేడ్వరు స్లక్ష ద్వీపాధిపతియగు మేధాతిధికి జనియించి యా ద్వీపంబు నేలిరి.

—భారతవర్ష వర్ణనము—

- మ॥ సతతాఖండల వైభవంబుండు శి వార్చాలోలుండై ధీరుండై
ప్రతిపక్ష ప్రకరాంతకుండయి కుభ ప్రారంభుండై యా ప్రియ
వ్రతుఁ డగ్నిధ్రు ననంతతేజుని కృపా పారీణ సత్యవ్రతా
శ్లుతు శిష్టుక నియమించె రాజు గను జం బూర్ద్వీపమందధిక మై.
క॥ ఆరాజర్షికఁ గలిగిరి చారుచరిత్రులు ఘనులు ప్ర జాపతి సద్వశుల్
శూరులు తొమ్మండ్రుగురు ధరారమణీకనును లఖిల రాజవ్యసుతుల్.
ప॥ వారునూ నాభియుఁ, గింపురుషుండును, హరియు, నిలావృతుండును, రమ్యుండును,
హిరణ్మంతుండును, కురుండును, భద్రాశ్వండును, గేతుమాలుండును, ననగఁ జెలఁ

గిరి. అందు నాభికి దక్షిణంబగు హైమాఖ్య వర్షంబును, గింపురుషునకు హేమ కూటంబును, హరికి నైషధంబును, నిలావృతునకు మేరువును, రమ్యునకు నీలాచలా శ్రితంబును, హిరణ్మితునకు సుత్రరంబగు శ్వేతవర్షంబును, గురునకు సుత్రశృంగ వర్షంబును భద్రాశ్వనకు మాల్యవద్వర్షంబును, గేతుమాలునకు గంధమాదన వర్షంబును నొసంగి

మ॥ అరిషడ్వర్షము గెల్చి నిర్విషయంబై యగ్నిధ్ర భూపాలుడ ధ్వరముల్ బెక్కులానర్చి దక్షిణల వి యప్రతేణికి దృష్టి గూర్చి సాధీశుల యందు మిన్నయయి గా రీ నాథు నర్చించుచుక నిరతం బాత్మజులందు గాజ్యమిడి మా నిత్యంబు గాంక్షించుచుక.

చ॥ అపహృతలోక భారుడయి యన్నరపాలవరుండు సత్తనో వ్యవగత కిల్బిషుండగుచు నధ్యయనాభిరతిక జరించి యీ శపద సోజ చింతనమై స్వాంతమునక బాసరించుచుక లసత్కృప శ్రితరక్షకుండగుచు గీర్తి గడించె దిగంతరంబులక.

నీ॥ అరయఁ గింపురుషాది యైన వర్షాప్తకం బనఘమై సకల శు భాన్వితమయి యలరు వానసునిధి యతి సుకరంబగు నందు విపర్యాస మావహిల్ల దురు జరామృత్యు భ యోషేతులుక గాక నిరతసుఖంబుల నెగడుచుండు తలఁప ధర్మాధర్మ ములు గానగా వుత్తమాధమమధ్య మా భ్యాకములగు దశలుగలుగ వెపుడు పశుపతిక్షేత్రంబులందు మృతిని గాంచి నట్టి వార లచట శ్చేరుచుండు హరుండు వారి హితంబుకొఱును స్పష్టిజేసె గోరివాని.

క॥ అయ్యెనిమిది క్షేత్రంబుల నెయ్యంబున సంచరించు నిభిలేశ్వరుడా పయ్యెరయయ్యసికగఁ గలదయ్యంబు నిరంతరంబు దద్దయుఁ గరుణక.

క॥ అప్తక్షేతేశ్వరుహరు స్పష్టంబగు భక్తి గొల్చు వారికి సతతం బష్టేశ్వరంబు లొసంగి కష్టంబులనుండి పాఁచు గా మారి కృపక.

తే॥ నాభికుదయించె ఋషభుండ నంగఁ బరఁగువాఁ డభిలరాజలోక సం భావితుండు వానికునయించి గాఢ్యులొవారు నూలుగులు సుతులు మిత్రసన్నిభుల్ లోవిమలయి.

— భరతుడు పుడమి భావించుట —

క॥ ఆంద్రజిండు భరతుండ మందప్రజ్ఞుండు లోక మాన్యుడు నిరతా నందుడు చందన సదృశా స్పంద విమలక్తియగుచు భాసిలు నెందుక.

క॥ పురుషర్ష భుండు ఋషభుండు భరతునెడక సకలరాజ్య భారమునిచి యీ శ్వర సేవానిరతుండై యరిగె వనంబునకు మాను లబ్బుర మొందక.

ఉ॥ ఆ సరనాధమాళి యటు , లాత్మజానందు సమస్త భారమున్
బూనికనిల్చి యింద్రియ స , మూహముఁ గట్టడఁజేసి యెంతయున్
జ్ఞానియు నగున్గుడున్ జటియుఁ , గల్పపహారియుఁ ద్యక్త సంశయం
డై నగజామమోహరు ద , యామయుఁ గొల్పుచుచుండె భక్తిమై.

మ॥ నిరహంకారుఁ డనంతక్తిర్ని ప్రబలా , నీకేశ్వరుండాశ్రితా
మర భూమిరుహ మగ్రజావనుడు, స , మౌన్యండు శూరుండునై
భరతుండేలె హిమాద్రి దక్షిణచుహా , వషణంబు హరంబునన్
సురలందున్ ద్విజులందు భక్తిమెయి సు , శ్లోకుల్ మదిన్ మెచ్చగన్.

క॥ భరతుని పరిపాలనమున ధరణి యనావృష్టి ముఖ్య , దారుణబాధా
విరహితయై సురహితయై సురుచిరగతి నలరె నిఖిల , నూరులు వొగడన్.

నీ॥ దాదిద్రవ్య మింతుల , తనుమధ్యమములందఁ గుటిలత కామినీ , కుంతలములఁ
జాంచల్యమతి వల , చారుస్త్రములంద నైల్యమంగనల వే , నలులయంద
సుడివడియుండుట , సుదతుల పాక్కిళ్ళ నుదతి నతుల ప , యోధరముల
మందగమన మర , విందాక్షుల నడలఁ గోపంబు తరుణుల , చూపులందు
గాక మఱి యెందు లేకుండఁ , గట్టునేసి ధరణిఁ బాలించె భరతుండు , పరనృపాల
మకుట టోటికిరీట ర , త్న కిరణాఘ హరి పదపంకజద్యయుఁ డై రహించి.

చ॥ నిరత వియోగ ఘన్నులగు , నీరజ నేత్రులఁగూడి కుండలీ
శ్వరుండు ముదంబుఁ జెంచెను ర , సజ్జాడు కూర్మవిభుండు కామినీ
పరివృతుడై చరియంచె సుఖ , బంధురులైరి కరీంద్రులెల్ల రా
భరతుండు ధారుణీతలము బాహువులన్ ధరియించి యుండుటన్.

మ॥ తనరెన్ భర్తము నాల్గుపాదముల వే , దంబుల్ ప్రమాణంబు ల
య్యెను కాస్త్రాధ్యయనంబు లెల్లడల నెం , తే వృద్ధిఁగాంచెన్ రహిం
చెను శీలంబును సత్యమున్ శుభము మిం , చెన్ శూరలోకస్థుతుం
డనఘుండా భరతుండు భూతల మని , ర్వాస్యజంబునన్ బ్రోవఁగన్.

చ॥ ధరణి యొసంగె సస్యములఁ , దద్దయుఁ గష్టకు లబ్బురంపడన్
దరు నిచయంబు పండెను ల , తానికరంబు సుగంధిపుష్ప బం
ధురమయి యొప్పె లోకము వి , నూతనశోభ వహించిమించె నా
భరతుండు ధర్మబుద్ధిఁ బరి , పాలనసేయఁగ నెల్లదిక్కులన్.

తే॥ ఆటుముపు ధర్మంబు , లలరెనొక్క తటినె నెలమూఁడు వానలుఁ ధాత్రిగూరి
నీతిభాధావిరహితులై , యెల్లజనులు నిత్యసుఖములఁ జెలఁగుచు , నెగడిరెలమి.

తే॥ ఐదు పదిసేసి యనదలై , యాశ్రయించు వారికెల్లను శరణమై , పౌరుషముఁ
బోరు మొనకాండగల్గి దు,ర్వార విక్ర మాధ్యుడై యేపుమీతె న,య్యవనిశే

చ॥ అన్యతముఁ బలుకువాడుఁ బరి • హాసమొనర్చెడివారు నేరముం
బొనరుచువారు దుర్విషయ • బుద్ధిఁ జరించెడివారు లుబులై
ధనము గడించువారుఁ బర • దారల గోరెడివారు ఘాతుకుల్
గనఁబడకుండనేలె రిపు • కంటకుఁ డాభరతుండు ధారుణిక్.

సీ॥ స్నానసంధ్యాద్యను • ప్రానపూర్వముగఁ దపములొనర్చెడి • ధరణిపరులు
వివిధ ధనుర్వేద • విజ్ఞానై ధరణీధ రంబు మాన్వఁగఁనెంచు • రాజసుతులు
ధర్మసహితబుద్ధి • దగు లాభముకొని వ్యాపారమొనరించు వైశ్యవరులు
నమరద్విజా రాధ • నములఁ గృతార్థులై కషణకులైన జ • ఘనస్వజులును
నిరతగురుకులవాస ని ర్నిద్రులగుచు బ్రహ్మచర్యాశ్రమ వ్రత • భాసితులయి
యలరు విద్యార్థులును గల్గి • యలరుచుండె భరతరాజ్యంబు ధర్మ సం • భరితమగుచు.

క॥ ధీరుండు భరతుండు నేసిన ధారుణి రాజ్యంబు భార • త సమాఖ్యులై
సూరిజనస్తుతమై యలరాచె స్మరణమాత్ర సంహృ • తాఘంబగుచుక.

క॥ ఆరాజకుల శకాంకు డుదారుని సుమతియును వానిఁ • దనయునిఁ గాంచె
స్సార్ యశోమండల విజితారాతి బలుక సమర్థి తాంధక వైరిక్.

క॥ ధరణీరాజ్యంబంతయు భరతుండు సుమతియొడనిల్చి • బంధురభక్తి
స్ఫురణక్ శంకగుహా పరుడై వనమునకుఁ జనియె • వార్ధకమందుక్.

— మేరుపర్వతాది వర్ణనము. —

చ॥ వివిధమణిమయ శృంగరాజితంబును; చతురాశీతి సహస్ర యోజ సౌత్వేనం
బును ద్వాత్రింశత్సహస్రయోజన పరిమిత మూర్ధంబును లక్షయోజనా యామంబును
నగు మేరుపర్వతం బీ ద్వీపంబునకు మధ్యంబున నలరు. మతియు నన్యహా పర్వ
తంబు పూర్వంబునఁ బద్మరాగ ప్రభంబును దక్షిణంబున హామనన్నిభంబును బళ్ళె
మంబున నీలమణి సంకాశంబును నుత్తరంబున విద్రుమప్రభంబునై ప్రకాశించు.

క॥ అమ్మేరు గిరికిఁ బ్రాగ్భాగమున నమరావతి యను • కమనీయ పురం
బిన్మహి నలరును నఖిలపురముల నుత్తమము నగుచు • రాజిలుచెపుడుక్.

— మేరుపర్వతస్థ దిక్పాలక పురవర్ణనంబు —

సీ॥ ప్రబల నానావిధ • ప్రాసాదకలితంబు విమలగోపురనిక • రమహితంబు
కాంచన చిత్రిత • ఘనతోరణాధ్యంబు రత్నఖచిత బాల • రాజితంబు
సకల నిర్జరలోక • సముదయాక్షిణంబు సౌవర్ణకుట్టిమ • స్థలయుతంబు
స్ఫటిక మణిమయ సో • పాన విభ్రాజిత మగుల వితాన సం • తతి లలితము

- విమల భాగీరథీ దివ్య , వీచికాస మాగలాంబు కణనిచయ ♦ వ్యాప్తనిఖిల
దిక్పయంబవధీరిత , త్రిపురవిఠతియగుచు ననురావతీ పుర , మలరునెపుడు.
క॥ స్తనభారివినమలగుచు ననుపమ హేమమయ భూష , ణాంచితలగుచున్
ఘనలజ్జాపరవశలై యనిమిష కాంతలు వసించు , రన్నగరమునన్ .
చ॥ కరములు సాచి వారణ ని ♦ కాయము సాయములందు స్వర్ణదీ
సరసిజముల్ బెకల్చి యతి ♦ చంచలతన్ బయికెత్తి నంత న
చ్చర చెలులందుఁ గూరిమి పా ♦ సంగిన హస్తపకుల్ గ్రహించి చా
తురిమెఱయంగ సుంతురు కు ♦ తూహలచిత్తులరై పురంబునన్
- తే॥ మద విఘ్నార్జిత సేత్రలా , మత్తకాశిమలఁ గలిసి ప్రాద్దుగ్రంథు వే ♦ శల సతంబు
త్రిదశ సంతతి యమర న , చీతటాగ్ర నైకతంబులఁ గ్రీడింతు , సంతసమున.
తే॥ ఆలరు తేజస్వినీ సమా ♦ భ్యనువహించి పావక పురంబు కాంచన , పర్వతమున
కగ్నిదిక్కున నమరాల , యంబుఁబోలి చూడఁదగియుండు మేడల ♦ తోడఁగూడి.
తే॥ అమృతాశైల రాజంబు ♦ యామృదిశను చెలఁగు వైవస్వతియనంగఁ , జెన్నుమీటి
యమపురము స్వర్ణసాధ స , మన్వితంబు పాపిజన భీకరంబు భ ♦ యప్రదంబు.
తే॥ నైఋతంబునఁ గృష్ణవ , ర్ణయగు శుద్ధవతి యనెడు నది కర్బురు , పట్టణంబు
వరుణదిక్కున నలరు నా ♦ వరుణపురము గంధవంతి యనెడు సమా , భ్యున్ జెలంగి.
తే॥ శోభనాభ్యు నొప్పు ♦ సురపుర మట్టుల వాయుపురము గిరికిఁ ♦ బిశ్చిమమున
యక్షనాథు నగర ♦ మలరు మహోదయ సంజ్ఞ ను త్తరమున , శైలమునకు.
వ॥ ఈశాన్యంబున యశోవతియను నీశానపురంబులరు.
- చ॥ హరిహరపద్మసంభవుల , యా యతనంబులతోడ వీర్షిరి
త్కరములు సర్వభోగములు , గల్గి నురాసురముక్ష సిద్ధ కి
న్నర గరుడాలయంబులు గ , ణ ప్రకరంబుల కున్కిపట్టులున్
దిరమయి యొప్పు మేరుగిరి , దివ్యపదంబులు కీర్తనీయమై.
- తే॥ పర్వతోపరితలము న , స్ఫటికరచితమైన యొక్క సింహాసన , మలరు దాన
హరుఁడు దేవియు స్కంధుండు ♦ ననుసరింప సతత మాసీనుడైయుండు , సంతసమున
తే॥ హరికిఁ బద్మభవున , కట్టివె సింహాసనములుగలవు వార ♦ నవగతంబు
వానియందుఁ జేరి , భక్తిపూతులగుచు హరునిఁ గొల్చుచుండు , రాత్మలందు.
- తే॥ ఛాత్రసహితులగుచు ♦ సనకసనందన ప్రముఖులైన మునులు ♦ భర్గుగొల్తు
రన్నగంబుఁజేరి , యది యోగమునకును భోగమునకు జన్మ , భూమిసుండు.
తే॥ పర్వతోన్నతమైన యా ♦ స్వర్ణభూధరమున బాలార్కతోటి ని ♦ భమయి యలరు
నందికేశ్వర సింహాస , నంబు దానసుయశతోఁ గూడియు శి లాద , నూతియుండు.

ప॥ వెండియు నమ్మేరుపర్వతాగ్రంబుననుండ గజేశ్వర వీరభద్ర ముఖ్యులయంబు
లనేకములు గలవు.

క॥ సదమల జలపూరితమై మృదుల సరసిజాకరమయి ♦ యెసగును జంబూ
నది యా గిరిమూలంబున విడితంటై సర్వదిశల ♦ వెలయుచు నెపుడు.

ప॥ మఱియు నప్పర్వతంబు దక్షిణభాగంబున.

సీ॥ పృథ్వీధరంబు ♦ వ్యాపించి యనేక సహస్ర యోజన దీర్ఘ ♦ మైతనచ్చి
విఠతళాళా పరీవృత దిగంతంబయి వివిధ విహంగమ ♦ విలసితమయి
తరణికరముల నుం ♦ తయుఁ జొరఁగానీక దట్టంబులైన ప ♦ త్రములు గలిగి
హరునిఁ బూజింపఁగ ♦ నరుదెంచువారల శ్రమము హరింపఁగ ♦ శైలరాజు

పాసించిన చల్వపందిరి ♦ యనఁగవెలసి యఖిల కాల ఫలప్రద ♦ మై యనేక
భూతనేవితమగుచు జం ♦ బూమహీజ మొకటి రేకెత్తియుండు న ♦ తున్నతమయి.

తే॥ ఈశ్వరాధానముఁ గోరు ♦ నెల్లనురలు కాచియుండురాదేవుని ♦ కనికరంబు
గలుగునతెకు నత్తరు ♦ ఫలములఁదిని యలరు జంబూనదీ జలం ♦ బులనుద్రాచి.

ప॥ ఇంక నదీనద గిరిశ్వర సుసన్నితంబును, నవఖండ యుతంబును మధ్యమ ద్వీపంబు
నాఁబరగు జంబూద్వీపంబును, నవవర్షంబులను గుఱించి వక్కాణింతు నాలకింపుడు.
లక్షయోజన విస్తీర్ణంబై జంబూద్వీపంబులరు. దానికి సమీపంబగు ప్లక్షద్వీపంబు
ద్విజలక్ష యోజనాయామంబును పంచాశత్కోటి యోజన విస్తీర్ణంబును సకలసము
ద్రోహేయ సప్తద్వీప సయంతంబును లోక లోకాశ్చతంబున ధూమి వెలయు.

—నవవర్షాది వర్ణనము—

సీ॥ స్వర్ణాద్రి యుత్తర ♦ భాగంబున నీలమనియెడు పర్వత ♦ మలరుదాని
యుత్తరదిక్కున ♦ సుర్వీధరము శ్వేతమనునదియును శృంగి ♦ యనెడు గిరియు
నలరుచుండు స్వ ♦ ర్ణాద్రి రాజమునకుఁ బ్రాగ్భాగమున జత ♦ రింబు దేవ
కూటంబు నానొప్ప ♦ కుధులముల్ వెలయును దక్షిణంబున నిష ♦ ధంబు హేమ
కూట హిమగిరులును స్వర్ణ ♦ గోత్రమునకుఁ బుచ్చుచు దిశ నలరు మాత్ర ♦ వంతమల
గంధమాదనమనియెడు ♦ శ్రాధరంబునుత్తరాయతములు నయి ♦ యువ్వయందు.

స॥ ఈ సప్త పర్వతంబులు నొక్కొక్కటి నవసహస్ర యోజన పరిమాణంబులైయుండు
ఈ హిమవత్సంబంధియగు వర్షంబు భారతవర్షంబు నాఁబడు. హిమప్రాయంబయినది
హిమవంతంబనియు, హేమమయంబు హేమకూటమనియుఁ గీర్తింపఁబడు.

తే॥ ఆరయ బాలార్క సన్నిధి ♦ మై హిరణ్యబహుళమగుచును నిషధఃపర్వతము వెలయుఁ
గనక గిరిసువర్ణాఢ్యమై ♦ క్రాలునాల్గు వర్ణములు గల్గి యాయతోర్ధ్వ తలమగుచు.

- తే॥ శ్వేతగిరి నీలవైడూర్య • సితహిరణ్మయంబగుచు వృత్తమై త్రిశృం • గాన్ధీరమం
కాలకుంభసంతమయి వి • కాలమగుచు నలరుగిరులందు ముఖ్యమై • యనవంతము.
- ప॥ సప్తద్వీప విరాజితమగు భూభాగంబీ పర్వతగాజంబుల కతన స్థిరమై యుండు.
- తే॥ అలరుఁ బ్రాగ్ధిశమందర • మంత కాశ గంధమాదనమనియెడు • జ్ఞాధరంబు
పశ్చిమోత్తర దిశలందుఁబర్వతములు విపులము సుపార్శ్వమనునవి • వెలయుచుండు.
- తే॥ లలితవృక్ష సమాక్షిణ్ణ • ములయి యివియ నాల్గు పర్వతములు ననం • తంబులగుచు
ద్వీపకేతువులగుచును • దేజులిల్లు వాని మహిమంబగణ్యమై • వఱలుచుండు.
- తే॥ మందగాచల శిఖరంబు • నందు లంబమాన కాళాశిఖరమయి • మహిత వృక్ష
మలరును గదంబ మనఁగను • నదియకేతురాజమనఁగఁ దనర్చు వి • రాజితమయి.
- ప॥ గంధమాదన శిఖరంబున దక్షిణద్వీపంబున కల్లఁగ కేతుప్రాయమై జంబూవృక్ష
బును, విపులపర్వత శిఖరంబున బశ్చిమద్వీప కేతువై యశ్వత్థవృక్షంబును సుపార్శ్వ
గిరి శిఖరంబున నుత్తరద్వీప కేతువై న్యగ్రోధంబును ననలరు.
- సీ॥ కననగుఁ దూర్పుది • క్కునఁ జైత్రధను ను వనము మిత్రేశ్వరం • బనెడుకొల
తనరారు గంధమా • దనమను వనమందు షష్ఠేశ్వరంబును • సరసుయామ్య
దిక్కునఁ బడమటి • దసను వైభాజమక వనము వర్యేశ్వరం • బనెడు హ్రద
ప్రవిమలాత్తర దిశ • సవిత్రవనం బామ్రకేశ్వరంబనఁగ నిం • పె సఁగుననిసి
- యలరు సర్వకాలర్తుకం • బులయి రమ్యముబును నిమకలములునయి • మునిజనాక్ర
తంబులగుచు నజస్రమో • దంబుఁ గూర్చునవి యగుచు వనహ్రదముల • యైగిరులు

—భువన విన్యాసోద్దేశ స్థాన వర్ణనము—

- చ॥ తనరుసితాంత శృంగమునఁ • దద్దయు వెల్లుచుఁ బారిజాత కా
నన మచటక సతంబు సుర • నాయకుఁ డాశ్రమ మేర్పరించి కాం
చన కుసుమప్రకాండమున • శైలసుతాహృదయేశు నాశ్రితా
వన చతురుక శకాంకధరు • వారక యర్చనసేయు భక్తిమై.
- తే॥ అగ్గిరికిఁ దూర్పుదిక్కున • నలరుచుండు శైలకూటంబు బహుళ వి • స్తరము
నెనిమిది పురంబు లొప్పు దై • త్య నివహాభిరామములగుచు నిరత వి • రాజితము
- తే॥ సురుచిరంబగు స్వర్ణ కో • టరమునందు రసికులగు నీలకాది గా • త్రుసుల పు
లప్తచష్ట్ర సంఖ్యాకంబు • లై తనర్చు నిరతమోదావహంబులు • నిర్మలములు.
- సీ॥ శైలేంద్రమగు మహా • నీలాచలంబున హయముఖులయు ముఖ్యు • లైశ కిన్న
రులయు పురంబులు • వెలయును బదు నేను వేణుసౌధంబను • విపులగిరిని

పాసంగు విద్యాధర • పురములు మూడు వైకుంఠాచలమున న • కుంతికుండగు
గరుడ నివాసంబు • కలదు కరంజాద్రి నీలలోహితుండు • వీలతోడ
సేతుల వసుధాగ శైలంబు • నందు వసువులుండు నిరతంబు సకల గుణోన్నతులయి
పగంగు నిల రత్నధార భూ • ధరమునందు సప్తబుధుల నివాసముల్ • సంతలంబు.

సీ॥ ఏక శృంగంబు నా • నిలదాలు పరియందుఁ దనరుఁ బ్రజాపతి • స్థానమతుల
హగు గజత్మాధర • మందు దుర్గాదుల వసతులు నిరతంబుఁ • లోసంగుచుండు.
నలసుమేధాద్రిపై • నాదిత్యులును రుద్రు లశ్వినల్ నిససింతు • రమలమతులు
హేమకక్షంబున • నెల్ల దేవపురంబు లలరారు నెనుబడి • యై రహించి
పంచోటి శతంబులు • పగంగు గాక్షసాలయములు నునీలాద్రి • యందుఁ బంచ
నూట భూధరమునఁ బంచ • కోటిపురము లొప్పు దర్శనీయంబులై యున్నతములు.
క॥ శతశృంగాచలమునఁ బురశతమలరుచుచుండు యక్ష • సంచయ వినుతం
బతిరమ్యం బతిలోకం బతుల మహాభోగ సహిత • మై నిరతంబుక.

సీ॥ వెలయుఁ ప్రమాణకా • చలమునఁ గాద్ర వే యాలయ తతివిశా • ఖాద్రియందు
గుహునాలయంబొప్పు • గోమలంబగుచును శ్వేతోదరంబునఁ • జెలంగుచుండు
ససదృశంబగు సుప • ధ్ధాలయంబు పిశాచ కమునఁ గుచేరాల • యము వెలుంగు
హరినూట శిఖిరిపై • హరిమందిరంబొప్పు గుముదాద్రి గిన్నర • కోటినిలయ
మంజనాచలమునఁ జార • జాలయంబు లెసంగు గంధర్వనగరంబు • కృష్ణగిరినిఁ
బాండరంబున నగర స • ప్రకముచెలంగు వానవిద్యాధరులు నన • వరతిమండు.

సీ॥ ఉగ్రకర్ములగు దై • త్యులు వసింతురు సహస్రశిఖరాచలమున • సంతతంబు
ముకుటాద్రియందున • భుజగాలయములొప్పు దక్ష కాచలమునఁ • దలఁప సోమ
నాయు వైవస్వత • పన్నగాలయములు వెఱును హరిహర • బ్రహ్మ యక్ష
నాయక సురలోక • నాయక శరజన్మ ముఖ్య నిర్జర గృహం • బులును దక్కు
గల గజాధిపతుల • కళ్యాణభవనంబు లెసంగు వానియందు • నెల్లకాల
మధివసించి వార • లంధకాసురగర్వ భంజకుని భజింతు • భక్తివెలయ.

కా॥ భక్తాభీష్టఫలప్రదుండు సకల • బ్రహ్మాండమఖ్యామరా
వ్యక్తాకారుండు భోగీభూషణుండు • వేదాంతాగ్ర సంచారి ప్ర
త్యక్తత్వాశ్రయఁడీశ్వరందనయ మా • ర్యకగూడి శ్రీకంఠమక
ముక్తిద్యౌరము శైలకందరమునక • మోదించు నెల్లప్పుడుక.

క॥ శ్రీకంఠాశ్రయమగుటక శ్రీకంఠ మునాంగదనరు • క్షీతిధరమసురా
నీకంబు భక్తరక్షకు నా కామాంతకుని గొల్వ • నరుడెంత రొగిక.

క॥ ఈ విశ్వమెల్ల శ్రీకంఠావృతమై యలరుచుండు • నదియగు కతనక
శైవంబు నాఁ దనరు వేదావలియును బలుకు “శివమ • యం జగ”దనుచుక.

— దేవకూటాది పర్వతస్థశంకరాలయాది వణక నము —

- ప॥ కాళాశతసహస్రాధ్యంబును, సర్పద్రుమ విభూషితంబును, మహామూలంబును నక్షేప
స్కంధంబును నానాపక్షిసమాకులంబును, దశయోజనమండలంబును, విరళచ్ఛాయం
బును, నగు భూతవటంబును నొక మహావృక్షంబు హేమకూటాచలంబు మధ్యంబు
నందలి మహాకూటంబున నలరు.
- తే॥ అమృతహోర్దీరుహంబు మూ • అమృతనందుఁ బ్రాంతవిలసిత ప్రసవ • జాంచితం
ద్విగజులారవ బధిరత దిక్పయంబు శంకరాయతనం బొప్పు • సాధునుతము.
- సీ॥ కాంచన ప్రాకార • కలితంబునవ విధమణిమయతోరణ • నుండితంబు
విమలవిద్రుమ శిలా • విరచిత గోపుర మున్నతశిఖర సం • యుతము నిఖిల
పరమేశసత్కథా • ప్రకరచిత్రిత కుడ్యభాగంబు మంటప • భాసితంబు
రత్నసింహాసన • భ్రాజిత మఖిలషిఖర పాదఘట్టిత • కుట్టిమంబు
సకలభూత పరీతంబు • సతతమోక్ష దానచతురంబు నిర్మల • తత్త్వకథన
దక్ష మునిసేవితంబు వి • ద్యత్పదంబు నగుచు నయ్యా యతన మొప్పు • నహరహంబు.
- క॥ ఆ యాలయమధ్యంబునఁ గాయజనహరుఁడు సకల • కామ్య ఫలదుండై
తోయజభవ ముఖ్యులు నుతిసేయఁగ నివసించు నెల్ల • సేమములిడుచుకొ.
- తే॥ మతీయు నా తరుమూల ని • గృల తలంబునందు పణ్ముఖ వారణా • స్వాదిపక
దేవతానిలయంబులు • తేజరిల్లుఁ జారుశిఖిరోన్నతంబులై • సంతతంబు.
- చ॥ అలరుఁ గుచేరశైలశిఖి • గాగ్రతలంబునఁ జారుకుడ్య సం
కలితము హేమతోరణ ని • కాయ విరాజిత ముజ్వలన్మణి
లలితము మాక్తికాంగణ చ • లన్ముని బృందము పావనంబు ని
గృలము శివాలయంబునుప • మానము యోగిజనార్చితంబునై.
- తే॥ ఆ శివాయతనంబున • కావలిదెస స్వర్ణసోపాన సహితంబు • చారుజలము
వెలయు మందాకిని యనంగ • నలిని విపులతట విరాజిత వివిధ ల • తానివహము.
- తే॥ స్వర్ణపంకజ మకరంద • పానమత్త మధుపరుంకృతి శ్రవణ ధ్ర • మత్సురాంగ
నా సహస్రంబగుచును నా • నలిని యలరు మునిజనస్నానపుత్రులై • యనవరతము.
- తే॥ ప్రత్యహము సంధ్యవేళల • భవునిపూజజేసి సిద్ధాదు లచ్చట • జేరి నిర్మ
లాంబు కణములఁ ద్రావిప్రహర్ష చిత్తులగుచునుందురు “భగవాన్మత్య” యనుచుచుదివి.
- క॥ ఆ సరసికి నుత్తరదిశ భాసిల్లు సనేకశిఖర • పరివృతమగుచుకొ
వాసవ ముఖ్యాద్భితుండగు నా సోమకళాగళాల • యము దృశ్యంబై.

ప॥ ఆ యాలయము నిప్పుటమున “గనకకండ”యను కాసారగ బొండు గల దదాని
 తీరంబున దూర్పుదిక్కున ద్విజసమాస్ర సేవితంబును, మృగపక్షి సమాకులంబునగు
 సుద్యానవనంబులరు. అందుఁ జంద్రార్ధధరుండు పార్వతీసహితుండై క్రీడించు.
 మఱియు నా సరసికి బళ్ళిచుభాగంబున రుద్రపురంబొప్పు. దానగూడఁ బరమేశ్వ
 రుండు రమానాయకాది నిఖిల బృందారకు లభివందనములు నేయ విహరించుచుండు.
 ఇవియుఁ గాక పెక్కులు శివాలయంబులు ద్వీపంబులందును, బర్వతంబులందును,
 వనంబులందును నక్షత్రతటాకంబులందును సాగరసంఘలందును విలసిల్లును.

—నవ వర్ణానువర్తి వర్ణాయోగోజ్జనాది కథనము—

తే॥ ప్రాజ్ఞాభింబులు దక్షిణా • స్వంబు లుత్తర ప్రభవములుఁ బళ్ళిమా • గ్రంబులగుచు
 నెల్లవర్షంబులఁ జెలంగు • నిద్ధజలములైన నదులు వచింపంగ • నయ్యెనిపుడు.
 సీ॥ ఆఖిలభూతంబుల • కాధారుండై యమృతాకారుడైన శ • శాంకువలన
 నాకాశగామిని • యగుచుఁ బుణ్యోదకయై సప్తమానిలా • యనముతోడ
 వెడలిన యదియొక • విమల తరంగిణి యది నిఖిలొడుగ • జాన్వితంబు
 నగుచుఁ గాంచగిరి • నావహించి చెలంగి పవనంబు కతన వి • భజ్యమాన
 మగుచుఁ గనకపర్వ • తాంతర కూటంబులందు నాక్రమించి • యఖిలవర్ష
 ముల ననేకరూప • ములఁ బ్రవహించు శశాంకమాళి ముదల • యంది సతము.
 సీ॥ ఆకాశగామిని • యైన యానదియందుఁ గలిగెను క్షుద్రన • దులు సమాస్ర
 ములు కేతుమాలమం • దలి నరుల్ కృష్ణవర్ణులు పవనాశనుల్ • చెలులు కుముద
 సలకాశ వర్ణులు • చారురూపలు వారి జీవితము నియత • మై వెలయును
 భద్రాశ్వమున యందుఁ • బ్రజలు సితాంగులు నెలఁతలు చంద్రాంశు • నిభశరీర
 పతులు గాలాస్ర భోజనల్ • వారలెల్ల రతినిరతలు నిరాతంక • గతులువారి
 కీవితము పనివేలేఁడు • శివునియందు భక్తిగలవారలైయుండు • భావములను.
 సీ॥ రమణకమందలి • ప్రజలున్యగ్రోధ ఫలాశను లీశ్వర • ధ్యానవయలు
 బదివేలుమఱియును • బదివందలైదును నగువత్సరంబుల • యాయువొప్పు
 వఱలు హిరణ్మయ • వనవాసు లీశ్వరభక్తితత్పరులు న • శ్వత్కభోజ
 నులు వారి కాయుష్య మిలఁ బదిఁండువేలును నైదువఱకుంబు • లునుగఁజెలంగు
 రయఁ గురువర్షమందలి • నరులు సంగ మోద్భవులు క్షీరభోజను • లుత్తమాంగు
 గాకరవొక్కరుఁ డ్రేమించు • చుండువారు పితృగోగులు నిశ్శోకు • లగుచునుండు.
 తే॥ తలఁపవారు స్వర్గపరిచ్యు • తులును యశావనాథులును మహావీర్యులు • నమృతభోజ
 నులు పరాంగనా విముఖులు • లలితయశులు నగుచు వినుతిగడించెద • ననవరతము.

తే॥ వారు పదునాల్గువందల • వత్సరములు బ్రదుకుదురు శ్యామదేహులు • ప్రబలభూ
కాన్వితులు శంకరాగ్నాప్రియ వ్రతులును మృవ్యులగుచును వెలయును • రిల సతము

స॥ భారతవర్షంబునకెల్ల గురువర్షంబు ముఖ్యంబు. అందుఁ జంద్రప్రభంబును పు
శ్వర విమానం బలరు.

సీ॥ వివిధ దేవార్చనా • విగతపాపులు శతాయుష్కులు నల్పదే • హులును నల్ప
భోగులు దుర్బలుల్ • పుణ్యకర్ములు మర్త్యులయ్యెను వృత్తుల • నాశ్రయించి
భారతవర్ష సం • వాసులు వెలయుదు రం దింద్రవర్షంబునం • దు కొంద
టును కశేరుకమునం • దును గొందటును తామ్రవర్షంబునందు గ • భస్మితుల
మనెడు వర్షంబునందు సా • మ్యంబునందునాగ గాంధర్వవారు కా • సంతములగు
వర్ణములఁజేరియుందురు • వారితప్రవృత్తిని వహించి కొందఱు • విమలమతులు.

సీ॥ కొందఱు మ్లేచ్ఛులు • కొందఱు వివిధజాత్యుద్భవుల్ వ్యాధు ల • త్యుచ్చితము
పశ్యిమదిశను య • వసులు వసించురు బ్రాహ్మణ క్షత్రియ • నైశ్య శూద్రు
లలరుచునుండు మ • ధ్యప్రదేశంబున సవనాజి నాణిజ్య • సాధుసేవ
సంబులఁదాల్చి య • సంతభక్తిస్వదేవతార్చనముముల • సఖిరతులయి
మహితములగు సంకల్పాభి • మానములను జెలఁగి స్వర్గాపవర్గ సం • సిద్ధిఁగోరి
వరుసుతు రోర్తర గౌర • వంబుఁబూని భరతవక్షఁగబునందలి • ప్రజలు సతము.

తే॥ కింపురుష వర్షవాసులు • కృత్తినాస జపపరాయణులును స్వర్గ • సద్భవదేహు
లంగనలు దేవకాంతలు • నాదనర్దు రసవరత సుఖోపేతలై • ఘనతఁగాంచి.

స॥ దశవర్ష సహస్రాయుష్కులై యనామయులును, నిశ్శోకులునునై యందు
హరివర్ష స్థితులు దేవలోకచ్యుతులును, దేవాకారులును, నై యజరాబాధావృత్తి
జీర్ణింపక యిక్ష్మరసపానంబుఁ జేయుచు దశ సహస్ర వర్షజీవములై విశ్వేశ్వరు నా
ధింతురు.

సీ॥ ఆరయమధ్యచుమగు • నట్టి యిశావర్షమందలి ప్రజ లర • విందముఖులు
పద్మనిభేక్షుణ్ • పద్మగుంగధినిభాంగులు జంబూ ష • లాశనలును
పదుమూఁడువేల య • బ్రములు జీవించెదరచటఁ జంద్రార్కము • ఖ్యప్రకాశ
ములు గలుగవు మాన • వులు దేవలోకాగతులు నిరామయులయి • వెలయుచు
రాకలియుశ్రమమును మృత్యు • వాపదయునుఁ దస్పికయుఁ జెందఁజెప్పడు • తరుణు
ధరుని గొల్తురు జాంబూ న • దంబు నాఁగదేవభూషణ మలగారు • దివ్యగతిని.

తే॥ ఆసద్భవము హేమకూటంబు • నందు నప్పగోగణంబు గంధర్వులుం • ద్రుసతతము
శేషవాసుకితక్షుణ్ • చేరియుండు నిషధమున యందు శితికంఠ • నే తలఁచు

తే॥ ప్రబలులగు యాజ్ఞికులును ముఁప్పగియుముగురు వెలయుచుందురు నీలమక • విపుల
సింధులును బ్రహ్మయువులును • జేరియుండు దైత్యదానవవసతి శ్వేతగిరి ధరణి.

రియనఁబరఁగెడు నవి ధరి ♦ త్రీధరములు శాకమును ద్వీపమున నొప్పు ♦ సంతతంబు
నమలమగు మారుతంబున ♦ కాన్పదంబులగుచు నుతియింపఁదగునమ్మ ♦ హాచలముల.

చ॥ అమలమణిమయోరు శిఖి ♦ రాంచితమై మునిలోకవాస యో
గ్యమయి విచిత్రసానుని క ♦ రాధ్యము నై వివిధౌషధిప్రకాం
డమునకుఁ బుట్టునిల్లయి క ♦ నత్రభమై తతపుష్కరాంత రీ
పమునఁ జెలంగు నేకశిల ♦ బంధురమై గిరిరాజమై యిలక.

ప॥ మఱియు నయ్యేక శిలాద్రియందు భగవంతుండగు త్ర్యంబకుం డుమాసహితుండై
నిఖిలభక్తజనంబు సేవింప నివసించియుండు. ఇదియఁగాక.

తే॥ పుష్కరాంతరీప ♦ మన సగభాగంబు నాక్రమించి తూర్పు ♦ నందుఁ జిత్ర
సానుసంజ్ఞ నలరు ♦ జైలంబు వెలయు నప్పర్వతంబు నొగడ ♦ వశమై జగతి.

ప॥ అమృతహాచలం బనేక యోజనోన్నతంబును, పంచాశత్సహస్రయోజన విశాలంబును,
జతుర్వింశత్సహస్రయోజనమూలంబునై యలరు. మఱియు నా ద్వీపంబున మానసో
త్తరంబును గిరివరంబు చిత్రసాను సమానోన్నతంబై యొప్పు.

తే॥ ఆలరు నా పుష్కరద్వీప ♦ మందు నిఖిలమునిజనావాసములుఁ బూత ♦ ములగు జన ప
దములు మానసోత్తర మండ ♦ లమున నలరు సర్వ మంగళాధ్యంబులై ♦ సంతతంబు.

ప॥ మానసోత్తర బాహ్యానుందలి మహాహితాభ్యంతరమున ధాతకీఖండమలరు. పుష్కర
ద్వీపంబు ప్రాగ్విశయందు స్వాదూడకంబును సాగరంబు గలదు. దానికిఁ దూర్పున
జనముదాయంబులరు. ఆ జనసముదాయంబునకుఁ దూర్పుదిక్కున లోకాలోకంబును
గిరివరంబుండు. అమృతహాచలంబున కర్వాచీనంబున రవిరశ్మిలు చెలఁగును. పరం
బైన భాగంబున నిరంతరాంధకారంబు బంధురమైయుండు లోకాలోకాచలము
మొదలు ధ్రువమండలమువఱకును నావహాప్రసహానువహ సంవహ వివహ పరా
వహ పరివహంబులను వాయుసప్త నేములుఁ బ్రకాశించునని వచియించి జ్యోతిర్గణ
ప్రచారంబును, సూర్యగ్రధ పరిమాణాదులును, చంద్రమండల వర్ణనంబును, బుధాది
గ్రహ పరిమాణంబును సూర్యగ్రహాది పట్టాభిషేకంబును సూర్యరశ్మి సహస్రప్రయోజ
నంబును సూర్యముఖి సప్తరశ్మి మహిమయు, గ్రహగ్రాది స్థాన సంఖ్యావర్ణనంబును
సంగ్రహంబుగ వక్కాణించి నూతుం డిట్లనియెను.

—ధ్రువోపాఖ్యానము—

క॥ అనఘుండు మార్కండేయుండు వినిపించెను తొల్లి నాకు ♦ వీనులలరఁ బా
వనమైన ధ్రువచరిత్రము మునులార వినుండు మోదమున మీరింకక.

క॥ అది విష్ణుభక్తిపూరిత మది వైష్ణవలోకవిసుత ♦ మసదృశముక్తి
ప్రదమది వీనులవిందై యెదఁగుతుకముఁగూర్పు వింటి ♦ రేని కడంకక.

క॥ అవిరళ శివార్చనారతుండవనీక్వరసన్నత ప్ర • భాధ్యుండు నిత్య
స్తవనీయుండగు స్వామింభవమనువు చెలంగు సుజన • పోషకుండగుచుకా.

చ॥ మనువులలోన ముఖ్యుండస • మాన యశోవిభవాభి రాముండ
ర్తనికర పోషకుండు పర • తత్వవిదుండు త్రికాలవేది స
త్యనిరత మానసుండు వివి • భాధ్వరకర్మకరుండు సర్వలో
క నికర సేతయై పరమ • కారుణికుండయి యాతడుండగలకా.

క॥ తనసేయు శివార్చనలమనఁ గొండొక కాలమునకు • నతుల గుణాధ్యుల్
ఘనులు చతుర్దశలోకావన దక్షులు విమతరాజ • వనపహ్నినిభుల్.

తే॥ తనయు లుదయించి రమలులు • త్తానపాదుండును బ్రియవ్రతుండనువారుజనకకీ
కున్న తావతంసంబుల నొసఁగ నేర్పు వారలిరువురు దీపిత • భావబలులు.

క॥ ఉత్తమగుణాంబునిధులగు నత్తనయులలో • దనన్యై • సక్రగేసరుండై
యత్తానపాదుండభిల జగత్తుల నాయకులు నొగడఁ • గాఁదగి మిగులకా.

—ఉత్తానపాదుని పరిపాలనము—

చ॥ వితతయశోవిశాలుండరి • వీరసహస్ర కిరీటబోటి సు
గతమణి కాంచనద్యుతి ని • కాసుసమర్పిత పాదపద్మండ
ప్రతిపాత విక్రమాధ్యుండు ది • వాకరసన్నిభ దివ్యతేజః డా
శ్రితజనరక్షకుండు నృ • పశేఖరుండై యతఁ డొప్పె నెంతయుకా.

తే॥ అతఁడు నాల్గువేదంబు లా • అంగములును తనరు నలువది నాల్గువి • ద్యలునునేర్చి
తనకు సర్వజ్ఞుడను బిరుదదంబు వెలయు సాటియగు రాసుతులలోన • మేటియయ్యె.

తే॥ రాజ్యతంత్రవేది • రధగజతుర గావగోహణ ప్రబుధుఁ • డాహవజిత
సకలవైరి వీరుఁ • దకలంకచిత్తుండై యాతఁ డలక దిక్ప • యంబునందు.

క॥ అతఁడు ధనుర్వేదంబును నతుల కృపాణంబుఁ దాల్చి • యఖిలావనిప
ప్రతతి కొకప్రక్క బలైము గతిఁ జెలఁగ జగత్త్రియమున • గాఢమనీషకా.

చ॥ అతుల భుజప్రతాపవిజి • తారిచయిండగు పుత్రునందు నీ
క్షీతి తలభారముంచి సుర • నేవితు నద్రుసతామనోహరుకా
శ్రితపరిపాలు నీశుశశి • శేఖరుఁ గొల్చి తరింతునంచు న
ప్రతి హతకీర్తి యా మనువు • భావమునకా దలపోసె నెంతయుకా.

తే॥ అటులఁ దలఁచి స్వామింభవంభవంజభిలభువన రాజ్యమున నభిషేకించెఁబూజ్యుండై
తనయు నుత్తానపాదు న • తండ్రితాత్పువంశసింహుండగునని • పలుకబుధులు.

తే॥ కనదమలక్ష్మి వల్లికా • క్రాంత నిఖిలభూనభోంతరుండైన యు • త్తానపాదుఁ
డ టుల నభిషేకుండై జన • కాజ్ఞదాల్చి ధర్మదేవతకు హేతంబుఁ • దలఁచిమని.

తే॥ శృంగగిరి పితృనిలయంబు • హిమధరాధరంబు యక్షులకును భూత • రాజి కీశ్వ
రునకుఁ బదమయియొప్పు నా • ఘనుఁడు హరుఁడు పరిజనముఁగూడియుండు
[నా • పర్యతమున.
ప॥ ప్రతియుగంబునను ప్రసిద్ధంబులగు నా గిరులందుఁ బరమేశ్వరుండు బ్రహ్మ విష్ణువిది
నిర్జరులఁగూడి చరించుచుండునని నూతుండు శౌనకాదులకుఁ జెప్పటయు.

ఆశ్వాసాంతము.

ఉ॥ తారక సింహవక్త్రముఖి • దానవనాయక బాహుకానన
స్ఫారకుతాః ధార నిరు • పద్రవశారద శుభ్రక్షిత్తి వి
స్తార సురాసురప్రకర • దాహక మామక కావ్య కన్యకా
ధార నమస్మనీంద్రచయ • తారక లింగపురాణ క్షిరతా.
క॥ కైలాసానల ధామా! సాలంకాయనకుమార • సముతనామా
లీలావిధ్యత సుధామా నాగీకప్రభవమత స • నాతన ధామా.

మాలినీవృత్తము—

మనసిజమదభంగా • మానినీ సంస్కృతాంగా
యనఘవృషతురంగా • హస్తప్రీత్యత్కురంగా
వననిధి సునిషంగా • భక్తచిత్తైబ్ధ భృంగా
వినుతఘగుణ సంగా • విశ్వదాన ప్రసంగా.

తే॥ కష్టపడి పెంచి యిడితి నా • కవిత కన్నె నెవ్వధంబున నలరింతో • యింక నీవు
గంగవోలెను గయ్యాళి • గాదు జేలసుమ్ము నీశలనెక్కి నాట్యమ్మునేయ.

ప॥ ఏ మహామహుఁడు శ్రీ వేమ నారాధ్య వంశాల్లికిఁ బూర్ణశ • శాంకుడయ్యె
నేతల్లి సావిత్రి • కెనయై సతుల్ మెచ్చ మహినిఁ బాతివ్రత్య • మహిమఁగాంచె
నట్టి నందయకు గౌ • రమకుద్వితీయ పుత్రుండఁ గొండిన్య గో • త్రుండ దక్షి
ణామూర్తికిని శివా • నందునకును సోదరుండఁ గూరిమి యగ్ర • జాండ సుబ్బ
నార్యునకుఁ బోత్రుండను మనీయమగు శ్రీ మదాంధ్ర లింగపురాణ పూర్ణార్థమందు
మలయగు తృతీయాశ్వాస • మయ్యెఁ గరుణసతము పీనిని రక్షించు • జంద్రమాళి.

శ్రీమీనాత్మ్యసమః

పూర్వభాగము

—చతుర్థాశ్వాసము—

క॥ దక్షాయజీశ! దళితవిపక్షా! శ్రీతలోకశరణ! • పన్నగవిలస
ద్యక్షాకరిచర్మాంబర త్ర్యక్షా సోమేశ సకలదానసమర్థా.
తే॥ అవధరింపుము శౌనకా • ద్యాశ్రమీయులను గనుంగొని బహుశవిలాస మల
దక్షుడగు రామహషణి • ప్లక్షముఖ్య నిర్మలాంతరీపగిరుల • నెమ్మిళిగ.
వ॥ ఎఱిగించువాడై మెల్లన నిట్లనియె.

—ప్రక్షాది దీపస్థ పర్వత కథనము—

తే॥ ప్లక్షముఖ్యాంతరీపంబు • లందొకొక్క దాన ఋజ్వాయతంబులై • దశదిశల
గ్రమ్మి యేడేసి వర్ష ప • ర్వతము లలరు సారిది వివరింతు వినుడు సుస్థిరమతు
సీ॥ తనరు గోమేధి, కంబును చాంద్రమును నారదము దుందుభియును సోమమును
సంబు వైభ్రాజమ౯ • సప్త పర్వతములు ప్లక్షంబనియెడి ద్వీ • పమున నలరు
గుముదంబు నాగ ను • త్తమము నాగవలాహకంబు నా ద్రోణకం • కములు
మహిషంబునాగ గు • ద్మంతంబునా నొగి సప్త శైలంబులు • శాల్మలియును
నంతరీపంబునఁ జెలంగు • నలరువిద్రు మంబు హేమంబు మఱిద్యుతి • మంతమున
బుష్పితంబుఁ గుశేశయం • బు హరగిరియు మందరము నా గుశద్వీప • మందర
తే॥ మందరములన నుదకముల్ • మహితగతిని వానిఁదాల్చుటఁజేసి య • పుష్ప
మందరంబనఁగఁ జెలంగు • మహిని సకలపర్వతశ్రేష్ఠమగుచును బ్రథమ గాంధీ
సీ॥ మందరఁడనియెడి • త్మాసురుఁ డొక్కరుఁ డవిముక్తమునఁ జేరి • యంగకా
గుఱిఁచి తపమొనర్చి • కొనియె వగంబును హరుఁడుఁ బార్వతియు గ • ణ
నందీశ్వరుండును • మందరాద్రి చసించుచట్ల నక్కతమున • నంతకారి
సానుకంఠంబుండయి • యద్రుఃపతక్ గూడి వారణాసినివీడి • వైభవమునఁ
బ్రమధగణములు సేవింప నమరవరులు సన్నుతింపఁగ మందరా • చలమునందు
నిలిచి భక్త వరదుండయి • నిఖిలకామ్యముల నొసఁగుచుండు శ్రేతజనంబులకుఁతమ
సీ॥ క్రాంచంబు వామన • కం బంధకారకమును దివాకృన్నామ • మును వివిచ
మును బుండరీకాఖ్య • మును దుందుభి స్వనమును ననునవి క్రాంచ • మనరహి
నుదయంబు నైవత • మున్నతశ్యామంబు రాజతమును నభి • రామమైవ
యాంబికేయంబును • నభిరౌషధి సమన్వితము సుశోభన మను • లమును గే

|| తరుణుల్ పంచశరుండటంచు రిపు సం , తానంబు రుద్రుండటం
 చరిగాపుల్ శరణాగతావనుడటం , చక్ర ప్రకాండంబు ని
 ర్జర భూమిరుహమంచు బండితులు శా ♦ స్త్రువ్రాత సర్వస్వ మం
 చురుభక్తి బాగడంగఁ బెంపెసఁగెన , య్యుత్తానపాదుం డిలన్.
 కన్నెత్తిచూచినఁ , గంటకవైరి భూభృన్ని కాయంబెల్ల , నెత్తువడుసు
 చేయెత్తి యడిన ల ♦ క్షీపుత్రులై యాచకులు లేమికడగండఁ , దలఁగుచుండ
 విల్లెక్కువెట్టిన ♦ వీరయోధ సహస్రమురువడి చనుదెంచి , యనుసరించు
 దండెత్తి నిలిచినఁ ♦ దతవిక్రమాధ్యులు పగతురు వెర్చిచ్చి , పాటుచుందు,
 లిసాగర పరివేష్టి ♦ తావనీతలాధికార ప్రభాకన , దంగుడగుచు
 ల్లయశోభిరాముడై ♦ నెగడుచుండు నాతఁ డుత్తానపాదుండు ♦ ప్రీతితోడ.
 తారస్యోన్యవిరుద్ధ విహార నిరతిఁ దిరుగువార ♦ లయ్యును లక్ష్మీ
 తారులు మైత్రితో నాధీరుని సేవించుచుండ్రు , స్థిరమతులగుచున్.
 || ఆ సరనాధమాళి యన , యంబుఁ గృపాయతుఁడై యొసంగు స
 ద్దాన జల ప్రవాహములు , తద్దయఁజేరుటఁజేసి కాదె యం
 భోనిధి యెంతయే నమృతపూరితమై ♦ భయదారవంబులన్
 బూని తరంగసంతతులఁ ♦ బొంగునటంచు వచింతు పండితుల్.
 నలుపులెల్లఁ దెలుపులయ్యె , దెలుపులెల్ల నలుపులై మించె నాతని ♦ లలితక్రి
 కాంతదిక్కులనిండి భూ ♦ కాంతమకుటకోటి నటియింప నిర్జ , రకోటిమెచ్చ.
 అడుగెనఁ గదలలే , కనయంబుఁ గానిన్యమూనియుండెడి గట్ల , పైస గోసి
 తలయెత్త నేర కెం , తయు నీళ్లలోముని తేలితేలని కచ్చు , పాలికడరి
 పంకంబు మెచ్చుచు , వనములఁబడి సోతరించి చరించు కి , రిని హసించి
 ద్విజరాజవైరియై , విషముఁ గ్రుక్కుచు వక్రగామియైపట్టి త , త్తువని వీడి
 సఁ దగినట్టి యాతఁ డుత్తానపాదుఁ డొక్కరుండె యంచుఁ బ్రత్యయమూని సప్త
 గరాంచిత వసుమతి ♦ సంతసమునఁ దన్నుజేపట్టి వెలయ నా , తఁడు రహించు.
 అమృహీనాధ తలజుఁ , డభిలశత్రు మస్తకంబులతోడ నం , బకశతంబు
 ధరణివాలంగఁ బాలించె ♦ నిరతదేవగురుసమర్పాభిరతుడయి ♦ కొడుకులేక
 అతఁడు ప్రజార్జియై నృపతు ♦ లాభరణంబుల యోగ్యులన్ సమం
 వితగుణరూప యావన వి , శేష విశిష్టల సాధుచిత్తలన్
 బలివిహిత ప్రవర్తనల , బంధురకాంచన గాత్రలన్ గుణా
 ర్వితలఁ సతీమతల్లులఁ బ , విత్రచరిత్రల సంబుజాక్షులన్.
 పనితల సునీతి సురుచియు ననువారలఁ బెండ్లియై మ , హాముదమున నెం
 యను లేని సౌఖ్యసంపద నెనలేక చెలంగుచుండె , నృపతులు మెచ్చన్.

- క॥ పతిదేవతలై సతతము పతిశుశ్రూషాపరలయి ♦ వరిలెడు నా
సకు లిరువురందు ధాత్రీపతి సమగౌరవముఁ జూప , వలయును గాదే.
- క॥ ఆసకులిర్వరయందుక భాసురయాననవిలాస , బంధురగతులక
జేసి సురుచిపతికుతుకా వాసయయి సునీతికన్న ♦ వల్లభయయ్యెక.
- తే॥ సురుచియు సునీతికన్నను ♦ సాబగుమితి యందచందంబులు గలట్టి ♦ దగుచుగాణి
వాసములలోన స్వాధీన , పతికయగుచు ఖండితయగుచు నలరె ద , తృప్తమాని.
- చ॥ సురుచియెడక వ్రియుండగుచు ♦ తోడివిభుండు సునీతియం దనా
దరము వహించి త్రిమృదు స ♦ తంబు తనీయ మమోరధంబులన్
విరసము నేయు నాతరుణి ♦ వేడినఁగాని యొకింత పల్కఁబోఁ
డగయఁడు దానిసేమముల , నైనను కూడదునాక నెచ్చుదిక.
- తే॥ తనవయోధనంబు , లను సురుచికె యర్పణంబొనర్చునని భృ , శంభుండు
ప్రతినసేసె నాఁగ ♦ సతతమావెలఁదికి వశ్యుడై చరించు ♦ బలువిధముల.
- క॥ లలనాహృతహృదయుండై యిలఁతఁడొక గడియయేని , యింతివిడిచినక
నిలువంగలేక ప్రాణంబుల నాసతియందెయునిచి ♦ పూన్కిజరించుక.
- తే॥ రాజ్యమాలంబయిన త్రివర్గంబునందుఁ గామమే ముఖ్యమనుచు నా,త్సావిభుండు
వివిధభోగపరుడయి ♦ వెలఁదిలోడి కలయికయెస్సర్చమని మదిఁదలఁచి తిరుగు.
- తే॥ మదనరాజ్యభార , మెదవహించుటఁజేసి మోయలేడొయేమొ ♦ ముఖ్యమైన
రాజ్యభారమెల్ల , రహివంత్రపుంగవులందునిలిపి తిరుగు , నా నృపుండు.
- చ॥ అవ్యధంబున నుత్తానపాదుండు సురుచితోడిద లోకంబుగఁ దలఁచి నిరంతరంబు
తనుధనంబుల నామెకు సేవజేయుచుండుటయుఁ దన్ను స్వప్నంబుననేని స్మరింపకుం
డుటయుఁ గారణంబులుగ సునీతి తనమనంబున,
- ఉ॥ అక్కట యేమిసేయుదు ధ , రాధిపుఁ డిఁచుకయైన నాయెడక
మక్కువఁజూపఁడయ్యె బతి , మాలినఁ బల్కఁదలఁపఁడయ్యెఁ జెం
పెక్కినకూర్మి నాసవతి ♦ నే తనప్రాణమువోలెనెంచు నిం
కక్కడి జీవనంబు నుఖ , మేటిది కాంతుఁ డవజ్ఞఁ జూడఁగక.
- క॥ పతికన్న వేటులేదని మతిఁదలఁచి చరించునట్టి , మానిములయెడక
బతికనుగక్కి కలుగదే నతిదుఃఖాస్పదముగాదె , యదివసుమతిలో.
- ఉ॥ కాంతుఁడు ప్రీతిచిచ్చుడయి , గౌరవబుద్ధివహించి మెల్లనక
జెంతకుఁ జేరెయేమె సర ♦ సీరుహలోచన, యంచుఁ బల్కఁగ
నెంతయు సిగ్గుతోడఁ దల , యెత్తకయుండఁ గ లట్టిభాగ్య మీ
కాంతకుఁ గల్గినేర్పునె యొ ♦ కప్పటికైనను గాని యక్కటా.

॥ ఏకకృతంబొనర్చి జని ♦ యించెనొ యా లలితాంగి కాంతునికా
దాసుని గాఁగఁ జేసికొని ♦ తద్దయు సౌఖ్యపరంపరకా మహా
ల్లాసముఁ జెందుచున్నదియి ♦ లాపతియుకా దనప్రాణ సంచయం
బా సురుచి స్వరూపమని ♦ యాత్మదలంచి చరించు నెప్పుడుకా.

॥ సురుచినివోలె నన్నుఁ గృపఁ ♦ జూచుచు నక్కనఁ జేర్చి నామనం
బరసి చరింపకున్న హిత ♦ మయ్యెడుగాని యొకింత పిచ్చిన్
బరుసదనంబువీడి యొక ♦ పల్కయినకా బలుకకా దలంపఁడి
తరుణికి వేఱదిక్కెవరొ ♦ తానిటులకా జరియింపఁ బూనినకా.

॥ ప్రాణముల నెల్లఁ దనయందె ♦ పాదుకొల్పి కనికరంబెన్నటికి నైనఁ ♦ గలుగకున్నె
యనుచుఁదలపోయుచుందు నా♦యందునిట్టి కినుకజనియించుటేల కోజనవిభునకు.

॥ కాసంతనాదనఁ ♦ గన్నెత్తిచూచినఁ బెన్నిధిఁగన్నట్లు ♦ బ్రీతివడుదుఁ
బల్లెత్తి యొకపల్కుఁ ♦ బల్కిన నద్దియె పది వేలటంచును ♦ ముదముఁగాంతుఁ
గలనైన నాయంటఁ ♦ గాలునెట్లునయేని ధన్యనైతి నటంచుఁ ♦ దలఁచుచుందు
దరహాసముననన్నుఁ ♦ దరియవచ్చినఁ బట్ట మహిష్మి నెతి నటంచు ♦ మదిమురియుదు
సోసమాడునేని ♦ స్వర్గ సౌఖ్యమెచెందినట్లు, బొంగుచుందు ♦ నకటధవుఁడు
నామనోరథంబు ♦ నాశంబుఁ గావించి కానఁబడఁడు కనుల ♦ కైనఁగాని.

॥ పతియనురక్తుడై వివిధ ♦ బంధములకా గఱగించి నెమ్మదికా
గుతుకముఁ గూర్పు నేనియదె ♦ కోమలికికా సురలోక సౌఖ్యమా
నతివయెడకా మనోహరుఁ డా ♦ నాదరమాని చరించునేని దు
ర్గతి మఱియొందుగల్గునె జ ♦ గంబునఁ గాంతుడై దైవహాఁగదా.

॥ సురుచిసల్పినట్టి ♦ సుకృతంబదెన్నియొ నా యొనర్చినట్టి ♦ హేయమైన
కలుషమెద్ది దాని ♦ కలయికచే నన్ను మఱచిపోయెనిట్లు ♦ మనుజువిభుడు.

॥ ఆయెలనాగయే తరుణు ♦ లందఱకన్నను సోయగంపుఁ బ
టై యలగారనంచుఁ దన ♦ యాత్మకుఁ దోచునయేని యాసతికా
బాయక గాఁగించుట శు ♦ భంబగుఁగాని యధీరనైన నా
కీ యిడుమల్ ఘటించదగు ♦ నే సతికుందిన మేలు గల్గునే.

॥ అర్థివాంఛితంబు ♦ నణపడఁజేసిన వాని ధనముపతికిఁ ♦ గాని సోయ
గంబుకానలోనఁ ♦ గాచిన వెన్నెల వ్యర్థమేయగును గా ♦ దా ధరిత్రి.

॥ అగ్నిసాక్షిగఁ బరిణయ ♦ మైన కాంత కలఁడెగాక మఱొక్కఁగుఁ ♦ దగు నెదిక్కు
కటకటా పతిదేవత ♦ కిటులఁ గానఁబడని దుఃఖంబుగూర్పుట ♦ పాడియగునె.

మ॥ తన యర్థాంగముఁ గైకొనంగఁ దగి ని • త్యంబుత్తమ స్త్రీప్రవ
ర్తనముకొబూని చరించు సాధ్యయెడలక • రవ్యంతయుక బ్రతి లే
కనయంబుక విడనాడియుండు టిల న • హాంబాసె కాంతుండు కా
ననిచోఁ బంకజనేత్ర యేగతిని • ధన్యత్వంబు గాంచుక ధరక.

చ॥ పతి తన సోయగంబునకుఁ • బల్మరుమెచ్చి తనంతఁ దానె సం
తతము ప్రియంబుఁగూర్చునని • తద్దయుగర్వమునక జరించు నా
సతి ననుఁగాంచెనేని యెక • సక్లములాడునటంచు నెంతయున్
మతినిఁ దలంతునో మగని • మన్నన లేమికి నుతఁగాంతునొ.

తే॥ సుఖము దూరమయ్యె • శూన్యమయ్యెను జన్మ సాటివారిలోనఁ • జౌకనైతి
జగతిబ్రతికియుండి • చచ్చినదాననైయుంటి భారమగుచు • నుర్వికిటుల.

తే॥ కులమునకుఁ బ్రతిష్ఠఁ • గూఢ్పడివాడునై తడవుకాలమునకుఁ బొడమినట్టి
సుతుని వదనమైనఁ • జూచి నాథుడు నన్ను కనికరింపఁడయ్యె • గారవమున.

క॥ అని పలువిధముల నీగతిఁ దన దురదృష్టంబుఁగూర్చి • తద్దయు మది నే
దన గుండంగ నునీతికిఁ జనియెక మఱియొక్క కొన్ని సంవత్సరముల్.

వ॥ అంత నొక్కనాడు.

—ఉత్తానపాదుండు కొలువుండుట—

చ॥ కవులును బండితోత్తములు • గాయకులుక నటులుక రసజ్ఞులుక
బ్రవిమలకీర్తికాలలగు • పార్థవవర్యులు మంత్రీపుంగవుల్
వివిధభట ప్రకాండములు • వేదవిదుల్ శ్రితసంతతుల్ ఘమల్
స్తవమొసరింప భూమిగత • శత్రుఁడు నాఁ గనకాసనంబునక.

తే॥ నిండుకొలువుఁదీరి • యుండి యుత్తానపాదుండు సంతసంబు • తోడనిర్వి
చారుడగుచుఁ బొగ • సంచయంబులతోడ నహా రీతి మాట • లాడుచుండి.

తే॥ సురుచిసంతుఁ డుత్తముండునాఁబరగునాతఁడాలుసంవత్సరముల ప్రా•యంపువాడు
ముద్దుగులుకుచుఁ దనయం • కమున వసించి చిన్నిపలుకులు వలుకుచునున్నయెడను.

క॥ సురుచియొక పార్శ్వమున భాసురకాంచన లలికవోలెఁ • జూడఁదగి మనొ
హరముగ జలిబిలి పలుకులఁ గరఁగింపుచునుండఁ గౌతు • కముతో నుండెక.

వ॥ అట్టి యానందాకరమగు సమయంబున.

—ధ్రువుండు తండ్రికడ కేగుట—

చ॥ తనకొక మూర్తమేని పిత • దగ్గఱఁ జేరుట సంభవించునే
ననుపమ భోగభాగ్యముల • నందినయల్లె తలంచు నాతఁడుక

గొనముల కాటపట్టయిన • క్షుణ్ణుడు శాంతమనస్కుడౌద్రువుం
డనెడు సునీతి పుత్రుఁడు మ • హాత్ముఁడు మెల్లనఁజేరె నాస్థలిక.
తే॥ అట్లుజేరి నృపతి • యంకతలంబునఁ గూరుచున్నవాని • మేరుశిఖర
మండు బాలచంద్రుఁ • డట్లు వెలుంగువాని సురుచికోడుకుఁ గాంచి • సరభసమున.
చ॥ కనుగవభద్రబాష్పములు గ్రమ్మగఁ దండ్రి ప్రియంబుఁ జేయుచుక
డనొడమిఁదఁ జేర్చుకొనఁ • దద్దయు నాడుచునున్నవాఁడు ధ
న్యునిగఁ దలంచుకొంచు నదె • యుత్తముఁ డిత్తటి నేనుగూడఁ జ
య్యనఁ నితయంకభాగమున • యాదునఁ జేరి సుఖింతు నెంతయుక.
తే॥ అతని యాటపాట • లరయుచు డుటఁజేసి కాంచఁడయ్యెనన్నుఁ • గన్నతండ్రి
కాడయేనివేడ్కఁ • గరములనెత్తి ముద్దాడి యూరు దేశ • మందు నిడఁడె.
తే॥ అతఁడు ననుఁగాంచునంతలో • నరిగియేన మెల్లమెల్లనఁ జని తొడ • మీఁదఁజేరి
యుత్తమునిరీతినాడుదుఁ • దత్తరమునఁ దండ్రియిదియేమొకోయని • తలంచునటుల
తే॥ అనుచు సంతసమున • నబ్బాలకుఁడు పంచవత్సరములవాఁడు • వసుమతీకు
నంకతలముఁజేరి • యయ్య కాంచి తేనన్ను ధ్రువునటంచుబలుకు • నవసరమున.

— • సురుచి ధ్రువుని బరిభవించుట. —

క॥ కన్నుల నిప్పుకల్ నెలగఁ • గా నిదియేటి విరుదవార నా
కన్నకుమారుఁ డట్లనొడి • కంబున భూపతి యంకభాగముక
గ్రన్ననఁ జేరీతిపు ననుఁ • గాంచవె పట్టఁపుదేవి నెంతయుక
సన్నపు నేతనేయుదువో • సాగునె నీ యడియాసలింతయుక.
తే॥ ఉత్తమనకుఁ దగిన • యుత్సంగమున నీవు చేరఁదలంచుటేల • చెనఁటి వగుచు
మకుటయోగ్యమైన • మస్తకంబునఁ జలిచీమ యెక్కునటుల • జెడుగయపుడు.
చ॥ షీతిపతి యంకభాగమును • జేరఁగవచ్చితె సిగ్గులేక నే
న తగుదునంచు నిట్లు పల • వా యొకజేనెడు లేవు నీవు నే
ర్పితివె సునీతియొద్ద యప • కృత్యమొనర్పుట యిప్పుడే యస
ద్గతిఁ గన కేగు ముత్తమ ప • దంబు లభింపదు నీకు సుంతయుక.
తే॥ భయముధక్తి లేక • పాలసుండపయితె తల్లి గొనమె నీకు • దగులువడెనె
యార యిట్టి దుడుక • వగుదువటంచుచు దలఁపనైతి నింత • కలనయినను.
తే॥ అనివచ్చించుచుఁ దండ్రి ప • ర్యంకమందుఁ జేర్చిమై గూరుచుండిన • సిన్నవాని
నట్టె యటుతనుబట్టి పా • మ్రునుచు నెట్టె సురుచి యచ్చటివారల • బ్బురమునొంద
చ॥ మఱియు వచ్చించె నామె యభి • మానము పెంపున నోరియింక ని
త్తెలుగున నెన్న డేనియును • దేకువనేయకు మెవ్వరేనియే

- దైతః గనుగొన్న భూపతి ప్ర • తిష్ఠకు భంగము గల్గుఁగాడ క్ర
చ్చుట నొక నీచునంకమున • యందు వసింపఁగఁజేయు టొప్పునే.
- చ॥ అమల నృపాంక పీఠమున • యందు వసించు నద్వైత మున్న ను
త్తముఁడును వోరె నీవును గృ • తజ్ఞఁడవౌదువు నా సుతుండవై
యమరకపోయె నీయెడల • సంతటి పుణ్యము పూర్వజన్మ పా
పమునుచు నింక నీ జనని • పజ్జకు బొమ్మిట నిల్వకింతయుఁ.
- తే॥ ఎంతయో పాపమొనరించి • యావభాగ్యురాలయిన యా సునీతిగ • ర్భమునబుట్టి
పెద్ద ణోక్కలఁ గోరెదే • బుద్ధిలేక చనుము నీ మోముఁ జూడంగఁ • జనదుమాట.
- చ॥ నృపతికిఁ బెద్దభార్యనని • యెంతయు నీ జనయిత్రి గర్వముఁ
గపటము దుస్స్వభావమును • గల్గి చరించుట యే నెఱుంగనే
యిపుడిపుడే బయల్పడునె • హీనుఁడ మీ కుటిల ప్రవర్తనం
బపరిచిత ప్రదేశమున • నటచరించిన యంత సాగునే.
- తే॥ ఎంతకాల మిట్ట • హీనగర్వంబున సంచరింపఁగలరా • మించిమీరు
చూతుఁగాక విదియఁ • జూపట్టుకుండిన శశిని గనఁగలేమొ • చవితినాడు.
- తే॥ పతినిజూచి సవతి • పచరించు దుండగంబుల సహించుచుంటి • ముందువెనుక
లరయవలదె యిట్టి • యాగడంబా నేయవలయుఁ గాంతలైన • వారికెందు.

—ధ్రువుఁడు సురుచితో సంభాషించుట—

- చ॥ అనుటయు నా ధ్రువుండు నయ • నంబుల వెచ్చని నీరుగాఁగఁ
దనువు వడంక నెమ్మొగము • దద్దయుఁ జెమ్మగిలక మనఁబు శో
కనికర చంచలంబగుడు • గద్దదికక బినతల్లిఁ గాంచి యి
ట్లనియె నయంబు డంబుమెఱయక • గనువారికి వింతఁ గొల్పుచుక.
- మ॥ జననీ యేమిటికాగ్రహించెదవు నీ • సంతానమేకాదో యీ
జన మీరీతి సభాసదుల్ విన నస • త్సంభాషణతో నేయఁగాఁ
జనునే నా యపరాధమేమి మది ను • త్సాహంబు రేకెత్తఁ దం
డ్రిని దర్శింపఁగ వచ్చినట్టి నను నిం • దింపంగ నొరాడునే.
- చ॥ జనకుని ప్రేమ కెంతయును • స్థానముగాఁడె సుతుండు తండ్రి చెం
త నిలిచినంతఁ బొమ్మనుచు • దర్పమునక నను బాఱఁగొట్టె చీ
వనఘులు తల్లిదండ్రులకె • యాత్మజులందు ననూయ గల్గినక
గనికగమాని యెవ్వరికఁ • గాచెడివారలొ కన్న బిడ్డలక.
- చ॥ తనయుల వృద్ధిఁ గోరియె క • దా యనయంబును బాపపుణ్యముల్
బొనరించి యప్తకప్తములఁ • బొందుచు సౌఖ్యములేక సుంతయుక

ధనము గడించుచుండు తల్లి • దండ్రులు ధర్మముఁదప్పియైన నొ
జనని యెఱుంగమే తనయ • సంగతిగేహము ధన్యమం చిలక.

తే॥ సవతికొడుకుటంచు • ధ్రువునందు కన్న నీ యుత్తమునెడఁ బ్రేమ • ముందుగాక
తలఁపనేను నతఁడు • దండ్రికొక్కటియగాదా యెఱుంగవైతె • ధర్మపదము.

తే॥ పితృమైన సర్వస్వంబు • విడలైన వారి కందఱకును సమ • భాగమగుచు
నుండునే గాక యిలనొక్కరుండె చెందనహా మెయుండునే చెప్పఁచుమ్మయింత.

ఉ॥ నీకు జనించినంత జన • నీ మన యుత్తముడే సమస్తముక
గొన నహుఁడొనె నను • గాంచడె పుత్రునిగా మహీధవుం
డీ కరణిక వచింపఁదగు • నే ననులాతిగఁ జూతువే కటా

నీ కెఱుంగఁగరాని వృష • నీ తిని నే వచియింపనేరునే.

తే॥ నీ యనుగ కుఱునికొగూర్చి • నాయెనర్చినట్టి తప్పేమికలదమ్మ • యందఱు విన
దాసి కొడుకును గనినట్లు • వీసమునకుఁ గాని వానిఁగఁబలికెడు • కనలినన్ము.

తే॥ ఇంతమాత్రమునకె • యంతలునేసితి వెంతనేయఁగలవో • యింకమీఁద
నింతదనుక తల్లి • వే యనుకొంటిని సవతితల్లివైతె • సరగనాకు.

చ॥ తనయుఁడు ముద్దుకుఱుఁడు ము • దంబున సన్నిధి కేగుదెంచె నా
తనిఁ దొడమీఁదఁ జేర్చుకొని • తద్దయుఁ బ్రీతిని ముద్దుముచ్చట
గనుటయె పండు వంచు నను • కంపవహింపక తండ్రి యివ్వెఱి
గనుఁగొనుచుండె నీ సలుపు • కర్ణము నెంతటి కర్కశాత్ముడో.

తే॥ ఉత్తమునియందు నీ ప్రేమ మున్నయట్లుల నన్నుఁ గన్న సునీతికి • నాయెడలను
ప్రేమముండక యుండునే • పెంచి పెద్దజేసి కొఱఁగానివానిగఁ • జేయఁగలదే.

చ॥ అని వచియించినక సురుచి • యాతని నెంతయుఁ గ్రోధచిత్తయై
యనియె దురాత్మ యిక్కరణి • నాడెదవే భయమింతలేక దే
వినఱతిగాఁ గనుఁగొనెద • వే చెడుబుద్ధిని మానవైతివే
జననిగుణంబె పట్టువడి • సర్వసమర్థునిగా నొనర్చెనే.

తే॥ ఇచట సాగివచ్చు • నే నీ దుడుకుపల్కులెల్ల నింక బొమ్ము • తల్లికడకు
బాలకుండవనుచు • బాటించి విడిచినఁ బెద్దవాడవైతె • బింకమునను.

తే॥ అనుచుఁ బుడమి నాధుఁ • డడర నాతని గళనీమయందుఁ బట్టి • చెనఱటి యింకఁ
బొమ్ముపొమ్మటంచు • హుమ్మని త్రోచెనా సురుచి యెల్లవారుఁ • జూచుచుండ.

ప॥ అవ్వెఱుంబున ధ్రువుండు సురుచిచేఁ బరాధవింపఁబడి దుఃఖించుచు జనని సాన్నిధ్యం
బుఁజేరి.

—సునీతి ధ్రువుఁడు రాక తడయుటచేఁ జింతించుట—

చ॥ తనయుఁ డమాయకుండు పర • తత్వ మెఱుంగఁడు బాలుఁడతనిక
గనుఁగొనకున్న మూర్తమే యు • గంబుగ దుస్సహమాచుఁ దోచుఁ జ

- య్యననిదెయాడుకొందునని ♦ యాయయి బాబులఁగూడి పోయె నెం
దునఁ జరలాడునో యెవరి , తోఁ గలహించుచు నుండెనొకదా.
- లే॥ ఉత్తమునికడకేగునే ♦ సుత్తముడన కతని తల్లి నాపై నాగ్ర ♦ హంబు గలిగి
యున్న కారణమున నెది , యో నెపంబుఁజేసి దండింపకుండదు ♦ చిన్నవాని.
- లే॥ పతిపరిత్యక్త నగుట న ♦ భాగ్యురాలనై తపించుచుఁ దనువుపై ♦ నాసలేక
సుతుని కతమున నించుక ♦ గతిలభించు ననుచు జీవించు సుతుఁ డెట్లు , లరిగనొక్కొ.
- లే॥ తనయుఁ డాడుకొనఁగఁగదలఁచి వీధికిఁబోయివచ్చుదాఁక భయముఁ హెచ్చుచుండుఁ
గుడువఁడయ్యెఁ జలిదిఁ , దడవయ్యె నేడితె నుసలుచుండెనేమిపాసఁగనొకద.
- లే॥ అని తపించు సునీతి డా ♦ యంగఁబోయి కొడుకు కన్నీరు మున్నీర , గుచు ముంప
భోరుమని యేడ్చెఁ గలకంఠ , కీరకారికా రవంబు పగిదిని వి , చారమొప్పు.
- చ॥ అదిగని తల్లి భీతయయి , యక్కట యేమిపాసం గెయ్యయి
ట్లదడవేల నీవు కొడు , కా వచియింపు మెవారలేని ని
న్నదయతఁగొట్టి పంపిరా గ్ర , హంబులు చాలవు పోకుమన్నఁ బో
యెదనని యాడఁబోయి తిపు , డెందులకీ వగఁ జెందె దంతయుక.
- లే॥ ఉత్తముం డుత్తముండని యులుకుచుండు చటుకుఁ బోవుగదా యిప్పు ♦ దతనితల్లి
మనయెడలఁ గోపనయగుచు, ముందుచుండు నృపతి చనవిచ్చుటకే జేసి, యెప్పుడుమదిని.
- ప॥ అని పతికి కుమారుని విచారకారణంబెఱింగి దీనయై యిట్లనియె.

— సునీతి ధ్రువునితో హరిని నేవింపుమని చెప్పుట—

- చ॥ పలుక నె యెన్నియొగతులఁ , బాపుచెంతకుఁ బోఁదలంపఁ గా
వలదని వింటివే సురుచి , పట్టియె ప్రాణపదంబటంచు ని
చ్చలు ముదమొందు నాతని క ♦ సహ్యుడనై కనుపట్టవే నినుక
దలఁచునె పుత్రుఁడంచు వసు , ధావతి నీయెడఁ గూర్చిఁగాంచునే.
- క॥ సురుచికిలొనై జనకుండు ధరణీభారంబు నేప్ర ♦ ధానులకొసఁగక
గరుణాకాలియగుచు నిన్నరయునె నీకిట్టి భ్రాంతి , యహంబగునే.
- లే॥ జనపతి కతంబునక గల్లు, సౌఖ్య మెల్ల సురుచిపాలయ్యెఁ గష్టముల్, చూఱగనియె
నన్ను నిర్భాగ్యునైతి నా ♦ పన్ను నైన నా సుతుండవు నీకు : సు ♦ ఖంబు గలవే.
- చ॥ కలువమొనర్చి పుట్టితివి , క్షౌర్యపతి యింతయు కాలిలేక ని
చ్చలు మనపేరు విన్న విర , సంబుగఁ జూచుచునుండు సుత్తముక
లిలిచి ముదంబుఁగూర్చు నినుఁ ♦ బిల్వకవచ్చినఁగాని నెమ్మదిక
బలుకఁ దలంపఁడేమిటికి ♦ పార్తివుఁ జేరఁగ నెంతు వక్కటా.

తే॥ విధిక్యతంబిదియేగతి ♦ విసుగుకొనిన తప్పు దెంతటివారికి ♦ దనయ తండ్రి
యంకభాగంబునకా జేరునట్టి భాగ్య మిల గలుగదయ్యె ననుచుఁ జింతిలకుమయ్య.

మ॥ తన యుత్సంగ మొసంగె నుత్తమునకు ♦ భాత్రీశ్వరుండింక నా
తనికే రాజ్యముగూడ నీడలఁచుఁ ధ ♦ ధ్యంబుంచు నూహించి యెందు
నకు గూడని వంతఁ గుండకము వె ♦ న్నుండున్నవాడమ్మహా
త్ముని నేవింపుము నిత్యమైన పదముకా ♦ మోదంబునకా నీ కిడున్.

తే॥ తమవు నిత్యంబుగా దసత్వంబు జగము కలుష భూయిష్టమైన యాత్మాతలంబుఁ
గోరి శుష్కింపవలె ప్రా ♦ జ్ఞులదిక్కు మాధవుండాతని స్మరించి ♦ మనుము పుత్ర.

తే॥ సానఁ దీరిన రత్నసం ♦ చయము గలుగ గులకతాలకై యత్నంబు ♦ సలుపుఁజేల
నిత్యసుఖదాయకుండగు ♦ నృహరియంద నృపతి కరుణకై తపియించు ♦ జేలచెపును.

ఉ॥ ఎల్లజగంబులకా మనుచు ♦ జేపనియాటను భూతరాశికి
దల్లియుఁ దండ్రియుకా గురుఁడు ♦ దైవము నై యలరారు దేవుఁడు
శ్చుల్లసరోజలోచనుఁడు ♦ పూరుషముఖ్యుఁడు విష్ణుమూర్తి యం
దుల్లముఁజేర్చి త్రిమూర్తుల ♦ యుత్తమధర్మము మానవాళికి.

ఉ॥ ఎన్ని భవంబులొందితిమొ ♦ యెందలుతండ్రులూ తల్లులెందఱో
మున్నికమీఁద నెన్ని భవ ♦ ముల్ గొననయ్యెడినో యెఱుంగరా
దిన్నిట నెట్టిముక్తి లభి ♦ యించె నికెట్టిది కల్గనున్నదో
యన్న వృథాప్రయాసమె గ ♦ దా పరమేశు భజింపకుండినకా.

తే॥ స్వస్థవృత్తాంతముకా బోలె ♦ జగము తెలివిగలిగి నప్పుడ నశియించుఁగాంచలేక
తెల్లదంపడుచుండెద ♦ తెల్లవార లీశ్వరుని మహిమంబుఁ దా ♦ రెఱుంగలేము.

తే॥ రజువును గాంచి సర్పముకా బ్రాంతిఁజెంది భయమునకా జీర్ణమయ్యెడుపగది గృత్రి
మంబయిన యీజగంబె నిత్యంబులుంచునమ్మి చెడిపోవుచుండ్రు మానవులుసతము.

తే॥ పుట్టుచుండువారి ♦ గిట్టుచుండెడివారిఁ బెరుగుచుండువారి ♦ నరయుచుండి
యింత తెలివిలేక ♦ యేల మాయావృత్తంబైన తమవునందు ♦ నానగొనుట.

మ॥ చనరైతే మును పెందఱో నృపతు లీ ♦ సర్వంసహా మండలం
బును బాలించినవారు ధీరులు జగ ♦ త్పూజ్యుల్ మునిశ్రేష్టులుకా
జనలేదే చన కీజగంబుననె ని ♦ చ్చుల్ నిల్వఁగా నేర్చునే
తమభృత్యంతతి తుచ్చసౌఖ్యమునకై ♦ ధర్మంబుఁ బాటింపరే.

తే॥ తల్లిదండ్రులు హితులు బాంధవులు భటులు మున్నయినవారలీ తమంబునకులొంగి
ధనమును గుఱించి గౌరవంబునఁ జరింతు రఘుమంగూర్చును గాదె ధానాశజగతి.

తే॥ తండ్రి యుత్సంగ పదము నిత్యంబుగాదు హరియొసంగు పదం బనిత్యంబుగాదు
నిత్యసుఖము లభింప న ♦ నిత్యమైన తుచ్చసుఖము నాశించుట ♦ దొడ్డపనియె.

చ॥ హరి పరమాత్ముడౌతని ప ♦ దాబ్జములకా భజియింపు మా సురే
శ్వరుడు కృపాశుడై నిఖిల ♦ సాధుసుతంబగు నిత్యసౌఖ్యమా
దరమున నీకడకా గలడు ♦ ధర్మపదంబున సంచరించినకా
గరము వశంవదుండగును ♦ గాంచనచేలుడటం చెలుంగవే.

తే॥ ఆడుకొందు ననుచు ♦ నల్లరిపిల్లలఁగూడి తిరుగుటేల, కొఱత నాక
కలిగినంతవఱకు ♦ గంజియొ గటకయొ త్రావి హరిభజింప ♦ దలఁపుమింక.

క॥ అని యుపదేశమొనర్చిన జనని కెఱిగి ధ్రువుఁడు వినయ ♦ సంయుతుడగుచుకా
ఘనతర భక్తుడైకేకంబునఁ బలికె నమోఘనూక్తి ♦ పుంజంబులరకా.

మ॥ జననీ ధన్యుడైనైతి నిట్టి యుపదేశంబేకదా చేయఁగాఁ
జను నావంటి తమఃపరితునకు వి ♦ శ్వవ్యాపకుండై మునీం
ద్ర నికాయార్చితుడైన దేవుని పద ♦ ద్వందంబు సేవించినకా.
గనకున్నే నరుఁడెట్టివాడయిన మో ♦ తుం బశ్రమంబొందుచుకా.

క॥ కావున లక్ష్మీవల్లభు సేవింపఁగఁ గాననంబు ♦ జేరుదు నింకకా
నావంటి చంచలాత్మున కేవిధి సైర్పంబు గలుగు ♦ నిలువీడనిచో.

చ॥ హరిభజనానురక్తులగు ♦ నట్టి మహాత్ములు మానులెల్ల మం
దిరములవీడి ఘోరవన ♦ దేశములకా జసియించుటహామా
స్థిరమతులైనఁగాక సర ♦ నీరుహానేత్రుడు మెచ్చునే తపం
బరయ నిరంతరాయమగు ♦ నా జననీ గృహమందె యుండినకా.

చ॥ తనువు ధనంబు సర్వమును ♦ దానవవైరి కొసంగి యా నిరం
జనునెడ భక్తి నిల్పి సర ♦ సంబగు వృత్తి జసింపఁగోరు స
జ్జనులకు రత్ననిర్మిత వి ♦ శాల మహాభవనంబులైన ని
రస వనరాజియైనను గ ♦ రంబు ప్రియంబులు గాకయుండునే.

తే॥ నీయుగ్రహమున ♦ నే వృద్ధియయ్యె నీ తనువు నీ కలమున ♦ దైత్యవైరి
చరణసేవసేయ ♦ సమకట్టియున్నది తల్లి నీవ నాకు ♦ దైవమిలను.

మ॥ నను దీవింపుము వేగఁ బంపుము జగ ♦ న్నాధుండు గోవిందుడ
య్యనఘుకా శశపుభక్తిఁ గొల్పెదను లో ♦ కాతీతమా స్థానముకా
గనుగొందుకా బరమార్థ తత్పరుడైనై ♦ కైవల్యముకా జెంది యీ
జనిధన్యంబగునట్లు సేయుదును వి ♦ శ్వాసంబు సంధించుచుకా.

క॥ ఎదియేనొక కార్యముఁ జేయఁదలఁచి యున్నపుడు సంత ♦ యపరీవృతమా
పదమును ద్రొక్కి-మి యుఫల ప్రదమగు మార్గముఁ గనుట శు ♦ భంబనిబుధు

—ధ్రువుఁడు తపోవనమున కరుగుట—

క॥ అని జననివలన దీవెనలనుగొని పంచాబ్దములఁ జె ♦ లంగెడి ధ్రువుఁ డ
గ్నినిభుండు వశియగుచు వనంబునకుకా బయనం బొనర్చె ♦ బూనికయలరకా.

చ॥ కమలదళాక్షు నెవ్వగము ♦ గా భజియించుట యహమానో
చిత్తమున నెఱుంగఁ డింతయు ము ♦ జగబున శ్రీధవునికా దపించి యు
త్తమపదముకా వహించునని ♦ తద్దయుఁ గోరునె కాని బాలకుం
డమలినబుద్ధు లీశ్వరుని ♦ యందున భారము నిల్పరే భువికా.

చ॥ హరిభజనంబె ముఖ్యమగు ♦ నాచరణీయముగాఁగ నా ధ్రువుం
డరిగఁ బురంబు నెల్వడి భ ♦ యంకర సత్వ నివాసయోగ్యమై
తరణికరాసహిష్ణువయి ♦ దానలోకపదంబునై నిం
తర విచల త్విశాచగణ ♦ దర్శితమైన మహాటప్పీసలికా.

లే॥ ఎచటికేగఁదగునో ♦ యెవ్వనిసాయంబుఁ గోరఁదగునో యెటుల ♦ నీరజాక్షు
పశ్యునిగ నొనర్ప ♦ వలయునో యరయక యుగ్రవనిని బోవు ♦ చుండె ధ్రువుండు.

సీ॥ బుసకొట్టుచునుబిట్టు విసముఁగ్రక్కు-చుఁబైనిబడుత్రాచులనుగాంచి♦భయముఁగనఁడు
ప్రళయంబునకా బోలెఁ ♦ బ్రజ్వలిల్లుదవానలముఁ గనియొనఁ ద ♦ లంగఁడింతఁ
జుట్టుమాఁగెడి పిశా ♦ చుల పిక్వతాకారములఁ జూచియును దల్ల ♦ డిలఁడుమనిని
యాయాసమును గూర్చు ♦ నట్టి యాఁకలిదప్పికలు మించినను గాని ♦ కలతవడఁడు
ప్రబలవాతాహతికా ద్రెళ్ళు ♦ వసుమతీరుహధ్వనులకైనఁ బాఁడఁడయ్యగ్భకుండు
ఈశ్వరధ్యాన నిరతి వి ♦ స్మృత సమస్తపరవిషయండ్లై మహాపని ♦ నరుగునపుడు.

చ॥ చనిచని యమ్మహాటవిని ♦ సాధుజనాగ్రణి యా ధ్రువుండు క
న్గొనె నొక కొంతదూరమునఁ ♦ గోమలచారు లతావక్షర్ణముకా
మునికృత హోమధూమ పరి ♦ పూతముఁ దత్తదభీష్ట దేవతా
ప్రణతి సమర్పనానిరత ♦ బ్రాహ్మణపూరితమైన దేశముకా.

క॥ కనుగొని యామున్యాశ్రమమునకుకా మెలమెల్లఁజని ధ్రువుండు ముదముకా
దనువు గగుర్పొడువం గాఁ దనయూడగువాని మాని ♦ దారకు నొకనికా.

క॥ కనిముప్పిరిగొను కాకుకమున నయాశ్రమము గాధి ♦ పుత్రునివాసం
బని యెఱిగి యతనివలనకా ఘను విశ్వామిత్రుఁగాంచఁ ♦ గాఁగోరుచొగికా.

ప॥ అమ్మునిపుత్రుని చూపిన మార్గంబున నాశ్రమాంతః కుటీరంబునఁబ్రవేశించి యందు.

లే॥ మూర్తిదాల్చినయట్టి త ♦ పోనిచయము నాఁగనలరారు గాధి నం ♦ దనునిఁగాంచి
భక్తిసంయుక్తి మ్రొక్కి-య ♦ బౌలకుండు నిర్మలస్వాంతుండ్లై యటఁబనిచినంత.

చ॥ అనఘుండు గాధిపుత్రుండు ద ♦ యాన్వితుండ్లై శృపనూతిఁ గాంచి యి
వ్వనమున కిట్టిబాల్యమున ♦ వచ్చిన సాహసి యీతఁ డెవ్వఁ డీ
తనికిట నేమికార్యమొ ప ♦ దంపడి యాసె పీని కోర్కెఁ దీ
ర్తుననుచు నెంచి యా ధ్రువుని ♦ తోడనె దగ్గఁజేరి యిట్లుకా.

—విశ్వామిత్రుడు ధ్రువు నాదరించుట—

ఉ॥ ఏటికి వచ్చినాడ విటు ♦ లెవ్వడవీ వెవరంపిరయ్య యు
గ్రాటవి నిన్నువంటి యొక ♦ యర్భకుఁ డొంటిగవచ్చు టహామే
మాటలవంటిదే విసిన ♦ మార్గము బాటుండవిట్టి ధైర్యమున్
సాటిలె మానిసంతతికి ♦ సత్కులధర్మము సాహసంబునన్.

క॥ అనియడిగి ధ్రువునివచ్చిన పని నెఱిగి మునిశ్రవరుడు ♦ బాటుని ధైర్యం
బునును సాహసమునున్ మనమున నచ్చెరువు పడుచు ♦ మఱి యిట్లనియెన్.

చ॥ కనికరమింతలేక నిను ♦ గన్గొని నీ పినతల్లి యాత్మ నం
దనునెడ గారవంబు మెయి ♦ దద్దయుఁ బల్కిన బీదపల్కులన్
వినుచు సహింపలేకటల ♦ వీక్షక కేశవునిన్ భజింపఁగా
వనమున కేగుదెంచితివె ♦ బాలక క్షత్రియధర్మ మొప్పఁగన్.

ఉ॥ పారుచుకాలివేయగుదు ♦ బాలక యించుక మాటవచ్చినన్
ధీరతనుత్తమంబయిన ♦ దివ్యపదంబు గడింతునంచు నీ
ఘోరవనంబుఁజేరితివి ♦ క్రూర భయంకర సత్వసంతతిన్
బూరికినైన గైకొనక ♦ పూతచరిత్రుని విష్ణుఁ గొల్వఁగన్.

నీ॥ చరణముల్ క్రొత్తమాంసపు ముద్దలయ్యెఁ గంటకమార్గమున యందున్దనుకతన్
గనులు గుంటలువడి ♦ యెనుగదా సంపూర్ణమైన యాహారంబు ♦ నందకుంట
మోము వివర్ణమై ♦ ముడుతలువడియె నాతపవ్ర ములలో వె ♦ తను గుడుచుట
దనువెల్లె జెమ్మగి ♦ ల్లెను పెనుదవిట్లు శృచుచిర్చుకొనక యా ♦ సగొని రాఁ
యతులకే గోచరింపని ♦ యట్టివాని భక్తసులభుండటంచు భా ♦ వమునఁ దలచి
యిడుమ లెన్నేని బడుచు ని ♦ ట్లడవిలోన భభిరవచ్చితి నీ ధైర్య ♦ మలఁతియగునె.

చ॥ పురమునువీడి పెన్వెతలఁ ♦ బొందుచు వెన్నునిఁ గొల్తునంచు ని
క్కరణినిఁ జేరవచ్చితివి ♦ గాధిసుతున్ నను నీకుఁ గాంచనాం
బరుడు కగంబు వశ్యుడగు ♦ పద్ధతిఁ జూపెదఁ బ్రత్యయంబునన్
స్థిరమతివై యెలుంగు మిఁక ♦ ధీనిధి నాయెడ గౌరవంబునన్.

క॥ నీతలఁచినట్ల భక్తవ్రాత సులభుడైనవాడు ♦ వనజాక్షుడు సం
ప్రీతి నతని భజియింపు మగాతికృతావజ్ఞఁ దొలగి ♦ రాణింతువిఁకన్.

తే॥ హరునిభక్తులందు ♦ హరివోలె హరిభక్తులందు నీవు ఘనుడ ♦ విందుధరుని
దక్షిణాంగమందుఁ ♦ దైత్యారిపుట్టె నట్లగుట నీకాసంగు ♦ సగ్రపదము.

తే॥ ప్రణవసహితమైన ♦ పంచాక్షరీమంత్రజపమునేయ శివుడు ♦ సంతసించు
ద్వాదశాక్షరిని ము ♦ దంబున జపియింప హరిప్రియంబుఁ గూర్చు ♦ నగ్గీనీకు.

- క॥ సహస్రత్రయంబగు పదము శర్వణా శేషపుణ్యో యదగఁగఁ జతురులగుదురీ
య్యై దదన్య లశక్తు లఖర్వము హరిభజన దానిఁ గావింపుమొగి॥
- క॥ యమునానదీ తటంబున నమరుణ మధుసంజ్ఞఁ దగరుఁ నట్టి వనము నీ
వమలమతి ద్వాదశాక్షురిఁ గ్రమమున జసియింపు మచటఁ ఘనమగుభక్తి॥
- చ॥ హరిసేవాపరులైన మానివరు లయ్యారామసీమణి రమా
పరునిగూర్చి తపంబొనర్తురు జగఁ దృంధుండు గోవిందుఁ డా
దరముణ్బూని యొసంగుచుండు నిజ భక్త శ్రేణికల్లణ వనో
త్కరముణ్ నిచ్చలు నమ్మహావనిదపఁ స్థానంబు విప్రాలిక్తి॥
- తే॥ ఇతరవనములందుఁ నెన్నిసహస్రవత్సరములైనగానిఁ తపము సల్పి
కనుగొనంగలేని వనజాక్షు సులభంబు కాంచవచ్చునటఁ ద పించెనేని
- చ॥ పరమపవిత్రయై యలరుఁ భాస్కర నందిని యాస్రవంతిలో
స్థిరమతి మున్గి భక్తిమెయిఁ జెచ్చెర నమ్మధు సంజ్ఞకాన నాం
తగమునఁజేరి వెన్నుని ము దంబునఁగొల్పిరయేని యెట్టి దు
ష్కర తపముణ్ బొనర్పకయై కాంతురు ముక్తిపదంబు సన్మునుల్.
- తే॥ నదులలో యమునయును వనంబులందు మధువనంబును బ్రియములుఁ మాధవునకుఁ
దజ్జలంబులయందాడి తల్లతాప్రసూనముల హరిఁబూజింతు మానులెపుడు.

—ధ్రువుఁడు తపముఁ గావించుట—

- క॥ అనుచున్ విశ్వామిత్రుఁడు జననాశ్రమమారునందుఁ సదయుండగుచున్
ఘనమైన ద్వాదశాక్షురి యను మంత్రముఁ జెప్పిపంపెఁ నంత నతండు॥
- చ॥ అమలిన చిత్తుఁడొచు ధ్రువుఁ డమ్మధు కాననచుండుఁజేరి ని
ష్ఠమెయి మునిప్రకాండములు సాధుబళాయని సన్నుతింపఁగన్
యమునమునుంగుచున్ జలరుఁ మాంబులఁ గైకొని మూఢభక్తి న
య్యమరవరేణ్యుఁ గేశవుద యాచయుఁ బూజయొనర్చు సేంతయున్.
- తే॥ శాకమాల ఫలాహార సహితుడగుచుఁ బ్రాజ్ఞుభావవిష్టండయి ద్వాదశాక్ష
రినిఁ బరింపుచు నన్యచింత తనములేక హరిగుఱించి తపముసేయుఁ నవసరమున.
- చ॥ అతనితపఃప్రభావమున కద్భుతమానసులై మునీంద్రులున్
యతులును యోగులున్ నృపతు లన్యులు వానికి శిష్యులైరి భూ
తతతి పితాచ సంచయము దానపులున్ భయదంబులౌ మృగ
ప్రతేకులు లొంగి యింతుకయుఁ బాదయొసర్పదలంప వాతనిన్.
- క॥ ఈవిధి నొక సంవత్సర మావసుధేశాత్మజుండు హరిపూజా సం
భావితుడై యున్నెడఁ దత్త్వావీణ్యము నైఁపలేక భయము చెలంగన్.

—సునీతి రూపంబున పితాచము ధ్రువుని వంచించడలంచుట—

- తే॥ ఒక పితాచ మతని యున్నత తపము భంగంబొనర్పనెంచి • కనలి యతని
జననిరూపమాని • చనుదెంచి బహుశదుఃఖార్తయగుచుఁ బల్కె • నతనితోడ.
మ॥ తన యాచీషణమైన యీ తపమునకా • ధన్యుండవౌదే మునీం
ద్రనికాయంబునకే నసాధ్యుండగు నా • దైత్యురి సాధింతునం
చని పృథ్వీంబుగనేల కాయమున కా • యానంబుఁ గల్గించు టీ
తనువుకా నాశమొనర్చి యే సుఖము నొం • దక్షనేర్తు వాసిమ్మటకా.
తే॥ పతికిఁగాకయుండి • సతతంబు నీయందె ప్రాణములను నిల్పి • బ్రదుకఁగోరు
చున్నదాన నను వి • పన్నఁగా నొనరించి తపమొనర్తుననుట • తగు నెనీకు.
తే॥ సవతియెడఁగలకినుక నా • సమయమందుఁబొమ్మనుచుఁ బల్కినంతనఁపున్మితోడ
ఘోరకాంతారమున కిట్లు • జేరితీవు నాకు దిక్కపరయ్య య • స్సగరమందు.
చ॥ స్థిరమతి నిమ్మహావనముఁ • జేరి తపంబొనరించినంత నా
హరి కరుణించునం చిటుల • నాశ్రమలంచెడుగాని వృద్ధయై
పునమున దిక్కులేక వెతఁ • బొందుచు గ్రాసము లేమి జీర్ణమై
నిరతము నికా స్మరించు జన • నికా విడఁగూడదటంచు నెంచవో.
తే॥ తపము లెన్నియైన • దానంబులెవియైన వ్రతశతంబులైన • భక్తియుక్తి
సతత మాత్మనేన • సలుపు పుణ్యంబును బోలనేర్చునే నృ • పాలతనము.
చ॥ అకట త్వదేకపుత్రనయి • యాహ్వానముకా గొఱిగానిదాననై
సకలము నీవయంచు నిను • సాడుచు నెట్టులూ జీవయాత్ర స
ల్పి కడచిపోవుటమామని శ్రేష్ఠిఁజరించుచునున్నదానిఁ బూ
నిక విడనాడి రాదగునె • నీకు నృపాలసుతా వచింపుమా.
తే॥ అని యనేకవిధంబుల • నా పితాచ మట్లు వ్యాజంబునకా క్షుత్రి • యాంగనగతి
ధ్రువునితపము బన్న మొనర్పదుడునుదవముఁబూని పల్కియు విఫలయైపోయెనె
చ॥ హరిభజనంబై ముఖ్యముగ • నారసి విఘ్నము లేన్నియే నవాం
తరములు గల్గినకా మదిని • ధైర్యము కీడక యా ధ్రువుండు దు
శ్చరతపముం బొనర్చుటయు • సాధువశంవదుడైన కాంచనాం
బరుఁడు కృపాన్వితుండగుచు • బాలునకుకా వరమిడలంచుచుకా.
సీ॥ కలకాద్ధికస్యకా • కలిత పార్శ్వంబుతోఁ గరధృత శంఖచ • క్రములతోడఁ
గటిభాగవిలసిత • కాంచనాంబరముతోఁ జతుర చతుర్ముఖా • లతలతోడఁ
గరుణారసాంచిత • కమనీయముఖముతోఁ దిలక రాజితఫాల • తలముతోడఁ
గొఘ్తభ మాణిక్య • నిష్ఠులూ రస్సుతోఁ దతసూర్యచంద్ర నే • త్రములతోడ

సురలు సేవింప మానులు ♦ స్తుతియొనర్ప దివ్యగాయకుల్ గీర్తింప ♦ భవ్యమూర్తి
యగుచు గరుడవాహనమున యందు నెక్కి యంబుజాక్షుండు ప్రత్యక్షమయ్యెనపుడు.

తే॥ అటులఁ బ్రత్యక్షమైనయఁబ్రాయతాక్షుఁ గనుగొని ధ్రువుండు నిజతపోజనితఫలము
గా నెఱింగెడి తెలివిలే ♦ కయును సుంత హరినిగూర్చి వచించె నబ్జురముదోప.

తే॥ గ్రద్దనెక్కినావు ♦ కన్నియనొకచెంపఁ బూనినావు సురలు ♦ మానివరులు
వెంటనెఱియుండ ♦ వేవేగ నిచ్చటి కరుగుదెంచి తెనడ ♦ వయ్యసీవు.

క॥ విపుల తపోవిభవంబున నపరబ్రహ్మలయి యీశ్వ ♦ రార్చారతులై
తపఁబు చరించుతావున కిపు డేమిటికేగుదెంచి ♦ తీవు మహాత్మా.

చ॥ పురమున యందు సైర్యమును ♦ బూని తపంబొనరింపలేక ఛీ

కరమగు కానఁజేరి యెడి ♦ కంబున విష్ణుభజించు మాద్యశుల్

తిరిగెడు నాశ్రమంబులకుఁ ♦ దేయవసైన్యముతోడ వచ్చుటల్

పరుపడనఁబు గాదె భగ ♦ వానుఁడు వెన్నుఁడు మెచ్చునే నినుక

తే॥ అనుచుఁ దన మహత్వము నెఱుంగలేక యేమోవచించు ధ్రువుని ముద్దుపల్కుఁ
దేనియలను గ్రోలి ♦ మానసం బుల్లాసమొందఁ జిటునగవును ♦ జెందియపుడు.

చ॥ సరిజిలొచనుం డమల ♦ శంఖ పవిత్రితమైన హస్తకం

జరుహముతోడ నా ధ్రువుని ♦ చారుముఖంబు స్పృశించెనంత భూ

వరతనయుండు తెల్విఁగని ♦ ప్రాఁబలుకుంగమికేని యంద కీ

శ్వరపడవాచ్యుడై యలరు ♦ వాని రమాధవు మ్రొక్కి యిట్లునక.

సీ॥ పరమేశ నీ మహా ♦ త్వమెఱుంగనేర్తురే బ్రహ్మదినిర్జర ♦ వర్షులేని

ప్రాకృతంబైన స ♦ రస్థితి సంహారములు నీయెడలనె ని చ్చులుఁ జెలంగు

నీమాయను దరింప ♦ నేరక సంసారబంధంబునకబడి పాపులగుచు

నిరయంబుఁజెందు పా ♦ మరులఁ గనికరించి భక్తిసాధనమిడి ♦ భుక్తిముత్తు

లొసగుచుండువెప్పు ♦ డుర్వినివంటి దైవంబొకండు కలఁడె ♦ పరమపురుష

యగ్ధకుండనగుట ♦ నరయలేనైతి నక బ్రోవవచ్చితని ని ♦ రూఢుతుని.

క॥ చేయిత్తి మ్రొక్కెదను శ్రీనాయక సైపఁగదనయ్య ♦ నా నేరములక

హేయమగు తనువుఁదాల్చి త్వనీయునుకొను మెఱుంగనేర్తు ♦ రే యేవారుక.

తే॥ చూడ సన్యాసివెండికి ♦ జుట్టుగూడ నెరవనెడురీతి నా తప ♦ శ్చరణమునకు

నన్నిసాధనములను నీ వాదరమున నొసఁగి ధన్యునిఁగాఁ జేసి ♦ తో మహాత్మా.

చ॥ అనఘ యవాంతరంబులగు ♦ నట్టివి విఘ్నము లెన్ని కల్గినక

నను భజించుచు వీడనుచు ♦ నాయెడ సత్కృపఁ జేసి వాని నె

ల్ల నడచి మత్తపంబు సఫ ♦ లంబగునట్లొనరించితివు నీ

కనికరమిట్టిదం చెఱుంగఁ ♦ గా వశమానె యేవారికే నిలక.

చ॥ అని వినుతింతు నా ధ్రువున ♦ కంబుజనేత్రుఁడు పల్కు నొ మునీం
ద్రువుతచరిత్ర నీ తపముఁ ♦ దద్దయు మెచ్చితి నీ మసారధం
బు నిపుడయిత్తుఁ గైకొనుము ♦ పూర్వము శంకరుఁగొల్చి యేను గై
కొనినది సత్వదంబు సుర ♦ కోటి సమర్చితమైన దంతయుఁ.

—శ్రీమన్నారాయణుఁడు ధ్రువునకు ధ్రువస్థానమిచ్చుట—

తే॥ సప్త ఋషిమండలాపరి ♦ స్థము సమస్తమునిజనారాధ్యము ధ్రువంబు ♦ సనఘై
పదముఁ గైకొని యందు కాశ్యపఁ ఖంబు సనుభవింపుము నేఁడాదియనవరత
తే॥ జ్యోతిరాలయమనఁగఁ బ్రఖ్యాతమైన యా ధ్రువస్థానమందుఁ బూజ్యులు
తోడ నివసింపుమింక నీ ♦ వాఁడనగుచు సర్వసుఖము లొనఁగుచుండు ♦ సంత
చ॥ అక్షయంబును సర్వస్థానోత్తమంబును ధ్రువాఖ్యంబునగు నా దివ్యస్థానం
ష్ఠించి నిరంతర మాతృసేవాపరుండవై మనుమని వరంబొసంగి గోవిందుఁడు
దేవషిఁగణంబులు వినుతింప ధ్రువుని మాతృసహితంబుగ ధ్రువస్థానంబున
కించెనని వచియించి నూతుండు దేవదాన వాద్యుత్పత్తినిగూర్చి యిట్లని
దొడంగె.

—దేవదాన వాద్యుత్పత్తి—

సీ॥ పంచనూతికి జని ♦ యించిరి వేపురు నుతులు దక్షప్రజా ♦ పతి కతమున
వారలఁ గనుఁగొని ♦ వారదమునిపల్కె భూప్రమాణంబును ♦ బూన్గిఁగాంచి
రండుపిమ్మటను స ♦ ర్గంబొనర్పఁడు మీరలన విని వారును ♦ నట్లయనుచు
జని సాగరంబున ♦ సక్రమించిన నదులట్ల మరలిరాక ♦ యాలసింప
దక్షుఁడాత్మగుండి ♦ తగ వేపురను నూతియనెడు కాంతయందుఁ ♦ గనియెశబస
లనెడువారి నార ♦ దుని వచనంబున వారుఁ జనిరి భ్రాతృ ♦ వర్గమటుల.
తే॥ మఱియు దక్షప్రజాపతి ♦ మమతతోడ వైరిణియనెడి కులకాంత ♦ వలనఁగి
బుత్రికల నాటుపదులను ♦ ధాత్రిసృష్టి సలుపవలయు ననెడి బుద్ధి ♦ గలిగియున్న
తే॥ పదుగురను ధర్మసకుఁ గశ్యప ప్రజాపతికిఁబదియు మువ్వరను జగద్రుసకును
పదులపై నేగురను నల్వ ♦ రఁ దగనిచ్చె ఘనుఁడరిష్టనేమి యనెడు♦మునికిమఱి
చ॥ ఇరువుర భృగుపుత్రునకును, గృశాశ్వనకును నంగిరునకు నిరువురేసిగ నొసంగె
ధర్మని సతులగు మరుత్తతియు పసువును, యావయు లంబయు, భానువును
ధతియు, సంకల్పయు, ముహూర్తయు, సాధ్యయు, విశ్వాసయు, భామియు
వారు దేవమాతలై రది యెట్లనిన విశ్వకు విశ్వేదేవతలును, సాధ్యకు సాధ్య
మరుత్తతికి మరుత్తులును పసువునకు పసువులును, భానువునకు భానువులును ము
గ్ధకు ముహూర్తకులును, లంబకు ఘోషసంజ్ఞలును, యామినికి నాగదేవ

సంకల్పకు సంకల్పమును ననువారు గలిగిరి. ఆపో, ద్రువఁసోమ, ధరా, నిలాసల ప్రత్యుప, ప్రభాసులను వారప్తవసువులన నలరిరి. అజుండును, నేకపాదుండును సహిర్ముఖుండును, విరూపాక్షుండును, నైవతుండును, హరుండును, బహురూపుండును, త్ర్యంబకుండును, సురేశ్వరుండును, సావిత్ర్యుండును, జయంతుండును, పినాకియను వారు పదునొకఁడ్రు రుద్రులు. అదిత్యు, దితియు, సరిప్తయు, సురసయు, మునియు, సుభియు, వినతియు, దామ్రయు, క్రోధసయు, నిశయు, కద్రుసయు, ద్విపయు, దనువు మున్నగు కాంతలవలనఁ గశ్యపుండు బహు సంతానంబుఁ గాంచె నది క్రమంబుగ నాలింపుడు.

తే॥ రహినిజాక్షుషమన్వంత • రమునఁదుషి తులనఁజెలఁగువారు నైవస్య • తాంతరమున నదిత్యుత్రు లాదిత్యులై • యలరి రవనఁ దలఁప ద్వాదశ సంఖ్యాకు • లలఘుమతులు.

ప॥ ఇంద్ర, ధాత్య, భగ, త్వష్ట, మిత్ర, వరుణా, ర్యమ, వివస్వత్సవితృపూషాం శుమ, ద్విష్ణుసంజ్ఞల నాదిత్యులు వెలయుచుండురు.

తే॥ కనక కశిపు హిరణ్యాక్షులను తనయలదితికనియె నిర్వ్యరను బలాన్వితుల దనువు సుతకలంబును గాంచె ద • ద్వితుల విప్రచిత్తి మున్నగువారల • శ్రీలలితుల.

తే॥ శుకియు, శ్యేనియు, భాసియు, సుగళగృధ్రి శుచియనఁ దగువారల • తలఁగనియెఁ దామ్రయనునది యార్యు • ధాత్రిశుకికఁ గలిగె శుకను బులూకముల్ • పలువిధముల.

తే॥ శ్యేనిశ్యేనంబులఁ గాంచె • జెలఁగిభాసియును • ది తురంగములఁ గనె • నద్దిగృధ్రి గృధ్రములఁగపోతంబుల • క్షితిని విహగసంచయులు లనేకముల్ • గాంచిమించె.

తే॥ సరగ సుచియు హంస • సారసకారండ పప్లవములఁ గాంచె • పసుధ సుగళ గనె మహాశ్వమేష • భరమహాంగంబుల సవతులెల్లఁ దన్ను • సన్నుతింశ.

తే॥ వివతగరుడు నరుణు • వెలయు సౌదామిని యనెడు సుతనుగాంచె • సఖిలలోక భీకరను సురసయు • విఖ్యాతుల సహస్ర సప్తపతులఁ గనియె • సంతసమున.

కద్రువు సహస్ర శీర్షులగు పుత్ర సహస్రంబుఁ గాంచె నందు శేషవాసుకి, కర్కోటక శంఖైగావత కంబళధనంజయ మహాసీల పద్మాశ్వతరత్నకైలాపుత్ర మహాపద్మ ధృతగాప్త్యి వలాహక శంఖపాల మహాశంఖ పుష్పదంష్ట్ర, శుభానన శంఖలోమ నమూషవామన ఘణి కపిలదుర్ముఖ పతంజలియును వా రిరువదార్షులు ప్రధానులు. క్రోధవశకు రక్షిణిణంబును మహామాయయు నుదయించిరి. సురభికి రుద్రగణంబును గోమహిషీగణంబును జనించె.

తే॥ అలరు మునిగణంబు • నప్పగోగణమును గనియె మునియునునది • గారవమునఁ గిన్నరులను మతీయు • గీర్తనీయులను గంధర్వులను గనియెను • దగనరిష్ట.

ఇళయనునది తృణవృక్షుల తాగుల్యంబులను, ద్విపయనునది యక్షరక్షస్సులను గాంచె. కశ్యపుండు వారి నందఱునయ్యెసదంబుల నభిషేకించె. క్రమంబున వారును బుత్ర పౌత్రులఁ గాంచిరి.

తే॥ మఱియుఁ గశ్యపుండు ♦ మహి నిజగోత్రంబు వృద్ధి నేయుడునని ♦ బుద్ధిదలఁప
వత్సరాసితులను ♦ వారలు గలిగిరి దివ్యమతులు వంశ ♦ దీపకులయ.

తే॥ జననమైరి వత్స ♦ రునకు నై ధ్రువుండు రైభ్యుండను వారలిరువు ♦ రుదితయశులు
రైభ్యకులమువారు ♦ రైభ్యులు నావిలసిల్లి రుద్వియందు ♦ శ్రేష్ఠులగుచు.

తే॥ చ్యవన కన్యయందు ♦ సరగనైధ్రువునకు బొడమె నలసుమేధ ♦ సుండనునాతఁ
డేకపల్లయందు, నెలమి నసితుండు బ్రహ్మిష్ఠుఁ దనయుఁ గాంచెఁగృతమతియయె.

సీ॥ అవనిఁ బదియు నొకం ♦ దవమనువునకుఁ గ్రమముగను నాల్గు యు ♦ గములుగదవ
ద్వాపరార్ధంబు న ♦ దముండనువాడు పుత్రుండయ్యె నతని క ♦ ఖండక్తి
గలవాడు తృణబిందు ♦ వలరె దాయాదిగ నతఁడుఁద్రేతాయుగ ♦ మందుభూమి
పాటుండయ్యె నతండు ♦ పగఁగ బిలారూపయగు నిజపుత్రిక ♦ దగఁబులస్త్యుఁ

డనెడువానికిడియె ♦ నాతండు విశ్రవోమునిఁగాంచె నాతఁ ♦ డనఘుండైన
యైలబిలునిఁగనియె ♦ నఖిలధనంబుల కీశుండైనవాని ♦ నిర్దచరితు.

వ॥ బృహస్పతి కూతురు దేవవర్ణిని విశ్రవోమునిఁ బెండ్లియై వైశ్రవణుని గాంచె.
మాల్యవంతునకుఁ బుష్పేత్కటయు బలాకయు నను నిరువురు సుత లుదయించిరి.
మాలిని కన్యయగు కైకసి రావణ కుంభకర్ణ విభీషణులను పుత్రులను శూర్పణఖయను
బుత్రికను గాంచె. పుష్పేత్కటకు మహోదర ప్రహస్త మహాపార్శ్వఖరులను
బుత్రులును గుంభీనసి యను బుత్రికయు జన్మించిరి. బలాకకు త్రిశిరస్సుండును,
దూషణుండును, విద్యుజ్జహ్వండును మువ్వురు తనయులును వైమాలికయును పుత్రి
కయు గలిగిరి. భద్రయు, నభద్రయు, జలదయు, మందయు, నందయు, బలా
బలయు, గోపయు, దామరసయు, వరక్రీడయు ననువారు భద్రాశ్వనకు ఘృతాచి
యందుఁ గలిగి ప్రభాకరుని బొందిరి. ప్రభాకరుండు భద్రయందు సోముని
గనియె. మఱియుఁ బ్రభాకరుండు తక్కినకాంతలందుఁ బుత్రులఁగాంచె. వా
రాత్రేయులనఁ బరచిరి. వారి కులంబున దత్తుండును దూర్వాసుండనువా రిరువురు
సుతులును, యవీయసియను కన్యయుఁ గలిగిరి. దత్తునకును దూర్వాసునకును
శ్యావుండను, బ్రత్పరుండును, వవల్లుండును గహ్వరుండును, ననువారు జనించిరి.
మఱియుఁ గాశ్యపుండును, నారదుండును, పర్వతుండును, సుధతుండు ననువారు
నలువు రాత్రేయకులకీపకులైరి.

తే॥ తొల్లి భికరమగుచు దై ♦ త్యులకు దేవతలకు యుద్ధంబు గలిగిన ♦ తతిని వన్
రహితమై లోకమెల్ల డు ♦ ర్వారకష్ట పరివృతంబయి యుండెడు ♦ ర్భరమనగుచు.

తే॥ అయ్యెడ వసిష్ఠమునివర్యుఁడాదరమున హరునికృపఁగాంచిలోకసంఘముగాంచె
నన్నపానీయములును ఘ ♦ రోపధులును కందమూలంబు లొసఁగి ♦ దక్షత్వమాని.

తే॥ మునికులగ్రగణ్యుఁ ♦ డనఘండగు వసిష్ఠుఁ డతుల సాధ్వియైన • యట్టి దక్ష
 తనయయగు నరుంధ ♦ తిని గూడి కనియె నూర్వరసు సతులగోత్ర ♦ కరుల బుధుల.
 తే॥ అందు శక్తియనెడు • నతఁడు పరాశర మునివరేణ్యుఁగనియె ♦ మోదమతిని
 దనుజుఁ డొకఁడు రుధిరుఁ ♦ డనువాఁడు శక్తిని విందుఁ గుడిచినట్లు ♦ వెసభుజించె.
 తే॥ శక్తితనయుండయిన పరా • శరుఁడు కాళియందు వ్యాసునిఁ గనియె నా • వ్యాసమాని
 యరణియను సతియందు శు • కాఖ్యుఁ గాంచె నతఁ డభిలయోగివర్యుఁడై ♦ క్షీతిఁదనఁచె.
 ప॥ ఆ శుకునకు భూరిశ్రవనుండును, ప్రభుండును, శంభుండును, కృష్ణుండును, గౌరుం
 డును, నను పుత్రులును, కీర్తిమతియను సుతయు జన్మించిరి. కీర్తిమతి యణుమాఁ
 డను వానికిఁ బత్నియై బ్రహ్మదత్తునిఁ గనియె. శ్వేతుండును, కృష్ణుండును, గౌరుం
 డును, శ్యాముండును, ధూమ్రుండును, నరుణుండును, నీలుండును. బాదరికుండును
 ననువా రెనమందగురు పరాశర గోత్ర ప్రవర్ధకులైరి. పృథుసుతయందు భద్రుం
 డును నతనికి వసువును జనించిరి. ఉపమన్యుని పుత్రు లౌపమన్యులనఁబరఁగిరి.
 మిత్రావరణుల పుత్రులు కౌండిన్యులనఁ బ్రఖ్యాతిఁగాంచి వాసిష్ఠుల కేకాక్షేయు
 లైరి. ఇది దేవదాన వాద్యుత్పత్తి క్రమం బీమహాత్ము లెల్లరు క్రమంబుగ నూర్వకిర
 ణులులు వోలె జగంబెల్ల వ్యాపించి భూభరణ సమర్థులైరి.

—శక్త్యాఖ్య వసిష్ఠ సుతోపాఖ్యానము—

తే॥ మునికులగ్రణి యగు వసిష్ఠుని తనయుల మ్రింగె నూర్వర రుధిరుఁడఁనంగఁబరఁగు
 దానవుండు పరాశర ♦ మాని శక్తి ముఖులఁ దండ్రుల హరుకృపఁబ్రోచెమున్ను.
 తే॥ శ్రవణశేయంబు కలుషవా • శకము మోక్షదాయకంబగు శక్తిక • ధాకధనము
 వినుఁడు శ్రద్ధాశులై మీరు ♦ వినుతుననుచు నూతుఁ డిట్లని పలికె విఖ్యాతయశుఁడు.
 మున్ను విశ్వామిత్ర • మునిప్రేరణఁబున దనుజుండు రుధిరాఖ్యుఁ ♦ డనఘమతుల
 శక్తిముఖుల వసి • ప్తకుమారకుల నూర్వరసు మ్రింగిన వసిష్ఠ • మునియు సతియు
 సోపుత్ర పుత్రయం • చత్యంతముగ రోదనంబానర్చుటయు దుః • ఖంబుతోడ
 శక్తిపత్ని కరాంబు ♦ జములతో నత్తమామల నెత్తి మెల్లన ♦ బలువిధముల
 బాదరించుటయును వార • లార్తివిడువ నేరైరె రప్పుడాయుంతి • నిర్మలాద
 ప్రదేశంబునందుండి • రహిఁ జెలంగె నొక్కఁబుక్కఁది విని మాని • యూరడిల్లి.
 అనఘంబీయుక్తేదెస జనియించెనొ తెలియఁబడదు ♦ చతురాస్యముఖం
 బును బావనంబుగాఁ జేసినదిది నాకర్ణపుటముఁ ♦ జేఁగఁడంకఁ.
 ఘనమైన పుత్రశోకంబున సంతాపంబుఁజెందు • మునిపైఁ గరుణఁ
 వనబాసనుండె నినిచెనొ యనుచున్ సంశయము నొందు • నత్తరుణమునఁ.
 అంటుజనిభాంబకుండు శ్రీ • హరి కృపాన్వితుండగుచు నాకసంబున • నుండి మాని
 సత్తమునిఁ గాంచిబుక్కునా • సంయమింద్రయెటుంగ వేయివిమలమైన • బుక్కునింత.

చ॥ ఘనుడగు శక్తిపుత్రుని ము , ఖంబున వెల్వడియెన్ మునీంద్రుడా
యనఁఁగు నీ స్నుహావరము * నందున వృద్ధిని బొందుచున్నవాఁ
డ నితర సాధ్యుడైన త్రిపు , రాగతకు భక్తులలోన ముఖ్యుడా
తని ననువోలె గొల్తురు ప , దంపడి శైవులు వైష్ణవుల్ ధర్మక.

తే॥ రుద్రపూజాపరుడయి , రుద్రశుల్య తేజుడై నీ కులమునకు , చీపకుడయి
హనిరాజ్యపదాధీశుఁ , డై నిరతము నలరంగలవాఁడు గర్భస్థుఁ , డైనవాఁడు.

క॥ కావునఁ గోడల గర్భం బేవేళను బ్రోచుచుండు , మీ శనిభుండు వాఁ
డావిర్భవించువఱకును బోవిడువుము నీదు దుఃఖ , మును నెమ్మదిలో.

తే॥ అనెడు హరివచనము , లాలించి యమ్ముని విగతశోకుడయ్యె , విస్మయముఁ
బది నెలలును గడవఁ , బలిదేవతయగు నా తరుణి గనియెఁ బుత్రు , ధన్యతముని.

తే॥ అటుల నుదయించినట్టి య *య్యనఁఁగు గాంచి సంతసమున నరుంధతి *చారుగాత్రు
నతని బోపించుచుండెఁ బ్రేమాన్వితయయి పుత్రునందున వోలె సంప్రసాదెత్తి.

ప॥ అట్లు వసిష్ఠుండును నరుంధతియు స్నుపయు నత్యంతానురాగంబునఁ బరాశరునిఁ
బెంచుచుండఁ గతిపయవపఁబులు గడచె నంత నొక్క నాఁడు.

చ॥ పతివీరహంబునక విగత , బంధుర వస్త్రయుఁ ద్యక్త భూషణ
ప్రతతియు జేర్చ దేహయయి , వాడిన చంపకవల్లివోలె నా
నతయగు యున్న తల్లిగని , నైజసుతత్వముఁజేసి మెల్లనక
హితవచనంబులక బలిక * నీడ్యగుణుండు పరాశరుండొగి.

తే॥ ఇటుల మంగళాలంకార * హీనవగుచుఁ జంద్రబింబరహితయైన , శర్వరి గతిఁ
గానఁబడుచుంటివేల కో , కన్నతల్లి యీ విచారంబు కారణ , మేమి చెప్పును.

తే॥ ఎట్టి కొఱతె గల్లు , నిట్టి ఘనుండు పరాశరుండు పుత్ర * రత్నమగుచు
వలయువాని నెల్ల , సులభంబ కొని తేరంగలిగియుండ నీను , లలిత చరిత.

మ॥ చిరకాలంబుననుండి కన్పడఁడు నా , శ్రేయంబుఁ గాంక్షించువాఁ
డు రుతేజోనిధికన్న తండ్రి యిది యె , ట్లో చెప్పి నా సంతయం
బురహిణ దీర్పఁగదమ్మ తండ్రికి ముదం *బుక గూర్వకున్నక బరా
శరుజన్మంబిల వ్యర్థమేయగుఁగదా , సాధ్వీమణి చూడఁగక.

తే॥ జనకపాదపరాగలే * శంబు సోకకుండునే వాని జన్మ మఖండక్లి
కరి మె యయ్యును వృధయగుఁ గాదె జననితండ్రి నెఱిగించి పుణ్యపదంబుఁగనుము.

క॥ అనివచియించెడి పుత్రుని విజయోత్సలు కారణముగ , విపులవిచారం
బునఁ జేసి జనని సుంతయుఁ దనయుతుక మాటువలుకఁ , నలపకయుండె.

తే॥ అటుల బదులు నెప్ప , కానతవదనయై యున్న జననిగాంచి * యోర్వలేక
పట్టియడుగుటయును , బానః పునికముగఁ బలిక నా వసిష్ఠపత్ని యిటుల.

- ప॥ అయ్యో నీ తండ్రి సానుజుండు రుధిరుం డనుదానవాధమునివలన భక్షింపబడి యెను. అది కారణంబునఁ బురంధ్రీ రత్నం బీమె కృశించుచున్నది.
- ప॥ అనినఁ బరాశరుండనియె • నయ్య మరాఠికృతాపరాధుడై మునులకు నిల్వనేర్చునె య • మోఘముగాఁడె తపోబలం బిలక వనజశాయ తాంబకుని • వంటి మహాత్ముడై వెన్నుజూపె నా ఘనుడు దధీచితో నెదిరి • కయ్యమునక మును గెల్వలేకొగిన్.
- తే॥ ఆతుల తేజులైన • యట్టి మునీంద్రులయెడల సాగ నేర్పు • నే తలంపఁ దనదు రాక్షసత్వ • మనఘుంబరాశరు నలతిగాఁగ నెంచె • నధముండగుచు.
- ప॥ హరుని కృపక ధరిత్రి నన • యం బభివృద్ధినిఁ గాంచును మ ద్గురుల నందఱక గినుకఁ • గూడదు నాకవధించెనే పరా శరుని తపోబలం బెఱుంగఁ • జాలక దుగ్మతియై సుహారి క్ర మ్మర బ్రతికింతుఁ దండ్రుల న • మానుషతేజుల మత్త పంబునక.
- తే॥ ఇదియె నిటలాత్సుగొల్తు న • హీనవరముఁగాఁతు జీవింపజేయుదుఁ • గన్నతండ్రి ననుజనహితంబుగాఁ బూజ్యులైన మీరు ముదలయొసఁగుదురేని యిప్పుడ నిజంబు.
- తే॥ అనివచ్చించి పరాశరుఁ • డాశ్రమమున నొక్కచో దివ్యదేశమం • దున్నతమగు స్ఫటికలింగంబుఁ గల్పించి • పార్వతీకుఁ బూజనేనె విమలభక్తి • పూతుండగుచు.
- పరాశరుఁ డీశ్వరానుగ్రహమున మృతులైన పిత్రాదుల బ్రదికించుట—
- తే॥ ఆతనిభక్తికి మెచ్చి చం • ద్రాధిపాలి సురగణపదీతుడై పరా • శరునిమోల నిలిచి కరుణారసార్ద్ర • మాత్మలను నూత్నజలద గంభీరముగ నిట్లు • బలికెనపుడు
- ప॥ ఓ మునివంశదీపక సు • రారగ కిన్నర సిద్ధసాధ్యులం దేమునుగాంచ ద్వాద్యశు న • హీనతపోమహిమాధ్యు నెన్నడుక బాములకోర్చినాయెడల • భక్తిభజించితివీవు మెచ్చితిక నీ మది వాంఛ యెట్టిదో య • నిందిత యిచ్చెదఁ గోరు మెంతయున్.
- తే॥ అప్పుకుండవయ్య • నసుర భక్షిత పితృవృత్తులనుదితను జీవి • తులంగజేయఁ దలంచి దుష్కరమగు • తపముఁ గావించితి వొర పూతమయ్యె • నన్వయంబు.
- తే॥ అర్కమండలతుల్యంబు • లగు విమానముల నధిష్ఠించియున్నారు • కలువరసీతులైన పితయుఁ బితృవృత్తులు • నదేముదమునఁ గాంచి యాహ్వాన మొనరింపుమంచితగతి.
- ప॥ గణనాతీతములగు నయ్యణిమాదై వ్యశ్వర్యములకు • నధిపతివై ధా రుణి నెల్లవారితేరక బ్రణుతింపఁగఁబడుము • సకలభద్రంబులతోన్.
- తే॥ అప్తసిద్ధులఁ గాంచి య • స్థాంగయోగములుఁ గరతలామలకములై • యలరుచుండ సంయమాంద్రులలో నగ్ర • సరుండవగుచుఁ గీరితిక గాంచు మా చంద్రతారకముగ.
- ప॥ అని వచ్చియించి కన్యోజుఁగ • నా పర మేశ్వరుఁ డప్పరాశరుం దనఘులు శక్తిముఖ్యులగు • నట్టి మహాత్ములకున్ నమస్కృతుల్

బొసరిచి పిల్చె వారలును • బుత్రముఖాంబుజ ధర్మనార్ధులై
కనుగవలక శుభాశ్రువులు • గ్రాలగమెల్లన నేగుడెంచియుక.

చ॥ అని నార్యంబగు పుత్రదుఃఖమున దే • హంబెల్ల జిత్తింపఁగా
ఘనసంతాప పరీతులై విపుల కో • కంబూనియున్నట్టి త
ల్లినిదండ్రుగని భక్తియుక్తి బ్రణకుల్ • నేయంగ వారుగ్రమం
బున దీవించిరి సూర్యులకు సుతుల స • మ్రోదంబు విందై తగక.

తే॥ అప్పుడు పరాశరుండు క్రో • ధారుణిత విలోల లోచనుడగుచు దై • త్యాభిజ్ఞ
నాశమొనరింతుననుచు స్వాం • తమునఁ దలఁచి యొక్క కుశనభీమంత్రించి •
[యున్నయెడల

క॥ కరుణాకరుండు వసిష్ఠుండు సరగున నిజపాత్రుఁ గాంచి • సర్వజ్ఞుడ వి
క్రరణి దురితాలయంబగు సరణి నడవంగఁదలఁతె • సంయమివయుక్.

చ॥ ఖలమతియైనయొక్కకొఱఁ • గానియతం దొనరించుదాని కై
తలపడి యిట్లు ఘోరముగ • దానవవంశము నెల్ల బూదిగా
సలుపుదునంచు బబ్బుట య • శస్మగమానె దయాపరుండనై
తలఁపగదయ్యి యిప్పని నె • దక నగఁజేయఁగ రాదటంచొగక.

తే॥ అసురులకు సాజమైన కార్యంబునుమ్ము మనుజ భక్షణ మొనరించు • టనుదినం
వానిచేసినపాపంబు • వాడ యనుభవించు నీకేల యిట్లు గో పించుటనఘ.

చ॥ అని మనుమని శమింపఁజేసి వసిష్ఠుండు మృతులగు సుతులు పునర్జీవితులైన సంతో
షంబునఁజేసి యొక్క సత్రంబుఁ బ్రారంభించియున్నెడ నొక్కనాడు.

తే॥ చతురుండు పులస్త్యుడను ప్రజాపతి వసిష్ఠుఁడెంతకరుడెంచినకా • గనిశీఘ్రమచే
మాను రెదురేగి యుచిత స • న్మానములును నర్హపాద్యాది పూజల • నాచరిం

తే॥ ఆ పులస్త్య ప్రజాపతి • యాశ్రమియులైనవారెల్ల వినఁబ్రహ్మ • స్థాంతరంగు
డై పరాశరుఁ గనుగొని • యనియెట్లు బ్రవిమలాధ్యాన్వితంబులై • పలుకుముః

చ॥ గురువుల గౌరవంబు మదిఁ • గోరి శమించితి వీవు రాక్షసో
త్కరము నశింపఁజేయు నొడికం • బుననుండి గిరీశదత్త మా
వరమున నెంతలేసి సుల • భంబుగఁ జేయఁ గలట్టి సేతు దు
ర్భరమగు కార్య ముండునె య • పారముగాదె తపోబలంబిలక.

తే॥ బాలకుడవయ్యుండ బెద్దలు • వోరె ధర్మనిర్ణయముఁ జేయఁగల్గిన • నేర్పుగంటి
వీవు నిన్మదిమెచ్చితినిపుడు సకల మునికులవరేణ్య వంశదీ • పన యగణ్యా.

చ॥ నీవింక బురాణసంహితాక రవై యెసగుదువని పలికి యెందేని చనియె. అంత
బరాశరుండు పులస్త్యవరంబున పడంగ విశిష్టంబును సమస్తాగ్ర ప్రదంబును, జ్ఞాన
చయ సాధకంబును, పట్నహస్ర మితంబును సర్వవేదాగ్రసమ్మ తంబును, జకుర్థంబు
నగు వైష్ణవపురాణంబురచియించె నిది శక్తిచరిత్రంబని నూతుండు వచియించుటయు

— ఆశ్వాసాంతము —

ఉ॥ అంతఃకగర్వ భంజన సు , రాసురలోక శరణ్య దక్ష య
జ్ఞాంతక తారహరపరి , హాస కృదున్నత కీర్తి వల్లికా
క్రాంత దిగంతగాళ శ్రేత , కల్ప మహీరుహ సందికేశ సు
స్వాంత పయోజపత్ర విల , సన్నచపట్పద కామితప్రదా.

క॥ విసమద్భుహ్మిది సురావన చతురా పాండ్యభూమి , పాలసుతాహ్వా
ద్వనజ దివాకర మామక ఘన లింగపురాణ రక్ష , కా సోమేశా.

క॥ భసితోద్ధూళిత విగ్రహ కుసుమాస్త్ర నిహనన దేవ , జోటీరమణి
ప్రసరాంచిత పాదాంబుజ వసుధాధీశ్వర సమస్త , వాంఛిత పలదా.

తే॥ కష్టపడి పెంచి యిడితి నా , కవితకన్నె నెవ్వధంబున నలరింతో , యింకమీఁద
గంగవోలెను గయ్యాళి , గాదుచేల సుమ్మ నీ తలనెక్కి నా , ట్యమ్మెన్నర్ప.

సీ॥ ఏ మహామహుఁడు శ్రీ , వేమనారాధ్య వంశాబ్ధిక బూర్ణశ, శాంకుడయ్యె
నేతల్లి సావిత్రి , కెనయై బుధుల్ మెచ్చ మహిని బాత్రివత్త , మహిమఁగాంచె
నట్టి నందయకు గౌ , రమకుద్వితీయ పుత్రుండఁ గౌండిన్య గో , త్రుండ దక్షి
ణామూర్తికిని శివా , నందునకును సోదరుండఁ గూరిమియగ్ర , జుండసుబ్బ
నార్యుఁడుఁ జౌత్రుడను మ , దీయమగు శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణ పూ , ర్వార్థమందు
వమలమగు చతుర్థాశ్వాస , మయ్యెఁ గరుణసతము దీనిని రక్షింఁచుఁ , జంద్రమాలి.

(శ్రీ) (శ్రీ) (శ్రీ)

శ్రీ మినాక్షై నమః

శ్రీ మదాంధ్ర లింగ పురాణము :

—; పూర్వ భాగము :—

— పంచమాశ్వాసము :—

క॥ ఊటీత్రాణ పగాయణ వాణీశాద్యభిలదేవ , వందిత చరణా
యేణాంకవతంసాగిరి బాణాసనసుందరేశ • ప్రణతార్తిహరగా.

తే॥ అవధరింపుము నూతనము • హర్షిగాంచి నైమిశారణ్యవాసుల • సంతతేజ
లర్థివచియించి రిట్టుల • ఘోషహరము వీశ్వరచరిత్రములు వింటి • మెన్నియో.

— సూర్యవంశవర్ణము —

చ॥ తమము హరించి యెల్లరను • దాను ప్రబోధమొనర్చు ధీరుడు
తమచేతుండు సూర్యుడు ప్ర • ధానుడు ప్రాణులకెల్ల సర్వ వే
దములకు నున్నిపట్టు సుకృ • తంబులకు నిలయంబు తచ్చరి
త్రముఁ దెలియంగఁజేయుము ము • దంబున సాన్వయమై రహింపఁగన్.

తే॥ వినదగిన యంశముల నెల్ల వింటిమేము చెప్పదగువాని నర్మిల • జెప్పితీవు
సార్థకులఁ జేయుమింక నఁహస్కరుని యధార్థవంశ క్రమముఁ జెప్పి • యనఘనుమ్ము.

వ॥ అనుటయు మోమున దరహాసంబు భాసురంబుగా నూతుం డిటనియె.

తే॥ కశ్యపునకు జనించె న • ఖండకర సహస్రమండితుడగు నాతఁ • దదితయందు
నదితి కశ్యపులకుఁ బుత్రుఁడగుట నాతఁ డలరె నాదిత్యుడనఁగఁగా శ్యాపియనంగ.

తే॥ సంజ్ఞయును రాజ్ఞయును బ్రభ • ఛాయయనఁగ నలుపురను దొడ్డియయ్యె ని .
[ర్మల చక్రప్ర

దైన యాదిత్యుఁ డభిలలా • కైక రక్షణాభిరతిఁ జేసి నిజవంశ • మలరుటుల.

సీ॥ త్వష్టప్రజాపతి తనయ యా సంజ్ఞకు మనువుయముండు య • మునయు నాగ
నలరువారుదయియించి • రాదిత్యునివలన రాజ్ఞికి జనియించె • నైవతుడనఁ
బ్రభకు జనించె బ్ర • భాతుండ నెడువాఁడు ఛాయకు సావర్ణి • శనియుఁ దపతి
విష్టి యనెడువారు • వెలసి రాదిత్యుని వంశంబు వెలయించు • వారలగుచు
ఛాయతెక్కిన పుత్రసం • చయుమునందు కన్నమనువుపై నత్యంత • మైనవత్స
లత్యమున్ బూనియుండెగ • శంకరహితుడై యతఁడు భూమి బాలించుననుచు నెఱిఁ.

తే॥ ఛాయకు మనువునందువాత్సల్యమధికమగుటగనుగొని నైఃపకయముఁడుమిగులఁ
గనలిగోపంబు నాకసత్వనిరతయగు సాధ్వినీక దన్నె దక్షిణఁచరణమునను.

చ॥ సవకులు నూచుచున్నెడల ఁ ఛాయయకారణ మిట్లు పుత్రుచే
సవమతిసొంది నొచ్చుకొని ఁ యక్కట తన్ను నె పీఁడు మత్తుడై
యవినయబుద్ధి నన్ననుచు ఁ నాగ్రహమొంది కృపావిసీనయై
సవతితనంబుజూపెననఁ ఁ జయ్యన నయ్యముదిక్కు గాంచుచుకొ.

క॥ ఓరీ భయమింతయులే కీరితిని దల్లి నాక ఁ హీనకులజన
ట్రారసినను దన్నుదె నీశూరత్వము సాధులందుఁ ఁ జూపదలఁచెదే.

తే॥ తల్లిదండ్రులందుఁ ఁ దగగురువులయందు దైవమందు భక్తిఁ ఁ దాల్చుకున్న
వాని సంత్యజునిఁగ ఁ భావించి విడుచుట యహఁమండ్రుతజ్ఞు ఁ లైనమునులు

క॥ లోకంబు పాడిఁదలఁపక తేజువఁగొని యివ్విధమున ఁ ధీరుడనై నీ
నే కాల నన్నుఁ దన్నితి వాకాలిఁకఁగుంటువడక ఁ యలరికొగలదే.

తే॥ ఆనుచు శపియించిపోయె న ఁ య్యంతకుండు పూయశోణితపూరిత ఁ మై యనేక
ఁటకపరీవృతంబునై ఁ క్లిన్నమగుచుఁ బూతిగంధయుతంబునై ఁ పాలుపుఁదక్కి.

చ॥ దుష్టంబైయున్న నిజదక్షిణ చరణంబుకొ గాంచి లజ్జయు భయంబును దుఃఖంబును
నాపరింప నజ్ఞాతప్రతిక్రియాకలాపుండై కొండొకచింతించి పరమేశ్వరారాధనంబునఁ
గాక యథా పూర్వస్థితి కలుగనేరదని తలంచి మహాఘోరంబుగ వర్షాయుతం బీశ్వ
రునిగుఱించి తపంబుఁ గావించిన భగవంతుండగు సుమాకంతుండు ప్రసన్నుండై
దండధరునకుఁ బితృలోకాధిపత్యంబును, దక్షిణదిక్పతిత్వంబును నొసంగి ఛాయా
దత్త శాపవిమోచనంబుఁ గావించె నంత.

తే॥ భాస్కరుని తేజమును సహిం ఁ పంగలేక సంజ్ఞబడబాష్పరూపంబు ఁ సరగఁదాల్చి
చంద్రశేఖరుని గుఱించి, సాంద్రమతిని తపము నేయఁగఁదొడఁగె నెంతయునుభక్తి

తే॥ పెద్దకాలంబు సంజ్ఞకై ఁ వెదకివెదకి కనుగొనియె బడబాహుప ఁ మును వహించి
తపముఁగావించుచున్నట్టి ఁ తస్వినొక్క యాశ్రమంబున యందు నఁ హస్కరుండు.

చ॥ కనుగొని భాస్కరుండు నిజ ఁ కాంత నఖండ తపోనియుక్తయై
తనకుచు నున్నదానిఁ బ్రమ ఁ దంబున డాయఁగఁబోయి యా సరో
జ నయనయందుఁ గాంచె విల ఁ సన్మతిమంతుల ధీరులైన య
శ్వరులనువారి నిర్వర న ఁ శేషమహామయకాననాగ్నులకొ.

చ॥ శ్రేష్ఠుండగు నైవస్వతమనువునకునిష్ఠియందు నిశాఖ్యుయగు నొక కన్యయు, నిక్ష్యా
కుండును, నభసుండును, దృష్టుండును, శర్యాతియు నరిష్టమంతుండును, నాభాగుం
డును, నరిష్టుండును, కరూఘండును బృషధ్రుండును, నసువారు తొమ్మండుగురు
పుత్రులును జనించిరి.

- తే॥ ఘనులు మిత్రావరుణులను , మనులకతనఁ బుంస్త్వమున్ బొంది యిశ యొ [కప్పుడు శరవణ
- సంజ్ఞ నలరువనముఁజేరి , సరసిజాక్షియయ్యెఁ జూపలు లబ్బుర , మందునటుల
- తే॥ శరవణ ప్రవేశ , సంజనిత శ్రీత్వసంయుతుండునగుచు , త్నాభవుండు
పుతచేతుండైన , బుధునాశ్రమంబునఁ దపము నేయువాని ధైవసముని.
- క॥ కనియతని చక్కదనమునకును మహిమకు లోనగుచును , కుసుమశరాత్రి
దనయాత్రి దీర్ఘుని యాతని బ్రార్థించుటయు బుధుండు , ధర్మప్రీతిన్,
- వ॥ దివ్యదృష్టినిశాచరిత్రంబెఱింగి యాతరుణిఁ బరిగ్రహించిన నామెకు బుధుననుగ్రహ
మునఁ బురూరవుండను సుతుం డుదయించె నతఁ బుధుండాతనికొకమాసంబు శ్రీ
త్వంబును నొక మాసంబుఁ బుస్త్వంబును గలుగునట్టిశకు వరంబొసంగి సుద్యుమ్నం
డనఁ బ్రసిద్ధిఁగాంచుమని పంపిన నాతం డరిగఁ బిమ్మట.
- తే॥ ఉత్కలంబుండు గయండు , నున్నతుండగు వినతాశ్వంధనెడువార , లార్యసతుః
ముగురుసతులు గలిగి , రగణిగతులు సుద్యుమ్నునకు నిఖిల గు , ణోన్నతులయి.
- తే॥ ఉత్కలంబుండు సెంచెనుత్కలరాష్ట్రంబు గయండు గయకునాథుఁడయిఁపొంచెఁ
బభ్రుమాశక్తలఁ , బలియయ్యె వినతాశ్వం డభిలభూమినాథు , లభినుతింప.
- తే॥ ధన్యుడైన సుద్యుమ్నుండు,తలఁప శ్రీత్వమును వహించినవాఁడౌట,ననఘరాజ్య
భాగమును జెందకయు సురభోగకలితమగు ప్రతిష్ఠానమునకె రాజయ్యెనెలమి.
- తే॥ పుత్రవత్సలుండైన యా , భూమిధవుండు తన ప్రతిష్ఠాన నగరంబుఁ దగనొసంగె
నాపురూరవునకు నతఁ , దేవుమీఱ ధర్మరతిఁ బ్రజనేలె స , త్యప్రియుండయి.
- వ॥ ఇక్షాకునకు విశుక్తియు నతనికిఁ బుత్రశతంబును గలిగె నందు జ్యేష్ఠుండగు కకుత్స్థ
నకు సుయోధనుండును నతనికిఁ బుధువును విశ్వకుండును, విశ్వకున కారక్షకుండక
నికి యువనాశ్వండును శ్యావస్తియు శ్యావస్తికి వంశకుండును జన్మించిరి. శ్యావ
స్తికుండుగొడదేశంబున శ్యావస్తియును నగరంబుఁ బ్రతిష్ఠించె. వంశకునకు బృహ
దశ్వండును నతనికిఁ గువలయాశ్వండునువాడును జన్మించిరి. కువలయాశ్వండు
దుంధువనువాని జయించి దుంధుమారుండనఁ బ్రసిద్ధిఁగాంచె, దుంధుమారునకు
ధృఢాశ్వండును దండాశ్వండును గవీలాశ్వండును ననువారు ముగ్గురుదయి
చిరి. అందు దృఢాశ్వనకుఁ బ్రహేదుండును నతనికి హగ్యశ్వండును నతనికి
గుంధనుండును నతనికి సహతాశ్వండును, నతనికి గృతాశ్వండును రణాశ్వండును
ననువారుదయించి రెండు రణాశ్వనకు యువనాశ్వండును నతనికిమాంధాతయ
నతనికి బురుకుత్సుండును నంబరీషుండును ముచుకుండుండు ననువారు నుదయించి
అందంబరీషునకుఁ బరయవనాశ్వండును నతనికి హరితుండు గలిగె మఱియు సహ
తిక నరణ్యుండనువాఁడు గలిగి త్రైలోక్యవిజయ సమయంబున రావణునిచే హకు

దయ్యె. ఆయ్యనరణ్యునకు బృహదశ్వండును నాతనికి హర్యశ్వండును నతనికి బర
మేశ్వర పూజారతుండగు త్రిధన్వండును గల్గె నాతడు.

తే॥ ధనవీరహితుఁడాత్రి ♦ ధన్వండు తాసహస్రాశ్వమేధఫలము ♦ నందు వాంఛ
సలె నెల్లయత్న ♦ ముల నించుకేనియు ఫలము గలుగదయ్యె ♦ బార్ధివునకు.

ఉ॥ ఏవిధి నామసూరధము ♦ నెల్ల ఫలింపఁగ జేయువాడ నా
రావిధియిట్లు నాయెడ ద ♦ యారహితుండగు నే సమస్తమున్
ప్రోవఁగలట్టి తాను నను ♦ భూపతిగా నొనరించి యెంతయున్
లేవడిఁగూర్చుటొప్పునె య ♦ భీకమునాడఁజేయు నే ననున్.

క॥ ధనహితుండనగు నాపై ససుకంపజనింపకున్న ♦ సహకంబగుఁగా
కనయము నిష్ఫలమగు వాంఛను సృష్టింపఁగ నేల ♦ జలజభవునకున్.

తే॥ అశ్వమేధసహస్రంబు ♦ నాచరించి తత్ఫలముఁ గాంతుననుచు నెం ♦ తయుండలంచి
సాధములేమి యత్నంబు ♦ సాగదనుచు నూరకుండిన నవ్వరే ♦ యుర్విజనులు.

తే॥ కష్టములు నెన్నియేనియుఁ ♦ గలుగుఁగాక యెప్పుడంబుననైన నే ♦ నింకఘోర
శ్వమేధసహస్రంబు ♦ నాచరింపఁగలుగునట్టి ఫలంబును ♦ గాంతునిపుడు.

క॥ ఆని నిశ్చయించి భూపతి వనజాననపుత్రుడైన ♦ వానిని దండిన్
గనియొక్కె- నిజాగమనము వినిపి చిన నతిఁడు పతిక ♦ విమలవచోభిన్.

తే॥ వగవనేటికి నీకు భూపాలతిలక యశ్వమేధ సహస్రంబె ♦ యఁగనీల
గాణపత్యంబు మఱియు నఖండ భక్తిపదము లభియించు మార్గంబుఁకుదిరియుండ.

మ॥ తొలి మజనకుండగు పితామహుండు లోకానుగ్రహార్ధంబు రుద్రదివ్య నామసహస్ర
స్తోత్రంబు వీరచించె. అద్వానైకాని యేను గాణపత్యంబు వహించితి. పరమపవిత్రం
బునుసకల పాతకహరంబును నగు నమ్మహా స్తోత్రరాజంబు నీకొసంగెద భక్తిపూతుం
డనై దాని బరింతువేని యశ్వమేధ సహస్రాచరణ ఫలంబును గాణపత్యంబును
సీశ్వరానుగ్రహంబును గాంతువని తండి త్రిధన్వునకు రుద్ర నామ సహస్ర స్తోత్రం
బునుపదేశించిన నాతడుఁ జిరకాలప్రవృద్ధంబు నగు నిజ మసూరధంబుఁ గాంచి
గాణపత్యంబుఁ జెందె.

తే॥ అతనికి జనియించె ద్ర ♦ య్యారుణాఖ్యుండతని కుదయించె సత్యవ్ర ♦ తాభిధానుఁ
దాతఁడు విదగ్ధపతిఁ జగపి, యతనిపన్ని పహరించుటయును దండ్రీయాగ్రహమున.

తే॥ ఆన్వయక్రమంబు ♦ సనుసరింపక యకారణమయిటుల నొక్క ♦ రాజాజంపి
యరేని పత్నిఁ దెచ్చి ♦ తిధమయంత్యజ సహవాసివగు మటంచు ♦ వనికెఁజనియె.

తే॥ తండ్రిగోపలంబు కతన సత్యవ్రతుండు శ్వసచులన్ గూడి తిరుగుచుఁ బహుదినములు
కడపి యొక్క-ప్పుడు వసిష్ఠ, కారణమున నవనినిఁ ద్రిశంకువనఁగ విఃఖ్యాతిఁగాంచె.

తే॥ తపసి తేఁడు గాధి ♦ తనయుండు తనకు వసిష్ఠమానియందుఁ ♦ జెలఁగునట్టి
వైమునుజేసి ♦ ధీరత నాత్రిశంకునకు మేలుగూర్తు ♦ ననుచుండలంచి.

మ॥ పరదారాహరణాత్త దోషము మెయిన్ బాసిప్పుడై యంత్యజో
త్కరముగ గూడి చరించునాతనికిఁ ని • త్ర్యంబై న రాజ్యంబు ని
చ్చిరహిం యజ్ఞ మొనర్పఁజేసి దివమి • చ్చైవ మేనితో నెల్ల ని
రరసూతానముఁ బూరికిన్ గొనక వి • త్వామిత్రుఁ డత్తున్నతిక.
తే॥ విగతపాపుడగుచు • వెలయునాతండు సత్యవ్రతయను కైక • యశులబాఠ
యందుఁ గనియొక బుత్రు • నధికు హరిశ్చంద్రుడనెడువాని ధీరు • నమలచరితు.

న॥ ప్రతినరపాల మస్తకవి • రాజదనేక మణి నికాయ రం
జిత చరణాంబుజుండయి య • శేష సముద్రపరీత భూమి న
ప్రహత కాసనుండగుచుఁ • బాలనసేసె నతండు దేవతా
ప్రతీతియు నబ్బురంపడెడు • ఫక్తి నసత్యము రూపుమాపుచుక.

క॥ అతనికిఁ జంద్రమతియనెడు పతిదేవతయందుఁ గలిగె • భానునిభుండ
ప్రతిముడు సత్యరతుడు లోహితుడనియెడువాఁడు ధారు • జీశతిలనుడై.

సీ॥ ఆలోహితాస్యన • కాత్ముజుండయ్యె దుంధుండనునాతఁడ • ఖండతేజః
డతనికిఁ గల్గి రం • చితమూర్తులగు విజయాఖ్యుండును నుతేజః • డనెడునార
లందగ్రజుడు సగు • న్తారాతి జేతయై తనరు న్వర్ధాభి • భానుడగుచు
నతనికి రుహంజక • సుతుడుదయంబయ్యె వాఁడు వృకుండను • వానిఁగాంచె
నాతనికి బాహువనెడువాఁ • డాత్మజుడయి విరతబాహుబలౌదతి వెలయునట్టి
కాత్రవానీకముక జెండి • సకలరాజ్యభారముంబూని క్షీర శం • పారు ధరణి.

క॥ ఆ బాహువున కుంగల్గె బ్రభాబంధుడైనవాఁడు • పార్థివముఖ్యుం
డై బాహులేయునకు సరియైబాడబహితుడగు సగ • రాఖ్యుండు ఘనఁడై.

తే॥ ప్రభయ భానుమతియనెడు • పద్మముఖులఁ బరీణయంబై సగరుడౌవ్వ •

[వహ్నిగోలితి

భానుమతియందుఁ గనియె న • వ్యయపవిత్రుడగు నతఁ నసమంజసం • డనెడువాని.

తే॥ ప్రధికుఁ గల్గిపుత్రు ల • ప్రాజ్ఞులైనవార లటువదిలేబు శుం • భక్తప్రసప్ర
భాఘ్యుడగు కపిలర్షి కో • ప్నాకిం ధవములయిగ వారు వసుధాభి • ననమొనర్చి.

తే॥ సగరుఁ డశ్వమేధ • సవనం బొంగుంగదలఁచి యశ్వగక్ష • మలుగ సుతుల
ననిచె వారలశ్వ • ముగ గనుఁగొనలేక కోధచిత్తులగుచుఁ • గుటిలగతిని.

తే॥ కపిలమునితుంగముఁగొని • యిపుడయేగెఁ దమ్ముఁగని భీతిచేతఁ బా • తాశలాక
మునకటంచుఁ దలఁచి వారుఁపుడమి న్నెల్లఁ ద్రవ్వకొనుచును జనిరి పా • తాశమునకు.

క॥ చనియొకచో సవనాశ్వంబును గనుఁగొని చెంతనున్న • మునివరుఁ గపిలుక
గని వీడె యశ్వచోరుండని నిచ్చుచునూని యతని • నదలించుటయుక.

క॥ అమ్మనినాథుడు తన స్థైర్యమ్మును భంగంబొనర్చి • నట్టి ఖలులఁగో
పమ్మునఁ గన వారలు భస్మమ్మును కూర్చి పతంగ • సంచయచుటయుక.

- తే॥ అంశుమంతుడనెడు ♦ నతఁ డసమంజసునకు జనించి సగర ♦ నందనులకుఁ
గలిగినట్టి పాటుఁ ♦ గని కపిలమహాషిఁ కరుణఁదెచ్చె సవన ♦ తురగ మెలమి.
- క॥ అతనికిదిలీపుఁడనియెడు సుతుఁడుదయంబయ్యె వైరి ♦ నూదనుఁడు సమం
చిత విమలక్రీడయగుచుఁ ట్టితిపతివర్ణంబులోన ♦ శ్రేష్ఠుండగుచుఁ.
- తే॥ అదిలీపనృపతి కాత్మజుండయ్యె భగీరథుండు సకల ♦ వైరిలోక
భీకరుండు పాప ♦ భీతుండు దేవతాభక్తియుతుఁ డసదృశ ♦ శక్తియుతుఁడు.
- తే॥ కపిలనాని కోపం కారణంబున దగులెన సగరకుటుల ♦ నధికభక్తి
ధన్యులుగ నొనర్ప ♦ దలఁచి స్వర్గమునుండి గంఁదెచ్చె నతఁ డ ♦ ఖండక్రీడి.
- తే॥ ఆ భగీరథునకు ♦ నధికత శ్రుతుఁడగు శ్రుతుఁడు కొమరుఁడయ్యె ♦ నతనికివని
నాధునానియైన ♦ నాభాగుండలత దాయాదుఁడగుచు నృపజ ♦ నార్చితుఁడయి.
- వ॥ అతని కంబరీషుండును నతనికి సింధు ద్వీపుండును వానికయుతాయువును జని
యించిరి.
- క॥ అతనికి జనియించె సుతుఁడు ఋతుపర్ణుండనగఁ నక్ష ♦ హృదయజ్ఞుఁడు సం
తతశర్మ పాదసేవారతుఁడు సకలవైరి మకుట ♦ రాజిత పదుఁడై.
- వ॥ ఋతుపర్ణునకు సుదాసుండును, నతనికిఁ గల్మాషపాదుఁడనఁ బ్రసిద్ధుండగు మిత్ర
సహుండును గలిగిరి.
- క॥ ఘనుఁడు వసిష్ఠుండశ్రమిండునువానిఁ గనియె నతని ♦ కాత్మజుండయ్యె
వినుతింపఁదగిన మూలకుఁ దను నాతఁడు వైరికుల ని ♦ హంతయుగుచిలఁ.
- తే॥ పరుశురాముని భీతిన ♦ పార్థివుండు కామినీవేషముంబూని ♦ కాంతలందు
దాఁగె నతనికిఁ గల్గె శ ♦ తరథుఁడనెడువాఁడతఁడు గాంచె నిశబిశ ♦ వసుచుతీకు.
- క॥ అతనికి వృద్ధశగ్మయు నాతనికి విశ్వసహుండును, నతనికి దిలీపుండును, నతనికి రఘుం
డును, నతనికి జుండును, వానికి దశరథుండును, నాతనికి రామ భరత లక్ష్మణ
శత్రుఘ్నులును, గలిగిరి. అందు రామునకుఁ గుశలవులు, నందు గుశునకు నతిధియు,
వానికి నిషధుండును, నాతనికి నళుండును, నాతనికి నభసుండును, వానికిఁ బుండరీ
కుండును, నతనికి త్రేనుధన్వుండును, నతనికి దేవానీకుండును, నతని కహీనరుండును,
నతనికి సహస్రాశ్వండును, వానికిఁ జంద్రావలోకుండును, వానికిఁ దారాపీడుం
డును, వానికిఁ జంద్రగిరియు, వానికి భానుచంద్రుండును, నాతనికి బృహదృషుం
డనంబరఁగు శ్రుతాయువును, జన్మించిరి. శ్రుతాయువు కులంబున నృకుండగువాఁ
డుదయించి బ్రాహ్మణశాపంబునఁ గృకలాసత్వముం గాంచె. ఆతనికి దృష్టుండును,
దృష్టతీకుండును, యమబాలుండును, రణభృషుండును, ననువారు గలిగిరి. శర్వాతి
కాన్తుండును సుకన్యాయుగ పుత్రికయుఁ గలిగిరి. అందానర్తునకు నోచమానుండును
నాతనికి రేవుండును వానికి నైవతుండాదిగ నూర్వులు పుత్రులును గలిగిరి. అందుఁ
గకుద్రియనువాఁడు జ్యేష్ఠుండు ఆతఁడు రేవతియును కూతుఁగని బలరామున కొసఁగె.

— చంద్రవంశ వర్ణనము —

- చ॥ ఎవడు దిగంబరుండయిన యీశునకాభరణంబునై సమ
స్తవిబుధ సంచయంబునకుఁ దానశనంబు నొసంగువాఁడునై
యవిరళక్షీరి గాంచుఁగమ , లాలయ కెవ్వడు తమ్ము గుఱ్ఱయా
కువలయ నాయకుండు ముని ♦ కోటిసుతుండలరారు నెంతయున్.
- చ॥ అతనికిఁ దారయందుదయ , మయ్యెబుధుండు సమస్తదేవతా
ప్రతికి సేన లభ్యమగు , బంధుర దివ్యపదంబుఁ గాంచి య
ప్రతిహత తేజుడై యుడుప , వంశముఁ బూతమొనర్చినట్టి వాఁ
డతులయశోభిరాముఁ డుగ్ర ♦ హప్రకరంబులలోన శ్రేష్ఠుడై.
- తే॥ చంద్రవంశకలశ , సాగరసవనీతమైన యాబుధుండు , హరునిఁగూర్చి
ప్రమదవనమునక ద , పంబొనర్చెడు తటిఁ గానఁబడియె నొక్క , కమలవదన.
- తే॥ అటులఁగానఁబడిన , యక్కాంతఁ గనుఁగొని ప్రీతిచిత్తుడగుచు ♦ నాతి పూర్వ
వృత్త మెల్ల దివ్య , దృష్టి నెఱిగి బుధుఁ డాత్మఁడలఁచె నిట్టులనుచు నపుడు.
- చ॥ ఈసతి సంగమంబొక న , రేశ్వర సంభవకారణంబునై
భాసిలకున్నె సైర్యగుణ , బంధురమైన మఝీయచిత్తమం
ఝీసరణిఁ జలించునటు , లెంతయు మోహముఁగూర్చుటన్ సరో
జాసను సృష్టిచిత్రముగ ♦ దా తడవేల యొనర్చుటియ్యెడన్.
- క॥ అని నిశ్చయించి బుధుండవ్వనజాయతనేత్రకరముఁ ♦ బట్టి యధేష్టం
బుననుండఁ గొంతకాలంబునకాదంపతుల పూర్వ , పుణ్యము నాఁగన్.
- క॥ కలిగె బురూరపుండనువాఁ డలఘుపరాక్రముఁడు నిర్జి , తారించయుండు ని
ర్మలచరితుండు ధీనిధిక్షీర్తిలతాశ్రయుడైనవాఁడు , ధృఢకాయుండై.
- ఉ॥ అంతట నొక్కనాడు బుధుఁ , డాలలితాంగినిఁ గాంచి పన్నునొ
కాంత ఫలింఁచె నీ తపము ♦ కల్గెను పుత్రుండు దక్షుండైనవాఁ
డెంతయు వంశకర్తయ్యు ♦ యీతఁడు తల్లికిఁ దండ్రుకిన్ మన
కృపితనిఁ గూర్చఁగాఁగలఁడు , సర్వధరాతల నాధుడై యింకన్.
- తే॥ తొలుతఁ గాంతవగుచు , నిలఁబుట్టియును మంత్రశక్తి యుస్త్వమాని ,
[శరవణంబుఁ
- జేరుకతన మరల ♦ శ్రీత్వంబుఁదాల్చితి వితని జననమునకు , హేతువగుచు.
- క॥ నీ యడకువ కేమెచ్చితిఁ దోయలి నీవీకుమారుఁ , దోడ్కొని చనుమా
హేయంబగు నీ శ్రీత్వము బాయుమరల నీదు పుంస్త్వ ♦ ఘక్కి చెలంగున్.
- తే॥ శరవణంబుఁజేరి , జనుఁడెట్టివాఁడును చెలియెయగునటంచు , నలిగిమున్న
హైనువతి శపించె , నక్కాణంబునఁ గాంతవైతివీపు ♦ కానఁజేరి.

ఆ మహాదేవి కాపంబు • సపనయింప నలవికాకుండు నెవ్వరి • కై నఁగాని
యేను నిను మెచ్చి వరమిత్తు • నిదియె కొనుము తరుణీ శ్రీత్యపుం స్వంబులు •
[తౌల్యములుగ.

అనిబుధుఁడొసఁగినవరముక గొని వంకోదారకుండగు • కొమరునితోడక
జనియెను శ్రీత్యంబు విడిచి ఘనమగు పుంస్త్వంబువెలయఁ • గా కామినియుక.
కటులఁజని యిలాఖ్యాకుండైఁ నట్టి భూమిధవుఁడు సుద్యుమ్నుఁడీజగఁత్రయమునందు
దొరయొకింతయు లేకని • ర్జరులువొగడ నవనిఁబాలించె ధర్మంబు • ననుసరించి.
సుతుఁడు సమర్థుడై యఖిల • నూరిజనస్తవనీయకీ యె
క్షీతలరాజ్యభారమును • జేకొన నహుకఁడు నై యజస్రగ
ద్వితరీపు భూమిపాలక కి • రీట నటత్పద పంకజాతుండై
ధృతిగిరితుల్యుండైనఁగని • ధీనిధితండ్రియు నెమ్మనంబునక.

పుడమి నేలు సమర్థుండై • పుత్రుండిదియె యలరుచున్నాఁడు వీనికి • యహా మైన
యఖిల భూభారము నొసంగి • యంధకారి చరణముల నాశ్రయించెద • నిరతభక్తి.

అని తలఁచుచు సుద్యుమ్నుండనఘుండగు పురూరవునెడ • నవసేభారం
బునిడి తపోనిరతుండై చనియె వనంబునకు నహా • సంతతితోడక.

పితృదత్త సకలరాజ్యనిరతిని బురూరవుఁడు తోడి • రాజులు మెచ్చక
క్షీతిఁ బాలించు తలంపును మతిఁజెంది సమస్త నూరి • మాన్యుండగుచుక.

యమునానదీతటంబున నమరు ప్రయాగమున యందు • స్థితిబ్రతిష్ఠా
నము నాఁగ నొప్పు నొకనగరము ముఖ్యపురంబునగుచు • రాణింపంగక.

పూర్వరాజన్య సత్కీర్తి • పుంజమునకు లసదలంకారములఁగూర్చి • యసదృశ ప్ర
తాపమున భూమిభాగంబు • ధర్మగతిని బాలనముఁజేసె నతఁడు • దేవతలు మెచ్చ.

సంతతము జయప్రదయగు కాంతఁగలిసి యతఁడు ధర్మ • కామాధ్వాములక
స్వాంతమున గారవించి దిగంతవినుతుండై పురూర • వాధిపుండలరక.

స్వసామాజ్యమొంది రా • జన్యతిలకుండగుచు నాశండు తుహినక • రాన్వయంబుఁ
బావనంబుగ నేరె న • ప్పాప్తివునకు సాటిలేరని బుధులు ప్ర • శంసఁజేయ.

ఆపురూరవున కాయువు, మాయువు విశ్వాయువు, శ్రుతాయువు, శతాయువు, నమాయువు
ననువారు గంధర్వలొక ప్రసిద్ధులును భవభక్తులునునగు పుత్రులాటుగురూర్వసియందుఁ
గలిగిరి. అందాయువునకు రాహువు పుత్రియును ప్రథమము దానియందు దైదుగురు
పతులుదయించిరి. అందు నహుఘం డ్రగేసరుండై తడవుకాలంబు స్వర్గంబుఁ
బాలించె నాతనికిఁ బితృదేవతల కన్యయగు విరజనుండు యతియు యయా
తియు సంయాశియు నాయాతియు సంధకుండును విజాతియు ననువా రాటుగురు
గలిగి రందు.

క॥ యతిసంతతంబున గజాపతి సేవానిరతుడై నృ॥ పాలత్వము స
ద్గతికి విరుద్ధంబునుచున్ మతిదలచి తపంబొనర్చు॥ మానులగూడెన్.

ఉ॥ తక్కినవార లైదుగురు॥ దక్షులయైన ధరిత్రీసేలగా
నక్కటికంపు పట్టగుయ॥ యాతియె యగ్రియుండొటవారలం
దక్కటవాతడై నృపతి॥ యై తనకీరితి యెల్లదిక్కులన్
జక్కగఁ బర్వనేలె శశి॥ సంతతిరాజులలోన ముఖ్యుడై.

తే॥ ఆతఁడు వృషపహ్వడనియెడు॥ నసురనాథు తనయయైన శర్మిష్ఠము॥ దైత్యగురు
సుతయయిన దేవయానియన్॥ సుందరాంగి బరిణయంబయ్యె సతతన్॥ భవముఁగో.

— యయాతిచరిత్రము —

క॥ ఆ యిరువురు సాధ్వీమణులైయెడఁ దనకెల్ల యగుచు॥ నెంతయుభక్తి
న్యాయపథంబునఁ గొలువఁగ నాయయి సౌఖ్యముల నొంది॥ యలరునెందున్.

తే॥ మనసులోన వర్తించుచు॥ మగువ లిరువు రొకరకన్న నొక్కరు భక్తి॥ సుప్తివా
సేవసేయుచునుండ ల॥ శ్రీకృష్ణుడైన వైకుంఠుఁడున్ బోలె॥ నలరెనెందు.

చ॥ ఆతఁడు దేవయానియందు యదుతుర్వసులనువారలను శర్మిష్ఠయందు ద్రుహ్యు
డును, ననుడును, పూరుండును, ననువారలను బుత్రులఁగాంచె.

క॥ ఆసురగురుఁడు శుక్రండవృషు ధాధవునకు మనోజ॥ వతురంగయుతం
బసద్భవమగు నొకయరదం బొసఁగెను కూతునిడువేళ॥ యోగ్యుడనుచున్.

చ॥ అనఘ మణీమయంబయిన॥ యారధ మెక్కి యయాతి దేవదై
త్యనరముఖాదియోధులకు॥ నైనను బీతిల కెల్ల వేళలన్
ఘనరణంగమందున న॥ ఖండజయంబు వహించె యెంతయున్
దనవారయైన వాఁడొకడు॥ ధారుణిలేక చరించు నిచ్చులన్.

తే॥ మతియు నతఁడు శైవ॥ మండలమునకెల్ల రక్షకుడయి యన్య॥ రముల దేవ
విఠలిదనియఁజేయు॥ చతిలోక తేజుడై యలరె వైరిరాజు॥ లడరునటుల.

తే॥ ఆయయాతి యనంతర॥ మారధమును వాసపుండు చేదిపతికిడె॥ వాఁడొసఁగె బృ
హద్రథుండనువానికి॥ నతనిఁజంపి భీముఁడు హరించెదానిని॥ బ్రీతిఁజెలగి.

చ॥ తదనంతరంబు.

తే॥ శుక్రదత్తమగు న॥ వక్రమైన రథంబువలె ధార్తరాష్ట్ర॥ వంశమందు
నగ్రగణ్యుడైన॥ యాజనమేజయు పాలనంబు దాఁక॥ ప్రధితమగుచు.

తే॥ కులము పరిపాటియై తన॥ కున్ లభించినట్టి రథమెక్కి జనమేజ॥ యక్షితీశుఁ
డొక్క పుడు గర్భని కుమారు॥ యువకు సమలునంత మొందించుటయు బ్రహ్మ॥

[హత్యకతన.

- తే॥ ఆరదము నశించె జనమేజు యావసీశుడపుడు లోహగంధాంగుడై యును ముసోతి
పారులెల్లరుఁ దొలఁగింప , బహుశదుఃఖిపూరితుండయి శాన్తుఁ , జేరుటయును.
- ప॥ కరుణానిధియగు నాతండ జనమేజయునివలన బ్రహ్మచార్యా నివారకంబును
యాగంబుఁజేయించిన నాతని శరీరమందలి లోహగంధంబునుఁ బ్రాహ్మజపుత్ర
సంహరజనితంబునగు దోషంబును దొలంగ. ఇదియిట్లుండె నా యయాతి.
- క॥ ధారుణిరాజ్యంబెల్లను బూరునకిడి వనముఁజేరి , పురహరు జగదా
ధారుభరించెద ననుచుకా గోరికవచియించె మంత్రి , కులము వినంగకా.
- ఉ॥ ఆన్వపమాలి వాక్యముల , కబ్బురముంగని యెల్లవారలి
టొనె యిడేటి ధర్మము ధ , రాధిపుఁ డింతయెఱుంగఁడే సుతుల్
ధీనిధులగ్రజాల్ గలుగఁ , డేఱువఁ బూరునకల్లరాజ్యముకా
బూనిక నేడలంచునె య , పూర్వము కాదె తలంప నిద్రియుకా.

— యయాతి పౌరజనసంవాదము —

- చ॥ నలుగురు పెద్దవారు ప్రియ , నందనులుండఁగవారి నెల్లరక
దలఁపక యొక్కపూరునకె , ధారుణినిర్తునటంచుబల్కి నీ
వలఁతి. మనబిగోచరము , వారక కన్గొనుటహామంచు యో
గ్యులయిన యొక్క కొందఱుగు , జోన్నతులతనిఁ బల్కిరిట్టులకా.
- క॥ జననాథపూరునకె యియ్యనఘంబగు రాజ్యపదము , నర్పింతునటం
చును బల్కితి విది యేగతిసమకూలంబగునొ తెల్పు , మా మాకింకకా.
- చ॥ జనకునంతరంబభిల , సాధునుతంబగు రాజ్యభారముకా
గొనఁదగువాఁడు జ్యేష్ఠుఁడని , కోవిదముఖ్యులు బల్కుచుండఁగా
వినమె యిడేటి యూహ పృథి , వీవర తక్కినవారనహుకలే
గొనఁగొని తావకీనమగు , త్తోఁజితలంబు భరింప నీపయకా.
- క॥ అనిన కరఃకంపనముం బొనరించుచు నృపతి పౌర , ముఖ్యులఁగని యి
ట్లుమీచెందిన సంశయమును దీర్చుట నాకు ధర్మ , ముగఁదోచెనుదికా.
- క॥ కలరిరువురు పక్షులు నాకలఘుచరిత్రలు పురంధ్రు , లక్కామినులం
భలరెడు శర్మిష్ఠయె నాకలమిని గూర్చునదియయ్యె , నెంతయుఁ బ్రీతికా.
- క॥ తనయందు నాకుఁ బ్రేముడిజనియింపదటంచుఁ దలఁచి , స్వాంతంబున ఈ
క్రని పుత్రి దేవయాని యవినయము లేకెత్తఁజనియె , చిరఁగనుగొనఁగకా.
- క॥ అట్లుజని శుక్రుఁగాంచి దీనయై యోయయాన్యనీజామాత శర్మిష్ఠాలోలుండె నాయెడ
ననుగాగంబు వీడియున్నవాఁడని పలికిన విని కట్టుక భార్గవుండు నాదిక్కుజేడి
చూపులఁ జూచుచు నిట్లనియె.

- తే॥ అగ్నిసాక్షిగఁ బరిణయఁ , మైన సతుల నిరువురను చేర్చిఁగాంచకఁ , యిటులనొక్క
 తొయ్యలి నధోగతిఁబడఁ,ద్రోయఁదగునె కపటమూనికె యీ పెద్దకాలమునకు.
- క॥ ఇది నేసిన తప్పెట్టిది యదయుండవై యేల తిరుగు , టవనీశ్వర న
 స్మరిఁ దలఁపవె తిరములెసంపదలు పొదలు ప్రణయమునకుఁ , బదములెచ్చుమా.
- తే॥ అన్నివిధముల యోగ్యుడఁ , వంచునీకుఁ గన్నియనొసంగితినిగాదఁ , నన్ను మఱచి
 యసురనాఘనియొడ నిట్లు , లాదరమున సలి నవజ్ఞనొనర్పఁగఁ , మతిఁదలఁతువె.
- క॥ పతియొడ ననురక్తయయిన సతిపైఁ బ్రణయంబులేకఁ , చరియించెడు దు
 ర్మతి కిహపరములు గలవే సతతంబెడతెగని దుఃఖఁ , సంతతిఁ గనఁడే.
- ప॥ నీయును గ్రహంబె కోరుచు నిచ్చుటఁ దపించు నాముద్దులపట్టినిట్టిటనక యావనగర్వ
 బున ననాదరంబుఁ గావించినవాఁడవగుటఁజేసి నీవింక విపులజరాభారమన్నుండవై
 కామసుఖంబున కయోగ్యుండవైయుండుమని పలికిన నేనును భయకంపితుండవై.
- చ॥ తెలిసినవాఁడవీవు నను , దిట్టుట యోగ్యమై నైఁపవైతె నా
 సలిసిన నేగమిఁ సకల , సమృతమైన గురుత్వసంపదఁ
 తెలయుదువీవు సుంతయును , బ్రీతివహింపక కూతుఁగూర్చి యే
 గలుషము మాన్పుటహామగుఁ , గాదె ప్రజాహితముఁ దలంపవే.
- తే॥ ఎఱిగియెటులఁగ కిట్లు , లీనాయెచ్చిన స్వల్పదోషము మెయి , సతతదుఃఖ
 హేతువైనయట్టి , పృథులజరాభార మన్నుఁజేయఁదగునె , మామవయ్యు.
- తే॥ ఎప్పుడేయవస్థఁ , యీ దేహికుచితమా నప్పుడాయవస్థఁ , యగునయేని
 చింతలేదుగాని , చెలఁగి సుఖంపడుతఱిని కష్టమైన స్థైర్యమున్నే.
- చ॥ వనజదళాక్షులకఁ గలిసి , నాంభితసర్వసుఖంబులొందుచున్
 దన కెనలేక త్రిమ్మరుచు , దండితళాత్రవుడై చరింపఁగా
 ననువగునట్టి యావనము , నందు జరాదళ కల్లు నేని యా
 తని బ్రతుకెంతయున్ గనఁ , వృధాయగుఁగాదె ధృతి నెల్లడక.
- తే॥ ఆగ్రహంబున శమియించి , తిక్కతమున నెండఱువంతగలుగునొ , యెటులఁగైక
 వకట చుంచుకతంబున , నాలయమున నగ్గిఁబెట్టిన యట్లయ్యె , నయ్యయిపుడు.
- క॥ నీయొసఁగిన కాపంబున కీయవనీశ్వరుడై గుఱియె , యిదచరిత నా
 తొయలి నీపుత్రికయును హేయంబగు దుఃఖమొండ , దేయిఁకమీఁదక.
- క॥ అనివార్యమైన కాపంబున భార్యాయుతుండనగుచుఁ , బొందెడికష్టం
 బున నీవు సాముగొనవే యనఘా కరుణింపుమింక , నైనను నెమ్మిక్.
- మ॥ అని ప్రార్థించిన భార్గవుండు కరుణా , యతైక చిత్తంబుతోఁ ,
 దన కోపంబును సంహరించుకొని స్వాం , తంబందు నెంతేని దా
 ననుతాపంబును జెంది యిట్లనియె నీ , యందాగ్రహంబుని యే
 ననివార్యంబగు కాపమిచ్చుట విచా , రార్హంబై యయ్యెన్ నృపా.

తే॥ కూతునందునఁ గలిగిన , ప్రీతిఁజేసి వేగిరంపడి అట్టితి , విమల లేజ
నీవు కాపాహుకఁడవెచూడ , నిరతగౌరవాహుకఁడవగుదు గాక బు ♦ ధాళికల్ల.

క॥ లోకానుభవముగల్గియు నాకుగ్రహము చాలకుంట ♦ నరనాయక ను
శ్లోకుఁడవు నీయొనర్చిన యీ కొలఁదియె యాగ్రహంబు ♦ హేతువునయ్యెక.

చ॥ పతియొక కారణంబు మెయిఁ , బత్నియొడక బ్రణయంబులేక సం
గతమునుపడియుక మఱొక , కాలమునక గరుణింపకున్నె యా
తతమతి యింతయేనియు మ , దిక్ దలపోయక కూతుమాట న
మృతిఁ జెడుబుద్ధిపై యిటుల , మీ సుఖమెల్ల వృథాయొనర్చితిక.

తే॥ ఏను శపియింపకుండుదు ♦ నేని యిటుల నొక్కపుడు గాకయున్న మఱొకపుడైవ
నువిడ నీమూలమున సుఖ ♦ మొందకున్నె యదియె చెడఁగొట్టుకొనియె నా ♦
[యాగ్రహమున.

తే॥ ఆయిన దానికెఁ జింతింప ♦ నగునె ఫలము పుడమినాయక నాకాత , మోహజనించు
వార్ధకంబు నివారింప ♦ వలనుపడనిదైన నొకమార్గము వచింతు , నవధరింపు.

నీ॥ ఆపనీశ నీపుత్రు ♦ లందొక్కరునకు నీ వార్ధకంబు నొసంగి ♦ వానియావ
నముఁగొని యిష్టసా ♦ ఖ్యము నొంది పిమ్మట నీకు విరక్తి జ , నించినపుడు
వాని యావనమును ♦ వాని కొసంగి నీ వార్ధకంబును గొన , వలనుపడెడు
గతి వరమొనఁగితిఁ ♦ గౌతుకంబున నీకు యవ్వనమొసఁగిన , యట్టివాఁడె
ముఖ్యుఁడనుచు రాజ్య , మునవాని నభిషిక్తుఁజేసి కానఁమునఁ ♦ జేరి సగ్య
సౌఖ్యదానచతురు ♦ శైలజాతనయేతుఁ గొల్చి ముక్తిగనమును , కొడుకులేక.

క॥ అనిపరికిన నేనాతని వివయంబున మ్రొక్కియపుక ♦ వీడ్కొని గుతులక
ఘనగుతుల నైదుగురఁబిల్చిన వారును భక్తితోడఁ , జేరిరి నన్నుక.

తే॥ అటులఁ జేరిన పుత్రులఁ , బలుతరాల సహితులను యావనాధ్యులఁబారుగాత్రు
లనుఁ గనుంగొని వార్ధకంబును గ్రహించి యవ్వనమునొసఁగుఁడటంచునడిగినంత.

చ॥ ప్రథమ ద్వితీయ తృతీయ చతుర్థులగు పుత్రులు స్వార్థపరులైనవారు విపరీతంబగు
మర్తరంబొసంగిన నేనాగ్రహంబును విచారంబును లేక విఫలమమౌరధుండనగుదు
నేమోయని తలంచుచున్నెడ.

తే॥ పూరుడనెడు సుతుఁడు ♦ పాలుపుగలాఁడు నాచెంతఁజేరి తండ్రి ♦ చింతయేల
యన్నలందు నీకు , నాగ్రహంబేటికి యావనంబు నిత్తు ♦ నర్థిఁగొనుము.

ఉ॥ నీకతనక జనించి రమ , ణీయతఁగాంచిన యీ శరీరముక

బ్రాకటభక్తి నీకిడుట , భావ్యమె కావున యావనందిదే
కైకొను నీకొసంగెదను , కాయము నిత్యమె నీకుఁ గానిచో
నీకుటిలాంగకంబు లిక ♦ యెవ్వరిపాలగునూ తలంపఁగక.

- తే॥ కష్టపడి కనిపెంచిన , కన్నతండ్రి వాంఛల దీర్చకయ్యండిన , వానిజన్మ భూభరం తెయగునుగాని , పుత్రమగునె జనకసంశయ మేటికిం , గొనుముకడగి.
- చ॥ కలువపదంబు యవ్వనము , కన్నులు గన్నడ వట్టివేళ నే వెలదికొ నేవకుండయి వివేకము లేక చరించుకన్న బ్రాంబలుకులు ముఖ్యధర్మమని , పల్కెడు పల్కుండలంచి తండ్రికై యలజడి మాని యావనము , సర్వజనేయుడు యోగ్యమాగదా.
- చ॥ తనయులఁగాంచి వారల క , తంబున సౌఖ్యమునొందనాగదా యని యనయంబు వారికయి , యయ్యయి కష్టము లెన్నియేని కల్గినను సహించుచుక సుఖము , లేక చరించురుగాద భారణిక జనయితలట్టివారి మది , సంతసముం బొసరింపఁగూడదే.
- చ॥ జనుడు కొడునేని మది , సందితుమందక యీ శరీరమైన నొసఁగుటఁజూచుదురు స , నాతనులైన మున్నీంద్రులింత యావనమునె కొగిలేవు నిను , వంటి మహాత్మునకుఁ గుతూహలంబొసరిచిఁగదా కలుగు , నున్నతకీరి జగంబు మెచ్చుగదా.
- క॥ అనిపలుకు కొడుకుపలుకుల విని సంతోషమున నతని , పెంపెక్కిన యావనముగొని వార్ధకమాతనికిచ్చి సఖింబుఁ గంటిం , దద్దయురతులకా.
- చ॥ ఇప్పుడు నాకిహ సౌఖ్యంబునెడ విరక్తి గలిగిన కారణంబుఁ బూరుని యావనంబు వానికిచ్చి మదీయ వార్ధకంబుఁ గైకొంటి. పిత్రాజ్ఞాపరిపాలకుండగు పూరుండే మదీయరాజ్య సర్వస్వంబున కధీశుఁడు కాదగినవాడైయ్యె. కావున నాతనికి బట్టంబుఁగట్టఁదలఁచితివని యయాతి కనిష్ఠుండగు పూరునకు రాజ్యంబొసంగి భృగుతుంగంబున ననేక వత్సరంబులు తపంబుఁగావించి దేహంతంబున శివసాయుజ్యముఁ గాంచె ఇంక యదువంశాదివర్ణనం బొలింపుఁడు.

— యదువంశాది వర్ణనము —

- తే॥ ధీరుడైన యయాతికి , దేవయాని కుదయమైనట్టి ధీనిధి , యదువునాగ నలరు శ్రేష్ఠుఁడు వానికి , గలిగిరిధమతులు సుతులైదుగురు జగ , ద్ధితులు ఘనులు.
- చ॥ వారును క్రమంబుగ సహస్రజిత్తును, క్రోష్టువు, నలుండును, నజకుండును, లఘుండును నామంబులఁ బరఁగి రందు సహస్రజిత్తునకు శతజిత్తును వానికి హైహయంబుండును, హయంబుండును, వేణుహంబుండునునవారు మువ్వరుగలిగిరందు హైహయ నకు ధర్ముండును వానికి ధగ్గు నేత్రుండును నాతనికి గీర్తియు, వానికి సంజయుండును, నాతనికి మహిష్ముతుండును నతనికి భద్రశ్రేణ్యుండును వానికిదుర్దముండును, వాని కంధకుండును వానికి గృతవీర్యుండును గృతాగ్నియుఁ గృతవర్మయుఁ గృతజనుండును ననువారునలుగురు జన్మించిరందుఁ గృతవీర్యునకు.

తే॥ అగ్రలతేజుండు కార్తవీర్యార్జునుడనగలిగెను సహస్ర బాహు సంకీర్తితుడగుచు
పంక్తివదనుని భీకర • భండనమున నైదుపదిసేయఁగాఁజేసి • నట్టి ఘనుఁడు.
తే॥ ఇరువదొక్కమారు • ధరణీశ్వరులనెల్ల వెడకివెడకి చంపె • నదయుడగుచు
భార్గవుండు మున్ను • భయదాహవంబున నవృషముగ నొనర్ప • నవనితలము.
క॥ నారాయణాంశ సంభవుఁడారాము నెదిర్చి సంగరాంగణమున దు
ర్వారుడగు కార్తవీర్యుఁడు ధీరతఁగోల్పొయి పడియె • దేఁకుపచెడఁగె.
ప॥ అక్కార్తవీర్యునకు మూలుగురు పుత్రులు గలిగి రందు శూరుఁడును, శూరసేనుం
డును, దృష్టుండును, గృష్టుండును, జయభ్యజుండు ననువా రైదుగురు ముఖ్యులైరి.
అందు జయభ్యజుండనువాఁ డవంతీచేశాధీశ్వరుడయ్యె. అతనికిఁ దాలజంఘుండను
వాఁడును నాతనికి నూర్వరు పుత్రులు నుదయించి తాలజంఘులనఁబరఁగిరి. అందు
శ్రేష్ఠుండగు వీరిహోత్రునకు వృషప్రభృతులు సుతులైరి. అందు వృషుండు వంశ
కరుండయ్యె. వానికి మధుండనువాఁడు జనియించి నూర్వరుఁ బుత్రులఁగనియె.
అందు వృష్ణియనువాఁడు వంశకర్తయ్యె. అతనికి జనించినవారు వృష్ణులనియు
మధువునకు జనియించినవారు మాధవులనియుఁ జెప్పఁదగిరి. యదువంశజులందఱును
యాదవులైరి. అనియదువంశంబును సోమవంశంబును నాదిసర్గంబును సంగ్రహం
బునఁ జెప్పి త్రిపురాసురోపాఖ్యానం బిట్లని చెప్పందొడఁగె.

— త్రిపురాసురోపాఖ్యానము —

మ॥ అమరానీకమువేడి కోలుమెయిఁ గ్రాం • చారాతిశంభు ప్రసా
దమహర్షణ్బునఁ దారకాసురు సమి • ద్రంగంబునక గూల్చి లో
కము నిర్వాసముగానొనర్చె మును స్వ • ర్గస్వామియుక భక్తిమై
రమణీత్నము దేవసేవను గుమా • రస్వామికిక బత్నిగా.
తే॥ ఒసగిభస్మయ్యెడయ్యె • విసఁపుమేఁ తరియును గొడుగుమెచ్చుకొనియెఁగడమ వేల్పు
లమ్మహత్మునకు ము • దమ్మున నయ్యయి కాన్కలిడిరి రత్న • కనకములును.
ప॥ అంతఁదారకుని పుత్రులగు విద్యున్నాతియుఁ దారకాక్షుండును గమలాక్షుండును
వారుమువ్వగు దారకాసురుమ్మతికి విచారంబున
తే॥ వేలుపులపాలిమిత్తియై • వీరగక్లెల్ల శత్రువులసంహరించుచు • సంగరముల
విజయముక గాంచి యలరారు • వీరవడుడుతారకుండకట్టాయుద్ధాత్రుఁడగ నే.
తే॥ తండ్రి బ్రతికియుండఁ • దగనెల్లవారిచే గారవింపఁబడుచు • ధీరులమయి,
యమరచర్యునైన • హాస్యంబొనర్చుచు నుంటి మింక సురల • నోర్చుటెటులొ.
చ॥ ఇదె సమయంబటంచు నమ • లేందుగ్గుడు మాపయి దాడివచ్చినక
గదనమునందు వానిశిత • కాండము లెవ్విధి నొార్వవచ్చునొ.

- యదయతశంకరుం దలిగి • యార్యుని మాజనకుఁ వధించి యా
పదనానగూర్చి నక్కట యుపాయముఁ జెప్పెడు వారి లెవ్వరో.
- క॥ అమృతాశనులైనకతన నమరులు గర్వించి దాన • వావలిపై గ
ర్వమున నెదిరింపనేర్చురు శమమానరు వారి నెట్లు • సైఃపఁగవచ్చుకొ.
- క॥ ఎదియేనుపాయమున నాత్రిదశులవంచంపఁ దగిన • రీతిఁగనినఁగా
క నితిసుతులకు సుఖంబె ట్లాదవును కీర్తిప్రతిష్ఠ • లెట్లానఁగూడుకొ.
- సీ॥ పదునాల్గుభువనమూర్త • పాలించినాఁడు బాహాశక్తి రక్కసు • లాననంగ
బ్రహ్మవిష్ణుదిని • ర్జరులవంచించినాఁ డతుల ప్రతాపాగ్ని • యతిశయిగఁ
దననామవర్ణంబు • లనెఁజెంపింపఁగజేసి నాఁడెల్లవారి నానందముపను
కూర్చిందనను వ • కున్యనిఁగాఁగనల్పినాఁ డ నవరతసమర్చ • నాభిరతిని
ప్రతిస్పృహలొకమునకెల్లఁ • బ్రక్కబల్లె మగుచు దీపించినాఁడు మా • యయ్య తొల్లి
యతనికీర్తిఁకొక బుత్రత్రయంబుకతన మెరుఁగువచ్చునొవన్నెయె • తొఱఁగుటగునొ.
- క॥ లోకోత్తరుఁడగు జనకుని ప్రాకటసత్కీర్తి కాంతఁ • బాలింపనిప
ల్లకులగు పుత్రులకతనఁ గైకొందురె జనయితలు సు • ఖంబించుకయుకొ.
- క॥ కావున ఘోరతపంబుకొ గావించి శశాంకమాలి • కరుణవడసి దే
నావలికిఁ బరాభవముకొ జేవదల్చిర్పంగ నింకఁ • జేయంగఁదగుకొ.
- క॥ అని తారకాత్మజులు శుక్రనికడ నుపదేశమొంది • కుతుకంబున శీ
తనగాగ్ర దేశమున నొక యశఘంబగు తలమూఁజేరి • యతులితభ క్తికొ.
- తే॥ భక్తలొకావనక్షముఁ • బార్యతీకు సకలవరదానచతురుఁ బ్ర • శాంతమూర్తి
సిద్ధసేవిత పాదుఁ బ్ర • సిద్ధహరుని హృదయరాజీవముల నిల్పి • యెసఁగుభ క్తి.
- ప॥ శతసహస్రమహాయుగంబులు భయంకరతపంబుఁ గావించి నిజశరీరంబుల ఛేదిం
యగ్నిని వ్రేల్చుటయు వారిని మెచ్చి శశాంకశేఖరుండు ప్రసన్నుండయ్యెఁపవ్వడు

—, పరమేశ్వరుండు త్రిపురాసురులకు వరములొసఁగుట —

- క॥ కనుఁగొని తారకపుత్రులు వినయనతాంగులును భ క్తి • వృద్ధులు విచల
త్తను భాగులగుచు శంకరు వినుతించిరి వేదవిహిత • విమలాస్తులతొ.
- చ॥ కరుణజనించె నేజగముఁ • గన్నదు నీడవు నీకుమాయెడకొ
వరములొసంగవచ్చితివె • పన్నగభూషణ మమ్ము మెచ్చి నీ
చరణము లాశ్రయించితిమి • సాధుజనావన కన్నతండ్రివై
యరయఁగదయ్య మా శుభము • నంతక సుహృద నిన్నుఁ గొల్వమే.
- క॥ ఎట్టిమహాయోగులకే నిట్టి మహాత్ముండవటంచు • నెఱుంగఁగరావీ
బొట్టియలకు నీమహిమం బెట్టుల వర్ణింపశక్య • మీశగిరీ శా.

- చ॥ కరణతురంగమంబులను , గట్టడనేసి యకార్యకారణ
స్ఫురణవహించి వించునరి ♦ పుంజముగెల్చి విచాగులై వనాం
తరములఁ ద్వంద్వతాత్మలయి ♦ తద్దయుఁ ద్రిమూరు మానులేని నీ
చరణమహాత్మ్యముఁ దెలియఁ ♦ జాలరనఁ మముఁబల్కునేటికిఁ.
- చ॥ హరగిరిజాసనాధ నిగ ♦ మాంతములేని భవన్మహాత్మ్యముఁ
గరమెఱుంగంగ నేరవనఁ ♦ గా నొక పామరకోటి నేర్పునే
మురదమనుండు నీచరణ ♦ మూలముం గనొనఁ జెక్కువేల వ
త్సరములు సంచరించి నిజ ♦ శక్తిని గోల్పడలేదె మున్నొగిఁ.
- చ॥ అని యనేకవిధంబుల వినుతించిన వా డైత్యత్రయముం గాంచి కరుణానిధి యీశ్వ
రఁడిటనియె.
- ఉ॥ సంతసమయ్యె మితపము ♦ సన్ముని వేద్యము మిమ్మువంటి వా
రెంతయు మాకు ముఖ్యులు మ ♦ పీయ పదార్థకులైనవారికిఁ
జెంతనె నిల్చి నిచ్చులును ♦ శ్రేయముఁ గూర్చుట నాకు ధర్మమా
నితయు సంతయింపక య ♦ హీనవంబులఁగోరుడిచ్చెదఁ.
- తే॥ ఏటివాంఛఁ జేసి ♦ యిట్టి ఘోరతపంబు సలుపుచుంటివుడు ♦ సరగఁదెల్చి
కైకొనుండునకల ♦ కాంక్షితములనిత్తు మీ తపంబు నామఁ ♦ బ్రీతిఁగూర్చె.
- క॥ అనినవిని ధన్యులమయితిమని యసురత్రయము జైల ♦ జాధీశ్వరుఁగ
న్గొని దైన్యంబును వినయముఁ బెనఁగొన నిట్లని వచించె ♦ వేదహితముగఁ.
- తే॥ ఈ చరాచర లోకంబుఁ లెల్ల నీ కృపావశంబున సర్వకు ♦ భంబులొందు
నట్టి నీ దశకానంబు జే ♦ యంగలట్టి భాగ్యము లభించె నింకొక ♦ వరమదేల?.
- క॥ కరుణాసహితుఁడవైచుము ♦ వరముంగోరుమని యిట్లు ♦ పల్కినకతనఁ
దురితోఁపు నాశమానఁ ♦ మొసఁగము వేటునాక ♦ భావమునందుఁ.
- తే॥ కామసంహర నీయను ♦ గ్రహము కతన సకలలోకేశ్వరత్వంబు ♦ సర్వసంప
దాధ్యతయుశత్రులోక ♦ జయంబుమర్త్యశయమ జెందెడునట్లు నుండుంబుగూర్చు.
- తే॥ ఏటివలకేని యెట్టివలకేని ♦ యెట్టివారికేని ♦ యంతయేని
తేటిమాడరాని ♦ తేజంబొసంగుము కనికరంబునీకుఁ ♦ గలుగునేని.
- తే॥ మువ్వరముమేము ♦ పురముల మూఁడుగూర్చుకొని యజస్రంబుఁ దిరుగుచుఁ ♦
వత్సర సహస్రమునకొక్క ♦ వారమెట్లో కలియుచుండెడిఱివరంబుల నొసగుము. [గోరినపుడు
- చ॥ అశుభ భవత్వ దాబ్జభజ ♦ నాభిరతిక విడనాడి యెంతయుఁ
ఘనమగు దర్ప మూని యొడి ♦ కంబున ధర్మవిరుద్ధకార్యముల్
బొనరిచి సంచరించునెడ ♦ మూఁడుపురంబులు నొక్కచోటఁ జే
యపుడు నీవు మాయెడల ♦ రుద్రుఁడవై వధియింప యోగ్యమా.

- తే॥ ఇచ్చిదంబున వరము మా • కిత్తువేని వైరిలోకారచిత పరా • భవమునీగి
ధన్యులమగుచు నీ పద • ధ్యాన మాత్మ సలుపుచుందుము లోకర • డ్దాపటిష్ఠ.
- క॥ అని కోరిన పరమేశ్వరుడను కంపానిధియగుడు సు • రాధలగని య
ట్లనె యగుఁగాకయనుచుఁ దా కనుమొఱఁగె నురలును వేడ్క • గడలుకొనఁ
- ప॥ అంత.
- చ॥ తారక పుత్రులెంతయు ము • దంటును జెంది నిజాలయంబులక
జేరి మయుండు నాఁబరఁగు • శిల్పకలాకుశలున్ వివేచనా
పారగుఁ నిల్చి దివ్యమణి • భాసితయుల్ త్రిపురంబులక సుధా
కారతఁగూర్చుచున్న నతఁ • డట్టులె యయ్యెడునంచుఁ బలుకుచుక.
- ప॥ సర్వసమర్థుండగు మయుం డయ్యసుగాధిపుల కోరినవిధంబున శతయోజన విస్త
బులును, గాంచన రాజతాయసమయంబులును, సర్వలక్షణ లక్ష్మితంబులును
మూడుపురంబుల నిర్మించి క్రమంబునఁ దారకాత్మ కమలాత్మ విద్యున్మాల్లే
ఖ్యులగువారి కోసం గె నా నగరంబులు దివంబునను సంతరిక్షంబునను భూమియంద
నొక్కొక్కటిగ వరుసనుండు.
- చ॥ ఘనులగు తారకాత్మజు ల • ఖండతపంచోసరించి శంఖునిక
దనియఁజేసి యాతనిక • తంబునఁ బెక్కువరంబులొందినా
రనిశిని యెల్లదానవులు • నర్థి మెయిక జనుదెంచి రమ్యహా
దనుజుల గొట్టుకూటములఁ • దారుపసింపఁదలంచి యెంతయుక.
- క॥ ఆ రీతివేగుదెంచినవారికి రక్కసకొలంబు • వారికి స్వకులా
చారము సతిక్రమించక గౌరవములొనర్చి నిల్వ • గాఁజేసిదొగిక.
- క॥ ప్రవిమల యశోలలితులై శివపూజానిరతులగుచు • శిక్షితలేఖా
ప్రవరులయి వారు మువ్వరు భువివినుతిక గాంచి రభిళ • బుధజనులందుక.
- చ॥ శ్రుతులను గారవింతురు వ • సప్రకరంబులతోడ నర్థి సం
తతికి ముదంబుఁ గూర్చురు ప • దంపడి ధర్మము నాచరింతురు
ద్రతులయెడక విరోధమును • దాల్తురు శైవుల నాదరితురా
తతమతులై యజ్రసమును • తారకపుత్రులుదారభక్తి మె.
- తే॥ ఈశ్వరార్పణమొనరింప • కింతయేని కుడువనొల్లరు కుడిచిన • కుటిలమతుల
నైఁపనొల్లరు నిచ్చులు • చంద్ర శేఖరుని భజింతురు భక్తియు • వినయమలర.
- తే॥ అనురలే వీరు నిఖిల వే • దాంత వేర్తలై న యోగులుగాకంచు • ననవరతము
జూపణులు తమ్ముఁజేరి సు • శ్లోకులగుచు శిష్యులైయుండ వారలు • చలఁగి
- ప॥ అట్లు ద్రిపురాసురులు పరమేశ్వర చరణారవింద సేవానిరతులును, నిరంతర
పతప్రతపిక్షాపరులును, షట్కాల శివపూజా ధురంధరులును, భూతిభూ

గాత్రులును, సహస్ర రుద్రాక్షమాలికా పరిశోభితోరస్సులును, శ్రీతజన రక్షకులును, నయ్యో స్వకుల పరంపరాగతకుగు వైరంబునఁజేసి యమరుల నవమతిఁ గావించి తదర్థంబుఁ గొల్లగొట్టుటయు వారి సౌఖ్యంబు హరించుటయు ముఖ్యంబులుగఁ దలంచి

తే॥ బాలిబూని శత్రుఁ జాలంబునడపక యూరకుంట తగదు, హూరులైన వారి క్షీరవైరి, వారంబు కతమున వృద్ధియగుఁగదా ధ, రిత్రియందు.

చ॥ అనురుల విశ్వసింపఁదగఁ దయ్యయివేళల కహామైన కేషమును వహించి త్రిమృదుచు, సాధువులంచు నసాధులంచుఁ జిత్తమునఁ దలంపకింతయును, ధర్మము మీటుటకేని సైత రక్తభయ మింతయుఁ గనరుఁ కాలమహోరగముల్ గదా సురల్.

తే॥ అవసరంబగు నేని దాఁ స్వంబునైన సలుపఁగా సమృత్తింతురు, బలముగలుగు పట్టపలపట్టి యీడ్తురు, స్వామి నైన క్రతుభుజుల విశ్వసింపఁగ, రాదుమనకు.

తే॥ ఎవని పేరు విన్న, నీ రేడు జగముల గములు నెన్మనముం, గలతఁగాంచు నట్టివానిఁ దండ్రి, నంతంబుఁగావించి రమరులెల్లఁ గ్రూరుఁ లగుచుమున్ను.

చ॥ కావున

చ॥ కనికరముకా వహింపక య, ఖండ మదోద్ధతి సంచరించు నయ్యనిమిష సంచయంబు నిఁక, నాహవనీయ వధింపఁగాఁదగుకాదనుజులు భీకరాటవుల, దాఁగుటయుకా సుధఁ ద్రావి నిర్మరుల్ పనివడి స్వర్గలోకమును, బాలనసేయుటయుకా సహింతుమే.

క॥ తనవారలకు మదము రిపుజనులకు దుఃఖంబుఁగూర్చు, జాలని కార్యంబున నేమి ఫలము గలుగునో దనుజుల సౌఖ్యంబుఁ గోరఁ, దగదా మనకుకా.

తే॥ అనుచు ముగు రన్నదమ్ములత్యంత రోషభీషణాస్యలగుచు నెల్ల, వేల్పుగమికి వతఁగూర్చు తలంపున, వనజసంభవాండములు బెగ్గడిల్ల ను, ద్దండులగుచు.

చ॥ తైత్రయాత్రాప్రస్థానంబుఁ గావించి తమతమ పురంబులతోడన నొక్కపరిగ స్వల్ప కిలలబడు మహానగంబులన్ని శత్రునగరంబులపైఁబడి వానినెల్ల దుమ్ము సేయుచుండి రంత నా యుపద్రవంబునకోరువక వాసవపురోగములగు నిజకరు లెల్ల వైకుంఠుని సహింపించి త్రిపురాసురకృత బాధలకా దెలిసిన హరియు.

—త్రిపురాసురబాధితులగు వేల్పుల నారాయణుఁ డాదరించుట—

క॥ పరమేశ్వరదత్త మహావర సంతానంబు కలిమి, వారక త్రిపురాసురలిట్లు మదోద్ధతులై చరియించుచు నుండు రాక, సంబున నెపుడుకా.

ఉ॥ వారల సౌర్వంగాఁ దరమి • వాసవమాద్యశ్చలైసయట్టి బృం
దారక పాళికింతయును • ధర్మముఁ దప్పక యెల్లవేళలకా
వారు శివార్చనాభిరతి • పర్తిలుచుందురు చంద్రశేఖరుం
దారసి వారిపైఁ బెలుచ • నక్కటికంబు వహించియుండుటకా.

తే॥ హరుఁడు వారికి సేవ్యుడై • యలరుకతన నెట్టివారికి వారల • నెదిరిగలుచు
నేర్పు చాలదు మనయెడ • నియతి తప్పి యిట్టివెతఁగూర్చుచున్న దిం కెట్టులగుకా

తే॥ ఎంతకాలంబు వారియం • దిట్లు ధర్మవర్తనంబు చెలంగును • వామదేవుఁ
డంతకాలంబు వారిపై • నక్కటికముఁబూని రక్షించుచుండు సన్మానముమొన

తే॥ వారు ధర్మిష్ఠులగుట పా • పంబొకింత కలుగదా యసురులకు ని • మ్మలుపు
వారి వధియించుటెట్లు లీ • శ్వరనికప్పుడలుకకలుగు నపుడువారి • నగుజయి

తే॥ వారిసేయు కలుష • వారంబు సంతత శర్వపూజవలన • సమయించుండుఁ
గాన నెట్టివారి • కైన నయ్యసురులఁ దేటిచూడరాదు • తేడువలర.

చ॥ కావున మదీయ మాయాశక్తిఁ బ్రయోగించి.

—త్రిపురాసురుల ధర్మవిఘ్నంబునకై విష్ణువు మాయాపురుషుని సృష్టించుట—

తే॥ హరునియెడ ద్వేషబుద్ధి ధర్మార్థచరణమునందు విముఖితయునుగూర్చి ముసురవ
నిమిషమాత్రంబున జయంప • నేర్తునింక దిగులువడుటేల మీకు సౌత్రిదశులా

మ॥ అనుచుకొబల్కి మురారి యట్లు సురకా • ర్యార్థంబు సృష్టించె ధ
ర్మనిహంతృత్వముఁ బూననేర్చిన మహా మాయామయంక యోగిరా
జ్జనచిత్తస్థిరతాపహర సమర • షాదక్షు దుశ్శాస్త్ర జీ
వనుడొ నొక్కనిఁ గామరూపధరు శుం • భచ్చక్తిస్వాంతంబునకా.

తే॥ అటుల సృష్టిజేసి • యచ్యుతుడతనికి సాయమును బొనర్ప • శాస్త్రచయము
సారిది నొసఁగె గ్రంథ • హాడశలక్షితమైనదాని సురలు • హాపకమొంద.

చ॥ అట్లు సర్వసమ్మోహనంబును, మాయామయంబును నగు శాస్త్ర సంపదయమొన
కేళవుఁ దాతనికిట్లనియె.

చ॥ చతురుడవైతివీ కుటిల • శాస్త్రచయంబు గ్రహించి ధర్మసం
గతిఁ జరియించు రాక్షస ని • కాయముఁజేరఁగఁబోయి నీ సమ
ర్థత వెలయంగ వారల క • ధర్మమె రుచ్యముగా నొనర్చి దే
వతలకు మేలుగూర్పుము ఈ • భంబగు నెల్లెడ నీకు నీపయికా.

తే॥ చెప్పఁదగినట్టి మాటలఁ జెప్పిచెప్పి చేయవలసిన బోధలఁ జేసిచేసి
నడవఁగూడిన త్రోవల • నడచినడచి యసురసత్వంబు హరియింపు • మయ్యయి

ఉ॥ తక్కిన రక్కసులవలెను ♦ తారకపుత్రులు దుష్పథంబునకా
జక్కిరయేని యేనొకడ ♦ నే వధియింపఁగ నేర్తుఁగాని వా
రక్కటికంపు టిక్కయగు ♦ నంధకపైరి పదాంబుజాతములే
మిక్కిలిభక్తిగొల్తురు సు ♦ మీ యెదిరింపఁగరాదు వారలకా.

తే॥ ఈశ్వరజ్యేషము వహించి ♦ కేని వారు సులభసాధ్యులై యగుదురు' ♦ కలననాకు
హుడ్డొసంగిన వరమున ♦ నగ్నివోలె మండుచున్నార దరిజేర ♦ కుండునటుల.

క॥ కావున నీవీపనికై వేవేగమ పోయిరమ్ము ♦ వికలమతులుగకా,
గాంధపుము నీ చాతురిభూవిదితంబగునటులఁ బ్ర ♦ బుద్ధుడవగుచుకా.

క॥ అనిపలికిన వల్లెయని తనకుకా శిష్యుఁడుగ నారద ♦ మునీంద్రుఁడు రాఁ
జనియెకా మాయామయుఁడా దనుజులఁగనుఁగొనెడు కోర్కెఁ ♦ దగ నెమ్మదిలో.

తే॥ అవ్వధమున నార ♦ దక్షిణాయనుసరింపఁ జనియె దాఁ గులాల ♦ చక్రమటులఁ
బుడమిసంచరించు ♦ పురదానవుల ధర్మనిహతి సల్పఁగోరి ♦ నేర్పుమొయిని.

ప॥ అట్లుజని మాయామయుండగు పురుషుఁడు త్రిపుగాసురులకు నిజమాయాబలంబునఁ
జేసి యనేకంబులగు ధర్మతరకార్యంబుల బోధించి శిష్యులఁగావించుకొనినవారను
శివనిదాపరులును నేదవిముఖులును, పాపాచారప్రియులును హరపూజాభ్రష్టులును
పరిత్యక్త పాశుపతవ్రతులునునై సర్వంబును స్వాధీనంబుగఁ దలంచుచుండి రప్పుడు.

సీ॥ పతిదేవతలయందుఁ ♦ బాదుకొనియెఁ బరపురుషాభిరతి నిరంతరము పాదలి
తలిదండ్రులందు ♦ సుంతయు భక్తిలేదయ్యె సుతులకు దుష్టసం ♦ గతము కతన
ధనబుద్ధిలైయుపా ♦ ధ్యాయులు పక్షపాతమువహించిరి శిష్య, తతులయందు
నవసరంబునుబట్టి ♦ యన్వతంబె వలుకంగ సాహసించిరి బుధ ♦ జనులు పూన్కి
పంచనామతులై భూమి ♦ పతులు ప్రజల వెతలఁగడుపునునుండిరి ♦ వివిధగతులఁ
గులవిహితధర్మసంతతి కొట్టివడియె నీతిబాధలుప్రబలై ధా ♦ త్రితలమున.

క॥ లింగాచ్చనాభిరతిని దొలంగిరి తాకకసుతులు ఖ ♦ అజనంబులతో
సంగాతముఁబూనిరి కులముం గోత్రముఁ దలఁపఁగైరి మూఢాత్మకులై.

క॥ మాయామయ పురుషుఁడు తమకేయి వచియించు దాని ♦ నే భక్తిమొయికా
జేయుదురు మంచిచెడ్డల నే యాలోచింపఁదలఁప ♦ రింతయు మదిలో.

తే॥ హాయిఁ ద్రిపురాసురు లధర్మ ♦ నిరతులగుటఁగాంచి లోకంబులకు, మేలు ♦
దలఁచి సంతసమునఁ బురఃత్రయముఁ గూల్పహారుడె కుశలియటంచునిర్బరలకనియె.
[గలుగుననుచుఁ

క॥ కనుగొంటిరె ధర్మాత్ములు దనుజులు మన్మాయఁజేసి ♦ ధర్మవిముఖులై
గొనకొని యీశ్వరనిందాజనితఫలం బనుభవింపఁ ♦ జాలుదు రింకకా.

— శివుడు త్రిపురాసురుల వధించుట —

చ॥ హరుఁడొకరుండె తక్కు త్రిపురా, సురులక గలనక జయించు నే
ర్పరియగువాఁ డెవండుగన , రాఁడు జగంబుల నెందుఁ గాంచినకా
దిరమగు పూన్కినింక నస , దృఙ్మహిమాస్పదుఁ జంద్రశేఖరుకా
గరము భజింపఁగావలయుఁ , గాఢ సురావళి కెంతయేనియుకా.

తే॥ అనివచించి వెన్నుఁ , డమరావళికాగూడి హి మనగంబుఁజేరి , విమలభక్తి
శివునిఁగూర్చితమముఁ , జేసిన భక్తపోషకుఁడు శంకరుఁడు ప్ర , సన్నుడయ్యె.

తే॥ అవ్వధిఁ బ్రసన్నుడై తుహి , నాంకుమాళి వినయనమితోత్తమాంగులై ,
క్రతుభుజులఁగాంచి యనుకంప , కడలుకొనఁగ నాదరంబున నిట్లని , యనియెనపుడు. [వినుతిఁ జేడు

చ॥ తెలిసితి మీ మనోరథము , ధీనిధులార యవార్ధ్య విక్రమో
జ్వలులగు తారకాత్మజులు , పాశుపతప్రతాపక్షుఁ బూని ని
చ్చలుఁ జరియించువారగుచు , సంతత ధర్మపథానుగాములై
యలరుటఁజేసి వారియెడ , నాగ్రహముకా గొననైతి నింతయుకా.

చ॥ బలమదమత్తులై యెపుడు , పాశుపతప్రతముకా ద్యజించి ని
ర్మలమగు మామకార్చనము , మానుదు రప్పుడ యేను వారిపై
నలిగివధించునట్లు దను , బాధిపతుల్ వరముకా గ్రహించి దా
యలగుట వేల్పులకా వెతల , నందఁగఁజేయుచునుండి రింతయుకా.

క॥ మాయాపురుషునికతమున న్యాయము విడనాడి మత్తు , లై మత్తుజకా
జేయరు తారకసుతులిపుడియొడ వారలవధించు , టే సులభమగుకా.

వ॥ కాపున నిప్పుడత్రిపురాసురుల వధించి యెల్లలోకంబులకు శ్రేయంబుఁ గూర్చు
వచించి దక్షిణచక్రంబు నూయ్యండుగను వామచక్రంబు చంద్రుండుగను ద్వాదశా
త్యులు చక్రారంబులుగను షడ్భుతువులు నేములుగను బూర్వపశ్చిమాచంబులు
కూబరంబులుగను వేదంబులు హయంబులుగను వేదాంగంబు లలంకారంబులు
గను పురాణ ధర్మశాస్త్రంబులు ధ్యజపటంబులుగను నలరు ట్తోడిరథంబు నధిష్ఠించి
చతురాస్యండు సారధిగను సాగరం బమ్ములపాదిగను కాంచనాచలము చాపముగ
ను శేషుండు గుణంబుగను వెన్నుఁడు బాణంబుగను , వెలయు భూతగణంబుల
గూడి సోమశేఖరుండు సహస్రవక్షంబులు త్రిపురసమావేశంబునకై వేచియుండి
తారకాత్మజు లొకచోఁ జేరుటఁగాంచి యొక కొలవారిఁ గూలనేసె సంత ని
పులు సంతోషపడుతురితస్వాంతులై.

— బ్రహ్మదులు త్రిపురాని స్తుతించుట —

- విద్యాస్వరూపాయ , వేదాంతవేద్యాయ యగ్నివర్ణాయ తు , భ్యంసమోస్తు
 సకలలోకేశాయ , కాశిత దైత్యాయ పంచమఖాయ తు , భ్యంసమోస్తు
 త్రిపురవిదారాయ , త్రిగుణాభిరామాయ యగుణోన్నతాయ తు , భ్యంసమోస్తు
 యోగపీఠస్థాయ , లోగవినాశాయ పార్వతీశాయ తు , భ్యంసమోస్తు
 ఫలలోచనాయ , పాలితలోకాయ నందినాహనాయ , యందుశేఖ
 రాయ రజత మంది , రాయ తుభ్యం నమోస్తునుచు నిస్తుఁ గొల్తు , మనవరతము.
 త్రిపురదుష్టదైత్య , కృతతీవ్రబాధా సహిష్ణులై కృశించు , నీనిలింప
 పంచయమును బ్రోచి , సంతసంబునుగూర్చితీయ్య నీ మహత్వ , మరయఁదరమే.
 ఆంత బ్రహ్మదేవుం డిట్లనియె.
 ఆనవభవద్రధంబునకు , నవ్విధి సారధినాటఁజేసి నా
 జనసఖలత్వమొందె నీక , సంతతమల్లె కృపామయుండదై
 ననుగదచోదకత్వమున , నందితచిత్తునిగా నొనర్చు మా
 మునిమతముల్ భవచ్చరణ , ముల్ నిరతంబు భజింతు భక్తితో.
 దానప్రతాప , దహనసంతప్తంబులైనమన్మసార , ధాంకురములు
 త్వత్ప్రపాజలదము , వర్షించుటఁజేసి దేవ పెంపుఁజెందె , దివ్యగతిని.
 పీఠుట వెన్నుం డిట్లనియె.
 ఆభిలలోకేశ దేవ కా , ర్యంబు కొఱకు పాశుపతయోగ నిరతులై , పరఁగుధర్మ
 మూర్తులగు దానవుల నిట్లు మోసగించి యఘము నాన్జింతిని దానినడఁపఁగదవె.
 నాసలిస యీ కలువంటే సరణిఁ దొలంగు బాగ్య , తీశ్వరయటులఁ
 జేసిను నుకృతవంతునిఁగా సలుపఁగదయ్య యింక , గనికరమొప్పుకొ.
 ధర్మనిహితేసి , తనకు బాతికమింత కలిగినను సహించి ఘనులకార్య
 ముఁకుఁ దోడు సూపఁ జనునంద్రు ధర్మజ్ఞులైన బుధులు నిర్మలాత్ములకిల.
 ఆచరచరులందు నాసల్పినట్టి యఘమువాయునట్టుల నన్ను నీ , నాహనముగఁ
 గైకొనఁగదవయ్య , లోకైకనాథ తావకపదాబ్జములమది , దలఁగునెప్పుడు.
 ఆనిప్రార్థించిన జంద్రశేఖరుండు దయాంతరంగుడై పరమేష్ఠికినిజరధసారధ్యంబును
 వెన్నునకు నిజవాహనత్వమును బ్రసాదించి యదృశ్యుండయె. సంత

— బ్రహ్మదేవుండు విష్ణుదులకు లింగార్చనావశ్యకత్వముఁ జెప్పట —

- సరసిజసంభవుండు సుర , సంచయముకొ గని పల్కె నిట్లు ని
 గ్జరచరులార కాంచితిరె , శంభుమహత్వముఁ దార కాత్మజుల్

- హరచరణార్చనావిముఖుఁ డై నకతంబునఁజేసి ఘోరసం
గరమున యందునొక్క శివ , కాండమునక హతులైరి మున్నొగిం.
- తే॥ హరునిపూజ మానుసందాక వారలనెట్టివారికైన ఁ నింతయేని
కలనఁ గలువ శక్తి , గలిగెనె యీశ్వరికరుణ యిట్టిదనుచుఁ దద్రమె పలుక.
- వ॥ కావున నిశ్చలభక్తిచే మనమెల్లరము.
- క॥ పరమేశు లింగమూర్తి గరుణాకరునప్రమేయుఁ , గలుపవినాశుఁ
నిరతము భజించుటుచితము పరమాత్ముఁడు హరుఁడు లోక , పాలకుఁడగుటకే.
- తే॥ లింగమయము జగము , లింగంబునక బ్రతిష్ఠింపఁబడియె నెల్ల ఁ సృష్టి యాత్మ
నిద్రిగోరు మాని ఁ శేఖరులకు లింగపూజ ముఖ్యమగుచుఁ బుడమిన్తోపు.
- తే॥ పశుచయంబు నాఁగఁ , బడు భూతసంతతి వానికెల్ల హరుఁడు ఁ పాలకుండు
కాన బతుపతియనఁ , గా శంకరుండిల వినుతిఁగాంచుచుండు , ననవరతము.
- తే॥ శ్రీరజనావనరతిఁ జంద్ర , శేఖరుండు పాశుపతమును సృష్టించి , భక్తజనుల
కొనఁగెనయ్యొగ మునఁజేసి ఁ యెసగు సర్వసిద్ధు లతిసులభంబులై , క్షీరికలమ.
- తే॥ అఖిలజంతుబాల , మాలింగమూర్తిని బూజనేయవలయుఁ , బునుకఁదాల్చు
కనికరించునేని , ఘనతలైశ్వర్యమౌ సుకరముగ లభించు , సుకృతికెపుడు.
- తే॥ కఠితలస్థమైన , ఘనశివలింగంబు భక్తిబూజనేయ , భుక్తిముక్తు
లలవడును ధరితి ఁ నాతనికిఁ సాటియైనవారు గలుగ , రరయ నెపుడు.
- క॥ ఆనయంబు లింగసంగతిఁ దనువు పవిత్రమగు సకల ఁ తాపత్రయముల్
చను నిఖిల శ్రేయంబులు జనియించుక మోక్షునిద్ది , సమకూరునిలక
- చ॥ అనఘుండు కేశవుండును స ఁ మాప్రసాదోజదళంబులక శ్రితా
వనమగు నింద్రనీలమణి , భాసితలింగముఁ బూజనేయుటకే
సనకసనందనాది ముని , సన్నతుడై కమలాధవుండునై
యనయము దానవాధముల , సంతమొసర్చు విమంఠ మేలుచుక .
- తే॥ శైలమయమైన లింగంబు , సంతతంబుఁ బూజనేయుచుండు సం , పూర్ణభక్తి
నట్టికలమున నేను స , ర్నాధిపత్యమాని సత్యలోకమునేలు , చుందునెపుడు.

— లింగభేదములు —

- వ॥ అనిపలికి వనజభవుండు విశ్వకర్మను రావించి నారివారికిఁ దగిన లింగంబుల నిర్మిం
మనిన నాతండును స్వాంతంబున మమాకాంతుని ధ్యానించి.
- సీ॥ పాకశాసనునకుఁ , బద్మగాగమయంబు, నలరు విశ్వేదేవ , తలకు, రాష్ట్ర
మారకూటమయంబు ఁ వ నలునకును, వసువులకుఁ గాంతిక మశ్వీ , నులకుఁ

వమును, స్ఫాటికమును, * వరుణున, కాదిత్యునకు, దామ్రమయముః కూ *

[క్తికము, శశికి,

నలయనంతాది నాగావలికిఁ బ్రవాళమయము, దైత్యుల కయో * మయము, రాక్ష
సులకుఁ ద్రైలోహికము, గుహ్యశులకు సర్వలోహికము. సప్తమాతృకాలోకమునకు,
దారుజంబు, గర్భరునకు, * మారకతము నంతకునకు నొసంగె న * త్యంతభక్తి.

ప॥ నీలాదులగు రుద్రులకు భస్మమయంబును, లక్ష్మీకి వృక్షమయంబును, గుహునకు
గోమయాతృకంబును, మునులకుఁ గుళాగ్రమయంబును, నామాదులకుఁ బుష్పమ
యంబును, మనోన్మనికి గంధమయంబును, సుగ్రునకుఁ బిష్టమయంబును, విశాచము
లకు నీసమయంబును, నగు లింగంబు నొసంగె నంత.

తే॥ లలితభక్తి నిష్ఠాగరి * ప్థులగువారు వారికిఁ దగులీత న * వారితముగ

స్వీయ లింగపూజారతిఁ * జేసి సకలసంపదలనొందియుండిరి * జ్ఞాతలమున.

తే॥ ద్రవ్యభేదంబునకజేసి * ధరణి నాటుకెఱుగులఁ దనర్చు లింగంబు * ధీరవినుత
మగుచు మఱియును నాల్గుతెఱుగులవెలయు దత్స్వరూపంబునన్గింతుఁదగవినందు

ప॥ ప్రథమంబు శైలంబు. అది నాలుగువిధంబులును, ద్వితీయంబు రజతంబు అది యెని
మిది విధంబులును, దురీయంబు దారుజంబు అది షోడశవిధంబులును మృణ్మయంబై
దవదది చెండువిధంబులును షష్ఠంబు త్పడికంబది యేడువిధంబులును నైయుండు.

—తత్త్వలింగఫలములు—

తే॥ శ్రీపదము రత్నజము, సర్వ * సిద్ధిదంబు, శైలజము, ధనదము ధాతుజంబు, భోగ
సిద్ధదము దారుజము, సర్వ * సిద్ధికరము, మృణ్మయంబగు లింగంబు * మేదినిపయి.
ప॥ శైలజం బుత్తమంబనియు, ధాతుజంబు మధ్యమంబనియు, శైష్ఠ్యంబడు. లింగ
భేదంబు లనేకంబులయ్యి సంగ్రహంబుగ నవ విధంబులె గ్రహింపఁదగు. మూలం
బు బ్రహ్మయు, మధ్యమంబు విష్ణుండును, నుపరిభాగంబోకార స్వరూపుండగు
సదాశివుండును లింగ వేది మహాదేవియు నగుటఁజేసి లింగార్చనంబున బ్రహ్మ విష్ణు
మహేశ్వరులును నాదిశక్తియు సంతసించురని పలికి చూతుండు మఱియు నిట్లనియె.

—ఈశ్వరసగుణత్వ కథనము—

తే॥ క్రుతిభిరసంతతులనేతఁ * జూడఁబడుచుఁ బ్రణవరూపియై యలరెడి * పార్వతీశుఁ
డినతేజుండు విజ్ఞాన * మే యటంచుఁ బరమతత్త్వజ్ఞు లెల్లరుఁ * బలుకుచుండు.

తే॥ అరయ శబ్దాదివిషయమై * నట్టి జ్ఞానమెసఁగు జ్ఞానంబు నానది * వసుధభ్రాంతి.
రహితమైయుండునని ముని * రాజులెల్లఁ బలుకుచుండురు నిర్మల * స్వాంతులగుచు.

తే॥ నిర్మలంబును శుద్ధంబు * నిర్వికల్పకము నిరాశ్రయము గురు * ప్రకాశకంబు
నైదియె జ్ఞానమంచు వేదార్థ వేత్తలెన మునులమతంబయి * యలరునెపుడు.

తే॥ జ్ఞానముననుక్తి • కలుగు బ్రహ్మదంబు జ్ఞానసిద్ధి దాయ • కమయి యొప్పు
వీనివలన ముక్తి • డై నరుం డెంతయుఁ బూతచరితుడగును • బుధులువొగడ.

ప॥ దివంబు శరంబుగను, నాకసంబు నాభిగను, జంధ్రనూర్యులు నేత్రంబులుగను,
దిక్కులు శ్రోత్రంబులుగను, బాతాళాది లోకంబులు చరణంబులుగను, సాగరం
బంబరముగను, దేవతలు భుజంబులుగను నక్షత్రంబు లాభరణంబులుగను, బ్రక్కరి
పత్నిగను వెలయుఁ బురుషోత్తముడగు లింగమూర్తి ప్రకాశించు.

సీ॥ వదనంబునందున • బ్రహ్మయ్య బ్రాహ్మణ్య, బాహులవెన్నుండు • నాసవుండు
క్షత్రియ తలియ్య, ను • త్సంగదేశబున వైశ్యులు, కూడ్రులు • పాదములను
జలదసంచయము కే • శముల, వాయువులు సూర్యంబు, గతినిశ్రా • తంబు
[స్మృతియ,

జనియింపఁ బరమేశుఁ • డనఘుడై యలరారు జ్ఞానగమ్యుండగుఁ • గానువైరి
ధ్యానమిల జ్ఞానపాదన • మై తనర్పు బ్రహ్మ విష్ణుది నిర్జరుల్ • ప్రవిమలాత్మ
లగుచు ధ్యానంబు కతన నాహరునిఁ గొల్చి ముక్తులగుచుండు రెప్పుడుఁ మోడమలర.

ప॥ కర్మజ్ఞానసహస్రంబునకన్నఁ నపోయజ్ఞం బుత్తమంబు, తత్సహస్రంబునకన్న జప
యజ్ఞంబు ముఖ్యంబు, తత్సహస్రంబునకన్న ధ్యానయజ్ఞంబు శ్రేష్ఠంబు. ధ్యానంబునఁ
బరమేశ్వరుండు ప్రీతుండగు. కావున నెల్లవారును ధ్యానంబును గావించి గౌరీ
రమణుననుగ్రహంబుఁ గాంచుట యవసరంబు.

తే॥ ఘోరపాతకముల నెన్ని • కోట్లు సలిపియును నరుండు ముక్తుడగు, ధ్యాన •
[యోగము మెయి
శ్రేతనానన దక్షుడౌ • శివునిగొల్వ మాద్యశులను ధ్యానందె స • మాన్యమిలను.

ప॥ అనివచియించి నానావిధ శివమూర్తి ప్రతిష్ఠాఫలంబును, మృదాది రత్నపర్యంత
శివాలయ నిర్మాణాది ఫలంబును, వస్త్రపూత జలాది ప్రశంసయు నధికారిభేదం
బునఁ గలుగు శివపూజాఫలంబును, పరమేశ్వరోక్త పశుపాశ విమోచక పాశుపత
వ్రత మాహాత్మ్యంబును, పశుపాశ విమోచక శివలింగార్చనా వ్రతానుష్ఠాన క్రమం
బును, వ్యపోహనస్తవంబును, మాసభేదంబున శివవ్రతానుష్ఠానంబును సంగ్రహం
బుగఁ జెప్పి మరల శౌనకాదుల కిట్లనియె.

—ఉమానుహేశ్వర వ్రతము—

సీ॥ రజతమయంబౌ స్వ • ర్ణమయంబౌ యైన నుమానుహేశ ప్రతి • మంబుఁదెచ్చి
వర్షాంతమున యందు • భక్తిఁ బ్రతిష్ఠించి ప్లామయం దమా • వాస్యయందు
నలరు చతుర్దశి • యం దష్టమీతిధియందును బూజింప • నగునుమఱియు
నా తిథులందున • నవామావాక తిధియం దొండెభక్తియు • క్తాత్ముడగుచు

కాస్త్రహిత మంత్రపూర్వము • ధ్వనయొనర్చి ద్విజసమా రాధనంబుఁ గావించి శక్తి
కొలది దక్షిణ లాసగి ని • ర్మలమనస్కుడగుచు రుద్రాలయంబున • యందుఁజేర్చి.
తే॥ పుత్రచామరభూషణ సంఛయముల హరునకర్చింపవలయు ని • వ్యాంబరముల
భక్తిగతి నెవ్వడే • వ్రతమునల్పు నాతఁ డేశ్వరసాయుజ్య • మందియలరు.
తే॥ కన్యయేని విధవయేని • కలుషరహితచిత్తయై యివ్వెడిని శశి • శేఖరునెడ
భక్తికలితయగుచును నీ • వ్రతమునల్పి విపులసాభాగ్యమును జెంది వెలయుచుండు.
తే॥ ఇమ్మహావ్రతరాజంబు • నెనఁగు భక్తి సల్పి శారదయనెడు వి • శ్వస్త పూర్వ
జన్మమందలి భర్తతో • స్వప్నమందుఁ గలిసి యెనలేని సుఖములఁ గాంచెమున్ను.

— శారదా చరిత్రము. —

తే॥ అన్త దేశంబు • లందొక్కజనపదమున వేదరథుడను • పుడమివేల్పు
సంతత శంకరాచ్చా పరుండగువాఁడు పుత్రమిత్రకళిత్ర • ములు గలాఁడు
సమయజ్ఞాదొకఁడు వా • సమజేయుచుండు నా శ్రితభాంధవుండు నిర్నిద్రవర్త
నుం డాతని తపంబు • పం దె నాజనియించె శారదయనుకన్నె • సాధుశీల
కమలపండువు గూర్చు జ • క్కడవమునకు నిక్కయై యడఁకువకుఁ దా • నేనివాస
చగుచు నలరారునది దయా • ధర్మములకు సాధుసేవకునున్మియై సంతతంబు.
తే॥ ఇరుగుపొరుగువారి • కెల్లమల్లాసంబుఁ గూర్చునదియు నతిధి • కోటి నాద
ఁించి భక్తితోడ • మించిన యన్నపా నంబుగొనఁగు శార • దాంబయెపుడు.
తే॥ ఇతరుల మాషింపదు తన్నితరులుదూషింతు లేని • యింతుకయైనక
మరిఁ గినియదు కినిసిరయే నతి శాంతముఁబూని వారి • నలరక జేయుక.
తే॥ కలనైనక బెరవారి నెమ్మనమునక • గట్టంబుఁ గల్గింపఁగాఁ
దలఁపకబోదు విపత్తుగల్గిన నన • త్యంబింతయుక బల్క ద
మ్యుల నేరంబులఁ బైటవేయదు విప •న్నుల్ జేరినక వీడ దా
కులశీలంబుల మన్ని శారద యన • తోక్కిటిక విడంబించుచుక.
తే॥ తనవారని పెరవారిని మనమునఁ జింతింపకయై స • మానంబుగ మ
న్ననసేయు నెల్లవారల ననయంబా విప్రకన్య • యతి విషయమునక.
తే॥ తల్లిదండ్రుల యాజ్ఞయా • దలధరించి స్వమలమర్యాదలెల్లను • సంతరించి
పిన్న పెద్దలదఁగునట్లు • బ్రీతిమించి గారవించుచు శారద • కరుణబెంచి.
తే॥ తనతోడఁ బుట్టువుల కన్నను గృహకృత్యంబులం ద • నారత సమయ్యం
గన జననీజనులకుఁ ఘన సంతోషంబుఁగూర్చు • గౌరవము మెయిక.
తే॥ ఆవ్యధంబున శారద • యఖిలసుగుణ గణములకు మన్నిపట్టయి • కలుషహరణ
శీలయై సాధుసేవల • జేయుచుండే నహావిద్యావతియు నగు • యధికక్రి.

ప॥ అట్లు కారద కన్యాయయ్య గుణవృద్ధయై విప్రాన్వయంబునకు వన్నె వెట్టుచు సరివారి
లోనఁ దగుననిపించుకొనుచుండఁగా గొండ్డిక కాలంబు కడచెనంత నొక్కనాడు
వేదరథుండు.

తే॥ సకలసుగుణాలవాలయై , స్వసులముద్ధ రింపఁగలిగిన కారద ♦ పెంపుఁ గాంచి
తనయకుఁ బెండ్లిసేయంగఁ , దగిన యీడువచ్చెనిక నాలసింపంగ ♦ వలనుపడదు.

ప॥ సకల విద్యా పారంగతురాలై నిరంతర గుడు శుశ్రూషాపరయై. యనింద్య సౌందర్య
విరాజితయై మదీయ తపఃఫలంబునా నలరు నీమెకుఁ దగిన వరునికై యెట్లు బ్రయ
త్నంబు గావింపవలయునో గదా.

తే॥ వేదవానినైనఁ ♦ బెద్దవానినొనర్తుఁ బేదగానొనర్తుఁ , బెద్దవాని
నట్టి నాకె తగిన , యల్లుండె కలవయ్యెఁ బరులఁగూర్చి యెట్లు ♦ బలుకవలయు.

సీ॥ అట్లుండు నిరుపేద ♦ యనితోచినక గూఁతుఁ వేరొక్కనికెగట్టుఁగ్రూరులకును
నగలఁజేయించి క , న్యకుఁబెట్టెదమటంచు సొమ్ముఁ గైకొను పితా ♦ సమ్ములకును
పదునైదువందల ♦ పైకంబునకుగాక పట్టినీయుమనెడి ♦ పాపులకును
పిల్లనంపుఁడటన్న ♦ బెల్లుబ్బిపైఁబడి మోదవచ్చెడి మహా ♦ మూఁఖులకును
కాసుదగ్గినఁగాని ల , గ్నంబునీయ వలనుపక దేగడనియెడు ♦ వారలకును
గాక కీర్తిఁ ప్రతిఫలఁ ♦ గాంక్ష నేయు వారికల్లుడు దొరకునే ♦ వసుధలోన.

కా॥ ఈడుకా జోడునుజూడ వీలుపడ దిం , లేనిక రసజ్ఞత్వముక
గూడకా గోఁగరారు సుపదయు స , న్నోత్రబుబుక లేవటం
చాడకబోలదు గూతులకగనినచో ♦ నాబ్రహ్మకుఁ గాననో
వాడే సర్వగుణాధ్యుడంచు సుత ను ♦ ద్వాహంబొనర్పక దగుక ,

ప॥ అని యనేకవిధంబులఁ దలఁచుచున్నయెడ.

తే॥ అప్పురంబుననుండు వాఁ , డగ్రజుండు ధనముగలవాఁడు రాజమిత్రమగునాడు
పద్మనాభుండనెడువాఁడు , వాధకదశ వాఁడు వేదరథునిక జేర , వచ్చిపలిక.

చ॥ అనఘ పగోప కాగమతి , వై చరియించెడివాడవీవు నీ
కెనయగునట్టి ధీరుఁడొకఁ , డేని కనంబడఁడువ్వ నాశ్ర
తావఁమె యవశ్యకార్యముగ ♦ భాసిలు నీవఁజేరి యెవ్వడుక
దన యభిలాష వృద్ధముగఁ , దాను విచారమునొందెనే యిలక ,

తే॥ ఎటుకలేనివాఁడ ♦ వేనీవు ధర్మకా మార్థములనుగుఱిచి , యన్యుండొకఁడు
నీకుఁ జెప్పవలయు , నే యెల్లవారికి నీవకాదె వక్త , వై నెలయుదు.

తే॥ ప్రేమమీఱఁగాంచి , పెంచి పెద్దఁగజేసి తనదు ముద్దుసుతల ♦ దయవలంచి
యంతరింపనున్న ♦ యన్యకులంబుల నుద్ధరింపనొసఁగు , టొప్పుఁగాదే.

- 1 దానంబులందుఁ గన్వాయ దానము శ్రేష్ఠమని బుధుడు * తంబగు భార్య
హీనుడగు వృద్ధుఁడొరిన మానక సుతనిచ్చి యతని * మన్నింపఁదగున్.
- 2 నీవంటివాని కల్లుండై విమల యశంబుఁ గాంచు * ననదయయిన భూ
దేవావ్యయతిలక యటులఁ గావున నీకర్మ నెతి * గరుణింపుననున్.
- 3 ఎట్టి చక్రవర్తి * కేని కన్నతనయ నొకర కీయవలసి * యుండుఁగాదె
పాత్రుడైనవాఁడు * ధాత్రి నల్లుండొట యెన్ని జన్మములకు * నేగలుగునే.
- 4 కారదను సకలనుగుణ వికారద నర్థింతు నగ్ర * జన్మావ్యయనన్
చేరాసగలాఁడనుచున్ దూరక నీతనయనిడి ను * తుకమున్ గనుమా.
- 5 ఆచుఁ బల్క విప్రుఁ * డాతని నాంశిత మునకు విస్మయంబుఁ * గని మనమున
నట యీతఁడిట్లు * లాడెడు వీనికిఁ బ్రతివచనము నెట్లు * బల్కఁదగునొ.
- 6 ఇతఁడు వృద్ధుడయ్యె * నీగతి యువకుని బోలి పెండ్లికొఱును * బాలతడవు
జేచుచున్నవాఁడు * వీనికి సుత నెట్లు వీయవచ్చు నకట * యింకమీఁద.
- 7 కలధనంబెల్ల నొసఁగి మాంసగణ గణంబుఁ దృప్తిబడునట్లుజేసి యింద్రియచయంబు
వశ్యముగఁ గానఁ జేరిత * పంబు సల్పఁ దగిన యీతనికేటి ను * ద్వాహ మిపుడు.
- 8 ధనదీపరుఁడు యోగ్యుఁడు సిరిగలవాఁడీతఁడనుచు * జెచ్చెర కన్యక
బిణయమొనరింతునొ * లే కరుచిన్ వలనుపడదరుగు * మందునొ వీనిన్.
- 9 శతవృద్ధు పీఁడు సుత య, ప్రతిమానవయోవిలాస భా * సుర యిపుడే
గతి వీకి దాంపత్య ముచితమైకీర్తిగనునేమి * నేయుడు నింకన్.
- 10 వలవ దుడుగుము నీకిట్టి * వాంఛయేల యనుచుఁబల్కుదునాయత్థి * కప్రియంబు
సలిసిన యఘంబుఁగలుగునే, పరణినాను నడవఁ గూడునొ తోచదిం, తయుమనమున.
- 11 అని కొండొక చింతించి యెట్లుకేలకు గన్వాయెవచ్చిన వానిఁ గాదని పంపుట
గృహధర్మము గాదనియు, రాజమిత్రంబగు నాతని బాంధవ్యంబు తనకు శ్రేయ
స్మరంబనియుఁ దలంచి.
- 12 ఆనఘుండు కారదాజనకుఁ * డావ్విటఁ గన్గొని నిన్నువంటివాఁ
దనఘుండు మాకుఁగోరకయె * యల్లుండు కాఁదగియుంటకన్న నా
యొసఁచినట్టి పుణ్యమున * కొక్కఁఫలంబు లభింపగల్గు నే
తనయలకారణంబునఁ గ * దా జనిసాధకమాట ధారుణిన్.
- 13 అని పల్కుచు వేదరథుం డనుపమ సుగుణాభ్యయైన * యాకారద నా
తనికిచ్చి పెండ్లి కావించెను బంధుగు లెల్లవారు * నేమమగుననన్.
- 14 పద్మనాభుఁడట్లు * వరరూపరేఖా విరాజితాంగయైన * రమణిఁ బెండ్లి
యొక్కమగు గృహంబు సందె వసించి సాయంతనమున నొక స్ర * వంతిదరికి

తే॥ అరిగి నిత్యకృత్యంబుల , నాచరించి మరలి చనుడెంచుచుండఁగ ♦ మార్గమధ్య
మందు నొక కాలస్వమా ♦ యగ్రజన్మఁ గలుచుటయు వాడు మరణించె ♦

గాలగతి

ప॥ అంతఁ బద్మనాభుని మరణవృత్తాంత మెఱిగి దుగదృష్టంబునకు వగచిన బ్రహ్మ
నము లేదని వేదరథుండు పత్నిపుత్రుల సోదాత్తి యాతనికి దమానాదిక్రియ
నిర్వృత్తిఁచె. పతి మరణంబునకు కారద బిట్టుకుంది తన మనంబున.

ఉ॥ అక్కట నాయెడఁ గలినుఁ , డై విధి దుఃఖసముద్రమధ్యమం
దొక్కట ముంచివేయునె య , హో యింక నేమయిపోవుదాన సాం
పెక్కిన యీ శరీరమున , కెంతయు భోక్త మసోధవుండు వాఁ
డిక్కరణిఁ మృతిఁ గనిన , నేటికి మేనుధరించి యుండుటల్.

క॥ పతి రహితయయిన యతివకు గతియేటిది సౌఖ్యమెట్లు ♦ గలుగును కలుషా
వృతమైన యీజగంబున బ్రతికియు ఫలమేమి మెచ్చు , వాఁడెవ్వఁడొకో-
తే॥ కలుషవంతురాలి , కరముఁబట్టి చిరంబు బ్రతుకఁగలిగినట్టి ♦ బ్రాహ్మణుండు
వ్రేళ్ళు తెగిన తరువు , విధమునఁ బడిపోయె నేమనంగవలయు , నింకవిధిని.

తే॥ కనులు తనియుంటు కాంతునివదనంబుఁ జూడ నొచ్చనైతి , సోయగంబు
సార్థకముగ విభుని ♦ సన్నిధిఁజేర లేదపు డెపతివియోగ , మగునెనాకు.

చ॥ వ్రతిములఁజేయ నేమియుప ♦ వాసములఁ బొనరింప నేమి? సం
తతము శివార్చనాభిరతి , స్థైర్యముఁగాంచిన నేమి సౌఖ్యసం
తతులకు ముఖ్యహేతువయి , తాళి మెడఁ దగఁ గట్టినట్టి వాఁ
డతివకు లేకయున్నఁగొట , యాఁగద పల్కురలోన నెంతయున్.

క॥ పతి శిశూపయొనర్పని సతి జన్మంచేల సాధు , సంచయమునకున్
హిత మొనరింపఁదలంపని యతిలోభుని ధనమువోలె , వ్యర్థమగుఁగదా.

ప॥ అని దుఃఖంబు పెంపున నిద్రాహారంబుల విడిచి కృశించుచు కారద కాలక్షేపంబు
జేయుచుండె నంత నొక్కనాడు.

చ॥ ఘనతప మాచరించి తిగ , కన్నులదేవరఁగైవసంబు గా
నొసరుచుకొన్నవాఁడు సుగు , ణోన్నతుఁ డంధుఁడు బ్రహ్మంతవా
నినయినఁ బూరికిఁ గొనఁ దనిందితచిత్తుండు నైద్రువుండు నా
మునివరుఁడగుడెంచె ద్విజ , పుంగవునింటికి సంతసంబునన్.

తే॥ శిష్యదర్శిత మార్గఁడై , చేరవచ్చి నట్టి మునివరుఁ గన్గొని , యబ్జనయన
భక్తి సంయుక్తి నెదురేగి , ప్రణతయగుచు మందిరాంతరాసనమున , యండునిలిపి.

చ॥ కరములుమోడ్చి యిట్లు న , ఖండ తపోనిధివీవు మాయెడఁగ
గరము కృపావిశేషమునఁ , గాక వృధా యగుడెంతువే భవ

- చరణ రజంబు శోతుటను • ధన్యతమంబయి యొప్పె మాగృహం
బరయఁగ ధన్యమయ్యెను మ • దన్వయమెల్ల మునంద్రచంద్రమా.
- తే॥ మిమ్మువంటిమునిజ • నమ్ము దర్శించి పాపంబులెల్ల దొలగి • భక్తనిచయ
మభిలశుభముగాందు • టబ్బురంటే భాను దర్శనమునఁ దమము • తలఁగకున్నే.
- క॥ అని వినియంబునఁబల్కుచు పనితామణి మునికి నమస్కారము • పాద్యదులఁ బూ
జన మాచరించుటయు నా యనఘుఁడు శారదను గాంచి • యనియొగరుణతో.
- క॥ అలకిరి నీకావించిన యలఘు సవర్యలఘు దృష్టి • నందితి సుగుణో
జ్వలవైన నిమ్మవంటి సతులు గల్గుదురే ధరితి • తొయ్యలి యెందుకా.
- చ॥ చిరమనురక్తుఁడైన పతి • సేవయొనర్చుచు సర్వ సంపదో
త్తరములఁజెంది పంశమును • గ్రాలఁగఁ జేయు కుచూరుఁ గాంచి బం
ధురమగు కీర్తిమించి పరి • తోష మెల్లర్చ నుభింతుగాక యీ
శ్వర కరుణావిశేషమున • వారిజలోచన నీవునీపయికా.
- క॥ జననీ జనపలు గేహంబున లేకుండినను గాని • ముదమున వృద్ధుకా
నను నిల్లుసాచ్చుకొని వచ్చినవానినిఁ గాదు నాక • నేసితి పూజల్.
- క॥ అనియాశీర్వాదమొనర్చిన విని యబ్బురము మదిని • జెందుచు మునిఁగ
న్గొని పల్కు విప్రకన్యక యనఘ యమోఘంబులగుఁ గ • దాధవదుత్తుల్.
- తే॥ పతి విహీననై య • భాగ్యదేవతనయి యున్న నాయెడ భవదుష్కృతమగు
సూక్తి యెవ్వగమున • యుక్తమై యుత్తరోత్తర శుభంబుగాపగు • ధన్యచరిత.
- చ॥ మునికులవాక్కి చంద్రమయ మోఘముతావకనూక్తిజాల మీ
యనదయెడకా ఫలింపఁగల • దా యిల బీజము సారవంతమ
య్యెను విఫలంబుగాక నును • నో చతురుండగువాఁడె శర్కర
వనినిడికా గటాహృదయ • వల్లభుఁ గోల్పడియుంట నీ క్రియకా.
- తే॥ అనుడు నైఘ్రవమునివద్యుఁ • దనియొనబల కనులఁగానని నాఁడనా • కతననిమసు
వాసినఁగ నెంచి యిటుల నీ • వెనయొసంగితకట విశ్వస్తవని తెలి • యక మనమున.
- క॥ అయినను.
- తే॥ ఆరయ లౌకికవాక్య సం • హతి భవిష్యదర్థము ననుసరించు మహాత్ములైన
మునిజుల వాక్యసంచయం • బునకు లొంగి యర్థము చరించుచుండు ని •
- [తత్రంబు జగతి.
- చ॥ కనుమానింపకుము నా పలుకు నీ • యందర్థవంతంబుగా
దనుచుకా నెన్నుదిఁ జంద్రశేఖరపద • ధ్యానప్రియుండైన యి
మ్మునికా సాధ్యముగాని దొండు కలదే • భూతేశు మెప్పించి చ
య్యన మద్వాక్యము సాగ్ధకంబుగను నే • యక జాలుదుకా ధాత్రిలో.

తే॥ ఇందివిను ముమాను , హేశ్వరవ్రతముఁ గావించి యఖిలసౌఖ్య , సంపదములుఁ
గాంచిమించు భక్త , కాండంబు శంకరుఁ డావ్రతాధి దైవ , మగుటఁజేసి.

తే॥ అమృతవ్రతంబు , నెమ్మిత్తోఁ గావింపు మతివనీతు శస్త్ర , మగుధరిత్ర
నెట్టి పాతకంబు , లేని నశించు నావ్రతమునేయుకతన , భక్తతతికి.

చ॥ వ్రతములలోన నుత్తమ ము , పార శుభాస్పద మద్రికస్యకా
హితము సమస్త భక్తనివ , హేష్టదమైన యుమానుహేశ్వర
వ్రతముఁజేసి నీకభిల , వాంఛితముల్ సమహరునింక నా
ప్రతినయు సార్థకంబగుఁ గరంబగు భక్తివ్రతంబు సజ్జమా.

తే॥ ఆనుచుఁ బల్కి మాని , యతివ కుమానుహేశవ్రతంబొనర్చు , సరణిఁదెల్పి
జాగరూకుడగుచు , శారదతోడఁ జేయించుచుండె వ్రతము నెలమితోడ.

చ॥ అట్లు శారదనియమతత్పరయు నేకవారాశనయునై యొకవత్సరము మునీంద్రోప
దిష్టంబగు నుమానుహేశ్వర వ్రత మొనర్చి సంవత్సరాంతమున బ్రాహ్మణ సమా
రాధనపూర్వంబగు నమృతవ్రతంబు నుద్యాపనంబుఁ గావించి మరునాఁడు ప్రదోష
కాలంబునఁ బూజామంటపమున నీశ్వరభ్యాస నిమిత్తతేత్రయై యుండెనప్పుడు
మునిజగదంబయగు పరమేశ్వరిని భ్యాసించె నంత

తే॥ మునియొనర్చు భ్యాస , మునకు విప్రాంగన భక్తికలరి వ్రతము , ఫలమనంగ
నమృతసాంద్రమూర్తి , యై జగదంబప్రత్యక్షమయ్యె నపు , డాదరమున.

తే॥ ఆటుల జగదంబ ప్రత్యక్ష , మైన యపుడ యంధమునిబల్గలోచనుఁ , డైయసౌఖ్య
హరములగు నమృతదేవి , చరణములను వ్రాలె సాష్టాంగముగ నతి , భక్తియలర.

తే॥ శారదయు నిశ్చలాత్మయై , శైలరాజకన్యకాచరణాంభోజ కలితహస్త
యగుచు వినుతించె నిగమహి , తానువాక్యసంతతులతోడ దేవిని , స్వాంతమలర.

తే॥ అమృతమయములగుచు , నాశ్రితసంతాపహరములైన కరయు , గాగ్రములను
వార లిరువురను గృ , పారసప్రార్థయై గారి లేవనెత్తి , కనికరమున.

ఉ॥ సంతసమయ్యె మీ సలుపు , సద్వృత్తమెల్ల ఫలించె దేవతా
కాంతునకే నలభ్యముగఁ , గన్పడు నెట్టి వరంబునైన మీ
కింతయు సంశయింపకయై , యిచ్చెదఁ గోరుఁడు మామనోరథం
బెంతయు దివ్యదృష్టి నపు , డే మదిలోన నెఱింగి మెచ్చితికె.

చ॥ మునికులచంద్ర యీశ తొలి పుట్టువునకె ద్రవిడావనీతలం
బున నొక విప్రవర్యుఁడు , మోదముగూర్చు కనిష్ఠ భార్యయై
జననమునొంది నాధుని , వశంబుగఁ గైకొని భామినీసమా
ఖ్యను దనరకె సపత్ని నిర , తానులచిత్తగనుడ నెంతయుకె.

కట్టు భామిని నిజవాధుని వశ్యముఁ జేసుకొనినకతంబున జ్యేష్ఠభార్యపతి సమాగ
మయి గలుగఁమి దుఃఖంబున మనజించె. మఱియు నీ లలితాంగి నొక బ్రాహ్మ
ణుడు మోహించి విఫలమనారథుండై మృతిఁగాంచె. అప్పుడీమెను కామించిన
దీక్షాదే యీ జన్మంబున శారదకుఁ బతియై స్వవిషంబున మరలఁ బంచత్వము
కొందె. పతిదేవతఁడును జ్యేష్ఠభార్యకు మనోహరుని విరహంబుఁ గలిగించిన శార
దయు నీమె యీ పుట్టువునందు వైధవ్యంబుఁ గాంచె నయినను

మహితశుభదాయకమగు ను • మామహేశ్వర వ్రతంబునఁ జేసి శా • రదసమస్త
కలహసందయముఁ దొలంగి • లలితచరిత యయ్యె నేటికే శుభముల • నందు నింక.

ఇక్కామినీధవుఁ • డొక్క విప్రుండయి పాండ్యదేశగఱునఁ బరమ సాధ్వీ
యగు జ్యేష్ఠ సతిఁగూడి • యలరుచునున్న వాడిపుడు మత్కరుణచే నీమెయందు
భ్రాంతిచిత్తుడయి స్వ • ప్నమున నిష్టాగోష్ఠిఁ దవలి సుఖించు నెం • తయును చేర్చి
గుఱముద్ధరించెను • కొమరునిబడసి శారదపతితోడఁ బ • రంబునందు

శ్వనఁబుఁ జెంది • మామకథ క్తజనంబులొన ఘనయ • శంబుఁ గాంచి
పరమమఁ బల్కి • యుద్వీధరాత్మజ కనుమఱింగె నంతఁ • గౌతుకమున.

తన ప్రతి నెఱవేఱెనంచును మునీంద్రుఁ డాత్మనలరుచు నరిగెఁజచ్చితతితోడ
శారదయుష్మమున భర్తృసంగమంబుఁ గాంచుచునుహః • గాలంబుఁగడపుచుండె.
అంత మామహేశ్వరవ్రతవ్రభావంబున నా తరుణికిక సుతుండు గలిగిన వాని నాద
రణునఁ బెంచుచు నొకప్పుడు మహాశివరాత్రి పుణ్యకాలంబున బంధువులఁగూడి
శారద గోకర్ణ క్షేత్రంబున కరిగి యందు యాదృచ్ఛికంబుగఁ గన్పట్టిన నిజమనో
హరు దర్శించి సంకుప్తస్వాంతయై జననీజనకుల యానతిఁ బతిఁగూడి దేహంతంబునఁ
గైలాసంబునకేగెనని తెల్పి నూతుండు వినియోగాది సహిత పంచాక్షరీమంత్ర
మాహాత్మ్యంబును ధ్యానయజ్ఞమహిమయు సంగ్రహముగఁ దెల్పి ముని మోహశమ
ంబు వక్కాణించువాడై యుట్టనియె.

— మునిమోహశమనము —

విజాసహితుండై పురహరుండు రజతనగము నిప్పు • టాంతరిమునను
శీర్షుడై విహరించెడు తఱి సురలును మానులును జేరి స్తుతియించి యొగ్గ.

పరమేశుక్ గని సముద్రై పలికినో • వాఙ్మాన సాతీత యీ
స్వరయోగీంద్రులకే నగోచరుడనై • సర్వంబు శాసించు నీ
హయక్ బామరుఁ డట్ల స్వల్పసుఖమం • దాసక్తిచే నివ్వెడిక
జియింపఁ గనుగొన్నవారికెదనా • శ్చర్యంబు గల్గుకదా!

క॥ లోకప్రవృత్తికై నీవీకరణిక్ మోహివోలె • యిలఁదిరుగుట మా
కేకరణిఁదెలియ నేర్చుచుమాకమనా తెలియఁజేయు • మా మాకిరిక

తే॥ అనిన దరహాసి తాననుఁ జగుచుఁ జంద్రధరుఁడు కరుణాంతరంగుడై • సులముల
గుచ్చి వచియించె బావ్యతీ కోమలాననమునఁ జూపు నిగిడ్చి సం • తసమువెలయ.

సీ॥ బంధమోక్షముల సం • బంధంబు గలుగదు స్వేచ్ఛాశరీరినై • యెసఁగునాశ
నజ్ఞాండకర్తయు నై పశువగుచును భోక్తయో జీవుండు • పురుషుడరయ
నతఁడు మాయాబద్ధుఁ • డై కన్మములఁగూడి చరియి•చుచుండును • సంతతంబు
ధ్యానంబు జ్ఞానంబు • తగబంధమోక్షంబు లాత్మకుఁగలుగవం • చనిరి బుధులు
తనరు జ్ఞానక్రయేచ్ఛాభి • ధానములను శక్తిమూఁడువిధంబుల • శక్తి నాశు
సంతతము వశ్యముగ నుండు • చతురమతుల కీ రహస్యంబు తెలియుట • యేమకం

వ॥ పంచవక్త్రయు, మహాభాగయు, జగదభయప్రదయు, సనాతనయు, నగు నాజ్ఞామా
వక్త్రంబునుండి వెడలె. ఆయాజ్ఞను బ్రవేశించి యేను లోకహితంబుఁగూర్చుండ
ఏనుక్షణంబు మోహితుండట్లు ప్రాకృతులకుఁ గానవచ్చియు ననిత్యంబులగు సంపద
క్షేత్రంబుల నొందకుండునని పరమేశ్వరుం డంతర్హితుడైన నమరులును మ
లును మోహంబుఁ బెడఁబాసి సంతోషంబున నిజనివాసంబుల కరిగిరిని నూతుం
పలికి నంత.

— అణిమాదిగుణప్రాప్తికథనము —

తే॥ ఎట్టి యోగంబుక జేసి యెల్లగుణములలవడును వాని నానుధే • యంబులెన్ని
యోగులణిమాది గుణయు • తులై గరిష్టలగుట యెట్లు మాకువచింపుఁమయ్యమా

వ॥ అనిన నూతుండు శౌనకాదుల గాంచి యిట్లనియె. అణిమయు, లఘిమయు,
మయు మహిమయుఁ, బ్రాప్తియుఁ బ్రాకామ్యంబును నీకత్వంబును వశిత్వంబు
నను నెనిమిదివిధంబుల గుణంబులలరు. ఆట్టి గుణప్రాప్తియు మోక్షసిద్ధియుఁ లో
పతయోగంబునఁ గాక వేటొందు దాన లభింపదని పలికి మఱల నిట్లనియె.

— శౌచాచారాది లక్షణము —

తే॥ స్వగూతహితముఁ గోరి • జలజభవుండు సకలవేదార్థ సార సం • చయమై
దాని వచియించె దొల్లి స • న్మానివినుతమైన యాచారలక్షణం • బాదరము

వ॥ ఉదయాధము శౌచంబులకు ముఖ్యపదము. అద్దానియెడ నప్రమత్తుడై చి
వాడుత్తమలోకంబుఁగాంచు. అవమానంబమృతంబనియు సన్మానంబునివంబనియు
దేయఁదగు.

తే॥ కనులకుఁ బావనంబైన యనఘమైన పథమునకా నడవకాదగు * వస్త్రపుర
జలముఁ ద్రావఁగ నొప్పును * సత్యమైన పలుకుబలుకంగఁదగు యోగివయలకెందు.

తే॥ అటుమాసముల్ మత్స్యగ్ర * హణిముకతనఁ గలుగు పాపంబు నొందును *
[గలువమైన
జలములకా ద్రావి నరుండు తచ్చాంతి పంచశత మఘోరమంత్ర జపంబుసలుపనగును.

తే॥ ఆవని వాఙ్మనః కాయ సంభవము నైన పాపము త్రివిధమైయుండుఁబరఁగదాని
జెందకుండుటకై మునిశ్రేష్ఠులెల్ల యోగమును ధరియింతు స * ద్యోగముమెయి.

— మృతచిహ్నములు —

ప॥ ఆరుంధతియు ద్రువుండును సోమచ్ఛాయయు, మహాపథంబును గాంచనివాఁడొక
సవత్సరమునకన్నను, మూత్రపురీషంబులును, సువర్ణ రజతంబులును, బ్రత్యక్షముగ
నొండె స్వప్నమున నొండె వమనముజేయువాఁడు పదిమాసములకన్నను, గంధర్వనగ
రంబులును రుక్మవర్ణ ద్రుమంబులును, శ్రేతపికాచంబులును, గాంచువాఁడు తొమ్మిది
మాసంబులకన్నను, కాక కపోతగ్నధ క్రవ్యాద భుగంబులెవనిమస్తకంబున వ్రాలు
నారేఁ డాటుమాసంబులకన్నను తన నీడను వికృతంబుగఁ జూచువాఁడు నాలుగైదు
నెలలకన్నను, దక్షిణదిశనంతరాశంబున మెఱుంగుతీగఁ గాంచువాఁడును నీటియం
దింద్రధనుస్సుగాంచువాఁడును రెండుమాఁడు నెలలకన్నను, జలంబునందొండె
యద్దంబున దొండె తననీడను గాంచనివాఁడును వానియందు శిరోః క్షీనునిగఁ
దన్నఁగాంచువాఁడును నొకమాసంబునకన్న నెక్కుడు దినంబులు జీవించడు. ఎవని
శరీరము శవగంధముకలదిగను, వసాగంధిగనునుండువానికే బదునేను దినంబులకన్న
నాయుష్యముండదు. ఎవనిశరీరము స్నానమాత్రమాన శుష్కించుఁ శిరంబునుండి
ఘ్రావంబు వెడలువాఁడు పదిదినంబులకన్న నెక్కువ జీవించఁడని మృతచిహ్నములు
దెలియఁబలుకుటయు.

— ఆశ్వాసాంతము —

చ॥ బలమద గర్విత త్రిపుర * భంజన రంజిత పార్వతీమమో
జలజలస్వధూతి సిత * చారుశరీర సమస్తదేవతా
లలిత కిరీటసంచయ చ * లచ్చరణద్వయ మామకీన ని
ర్మల కవితాంగనారమణ * రక్షిత నిర్జరలోక సాపదా.

క॥ నిరతసమర్పిత మాహేశ్వరచరణపరాగనిచయ • పావన నందీ
శ్వరహృదయ సారసాహస్కరమీనాక్షీశ భక్త • కళ్యాణకరా.

క॥ పంచాక్షరీ మహామంత్రాంచిత కాండిన్యసదమ • లాన్వయ శుభక్స
త్సంచార సుందరేశ్వర క్రాంచదమదనజనక విమల కారుణ్యనిధి.

తే॥ కష్టపడి పెంచియిడితి నా • కవితకన్నె నెవ్విధంబున నలరింతో • యింకమీద
గంగవోలెను గయ్యాలి • కాదు బేల సుమ్ము నీతలమీద నా • ట్టమ్ము నలుప.

సీ. ఏ మహామహుడు శ్రీ • వేమనారాధ్యవంశాబ్ధికి బూర్ణ శ • శాంకుడయ్యె
నేతల్లి సావిత్రి • కానయై బుధుల్ మెచ్చ మహిని బాత్రివ్రత్య • మహిమఁబూనె
నట్టి నందయకు గా • రమకున్దితీయ పుత్రుండఁ గాండిన్య గోత్రుండ దక్షి
ణామూర్తికిని శివా • నందునకును సోదరుండఁగూరిమి యగ్ర • జుండ సుబ్బ
నార్యునకుఁ బాత్రుడను మహీ • యమగు శ్రీ మదాంధ్ర లింగపురాణపురావర్ణమందు
నలరు నైదవయాశ్వాస • మయ్యెఁగరుణ సతము దీనిని రక్షించు • జంద్రమాలి.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీ మినాక్షై నమః

శ్రీ మదాంధ్ర లింగపురాణము

పూర్వ భాగము.

— షష్ఠా శ్వాసము —

— అంధక గాణపత్య ప్రదానకథనము —

మకుట మణీకృత నవ్యశశికలాబ్రహ్మాది విబుధ • సేవితవివము
 తృక్రత్రాణపరాయణ సకలేశాసుందరేశ • శర్వాణీశా!
 ఆవధరింపుము నిఖిలపురాణ శ్రవణ విగతకల్మషులగు శౌనకాది మహాఘోషులు
 రామర్షణింగాంచి సమంచిత వాక్రవంచంబు మించ నిట్లనిరి.
 నూతనమస్తపురాణ వ్రాతజ్ఞవి నిర్మలాత్మ • భవవీరితముల్
 భ్యాతములు శివకథలు మాచేతము రంజిల్లునట్లు • జేసె కడంకె.

— అంధక చరిత్రము —

అంధకుండను పేరిటి • యసురవరుడు రమ్యకందరమగుమంద • రమునయందు
 నెవ్వని దమితుండయ్యె నీకుండెట్లు లాతనికి గాణపత్యంబు • నధినిడియె.
 అని ప్రార్థించిన మాతుండనుకంప జనింప నిట్లు • లను మీ ప్రశ్నం
 బనఘము సర్వోత్తమమని వినుడే నెఱిగినవిధంబు • వినుపింతుఁ దగ్గ
 అంధకుడు మందరాద్రి ని • హతుండగుటయుఁ గాలకంఠుండతనిఁ గృప •
 [గాఁచుటయును,
 నా సుగారికి గాణప • త్యంబు సంభవించుటయును ముఖ్యంబులై • వెలయునిందు.
 తొల్లి హిరణ్యనేత్రుని సు • తుండు దురాత్మకుఁ డంధ కాసురుం
 డెల్లజగంబులకాగలఁచు • టేపనిగాఁగల నాఁడుకారదా
 వల్లభునిఁ గురించి బహు • వత్సరముల్ దపమాచరించినకా
 డెల్లగుతత్తపంబునకు • మెచ్చివిరించి ప్రసన్నుడైయనుకా
 టియసురాధిప నీకిపుడేయర్థము వలసెఁగోరు • మిచ్చెదమద్భా
 వాయత్తము గాకున్నది యేయెడ నేనియునుగలుగ • దింతయుఁ దలఁపక

ఉ॥ నావుడు దైత్యుడక్కమల , నాభుసుతుక గఁముల్ మొగిడ్చియో
దేవజగద్ధతుండ వస , దృఢహి మాస్పదమెచెలంగ నీ
తావకదివ్యమూర్తికఁగని , ధన్యుడనైతి ఫలించె నాతపం
వీరిధిసీమృదూక్తి చయ , మెల్లనువీనుల విందుజేయుటక

తే॥ జగములందిరివీవు , సర్వంబునీకు సంతానమట్లుగాన , తండికొడువ
నందుజూపడగున , మందమాకృపజూపు ట్లర్హ మయ్యెనీకు , నాదిదేవ

క॥ ఈదీనునందునక గృప ప్రాదుర్భవమగుటనీకు బంకజభవ నీ
గాదిలినుతునకు నొక వరమేదియైన నిడుతలంప , యేనివచింతుక .

తే॥ అబ్జభవ నీ కృపాతిశయంబు కతన మున్నె లభియించె నిభిలార్థములును దలచె
కోరఁదగినట్టి వర మొందు, వేర కలదె యిడు మవధ్యత్వ మెపుడు నాకెల్లయెడల

తే॥ అనుచు వేడిన నట్లు లే , యయ్యెడునని వరమొసఁగి యదృశ్యుండయ్యెనాహి
నుడుత మోగుణమూని దైత్యుడు కడంక సురలబాధింపఁ దోడఁగె నస్తోకమహిమ

సీ॥ అనిమిషాధీశ్వరు , సంతనానినె బట్టి పలుతెలుంగులఁ గీడు , వడఁగజేయు
వేలుపు పూజోండ , విజకబల్మినిదెచ్చి కారాగృహంబులఁ , గలతెవెట్లు
యజ్ఞనియతులైన , యట్టి మాసులకార్యములకు భంగంబును , గలుగఁజేయు
నిగమముల్ తనయందె , నిఖిలేశ్వరత్వంబు గూర్పవలయు నంచు , గోరుచుండు

స్వగఁమర్త్యపాతాళముల్ సమయజేయు పాపపుణ్యంబులను గణింపంగబోడు
బ్రహ్మదత్త వరోద్భూత , బాహువిక్రమాంధుడగుచును జెనఁటి య , య్యంధకుండ

తే॥ కొలకునడుమబడ్డ , కుంజరయూధంబు పగిదిరక్క-సుండు , ప్రబలుడగుచు
లోకసంచయంబు , జీకాకు వడఁజేయు ధర్మహానియనుచు , దలఁపకెదను .

ఉ॥ దారుణవర్తనుండయిన , దానపుబాధల కోర్వలేక బృం
దారకసంచయంబు కొఱ , తకబడి వేగమ మందరాద్రికిక
జేరి రక్క-సుండు వెను , జేరి కృపాణముఁ దాల్చి వేల్పులక .
గారమునేయు కోల్చె నొడి , కంబున నగ్గిరి కేచనెక వెసక .

క॥ తమవెంట నరుగుదెంచిన యమరాఠిక గాంచి భీతు , లై నిర్జరులు
తమచరితుండగు శంకరుని మదిక బ్రాహ్మించిరపుడు , నిశ్చలబుద్ధి
ము॥ శ్రీతలోకైక వరప్రదానచణుఁ డా , శ్రీకంఠుడయ్యుద్రితై
గ్రతుధుక్వానికి దర్శనంబొసఁగి ని , రావ్యజానుకంపఁజగత్
స్థితిఁ గావించుట యాత్మకృత్యమని నూ , చింపంగ నొనాగనం
చిత వాక్యంబుల సంతసంబుఁ గలిగిం , చెక నారికప్పట్టునక .

తే॥ వలవదుడుగుడు నెమ్మదిఁగలతఁడెంద దైత్యుని శమింపఁజేయుదుఁడల్
యనెడు కరుణారసార్ధంబులైన హయని పలుకులనురులదు, ఖంబుఁదోలఁగఁజే

తే॥ ఎట్టి విక్రమాధ్యుఁ ♦ డేని చుద్భుత్తుల కపకృతినిఁ బొనర్చు ♦ నట్టివాఁడు
గిట్టుకుండు టెట్లు ♦ గీ ర్తనీయులుగదా? నన్నుఁగొల్పువార ♦ వారతంబు,

చ॥ అనివచియించుచుకా సురగ ♦ జావృతుడై పరమేశ్వరుండు దై
త్యున కెదురేగి క్రోధరస ♦ ముప్పతిలక రణంగమందునకా
ఘనతరమైన శూలమున ♦ గాడగ నేసిన యంత దానవుం
డనయము కారణంబయినయట్టి తమంబుఁ దొఱంగి చయ్యనకా.

క॥ తన తొలిజేసిన పుణ్యంబున సాత్త్విక భావమూని ♦ బుద్ధింద్రియముల
ఘనమగు ఖోభము వాయుఁగ ననుకొను నసురుండు మనము హుళకమునొందకా.

చ॥ వెనుకటి జన్మమందుఁ బృథి ♦ వీధరజాపతి కంటిమంటచే
దనువునొఱంగి యవ్వభు ప ♦ దద్వయముకా శరణంబు గంటి గా
వున నిపు డీశు శూలమున ♦ భూరితమోగుణముకా దొఱంగితికా
గనుగొననేర్పితికా బరమ ♦ కారుణికుండగు నిందు శేఖరుకా.

క॥ తన జన్మావధిలో నెవ్వనికైన నుమేళునొక్క ♦ వారముదలఁపకా
గననగు శివసాయుజ్యం బనవేర వచింపవలయు ♦ నామాదృశులకా.

ఉ॥ ఏ పరమేశు నాజ్ఞమెయి ♦ నీవిధి వాసవ ముఖ్యు లెల్ల బా
హాపణిమంబునకా జగము ♦ లన్నియుఁ బాలనజేయుచుండు రా
పాపవివారకుండు భగ ♦ వంతుండు నాకుఁ బ్రసన్నుడయ్యె నా
తాపములెల్లఁ దీఱె జని ♦ ధన్యత నొందె వచింప నేటికికా.

తే॥ అనుచుఁ దలఁచి దైత్యుఁ ♦ డన్నికాచర హంత విమతిజేసె నిటుల ♦ వేదవిహిత
సూక్తిరత్నముల మహోత్సాహమును భక్తి వినయ సంధ్రమములు ♦ బెనఁగొనంగ.

మ॥ నిగమాంతంబులు నీ మహామహిమ వ ♦ ర్ణింపఁగ లేవయ్యె స
త్సగుణాధారుండు శేశవుండును భవ ♦ త్పాదంబులకా గాంచలే
క గతాహంకృతి డిల్లవోయె విధియొకా ♦ గానండు నీ శీమకముకా
జగదీశా ననువంటి పామరునకుకా ♦ శక్యంబె నిన్నెంచగకా.

క॥ కనులాసనద త్తవర ప్రమదంబునఁ గన్నుగాన ♦ రామినిటుల ధ
ర్మముఁ దప్పి సంచరించితి నమరేశ్వర విమత సైపు ♦ మా నేరములకా

తే॥ ఇంద్రియ ప్రపంచ ♦ మెల్లజయించిన యట్టివారినినెన ♦ నలమటపడఁ
జేయు సిరిధర్మిఁ ♦ జెఁఁటు లానువంటి వారిఁగూర్చి చెప్ప ♦ వలయు నెఱుక.

తే॥ కినుకఁగూర్చియైన ♦ నను కంపఁగలిగించియైన విభునిపదము ♦ లాశ్రయింపఁ
గలుగుట ద్రుమగును ♦ గావున నీరీతి నిన్నుఁ గొల్వఁగంటి నీలకంఠ.

క॥ కరుణాకర నీ భక్తుల నరయగ నీకన్న నెక్కు ♦ డని యెఱిఁగియు దు
శ్చరుడ నారలయెడ నే జరియించితిఁ బాపబుద్ధి ♦ శత్రుండనగుచుకా.

మ॥ అని ప్రార్థించిన సంతకాంతకుడు దై ♦ త్వస్వామిపై సత్కృపక
గని నీ భక్తికి సంతసించితిని ర ♦ శ్రుశ్రేణికిఁ ధర్మమా
పనియాటక జగముల్ గలంచితివి నీ ♦ పాపంబులే దియ్యెడక
జనన కేశము నీకు గల్గెదిక మ ♦ త్సామిప్యముక గాంచుటక.

క॥ నీయెడ దయఁబూనితి నిక నేయుచి నీకిష్టమగునొ ♦ హృదయంబునయం
దాయది కోరుమనక హరునా యసురుఁడు పలుకు నయధ ♦ యంబులు సెలగక.

క॥ దేవా వేరొకడేల నాకు వరమింతే జాలు బ్రహ్మదు లౌ
దేవాధీశ్వరులైనఁ గన్గొనని నీ ♦ దివ్యస్వరూపంబుఁ జే
తోపీధిక్ నిలుపంగ నేర్చితిని ♦ మత్పుణ్యంబునక జేసి పా
పావిర్యావకరంబు లొసరులపై ♦ నాసక్తి నా కేటికిక

తే॥ వసుధఁగల్గునెల్ల ♦ నైధవము లనుభవించి తక్కుతన జ ♦ యించి తాశ
కామిగాక మోక్ష ♦ గామి గాఁడనియెడు నట్టిపలుకు నిక్క ♦ మయ్యె నిత్రుడు.

తే॥ ఏది కావించినను మఱి యేది తిన్న సేయజన మొనరించిన ♦ నెద్దియిడిన
సంతయును నీకె యర్పణ ♦ మాచరించు బుద్ధియొక్కటియే యిడు ♦ భూతశరణ.

తే॥ సకలవిధవముల్ నీయంద ♦ సంక్రమించి యుండునట్టి నినుక జేరి ♦ యొకటిగో
దాన నిడుమల నొందుట ♦ తగునెనాకు నిత్యములే సుఖ దుఃఖముల్ ♦ నీలకంఠ.

చ॥ అని వినయంబు డంబు మెఱ ♦ యుక నచియించిన నాలకించి శీ
తనగకుమారికాప్రియుఁ డు ♦ దార గుణాఘ్నఁడు పల్కె నిట్లులొ
దనుజవరోధ్య నీ జనిక ♦ తంబున రక్కసపంగడంబు పా
వనమయి యొప్పు ధాత్రి నిను ♦ వంటి విరక్తులఁగాంతుమే యింకక

ఉ॥ వేలకొలది వషకములు ♦ వీఁగక ఘోర వనంబులక దప
శ్రీలఁ జెలంగుచుండు ముని ♦ శేఖరులేనియు నిన్నుఁ బోలఁగాఁ
జాల టొకింత నీ చరిత ♦ సత్కవి కావ్యచయోవతంసమై
క్రాలెడుఁగాత నిచ్చులు జ ♦ గంబున నాశశితారకంబుగక.

తే॥ ఇదె యయాచితముగ లభింపయన్న యది గొనుము గాణపత్యంబు ♦ నర్హమై
పాత్రమును జెంది దానంబు ♦ ప్రబలుధరణి తుక్కిబడి ముత్యమగు చిన్ను ♦

[సాబగు వోడె

వ॥ అని కరుణా మేదుగంబులగు నాదరవాక్యంబుల నమ్యుంధకుని డెందం బాసంద
ప్రనాహమున మోలలాడఁజేయుచు శర్వాణి మమోహారుం డాతని కక్షయ్యంబు
గాణపత్యంబు నొసంగెనని పలికి నూతుండు వరాహరూపధారియగు విష్ణుండు హై
త్యాత్ముని వధించుటయు నవ్వరాహంబు దంష్ట్రంబు శంకరుండవతంసంబు
దాల్చుటయును విశదంబుగ వక్కాణించువాడై యయ్యాశ్రమవాసుల కిట్లనియె

—వరాహరూప విష్ణుకృత హిరణ్యాక్ష వధ—

- క॥ ఆక్షయబాహువిక్రమ జి ♦ తామర వైభవవగుడుకొనుహృ
ద్రాక్షససంచయావన పరాయణుడు స్థూరవర్తనుడు లో
కక్షయ కారకుండు బల ♦ గర్వతమోంధుడు దుష్టుడో హిర
ణ్యాక్షుడనక బ్రసిద్ధుడను ♦ రారి యొకండు మురారిశత్రుడై.
- క॥ ఆతడు కనకకశిపుడను భ్రాతముదలఁగాంచి వైరి ♦ రాజన్వయ వి
ఖ్యాతి నజపుచ్చు నేయు ధరాతలమున నట్టి చెనఁటి ♦ రక్కసికలఁడే.
- త॥ విదు పృజేసి తనకు లో ♦ నై ప్రణామ మాచరించినఁగాని సు ♦ రాభివైల
వేతలఁ గుడుపుచు నుండును, విడకయెపుడు కనికరము వానిమదికెట్లు, గలుగదొకదా?
- స॥ చేసె నామనికృతా ♦ శేషయజ్ఞాది సత్కార్యముల్ భంగంబు ♦ గాఁగజేయు
మాచె నాశక్రాది ♦ సురలగుండెలు పటాపంచలైపోయెడి ♦ పగిడిఁజూచు
పలికె నా బ్రహ్మాండ ♦ భాండముల్ కలగుండు వడి బెండులైకూలు ♦ పగిడిబలుక్కు
నడచె నా సుడివడి ♦ పుడమియెల్లను గ్రుంగి యారసాతలమంటు ♦ నటులనడచు
కదలె నా జైత్ర యాత్రకా ♦ ఖంధలొది దిక్పతులు కుంతి తాన్తులై ♦ దీనులగుచుఁ
గడలభయమున బాటెడి ♦ కరణిఁ గదలు ననుచితాచారుడై హిర, ణ్యాక్షుఁ డెపుడు.
- త॥ లోలుత సామాన్యులగు వేలు ♦ పులఁ గలంచి యటుపయిని సుగప్రవరుల ♦
[నాజిమించి
హిర నెదురింపఁగలిగిన ♦ పోటుబంటు గలుగమికి నంతిపురమున ♦ నిలిచిమిదిని.
- క॥ ఆ తత నిర్జరాచల ము ♦ హాకులిశంబు మనీయ బాహుకం
దూతిలొంగ దింతయు ప ♦ టుప్రమద ద్విపహస్త మంజాల
ఖ్యాతమునైన యీ గదయు ♦ ఖంజితమాయని నాకు నిష్పడే
భీతుడువోలె నిప్పురము ♦ వీధులలోఁ జరియించు టొప్పునే.
- స॥ కలుగునే యొకడు సం ♦ గ్రామ రంగమున నన్నెదిరించి యోర్చువాఁ ♦ డికమీఁద
నాహూయనమునేయు ♦ నాపోటు బంటయి యెవఁడేని నన్ను సు ♦ రేశుడనకి
విఁజేయునే నాకు ♦ భీకరజ్యానాద మొక్కఁడాహవమున ♦ నుక్కుమిగిలి
వృంబుఁ జేయునే ♦ వైరి యొక్కండు మద్బాహు నిగ్గతబాణ ♦ పంక్తి నాజి
కొండపిండుల నైనను ♦ గులలఁజేయు నాదు గ్రుద్దుల సైచి ర ♦ ణంబునందు
నాకు శ్రమగల్గఁజేయు లో ♦ కైక వీరుఁ డెన్నటికైన లభియించు ♦ నే తలఁప.
- క॥ తగు వాని నెదిరి రణమున మగతనముకొనాపి లోక ♦ మాన్యుండగుచుకా
బాగడఁబడకున్న వీరున కగునే క్షీప్రతిష్ఠ ♦ లరయగ నెందుకా.

- తే॥ లక్ష్మహీనమైన , లక్షణంబుగలిని యహాశక్తుహీన • మైననాదు
కడిమియెల్ల నడవి • గాంచిన వెన్నెలపోల్కి రిత్తయగుచు • బోవునేమె.
- క॥ సురలక్ గాతీయపెట్టితి నరులను వధియించి నాడ • నాగుల ననిలో
నరజేసితి విద్యాధర గరుడాదులఁ గలఁచినాడ • గడిమి మెఱుఁగఁ.
- చ॥ విరించి ప్రపంచంబునకల సమస్తప్రాణి సంచయంబు నిరించి యుత్తమ
యంశంబు నాజించి యెకలేని పరాక్రమంబున మించితి నెకనాకెదురెవ్వండు గ
నని దురహంకారండ్లై గదాదండంబు భుజాగ్రంబునఁదాల్చి పెల్లురేగి యెల్ల
బులఁ దిరుగుచు నొక్కనాఁడు.
- సీ॥ నిరశన స్థితిగుండు • నిర్జరావరి కమృతాన్న మొసంగిన • యట్టిదాత
కామమోహితుడైన • కమలాక్షుఁడు గవ్యనిడి గేఘఁజేసిన • యిద్దచిరుఁ
డురగభూషున కిందు • ధరతఘటించి యాతనికృపఁ గాంచిన • ధన్యతముఁడు
శరణుజేడిన గిరి • స్వామి పుత్రున కథిక్ నభయంబొసంగిన • యనఘచిత్తుఁ
డమల సలిఖవతంసలై • యలరు నఖిల నిర్ముక్తప్రాణనాథుండు • నిఖిలార్థ
సంచయాకరుడైనట్టి • జలధినాథుఁగాంచి యసదృశ సంతోష • కలనఁజెలగి.
- మ॥ చలదుత్తుంగ తరంగ సంగతము భా • స్వద్రష్ట సంతాన సం
కలితంబధికజనావన త్నమము గం • గానిర్మలాంభ ప్రవా
హ లతావేష్టిత మిమ్మహోదధి మదీ • యానంద సంధానముఁ
నలుపఁ నేర్చు బ్రచేతసుం డిచట స్వ • స్థానంబుఁ గల్పించుటఁ.
- క॥ అనివశ్రవజమున శైలనికరముఁ మోసినట్లు • లావలరంగన
వ్యవనిధిఁ గొట్టె బృథుల గదఁగొని యంతర్భూతసమితి • గోడువడంగఁ.
- చ॥ ఆటుల మృతాశనారి విభు • లాహవ కాంక్షఁ జెలంగికొట్టినఁ
జటుల గదాభిఘాతమున • సంద్రము పాయలుగాగవిచ్చె నం
తట దనుజుండు లోనదిగి • తద్దయు గర్వముతోడ నభిరా
ద్భటులఁ గలంచె వారును హు • టాహుటి దన్నెదిరించి పోరఁగఁ.
- క॥ వారలనెల్లర ననిబోకారిచి యెదురెందులేక • కడిమి చెలఁగదే
వారి వరుణాంతికమునకుఁ జేరి పరుషవాక్య సమితి • జెచ్చెర పలుకుఁ.
- చ॥ గలిచితి నెల్లలోకములఁ • గిడ్డడఁజేసితి భూతసంతతిఁ
గలఁచితి సాగరంబులను • గట్టుల నెల్లను బిట్టుగూర్చితి
సలిసితి నాహవంబులను • స్వర్గునిఁ నింకముగాఁగజేసితిఁ
దలఁచితి నిర్జగాన్వయము • భాత్రిని శూన్యముగా నొనర్పఁగఁ.

చ॥ నెమికిరి సర్వలోకముల ♦ నిర్జరుఁ డొక్కరుఁడేని యాజి ధై
ర్యము గలవాఁడు నన్నెదురు ♦ నట్టిదుఁగన్పడునేమొయంచు నా
శ్రమము ఫలింపదయ్యె రిపు ♦ సంతతి పౌరుషహీనమయ్యె యు
ద్ధము కఱవయ్యె మద్దదయుఁ దద్దయుగంపమునొందుచుండెడిక.

తే॥ నా యదృష్టంబునకజేసి ♦ నాడెమైన నీ సమాగమము లభించె ♦ నేడునాకు.
నగ్గినై వచ్చితిని విపులాహవంబుగూర్చి యెనలేని ముదమును ♦ గూర్చుమింక.

ఉ॥ పౌరుషశాలియైన నర ♦ పాలకుఁడాజి నెదిర్చినట్టి భూ
నాటల విక్రమంబు మెయి ♦ దాల్కొని యోటమియోజయంబొ చే
కూడెనుట్లు ద్రిమ్మరుట ♦ కూడును గాని యగమ్యమైన యీ
వారిధిమధ్యభాగమున ♦ వర్తిలు టొప్పునె నవ్వరేవొరల్.

తే॥ లెమ్మ మాలస్యమేల ర ♦ ఈమ్మనఁడు గెలుపుఁ గొమ్మ కులముక్తి నిలుపుకొమ్మ
వైయాహవమునకుఁ బి ♦ ల్వంగనిట్లు లూరకుండుట యేలాటి ♦ పౌరుషంబు.

క॥ అనవిని ప్రచేతనుండను దనుజాధిపుతోడ నీకుఁ దగునే యిటులక
గనికరములేక పలుకగ ననఘప్రత నియుతులైన ♦ యాద్యులతోడక.

మ॥ తను సత్వంబుఁ దొఱంగెనిండ్రయము ల ♦ త్వంశంబు జీర్ణించె గా
యము కుష్మించెను ధాతువుల్ బలము శూ ♦ న్యంబయ్యె స్వాంతంబు క
ష్టము సైరింపఁగలేక కీడ్వడె నుపా ♦ న్యంబై యహంసావ్రతం
బనుకె నాకిపు డెట్లు సంగరము నే ♦ యంగూడునొ చెప్పుమా?

తే॥ చీకు ముదుసలిసై యింత ♦ నేయలేక యుదధిమధ్యంబునక బడి ♦ యున్నవాఁడఁ
బడుచువాఁడవు నీతోడఁ దొడరి యెట్లు బోరఁగలుగుదు నామాన ♦ భూమియందు.

క॥ పదునాల్గలోకముల ని ♦ న్నెదిరింపఁగనేచ్చ నాతఁడే లేడనుచుక
మదమునఁ బల్కుచు నాపై ♦ నదయత దండెల్లివచ్చు టహామె చెపుమా?

చ॥ అని నిను మోహరించి నికి ♦ తాన్త్రములక భవదీయ బాహు సం
జనిత పరాక్రమక్రమము ♦ సర్వము బూడిఁమొనర్పఁజాలువాఁ
డనఘుఁడు కేశవుండొకరుఁ ♦ డాతనిఁ గాంచగఁ బొమ్మ నాకేతం
బున ఫల మించుకేనియును ♦ బొందఁగరానిక దైత్యపుంగవా?

క॥ కలహాస్థివగుచు నిట్టుల జలనిధి మధ్యమున కీవు ♦ చనుదెంచితి నా
వలన భవదీయ వాంఛాఫలము లభింపమికి మదిని ♦ వగచెద నింకక.

తే॥ అతనితోడఁ బోరు ♦ టవసరంబగు నీకు, నీకుఁ దృప్తిఁగూర్చు ♦ నేర్పఁతఁడు
నతఁడు నీవు బోరి ♦ యఖిల లోకములకు ముదముఁ గూర్చురనుచు ♦ నెదఁదలంతు.

చ॥ అనుటయు దండతాడిత మ ♦ హాభుజగంబు క్రమంబునక విలొ
చనముల నిప్పుకల్ సెలఁగ ♦ స్వాంతము శ్రోధరస ప్రపూర్ణమై

తనరంగ నాస్య మెట్టివడఁ • దాలిమివీడి పయోదగర్జితం
బనఁగ గభీర వాక్స మతి • నభిపతిఁ గని యాతఁ డీటముఁ.

క॥ ఇదియేటిమాట యిస్సీ కదనంబును గోరి వైరి • కాల్ ద్రవ్యగ ని
ట్లదరిపడి యాడుదాని పగిది బల్కెదు పారుచుంబు కీర్తియు వలదే.

క॥ కేశవుఁడెవ్వం డాతని కీశత్వంబెట్లుగలిగి • నింతయు నీ దై
త్యేశున కాతం డీడగు నా శూరుండగునె యాతఁ • డారయఁజెపుమా?

ఉ॥ అతని వాసమేడ నను • నాహవరంగమునం దెదిర్చి సం
ప్రీతిని గూర్చునేర్చునె వి • వేకము గల్గిన వాఁడె నీ వలెఁ
గాతరుఁడై మఱొక్కరునిఁ • గాంచగఁ బొమ్మని పల్కనుండు నా
యీ తటి నాకు మోదమగు • నే వచియింపుము విశ్వసింఁచెదఁ.

ఉ॥ ఈ యఖిల ప్రపంచమున • నెందును నన్నెదురంగలాడు లే
డేయని యాహవోత్సవము • నెల్లను గోల్పడియుంటి నిప్పుడ
త్రాయత బాహుగర్వ విజి • తారితనంతటివాఁడు గల్గునం
చీయెడ నాకుఁ దెల్పితివి • దే చని యాతని మోహరించెదఁ.

తే॥ పురుషుఁడైన వాఁడు • దురమున శాత్రవోరః కవాటకోటి • రక్తసిక్త
మగుచుఁ గ్రాలఁజేసి • యశముఁ గైకొననగుఁ గాని యూరకుంట • కడిమియగు

తే॥ ఇపుడేపుడె సయనమొనర్చి • యేగువాడఁ గేశవుని మార్కొనంగ స్వః శ్రేష్ఠః
దేవతాకోటి నైనను • దృఢమునేయు నా కతఁడు సాటియానె ర • ణంబునందు.

చ॥ అని వచియించి నన్వరుణుఁ • డాశనితోడ వచించు నిట్టులా
దనుజవరేణ్య కేశవుని • దార్కొనుమింక భవత్సరాక్రమం
బును నృధనేయఁగాఁదగిన • పూరుషుఁ డాతఁ డొకండె యా ఘనం
డనయము దానవాన్వయము సంతమొనర్చుచు నుండు నాజిలో.

క॥ కేశవు నెఱుంగవె యతఁడు రమేశుఁడు సకలావనీగ • లేకుండు సమ
స్తాశాంబరుండు సంస్మృతిపాశచ్ఛేదకుఁడు భక్త • ఫలదం డరయఁ.

తే॥ ఎల్ల జగముల వ్యాపించి • యెసఁగు నాతఁడగుట విష్ణువునాబడు • నమృతాత్మ
దతఁ డజేయుండు బ్రహ్మాదులైనఁగాని వాని నెఱుంగంగ నేర రిం • లేని యెప్పుడు

తే॥ కనుగొనెడు నేర్పుగలిగినఁ • ఘనులకెందుఁ గాంచినను గానఁబడువాఁడు • కనుగొను
లేని మూఢాత్ములకుఁ గాన • రానివాఁడు ఖండితారాతియాకేశ • వుండు సుమ

చ॥ గొనముల ప్రోకలైన ముని • కోటి వినిశ్మలభక్తి నే నిరం
జనుని ఘనంబునఁ నిలిపి • సంతతముఁ భజించుచుండు రా
యనఘుండు నిర్వికల్పుఁడు ని • రామయుఁ డీశుఁడు దానవారి ని
న్నని దెగటాగ్ననేర్పుఁ జను • మా? యతఁడుండు పవిత్రభూమికిఁ.

ఉ॥ నల్లనిమేని ఛాయయును • నాల్గుమొగంబులుఁ బేరురంబునకా
నల్లని పుట్టుమచ్చయును • నాడెఁపు గోతియు గల్గి నిచ్చుటకా
దెల్లనివారువంబుపయిఁ గ్రమ్మరుచుకా గనుపట్టు నీ జగం
తెల్లభరించువాఁడు ధర • జీతుఁడు సుమ్మలకేశవుండనకా.

తే॥ తనకు సాధురక్ష • యు నసాధుశిక్షయు విహితధర్మములుగ • వెలయునాతఁ
దలవినుతపురము • నందువనించు వాఁడతఁడు కేశవుఁడు ద • యాపరుండు.

క॥ ఆనినవిని కాంచనాక్షుఁడు కనలుచు నిప్పులుసెలంగు • కనుదమ్ములతో
వనబాక్షు నెదురుకొనియెదనని యచ్చోటు వాసి చనియె • నతిరభసమునకా.

ప॥ గిరికేపులం బోనిమూఁపుల గదాదండంబు వెలయు వెన్నుని సన్నజేయుదునని దంబం
బులు పలుకుచు నతిభయంకరాకారండ్లై పుడిమి యద్రువబిరదిరంజనువాఁడు తన
మనంబున

చ॥ ఆరిగద నే వికుంతపురి • కచ్చటి యోధులనందలకా శగో
త్కరమున మగ్గుజేసి మొన • కాండనటంచును విట్టివీగు నా
హరిని కరంబుఁ బట్టుకొని • యాహవభూమికి బల్మి నీడ్చెదకా
దురమున నాతనికా దునిమి • తోడనె యప్పరి బూదిసేసెదకా.

క॥ తనయంతవారు లేరని మనముఁ దలపోసికొనుచు • మాయకుండై యెం
దునకుఁ గొలుగాని పేలుపు లనయము శ్రేతులై నుతింప • హరిచరియించుకా.

తే॥ ఆలసులైన కొండ • అనురులు తనమాయ జిక్కి యపజయంబుఁ • జెందినంత
దైత్యహంతననుచుఁ • దాఁ జెప్పుకొన సిగులేదె కేశవునకు • లేశ మేని.

మ॥ అనిలోనన్నెదిరించి మధ్దనధను • బ్రాహ్మముక్త తీవ్రాస్త్రు దు
ర్దినముకా పైచి నిజప్రతాప దహన • శ్రీ నిల్పుకొన్నకా గదా
తనకుకాదాన వశాత్రవత్వము యధార్థంబై ను • తికా గాంచుటల్
పనిలే కివ్విధి సాటుకొన్న నగునే • ప్రావీణ్య మింతేనియున్.

క॥ దానవవైరి యతండగునూ నే ననురాగి నగుదు • నూ యెఱుకపడం
గా నగు నిఁకమీఁదట నన్నా నళినాక్షుం డెదిర్ప • నా హవసీమన్.

క॥ అనుచు దురభిమానము పెంపునఁ దనలో నాడికొనుచు • మురవైరిఁ గనుం
గొనియెడి వేడుకఁ జనుచును దనుజుఁడు గనుగొనియె నార • దమునిప్రవరున్.

క॥ కనుగొని యతఁ డిట్లునూ యనఘా యెచ్చోటనుండి • యరుచెంచెదునేఁ
జనియెద వికుంతమున కవ్వనబాక్షునితోడఁ బోరు • వాంఛపాసంగకా.

చ॥ కనఁబడనేవికుంతమున • గారడినాఁదగువాఁడు వెన్నుఁడా
తని కెవరని చెప్పిరె ప • దంపడి నేనని నేయవత్తునం

- చు నతఁడెఱింగి నాకొఱకుఁ • జూచుచునుండెనే లేక పాటిపో
యెనొ నను శత్రుమర్దనుఁ డ • మీన పరాక్రముఁడం చెలుంగుటఁ.
- తే॥ మహిత మామక భుజదండ • మండితమగు నీ గదాదండమును హరి • యెన్నఁ
స్మరణజేయునే నిజబాహు • జనిత విక్రమంబు వృధ నేయఁగలదు నిజంబుటఁ
- చ॥ అనవిని నారదుండనియె • నా కనకాక్షునితోడ నబ్జలూ
చనుఁడు వికుంఠ పత్రనము • సౌధమునందున లేఁడు సజ్జనా
వన నిరతుండు గావున న • వారితమైన వరాహరూపముఁ
గొని విలయాభి మగ్నయగు • కుంభినిఁ బ్రోచు తలంపు మీఱఁగఁ.
- మ॥ చనివాః పూర్వమునా మునింగి నిజ ర • త్నాదత్తుఁడౌ వాఁడెవం
దనుచుఁ వందురురత్నగర్భను స్వదం • స్త్రిగ్రంబునఁ దాల్చి లో
కవికాయంబు ముదంబుఁ జెందఁగ జగ • త్కల్యాణ సంధాయకుం
దను నామంబు కృతార్థతఁ గనఁగ వా • హ్యైవిఁ జరించుఁ వెసఁ.
- క॥ పాతాళంబునకుఁ జని పీఠాంబులు గాంచి మదిని • భీతివదక సం
ప్రీతి మెయి గతనిఁ దాఁచుము నీతలంపు ఫలించునట్లు • నిపుణత వెలయఁ.
- క॥ దనుజేశ నీ పరాక్రమమున కా జలజాక్షు శౌర్య • ము సరిమగునుగా
వున వేగఁబొమ్ము కేశవునని మార్కొనుమీవు నిజ • రారివె యైనఁ-
- ఉ॥ అందరివంటివాఁడె హరి • యంచుఁ దలంచితినేమొ నీవు గో
విందుని నొవ్వఁజేయఁగల • వీరుఁడు లేఁడు జగంబులందు సం
క్రందను పారుపంబుఁ గొఱ • గామిగఁజేసిన నీ పరాక్రమం
బెందులకైన వర్ష మగు • నే హరి యించుక పాఱఁజూచినఁ.
- క॥ సోమకుండలఁతియె యాహవ భూమింజెగిపడఁడె విష్ణు • మూర్తి యెదురను
ద్దామపరాక్రముఁడగు బలి యేమగునూ తలంపుమించు • కేనిసునమునఁ.
- క॥ అంతంతవారిగతియె యింతింతలు గాగనయ్యె • నిఁక నీగతి యె
ట్లంతము కాగలదో దనుజాంతకు నెదురింపఁగోరు • నట్టికతమునఁ!
- తే॥ కొండ డీకొనంగఁ • గోరు తగరుమాడ్కి విలయవహ్నికురుకు • శలభమట్లు
తమ్మికంటి గెల్వఁ • దలంచుటయెల్లను నాత్మనాశమునకే • యురువర్య!
- చ॥ తన సరివారలఁ గలన • దాఁక్కినుటొప్పును గాక యివ్వధం
బునఁ జేలరేగి గర్వమును • పూనికయుఁ మితిమీఱ చైత్రహం
తన లఁఠిఁగాఁడులంచి బల • దర్పమునఁ వచియించు టొప్పునే
దనుజవరేణ్య కాశ్రపు • సత్యమెఱుంగక నేగిఁగాంతువే.
- తే॥ తెలిసి తెలియక నీవిట్లు • జలజనయనుతోడ వైరంబుఁ బూనుట • దొడ్డకర్ణ
మగు నె పొద నిదురించు పంఛాస్యముపయ సరగనె త్తిన శునక సంఘముఁ

లే॥ ఎవడు చెప్పె నీకు • నిందిరారముణునితోడఁ బోరుమునుచు • దొసఁగునాక
యతఁడు గినిసెనేని • యా విరించ్యాదులకైనఁ దెలిపుగలుగ • దనఁగవినవే.

చ॥ అంతట దానవుండు కమ • లాసను నూతి వచుప్రసక్తికై
స్వాంతము క్రోధపూరితము • నై తను వెల్ల దహింపనేచ్చి దు
దాఁత భుజాగ్ర రాజిత గ • దాహతిచే ధరణీతలంబు న
త్యంతము గ్రుంగఁజేసి యరు • జానఘండై వచియించు నీ క్రియక.

చ॥ హరిగలఁడా వికుంతమున • యందనిపల్కితిఁగాని యంబుజో
దరు నిటు బెద్దఁజేసి యమి • తంబుగ సన్నుతిఁజేయుమంటి నే
సరిసరి మెప్పువచ్చె విర • సంబుగ నేటికి బల్కెదో మునీ
శ్వరి చుమింకఁ గాలమును • వ్యర్థమునేము క కారణంబుగక.

లే॥ కాంచనాక్షుండనగఁ • గానునకుం గొఱిగానివాఁడు వోలెఁ • గానఁబడెనె
యనిమిషాశ్చయంబు • నంతంబుగాఁచించు వేటుపురువటంచు వెఱపులేక.

చ॥ ఇదెచనెదక ముకుందుకడ • కేడ్డెఱ నాతని మద్దదాహతికై
గదనముక వంధించెదను • గంజదళాక్షుండై ప్రోవనేర్చునం
చెదఁ దలపోసి త్రిక్కుచెడి • హీనుల వేల్పులఁ జెడినైచెదక
బదిలముజేసెదక దనుజ • వంశము దిక్కులఁ గీర్తినిల్పెదక.

క॥ అని నచియించుచు విగభిరఁ జనియొక గనకాంబరుఁడు ర • సాతలమునకుక
గొనకొని మృత్యుముఖ పతనమున కరిగెడివాఁడు వోలెఁ బుకమియద్రువఁగక.

చ॥ అట్లుజని.

చ॥ కనియొక దానవవల్లభుం డమరలో • క త్రాణ పారీణముకై
గన దుద్దండ కరాళ దఽప్ప్రవిలస • జ్ఞా చక్రముక గాలమే
ఘనికాయోత్పతదేహముక బృథుల వ • క్త్రబుక మహాయుద్ధర
ధ్వని సంత్రస్త దిగంత రాశము లల • ద్వాజ్జాలముక గోలముక.

క॥ కని యివ్వన చరమిన్విధి వనచరమై తిరుగు దీని • వధింబించినఁగా
కనయను మత్స్యీర్తిలతలు బెనఁగొనవు మహాప్రపంచ • వృక్షచయంబుక.

చ॥ అనుచుక యజ్ఞవగాసముక దరిసి దై • త్యాధీశ్వరం డాననం
బుఁగ గ్రోధాగ్ని కణంబు లొప్పు దశనం • బుల్ గీటుచుక మూర్తదా
ల్పిస యవ్వీర రసంబునాగవి జయ • శ్రీకాంక్ష చే భీకర
ధ్వని బల్కుక భుజదండమండిత గదా • దండంబు సారించుచుక.

క॥ ఇదియేటి బంటుతనమగుఁ గదనంబున నిలిచి పోరఁ • గా నేరక యి
ట్లదరి యొక లోలపైతిని మది సిగ్గించుకయు లేదె • మాధవ! నీకుక.

- క॥ బలవంతులరగు రక్కసి కొలమున వారికి దలంకి కొందలమున నీ
శులబడి దాగుట తొలి సుత యలవాటగు గాదే నీవు ♦ సమ్యత చెప్పుమా?
- ఉ॥ ఇట్టి యసత్రవర్తనుడ ♦ వీవగుటకా దలపోసియేగగా
కట్టిజేసె దైవ మొడి ♦ కంబున నీశజరింపుమంచు ని
న్నట్టి కొఱంత నెంచక య ♦ హంకృతిఁ గన్నును మిన్ను గాననై
తెట్టివివేక హీనుడవో ♦ యెంచఁగ నీవు ముసుంద చెప్పుమా?
- చ॥ దనుజసహాయ సంపద ను ♦ ధక్ స్పృజియించియు గానభాగముకా
గొనుడని దానవాధిపుల ♦ కుకా దగ నీయక టక్కులాడినై
యనిమిష కోటికే యిడితి ♦ వక్కుతనకాగద మాకొలంబు వా
రసములు నిన్నుఁగాంచిన న ♦ నాదరముం బొసరింతు రెంతయుకా.
- క॥ చతురుడవు గావు గగ్గంబతిలోకము నీవు సజ్జ ♦ నాపకృతియె నీ
మతికా దగు కాన్యం బాక్రతుభుక్చయ మెట్లు నిన్ను ♦ ఘనుడనునొకదా?
- క॥ అనివార్య పౌరుషంబున దనుజాస్వము ముద్ధరి పఁ ♦ వలంచి సురల నె
ల్లను గారించితి నెందుచు ననుదాక్షిణి బంటొకఁడు గ ♦ సంబడఁడరయకా.
- ఉ॥ ఈవొకపోటుబంటవని ♦ యెంతయు వేరుపు జోగితోడు సం
భావన నేసి తెల్ప విని ♦ వారకమద్దదతోరణంబునకా
దావకబాహుకర్తని న్న ♦ ఛాఁమొరింపఁడలంచి వచ్చి తే
నీవిధి ఘుగ్గరించెద వ ♦ దేలఁ గిటింద్రమనై జలజంబులకా.
- క॥ కిరీమాపమూని యిటు క్రిమ్యురుచున్నతె నె మనీయ ♦ మాగ్గణగణ వి
స్ఫంజంబు నిన్ను వీడునె బరువడి యాహవతలమున ♦ వధియింప కింకా.
- క॥ అని బీరంబులు వలికిన విని యజ్ఞవరాహ విభుఁడు ♦ విస్మయచిత్తుం
డును గ్రోధమూర్తియు నగుచు దనుజున కిట్టనియె దెసలు ♦ తల్లడిపడఁకా.
- ఉ॥ ఓరి నిశాచరాధమము ♦ దోడ్దతి నూరక యిట్లు బ్రేలుటే
లా రణముం బొసర్చినఁ గ ♦ దా యెఱుఁగఁబడునా పరాక్రమం
బారయ నెవ్వఁడేని తన ♦ యట్టిఁడు లేడని పుక్కుటన్న మే
శూరులు మెత్తురే రిపులు ♦ జూచి సహింతురె మాట నిల్పునే.
- చ॥ కడిమిగలాడవేని యొడి ♦ కంబున నన్నెదిరించి శౌర్యమే
ర్పడ విజయంబుఁ గైకొనఁగ ♦ రాదె వృధాపరుషోత్త లేటికికా
దెడిదఁపు పోటుబంటవని ♦ విందు నినుకా జనుడెమ్ము వేగ ని
ప్పుడవధియించి వేల్పుఁగమి ♦ బ్రోచెద సజ్జపాఠి మెచ్చఁకా.

ఉ॥ దానవుడై జనించి యుచి • తస్థితఁ ద్రిమృదు తెల్విలేక య
జ్ఞాన పరీత చిత్తుడయి • గర్వమునక మితిమించువాఁ డొకం
డైన మషియ కోపసును • నగ్నికి నాహుతిగాకయన్నవాఁ
డేనియెఱుంగఁజెప్పి భవ • వీయవచస్థితి నిల్పుకొమ్మిఁకఁ -

తే॥ సాధురక్షణంబు • సాధుశిక్షయు నాకు నిత్యకృత్యములయి • నెగడుచుండు
దనుజుడైనఁగాని • తగనన్న భజియించువాఁడు ముక్తుడగు న • వారితముగ.

తే॥ నాకు భక్తులయి యి • నారతముక ధర్మ మాచరించు సురల • నఘమునాక
కలఁచుచుండు వట్టి • కాఁణంబున వధాహుకొండవైతి విష్ణు • డో సురారి!

మ॥ అనిక దానవ సేత కోధమున నా • నా నీ ప్రభావంబు నె
ల్లను నీవే నుతసేయుచుంటి విడిచే • లాగుప్తు కోలం బక్ర
న్నన మద్యాహుపరాక్రమానలముక • నాశంబుఁ గావించు నీ
తనువెల్లక గనుఁగొమ్ము రమ్మగికిను • ద్యత్స్వగుపం జేర్పడక.

క॥ ౮ని పలుకుచు నలుక మెయిక గనుఁగవరోపానలంబు • కణములు సెలఁగక
దనుజుండు యజ్ఞ కోలంబును మార్గణ వన్న పాత • మున ముంచె వెసక.

చ॥ హతపరిపంధి వీరుడగు • యజ్ఞవగాహ విభుండు దైత్య ము
క్త తతశరప్రకాండమును • దద్దయు వారణజేసి కోధ వీ
పీత సకలాంగుడై జగము • నిట్టదుక పెన యుర్గురించుచుక
దితిసుతుఁదాఁక దంతరుచి • దిక్కులఁ విక్కిటిలంగ నెంతయున్.

తే॥ ఆటల దాఁకి వీక • నసురేశ్వరునకను సొరి దుష్ట నీదు పౌరుషంబు
తెలిసివచ్చె నింక • గలన నన్నెరించి నిలువఁగలుగునట్టి • నేర్పు గనుము.

తే॥ పోటుబంటు వోరెఁ బోయ నరుగుదెంచి మాటమాత్రముననె • మమ్ముఁ గెలువఁ
దలఁచునీకు యుక్తి • తలపించె వే న్నిశ్చయ గొంపఁ గాల్పఁ జూచు • గుణవిహీను.

క॥ ఇదె కనుఁగొనుమా మామక గదత్వదృక్షః కవాట • ఖండనమును జే
యుదు ననుచును జలియించెడు నదరిపడెదవేల దాన • వాధను యిటులక.

తే॥ ఇప్పటికినైన నీ పాప • కృత్యములను వీడి శరణార్ధివగుము నీ • తోడివారిఁ
గూడి మనునట్లుజేసెదఁ • గొడుకులేక విసవోపో యచు సదనంబు • మనిషియగును.

చ॥ అనుటయుఁ గాంచనాక్షుండు మ • హాగ్రహముక గొని తోఁకఁద్రొక్కినం
తనె బునఁగొట్టి లేచు పెను • త్రాఁచు విధంబున హుంకరించుచుక
ఘనగదఁ ద్రిప్పుకొంచు నొడి • కంబున వెన్నుని దాఁక నాకసం
బున మరలెల్ల భ్రాంతివడి • మోములఁ దేజమునీడి చూడఁగక.

తే॥ అవ్యధంబున దాకియ, య్యసురవరుడువినిశిత గదాగ్రమున వెన్ను, వెడదటోడు
గాడనేయుటయు నతండు, కాలరుద్రు మాడ్కి జెలంగుచు ననియెను, మదమెరి

క॥ ఓరీ యీ జగములయం దేరీ నాసములటంచు, సెంతయుం గడకక
నోరూరబల్కి తినియా నీరణ కాశలము విన్న, స్పృశతులు నగరే.

క॥ అనిపలుకుచు నలుక మెయిక్ ఘనుడా మఖిదంష్ట్రిరాజు, కనకాక్ష విము
క్త నిశితగదాకేలక గొని దనుజాడు కనుచుండఁ ద్రుంచె, దాని నురుముగక.

చ॥ అదిగని దానవేశ్వరుఁ డ, హంకృతిఁ జయ్యన యజ్ఞకోలముక
గదనమునక జయించి మొన, కాడను సంజ్ఞను సార్థకంబుగా
గదనకోలంబు వారలకుఁ, గల్గెడి కిష్టము బాపకున్నచో
నదిలి సుతారియైన తన, యన్నకు గీర్తి చెలంగునే ధరక.

క॥ అని నిశ్చయించి కమలాక్షుని దగ్గరి యిట్లు బల్కు, గోవిందసేనుక
గనికరముబూన కిప్పుడే యుచి ద్రుంచి యశంబుఁ గాంతు, నభిలజగములక.

వ॥ అని గోపక సాయితాక్షుడై సరోజాక్షుఁ దాకిన నాతండును నడ గొండకై
యా యసురుఁ దలఁపడియె నట్లయ్యిరువురు యోధులు పరస్పర జయాభిరతి
వేదండంబుల వచువునఁ గరాభిమానంబుల నొప్పించుకొనుచు, సింహాకిరం
భాతి దిక్కులు బెల్ల గర్జించుచు బోరుచుండునెడ.

తే॥ అమ్మహారణకూరుల, యాహవంబుఁ గాంచు కోరిక లుప్పొంగ, గగనవీధి
జేర హరికి జయంబు చే, కూరునట్లు భవుని ప్రార్థించి పద్మసం, భవుడు

చ॥ కమలదళాక్ష యేమిటికి, గ్రక్కున ఈఖలుపాశ్వుఁడ్రుంచిలో
కమునకు హాళిఁ గూరుపక, కాలముఁ బుచ్చెడు సంధ్యయైన యీ
యమరవిశోధిఁ జంపఁదర, మానె యెటుంగ వె సర్వ జంతుజా
లము స్పృజియించి ప్రోవఁగల, లావుగలాడవు నీవొకింతయుక.

తే॥ చెనఁటియైనవానిఁ, జెచ్చెరవధియించి జగములకు హితంబు, సలుపకున్న
నొక్కవేశ నాతఁ, డోలి తనకె యపకృతిఁ బొనర్చుననిరి, చతురమతులు.

తే॥ దనుజవేశయగుట, మునిమాపు తఱిని రక్కసునింద్రుంప నలవి, గాడుగాన
యాలసింప కిప్పుడే, యమృతాశనారిని సంహరింపుచుయ్య, సంగరమున,

చ॥ అని వచియింప నొసనుచు, నాదివరాహవిభుండు భీకరం
బును నిశితఁబునై యలరు, భూరిగదక జలియింపఁజేయుచుక
దనుజుని వ్రేయఁబోవఁగ న, తండును భీతిల కట్టె దానిఁ గై
కొని జలమధ్యభాగమున, కుక బడునట్లుగఁ బాటనైచినక.

- తే॥ ఇందిరాధీశుఁ డాయుధఁ హీనుఁడైన రాక్షసేశుండుఁ యుద్ధఁగఁ , ర్ముంబు నెఱిగి
నట్టివాఁడౌట నూరకఁ యటవె నిలిచి కాంచుచుండెను దేవతాఁ గణములదర.
- క॥ అతని పరాక్రమమునకును జతురతకును శౌర్యమునకుఁ , సంగర ధర్మ
జ్ఞతకును సహనంబునకును మతి నాశ్చర్యంబు నొందిఁ మాధవుఁడంతకా.
- మ॥ స్మరియించెన్ బలగర్వితాసురకులఁ జ్ఞురుడ౯వాగ్ని ప్రభో
త్సరమున్ బోషితదేవతా ప్రకర భాఁ గర్మసైర్యమున్ గోటిభా
- స్మగ భానూపమితోజ్వలద్వ్యతి సహఁ స్రవ్యాప్త దిక్పక్రమున్
నిరతాంభోజదళాక్ష హస్తపదమున్ నిష్పక్రమున్ జక్రమున్.
- క॥ స్మరియించినంతమాత్రన యరవిందాక్షుని కరంబు , నందునిలిచె భీ
కరమగు చక్రము సురరిపు హరణావక్రంబు దేవఁ తాళి నుతింపన్.
- తే॥ అటులఁ గరముననిలిచినఁ యా సుదర్శనమును గిరిగిరఁ ద్రిప్పును , నభిననేత్రుఁ
డసురనాథునిపై నిడె , నంబరమున నమరుల్లెరు సంతోష , మందుచుండ.
- ప॥ అంత నమ్మహాచక్రంబు నిర్వక్రపరాక్రమాపహృత నిఖిలదేవతాసంపత్సంతానుండగు
రైశ్యేశ్వరు వక్షంబు ఖండించుటయు నాతఁడు మహాబలతాడనఁబున దెల్లు భూరు
హంబు గతి బడియె నంత వరాహరూపధరుండగు వెన్నుండు రైత్యునిపైఁగల
కోపంబు దీరక వేగమహోయి యాతని యురంబునుండి స్రవించు కవోష్ణంబగు
రుధిరంబుఁ బానంబుఁజేసి మత్తుఁడై చిత్తనైకల్యంబున
- యజ్ఞవరాహమూర్తి హిరణ్యాక్షరుధిరపానంబున మత్తుఁడై జగంబుగలంచుట—
- మ॥ ధరణీధ్రంబులఁ దెల్పగించుచును భూఁ తవ్రాతమున్ బట్టి భీ
కరలింక వధియించుచున్ విపులవృ , క్షశ్రేణులన్ గూల్చుచున్
సురసంతానముఁ బాఱఁద్రోలుచు ముని , స్తోమంబు బాధించుచున్
జరియింపంగఁ దొడంగఁ దద్రుధిరపా , న ప్రాప్త భ్రాంతాత్ముఁడై.
- క॥ అన్విధంబునఁ బుండరీకాక్షుండు బ్రహ్మాండంబుల నెల్లఁ గలగుండు వడఁజేయు
టఁజేసి.
- క॥ ద్వాదశాదిత్యులఁ దర్పింబడంగ నే కాదశరుద్రులఁ గర్వముడిగె
నలనబ్రహ్మల , యాయువున్ కడముట్టె నప్తవసువుల క , నిప్తవయ్యె
సత్తగ్రహంబుల , చక్రముల్ రూపతి వడ్యతు ధర్మముల్ , సనుసిపోయె
బంచభూతంబులుఁ బఱచె నల్లెసలఁ జతుర్దేవదగ్గ మ , తుష్టినొంచె
- పట్టె జ్ఞాతిపోయెఁ ద్రేతా గ్నిచయము అఱుమూఁడయ్యె నప్పడు, ద్వ్యయనములును
కాలధర్మంబు విపరీతఁ గతి వహించె దుశ్శుభనములు నెల్లెడఁ , దోచె జగతి.
- తే॥ అమ్మహాపద్రవము కార , ణమ్ముకతన లోకసంచయమెల్లఁ జేఁ కాకు వడుటఁ
గాంచి కమలాసనుండు దక్కుఁ , గల గురలును దత్ప్రతీకార మొనరించు

[తలఁపుఁజేసి.

— యజ్ఞవరాహకృతబాధ కోర్వక సురలువగచుట —

- మ॥ సతభక్తావన దక్షుడేశ్వగుడనం • తప్రాభవోపేతుడు
 దృత దుష్టాన్వయనాశకుండు మారియే • తద్దేవ్యు బోకార్చి లో
 కితతిక్ బ్రోచుటంచునెంచితిమి దు • హృలంబు ప్రాపించి యీ
 గతి మాకుక్ వెతగూర్చునంచు దెలియం • గా లే కొకింతేనియుక్.
- క॥ దనుజకృతబాధ మాన్వగ • వనబాక్షుడె శక్తుడనుచు భావించితిమా
 ఘనుడె భయంకరుడై లోకనికరముక్ గలఁపదొడగె • గతియేదింక.
- తే॥ దానవుఁడువెఱచి తనయందఁచేరిన మనకబాధఁగూర్చు • జనునె మారికి
 బులు మేయుననుచు • వెనఁగాఁపువెట్టిన గంచచేనుమేయు • కరణిగాఁ.
- ఉ॥ ఎవ్వనిదాఁపుజేరిమన • మీవెతఁ బాయఁగలారమోకదా?
 యెవ్వఁడు బ్రోవనేర్తునని • యియ్యెడ మా కభయం బొసంగునో
 యెవ్వని గాంచి యీవనచ • రేంద్రుడు శాంతము దాల్చునో గురుం
 డెవ్వఁడో తోచదింకగతి • యెవ్వఁడో సౌఖ్య మెవాఁడుగూర్చునో.
- తే॥ లోకపాబురకెపు • రాకృతకర్మంబు దుష్ఫలంబుఁగూర్చు • దోసకార
 కట్టి ఫలమొసంగు • నే యవస్థలభించు నెవ్వఁడెఱుఁగనేర్చు • నింతయేని.
- మ॥ అనిచిఁతించుచుఁ దత్తిరీంద్రకృతమా • నార్తిశ్రమింపగఁజే
 యు నుపాయం బొక యింత దోచక రణో • ద్యోగంబునఁ గోలముక్
 దునుమాడంగలవాడు శంభుడనుచుక్ • దోడ్తోనఁ దద్దివ్యద
 ర్శన మేరీతి లభించునో యని సుర • వ్రాతంబు శంకించుచున్.

— సుర లీశ్వరునితో యజ్ఞవరాహకృత భాధల జెప్పట —

- తే॥ భక్తసులభుఁ డతనిఁ బ్ర • స్తుతించినఁ గరుణించుననుచు నిశ్చ • యించి రజత
 గిరి వసించియున్న • కృత్తివాససుఁ గాంచఁబోయి రపుడు సురలు • పూర్తి.
- మ॥ ఆట్లుబోయి యప్పర్యతరాజంబునందొక దివ్యాలయంబున
 మ॥ సురిసంతానము సంతసంబు మెయి • నచ్చోఁ గాంచె వ్యాఘ్రాజినాం
 బరు నాగాధరణుక్ జగత్త్రితయ సా • మ్రాజ్యైక నాథుక్, గిరీ
 శ్వర కన్యాహృదయాబ్జభాసు, క్రిత ర • షాదక్షుఁ గైలాస మం
 దిరు నానందమయుక్ బురాంతకుని ని • స్థిద్రప్రతాపుక్ ఘనుక్.
- తే॥ కాంచినటలఘటిత కర • కమలులగుచు నయభయంబులు బెనఁగొన • ననిన
 వాది నిర్జర వరులు కృతాంతవైరి • వినుతినేయఁబూనిరి వేద • విహితగతిని.

సీ॥ సకల చరాచర • జంతుజాల మెవాని సంకల్పమునజేసి • జననమొందు
నే వాని యనుకంప • నీ యెల్లజగముల గములు సుఖిన్గితి • గాంచిమించు
ప్రళయకాలముననే • భగవంతుఁ డుగ్రుడై శమియింపజేయు నీ జంతువితతి
వారివారికిఁదగు • పారుపత్తెములిడి యెవ్వఁడు సాక్షియై • యెసగుచుండు
నెవఁడు తృణమునేని • హేమాద్రగ నొనర్చు నెవనికోపవహ్ని • కింధనమగు
నల కుబేరుడైన • యట్టి మహామహు నాశ్రయింతు మమ్య • యనఘనిన్ను.
క॥ చిరకాలమునుండియు నీ కరుణకలిమిఁజేసి యెట్టి • కడగండెనన్

దరియించి సుఖింబుంటిమి పరమేశ్వర నీ వెమాకు • బంధుఁడ వరయన్.

చ॥ అమృతమద్రావి సౌమ్మసిలి యచ్చరకన్నియలెల్లర్లు విసో
దముగ నటంప నందన ప • దంబుల నిర్మల జాహ్నువీతరం
గమృదుల శీతవాతములు • గమృగ వీవ నిరంగేరంబు సౌ
ఖ్యముగఁ జరించు వేలుపుల • కా? దురవస్థలభించె నేటికిన్.

ఉ॥ దానపుడుద్ధతుండయి మ • దంబున మాకొనరించుబాధలన్
బూనికమాన్యువాఁడు సుర • ముఖ్యుఁడు వెన్నుఁడటంచు నెంచి యా
దానవవైరి గొల్పితిమి • తద్దయు నాతఁడె పెల్లురేగి య
జ్ఞానియుఁబోలె మమ్ముఁ గడ • గండ్రుఁ బాల్వడఁజేసె నెంతయున్.

మ॥ ఆకటా యేమని విన్నవింపఁగల మా • ర్యానాధ వెన్నుండు దై
త్యమలేంద్రున్ వధియించి తద్రుధిర ము • ద్యచ్చక్తితోఁ ద్రాగి లో
కకదంబంబును బాధసేసెడు జగ • త్కర్తాణ సంధాత వీ
వెకదా యియ్యెడ రక్షకుండవిక వే • నెవ్వర లూహింపఁగన్.

ఉ॥ ఎండటో క్రూరదానవు ల • నీనగతిన్ జగముల్ గలంప వా
రందలి సంహరించి యను • గాళికి సౌఖ్యముఁగూర్చుచుండు వో
యిందుగరామునుండుఁడు కి • రీశ్వరుడై యొనరించు నాత్తి మా
స్పందతీయయ్యె మాయెడఁ గృ • పాసహితుండవుగమ్ము నీరీకన్.

ఉ॥ దానవబాధ మానునుగ • దాయని సంతసమందునంతలో
నా నళినాయతాక్షుఁడె ద • యారహితుండయి ఘోరతామసం
బూని వధింపఁగాఁ దొడఁగె • నొప్పరికింపఁగనేల నీవ న
జ్ఞానపరీతమైతిరుగు • యజ్ఞవరాహము సంహరింపుమా?

క॥ ఇది యెచ్చటిగర్భంబో పదపడి మముఁ బ్రోవవచ్చి • బానింపఁగ సా
గె దితి తన యారిలోకము లదరిపడఁగ నెమ్మదిని ద • యా విరహితుడై.

తే॥ ఈ యుపద్రవ సమయమం • ప్పివుదక్క వేరొకండు గలఁడె దిమ్మ • విబుధతతికి
దల్లి కోపించునప్పుడు • తండ్రి గాక భృత్యతతి ప్రోవనేర్చునే • చిడ్డల నిల.

మ॥ అనికా జాలిదలంచి శంకరుఁ డదే , లా వెన్నుఁడా దుష్టుడై
త్యుని బోకార్చి జగఁబులక మనుప కి , టున్నట్లుఁడై పామరుం
డును బోలెక జరియించునే సకల బం , ధుం డాతఁడే యిట్లాన
ర్చిన నాటంకముఁజేయువాఁ డెవఁడో యి ♦ స్వీగర్మముక బూనఁడే?

చ॥ తనుశమ పూర్వకర్మ వశ , తక జరియించెడు భూతసంహతికా
గ్రమమునఁ బ్రోచునట్టి యధి , కారమె గాక వధించు పారుప
తై మెవఁ డొసంగె వెన్నునకుఁ , దెంపరియై వెనుకంజలేక లో
కముల గలఁచునే పరుఁ డో , కఁడు తనఁతటివాఁడు గల్గఁడే?

చ॥ తన యధికార సంపద మదఁబున నెవ్వడయేని ముందుఁ గ
న్గొనక యలఁతి మానవుల ♦ కుక వెతఁ గూర్పఁదలంచుచుండు నా
తనిఁ గలువంబు నాకయుచి , తస్థితఁ జేర్పఁగఁ గోరు బుద్ధి కా
సన మొనఁగించు టర్హమని , సాధుజనుల్ వచియింతు రెల్లెడక.

సీ॥ భార్గవు నుపదేశ ♦ పటిమచే సురనైరి పెనుకానఁ దపముఁ గావించుటేల?
నశని నుపేక్షింప ♦ కర్మమాని మనమెల్లవరంబుల , నిచ్చుటేల?
నంత శమింపక ♦ యఖిలజగంబుల దితి తనయుండు బా , ధించుటేల?

నవ్వారిఁ బోకార్చి ♦ హరి యూరకుండక పెలుచలోకంబులఁ , గలఁచుటేల?
నిన్నియును జూడ కేను లో ♦ కేశ్వరుండనగుట నేయుపాయంబున , నైనఁగాని
ప్రాంతఁడగు కిరీంధ్రునిబట్టి, భంగపరచు టుచితమని నెమ్మదికిఁ దోఁచుచుండెనిత్రక.

చ॥ పగతుఁ డెవఁడో నెచ్చెలి యె ♦ వండ్రి యెవానినిబట్టి సఁహరిం
పగఁదగుఁ బ్రోవఁగాఁ దగిన , వాఁడెవఁ డాహవకాల మెద్ది యే
పగిదిఁ జరించినకా దనకు , భావిశుభంబొనఁగూడునఁచు లో
వగ వక యుద్ధతుండయిన ♦ వాని నుపేక్ష మొనర్పజెల్లునే.

తే॥ ఎంతకాలంబిట్లుల నెడు , రెండులేక సంచరింపఁగ నేర్పునూ ♦ సవనోల
మద్దిరేతాడి నెక్కెడు , నట్టివాని తలను దన్నెడు నాతఁడు గలుగకున్నే.

చ॥ తనయొనఁగించు నప్పని , యధర్మవటంచు నెలుంగకుండీనకా
ననుస్మరియించి యైనను మ , నంబున నిండుక భీతిఁ జెందఁడ
య్యెను జలజాయతాత్మఁడని ♦ యెచ్చటి ధైర్యమొ యేట శౌర్యమో
కనుఁగొనెదకా దదర్హమగు , కార్య మొనఁచెద లోకశాంతికై.

తే॥ తనకుఁగాని పని న ♦ తఁడు నేయఁగాఁ బూనెఁ గాని నాకుఁ దగిన ♦ కార్యమే
నేయకుండుటెట్లు ♦ నా యధీనము లగు నీ జగత్రయంబు , లెల్లఁ దలఁప.

తే॥ ఇంతమాత్రమునకె , చింతింపఁగానేల? జనుండు మీకుఁదగిన , సాగములకు
నిపుడపోయి యాకి ♦ రీంధ్రు గర్వచుడంచి భువనములకు సౌఖ్య , మును ఘటియ.

— ఈశ్వరుడు యజ్ఞవరాహంబునకు నీతి నుపదేశించుట —

- క॥ అనిపలికి చంద్రశేఖరుఁ డనిమిష లోకంబు నెల్ల • న స్థానికై
బనిచి సవనకోలంబుఁ గనుఁగొనియెడు వేడ్కనుదినిఁ • గడలుకొనంగఁ.
- తే॥ త్రిపురదానవవధనేయు • నపుడుబూని నట్టి యట్టుహాసంబునె • యవధరించి
యజ్ఞకోలంబుచరియించు • నాప్రదేశమున కరిగె శూలపాణి స • మ్ముదముతోడ.
- తే॥ అన్విధంబునఁ జని శంభుఁ • డాత్మలోన నేయుపాయంబుచేనైన • నీకిరీంద్రు
సుపశమింపఁగఁజేయుట • యుచితమును నెంచి యాతని కిటుల వచ్చిం చెనపుడు.
- మ॥ అమలాచార! యిడేటి నర్మమగు దృ • శ్యాదృశ్యమా నీ ప్రపం
చము రక్షించెడు భారమూని విమిల • స్వాంతుండవై సంఛరిం
చు మహాత్ముండవు నీవెయిట్లు జగముల్ • తోభింపఁగాఁజేయుట
క్రమమంచుక దలపోయకున్నయెడ మా • గ్గంబెద్ది లోకాభికి.
- క॥ తన కధికారములదని యనుచిత కర్మములఁ జేయు • టర్హంబగునే
విసవె యసత్కార్యంబున ననయము నరకాధివాస • మందునటంచుక.
- క॥ తెలిసిఁగొ తెలియకయో నీ సలిపిన దుర్లయము లోక • సంతానంబుఁ
గలఁచె నెక్కునైన నీయుజ్వలరూపము సంహరించి • శాంతుఁడవగుమా?

— యజ్ఞవరాహ మీశ్వరుఁ డింస్కరించుట —

- క॥ అని పలుకుటయును వెన్నుఁడు మనమునఁ గినుకక వహించి • మండిపడుచు ని
ట్లనియెను ఘుర్గురమనియెడు ధ్వని దిక్పక్రంబు లెల్ల • బాధింపంగఁ.
- క॥ ఎవ్వఁడవు సాధ్యసములే కివ్వధమున నేగుడెంచి • యిటు నెంతేనిక
జివ్వకుఁ గాల్ ద్రవ్వెడు దవుదన్వల నిల్వఁబడి యధిక దర్పం బలరక
- చ॥ నను సకలావనీశ్వరున • నంతగుణాద్ధి రమేశుఁ బూరికి
గొనక యెవోవచింప దొఱ • కొంటివి నీ చతురత్వమేమనక
జను నెవఁడైనఁ గాని తన • శక్తియు నన్యుల శక్తియుఁ గనుం
గొనక వృథాప్రసంగములఁ • గోల్పడునే నిజగౌరవంబిలక.
- క॥ ఈ రేడు జగంబులయం దేదీ నీకన్న నితరు • లీగతి నాకుఁ
గోరి హితభోగ చేసెడు వారలు చాల్చులు మారు • వలుకకుమింకక.
- చ॥ కనవె యవక్రవిక్రముఁడు • కాంచనలోచనుఁ డెట్లు లాహవం
బున నను మోహించి పోలి • వోయెనో యంతటివాఁడె యట్లుల

య్యెను నినువంటి స్వల్పుడిక • నేమగునో పరికింపకవిధం
బున నిటు లాజ్ఞనేయుటకుఁ • బూనెదు వెట్టివో యేమొ మాడఁగఁ.

స॥ అని యత్రికాంత మర్యాదుండై పలుకు వెన్నునిపలుకులకు మనఁబునఁ గిడుక
నబ్బుగంబును బ్రేంగిన మినుసికవేలుపు ఘనంబగు రోపంబు పెంపున నీతఁడు
దండంబునంగాక సామంబున కాంతింపండని నిశ్చయించి త్రిశూలంబునఁ గ్రుచ్చు
టయు నవ్వరాహంబున నిజశరీరంబు దొలంగి వెన్నుండై నిలిచి

— విష్ణువు శంకరుని ప్రార్థించుట —

చ॥ అఁగు భివస్మహత్వ మిను • మంతయు నైన నెఱుంగ లేక నా
యొనరిచినట్టి దోషముల • మోరిమిసైపగదయ్య ధాత్రి దు
ర్జన సహవాసమూలమున • సజ్జనుడే చెడునన్న యట్టులీ
దనుజుని రక్తపాఁమునఁ • దామసమాని యిటుల్ బరించితఁ.

తే॥ ఎన్నియవతాఁగను లోదాల్చియున్న యప్పుడిట్టులనె నా యొనర్చెడి • యొక్కో
ములను సవరించితివి జగం • బులకు నీవ పోవకుండవగుటఁ జేసి • పురనిహ న!

చ॥ ఇతఁడు జగంబులకా గలఁచె • నెంతయు దర్పముఁబూని వీని యు
ద్ధతి హరియించుటెల్ల • నుచితంబని యెంచక నాయొడకా గృపా
దుతివయి యాదరింపవె యు • మాధవ భక్తుల నేయు దోష సు
తతి సవరించు కర్జము స • తంబును నీయొడనుండునేకదా!

తే॥ తెలిసి తెలియక నాచేయు • కలుష మెల్లఁ దొలఁగిపోయెడి విధమున • దుష్టమో
కోలరూపంబుఁ బాపి యీ • లీలనాకు జ్ఞానముకా గూర్చితీవు స • న్మానిమిత.

క॥ వసుధోద్ధరణంబునకై వెనఁ గిరిరూపంబుఁబూని • విబుధాకరి గూ
ర్భ సరగ దంష్ట్రీయనెడు నాఖ్య సకలమెఱిఁగెడి విధానఁ • గాంచితనిటులకా.

— శివుడు యజ్ఞవరాహ దంష్ట్ర దాల్చుట. —

క॥ లోకాతికాఁగాపఁగ వహారా మాకారుడనైన నాయ • హంకృతి నెల్లకా
బోకార్చితీవీ దంష్ట్రీకా గైకొని దంష్ట్రీయనువేగుఁ • గాంచుము నీవుకా.

చ॥ కినియఁగఁజేసియేనియును • గీర్తనఁజేసియునైనఁ దాడనం
బొనరిచియొనఁ బాదముల • నొచ్చుచునైన ధనంబొసంగి యె

నమ నిమమాచరించయియు • నక బ్రతివాదముసన్నియైన నొ
మునిజనసేవితాంఘ్రి నిను • బొందుట శ్రేయము భక్తపాళికా.

క॥ కిరినైచరించుకతనక బుగహర నీ దివ్యరూప • ముక గళాని దు
స్రమగు మోహముఁబాసితి నిరతము సంతోషవాక్కి • నెగడుదు నింకక.

ఉ॥ జ్ఞానమె మోక్షదాయకము • గా బుధులెల్ల వచింతురట్టి సు
జ్ఞానములేక నేనిటుల • గర్వమునక జరియింపనే దయక
బూని మనీయ తామసముఁ • బోనడగించితివట్టి నీదయన్
మానక నాయెడన్ నిలుపు • మా నిరతంబు శకాంశేఖరా!

క॥ అని పలువిధములఁ బ్రార్థించిన భక్తావమఁడు చంద్ర • శేఖరుఁడను నొ
వజ్రాక్ష నీవినయమునకును భక్తికి సంతసంబు • కూడె మనమునక

నీ॥ సకల చరాచరి • జంతుబాలంబు నా యెడనె సతము జని • యించుచుండుఁ
గావున వానికిఁ • గావించు నపకార మెరియేనిచెందు నా • శేధరిత్రి
వచి యెఱుంగక యెవ్వఁ • డైన స్వాహాంకృతిఁ గలుపంబొనర్చుచో • కనలివా
దక్షణంబు వర్ణించి • ధర్మపు స్థాపించు టుచితకృత్యంబయి • యొప్పునాకు
నీనియచుమునీడి • నిఖిలలోపంబుల కార్తి గూర్చుచుంటి • వట్టులగుట
నిటుల నీతమంబు • నెల్లఁ బాపితిఁ జినా వందనునుభవింపు • నళిననేత్ర!

తే॥ ధరణి మద్ధరింప • దంష్ట్రినైతివి నీవు నీదప్రాగ్ధనమున • నేద్యప్రియ
దంష్ట్రినాల్చి యింక • దంష్ట్రినగుదు నన్ను దంష్ట్రీయచుచుఁగొల్వఁ • దగుబుధులక

చ॥ అని కరుణాతరంగిత మ • నొంబుధియై యుడు రాజమాళి య
వ్యఁగుహనేత్రుఁబల్కి- పరి • వారయుతుండయి రౌప్యభూధరం
బుంకరిగెఁ రమాపతియొఁ • బూతచరిత్రుడనైతింను వేఁ
జనియె విశుంతపత్తనము • సంతసమ్మడి గాఁగ నెమ్మడిక.

క॥ ఇది యెల్లధర్మపుల కాస్పదము కలుషనాశకంబు • సకలాగ్ధద మిం
పొదలు సవనోలచరిత ముదితాత్మకులై పతింప • ముక్తిలభించుక.

చ॥ ఇదియభగవంతుండగు రజతాచలవాసుండు దంష్ట్రీయని పిలువఁబడుటగుఁ గారణ
బని నూతుండు పలుకుటయు.

ఉ॥ హుసమాప్రతేజ! పుర • భంజన సద్గుణసాంద్ర నిర్మల
జ్ఞానమయా! సమస్తముని • కాండమనొంబుజ మధ్యవాస స
స్మాతి దివ్యరూప! నిగ • మ ప్రకర్షాత్ పాదసంతత
ధ్యావశీకృతా! సకల • దాన సమగ్ధ మరామరేశ్వరా!

క॥ అక్షయమోక్షప్రద! మీనాక్షీహృదయేశ! యాశ్రీ • తావనదక్షా!
దాక్షాయణీశ మదనవిపక్షా! వాహీకృత ప్ర • బల సుమహోక్షా.

క॥ మత్కృతి కన్యాకృత సతి సత్కృత! నందీశగోత్ర • సౌఖ్యప్రద ! ధీ
మత్కృతకావ్య సహస్ర చమత్కృతి విమతామహేశ • మామక సేవ్యా.

తే॥ కష్టపడి పెంచి యిడితి నా • కవితకన్నె నెవిధంబున నలరింతో • యింక నీవు
గంగవోలెను గయ్యాళి • గాదు బేలసుమ్మ నీ తలనెక్కి • నాట్యమ్మునేయ.

సీ॥ ఏమహామహుఁడు శ్రీ • వేమనారాధ్యవంశాబ్ధికిఁ బూర్ణ శ • శాంసుఁడయ్యె
నేతల్లి సావిత్రి • కెనయ్యె సతుల్ మెచ్చ మహిని బాతివ్రజ్య • మహిమఁగాంచె
నట్టి నందయకు గౌ • ర మకుద్వితీయ పుత్రుండఁ గౌండిర్య గో • త్రుండ డక్షి
ణామూర్తికిని శివా • నందునకును సోదరుండఁ గూరిమి యగ్ర • జుండ సుబ్బ
వార్యునకుఁ బౌత్రుడను మహిమ మగు శ్రీమ దాంధ్ర లింగపురాణ పూర్వాంశము
నరయ నాటవయాశ్వాస • మయ్యెగరుణ సతము దీనిని రక్షించుఁ • జంద్రహారి.

శ్రీ మీ నా క్షై న మ :

శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణము

— పూర్వభాగము —

— సప్తమా శ్వాసము —

లింగపురాణవిమత సర్వాంగా! నృహరీంద్రభంగ! • యాశ్వాహృత వా
మాంగ! సమ స్తనిగమ తురంగ! శరభాంగరజత • రంగ! లింగ!.

అవధరింపుమా నైమిశీయులు ప్రహృష్టాంతరంగులై యఘ సంహరకారణంబులగు
నెన్నియేని యాశ్వరచరిత్రంబులు వక్కాణించి మా కానందంబుఁ గూర్చిన మహాను
భావుఁడవు నీ కోవిదత్వంబు వట్టింప నలఁతుల కలవియే? నిభిల పురాణకర్తయగు
వ్యాసమునీంద్రున కత్యంత ప్రేయాంతే వాసివగుట నీకుఁడక్క నీ పవిత్రకథా
వక్తృత్వం బున్నులకు సాధ్యంబుగాదు. మున్నొకప్పుడు ప్రసంగవంశంబున హిరణ్య
కశిపుఁడను దానవ నేతను నారాయణుండు నృసింహరూపంబున సంహరించి యూర
వంశక లోకంబునేఁచఁదొడంగిన మాకుండు శరభావతారంబున నృసింహదేవుని
నిర్మించెనని పలికితి వాకథ యెట్టిదెఱింగింపుము. నావుండు నూతుండు వారల
కిట్టియె.

కలుషహరంబై యీ కనక • కశ్యపుసచ్చరితంబు దీనినే
పంకగ విస్మరించి యొక • పద్మతిమెట్టితి మీరలెల్లఁ బ్రా
జలగుటఁజేసి యిప్పు డిది • గోయని హెచ్చరికఁ ఘటించినా
రెలు మిమువంటిశ్రోతలు క • గంబు లభించుట పూర్వపుణ్యమా.

— దితి సంతానార్థంబు కశ్యపుని వేడుట —

కక్షప్రజాపతి • తన యదితి యనెడు వనజాక్షి సంతాన • వాంఛఁజేసి
తన వాఘుడగు కశ్యపునిఁగాంచి మహితాత్మ నాలోడి సమతులంబులు ద్వపీయ
కరుణాకటాక్షంబు • కలిమిగర్భంబులఁదాల్చి యుత్సాహ వ • ర్తనలగుచును
మెఱుగుచు నున్నార • మిన్నంది వారలకడకుఁ జనుటయన్న • గలుగుసిగ్గు

కాన నామగూడఁ , గనికరంబున సంతఁ గలుగఁజేసి నమ్మఁ , గావంగదగు
చీమరాల వేర , నిక్కేది నీకన్న సతికిఁ బలియెకాదె , సర్వమిలను.

క॥ చీపంబుకతన వేరొక చీపంబుదయించి భవన • చీపక మైన
శ్రీ పడఁతియందుఁ బురుషుఁడు తాపత్రయమును హరించు • తనయుఁడు గనగఁ.

చ॥ స్మగళర పీడితాత్మయి • సక్కులసంభవ సాధ్వీయా మమో
హారి తన చెంతఁజేరి విన • య.బున సంతతిఁ గూర్చు మన్న న
త్తురుణి మమోరధంబు నుచి • తక్రియఁ దీర్చుట యర్హమాఁగదా
పురుషునకేల సంశయముఁ , బొందెదు నా ప్రణయంబుఁ దీర్చుమా?

తే॥ తమ పితృ పితామహులకు సద్గుతులఁ గూర్పఁదలఁచియేగాదె సాధుసంతతిగర్హిత
సాధ్వీలగు కామినులయందుఁసంతసమున వరస తులఁబడయఁగఁగోరు, మరు సతఁబు.

క॥ వినయవతియొక బలిచేవత యనుర క్తయ నైన కాంత • యందుఁ గలుగు పు
త్రునికతనఁ గాదె వంశం బఁకుంటై కీర్తి గాంచు • నావరతంబుఁ.

క॥ పతికరుణకుఁ బాత్రంబగుసతి యిహపరసౌఖ్యములును • కాశ్వతకీర్తిఁ
స్తుతచారిత్ర్యముఁ గాంచి పిఠిదురితయగుచుఁ జేలంగుఁ , గలకాలంబుఁ.

చ॥ సలభారాతప్పక్ష సంగతితమా • భవ్యాననంబుఁ బరె
గులమెల్లఁ స్తుతిపాత్రమై బుధశిః • కోటిరత్న ప్రభో
జ్యులమై కాశ్వత కీర్తి గాంచుచుగదా • చంద్రాగ్రముఁ బుత్రవ
ల్ల నా సంగతి నీకు సందియమిశే , లా? నమ్మఁ గావంగ నే.

క॥ అని బహువిధముల వేడినఁ దన సతి ప్రణయంబుఁ దీర్చి • దగునంచు మనం
బున నిశ్చయించుచు బలియను ననునయ మొప్పఁగాఁ గృ • పాన్విషుఁడగుచుఁ.

చ॥ వజ్రదళాక్షి నిక్కువమె • పక్కితి పీఠముర క్తయైన కా
మిని తనచెంతఁజేరి మితి • మీఱిన యున్నతక్త సుతాగ్రమై
వినయమునఁ మెలంగఁగ వి • వేకము గల్గిన యెట్టివానికై
నను సతి నాదరించుటయె • న్యాయుటంచు వచించు కాస్త్రముల్.

చ॥ తైలఘోరిత పాత్రస్థమగు పీఠికాసహాయంబునఁ దత్తత్పదార్థభానంబు నొగిసి యంధ
కార భయంబు వీడునట్లు పురుషుం డుత్తమ కాంతాసంగమంబున వంశవీర్యదగు
పుత్రుఁబడసి భవపాశగబులఁ ద్రెంచు.

క॥ పడఁతీసులవర్ధనుఁడగు కొడుకుఁ బడయంగఁ మదినిఁ • గోరి యంచటి కి
ప్పుడు వచ్చితి నీ ప్రణయంబుగక దీర్చుటయె నాను • నుచితంబయ్యెఁ.

- చ॥ సతియిది సంధ్యయొక్క త్రుటి • నైపుము శంభుఁడు భూతసంచయా
న్విశుఁడయి నందిశేశ్వరుని • వేడుక నెక్కి చరించు నెల్లడఁ
రికి నిషిద్ధక లమిని • రాక్షసకృత్యముగాన నీదు వాం
భిత్తము ఫలించునే బుధులు • శ్చ యనరే నీమఁగూడినక ననుక.
- ॥ సారఃసీసంబగు సంసారంబున భ్రాంతివీడు • చాతుర్యములే
కూరకచరించు పురుషుని తీరున ద్రిమ్మరుట దగునె • ధీరుల కెందుక.
- ॥ ఆమచితమగు కాలంబున నొనరించిన కార్య మెట్టి • యుత్తమునందై
నను దుష్ఫలంబుఁ గూర్చును వనితా! శాంతంబుఁ దాల్చి • వర్తిలుమింకక.
- ॥ కల్లజగంధెనమ్ముకొని • కాలుని కృత్యముఁగూర్చి యింతయే
మల్లమునక దలంగడిది • యోగ్య మయ్యోమటన్న తేల్చిజే
కల్లెడ సంచించు ప్రజ • యేమగునో తుద నీ వెఱుంగుదే
పల్లవపాణి యిట్లు బల • వ. తము సేయుట నేర్తు గా కిటక.
- ॥ వరభూషాంచిత దేహవల్లిరియు ని • ర్వాహముగా గాత్రయుక్
బుమోత్సాహపరీతయనో స్మరకళా • ప్రావీణ్యసంపన్నయా
సునీహనన చెంతఁజేర నిదియే • సౌఖ్యాకరంబును నెం
చి రమింపదగునే యకాలమున • దుశ్శీలంబు శ్రేయంబొకొ.
- ॥ తాయంతవలచివచ్చిన వనితామణి నాదరించి • వాంఛితమును దీ
ర్చని మగని సౌఖ్యమరపడు • నని యోలుగుదునైన నేమియనుయముండుక.
- ॥ తన కన్ద్రమైన • తటి నెట్టి దాతయే నర్థి వాంఛితంబు • నరపడంగఁ
జేయుఁగాని ప్రీర్వ • యో యింతి యింతమాత్రమున వగలఁ భాగలఁదగునె జగతి.
- ॥ ఎన్నడులేని యాత్రమిపు • డేటికిఁ గల్గెనొ నీకు నిట్లు లా
పన్నతనొందెదేల యతి • వా యొక మూర్తము నైతు వేని నీ
కన్నవిధంబులక బ్రధితు లైన సుతుల్ జనియించి సంతతా
భ్యన్నతిఁ గాంచిమింతు రెది • యో వచియించుటగాదు నమ్ముమా?
- ॥ అనికశ్యపుడు నిషేధించినఁ గామోదేకము నను • జేసి నితియు నా
తనిఁ గొగలించె నెవఁడైనను మదనశరాలికోర్పు • నా వశమతిలో.
- ॥ ఆట్లు దితి దురదృష్టంబు ప్రేరేప మనొనాధుని వాక్కులఁ దిరస్కరించి బలా
త్కారంబున నాలింగనముఁ గావించుటయుఁ గశ్యపుండు మోహంబు దాటనేరక
తదధీమండై కులశాంత నేకాంతంబుఁజేర్చి యామె యిష్టంబుఁచిర్చి పశ్చాత్తప్తంబై
యిట్లనియె.

మ॥ తరుణీ! నా యువదేశముక విసక చి • త్త సైర్యముకపీడి పా :

మరునిక బోలె బలాత్కరించి విలపిం • పక జెల్లునే యిట్టి దు
ష్కరకార్యా చరణంబుక గలుగు నీ • గర్భంబునక లోక భీ
కరులౌ పుత్రులు సంభవించెదరు ని • క్కంబిద్ది ముమ్మాటికిక.

క॥ తానెఱుంగున్న నితరులు జ్ఞానము బోధింప విసక • గర్వింపెడు నా
మానవుఁ డజ్ఞానహతుడై నానా బాధ లొందు • నన వివేచికిక.

క॥ నినుఁగుఱిచి యిపుడు నా సల్పిన యువదేశంబులెల్ల • వెసఁజరిగి పొలం
బున నిడిన విత్తములట్ల నిరర్థకములె యనుచుఁ ద • లంపఁగ వలసెక.

ప॥ ఎట్టి మతిమంతులకైనను మహాలంబు ప్రాప్తించినప్పుడు బుద్ధిహ్నుంబుగ నర్హుం
బాచరింపక తప్పదు. ఇందు నీవోషంబు లేదు. పూర్వసంచితంబ యంతః
గారణంబై మనకిట్టి దుర్బుద్ధిఁగల్గించె. విచారించిన ఫలంజేమి? ఇపుడు నీ కావించిన
దుష్కర్మంబునక జేసి నీ గర్భంబున లోకకంటకులును హరిభక్తి దూరులును
సగు నును లిరువురు జన్మించురు పామునిన నితి చింతాకుల స్వాంతయై నిజనామన
కిట్టనియె.

మ॥ అనఘా నీవు మహానుభావుఁడవు పు • త్రాగ్ధంబు నిన్నాశ్రయిం
చిన యథాఁగికి సర్వరంబిడుటయే • శ్రేయఃబగుక గాని లో
కనికాయంబును బాధనేయు సుతులక • గల్పింపఁగాఁ జెల్లు నే.
తనయుల్ దల్లికిఁ దండ్రి కొక్కటియగా • నా వేరుగానుండురే.

చ॥ తనయుల కారణంబు మెయి • భాత్రినిగల్గు సుఖంబు దుఃఖముక
గనదురు కీర్త్యక్తియు న • గౌరవముక మఱి గౌరవంబు క
న్మోహ దలిదండ్రు లిర్వరము • గూడునుగాని గణింప నొక్క మా
తనె వెసఁజెనియు డదు గ • దాయని యింక దలంపవైతివే?

తే॥ తక్కుఁగల నా సపత్ను లం • దలును సాధువర్తనులగు సుతులఁగని వఱుచుండ
నేను లోకకంటకులగు • హీనసుతులఁ గాచి యేనిధంబున సంచిరించునాన.

క॥ కులముగ్ధంపఁగల పుత్రులఁబడయఁగ నేర్తునని ను • తూహలమున ని
ష్కలఘనయానిధిజేరి విఫలవిప్సవయితిని నాదు • బ్రతుకేమిటికిక.

చ॥ కులమున కప్రతిష్ఠ నొసఁ • గూర్చెడి సంతతిఁ గాంచి లోక నిం
దలఁబడియుంటున్న వని • తామణి వంధ్యయై యైన మేలగుక
లలితసాలసాలము న • లంబుల నీనక కుక్కుమాతినిం
దలఁగని కీర్తిఁగాంచునె ను • తింగనునే సరివారిల నిలక.

చ॥ ఘనుడు మహాసుభావుడగు • కశ్యపుడు తమ్ములైన పుత్రులకు
గను తలఁపూనినట్టి కుల • కామినికిఁ దితి కేల దుష్టులౌ
తనయులఁగూర్చినంచు వసు • ధర్మగలవారలుబల్కు నెవ్వనిఁ
విని మనసేర్తునొ చెపుమ • విశ్రుతక్తి ర్తి యిదేటి పాపమో?

చ॥ అని దీనవదనయై పలుగతులఁ పలుకు కులాంగనపలుకు లాలకించి కశ్యపుడు దేవీ
నీవాక్యంబులు యదాన్ధంబులెయగు నైనను సంతానంబున కనుచితంబగు సమయం
బునఁ గామోద్రేకంబునఁజేసి నా యిష్టంబుఁగోరకయ నను గలిసితి వక్కారణం
బునఁజేసి నీ గర్భంబున జన్మించు పుత్రులు జగద్భయంకరులై సాధుహింసకులై
హరి విరోధులై చరించి నారాయణునిచే నిహతులుగాక తప్పదు. ఇందుల కేనేమి
ప్రతి నేయఁగలవాడనయినను.

చ॥ జలభాతాయత నేత్ర నీ కడుపునకు • జన్మింపఁగానున్న పు
త్రులు జేతలఁ గలంచువారయిన నం • దుక జ్యేష్ఠుడౌవానికిఁ
గలుగుక భాగవతోత్తముండు హరిభ • క్తవ్రాత సంతాన ము
జ్వలతేజోనిధి వంశపావనుఁడు ని • గ్వ్యజప్రసంగుండికకు.

చ॥ ఆసఘ్నడగు సతనిమూలంబున రక్కసివంగడంబు • పూతంబగునొ
వవభాయతాక్షి యింకఁ జనుమని కశ్యపుడరిగె శ్రుతి హి • తాచరణముకై.

— నితిదుష్టసంతానప్రాప్తిగూర్చి చింతించుట —

చ॥ నితియుఁద్రపాసతాస్యయి • దీనతచేఁ, దనకట్టి దుష్టసం
తతి జనియింప నుంటు మ • నంబు ఘనంబగు దుఃఖసంచయా
స్థితమయి యేమియు నెలియ • నేరక స్థాణువువోలె నుంటఁజే
సి తన యకృత్యముక గుఱించి • నీ యనుచుక విలపించు నిట్లులకు.

చ॥ నాన సపత్నులైన లల • నాచుణులందఱు సాధుబోక సౌ
భాగ్యకరులైన పుత్రుల మ • హామతిమంతులఁ గాంచిమించ నే
నేకగణి భయంకరుల • హీనుల వేల్పుల కెగునేయు ప
గ్గినుల పుత్రులక గని ను • ఖంపడు దాననొ సిగ్గులేకలకు.

చ॥ కంతుని నాడి కోలలకుఁ • గాసిలి తెల్వియొకింతలేక నా
కాతుడు కూడదంచు నొడి • కంబునఁబల్కుచునున్నఁగాని మ
త్స్యంతము నిల్పలేక రభ • సంబున నాతనిఁగూడి దుష్టమా
సతఁగూర్చు గర్భము వె • ధక దరియించితి నేమి నేయుడుకు.

ను॥ బలవంతంబుగ నాయొనర్చిన మహా • పాపంబు నాయందు నే
 ఫలియించెన్ దురపిల్లినన్ దఱుంగునే • వాల్మీభ్య సంప్రాప్తయా
 కలుపం బమృతతోడఁ జెప్పఁదగునే • కాముండు ప్రేరించినన్
 దలఁగన్ శక్యమె యెట్టివారికిని ని • త్యస్థైర్యమున్ బూనుచున్.

తే॥ తొలిసొనర్చినపున్నెంబు • కలిమిమంచి కొమరుఁబడయఁగ నేక • కొలలమునిగి
 వంగసము నొయ్యెనరించు • వనిత బ్రతుకు బ్రతుకె యద్దాని సిరులెల్ల • వితముగాఁ.

చ॥ విడువకగొల్పు లెంకలును • వేడుకలేనులు దేరుమాపులున్
 దొడుకులు మేడలున్ గలిమి • దొడతనంబును గుండనంబు మే
 ల్లాడవులు నెన్నిగల్గియును • తోడఁపుహళినిగూర్చు పట్టి యొ
 క్కడయిన లేనిచో నడవి • గాచిన వెన్నెలగాదె యంతయున్.

సీ॥ కులము పెంపొనరించు • కొడుకుఁ గాంచనిదానియొడివోని సిరులెల్ల • నడవివిరులు
 కొలలఁబాపెడి కాన్పు • నెలమినొందని పంద చెందిన పుట్టువు • చెడుగుపట్టు
 పగతుర వెతఁబెట్టు • పట్టి బెంచని కూశ వేడుకల్ దరిలేని • గోడుగీము
 లిందునందున సౌఖ్య • మందఁజేసెడి చూలఁబడయని వెట్టి పె • న్నడిమివమ్మ
 తల్లిదండ్రుల ఋణమును • దాఁటిహళి బొందుపఱచెడి శిశువును • బొందనట్టి
 దోసకారి పుటుకకన్న • దొడ్డకాన మ్రాచయిన మెకమయినను • మంచిగాదె.

క॥ పితృగివసంబుల సంగ్యలఁ గ్రతుసమయఁబులను గ్రహణ • కాలములందున్
 పతి కినిసెయ్యట్టితఱిని రతిసల్పిన గాక్షసాళి • రహి జన్మించున్.

ప॥ అని బహువిధములఁ జెంతించి తన మనంబున.

క॥ కులనాపకులగు పుత్రులు గలుగుదురను చింతచేతఁ • గాసిలకుండన్
 గులవీపకుండగు పౌత్రుండు గలుగుననుచు వరమొసంగె • గాంతుండు నాకున్.

క॥ అని యొక్కగతి మఁశ్శాంతిని గల్గించుకొని యట్లు • దితియును పౌత్రా
 క్కిని యగుచు గర్భభారంబున నలసత్వము వహించి • పొరలుచునుండెన్.

ప॥ కశ్యపవీర్య సంభరితంబగు దితి గర్భంబు దినదిన ప్రవర్ధమానమగుచు దుస్సహంబై
 తిరస్కృతాన్య తేజంబై యుండఁ గ్రమంబున శతవర్షంబులు గడచె నంత.

ఉ॥ ఆ లలితాంగిగర్భమహా • రాతర భాగమునుండి విష్ణుర
 ల్లిలఁ గృతానుభాస్కరుల • తేజములెల్లఁ దిరస్కరించుచున్
 హలహల ప్రభాపటల • మట్టుల భీకరమైన యొక్క తే
 జోలత యప్పు వెల్వడియె • జూపఱ గుండెలు తల్లిడిల్లఁగన్.

చ॥ అదిగని శంకితాత్ములయి • యందఱు వేల్పులిడేమి సాధ్యసా
 స్పదగుచున్ మహాప్రళయ • భానుసహస్రము వోతఁ దాపసం

పరవెలయించుచుకా జగముఁ • బల్వెడు దుస్సహ మొక్క లేజ మి
య్యదను దీని నైచుటెటు • లక్కటమాన్దముతోచ దింకయుకా.

|| అని చింతించుచు వనబాసను పాలికిఁ జేగఁబోయి • స్వర్ణాకసుల
య్యవహుత్తుతోడ నివ్విధమునఁ బలికిరి నయధయము • ముప్పిరి గొనఁగకా.

|| దేవా! నీవు సర్వాంతర్యామివి చరాచరంబగు జంతుబాలంబు నీయంద జన్మించు
చుండు భూతభవిష్య ద్వర్తమానంబులగు కాలంబులెల్ల నీ యాజ్ఞ మెలంగు నీ
యెఱుంగని యర్థంబీ ప్రపంచంబున నొండు గలుగు నే. అవాజ్ఞానసగోచరుండ
వగు నీవు రక్షోగుణంబూని సృష్టికార్యంబు నిర్వహించుచుండువు. సమస్తవిద్య
బును నీయంద యన్వయించి సార్థకంబులగు భౌతికంబగు ప్రపంచము రక్షించుట
నీ కృత్యంబుగాదె. అతిలోకంబై దుర్లిరీత్యుండైన యిమ్ముహా లేజం బెక్కడిది?
ఏమికతంబునఁ బ్రభవించెను. ఎట్లు బరిణమించును. ఏతత్తాపంబుననుఁ బదునాలుగు
లోకంబు లడరుచున్నయవి. దీని నుపశమింపఁజేయు మార్గంబెఱింగించి మాదృశుల
రక్షించుట నీకు ధర్మంబు అల్పజ్ఞులమగు మాకే యిప్పట్లు జీవలోకంబుఁ బ్రోచుట
యివసరంబని తోచిన నీ విషయం బేమనిచెప్పవలయును? చుహాసభావుండవగు నీ
వియ్యోడల నుదాసీనుండవైన గతి యెది? నావుఁడు హిరణ్యగర్భుండు వారల
కిటునియె.

—బ్రహ్మదేవుడు సురలకు హిరణ్యాక్ష హిరణ్యకశ్యపుల జన్మ ప్రకారము జెప్పట—

|| సురవరులార మికిటుల • మ్రుక్కుచుఁ బల్కఁగనేల యిట్టి దు
ర్భరమగు లేజ మెల్లడలఁ • బ్రాకుచుఁ దాపముఁగూర్చు కారణం
బరసితి నాలకింపుడు మ • హామతిమంతులు మీకుఁ దెల్ప కే
కరణిని డాఁగురింతును జ • గంబులఁ గాటియవెట్టు నీ కథకా.

|| సనకసనందనాది ముని • సత్తము లాగనుపారగుల్ కృపా
వనిధు లిద్ద లేజా లప • వగ్గ నిరూఢమతుల్ జగత్ప్రయా
విసుతచక్రిత్రు లాయ్యలు వి • వేక ధురీణులు శర్వపాదప
ర్మ నిరతులై చెలంగుదురు • మత్తయాగ్రణు లెల్ల కాలముకా.

|| వారలు వీతరాగులు ప్ర • భాయుతులై పరమేశ పాదనే
వారకులౌచు సంతతమ • వారితరీతి సమస్తలోక సం
చారముఁ జేయుచొకప్పుడు • సర్వజగత్పరిపోషణ క్రియా
ధారు రహుచుసౌహారుని • దృఢముం బొనరించు కోర్కిమై.

|| కనుగొనిరొక్కచో నరిగి • కాంచన చిత్రితగత్తు తోరణం
బును హరినీలసంకలిత • భూరిశతాంకమణీ మసౌజ్ఞ కు

ద్యనికరమున్ వియ్యులైత * హరి సుధాకృత సౌధభాగమున్
మునిజనవాంఛితంబు హరి * ముఖ్యపదంబు వికుంత ధామమున్.

వ॥ అట్లుగని తద్దివ్యపదంబు మెట్టువారలై,

సీ॥ ఇష్టరంబు ననగా * దే గాధికామనోహరియో మన నితి * జారియుండు
నిచ్చోటనేగదా * యిందిరాసుందరీ మోట్టాయితములకు * మురియు వెన్నుఁ
డియ్యెడలనెకదా * యెల్లభద్రంబుల కాటపట్టుగు జల * జాక్షుండలరు
నిప్పరమంద కా * దె వైష్ణవాగ్రేసరులు హరిభజనంబు * సలుపుచుండు
రిటనె కాదె సమస్తలో * కేశ్వరుండు నిర్గుణస్వరూపుండు ని * ద్విద్రతేజః
దప్రమేయుండు శాంతుఁడవ్యయుండు భక్తసులభుడై కనఁబడుమధు, నూదనుండు.

మ॥ అసఘుల్ కేశవపాదపద్మ మకరం * దాస్వాదన ప్రక్రియో
న్మలులుద్యద్ధరిచిహ్నుసంయుతులు చిం * తావజ్జతుల్ ఘోరపా
ప నిహంతల్ భవపాశమోచకులు స * ద్వాస్త్రపా పావీణులౌ
ఘనులిచ్చోట వసింతు విష్ణుగొలువం * గాఁ గోరుచున్ నిత్యమున్.

ఉ॥ భ్రాంతిపరితచిత్తులయి * పాపభయం నీనుసంత లేక య
క్రాంతము దుష్టసంచయము * సంగతిఁగోరుచు లోభులై మన
శ్శాంతిని వీడి త్రిమూరుచు * స్వముఁ దాచెభరించు పోల్కి న
త్యంతము పల్కు పామరజ * నావలి కియ్యది దూరమై తగున్.

క॥ తన యధికారమదంబున ననదలవంచింపఁ దలఁచునట్టి కలుష చి
త్తున కీ పుణ్యపదం బిలఁ గనుఁగొన దూరమయియుండుఁ * గలకాలంబున్.

చ॥ తన నివసించు వీడు సుర * ధామముగాఁ తననేయి నీచ నే
వ నిఖిలభూమిభృన్ముకుట * పాలిమణీకిగణాఘరంజతం
బునగు సురాధిపత్యముగ * మూఢుఁఢునై తలపోయుచుండు దు
ర్జనునకు నిష్పరంబు జొర - రాదు నిరస్తభ్రమంబు గావునన్.

సీ॥ తననేయి నిత్యకృ * త్యంబు నానా నూరిమండలికి ముకుట * మండనంబు
తన యాచరించు వ్య * ర్థప్రలాపము శిష్యసంతానమునకు శా * స్త్రప్రచయము
తన చూపునట్టి నూ * తనమార్గమఖిల ప్రపంచాభివృద్ధికి * బ్రాపకంబు
తన యిచ్చు నర్థ మిం * తయును మార్గణగణ దాదిద్రవ్యసంహార * కారణంబు
తన పలుకుమాట ధర్మ సం * స్థాపకంబు తన బ్రతుకు స్వజంతు సం * తతికి బ్రతుక
టంచుఁ దలఁచుచు జనుల వం * చించు ఖలున కిమ్మహావికుంతము సుల * భమ్ముగాడు.

- 11 ఆట్లు దలంచుచు, కలుషసంహారకారణంబగు వైకుంఠంబు సుఖప్రాప్తంబయ్యెనని సంతసించుచు సకలలోక జేగీయమానుండగు శ్రీహరింగాంచి లోచనంబులు సాధక కంబులుగాఁ గలవని యుబ్బుచు నగరంబుఁ బ్రవేశించి.
- 12 భక్తిగోచరుండు, భగవంతుడగు రమారమణుఁ గాంచు కోర్కె రాజిలంగఁ గత్త్యపట్కమును వెనకదాటి యేడవ కత్త్య దాటనున్న, కాలమందు.
- 13 కనమార్గ్యపుండ్ర కలితా నగులఁ జతుర్భుజుల నిరత, నందితమతులక వసమాలికా విరాజద్ధనవత్సస్థలులఁ బుణ్య, కర్మనిరతులక.
- 14 శ్రేతహస్తుల నిగువుర, విమలచరితులైన వ్యారపాలురఁగాంచి, యమ్మునీంద్రు లయ వృద్ధులరయ్యుఁ బం, చాబ్దములుగలట్టి బాలులవలెఁ గను, పట్టుటయును.
- 15 ఆవ్యారపాలకులగు జయవిజయులనువారు వారలఁగాంచి యిట్టివారి సంతిపురి కరుగ నిచ్చిన మాధవునిచే మాటవచ్చుననియు నిర్భయంబుగ నేతెంచు నబ్బాలకులఁ జన నిచ్చుట తమ గౌరవంబునకు భంగకారియనియుఁ దలచినవారువోలె దారుణాంబులై.
- 16 ఆరుగతుఁడెంత నిల్వఁడు మ, హాత్ముఁడు క్షీరపయోధి కన్యకా వరుఁడు సమస్తలోక పరి, పాలకుఁడీ శుడనెంతఁ దాఢ్యుఁడా సునిజప్రత నేత్రుఁడు ప్ర, శాంతమనసుఁడుగా సువర్ణమం దిరమున నున్నవాఁడతనిఁ దేరి కనుంగొనరా దెవారికిఁ.
- 17 అని పలికి వారివారించిన సమ్మతనివరులు కుపిత, చిత్తులగుచుఁ గ న్గోసలక హామశ్రుకణము లనివారిభములుగఁ బలికి, రందఱు విసంగక.

—సనకాదులు జయవిజయులకు శాపమిచ్చుట—

- 18 పుమేశాంధ్రు సమర్పనాభిరతి ని, ప్పాటక జగంబెల్లఁ ద్రి మ్మరుచుక వచ్చిచ మమ్ము మానులను సం, భావించుటో లేక యె వ్వరనా దుష్టులఁబల్కినట్టులుగ దం, భంబూని వీరియ్య కి శ్వరునిక జేఁగ నీకనిల్పిపుడీ, పాపంబుఁ గన్గొంటిరే
- 19 కలదే యెచ్చట నైన నివ్వధి నన, త్కార్యంబు తేజోమయుం దలఘుం డీశ్వరుఁ గొల్వఁగాదలంచు భ, క్తాశిక నిషేధించురే కలుషంబున్న భయంబుఁజెందవలదే, గగన్వద్ధతిక మించు భృ త్యులు పాపంబొసరించినక బతులె కా, దో తత్ఫలంబొందుటల్.
- 20 అరుగమె సత్యలోకమున, కాకమలాసనుభక్తిఁ గొల్వమే? శిరమగు భక్తినియ్యడుప, శేఖరు మ్రొక్కమె వెండికొండపై

హరిహరి యే ప్రదేశమున • నైన తలంగక యిట్టి దుష్క్రియా
చరణ మొనర్చు నేవకుల • బాడఁ గనుంగొని నామె యెన్నడున్.

చ॥ హరిహరపద్మయోను లన • యంబు మమున్ గనుగొన్నమాత్ర నా
దరమున రండు పొండని ము • దంబునుగూర్చుచే తత్పదాబ్జ సం
స్మరణము నిత్యకృత్యముగ • స్వాంతములన్ దలపోసి యేమిలన్
దిరుగమె యెన్నడేని దుర • దృష్టము మాయెడ నిట్లు గల్గెనే.

తే॥ ఎవడయేని బుద్ధి • హీనుండు చెడుత్రోవమెట్టుచుండువాని • మెలకువలగఁ
దీర్చవలయుఁగాక • దేవతాసన్నిధి కరుగువారి నిట్లు • టర్హుచుగునే.

ఉ॥ క్రూరులు పాపవిత్తులగు • కొందఱు భృత్యులు రాజమందిర
ద్వారముఁజేరి యాచకుల • వారణనేయుచు నుండు రిట్టు లా
చారుల కారణంబుమెయి • సాధువులయ్యుఁ దదీయ నాయకుల్
గౌరవమెల్లఁ గోలుపడి • ఖ్యాతిదొరింగుచు నుండు రెప్పుడున్.

తే॥ వలదువలదటంచు • వారించుటయెడక్కఱ గానిపించఁగలరె • కమలనేత్రు
నింతమాత్రమునకె • యిట్టి దర్పంచే? వలలవలయు ద్వార • పాలకులన్.

క॥ ఇది తగు నిది తగదనుచును నెడఁదలఁపక యెట్టి కార్య • మేని సలుపును
హృదయుల కమంగళంబగు పదపడి తదైవభవంబు • పాడరు నెపుడున్.

చ॥ కావున భగవద్దర్శనా నిరతి శ్రమంబు నాకె నిద్రాహారంబుల సైతము పాటింపక
యింతటి దవ్వఁ జేరి నేడుగదా భయ్యలముకాఁగలమను సంతసంబు నొందనున్న
మా పరిశ్రమం బంతయు వ్యర్థంబుగా నిట్లున్నట్లులై మా యాకాలత ద్రుంచిన యీ
కావలికాండ్రు తామొనర్చిన రాక్షసకృత్యంబున కనురూపంబగు ఫలంబనుభవించుచు
భూలోకంబునఁ గామత్రోధాదులగు శత్రువులు బాధింపఁ బుట్టక తీరదని పక్కి
యూరకుండి రంత.

చ॥ అనుచున్ బాలియొకింతలే కిటుల వా • రత్యంతరోషంబు పెం
పున కాపంచిడినన్ గనుంగొని మహా • త్ముల్ తత్పవిత్రస్థలం
బున నున్నట్టి మునీంద్రు లెల్లరు భయం • బున్ బొంది యా ఘోరమా
పని వారింపఁదలంపరైరి ముని శా • పంబన్న సామాన్యమే.

క॥ అనుచిత కార్యముఁ గావించినవారల యనుభవించు • చెడుఫలమేనిన్
గనుగొనుచు నూరకుండుట జను వారింపంగరాదు • సాధుల కెందున్.

క॥ హరిమందిర దౌవారికు లిరువురు జయవిజయు లప్పు • డెంతయు భీతిన్
గరమువడంకుచు నమ్మునివరులను గని యిట్టులనిరి • వనటఁజెలంకన్.

- కలుషముగల్గునాక యధి • కారబలంబున బెద్దలైనవా
రల హరిదర్శనార్థులఁ ది • రస్కృతిఁజేసినయట్టి పాపపుణ్
ఫలమును మేమెగాక పెర • వారు భుజింతురె దీనిఁగూర్చి మా
కలమట మింతయున్ గలుగ • దాత్మసహించుటకాక వేరుగన్.
- ఘనులు మహానుభావులు జ • గన్నుతులైన మిమున్ నివారణం
చొసరిచిన్టి దోషమున • కొప్పిన శాసనమేవిధించి నా
రని మిము సన్నుతింతు మన • యంబు మదోద్ధతులై చరించు
దుర్జనులకు నిట్టి శిక్షయె పొ • సంగునుగాదె జగత్ప్రియంబునన్.
- హరిచరణారవిందముల • నన్భజించుచు నీ పవిత్ర మం
దిమును గాంచుచున్ నిఖిల • దేవగణంబుల మెప్పులొందుచున్
దిగెడి మాకు నిట్టి దుర • దృష్టము చేతులెనంచు నింతయున్
శీతమతులార నెవ్వగను • జెందిన లాభముగల్గునే యింకన్.
- మా పురాకృతకర్మ మిట్టిఫలంబొసంగెనని మిన్నకుందుముగాని యేతత్ప్రతీకారంబుఁ
బ్రయత్నింపము. అయినను పరోపకార జీవనులగు మీరు మానేరంబుల నైరింపఁ
దలంతురేని యిప్పటికైన మీకుమనశ్చాంతి చేతులునేని మాయోరర్పు విన్నప మాలిం
చుట శ్రేయంబు.
- చిరకాలముండి పరమేశ్వరు చరణము లాశ్రయించు • వారలమగుటన్
ధర నజ్ఞానహతులమై తిరుగంగానేర మొక్క • తృప్తికాలంబున్.
- కామక్రోధాదులచే నీ మహిజన్మించువార • మే యైనను ను
త్రామ వినుతుడగు శ్రీహరి నామంబు జపించువర మ • నంతంబిడుకీ.
- అట్టిసమయంబున
- భక్తివృద్ధులయిన • పరమమునీంద్రుల హృదయపదంబుల • నెసఁగువాఁడు
వాఙ్మానసాతీత • వర్తనుండయ్యును పిలిచినంత నె మారు • పలుకువాఁడు
సాత్వికగుణ విరా • జత్స్వరూపుండయి యలరుచు గుణశూన్యుఁ • డైనవాఁడు
ఎట్టిసంబంధంబు • నే యెఱుంగక యుండి జగములఁ బోషింపఁ జాలువాఁడు
సకలమ్యుడయ్యు • ధ్యానగోచరుడయ్యు నెట్టి నూత్నమతుల • కేని యింత
వరరానివాఁడు • ఘనుడొక్క పూరుషుఁ డచటి కేగుచెందె • నా త్నణంబు.
- కరముల శంఖచక్రములు • గన్గొన లగ్గరుజారిసంబు నే
రుమున గొస్తుభంబు జల • దోన్నత దేహమునందుఁ గాంచనాం
బుమొక పాఞ్చ్యభాగమున • మంగళదేవతయున్ జెలంగ ని
ర్జును మునిప్రకాండము బ • గాబురులన్ బొనరింప నెంతయున్.

గీ॥ శ్రుతి శిరోగోచరుండు సం , స్తూయమాన శుద్ధచరితుండు ధర్మ ప్ర , సిద్ధమూర్తి
భక్త మానస సంచారి , పద్మనయనుఁ దటుల నేతెంచినా విస , తాంగులగును.

క॥ అలఘమతులు సనక ప్రముఖులు జయవిజయులును మఱియు , గోవిందుఁగనక.
బలుతెఱగుల వచ్చినవారలు వినుతియొసర్పిరపుడు ♦ క్రమముదలిర్పక.

తే॥ వారినందఱి వేర్వేర , వనజనయనుఁ డాదరమునేసి జయవిజయ యాభిధాను
లైన తన ద్వారపాలుర , నర్థిజూపు చిట్టులను సరకాది ము ♦ నీశ్వరులను.

ఉ॥ పీఠలు నాను భృత్యులు వి , వేకమునక జరియించుచుండు దో
వారికవర్యులు త్తములు , భక్తుల గౌరవబుద్ధిఁ గాంచు వా
రూరక ప్రేలఁబోరెటుల , నెఱా దురదృష్టముఁజేసి మిమ్మిటక.
వారణజేసినారు గ్రహ , బాధ యెవారికి నైనఁ దప్పనే.

తే॥ ఒడలు మఱచి నేసి , రొక తప్పిదము దాని కర్హమైనశిక్ష , యనుచు మీరు
ధరణిబుట్టునట్లు ♦ దగళపించితి రిట్లై కలుగవలయుఁగాదె ♦ గర్వితులను.

ఉ॥ స్వామిహితంబుగోరకయ , సాధులెవార లసాధులెవ్వరో.
ధీమహితాత్ములెవ్వరో య ♦ ధీరులెవారలా యంచు నెంచకీ
తామె ప్రభుత్వమూనినవి , గంబునఁ ద్రిమూర్తులనుండునట్టి వా
రీమహినిట్టి దుర్గతియె ♦ యెందును జెందుచునుండు రెప్పుడుక.

చ॥ అధిపతి మందిరాంగణము , లందు వసించుచుఁ గుశ్చితాత్ములై
ప్రథిత తపీయ కీర్తిలత , వాడఁగఁజేయుచు సంతతంబు దు
ష్పథముల సంచరించు భట , సంతతి నేలెడి భూగవుండు తా
బుగసభలందు గౌరవము ♦ బొందునె చెందునె సత్ప్రతిష్ఠలక.

తే॥ ఎఱిగియెఱుంగక యే కార్యమేని సలిపి సాధుమనముల కహితంబుఁసలుపుచుండు
రట్టి దుష్టభటుల కాశ్రయంబొసంగి తదపవాదంబు పతియె యావలవహించు.

చ॥ ఘనమతులైన మీయెడల , గాగవ మించుకలేక వీరొన
ర్చిన యపరాధ మేన యెవ , రించినయట్టిదయయ్యెఁ గావునక
మనముల గోచముక విడిచి ♦ మాన్యుడనౌటఁ బ్రసన్నమూర్తులై
నను గరుణింతుగాత ముని , నాధులు మీకొక నైరముండునే?

సీ॥ అనలమందునఁ బుట్టి , మగ్నికణంబులయ్యనలమందె శమించు , నట్టి రీతి
నీ దృశ్యమగు జగం ♦ బెల్ల నాలోఁ జన్మించి నాలో సంత్ర ♦ మించునుచు
దెలియఁగానేరక , ధీరులైనాకును బ్రాణికోటికి భేద , మనుచునెంచి
కామాది శత్రువ ♦ గ్గము జయింపగలేక త్పణధంగురంబగు , సర్వవస్తు

చయము నిత్యమనుచు , శాశ్వతులమటంచుఁ దలఁచి తిరుగుచుండు ♦ కలుషమతుల
కెట్టిక్షయేని , యెవఁడు విధించిన నాకు హితమెయగు న , నారతంబు.

తే॥ కాతులైన మీకు , సుగరోపంబుఁ గల్గించినట్టి యీ వివేకరహితు
లందు మీరొసంగి , నదియ నాకును హితమైన శాసనంబె , యయ్యెనిపుడు.

తే॥ మీయిష్టమట్ల వీరు కామక్రోధాదులు బాధింపఁ బుడమిజన్మింతు చైనను నాయం
దలి గౌరవంబున నొండె భక్త్యతిశయంబున నొండె వీరల మన్నించి నాయెడ
భక్తిచే గాకున్నను విరోధంబుచే నైన మూఁడుజన్మంబులకు మీఁద నా యంతి
కంబుఁ జేసునట్లుగ్రహింపుడని నుడివిన సనకాదులు వినయ నతోత్తమాంగు లయి
యిట్లనిరి.

తే॥ ఓకమలాయతాక్ష కరు ♦ జోడధి నీ మహిమంబెఱుంగఁగా
లేక భవత్ప్రియానుచరు , లేయని యెంచక యించుకేనియుక్
బ్రాహ్మణులట్లు నీ భటుల , పట్ల యనర్థక మాచరించు ని
గ్ధీకుల మమ్ము నైపఁగద , వే విసుతింలేము నిన్ను నిచ్చులుక్.

తే॥ ఈ యఖిల ప్రపంచమున , కెల్లను నీవ విభుండవౌటచే
మాయెడఁగల్గు నేముల , మన్ననఁజేసి త్నమింపుమో జగ
దేయ! భవత్పదాబ్జములఁ గీర్తనఁజేయు మముక్ గృతార్థులక్
జేయుటకుఁ ధర్మమని ♦ చెప్పెడివారమె మేమొకింతయుక్.

తే॥ భగవద్ధర్మనంబున కంతగాయంబుఁ గూర్చునను క్రోధాతిరేకంబున మీ భృత్యుల
చూరితిమిగాని మాకును నిష్పడు పశ్చాత్తాపంబు గలుగుచునే యున్నది. పిపీలికాది
బ్రహ్మపర్యంతమగు జగంబును నిష్పక్షపాత బుద్ధి రక్షించువాండవగుట నీవొక్క
రుండవు క్రోధవృత్తుండవు. ఈ జయవిజయులు భూలోకంబునఁ బుట్టియు నీ యిష్ట
మటుల వైరంబుచేఁ దుదకు నీ యతికంబునే చేరుదురుగాక. ఇందేమి దోషము
గలదని మేము సన్ముతని జూపుదుమని పలికిన నలినాక్షుండు క్రమ్మర నమ్మునుల
కిట్లనియె.

తే॥ ఉత్తముడైన బ్రాహ్మణున ♦ కుండదు రోపమొకప్పుడుండునే
నత్తతేనే శమించునటు ♦ లాగ్రహ మొందియు వీరపైగృహ
యత్త మనస్కులై యిటుల ♦ నస్మదుపాసకులక్ త్నమించి రే
కెత్తన సంతసందితి , రిప్పుడు మీరలు సజ్జనాగ్రణుల్.

తే॥ స్వభూతంబులందు ని , ప్పుక్షపాతబుద్ధిగలవారౌట ని , ప్పుడుమదీయ
బుద్ధికి హితంబయినదానిఁ , బూని నాకుఁ గౌతుక ముఁగూర్చితిమియఁ ఘనచరితులు.

తే॥ వీరలూరి నాకుఁ బరి వేదనఁగూర్చితిమంచు నెంచకుం
చారయ వీరీదశయె ♦ యయ్యెడునంచు లిఖించె బూర్వ మా

సారసగర్భం దాతని వ ♦ శంకుననేకద సలచరించు నీ
ధారుణియెల్ల మిమ్ముఁగని ♦ ధన్యులరైరి గణింప వీరలుకా.

ప॥ కారిణాంతరమున జేసి యిట్టి కల్లోలంబు జరిగె నైనను మీకు వగచుట తగదని
పలికి వెన్నుం డంతఃపురంబున కరిగె నంత నా మునివరులును దమ యుద్దేశంబట్లు
ఫలించుటచే విధివిధానంబుఁగూర్చి యబ్బరంపడుచుఁ గృతార్థులమైతిమని యెంచుచు
నెందేని జనిరి. అట్టి సనకాది శాపకారిణంబున జేసి జయవిజయులు ప్రథమజన్మం
బునకై దితి గర్భంబునఁ బ్రవేశించిరి.

ఉ॥ వారలు లోక కంటకుల ♦ వారితవర్తనలై జనింప ను
న్నారది కారిణంబున ఘ ♦ నంబగు తేజము గల్గె నిష్ఠు డా
వారిజనేత్రుఁ డయ్యమర ♦ వైరుల బంతమునొండజేసి బృం
దారక పాళి కెల్లను హి ♦ తంబొనరింపఁ గలఁడుమీఁదటకా.

చ॥ అనఘులు పంకబాక్షుని గృ ♦ హంగణ నేవమలైనవారలే
యనుచితకార్యముకా సలిపి ♦ యిట్టి యవస్థను జెందిరింక నే
మని వచియింపవచ్చు మను ♦ బావళిఁగూర్చి యనత్పథంబునకా
జనియెడి దోసకాటలకు ♦ సౌఖ్యముగల్గునె యెన్నఁదేనియుకా.

తే॥ అనురులై పుట్టి వారస ♦ యంబు దేవతావళికి బాధగూర్చుచు ♦ నంబుబాక్షు
లొడ వైరంబుఁదాల్చియు ♦ ధృతఁ గలనఁదెగి చనుదుగమ్మహాదేవ ♦ దేవుకడకు.

తే॥ అని వచించిన వృత్తాంత ♦ మంత యెఱిఁగి యమరులెల్లరుఁ జనిరి భి ♦ తాత్ములగుచు
కారదాపతియును జగ ♦ ద్భాగ మింకఁ గలుగఁగల దనుచును జింత ♦ గలిగియుండె.

— హిరణ్యాక్ష హిరణ్యకశ్యపుల జననము —

ప॥ తిదియొకశతవర్షంబులు గర్భంబుఁదాల్చె నంత

తే॥ గుప్త టేవులమాడ్కిని, గోత్రయుగము పగిదినున్నత దేహులై ♦ భ్రాజదరుణ
కాంతినిరసించుచునుదితి ♦ గర్భకుహర భాగమునఁబుట్టి రిరువురు ♦ బాలురపును.

చ॥ జలధులనీరువట్టెఁగుల ♦ శైలములుకా గులలయ్యెఁగారకల్
జలజలకాలిపోయె గ్రహ ♦ సంతతిస్థానముఁదప్పె భూతముల్
బలుగతులకా జలించెఁదరుఁ ♦ పంక్తిసమూలముగాఁగూలెభూ
తలమువడంకెనంబర ప ♦ ఁబుపముకాబడునట్లుగన్పడెకా

క॥ మలమూత్రంబులు గురిపెను జలదము లొకసమునుండి ♦ జంఘూనిలముల్
నలుదిక్కుల వ్యాపించెను గలువనుతులు దితితనయులు ♦ గలిగినవేశకా

తే॥ సురల గుండియలదత సం ♦ త్కీర్త మెనఁగ నీచములగు గ్రహములకు, నెగడెమైతి
శ్వానహోదనములు హెచ్చె, జంతుజాల మున క్కనూహ్యమా సాధ్వసం, బొనరెపుడు

తే మట్టమధ్యాహ్నమందెతఁ మంబుగ్రమ్మె జంద్రనూర్యాన్ని తేజముల్ చల్లఁబడియె
గాకిథాకినీముఖి , సకలభూత తతియుఁజెలరేగె భూనభోం , తరములందు.

తే యుగవిగమకాలజనితమ , హోగ్రవహ్ని నిచయమట్టులదావాగ్ని , నెగఁడెదిశల
మురుగు నేల్లులనునముల , పగపొసంగె దుశ్శకునములు జగములం , దుననుదోఁచె.

తే ఆయెకఁగశ్యపుండతిధ , యంకరరూపులు దుష్టచిత్తుల
త్యాయతదేహులైనతన , యాత్మజులఁగని శంకితాత్ముడై
యీమలసుల్ జగంబులకు , నేయపకారముఁ గూర్తుగోజగ
దేయుడు వెన్నుఁడేవిధి ప , ధించునొ పీఠల నాహవంబునఁ.

తే పూర్వజన్మాద్భితంబగు , పుణ్యముననె కాక కులముద్ధరించెడు , లోకహితులఁ
బుత్రకుల బడయుదురె యె , స్పృడు నెవారలైనఁగాని యసత్కర్మ , మాచరించి.

తే దురాత్ములగు పీఠి జన్మంబునకు నానేయు పాపం బొక్కటియగాక లోకంబొన
ర్చిన కలుషంబుగూడ కారణంబగు. అయినను దనయులై జన్మించిన పీఠియెడ నాకు
గ్రోధమహాఁబు గాదు. భగవంతుఁ డెట్లు దలఁచిన నట్లయగునని యెంచి
వా రిరువుఁకుఁ గ్రమంబున హిరణ్యకశ్యప హిరణ్యాక్షు లను నామకరణంబు
లానన్ప నంత.

తే ఆరుల బహోద్ధతుల్ ఘను ల , హంకృతి దీపితు లిద్దతేజుల
ప్రతిహత విక్రమాధ్యులు ప , రాజిత శాత్రవులై చెలంగి రం
చితతమ రూపసంపదల , జెన్నలరారుచుఁ గశ్యపాత్మజుల్
గ్రతుభుజులై గోడువడఁ , గా నసద్వర్జిధవాభి రాములై.

తే ఆందు క్షేప్తండుగు హిరణ్యకశ్యపుఁడు చతుర్ముఖ ప్రసాదాసాదిత మహాపరాక్ర
మోదేతుండై సునాసీర ప్రముఖ నిభిలబ్ధుండారక సందోహంబు డిందు పడఁజేసి
దృగ్గోచరంబగు ప్రపంచంబునం దెందును దన్నాహవంబున నెదురించు యోధుఁడు
గలుగమికి నిశ్చయంబున స్వర్భానువు ఛోలె సుఖంబుండె నంత నందుఁ గవిష్టండుగు
హిరణ్యాక్షుఁడు

తే ఆనవృత్ విక్రమక్రమ జి , తాభిలవైరి సమూహుడైన య
య్యసుర కులాగ్రగణ్యుఁ డభి , లాశల గెల్చి యెగిరి పోరు శూ
ర సముదయంబు గన్తోనఁగ , రామిని స్వీయ భుజావతంసమై
యెసగుచు నుండునట్టి గద , యేగతి సార్థకమానొ యీ పయిఁ.

తే ఆవి తలంచుచు నొక్కనాఁడుస్కమిగిలి రక్కస గొంగయగు టక్కరిపక్కి రాతు
తన బానిసుండి ప్రాణంబుల దక్కించుకొన వసుధోద్ధరణ వ్యాజంబునజేసి పాతా
ళింబున దాగియున్ననాఁడని యూహించి యాతనితోడ దాడిచేసిన నయ్యజ్ఞప
గాహ నిధుడాహిరణ్యాక్షుని వధించె నంత.

— హిరణ్యకశ్యపుడు హిరణ్యాక్షుని మృతికై వగచుట —

క॥ తనకుం జేవోడై యేపనికిఁ ముందంజవేసి • ప్రబల జయంబుకొ
గొనియెడు కనకాక్షుని హరి యనిహిత మొనరించెనుచు • నాగ్రహయుగై.

మ॥ అరచే సంకర రంగ నిజిత సను • స్థారాతి చక్రండు ని
రరణాకాతిశయాను నైభవుఁ డతి • క్రాంతార్కితేజుండు భీ
జర రూపుండగు కాంచనాక్షుఁడని లోక • గంజాక్షునికొ దాకి యి
క్కురిణిక్ గూలెనె యిట్టివింగడ మిలక • గన్గొంటిమే యెందునకొ.

మ॥ కలనక నిల్చి పరాక్రమించి గెలువం • గాలేక కోలంబుగా
జలధిక డాగిన యబ్బుండేదనొ ద్విష • చ్చక్రంబు వక్రంబుగా
సలుపక జాల సమస్త భూభరణ ద • త్తత్వంబునకొమించు నీ
యలఘుకొ జంపుటయేడ పిల్లనె శుకం • బంతంబు గావించునొ?.

నీ॥ చింతామణి భద్ర • సింహాసమునుండి పెలుచ దేవేంద్రు నీ • డ్వింతునప్పు
డంబుఫేసు జయించి, యతనిచేత “జితోస్త్రి” యంచు వీరముగఁ బలికించువే
నైశ్వారయ నెదిర్చి • వారక తత్రప్తతాపావళి నెల్లఁ జ • ల్లాన్యుతతీని
దక్షిణాధీశ్వరు • దండంబు నుగ్గు గావించి యాతనిని బా • ధించుపట్ల

విహగనాథునిఁ గన్గొని • నెఱచిపాటు నురగములపోల్కిఁ దక్కిన • సురచతురు
మచ్చుమూసంతరిక గాంచి • విచ్చి భీతిపరుగులిడునట్లు లేడొకొ • హరిధరి.

ఉ॥ ఇంచుక ధైర్యమూని • యెపుడేని రణస్థలి భీతిలేక ని
ర్వించిత విక్రమంబున సుధిరప్రకరంబుఁగలంచునన్న గ
ర్వించి యెదిర్చునే యిపుడు • శ్రీపతి యట్టి పరాక్రమం బెటుల్
గాంచల నేర్చి మాయయి • గాసిలఁజేసెను గాక శూరునికొ.

చ॥ జలముల ముగ్ధి డాగినను • శైలముక్రింద నడంగినకొ వన
స్థలి మృగరూపమూని పెలు • చకొ జరలాడిన నెందుఁబోయినకొ
గలన నెదిర్చి పోరి తిగ • కన్నులదేవర యడమైన నా
జలజదళాక్షునికొ విడక • చంపెద దైత్యకులంబుఁ బ్రోచెదకొ.

మ॥ ప్రశయోద్యధరథాలమండితశిఖి • జ్వాలాకదంబుబురీ
తి లనన్మామకబాహు నిర్గతగదా • తి క్రూరసంతాడనం
బులకుకొ నిల్చునె యుక్తిచే నిటుల మ • మ్ముకొ గెల్వఁగాఁజూచుచుకొ
బలవదైవము కూడదంచు నెపుడుకొ • భావింపఁ కింటేనియొకొ.

మ॥ సనువ-చింపడలంచి క్రోడమయి నం • తకొ దప్పు నే మద్భుజా
జనితా భీల పరాక్రమాగ్నిబడి భ • స్మంబాట, యెచ్చోట గాఁ

- గిసేవాడు సహాయముక సలిపినక , విష్ణుడు కాలాహికె
 గురకగూర్చి మనంగలండె యెవడే ♦ నిక బ్రాణముల్ దాల్చునే?
- 11 ఖండింబొగడక గైకొని మండింతునొ స్వర్గమిపుడ , మానుషశక్తిక
 తెడువడక జేయుదునొ బ్రహ్మాండంబుల విష్ణుబట్టి , యదలింపంగక.
- 12 అని శ్రోధము ముప్పిరిగొనక గనక కశిపుడ డుగ్రుడగుచు , గర్వంబున దై
 త్యనికరముక గనుగొని యిట్లనియెను బరుషోత్తలలర , నందఱతోడక.
- 13 అనుగుడు దైత్యులార వయ ♦ ధామరులక గలగుండు వెట్టుక డా
 దరమును వీడి యజ్ఞముల ♦ గ్వంసమొనర్చుడు పాడునేయుఁ డీ
 హానిలయంబులెల్ల నమ్మ , తాంధసులక బలిమిక వధించి త
 ద్వరసతులక గలంచి చెఱు ♦ బట్టుడు కొట్టుడు దిగ్గజంబులక.
- 14 శ్రుతివిహితంబగు సత్పద్ధతి నడచెడివారి నెల్ల , దండించి యస
 ద్ధగి బడద్రోయుడుయుష్మ నృతికనుకూలమగునట్లు ♦ మన్నింపకొగిన
- 15 హానియను చెండక్కరముల ధర నెవడు స్మరించువాని , దగదనక వెసక
 బిమార్చుడు కలనైనక మరలక దలపోయకుండు ♦ మాడ్కినిమిరల్
- 16 తలఁగకమీకెవండును ప ♦ దంపడి యజ్ఞమొనర్చుచుండు నా
 రలమునకేగినాకొఱకు , దారుహావిన్నునొసగునట్లుగా
 సుపుడువా రసమృతిని ♦ జాటిని గుండము లెల్లబూడ్చి నెం
 జిలిబడజేసి యగ్వరమ ♦ శేషము సన్నమొనర్చిగండికక
- 17 నాయకుకంపకుఁబాతుల్లునై యుంటునుగాక యేని ♦ యైనదలపుచుక
 సేయబూనినవారలఁ బాయకపరమావలయు ♦ బలుగాధలచే.
- 18 కనకాక్షునాలయంబులె కనులకు గన్నడగవలయు ♦ గానియెచటనే
 వినిమిషుల యాలయంబులు కనబడకుండంగ జేయఁ ♦ గాదగుమితుక
- 19 హానానుముజసింను , నట్టి నాలుకబట్టి ఖండఖండంబులు , గాఁగజీర్చి
 గోవిందునర్పించు , కుమతించేతులఁగొని ముక్కముక్కలుగాఁగఁ ♦ జెక్కివైచి
 వెన్న నాలించెడి , వెడఁగు వీనులలోన సలసలఁగఁగెడి ♦ చమరుబోసి
 విష్ణులయంబులఁ , బేర్చి మెట్టుపదంబు లట్టెబల్లినిబట్టి మట్టుబెట్టి
- 20 ముందు “హిరణ్యక , శ్యవ”యనియెను నని పడక్షరీకుంఠ్ర మ , హాజపంఠె
 గాకవేరొందుచుంత్రంబు ♦ గలుగకుండ నియను మొనరించిరండు ని ♦ ర్నిదుర్మలగుచు-
- 21 తమ్ము గుఱుతోడఁ , దగనాదు ప్రతిబింబమెల్ల యందు నిల్పుఁ , డెవరయేని
 కనక కశిపుడక్కఱఁ ♦ గమలాక్షు నెట్టింపరాదటంచుఁ బల్కి ♦ రండు పొండు.
- 22 ఇదియనియంచు వేర వచి , యింపఁగనేటికి మీకుఁ దోచిన
 ట్లదయత లోకజాలముల ♦ నన్నిటి నంత మొనర్చిగండు గ్రూ

రదసుజ హంతచే దలప , రాని మృతిక గనినట్టి కాంచ నా
క్షుదలచి చింతలక బొగలు , సోయడు రాయడుకాంతినిందగఁ.

వ॥ అని పలికిన దసుజ నికాయము వల్లేయని శిరశ్చాలనము గావించి తదపునేయక
చమూ సంతానముగొని ధరణిక బ్రవేశించి,

సీ॥ దేవాలయంబుల , నివిరి పాడొవరించి కొలవుకూటంబుల , గూలదన్ని
యుద్యానవనముల , నోడియున్నూ లించి సత్రంబులెల్ల భ ధ స్రుంబొసర్చి
పాతకాలల గొన్ని , బ్రద్దలుగావించి సౌగంధానంబు , జదునుజేసి
క్షేత్రరాజము లప , విత్రముల్ గాజేసి నైద్యాలయంబుల , భంగపఱచి
వివిధ ధర్మవనతు , లవలీల బడఁగొట్టి నూతులన్నిబూడ్చి , ప్రాతఁగోపు
రముల మన్ను జేసి , రాక్షసాగములు బాధింపఁదొడఁగి రవని , ధీరులగుచు.

కా॥ ఘోరాకారులు కామరూపధరులు , గ్రుల్ పాపకర్ముల్ దురా
చారుల్ దాసవులెల్ల రుద్ధతులునై , సర్వం సహమండలం
బాఠిక వెతనేయుచును సురల న , త్యంతంబు బాధించుచుక
వారింపంగఁ దరంబుగాని పని స ధి ల్కబూని రెంటేయుక.

చ॥ క్రతువులుమాని రక్షజులు , కాంతలు భర్తృపరాజ్ఞుఖినితిక
ద్రతముల సల్పఁచెరి బుగ , వర్గ మసద్గతి సంచరించి రు
ద్ధతులయి యర్భకుల్ తమ క , ధర్మమెధగృమటంచు నెంచి రా
దితితనయుల్ దురాత్ములయి , త్రిమృరుటక జగమెల్ల నత్తటిక.

క॥ శ్రుతివిహితాచారములకు గతిదప్పెను జగమునాస్తి ధ కంబయ్యెనధో
గతిఁగాంచిరిబుధులెల్లరు హితులహితుల చెలంగి , రెల్లడలందుక

కా॥ కన్యావిక్రియ లన్నవిక్రియ లహం , కారావృత్తు బుర్మతు
ల్పన్యాసు ల్పరభాగ్యభోక్తలు దురా , బాపపీయ్య ల్పండిత
మృన్మ్యల్లారులునీచవర్తను లసం , భావ్య ల్లగంబెల్ల స
మృన్మత్యైవంబువహించి మించి రసురుల్ , క్షాచక్రిముక వేచక

తే॥ వాయువరుసలు దప్పె న , న్యాయవర్తనంబు ప్రబలెను పౌరజ ధ నంబులందు
నీతిభాగలు మించె న , నీతిబలిసె రాజులందు సురారులె , రాజులగుట.

తే॥ అటులలోక మెల్ల , నకృమంబువహింప దేవతలునుదత్త ధ తిక్రియకయి
వెదకుచుండిరంత , విబుధారికనకకశ్యపుడు విష్ణువందు ధ నలుకఁబూని.

క॥ మృతివాగ్ధకములు లేమియు నతిలంకంబైనతేజ , మఖిలేశత్వ
స్థితియునునవిజయంబును మతిగోరియతండుచనియె ధ మందరగిరికిన్

వ॥ అట్లుజని హిరణ్యకశ్యపుండు మందరాచల కందరంబునఁజేరి నిరశనుండును, కంటక
తరుకాఖావలచిత చరణయుగళుండును నై నహస్రకిరణ నవలోకించుచు బ్రహ్మ
గూర్చి యనేకదివ్యవర్ణంబులు తపము గావించుచుండె నమృతవనగంబున

- ॥ అతని తపోగ్ని కడరి దిక్ష్వతతులు తల్లడిపగయె న • భంబుచలింఁచెన్
గ్రతుభుజాలది తెలిసి వెనక్ జతురాస్యని కడకుఁజని వి • చారమువోపన్
- ॥ ఈమిటు లూరకుండుట య • దేల యెఱింగి యెఱుంగనట్లు లో
కావన తత్పరుండవు గ • దా దివిజారినిఁ గాంచి వాని కే
వో వరమిచ్చి పామ్మనక • యుగ్రతరంబగు తల్తపోగ్నికా
చా వెతగుండకుండఁ దర • మా తమ రీవిధి మిన్నకుండెన్.
- ॥ అపటయు వాసీపతి యయ్యనిమిష సంచయముఁగాంచి • యగునగు నిపుడే
చని కనక కశిపుని మనంబునకు హితంబైన వర • సమూహమిడియెదన్.
- ॥ అనురుఁడు నిర్జరావళికి • నంతక భూతుఁడు వానికై వరం
చాసఁగిన కీడేమూడు మఱి • యూరక యుండిన కీడుమూడు నె
ట్లు సుంపు టహా మోయని వి • లంబమొనర్చుచునుంటి గాని లో
క సమితి బాధనొందుటను • గన్గొను చిట్టుల మిన్నకుందునే.
- ॥ మీరుగు డింక నే యమరారి కెవో వర మొసంగి • యరుడెంచెన దు
ర్వార పరాక్రమయుతుఁడా శూరుగ డెట్లయినఁ గలఁచు • ఖోఁగితలంబున్.
- ॥ అని పలికి సుర జ్యేష్ఠుండగు కమలాసనుండు నిలింప సమూహంబు నంపి యుచిత
పరివారంబుతోడ మందరగిరికరిగి.
- ॥ అనిలమొ నీరొ పుచ్చుకొని • యాఁకలిడప్పలఁ దీర్చుకొంచు శ
ల్కనికర మొండు దక్క పల • లం బినుమంతయులేక కార్యమా
తనువు భరించుచున్ బరమ • తత్వము నెమ్మది నిల్పి సత్సమా
ధిని జెలువారు దైత్యు నతి • ధీరు గనుంగొని నిశ్చలాత్ముడై.
- ॥ ఓ యసురేంద్ర నీ సలుపు • నుగ్రతపంబున కేను మెచ్చితిన్
గాయము వాడజేయు నధి • కంబగు నిష్ఠ యిఁకేల యింతటన్
బాయుము నీ సమాధిని శు • భం బొనఁగూడెడు నీకు నాత్మలో
నేయది వాంఛితంబగునొ • యిచ్చెద నయ్యది గోరు మెమ్మెయిన్.

— హిరణ్యకశ్యపుండు బ్రహ్మను స్తుతించుట —

- ॥ అని దయార్ద్రహృదయుండై పలికిన తోయజసంభవు వాక్యంబుల కలరి దితి
పుక్కుండు కృతాంజలిపుటుండై యిట్లనియె.
- ॥ ఆశ్రితవత్సలం డభవుఁ • డవ్యయుఁ డీశుఁడు నిర్గుణుండు స
ర్వాశ్రమ సేవితుండు నిభి • లాగమ గోచరుఁ డెవ్వ డట్టి నీ
యాశ్రయ మొందఁగోరితి చు • హాత్మననున్ గరుణింతు వేని నా
యాశ్రమ మెల్లఁదీరుగతి • నిమ్మువరంబుల నింకగోఁచెదన్.

- క॥ నిగమాంతపాఠగులకే నగుపడనిమహానుభావు • సతిలోకుండో
భగవాను గాంచగలిగితి జగదీశా! నన్నువంటి • సత్కృతిగలడే.
- తే॥ పెక్కువత్సరములు • భీకరమగుతిపమాచరించె నీతఁ • డనుచునీకుఁ
గనికరంబుగలిగె • గావుననీవునాయిష్టవరములెల్ల నీయవలయు.
- తే॥ ఎవఁడతీంద్రియగోచరుఁ • డిద్ధచరితుఁ డట్టిదేవుండె సన్నిధి • కరుగుదంచి
కనికరంబునవరముఁ • గొనుమటంచుఁ బలుకుటయెచాలదేవేద • వరములేల.
- ప॥ భక్తమానస సంచారివగు నీవాదరంబు మెయివాఁభితం బడుగుమని యానతిచ్చిగిని
నేను నిస్పృహుడనై నను భగవద్భక్తాల్పిత్త బులగు వరముల నిరాకరించుటకోపం
బని తలంచివేడెద కావున పంచభూతంబులచేతను దిక్కులవలనను నహోరాత్రం
బులను దేజస్థిమిరంబుల మూలంబునను నక్రంబులకతనను రక్షుస్సులమూలంబునను
వాగాదిత్యమనుష్టాదిజంతుకలహంబువలనను నిభిలశస్త్రాస్త్ర ప్రహారంబులవలనను
మృత్యువు గలుగకుండునట్లును సమస్తదిక్పాలుర జయించు విక్రమంబు చేలగునట్లును
జరుడక శభువఁగుబుల సతిశయించునట్లును వరంబొసంగుమనెన.

— బ్రహ్మదేవుండు హిరణ్యకశ్యపునకు వరములిచ్చుట —

- క॥ సురవైరియన్నిధి భయంకరవరములఁగోరుటీ జ • గంబుల నెల్లఁ
బిమార్చదలంచియేయని సునీజభవుఁడెఱిగియును వి • చారముతోపక.
- తే॥ క్రూరుఁడతఁడు వాఁడు • కోరినవరములు క్రూరతరము లతని • కోర్కె నెల్లు
చీర్చకుండుఁగాక • దివిజుల పడు బాధ నెల్లు చీర్చనేర్తు • నింకమీఁద.
- ఉ॥ ఆతని కీ వరంబిడక • యవ్య మొసంగుమఁ గొమ్మటన్న సు
ప్రీతి గ్రహించునే యతఁడు • భీకరమైన తపంబు మానునే
ధాతయి యాడితప్పె వసు • ధాతలి నింక నెవండు సత్య వి
ఖ్యాతిఁ జరించునంచు బుధు • లాడుట నాను హితంబుఁ గూర్చునే?
- క॥ అని యిండుక తలఁచి యజుఁడనియె నిలిపారితోడ • ననులేశ్వర నీ
కనుకూలమైన వరమే గొను మొసఁగితిమనుము విబుధ • కోటి నుతింపక.
- ప॥ అని పలికి భగవంతుండగు వాణీమనోహరుండు కను మొఱిగె నంత దానకేక్కు
రుండు సంతోష దంతులె స్వాంతుండై వెన్నుని భిన్నునిజేయునన్న మిన్నది చెన్ను
మీఱు తన యశంబునకు వన్నెయు వానియుఁ గలుగదని తలంచుచు నిజధామ
బుంకరిగి యుద్ధతుండై.
- సీ॥ ఇక నెంతకాల మిం • దే యుండెదవటంచు విచినుండి దేవేంద్రు • భువికిలాగు
నెందుల కీ మఁట • లింకఁ జల్లాలుమం చనలుని గాల్గతో • నట్టై త్రొక్కు

ధర్మరాజపు నీవు , దండమేమిటికంచు యమునాయుగంబుఁ దుం , డెములుసేయు
రక్కసుండవె నిర్జ , ర సహవాసము తగునాయని నిర్మతిపై , నలుకఁబూను

మును దండించుఁ బవనుని , పరిభవించు ధనదు లొమ్మిది పాతరలో , ద్రవ్యివైచు
మూడుకన్నులనాడ పి , వోడవాయటంచు నీకానుగలన బం , ధించిపట్టు.

౪॥ కనబడఁడేల వెన్నుఁ డొడికం , బున దర్పముఁబూని యాజిలో
నను నెరింపఁడేల నితి , నందను బానికి దాశలేక కా
నముల డాగు నిర్జర జ , నంబును బ్రోవడ యేమొ పౌరుషం
బును విడనాడి త్రిమృరుటె , పూరుషధర్మమటంచు నెంచెనొ.

౫॥ అని నిడదప్రవర్ణమానహరి విద్యేఘంఢై హిరణ్యకశ్యపుండు.

— ప్రహ్లాద చరిత్రము —

౧॥ సోలఁబుకు మూల , సాక్షియా ఘనుఁడు పద్మాక్షుఁడేయని మది , నరయువాఁడు
హరిచరణంబురు , హామృతాస్వాదనాయత్త చిత్తుండయి , యలరువాఁడు
స్వకాలంబులు , సర్వేశు నర్పించు పనికి నై యుపయోగ , పరచువాఁడు
మక్తికాంతాసౌధ , మును ప్రవేశింపఁగ హరి ముఖ్యసోపాన , ను నెడువాఁడు
వామూష విరహితుఁ డ , నంత తేజః డాదిమధ్యాంతములు లేని , యట్టివాఁడు
వెన్నుజే యమృహామృ నే , విలచుచుంట తనకు భాగ్యంబటంచును , దలఁచువాఁడు
తే॥ మాయిగానివాఁడు , మాయకు లోఁబడియుండువారి నవ్వు , చుండువాఁడు
పరమభాగవతుఁడు , ప్రహ్లాదుఁడనియెడు తన యనుంగుపట్టి , గని యతండు.

౨॥ పిలువఁ డెవారి నెవ్వరును , విల్చిన ను త్తరమీయఁ డింతయున్
నిలువదలంపఁ డొక్కయెడ , నిల్చియు దిక్కులనే గనుంగొనున్
దల పయి కెత్తి యాకాసము , దదయుఁజూచుచు నవ్వుచుండు లోఁ
గలఁగఁడు తోడిబాలకుల , గొన్గొనియైన నితండి నేమియో.

౩॥ ఆగలిడప్పుల నెఱుంగం దేకడ నిలుచుండు నందె , యెల్లపుడుండున్
దేవునచెడఁడు పదార్థఃస్వీకారముఁ గోరఁ డేమి , నేయుదు నితనిన్.

౪॥ వెట్టివాఁడువోలె , వెట్టిమాపులఁజూచు గాఢకుండువాని , కరణికుండు
పామరుండువలెను , భ్రాంతుఁడౌ నందందు పాపఁ డిట్టి పాటు , బడఁగనేల?

౫॥ అని ప్రహ్లాదునిగూర్చి తలంచి

౬॥ ఎట్టి యమూల్యరత్నమున , కేని యొంచుక సానపట్ట కె
ప్పట్టున వన్నె రానిగతి , బాలకుఁ డెట్టి గుణాఘ్రిడైనఁ జే

పట్టి గురూపదేశమునఁ • ప్రాజ్ఞానిఁ జేయక యూగమున్న వాఁ
డెట్టులఁ గీర్తిగాంచఁగలఁ • డెవ్వని యోగ్యుడగునో దలంపఁగన్.

క॥ సదస్వ్యవేకముల కాస్పదుడై నిష్క-పటుడగుచు • ఛాత్రులయొడ భూ
విదయాచుయుడై యన్నిటిఁ జదివిన గురునొద్దఁ గొడునుఁ • జదివింపఁదగున్.

క॥ తన యాత్మజులందునఁబలెఁ గనికరమున శిష్యవితతిఁ • గాంచుచు డంభం
బును వీడి వీడపాత్రుండనకయ బోధించువాడె • యాచార్యుడగున్.

చ॥ అమలగుణాభిరాముడగు • నట్టి ఘమండు పరాగన్ భోక్తృతా
విముఖుడు సత్యశీలుడు వి • వేకి సదస్వయ సంభవుండు కా
స్త్ర మధురవాగ్మి యాగమ వ • శంవదుఁ డాజ్ఞతక్తియా నతం
డె మహి గురుత్వమూని చరి • యింపఁగ యోగ్యుడగున్ గణింపఁగన్.

క॥ అస్కలిత స్వాంతుండు తిరస్కృత సకలేంద్రియుండు • రాగాంశతమో
భాస్కరుడగు నాతండె యశస్కరిమగు గురుపదమున • సత్కీర్తి గనున్.

క॥ పశ్చాదయాకర్షణశక్తి రుచిసంభాషణ మన • దృక్పాండితీయున్
స్థిరయత్నముగల యాతండె యరయ గురుత్వాహుఁడనుచు • నని రాజ్యజున్.

క॥ చింతావివజ్జతుండున్ సంతృప్తస్వాంత పిశున • సదమల ముఖుడున్
భ్రాంతిహితుడగు నాతండె చింతింపఁగ గురుపదంబు • జేరంగఁదగున్.

చ॥ సులభారాతమై సహస్రకరణ • భ్రాజిష్టు సంతాప సం
కలితంబై ప్రతిగోర కన్యగుల మా • ర్గక్లాంతి బోగొట్టు ని
ర్మల భూమియమా సునయంబునలె సమ్మాన్యండునో యెజ్జ శి
ష్యులనున్ జ్ఞానముఁగూర్పుఁ బ్రత్యుపకృతి • స్తోమంబునన్ నిస్సృహన్.

తే॥ ఎట్టి దురవగాహ • మేని విద్యను మలభముగఁ దెలియునట్టి • పద్ధతిఁ గొని
యధ్యసించజేయు • నాతండెగా యుపాధ్యాయపదము నొంద • నన్యుడగున్.

త॥ ఎవ్వఁ డెద్దానఁ బ్రీతి వ • హించియుండునతని కన్యంబుఁ జెప్పక • యదియనెప్పి
వానిఁ బ్రాజ్ఞానిఁగాఁజేయు • సక్కిందెలియు నతం డెసో గురుత్వాధి కా •

[రాహుఁడగును]

తే॥ ఇతరకారణంబు • లెన్నేని యుండిన సైర్యమును వదలక • సంతతిము గ
దేక దృష్టి విద్య • యే గణపదలంచునానికడ నె జనువ • వలయు నరుడు,

చ॥ ధనలోభంబుఁజేసి యొక్కరుండు వి • ద్వాంసుండు వోలెన్ నటిం
చిన మాత్రంబున వాని నమ్మి నిజ ల • క్ష్మీ సైర్యకృష్ణాన జీ

పన మెల్లక వృధగోలుపోయి విలసిం , పక్ష జెల్లునే యాత్మనం
దనులక ముందుగ యోగ్యుడైన గురు నొ , ద్దక్ష జేర్ప నొ గాకిలక.

1] కావున నిరంతరబోధనాపద్ధతుల నాటి తేరిన యుపాధ్యాయ నాహ్వనించి నిజనం
దను జదివింపవలయును.

2] కన్నులుడియుఁ గానండు కాన్ముగలిగియును నడవలేడు చదువకుండున నరుండు
కానరుడొ గురునొద్ద , కనికరంబుఁ దలపక కుమారుఁ జదివింప , వలయుగాదె.

3] సహారత్ దగునంచుఁ బల్కుగ సర , స్వత్కొంచియో నివ్వఁ
ధరఁ జేపట్టంగనున్నవాఁ డభిల కా , స్త్రు వ్రాతమున్ నేర్చి బం
ధురక్షిక్ గణియింపఁగావలసియుం , డుక్ గాకయున్నక ధరా
పను సాచుంతులు పూరికొ గొనక యే , వంచించు రక్రాంతరముక.

4] అమలగురుప్రబోధమున , నాన్యుండు గాక యసంస్కృతాత్ముడై
భ్రమగొని సంచరించు నరి , పాబుని యెంతలఁజేరి దుష్టు ల
క్రమమె క్రమంబటంచు నొడి , కంబున నెంతయుఁ జెప్పఁచుక దద
గ్గముఁ గొని పట్టదంబుల వి , ధంబున వీడుచునుండు చెప్పడుక.

5] శాస్త్రపూతాత్ముడైన రా , జన్మనందె చంచలించుచునుండును , సతములక్ష్మి
యా వసోద్ధతుడగుచు వి , ద్యాగ్ని గాకయుండు నాతని కడ సైర్య , మూనియున్నే.

6] రాజనీతి విద్యావిశా , రదుండు గాక రాజ్యభారంబుఁ దాల్పనే , రండెవాఁడు
క్షత్రియావ్యయమందున , జననమొందినంతనే క్షాత్రమును జెందు నా ధరిత్రి.

7] ఇంతకాలంబును బ్రియంబునేయుంచుఁ బ్రహ్లాదున కుచితవిద్య నేర్పింపకుండుట నా
దోషంబ యగుఁగాని యాతని నేరమి గాదు ,

8] తనయండు బుద్ధిమంతుండయి , తజ్జజనంబులఁ బేరుగాంచి ధ
గ్మనిరతి సంచరించుచు శ , మంబు దమంబునుబూను నేరి త
జ్జయితయైనవానికి పా , సంగును శాశ్వతసౌఖ్య సంతతుల్
గమఁగొనవట్టి వార లధి , కంబుగఁ గల్గగబోరు ధాత్రివై.

9] కనుఁగొక విడఁడు లేతప్రాయముగలఁ , డార్తిక బడక లేడు చె
ప్పిన నింతే గ్రహింపనేరఁ డిపుడే , విద్యాగ్నిగఁజేయగఁ
బని యేమున్నది కొన్ని నాల్గు గడనం , బాటించి యాతండ్రి నే
ర్పుటంచుక జదివింపకుండుట సుత , ద్రోహంబగుక దండ్రీకె.

10] అని యనేక విధంబుల విచారించి ప్రహ్లాదు నాహ్వనించి శిరంబు మూర్కొని
యంకంబునఁ జేర్చుకొని మిట్టయె.

ఉ॥ ఉత్తముడైన పుత్రుఁ డొకఁ • డుండినఁ జాలదె పట్టురేల దు
ర్యోత్తిగలట్టివారలు ప • విత్రతమంబగు నాత్మవంశముక
హత్తిన సద్యశంబునకు • నాభరణంబులఁగూర్చుచుకొని బా
యత్తులఁ దల్లిదండ్రులను • హర్ష సయోనిధి ముంపకుండినకొ.

తే॥ ప్రకృతిజన్యమైన • ప్రవిమలబుద్ధియు గురుని కాసనంబు • కొఱతవడిన
వన్నెకెక్క దెందు • వఱబు కుండలతికయైనఁ బాదులేక • యలరులిడునె.

క॥ ఉత్తములగు గురువులకడ నిర్మతి నిమజ్జేర్తుఁ జనువు • మీ చదువుల దు
ర్యోత్తులగువారిఁ జేరక హత్తింపుము నిమలకీర్తి • నన్వయమునకుకొ.

క॥ నీ యాధారంబునఁ గాదే యసురేశ్వరుని వంశ • మెల్ల బ్రతిష్ఠక
బాయక త్రిజగంబులయుఁ దాయతమగు కీర్తిఁ గాంచు ననవరతంబుకొ.

ప॥ అనిపలికి గురుపుత్రులగు చండామాత్యుల రావించి మఱియుఁ గొడుగుతో నిట్లనియె.

— ప్రహ్లాదుని విద్యాభ్యాసము —

ఉ॥ వీరలు సద్గుణాధ్యులు ప • విత్రచరిత్రులు భూవభోంతర
స్సార్గ యశోభిరాములు హ • సన్ముఖు నీ దనుజాన్వయంబుఁ బెం
పారగఁజేయువారలు కృ • పార్ధమకుల్ మన కన్నిసంపదల్
గురుచునట్టి యెజ్జ లతి • లోనులు భాగవనందనుల్ హితుల్.

తే॥ కోవిదగ్రాములు నీకు • గురువులగుదు రిమ్మహాత్ములకడఁ జేరి • యెల్లవిద్య
లభ్యసింపుము వీరల • కన్న నిశరుఁగారయఁగ ననుకూలురు • గారు మనకు.

క॥ గురువులకెదురాడఁజనదు నిరతము తన్విమలచరణ • నీరజముల ను
స్థిరమతి ధ్యానింపఁగఁదగు ధరణి గురువకన్న జేరు • దైవముగలదే.

క॥ అతఁ డేమి చెప్పిన సమంచితబుద్ధి నొసర్పవలయుఁ • జెడుగులరీతికొ
శ్రుతిపరుషము లాడఁగఁ జన దతులంబగు భక్తిగొల్వ • నగు గురు నెపుడుకొ.

ఉ॥ ఆస్తికబుద్ధిఁ ద్రిమ్మరు మ • హా మతిమంతులైన వారికికొ
నాస్తిగురోః పరమ్యనుచు • నాడెడు ప్రాబలు కాదరించి యే
కస్తికి నైన మోగ్ని యధి • కంబగు భక్తి గురుకొ భజించుటల్
శస్త్రముఁగూర్చునంచుఁ బురు • ష ప్రకరంబు భజించు సద్గురుకొ.

తే॥ దీపికాసహాయంబునఁ • దివిరమెల్లఁ బాఠవోలి కనుంగొను • పగిని నెపుడు.
తను ధనంబుల గురువకు • భారవోసి యతని సాయంబునకొ జ్ఞాన • మందు నరుడు.

క॥ తల్లిదండ్రులయందుఁ బలెకొ గలుపనిహృతయగు గురుని • గాంచిన భక్తికొ
దిలకించు శిష్యునకు సిరి.యలవడుఁ బురుషార్థచయము • నందు నతండుకొ.

|| కావున నీవీ మహాత్ములయొద్దఁ జదివి జనయితలమగు మాకును, నధ్యాపకులగు వీరికిని, గీర్తిప్రతిష్ఠలఁ గూర్చి సరివారిలో దొర యనిపించుకొనుమని యుపదేశించి ప్రహ్లాదుని భార్యల కొప్పించినవారును నయభయంబుల సామాన్యపాఠాయ యుతమగు గాజవీతియు నర్థశాస్త్రమును ద్రివర్గ పాఠంబును దక్షుంగల యెల్ల శాస్త్రంబులును సకల కళలును బోధించిన ప్రహ్లాదుండును.

|| గాదనఁజే శాస్త్రం బిదిగా దది యను వాదమునకుఁ గాల్గివ్వఁడు సమృద్ధులై జూపు నా ప్రహ్లాద మహారుండు వినయ , లక్ష్మీతుండగుచుకా.

|| గురుఁ డెయ్యది చెప్పిన నానరమున వినుచుండుఁగాని , తనకహితమటంచున పెదమోము వెట్టఁడు సురవైరిమారుఁడెట్టి , నూరివరుండో.

|| కనకశిఖరుఁడట్లుల మరఁగుఁ జలఁపంగనీక , మర్యాదజ్ఞుండును వినయ సమేతుండై యనఘుండై చదువుచుండ , నరిగె దినంబుల్.

|| చదువుచుండెనెగాని యా , సాధువర్తనుని మనంబెల్ల హరిపాద , జలజయుగళమునె లగ్నమైయున్న క , తన నతండు ఎఱుగఁడేమి పఠించెనో , యంతయేని.

|| గురువును సెప్పవఁడెల్లక బరమాధర్మప్రదమటంచు , భావింపక దుష్టర సంసారపయోనిధి నిరతము మగ్నునిగఁ జేయు , నేయనితలఁచుకా.

— ప్రహ్లాదుని వైరాగ్యము. —

|| తలపరు నిత్యవస్తువును , దత్త్యముపై మదిఁజేర్వఁ బోరు కా సలపయి నాసవీడరు య , శో విభవంబుల జోలిమానరే కంపమునక భయంపడరు , కన్నులుగల్గియుఁ గానలేరు వీరిల సమానాసముక సలిపి , రాగముఁ జెందుటయేకదాయగుకా.

|| చదివించెడువా డెవ్వఁడో చది వెడువాఁడెవఁడో చదువు , సారంబెదియో చదువ నెదియొ యెఱుఁగక చదువులమటంచుఁ బలుకఁ , జనునే తమమకా.

|| కన్నులు గల్గి గ్రుడ్డియయి , కన్నుడుదానినె గానలేక యే మున్నది సర్వశూన్యమని , యూరక ప్రాద్దులఁ బుచ్చుచుండు వాఁడెన్ని భవంబులొందియును , నెన్ని తపంబులఁ జేసియుకా మహా పన్నశబ్ద్యుఁ డాహరిని , భావమునక గననేర్చునే యిలకా.

|| మాయావాగురమందుఁజిక్కి వెలిరా , మార్గంబుఁ గానంగలే కాయా దుష్టపథంబులక జను చని , త్యంబైన యీ కాయమే శ్రేయఃప్రాప్తికి మూలమంచును బర , శ్రేయంబు వాంఛింపక న్యాయామర్త సుఖంబెగోరు ఖలులా , యబ్జాక్షుఁ జింతింతురే.

స॥ కరములమోడ్చి భక్తిమెయిం , గంజదభాక్షుని మ్రొక్కనున్న గు
స్థిరమతి దేవదేవు విను ♦ తింపఁ దలంపడయేని విష్ణు మం
గిరముల మెట్టఁగల్గిన య , దృష్టము చేతులదేని దుష్కృతా
కరమును నీ శరీరము జ ♦ గంబులకే యుపకారకారియౌ.

సీ॥ కనఁబడకున్నె స ♦ కల చూనిహృదయ సు గుప్త దివ్యపదార్థక ♦ మాప్తతరిఁ
జేజిక్కునుండునే ♦ శ్రీహృదంభోజాత మత్త ద్వైరేఫంబు ♦ మాదృకులకు
విక్రయింపఁబడెద ♦ వేదాపణంబులఁ గ్రయ్యచూరత్నంబు ♦ ఘనమతులకు
ననుభవింపఁగరాదె ♦ యథుల భాగవతభోజ్యంబగు నమృతంబు ♦ సాధువులకు
జేరగారాదొ మోక్ష ల ♦ క్షీప్రదాన చతురుడగు హరిసన్నిధి ♦ సజ్జనులకు
వ్యర్థముగఁ గాలయాపన ♦ మయ్యెననుచుఁ దలఁపఁగూడదె నిర్మలా ♦ క్తులకు నెంచు.

సీ॥ సిలిచెడి చాతుర్య , మలవడదే కాక ిలిచినఁబలుకడే ♦ కలుషహరుడు
కనుగొనియెడు తెల్వి , కలుగ దింతయుఁ గాక కనఁబడకుండునే ♦ వజ్రయశుఁ
డర్థించుమార్గంబు , నరయశుఁటయెగాక సర్వంబొసంగడే ♦ సర్వసముడు
సామీప్యమునుఁజెందు , సరణిఁ గాంచమి కాక సన్నిధినిడకున్నె ♦ వెన్నడింత
జిహ్వాకు రుచించదే కాక , శ్రీనివాసుఁ డీయడే స్వీయచింతనా ♦ మృతము నింత
ఘోర సంసారజలధి మ ♦ గులయి యైహికేచ్ఛఁజరించుచుండెడి ♦ హీనులకిల.

సీ॥ ఏకీతి భజియింప , నిందిరా హృదయారవింద భానుడు తన ♦ యుడు నిలుచు
నేగ్రస్తుముఁజరింప , రాసకావత్తోజ వాసి తనను నిత్య , వశ్యుడగును
నే త్రోవ నడచిన , నీత్రయావృత స్వాంతండు తనకుఁ బ్రా ♦ పక మొసంగు
నేవిద్యుఁ జదివిన , నెల్లజగంబుల రక్షించు దేవుండు ♦ రక్షకుడగు
నట్టిరీతియెద్ది ♦ యాధర్మ్యవేది యాత్రోవ నెవఁడుజూపు , దురితహరణ
సాధనమగు విద్యుఁ , జదివించు గురుఁడెవఁ డాత్తులైన పామ ♦ రాభికింక.

కా॥ ఆటక బిడ్డలు సర్వసంపద లవి ♦ ద్యామూలముల్ భ్రాంతులై
యేలా త్రిమృదుచుండ్రు వీరి కెవరే ♦ నింతేనియుక్ జెప్పరే
కాలాహిక దరిఁ జేరనిత్తురె చుహా ♦ గ్రాహంబుతో నాటలక
జాలింపంగఁ దలంపరేమిటికి టు , చచ్చింలై సౌఖ్యంబుకై.

ఉ॥ ఆంగనయే మహాజల చ ♦ యంబు సుతాదులటక జవించు ను
త్తుంగతరంగజాతములు , దుఃఖి కరంబులు వాళ్ళంబు లా
భంగముఁగూర్చు భాంధవు ల , పారము గాదె గృహంబురాశి స
త్సంగతియక ప్లవంబువిడి ♦ దాటునె యెంతటి యీతె కాఁడిలక.

చ॥ కలుషమహంబురాశిఁ దరి , గానకకుండెడి పామరాభికిక
జలజనిలోచనుండెనెడి ♦ చక్కని నావికు నాశ్రయించి ని

ర్మలను భక్తి నావగొని • రాగతరంగచయంబు దాటి య

న్యూర బడకున్నచో సతము • వారిత దుగతియొగదా యగుకా.

11 పద్మాలయాధీశుఁ • బలికింప నేరక పలికింప నేల య • న్యులనుగూర్చి
సచ్చేష మంత్రంబు • జపియింప నేయక నేయింపఁగానేల • చెడుగుపనుల
చావధంజను • చలపింపఁగాఁబోక తలపింప నేల నిం • ద్యచరితముల
శాశ్వత సత్కథలను • జదివింప నొల్లక చదివింప నేల దు • శ్వాస్త్రములను
హరినియములఁ జేర్చక • యహరహంబుఁ జేర్చఁగా నేలతో యసత్సేనులందు
గురువులే వీరు ధవబుద్ధి • కులయితిరుగు వంచనామకులైన లు • బకులుగాక.

12 పఃమేరాంఘ్రి సహజయుగ్మముల సం • భావింపఁగాలేక దు
స్థరమై భీకరమై కనంబడెడు సు • సారాంబుధిక్ మున్గి వా
శ్చసంతానమువోలె గొట్టుకొను దు • శ్చాస్త్రులే యొజ్జలై
సంగింపఁ జరించు శిష్యులకు మో • శ్చంద్రులు చేకూరునో.

13 నమమోభీష్ట ఫలప్రదుండగుచు ద • క్షుండైన విష్ణుండె వే
దములక నిండి వెలుంగుచుండువళనిక • ధ్యానంబుఁ గావించు మా
ర్గమే మోక్షాప్తికి మూలమం చెటిగి ని • క్కంటైన చిత్తంబుతో
మమకారంబుఁ ద్యజించువాడై తరియిం • పక గల్గు సంసారముకా.

14 అని చింతించుచు లోకంబున భ్రాంతి యొకింతలేక • మురమగ్నము నా
కవకాంబుర శ్రీతలో కావన నిరతు ననంతు హరిని • భావించుచుదగకా.

15 దమజబాలులఁ గూడు • కొని యాడఁగాఁబోడు హరి నెవనిల్చి తా • నామగాని
యావశ్యకమగు కార్యమునకైన నెవారిఁ బిలువఁడు వెన్నుని • పిలుచుఁ గాని
యాకలియైన న • మ్మా పెట్టుమనఁడు కేశవుఁ బెట్టుమనుచుఁ జే • జాపుఁగాని
భయమెదిగల్గినఁ • బాటఁ దొలిపుగంబు హరిఁ బ్రోవుచుని గుడి • కరుగుఁగాని
కమలు మూసికొనియె యూడుఁ • గదలఁబోడు క్షుత్పిపాసలైన నో • ర్భుకొనఁగల్గు
కెట్టి భక్తగ్రగణ్యుడో • యెట్టి మునియొ యెట్టి సిద్ధుండో ప్రహ్లాదుఁ • డెట్టిమఁడో
తే! ఆటలఁ గొన్నిదినములే గ • నసురవరుఁడు కనకకసిపుండు తన కుమారునకుగురువు
లేచెప్పికో యా బాటుఁడేమి చదివియెట్టివిద్వాంసుఁ డయ్యెకో,యెఱుంగఁగోరి.

— కొరణ్యకశ్యపుఁడు ప్రహ్లాదుని బరీక్షించుట —

16 తనయుఁ జేరఁచిల్చి ప్రమ • దంబున నంకతలంబుఁ జేచ్చి మె
ల్లనఁ జుబుకంబు ముద్దఁగొని • లాలనఁజేయుచు మేలు రాయుచుకా
దమజనిధుండు పల్కు శ్రుతి • తర్పణమున మధురాగ్ధవంతమున
జపివలెంబు లాదరణ • సంపదు పేతములైన పల్కులకా.

- తే॥ సకల సౌఖ్యములకు , జనకుండు నిమకల పుణ్యకర్మములకుఁ ♦ బుట్టునిట్లు
కులము పెంపుఁజేయఁ గల సమభుకండు సద్గుణ సమేతుడైన ♦ కొమరుడరయ.
- తే॥ ఇతరకారణముల జనియించుచుండు హృదయసంతాపమును మాన్చియెల్లయెడలఁ
దండ్రకి ముదంబుఁగూర్చు గదా ధరిత్రిఁ బ్రాజ్ఞుడై కీర్తిని గడించుపట్టియెపుడు.
- మ॥ తనసౌఖ్యంబున యందు వాంఛవిడి ని ♦ త్యంబెట్టికష్టంబులై
నను సైరించుచు నెట్టి దుష్కృతములై ♦ నక సల్పుచుకొనవ్వకా
సనకర్మత్యముఁ బుత్రునందెయిడి సంచారింబుఁ గావించు నా
జనకుండాత్మజు కారణంబునఁ గదా ♦ సంతోషముకొ జెందుటల్.
- తే॥ ముగణవంతుడైన సూనుని కతమునఁ గులము వన్నెకెక్కుఁ ♦ గోవిదుండు
గాకయున్న వాని ♦ కారణంబునఁ జెడుననుచుఁ బలుకుచుండు ♦ నాగమముబు;
- వ॥ అట్లగుటంజేసి యహోరాత్రంబులు నీయందె ప్రాణంబులనిల్చి నీవే లోకంబు
భావించియున్న నాకు హితంబుఁ గూర్చుట నీకు ధర్మంబగును.
- తే॥ చదువఁ బఠపితి గురువుల ♦ సన్నిధానమునకు నారేమి బోధించి ♦ రక్షణములగు
కాస్త్రముల నెవ్వంబునఁ ♦ జదివి దాన సారముఁ హించితివో నాకుఁసరగఁదెబ్బ.
- వ॥ అని యడిగిన వినయవినమితనేహుండై ప్రహ్లాదుండు తండ్రకిట్లయె.

— ప్రహ్లాదుడు హిరణ్యకశ్యపునకు విష్ణుప్రభావము జెప్పట —

- క॥ వారలు సమస్త విద్యా పారంగతులైనవారు ♦ భాగవతులు ననుకొ
గూరిమి జరివిందిరి నే నేరిచితిని నిఖిలకాస్త్ర ♦ నికరం బధిపా.
- తే॥ సకలకాస్త్ర సారంబును ♦ సంగ్రహించి వినదలంచెడువారికి ♦ వినుతుననుచు
దలంచుచుంటిని వెననీ వె ♦ ధర్మబుద్ధి నడిగితివి నేను ధన్యుడ ♦ నగుదునింక.
- చ॥ సకల పురాణముల్ స్మృతులు ♦ కాస్త్రము లెన్నిపఠించినకొ శ్రుతి
ప్రకరములందుఁ జూచిన జ ♦ రాచర లోకనియంతయైననాఁ
డొకఁడె పరాత్పరుండు సుగు ♦ జోన్నతుఁ డీశుఁ డనంతఁ డవ్యయుం
డకుటిల చిత్తుఁ డాధ్యుడను ♦ నావ్యమతంబు గనుంగొనకొబడుకొ.
- నీ॥ ఏమహామహునియం ♦ దెల్లలోకము లగ్నియందు న్నులింగము ♦ లట్లనోచు
నే భగవంతునం ♦ దీ భూతజాలంబు తరువునకాఖిల ♦ కరణిఁ బెరుగు
నే దేవదేవునం ♦ దీ విశ్వమస్మాదృశులయెడఁ గోర్కులు ♦ వలె నలించు
నేవిభు నెల్లరు ♦ భావించి నేవెంతు రన్నపూజాకొ చేవి ♦ నఖిల మటుల
నెవ్వఁ డాదిమధ్యాంత ర ♦ హితుఁ డెవానిఁ గొల్చి తరియింతు నిఖిల భక్తులు సఖలు
సర్వలోకావనుండైన ♦ సాధుమూర్తి సన్నిధియె కోరుమనిపల్కుఁ ♦ జదువులెల్ల.

అపన్నివారకుఁ డభిలతాపత్రయ దుఃఖహరుఁ డు • దారుఁడు విశ్వ
వ్యాపకుఁడగు పరమేశు నిరూపించుచు జదువులెల్ల రూఢంబులగుఁ •
భౌతికమైన యీజగ మ • వారితరీతి సృజించునే ఘనం
నాతతసౌఖ్యదాన నకు • రాత్మకుడై చరియించునే విభుం
నాతని నిర్వికారుని ని • రామయు నీశ్వరుఁగూర్చి చెప్పు వి
ఖ్యాతములైన శాస్త్రునిచ • యంబులు నిత్యము దానవాగ్రజీ!
సంయమిండులె వాని • స్వాంతంబులక నిల్పి యమనియమాదుల • నాచరింతు
రెవని నుద్దేశించి • యెల్లయాగంబుల సలుపుచుందురుమాని • సంవయంబు
వీడేవు ధ్యానింప • కే కవీంద్రులు కావ్యముల రచియింపఁగఁ • దలపరెప్పు
డెచ్చోటఁజూచిన • నచ్చోటఁ దానయై కనుపట్టుచుండెడు • ఘనుఁడెవండు
ని స్వకాధ్యు • వనజాయతాత్మ వణింంచుచుండు నెపుడు నిఖిల శాస్త్ర
తతి యతనికన్న • వేరొండు గానరా దక్షరప్రపంచ • మందు నెందు.
సోలవేదములకు • సారంబు వెన్నుండు నిఖిలశాస్త్రములకు • నేతవిష్ణుఁ
దతనిఁజేరు మార్గ • మరయుటయే బుధసంచయంబు చదువు • చదువుఘలము.
నివ్వఁడెట్టికార్య • మేయొనరించిన హరికిఁడెలియకుండ • దట్టికార్య
మునుఁ దగినఘలము • మునుకొనిగోవిందుఁ డొనఁగుఁగాని యూరఁకుండఁదెపుడు.

— హిరణ్యకశిపుడు ప్రహ్లాదుని నిందించుట. —

ఈవుఁడుదానవాగ్రజీ య • హంకృతిదీపితలోచనుండునై
తనయునిఁ ద్రోచిముందఱకు • దర్పమెలర్ప వచించునౌర మ
తనయుఁడవంచుఁబేర్చి మెయి • దగరఁదీసిన నన్నెపూరికిఁ
గనకవిరోధివర్ణనలఁ • గోరియొనర్చెద ఛీతివీడుచుఁ •
నీ చదువునకిదియెఘలం బా చీనొక్కయు మెవ్వ • రైనవినవో
వీచేప్తలనిందింతురు వాచాఁడుఁడవగుడె దనుజ • వల్లభుఁడ్రౌలక.
దనుజులపాలి స్వర్ధ్రుమము • దర్పితదుష్టసురేంద్రకాననం
బునకు దవానలంబు పరి • పూతయశోద్రవిజార్జనంబు సా
ధనము మదీయ బాహు • జనితంబగు విక్రమమీ వెఱింగెఱుం
గనిగతిఁ బెక్కిదేల నిను • గౌరవబుద్ధివహించి పిల్చినక.
కరవాలం బొకక్రేలఁ గైకొని మహా • గ్రంధైన డాలొక్కచే
తరహింపక రణరంగమధ్యమున ను • ద్యద్భాషకొటిప్రభా
బ్యుజ్జగ మించి వెలుంగు నన్నెదిరితా • బోటొక్కగానేర్చునే
హరియేనిక గిరియేని వ్యర్థముగ నే • లా పల్కెదో పుత్రకా.

ఉ॥ వెన్నుడు వెన్నుడంచు బది • వేల విధంబుల బల్కెదేటి కా
వెన్నుడు గిన్ను డాజి దొలి • వేలుపుమూడులు నిర్జదావలిక
బన్న మొసర్చుపట్ల దన • బంటుతనంబును జూపనేచ్చి నే
సన్నపువాని నున్నతుల • సన్నిధి జెప్పిన కార్యముండు నే.

చ॥ చిలుతవునీవె వాచెటుల • జెప్పిన నట్టులె నేయుచుండు గా
కెలుగఁగ శక్యమానె యను • రేండ్రుల వృత్తము నీకు రక్కసులే
చెఱుగొని వేల్పుకన్నియల • జెచ్చెఱుదెచ్చెడు వేళనైనఁ గ
చ్చుఱు గరివేల్పు వారికయి • యా దిలిజావలి మోహరించెనే.

తే॥ నిగహానుగ్రహ సమధుక • నిఖిలలోక పాటు నను గొల్చి సౌఖ్యంబు బడయ
చెడఁదలంచెద వేటికి • జెఁటియైన యసురనైరిని గొప్పవా • డనుచుబలి.

తే॥ పట్టివోటఁబంచ • వర్షంబులుగలట్టి బాలకుండవగుట • బ్రతుకుఁగంటి
వెన్న డేనియింక • నీరీతిఁ బలుకక మనుమపామ్మునీడు • జననికడకు.

చ॥ ఆని యహంకారంబు పెంపున నొడలెఱుంక రోధారుణితలోచనండ్డె పలుకు
కుని పలుకులు చెప్పును ములుకులై బాధించినను గలంగక ప్రహ్లాదుండు మరల
విద్వేషి కిట్లనియె.

క. జనకుడవు వయోవృద్ధుఁ డవనితరసామాన్య విక్ర • మాధ్యుడవుమనీ
సినికరముఖ్యుడవీవిట్లను టుచిరమె • సాధునైన యాత్మజాతీడక.

క. నావంటి పామరావలి కేవిధముగనైన మాగక • మెఱిగించుట లే
కీవిధి నాడుటతగునే నీవెఱుగని ధర్మమేది • నిర్వరజైరి.

క॥ సర్వజ్ఞుడు సర్వేశుఁడు సర్వాత్ముడైనవాడు • జలజాత్ముడుగా
కుర్చినోక వేల్పుగలడే దర్శ్వరశయనుదూర • దగునేతండే!

మ॥ పరయోగీంద్ర మమోవిహారి కరుణా • వాసంబు లక్ష్మీ మమో
హరుఁడార్ధావని తత్పరుం డఖిలలో • కైక ప్రసీపంబు శ్రీ
హరి యాదేవు మహాత్వముక దెలియఁగా • నొనే యసన్మాగక సం
చరులై మాయదరింపలేని ఖలు లే • శాస్త్రంబులక నేర్చినక.

ఉ॥ కల్లజగంధైత్యమని • కాలునితత్వ మెఱుంగలేక తా
రిలని యాబుఁడిడ్డలని • యెంచు చొనర్చినదే యొసర్చుచుక
దెడ్లెడి దుష్టులా సకల • దేవకిరీట మణిమయూఖ సం
పల్లలితాంఘ్రియైన భగ • వంతు రమేశు భజింపనేర్తురే.

ఉ॥ వీరలు వారలంచు నొక • భేదముఁ చిత్తమునక వహించి దు
ర్వార భవోరుపాశముల • బద్ధులనై సరియించు దుష్టులే
తీరునఁ గాంచనేర్తురు వి • ధి ప్రముఖాఖిల దేవసంసయా
ధారుని యోగిరాడ్పూదయ • తామరసాగ్రవిహార నీశ్వరుక.

౯॥ కామక్రోధముఖాదివర్గముఁ దిర • స్కారంబుఁ గావింపలే
శేమోచేసితి వెద్దియోసలిపి తం • చీమాడ్కి గాగాంధర్వ
సామంబుకొవిడి పల్కెనేల దనుజే • శా? సర్వముకా నీరద
శ్యాముండైన మురారి ప్రోచుననుచుకా • జర్చింప కింతేనియుకా.

౧॥ సకల జగన్నియంత మురసం • హరుఁ డీశ్వరుఁ డాదిదేవుఁ డ
య్యకుటిలు నాశ్రయించి పర • మార్థముఁజెంది తరించు త్రోవఁ గా
నక ఖలులై చరించుచు స • నాతనధర్మమువీడునట్టివా
రికిఁ గమలామనోహరు హ • రికగను నేర్పు పాసంగునే యిలకా.

౨॥ శను వనయంబునిల్వదు ని దాసుమరీచికలట్లు సంపదల్
మనుజున కాసఁగూర్చు నభి • మానము చావదు దుష్టసంగతికా
దిదినమత్తుడై యభిల • దేశములకా జరియించి వృద్ధుడై
యనయముఁబూని మృత్యుముఖ • మందుఁబడుకాగద మానవుండొగికా.

౩॥ ఎందఱు దానవేశ్వరు ల • సీసపరాక్రము లీసము ద్రకాం
చిం దుదముట్టనేలరొ య • శేషసురప్రకరంబుఁగెచ్చి సం
క్రందను వైభవంబుఁగొని • కంటకులై చరియించుచుండు వా
రందఱ నాజిఁ గూల్పఁడొ మ • హాత్ముఁడు వెన్నుఁడు దానవాగ్రణీ!

౪॥ అని పలుకు కుమారునిపలుకుల కులికి తొలివేల్పువలఁతిబొమలు ముడివెట్టుచు దం
తంబులు గీటుచ్చు హుంకరించుచు దండలాడిత మహాకాలసర్పంబుమాడ్కి
నిట్లనియె.

౫॥ ఏమని బోధించితి నపుడేమని పల్కంగఁగడఁగి • తిప్పుడు కులముకా
నీమంబును బాటంపక ధీమహితులమ్రాల నిట్టి • తేకువ చనునే.

౬॥ బాలుఁడవే దురాత్ముఁడవు • పల్కెదవేటికి సిగ్గులేక నా
మ్రాలనెవారొ చెప్పిరని • మూఖుకాడవై యొకస్వల్పం గూర్చి వా
చాలత మేలొసంగునె ద్వి • షచ్ఛరితంబులు బల్కు గూడునే
శీలము గాలముకా గణన • నేయకవతికలు టహామేధకా.

—♦ హిరణ్యకశ్యపుఁడు ప్రహ్లాదుని దండించుట ♦—

౭॥ తండ్రిమాటవినక • ధర్మపు విడనాడి పగతుబంటువోలె • బొగడుచుంటి
వెనఁడు నీకుఁజెప్పె • నీసాహసంబేల కలిగెఁ దులువవైతె • తెలివిలేక.

౮॥ వెన్నుఁడట మన్నెకాఁడట క్రన్నననాలని భజింప • గానెల్లరకుకా
బున్నెము లభించునట తన కన్నివిధంబులను సాయ • మగునట నతఁడుకా.

క॥ ఇదియా నీ చదివినచదు వదరక నామోలఁబలుకు ♦ టా వైరి కథల్.
విదితంబయ్యెను నీమతి తుదముట్టెను నీదుబ్రదుకు ♦ చుష్టకుమారా.

చ॥ అదితికుమారులందఱు భ ♦ యంబున నలైకలందుఁ బాఱబె
న్గనఁగొని శత్రుసంతతులఁ ♦ గాటియవెట్టుటా దానవాళికె
ముదముచెలంగునట్లు సుర ♦ భోగముఁ గూర్చుటా లేక తండ్రితో
నెదిరివచింతు నేల గుణ ♦ హీనుడవై సభలోనఁ బుత్రకా.

క॥ జనకుఁడువిరోధియైనా జనని విషంబిడిన నృపతి ♦ శాసింపదలం
చిననడ్డునేయువారెవ రని తిలఁపవదేల దుష్టుఁ ♦ డా యింతుకయొక.

ఉ॥ అంతకుఁడైన నాయెదుర ♦ నొదలవాల్చి భయంబు పెంపునక
స్వాంతము తత్తరంపడగఁ బల్కుఁగనేరఁ డొకింత దేన తా
కాంత కిరీటకోటిపరి ♦ కంపితపాదుడనైన యట్టి నా
చెంతనె సహసంబున వ ♦ చింపఁగఁ బూనితె నైరివణక నల్.

క॥ హరుడవొ నైశ్వానరుడవొ పరుణుడవొ కుబేరుడవొ ప ♦ వనుడవొ నీవి
ట్లరివొర్డండ విఖండన గురుడగు దనుజేంద్రుమోలఁ ♦ గొనకొనిపలుకక.

మ॥ దనుజాధీశ్వరుఁడైన నేయకిటులక ♦ దర్పంబునక బల్కునిక
దనయుండేయని బాలిబూనకయ యే ♦ తద్దానవుల్ గన్గొనక
విను శిక్షించెద నడ్డువారెవరొ రా ♦ నీవెన్నుఁడో గిన్నుఁడో
ధనదుండో గినదుండొనై ఋతియొ వా ♦ త్పల్కుఁబు జెన్నార్కగళ

న॥ అని దానవయోధులంగంచి దారుణంబుగ నిట్లనియె.

క॥ అనుకంపనీయుడీతం డని యెంచక పీని దర్ప ♦ మడగించుడు శూ
లనికాయంబులఁ గ్రుచ్చుఁడు తన దుర్వాదము విడుచు వి ♦ ధంబుననింకక.

ప॥ అని యాజ్ఞాపించిన గ్రూరులగు నన్యమరులెల్ల బాటుండని బాలి దలంపకయు,
స్వామి పుత్రుడని భీతికయు, శాంతుడని సానుంబు బూనకయు ధర్మజుడని
దుష్కర్మంబు మానకయు బ్రహ్మాదు ననేకవిధంబులఁ బీడింపఁదొడఁగి రయ్యవన
రంబున నాయర్చకుండు.

—♦ పృథ్వుడు భగవంతుని స్తుతించుట —

మ॥ హాసినారాయణ పుండరీకనయనా ♦ యుగబోధిక న్యామసౌ
హరసర్వేశ్వరదానపాంతక మహే ♦ శా భక్తరక్షాకరా
మరవిధ్వంసకలోకపాలక జగ ♦ త్పూజ్యాసురేంద్రప్రియా
పరమేశాయనిపల్కుఁగాని విలసిం ♦ పకబో డొకింతేనియుక.

సీ॥ పిలిచినంత నె మాటు • పలుకుదంచుతలంచితిని నీవు వినిపించుకొనవదేల
చేయొత్తి జోహారు • చేసినప్పుడెసీకు దయగల్గుతుండునా • దైత్యహరణ
భక్తులపాలిటి • స్వర్గమంబువుకదా యేడనున్నాడవో • యీశయిపుడు
కమలాక్షనీప్రాపు • గాదని యితరుల నాశ్రయింతు నెకల • నైనఁగాని
వెడగురక్కఁకుండు • వీరగక నన్నిట్లు బాధనేయఁ దొడఁగె • బనికీమరి
యింతమాత్రముననె • యీశ్వరనీపాద కమలసేవవిడువ • గలనెనేను.

చ॥ ఎవని కృపావిశేషమున • నీజగముల్ జనియించుచుండునో
యెవడడవిక గృశించు బల • హీనులకెల్ల బలంబుఁగూర్చునో
యెవని దలంచినంత విష • యేచ్చ దొలంగునో యట్టి దేవుఁడే
ప్రవిమలబుద్ధిగూర్చి యను • రక్షణ జేయునునాకు దిక్కిగుఱ్ఱ.

ఉ॥ పాపభయంబులేక తమ • బాహుబలంబునె విశ్వసించి యే
పాపమెఱుంగనట్టి బుధ • వర్గము బల్మినిబట్టికొట్టి సం
తాపముగూర్చు దుష్టులను • గానవధించుచుండు నెవ్వఁడా
శ్రీపతి నాకు సాయమును • జేయ నుపేక్షవహింపఁ డెన్నడుఁ

కా॥ ఏత సావరజంగమాత్మక జగం • బేదేవు సంకల్ప సం
జాతంబై స్థితిగాంచి నాశమగునే • సర్వసహాధీశు సం
ప్రీతిక జిత్తుములక భజింతురు ముని • శ్రేష్ఠుల్ గుణాధారు భా
వాతీతుక సురవంద్య నాప్రవిమలుక • భ్యానింతు నెల్లప్పుడుక.

సీ॥ జలజాక్ష నీకృపా • జలదంబువహింప నఘతాపమెల్ల జ • ల్లాటకున్నె
పరమేశనీమంత్ర • పారామృతముగల్గ త్సుత్తిపాసల బాధ • స్రుక్కునున్నె
దనుజారి నీభక్తి • యనునిధానంబుండ ఘోరదారిద్ర్యంబు బాటకున్నె
యమరేశ నీ సహ • యమను తేజంబుండఁగారింతునే యంధ • కారపీడ

జలధికన్యామనోబ్ధ భా • స్మర భవత్ప్రతాపమనియెడు దివ్యమా • తరణియుండ
దాసవాసీకరచిత బా • ధా ప్రవాహ మిపుడ దాటకయుండునే • యింకనేను.

చ॥ అని పరమాత్ముండగు దామోదరు ననేకవిధంబులఁ బ్రార్థించుచు క్రూరరాక్షస
కృతంబులగు హింసాకృత్యంబులకుఁ దలంగకున్న యయ్యగృహునిఁగాంచి గోపాతి
రేకంబున గద సారింతుచు హింసాకృత్యశ్యపుండు.

చ॥ ఒకకుల ముద్ధరించుటకు • నొక్కనిజంపుట పాతకంబుగా
దొకపురరక్షణంబు కొల • కొక్క గృహంబు ద్యజంపవచ్చునం
చకలుపచిత్తులైన ఘను • లాడుదు రట్లగుటక భవాదృశుక
వికటు నధించి పౌరుషము • నిల్పుట యహంము నాకుఁజూడఁగక.

తే॥ తనయుండవలించు నెంతజె • ప్పిసను వినక ప్రేలేదేమిటి కిట్టుల భీతివిడిచి
ప్రాణములయందు నీ వాసఁపడుదు వేని శరణు వేడుము దనుజేంద్రుఁ చరణములను.

క॥ నావచనము లాలింపక కావరమున హరియొ డిక్కు • కాంగలడనుచుక
దేవారిమ్రోలబుల్కెదవే వెన్నుని జూపనేర్తు • వే యిచ్చోటక.
ప॥ అని పలుకుచు గదఁ గైకొని యటనున్న యొక్క యుక్కుకంబమునఁ గొట్టిన.

—• నృసింహవిర్భావము •—

నీ॥ ప్రశయార్కణోటి ప్ర • భాపటలము వోలెఁ దనుకాంతి పుంజంబు • ధరణివెజ్జ
బ్రహ్మాండ భాండంబు • బ్రద్దలుగాఁ జేయు నతుల కంఠధ్వని యతిశయింప
సానపట్టిన క్రక • చంబులమాడ్కి భీకరములగుచునఖా • గ్రములు చెలఁగ
గంభీరపర్వత • కందరంబట్టుల వదనగహ్వరము క • స్పట్టుచుండ
నిడుదకోటల మెటుఁగులు • నెగడదిశల దిగ్గజప్రకరంబులు • మ్రొగ్గిపడగఁ
జూపలుల గుండియలు నెల్లజూఁగొనుచు నిర్గమించె స్థంభమునుండిఁ పృథురీయత్నము
క॥ ఆకరణినిర్గమించిన రాకాసులగొంగఁ గని హి • రణ్యకశేపుఁ డు
ద్రేకంబున వచియించెను భీకరవచనముల లోక • భీకరుడగుచుక.
క॥ ఈ వెడగువాని బ్రోచుటకైవచ్చితె వెన్నుండవె య • హంకారాంధుం
డై వీడు పిలుచుటయు నీ వీవిధి వచ్చుటయు నాకు • హెచ్చరికయగుక.
క॥ నరుడవొ మృగమవొ నీవీకరణిక జనుచెంచుటేల • ఘనదోర్నండ
స్ఫురణ నెలయ దనుజేశ్వరు కరవాలంబునకు నోగ్వ • గలవే యాజిక.
ఉ॥ పౌరుషశాలివేని పరి • పంథికులాచల వజ్రమైన మ
ద్యూరి గదాహతిక నిలిచి • పోరజయించుట యర్హమానుగా
కోరి నురాధమా యిటుల • నూరక భీకరరూపమూని డు
ర్వార పరాక్రముండు వలె వచ్చినయోధులు నిన్ను మెత్తురే!
ఉ॥ సంకరరూపు దాలుచుట • సాగదునాకడ నెప్పు డిట్లె యే
వంకరవేసమో గొనుచు • వక్రండవై చరియించుచుందు వే,
వంకరుఁ బాతీనక విడ క • వారితరీలి వధింతు నిన్ను ని
శ్చంక నెదిర్చి యాహవము • సల్పెదవే యొక పోటుబంటవై.
ప॥ అని వచియించుచు.

క॥ గిరగిర ద్రిప్పుచుఁ బెద్దద సరహరి పత్నస్థలంబు • నక వాఁకెడు న
ట్లురువడినైచిన నాతఁడు కదమున నద్దానిఁ బట్టి • కనలుచు విటివెక.

—• నృసింహమూర్తి హిరణ్యకశ్యపుని వధించుట •—

ప॥ అట్లు విటిచి నృసింహదేవుం డుగ్రుండై భుజంగవల్లభు నొడిసి పట్టుకొను పడు
స్వామివోలె దురాత్ముండగు హిరణ్యకశ్యపుఁబట్టి యుత్సంగంబునఁ బడవైచి

కృపాణంబులకైవడి తీక్ష్ణధారావంతంబులగు కరరుహంబులచే నాతని వక్షకవాట విపాటనంబుఁ గావించి చిమ్మనగ్రోవిచేఁ జిమ్మఁబడునట్లు వెడలు కవోష్ణంబగు రుధిరంబు ద్రావి భయంకరుండై బామలు ముడివెట్టుచు దంతంబుల గీటుచు సటలు విదిలించుచు ప్రళయకాల జలధరంబు భంగి గర్జించుచు నల్లిక్కుల నట్టై చూచుచు హుంకరించుచున్న యమ్మహాదేవు నుగ్రస్వరూపంబుఁ గాంచి కాంచనగర్భాదులు పడంతుచుండి రంతిపరమభాగవతోత్తముండగు ప్రహ్లాదుండు.

మ॥ శ్రుతిసంతానము సంతతంబు నిను ని • దుఃష్టంబులౌ ఋక్కులక్ వితతంజౌ పరతత్వమంచు బలుకుక్ • విద్యాగమలైక్ జగ త్పతివీవంచు భజింతు రాత్మలభవ • తాన్నిధ్యమే నామ ని త్యతమోఘ్నంబని కొల్తు నెమ్మది నృసిం • హ భక్తకల్పద్రుమా!

॥ నీవలనఁ బుట్టు పెరుగును నీవలననె లయమునొందు • నిఖిల జగంబుల్ దేవా తావక నిర్మల సేవాకృత్యంబును దయ • సేయంగదవే.

ఉ॥ నీవుసహస్రపాదుండవు • నీవపరాత్సరమైన బ్రహ్మముక్ నీవ సహస్రబాహుండవు • నీవలనక బ్రభవించు లోకముల్ దేవ భవత్కృపాకలన • దివ్యలక్ష్మి విజయంబు గల్గె నీ పావన దర్శనంబు మెయి • పాపములుక్ హరియించె నాయెడక

ప॥ అని స్తుతించె సంత బ్రహ్మాది నిర్జరులు నొకింత స్తైర్యంబుఁబూని.

— దేవతలు నృసింహదేవుని స్తుతించుట —

సీ॥ నూలంబులందున • నూలంబగుదువీవు నూత్నంబులందున • నూత్నమివు జ్యోతిస్సులంబరం • జ్యోతిస్స్వరూపివి నాగతీతంబగు • బ్రహ్మమివ యాలంబరహితుండ • వాలంబనము నీవ యజ్ఞభోక్తవు నీవ • యజ్ఞమివ సవన ఫలప్రదస్వామి వీవ సమస్త ధర్మంబు లీవవే • దంబు నీవ దృష్టదానవకల్పితా • నిష్టసకల కష్టసంతతిఁ గుండెడి • క్రతుభుజులకుఁ ద్రాతై మినహూర్మవ • రామానారసింహరూపంబులక్ గాంచి • చెలగితివ.

ప॥ దేవా ! సమస్త జగదాధారండవగు నీవు ద్విజశాప చ్చలంబున నిట్లనతరించితివి గాని యీ ప్రపంచంబున నీకన్న నన్యంబుగలదే. త్రిమూర్తి స్వరూపుండవగు నీ వీ భయంకర రూపం బుపసంహరించి భూతకోటిని రక్షింపుమని యనేకవిధంబులఁ బ్రాధికంచి రైనను.

మ॥ బలగోర్ధత దుష్టదైత్యకుల రా • ద్వక్షస్రవ ద్రక్తసం కలితాంగుండయి భీకరాస్యుడగుచుక్ • నిర్వించి లోకంబులక్

గలఁచుకొని నృసింహదేవుఁడు జగఁ ♦ త్కళ్యాణముకొ గూర్చుకొ
దలఁపండయ్య నిదేటి పాతక మొచి ♦ త్రంబాగదా చూడఁగ
చ॥ జలరుహనాథుఁ డవ్విధిని ♦ శాంతముఁ బూనక యుగ్రుండై ధరా
వలయము భీతిఁ గొల్పుటయు ♦ వారిజ సంభవముఖ్యులైన వే
ల్పులు భయమొంది యేకరణి లోకముఁ బ్రోవఁగలారమో యటం
చలజడి నొంది శంభుఁడై మ ♦ హాత్ముఁడు గాఁచునటంచు నెంచుచుకొ.

—♦ దేవతలు నృసింహాద్రి కోర్వక యీశ్వరునితో మొర వెట్టుట ♦—

మ॥ అనఘా నీవు పరాత్పరుండవగు ద ♦ పైశ్వర్యముల్ నీయెడక

జననంబుఁ జరాచరంబగు జగఁ ♦ జ్ఞాలంబు రక్షింపఁ గ
ల్లిన దేవుండవు నీవ నీ చరణముల్ ♦ గీర్తింపఁగఁ గల్గు పు
ణ్యనికాయంబున కేము పాత్రులముగా ♦ మా సౌఖ్యసంధాయకా!

క॥ ఏదోసకారయొనక నీ దాపునజేరునేని ♦ నిఖిలజ్ఞుండై
మోదంబుఁ జెందు నెప్పుడు సాదితరిపులోకయాశ ♦ చంద్రార్ధధరా.

క॥ అనుచుకొ భూతగణంబులు వినుతింపఁగ మందరాద్రిఁ ♦ బృన్ధీధర రా
ట్టనయఁ గలిసి విహరించెడి యనఘుని హరుగాంచు కోర్కె ♦ యాత్మలఁజెలఁగ.

వ॥ భయసంభ్రమంబులు బెనఁగొన నగ్గిరివరశిఖరంబున కరిగి సాష్టాంగ ప్రణామః
బాచించి.

మ॥ పరమేశా నిను నిట్టివాడవని చె ♦ ప్పకొ నేర్తుమే యీ చరా
చర భూతంబులు నీ శ్రుతుల్ స్మృతులు శాస్త్రంబుల్ బుర్రాణంబు లీ
శ్వరు వణింపఁ దరంబుగాదని వచిం ♦ పకొ శాశ్వతంబైన నీ
చరణాచారవ్రత మొండు దక్క గిరిజే ♦ శాచీన సందక్షకా.

వ॥ మయస్కరుండును, విశ్వరూపుండును త్రిమూర్త్యాత్మమండును సంత కాంతమ
డును శర్వండును హిరణ్య బాహుండును, హిరణ్యపతియు నగు నీవు నమస్కరిం
బని నమకచమాకంబుల ధ్యానించి.

చ॥ దితితనయుండు మాయెడలఁ ♦ దీఱని దోషముఁ దాల్చి యుద్ధతుం
డతుల బలాన్వితుండయి య ♦ హర్షతి తేజమునకొ జెలంగి లో
కతతిఁగలంచుచుండగ న ♦ కారణమైన తదీయ తేజముకొ
గ్రతుభుజా లోర్వలేక యొడి ♦ కంబున వెన్నుని చెంతకేగినకొ

క॥ ఆతఁడు కరుణాన్వితుండై తిరహితుండై చరించు ♦ నిర్జరవైరికొ
ఖ్యాతపరాక్రముఁ గూర్చుకొ భూతలి నరసింహరూప ♦ మును దాల్చినొగి.

- || కలుషవర్తనుడగు • కనక కశిపుఁ బట్టి యతని యురముఁ బేల్చి • హతునిజేసి
యును నృసింహదేహ • మును సంహరింపక యురక బాధనేయు • చుండెజగము.
- || ఆసుర కృతార్థి నాసెనను • హాషముఁ జెందెడి నంతలోపలక
చాసఁగె నృసింహబాధ మము • బ్రోవఁగ నేర్పుగలాఁ డెవండో లో
క సమితి యిట్టి కష్టములఁ గాంచి కృశింప యుపేక్షఁ జేయు టో
యసమ శరారి నీపఁ దగు • నా జనకుండపు గాదె సృష్టికిక.
- || తల్లి కూర్మిలేక • తనయుల బాధింపఁ దలఁచునేని జగతిఁ • దండ్రుగాక
పలుల కెట్లు దీర్పఁ • దరమా నృసింహకృతార్థి మాన్య నీక యహామగును.
- || ఈ యాపత్కాలంబున నేయుపకారం బొనర్తు • వెటు బ్రోచెదవో
పాముని యిడుమలఁ బడియెడి నీ యమరావళికి శరణ • మీవమహేశా.
- || అని దీపంబుగఁబల్కిన సానుకంపుండై పరమేశ్వరుఁడా గీర్వాణగణంబుఁగాంచి
యిట్లనియె.
- || ఆరుగుడు వేల్పులాగ భవ • దర్శము నేనిదె యేగుడంచెదక
మరెపురక పాసమున • సొక్కి జగంబుల నేచుచుండు నా
మహరి సంహరించెదను • నాకులకుక హితమైన త్రోవఁ ద్రి
మృరుటయెగాదె నాకుఁ బర • మంబగు మోదముఁగూర్పు నెప్పుడుక.
- || అని వనియించి శైలతన • యాపతి యప్పుడ నారసింహ రూ
పనికృతిఁజేయు వాంఛ తన • స్వాంతమునక సృరియించె వీరభ
ద్రుని ప్రశయాకరక నిభిల • దుష్టనిశాటహరుక మహాబలుక
ఘనవిర భైరవాకృతిఁ • ఖండ తనుద్యుతి నిర్జతార్కునిక.

— శరభావతార ఘట్టము. —

- || కట్లు రుద్రుండు స్వీయ భైరవరూపుండగు వీరభద్రుని సృరించిన నాతండును నృసిం
హరూపులును నట్టచోసయుతులును నయి నలుదెసలక బరుగిడు ప్రమథగణంబుల
తోడను ముదాన్వితులై యంతంత నృత్యంబుగావించు వీరులతోడను గూడి,
కల్పాంతజ్వలనజ్వాలావిలసల్లోచన త్రయుండును గృహీతశస్త్రుండును, బాలేందు
మండిరి శిరోభాగుండును, బాలేందుద్వితయాకారతీక్షణదంష్ట్రుంకురద్వయుండును,
ఆఖండలధనుఃఖండ సన్నిభభ్రూలతాయుతుండును, మహాప్రచండహుంకార బధిరీ
కృతజిహ్మఖుండును, నీలమేఘంబున భీకరకేళుండునై యరుదెంచి.
- || కరములమోడ్చి మొక్కి నీతి • కంఠునకుక గిరిరాజపుత్రికిక
గరమునయంబుదోపఁబరి • కంపితగాతుఁడునైవచించుమో
పురహరలోకనాథ సుర • పుంగవమదిక త దుష్టదైత్యభా
ష్కరశశివహ్నినేత్ర ముని • సన్నత వందనముక గొనంగదే

- క॥ నీయున్నేచనిమేషము లే యేతల్లాకవిగమ , సృష్టలగును ప్రా
లేయకొకావతంసా కాయజమదధంగనిర్వి , కల్పమహేశా,
తే॥ ఏమికారణమున , నిత తీనన్న బిల్వించునవసరము జ , నించెనెట్టి
దుష్టచిత్తుగూర్చి , తోయజభవభాండములకు ముదముగూర్చ , వలయునిత్తుడు.
చ॥ ప్రళయముగల్గలేదనల , భాస్కరదీప్తిశమింపలేదు దు
ష్కలిజనియింపలే దఖిల , కానకసంతతి దావ వహ్నిచే
మలమలమాడలేదు పుర , మదకనయేమిటి కిప్పడే ననుక
లిలిచితివాజ్ఞనేయగదె , భృత్యుశకుగరుణాన్వితుండవై
క॥ అనిపలుకు కొడుకుపలుకుల వినినటలాక్షుడువచించె , వీరవినగదే
దనుజవధమివనుగొని యవ్వనజాక్షుడు నృహరిరూప , వైభవుడగుచుక
వ॥ ఆతిథయంకరంబగు తేజంబుదాల్చి లోకంబుల వ్యాకులంబుఁ గావించుచున్నవా
డట్లగుటనీవరిగి నృసింహగ్నిజల్లార్చిరా నవసరంబుగల్గె గావున నిటు వినుము,
క॥ సామంబై సర్వమూలము సామమునై సర్వయత్న , సాఫల్యమగుక
సామాయధముగలాతఁడు భూమిపయికి సకలజయము , బొందుకుమరా!
వ॥ శత్రువిజయకాగణంబగు నుపాయచతుష్టయంబున సామంబు కాద్యసాధనంబు గా
భూతదయాపరులగు యోధులు విగోధినిసాధించుటవసరంబగుపట్ల సామంబు
యుపయోగింతురదిగావున,
తే॥ తొలుత సామవాక్య , ముల నీతిగఱపి నృసింహు నుపశమింప , జేయుచుత
వివశయండునేని , భీకర మామక భైరవాంశజాపి , ప్రతిఘటించు,
తే॥ స్థూలనూత్మతేజంబుల , స్థూలనూత్మ దేజములసంహరించి నిస్తేజుడైన
యతనికృత్తియుమతీయునాశ్రయంబుఁడెమ్ముపామ్మురణమునభయముఁగైకొమ్ముర
తే॥ అని ముదలయొసఁగింపవిన ఘనుఁడాతఁడు శాంతమూర్తి , గైకొనివేగ
జనియె నృసింహునిసన్నిధి కనఘులకాతంక మెందు , నైనఁ గలుగునే.

— వీరభద్రుండు నృసింహమూర్తికి నీతిగఱపుట. —

- వ॥ అట్లు జని వీరభద్రుండు నృకేశరింగాంచి శమంబున నాతని నుపసంహరింపదల
యట్లనియె.
చ॥ జలజాక్షా యిదియేటిధర్మము జగ , తౌఖ్యంబుఁ గావించఁగా
వలదే లోకహితంబుఁ గోరి ప్రతిక , అప్పంబు నయ్యెవిధం
బుల నేదో యొకరూపమాని కలుషా , త్మల్ దుష్టులైనట్టి దై
త్యుల నాశంబొనరింపవే మనుపవే , యుర్విస్థలిక గూర్చిమై.

క॥ నీవంటినాడె యివ్వధిఁ గావించిన నెవఁడు బ్రోవఁ గలుగు సకల మా
నీవివ్వమెల్లను భవ త్రాపవీణ్యమువలనఁగాదె , బ్రతుకుచునుండుకా.

కా॥ మినాకారముఁదాల్చి సోమకునిఁ బే , ర్మికావీడి చెండాడి వే
దాసీకంబును బ్రోవవే జలధిమధ్యంబందు , గూర్మాకృతిఁ
నానాదైత్యనిలింపులుఁగొలువ నా , నందంబునకా సందరం
బునకా లేదె హిరణ్యనేత్రుఁడను దై , త్యుక జంపవే పోత్రివై.

ఉ॥ కాంచనగర్భదత్తవర , గర్వమునకా వసుధాతలంబు బా
ధించు హిరణ్యకశ్యపు వ , ధించుటకై నరసింహరూపముఁ
గాంచుటయొప్పెఁగాని కల , కాలము భీకరమూర్తిఁ వంచువం
చించుటబహుకా మేజగము , శ్రేయముగల్గునేనీకు నీపయికా.

తే॥ జగములకుఁ గష్టమెప్పుడు సంభవించు నప్పుడవతారముధరించి , యహమామైన
యుపకృతినొనర్చుచుండెద , వోరమేళ యీ వెలుంగనియర్థము , స్నేధిరిత్రి.

క॥ కావున నాపలుకుల సంభావింపఁ దలంతువేని , భయదంబగునీ
తావకమూర్తిని సంహృతిఁగావింపుము లోకవితతిఁ , గావుముకరుణకా

తే॥ ఇదియయీశ్వరేచ్ఛ , యీరీతిఁజేయుదువేని నీకునాను , హితముగలుగు
కాదయేనియనుప , కారవంచుచునిన్ను దలఁచికంఠుఁడాత్మ , నలుగునింక

—, నృసింహమూర్తి పీఠభద్రుని దిగస్కరించుట ,—

మ॥ అనుచుకా శాంతమునకా వచించిన నృహ , ర్యక్షుండు రూక్షేక్షులుం
డును బాదాహతకాలపన్నగనిభుం , డుకాగంపిత స్వాంగుఁడుకా
గనదుద్దండ భయంకరాస్త్రిఁడునునై , కాలాంబుదాభీలగ
ర్జనముంబోలె ధ్వనించుచుకా బధిరితా , శాసంచయుండై వెసకా

కా॥ ఓరీ యెవ్వడవీవు నీవిటులనే , దోపల్కుచున్నావునో
రూరకావచ్చిన త్రోవబామ్మనను , నెట్లుఁహించిగర్వింపితి
లేరేనీసహారలొకమున నీ , లీలకావచింపగ దు
ర్వారకోధవతంసితాంగుఁడునృహ , ర్యక్షుండు సామాన్యదే.

చ॥ ఇదెకనుమోరిదుర్హృదయ , యెల్లజగంబుల సంహరింతు న
న్నెదిరియెవండునిల్వఁగలఁ , డియ్యెడ లోకహితాహితంబులకా
బాదలగఁజేయుకర్తమును , బూనిచరించుచునుండునాకునై
యిదియిదియంచుకా నెన్నదర , మేరికిమాటికిఁ బల్కనెటికికా

మ॥ ననుశాసించెడు వాఁడుగల్గఁడుజగ , న్నాధుండమద్భావహుసం
జనితాభీల పరాక్రమావలమునకా , సర్వం సహామండలం.

బును భస్మంబొనరింప నేర్తును సుఖం ♦ బుక గూర్పగానేర్తు లా
కనికాయంబునకే దలంచినటులే , కాదాయగుక సర్వముక .

సీ॥ మదసుగ్రహమున స ♦ మర్యాదముగసమ స్తము ప్రవృత్తి ♦ నివృత్తి నమరుచుండు
సర్వశక్తులును మ ♦ చ్ఛాసగబునజేసి యందందు వతికంచు ♦ నహరహంబు
నెల్లవిధూతుల ♦ కేన యీశ్వరయడ మత్తే జోవిజ్యంభితం ♦ వీ జగంబు
పరమార్థవిదులు దే ♦ వతలు బ్రహ్మాదులు శక్తి యుతులు మదం ♦ శప్రభవులు
నలుమొగంబులప్రోడమ ♦ న్నాభికమలమున నుదయమయ్యెడ దత్తాల ♦ మునహరుండు
వృషభవాహుండు జనియించె ♦ విశ్వమెల్ల మామకాంశసంభూతమై ♦ మనుసతంబు
తే॥ వనజభవుండు రజోగుణంబునఁ జెలంగుఁ దామసంబున రుద్రుండుఁ ధరిణివెలయు.
నేను నియమింతును జగంబు ♦ తెందుఁగనిన లేదు నాకన్న నితరంబు ♦ లేకమైన.

సీ॥ విశ్వాధికుండనై ♦ వెలయుదునేను స్వతంత్రుండఁ గతకయ్యుఁ ♦ దలఁపహర్త
యును నేన యిది నాదు ♦ ఘనతర తేజంబు శమియింపఁజేయంగ ♦ శక్తుఁడెవడు
కాలవినాశక ♦ కారణంబగునట్టి కాలంబునేనలా ♦ కంబులెల్ల
సంహరింపగనిట్లు ♦ సంచరించుచునుండు మృత్యువునకునేన ♦ మృత్యువగుదు
నాయమగ్రహము కలిమిఁ దోయజాండ భాండములబ్రతుకుచునుండు బలువిధముల
వేల్పులెల్లరుననుగూర్చి ♦ వినుతినేయు చుండుటెఱుంగ వె వీరభ ♦ ద్రుండవీవు.

క॥ నాయెడ నీయొనరించిన యాయపరాధంబుపైతు నింక నరుగు త్వ
ప్రచ్ఛేషుస్కరమగు మత్పదతోయజయ్యగ మాశ్రయించి ♦ వోసమునాయక

క॥ అని సాహంకారుండై యునునరకేసరివచోలి ♦ నాలించిక్రమం
బునవిస్ఫురితాధరుండై ఘనరోషము మిన్నముట్టఁ ♦ గానీరుండుక

చ॥ తేలియవో నీవునీమది వి ♦ ధిప్రముఖాఖిలదేవతార్చితా
మలపద పంకజద్వయను ♦ మాధవుమాధవమర్వివాదమున్
సలుపుటసీతు లెస్సయె పి ♦ నాకిపినాకముతావకో క్తికి
ఫలమొనఁగూర్పజేకలుప పద్ధతిఁగ్రమ్మరు టొప్పు నేధరక

తే॥ అప్పుడప్పుడుతాల్చి ♦ నట్టిరూప ములహరింపఁడ హరుఁడింత ♦ తలఁపవలదె
ప్రాకృతుండునునోలె న ♦ భాగ్యవశత పలికింత నెకలుగునే ♦ ఫలమొకింత

క॥ ఈలీల భీకరాకృతిఁ దాలుచుటకుఁ గారణంబుఁ ♦ తలఁపకయెజగ
జ్జాలముబాధించుటమే లాలావుగలాడననుచు ♦ నంబుజనయనా !

సీ. సంహరరూపుండా ♦ శశిమాలికతననాశంబుఁగాంచెదవు త ♦ త్తుణమనీవు
ప్రకృతివినీవ య ♦ పురమేశ్వరుండుపురుషుండజగద్రక్ష ♦ కుండుమున్ను
తనవీర్యమునునీయె ♦ డనునిల్వఁద్యన్నాభి కమలంబునకాగల్గె ♦ గనకగర్భుఁ
దాతఁడుపంచామ్యుఁ ♦ డై సృష్టికొరకునై ఫాలతలంబున ♦ భవుఁడలంచె

నతనితపము మెచ్చి, యా గ్రామమనొహరుఁ డజుని ఘోరభాగముందు వెడతె
నిదియెఱుంగనేర, కీవిట్లుదూషింపఁ దగు నెబుఘబునిన్ను, నగరెఱెపును
॥ మహాభైరవరూపుండగు పరమేశ్వరునంగ సంభూతుండనై నయ భయంబుల నిన్ను
సంహరింప నరుదెంచితి శక్తి కలాయుతుండవగు నీవు రక్షి విదారణమాత్రంబున శాం
తింపక యహంకారావలేపంబున గజికంచుటుచితంబై నీవిధంబుగన్న కేవలము
సాధుజనోపకారంబెగాక యపకారంబుగూడ నెఱుపుదువని తోచెడిని. నీవు
ప్రస్తువును స్వతంత్రుండవును గావు,
॥ కుమ్మరసారవోలె ముని ♦ గొండ వనించు దునీని ప్రేరణక
క్రిమ్యురుచుందువీ వఖిల ♦ దేశములందున నిట్టి పారుప
త్తైమ్మెట్లనుండి రాఁగలదు ♦ దేవువజేసెనుగాక శంభు నా
కుమ్మర దలంచిమాడుము త ♦ మమ్ముతొలగించనక నృకేనరీ.
॥ కమతత్వమున నతి ♦ క్రాంతధర్ముండనై భ్రమగొన్న నీ కపా ♦ లము హరుండు
హరిలతామధ్య ♦ మందు ధరింపఁడె దంష్ట్రిరూపంబున ♦ ధరణి నెల్లఁ
గలఁచు నీదంతంబు ♦ గనలుచుఁ గైకొని దంష్ట్రి గాఁడెమున్ను ♦ తారకారి
దక్షయజ్ఞంబునఁ ♦ దగనీశిరంబు భిన్నంబుగావింపనే, యంబుజాక్ష
॥ బుప్రండుగాడె వా ♦ ణీధవుండు పంచమశిరంబుఁ గోల్పఁడె, భవునికతన
నిను దధించియ నెడు ముని ♦ యనిజయించి మనుపడే యినియన్నియు, మఱచినావే.

— నృసింహుండు శరభ తేజంబున జితుండగుట. —

॥ అని వచియించు వీరభద్రుని వచనంబులకుఁ గట్టులుక రెట్టింప.
తే॥ అనన్యశక్రోధవివశాంగుఁడగుచు నృహరి ప్రశయ మేఘంబుగజికంచుఁపగిని భూన
భోంతరంబులు బ్రదతా ♦ నటులనఱచు చటై ముతనిపై లంఘించె, నంతనపుడు.
॥ కమపట్టెక బలగర్వితాఖిల విప ♦ త్నధ్వంత కాలార్క పీ
స్తినికాయంబును దండతాడిత కన ♦ చ్చేషోగ్ర సంస్థిప్రవ
దనకాకోల భయంకరంబునయి దు ♦ ధకంఠంబునై వీరభ
ద్రుని రూపంబుడుమార్గ క్షిప్తమగుచుక ♦ రుద్రాంశసంభూతమై.
॥ మఱియు నాదివ్య తేజంబు హిరణ్మయంబును సౌమ్యంబును సౌరంబును నగ్నిసంభ
వంబును చంద్రసదృశంబునుగాక తక్కుంగల తేజంబుల నెల్లఁ దిగ్గిరించుచుఁ బార
మేశ్వరంబై బాహుసహస్రదీప్తంబును చంద్రాధికృతతేజురంబును సమృద్ధిగార్థ శరీ
రంబును సపక్షంబును భీకర చంచునహితంబును నతితీక్ష్ణచూడంస్థింబును వజ్రసన్ని
భసఖాయుధంబును, నీలకంఠంబును మహాబాహువును చతుష్పాత్మును యుగాస్తా
ద్యుత జీమూతభీమగంధీరనిస్వనంబును వ్యావృత్తనయనత్రయంబును విశదదశనకాంతి
సంకలితాధరోష్ఠంబునుహు, కార యుతంబునునై శారభరూపంబునఁగను పట్టుటయు,

క॥ పంచాస్య కర్మనంబున వంచంపంబడినమత్త ♦ వారణమటులక
గాంచనచేబుడగుశరభముఁ గాంచివినష్టబలుండగుచుఁ ♦ గంపితుండయ్యెన్
తే॥ భాస్కరుని చెంతశలభ విభ్రమముఁబోలె శరభసన్నిధి నృహరిప్రభాతుండయ్యెన్
నయ్యవసరంబునన్ నిర్జ ♦ రాశియెల్ల గగనభాగంబునందుండి ♦ కాంచుచుండె.

ఉ॥ ఆతతపక్షపాతమున ♦ నదులుఖండము లొంచుగూలఖ
ద్యోత నిభప్రభాదనరి ♦ యుత్కటమైన ప్రదీపరీతిను
ద్ధూతముగాఁ దరువజము ♦ తోడనెయానృహరీంద్రునాభివి
ఖ్యాతనిజోరుపాదమున. ♦ నల్లనఁబట్టుకొనెన్ మహారుషక

ప॥ ఆట్లుబట్టి పుచ్చంబునఁ బాదంబులు మెలియుచు బాహువులచే బాహుమండలము
నొక్కచునురమున మోదుచుఁగాలోరగంబును వైన తేయుండట్లంతరిక్షంబుననుకొని
చని కందుకంబునట్లెగురఁగొట్టుచు నూర్ధ్వంబునకెత్తుచుఁ గ్రిందబడవైచుచుఁ బాద
లాదనంబు గావించుచు ననేకవిధంబుల హింసించు శరభంబుఁగాంచి భీతుండై
నృహర్యక్షుండు.

చ. పదనము కాంతిహీనమయి ♦ వాడెను చెమ్మగిలెన్ శరీరమా
పదఁగొనిస్వాంతమట్టెయప ♦ వారితమయ్యెను గాలుసేతులుక
గదలవు కన్నులుండియును ♦ గానఁగలేడు ప్రశాంత లేజుడ
య్యెడనకనూహ్యమైనదుర ♦ దృష్టము శరభమై చెలంగుటక

ప॥ ఆట్లు కొండొకతడవుడి పరిమేశ్వరును దేశించి యిట్లనియె.

నృసింహుం డీశ్వరుని నుతించుట.

ఉ॥ నీయెడఁబుట్టు లోకములు ♦ నీయెడగిట్టుచునుండు నిత్యముక
నీయనుకంపలేక మన ♦ నేరరుతోయజ సంభవాదులుక
గాయమెనిక్కమంచు బల ♦ గర్వమునక జరియిచుచుండునా
యీయపరాధముక సయిప ♦ వేకరుణాకర భక్తవత్సలా

ఉ॥ మాయను మాయఁజేసియణు ♦ మాత్రమయేని చలింపనుండునీ
మాయఁదరింపఁగావశమె ♦ మాదృశ్మలైననిలింపకోటికిక
హేయమనిత్యమైన సుఖ ♦ మేయపవర్గ ఫలప్రదంబటం
చాయతసంసృతికబడెడి ♦ యాశ్రితలోకము నుద్ధరింపనే.

ప॥ రుద్రుండునుశర్వండును మహాగ్రాసుండును విష్ణుండును సుగుండును భీముండు
క్రోధుండును మన్యండును భీవుండును శర్వుండును శంకరుండును శివుండును కా
కాలుండును మహాకాలుండును మృత్యుంజయుండును, వీరభద్రుండునునగు నీకునను
స్కారమని యనేకవిధంబుల ధ్యానంబుగావించి మఱియు నిట్లనియె.

|| ఆత్మహంకారదూషిత • మగుచు నెపుడు నాకు నజ్ఞానముదయించు • నాగభూష
యపుడిట్లులే యజ్ఞాన • మపహరించి జ్ఞానముం గూర్చుచుండుము • కనికరమున.
|| ఆ:త.

|| నను:త్తోల్తి మాంగులయి • వేలుపుల్లెల్లరు వీరభద్రునిన్
గని నుతియించిరిట్లు పరి • కంపితగాతులునై మహేశనీ
ఘోరకరుణావశంబున జ • గంబులు సౌఖ్యము గాంచెనంబుదం
బునఁ దరుగాజివోలెనుర • పుంగవుల్లెల్ల ముదంబుఁజెందగన్

|| ఎవనిధయంబుచేననలుఁ • జెంతయు వెల్లుచు నుండునబ్బుఁడున్
రవియు జరించుచుండురు వి • రామములేకయె పీచుమారుతుం
డవనియుశాంతమాని వివి • ధౌషధులన్ ఫలియించుచుండు మృ
త్యువు బరుగెత్తునట్టి నిను • నున్నతరూపు భజింతుమిశ్వరా.

|| ఆవృత్తుండును బరుండును వ్యోమకలాతీతుండునునగు సదాశివుండ పీవయని తత్వ
జ్ఞునక్కాణింతురట్టి నిన్నిట్టివాఁడవని ప్రశంసింపనేతుకమే? ఎల్లయుపనగ్గంబు
లందును మాకురక్షకుండవునీవ, ఏకాదశరద్రస్వరూపంబునఁ జరియించుచు ఘోరా
కృతియు నఘోరాకృతియుఁదాల్చి దుష్టనిగ్రహశిష్టమగ్రహంబులఁ గావించు ఏకు
నమస్కారంబు పీఠీలికాది బ్రహ్మపర్యంతమగు జంతుజాలంబున కాధారుండవగు
ఏకప్రభుఁ బాతుగ్రలమైతిమి, మాకింతియచాలునని వినుతించిన వీరభద్రుండు లోక
భీకరంబగు శాశ్వతజంబు నుపసంహరించి కృపాశుండై యిట్లనియె.

|| వీరమందున నీరంబు • క్షీరమందున క్షీరమును ఘృతమందున • ఘృతమువోలే
సన్మండగు విష్ణుండు • శంభునందుగ లిసి భేదగలులేకయె • చెలగుచుండు.

|| అనుచు వీరభద్రుఁ • డాన్యకేసరి వక్త్రమును మఱియును గృత్తి • యునుగ్రహించి
వేల్పుసంచయంబు • వినుతినేయుచునుంక నపుడతా నదృశ్యుఁ • డయ్యె వేడన్.

|| ఈశ్వరేన శరభ క • ధానకంబు వినుతినేయుచు నరిగిరి • వేల్పుల్లెల్ల
నిజనివాసంబులకు ధారు • ణితలంబు విశదమయ్యెను వ్రేల్చిరి • ద్విజాబుహరుని.

|| ఆఘము సర్వభద్ర నిల • యం బపవర్గఫలప్రదంబు ని
త్య నిరుపమానసంప దుడ • యాకరముద్భుత దుఃఖిమాల మా
ర్యనికర నేవితంబయిన • యట్టిద యీ శరభావతార వ
ర్ణనముఁ బఠించినన్ వినిన • వ్రాసిన గల్గు సమస్త సౌఖ్యమున్,

|| శ్రేయస్కరంబు పు • స్టిప్రపథకము ధన్యం బరిచక్ర వి • వినాశకంబు
మృత్యుప్రళయర మ • మేము సౌఖ్యాకర మాయుష్కరంబు స • ర్వాధిహరము
కాంతిదాయకము దు • స్స్వప్న నివారకం బాలోగ్యదము సత్త్రి • యావహంబు
యోగసిద్ధికరంబు • రోగభేషజ్యంబు విఘ్నాంధకార ర • విప్రధంబు
త్రైప్రాశక్తశత్ర స • నిత్రబంధు భృత్యవర్గప్రదంబు దు • ర్విషయహర
హవ్యసింహ శరభకధ • యెల్లజనుల కిష్టఫలదానచతురమై • యెసఁగునెపుడు.

తే॥ భక్తి సంతోషముల యధా • శక్తి నిమృహా పవిత్రచరిత్రంబు • ననునీకంబు
బాతమొనరించెనేని య • పార కలుషజలధిని దరించి భక్తుండు • సంతసించు.

ప॥ అని వచియించి నూతుండు తత్కాలాచితకృత్యంబులఁ గావించి మరల ఋషిశిష్యా
మధ్యంబునఁ జేరుటయు,

— ఆశ్వాసాంతము. —

చ॥ సవన వరాహదంష్ట్ర విల • సత్సనుభాగ నృసింహరూప మా
ధవ కృతపావన స్తుతివ • తఁసిత యంధక గాణపత్యదా
న విమలకీర్తితోపీత స • నాతన నూని మనఃప్రవృత్తి స
త్కవయితృ కావ్యపోషక సు • ధామయనాచక సుందరేశ్వరా.

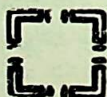
క॥ శ్రీకంఠవినుతమూర్తీ నాకధునీతులితకీర్తి • నగబాహున్నా
భీకదళమధ్యవర్తి మూకీకృత భీకర త్రిపు • రవిస్ఫూర్తి.

క॥ సంకల్పవికల్పరహితసంకల్ప ప్రభవదళిల • జఁతునమూహా
పంజనాభాచ్ఛిత క్షేమంకర మధురావనీశ • మత్కృతిపోషా.

తే॥ కష్టపడి పెంచియిడితినా • కవితకన్నె నెవ్వధంబున నలరింతో • యింకనీవు
గంగలోలెసు గయ్యాళి • గాదు బేల సుమ్మ నీతలకెక్కి నా • ట్రమ్మనేయ.

సీ॥ ఏమహామహుండు శ్రీ • వేమనాగాధ్యవంశాద్భిక్తి బూర్ణ శ • శాంకుడయ్య
నేతల్లి సావిత్రి • కవయై బుధుల్ మెచ్చ • నుహిని బాతివ్రత్య • నుహిమబూనె
నట్టి నందయకు గౌ • రమకు ద్వితీయపుత్రుండఁ గౌండిన్యగో • త్రుండ దక్షి
ణామూర్తికిని శివా • నందునకును సోదరుండఁ గూర్మి యగ్ర • జాంజ సుబ్బ

నార్యునకుఁ బౌత్రుడను మదీ • యమగు శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణ పూర్వార్థమందు
ప్రవిమలంబైన సప్తమా • శ్వాసమయ్యె సతము దీనినిరక్షించుఁ • జంద్రమాలి.

శ్రీమీనాక్షైయనమః.

శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణము.

పూర్వ భాగము.

అష్టమా శ్వాసము.

— దేవేంద్రుడు శివుని పూజింపఁగోరి కైలాసమున కేగుట. —

- క॥ శ్రీతలోకావనచతురా చతురానన ముఖనిలింప ♦ సముతచరణా
క్రతుహరణా మన్విరచిత కృతిశరణా నుండరేశ ♦ కీర్తినిధానా.
తే॥ అవధరింపుము వ్యాసము ♦ ఖాంబురాశి సముదితసుగమసకలతా ♦ స్త్రుప్రపంచ
వేత్తతామలపండిత ♦ వితతహృదయ రంజితప్రథ లింగపు ♦ రాణకథను.
చ॥ అపహృత పాపసంచయము ♦ సంధకనైరి కథాప్రపంచమున్
విపులముఁజేసి యెట్లువిని ♦ పించినఁగానియుఁ దృప్తి లేకయా
తపసులు నైమిశీయులు ప ♦ దంపడి సూతమురొందుఁగాంచి వి
న్నపమొనరించిరివ్విధి ఘ ♦ నంబగుమోదము ముప్పిరిగొనన్
క॥ ఆఘాబలంధరుండను దనుజుండెవ్వఁడు వాఁడు ♦ దర్శించిమహే
శునితోడ నెట్లుబోలెను వినిపించెన్ గదవెమాకు ♦ వీనులలరంగన్
చ॥ ఆముని పాలిఁగాంచివిని ♦ తాళిలకాస్త్రసమూహుఁడున్ బురా
ణములపుట్టునిల్లు కరు ♦ జానిధి వ్యాసమునీంద్రశిష్య ర
త్నముజగద్ధితుండు పర ♦ తత్వవిదుండగు సూతమాని మో
దమున నిట్లుబల్కె విశ ♦ దమ్మగునూత్తి హితముఁగూర్పంగన్
క॥ మీరడిగిన ప్రశ్న మెమును పారాశరి వినిచెనాకుఁ ♦ బ్రహ్మాదమునన్
ధీరులు మీప్రశ్నంబుల పారంబులు విరళసాగ ♦ వంతములుగదా?
క॥ పగమేశ్వరుండు కిల్చిష హరుఁడాతని మహిమలిలన ♦ జాదులకైనన్
గరమెఱుంగరావనన్ బా మరులెట్లులఁ దెలియఁగలరు ♦ మాదృశులెపుడున్
చ॥ శ్రద్ధధారను రై యాలకించుట మీకు ధగ్మంబని వచింపనలయునే మీరకగా బుద్ధిపూ
ర్వంబుగఁ బ్రశ్నించితిరి,

ప॥ త్రిజగద్రాజ్యరమావతంసుఁ డభిలో • స్వీరక్షణ ప్రోజ్వల
ద్యుజ దండాగ్రవిలంబికాద్భుత సము • ద్భూతాంబుజోపార్త స
ర్వజయుండైన మహానుభావుఁడు మరు • త్వన్నాయకుండో పులూ
మజుక్ గోరిన ప్రాణనాయకుఁడు సా • మాన్యుండె జిహ్మండిలక.

ఉ॥ ఆపురుహూతుఁ డొక్క సము • యులున యందు నిజార్హ దేవ సే
నా ప-వేష్టితుండయి య • సంతమణిమయహరభూషితం
డై పటు వజ్రపాణియగు • చక్రము వల్లభు నెక్కి చూనిరా
ట్రూపకు నీశ్వరుఁ గొలుచు • వాంఛనునబునంతుఁడెంచుటక.

క॥ చనియె నుముత్తు ॥ నాశ్రయమునకుఁ భక్తజనసేవ్య • మునకుఁ గిరిరా
ట్రునయాపదయుగచిహ్నితమునకుఁ గైలాససంజ్ఞ • భూధరమునకుఁ.

తే॥ అట్లుల జనివృత్తహంతయు, త్నాహసంభ్రమములు నిగడింప విశదభావముఁజే
విస్మృతేతరకార్యుండై • విగతకలుషభారుండై చేరుకొనియె న • స్పృశులు.

ప॥ అట్లు చేరుకొని దర్శనమాత్ర భస్మీకృత సకలపాపనిచయుంబును యాతాదా
మునిజనచరణఘట్టన సంజాత రేణు సంతాన పరిచ్ఛన్న గగనభాగంబును నగు తారకా
చలూపత్య కాప్రదేశంబున.

క॥ విడిచెడి రథసంచయముల వడిచేరెమునారుచుం డు • వార్వజలద్రో
పుడు నేయుచు సంతంతుట నడచెడు సేవకుల మునిజ • సంబులఁ గనుచుక.

నీ॥ భూతిరుద్రాక్ష వి • భూషితాంగుల నాగయజ్ఞోపవీతులఁ • బ్రాజ్ఞతముల
బాలచంద్రకళా వి • భాసితము కుటుల ఫాలలోచనులఁ ద్రి • శూలధరుల
గంగాతరింగ శీ • కర సంకలిత కేశపాశుల ధాతృక • పాలధరుల
కటిబద్ధకాదూళ • ఘనచక్రవసనుల పంచముఖులభండ • పుశువులను
కాలకంఠులనిర్జిత • కల్మషులను వృషభవాహులఁ బరివృత్తి • వివిధభూత
సంచయులయిన ప్రమథులఁ • గాంచుచమర నాయకుండు సమీపించె • నగవంతులు

వ॥ అట్లు సమీపించి.

మ॥ ఏతత్సర్వత ద్దృశంబునగా • దేసంసత్ప్తికేశ సం
బాతంబెల్లదొలంగి పూరుషునక • శ్రాంతంబు నిశ్చింతతక
జేతోనీధి శివాన్నాహుకామగు సా • శీల్యంబుప్రాపించు సం
ప్రీతిక జందాగ్రకళావతంసు డిడుసా • మోష్యంబు సారూప్యముక.

తే॥ ఇదియకాదె సమస్తలో • కైక నాధుఁ డగుభవానీపతికి మోద • మలరజేయు
నున్నతస్థానమిటనె కా • దోజనించు సర్వసుఖములు భక్తసం • చయముఁజేయ.

మ॥ అమరాధీశ్వరుఁ డవిధిగ్గిదలఁచి బ్ర • హ్మానందముక బొందుచుక
రమణీయోన్నత సానువంతము సన • భ్రంలి జ్ఞాహాశృంగముక

- బ్రహ్మదాధీశ నివాసయోగ్యమున ప , ద్వాకేశ పాశచ్యుతో
త్తమ నానావిధపుష్పకీర్ణము సము , ద్యతార కాలమున్.
- ౭|| ప్రవేశించి బహిర్వారంబున నైరావతంబుడిగి నూతునితోడ నగ్గజంబు నటించి
యొక్కరుండ కులిశపాణియై మెల్లనగతిపయకక్ష్యంబులన్ దాటి నడచువాడు తన
ముందటి కక్ష్యయందు.
- ౮|| కనియెవిభూతిపూతమ్మదు , గాతుర్ ద్రిలోచనఃజంద్రముఃకలా
పునిభజగావతంసు హిమ , భూధరసన్నిభదేహు సస్మితా
నను గజచర్మవాసనుఁ బి , నాకధరున్ మునిలోకవంద్యు నొ
క్కని త్రిగర్భిణున్ విగత , కల్మషుధీనిధిఁ బూరుషోత్తమున్

— ఇందుగడు ప్రచుధునిపై గినియుట —

- ౯|| కనియాతఁ డొక్కప్రమథుం డని నిభీకతుండగుచును , నమరేంద్రుడా
తనికేరి సంశయింపక యనియెను పరుషాక్షురిముల , నందఱువిసంగన్.
- ౧౦|| ఓయగ శేశ యేనుపురు , హూతుండ శైలసుతామమోహరన్
శ్రేయ్యుని గొల్పవచ్చితి న , తీంద్రియగోచరుడైన యావిభుం
డయెడ నున్నవాడొ వచి , యిపుము మార్గమునిమ్ము ద్వారమున్
ఓయుము నీవకాదె యతి , ధిప్రకరఁబును గౌరవింపఁగన్.
- ౧౧|| కాలయాపనముఁకిని , వేళగారు వేగముగ శివపూజఁ గా , వించి తిరిగి
హావలయు నాకొఱు పేబ్బుఁబూవుఁబోండ్లు వేచియుందురు నందనఁవీధులందు.
- ౧౨|| అని వేగించుచుండిన యనిమిషపతి పరుషవామ్మ , లాలించియు న
య్యనఘుండు మాటువలుకక విని విననట్లండె నపుడు , విస్మితుండగుచున్.
- ౧౩|| అంతట వజ్రపాణి యహ , హా యొక పారిషదుండె మత్తుండై
యెంతయు గారవింపక ను , రేశ్వరునంతటివాని నన్ను దు
భింతఁ నిరస్కరించె బ్రతి , సెప్పుక యేమనవచ్చు శైలహ
కాంతునిగూర్చి యాతఁడును , గన్నడునొ కనుపట్టుకుండునొ.
- ౧౪|| ఎఱుగఁడయేమిలోకముల , కెల్లన ధీతుండటంచు నన్ను వీ
డఁపఁడేసి మార్చుటక , కట్టె యచేతనురీతినిల్పెఁ బెం
పఁచి నధికార మిట్టిపను , లా యొనరింపఁగఁ జేయు వీని నె
త్తెఱుగుననైన నిప్పుడ వ , ధించుట యుత్తమ మార్గమయ్యెడున్,
- ౧౫|| లెంకలగువారికే యిట్టి పెంకెబుద్ధియున్న గౌరవమర్యాద , లున్నెజగతి
తనకు ధర్మంబువీడి య , ధర్మవృత్తి సంచరించెడువారికి , స్వర్గ మేది.

శే॥ అధిపతుల యాశ్రయంబున • ననదలైన నధికులై మిన్నుముట్టెద • రధికులైన
నధిపతుల యాశ్రయంబులే • కనదలగుచు నుచితమయ్యాదంగోల్పొవు • చుండురెపుడు.

చ॥ అనుచు దురాగ్రహంబుగొని య • య్యమరేంద్రుడు ముందు నెక్కలక
గనక యదృష్టహీనుడయి • గర్వితవైరి భగాధరేంద్ర ప
క్షనికరఖండక్షమము • స్వస్థరమాస్థితి మూలకారణం
బనఘ మమంతితంబు నగు హ్రోదిని చే • యులిపించు చిట్లముక.

చ॥ తలఁగెదొ లేకయీసలిశ • భారకుఁదావక కంఠదేశముక
బలిగనొనర్చి నీదురభి • మానముబోకడఁ బెట్టుచుండువో
తెలియఁగఁబల్కుచుంచు వి • నుతికదగు వజ్రముచేతఁగొట్టె ని
ర్మల భసితాక్షమాత్రపరి • రక్ష్యమునాగణ నాధునక్షమక.

తే॥ అటులమో హింధుడైయ • రావిశలిశమునఁబ్రదుకుఁగొట్టుటయుచది • మొక్కవోయి
కొండఁదాకినయేనుగు • కొమ్మువోలె జిద్రుపల్లె నేలఁబడియెని • శ్చేషమగుచు.

ప॥ అంత నా ప్రమథుండు.

మ॥ తలమిన్నేటి యల్లపాసంగనొక చే • తకబుక్కుగై నేసియ
వ్వలిచే ముమ్మనవాలుదాల్చులి తో • ల్పట్టుంబుఁగాఁగట్టి దా
పలిచంకక బెరుజింకఁబూనియొక మ • వ్వంబై పూఁబోడివ
న్నెలుసామేనికొ ధంగులీసహరుండై • నిల్చెక సమక్షంబునక.

ఉ॥ ఆవిధిమగ్నుడైనిలిచి • యక్కుహనాప్రమథుండుఘోరరు
ద్రూవృతదేహుఁడుక వికృత • భావుఁడు పాదతరాభిహృత భ
గ్నావనిభాగుఁడుక వివలి • తాగరుఁడొచుయు గాంకేలిక
లావలివోలెమంటలెగ • యక దనమూడవకన్నుపిప్పిక.

—, పగమేశ్వరుండింద్రునిపై ఫాలనేత్రముదెలుచుట. —

తే. దావపావకముంబోలె • దక్ష కాహించుప్రసమునితభీకర • దానదంబు
కరణిమద్దండమగుచు నీ • శ్వరలలాట వహ్నిగన్పట్టుటయును న • వ్యాసపుత్రు
క. గడగడ వడకుచునాల్కలు తడఁబడమే నెల్లఁజెనుట • దడియగనశ్రు
బుడిబుడివ్రాలఁగభీతి గుడుచుచుగద్గడికనిట్లు • గొనకొనిపలికె.

చ. కరములమోడ్చి మొక్కెదను • కావఁగదేసితి కంఠమంతితా
మరిపు విక్రమక్రమయు • మారమణీహృదయారవింద భా
స్కరకరుణాలవాలత్రిజ • గన్నతనిర్మితసర్వభోగయం
బురహభవాదివిజ్జరస • మూహసమర్చితభక్తరక్షితా

- చ. ఎఱుగక తప్పుజేసితి గి • రీశ్వర సైపఁగదయ్య నాయెడఁ
గొఱిగొఱమాని సర్వమున • కుక జనకుండవు నీవు నీకృప
దఱుగని సంపద్మ వొదలఁ • చద్దయు నిన్నె భజించుచుండునే
నటపడితిక బ్రమాదమున • నయ్యె నకార్యము నాకతంబునక.
- తీ. జనయితవు సర్వమునకు నీ • చరణయుగమె శరణమై మాకునెల్లెడ • సౌఖ్యజీవ
సంబుఁగూర్చుచుండు నొ • నాగభూష యట్లగుట శంకరుండవై • యలరితీవు,
- తీ. మాయొనరించిన దోషము లేయెడ సవరించి మనుచుటే • పనియగు నీ
కీయపరాధము సైపఁగనొయ్యగవచింపవలయు • నొ యియ్యెడలక.
- తీ. కంటకమైన శాత్రునని • కాయముబూది యొకర్పఁజాలి మీ
న్నంటి వెలుంగు నీభయద • మైన తృతీయవిలోచనంబు నా
వంటి యశస్త్రపై నిడుట • పాడియె పిచ్చుకపై మహాస్త్రముక
గెంటినమాడ్కి మాని జన • గేయపదాంబుజ భక్తవత్సలా.
- తీ. కలుషితచిత్తుడైన యొక • గర్వితు మూలమునక దదన్వయం
దిలఁ గడగండపాలగుచు • నిద్రయశంబును గోలుపోవు న
ట్లఱు గుఱాఁగ్య నాకతన • సంతమునొందునొ యేమె లోకముల్
దలఁపఁ దృగంబుకాగ్నిని ప • తంగచయంబును బోలె నెంతయుక.
- తీ. ఆకటాచుంటలు భూనభోంతరములక • వ్యాపించుచుక మించుచుక
గకుబంతంబులఁ గాల్పఁగాఁవొడఁగె ము • క్కంటి కృపాభుండవై
యికనైనక శమియింపఁజేయఁ గదవే • యియ్యగ తేజంబుఁదా
వక సుతానమె కాదో భూతచయమా • పన్నాస్తి సంహారక.
- తీ. ఆదె కనుగొమ్ము పర్వతచ • యుంబులు సుగయిరాలుచున్న వ
ల్లడె తరుపంతులక ఘోష • శార్పట్టులక ధరఁ గూలుచున్నవీ
యదరులఁ గ్రక్కుచుక వెడలు • నట్టి భయంకర ఫాలవహ్నిక
మదనవిరోధి యాయెడును • మాన్పుము బ్రోవుము లోకసంతతిక.
- తీ. ఆరి పలువిధముల వినుతించిన నిఁచుక శాంతుండగుచు • సితకంఠం ద
య్య నిమిషపతిఁగని యిట్లఁచు గనికరము కరంబువెలయఁ • గా నయ్యెడలక.
- తీ. కోసమొనర్చితీవు ప్రమ • భుం డొకపాటి భటుండైయంచు నీ
చేసిన దుష్కృతంబుమెరుఁ • జేసితీ నిట్టి యవస్థ యిప్పుడా
యాసము నొందినక గలుగు • నాఫలమింతయు దుర్బలాంగులక
గాసిలఁజేయుత్రాన్ని కొఱ • గాదని యెఁచక యుద్ధతుండవై.
- తీ. ఎఱఁడయే నాభక్తున • కింతయైన నపకృతిఁ బొనర్పవలఁచిన • నదియ యధిక
మగుచు నా కాగ్నిహముఁగూర్చు • నని యెఱింగిమిన్నకుండఁగనలయు నా • వెన్నుబిరుగు

- తే॥ సాధుజనులయందు • శైవలోకమునందు ధర్మపథమునందు • దగవునాక
యెట్టికలుపబుద్ధి • యేవహించినవాఁడు నాకు వైరి యగున • నారతంబు.
- స॥ సురసామ్రాజ్యము గల్గినంతటనె ద • త్సంఘట్ట గర్వించి యీ
శ్వరసేనాపరతంత్రులౌ ప్రమథులక • బాధింపఁగాఁజెల్లునే
యరయక దత్తురుణావశంబునన గా • దాయెట్టివారైన మ
ద్వరసందగ్ధన భాగ్యముక గనుట స్వాం • తంబందు నూహింపుమా.
- చ॥ నను భజియింపవచ్చితివి • నా కపరాధ మొనర్చి యివ్విధక
గనఁగఁజేసి తక్కు తనఁ • గాల్పుచునున్నది లోకజాలముక
ఘనమగు పాపహింస యను • కంపనహించియు నేమి నేయఁగా
జను వృధయానె నాకినక • సర్వము బూదియొనర్ప కెంతయుక.
- ప॥ నీప్రార్థనంబునజేసి నాయంతరంగము కరుణార్ద్రంబైనది కావున నీ యపరాధంబు
నైచితి నింక జాగరూకుండవై యరుగుము. ప్రమాదంబుననేని యిడమిఁద వా
భక్తులపై నలుగతుండుము. నీకు లగ్గు నని పల్కి పరమేశ్వరం డప్పడు.
- క॥ అనఁబు భక్తలొకా వనచతురంబైన సవ్య • పాణితలమునక
దనఘాలనేత్రహ్నిక గొని పశ్చిమ జలధివైచె • కుతుకంబలరక.

—• శివనేత్రానల పతనంబున జలంధరుం డుదయించుట •—

- చ॥ అటుల శకాంకశేఖర క • గార్వితమైన నిటాలవహ్ని త
చ్చటులపయోధి మధ్యజల • సంకలితంబగుచుక భయంకరా
ర్భటి గగనంబుఁదాఁకెడి త • రింగ పరంపరలందు దూఁగుచుక
పటుతరబాలుఁడొంచు గను • పట్టె వియచ్చరు లబ్బురంపడక.
- తే॥ గగనకల్లోలితరం • గములగముల నలరుగాయంచూనయ • ట్టులగహించు
చుండునయ్యగ్భకుండు బ్రహ్మాండభాండములను కలగుండువడఁజేయునిలసతంబు.
- క॥ అలలకుఁదలఁగఁజొకింతక జలములమగుండుగాఁడు • శైలములట్లక
జెలువారు తిమింగిలములఁ దలఁచి భయంపడడు వాఁడు • దైత్యుడొయేమో.
- క॥ వాని బలము వాని చలము వాని పరాక్రమము తెల్పి • వానిక గాక
వ్యానికెఁగలుగు నతనిఁ గన దానవుఁ దలసించుననుట • తధ్యంబయ్యెక.
- ఉ॥ ఆపనిపాపసాగరము • నందు భయు బిసుమఁత లేక బా
హుపటిమంబుచే నలల • నాడుచు వాశ్వర సుచయంబులక
వైపయి పట్టి ముంచుచు న • మానుషశక్తివహించి యెట్టి సం
తాపము లేక శైశవముఁ • దాల్చి వెలుంగుచునుండె నయ్యెడక.

- చ॥ హరుని భజియింపఁగోరియొర ♦ మాధవుఁ గొల్వఁదలంపుగల్గియొ
సరసిజయోనియంఘ్రులకు ♦ జాగిలిసేయఁగఁబూని యోగులే
శ్వరుఁగన నెంచియోచ నెడు ♦ వాఁడుప్రచేతను డహాదేవతా
పరివృతుఁడక్కుమారు గని ♦ పంబిన సంబరమాని నెమ్మదిక.
- క॥ డౌరా యీ పసిపాపఁడెవ్వఁడు సమ ♦ స్తాబాండభాండంబులక
గారింపంగల భీషణ ధ్వనియు రం ♦ గత్తుంగవీచీ మహా
ఘోరంబై సముద్రమధ్యమునఁ జీ ♦ కుక జింతయుక లేక దు
ర్వారా భీతిమిఁగిలాదులకు నొ ♦ ర్వకగల్గి వర్తించెడుక.
- చ॥ కరములజాచి వీచికలఁ ♦ గ్రక్కునఁదాటుచు మోమునెత్తి వే
గిరపడు నొడ్డుఁజేరుటకు ♦ గేకలువేయు నెవారయేని గాం
చి రిహిననచ్చి తన్ను దరి ♦ జేర్చుదురంచుఁ దలంచి బాలకుం
డరయఁగ సాహసంబుగల ♦ యాతఁడె యా నని యాత్మ నెంచుచుక.

—♦ వరుణుడు జలంధరుని గొనిపోవుట ♦—

- చ॥ మెల్లన నయ్యర్భకు నెత్తుకొని కోలంబునఁజేర్చి తన మనంబున.
- క॥ ఈవెడఁగఁజొమ్ము బాహువు వీ వదనము నైఖరియు మ ♦ హితచాతుర్యం
వీ వాధిక పరివృతయగుధ రావలయుము నేలుననుచు ♦ రహిసూచించుక.
- చ॥ ఈపసిబిడ్డపై కరుణ ♦ యింతయులేక మహాంబురాఃలాఁ
బాపమునాకత్రోఁచిన య ♦ భాగ్యు లెవారలా వారలే మన
స్తాపపయోధిమగ్నులయి ♦ తద్దయుఁ జింతిలుచున్నవారలో
బాపుక యిటిఘోరమగు ♦ పద్ధతి యెచ్చటనైనఁ గల్గునే.
- చ॥ ఈతఁడదృష్టహీనులగు ♦ నేతలిదండ్రుల కెట్టి దుఃఖ సం
ఘాతముఁగూర్చి తానిటుల, ♦ గాసిల కంబుధి మధ్యవీధి సం
ప్రీతిఁ జరించుచుండెనొ ని ♦ రించి కదా మొనకాడు సృష్టియం
దాతత చిత్రకల్పనల ♦ నారచియించుచునుండు నెప్పుడుక.
- క॥ చిరము పరమేశ్వరా పరిహృతనిఖిలాన్యకార్య ♦ పరుడనగుట శం
కరుఁడీ యర్భకు న్నాకై శరనిధిఁ గల్పింపఁబోలు ♦ సంతసమయ్యెక.
- చ॥ అని తలంచుచు నక్కుమారు నక్కటికంబుమై గొని చని పుత్ర ప్రేమంబునఁ
తెంచుచు బూజ్యంబగు తన రాజ్యంబునకెల్ల నాతఁడయధీశుండు కాఁగలఁడని
యబ్బుచుండ నొక కొంత కాలదుఃఖి వంత.
- తే॥ ఇనుడు హితచక్రసంకతి ♦ నేబుపూని నహితపువలయరాజిఁ బో ♦ కార్పిదానఁ
గలుగుకలుషంబువా యఁగఁదలఁచివోలెజలినిధిముసుంగఁబయనమానమయమందు.

- చ॥ తరణి సహస్రహస్తములు • ధాత్రిపయిన్ బ్రసరింపజేసి బం
గరు నునుపూతఁబూయఁగను • గాదుపుక్కుటదు పూవుతావులన్
నిరతివహించి మెల్లఁగ న • నేక లతాయుత రాజనిష్కూటాం
తరముల సంచరించుచు ము • దంబు పదంబుగ నొప్పుచుండగన్.
- చ॥ ఎరఁగొనితేఱఁగోయి యెది • యే నొక స్వల్పమొ సంగ్రహించి క్ర
మ్మరి తమ పిల్లలన్ గనెడు • మక్కువ పెంపున బారుగట్టి యం
బరతలమందునన్ బరుగు • వాఱుచు వచ్చుచు గూండ్లకై వివి
ష్కరిములు శ్రోతృకర్ణముల • జెన్నలరాచెడునట్లు గూయఁగన్.
- తే॥ అరుణుడస్తమించె • నగ్నిహోత్రంబులు సలుపరం డటంచు • ఛాత్రపాళి
గురుజనులనువిల్చు • కొనియజ్ఞశాలల కరుగఁబోవుచుండు • నవసరమున.

—, బ్రహ్మదేవుండు వరుణుని గాంచఁబోవుట —

- చ॥ నలుమొగముల్ గలాఁడు శ్రుతి • నాదములన్ బలికించువాఁడు తీ
వులను సృజించు కర్జమునె • పూనిచరించెడు నేర్పుకాఁడు ని
చ్చలు దెలి దమ్మి గడ్డపయి • శారదఁగూడి వసించువాఁడు ని
ర్మలచరితుండు పద్మజుఁడు • మానులు పార్శ్వములన్ భజింపఁగన్.
- తే॥ అంచవార్వపెక్కి • యల్లవసత్వలో కంబునుండి వరుణుఁ • గాంచి యతని
తోడఁ గొన్నిమాట • లాడిపోవుదునంచు దలఁచివచ్చెఁగరుణ • చెలగుచుండ.
- క॥ ఆకరణినేగుదెంచెడి లోకేశునిఁ గాంచి సలిల • లోకేశ్వరుడ
వ్యాకులచిత్తుండై విన యాకరమగు భక్తితోడ • సంజలిఁగొనుచున్.
- వ॥ అభిముఖుండై యరిగి యంబుజోద్భవు నింటికిఁ గొనివచ్చి యగ్ర్యపాగ్యాదుఁ
గావించి యుచితాసన మలంకరించి యున్న చతుగానను గాంచి వరుణుండు వి
యంబున నిటనియె.
- మ॥ అనుగజ్యేష్ఠుడ నీవు నీకతన దృ • త్యాదృశ్యమా జంతు బా
లము జన్మించుచునుండు వేదములకె • ల్లన్ నీనె లక్ష్మ్యంబు నౌ
దు మహాత్ముల్ భవపాశదూరులు మునీం • ద్రుల్ నిన్నె ధ్యానించుకో
విమలస్వాంత త్వషీయదర్శనమునన్ • వీతస్సహు ల్నాచురుల్.
- ఉ॥ ఊరకరారు పామరుల • యున్న పదంబులకున్ మహాత్ములౌ
నారీలు నారివచ్చుటల • నారితమై తగు భద్రపాళికిన్
గారణముల్ గదా పరమ • కారుణికోత్తమ నీదురాక మా
కారయ మంగళప్రదమ • యయ్యెడు నంచును నిశ్చయించెదన్.

- క॥ నీవు జగద్రక్షకుడవుగావున మావంటి శ్రీతని యాయముబ్రోవం
గావిశ్వంభరఁ దిరిగెడు నీవలనకాదె గలుగు యిభిల శుభంబుల
- మ॥ అనుకంపాపరిపూరితంబు సుకృతా యత్తంబు చిత్తంబు స
జ్జనలోకప్రియముల మృదూత్తులు సమ స్త ప్రాణికోట్లక ముదం
బున జీవింపఁగఁజేయు కృత్యములు మి యమృత వంటి దేవాళిక
వహతాసన నీ మహత్వమెటులక వణింపకక్యంబగుక.
- క॥ ఆనవుడు కమలాసను డిట్లను నొ జలధీశ యస్మ దాదివిభులకుక
నినువంటి భక్తలొకముఁ గనికరమునఁ బ్రోచుచుంట యాదె పనియగుక.
- క॥ పరిపాలకులమగుటచే నిరతం బందుందు దైవ యిష్టగలారిక
బికించుచు జగమెల్లక దిరుగుచునుందుము కడంక యీమలప్రోవక.
- మ॥ దిక్పాలకులందఱకన్న నీవు మాకెక్కుడు ప్రియంబుఁగూర్చు వాడ వగుటచే
లోకసంచారంబుఁ గావించుచు నీక్షేమంబు నారని పో నరుడెంచితి నావుడుప్రచేత
సుండు సంకుప్తాంతరంగుండై.
- క॥ తావక దర్శనంబుమెయి యన్యఁడనైతి మదీయవంశముక
భావనయ్యె నీ విమల యపాదరజఃకరణ రాజి సోకి సు
భావితమయ్యె మద్భూతము యన్యఁడ విట్లు లకారణంబ నే
డీవిధి నేగుడెంచుటయె యెల్ల శుభంబుల కాస్పదంబగుక.
- మ॥ అనఘా యీపనిబాబుఁ డర్థి బయనం యైపోవుచో నొక్కనాఁ
డనిల ప్రేమిండ్లై మహార్థిచయ మ యన్యంబందుఁ గన్పట్టెనే
ననపత్యుండనుగాన వీని గొని ని త్యం బర్థి ప్రేమించుచుం
దును వీనిక గనుగొంటె దిక్పతులయం దుక మేటియైయుండునే.
- క॥ ఈతఁడు కూరుండగునే ఖ్యాతిం గనునే జగత్త్ర యంబులయందుక
ప్రీతివహించునె సురలం దాతత వైభవమునొంది యలరక గలఁడే.
- క॥ శైవుండొ వైష్ణవుండొ దేవబ్రాహ్మణులయందు యీమలయందుక
గావరమున జరియింపక నేవించునె వృద్ధజనుల నేమయఁగనునే.
- మ॥ అనుచుక గాంచనదోలిక బహుశని యాసత్తుండైయున్న నం
దనునిక మెల్లన లేవనెత్తి విధిచే తక బెట్టినకాగావు కా
వనుచుక బెద్దగ నేడ్చుచుక జలధిజం యాపాళి భీతిల్లనే
పునఁగ్రేల్లములవేల్పు పెద్దచుబుకం బుక బట్టె నప్పట్టునిక.
- శ్లో॥ అటలవరుణతనయుఁ యాత్మచుబుకమును బట్టుకొనిన వాని యిట్టి పట్టు
బెట్టిదంపుటిడుమఁ బెట్టుటయును బుట్టునెలఁచియగఁడు గినిసి పవిత్రనిటలు.

—బ్రహ్మ దేవుండు వరుణునితో జలంధరుండు రాక్షసుడని చెప్పట—

మ॥ పసిపాపండు యున్న నాడె యితఁడె ♦ స్వాటక్ ననుకబల్మిరా
క్షుసకృత్యంబున బాధ నేయఁగల్గె ♦ గర్వోద్ధతుండై వయో
వసరంబందున వేల్పు సంతతులతో ♦ నైరంబునాజించి లో
కసమూహంబుఁ గలంచకుండునె యస ♦ త్కార్యప్రియుండైయింకె.

ఉ॥ ఈతఁడు దేవదానవుల ♦ కెల్ల భయంకరుండై సమస్త లో
కాతిశయాళు శౌర్యమును ♦ నంచితబాహుబలంబుగల్గి యు
త్తేజసుండై చరించుచున ♦ శేషసప్తజయంబునకొ సుఖో
పేతుండునై మనుకొనతత ♦ నీరసహస్రపరీతుండైయిలక.

తే॥ వీఁడుజలములఁబుట్టిన ♦ వాఁడుగాన వీనికి జలంధరుండను ♦ పేరుసాగ
కంబుగాఁగలదనుచును ♦ గమలభవుండు పలికియెంచేనిఁజనియెన ♦ బ్రంబుతోడ.

ప॥ అంతవరుణుండును పగ మేశ్వరు సకల్పము తీర్త కాదని తలంచి జలంధరునిపాత్య
ల్యంబునఁ బెంచుచు దివక్రమంబున నాతఁడు బాల్యంబుఁ గడచి యావనదశక
జెందియు న్నెడ.

చ॥ తనయుండు విక్రమాధ్యుండయి ♦ దర్పిత దుర్హృదురః కవాటపా
టనమొనరించువాఁడును హు ♦ టాహుటి నెల్లజగంబులకొ జరిం
చునడలుగల్గి యర్హమగు ♦ సోయగముకొ గలవాఁడునయ్యె నీ
తేనికిఁకఁ బెండి నేయు టుచితంబయి తోఁ చెడు నెమ్మనంబునకొ.

ప॥ అనితలంచి కాలనేమిమాటను బృందయను సుందరినన్నివిధంబులఁ దగిన కా
నాతకిఁ బాణిగహణంబుఁగావించి ధరణీవతంసముగ జాలంధరంబనునొక్కపురంబు
నిర్మించి యందాతని నభిషేకించి తాను విభావరీపురంబున సుఖంబుండె నంత జలం
ధరుండు.

జలంధరుండు జాలంధరంబు నేలుట.

మ॥ తరుణీరత్నము బృందతోడ నమితో ♦ త్సాహంబునకొ స్వర్ణమం
దిర దేశంబుల నిష్కుటాంతరములకొ ♦ దీప్యన్తు సోహరిశీ
కరశీతానిల పోతపూరితములొ ♦ గంగాసరితైక్యతో
పరిభాగంబుల పైర్వలీలవిహరింపక బోవు సాయంబులకొ.

సీ॥ ఒక నాఁడు కామినీ ♦ నికరంబులూచఁగా టూగుటాయలయం ♦ దూగుచుండు
నొక వేళ దేవతా ♦ ప్రకరంబులర్ధంప నహాసంభావన ♦ మాచరించు

నొకపూరాక్షసో • ద్యోగీయలగ్ గూడి రాజ్యాంగములను మం • త్రం బొనర్చు
నొకసమయంబునం • దూడిగంబొనరించు దిక్పాలకులను గ్రో • ధించి పలుకు
నొక్కపుడుకౌత్తిమకులతో • నున్నతమగు నాయతిగూర్చి ప్రశ్నించు నంబురాశి
పవృతాభిలఘాదీ • పాలమకుటకోటిరాజితపాదుడై • దీటులేక.

చ॥ వెలదులమానికంబయిన • బృందనుగూడి జలంధరుండు రా
చిలుకలఁ జీరిపద్యములఁ జెప్పుచునుండు నొక్కొక్కవేళఁగో
యిలగమిహఃతలఁ వినుచు • నెంతయు హర్షమునొందు నొక్కనాఁ
దలరు సువర్ణదోలికల • యందు సుఖంబు వహించు నొక్కడఁక.

చ॥ లలిత పతివ్రతాజన ల • లామ నిజాంగనసేయు నహా సే
పలుకు ముదంబుఁజెందుఁ బ్రభు • భక్తి పరాయణులౌచుఁ దంత్రవే
త్తలగు నమాత్యవర్యుల కృ • తజ్జతకుఁ దయఁజూపుఁ గన్నుపై
గలఁ జరియించుచుండు నరి • గాఁపుల మెచ్చు జలంధరుండొగిఁ.

చ॥ మఱియు నతందస్టాంగంబులును జతురుపాయంబులును ద్రివర్ణంబులును తన కధీ
నంబులైయుండఁ జతుర్దశభువనంబుల నద్వితీయ పరాక్రమండును ననంతతేజో
నిధియు నదివ్యమానుషప్రజ్ఞాసహితులడును ననఁబ్రఖ్యాతివహించి యధేచ్ఛఁబృందఁ
గూడి కందర్పక్షదల సుఖంబుండుటఁజేటి గతిపయవత్సరంబులు గడచెనంత.

చ॥ కనుగొననే జగంబున నఖండమదీయ పరాక్రమాగ్ని కిం
ధనముగఁ గాని వస్తువు క • నంబడదెల్ల సుర్య జలంధరుం
డనియెడి షేరు విన్న నని • లాహతహాలమువోలె భీతులై
నను భజియించుచుండెద ర • నారతముఁ వినయంబుఁ జూపుచుక.

చ॥ కల్పప్రసూనముల్ • కానుకఁగాఁదెచ్చి యంగణంబున వేచు • నమరవిభుండు
నిజపరాక్రమ మెల్ల • నీరయిపోనగ్ని సంధిఁగోరుచునుండు • సంతతంబు
దండంబుఁబెట్టి యా • దలవంచి తఱిఁగాంచి కాలుండుమత్స్యపఁ గాంక్ష సేయు
నీవాడనంచు నెంతే • వినయోత్తులఁ గరగింపజూచు రాక్షసుడునన్ను
పాశియట్లుండఁ బవనుండు • భంగపడఁగ గిన్నరేకుండు ధనరాశు • లెన్నియేని
ధర్మిణినివచ్చి యిచ్చు న • శక్తుండగుచుఁ దక్కుగల వేలుపులతోడఁ లెక్కయేమి?

చ॥ ఆదరుచునీరేడు జగము బుడిగిములొనరించుచుండు • నున్నతకీర్తి
బడసితి నాకిక నెదురె వ్వండునేనొక్కడనకాదె • పరిపాలకుడఁక.

చ॥ ద్వాత్రింశతోక్తి డేవతాసమూహంబును చతుష్టష్టికోటి రాక్షససమూహంబును
నాయదుగులకు మడుగులిడుచు నాయాశ్రయంబై కోరుచుందురయినను.

చ॥ ఆమరుల విశ్వసింపదగ • దాశ్రతులుంబలెసంచరించియే
సనుయనునొక్తూరులయి • సాహసముం బొనరింపనెంతరు

- క్రమమువహించి యెందఱనొ * రాక్షసవీరులఁ జంపిరిట్లు బూ
ర్వమునఁ గృతఘ్నులై మదిని * పాపభయంబువహింపకొంతయున్.
- చ॥ తఱియగుదాఁక నైతురుప * దంపడినేయుదు చంతలేసియున్
మొఱుకులువా చెదిర్చునెడఁ * బూచికిరారుయశంబుఁ గోరరే
కొఱతయు లెక్కనేయరు ని * గూఢముగాఁ జరియించుచుందురా
మొఱఁగులనమ్ముకంటెమును * మున్నయధాహాన్ మొనర్పమేలగున్.
- క॥ నాయాశ్రీతులగు రక్కసు లేయన్యాయంబుఁజేయు * టెఱుంగఁచెవారున్
మియింఁగవారులేదన నాయంబొనరితురెట్టి * శత్రులకైనన్.
- క॥ కావునఁ గనికరమెంచకయే వేలుపుమాఁకనెల్ల * హింసించిపరీ
భాషంబొనర్చు టుచితం వైవెలయునునాధుక్తిర్తి * కనవరతంబున్.
- నీ॥ కావధేనువుగొల్చి * కామితంబులఁగాంచ నురలెపాత్రంబులె * దురెసఁబు
పారిజాతమరంద * పానంబొనర్పంగ నమరులె యధికారు * లాతలంప
రంభాదులను పరీ * రంభణంబొనరింప నమృతాంధసులె యోగ్యు * లాగఁజింప
స్వర్ణదీశీతల * నైకతంబులజేర విబుధులె యుచితులై * వెలయుచుండె
యదురులకు స్వర్ణసౌఖ్యమిం * తైనఁగాని యనుభవించెడు నట్టియ * హాశయెడ
దైత్యులన్ జేరనికస * తమువనింప నాకమ్మెల్ల వేల్పులకుఁగా * జూచియేమె.
- చ॥ అనితనకైన రక్కసుల * నందఱఁజేరి వచించునిట్లుల్
దనుజవరెఱ్ఱులొడియింకఁ * దాలిమిఁబూనక నిర్జరావళిన్
దునిమితథకసంతతుల * దోకొనుడచ్చట మచ్చెకింటులన్
గొనిచెఱవట్టి పెన్వెతలఁ * గూర్చుడు పాపమునాకచెచ్చెటన్.
- క॥ మీయాయుధముల రథముల నాయితములుగాఁగఁజేయుఁ * దమరులపైసే
డే యుద్ధయాత్రకరుగుట శ్రేయంబగు మనకు బదులు సెప్పకమిరల్.
- మ॥ సురలన్ బోకడవెట్టి నిర్జరవధూ * స్తోమంబుఁ గారించి స్వ
ర్గరమాలింగన సంగమాద్యభిల సౌ * ఖ్యంబుల్ వెనక్ జెందుచున్
బరమానందముతోడ మీ కిప్పుడెది * త్పాలత్వమున్ గూర్తుబం
ధురక్షిత్ గడియింతు వైరులవధిం * తున్ మిఁతు లోకఁబులన్.
- చ॥ అనికన్ సోతుడు మాఁకలిట్టుల నిర * య్యావేల్పురా నూడ మా
కనియన్నన్ బరమాన్నభోజనమునే * యన్ బూసుకన్నన్ ముదం
బునితాతంబు జనించుదిక్పతులమై * యాలొకసంతానమున్
బనివెట్టంగలపారుపత్తైముధరిం * పన్ లేమెయిం లేనియున్
- క॥ యుద్ధంబొనర్చుటకు సం సిద్ధులమైయుంటిమిపుడ * జేజేలనికన్
బద్ధులగఁజేయనేచ్చద మిద్ధయశముఁగూర్వంగలమ * హింసప్రాధిక్.

11 ఆంగీకార పిశునంబగు శిరఃకంపంబు మెయిమాకు ముదలయ్యెనగుదురేని మేమచని సకలలోకంబులఁ దృటిమాత్రంబున జయించిరావలెనుమె. ఏలికకెట్టి ప్రయాణ ప్రయాసంచేల కలుగవలయు. త్రిలోచనుండేని నిమ్ముఁ దేటిచూడఁజాలఁడని మీరయెఱుంగుదుకాదే. మమ్ముజయించువాఁడున్నగదా మీకాయుధంబు ధరింప వలసిన యవసరంబుగలుగు. జలంధర వాహినీసంతతి నరికట్టువారుందురే. అని ప్రగల్భంబులఁబలుకు నేనాపతుల మాటలకుఁ దలయూచుచు మందహాసంబుఁజేయుచు రాక్షసాధీశ్వరుండు.

— జలంధరుండు దిగ్జయంబుగావించుట. —

12 అశ్వదు మీరుచెప్పినటు • లంతటియోధులెమిమ్మెదిర్పఁగా భవుఁడును భీతిఁజెందునొక • పాటిపరాక్రమవంతులేగదా దివుజులు పోటుబట్టుగుచు • దేవువఁజూపఁగ నేర్తురేమిముఁ భువనపతుల్ పరాభవము • బొందినుతింపరె కప్పమియరే.

13 ఈరేడు జగములందును దారుణమామక భుజాప్ర • తాపకృశాను స్వారాజ్యాలానికరం బేరీతివెలుంగు నెఱుంగ • నెఱుమనమునె.

14 అని పలికి తానును జైత్ర యాత్రోన్ముఖుండై యనేక సహస్రహయబంధురంబును నానావిధమణిగణా లంకృతంబును వివిధశస్త్రాస్త్రభరితంబును, ఛత్రచామరధ్వజ పటాది సుందరంబును నగు దివ్యరథంబధిగోహించి రథగజాశ్వభిరోష్ఠి వ్యాఘ్ర సింహాది వాహనంబు లధిష్ఠించి చాపబాణగదాశక్తి భిండివాలతోమర ముసల ముసుంతిముద్గర ప్రాసపరిఘపట్టసాఢ్యా యుధపాణులై దానవయోధులు దోడరావి కటాట్టహాసులును విస్వాతిత బ్రహ్మాండమండలులై జయశబ్దంబులు వలుకుచుఁ బదాతులు హుంకారంబులు గావించుచు ముందు నడవ భేరీపటహ మురజప్రముఖ వాద్యధ్వనులు దిక్కుంధికుంధ పాటనంబు గావింప సైనిక పదాభిఘాత ధరణీరజం బాకసంబుఁ గప్పి యంధకారంబుగూర్చు గోటి త్రయయోజన పరివృతంబైన చమూనికాయంబులోఁగ వెడలి తొలుదొలుత శతమన్మదవిజేతుం గావించువాఁడై స్వర్గంబుఁజేరె నంత.

15 భద్రగారణకరా • స్థాలనంబునఁజేసి నందమోద్యానంబు • నాశమయ్యె కఠినశతాంగచ • క్రతతిఘట్టనమునఁ గుటిహస్తలములు • క్రుంగిపోయె భేరీముఖాభిల • వివిధధ్వనులకల్పి • నుల్లోచనితతి భే • దిల్లిపడియె క్రూరదానవచమూ • వారంబు క్రీడింప గంగాజలంబు పం • కముగమాటె

గర్వితానేకశూరిని , కాయకర విభృత కృపానుతేజస్థిర , స్కృతదివాక
రానలప్రభాకలితమై , యమరలోక వైభవంబెల్ల నాటిడి ♦ పడియె నపుడు.

సీ॥ విరావతముడాఁగె ♦ నందొక్క గొందియం దుచ్చెళ్ళవంబు దా , నూరుదీచె
గల్పభూమిజంబు ♦ కంపించెనల్లనఁ గామధేనువుకాళ్ళు , కదలవయ్యె
సప్తషుకలకు మన , స్తాపంబు రేకెత్తి దేవయోనులయాస ♦ తీరిపోయె
రంభాదినిర్జర , రామామణులతోడ మాతలి యెచటనో , మాఁటుమడఁగె
భ్రాంతుఁడగుచు జయంతుండు ♦ పాటిపోయె దేవసభశూన్యమయ్యెన ♦ తిప్రతా
దర్శితానేకదుప్టదై , త్యక్తులవీర పరివృతుండైనయాజలం ♦ ధరునిగాంచి.

క॥ కొందఱు మేడలఁగూల్చిరి కొందఱువీధులనుగాల్చి ♦ గొనకొనిపురినం
దందుఁజరించిరి మఱియున్ గొందఱమృతభాండములను , గొనఁబోయిరిగోగ్.

సీ॥ కనఁబడఁడేలసం ♦ క్రందనుండనియొక్క కొందఱు వెదకిరం , దందునగరి
నదెపోరిపోయెడి ♦ నాయూర్వసినివెంటఁ బడుండంచుఁ గొందఱు , పరుగువా
రదియనాసవుని సిం , హాసనంబని కొందఱు అరిగియు నిశ్రమించి , చిరికడంక
నిదెసుధాపాత్రంబు , పదిలంబుగాఁజేసి కిండంచుఁ గొందఱు ♦ హెచ్చరించి
రివియెరత్నాపరాంబులిం , దేవియేని సంశయింపకకొనుండంచు సరగబల్లి-
రొక్కకొందఱు దానవు , లుదృతులయి యతుల సేనాపరంపర , యందునుండి.

తే॥ ఆటులస్వర్గ మెల్ల , నల్లకల్లోలంబు జేయుదైత్యవీర ♦ సేనఁగాంచి
విబుధనాథుఁడుభయ , విహ్వలంబుడైవైరి మొనయునిక్రమంబు ♦ తనకులేమి.

తే॥ ఆపతుధారకుండగు ♦ నట్టివాని ద్రవ్యంబకునిజేరి తనకు జ , యంబుఁగూర్చి
వేడుదునటంచునెంచిసా ♦ ధ్వీలలామ యగుపులొమజతోఁగూడి యరిగెనపుడు.

మ॥ ఇక్కఁబాలింపుడుకొల్లగొట్టకుడు దేవేంద్రుండు వీగెకాసుర
ప్రకరింబుల్ దలలాగ్గి మ్రొక్కెను ముని వ్రాతంబుపీవించెమా
నికముల్ మున్నగువానితోఁ ద్రిదివమున్ , జేసట్టిరామోధనూ
త్సుకులొయోధులు నేర్పు దాయయును ♦ సుతోషంబునొండెకామనిక.

క॥ అనిసేనాపతివాక్కులు వినిపించిననెల్ల దైత్య వీరులుమేల్ సే
లనిపొంగుచు విడిసిరాకట దనుజాధిశ్వరుండు మది ము , దఁబువహించెన్.

ప॥ పిమ్మట దైత్యేశ్వరుండు మహాయోధుండగు నొక దానవ వీరు నాకంబునఁ బ్రే
ష్టించి యటఁ దరలి విక్రమంబునఁ దక్కిన నిక్కాయర నెల్ల జయించి యచ్చె
దిక్కులకు రక్కసి మొనకాండ ననేకుల నేలికలు గనియమించి దైత్యసహాయక
వెన్నునితోఁ బోరుకోర్కె వడివడి నడచి.

మ॥ కనియొక్క సైన్యసమేతుడై యరిగి ర , క్షస్యామి యాపాశినం

దనుఁ డుత్తుంగతరంగమండితము నా , నారత్నసంతాన సం

జనకంబుఁ హరిపాదపంకజ రజ , స్థానంబుఁ బుణ్యప్రదం

బును మానీశ్వర సేవితంబుఁ గలశాం , భోరాశిన్లంతటఁ.

సీ॥ ఆదిభిక్షువునకు , నమృతాంశుసత్కథా భూషణంబొసంగిన , పుణ్యమూర్తిఁ

మాధవునకు లోక , మాతనొసంగి గృహస్థాశ్రమం బిడి , నట్టిదాత

శరణంబుఁగోరిన , శైలరాట్సుతునకు నభయంబుఁగూర్చిన యనఘచిత్తుఁ

డన్పార్థులగునిర్జరావళి కమలామృతాన్నంబువెట్టిన , యలఘుకీర్తిఁ

ఘనుఁడు రత్నాకరుఁడుతరం , గతతిశక్తి ఘోషణంబులఁద్రిజగతీ , భీషణమగు

దమశ్చసైన్యంబుఁ దరుమగఁదలఁచెనాఁగ నలరెమిన్నందుకొనుచున , య్యవసరమున.

మ॥ ఆసురాధీశ్వరు నాజ్ఞఁగైకొని సమ , స్థానీకమాక్షీరవా

ధిఁ సమీపంబునకేగి తిజ్జలరుహ , వ్రాతంబులఁ ద్రుంచుచుఁ

వెసఁదక్షిరములెల్లఁ ద్రావుచుకన , ద్వీచీసమూహంబులఁ

లసదుద్గండగదాభి ఘాతములలీ , లక్ గొట్టుచుఁ మెట్టుచుఁ.

క॥ జలసత్వంబులఁజెందుచు సలిలానీకంబుఁ బాఱజల్లుచునీకతా

వళిసాగరమునవైచుచుఁ గలుపాత్మకులగుచుదైత్య , గణములు మఱియొ.

క॥ శిలలఁబువ్వుచు దంతావళిములఁద్రోలుచును శేర , వారమ్ముల జే

తులతోడ నెగురవైచుచు బలువిధములసాగరమునఁ , బడిదుర్మతులై.

మ॥ సోవరింబునఁబడ్డ కరియూధంబుచందబునఁ బయోరాశింబడి పుడమి యద్రువ

నల్లకల్లోలంబుఁ గావించుచుఁ బెల్లుతేగి సంచరించుచుండిరంత.

తే॥ పుడమియొనిసరితినె , ల్లెడలనిండి క్రూరులైసంద్రమునుకల , గుండువెట్టు

దాసవాధములఁగని , తల్లడిలుచుఁ గమలయును ధాత్రియును సాధ్యసముననపుడు.

తే॥ పరమపావనమగువట , పత్రమందు నిర్మలశరంగశీకరా , నీతమలయ

మారుతస్పర్శచే నస , మానబహుళ యోగనిద్రాపరనశుండయి , యున్నవాని.

చ॥ జలజదళాక్షు మేల్కొలిపి , చయ్యనదైత్యులొనర్చుదుండగం

బులనెఱిగించిఁ హరయు , ముప్పిరిగాంచిగ కిన్నతోడను

జ్వలదరుణాంబుకుండగును , బాహువులఁ విదలించికుంచితం

బుబుగ నొనర్చియిట్లనియె , భూమియునాకసముఁ వడంకగఁ.

కా॥ బౌరాదానవుఁడుదతుండయిమచీ , యావాసమానీపయః

పారావారముఁజొచ్చి క్షీరములద్రా , వంబూనుటేగాక దు

ర్వాగంబైన తరంగసంతతిఁగలం , పక్ష జొచ్చెనే వీనిమ

త్కూరాన్త్రక్షతిఁజెండినైచెద మరు , తోటూల్ నుతింపఁ ననుఁ.

ఉ॥ వారిని వీరినట్లుసుర • నైరినుదోదతుడై జగత్ప్రయా
ధారువిపక్షలోకవసు • ధాధర పక్షసమూహఖండన
స్ఫారమహాశనిక నిగమ • వంద్యునినన్నుదృఢీకరించియూ
తీరునదాడినేయు నె ప • దంపడి సంగరమందు గెల్పు నే.

మ॥ దనుజాధీశు నెదిర్చి మామకభుజో • ద్యద్విక్రమాగ్నిస్ఫులిం
గనికాయంబులదచ్చుమూవితతులక • గాల్తుకభయభ్రాంతుడై
యనివెన్నిచ్చినఁగాని వీడకనిలిం • పాగాతివెన్నంటియా
తనినేతద్దనచంద్రహాసమున వి • ధ్వస్థుబుఁగావించెదక

వ॥ అని భీకరాకారుడై మురాంతకుండు ప్రళయకాలమార్తాండమండల ప్రభాభా
సమానుండును, మణిమయకవచధారియు నానావిధదివ్యాస్త్రపాణియు, భుజా
లంబితరపూరితతూరియుగళుండును. గరుడనాహుండున్న నై జలంధరచమూవితతిక
దాడి.

—♦ నారాయణుండు జలంధరునితోఁబోరి విజితుండగుట. ♦—

మ॥ అరవిందాయతనేత్రుఁ డవ్విధినిదై • త్యానీకముకదాడిభీ
గరకోదండముఁగేలఁదాల్చి గుణమా • కర్తాస్తముకలాగిఁడు
స్తరమాదానవసేన భీతిలభను • ప్తంకారముకజేసిదు
ర్భరఘోరాంబకవపకముక గురిసెనం • ద్రంబెల్లఘూణికల్లంక.

తే॥ సాంగమగు వీరరసమునా • సంగరమున వెన్నుఁడవ్విధినంబక • వృష్టిగురియ
దైత్యసేనలు భీతియ • ధాయధలయి నలుదెసలబాఁతె దానవ • నాధుఁడంత.

తే॥ సింహనాదంబుఁజేయుచుఁ జేతనున్న భీకరంబగు గడఁ జలిం • పించు చవుడు
నిలునిలుము పోకుపోకు ని • క్షిద్ర శీఘ్రఁ డిదె జలంధరుఁడరుదెంచె • గదనమును.

మ॥ అనుచుక వీరములాడుచుక ఘనఘన • ర్జానాదముక జేయుచుక
గనులెఱుంబడి నిప్పుకల్ గురియగా • గర్వంబ భర్వంబుగా
దనుజానీకమురేచుచుక బిరవిక • దాకెయు గాంతార్కభా
నుని భాంగుక విజితారిసంచయుననం • తుక గ్రోధదీప్తానసుక.

ఉ॥ ఆవిధిదాడి దానవుఁడ • హంకృతి హుంకృతిఁజేయుచుక గుణా
రావము మిన్నుముట్టనను • రప్రకరంబులు మేలుమేలనం
గావివిధాంబకంబులను • గర్వితుడై పెనువింటఁజేర్చిగా
జీవదశాక్షునేనెసుర • సేనలు భీతిలిపాఱిదుక్కులక.

తే॥ క్రూరదానవముక్తః ♦ గంభీరశగ నికాయమొకకోలచేర్చుదుంచి ♦ కమలనేత్రుఁ
దతులమాగఁగా గణముల నతనినూతు నొంచుటయు దానవేశ్వరుఁడుగ్రుండగుచు.

ప॥ మఱియొక సారధినిగొని తలంపఁడె నట్లయ్యురువురు మహాయోధులకు లోకభయం
కరంబుగ నిరువది వేలసంవత్సరములు ఘోరబగుపోరు సాగెనంత.

ఉ॥ జ్యోనినదంబునలైసల ♦ సంతటనిండి భయంకరప్రతి
ధ్వన మొనర్పనార్చుచు న ♦ వారితవిక్రముఁడా జలంధరుం
దానలి నాత్మఁగొట్టెఁగతి ♦ నాంబకయుగ్మముతోడ భూతసం
తానము వంతగుంది విత ♦ తంబయిపాటఁగ సంతటంతటఁ.

తే॥ అట్లుగొట్టిమఱియు ♦ నాటమ్ములఁగొని మాధవునిమకుటము మహిబదంగ
నేసె నేయుటయును ♦ నిండివిభండంతఁ గుసితచిత్తుడగుచు ♦ నపుడుగడక.

క॥ వేరొకమకుటము దాలించి నారసరములుమూటితోడ ♦ నశినాత్మఁడుదు
ర్వార సురారీధంబును వారువములఁ గూలనేసెఁ బటుకోషమునఁ.

చ॥ ఆదిగనిరూక్షవీక్షణము ♦ లాహరిపైఁ బరగించుచుక భయా
స్పదమగు చాపమందుకొని ♦ బాణశతంబునఁ దాత్కల్య పక్షముల్
బ్రదిలిచిమార్గద్యయము ♦ వెన్నునివత్తుముగాడ నేసినఁ
గొడకొని మాధవుం డపుడ ♦ కుంతితవిక్రమముల్లసిల్లఁగఁ.

క॥ భూతప్రేతపిశాచరాక్షసగణం ♦ బుల్ భ్రాంతిచేనెంతయుఁ
భీతిఁ దిక్కులయందుఁబాట ధరణీ ♦ భృత్యంతతుల్ గూలఁది
గ్రావతంబుల్ బధిరీకృతంబులుగ సం ♦ గ్రామంబునక శత్రుల్
ఖ్యాతిక మాపెడుబుద్ధి ఘోరమగుశం ♦ ఖంబూడుచుక గ్రోధియె.

క॥ భీకరమగు కామిదక్షిణైకొని విసరుటయు నసుర ♦ గదఁగొనితా ను
ద్రేకంబున ఖండించిన వ్యాకులతక బొందిహరి ని ♦ రాయుధుడయ్యె.

చ॥ తంత నావెన్నుండు విపన్నుండై కృతఘ్నునకుఁ గావించిన యుపకారంబులట్ల దన
శస్త్రాస్త్రంబులెల్ల జలంధరునందు వ్యధకంబులై కుంతితంబులైనఁ జింతించి కవటో
పాయనంబున న్నాక యాతని బారినుండి తలఁగుటవలనుపడదనియెంచి మెల్లన వాని
దగ్గఱి యుట్టనియె.

చ॥ కలరేపీకెనయైన జోదులిల ర ♦ త్కశ్చేష్టులందుక భవ
ద్విలసద్బాహు పరాక్రమంబును ♦ ధనుర్విద్యాప్రవీణత్వముఁ
గలనైక గననైరు మే యితర లో ♦ కంబందునీయందయా
ర్థులరక్షించెడుశక్తియుండుఁ గద స ♦ ద్యోగంబువాటించుచుక.

క॥ అసిపీఠిని యబలులపైఁ గనలవు మొనకాండమనుచు ♦ గర్విం చెడువా
నివిడువవునస్కీర్తిక గననెంతువు నీకుసాటి ♦ గలరేయితరుల్.

- క॥ భవుడొకడు దక్కనీతో బవరంబొనరింపనేర్పు • వారలుగలరే
వివిధాస్త్రశస్త్రవిద్యా ప్రవీణుడవు నిన్నెదిర్చి • పలుకకగలమే.
- ఉ॥ తక్కినదానవావళి విధంబుననీవు • జతుండవాదువం
చుక్కుననిన్నెదిర్చితిని యోదనుజేశ్వర నాప్రతాపముక
జక్కడగింతునంచెఱుంగఁజాలక సేరమిపైచి నన్నునీ
యక్కటికంబుపాత్రమని • యాత్మదలంచి మనంగఁజేయుమా?
- క॥ అనిపలుకుచు వనజాక్షుండు వినయంబున దివ్యశస్త్ర • విఠతియు మఱికాం
చనమణి భూషణములు నా దనుజునకు నుపాయనముగఁ దానర్పించె.
- ఉ॥ అమ్మరశాసనుఁగనిద • యాంబుధియై పరుణాత్మజుండునొ
దమ్మువహించి యిట్లనియె • దామరసాంబక నిన్ను మెచ్చితిక
సమ్మతిగల్గె నీయెడల • సంతతమీవు వికుంఠప త్తనం
బిమ్మహిసేలుకొంచు సుఖి • యింపుముమామకబాధలేకొగి.
- క॥ అనిపలికి యతఁడు గోవిందుని వీడ్కొని యఖిలసేన • తోనేగముదం
బున జాలంధరమునకుఁ దనుజువ్రాతంబుతన్ను • దగునని పలుకె.
- క॥ హరియును దత్సంగరమునఁ బరిభవమయ్యెనని కొఱతె • వడకయును జలం
ధరు వధియంచునుపాయం బరయఁదలంచి చనియే నీశ్వ • రాంతికమునకు.
- ప॥ అదియట్లుండ నిట జాలంధరంబున జలంధరుండు నిర్విచారుండై బృందకగూఢ
వివిధసుఖంబు లనుభవించుచు మహావైభవంబుననుండి యొక్కనాడు.
- చ॥ వివిధసుగంధయుక్తమగు • వీడెముసేయుచు నొక్కవంకదై
త్యవనితలెల్ల వారును య • ధాహానపర్వలనాచరింపఁగా
నవిరళధూపవాసనల • హామము నొందుచుదు స్వర్ణదోలక
బ్రవినులసాధ్వీయా సుగుణ • రాశినిబృందనుగూడి నేడుకె.
- క॥ తులలేని వైభవంబున నలరారుచు దానవేంద్రుఁ • డబ్బదశాక్షీ
తిలకంబు బృందకీట్లను నలఘుతరాధాన్వితంబు • లగువాక్యములకె.
- చ॥ అనిమిషసంతతికెగెలిచి • యుష్పదిశాపకులక గలంచితిక
వనజదశాక్షునొంచి పరి • వారసమేతుండనై తవీయమ
స్సనలనుగాంచి మించితి ఘ • నంబగుక్రీ వహించితిక జగం
బున నను సూర్యసేర్పునొక • పోటరిలేడని నిశ్చయించితిక.
- ప॥ చతురదశ శభవనంబుల గాలించి శూరుండనని చెప్పకొనువానికెల్ల నాప్రతాపము
జవించుపించితి నైనను నింక ముక్కంటి యొక్కండు తక్కియున్నవాఁడతనిగూ
సంగరంబున భంగంబుఁగావించినగాని యనన్యసామాన్యంబగు మత్తేజుంబుసాధక
కంబుగాదు. అతండు భీముండని విందునట్టి భీమత్వమెట్టిదియో యొకపట్టు

చెలిసికొని లోకంబులకెల్ల జలంధరుండేలికయనిసాటి సమస్తంబు జలంధరమయంబు
గావించి వత్తుననిన నప్పురంధ్రీరత్నం బులికి కంపితాంగయై యాతనికిట్లనియె.

—♦ బృంద జలంధరునితో శివమహిమజెప్పట. —

క॥ ఇదియేటి విరుద్ధంబో మదనారియెకాదె యిట్టి ♦ మహితంబగు సం
పద నొసంగె నట్టివాని నె యెదిరింతునటంచుఁ బలికె ♦ దీవసురేశా.

చ॥ హడుడు జగన్నియంత నిభి ♦ లామరవర్గము భక్తియుక్తి ద
చ్చరణము లాశ్రయించియె య ♦ సద్గతినొందక సంపదాధ్యులై
నిరతము సంచరింతురు ము ♦ నిప్రకరంబు కరంబు పార్వతీ
శ్వరునిగదాజపింతు భవ ♦ బంధవిమోచనుడంచు నెంచుచున్.

సీ॥ పరమభాగవతు ల ♦ పురమేశ్వరుడై భగవంతుడనుచు భజి ♦ యింతురెపుడు
యోగిజనంబులయ్యు ద ♦ ధి తూణీరుండై యోగేశ్వరుండగుచు ♦ నొగిదలంతు
రాగమవేత్తలా ♦ యాగమాశ్వుడై ప్రణ వ స్వరూపియటంచుఁ ♦ బలుకుచుండు
శూరాగ్రగణ్యులా ♦ శూలియె సకలసమిచ్చూరుడనుచును ♦ మెలఁగుచుండు
సిద్ధులైత్యంబుడై మహా ♦ సిద్ధుడండ్రు కవివితతియా మహా కాల ♦ కంఠనొకని
యేతదభిప్రపంచ వి ♦ ఖ్యాత నాటకంబు వ్రాసిన సత్కవి ♦ గావచింతు.

క॥ ఆపరమేశ్వరుండు కరు ♦ జాన్వితుడైన సుఖించు లోకమృత్
గోపముఁ గాంచినన్ భువన ♦ కోటులు నాశనమొందు నెవ్వరే
నా పురవైతితోడఁ గల ♦ హంబొనరించి మనంగనేర్తురే
కాపురుస్తోకి నమ్మి యొడి ♦ కంబునబల్కెడు గాని యివ్వధిక్.

తే॥ పూజ్యపాదులరగు మన ♦ పూర్వులెల్ల భవుని భజించియేకదా ♦ వివిధసుఖము
లంది సత్కీర్తిఁ గాంచిరో ♦ యసురనాథ వార లెదిరించిరే శూల ♦ పాణి నాజి.

మ॥ పదమేళా శరణంబొసంగుచునుచున్ ♦ బ్రార్థించినన్ బ్రోచుఁ దా
నరి సంతానమునైన మార్కొని రణం ♦ బధిఁగించినన్ ఘోర సం
గర రంగంబునఁ ద్రుంచుఁ గాబునయిన్ ♦ గర్వంబునన్ మించి యీ
శ్వరు సాధింతునటంచుఁ బల్కెదగు నే ♦ ప్రాణేశ నీకిట్లులన్.

చ॥ గెలిచితి వెల్లలోకములఁ ♦ గీడ్పడఁజేసితి శత్రుసంతతిన్
పలచితి కీర్తికాంత సరి ♦ వారల హస్తనలంది తెంతయున్
సలలిత తేజ నీవు నికర ♦ జాలదె యాహవవాంఛ శత్రునిన్
దలఁపన నెంచుటేల కరు ♦ జానిధి యాతనిగొల్వ కింతయున్.

- క॥ గురునిందయొనర్చుటయును హరునికా ద్వేషించుటయును ♦ నాశ్రతులయెడకా
దురితంబులు పాపగించుట తరుణులఁ బరుషంబులాడఁ ♦ దగదనిరి బుధుల్.
- తే॥ ఎదిరిబలమెఱుంగ ♦ కెవఁడేని యేకార్థమైన నాచరించు ♦ నాతఁడగ్గి
బడిన మిదుతవోలె ♦ జెడు వాని రక్షింపఁ దలఁపఁగూడదనిరి ♦ ధర్మవిదులు.
- క॥ అని పలికిన దరహాసంబొనరించుచు దానవేంద్రుఁ ♦ డువిదంగని యి
ట్లును సోమనితా యేటికి ననుగుఱించి వచించెడిట్లు ♦ లలతులవోలెకా.
- చ॥ ఎఱుంగవె నీవునన్ను దను ♦ జేశ్వరు మద్భుజవిక్రమంబునకా
గొఱతవడంగజేసితి న ♦ కుంతితవిక్రము నాత్రివిక్రముకా
దఱుగనివంతఁగూర్చితి ప ♦ దంపడి వాసపునంతవానికే
దైతననుమోహరింపఁగల ♦ ధీరుడె శంభుఁడు గింభుఁడాజిలొ.
- చ॥ హరుడె ననుఁ జయింపఁగల ♦ యట్టి పరాక్రమవంతుఁడేని ని
రరులను మచ్చుమూచితతి ♦ చక్కడగించెడుపట్ల వారిపైఁ
జరుణవహించిమార్కొనఁడె ♦ కామినియేటికి నాకడకా మహే
శ్వరునొకపోటుబంటును ♦ బల్కెడునన్నుత్పఱికిరించుచుకా.
- కా॥ త్రైలోక్యప్రథమాక్షియగునీ, దైశ్వర్యరండింక నా
భీలంబైన మహారణాతరమునకా, భీముకా జయింపండ యే
నేలాసార్థకమానొ నాయెడలనిం ♦ లేనికా జగచ్చూరుడకా
వాలాయంబుగలట్టిమేల్ బిరుదు దు ♦ ర్వర్ణంబుగాకుర్వకా.
- ఉ॥ ఏనిదెపార్వతీరమణు ♦ నిప్పుడపోయి జయించివత్తునా
పూనినయత్నముకా విఫల ♦ ముకా బొనరింపఁదలంపక్షీవు స
న్మానమునేసి పంపగదె ♦ మానినివల్లభుఁడొందుక్తికికా
దానకమైనవారవని ♦ తామణులేయని ని వెఱుంగవే.

—♦ జలంధరుండు శివునిపైదండెత్తుట. —

- క॥ అనుచుననేకవిధంబుల వనితకుసమృతముఁగూర్చి ♦ శయదాకృతిమై
దనుజేంద్రుఁ డపారంబగు తనసైన్యమువెంటరాఁగఁ ♦ దరలెఁగడంకా.
- ప॥ అట్లు దరలి నిరంతరప్రయాణంబుల నడచి యనేక సహస్రభూతగణాధిష్ఠితంబున,
నిఖిలలోకపాలక నేవితంబున, విమలమునిగణ పవిత్రాశ్రమశోభితంబును పంచాక్ష
బృందారక సందోహకృత స్తోత్రా రావ శబ్దాయమాన బహుశకుహాముఖాభి
రామంబును, నభ్యున్నతానేక రత్నశిఖరాలంకృతంబున, నిరంతరి వివిధనాట్య
వాద్యత్రకుశల కుశీలవ కృత విచిత్రశంభు కథాగర్భిత మసూహర నాటక గర్భనా
గతనానావిధ భూతసంతానదంతరితంబునునగు కైలాసాచలంబు సమీపించి జయ
భేరి మ్రోగించె నంత.

ఆవనుధాధరంబునకు • నన్నిదెసల్ శతకోటియోజన
ప్రావృతమైన దైత్యనిచ • యంబును గన్గొనిభీతచిత్తులై
దేవతలబద్ధులైడి • తేకువలేక యొకింతయున్ మహా
దేవునిజేయవ్వధము • దెల్పిన నాగజచ్చుచేలుడున్.
ఆసురనెదిరిపోర • నమరులందేరికి దరముగాదటంచు • దలంచి తాన
యతనిబిభీషణింప • నహుండ్ నగుదునం చరసి భూతగణము • లనుసరింప.
బలమత్తుండగు దానవుగదిసి స • ర్వజ్ఞుండు క్రోధంబునన్
బలమన్ దుష్టనిశాచరాధమ సమి • త్రాప్తవీణ్యమేపాటనన్
గెలువన్ వచ్చితె చాలుచాలు నికనీ • కృత్యంబు జాలించిపో
మృల్లఘ్న శంకరుగెల్వవచ్చునొకొ ని • న్నంతంబుగావింపడే!
మడిచికుర్చుండి యేటికి • గొఱతవడెదు భక్తి సాధనమునగాక • పౌరుషమున
నెవ్వరినైన నన్నుజయింపదరమె యెవరుబోధించినారనీ • కిట్టిబుద్ధి.

— పరమేశ్వరు వాక్యంబులకు జలంధరుండు గినియుట —

శ్రవణవిదారకంబులగు • శంకరువాక్యములాలకించి దా
నవభ్రుండుద్రుండుండు ఘ • నంబగు రోషముచంగలింపగా
నవువు మాటకారినె య • హానియమెచ్చితి నిట్టిపబ్బులే
యవనివచింపగాదగుగ • దాసమరంబొనరింపలేనిచో.
ఇదియచుద్రాంశునిభములై • యొసంగుశస్త్రములుకనుంగొనుమిపుడునిన్మొనసిరణము
నేయతలపుననచ్చితి • న్నాయబుద్ధి లేకవచియింపదగునెయీ • లీలనన్ను
ఆతనిపబ్బులువిని శంభు • డపుడురౌద్ర మాయుధంబగునట్టిర • ధాంగమును మ
హాజలంబున నిజచర • ణాగ్రమునను వ్రాసి దానవుగనుగొని • పలికెనిటుల.
ఏబలవంతుడననుచు • నిటుల జెప్పకొనెదవేటికి దీనిగై • కొని శిరంబు
నెదుఁజెట్టుకొనుము నీ మహాబలంబు తెలియఁగలుగును జగములఁదేటవడుచు.
వావుడు దానవ • నాధుఁ డిట్లును బినాకినిగాంచి యిదియొక • పనియెనాను
గడఁగొని నీవర • గంబగు చందిని నిన్ను జక్కాడెద • నీలకంఠ
యింద్రాగ్ని శమన వి • త్రేతనాయకులు గరుడవాసనగాంచి • పరచు నురగ
నిరంబువోలె మా • మక పరాక్రమము సహింపలేరైతా • రింతయేని
కుంగవోకో జలం • ధరుని నిఖిలశాత్రవా నీక సంచారు • శమితదేవ
నిపబ్బుచు నతండు దీప్యదమల కాంతియుతమగు నారధాం • గంబుబుట్టి.
ఇదె కనుంగొను • మీ చక్రమిపుడతృణము నట్లు బ్రైకెత్తెదనటంచ • హంకరించి
నిమ్మనుచునెత్తి శిరమునం • దుంచుటయును నతనిమూర్ధంబు తునుకలై • యుపనిబడియె.

- తే॥ పరమపావనమిది జలం , ధరచరిత్ర మమలమతఃజడివిన విన్న , నఖిలసౌఖ్యములును నాయురాగోగ్యముల్ , గలుగు నరున కంతమున శివసాయుజ్యమమరునెల్లడు.
- వ॥ అవ్యిధంబున లోకకంటకుండగు జలంధరుం డీశ్వరపాదాంగుష్ఠ లిఖితమహాచక్ర ఖండితోత్తమాంగుండై కూలి నంత నొక దివ్యతేజం బాతనిహృదయకుహరంబు నుండి వెడలి పర మేశ్వరునం దంతహితమయ్యె నప్పుడు దానవనైస్యంబుబుట్కిదక్కి నల్లెసలఁ బరుగిడె నంత భవానీమనోహరుఁడును నేవకగణముగ గూడి నిఁ నివాసంబున కరిగెనని పలికి నూతుండు మహాఘోరఁగాంచి వెండియు నిట్లనియె.
- క॥ మునులార వినుఁడు శంభుఁడు దనుజవధార్థంబు పృష్ఠి , సలిపిన చక్రంబును హరి పరిగ్రహించిన యనఘంబగు కథ వచింతు , నవధారులరై.

—దేవతలు దానవబాధకోర్కక నారాయణుని జేరుట—

- ఉ॥ దుర్మతులైన దానవులు , తొల్లి యొకప్పుడు పెల్లురేగి దుష్కర్మము లాచరించుచుజ , గంబులనెల్లను బాధసేయుచున్ గర్మతులై చరింప వసు , గర్భసహింపఁగ లేక క్రుంగె సద్ధర్మములెల్ల రూపతై బు , తంబు నశించె జగత్ప్రయంబునన్.
- చ॥ సరసిజసంభవాది సుర , సత్తము లయ్యసురాళిఁ ద్రుంచి భూభరమును మాన్పు కోరిక నవారితివిక్రమ ములసిలఁగా బరవసముని రక్కసుల , పైబడినన్ జెలరేగి వారలున్ గరము దురంబొనర్చిరి మ , గంటిమఁ జూపుచుఁ బెద్దకాలమాన్.
- ఉ॥ ఆవిధి దేవదానవుల , హంకృతిఁ బోరునకున్ గడంగి నానావిధ శస్త్రయోగముల , నవ్యతరాయుధతాడనంబులన్ జేవదలిర్పఁగా సమర , సీమజయంబునుఁ గోరుకొంచుఁ గ్రోధానిలచిత్తులై యొక స , మాస్రయుగంబులు బోరి రుద్ధతిన్.
- తే॥ అవ్యిధంబున సాగిన , యాహవమున దనుజవిక్రమ స్ఫూర్తికెఁ , దాశలేక యమర సంతతి పటచె హ , హ రవములు నేయుచును హధుసూదనుఁచెంతకప్పుడు.
- తే॥ అటులబాటివచ్చి , నట్టి వేల్పులఁగాంచి కమలలోచనుండు , కనికరమున వెలుచుజేల మీకు , విబుధేంద్రులార యేదానవుండు మిమ్ము , దాకె నలిగి.
- ఉ॥ ఏయసురాధముండిటుల , నెన్నడులేని యవస్థ గూర్చి మీ క్షయెడ వానికింతటి య , హీనపరాక్రమమేలకల్గె నామాయకుఁడైన దానవుని , మానుక తీవ్రగదాభిఘాత దుస్కాయుని జేసి యందఱకు , సౌఖ్యముఁగూర్తు నెఱుంగఁబుట్కండి.

- క॥ అని యనుకంపపించిన పనబాక్షునితోడ నమర • వర్గంబునొ
యనఘ భవత్కరుణాగదా జనియించును మాకు సౌఖ్య • సంతానంబుల్.
- సీ॥ దానవుల్ క్రూరులై • తగవు నాకజగంబుఁ గలఁచుచునుండి ర • కారణంబు
యేయాయుధంబున • నెట్టి యస్త్రంబున నేయుపాయంబున • నేని వారు
విజతులుగారు దు • ర్విషయాభిరతులయి చరియించుచుందురు • సంతతంబు
నిందపురోగము • లీ నిర్జరులు వారి నెదిరింపఁగాలేక • యివ్విధమున
శరణువేడిరినిన్ను వి • శ్వ ప్రపంచ రక్షకుఁడవీవు నీవంటి • చక్షుఁడొకఁడు
కలఁడె మమ్మెల్లు మేటిజ • గాననెందు శ్రేతసరోజాతమిత్ర ల • క్షీకృత.
- క॥ సేవు కరుణింపకుండిన దేవా వేలుపులకింక • దిక్కెవ్వఁడుచే
తోపిధి నిన్నె నమ్మితి మీ వెతలకబాపి ప్రోవు • మీశ రమేశా.
- తే॥ అర్కమండల సంభూత • మైన నీదు చక్రము దధీచితమున • వక్రమయ్యె
నది సమర్థంబగునె జల • బాక్షుడైత్య నాశనంబొనరింప నిం • తయును దలఁచ.
- తే॥ నీదు దండంబు శాబ్దంబు • నీ ప్రసాదముననె కైకొని రనురులు • మున్నువారి
నింక నేమాడ్కిని జయింతు • వీవు లోకరక్షణము ముఖ్యముగదా వి • పక్షహరణ.
- చ॥ కమలదళాక్ష తొల్లియొక • కాలమునందు జలంధరుండు నా
నమరవిరోధియొక్కఁ డన • యంబు వహించి జగత్ప్రయం బధ
ర్మమునఁ గలఁచునుండఁగ ను • మా పతి వాని వధింపఁగోరి చ
క్రమును స్పృశించె శాత్రవధ • రాధరఖండనదిక్షమై తగఁ.
- క॥ ఇతరములగు నాయుధ సంతతు లెన్నియు దానిఁ బోలఁ • డగవిల దైత్యో
ద్ధతి మాన్చి మాకు సౌఖ్యస్థితిఁ గూర్పఁగ నదియచాలు • దిటము దలిర్పఁ.
- తే॥ అమృహాచక్రముంగొని • యాహవమున దనుజసంతతిఁ గూర్చి ముదంబుఁగూర్చు
మయ్య లోకంబులకు నీవ యర్హుఁడవు తదుగ్రచక్రంబుఁ దాల్పఁగ • నొమురారి.
- చ॥ అని ప్రార్థించిన వాసవప్రముఖ దే వానీకముక మెల్లనక
గనిదామోదరుఁ డివ్విధంబును నవ • క్రంబైన యా చక్రమే
దనుజవ్రాతముఁ బాఱఁద్రోలఁగ సమ • ర్థంబాను లోకార్థమై
యనఘుక శంకరు నాశ్రయింతునికె నుద్యద్భక్తిఁ దత్ప్రాప్తిపై.
- చ॥ చనుడిక మీరలేనరిగి • చంద్రకళాధరుఁ గొల్తు నమృహా
ఘ్నని కృపఁ గాంతు వైరిగణ • ముక వధియింపఁ దదియచక్రముక
గొనియెద లోకసంతతుల • ముక ముదముం బొనరింతు నాహవం
బున విజయంబుఁ గాంతు ముని • ముఖ్యులకుఁ హితమాచరించెదక.
- తే॥ ఆమచు వారల నొదార్చి • యనిచియంతఁ జక్రలాభముఁ గోరి కే • శవుఁడు శైల
రాజును హిమగిరి శిఖ • రంబుఁజేరి సంతసంబు దైవారఁగ • స్వాంతమందు.

—నారాయణుడు శివారాధనము గావించుట—

- సీ॥ అమృతశైల శృంగం ♦ గమ్మనఁ ద్వరితాఖ్య గలవాడయిన విశ్వ ♦ కర్మయొక్కఁడు
రచియించె మేరుప ♦ ర్వతసన్నిభంబగు ఘనతరలింగంబు ♦ వనజనయనుఁ
డద్దాని స్థాపించి ♦ యతిభక్తిమై పోడశోపచారంబుల ♦ నొనరఁజేసి
మహితసహస్ర నా ♦ మముల ధ్యానమొనర్చి స్థిరతరబుద్ధి బూ ♦ జించి మఱియ
నాదిమధ్యాంతరహిత లో ♦ కైకనాథ పాపభంజన పురహర ♦ భవ మహేశ
సంతతానంద దాయక ♦ సాధువినుత పాహిమాంపాహి పాహిమాం ♦ పాహి పాహి.
- చ॥ అనుచు సహస్రపద్మముల ♦ నచ్చనసేయుచు నుండువేళ న
య్యసఘ్నని భక్తి గన్గొనెడు ♦ నట్టి తలంపునఁజేసి శంభుఁడ
వ్వనజసమూహమందు నొక ♦ పద్మ మద్యశ్యముగా నొనర్చిన
ఘనుఁడు మురారి యచఁకయి కంబుజమున్ గనలేక ఖిన్నుఁడై
- చ॥ జలరుహ మెందుఁబోయె నిక ♦ శంకరు నెవ్వడిఁ బూజసేయఁగా
వలయు నెవండయేని సుర ♦ నైరి శివార్చన కిట్టి విఘ్నమున్
సలుపఁదలంచి ముచ్చిలెనొ ♦ చారుపయోరుహ మెట్లు లభ్యమా
కలుషము సంభవించె సుర ♦ కార్యము వ్యర్థమై యకానొ యేమొకో.
- క॥ అని పలువిధములఁ దలఁచుచుఁ దన నేత్రంబును బెక్కి తమ్మి కెన యటం
చును శంభుఁ బూజయొసరిచె ననఘ్నులు ప్రార్థనకార్య ♦ మఱసేయుదురే.
- వ॥ అట్లు బూజించి ధ్యాననిమిత్తనేత్రుఁడై యున్నెడ.
- సీ॥ గంగాశరంగ సం ♦ గత మకుటంబునఁ జంద్రకళాద్యుత్తుల్ ♦ చాకలింపఁ
గాలకూటచ్చ వి ♦ కలిత గళంబున భుజగాభరణములొల్ ♦ పాలుపుమీఱ
భస్మావలిప్త క ♦ వాటోరు వక్షస్థలమున రుద్రాక్ష మా ♦ లలు చెలంగ
శ్రీతదేవతా వన ♦ చతురమా కరమున నబ్జయోనికపాల ♦ మమరుచుండ
వామపార్శ్వంబున గిరి ♦ పట్టివెలయ నాగ చక్రాంబరఁడయి పి ♦ నాకపాణి
నందికై దండయొసఁగ నా ♦ నందమూర్తియగుచుఁ బ్రత్యక్షమయ్యె నా ♦ నగధరుఁడు.
- తే॥ అటులఁ బ్రత్యక్షమైన పు॥రారిఁ గాంచి ముకుళితకరాబ్జుఁడగుచు దా॥మోదరుండు
మోదమున భక్తియును మది॥ముప్పిరిగొన నిగమవిహితార్థ సూక్తులఁబొగ డెనిలుల.
- మ॥ సతభక్తావసరే నమాయనుచు నా ♦ నందోజ్వలాకార స
తభక్త్యాతప పాదపద్మయుగళం ♦ ధ్యానామి యంచున్ జగ
ద్ధిత సర్వస్వమిదం గృహణయని లో ♦ కైకప్రసీపంబులె
స్తుతిరత్నంబుల నిన్నుఁగొల్పెద లస ♦ న్మాతృక భవానీపతీ.
- మ॥ అని ప్రార్థించిన రాజమాలి కరుణా ♦ యతైక చిత్తంబుతో
ననియొక గేశవుఁగాంచి నీ ప్రవిమలం ♦ బొ భక్తికి మెచ్చితిన్

వనజాక్షా యెది యేనోసంగుదు ననుకా • వాంఛింపు నీవంటి భ
క్షునకుకా గామ్యమొసంగుచుండుటయె కా • దో నాకు గృత్యంబిలకా.

చ॥ వనజభవుండు సృష్టిసలు • పకా సచరాచరమైన యీ జగం
బనయును బ్రోచుచుండువు మ • హాత్ముడవీవు జగద్ధితార్థమై
నను భజియించితిప్పుడు జ • నార్దన కైకొనుమీ సుదర్శనం
బనియెడి చక్రరాజ మభి • లారి వినాశకమై చెలంగఁగఁ.

— శివుడు నారాయణునకు చక్రమిచ్చుట, —

క॥ నీ విమలమైన భక్తికి నేవశ్యుడనైతిఁ గోరు • మీఁక నన్నియు సం
భావించి యిత్తుననికా గోవిందుండవుడు శివునిఁ • గుఱించి వచించెకా.

చ॥ వరదుడవైతివీవు భగ • వానుడ నాయెడ నింత చాలదే
వరములు నేయులేల యిఁక • బాప నివారకమైన నీపదాం
బురహ యుగంబుఁ గొల్వఁగల • బుద్ధినోసంగుమటన్న నావు డా
హరిఁగని యిట్లు బల్కెను ద • యామయుడై పరమేశ్వరుండొగి.

తే॥ నాకు బ్రహ్మభక్తుడవగుచు • నాకలాక పూజ్యాడవగుదువీవు మ • ద్భూరికరుణ
నిదియై కైకొనుమీ చక్ర • మిదియనయన మనుచుఁ జక్రంబు నయనలబునతనికిడియె.

తే॥ ఇదిమొదలు చక్రినాఁ గమ • లేక్షణుండు నాగవిభ్యాతిఁగాంచి య • నారతంబు
వినుతిఁగాంతువు జగముల • ననఘనీదు విమలచరితంబు దిక్కుల • వెలయుచుండు.

క॥ దక్షప్రజాపతి • తనయ సులోచనయువు సతి తలిదండ్రు • లందనూయఁ
దాల్చి తుషారభూ • ధరముఁగన్పట్టి హైమవతీత్యంబు • నవధరించు
నపుడు నీసోదరియగు • మాదేవిని కమలాసనుని నియో • గంబుకతనఁ
బిన్నిగా సమ • ర్పణముఁ జేయుదునాకు నదిమొదలేను సౌ • హర్దమాని

సంచరితుమ నీయెడ • సకలలొక పూజ్యాడవగుదువీవు స • న్మునులు సురలం
ఘ్నగొల్పుచుచుండురో • పన్న గేంద్రశయన యిది నిక్కువంబు ని • స్సంశయంబు.

తే॥ అనిపలికి యదృశ్యుండయ్యె • నంతకారి హరియుఁజక్రంబుఁగైకొని • యఖిలదైత్య
సంశయంబును దునిమి ని • స్సరులకెల్ల సౌఖ్యముఁగూర్చి మోదంబు • సంఘటించె.

— దేవీ సంభవ కథనము. —

చ॥ అనిపలికి నూచుండు మఱియు దేవీసంభవప్రకారంబు వినుడని యిట్లనియె. భగా
ఖ్యుగు జగద్ధాత్రి లింగమూర్తికైఁ ద్రివేదికయగు లింగంబు ద్వివిధంబు. జగత్సృ
ష్టికై గారణంబు. శ్లోతీరూపుండును లింగమూర్తియు నగు శివుండు తమోపరిస్థి
తుడైయుండు. లింగవేది సమామోగంబున నర్థనానీశ్వరుండు వెల్లసె. అయ్యర

నారీశ్వరుడు ప్రథమంబునఁజతుర్ముఖుండగు బ్రహ్మను సృష్టించి యాతని ప్రార్థనంబున నిజనామాంగముననుండి యాత్మపత్నియగు దేవిని సృజించె. ఆదేవి పుష్పేశ్వరునానతి సతీనామంబున దక్షపుత్రికయై యీశ్వరుఁ బాణిగ్రహణంబుఁగావించె. దక్షుండు నారదశాపకారణంబున నవజ్జుండును దుర్మదుండునునై యుమానుమోహరు నిందించిన సతీదేవి యోగాగ్నిచే నిజశరీరంబు భస్మంబు గావించి పాశ్చతీత్వంబుఁ గాంచె నంతఁ బరమేశ్వరుండు దక్షప్రార్థనంబగు యజ్ఞంబు ధ్వంసంబుగావించె నాకథయు నాలకింపుడు.

— దక్షుం డీశ్వరుని ద్వేషించుట. —

ఉ॥ తాను ప్రభుత్వసంపద ము , దంబున దక్షుండు కన్నుగానక
జ్ఞానపరీతుడై గరళ ధంకంతు నవజ్జనోనర్పణబూని య
మానినీతుక్ మహేశ్వరు ను , మాపతిఁగొల్వకుండంచు నెల్లెడఁ
బూనికజాటిన్ విబుధ , ముఖ్యులెఱింగి భయంబువోపఁగఁ.

చ॥ తనకు శతాంకమూలి వర , దానమునక లభియించెకాదె యీ
యనఘపదంబుదానిటుల , నజ్ఞుండువోలె జరింపఁగూడునే
సనకసనందనాది ముని , సన్నత పాదసహజుడైన శం
భునకె విరోధియై తిరుగఁ , బూనెనె దక్షుండు తెల్వితోగిగఁ.

తే॥ ఎవనికరుణఁజేసి , యీశ్వస్థిక్రత్వమును ధరింపఁగల్గె , నవఘుండతని
తోడనైరమాన , గూడునె దక్షున కింతయేని యెఱుంగఁ , దే యతండు.

మ॥ హరుసాధించుతలంపుగల్గునెడఁ దా , న య్యాదిదేవుక భయం
కరు దండెత్తుట యహమానిటుల లో , కంబెల శూలిక మహే
శ్వరు నేవింపఁగరాదటంచు నచియిం , పక జెల్లినే ప్రాజ్ఞులా
హరునికొగ్గుటమాని దక్షునకె జో , హేరుల్ సమర్పింతురే?

క॥ కొనసాగనిపనిఁబూనుట తన యధికారంబుమించి , ధన్యులయందుక
గినుకవహించుటయును నిలఁ దన కపకృతి గూర్చునని , తజ్ఞ జనంబుల్.

ప॥ దక్షుండు తమోపహతుడై పురాంతకునంతవానిఁ గాదని తలంచుచున్న నాఁ దన్ము
హదేవుండు సామాన్యుండే. కాలంబు మించునండగనే దక్షునిమనంబు ప్రశాంతంబు
గావింపకున్న ననిష్టంబు సంభవించునని తలంచి విష్ణుని దేవత లాతనికడకనియిచి
మర్యాదఁగాంచి యిట్లనిరి.

క॥ నీవెఱుగని ధర్మపుగలదే విశ్వాధికుండవీవ , యెల్లజగంబుల్
తావక కరుణాపాత్రములై వెలయుచు సకలసుఖము , లందు సతంబుక.

- క॥ చతురుడవు నిఖిల ధర్మస్థితికిఁ బడంబీవు నీకుఁ , జెప్పవలయునే
యశుహాకపనినిగుఱిఁచి యహిత నూదన దక్షశ్రిత జ ♦ నేప్తనిధానా.
- త॥ ఆయినగాని ప్రభువు ♦ లప్పుడప్పుడు కారణాంతరములజేసి , స్వాంతములను
ధర్మవిషయములను , ద్వర సేయుదురు దాన భవనములకనిప్త , ములు ఘటిల్లు.
- క॥ అట్టి యనిష్ట కాలమున , యందుఁ దమంతనవచ్చి మాదృశుల్
బట్టు దొలంగకింతయు న్న , పాలుని చిత్తము నొప్పుఁజేయ కి
టిట్టనితెల్పి యాతని న , హీనతరంబగు ధర్మపద్ధతిఁ
తెట్టుట పుణ్యమాలమని , పెద్దలు నెప్పుడురయ్యి ధీనిధి.
- చ॥ హరుడె యనాదిమధ్యలయుఁ ♦ డంచు నెఱింగియు నీవు కారణాం
తరమునజేసి యివ్వినది న ♦ ధర్మము నాకగిరీకునందు దు
ష్కరమగు వైరమూనితివి , శాసనకతకవు నీకుఁగూడదం
చోరులు వచింపఁగావలయు , నొ నిగమంబుల గారవింపవో.
- క॥ కావున నీ దురభిప్రాయావేశముఁ దలఁగఁజేయు , టపసగమగుడుక
జేవచ్చితి మిప్పుడు దక్షావినుము విమర్శసేయు , మా మాపలుకుక.
- క॥ నావుడు దక్షుం డిట్లును దేవావళిఁ గాంచి యిట్టి తేకువ చనునే
యా వామదేవునకు నేఁ గావించిన దోష మింత కలదే చెప్పుడా.
- త॥ తను సర్వజ్ఞుడనటంచుఁ , దలఁచి యిట్లు దర్పమాని చరించుట ♦ తగునె పిన్న
పెద్దలనియెడి మర్యాద , విడిచి తిరుగువాని దైవంబటంచును , బలుకుటెట్లు.
- క॥ అతఁడధీశ్వరుండె యగు ♦ నైనను మాదృశులైనవారలక
భ్యాతచరిత్రులక గనిన , గౌరవముక బొనఁగూర్చుగూడదే
నీతియు జాతిలేక యవ ♦ నిక జరలొండెడువాఁడు వేల్చె జా
మాతయె యుద్ధతుండయిన మామకుఁ గీర్తిలభించునే యిలక.
- చ॥ అతఁడు దిగంబరుండనుచు ♦ నాత్మ నెఱింగియు ముద్దుకూడు ని
చ్చితనకు గార్హ్యపత్యమును ♦ జెంచెడునట్టులఁ జేసితిక గదా
యతులిన సౌఖ్యసంతతుల , నందుచు నిప్పుడు నా కగౌరవ
స్థితిఁ గలిగింపఁజెల్లునె యి , నీయనలే మిమువంటి సాధువుల్.
- క॥ నాయంతవానిఁ దృణముగఁ జేయఁగఁ దలపోసె నట్టి , చెనఁటి నె యిచటక
హేయము నాక వచించెద రా యచురేశ్వరులు మీర ♦ లందఱు వినఁగక.
- క॥ దుష్టుడు కష్టజీవియగు ♦ ధూర్జటినే యొక పెద్దఁజేసి మీ
యష్టమువచ్చినట్లు వచి , యింపఁగ నేమిటి కింకఁ బొండు వాఁ

దష్టవిభూతులక జెలంగు , నట్టిడె యైన భజింపుఁ డాతనిక
స్వప్తమిదే కనుంగొనుఁడు • శంకరుఁ గాదని సంచరించెదక.

చ॥ క్రతువొనరింతు నింక సితి • కంఠుని బిల్వక మీరలీ జగ
దితమగునట్టి కార్యమున , కెంతయుఁ బ్రీతివహించివచ్చి స
ద్గతిగని గొండు నాయెడల , దర్పమునక జరియింతు రేని మీ
వెతలకు మీరె హేతువయి • పిమ్మట నొందుట యాధరితిపై.

—దత్తుఁడు శివుని గాదని యజ్ఞముఁజేయుట—

చ॥ అని పలికిన వేల్పులెల్లరుఁ గార్యంబు తప్పివచ్చెఁగదాయని విచారించుచు మాడ
వలుకక తలవాలించిక్కిని నిజవాసంబుల కరిగిరంత దత్తుండు విరూపాపాక్షుఁ నిరస్ప
రించి యజ్ఞంబుఁజేయువాఁడై విశ్వకర్ముని రావించి యజ్ఞశాల నిర్మింపుమని యాజ్ఞ
సేసిన నాతండును మందాకినీ సరిత్రాప్తంతంబున ననూపమంబును, స్వర్ణమయంబును,
ననేక సహస్రయోజన విస్తారంబును, వాపీకూప తటాకాభిరామంబును, వివిధ
యాగోపకరణ సమన్వితంబును నగు నొక యాగశాల నిర్మించిన సంతసించి
చారులవలన నందఱ నాహ్వానంబుఁ గావించిన బ్రహ్మాండ్రాది దేవతానీకంబును,
మహాషిక సమూహంబును గ్రహంబులును, దైత్యదానవులును నరుడెంచి రంత
దత్తుండాక్క శుభముహూర్తంబున యజ్ఞారంభముఁ జేసె నిది యిటుండ భవాని
నారదుని ముఖంబున నిజజనకుండు సవనంబుఁ గావించుచున్న వాఁడని విని భవని
సన్నిధిఁ జేరి యిట్లనియె.

తే॥ అనఘ మజ్జనకుఁడు యజ్ఞ • మాచరించుచున్నవాఁ డాజ్ఞయొసఁగుమాఁజన్మమునక
బోయివత్తును సంతసం • బున మరీయ వాంఛితముఁ దీర్చు టుచితమై • వఱబునను.

చ॥ జనయిత యెదియేని పని • సల్పగఁబూనె నటంచు విన్నఁ ద
త్తనయల కెందు నేనియును • దానిఁ గనుంగొను టొక్క గల్గదే
వనితకు భర్తృగేహమున • వైభవముల్ పదివేలు గల్గియున్
జనకునియింటియంటియె • సంతసముం బొనఁగూర్చు గాదొకొ.

మ॥ నినుఁ బూజ్యుండగు వానిఁ బిల్వకయై తా • నే లొక నాథుండ నం
చును మత్తుడయి సంచరించుచును ద • త్తుండువువాఁ డట్టులై
నను నాకుక జనకుండు గావునను స్వాం • తంబందుఁ దదగ్నిజ్ఞముక
గను నుత్సాహము ముప్పిరిం గొనెడు లో • కవ్రాతసంరక్షక.

ఉ॥ కోమలివాంఛితంబు నొనఁ • గూర్చుట కాంతుని ధర్మమంచు నిం
కేమని చెప్పఁగావలయు • నీశ్వర నీ కెఱుంగంగరాని చే
నీ మహిలోన సర్వమున • కీవగగా పరిపాలకుండవో
సోమకళాధరా ప్రీయము • నూపుము నాయెడ గారవంబునక.

- 1) పతి కరుణాబడయనేరని సతియు, గురున కహితుడైన ధాత్రుండును దు
ర్మతియై ప్రజలఁగలఁచు నరపతియును రేకెత్తరనుచుఁ బల్కిరి ధీరుల్.
- 2) కావున నా ప్రణయము సంభావించి యనుజ్ఞనిమ్ము, పరమేశ్వర త్వ
త్సేవారతిఁ జరియించెడి నీ వెలదికి నీవకాక, యితరులు గలరే.
- 3) అని పలువిధములఁ బ్రార్థించిన సతిఁ గన్గొని శశాంక, శేకరుడను నొ
పవచానన నీ ప్రణయంబును గాదని పలుకఁ కీయఁ, బోలును నాకుఁ.
- 4) ఆయినను నేనొక్కటివచియింతు నిశ్చలచిత్త వై యాలింపుము.
- 5) ననువంచింపఁ దలంచి దుష్టుడయి జ, న్నంబిట్లు నేయంగఁ బూ
నినవాఁ డాతనిఁ జేరుపూన్నిదగునే, నీ కింతయుఁ దోచదే
వనితాకాంతునకుఁ విరోధియగునే, వాఁడేనియుఁ గన్గొనఁ
దనుకఁ బ్రీతిని గూర్చువాడగునె మి, ధ్యాప్రేమ నీకేటికే.
- 6) పాకారి ప్రముఖసురలఁ గైకొని కనుగానలేక, గర్వింపుచుఁ దా
నాను హవిర్యాగించిడ కేకరణిఁ జేయఁబూనె, నీ యజనంబుక.
- 7) తనకుఁ దెలియకున్న, దగవని పెరవారు సెప్ప వినఁ డతండు, చెనఁటియగుచు
నట్టివానికడకు, నరిగిన నీకెట్లు గౌరవంబు గలుగు, గౌరి చెపును.
- 8) కూతుకతమున, నల్లునిఁ గోరిపిలిచి పెద్దఁజేయుదు రెల్లరు, బ్రీతితోడ
నిది యెచటి పాపమోకానిఁ యింతయేని పిలువఁగఁ దలంపడయ్యె నాతులువనన్ను.
- 9) తనకుఁ బ్రజాపతిత్వమును, దక్షతయుఁ దయనేసినట్టి న
న్నఘ్నుఁ దిరస్కరించి కలు పాశ్చుఁడె యయ్యె నతండు వానికె
దనయవటంచు నీయెడలఁ, దద్దయు గౌరవ మెట్లు గల్గునొ
వనిత తలంపవైతిగద, వానియెడఁ గల ప్రేమ యెట్టిదో.
- 10) జనుఁడు నాకు గౌరవము, సల్పక యుండునె కూతునందు లోఁ
గనలెడివార లుండురె, యొకప్పుడయేని యటంచు నీవటక
జనిన నతండు నిన్నుఁగని, జన్నమునం దెకసక్తమాడినక
వజరభాషి యందుఁ గల, వారలు నవ్వరె నిన్ను దక్షునిక.
- 11) ఇది మహాసందిగ్ధసమయం బిప్పు డెట్లు సెప్పినను నీ మదికెక్కడు కావున యుక్త
యుక్తంబుల విమర్శించి నీకుఁ దోచినటులఁ గావింపుమనిన దాక్షాయణి మఱియు
మనోహరున కిట్లనియె.
- 12) నిక్కువమే వచించితి ము, నిప్రకరాచ్చిత యంద్రియోత్కరం
దెప్పుడు లావుగల్గి చరి, యించెడుఁ గావున నాకుఁ దండ్రీపై
మక్కువ హెచ్చు వేర యొక, మాట వచింపక యాత్మ యీయ నే
యక్కటికఁపు టిక్కపుగ, దా యిదె యజ్ఞముఁ గాంచవచ్చెదక.

తే॥ పిలువకున్నఁగాని • పేర్నిమై నరుదెంచె దనయయంచు నన్ను • దలవియతఁడు
గారవించుఁగాని కతినుఁడై పరిభవ మాచరించునట్టి • యధముఁడగునే.

ఉ॥ ఎందఱో మానివర్యులు సు • శేంద్రులు ధీరులు యజ్ఞశాలయం
దుందురు వారలెల్లఁగాని • యూరకయుందురె నన్ను దూరఁగా
నిందు కళాధరుఁక బిలువ • కేసవనం బొసరించుచుండియున్
నందన వచ్చినంతఁ దగు • నా యిటునేయఁగ నంచు బల్కఁరె.

తే॥ అనిన బరమేశ్వరుఁడు దరహాసితవదనుఁడగుచు మోదేవి నీ యిష్టమట్లుచను
పుట్టనింటికె బయనమై • పోవువారి నడ్డునేయుటశక్యమా • నా ధర్మి.

— • దాక్షాయణి దక్షయజ్ఞంబుఁజూడ నరుగుట • —

వ॥ అని పలుకుచు ననేక సహస్రార్క ప్రభాభాసురంబును, వివిధమణి గణ భవితఁబ
నగు దివ్యవిమానం బాయత్తంబుఁ గావించిన దాక్షాయణియు నుచిత పరివారం
వెంటరా నగ్నిప్రేచి త్తణమాత్రంబున యజ్ఞశాల సమీపించి విమానంబు డిగ్గి తల్ప
చెంతకుఁ జని నిలిచిన దుర్మార్గుఁడగు దక్షుండు తిరస్కారంబుఁ గావించుచు నాపె
కిటనియె.

— • దక్షుడు శివుని దూరుట • —

మ॥ తరుణి యేమిటి కేగుదెంచితివె యే • తద్దివ్య యజ్ఞాలయా
జిరదేశంబున కీవు నిన్నెనఁడు పి • ల్చెక్ బిల్వకే వచ్చుటల్
బరిహాసాస్పదమా టెఱుంగవోకొ స • ర్వజ్ఞుండు నీ నాధుడే
కరణిక్ బంపెను శత్రుసన్నిధికిని • స్వభ్యాణినిపట్టునక్.

చ॥ హరుఁడు శ్మశాన దేశముల • యందుఁ జరించుచు నుండువాని న
ధ్వజములఁ జేర్పరాదతని • దారవు నీవును నట్టి దానవే
తరుణి తలంగిహమ్మిక వృ • ధా యవమానము నొందనేలకో
విరచిన నేగుదెంచితిని • ప్రీతిమెఱుక నినుబిల్చినట్లులక్.

తే॥ కష్టజీవియై • కాంతుఁగూడి చరించువీవు నిన్ను దనయ • యే యటాచు
దలఁపరాదు పామ్ము • తగునని వచ్చితి సిగ్గులేద నీకుఁ • జెఁటి చెవును.

వ॥ అని గర్వోదేకంబుఁ జేసి మోమోటములేక దురాలాపంబులాడు దక్షుని నా
సర్వమంగళనయమ్మున నిట్లనియె.

చ॥ జనకుఁడవీవు నే సుతను • సల్పఁగఁబూనితి విట్టి యభ్యంగం
బనఁకులు చేరిరి సభ సు • రారులెల్లరుఁ జూచుచుండ ని

ట్లనుచితమంచు నాక యక • టా వచియింతువె విప్రలాపముల్
తనయలయందుఁ దండ్రులె య • ధర్మముఁ బూనిన నేమనకదగుక.

౯॥ నాతోఁబుట్టులఁ దన్మమోహరుల స • న్మానంబునక బిల్చి త్వ
త్ప్రితి స్థానమునైన నన్నిటుల ను • ద్రేకంబునక బల్క నా
నే తండ్రియిది యిట్టిదం చెవరు నీ • కేరీతి బోధించి నీ
చేతంబుక మరలింప నేర్తురు భవ • చేచ్చయంబు వాంఛించుచుక.

౧॥ హరుఁడు మహానుభావుఁడని • యాత్మ నెఱింగియు భీతిలేక యి
క్కరణిఁ బురాం కప్రియము • గా సవనంబొనరించుచుండియుక
గరుణవహించి నన్నుఁ దిగ • కన్నులదేవర పంపినక నిదా
దరణ మొనర్చఁబూనితివి • తండ్రివె నీవు వితండిగాకిలక.

౧॥ యజ్ఞేశ్వరుండయిన సర్వజ్ఞుని నిందించి యధ్వ • రమునేయుడువా
ప్రాజ్ఞున కీకహవిస్సిక యజ్ఞుడనై యేకిత్తు • వని మనిగనుమా.

౨॥ నిరంజనుండును, నిర్వికల్పుండును, నిష్కల్మషుండును, సకలచరాచర ప్రపంచనిర్మా
తయుఁ దత్వాతీతుండును, సర్వగురుండును, నను నఖిలేశ్వరు గర్వించి తూలనాడుట
నీ వినాశంబునకుఁ గారణంబగు. ఈ సభాసదులెల్ల నీ మహిమంబుఁ బొగడుదురని
యహంకారంబుఁ దాల్చియుంటివిగాని ప్రశంసకర్తయగు పరమేశ్వరుఁ డొండె
యాతని యంశం బొండె యరుడొచ్చి యేతత్సామాజికవర్గంబు తోడ నీ యజ్ఞంబు
ధ్వంసంబుఁ గావించునని యెఱుంగ నైతివి. జగన్మాతనగు నన్ను నీవిట్లు బరాధ
వంబుఁ గావించుచుండఁదగదని వచింపక మూఁగలవలెఁ జూచుచున్న యీ భూత
సంతానంబు పడు నవస్థ నిష్పదేమని చెప్పవలయు. దుష్టుండవగు నీకుఁ బుత్రినై
దాక్షాయణి యని నీలువఁబడుట నా కనిష్టంబయ్యె. అని పలుకుచు గౌరీదేవి
యోగమార్గంబున శరీరంబు విడిచి సంతాన వాంఛఁ దపంబుఁ గావించు హిమవంతు
నకుఁ బుత్రికయై పావ్యతీనాఁబరఁగె నంత నా వృత్తాంతంబు చెలిసి హరుండు క్రోధో
ద్రేకంబున వీరభద్రుని తలంచినప్పుడు.

—• వీరభద్రా విర్భావము •—

౩॥ విలసత్తీర్తనృ • గ్విప్రుల జటాపట లాంచిత చుకుట స • మన్వితుండు
తరభిక్షభేదగ • దాకాయుక్ ప్రముఖాయుధకలిత క • రాంచితండు
హువిరించాది ని • ర్జరకపాలాస్థిసం చను భూషికోరు • వక్షస్థబుండు
రణదురుచుణిచూపు • రఘుతిత్తకింకిణీ సంయుతవినుల ప • త్సంచయుండు

ప్రళయశిఖిశిఖాభాస్వర ♦ ద్భయదఘోర నాసికారంధ్రనిగ్గతా ♦ నలనిశ్వ
సనసహితుడయి యరుచెంచె ♦ చంద్ర శేఖరుని కడకు వీరభద్రుఁ డుగ్రుడయి యపుడు

క॥ కరమున కడ్డ ముసలములు గిరగిరఁ ద్రిప్పచును నొక్క ♦ గిరిశిఖరంబుక
ధరియించి యట్టహాస స్ఫురితాధరుడగుచునుండె ♦ జూపలులడరక.

తే॥ చండికాకోపవహ్ని సం ♦ జాతయగుచు భద్రకాలియు నొక వంక ♦ బహుశోష
రక్తలోచనయగుచు ను ♦ గ్రస్వరూపయై యనుసరింప నలరె రుద్రాత్మజుండు.

మ॥ కనదంబోధగభీకరాంగుఁ డగుచుక ♦ గర్వోద్ధతారాతి లో
కనికాయంబునకెల్ల మిత్తియయి యు ♦ గ్రన్ధార్తిదీపించుచుక
బ్రణమద్భూత శతావృతుండగుచుఁ గ ♦ న్నట్టంగ నవ్వీరభ
ద్రునిప్రోద్ధ్యద్భుజిందండమండితుని రు ♦ ద్రుం డిట్లు బల్కెన్ వెనక.

మ॥ కలుషాత్ముండగు దక్షుఁ డిప్పడు మనిక ♦ గర్వించి రాగాంధుడై
యలఘుక నన్నుఁ దిరస్కరించుటయై గా ♦ కానంచుఁ దాయజ్ఞముక
సలుపక బూనియు దేవి యేగిన నసత్సంభాషణక జేసి నే
ల్పల మధ్యంబున నొప్పకజేసెను సతిక ♦ లోకంబు భీతిల్లగక.

ప॥ అక్కారణంబున మహాదేవి యోగాన్నిచే శరీరంబు దహించి పార్వతి యయ్యె.

తే॥ తెలివియింత లేక ♦ త్రిపురాంతకుని నన్నుఁ బరిభవంపఁదలఁచె ♦ దురితచిత్తుఁ
డతనిగర్వ మడచు ♦ టహామయ్యెడు నిక నూరకున్న నాతఁడుదృఢుడగు.

చ॥ అతఁడు వినాశసౌమ్యఖిల ♦ నగ్ని పయింబడు దుష్పతంగ మ
ట్లకుల మహాప్రభావ సము ♦ దంచిత నన్నుఁ దిరస్కరించి యు
ద్ధతుడయి సంచరించెడుఁ గ ♦ దాయిక వాని నుపేక్ష నేయకే
హత మొనరించు టహా మని ♦ యాత్మఁ దలంచిత నయ్యె పుత్రకా.

చ॥ అరుగుము యజ్ఞశాల కిపు ♦ డాతనితోడ నయంబుపెంపునక
సురిలును మానులుక వినఁగ ♦ శూలియై యజ్ఞవిభుండుగాన న
ధ్వగమున నొక్కభాగముఁ గ ♦ పదికొ సంగుమటంచుఁ బల్కు మా
దరమున నాతఁడుక వినక ♦ తక్కినయేని వధింపు మాతనిక.

తే॥ యజ్ఞశాలనెల్ల ♦ సంతంబుఁగావింపు మచటనున్న వారి ♦ నడఁగఁద్రొక్కు
ముద్రతుండగు దక్షు ♦ సుత్తమాంగంబు ఖండించు మేను సంత ♦ సింఁచునటుల.

తే॥ అనిన వీరభద్రుఁ డట్లకాకయటంచుఁ బ్రణుతిసేసి వీర ♦ గణము గొలువ
భద్రకాలితోడఁ బయనంబొనర్చె నయ్యజ్ఞశాల కడకు ♦ సతిరయమున.

౩|| అట్లు బయనంబు నేసి నిజ నిశ్వాసోచ్ఛ్వాసోమకూప శ్రోత్ర నాసారంద్రనేత్ర
స్వేదబిందు జటాపాణికటి దేశవక్షోనాభి పదస్థానంబుల జన్మించిన యనేక మహా
వీరభూతంబులు విమానారూఢులై యనుసరింప గంగాద్వార సమీపస్థులుగు యజ్ఞ
నాటంబునకుఁ జేరెనప్పడు.

౪|| కైలవాతము నేలఁగూలె వసుధా • చక్రంబుకంపించె నా
భీలంబై యనిలంబు వీచెఁ జతుర • భి శ్రేణి యింకె రవి
బ్యాలాజిహ్వ శశాంకకాంతి చయముల్ • చల్లాటిపోయెక దిశా
న్యాశంబుల్ చలియింకెఁ దారక లిలక్ • వ్రాలెక్ సమూలంబుగాక్.

గీ|| అమృహోత్పాతములు గాంచి యజ్ఞదర్శనాగతులయిన సురలుఁ మహర్షి చయము
తక్కుఁగలవారలెల్ల సా • ధ్వసముఁ జెంది విసమితాననులగుచు ని • ర్విజృంభి.

—, వీరభద్రుఁడు దక్షయజ్ఞధ్వంసముఁ జేయుట, —

౫|| లలితాకారుఁడు వీరుఁడ య్య జనశాలా • మధ్యముక్ జొచ్చి యు
జ్వలదుద్గండ గదాప్రహారమున ది • గ్వారంబు ఘోషిల్లు న
ట్టుల స్థంభంబునఁ గొట్టి హుమ్మనుచు బి • ట్టుక్ బెట్టిదండైన క .
ట్టుకఁ • హో • యని యెల్లవారడర ను • గ్రారావముక్ సల్పినక్.

౬|| అదిగని భీతచిత్తులయి • యచ్చటివారలు సంభ్రమింపఁగాఁ
బెదరకుఁ దూరకుండుఁడీక • వీఁగకుఁడంచు వచించుచుక్ గ్రుధా
స్పదుడయి లేచి నిల్చి రభ • సంబున దక్షుఁడు వీరభద్రునిక్
గొదగద నొప్పువానిఁ గను • గొంచు వచించె భయంకరోక్తులక్.

౭|| ఓరి యెవఁడ వీపిటుల • హుమ్మనుచుక్ సవన ప్రదేశముక్
జేరి యేనో ప్రలాపమును • జేయఁగఁ బూనితి వెవ్వఁ డంపినక్
వారక యిందు వచ్చితివి • వారల వీరల వెంటఁగొంచు నొ
రొరమసీయ విక్రమము • నారయవైతివె యిట్లు నేయుదే.

౮|| తిలగిపొమ్ము సర్వ • దక్షుండు దక్షుండు కనలె నేని నీదు • గర్వచుడఁచుఁ
గండకావరమున • ఘనమతులున్నచోఁ జేరవచ్చి తేల • క్రూరుఁడవయి.

౯|| అనిన వీరభద్రుండు.

౧౦|| నీను జగన్నియంతయును • నీశ్వరనందనుఁడక్ భవత్క్రతుం
డైన మఖంబునందు మావి • రంశము శంభున కీయఁబూనవే
లా నిభిలేశ్వరుండతఁడె • యజ్ఞవిభుండని చెప్పవే శ్రుతుల్
మానిజనంబులైన నిది • మార్గము గాదని మందలింపరే.

౧౧|| ఆపగాఢంబుల నైపుమంచు రజతా • హాగ్యాలయుక్ జేరి ని
విభుడైనక్ గ్రతుభాగమిమ్మటులఁ గా • దేనిన్ను నీ యజ్ఞముక్

గపటస్వాంతులచైన నీ సభికులక , గర్వోద్ధతోద్యద్భుజా
కుసితాక్షుద్రగదాభి ఘాతములచే , గోడోండకాకజేసెదక.

క॥ సమవీరభద్రుడగాదని నినురక్షింపంగఁ గలచ , నిజ రులైన
మునిలోకమైన నద్వైత మున నారిత భాగమీయఁ , బూనితివెదల.

తే॥ అనివదత్తుండుక్రోధ వీ , ప్తాస్యుడగుచు మోరిమారాడకికఁజను , మూర్ఖులు
బ్రేలిసక బనిగాదు దు , శీలుడవయి వంచనామతి నీకేల , బ్రతుకుఁ గనుము.

ప॥ అనర్హుడగు హరున కిందు లేశమాత్రంజేని హవిర్యాగం వీయఁ దలంచువాడను
గాను. జగదీశ్వరుండగు నారాయణుం దేతత్సవనమునను విభుండైయున్నవా
డాతఁడె హవిరోచ్ఛక్తయగు వృథాలాపంబుల నీకుఁ గలుగులాభంజేమి? పామృతి
వీరుండు దుర్వాగ్రాహంబున యజ్ఞకాలాస్థంభమును గదచేగొట్టి.

నీ॥ అమరపాలకు సుత్రమాంగంబు భుండించి సిత్ప్రపతి దండంబు , నిజుచివైచి
యనలుని హస్తద్వ యంబు ఛేదించి నాల్గులు జీల్చివైచి శూ యమునగ్రుచ్చి
భాస్కరునగతిములే , భగ్నంబుఁ గావించి శారద నాసికఁ , జక్కడంచి
యదితిశిరంబున , సంఘిప్రహంగంబు నొనరించి కశ్యపు , సుక్కడంచి
యజ్ఞశాల దహించియ , ప్రాజ్ఞులైన సురల దైత్యుల మానుల సాక్కజేసి
యగ్నికుండంబులక బూడ్చి , హరిశుమారుడవుడు తాండవ మొనరించె , నచట నిలిచి.

— నారాయణుండు వీరభద్రునిచే విజితుడగుట —

తే॥ అది కనుంగొని కేశవుఁ డాగ్రహమునఁ గగుల నిష్పలుగురియఁ జ క్రమ్మునెత్తి
వీరభద్రు నెదుర్కొని , విపులరణము సలపెఁ బెక్కుయుగంబులు సాహసమున.

ఉ॥ అంతట వీరభద్రుని సి , తాంబకపాతమునక సుదర్శనం
బెంతయు మొక్కవోయి , చలయింపక యుండినఁ బంకజాక్షుఁడా
వంతయుఁ జంచలింపక రి , జాంగమునక నిజమాయఁజేసి ను
దాకంతపరాక్రమాఘ్నుల న , తొందితులక సృజియింపవారలుక .

తే॥ శంఖచక్ర గదాధరుల్ , కాజక పాణులుద్ధతాస్త్వలు భీకరు , లుగ్రతేజు
లతులితాగ్రహరణిత న , యనులు శత్రు భయదులగుచు సపుడు వీరభద్రునెది.

ఉ॥ భూతగణంబులెల్ల భయ , ముకగొని పాణి లసత్ప్రతాపులై
యాతతబాహుదండముల , నట్టై విపక్ష చయంబుఁ బట్టుచుక
గాతరచిత్తు లొముని ని , కాయములక వెస నాదరించుచుక
ఖ్యాతచరిత్రులై యని మ , గంటిమిఁ జూపుచుఁ బోరి యధర్మిక .

తే॥ అప్పగిదిని నవార్య బ యాధ్యులగుచుఁ బోరు నైష్ఠవగణముల ధీరుడగుచు
వీరభద్రుండు పధియించి - క్రూరశరపరంశల విష్ణుఁ గ పై సంగ్రామమందు.

- మరల నొక వాడితోలక బరగించి తడియ నుకుట • భాగముఁ ద్రుంచెన్
వసుస గదాప్రహరణమున హరినికా మూర్ఛితునిజేసె • నందఱు వొగడక.
- అట్లు నారాయణుని మూర్ఛితునిజేసి ప్రచండంబగు కృపాణంబున దక్షుని కంఠంబు
చేరించి యగ్ని వేల్చి భయంక రాంగుండై యున్నంత.
- సుసిజ సంభవుండపుడు • సాధ్వసకంపిత దేహుండై య స
చ్చతుడు దక్షుడే యిటుల • జన్మముఁబూని కృతాపరాధుండై
హరునకుఁ గిక్కి గూర్చెనని • యారసిమెల్లన వీరభద్రు భా
సుర ముఖుఁ జేరి మ్రొక్కి హిత • నూత్తుల నిట్లని పల్కె నమ్రుండై.
- అనఘా దక్షుడు గర్వితుండగుచు నా • ర్యానాధు నిందించి చే
సిన కార్యంబునకుఁ ఫలంబుఁగనియెన్ • జేజేలు ముక్కుంటిఁ గా
దని యేఁజించి పరాభవంబుఁ గనిరీ • యాగలు విధ్వస్తమ
య్యెను శాంతింపు మికేల యాగ్రహము లో • కేకా భవానీసుతా.
- వీ యెడనె జనించు • నిభిల జగంబులు నీకుఁ ద్రుంపఁదగునె • లోకసమితి
తాను జెంచినట్టి • తరువు దుష్టంబైనఁగాని చెండఁగలఁడె • కతినుఁడేని.
- ఆ సమయమున యందు శ • శాంకమాళి ప్రమధగణములు గొల్వ న • భ్రమునఁజేరి
శాంతదనండుగుఁచుఁ గృపా • స్వాంతుండగుచుబల్కె నప్పుడు తా వీరభద్రుఁగాంచి.
- శాంతముఁబూనుమిక సుర • సంచయ మెల్లను నిన్నెదిర్చి య
క్రాంత నిజప్రతాపముల • నాఱిడి పుచ్చిరి సంగరంబునక
భ్రాంతుడు దక్షుడుక బడియె • బుకజనూతి భవత్పదాబ్జముల్
స్వాంతమనందు నిల్చి నిను • సన్నుతిఁజేసె గృపాన్వితుండవై.
- అని వల్కిన వీరభద్రుండు రుద్రు నానతిరొద్రాకారం బుపసంహరించి ప్రసన్నుండై
పామేష్టిప్రార్థనంబున వికలాంగులై పడియున్న నిలింప నికరంబు ననుగ్రహించి
వారివారికి లుప్తంబులగు నవయవంబు లానగి లక్ష్మీనాధు నాదరించి దక్షునకు
వికృతవక్త్రంబుఁ గల్పించె నంత.
- కనికరముఁబూని శంకరుఁ డనిమిషనికరంబుఁగాంచి • యాదరమున ద
క్షుని కతన నిట్టి యాపద యనుభవమయ్యెను గదా సు • రావళి కిచటక.
- అవ్వధిని బల్కి దక్షున • కపుడు గాణపత్యము నొసంగి మనుమని • ప్రమధులెల్ల
ననుసరింప నదృశ్యుండై • యరిగె వేల్పులందఱు నిజాలయంబుల • కరిగిరపుడు.
- అని పల్కి నూతుడు తదనంతర కథాంశంబు వక్కాణించువాడై యిట్లనియె.
- తాఁకుండక బ్రసిద్ధుండగు • దానవనేత యొకండు మున్ను దు
ర్యారపరాక్రమోద్ధతుండు • పంకజనూతి వరంబు పెంపునక
రూరచమూ నికాయమును • గూడి కలంపదొడఁగె దేవతా
చారము వీరముక విడిచి • పాఱుఁగ నిక్కరులుక వడంకఁగె.

—, ఇంద్రాదులు తారకుని బాధల కోర్కక బృహస్పతికడకేగుట —

మ॥ బలమత్తుండగు తారకాసురుని సైపకలేక బర్హిర్ముఖుల్
సిలుగుక జెందుచు నార్యులై హరిహయ్యుక * జేరంగ నాతండు వా
రలువోలెక సురవైకిక బెదరి ద * ర్పంబెల్ల బోనాడి చిం
తిలువాడొట బ్రతిక్రియక సలుపఁగా * నేరండ్లాకిం తేనియ్యుక .

వ॥ అట్లు విపన్నులై యరుదెంచిన దేవతావ్రాతంబుఁ గాంచి బలారి యిట్లనియె.

చ॥ అరికృతనిష్ఠగావనతి * కాత్మసహింపఁగ లేక యివ్విధిక్
హరిహయ్యుఁ డేయుపాయమున * నైన ముదంబును గూర్చునంచు లో
నరసింహుక గనుంగొనఁగ * నాసమయిక్ వెసవచ్చినారలో
సురవరులార యేనెటుల * సోకుడురాయని దాక నేచ్చెదక .

చ॥ అమరతరంగిణీ జలచ * యంబుల సేమలతోడఁ ద్రొక్కి పం
కముగ నొనర్చి వేసిరి న * ఖంబులతోడనె నందవంపు వృ
క్షములఁ బెకల్చి కూల్చిరి స * గంబుగఁజేసిరి దేమరీయ వ
జ్రము నను నాహవంబుఁ బ * రాభవముం బొనరించిరాపుల్.

తే॥ వారు బలవంతులైయున్న * వార లిప్పుడేమి సేయుటకును దోప * దింకమనకు
గురుఁడై వైరిహాసన కళా * గురుడు తత్పదాబ్జములఁ గొల్చుకన్న న * స్వంబులేడు.

క॥ ఈ వెరవున మనకు శుభప్రావిగ్భవమగుచు గాన * వారక యిపుడా
దేవగురు సన్నిధికి జఁగవలయును లెండు రండు * క్రశుభుజాలెల్ల.

క॥ అనుచుక వారలఁ దోడ్కొని చనియెక బలనూదనుండు * సర్వామర లో
కనియంత నఘనిహంతక గన దనులస్వాంతు గురునిఁ * గనుంగొను వేడ్కె.

వ॥ అట్లు చని సవినయంబునఁ గరములమోడ్చి.

చ॥ సతత ముదావహంబు రిపు సంచయ నాశకరంబు పాప క
ర్వతకులిశం బకారణ భ * వత్పరితాపలతాలవిత్ర మా
క్రిత జనపోషకంబు సుర * సేవితమేత దఖండమోక్ష దం
బతులితమైన తావక ప * గాబ్జయుగంబు స్మరింతు మాతృలో.

ఉ॥ భూరిభుజాబలార్ధతుండు * పూరుషసింహము తారకుండు బృం
దారక వారముక గలనఁ * దొర్కొని పీచమడంచుచుండె నా
శూరుని విక్రమానలము * సోకి దహించెడు లోకజాలముల్
నూరివరేణ్య మా యిడుమఁ * జూచిన జాలి జనింపదేమదిక .

క॥ నీవు సమస్తప్రజ్ఞా ప్రావృతచిత్తుడవు * నీదు పలుకులనిన స
భావించు నబ్జభవుండుక జీవాయొక వెరవు మానుఁ * జెప్పకదకే.

తే॥ అనుచు బ్రాహ్మింప నాచార్యుఁ ♦ డమరవిభుని గాంచి వచియించె నిటు ని ♦
[ర్యంచితోరు
విక్రమోన్నతుఁడవు నీవు ♦ విగత ధైర్యుఁడవయి చింతింప నేటికో ♦ దివిజనాధ.

౪॥ తొల్లి దుర్మార్గుండై హరునకు హవిర్భాగంబీయనని గర్వించి దక్షుండు కావించిన
సవసుబునకుఁ దగుదుమని యరిగిన దోషఫలంబిప్పుడ వీరభద్రుని కతన ననుభూతం
బయ్యును దచ్చేపం బిప్పుడు వేల్పులకుఁ దారకుకారణంబున భోజ్యంబయ్యె నైనను.

౫॥ ఆరవిందాసుఁ డొండెక బురసంహరుఁ డొండె ననురఁ ♦ బోకార్చి మిముఁ
గరుణింపఁగలఁ డికేటికిఁ బరితాపముఁ జెందెదరు ను ♦ పర్వలు మీరల్.

— బృహస్పతి యింద్రాదుల బ్రహ్మకడకుఁ గొనిపోవుట —

౬॥ శ్రుతాకావన దక్షుఁ డీశుఁడు జగ ♦ చ్ఛేయోవిధాన్యుండె యా
చతురాన్యుండు కృపాన్వితుండయి ద్విప ♦ త్సంతానముఁ గూల్చు స
ద్గతిఁ గూర్చంగలవాఁడటంచు శ్రుతివ ♦ ర్గంబెల్లఁ జాటించు నే
డతనిక జేరక కల్గబోదు హితమ ♦ న్యుజైనమార్గంబునక.

౭॥ అని వచియించితి నేల్పులఁ దోడుకొని వాచస్పతి విరించి సన్నిధికరిగి ప్రణామంబుఁ
గావించి యిట్లనియె.

౮॥ కాంచితె నిర్జరకుఁ ద్రిజ ♦ గత్ప్రభు ధైర్యముఁ గోలుపోయి చిం
తించుచు నున్నవాఁడు రవి ♦ దీప్తిచయంబు శమింప నాదలక
పంచి వదంతుఁడుడెను వి ♦ భానను లేజము చల్లనయ్యె నే
మంచు వచింపనేర్తు నమ ♦ రావళి చెందెడు నీ యవస్థలక.

౯॥ తారకుని నేయు కృత్యము దారుణము భరింపరాదు ♦ తగవనఁడు దురా
చారుఁడు వాని జయించుట యేరికి శక్యంబౌ సురల ♦ కెవ్వఁడు గతియో.

౧౦॥ ఇరువదివేల వత్సరము ♦ లిద్దపరాక్రమవంతుడైన శ్రీ
హరి దనుజేశు దాడి విజయంబును గైకొన నేరఁడయ్యె ని
ర్రరిపుఁ డుగ్రుండై తుదకుఁ ♦ జక్రము వక్రముఁ జేసి కాంచనాం
బుని ససారిధిక సరధుఁ ♦ బాఱఁగఁజిమ్మె సముద్రమధ్యముక.

౧౧॥ వెన్నునిమిలతవాఁడె యని ♦ వెన్నిడి భిన్నత దోసిలొగ్గి యా
పన్నునిబోవుమంచు సుర ♦ వైరి పదంబుల వ్రాలె నట్టిగ
కోవ్వతు మోహరించి జయ ♦ మొందఁగలట్టి సమర్థుఁడెవ్వఁడో
యన్న యెఱుంగఁదెల్పి యవృ ♦ తాంధసులక గరుణింపనే యిరకక.

౧౨॥ అని పలికఁ గాంచనగర్భుండు సాసుకంపుండై యిట్లనియె.

మ॥ అమరాచారిమదాంధ్రుడై సకలలోకాన్ కానీకమున్ బెక్కు క
ప్తము లొందించు టెటింగియుంటి నయినన్ ♦ శాసించు మాగ్గంబు లే
క మదిన్ గుండగనయ్యె మద్వరమునన్ ♦ త్మాచక్రమున్ మించు లే
జముఁ గాంచెన్ దనుజుండు రుద్రుడయినన్ ♦ సైరింపలే దాతనిన్.

తే॥ ఎట్టిశూరుడైన ♦ నెట్టిమాయయునైన నెట్టిచతురుడైన ♦ నెవ్వడైన
గాని వానిసొచ్చి ♦ కలనజయముఁ గాంచు టిరిది వాని కట్టి ♦ వరము కలదు.

సీ॥ దక్షునిహాతురు ♦ దాక్షాయణీదేవి తండ్రిపైఁ గినిసి యెం ♦ తయుఁగడంక
దదేహముఁద్యజించి ♦ ధరణీధరశ్రేష్ఠుఁ డగు హిమవంతున ♦ కాత్మజాత
యైపార్వతియనంగ ♦ నలరుచునున్నది సతివియోగమున నీ ♦ శ్వరుఁడుయోగ
నిష్ఠాపరుండయి ♦ నిర్విద్రతేజుడై తనను దాఁజూచుచుఁ ♦ దగు సమాధి

వెలయుచున్నవాడు ♦ విశ్వేశ్వరు మనంబు నగతుమరియందుఁ ♦ దగులునటుల
జేయవలయుఁ దానఁ ♦ జేసి వారికి యోగమగును లోకములకు ♦ నగు శుభంబు.

క॥ వారల సంయోగంబున ధీరుఁడు జనియించు ♦ నా నితేయా నీలో
ధారుఁడు శక్తిధరుండా తారకుని వధింపఁగలఁ డ ♦ తండు రణమునన్.

తే॥ ఆలసింపక మీరేగి ♦ యా ప్రమానధన్వికతమున నా పూర్వ ♦ దంపతులకు
ఘటననేయుండు దేవతా ♦ కార్యకరణ చతురుడగు షణ్ముఖుండింక ♦ జననమగున్.

ప॥ అని పలికిన నిలింపులు గుంపులుగూడి మేరుశిఖరంబున నొకచోఁ జేరి సమస్త
స్వాంతులై.

— ఇంద్రాదులు పార్వతీపరమేశ్వర యోగఘటనకై మన్మథు నంపుట. —

సీ॥ కలిగింపడాయొక్క ♦ కాండయోగంబున యోగంబుఁ బార్వతీ ♦ భోగిధరుల
కున్మూలనముఁజేయఁజో ధనుష్టంకృతి హరుని ధైర్యంబెల్ల ♦ నవఘటించి
యంకురింపఁగజేయఁ ♦ డా మోహబీజంబుఁ బరమేశు హృదయ భా ♦ సురతలమ
మరలింపలేడె స ♦ మాధినుండి హరుని తనువెల్ల వైష్ణవ్య ♦ మును ఘటించి
యాశ్రయింపఁగఁజేయఁడె ♦ యంధ కారి నద్రిజాపరిణయ వాఁచ ♦ నఖిలమును
నన్నిటన్ విజయంబుఁగ ♦ న్నట్టి యాతఁడించు విలుకాఁడు సామాన్యఁ ♦ డే తలంప

తే॥ యోగనిష్ఠాగరిష్టుడై ♦ యున్నవాని శంభునిజలింపఁజేయఁగఁ జతురుడగునె
యించునిల్తుండనుచు సంశ ♦ యించుటేల కమలతరున కనాధ్యతా ♦ కార్యమే

తే॥ స్వస్వాస్వాసమొనరించి ♦ శైలశిఖర బ్రహ్మవిష్టంజరించెడి ♦ పరమయోగి
వరులనైనను గామినీ ♦ చరణములకు దాసులుగఁజేయ నేరఁడె ♦ దర్పకుండు.

ప॥ అని నిశ్చయించి మన్మథుడలంచిన.

తే॥ కొదమరా చిల్కపై నెక్కి • కోయిలలును గోరువంకలు నంచలుఁగొలుచుచుండ
రతియు నామనియును దోడ • రాఁగనప్పు డలరువిలుకాడువచ్చె వేల్పులను గాంచ

ప॥ అటులవచ్చి సవినయంబుగ సును సోవితతిఁగాంచి యాదరంబున నిట్లనియె.

ప॥ పిలిచితిరేల న నిపుడు • వేల్పులు మీరలు సానుకంప నా
వలనన మీకుఁ గాదగిన • కార్యమడెట్టిది నిక్రమాభ్యులై
కలన నెదిర్తురేనితిగ • కన్నుల దేవరనైనఁ గెల్వఁగాఁ
గల బలముఁ జలంబును మ • గంటిమిగల్గిన వారు కా దొకో.

ప॥ రక్కసుఁడెవ్వఁడైన సుర • రాజ్యముఁ జెందెడు వాంఛఁజేసి తా
నెక్కుడు యోగముఁ గొని య • హీనతపంబొనరించునో చుదం
డెక్కి యెవండయేని మిము • హీనబలాభ్యులఁజేసి కాంతకుఁ
జక్కక సంచరించెడినో • చెప్పడు దాఁచకుడింతయేనియొక.

తే॥ ఎట్టియోగియైన • నెట్టిభోగియునైన నెట్టిసిద్ధుఁడైన • నెవ్వఁడైన
నిదియ వాడికోల • నించుక మెఱపించి యతనిధైర్య మెల్ల • నపహరించు.

ప॥ ఆనపత్యుండగు నెవ్వఁడేని నిజభా • ర్యాసక్తిరే క్రింద్రియా
శ్వనికాయంబును గట్టిరైచి విలస • తృన్యాసయోగంబు గై
కొని మోక్షేచ్ఛఁ దపంబునల్పిశినో నా • కుఁ డెల్పుఁడా ధీరునిక
గనదే తత్సుసంబాణపాతమున శృం • గారప్రియుఁ జేయుదుక.

తే॥ కలరు విలుకాండ నేసు లా • క్కటిని రెండు గాఁగసలిపెడువారలు • కడిమిమీఱ
రెఱి నొక్కటిగాఁజేయుదంటగలఁడె తుంటవిలుకాఁడెత్తక్క యీ • పంటవలతి.

తే॥ మీయమగ్రహమున • నీయసమాస్త్రుండు సూనశరుఁడెయ్యయ్య • బూనిస్థాణు
నంతవానినైన • నట్టెధైర్యంబుఁ గోల్పడఁగఁజేయు నొక్క • బాణమునను.

తే॥ అనినవిని యంతవాఁడవె • యాదుగాన దేవతా కార్య మొండు సా • ధించుపూన్తి
నిన్నుచిలిచితిమిప్పుడు • నీవుకలుగ మాకునేమిటఁ గొంతయా • మదనముంక.

తే॥ తాఁకుండను దనుజుండు • క్రూరుండగుచు జగములఁ గలంచు నాతని • సంహరింప
శరవణభవుఁడెదక్క ని • ద్జలలలోన నొక్కరుండును నేరక • యున్నవాఁడు.

ప॥ హరుఁడు సతీవియోగమున • న వృటమూలము నాశ్రయించి దు
ర్భరమగు నిష్ఠఁ గైకొని త • పంబొనరించుచున్నవాఁడు శం
కరుని చునంబునక ధృతి వి • కల్పముఁగూర్చిఁగాని పార్వతీ
కరముగ్రహింపఁ డాతఁడు బ • గద్గితమియ్యది మీనకేతనా.

- చ॥ అమరహితైకకాంక్షివి సు ♦ మాస్త్రు! గిరింద్రసుతా గిరిశ యో
గమును ఘటింప నీవ మొన , కాడవుగాక యొకండు శక్తుడే
ప్రవిమలబుద్ధి నీకు సరి , వారలు గల్గుదురే సురేంద్ర కా
ర్యము నికక ద్రోసివేయక శి ♦ రంబునదాల్చి ఫలింపజేయుమా.
- తే॥ ఎట్టికారణమునజేసి , యేని నీవు దీనిసాధింపకున్న నా , దిత్తులకిల
నాలుబిడ్డలవీడి దే ♦ శాలపాలు గావలసినట్టిగతిబట్టు ♦ గాదె యింక.
- తే॥ అనుచు దేవేంద్రుడాడిన , ననమశరుడు విసపుమేఠరి సాధించి , వేల్పుకర్మ
మింకగూర్చుగల్గుదునంచు ♦ నెంచి యమరవిధునితో నివ్విధినిబల్కె, వినయసుల.
- ఉ॥ వేల్పుతేడ యివ్విధిని ♦ వేయవిధంబులఁ బల్కుజేల జే
జేలకు సౌఖ ముగ గలుగఁ , జేయుటకన్నను నాకు వేరొకం
డేల రుచించు నీముదల , యే యగునేని వసంతుఁగూడి యా
బాలశశాంక శేఖరుని , బల్మిని నీరగునట్లుజేయనొ.
- తే॥ అలరువింటనొక్క , యరవిందబాణంబు సజ్యముగనొనర్చి ♦ పట్టదములు
యుమ్మటంచుమ్రోయ , నమ్మహాదేవుని నగతనయకు దాసు , నిగ నొనర్తు.
- మ॥ ఇదె యేనేగెద నిక్షుచాపమున న , య్యాశాను ధైర్యంబింక
బ్రదులకజేయుదు నద్రిజా గిరిశులక , బ్రతికడగఁగూర్తునే
తదనూనంబగు శింజినీధ్వని కసా , ధ్యంబైన కార్యంబు గ
ల్గుదుగాదే త్రిజగంబులక హరుడె ల ♦ త్త్వంబయ్యె నిప్పట్టునక.
- సీ॥ మునిపత్నులందును , మోహంబుగూర్చునే వెడవింటిదెబ్బచే , విశ్వపతికి
బృదకై మార్చేస , మొందఁగజేయనే విరివోలతోఁగ్రుచ్చి ♦ సరసిజాక్షు
గన్నకూతునెబ్బటి , కామింపజేయనే కుసుమబాణంబునఁ , బొసఁగనజుని
గురుదారతోమైత్రి , గోరంగసల్పనే నిశితబాణంబుల ♦ నీరజారి
వారు వీరననేల యే వారలైనఁ గాని మామకబాణమో , గంబుకతన
వాయువరుసలెదినాడి , వనజముఖుల కూడిగంచేని సల్పరే , యుర్వియందు.
- తే॥ ఏను యుద్ధయాత్ర , కేగెడుతటి సమీపించుచున్నపుడు , వేల్పులార
పోయివత్తు నింకఁ , బురహరుసన్నిధి కానతిచ్చిపంపుఁ , డయ్యనన్ను.
- మ॥ అనిపలికి సహస్రాత్మనిచే పోయిగమ్మనిపించుకొని పార్వతీ పరమేశ్వర యో
గుటనకై స్థాణువనంబున కేగువాడై.
- ఉ॥ చందన మ్మిత్రతాంబువుల ♦ స్నానమొనర్చి పసిండి జిల్లు వ
ల్వందఁగఁగట్టి కుండలము , లక ధరియించి శ్రుతిద్వయంబునగ
దిందు శిలామయంబయి ర , హించు కిరీటముఁబూని ముత్తైపుక
జందెములూని వక్షమునఁ , జారుతరాకృతియై చెలంగుచుక .

—♦ మాన్మధుడు శివునిపై దాడివెడలుట. —

విగురు కటారివాఁ , డిగఁజేసి కన్నెకేతకి బాకు చికిలించి , తమ్మికోలఁ
తెనుచంక నిటికించి ♦ నునుజాజి మూముల్ని మరువంపుపొదిలోన ♦ మాటుబెట్టి
సంవెగయడిదంబు ♦ సాంపునించఁగఁజేసి పొన్నపూవాలు నిం ♦ పుగ నొనర్చి
మల్లెపూజము దాడి మొల్లముగాఁజేసి తొగమొగ్గ మెల్లనఁ ♦ దొడిగికూర్చి
అనుసింగిజీబూని రా ♦ చిల్కగమియుఁగోయలలుఁ గోరువంకలు ♦ గొనబుజూప
మెల్లన విరహిగాు ♦ తెల్లబెదర దర్శకుండఱ్ఱ జైత్రయా , త్రకయి వెడలె.

చిలుకపూమాయి నెక్కి యొక ♦ చే వెడసింగిజీ సుతరించి పూ
ములు కులఁగూర్చి యాచ్చి బమి ♦ పురువులు ఝుమ్మన నల్లెలాగి పూ
విలుతుఁడు హంకరించి కర ♦ వీరదరంబును నూట నూడె బె
స్వలపుల నొంది కుంది పరు ♦ వంపుఁజెలుల్ దలక్రిందుగాఁబడె.

చిలుల మాన్మధుఁడు జయొచ్చ ♦ యధికముగను విజయశంఖంబుఁ బూరించి ,
[వెడలెనపుడు
వినులయోగి జనస్థాన ♦ మమరమాని వినుతమగు హైమవతవనం ♦ బునకు వేడ్క.

చిగిరించె సహకారసంచయము వీ ♦ చెక్ బూదుమారమ్ము లా
కుగముల్ మొగ్గదొడంగెఁ బుండ్రకలతా ♦ శోకంబులుక్ బూచె సం
నెగలుక్ మొల్లలుఁ బండె ద్రాక్షలతికల్ ♦ వీరుత్తురుల్ బంధురం
బుగఁ గన్నపై వసంతుడుక్ విడిసె న ♦ ప్పడ్యాశ్రమంబందునక్.

వనకాంతామణి పాణి పీడనము స ♦ ల్పక్ గోరి యమ్మాధవుం
డమరత్తుండయి వల్లరీతరుణ హ ♦ స్తాబంబులక్ బంపు నూ
తన రత్నాంచిత పాహార్యముల చం ♦ దానక్ రహించెక్ బలా
శనికాయంబు ద్విజప్రకాండమున కు ♦ త్సాహంబుఁ గల్గించుచుక్.

తన మధ్యపుష్పవతి కాంచనమాలిక కరములెత్తి ♦ సహకారవిభుక్
మునుకొని గాఢాలింగన మొనరించి చలించెనపుడు ♦ ముదము దలిర్పక్.

గండుకుమ్మెద పిండు ♦ నిండి ఝుంకృతిఁజేసెఁ దమ్మిపానకమాని , తనువునుఱచి
గొదను రాయంచల , గుంపులు చెలరేగె బిసకిసలయములు , మెసవి మెసవి
హృదయములు చూత , పల్లవంబుల మెక్కి కూ కూ యుటంచును ♦ గూయసాగె
గౌకాంగనలతో , సల్లాపములఁ బ్రోద్దు జరుపుచుండెను గీర ♦ సంచయంబు
మునుసరింప మాధవుఁ , దతివినయముదోప వెనువెంట రానాము , తోడమరుఁడు
మనోంపమ్ముచాటునఁ ♦ జేరి మేరమిటి హరుఁడె లక్ష్యంబుగ ♦ మించెనపుడు.

వీరచిత్తుండయి తన్నుఁదాఁగనుచు ని ♦ శ్చింతక్ మహానిష్ఠ ని
వీరయోగంబున నున్నవాని సితికం ♦ తుక్ బద్దజాతాది ని

రరలోకంబునకేని యింతయు నల , త్కృత్యంబైన బ్రహ్మాంబుల దా
శరలక్ష్యంబుగఁజేసె మన్మథుఁడు త , త్సామర్థ్యమేలాటిదో.

మ॥ ఉరగోన్నద్దజటావతంసితల స , ద్యోవాహినీ శీతశీ
కరసంతానపీతగాత్రుడయి , మేఘశ్యామకంతంబుతోఁ
గరినర్మాంబర దీప్తితో నరుల న , క్కాలాంతకుఁ నూటి జే
సి రతీనాథుఁడు వింటఁగోల ననురిం , చెన్ మించె బీరంబునన్.

తే॥ స్మరుడటల తనధనువు సృజ్యంబుఁజేసి గుణములాగుటయున్ సర్వ , గుణనికరమ
లాక్కపరినుచుంచె మ , హోగ్రనిష్ఠ నలరు హరుని ధైర్యంబింత తలఁగెనుపుడు.

—, శివఫాలనేత్రానలంబున మన్మథుఁడు దగ్ధుడగుట —

చ॥ పురహరఫాలనేత్రముత , భుక్చయ మెల్ల ననాగ్యమై దిగం
తరముల బూదినేయుచుఁ బ , దంపడి జొంపము చాటునన్ మనో
హరశర మెక్కు బెట్టి యిలి , కాత్మని లక్ష్యముఁజేయుచున్న య
న్మరుని దఱించి మించె రతి , మాధవులున్ స్మృతిదప్పి సోలగన్.

క॥ పతియవిధమున భస్మీ కృతగాత్రుండైనఁ గాంచి , హస్తధైర్యయునై
రతిమఃఖభారముఁబడి హతకాతుక యగుచునేడ్చె , నాసమయమునన్.

ప॥ అట్లు గొండ్లొక చింతించి మారుని దేవే మెల్లనఁ బరమేశ్వరుఁడే యట్లు
స్తుతించె.

చ॥ శ్రుతులకునైన నందకవి , శుద్ధగుణుడయి యొప్పుచుండునే
త్రైజనరక్షకుండు ముని , శేఖరమానసమధ్యవర్తి యా
స్తుతచరణాంబుజుండ వగు , సోమకళాధర మత్కృతాపరా
ధతతిక్షమింపుచుయ్య ప్రమ , దంబును గూర్చగదయ్య మ్రొక్కెదన్.

క॥ పతి దేవతయైసతతము వ్రతములదానంబులను ద , పంబులఁ బరికిన్
హితముగ గోరెడి సతికిన్ గతియునుపతిలేకయున్న , గామినిమనునే,

తే॥ వాచ్యవాచకములువోలె , వఱునట్టి నిత్యసంబంధమును జెంది , నెగడుచుండు
దంపతులకు వియోగంబుఁ , దగఘటించుటహా మే మిమ్మువంటి మ , హామృతికి

క॥ పురుషుని ఛాయవిధంబున వరుని విడక సంపరిచు , వధువు ధరిత్రిన్
బరమేశ సతీపతులకు సరఁగున నెడబాటుగూర్చు , జనునే చెపుమా.

తే॥ నాథునెడఁబాసి నన్నిట్లు , నాధఁజేయనేల నన్నును దావక , ఫాలనయన
వహ్ని భస్మంబొనర్చి య , పురమపురుషు పాదసన్నిధి నంపగ , రాదె యిప్పుడు.

క॥ అనుచున్ బ్రార్థించిన రతిఁ గనుగొని శంకరుఁడు సాను , కంపుండై యి
ట్లునొ సతి నీనాథుఁడు ననువంచింపంగ మనము , నన్ దలఁచె జుమి.

- ౧॥ అక్కారణంబున మనీయలలాట శిఖిశిఖావళికి లక్ష్యంబై స్వదోషంబు మూలం
బుగ భస్మంబయ్యె నైనను.
- ౨॥ ఆకుల పతివ్రతాతిలక • మాకరుణించితి నిన్ను నీ మనః
పతి యని వేకియై యిటఁ ద • పంబొనరించెడువాని నన్ను నీ
గతిఁ దన బాణపాతిమునఁ • గాసిలఁజేయు తలంపుఁ బూనుటఁ
వివేకమనీయ ఫాలతల • విస్మయదగ్గిని బూనియై చనెన్.
- ౩॥ ఆతమండయ్యె నతండు మున్నటుల దే • హంబూని కన్నట్టఁ డీ
క్షీరి నెవ్వారికి నైన సర్వజన హృ • తీమృత్ దగఁబుట్టుచున్
రితకాలంబున నీకె కన్నతి సతీ • రత్నంబు నీ యిష్టమా
గతిసౌఖ్యంబును గూర్చఁగాఁగలఁడు దుః • ఖంబున్ ద్యజింపఁగదే.
- ౪॥ హరిభృగుచూని శాపమున • యాదవవంశమునన్ జనించి భూ
భరమును మాన్పు గృష్ణుడయి • పంకజలోచన యెల్లు నీ మనో
హరుఁడుదయించు చెన్నునకు • నాతనికిన్ సతి నై వృషాఖ్యచే
ధరణిజనింతువీచిక ము • దంబు వహింపుము నన్నుఁ గొల్పుచున్.
- ౫॥ అని పలికి పరమేశ్వరం డదృశ్యుండైన రతియు విగతచింతాభారూడగు మాధ
వుండును సంతోషవంతురితస్వాంతులై యరిగి రని సూతుండు వక్కాణించుటయు
ఆశ్వాసాంతము.
- ౬॥ ప్రణమద్విష్ణు ముఖామరేంద్ర మమట • ప్రాంచనృణిప్రోత కాం
చనవనీక నాంచితామల పదా • బాసందనారాధ్యనం
దన సత్కావ్యనిబద్ధ నిర్మలకథా • నానావిధానూన భూ
తనియంతృత్వ పదాభిరామవిలస • త్పాండ్యాననీనాయకా.
- ౭॥ రతిహృదయగతవిచార స్రవతిలవిత్రాయ మాన • బంధురమూర్తి
హతశమనా జితమదనా క్రతునాశన సుందరేశ • కాంక్షితఫలదా,
తోటకవృత్తము॥ సురసేవితభా • సురసోమకళా ధర రక్షితధీవర, తారకహా
కరుణాకరనూరిని • కాయమతా పరమేశ్వరభామని • భావరదా.
- ౮॥ కష్టపడి పెంచియిడితినా • కవితకన్న నెవ్విధంబున నలరింతో • యింకనీవు
గంజివోలెను గయ్యాళి • గాదుచేల యెమ్మ నీతలనెక్కి నా • ట్యమ్మ నేయ.
- ౯॥ ఏమహాసుహుఁడు శ్రీ • వేమనారాధ్యవం • శాభికిఁబూర్ణశ • శాంకుడయ్యె
నేతల్లిసావిత్రి • కెనయైసకుల్ మెచ్చ మహిని బాతివ్రత్య • మహిమఁగాంచె
నట్టివందయును గా • రమకు ద్వితీయ పుత్రుండఁగొండెన్య గో • త్రుండదక్షి
ణామూర్తికిని శివా • నందునకు సోదరుండఁ గూమి యగ్ర • జుండ సుబ్బ
నాయకుఁ బౌత్రుడను మనీ • యమగు శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణ పూర్వార్థమందుఁ
బ్రవిమలంబైన యష్టమా • శ్వాసమయ్యె సకము దీనిని రక్షించుఁ జంద్రమాళి.

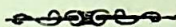
(శ్రీ) (శ్రీ) (శ్రీ)

శ్రీ మినాక్షైవమః.

శ్రీమదాంధ్ర లింగ పురాణము.

ఉ త్త ర భా గ ము.

ప్రథమాశ్వాసము.

—, పార్వతీదేవి తపముజేయుట, —

- 1 శ్రీతత్త్వ వాతమనోగత నిఖిల ఫలప్రదాన • కారణ సృష్టి
స్థితిలయ సంయుతభువన త్రితయపతీ; సోమనాథ; • త్రిపురవిదారా!
- 2 ఆవధరింపుమయ్య నంగాంగన శృంగార రసాధిదేవతయగు కందర్పునిందుధగాను
గ్రహంబునఁ బడసి విగత చింతాభారుండగు వసంతునింగూడి చనిన యనంతరంబు.
- 3 భువనహితంబుగోరి హిమ • భూధరకన్యకయైన కాంకణ
భవుడు వినాహమయ్యెనని • పల్కితి వా కథ యెట్టులయ్యె సం
భవమరణాది దుఃఖవిని • నారక మార్తజనైక రక్షకం
బవిర శ్మోక్షదంబది ను • హాత్మ వచింపఁగదయ్య మాకేఁక.
- 4 అని విడిగనత్కథా సంవోహులగు శౌనకాదిముని బృందారకులడిగిన నమందానంద
కుండలిత చేతోరవిందుడై “మహాఘోరా! నీలామేయ విగ్రహుండగు
బాల శశాంకధరుం డాశ్రమధర్మ పరిరక్షణం బత్యంతావశ్యకంబగుడు హైమవతిని
బాణిగ్రహణంబు గావించె మీకాశుభచరిత్రంబు వక్కాణింతు వినుడని నూతుం
డిట్టనియె.
- 5 ఆనుకంపానిధి యే పరాత్పరుఁడు ని • త్యానంద సంపూర్ణుడై
మునిలోకంబు భజింపఁగా వెలుఁగునా • భూ శేశ్వరుఁక బాణి పీ
డనముకా జేయు దలంపుఁ జేసి గిరి రా • ట్కనాథులలామంబు మా
తృ నిదేశంబున నిశ్చలాత్మయును గౌ • రీశృంగ దేశంబునక.
- 6 భక్తపంక నా శంకరుండగు శశాంక శేఖరునుద్దేశించి తపంబు గావించఁజని

సీ॥ పట్టుపుట్టుంబులఁ , గట్టుటయున్ మాని పాలుపారు నార చీ , రెలను దాల్చు
సలలిత స్వర్ణభూ , పలఁ బూనుటనుమాని రుదురక్క పూసలఁ నెదఘరించు
నిట్టమృష్టాన్ని సం తృప్తి నొందుట మాని యల , కదమూలంబు , లారగించు
జలుకపిల్లలతోడఁ , జెలిమి నేయుటమాని మానికన్యలతోడ , మైత్రినేయు
నలరుఁ జివురులఁబోని యం , గుళుల వీణతీవియల మీటుటనుమాని , తినిరియత్తు
మూలఁ ద్రిప్పఁగఁ దోడఁగు నా , శైలతనయ ధర్మవృద్ధయగుచుఁ దపో , ధనులయందు.

చ॥ తొలి నెల వన్యమూలముల , తో జలపానముతోడ క్షౌత్విపా
సల నడగించుకొంచు సర , సంబగు వృత్తిఁ జరించి యందునఁ
సల మిసుమంతయున్ గలుగు , పద్ధతిలేమి మహోగ్రనిష్ఠ న
వ్యలి నెల నద్రికన్యక త , పంబానరింపఁగ సాగె నెంతయున్.

సీ॥ పడమర గాలి వీ , చెడు గ్రీష్మదినములయందుఁ బంచాగ్నిమ , ధ్యమునఁజేరి
యెడలేక వషణంబు , వడు దుర్ధినములలో నాకాశగంగ యం , దధివసించి
తరికితవాత సం , యుతహిమవద్వాసరముల దుపారదే , శమున నిలిచి
కర ముపధానంబు , గా జీర్ణపణఁ నిర్మితమగు శయ్యపై , మేనుజేర్చి
యితరవిఁయంబులం బారు , నింద్రియముల స్థైర్యమను పాశము నను బం , ధనముఁజేసి
యీశ్వరానుగ్రహంబె ము , ఖేచ్ఛయగుడు నద్రితనయ తపస్విని , యై తపశ్చ.

మ॥ అరిషడ్వర్గము దూరమయ్యె విషయ , వ్యాసంగశూన్యంబులై
కగణంబుల్ దమ సత్వమున్ విడిచె న , జ్ఞానంబు చిద్రాస భా
స్కర తేజంబున లాంగిపోయె నిరహం , కారంబు చేకూర నీ
శ్వర సేవాపరతంత్రయై తపము స , ల్పక గౌరికప్పట్టునఁ.

తే॥ ఆకులితోత్సాహపూరిత , యై ప్రవధకమానశివ సంగమాపేక్ష , మంజులాంక
కములు జీర్ణించినను సుంత , శ్రమము నాక పణఁములఁ గూడ దినక యం ,

[పణఁయయ్యె]

చ॥ జలనిధులికిపోయెఁ గుల , శైలములున్ జలియించెఁ దారకల్
జలజలరాలె దిక్కురులు , సానముఁ దప్పెను బంచభూతముల్
నిలుకడలేక పాటె రజ , నీ చర భాస్కరపీఠిహోత్ర కాం
తులుశమియించె దులకభ మ , మోరధ దుగ్ధతపం బానర్పఁగన్.

— , బ్రహ్మదేవుఁడు పార్వతీదేవిని దళింపుట , —

ఉ॥ అవిధి నుగ్రనిష్ఠమై , నద్రిజనేయు తపంబు వహ్ని లో
కావళిఁ బీడనల్పుటయు , నద్రియెఱింగి విరించి యంచి కా

దేవి ప్రకాంతచిత్తయగు • తెన్నునుగాంచి మరీచి ముఖ్యులౌ
పావనులైన మాను లిరు • ప్రక్కల వచ్చుచునుండ నెంతయున్.

చ॥ పరమముదావహం బఖిల • పాపనివారక మీశ్వరప్రియా
కరము తపస్వి నేవితము • కామ్యఫలప్రద మంబికాపదాం
బురుహ పవిత్రితంబగు త • పోవనమున్ జని యందుఁ బన్నగా
భరణుజపించుచున్న హిమ • వత్సుతఁ గన్గొని విస్మయంబునన్.

క॥ బౌరా శంకరుమహిమం బారయ నెవ్వరితరమొ • యాదిమశక్తి
ఘోరారణ్యంబుల నీ తీరునఁ దసియింపఁజేసె • దిటుకు దలిర్పన్.

తే॥ అని తలంచి యొకింత య • య్యుబ్బభవుఁడు హైమవతికింత యెడముగా • నరిగినిలిచి
నిటలతటఘటితంజలి • పుటుఁడగుచును వేదవిహితాధాయతముగ • వినుతిఁజేసె.

ఉ॥ ఈ యఖిల వ్రపంచమున • కెల్లను గారణమిహ నీ మహా
మాయకుఁ జిక్కి సుక్కి యణు • మాత్రము జ్ఞానములేక దుష్టమై
పోయెడు లోకమున్ గరుణఁ • బ్రోచుటకున్ జరియింతు వీవు త
ల్లి యిది యిట్టిదం చెఱుంగ • లేముకదా నినుగొల్పకుండినన్.

చ॥ సీరమగు భక్తి నే జనని • దివ్యకథామృతపాన మత్తులై
పరమ తపోధనుల్ మునులు • బంకజ నేత్ర ముఖాచురుల్ చరా
చరమగు జంతుజాలమును • సంతతమున్ దిరుగాడునట్టి నీ
చురము లాశ్రయింతుము ప్ర • సన్నపుగాఁ గదవమ్మ యీశ్వరీ!

క॥ నీ సంకల్పమునన్ జరించును భవా • నీ లోకజాలంబు లు
ర్వీసంరక్షణమెల్ల నీకతనఁ బ్రా • స్థించున్ భవచ్ఛాసనం
బే సర్వంబును సంహరించుఁగద నీ • వే యాదిదైవంబునై
మా సంతాపముఁ దీర్చుగాఁ దగుదు వ • మ్మా భక్తసంరక్షణీ!

ఉ॥ నీయొనరించు నీ తపము • నిష్ఠురమై ప్రళయాగ్నియుంబలెన్
బాయక యెల్లలోకముల • మాపెడు సుంతయు జాలికుడదే
యెయెడఁ దాను బెంచి విష • వృక్షము నే బెలుకంగ యోగ్యమా
నే యఖిలంబు నీవ సృజి • యించితికాదె గుణాత్రయాత్మికా!

—, పాగ్వతీదేవి బ్రహ్మతో సంభాషించుట, —

ఉ॥ నావుడు పద్మయోని వచ • సంబులకున్ మదిమెచ్చి పార్వతీ
దేవి వచించునిట్లు గణు • తింపఁగ నీవకదా సచస్థలౌ

కావలి సృష్టిజేసెడి మ • హా మతిమంతుడ వట్టి నీకు మ
మ్యావిధి మానివృత్తిజరి • యించెడివారలఁ బలుకుటాప్సనే.

క॥ ఒక యబలసేయు తపమున కను బంతర్భాగ సమితి • కాలినచోఁ బూ
నిక మానివరు లొనర్చెడు ప్రకటతపస్తాప మెవఁడు • భరియించునొకో.

క॥ తరుణేందుధరుఁడు భక్తామర భూరుహ మీశ్వరుండు • మహనీయ గుణో
త్తరుఁడు జగదేకపూరుషుఁ డరియఁగ నట్టిఁడు మహత్ముఁ • డన్యుఁడుగలడే.

ఉ॥ అగమ సంచయగ్రచరుఁ • డాశ్రిత పోషకుఁ డప్రమేయుఁడౌ
నాగజరాజ చర్యధరు • నాజ్ఞమెయిన్ నన కహన్ మైన యు
ద్యోగమ పూని త్రిమృదుచు • నుండెడుఁ గాని యెవండయేని స్వే
చ్ఛాగతి సంచరించుటకుఁ • జాలునె మాయఁ దరింప శక్యమే.

క॥ ఏతపముఁగూర్చి పల్కితి నా తపమొరింపఁజేయు • నట్టి ఘనుండా
భూతేశ్వరుండెయగు నిపు డాతఁడు జాలనిదలంప • నగు శుభ మింకన్.

తే॥ తపముఁజేయుటయును • దపము మానుటయును నా యధీనములగు • నా తలంప
నట్లులైన నిట్టి • యాయాస మేమిటి కిష్టఫలముఁ జెంద • నే న్నయముగ.

మ॥ చిరకాలంబున నుండి శంభుపద రా • జీవంబులన్ స్వాంత మం
దిర దేశంబున నిల్చి తద్విమల మా • ర్తిక గాంచఁగాఁ గోరుచున్
బరమోత్సాహముతోడనుండు నిపుడీ • వ్యాపారమున్ మాని యే
కరణిన్ ద్రిమూర్తినాజ్ఞ సేయుదువు లో • కవ్రాత సంరక్షకా.

చ॥ అనుటయు నాసికాగ్రమున • యుండు నదజన్మనిఁజేర్చే యబ్బురం
బున నిది యేమిలోకములఁ బ్రోవఁగ నేర్చినయట్టి తల్లి యి
ట్లని వచియించుఁ గ్రొత్త గ న • హా యింక లోకహితంబు గల్గినే
మొ నిరతిఁ బద్మసంభవుని • పూనిక వ్యభక్తమయానో యేమొనో.

క॥ అని తలఁచుచు వనజధవుఁడు తనవచ్చిన కర్జుమది వ్వి • థాకాడగు నూ
చన లెఱిగి వెలుగుపడి గిరితనయన్ గని పల్కు నిట్లు • దహతహవడుచున్.

తే॥ సర్వమునకు నీవ • సత్వప్రదాత్రివి నీవు నిగ్రహింప • నెవఁడు నెగడు
నీ యనుగ్రహమున • నిఖిలభూతంబు లో తల్లి నిత్యసుఖముఁ • దగిలి మనును.

తే॥ నిత్యురాలవీవు • నిత్యుండు శంభుండు శక్తివీవు పురుష • సత్తమండు
శంకరుండు మీక సరియగు దాగపత్య మమ్ము! యింకఁ బ్రోవు • మమ్ము జగము.

తే॥ శివుని పరిణయంబు • జేసికొనఁగఁ గోరి యుగ్రతపముఁ జేయు • చుంటివీవు
దానఁజేసి జగము • తల్లడ పడియెడు నైఋతగున్న దాన • నే మందఱు.

నే గొలదికాలంబున నె వచ్చి, కూర్చిమీఱ నీకువరమీయఁగలుగునా, నీల లోహి
తుండు తాపకరమగు న ఁ ఁ ఁ తపము మాని జీవసమూహంబు, మనువుమింక.

౩౩ అని యనేకవిధంబులఁ బ్రాధికంచ

౩౪ వినయ శ్రద్ధాభక్తులు మనమునఁ బెనఁగొనగ నజుఁడు, మా దేవికి స
త్యనిరూఢాత్మకు నంజలి నొనరించి యధేచ్ఛఁ జనియె, నురుతరభక్తికా.

౩౫ అంత

౩౬ హరి వనజాసనాది నిభి, లానురవగఁ మె వాని యాజ్ఞఁ బ
ల్మరుఁ బలు వేసముల్ గొని యి, లక్ జరియించుచునుండు రట్టి యీ
శ్వరుఁడు దయాద్రక్షచిత్తుడయి, శైలజకుఁ వరమీఁదలంచి య
గ్గిరివర శృంగభాగమున, కే జను కోర్కె పాసంగ నాత్మలోక.

—, శివుఁడు తపముజేయు గౌరిక గాంచ ప్రయాణంబు జేయుట. —

౩౭ అజని కపాలంబె, యవతంసమగు కేలఁ బంచాంగమును ధరి, యించినాఁడు
పుండరీకాజినం, బు తనర్పు కటి నీరు కావిదోవతి బిగఁ, గట్టినాఁడు
చిలువ సొమ్ములతోడఁ, శెన్నొందు వెడఁదటొమ్మున మంచి జందెముల్,

[బూసినాఁడు

ప్రసయాన్ని కీలముల్, గలఘాలతలమున భూతిరేఖలుగాఁగఁ, బూసినాఁడు
అల చరాచర జంతుజా, లాత్మకముల జగములెల్లను సృష్టింపఁ, జూలునాఁడు
శైలాదకణనాభీలా, పను జెలంగి చీఱు ముడుసలి రూపంబుఁ జెందినాఁడు.

౩౮ అటుల ద్విజరూపమూని యయ్యుంధకారి సతిఁ గనుంగొను నుత్సాహసంభ్రమముల
మెల్లమెల్లన నడవుల, నెల్లదాఁటి యలరు గౌరీశిఖరమున కరుగుటకయి.

౩౯ ఒక్కరుండ ప్రయాణంబుఁ గానించి యుద్దండ వేదండగండస్థల ప్రసవస్మదజల సంవ
క్షిణ తానేకవిధ పాదప సమావృతంబును, నిరంతర విహర ద్వంద్వతాచరణాలక్తరస
రంజితము వోలె కోమల కిసలయ సమలంకృతంబును, సతతనిపతిత పుష్పపరాగసాం
ద్రంబులగు లతాగుంటపములుగలదియు, వనపాలక వివాహసమయ పరికల్పితంబగు
చలువపందిరింబోని నూర్యకిరణంబులఁ జొరనీక ఛాయాకరంబైనదియు సమాలింగిత
బహుళశాఖి శాఖాసంతానంబైన రమూర్ధ్వంబుగలదియుఁ క్షీరవారినిధివలె శ్రీహరి
నివాసయోగ్యంబును, గిష్కింధానగరంబుమాడ్కి చపలవానరకుల కలకలంబును,
భృతరాష్ట్రభవనంబుపగిది సంచర ద్ధార్తరాష్ట్రసమూహంబును, చతురపండిత గ్రథిత
కృతిరత్నమంబోలె శాదూకల చరణ బంధురంబును నగు హిమనగప్రాంత కాంతా
రంబు సొచ్చి యంతరంగంబున.

సీ॥ వేణునినా దముల్ • విస్తరిల్లుటఁజేసి కోడైతఁచులుగూడి • యాడునచట
 ఘోరఘోరఘోరములచే • విడిగి కొమ్ములు గూల నెలుంగులు చెట్లపై • కమ్మనిచట
 కొండలతోడ దీకొనఁదలంచెయొ యేమొ మదపుటేనికలు త్రి • మృతడు నందు
 గండుజీమలరీతి • గా బారుగట్టి పేరెమ్ములఁ బారు వ్యా • క్రుమ్ములిందు
 ప్రళయకాలసముద్రాత • భయద ఘోరకీలికీలాభఁ పృక్ష • బాల జనిత
 మగుచు దిక్కుల వ్యాపించి • యల్లనల్ల నదియె వచ్చెడు నిటుల ద • వానలంబు.

సీ॥ వాడి దబ్బవములు • వలె నడుగిడినంత గమ్మన దిగియొడి • కంటకములు
 నిరువంకలను దారి • కడమిక గంపాలకరణి గీఁచుకొ నెడి • గచ్చపాదలుఁ
 బ్రాఁతులాడినఁగాని • పైనుండి గాలిచే కేశముల్ లాఁగెడి • కీచకములు
 చేటల పైకెత్తి • చెఱిగెడురీతి దుమారమ్ము జిమ్మెడి • మారుతములు
 కొండవాగులతాకున • కుక్ గుభాల్ గుభాలనుచు దొర్లుచుండెడి • ప్రస్థరములు
 పట్టపగలైనగాని ని • గ్భయముతోడ సంచరించెడి వివిధ సి • శాన తతులు.

ప॥ అని మెల్లమెల్లన నడచుచు

సీ॥ పరిమళ న్మాలతీ • వల్లీసమాలింగి తామ్రసాంద్రచ్ఛాయ • లందు నిలిచి
 మధు రసాస్వాదనో • నృత విహంగచుబాల కలధ్వను • లాలకించి
 వికసజ్జలజపత్ర • నికరచరద్భృంగ యుంకారముల సంత • సంబు జెంది
 పాలుపొందు పన్నీటి • పూఁబొదల్ వర్షింప నలరెడి మంచువాఁ • కలను దాటి
 యల్లనలఁ బరుగిడు • లేళ్ళగాంచి కంటకప్రదేశములఁ • గడచి జేర్చ
 పర్ణభూభాగములఁ ద్రొక్కి • పరమశివుడు సరగ హిమగిరివనమునం • దరిగియరిగి.

తే॥ సకలరత్నములకు • జన్మప్రదేశము వేల్పుమూఁకనెల్ల • బిలిచి పిలిచి
 యామెతలను బెట్టు • నట్టి యుద్యోగియా గట్టుతేని నచట • గాంచెహరుడు.

సీ॥ అల్లిబిల్లిగఁ దీవె • లబ్ధుకొనిన కమ్మగందంపు మాకులఁగములబంతి
 చివురు జొంపంబులఁ • జేం యొడొండు గూఁకలు వెట్టునట్టి కో • యిలలనూటి
 యెలమావి గున్నతో • ట్టలఁజేరి మెడసాచి నలుదెసలక జూచు • చిలుకబోర
 లలరులతేనె గ్రా • నిలలిని మెయిదప్పి యుమ్ముని మొఱవెట్టు • కుమ్మెదలును
 తమ్మికొలఁకుల పజ్జ డెం • దమ్ము హాళి జెండఁ ద్రిమ్మురు రాయంచ • చెలులసిండు
 గలిగి తనరారు నెలదోట • లలరనొప్పు గట్టుసంతస మొసఁగె శం • కరునకపుడు.

సీ॥ నిద్రంపుఁ గమ్మ తే • నెలఁ గాప్పుఁ జిల్కపల్కులతోడ మంచి చె • డ్దలను బల్కి
 గొల్లంగిపాదరిండ్లఁ గురియు చల్లనిమంచు నీళ్ళచే మునుమున్ను • కాళ్లగడిగి
 తెలిసిగుల్మిను బా • బిలి జాల నెత్తాల • నొప్పునట్లుగఁ గూరు • చుండఁ బెట్టి
 బాబుగాఁ బండిన • చక్కని యెలమావిపండిడి డెందంబు • బసయొనర్చి

ప్రథమా శ్వాసము.

శ్రావణదావుల మోయు మఁ బుష్పగదాయ సురటిచే వీచి శంబుని • తెరువు నిలుగు
నెల్ల బోడ్రోలె మలరాయఁ డెపుడు మంచివారలకు నిత్యసుఖము చే • కూరుఁగాదే.

తే కడుపులోపల నిఖిల లో • కములగములు గలిగి సర్వసమధుక ఁడై • చెలఁగువిభుఁడు
శంభుఁ డారీతి ప్రాలేయ • శైలమునకు నరిగి గౌరీశిఖరమున • యుగదుఁజేరి.

చే పురహరుఁడ • వ్యభిక్షగుటిల భూమిసురాకృతిఁ బూని శాంతమై
పరగెడి బ్రహ్మ తేజమున • భాసిలు మోముదయాంబుసంతతిఁ
గురియగ నగిరింద్రమున • కుక జనుదెంచుటయుక దవస్తి నీ
వయయి యుండుఁ ద్రిమ్మరు న • పణక కనుంగొని భక్తియుక్తయై.

—• పాశ్వాతి పరమేశ్వరుని స్తుతించుట •—

చే కనబడు ఏ చరాచర జ • గంబులనెల్లను సృష్టిజేయు నే
పురుడు రజోగుణంబున న • ఖండముగా నభివృద్ధిజేయునే
యనఘుఁడు సత్వసంపదయు • శాంతమునక దమమాని సంహరిం
చు నతని నాదిమూర్తి నిద చూచితి మించితి సంతసంబునక.

చే నిరతము శాంతచిత్తులయి • నిష్ఠ మెయిక బవనంబు మెక్కి భీ
కరమగు కాననంబున న • ఖండతపోనియతాత్మలౌ మునీ
శ్వరులకుఁ గాక తక్కుఁగల • వారికిఁ దాపక దివ్యదశకనం
బరయఁగ సంభవించునె మ • హాత్మ పురాంతకభక్త వత్సలా!

చే ఆనుమానంబునఁజేసి లోకమిది కా • ర్యంబౌట నూహింతు ని
ప్రసఘ్నకొండలు చిన్మయం డవని మా • యామోహితాత్మల్భవ
త్కైవలంఘ్ని ద్వయరేణు దూరులయి మి • థ్యాభూతమే తజ్జగం
బని యొక్కింత యెరుంగలే రొరులు ని • త్యానంద సంధాయకా!

చే ఆలయక లోకంబు • లన్ని పూనెడు లావుగల గిబ్బవార్వంబు • గలిగియుండ
నయవనంబుల • భయభ్రష్టులక జూపు నిర్భర్యుల్ లెంకలై • నెగడుచుండ
చెప్పినయది యెల్ల • జెనియొగ్గివిని “కృతార్థాక సమయక” సిద్ధసం • తానముండ
నడిగినయంతనె • మిడుకక యిడురొక్క మెకిమోడు మిత్రుఁడై • యెసఁగుచుండ

చే వాగొండయొక చేతఁ • గ్రాలుచుండ నన్నిటిని వీడి యొక్కండ • వై విభుండ
మృహాప్రికఁ జనుదెంచు • టెల్ల జూడ భక్తవాత్సల్యమునఁ గాదె • పరమపురుష!

చే నిఖిలదానవకులా • నీ కభీకరమగు వదనంబు శాంతప్రభ • ను వహింప
నయ నణిరణీ • యనుగు చిద్విగ్రహం బంబక ప్రత్యక్ష • మై తనర్ప

తతద్వష్ట సంతాన • దాహకంబగునట్టి ఫాలంబు భస్మచే • గ్రాలుచుండ
 సకలభక్తావన • క్షణచంచలంబగు కేలఁ బొత్త మొకండు • లీలమెఱయ
 భక్తి వినమిత దిక్పతి • ప్రకర మకుట కొటిఘటిత మణిప్రభాం • కూరరంజి
 తములగు పదాబ్జములు పథ • శ్రమమునొండ శితజనావన రతి ద్విజా • కృతినెఱుఁగి.
 చ॥ అడుగులు నేలపై నిడిన • యంతనె నిల్వక సంభ్రమింపఁగాఁ
 బడచురఁగాలికై గదలు • వల్లనలెక దగదొట్టి యెల్లమేక
 వడకఁగ మోమునక ముసరు • బలసికల్ సవరించుకొంచు నీ
 వడుపునవచ్చు తెల్ల మము • వంటి యశస్సులఁ బ్రోవనేకదా?

— • శివుఁడు పార్వతిచేత నాతిధ్యము గొనుట. —

క॥ సకలచరాచరలోక ప్రకరము రక్షింపఁజూలు • బరమేశ్వరుఁడొం
 డొకయబల కతిథియగుటది సుకృతంబగుఁ గాదె నిఖిల • సూరిస్తుత్యా!

చ॥ అనిమదిలోన గుబ్బుటిలు • హృషవశంబునఁజేసి తెలరా
 ట్టనయ పదింబదిక బలు వి • ధంబుల సన్నుతిఁజేసి మొక్కి చ
 ల్లని సురనిమ్మ గాజలము • లక గడుపీయని ద్రాక్షపండ్లొసం
 గినఁగొని వేడ్క శంకరుఁ డొ • గిక జిఱునవ్వొలయుంగ నిట్లమక.

తే॥ తల్లిదండ్రుల మర్యాద • లెల్లనిలిపి పిన్న పెద్దల కహంకారా • ప్రీతిఁ గూర్పు
 టరయ నీయందెతగువయో వరజ వైన క్షీతిఁ జెలంగితి సద్గుణ • జ్యేష్ఠవగుచు.

— • శివుఁడు పార్వతితో తపము మానుమని చెప్పట. —

ప॥ మఱియును.

మ॥ ఆలయంబోడియిదేటి ధర్మమగు శు • ధాంతంబులక వేల్పు గ
 న్నెలు నీనాళు లొసంగఁగా వివిధ మా • ణిక్య ప్రభాబాల సం
 కలితంబై తగు తూఁగుటాయెలను వే • డ్కఁ బ్రొద్దులకలుచ్చు నీ
 యెల బ్రాయంబున కిట్టి నిష్ఠురతపం • బేరితి గాఁ జెల్లునొ.

మ॥ ఆరిషడ్వర్ణముఁ గెల్పి సర్వవిషయ • వ్యాసంగముంగోరి త్రి
 మ్మరుచుక గూర్చెడు నింద్రియాశ్వముల శుం • ధచ్ఛక్తి బంధించి సు
 స్థిరులై గాలియె మేయు యోగులును సా • ధింపంగలే రితప
 శ్చరణం బేడ లతాంగులేడ వృధయా • కాశీశముక వీడుమా.

ఉ॥ కొండలతోడ డీకొనఁగఁ , గోరి చరించెడు నాముఠేనుఁగుం
బిండ్లకవంక నొక్కయెడ , బిట్టులుముల్ జెలరేగి దిక్కులక
తెండువడంగఁజేయునన , భీకరసత్వకులారవంబులు
ద్వందత మిన్నుముట్టు వని , తా చరియింపఁగనానె నీకిటక.

సీ॥ నెలయేటి చప్పుళ్ళ , జెదరి కడలఁబాటు భీతసారంగ సం , ఘాతములకు
ఘుర్గురించుచు వాడి , కొమ్మలతోఁ గొండఁద్రవ్యఁగఁ జూచు భూ , దారములకు
బుసఁగొట్టుకొంచు గు , ప్పనఁ దాక్షుఁకృష్ణపై నెనఁబడి చంపఁగల త్రాచు ,
[బాములకును
బ్రహ్మయాగ్ని కీలముం , బలె నాబుదిక్కుల నలముకొ నెడుదనా , నలమునకును

తడవులం బాదుకొనియున్న , తరుసమాహ మొక్కమొగి కుప్పఁగాఁగూలు , చుండ వీచు
యుగవిగమకాల జనిత మ , హోగ్ర వాయుసంతతికిఁ దాళవచ్చునే , కాంత! నీకు.

కా॥ గంగాతుంగతరంగ సంగత లస , తక్కులారపత్రంబు నీ
కుం గై నేయుట యెప్పుఁగాక చిగుగా , కుంబోని దీపించు నీ
కెంగలక స్పటికాక్షమాల నిలులక , గీలించు టహంబె సా
రంగాంకంబు సహించు పుష్పమిల న , న్యంబోర్పు నే యెప్పుడుక.

తే॥ తెలిసి తెలియక నీవిట్లు , సలుపుచుంటఁగాంచి యూఁకొట్టెనే నిన్నుఁగన్నతండ్రి
యతఁడు స్వజ్ఞఁడని విందు , నాత్మజాత కష్టసుఖములు తనయని , గాఁదలపడో.

ఉ॥ ఆవిధిఁ గృత్రిమావని ను , రాగ్రసరుండు వచింపఁ బార్వతీ
దేవి భయంబు మైగదురఁ , జెమ్మరతాఁకునఁ దల్లడిల్లు లే
దీవియ నాఁదనచ్చె విను , తింగనుమంజుల కోమలాంగక
శ్రీవిలసిల్లి పల్లవ ప , రీభవ కృచ్చకురంబునై తగక.

వ॥ ఇట్లు నా గట్టుదొరపట్టి బిట్టదరి కొంతవఱ కచేతనంబుఁ బలె లోకంబు మఱచి
యెట్టకేలకు ధైర్యంబుఁ జేపట్టి తరణికిరణ విదలితంబగు నరవిందంబునుండి జారు
మకరందంబు చిన్నుల నెపంబునఁ జేసి భ్రమించి నెమ్మొగంబున ముసరుకొను
భసలంబు విసరింబు వినిభకుసుమ రజోభర శ్రాంతగమనంబగు మలయానిలంబుఁ
బోని నిశ్వాసపవనంబున విసరుచుఁ గువలయదళ వైభవసమాహరణ చతురంబగు
లోచనద్వితయంబున భూసురచ్చద్రుసమాగతుఁడగు నీశ్వరు నెమ్మొన నింద్రనీలమణి
గణాలంకారంబుఁ గావించుచుఁ, జిరకాలకాంక్షితంబగు నిందుమాళిసందేశఁనంబున
రేకెత్తు నానంద పరంపరా శృంగార తరంగిణీతరంగ డోలికానివహంబునఁదేలు
మసౌమరాళంబును నియమించుచు భక్తివినమిత గాత్రయై మెల్లన నిట్లనియె.

— పార్వతి యీశ్వరునితోఁ దన నిజతత్వముఁ జెప్పట —

క॥ చతురఁడవు సర్వసృష్టి స్థితిలయ కారకుఁడ నాది , దేవుఁడ వీ వ
ద్భుతముగదా నీ చరితము సతభక్తావన ధురీణ! , నాగాభరణా!

ఉ॥ తోయజనాభ పద్మభవ , తోయదనాహ ముఖామరుల్ భవ
న్మాయ నెఱుంగ లేక పర , మంబగు నీదయకుఁ విదూరులై
కాయమె నిక్కమంచుఁ గల , కాలము ద్రిమృదుచుండ నొక్క య
బ్రాయణ నేత్రకుఁ దెలియ , నానొక నీ మహిమం బొకింతయుఁ.

క॥ దేవా! దీనులఁ బ్రోచు భారమది నీ , దేకాదో నీక్షిగతిక
భావింపకదగునా? తపోనియతలై , వర్తించువారిక భవ
చ్ఛేవాకృత్యమె గాక యొండు కలదే , చింతింపఁగా దేహముల్
జీవశ్రేణికి కాశ్యతంబులగు నే , జీణాంబులుఁ గాకిల.

ఉ॥ స్నానము సంధ్యయుఁ జపము , జన్నము సజ్జన పాదసేవయుఁ
నూన్యత వాక్యముక నిఖిల , నూరిజన స్తవనీయ పుణ్యాకృ
ద్దాన విశేషముఁ మిగులు , గర్మములెన్నియు నీ పదాంబుజ
ధ్యానము సాటియానె త్రిపు , రాంతక సర్వసురాసురాచిఁతా!

ఉ॥ ఎవ్వని తెప్పపాటుననె , యీ జగముల్ జననంబు నొందునొ
యెవ్వఁడు కన్నుమూయఁగనె , యెల్లచరాచరముల్ నశించునొ
యెవ్వఁడు భక్తివృద్ధుల క , సీనవరంబు లాసంగునట్టి నీ
వివిధి నాకు దశకానము , నిచ్చుటయే పదివేల నిచ్చుటల్ .

మ॥ భవరోగౌషధమైన నీ విమలరూ , పం బెట్లు దశింప గా
నవునోయంచుఁ దపించుచుఁటిని మహా , హార్యంబునక బూర్వ పు
ణ్య విశేషంబునఁ జేసి నేటి కది సం , ప్రాప్తించెనే గన్య నై
తి విరించాదులుగూడఁ జెందని సుఖా , ప్తిక జెందితిక మించితిక .

మ॥ అనఘా నీపద దశకానం బిపు డనా , యాసంబుగా సంభవిం
చెను నేఁడాదిగ నెల్లకాలమును ద్వ , తేవారతిక దాస్యముం
బాసరింతుక నను రొప్ప శైలశిఖరం , బుక జేర్చు నీ దివ్యమా
తిని నాచిత్త పటంబునందు నిదె చి , త్రింతుక ముదంబొప్పఁగక .

చ॥ అనుటయు శంకరుండు దర , హాసముమోమునఁ జొకళింప ని
ట్లును వనితా! యిదేటి ప్రణ , యంబు భవాదృశలైన కన్యకల్
పనివడి తల్లిదండ్రుల కృ , పక మనువారణ స్వేచ్ఛద్రిమృత
జనునె యపారమృగదవె , కాన్త్రుచయంబు లెఱుంగ శక్యమే.

—• శివుడు పార్వతికి వరమిచ్చుట •—

- ౧॥ ఏ యుగమందు నెవ్వరును • నిట్టి మహాతపముం బొనర్చలే
దో యెలనాగ నీసలుపు • సుగ్రతపందిరి యెల్లజూడ నీ
ప్రాయము మించినట్లు గను • పట్టెడు నింతకు సొచ్చినట్టి నీ
కై యెది కామ్యమయ్యెడినో • యట్టిద గైకొనుమింక నిచ్చెదన్.
- ౨॥ తదయక యేగు మింటఁ దలి • దండ్రులు నీకయి వేచియుందురో
పదతి జగన్నుతంబగు భ • వచ్చరితంబు తపోవ్రతంబునన్
బడలితివీవు నీ యవయ • వంబులు జీర్ణములయ్యె వెట్టచే
దదలొని వాడు తీవియ వి • ధంబునఁ దోచుచు నుంటి వెంతయున్.
- ౩॥ పాలతీ నా వెనువెంట నిన్నిపుడె గొం • పోవంగ లేదంచు లో
నలుగంబోవకు మెప్పుడెట్టిపని నే • యంగూడునో యప్పుడే
యలసత్వంబు వహింప కట్టిపని నే • యంగూడుఁ దత్కాల సం
కల్పితావేశముఁ జేసి వేగిరపడం • గాఁ జెల్ల దేవారికన్.
- ౪॥ వనజాతాసన ముఖ్యనిజకార గణ • వ్యాకీర్ణా మై మంగళ
ధ్వని మూకీకృతదిక్పయంబునయి భా • స్వద్రత్నసంఘట్టన
ప్రభుతంతైన వివాహావేది ననుకం • పా పూర్ణాచిత్తుండ నై
నిను బాణిగ్రహణంబొనర్తు నలివే • డీ నమ్ము ముమ్మాటికిన్.
- ౫॥ అని కరుణాతరంగిత మ • నోఁబుధియై గిరికుండు శైల నం
దనకు వరంబొసంగి నిజ • ధామముఁ జేరంగబోయెఁ గాతుకం
బునఁ జరితార్థక నైతి నని • పొంగుచుఁ గోర్కులు ముమ్మరింపఁగాఁ
జనియె నపరాఁ స్వర్ణామయ • సౌధముఁ గూర్చి రయంబుమీరంగన్.
- ౬॥ ఉట్లు జని.

—• హిమవంతుడు పార్వతీ వియోగంబున విచార మొందుట •—

- ౧॥ రిక్కల తేనితాల సవ • రించి యొనర్చిన మేలిగోడలున్
కొక్కపుఁ గప్పురాల్రులచి • జోగముజేసిన మీది కప్పులున్
రిక్కనిపైడికంబములు • జేరిచి కట్టినమడునాలు బల్
రొక్కముగల్గు నుప్పరిగ • లోనొక నెత్త పుటున్నిపట్టునన్.
- ౨॥ స్వర దింపివర సుందరంబయివ చ • త్పుశ్చేటి కంపింప ని
బ్బరపుణ్ గుబ్బ మెటుంగు చన్దవగగు • రావటొంది దీపింపఁగాఁ

గర పంకేజము చెమ్మగిల్ల నొక రా • కాచంద్రబింబాస్య చా
మరముం గొని కమ్మతెమ్మెరలుగ • మృక్ మెల్లగా వీవగఁగ.

క॥ నిగనిగమనియెడు నెలబాజిగికలఁ కులదభుమనీసఁ • జెలఁగు రతనఁపుం
జగతిపయిఁజేరి యించుక మొగమున నొకరీతి చింత • ముప్పిరిగొనఁగఁ.

తే॥ కుసుమకోమలగాత్రమా • బిసరుహాక్షి దుగళమారణ్యమునకేగె • భగవఁగొట్ట
నతని బ్రహ్మాది నిర్జరు, లైనఁగాని కమగొనఁగనేరరానతి • కాంచుటెటులా.

ఉ॥ విగతి మానివృత్తి ధరి • యించునొ యెంతయు నిశ్చలాత్మయై
యేగతి నిగుణ యుండు పర • మేశుని మెప్పువడఁగఁజేయునొ
యేగతి వాఁచితంబు ఫల • యించెడునట్లునరింపఁగల్గునొ
యాగజయాన తోచ దిను • మంతయు నన్నిట సందియంబగుక.

తే॥ అబల మరలివచ్చు • నంతకు నంతరంగము విచార జోలి • కనె వహించి
యూఁగుచుండు నెట్టు • లో స్వాస్థ్యమమరింపఁ గలుగు టింతయేని తెలియ దిపుడు.

చ॥ నును తలిరాకు పానుపున • నొ విరిసెజ్జనొ పవ్వళించి మె
ల్లనఁ దనతోడి చేడియలు • లాలనఁ జేయఁగ మేలుకాంచు నూఁ
తును సుకుమారగాత్ర నొక • తోరపుటాస మెయిక్ మహాటిపిక్
బనిచి కృశించుచుంటి నను • వంటి యధీరుఁ డొకండు గల్గునే.

సీ॥ పయ్యెరకే సోలి • పడు లేమ యేరీతిఁ బెనుగాడ్చులకు నొరపు • కొనఁగనేర్చు
బీరెండకే యోర్వ • దా రామ యేమాడ్కిఁ బంచాగ్నిమధ్య ని • ల్వంగనేర్చు
శుకపికాలాపంబు • లక భీతిలేడి కొమ్మ పులుల బొబ్బల కెట్లు • నిలువనేర్చు
మంచుతుంపుయలకె • చంచలించు పడంతి గిరినది మున్ను పే • కరణి నేర్చు

ననిశ రాజాన్నభోజనం • బునె భరింప దతివమిహారాంశు పవన ప • ర్ణాంబునితతి
ప్రాణధాగకముగ దుచ్చు • ర వ్రతంబు నేకరణి నేయనేర్చునో • యెటుల మనునొ.

మ॥ గడేపాక్కయుగంబుగాఁ గడచు నా • కళ్యాణి మాకింతఁ గ
న్నడకున్నకు గుణవృద్ధులౌ తపసి మి • న్నల్ గూడ శంకించు కా
అడవిక్ జేరె దపంబొనర్ప నది బా • గొగాని యీ ప్లిరమా
నెడబా టెట్లు సహింతు మేగతిఁ దపి • యేవ్వుంబు సిద్ధించునో.

మ॥ నిరతోత్సాహపరీతచిత్తులయి మా • నిశ్చేష్టతే దేవతా
వరు దర్శింపఁగఁ గష్ట నిష్ఠురములక • బాటింప కేవేళ దు
ష్కరమానట్టి తపంబుఁజేయుదురొ యా • గంగాధరుండేడ సుం
దరియొర్తాతనిఁ గాంచుటేడనొ విచి • త్రంబయ్యెడిక్ జూడఁగఁ.

॥ అని మనమునఁ బెనఁగొనియెడి తన విషయంబైన * చింత దగిలి బొగులుచుం
డిన జనుని సన్నిధికై జనిన యుమక గాంచి సంత * సముదైవారక.

—* పార్వతి హిమవంతునికడకుఁ బోవుట, —

॥ కన్నులు భద్రభాష్యములు * గ్రమ్ముకొనక బ్రతిబంధితంబులై
యున్నను తెప్పలెత్తి యెటు * లో బలిమిగ గనుగొంచు హవకసం
పన్నతఁజేసి వాకు తడ * బాటువడక మెలమెల్లగట్టుతే
దన్ననినాక్షిఁగాంచి ప్రియ * మారగ నీగతి బల్కు నెంతయుక

॥ పచ్చితినే ప్రియంబుమెయి * వాంఛితముక బ్రతినెప్ప కాఘనం
దీచ్చెనె నీ ప్రవర్తనము నెంతయుఁ గన్గొని మానులెల్లరుక
మెచ్చిరె యాశ్రమంబున స * మృద్ధియై కాఫలవర్తరు ప్రజం
బచ్చిత వింతలెల్ల దనయా వచియింపగ దే రయంబునక.

॥ ఆలరు గదానిడాలు వెల * యుక దలిరావల పిండువోలెఁ బే
శలమయి క్రొమ్మెటుంగు నును * చాయను గాదనిపించి మించు మే
నల సత వాడిపోయె మృదు * లాంగకముల్ గృహియించె గేశముల్
మలఁగొనిపోయె నెంతటి శ్ర * మంపడితోగద యా వనంబునక.

॥ కకశతపఃపరిక్రాంతి * గాసిలితివి తనయశశికాంత మణికల్పి * తమగు నిందు
విశ్రమించి యొకింత ప * భశ్రమంబు సమయఁజేయఁదమ్మ * నా స్వాంతమలర.

॥ ఆనుచు సర్వమంగ * శాలాక సముదిత హర్షవృత్తితాభి * లాంగుడగుచు
విస్మృత ప్రపంచ * విజ్ఞానఁడైయుండె నపుడు భూమి భృత్కు * లాధిపుండు.

॥ మేనయు మేనఁబుల్కలు స * మేలములై కనుపట్టె బట్టి నె
మేనును గొగలించి పరి * మించిపొసంగెడి కల్పలందు సాం
పూను మొగంబు ముద్దుగొని * యూతువతోఁ జూకుంబుఁ బట్టి స
న్మానము తానకంబనుప * చుంబగు దీయని వాకు నిట్లునక.

॥ కానక గన్నసంతగుటఁ * గన్నుల నద్దుచుఁ బెంచుకొందుమో
మానిని నిన్ను వీడుటన * మాకు జగంబునె వీడినట్టులై
మానసమెల్ల మొద్దువడి * మంచిచెడుంగు లెఱుంగనీయ ద
మృనిముసంబె యొక్క యుగ * మై కడచెక నినుజూచునంతకుక.

॥ ఆలసమనోహరంబులు స * మంచిత జంగమవలికా ప్రహో
హాలితముల్ సుధాకణమ * యంబులు దేవనదీ తరంగ సం
చలిత సోజపత్ర సదృ * శంబులు తావక కోమలాంగకం
బులు కళలక దొఱంగెఁ బువు * బోడి వనస్థలి సంచరించుటక.

సీ॥ చిలుకబోడలు పద్దె ♦ ములఁ జదువుట మానుకొనియె నీ తియ్యపల్కులు తొలంగఁ
దలిపిట్టలెల్ల బు ♦ దిగఁగిసినను నడల్ మఱచె నీ నడలిందుఁ ♦ గొఱతెవడఁగ
నెమ్మిమానలకాట ♦ నేర్పితివేకాని నినుజూడ కని డాఁగు ♦ కొనియె నెఱి
గొరవంక పిల్లలు ♦ మాయ వింతేయు నినుబోలి మానివృ ♦ త్తిని వహించి

హరుని సాధించు కొల్కి నీ ♦ వచటఁజేరి యుపవసించుచునుంటి వ ♦ ట్టుగ్రభూమి
నిన్ను బొడఁగానమిని తోడి ♦ కన్నెలెల్ల నుపవసించి కృతించుచు ♦ నుండిరిచట.

చ॥ భుజమున స్వర్ణ నీ సలిల ♦ పూర్ణసువర్ణ ఘటంబుఁబూని ప్రే
మజల మొసంగెఁపు నవ ♦ మాలికయ్యయ్యదెమాడు నాటఁగో
రెఁ జలముఁబూని యెంతయుఁ జ ♦ లించుచునుండు నెకాని తావద
య్యె జలజనేత్ర నీరుభవ ♦ దీయ వియోగముఁజేసి నుంతయున్.

చ॥ చిరము భవద్వియోగమునఁ ♦ జేసి కృతించుచు మెల్లమెల్లనన్
బరిసర నిమ్మటాంతరిము ♦ నన్ వడి మేతకునై జనన్ గుఱా
కురమున వాయి గ్రుచ్చుకొని ♦ కొమలమా వదనంబుగాయమై
హరిణము డస్సియున్న దదె ♦ యల్లటు జూడుము బాలిదూలగన్.

చ॥ ఇది యది యంచు నేల వచి ♦ యింపదగున్ నిమఁగాన నున్ని యా
పదఁగొని యెల్లజంతుతతి ♦ ప్రాణములే యఱచెతఁబూని నీ
వ నముఁగాంచు తెప్పడ్డొకొ ♦ వారినిపూర్తి నటంచుఁ జింతలన్
బాసలుచునుండుఁగాదెపున్ ♦ బోడికనుం గొను మీ నగంబునన్.

తే॥ ఏది యెట్లులైన నేమి నీ ♦ హృదయపదము నావరించిన వాంఛా ల ♦ తాంతుంబు
విఘ్నచ్యుగదంకితము గాక ♦ పెరిగి యిట్లు సఫలమగుటయె కౌతుకాస్పదముమాన్.

—♦ పావ్సతి మేనకతో శివుని ప్రభావంబుగూర్చి చెప్పట —

చ॥ అనుటయు తైలబాత రద ♦ నాంశులు నిర్మలినాథాప్త కాం
తిరివమా సంగతిన్ దళుకు ♦ నిర్గులగాడిమి బీజసంచయం

— బును నిరిసించుటలు నును ♦ మోమునఁ జిన్నిగవంతురింప ని
ట్లనియె నయంబు డంబుగల ♦ యట్టి వచస్సుల మెల్లమెల్లనన్.

ఉ॥ నిక్కమెయ్యా దలంప జన ♦ నీ తగనీయడి మీకు నాయెడన్
నెక్కొను ప్రేమకన్నను గ ♦ ణింపఁగ నిందలి భూతరాశియం
దెక్కుడు కూర్మియే కలుగు ♦ నెప్పుడు నా కటులయ్యె నెల్లరన్
బక్కున వీడిపోవుటకు ♦ భర్తఁడె కారణ మేమి నేయుడున్.

మ॥ లయకాలాంబుద సన్నిభంబయి విహా ♦ ల ప్రూరదావాసల
ప్రియకృద్దారుణ చండరుక్కులిత మూ ♦ ర్తి ప్రాపితాశేష భూ

భయమై యొప్పు హాలాహలంబుఁ బెలుచన్ భక్షించి రక్షించె న
క్షయ సత్వాధ్యుఁడు దక్షహంతకుఁడు లోకవ్రాతమున్ బ్రీతిమై.

చ॥ అతఁడు పరాత్పరుండు నిఖిలమారణోటి కిరీట రూపి కా
తతమణి కాంతి రంజితపఁ దద్వయుఁ డార్తజన్యైకక్షణ
క్షతుఁడును పాంచభౌతిక చరాచరలోక నియంత యా గుణా
న్విభుని భజించుకన్న మఱి వేరొకఁ డేటికినాకు మాటికిక.

చ॥ తొలకరిమబ్బు కూటువల తోఁ జరలాడుచు మించుమించు క
ల్బల చెలికాని వీడక మెలంగుచు సంతసమొందుఁ జంద్రికా
వలి యొడికంబుతోడఁ బెడఁ బాయదు వహ్నిని ధూమరేఖ ని
చ్చలును మదీయ బుద్ధిహరు సంగతిఁ గోరుచునుండు నెంతయున్.

చ॥ లోకప్రత్యయమునకై సాకారుండయ్యె నాని సాకారుఁడు ధా
త్రికమనాట్టకుఁ డా శివుఁడేకద భూతప్రపంచమెల్ల సృజించున్

చ॥ తన భక్త ప్రణయప్రదానము కృతార్థంబై తగ్గక సర్వభూ
త నియంతృత్వము లేటలెల్లముగ నా తన్మల్యంబునన్ మత్తపో
జనిత ప్రీతిని జేసి నన్నుగనియు తానహంబు రేకత్తఁ బ
త్నినిగా వేడ్కఁ బరిగ్రహింతుని యర్థిక్ బలెన్ నీశుండటన్.

చ॥ అని చెప్పిన మేనయు మనమున నానందంబు నొంది భూలేశ్వరుడే
తన కల్లుడయ్యె నింకేమని మది నుప్పొంగుచుండె ననియట్లుండెన్.

— హిమవంతుండు పార్వతీవివాహ ప్రయత్నంబులు సేయుట —

చ॥ అంత నా హిమవంతుండు, పురాకృత పుణ్యాపుణ్య భోగార్థ సముద్భూతసకల
చరాచర ప్రపంచోద్ధరణ ప్రయోజన జననయు, ధర్మాధర్మ నిర్ణేతృతా
కర్మయు, వందారు బృందారక సుందరీసందోహ సుందరవదనారవింద
సమలంకృత కుంకుమరంజిత చరణాంబుజయు, ననిశవిన మన్మనిజన మనోజనిత
సంకల్ప ఫలకల్పనా నల్పప్రజ్ఞాసమన్వితయుఁ బరిణత సుర మహిరుహ ఫలప్రపదమృత
లిందు సదృశామలవచోభీ సమాహృత గిరీశ్వరహృదయ సర్వస్వయు, దరదలిత
మల్లికావల్లికామతల్లి కాళోర కోపమరదనసమునిత విశద హిమ శుభ్రదరహాస తిర
స్కృత కారద చంద్ర చంద్రికామండలయు, నింద్ర నీలమణి గణగణానా నిపుణ
వితేతర కాంతి పుంజీకృత తమద్యుతియు, సజల జలధరతులితకబరియు, నగు సర్వ
మంగళ వచించు సమంచిత వాక్సంచయంబున కంతరంగంబు సంతోష పరంపరా
దంతురితంబై క్షణక్షణ ప్రవర్థమానా నూనోత్సాహ తరంగిణీ తరంగ భంగంబ
గుచు, నచేతనంబు భాతికృత్య వస్తుపరిజ్ఞాన శూన్యంబగుడు నించుకేనియు సంచలిం

పక హైమవతీ వివాహక్రియోద్యమంబు సద్యః కార్యంబని నిశ్చయించి యోజి
ప్రస్థంబు నలంకరించుటయు లోకపాలానీకంబునకు వివాహ వృత్తాంతంబు నెఱ
గించుటయుఁ దత్కాలోచిత కృత్యంబులగుటంజేసి శేషమీమంతులగు గోద
నాంతరంగికుల దిగంతంబులఁ జూడఁబనిచి.

ఉ॥ మరగు సృష్టికర్తయు యి • మానితశిల్పకళా విశేష వి
స్తారిత సద్యశోచిత • సర్వసురాసుర లోకజాతుఁడై
వైరిని శాచరప్రకర • వారణ కారణుఁడైన త్వష్టమం
భూరి గుణాఘ్నిని చిలచి • భూధరరాజు వచించు నీ క్రియఁ.

చ॥ సలలిత కీర్తకాలి విప్ర • శస్త్ర గుణాఘ్నిఁడ వెల్లయందుఁ గౌ
శలమున మించువాడవు పా • సంగదు నీ కొక సాటిశేషు మీ
కలితుడ వీవ యియ్యెడలఁ • గల్గెను కజక మొకండు నీవ కా
వలసిన యర్థముల్ సలుపు • వాడవు మాదృశులైన వారికిఁ.

తే॥ పితృపితామహుల కిల స • ద్దతులు గలుగ నస్మదన్వయము పవిత్ర • మైరహింప
హైమవతి నీశ్వరన కిచ్చి • యగ్నిసాక్షి కముగ బరిణయ మొనరింపఁ • గాదలక.

ఉ॥ ఆతరుణేందు మాళి యిట • కై యరుదెంచెడులోనఁ దన్మనః
ప్రీతి నెలంగునట్లనగ • రీరమ నింక నలంకరింపు మా
శాతరశాయ మానవిల • సన్నవక్త్రీ విశుద్ధదేహ నీ
చాక్షరి యెల్లఁ దెల్లమగు • చక్రిన వక్రముగాగ నిప్పుడుక.

వ॥ అని సబహుమానంబుగా వస్త్రమాల్యాను లేపనకనకాభరణాదులగు నడుగు
నిచ్చిన బుచ్చికొని యిచ్చమెచ్చుచు విశ్వకర్మయమ్మల దొరపలుకులఁ దలచి
యట దరలి.

సీ॥ నిగనిగల్ గలమంచి • పగడాల సవరించి కట్టిన కుద్య భా • గముల గములు
చలువరాల్యులచి ప • చ్చలఁ బొదిగిన మేలి పంచలమించు కం • బములదంబు
ముత్తైంపు చొకట్ల • హత్తి నయపరంజి తూఁగుటుయ్యాలల • జోగములును
కప్పుమానికములఁ • గరగిపోసి బిగించి దట్టంబుజేసిన • కుట్టిమములు

కమ్మతానిమూగమ్ము • గ్రమ్మునటుల వట్టివేళ్ళ చాపలఁ దెఱఁ • గట్టినట్టి
యలరు సోరణగండును • గలిగి మించఁ ద్వష్టకై నేనెనొషధి • ప్రస్థమవుడు.

వ॥ మఱియును,

సీ॥ జలనిధివోరె ర • సాతల గంభీర పానీయ పరిపూ వి • భానితంబు
కైలాసిగిరి యట్లు • గగన భాగంబునొ రయుసుధానితసాల • రంతంబు

కంకరంబుల బలె • నిరతచలజల యంత్రసిక్తామల • ద్వానయుతము
చంద్రలోకము భాతి • సతతసంతాప నివారకలలిత ప్ర • పాకలితము
మవవలికుల యుంకార • మంజులనుగు మల్లికా వల్లిక కరణి • మంగళస్వ
మోరుతర వేశ్యసంతాన • చారుతరము నైన యుపనగంబందు • నలవలించె.

వ॥ వెండియు నయ్యోషధి ప్రస్థంబునిగంతర హిమజలాప్రీతకృతంబయ్యుండ బ్రచండచండ
కరికరణ మండల ప్రకాండఖండిత తమోమండల స్ఫటికశిలా ర చితవిస్తృత వేదికా
నిచయంబును, యాతాయాత సురచరణతలాఘాత చూడితహిమకండశంబయ్యు,
రాశీభూత ఘనసారసంచయంబును, దిగంత సంవ్యాప్త వివిధశాఖిశాఖా సంతాన
వివిక్షుజనభయంకరంబయ్యు, దిద్దుత్పులోక సమాహరణ నిపుణచిత కృత్రిమ
పుత్రికా పరిశోభిత జనాశ్రయ చత్వర కుద్యజాలంబును, తుహిన దుష్టంబయ్యు
నిఖిలమునిజన కృతయజ్ఞవాటికా పవిత్రంబును, నానావిధచిత్ర కాలాలంకృతంబగుట
భవిష్యద్గోరి వినాహోత్సనాగత దేవతావ్రాతసమాధ్యాసిత భిమానసూచకంబును,
కలకాలిమధన సమయమువలె భూతవితితి మహాఘోషబధిరీకృత దిగంతంబును,
చంద్రశేఖరు నర్తన క్షిడకరణి సుధాపాండురాట్టహాసంబునై యొప్పె నంత.

మ॥ ధగదగ్ధృక్కుల శేఖరం డపుడు మో • దంబొప్ప దత్పార్వతీ
శ్వర కళ్యామహోత్సవంబు గను నాం • ఛక్ జేసి రానున్న కి
న్న విద్యాధర సిద్ధసాధ్య సుర సం • తానంబు బూజింప సు
సిరుల గొందలు నచ్చటచ్చట బ్రతి • ప్పించె బ్రతిస్తాధియై.

—, విష్ణుది దేవత లీశ్వరుని వినాహోధ మై యోషధిప్రస్థ మును వచ్చుట • —

॥ దామోదరుడును లక్ష్మీయు దామరసోద్భవుఁడు కార • దయు దిక్పయముల్
ఘమియు నాకాశంబును హైమవతీ పరిణయాథ • మరుదెంచి రొగిల్.

॥ ఇంద్రాది దిక్పాలు • రెల్ల మంత్రంబులు ద్వాదశాదిత్యులు • దానవులును
ఆక్రమిల్ వేదంబు • లఖిలనదంబులు స్తోత్రంబులును కల • గోత్రములును
భాస్కరాదిగ్రహ • పంక్తియుఁ ద్వష్టయు నగ్నిహోత్రాదియా • గావలియును
నలవసిష్ఠుడు మొద • లైన మహాఘోష జంధ్రుండు భగండును • సంద్రములును
బియ్యవొక్కండ్రు రుద్రులు • బన్నగములు గరుడగంధర్వ సిద్ధ కి • స్సర పిశాచ
నృహృకాపురసాధ్యము • ఖులులును వేడ్క నరుగుదెంచి తద్వివా • హంబుకొలుకు.

—, దేవకాంతలు పార్వతిని పెండ్లిమాతుం జేయుట • —

వ॥ అప్పడు.

॥ కరపద్మంబుల స్వణకంకణ యుగా • త్కారంబు తోరంబుగా
సుసీహనసూక్ష్మ కొందలు మహో • త్సాహంబునక దద్దిరి

శ్వరు నాజ్ఞాన్ దలయంటి రప్పడు మకుట • బ్రాంచన్మణి ప్రోతసుం
దరపాత్ర స్థుగంధితైలమునను • ద్వాహోత్తులక బల్కుచుక.

చ॥ స్ఫురదవిందనేత్రయగు • సుందరి యొక్కతె లీలబచ్చ క
స్ఫురపురజంబుతో గలిసి • పాల్సెసలాడు హరిద్రచూడామణ
సురుచిర హేమ గాత్రయగు • త్తోణిధరాత్మజ మేనలు బె
ట్టెరుచిరతత్తు నుద్యతుల • తీవి కలంకుల సంక్రమింపగక.

మ॥ తేనుసంజెక్కులు చెమ్మగిల్లినవ ము • క్తాజాలముం బోనిచి
స్థలు చన్దోండలమీదవ్రాలఁ జెవురా • కుం బోడి యొక్కతుక శీ
తలపంకేజ మరందమిశ్రిత విలు • ద్దంగా జలాపూణక ని
ర్మల కుంభంబుల నెత్తి స్నాన మొనరిం • పక జేసె గాత్రాయనిక.

తే॥ ఆస్యలావణ్య విజితమృ • గాక్షి యోతుక జలుగు పావడము చెఱంగుఁచేతఁబూని
కప్పుతానిగులీనెడు • గట్టతీని కూతు నెఱకలఁ దడియొత్తె • బ్రీతిఁజెలగి.

సీ॥ తళతళలాడు క్రొ • త్తరంకబు జలుగుదువ్వులువ నితంబ మం • దల వరించి
నిగనిగలాడు • పెన్నెఱులఁ జిక్కడలించి చక్కని బాజిపూ • సరముఁ జుట్టి
గమగమ వలచు జొక్కెపు జవాజి పాసంగు మలయజ గంధంబు • మై నలంది
చకచక ద్యుతి నభక • చంద్రు లేటహసించు మోమునఁ బెండిలి • బొట్టుఁబెట్టి

తరుణకిసలయ మృదుల హ • స్త్రప్రణోష్ట దేశములఁ బారి హార్యముల్ • దీటుకొలిపి
లలితపదముల నూపురం • బుల ధరించి పరిణయొచితాలంకార • భరితయగుచు.

క॥ క్రొక్కాటు మెఱుగుఁ దీవియ చక్కదనముఁ గెడఁపఁజాలు సకలవిధ మణీ
రుక్కలితమైన పీఠము నెక్కి కలంకుల వయస్య • లెసక మిసంగక.

చ॥ జిలిబిలి పల్కుఁ గేనియలు • చిందపదంబులగజ్జెలందియల్
ఘలుఘలుమంచు మ్రోయఁ గర • కంకణ నిర్వణముల్ అయానుగా
ములయి తనర్ప వేల్పుఁ బువు • బోండ్లొక కొందఱు నాట్యసత్కిరా
కలనమసౌజ్ఞ లౌచుఁ గుతు • కంబున నృత్యముఁ జేయుచుండగక.

చ॥ లలితమసౌజ్ఞవాణి మహి • శామణి యొక్కతె బాహుమాలకాం
తులు వలి గట్టిగుబ్బు చను • గోయిరువాణముఁ బెంపఁ గేలుఁ ద
మ్ము లలత సూరగిల్ల మణి • పుంజవిమిశ్రితమై శశాంక మం
డలమువలెక సవృత్తమగు • నాడెపు ఛత్రము బట్టియుండగక.

మ॥ అను కంపానిధి చంద్రశేఖరుఁడు ని • త్యానందపూర్ణాంగదు
గకను బాణిగ్రహణంబొనర్చునను హ • పకంబుతటంటై తన

ర్షనిజాంతర్గతవాంఛమై కుటుకుగు ధిబ్బలో చంచలింపక సుధా
శనకాంతలో సుమపేశలంబులగు పాంశిం చచ్చామరాల్వీవగఁగఁ.

తే॥ పద్మరాగమణిప్రభా భాసమాన మగు కర కీలయంబునం దమరతరుజ
మానమాలిక దాల్చి ప్ర ధూన ధన్వి జయ పతాకంబు నాఁగను జయతనర్ప.

తే॥ ప్రాశ కుసుమ పరీమళ భారజనిత మందగమనంబు గలదియై మలయపవన
మంతరంగంబునకు నొక్క హాళి గూర్చ విసనకట్టును గైకొని విజయవీన.

తే॥ మువ్వేలుపులకీన మూలంబవగుదువు నీయాన జవదాట నేరచెవిరు
నిందింగలుగుదం చీక్షింపఁ గలవారి కందందెకన్నట్లు చుందు వీవు
ఆణువులలోపల నణువునై స్థూలంబులందున స్థూలమై యలరు చీవ
జనియించు నీ చరా చర లోకజాలంబు నీ తలంచిన మాత్ర నే తలంగు

నాది శక్తివీవ యభిలదాత్రివివ భూతజాలమీవ పుణ్యమీవ
సన్ను గన్నవారి గన్నదానవునీవ సకల గుణమతల్లి జగముతల్లి.

తే॥ ఆనచు స్తుతిపాఠకులు కొంద టభినుతింప జననియును, జనకుఁడు మది సంతసింప
దాసదాసీజనంబులు తాహవృత్తి గొలువఁ గాత్రాయనీదేవి తలపులోన.

ప॥ పడచక్రేలికపఁగఁడీడు కరుణా వారాధి రాకాసివం
గడఁపుంగొం విసంబె యోగిరముఁగాఁ గైకొన్న బల్లిట్లు పె
న్గదలిక దూణముగాఁగఁ దాల్చిన దొరక గన్గొంట యింకెప్పు డె
ప్పుడొకో యంచు మదిక దగుల్కొనిన స మృదంబుతోనుండఁగఁ.

— శివుడు బాలుడై పార్వతి తొడలపై నాడుట. —

తే॥ పసిడిగుబ్బలిచేత బట్టుకొ నెడివాఁడు బిచ్చ మెత్తుకొనెడి పేదవాఁడు
ఎట్టి సంబంధంబు నేయెఱుంగనివాఁడు సృష్టిస్థితిలయమృత్ జేయువాఁడు
మునిమానసంబులే మనికిపట్టగువాఁడు మనసంబులోపల మసలువాఁడు
భూతసంకతి దృష్టి బొందించుపనివాఁడు చేదువివందె భ క్షించువాఁడు

వికటాస్మరూపుండయి నెగఁడువాఁడు త్రిగుణముల కాటపట్టయి తిరుగువాఁడు
కేబ్బలెద్దల బుట్టించు పెద్దవాఁడు శివువగుచు నుమతొడలపై జెలగినాఁడు.

ప॥ తనమాహాత్మ్యము స్వముక సకల భూ తశ్రేణికిక జూపు వాం
ఛనిజాంతగత భూతభౌతిక జగ జ్జాలుండు సన్మోనిగా
క్షణ హృత్పంకజ సాధమధ్యచరుఁడీ కానుండటూత్రైకవం
బునఁ జెన్నారెడి యథఁ కుండగుచు వే ల్పుల్ సంధ్రమంబందఁగఁ.

చ॥ కిలకిల నవ్వు నొక్కపరి • కేకలు వేయు మహొక్కవేళ బా
హుల బయి కెత్తి యెత్తుకొనుఁ • డో యని యొక్కతటిక నిజాంగక
బులఁ గదలించు నొక్కపుడు • పూనిక మీదికిఁ బ్రాకుఁ జూపఱుల్
కలఁతవడంగ లోకములఁ • గన్న దునీడొక చిన్నకుట్టఁడై.

క॥ కనుగొనఁ గర్రేంద్రియములకును జ్ఞానేంద్రియములకును • గూడ జెలియకుం
డినయట్టి చిత్రమప్పుడు కనుగొని భ్రాంతివడి యచటఁ గలవారెల్లఁ.

మ॥ కలయో నిక్కువమో చుతిభ్రమణమో • కాల స్వభావంబోకో
ప్రళయా భీలలలాటలోచన శిఖి • జ్వాల స్ఫులింగప్రభా
కలితుండై నటియించు రుద్రుని యభిం • గంబైన యంశంబోకో
పలుకకొరా దిదమిద్దమంచు నిపు డ • బ్రంబయ్యెడుక జూడఁగఁ.

తే॥ అని యవేద్యమయిన త్రిపు • రారి మాయ నెఱుంగఁగాలేక భయమునఁ నెల్లవారు
నిశ్చయ జ్ఞానశూన్యులై • నిండుకొనిన సందియంబున నుండఁ బు • రందరుఁడు.

చ॥ అదితికుమారు లెప్పు • డమృతాంధసులుక శితికంట నాజ్ఞచేఁ
బొదలెడువారునాట, రణ • భూమిని వారిజయించు నేర్పులే
క దనుజు లెట్టులో సురల • కజకము భంగముజేయఁజూతు రి
య్యదియును నట్టిదేయగు య • ధాభకము సంశయమేల మీకికక.

మ॥ అనుచుక గన్నుల నిప్పుకల్ సెలఁగ వీ • ప్యచ్చేషదర్శికరా
నన సంజాత మహావిషానిలనితాం • తక్రూర నిశ్వాస కృ
ద్భుతతామ్రాస్యఁడునై సమస్తగిరి ప • త్నచ్చేదగకంబైనప్ర
దిని బైకెత్తెను కైతివాభకకుని ఛే • దింపంగ నుంకించుచుక.

—, కపట బాలుండగు నీశ్వరుని దండింపబోయి వేల్పులు పరిభవంపబడుట —

మ॥ చనుబాల్చొ వెడు చిన్నపాపఁడనుచుక • స్వాంతంబు నందించుకై
నను వాత్సల్యము లేక యవ్వధి శచీ • నాధుండు కోపించి పా
పనిపై క్రూరమహీధరప్రకర శుం • భత్పక్ష సంతాన దు
వననదావానలమైన వజ్రగతి సం • భావించు టహాకంబోకో.

తే॥ క్రోధవిస్మృతజేహుండై • గోత్రభేది యటుల నబ్బాలుని వధింప, సరసెఁగాని
కరముతోడన కులిశంబుకదలదయ్యె హరుని మాయల నెఱుంగ నెవ్వరికిదరమె.

వ॥ అంత నప్పురందరుండు బలవదుద్దండ మదవదరాతి నిశాటారః కవాట విపాట
సౌద్యవత్కవోష్ణ రుధిర వమధుప్రకగాంకిత సర్వాంగ సుందరంబును, విచలక్కుల
పర్వత గర్వనిర్వాపణాఖర్వ తేజోకుంతితంబునగు వజ్రాయుధంబుతోడ శాత్రవాప

హృత్స్వల్కశ్చైత్య సముద్ధరణ దత్తుంబగు దక్షిణ హస్తంబు స్థంభీ భూతంబగుడు
చింతాకుల స్వాంతుండై కత్తకవ్యంబుఁ గానక కుందుచుండఁ దక్కిటి వేల్పులెల్ల
రుక్మమిగిలి యిమ్ముక్కిడి టక్కిరి పాపని జక్కాడి నీయెడఁ బిక్కిటిలు నలుక
దలఁగెనుము నిలుమని యాఖండలు నూరడఁ బలికి.

ఆనలుండు శక్తియు ♦ యముఁడు దండంబును కాక్షేయకంబును ♦ రాక్షసుండు
మరుండు బాశంబు ♦ ధ్వజయష్టి ననిలుండు నిందుండు గదయు యక్షేవ్యరుండు
దండముఁ గంగాధ ♦ రుండు శూల మిసుపగుదియల వసువులు ♦ క్రూరములగు
ముసలము లాచిత్య ♦ విసరంబు రుద్రులు బాశుపతంబులఁ ♦ బరగఁబూని

మాతృక చాల్చిన క్రోధంబుఁ ♦ బోలె దునికరీక్ష్యమాణాంగులగుచు ని ♦ నిద్ర లేజు
లై కపటబాలునపుడట్ట ♦ హాస మొప్పఁ గొట్టఁదలఁచుటయును జేతు ♦ లట్టై నిలిచి.

తే॥ ఆచీకరము మించి కరణాశ్వముల నాఁగఁజాలి పరమతత్వ ♦ సంగతిగొని
యలరు మునిమనంబు ♦ వలెఁ గదలకయున్న దమకరాస్త్రములను ♦ దలఁచియుపుడు.

క॥ సురలు పరితాపమొందిరి ధరణీధర వల్లభుండు ♦ తల్లడపడియొక
గీజాతపలుకదయ్యెను పరమస్వి నికాయ మబ్ర ♦ పడి రివ్వేళక.

క॥ తనయగ్రియుండు మున్నగు ననిమిషు లెల్లరుఁ బరాజ ♦ యంబుఁగనుటఁ గ
న్గొనియును వీఁగక వెన్నుండు కనలుచు సింహారవంబు ♦ గతి నిట్లనియొక.

క॥ వీడొక దుశ్చరిత్రుడగు ♦ వెంగలి రక్కసియా మరొంగుగా
దోడకుడెల్ల మీరు చ ♦ టు లోగ్ర మదీయ సుదశక నామాతం
లై దయమాన పత్తి నివ ♦ హంబన నీతని యుత్తమాంగముఁ
జాడుండు చెండి నెచెదను ♦ సోకుడు మూఁకవితాకుఁ జెందఁగక.

క॥ ఆని గంభీరంబులగుఁ జారుషవాక్యంబులాడుచు వికటాట్టహాస భాసురాస్యందై.

క॥ శిశుపాల కంఠవి ♦ చేదగంబుఁ గావించి సాధకకంబయ్యెనే ♦ యాయుధంబు
కైభద్రదానవ ♦ గర్వభంగ మొనర్చి చతురతఁ గాంచెనే ♦ శస్త్రవరము
కలసరాక్షస గర్వ ♦ ఖండనంబొనరించి ప్రథమ వహించెనే ♦ ప్రహరణంబు
మధుమత్త కుంభికుం ♦ భ విచారకంబయి యభినంద్యమయ్యెనే ♦ యస్త్రరాజ
ఉఖిల సురవైరిగోత్ర సంగ ♦ హారకారి యనిశవిజయ రహిష గుఁ హన పవిత్ర
చట్టివక్రం బవక్రమై ♦ యలరు దానిఁ గపటబాలునిపై బ్రయో ♦ గంబుజేసె.

క॥ ధరణీచక్రము దిద్దిరం దిరిగె ది ♦ గ్గంతుల్ చలించెకా ధరా
ధరమల్ నేలకు మట్టమై పడియె భూ ♦ త న్రాతముల్ పాటిపో
యె రహిక్ సంద్రములెల్లఁ గ్రాగెఁగుల ల ♦ యొక దారకల్ భ్రామ్య ద
క్షర కల్పాంతకృతాంగ తుల్యమగు త ♦ చ్చక్రానల జ్వాలకుక.

వ॥ అట్లు బ్రయోగింపఁబడి సమస్తప్రాణికోటి భయంకరంబును, దశకానమాత్ర భక్తి కృత సకలలోకానీకంబును, నిర్వృక్ పరాకామ్ర క్రమవిజిత నిఖిలారాతి చక్రంబగు విష్ణుచక్రంబు వక్రంబై పంచాస్య దర్శనంబున వంచితంబగు నమాంస జరన్మాత గంబు కరణి శిశుచ్ఛవృత్త సమాగతుండగు పురహరుని దరియవెఱచి గిరుక్కునఁ దివి మారికరంబుఁజేరి మాస్తంబుతోడ నచేతనంబు మాడ్కి స్థిరంబగుడు వెన్నుండు భిన్నుండై చెన్నుఁ దొఱగి తమాలతరు భ్రమావహంబగు శ్యామలతనూవిలాసంబు పరిహాసావాసంబై భాసురంబుగాక జంఝావాతవిధూతంబగు ధూమరేఖు బోఁడఁ జలించుటయు, గాంచి సురజ్యేష్ఠుండగు నప్పరమేష్ఠీదృష్టి నిగుడించి దుష్టదానవా నిష్టదాయకుండగు విష్ఠర శ్రవసుండే నప్తచేతసుండగుటకు విస్మయంబు నొంది.

నీ॥ సోమకుఁ జెందాడి • శ్రుతిచయంబును దెచ్చుతఱినైనఁ దన చెన్ను • దొఱగలేక కడలి బ్రుంగెడుతఱి • గట్టుబూనెడుసట్ల గొంతైనఁ దన లావు • గోలువడఁడు పసిడి కంటి తులువ • ప్రాణముల్ గొనువేళ • నింతైన మదిని గొ • అంతఁ గనఁడు కనక కశిపుమేను • ఖండించునపుడైన నలసుండైయిట్లు లా • యాస మొండఁ దెందు నపజయమనుమాట • యెఱుంగఁబోడు భక్తసంతతి నెల్లఁ గాపాడువాఁ డి దేటిచోద్యంబాకో యొక్క • పృథుకనికయి హీనబలుండయ్యెఁ బుండరీకేశ్వరుండు.

—, కపటపాలుం డీశ్వరుండని యెఱిఁగి బ్రహ్మాదులు స్తుతించుట—

క॥ అని విస్మయ సంభ్రమములు నినుమడిగా మనమున నొక యింత దలఁచి య వ్వనజఁజు దివ్యదృష్టిక గని యబ్బాలకుని హరుని • గాఁ దెలిసికొనెన్.

క॥ పెనుగాలి సోకి వీడిన ఘనసంచయమటుల దెలివి • గలుగ నవిద్యా జనిత భ్రాంతి తొలగించన వనజభవుండు భక్తివిషయ • భావంబెసఁగెన్.

తే॥ అప్త దిగ్గజంబు లట్ల నిఖిలలోక కారణంబులైన • కరము లెనిమి దపుడు జోళ్లుగాగ • నమరించి ఫాలచుందునిచి యివ్వధమున • నినుతిజేసె.

నీ॥ బుద్ధివీవ జగంబుఁ • బుట్టింప రక్షింపఁ గిట్టింపజాలిన • దిట్టవీవ గుణములీవ నిఖిల • గుణిగణ కృతసుతి మణిమయాభరణ కా • రణుండవీవ శ్రుతులీవ సతత వి • శ్రుతి గనిచిచ్చక్తి నలరారు యోగిమం • దలము నీవ భూతంబు లీన ని • ధూత పాతకచయోపేతమా భౌతిక • వ్రాతమీవ

యప్తదిక్కులీవ • యాదిమధ్యావసానంబులీవ కార •ణంబవీవ కార్యమీవ మమ్ముఁ • గన్ననాడవు నీవ యిట్టినికు దండ • మయ్యదేవ!

మ॥ అమరానీక సమర్పితాంఘ్రియుగ ని • త్యంతే నమోయంచు నా గమ విల్లకశరణ్య పాహితవ భ • క్తం మామటంచున్ త్నమ

- స్వమనోజాంతక మత్క్రూతాన్యభిలషా • పాన్యంచుఁ బ్రార్థించుచుఁ
మునోభీష్టద నిన్నుఁ గొల్తు నెపుడుఁ • సోమార్థ చూడఁమణీ!
- అరయ సన్యాసపవ్యంబు • లైన నీ కరాజములనుండి నేను నా • రాయణుండు
జనమైతిమి ప్రకృతి నీ • జాయయగుచు రహిఁ జెలంగెడు లోక కాంరణ మహేశ!
- నీయన్యగ్రహమున • నీ యమరవ్రాతమును సృజించుచుండు • మాధులగుచు
నీడు మాయఁ దెలియ • నేరక వీరు నీ కపకృతిని బొనర్చి • రఘుమునాక.
- కదలవు బాహువల్లికలు • కంతగతఁబులె యయ్యెఁ బ్రాణముల్
లోదలదు వన్నె యించుకయు • మోమున నస్త్రములఁబై నిల్చిహా
యెఁజొఁగె సత్వమంగముల • నీశ్వర నీ కహితంబొనర్ప నీ
యదితి తనూజులెల్లరు ద • యామతి వీరలఁ బోవుమా యింకఁ.
- తనయులు తెల్విలేక యొక • తప్పిదముం బొనరింపనైపరే
జయితలైనవార గిది • కాస్త్రవిరుద్ధమె సాపరాధులై
నినుబ్రహ్మరింపఁబూనుకొని • నిర్బరు లాత్మవి నాశమందిరో
యనఘ యన్యగ్రహించి యింక • నైన త్నమింపుము మాయకృత్యముల్.
- ఆనుచుఁ సన్నుతిఁజేసి మ్రొక్కి మార మా • యాపాశ బద్ధాంగులై
న నిలిప ప్రకరంబులఁ గని జగ • న్నాథుండు లీలాకృతిఁ
జనుడెంచఁ దెలియంగ లేకటువలెఁ • స్తైర్యంబు వోనాడి చే
- సిన నేరంబు సహింపుమంచు వినుతుల్ • జేయుండు లోకేశ్వరుఁ.
- అని వనజాసనుండు • వినయంబునఁ బల్కినఁ గాంచి పాకకా
సముఖ నిర్దురుల్ స్వబల • సంతమ సాంధమునైన స్వాంతముఁ
వనజభోక్త దీపమునఁ • బ్రాజ్ఞముగా నొనరించి కాతుకం
బున శిశుకై తనా గతుని • భూతపతిఁ వినుతించి రీగతిఁ.
- జ్ఞానవేద్యాయ కాం • చన జేలచా పాయ నిఖిల స్వరూపాయ • నిర్గుణాయ
కాలకాలాయ మో • త్న ప్రాప్తి హేతుభూతాయ సర్వాంతర్గతాయ నిరత
వందారు సందోహ • మందారికల్పాయ బృందారకానీక • వందితాయ
చంద్రమార్యాగ్నిలో • చన దీపితాస్యాయ గంగావిమలభంగ • సంగతాయ
సాసాంధురవర్ణాయ • దుష్టదైత్యమండల విఖండనాయ వే • ధోండజాత
ండనాయ శేషోరగ • మండనాయ మారమారాయ తుభ్యం న • మోస్తు భవతే.
- అని యనేక విధంబుల సునాశీర ప్రముఖుల ప్పినాకిని గుణభూతంబులగు పురాణ
వచనంబులచేతను ససంఖ్యాకంబులైన సంఖ్యావద్విహిత సాంఖ్యవాక్యములతోడను
సతి గుహ్యంబులగు గుహ్యనామంబులకత్రవసు మఱియుఁ బెక్కురీతులుగను వినుతి
జేసి వెదియు.
- వందంబిదె శర • దిందు సుందరకళాభ్రాజదరణ జటా • పటల నీకు
చందంబిదియె చల • చ్చుండఁ ప్రచండ వేదండ రాక్షసవధో • ద్దండ నీకు

సుతిగూడ సతత వి • గృత నతాశ్రితలోక తత మసారధదాన • చతుర సిం
 జోహునియె లస • స్త్రీహార వదహార్య శైలసంచార వి • లాల నీకు
 వినుతియిదియె సనాతని • మునిచు సోబ్బ జనిత మధురవరంగ పా • న నిరత ప్ర
 మత్తి మధుపాయమాన • సన్మార్య నీకు శరణిదియె గొను పన్న గా • భరణ నీకు.
 తే॥ అనుచు వివిధవిధః బుల • నమరవగ్గ ములుల సన్నతీ గావింప • నాత్మమెచ్చి
 యనిమిషులకు యధాపూర్వ • మైన శక్తి నలవరించి తిపురవైరి • యాక్షణంబ.

— ఈశ్వరుడు బ్రహ్మదులకు విశ్వరూపము జూపుట —

సీ॥ కమలాపక్షాటి సం • కాశమై దుర్నిరీక్ష్యంబైన దివ్యతే • జంబు మెఱయ
 నా సనాతల గగ • నాంతమై వింతయై యంతంబులేక దే • హంబు చెలగ
 దశకికుట్టితి వి • దారకంబులగుచు నలవోక బాహుశా • ఖిలు రహింపఁ
 కాలకాదంచి నీ • కల్పంబునై ధూమ పటలంబు నాజటా • భాగమలర
 శేషతక్షణల్ పాదమం • జినుముగఁ బ్రశయనాయువుటార్పితై • పరిధవిల్ల
 గిబ్బనార్యంబుపై నెక్కి • కృప్తినాడగుచు నిజరూపమాని ప్ర • త్యక్షమయ్యె.
 తే॥ అటులఁ బ్రత్యక్షమైన యయ్యంధకారి దివ్యరూపంబుగని యుమా • దేవియలన
 బ్రాగచల శృంగదేశ వి • బ్రాజదరుణకరనికరసంగతయగు న • క్కమలినవత.
 తే॥ అని వచించి శౌనకాద్యభిలమాని చంద్రు లిమ్మడియైన యుత్సాహము మెఱ
 వివిధసత్కథావేదియై • నెలయు రౌమనూపణిని శేషభాగంబు • నడుగుటయును
 మ॥ పురదైత్యత్రితయ ప్రతాపవన సం • పూజాకాగ్ని దేనాయమా
 న, రమానాయక ముఖ్యదేవ మకుటాం • తః ప్రోత నానామణి
 ప్రరుచి ప్రాపిత నిన్యకాంతి విలస • త్యాదాబ్జ శోభాయమా
 న, రహింద్యగ్ని విహించనాశ్రిత సదా • సంచాయ మానప్రయా!
 క॥ దక్షాగ్నిహోదైత్య విపక్షా! మహిమాని వినుతి! • పన్నగచలయా
 మక్షిస్థాభిలలోకా గక్షితబుధ వితతిపాండ్య • గాఢహిత్యపతీ.
 క॥ అనవరత భక్తలోకావన ద్విక్షాకలతపాండ్య • పాల మతాహృ
 ద్వనజాహస్కర మామక ఘన లింగపురాణ రక్ష • కాసోమేశా.
 తే॥ కష్టపడి పెంచియిడితి నా • కవితకన్నె నెవ్విధంబున నలంఘిత • యింకమిద
 గంగవోలెను గయాళిగాడు బేలసుమ్మ నీ కలనెక్కి • నాట్యమ్మునేయ.
 సీ॥ ఏ మహామహుడు శ్రీ • వేమనాగాధ్య పంచాంగిక బూణక శ • శాంతుడయ్యె
 నే తల్లి సావిత్రి • కెనయై సతుల్ మెచ్చ మహిని బాతివ్రత్య • మహిమగాంచె
 నట్టి నందయను గౌ • రముకున్విత్రియ పుత్రుండఁ గౌండిన్య గో • త్రుండ దక్షి
 జామూ రికిని శివా • నందు నకు సోదరుండఁ గూరిమి యగ్ర • జుండ సుబ్బ
 నార్యునకుఁ బౌత్రుడను మచీ • యమగు శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణోత్త • రాధ్యమందు
 నలరు తొల్లిటి యాశ్వాసమయ్యెఁ దీని సతము రక్షించుఁగావుతఁ జంద్రహాసీ.

—: (0):—

శ్రీ మినాక్షై నమః

శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణము

—: (0):—

— ఉత్తర భాగము —

ద్వితీయాశ్వాసము

క॥ శ్రీమన్నధురాపురవరధామా! తుహినకరపార • దపటీరల స
ద్ధామా! రజతాద్రిశిఖర ధామా! శ్రీమందరేశ • తారకనామా!

ప॥ ఆవధరింపుమా నైమిశీయాలకు రామహృదయ యిట్లనియె.

తే॥ ఆఘవినాశకరంబు భ • క్తావన చతురంబు నగు నీకు దివ్యరూపంబుఁగాంచి
పెండ్లికై యరుదెంచిన • పిన్న పెద్దలండ్లఱుగు సంతసించిర • య్యవసరమున.

కా॥ లీలామామవగ్రహుండు శ్రుతికే • లీ లోలుఁ డాపన్న స
త్యాశీ రక్షకుఁ డంధ కాసురభుజా • హంకార నాశక్రియా
శీలుఁ డిందు కళావతలసుఁడగు నా • శ్రీకంఠుని స్థాంచి య
న్నాశీక ప్రభవుండు బల్కు నిటు లా • నందంబు విందె తగ్గ.

— బ్రహ్మ దేవుఁడు శివునితో గాహ్వాపత్యము గొనుమని వేడుట —

కా॥ దేవతావక పాదపద్మముల భ • క్తి గొల్పు భాగ్యంబు మా
కేవేళక లభియించె మాదృశులు లే • రీ రేడులోకంబులక
దావాగ్నిప్రభవోలె గాల్చెడి మన • స్థాపంబు జల్లారె నీ
యా నాత్సల్యము సంతతం బిటులె మా • కే వెచ్చపెట్టంగదే.

క॥ స్యజగంబులక బెనుప • జాలిన నేతవు నీవు శక్తియుక్
బర్హతరాజపుత్రియయి • భాసిలుచున్నది భూతగత్తణం
బుర్హమీ యధీనమయి • యుండెడుఁగావున నాలసింపకో
శర్మ యుమాకరగ్రహణ • సంగతి లోకహితంబుఁ గూర్చుమా.

ప॥ గొనముల కాటపట్టు సుర • కోటికి విందుల బెట్టు జెట్టు, జీ
వసతురాజికి మనికి • పట్టు, మెఱుంగులమించు రత్నపుక

గనులకుఁ బుట్టునట్లు సరి • గట్టులకుఁ బెనుచెంప బెట్టు చ
క్కిని సుతఁ బెంచి ముచ్చటలఁ • గాంచిన యీవలిగట్టు, మామయా.

సీ॥ పసిఁడి మసాలు విం • పెసఁగఁదాల్చుదు నీఁడు వెనువెంట లెంకయై పేరెమిడఁ
పెలుచఁ దొమ్మిదిపాత • రల ధనంబుగఁజూడు కడ దోడునీడయై • క్రీడసల్ప
నిలఁ దాల్చు మొనకాండఁ • కల్ల నొజ్జయయి చెన్నలరునాతఁడు కాలి, యిందెగా
నెల్ల వేల్పులకు సం • తృప్తిఁగూర్చుదు దొరతావులీ నెడి తల • పువుగాఁగ

బ్రాతపల్కులుమించు వాఁద్యములుగాఁగ బూనిక నవ్వెండికొండఁ గాపురముఁజేయ
నట్టి మొనకాండె తనకొక • యల్లుడగుట మలలరాయని పున్నెంబు • ఫలముగాఁదె.

ఉ॥ భూసుతమైన గోత్రమునఁ • బుట్టుకఁజెంది కరంబు శంకర
ధ్యాన సమాధినొంది సము • దంచిత శీలముగల్గి యుత్తమ
జ్ఞానమె మోక్షసాధనము • గా నుతిగన్న సతీమతిలికె
బూనికఁ జెట్టఁబట్టఁగల • పూరుషుడేకద పూరుషుఁడిలక.

సీ॥ జనకుఁ డాజీవనా • యధరత్నరాశియై తనరారు భూమి భృ • తల్లజుండు
తల్లియా తెఱగంటి • తలిరుబోండ్లకు నెల్ల విందులు నేయు సా • ధ్యమతలి
బ్రాతయాకుశల సం • ధాతయై యిందిరా నేతయై తగు పురు • హూతుబ్రాత
నలియా యహితచక్ర శి • క్షాక్రమవిధాన నూరియై యలరు రా • జుకుఁ జెలియ

లాటపట్టులా సకల మహాషిక హృదయ సౌధములు వాహనంబు మృ • గాధిరాజ్య
సమభిషిక్త పంచాసన • స్వామియట్టి కన్నె దొరకుట వరుని భా • గ్యంబె కాదా.

క॥ పురుషుండవీవు గిరిజా తరుణీమణిప్రకృతిమీక • తగి దాంపత్యం
బు రహించు మీరలె చరాచరలోక మునకు జననియు • జనకుండరయక.

క॥ అని పలువిధములఁ బల్కినఁ గని యంగీకార నూచ • కముగ శిరశ్చా
లన మొనరించెను శంకరుఁ డనఘులు సమ్మతిని దెల్పు • టట్టులనె కదా?

తే॥ అంత నజాఁడు సంతోషితస్వాంతుఁడగుచుఁ వాక శాసనపాపక • ప్రముఖ నిఘ
దిక్పతులు వెంటరా వేల్పు • తెఱవఁదెల్లఁ జెలుపు చెలువార నాటపాటలనొమ్మ.

సీ॥ శైలజాపరిణయో • త్సన మెఱిగించుఁ బాంచాలికల్ గలకుడ్య • పారి మెఱువ
ముక్తంబికిధల ని • మ్ముగఁ జూపఱుక జెప్పకయ చెప్పఁగలనాటకములువెలవ
నగరాజు నొన్నత్య • ము గరిమనలవోక తెలిపెడి ప్రాకార • ములు తనర్ప
బరిణయాగతబంధు • వాస యోగ్యమని నూచించు గవాక్షముల్ • చెలఁగుచుండఁ

బలువిధంబులఁ బెండ్లి పె • డలకు నెల్ల హేచ్చరికఁగూర్చు మందిరం • బేర్పరించి
సవతోకించుక లేక యు • తానహవృత్తి నిందు శేఖరునఁట విడి • యించెనపుడు.

—• పువ్వి వివాహదర్శనంబునకై నానావిధ దేవతలు వచ్చుట •—

పీ వివరము సురస సా • విత్రి సుకాలిక దితి వేదమాత య • దితి పులోమ
బుద్ధియు బుద్ధియు • వ్యర్థి సరస్వతి భరణీమహాస్వధా • దక్షిణాను
ధాణియును చేల • నారాయణియు రాకయనుమతి శచియు మాఘయును మతియు
సిద్ధి సినివాలి • సింహిక ర జనిక ద్రువు దనుస్వాహలు • దుగ్ధయు సుధ
తేజస నిరుమువ్వరగు కృత్తి • కలు వసిష్ఠపత్ని మున్నగు వృద్ధు • వాసినులును
బ్రహ్మ లప్తవిభూతులు • భవునిపెండ్లి గాంచ నరుడెంచి రాహిమ • త్మాధరంబు.
తే దేవలోకంబునందెల్ల • ద్విపములను గలుగు నైదువలెన కాం • తలు చెలంగి
యగ్రజా శంకరుల వివా • వాహంబటంచు నరుగుడెంచి సంతోష • భరితలగుచు.
తే వజ్రు హంకారమును బ్రణామంబు మఱియు సహచారికలైన య • చరలు చరులు
గణపములు బ్రతీహరు లు • త్కంతమించి వచ్చిరప్పుడయ్యోషధి • ప్రస్థమునకు.

—• ప్రమథగణము లీశ్వరునకు కానుకలు దెచ్చుట •—

చ చిలువకొలంబు తేలిగయి • నేసి కటిక బులితోలు గట్టియా
దలశశిరేఖఁ దాలించి యె • దక రుదురక్కలఁబూని ముమ్మొవల్
గల యడిదంబుఁ బట్టి తిగ • కన్నులుగల్గినయట్టి యూర్ధ్వరే
గులయి చెలంగునారు ప్రమ • ధుల్ చనుడెంచిరి మంచుకొండకుక.
పీ బిలుగుబంగారు ని • గుల బిసాళించుఁ బట్టించు దోవతిని ధ • ట్టించికట్టి
నిడుదకేలుంగవ • గుడు పైకైదువు తెలిమురువుగల్గిన వల • ముఱియుఁదాల్చి
దళమగు నెలతాతి • పలక నాదగుపేరు రమ్మనఁదులసి పే • ర్లను భరించి
వెడదయైకల్వల • విందుగాదను మోమునం దూధక్వాపుండ్రంబు • నలవరించి
కూర్మనోట బువ్వఁగైకొన్న • నేర్పుకానిఁ దల్లడిగ నెక్కి కొన్ని రత్నములు సరులు
పడిడి దుప్పటములు గొని • యెసక మెసఁగ వైష్ణవోత్తముల్ కొందఱుఁవచ్చిరపుడు.
పీ పదికే రాక్షసుడు • పారియాత్రికుడు తొమ్మిది విద్యుతులు నెనిమి • దివిశాఖుఁ
డలువది నాలుగు • నభిలాంతకుఁడు వికృతాననుండును నా లు • నమలమతిని
సంహరకుండాలు • సమదుండు నేడు నెన్నిది దుందుభుండు నె • నిమిది గణప
విష్టంభులును వేయి • విష్ణులసన్నాదు లావేష్టను లెనిమి • దాగ్నిముఖుఁడు
కోటియాగ్నికుండును నూలు • కోట్లుకుండి పర్యతకులు పండ్రెండు క • పాని యైదు
రత్నములగొని శంకరా • రాధనకయి సంతసంబునవచ్చి రా • శైలమునకు.

సీ॥ కాలకాలకమహా • కాలురు నూలును గుముదుండు కోటియు • గోటికోట్లు
కోటిలందు సుమంత్ర • కుండమోఘుండును నలరు సంతానకుం • డాటుపడులు
పింగళుండును మధు • పింగుండు తొమ్మిది యలువది కాక పా • దాహ్యయుండు
నలువదియును నాల్గు • నలవిరూపాక్షుండు వీరభద్రుండును • విమలమతులు
కుంభకుండు కండకుండును • గోటికోట్లు కరణుం డిరువదిశతమన్యు • కాష్ఠకూట
మేఘమన్యు పంచాక్షులు • మేలురకము మణులు నలువది నాల్గు సం • భ్రమమెసంగ.

వ॥ మఃశీయుఁదాశకేతు పంచాస్య పడాస్య సువర్త లతులీశ చైత్ర లోకాంతకపీష్ఠాస్య
దైత్యాస్తక మృత్యుఘ్నకాలఘ్న మృత్యుంజయ భృంగిరీట్యాదు లలువది నాల్గు
రత్నములును గొనివచ్చిపుడు.

ఉ॥ పంకజనేత్ర యోర్తు హిమ • భానుమయూఖ చుసౌజ్ఞమాపి నా
కాంకునిమేనఁ గేలుగవ • యక జపురాకులు చెమ్మగిల్లగాఁ
గుంకుమ పంకిలంబయిన • గోప జవాదియలంది నుంచు నీ
ర్యంకలుబార స్నానము గ • రంబొనరింపఁగఁజేసె జేసినక.

తే॥ నిగనిగని రంగుల బాసగు నిద్దమైన పాము కుబుసంబు వన్నె దు • ప్పటముతోడ
మెల్లమెల్లనఁ దడియొత్తి • మృత్యుహరుండు గొమరుటెలబ్రాయపుం బెండి.
[గొమరుడయ్యె]

మ॥ సుముహూతఁబది దగ్గరించుటయు • శ్లోకుండు వాణీధవుం
డమరా నీకమువంకఁజూడఁ గని వా • రత్యంత సంతోషసగ
భ్రమముల్ మీఱ నికాత శృంగదలితా • భ్రంబై ధ్వజిక్రింకిణీ
సముదంచ న్నినదావదారిత దిశా • చక్రంబునై మించుచుక.

— • శివుండు వివాహ మంటపము సమీపించుట —

ఉ॥ శారద చంద్రచంద్రికల • చక్రదనంబుఁ దిరస్కరించి నీ
హాళపటీర పారద సి • తాభ్రచయంబు బెడఁగుమాపి వి
స్ఫూరితమై నిజద్యుతి న • భస్మలిముట్టు వెలుంగు దత్ప్రతీ
హారిని నందికేశ్వరు • దయానిధి వేగొనితెచ్చి నిల్వినక.

చ॥ నిలుపుటయుక బ్రహ్మదమున • నిర్జర నిర్భుకాదితీతరంగ సం
కలిత శిరోహసుండు శిలి • కంఠుండు తా దరహాస చంద్రికల్
నలుగడలక జెలంగఁగఁ గ • సత్కల ధాతగిరింద్ర శృంగముక
దెలిమొయిలట్ల నెక్కెన స • దృగ్విభవుండయి యాక్షణంబునక.

౩॥ ఆవేశో మదిఁ గోర్కులుప్పతిలఁ గా • న యోషదిప్రస్థ కాం
తావారంబు నితాంత వైభవపరీ • తద్వార దేశంబునై
భావింపఁగనువిందొనఁచెడు గృహ • వ్రాతంబుఁ గైసేసి తా
రావేశంబున రాజవీధి జను చం • ద్రాధాన్యవతంసుఁ గనఁ.

—• పౌరకాంతలు శివుని జూచుట •—

౪॥ ఒక పరమాణుమధ్యమ • పయోధరయుగ్మ మలంకరించు పూ
నిక నొక గుబ్బుచంటిపయి • నీటుగఁ గస్తురిచుక్క దిద్ది వే
రొక ననుబంతి దిద్దకయ • యువ్విళులుటారుచు వచ్చె రాజ వీ
ధికి స్మగము చాపము గ • తిఁ శశి మాళినిగాంచు వేడుకఁ.

౫॥ చెలియొక కల్కి పూరుష వ • శీకరణౌషధమూనె నాఁగఁ గ
జలమొకకంటఁ బెట్టి యొక • చక్షువునం దిడఁబోయి తోడివా
రలు పరువెత్తితారె యుడు రా • జధరుఁగొనిరంచు సంభ్రమం
బలరఁగ నేగుదెంచె బరి • హాస మొనర్పఁగ నెల్లవారలుఁ.

౬॥ ఆరవిరి మల్లెదండఁ గుటి • లాలక దేశముపై నమర్చి క
స్థురి గళమందుఁబూసికొని • నూనపరాగము మేనఁదాల్చి శం
కరుడను నేనె చూడుఁడని • కామినియోతుక పల్కెఁ దన్మనో
హరుఁడదిగాంచి నే నెవఁడ • నొదునొకొయని సంశయంపఁగఁ.

౭॥ హరుఁడదె క్రొత్త పెండ్లికొడు • కై కనుపండువుజేయు గంటిరే
తరుణులు మీరటంచు వని • తామణి యొర్తుక పల్క దక్కు సుం
దరులెటా చూపజేయని య • ధా యధలై కనరాని కానులుక
గురువుచ కుంభముల్ గదల • గొబ్బునవచ్చిరి రాజవీధికిఁ.

౮॥ స్ఫురశరతాడనక్రియకు • జాలక పల్లవుఁ డొక్కరుండు భా
సుర సుమపేశలాంగయగు • సుందరి నంకతలంబుఁ జేర్చి త
ద్వల మధురాధరోదిత సు • ధారసమానెడువేళ రాజశే
ఖరునిదె కాంచివత్తునని • కాంత చనెక బతి తత్తరం పడకఁ.

౯॥ ముగదయొకతుక నెమ్మొగము • మూఁగిన ముంగుతులెత్తి సంతసం
బు గదుర ద్వారముక సగము • మూసి కనెక హరు మబ్బువీడిపో
వగ నుదయాద్రి కందరము • పై నలరాచెడు చంద్రమండలం
బుగతి మనోజ్ఞమైన ముఖ • ముక గని పల్లవులెల్ల మెచ్చగఁ.

౧౦॥ తత్తరపాటుతోడ వని • తామణి యొతుక ప్రసాధికా కరా
యత్తమునైన సవ్య చర • ణాబ్జము లాగి పథంబు నెల్లడకఁ

లక్ష్మకపూత బూయుచు ని • లాసగతిక గొఱజేసి పర్వత
జత్తజ భంగుఁ గాఁతునని • చేరె గనాక్షతటంబు చెంతకుక.

చ॥ స్ఫురదరవింద సుందర స • ముజ్వల లోచన వేదాకతుక పం
కరుమా శరామాతాంగయయి • గాసిలి మన్మథహంత మృత్యుసం
హరుడె యగుకదా యని త • దాశ్రయముక బడయంగ గోరె నా
భిగభిగద్వారముక దెఱచి • వీధికి నై జనె శంకరుక గనక.

చ॥ మఱియొక కుల్కులాడి లస • మాన తనూలత కంపమొందఁ గ్రి
క్కిఱియు కుచదవయంబు చలి • యింప నితంబమునుండి కాంచి పెం
పఱిగఁజారి పాదయంగ • మంటి చనక వలదంచు వేడు నా
వఱుగ నాధు ద్రోసి చనె • వాంఛభుజంగ వతంసుఁ గన్గొనక.

చ॥ ఆలయ పసిండి వన్నియ స • నాదరముం బోసరించు మేని రం
గులు పయిపై బయల్పడఁగఁ • గోమలియొక్కత జల్లుచీర చెం
గుల నొకచేతఁ బట్టుకొని • గొబ్బున వీధికి వచ్చెఁ జూడరుల్
భలి! యిది క్రొత్త వింతయని • పల్కు తెఱుంగ కొకింతయేనియొక.

చ॥ కరము సువణకంకణ ని • కాయము ఘల్లుమటంచు మ్రోవ బ
స్థర మృదుగాత్ర వల్లియొక తొయ్యలి తామ రసంబు నా మమో
హరిమగు మోముక ముసురు • నట్టి మిలిందము నూర్పుగాలిచే
నరపడ ద్రోలుకొంచు బ్రమ • థాధిపు గన్గొనవచ్చె వీధికిక.

చ॥ లలిత సుధాకరాస్య నవ • లా యొక గుబ్బెత్తపైడిచేర్ల యూ
యలపయి నూగుచుండి శుహి • నాంశుధరుక గన రమ్యటంచు నె
చ్చెలి వచియింప వత్తునని • చీరచెఱంగులు కాశ్యకడ్డమై
నిలిసినగాని యింనుకయు • నిల్వక పర్వతబోయె దూలుచుక.

చ॥ మదకల కోకిలప్రకర • మంజులవాణి యొకతక కాతుకా
స్పదుడగు జీవి లేవ్వరుడు • సన్నిధి వీడుటజేసి రిన్నయల్
పొదిగిన యుంగ గాల్యలయ • ముల్ సమతంగొని దండ చేత నిం
పొదలెడి భూషలైనను స • ముత్సుకతం జనె శంభు గన్గొనక.

తే॥ సరసిజాంబుకవిద్యేషి సరసిజాంబు కా సరసిజాంబుకుండట • కనినఁగాని
మనసు నిలువదు వత్తువే • యనుచు నొక్క పడతి నెచ్చెలిపయ్యెడఁ • బట్టిలాగె.

చ॥ ఉడురాజోపల చారుమూతిక విలస • దోవాహినీ బడకే
శుడు భోగీంద్రవతంసుఁ డీశుడు సుర • స్తోమంబు సేవించ ని
య్యెడ కేతెంచి గిరీంద్రజా పరిణయం • బీరితిగావించు టి
క్కడివారల్ దొలిసేయు పుణ్యమనియొక • గళ్యాణియోతకస్య తో

౨॥ ఆత్మైకంగున మోషధిప్రస్థ కాంత వారంబు స్వాంతంబులు నితాంత సత్యోపసంతాన
దంతరితంబులై యొక్కొక్కపది నక్కజంబుగఁ గన్పట్టి మిక్కిలియుద్రేకంబున
మిన్నది లోలంబులై చీలలక మెలంగఁ బావ్యతీపరిణమువైభవదశకనాగత నిభి
లోభియ బంధుగఁ ధేభయావలసి తేతర తరళ తరద్విక్రాంతి పుంజంబు లెల్లెడల
నింద్రనీలమణి తోడిజాలంకారం బొనర్చుచోతెంచు పారుల యుత్సాహనూచక
వివిధ కోలాహలంబులు తెఱగంటి పూచోండ్లు వాడు గౌరీకళ్యాణఃపు బాటలం
గలిసి పీటుకొని దిక్కువాట విపాటనంబుఁ గావింప నేఁగుమేమని ముక్కంటి
కెలయనక జననంకించు పరివారంబుల బలిసిన యొడల్పొకటికొకటి యొరసికొనుడు
రాల్సిన మానికంబుల చూడకంబులు లేగి న భోంతరింబు వ్యాపింప నిందుమారి
మెల్లమెల్లన వివాహమంటపంబుఁ బ్రవేశించెప్పుడు.

౩॥ పుగ సువాసినిజనము • పాడెడి పాటల నాలకించుచుక
దయలుల నన్మగ్న వచ • నంబులకుఁ బ్రతిసెప్పుచుక నిరం
తర శుభదాత శంభుఁ డటు • తక దగసూత్రము గట్టు టెప్పుడం
చరమగన్న గౌరికడ • కంబుజనేత్రుఁడు వచ్చి యిట్లుక.

౪॥ జనవివిధ లోకముల • సాంకెడు భారము నీ యధీనమై
కనబడు నిమ్ను గాదని యొ • కానొకడుక మననేర్పునే నిరం
జనుఁడు పరాత్పరుండు విల • సచ్చుభమాతిక శివుండు నీకతం
బున గృహస్థు కాంగలఁడు • భూతనికాయము సంతసంపదక.

౫॥ అని వదియించి నెమ్మనము • మాషకపరీతముగాఁగ రత్న కాం
చన సమలంకృతాంగయగుఁ • శైలతనూజ వివాహవేదిక
గొని చనుడంచు బల్కుటయు • గొబ్బున వేలుపుకాంతలెల్ల న
ట్లనరిచి రద్రపత్నియు మ • హోత్సుకతక దనరారె నెంతయుక.

—• బ్రహ్మ దేవుడు విష్ణువుతో శివుని మహిమ తెప్పట •—

౬॥ అత్త తీ సత్యలోకపతి • యా చతురాస్యఁడు భక్తమానసా
యత్తుని నీలనీరద స • మంచిత గాత్రుని విష్ణుఁగాంచి రె
కత్తి న సంతసంబుమెదు • నిట్లనిపల్కు సమస్తరక్షణో
పార్తయశః ప్రభాపటల • బంధురమూర్తివి నీవు చూడఁగక.

౭॥ ఆమృతోత్పాదన కారణంబయిన కూర్మాకారము న్నాల్చి యి
య్యమరశ్రేణికి నిజకరత్వము నను • ర్వృత్తంబు చేకూర్చి యు
త్తమ సామ్రాజ్యపదంబొసంగితి భవ • ద్వాత్సల్య మెన్నంగ నే
తుకమె పద్మాహృదయారవింద విలస • ద్యో రత్నలోకాధిపా.

ఉ॥ అంగజ గర్వభంగుడగు , నాతుహినాంశు కలావతంసు వా
మాంగమునుండి నిర్గతులు , సంభిక్తయుక్ దగనిపు సంభవం
బుంగనివార లప్పరమ , పుతచరిత్రుని దక్షిణాంగమం
దుంగొమ రొప్పగల్గితి న, నూనచగాచర లోకస్పృహకై.

చ॥ ప్రవిమల చారుమూర్తిక హిమ , వంతుడు మామక నిమలాంగసం
భవుడయి యజ్ఞసంతతికిఁ , బ్రాపయి శంకరు మాయ నాజవం
జవజనితా శుభప్రకర , స్వధరాధర నాశనక్రియా
పవియగు దేవీ గాంచె బిత్తి వర్ణమువా రపవగ్గ మొందగ్గ.

చ॥ ధగణియు వారియుఁ శశియు , దామరసాప్తుడు గాలియాత్మగా
బరగు శశాంకనూలితను , భాగముఁ జనియించె నీ చరా
చరమగు లోకజాలము వృ , సాకపి యప్పరమాత్మయే నిరీ
శ్వరుడు ననాదిమధ్యలయ , భావసమేతుడుగాఁడె చూడగ్గ.

క॥ ఆతం దనుకంపమొయ్యక శ్రౌతస్మాతక ప్రవృత్తి , రాజిబుటనునై
యీ తుహినాచలమునకుఁ బ్రీతి నరునుదెంచె గిరిజ , బెండ్లియొనర్పగ్.

క॥ నాయంశంబునఁ బుట్టిన యీ యచలేంద్రునకు నాకు , నీవ గురుడవౌ
దోయయ్య చెప్పనేటికి శ్రేయంబగుఁగాదె గిరిశు , చెలిమియితనికిఁ.

తే॥ సకలగోత్రాధినాథుఁ డీచారుమూర్తిక కాదిమాధ్యాంతరహితుడై, యలరువా
మమత జెన్నొందునట్టి జా , మాతయగుట యరయ నెల్లర భాగధే , యందెకా

క॥ గొనములగని రతనంబుల మనికి కనికరంపుటెంకి , మర్యాదజ్ఞం
దనఘుడు నాపతిసమ్మతమును జూపెడు భవుని నెయ్యి , మును సల్పంగగ్.

తే॥ అన్యధా తలంప , కాదిశక్తిని లోకజనని హైమవతిని , శంకరునకు
గట్టు కొలఁపుటేని , కారణంబునిచ్చి కువలయాభివృద్ధి , గూర్పు మనఘా.

మ॥ అని ప్రాధికంచిన నట్లకాక యని దై , త్యారాతి మోదంబు పెం
పున దై తేయులు నాది తేయ నివహం , బుల్ పాశ్వకముల్లాల్వఁ జ
య్యన లోకస్థితిఁగోరి పెండ్లికొమరుం , డైయున్న యన్నీలకం
తుని నైవాహిక వేదిపై నిలిపి సం , తోషంబు దైవారంగగ్.

—♦ విష్ణువు శివపాదప్రక్షాళనంబు జేయుట ,—

ఆ॥ పచ్చకప్పురపు రజంబు , వట్టివేళ్లు మలయజంబును గలిసిన , మంచునీట
సకలపాపనివారణ , చతురములగు మృదుని పదపంకజంబుల , గడిగియపుడు.

చ॥ కలువనివారకంబులు జ • గన్ధితి హేతుకముల్ మహాషి రా
 క్తిలకశో జటాపటల • దీపకముల్ శతురభివేష్టితా
 భిలభువనాధిపత్య పరి • గీత యశస్కురముల్ శివాంఘ్రి సుం
 గ లలితపావనంబు లుద • కంబులు హస్తపుటంబునందునక.

తే॥ నేకరించి గిరీంధ్రుని • శిరముమీఁద నజాని తలపైన తన యుత్తమాంగమందుఁ
 జల్లుకొని మెల్లమెల్లన • సరసవచన చాతురిని జంధమాభితో • సరగనయ్యె.

తే॥ ఈపె మాకుఁ జెలియఁలెదదాల్పు దొరనేయు తపముకతనఁగలిగెఁదగినవరుడ
 వీవయగుదు తరణి • ఘృణి చయంబేకదా ననినకిలముదంబుఁ • గలుగఁజేయు.

చ॥ అని వచియించి కాతుక స • మాహిత చేతసుండై మురాంతకుం
 దనుపమ హేమభూషణ • సమంచితగాత్ర లతామనోజ్ఞయై
 మునిజనసేవితాంఘ్రియగు • భూధర రాజకుమారిక జగ
 జ్జనని నొసెంగె నప్పుడు భు • జంగవతంసునకు ముదంబునక.

మ॥ కరణాశ్వంబులఁ గట్టివైచి యరివ • గణంబుక గరంబూడ్చి యీ
 శ్వర సాలాక్యముఁ గాంచిమించిన భర • ద్యాబాంగి సోగ స్త్య ము
 భ్యుబుష్ణివాతము భక్తియుక్తముగ హ • స్తాంభోజముల్ మోడ్చి ని
 భార సంతోషమునక నుతించిరి హరుక • బాపా ఘనాశంకరుక.

తే॥ తెలియ దాతవు నీవ ప్ర • తిగ్రహీతవీవ ద్రవ్యమీవ ఫలంబు • నీవ తక్కు
 వస్తుచయమెల్ల • గుణమాత్ర వర్తనమునఁ దావకాజ్ఞఁ జెలంగు నొ • దేవ దేవ!

క॥ నీ యనుకంప సెంపున న • నేక మహాయుగముల్ ప్రభుత్వముక
 జేయఁగలండు నీచుఁడును • జేడ్చుడు నీ వొకయింత యల్లినక
 దోయజనేత్రు నంతటి ఘ • నుండును వేర నుతింపనేల భ
 ద్రాయితమూర్తికవైన పర • తత్వము నీవకదా గిరీశ్వరా!

తే॥ ఏ చిదానందమూర్తిక దా • నెల్లయందుఁ జూడఁగలవారలకుఁ దన్నుఁజూపుచుండు
 నట్టి వాజ్ఞానసాత్రీతుండై దేవుఁ డిట్టిదశ నొందుట సహేతు • కేచ్ఛగాదే.

చ॥ అని సుర నిమ్నగతటరు • హోమ రసాయనముక బలెక గరం
 బనుపమ మాధురీయుతము • లైన మృదూక్తుల వేయురీతులక
 వినుతియొర్చి హేమ నలి • నీదశ కోమలముల్ తచియ పా
 వన చరణంబులక నుదురు • పర్వఁగ జాగిలిసేసి రత్త తీక.

క॥ ఆంబరమధ్యభాగమున • యందు విమానములెక్కి మెల్లనక
 శంబర వైరిహంతపయి • చారణులుక మఱి సిద్ధులుక బ్రహ్మ

నంబులఁ జల్లి రచ్చరలు • నాట్యమొనర్చి వేదరాశి రూ
పంబు వహించిమించి బహు • భంగుల సన్నతిజేసె భక్తితోక.

వ॥ అప్పుడు.

మ॥ ఘన లజ్జావనతాస్యయైన గిరిరా • ట్కన్యాదృగంభోజముల్
మునుముక్ భతక్పాపదాబ్జ సంగతిని బెం • పుక్షజెంది యాపై స్వజే
వన జాతత్వము బాంధవంబు కలిమిక్ • భాస్వత్తదీయాననేం
దుని జేరక్ జని క్రమైరక్ బ్రథమ త • ధోహకరత్వంబుమై.

చ॥ భవుడు త్రపానతాస్యయగు పర్వతకన్యకమోము గాంచి తృ
ప్తివడఁ డొకింత యవ్విధిని • బెండిలియకొటకు దేవియుక్ మమో
భవహరణైక దక్షుడగు • భర్తను గన్గొని మోదమంద దా
త్మవిభుని డెందముక్ గలిసి • తాను జరింపఁదలంచె నాయనక్.

—• బ్రహ్మ దేవుఁ డీశ్వరునిచేత నగ్ని కార్యము జేయించుట •—

ఉ॥ ఆయెడఁ బద్మయోని ముద • మారగ శంకరుగాంచి పల్కునొ
శ్రీయుత లోకరక్షణము • జేసి గృహస్థుడవైతివే నుపా
ధ్యాయ పదంబుఁ జేరి ప్రమ • దంబున హోమమొనరుక్ నాజ్ఞ నీ
వే యభిలాంషకోటి భువ • నేశ్వర యీశ్వర నీలకంఠరా!

క॥ అనుటయు నంగీకార పిశునమగుఁ జిలునవ్వుమోము • సోయగమున కొ
క్క నవీనకాంతిఁ బెనుపగ ననిమిషశుభదాత శంభుఁ • డను సుప్రీతిక్.

తే॥ నీ కభీష్టమైన • యేకార్యమైనను నాకు నిష్టమెయగు • నళినజాత!
సంతసించునటులె • సల్పుము నీవకాదా ప్రధానమంత్రి • వగుదునాకు.

ఉ॥ అంతఁ జతుర్ముఖుండు విన • యంబునమొక్కి మహీధరాత్మజా
కాంతకరాంబుజంబు శితి • కంతుని హస్తముఁజేర్చి సాకృతిక్
బ్రాంతమునందు నిల్చియుఁ గృ • తాంజలియై కనుపట్టువహ్ని యం
దెంతయు శ్రౌతమంత్రము ల • హీనగతిక్ బలియించు చత్తతిక్.

తే॥ నయము మెఱయఁ బద్మ • నయనుడందీయలాజలను గొని యధోక్తనగణి హోమ
మాచరించి యగ్ని • కాశంకరునిచే బ్రదక్షిణత్రయం బు • దారబుద్ధి.

క॥ ఒనరింపఁజేసియు పురాతనదంపతులగు గిరింద్ర • తనయేశుల హ
స్త నళినయోగము విడిపించి నితాంతోదారబుద్ధి • జెలగుచు నంతక్.

- చ॥ సురలును శిష్యులును మునులు • సోమఁడు మూఁకయుఁ గిన్నెరుల్ ధరా
భరములు మానవోత్తములుఁ • దామర సాక్షుఁడు వెంటనంటి రా
హునకుఁ బద్మయోని ప్రియ • మారఁ బ్రదక్షిణ మాచరించి చి
చ్ఛరిత హృదంతరుండగుచు • వందనముం బొనరించి యాపయిన్.
- చ॥ లోకరక్షణంబు మెయి నూతనదాంపత్యంబు వహించిన యా పురాణదంపతులకుఁ
తాద్యంబొసంగి మఱియు నీశ్వరునకు నాచమనంబును భూదానంబును జేసెనప్పుడు.
- తే॥ ఆరణ్యముఖ్యగ్రహములు భృ • గ్వాదిమునులు నలరుదిలతండులంబులు • నక్షత్రలును
విషయమిమ్ముడిగాఁ గొని • విశ్వనాథుఁ బూజఁజేసిరి సంతోష • పూణ్యలగుచు.
- తే॥ హరుఁడు జలజాననూక్తంబు • నాచరించి యగ్నిదేవుని దహలోనఁ నడచుకొనియు
భువనహిత సమాసక్తిచే • బొదలుకతన ధరణిధరపుత్రితోఁగూడి • కరముమెఱసె.
- చ॥ సదమల మంగ శావహము • శంభువివాహచరిత్రమెప్పుడే
బొకలెడిభక్తి చెన్నలరఁ • బూనికతోడ లిఖించినన్ విసన్
జదివిన వేదవేత్తలగు • సద్విజులన్ వినిపించినన్ మహా
పదలఁ దొలంగి శంకరుని • బాయక మోదముఁ గాంచు నెప్పుడున్.
- క॥ ఎఱెఱి పరిణయకథ పొందె చదువంగబడెడు • భూతేశుఁడు తా
నందందు నిలిచి శుభముల నందఱకు నొసంగుచుండు • నధిక ప్రీతిన్.
- చ॥ గతభత్యాలు పు రాశ్చతముఁ దొఱంగి రాఁగల జన్మములను మాంగల్యవృద్ధి
గాంతురు పఱణయ • కాంక్షగల్గిన నటువులు సోయగముగల • చెలులఁగూడు
కొందురు కులవృద్ధి • గోరు సాధువులు సత్సంతానవంతులై • సంతసించు
తత్సర్వవాంఛ జం • తాకాంతులగువారు సిరిసి తొమ్మునఁదాల్చిచెలగుచుండు
రంబుభి చతుష్టయ పరీత • మైన ధరణి నేలుటయు సంభవించు నే • వేళ భక్తి
తన గిరిజాగిరిశ్వరో • ద్వాహాచరిత మరసి పరియించువారల • కనవరతము.
- క॥ కావున వేరొకవిధమున భావింపక వృద్ధిగోరు • వాఱెల్లరు సం
భావనముఁజేసి గిరిజా వైవాహిక కథను జరువ • వలయు సతంబున్.
- చ॥ అని వచియించి మఱియు నక్కభకుం డిట్లనియె.

—♦ శివుఁడు పాగ్వతీసహితుడై కాశి కరుగుట ♦—

- చ॥ శ్రీశనకామ్యుడుండు శశి • శేఖరుఁ డట్లు గృహస్థుడై సము
న్నత విధవాభిరామ వసు • ధాధరనందనఁగూడి నందియున్

గ్రతుభుజులుక మహాప్రమథ • రాజీయుఁ దోసరుదేరఁ గాశికా
క్షితితల భూషణంబునకుఁ • జేరఁ దలంపు వహించె నెంతయున్.

మ॥ భవసంతాప నివారకుండు గిరిజా • ప్రాణేశుఁ డారీతిగా
నవిముక్తంబునకేగునం చపు డ • హర్యస్వామిదేవేరి కూఁ
తు వియోగంబు సహింపనేరమి సము • మృతాశ్రుజాలంబెదక
నవముక్తాశలకల్పమై పొసఁగఁ జిం • తక గౌరితో నిట్లమన్.

—• మేనక పార్వతీవిరహంబునకై విచారించుట •—

ఉ॥ సిన్నటనాటఁ గోలె నినుఁ • బెంచుచు ముద్దుల మూటఁగట్టు నీ
తిన్ననిపల్కులంగలుగు • పీయని పానకమానుచుంట నె
కన్నియ నిన్నువీడి క్షణ • కాలము నిల్వఁగ నేర మేము మా
పున్నెమునక లభించితిని • పొంగుచునుందుముగాదె నిచ్చుటన్.

మ॥ శితికంతుండు భవత్కర గ్రహణమున్ • జేయంగనాభాగ్యమే
గతిమాకున్ సమకూరు నొక్కొయని యు • త్కంఠక నిరీక్షించు దు
గతి వీడెఁగద నేటికంచు మదిలోఁ • గౌతూహలంబందలే
దతివా యప్పుడె కాశికన్ జనెదరా • యత్కుగ్ర శీఘ్రంబుగన్.

చ॥ ఆనఘులు మీర లిద్దరు డ • యామయులై యొకయింత కాలమున్
బనివడి యిన్నగంబుపయి • వారనిమైత్రి వసించు రేని నా
కును ధరణీధరేశ్వరున • కున్ గడు సంతసమయ్యెడున్ గదా
యని మది నమ్మియుంటిఁ దన • యా యపుడే చన నిచ్చగింతురే?

చ॥ అరయ మహామునీశ్వరుల • కై నను గానఁగరాని సర్వ భూ
భరిణుఁడు నన్నువంటి యొక • పామరకాంతకు నలుండొట నీ
కరుణకుగాదె యట్టి యధి • కంబగు నా కరుణక దొంగి యి
క్కరిణి వచింపఁగాఁ దగునె కంజవిలోచన నీకు సుంతయున్.

చ॥ పరమకృపా పయోధి భగ • వంతుఁడు చంద్రకళాధరుండు దు
భకం భవపాశమోచనుఁడు • భక్తజనామరభూజమైన శం
కరుని దయావిశేషమునఁ • గల్గితి కన్నులపండువయ్యె నె
తరుణి భవద్వియోగజని • త వ్యగ్ర కెవ్విధి దాశ నేర్తునె.

మ॥ చిరకాలం బిటనుండఁగూడదొ జ • గచ్ఛేయంబు సంధించునా
పురవిధ్వంసికిఁ గాశికాపురమె సం • పూర్ణాభిమానాస్పదం

హరమానాయక శేయందా శివుడు మ • మృత్యువంటి భక్తాళి శే
వరమైనట్ల బ్రతిసెప్ప కీయఁదగఁడో • పర్యందు బింపాననా!

మ॥ జగదాధారకుడౌట శంకరుడు వి • శ్వందెల్ల నిష్పక్షపా
తగతిక బ్రోచుచునుండు నాతఁడు సమ • స్తవ్యాపనండ్ౌట లో
నగనక బాలక పామరులొ హరుడు చెం • తక లేడటం చెంతయో
వగలక బొందుదు రట్టివారిఁ గరుణిం • పక గూడదే నేతకుక.

క॥ నీవేలోకమటంచు నమ్మి యునురులొ • నయందె లీనంబుగా
నేవేళక జరియించు మమ్ము విడ నీ • కే కోర్కె కలెక మహా
దేవుడా? యిట నొక్కచో నిలుచు న • థిక వ్రాత రక్షావిధా
ప్రావీణ్యంబగుఁ గృత్యముక దొఱఁగి ని • ర్వాపారముక జెందుచున్.

చ॥ ఆవుడు గౌరి పిన్ననగ • వాస్యమునక గనుపట్ట డెందమం
దున నొకరీతి హామము వి • నూతనమై ప్రభవింప మెల్లనక
జనని గౌగలించుకొని • చారుమృదూత్తులఁ బల్కు పల్కు ప
ల్కునఁ బులకంద మెల్లఁగ వి • లోల విలోచనములొ రహంపఁగక.

—• పాశ్వాతి మేవకకు కన్యాధర్మము జెప్పటం —

మ॥ జననీ యేమిటి కిట్లు బల్కెదవు నీ • చందంబుఁ గన్గొన్న నెం
దున మున్నానని భీతిగల్గెడిని చి • ద్రూపుండు విశ్వంధరా
వదత్తుండగు శంభు డొక్కయెడ ని • ల్వంగూడు నే యన్యదే
శ నికాయంబు ననుగ్రహింపఁ దగఁదే • సప్రీతి నూహింపుమా.

చ॥ ఆది యటులుండనిమ్ము చతు • రాత్మకుడైన యెవండయేని నె
మ్మడికి ముదావహంబయిన • మార్గమె చేరెడుఁగాని యేరికిం
లెదరక కామినీవశత • బ్రీతివహించుచు నత్తవారి మ
న్నిఁ దనకు బుట్టునిట్లుగ గ • జించి వసించునె యింతుకేనియుక.

చ॥ తమ లొలిజేసినట్టి సుకృ • తంబును దుష్కృతముక ఫలించి స్వ
ర్గమె నరకంబొ గూర్చుగ ను • ఖంబునొ దుఃఖమొ చెందు పూర్వలక
గ్రహుఁగు నుద్ధరించుటకుఁ • గాఁ దమ కూతుల నహామైన లో
కమున కొసంగుచుంట విధి • గాదె గృహస్థులరైనవారికిక.

చ॥ ఆల్లుడు సర్వనిజకర స • మర్పిత పాదసరోరుహుండటం
చుట్లమునం దలంచుచు స • ముత్సుకవృత్తి వహింప కిట్లు మే

నెల్ల వివర్ణమై తనర , నెంతయుఁ జింతిలనేల యిట్లు లో
తల్లి సమర్థురాలవుగ , దా మఱి బేలవె నీవుచూడఁగఁ.

చ॥ తెలియని మోటుమానిసి గ , తిక్ విలపింపఁగ నేల సర్వముగ
దెలిసిన ప్రాజ్ఞువీవు జన , నీ యొక కన్నియ నీకుఁ జెప్పఁగా
వలయునె పెద్దవారలె స్వ , భావము వీడి చలించుచుండఁగా
నిల చుమువంటిగారిగతి , యేమగునో వివరించి చూడుమా?

ఉ॥ ఇందుధరుండు లోకముల , కెల్లను రక్షకుఁడౌచిత్ర నెం
దెందు స్థిగాత్ములై సుకృతు , లెప్పుడు తన్ను భజించుచుండు రం
దందు వసించి వారికి ము , దాస్తి నొసంగఁదగుఁగదా చిదా
నందున కొక్కచోటఁ దగు , నా నిలువంగ నహనికాశంబిలక.

చ॥ పలుకులు వేయలేమిటికి , భగవంతు కాశికీబోవ కింతయుగ
దలఁగఁడు దాఁగంగ్గన శ్రీ , తప్రకరంబున యందుఁ బ్రేమడిక
గలిగిన యాశఁడౌట కల , కాలము వేరొకచోట నిల్వఁడి
తలఁపును మాని నెచ్చుదిని , చైర్యముఁ దాల్పఁగదమ్మ శ్రేయమా.

చ॥ అసఘులు మీరు దంపతు ల , హనికాశముగ మదిలోని మాయెడక
గనికరమానియుండదగు , గా నివసింపఁగ నీ ప్రదేశమై
నను మఱి యే ప్రదేశమయి , నక గొఱయూ నదియేమితల్లి మా
కనవరతంబుఁ బూజ్యులగు , నట్టి మహాత్ములు మీరె కాదొకో.

క॥ ఒక వారణాసియన నేమి కకుమ్మధ్యగత భూమి , మెలఁగడి భక్త
ప్రకరంబై యాటపట్టు శశికాభరణునకు వేర , చెప్పవలయునేని.

తే॥ ఇప్పుడు వారణాసి , కేగిరని మరల గారొ యేమొయని ని , చారమేల?
నేవ్వులైన మీరు , చేసిన తప్పేమి హిమనగంబు దోష , మేమి చెపుమా!

ఉ॥ పోయినచోట నే నిలువ , బోలునె వెక్కఁ దలంపుకల్గదే
చేయఁగలట్టి కార్యముల , జేయకయుండుట లెస్సయోనె యే
దోయొక కార్యముగ దలచి , యొప్పురికింపనివారి నిల్పినక
బాయకయుండురే విమలభావులు దేనిని జేయఁజాలనో.

తే॥ అనుచు మేనకయును , నాత్మజాతయును నమోద్యముగను మాట , లాడికొనట
జూచి గట్టుసామి , సారిదివారల నాపి కరముమోడ్చి శివుని , గాంచి పలిక.

—• హిమవంతు డీశ్వరుని ప్రార్థించుట , —

చ॥ చనకుఁడు నిల్వఁడంచుట , శస్త్రము గాదరుగకదలంచుచో
చనుఁడు యధేష్టుమంచనిన , శాసనముం బొనరించుటొ నికే

- మని పలుకంగలాడను ద • యామతివీవు జగచ్చరణ్య నీ
యనుమత మట్లనేయుదని • యారసిపల్కక మిన్నకుండెదన్.
- కరము చరాచరంబగు జ • గద్వలయంబు భరింపఁజాలు నే
కరుణ తల్లిర్ప నీ హిమ న • గంబునకున్ జనుడెంచి పార్శ్వతీ
కరము గ్రహించినావో యధి • కంబగు నాకరుణన్ భవత్పదాం
బురుహము లాశ్రయించితిని • పూనిక మాయెడ నిల్చు నిత్యమున్.
- అని ప్రార్థించి ధరాధరేశ్వరుఁ డమూ • ల్యానేక రత్నంబులున్
గన దుత్తుంగ సువర్ణ భూషణములున్ • గల్పద్రుసంజాత నూ
తన మాల్యంబులు వాహనంబులును గం • ధర్యాపురశ్శ్రేణీయున్
ధవసంఘాత మొసంగె నా కుశల సంగ • ధానైక సంకీలికిన్.
- మఱియు గజశురంగస్యందనాందోళికలును, విచిత్ర వస్తునిచయంబును నొసంగినఁ
గ్రేణి లీలామాత్ర పరికల్పిత నిఖిల జగజ్జాలుండగు కల్పితివాససుండు భక్తత్రాణ
సమర్థుఁడుగావున హిమవంతు ననుగ్రహించి యిట్లనియె.

—• పర మేశ్వరుండు హిమవంతు నూరడించుట •—

- మునుమున్న వారణాసికిఁ జని యటఁ గొన్నాళ్లు గడపి • సంతసమున నా
మనికి యగు రజతగిరికిన్ జనియెద సిద్ధులును, మాని • జనులు నుతింపన్.
- హృయఁడు విశేషదూరమున • యందు వసించెడు నంచు నెమ్మదిన్
గరము విచారమొందకుమ • నారత మిచ్చట నిల్వఁబోలదో
ధరణిధరేంద్ర నీవెపు డె • దన్ ననుగూర్చి జపింతు వప్పుడే
ఘగున నన్ని గంబునకు • వచ్చెదఁ గూర్చెద నీ యభీష్టమున్.
- అని నెమ్మనమున ముప్పిరిఁ గొను వాత్సల్యమున సుపద • గుంభితమధుర
స్వనమునఁ బల్కి గిరీశుండు కనుసన్న యొనర్చెనపుడు • కార్యాయనికిన్.
- అటులఁ గనుసన్న జేయుటఁ, యాత్మ నెఱిగి యపుడె పయనంబుఁ జేయుదుఁరాయటంచు
మద్దుకూఁతు నాలింగనంబునొనరించి మేనకాడేవి యిట్లును • మృదులరీతి.

—• మేనక గౌరికి బుద్ధుల గజపుట •—

- ప్రాడవుగావు బేలవు స • రోజ విలాసన నీవు నిత్య మీ
రేడు జగంబులన్ మనుచు • టేపనిగాఁగను భూతసంతతిన్
గూడి చరించు భతన్ ముది • గొండపయిన్ నివసించుటయ్యెడున్
కూడగ నాకు భీతియగు • స్రుక్కక కాయుర మెట్లు జేసెదో.

సీ॥ కలనైన మముఁ బాసి • నిలువలే వేరీతి నీ వియోగంబు స హింతువమ్మ
సరసరాజాన్న భో • జనమె భరింపవు భైక్షాన్న మేగతి • వలతువమ్మ
విరిసెజ్జనే చేర • విసికెదవేమాడ్కి కొండతానేలపైఁ • బండెదమ్మ
పికకల ధ్వనుల కే • భీతిజెందెద వెట్లు భీకరారవముల • వినియెదమ్మ

కలిగితీవు పెద్ద • కాలంబునకటంచుఁ గనుల కద్దుకొనుచు • గారవమునఁ
బెంచుకతన నిన్ను • విడిచి నిల్వఁగలేక పలుకుచుంటి నిన్ని • పలుకు లబల.

మ॥ పరు లేకార్య మొనర్చినకా మది కసం • భావ్యంబుకైతోఁచు నొ
తరుణీ యట్టి యకార్యముకా సలుప కే • తన్మాత్రుడేగా మనొ
హరుఁడంచుకా దలపంగబోవకుము న్నే • మా ప్రాప్తమానంతయే
వరమానంచు నచంచలంబు నగు వి • శ్వాసంబు సంధిపుమా?

క॥ గురువులయెడ భక్తియు ననుచయలయెడకా వత్సలతయు • సరివారియెడకా
గరము దగు గౌరవంబుకా బరగించి యంశంబుఁగూర్చు • మా మాకబలా!

చ॥ “హరిహరయ పద్మసంభవ ము • ఖామర సేవితుడైన చంద్రశే
ఖరుని కరంబుఁ బట్టుకొనఁ • గల్గిన నేర్పరురాలనేన” యం.
చరసి యధర్మభీతి విడి • యాశ్రితపాలియెడకా గరంబ నా
దరమున సంచరింపకుము • తాలిమియే సకలాధికా దంబగకా.

చ॥ తెలియనిదాన వీననుచుఁ • బెట్టుటగాదిది నీవు సర్వముకా
దెలిసినయట్టిదానవె స • తీ యటులైనను నాకు నీయెడకా
గల యనురాగ మింతకును • గారణమై స్థిరమైన చిత్తముకా
గలతవడం? కేయు మమ • కారము మించిన దొండుగలునే.

చ॥ అనుచు విచార నూచకము • లై తనయా విరహాసహిష్ణుతా
జనకములై పరస్పర వ • శంపద మానస శూచకంబులై
తనరెడి పల్కులకా బలుకు • తల్లి నొకించుక బుజ్జగించి యి
ట్లను జగదేకమాత యగు • నార్య యనార్య మసూంబుజాతయై.

తే॥ తల్లి యిట్లు బల్కుఁ • దగునె నీ వెంతయు నెఱుంగకున్నదాన • వే వచిపు
మెట్టివార్తనైన • నేనాటికైనను ధవునివెంట జనక • తప్పగలదే.

మ॥ తనయలఁ గాంచినట్టి తల్లి • దండ్రు ల వక్రపరాక్రమ క్రమో
పసత సమస్త భూవలయ • పాలకులయ్యు నిరంతరంబు న
ల్లునకుఁ గరంబుల్లాగి • యెటులో యతనికా దమయందు గౌరవం
బునఁ జరియించువానినిగ • బూని యొనర్చుట ధర్మమాగదా.

మృతౌలుతక్ బుట్టిన ప్రాజ్ఞులెల్లరు బుధః సోమంబు మెచ్చక నిరా
కుల చిత్తంబునఁ గీరికాములునునె , త్తోజీవేతిక్ గోరి రాఁ
గల్గవా ట్టొనరింఁత్రు గాతమని వే , డ్కక్ దాము గన్నట్టి క
స్యల నలుండకు భక్తిమై నిడుట మీ , యాచారమే యాగదా?

॥ నిమగ్న తల్లిదండ్రులు కనికరముగలట్టివారు , గారోవారల్
నిను విడిచి చిరము మనరే జననీ! యటువలెనె నన్ను , సవరింపుమిఁకక .

॥ అని జనని నోదార్చి చిరపరిచితములగు హిమగిరియందలి వివిధవస్తు సంతతిఁగాంచి
యిట్లనియె .

॥ పరమపావనియైన , భాగీరథీ! యత్తవారియింటికిఁ బోయి , వస్తునమ్మ
ననుగానకయ మేత , యును ముట్టని శుకంబ! నురలివచ్చెద నన్ను , మఱవకమ్మ
కెడదోడునీడగా , విడనాడక చరించు చెలులార మీ యాజ్ఞఁ , దెలుఁపరమ్మ
ప్రాణపదంబుగా , భావించి వెంటాడు హరిణమా నాకునె , యడలకమ్మ

యితరు లెవ్వరేని , యేడక్క నిర్వోముఁగొనకయుండెడు లత , కూనలార
హరివెంటఁబోయి , మఱొకప్పు డరుచెంతు సారిది మీ యనుజ్ఞఁ , జూపరమ్మ ,

॥ అని వచియించి సర్వసమధుండుగు సర్వజ్ఞున కథాంగయై చనఁదలంచియు
శ్రీ సృభావంబుగఁ బ్రేమాతిరేకంబున మేనక కిట్లనియె .

॥ కాళ్ళు కదలవు , డెందలు కలఁతఁబడియె హృదయమున స్థైర్యమింతయుఁ ,
[బాదలదిపుడు

నిన్ను విడనాడి యెటులఁ బోఁనేర్తు నహహ లెల్ల! యరుగక తప్పునేధవునివెంట .

॥ జనని వాసి సుంత , చనలేదు , పతివెంట నరుగకుండ నేర , దచలపుత్రి
జగము తల్లి కట్టి , సంకటమే కల్గె పామరులనుగూర్చి , పఱుకుటెట్లు .

॥ చిన్నతనమున యందుండి , నేగిలేక కన్నులనె బెట్టికొనుచుఁ దన్నాచినట్టి
జనని విడనాడి చన నెట్లొ , సమ్మతించి సర్వమంగళపతితోడఁ , జనఁదలంచె .

॥ అంత .

॥ బంగారుమేడలఁ , బౌరకాంతలు మృదుమసుమవషణంబును , గోరికరియ
నహస్తికాభమై , నాడెమా ఛత్రంబు వాసుదేవుఁడు కేలఁ , బట్టియుండ
సత్యలోకేశుండు , స్వగాఁధిపతియును నిరు కెలంకులను జామరములిడఁగ
నాకాంతరంబుల , యందెల్లడల నిండి భేరి ముఖ్యధ్వనుల్ , భోరుకొలుప

పల మానిజనులు , సగఁస్థితిలయాధికారివీవ మమ్ముఁ , గావునుమచు
పతి సజ్జనుండ , విశ్వేకుఁ డోపధిప్రస్థ పురమునుండి , పయనమయ్యె .

ఉ॥ ఆ సమయంబునక నగర • మాందలి కన్నియ లొక్కొక్క రు
ల్లాసము పెంపునక శశి • కళాధరువెంబడి యోయెగంటిరే
భాసుర కోమలాంగ హిమ • వంతుని పుత్రికయంచుఁ బుట్టించుక
మీసరమైన గుబ్బగవ • మీదటిహారములుక జలింపఁగక.

తే॥ సంభ్రమంబున ద్వార దే • శంబు కడకుఁ జేరగావచ్చి మన్మథా • కారుడైన
లోకసంగక్షుని ప్రభా • లోకనమునఁ బ్రతిహతాంబకలై మనో • బ్రములలోన.

సీ॥ ఇతఁడె కాదా జగ • త్త్రితయ సగఁస్థితి సంహారనేతయా • జగమగండు
ఇతఁడెకాదా లోక • హితమునకైనాడు వెన్నుని వలపించు • వన్నెకాడు
ఇతఁడెకాదా హైమ • వతి తపంబును మెచ్చి యథాంగమొసఁగిన • యట్టిదాత
యితఁడెకాదా మన • కెతయుఁ గన్నులపండువు గూర్చిన • ప్రవిమలుండు

ఇతఁడెకా యోషధిప్రస్థ • మెల్ల పరమపావనంబుఁగఁజేసిన • పావనుండు
ఇతనికై కాదె బ్రహ్మదు • లేని ఘోరతపములఁ గృశించుచుండు ర • త్యంతభక్తి.

సీ॥ ఈ మహాదేవున • కే మామగారయ్యె నే తపంబొనరించె • హిమగిరీశుఁ
డీ యుత్తమ శ్లోకు • నే గృహస్థుఁగఁజేసె నే దాన మొనరించె • హిమనగంబు
ఈ సర్వశక్తున కేజన్మదములయ్యె నేమూర్తమునఁ బుట్టె • నీయురగము
లీ లోకభరిణున • కేవాహనంబయ్యె నే సత్రముం బెట్టె • వృషభనాథుఁ

డనుపమాన తపోవృత్తి • నహరహంబు ధ్యానముక జేయు మాని సం • తతికి నైనఁ
గానఁబడని మహాత్ముని • గంటిమెట్టి పుణ్యమొనరించిత మొ తొలి • పుటుక మనము.

చ॥ అనుచు న నేకరీతులుగ • నాడుచుఁ బాడుచు శంభుక్రీడనల్
దనివియొకింత దీరక ల • తామృదు దేహలు పారకాంత ల
య్యినశశి వహ్నిలోచను న • హీనవతంసుని గాంచి కాంచితా
గనిమిషభావముక విడిచి • యాదట మర్మతనొంది రెంతయుక.

గీ॥ అంత నప్పార్వతీకాంతుఁ • డెంతయేని కాశికాపురలోక వీ • డాప్రసక్తి
స్వాంతమున దంతురితమై ర • యంబుఁగూర్చు దరలె వనజాసనాది నిర్జరులుగొలువ.

ప॥ అట్లు దరలి బహుకాల పరిచిత హిమనగంబు వియోగంబు సహింపక మాటి
మాటికి వెనుకజూచుచు నప్పుడే యోషధిప్రస్థంబు దృగగోచరంబయ్యెగదా యని
యధర దంతకాంతు లీరెండఁగాయింప మెల్లన బుట్టించు జననాటమండి పెంచిన
బాలరసాలంబుతోడఁ జెప్ప మఱచితిగదా యని పశ్చాత్తాపమొందు సర్వమంగ
ళను వీక్షించి తన్మనోభిప్రాయంబెఱింగి శంకరుండు లోక శంకరుండుగావున
హైమవతితో నిటనియె.

— శివుడు మార్గమధ్యమందలి చిత్రంబుల పార్వతికి జెప్పట —

మ॥ కనకానాక్కడ క్రూరసత్వము లనే • కంబుల్ పథశ్రాంతిలోఁ
గిరిపాంధ్ర ప్రకరంబుపైఁబడుచుఁ బ • క్షీణేణి యొక్కక్కచో
మునుమున్ మేతలొసంగుఁ బిల్లలకుఁ దా • మున్ గోరకే యల్లదే
కనుగొంటే లలితాంగి! యీ సరణి. వీ • ష్టాపర్వమున్ గూర్చెడున్.

౩॥ మఱియును.

మ॥ పలుచని తమ్మిపానకముఁ • బంకజపత్రమునందుఁ గ్రోలి యం
దలి నిజభుక్త శేషము • ముదంబునఁ బెట్లకొసంగు భృంగముల్
వలయుతి పద్మనాభచయ • భక్షణముం బొనరించు నంచలున్
జెలఁగ మమోహరంబగుచుఁ • జెన్నలనారు నీషిమతల్లికిన్.

౪॥ అని వచియించుచుఁ గొంత మాగ్గంబుఁగడచి మఱియు నిట్లనియె.

౪॥ అనయుంబు దేవతాచాణ్డి సత్క్రియలకుఁ గుసుమముల్ లభియించుఁగోనలివియె
మునిబాలకులు త్రవ్వ • కొనిపోవ శేషించి లానైన కందమూ • లంబులివియె
కుసుపవేళలవచ్చు • నతిథుల తపసుల కెఱిగించు నాశ్రమ • మృగము లివియె
తోఁపారములను నల్ల లువేయుచును బ్రహ్మచారు లుండెడి నికుం • జంబులివియె
విర మాగ్గశ్రమోద్భూత • నిజశరీర సంభవత్స్వేద బాధిత • సకలపాంధ్ర
సంచయానంద హేతుక • చారుమలయ సవన జనకంబులగు తరు • ప్రతతు లివియె.

మ॥ అదె కనుగొమ్ము మోక్షరతు • లైన మహామృత హోమధూమ సం
పద గగనంబుఁ గ్రమ్మ నిర • సాయ పయోధిమటంచుఁ బింఛముల్
బ్రదిలిచి యాడుచుండెడిని • భీతకురంగ సమాననేత్ర య
ప్సవముల సంధ్యవేళల న • పారము పెంపుడు నెమ్మి కూటువో.

౫॥ ఇవి గొతమాది మహామునుల యాశ్రమంబు లిందుఁ బరస్పర ద్వేషంబు మాని
యభిల సత్వంబులు శాంతభావంబూని యొడొండు వాత్సల్యంబు మెయిఁ బ్రేమించు
చుండు.

౬॥ గంధ సింధురముల • కంఠూయనముఁబాపు కొదమసింగంబులు • గోశ్వతోడ
మొదపులు వాలాగ్గ • ములతోడ పులులపై వ్రాలిన యీగలఁ • బాణద్రోలి
పిల్లికూసలు చుంచు • పిల్లలతోఁగూడి సయాటలన్ • బ్రొద్దుజరుపుచుండు
నాగుబాములు వృద్ధ • నకులంబులకు నీడఁగలుగునట్టులఁ బడ • గలను బట్టు
ఃఖిలొక భయంకర • మైన మృత్యుదేవతయుఁ బ్రాణధారక • మై వెలుంగు
ఃకౌషధగుగుచును • జెలువుగాంచు డంబుమీఁటెడి నీ యాశ్ర • మంబులందు.

తే॥ అనుచు మార్గమధ్య • మునయందుఁ గననగు నాశ్రమములయను మహానదులయను
మహిమ లెల్ల నయ్యు • మాసతి కెఱిగించు చరిగి యరిగి కొంత • యడవియందు.

చ॥ కనుగొనియొక శ్రితప్రకర • కావ్యఫలప్రదుఁ డెఱికామనొ
వనరుహాహేళి, శంకరుఁడ • వంధ్యతపస్విజనైక సేవ్యమున్
గనదమల ప్రభాకలిత • కాంచన గోపురమున్ సమస్తలో
క నికర పూర్వపుణ్య పరి • కల్పిత మయ్యు విముక్తదేశమున్.

క॥ కని కరము కాశికాపుర జనులపయిన్ గనికరంబు • చాలఁ గలుగుటన్
దన మేను పులకరింపఁగ వినితఁగని పలుకు హరుఁడు • వాత్సల్యమునన్.

మ॥ అవిముక్తంబుడె కాంచిలే నిరతపీ • డ్దాసక్తి నెవ్వండయే
ని వివేకంబుగలాడునై మనమునన్ • గీర్తంపఁగాగల్గు వాఁ
డవనిరాజ్యము సేతు సీతనగ మ • ధ్యంబేలుఁ బంకజసం
భవ విష్ణుప్రముఖామరున్ గనని యొ • శ్వర్యంబుతో నొప్పుచున్.

తే॥ మూడుహాకంబులందునే • జాడఁగనినఁ గానఁబడదింకొకండు మా • కనికరమువ
కాటపట్టయిన యట్టి పు • ణ్యస్థలంబు • కాశికానగరముభక్త • కల్పవల్లి.

క॥ ఆనందకాసనంబు నానందకపాణి ముఖ్యు • లైనసురలతో
నానందము సెలఁగఁగ మేనానందన! నిలువఁగా మ • నంబునఁదలఁతున్.

ఉ॥ తాకినయంతమాత్రమునఁ • దారుపవిశ్రులరొదు రెట్టి ప
ల్లకులైనఁగాని యొడి • కంబున నయ్యమలాంబుపూర్ణయా
నాక నదిన్ గనుంగొనుము • నాతి! తపీయ జలంబులందు ని
ర్వాకులచిత్తులై మునుఁగు • వారికి మోక్షము గల్గకుండునే.

తే॥ అనుచుఁ గొంతకొంత • వినిపించికొనుచు బ్రహ్మాది దేవతలు బ్ర • హ్మచిత్తు
లగుచుఁ దోనరాఁగ • నగధన్వి యా పుణ్యరాశిఁ గాశి జేర • రమణితోడ.

—• ఆగమ్య దీశ్వరదశకానమునకై తహతహపడుట •—

ఉ॥ ఎన్నడు పెండికూతుఁగొని • యిచ్చటికై యురుడంచునొ కదా
పన్నగ భూషణుండు భవ • భంధ విమోచనుఁ డమృహాత్మునిన్
గన్నులఁజూచు భాగ్యమది • కలు టికెప్పుడో యంచు నాసమై
యున్న యగస్త్వి నూనివరుఁ • డూర్జిత లేజాఁడు సంకులాత్ముడై.

ఉ॥ ఆ నగరాజుహాళి సుత • నంధకవైరి పరిగ్రహించి మే
లూనిన యాతఁడౌట తన • యున్నికియోగ్యము మంచుకొండయే

యాని యందె యుండు నొక్కొ, యశ్రీతభక్తజనంబు బ్రోవగాఁ
 బూనిక నేయఁదొక్కొ సుర • పుంగవుఁ డాతని కెట్లుదోచునో.
 సారహీనమైన • సంసారమునయందు సారవంతమండ్రు • శ్వశ్రుగృహము
 కట్టి హిమనగంబు • నా? వీడి మాకునై వచ్చు నప్పురారి • వారణాసి.
 కరుణాపురితచేతస్సరసీరుహుఁ డభవు విడిచి • చనలే దొక వ
 త్సమైన యుగము గడచిన సరణిని బరితాపమొందు • స్వాంతంబహహః.
 హరునకు వారణాసియన నాదర మెప్పుడుగలుటకు నిరం
 తర మిటనే వసించుచు శ్రీతప్రకరంబును బ్రోచునంచు ద
 చ్చరణము లాశ్రయించుటకు సన్నిధి ముఖ్యముగాన వచ్చితిక
 గరుణ యొకింత లేక శితికంటుడు వీడెను కాశికాపురిక.
 జనయము మామకైన హృద • యంబునయందె వసించువాడె యై
 ము శశిమాలి గన్గొనెడు నా • నాడెపు దెల్వయొకింత లేమి ని
 య్యగఘపదంబుఁజేరి కను • లారఁగనుం గొననొనటంచు వ
 చ్చిన నను వీడిపోయి శలి • శేఖరుఁ డింతకు రాఁడదేమొకొ.
 జని చింతించుచు నెమ్మనమున, ఛాత్రులవలనఁ దెలిసి • పుహారుడట వ
 చ్చిన విషయము సంతోషంబున మే నుప్పొంగుచుండ మునివరుఁ డంతక

—• అగస్త్య డీశ్వరుని గాంచుట •—

సలిత శాంతచిత్తులగు • ఛాత్రులు వేదహితానువాకముల్
 పలుకఁతులక వచింపు చిరు • ప్రక్కల వచ్చుచునుండఁ గేలు ద
 మృలను మొగిడ్చిమించిన ప్ర • మోదమునక భయభక్తి యుక్తుడై
 కలశభవుం డెదుర్కొనియె • గామవిదారుని లోకపాలకుక

కనియె నగస్త్యుఁడల్లెదురు • గాఁ జనియీజనియించు సర్వలో
 కవికరమూని యెల్లపుడు • గాఁచెడు దేవుని నీరజాసనా
 క్యమిషనేనితుక దితి ను • తాస్వయ నాశకు శైలజాతపో
 జనిత ఫలంబునైన గిరి • చాపుని శంకరు సంతసంబునక

కని యెనలేని ప్రేముడి న • గస్త్యముని ప్రవరుండు ఫాలలో
 చనుని పనిత్ర పాదజల జ • ంబులకుక బ్రణమిల్లి శైలరా
 క్తవయకుఁ గల్పాగిడ్చి మణి • తక్కినవారి యధాహా గౌరవం
 బున మెయి నాదరించి సుర • పుంగవు సంబరకేశు నిట్లునుక.

క॥ కరుణాలవాల నీ కనికరమునకుఁ మనికపట్టు • కాశియోగా యి
పురము విడిచి యిన్నాళ్ల సరణి వసించితి యెవర • శైలాగ్రమునకా.

మ॥ జననంతో సవరాచరంబగు జగ • జ్వలంబు నీలోనఁ జ
య్యన నీనేయు ప్రపంచనాటకమె నిత్యంబంచు మోహంబునకా
ఘనసంసారపయోధిమగ్నమయి నా • నాబాధలంబొందు భ
క్తినికాయంబును నీవ ంజోచెదవుగా • దా దీనలోకావనా!

తే॥ కాలభైరవునకుఁ • గాళ్ళాడ వెటుబోవ గంగనిరత ఘోష • కలిత యయ్యె
మానివద్యులెల్ల • మాటాడ రెవరితో నిన్ను వీడి యిట్టు • బున్నకతన.

తే॥ అని యనేకగతుల • నార్యామ మోహరు భక్తవత్సలుని కృ • పాలవాలు
నేదవాక్యతతుల • వినుతించు మునిగని దరహాసన మొనర్చె • దర్శకారి.

న॥ అంశ సప్తరమేశ్వరుండు కుంభసంభవ ప్రాధికాంబుఁజేసి నిజానుచర సహితుడై
యధోచిత స్థానంబుఁ బ్రవేశించె నంత.

తే॥ పావన త్రేత్రమైన య • వ్యాగణాసిఁ జేరి కనకవీతిని సుఖా • సీనుడైన
చంద్రశేఖరుఁ గన్గొని • జగము తల్లిపలుకుఁ బలుకులఁ బులకండ • మొలుకుచుండ.

— • పావ్యతి శివుని కాశీపుర మాహాత్మ్యము జెప్పమని యడుగుట —

తే॥ నదులలో జాహ్నువియు నెల్ల • నగములందు స్వర్ణకాశైలంబు త్రేత్రరా •
[జములలోనఁ
గాశికానగరం బధి • కంబటంచుఁ బలికి తదియెట్లు నాకుఁ జె • ప్పంగదయ్య.

తే॥ వినుతిపాత్రంబులై ధాత్రి • వెలయునట్టి పావనత్రేత్రములు లేవె • తావక్ష
కరుణ కిదియే యహామా • ట్టరయ నాకుఁ దెలిసికొన కోర్కెగల్గెడు • త్రిపురై.

చ॥ లలితసుధాధునీలవము • లకా బురడించుచు జీవనౌషధం
బులయి రసాలపల్లవ స • ముత్కరముకా దిని కూయు గండు కో
యిలగమి కూతలై శ్రుతుల • కింపగు గట్టులఁజేసి పట్టి ప
ల్కుల నెద నాదరించి మది • గొండ దు నీడు వచించు నిట్టులకా.

క॥ నీ యుడిగిన యీ యధికం బేయెడ నేవార లెప్పు • దేని యడుగరో
తోయలి భవనాశకరం బీయధికము నెఱుంగ నేర్తు • రే బ్రహ్మాదుల.

తే॥ కుంభసంభవుండు • గుహుడును విష్ణుండు బాదరాయణుండు • పద్మభక్తుడు
నేనుగాక యితరు • లెఱుగరు దీని మాహాత్మ్య మింతయనుచు • నబ్జవదన!

అని పలికి వారాణసీమహాత్మ్యంబు చక్కాణించు వాడై గిరిశుండు బ్రహ్మాది
దేవతానీకంబు యధాస్థానంబునఁజేర్చు గుంభసంభవు నిరౌగించి సర్వమంగళ
కీర్తియె.

—* వారణాశీ మహాత్మ్యము *—

మానవుం డెన్నియేని జ * నృంబులందుఁ దెలిసి తెలియక చేసిన * పలు తెఱంగు
లైన పాతకములఁబాసి * యాత్మశాంతినొందు నిచ్చోట, నొక పుట్టు * వొందెనేని.

ఇతరదేశంబులక గణించినట్టి పాపముల నాశమొనరించు * వారణాసి
యిచ్చు నొనరించు కిల్చివం * బింతయేని జనునిపైకాచ్యవరక భా * గునిగఁజేయు.

మరిలొకంబున వేయుజన్మములకుక * సూత్రాముడై పుట్టి ని
జ్వర కాంతామణు లూడిగంబు సలుపక * రాజిల్లు చింతామణీ
పసింహాసమందుఁజేరి సకలై * శ్వశ్వంబులక జెందియుక
నుడి కాశి మెట్టకున్నయెడ ధ * న్యత్వంబు వాటించునే!

అని సంక్షేప ప్రకార మున వారాణసి మహాత్మ్య * మును జేర్చిని జె
ప్పిన నాలకించి నే భవ్యవయితనిని పలికె శైల * నందన వేద్యుక.

తన కృత్యంబు నిరంతరం బభిలషూ * తవ్రాత సంతర్పణం
బుకుక జాలినదొట లోక వితతిక * బోషించు ధూతేశ్వరుం
డమకంపామధుకో క్తిజాలమున నా * ర్యక దృష్టి గానించి మిం
చిన జేర్చి దన నిష్కుటాంతరముఁ జే * ట్టె గొతుకంచేర్పడక.

అనుచుక శ్రుతి వేయములై యనితర సాధారణంబు * లై నాస్తిక దు
ర్జన గర్వభంజకములుగ ననుపమముల బబ్బు రొమ * హమకణి పలుకుల్.

వినిపకొలది నాదరము * వేయుమడుంగులుగా వివేకి లో
కనికరవేద్యమై యలరుఁ * గాశి మహాత్మ్యము శ్రావ్యమాట నిం
కను విను వేద్య నూతమునిఁ * గన్గొని పల్కిరి శౌనకాది స
మృతులు పురారి సగ్గెఁగ * నూనఫలప్రదముల్గదా ధరక.

భవుని పవిత్రచరిత్రలు చెవిఁ దవిలినయంతఁ దొల్లి * చేసిన కలుషం
బవలీల నదృశ్యంబగు నపురాత్మప్తివడ నస్మ * దాదుల వశమే.

జగము తల్లియొట * సంగ్రహంబుగ విని తెలియనేచ్చె గౌరి తెల్లముగను
తెలియఁజెప్పవచ్చు * దేటుపడునె మాకు నఘ వినాశకమగు * నభవుమహిమ.

కావున విశదంబుగఁ గాశీ మహాత్మ్యంబు నెఱింగింపుమనిన నూతుం డమ్మునిపుంగ
వుల కిట్లనియె.

చ॥ మరణము లేనివాడయి య • మానుషశక్తి జెలంగి, యింద్రియో
త్కరము జయించి మించిన ము • ఖంబులు వేయును గల్గి, కష్టని
ష్ఠురములకైన సౌర్వగల • శూరివరేణ్యునకేని శంభు స
చ్చరితలు నిస్తరించి పెలు • చక్ష వచియింపగ రాదొకింతయుక.

చ॥ అందు మతీయు

తే॥ వారణాసి నహిమ • పణింప నలవియె స్వల్పబుద్ధులైన • వారల కెల
నయిన నాయెతీగి • సంత వచించెద వ్యాసహాని కరుణ • నాసిమీర.

చ॥ అని పలికి మతీయు నిట్లనియె నట్లు జగన్నియంతయును పరమేశుండు లీలామానుష
విగ్రహుండగుడు సర్వ మంగళాసహితుండై దేవోద్యానమున కరిగి యందలి యశే
షంబులగు విశేషంబులఁ జూపువాడై హిమవత్సుత కిట్లనియె.

—, శివుడు దేవోద్యానంబునఁ బార్వతీదేవితో విహరించుట. —

సీ॥ గున్న లేమావి జి • గురుజొంపముల మెక్కి నిక్కిమాసెడుఁ పికం • బొక్కిచోటఁ
దమ్మిత్రేకున మరం • దముఁ గ్రోలి యుంకార మొనరించు వట్టదం • బొక్కివంక
సిగవిప్పి యాటాడు • మొగులుకూటువఁగాంచి యునిద మెచ్చగ నెమ్మి •

[యొక్కయెడను

అలిగిన తమపెంట్ల కల్లనల్లనఁ జిల్క లోగిరంబు నొసంగు • నొక్కపజ్జ
ముదురబండిన దానిమ్మ • పొదలఁజేరి చదల విహరించు కలరవ • సమితీజేరి
మోదమలరంగ డాఁగురు • మూతలాడు శారికాసంజయంబొక • చక్కిఁగంటె.

చ॥ కనుమద నీరజాకరము • గట్టున బాలరసాలపంక్తికిం
ద నివిడచంద్రకాంత రచి • తంబగు వేదిక, దానిపై ముదం
బున వసియించి ఛాత్రులకు • బూనికఁ జెప్పచునుండు నన్యగూ
ర్చిన విషమంబులెల్ల పర • నీరుహ సంభవతుల్యులౌ మునుల్.

తే॥ అదె కనుము గోస్త నీలత • యహారహంబు లలితపల్లవహస్త సం • జ్జలమజేసి
నిరిత దేశాంతరాగతా • నేకసద్విజ్ఞావలికి విందుజేయు నిత్యానుభూతి.

తే॥ పుష్పవతి నవమాల సం • పుల్ల కుసుమగుచ్ఛరాజితదేహయై • గోనబుమీఱఁ
గమ్రసహకారిశాఖలఁ • గొగలించె నదె కనుంగొను గొజ్జగి • పొదలచెంత.

చ॥ అట్లు శశాంక శేఖరుండు చిత్రకారంబు మ సౌహారముగఁ బ్రలిక్తి మతీయు నిట్లు
నియ్యుద్యానవసంబు నిర్వికారుండైనను నాకత్వంతంబుఁ బ్రియంబై యానందకరం
బగు గావున దేవోద్యానంబు నాబడు నందలి విశేషంబు లశేషంబుగ వక్కా
ణింప నేనును పణ్ముఖుండును దక్కఁ దక్కటివారు సమధుకాలుగారు. ఏతద్ద
శాసంబునఁజేసి యెట్టి కుటిలాత్ముండును నిష్కలంకుడై సఫలమసౌరధుండగు.

- 1] వికసత్పంకజ రేణుభూషితములై ♦ వేల్పత్తరంగగ్రాహో
లికల్ దోగుచు దక్షిణానిలసమా ♦ వీడ్పంబులయ్యున్ మృణా
ల కదంబంబుల నోటబట్టికొని లీ ♦ లక్ష్మణులకు వచ్చు హం
సములంబుల్ మునిమాపుఁ జూపఱకు నా ♦ శ్చర్యంబుఁ గల్గించుచున్.
- 2] ఫలభారానతపాదపావృతమునై ♦ భ్రామ్యద్విహంగాంగ నా
కలరావక్షతనిర్జరప్రణమయ ♦ డగ్ధోత్కంఠై సుగం
ధివాతాంకుర భిన్నకుట్టులగఱా ♦ తీర్థంబునై మించు నీ
లలితోద్యానము నాకు నిత్యమగు నా ♦ హ్లాదంబుఁ గావించెడున్.
- 3] ఆనిపలికిన విని గిరిరాట్టనయ క రాజముల మోడ్చి ♦ దానవహగ నీ
యకుంపకలిమిఁ గాంచితి ననఘంబగు దీని ధన్య ♦ నైతి ముదమునన్.
- 4] మోక్షచాయకమగు నవి ♦ ముక్తమహిమ వినినకొలదిని వినువేడ్క ♦ వృద్ధిగాంచుఁ
గాన కరుణాతరంగిత ♦ మానసుండనై వచింపుము గాళిమ ♦ హృదయమింక.
- 5] ఆనవుడు చంద్రశేఖరుఁ డ ♦ హార్యసూతావచనంబులాలకిం
చి నిఖిలశంకరుండగుటఁ ♦ జేసి తదీయ మమోరధంబుఁ గూ
ర్వన శలగిది మించిన కు ♦ తూహలమొప్పఁగఁబల్కు నిట్లు లో
వనితధవస్మదూర్తుల క ♦ పార ముదంబు చెలంగె నాత్మలో.

—♦ అవిముక్త త్రైతమహిమ —

- 1] వివిధతరు సహాక్షిణమ్మై ♦ విహగనికర రాజితంబగు నీ త్రైత్ర ♦ రాజమందు
షణ్గుతీచి తపమాచరిం ♦ చిన నరులకుఁ గరతలామలకంబగుఁ ♦ గదవె ముక్తి.
- 2] ఆనయిచి యవిముక్త దేశము మదీ ♦ యావాస యోగ్యంబుగా
న నరుం డెవ్వఁడయేని యిందునగక ♦ న్యానాథ! భూతేశ భ
క్తికాయ ప్రేయయంచుఁ బల్కుచును స్తో ♦ త్రంబెత్తుగావించు నా
తని కీ దేహముతోనె గల్గెడిని మ ♦ తాన్నిధ్యమో యీశ్వరీ.
- 3] ఇది సకలాఘ నాశకర ♦ మిందు నివాసముయోగ్యమంచు లో
నఁ దలచి దీని వీడక య ♦ నారతమున్ వసియింతుఁగాన యి
య్యది యవిముక్తమున్ బ్రవిమ ♦ లాఖ్య వహించి చెలంగు మానిరా
ట్టరమయి దీని దశక నము ♦ భక్తజనాళికి సంతసంబగున్.
- 4] ఆనందకపాణిప్రము ఖా నిమిషంబు గొల్వఁగా మ ♦ హానందముతో
జేతుండు నక్కతన నిది యానంద విపినసమాఖ్య ♦ నలరుచునుండున్.

శా॥ భూతవ్రాతభయంకరాంగక సము • ద్భూతంబులె నెన్నియో
భూతప్రేత పీతాచ రాక్షసగణంబుల్ భక్తిమై వెంటరా
ఖ్యాతంబైన సృశానవాటిఁ దిరుగం • గాఁగోగుడుకా నని
ధూతాఘంబు మహాస్మశానమును పే • రుకా గాంచిమించుకా ధరకా.

చ॥ కలుషమహాతమఃపటల • ఖండనచండ మయూఖ ఘృష్ణియై
యలరు తపస్వి లోక విహి • తామర కాగ్వవిఘాత కృత్తలా
వళికి సకాలమృత్యువయి • భాసిలురుద్రపదంబు నాయెడక
నిలువఁజరింతు గాన రమ • ణీ యిది రుద్రగృహంబు నాబడుకా.

చ॥ కనబడు నీ చరాచర జ • గంబున యందుఁగలట్టి యెల్లయా
నసములైన త్రేత్రముల • కన్నఁ బ్రకాశమునై పవిత్రమై
యనయము నాకు నహా మగు • నట్టి ముదంబును గూర్చుకా ననా
వసరుహానేత్ర యిప్పుడ మ • వారిత రీతినిఁ గాశినాబడుకా.

తే॥ వరుణయును నసి యనియెడు • వణక సమితి చేరి కవాక్యంబుగా • వారణాసి
యనఁగఁబడు నిమ్మహాత్రేత్ర • మఖిలవేదులైన మునిపుంగవులచేత • నహరహంబు

ప॥ ఇమ్మహాస్థలంబునను బ్రయాగంబునందును నన్ను సేవించువారికి ముక్తికాంతా
సౌధ కవాటంబు లప్రయత్నంబుగఁదెలువఁబడు. అందును దీర్ఘకరాజంబగుఁ బ్రయా
గంబునకన్న నీ యవిముక్తంబు శ్రేష్ఠంబు, మతీయు నైమిశంబునను గురుత్రేత్రంబు
నను గంగాద్వారంబునను బుష్కరంబునను స్నానసంసేవనాదుల దులక భంబనితఁ
చిన కైవల్యంబు ననాయాసంబున మానవుండు చెందును గాన యియ్యది తక్కినవా
కన్న నెక్కు డనఁబడు.

చ॥ వసరుహలోచనా విను మ • వారితు మామకబుద్ధిసత్వ రూ
పునిఁ గరుణాలవాలు సుర • పోషకు నిత్యము గాశికాపురం
బును భరియించి లోకములఁ • బ్రోవుమటంచును నాజ్ఞాజేసి యి
య్యనఘతలంబుఁ జేర్చ నతఁ • డథివసించుచునుండు నిచ్చటకా.

— • మణికర్ణికా ప్రభావము • —

చ॥ అనఘుండు నక్రపాణి హృద • యంబున హాషకామెసంగ మామకా
జ్ఞను దలఁ దాల్చి యల్లె యెడి • కంబున నియ్యవిముక్తముకా ననా
తనపథమాని ప్రోచుచుఁ • బదంపడి యొక్కదినంబునకా సుద
శకనమునఁ ద్రవ్వె నొక్కయెడ • రాజితపల్వలముకా మహాస్నతికా!

- తే॥ ఖననసమయ ప్రయాస సంజనిత విపుల ఘర్మజలములఁబూణఁబుఁగా నొనర్చె
బంకజాలబుఁ డమ్మహాఁ పల్వలంబు వినుతిపాత్రంబునై ధాత్రి వెలయునటుల.
- తే॥ ఆటల గాశ్యంతరమున నా యాణుండు భువనరక్షాభిరతిఁ జేసి ధూర్జమైన
పుష్కరిణి ద్రవ్య తత్త్వం యను నేమిదేండ్లు దపముఁజేసెననుగుఁజించి.
- చ॥ స్థిరమతి నాహ్రదంబు దరిఁ జేరి తపంబొనరించు కాంచనాం
బువసు దర్శనంబిడి స్వ భావ మనూహరమై చెలంగు నా
సరిని జూచుచుండ విల సమృణి కర్ణిక మిట్టి తజ్జలాం
తరముఁ జేరె నందుకత నక్ష మణికణిక నాఁబడుకధరక.
- తే॥ నిర్మలాంభః ప్రపూర్ణమై నెగడునట్టి యమ్మహాతీర్థగాజ మ త్యంతమహిమ
హరి సుదర్శన నిర్మతం బైనకతన జక్రపుష్కరిణి యనంగ జగతిబరగు.
- చ॥ ధర్మపదంబు వీడక ప దంపడి మామకలోక కాంక్షచే
నిర్మలినాత్ముడై యెవఁ డ నిందితమా మణికర్ణికాతటం
బర్మిలిఁజేరి వేదవిహీ తాభిల సత్క్రియ లాచరించు నా
ధాత్రిఁ డెప్పుడుక విసఁడు దండధరానుచరార్భటధ్వనుల్.
- చ॥ మతీయు నా తీర్థరాజంబు తటంబున శ్రుతివిహితంబులగు స్నానసంధ్యా జప
హోమ స్వాధ్యాయ పితృతర్పణాది నిత్యకృత్యంబులును వ్రతోద్వాపనోపవాసాది
నైమిత్తికంబులును లింగప్రతిష్ఠాద్యక్షయ మోక్షదాన చతురంబులగు ధర్మకార్యంబు
లును గావించునాతనికి మచ్చియపదంబు సిద్ధంబయగు నిదియుఁగాక యింకొక విశే
షంబుగల దాకణికంపుము.
- చ॥ కృతకృత్యుండు భగీరథుండ నెడు ను ర్వీనాథుఁ డత్యంత దు
ర్మతులౌటక గపిల్వ కోపమును శుం భద్రహిచ్చే భస్మ సా
త్మ్యమై మ్రుందినయట్టి సాగరుల ర క్షింపంగ భాగీరథి
క్షితిక దెచ్చెడు వేళ గంగ ప్రవహిం చెక జక్రతీర్థంబుపై.
- తే॥ పశుపాపని గంగాభ వాని సోకి తావిగల్గిన తప్త కా ర్తస్వరంబు
కరణి దేవకిరీట సం గతి వహించి వెలసె నిది యెల్లలోకముల్ వినుతినేయ.
- చ॥ ఆనిలదళాంబు భోజనకృ కాంగులరై గిరిదుర్గాసీమలక
ఘనతరకాననంబులను గప్తము నాక సహస్రవన్న ముల్
ననుమది నిల్చి భక్తిగ నొ నర్చు తపంబున కన్న నిందునక
మునిగిన తాపసుల్ సుకృత ముం గొనవచ్చు గరంబు నిత్యముక.

తే॥ ఇమ్మహాక్షేత్రమునఁ గిన్న • రేశ్వరుండు ననుగుణించి తపమొనరించి • యనఘమైన
గణపతిత్వంబుఁ గొనుటయ • గాక నాకుఁ బ్రాణపదమైన మిత్రమై పుగె ముమ్మ.

చ॥ నితతపః ప్రభాపహృత • నిష్ఠుర సర్వతపస్సయాహుఁడై
యరితః గెల్చి వేదనిచ • యంబును దెల్ల మొనర్చె నే పరా
శరసుతుఁ డాతపస్వి విల • సన్మతి మామకభక్తుఁడై నిరం
తరము వసించు నిష్ఠురము • నక మునిలోకము సన్నుతింపఁగన్.

చ॥ అరయఁ జరాచరంబగు మ • హావని క్షేత్రములందుఁ గాళిక
పురమె పవిత్రదేశమని • పూన్కి సరోజభవుండుఁ గాచనాం
బరుఁడును దక్కువేల్పులును • భక్తిమెయిన్ ననుగొల్తురో కృశో
దరి యిటఁజేరి మామక క • థామనన శ్రవణాది వాంఛలన్.

—• గోప్రేక్షక క్షేత్ర మహిమ •—

తే॥ కనుగొను మదియె గోప్రేక్ష • కంబునాఁగఁబడెడు క్షేత్రంబు పద్మ సంభ
[వుడు తొల్లి

భక్తి స్థాపించెఁ గైలాస • భవనమచట శైవులకుఁ గల్పవల్లి యా • సత్పదంబు.

క॥ రాగాదియుతుం డేరియు నీ గోప్రేక్షకముఁజేరి • యెవ్వఁడు భక్తిన్
భోగిధరు నను భజించుకొ యా గుణనిధికిత్తు వాంఛి • తాధకముల్లెన్.

మ॥ చతురాస్యండు మదీయ భక్తజన వా • తస్యలంబున్ గొల్లి సం
తత పాపఘ్నము నీహ్రదంబు నతుల • త్నాహుఁబున్ గూర్చెనం
చితగోస్త్యజ నీరపూరమున స్వ • శ్రీదాన దత్తుండ నే
సతిమోదంబున నుండు నిందుఁ గపిలా • భ్యుక్ మించు తీర్థకంబునన్.

క॥ ఇని పరమ పవిత్రంబీహ్రదమున నీరంబుఁ గ్రోలు • టపవర్ణదమా
నిది యఖిలనుకృత నిసయాస్పద మొక్కటిలేదు దీని • సరి వసుమతిలో.

క॥ అదె కనుము భద్రతోయము సుదతీ నిర్మించె బద్మనూతి క్షణంబా
హ్రదమున మునిగినవారల కిదిమని చెప్పంగనేల • యిత్తు నిఖిలమున్.

చ॥ ధరణిభరాన్వయాదిపుఁ డు • దారుఁడు నీ జనకండు నాయెడన్
దిరమగు భక్తి నన్నదె ప్ర • తిష్ఠితుఁజేసెను భద్రతోయ పు
ష్కరిణి తటంబుచెంత జల • జప్రభవాది సమస్త నిజరుల్
కరమరుదందభౌతిక జ • గంబుఁ దరింపఁగఁజేయు నిష్ఠతో.

తే॥ చెలఁగి శైలేశ్వరప్రతి • ష్ఠితుఁడనగుట నేను శైలేశ్వరాఖ్య వ • హించిమిండు
నకుటిలంబగు భక్తి నే • యనదయైనఁ గాంచెబోవాఁడు దుర్గతి • గాంచఁడెప్పుడు.

—, సంగమ త్రైత్రమహిమ, —

- మ॥ క్రితలోకైక వరప్రదానచణ మీ • త్రైత్రంబు నిత్యంబలం
కృతి గావించి యనింద్య నీగయి కీ • ర్తికగన్న యాగంగ సం
గతి స్వచ్ఛంబయి పూతమయ్యె వరుణా • ఖ్యక్ మించు తీర్థంబదే
సతి కన్గొమ్మటఁ దానమాడుటయె మ • త్సాయజ్యదంబొ నిలక.
- చ॥ సకలపాప విమోచనయగు వరుణానదితై శేష్యత్రైత్రంబున కక్కతంబగు నవతంసమై
వియన్నచీ సంగతయగు కతన నది సంగమస్థానంబనఁ బ్రసిద్ధిపడసె.
- తే॥ మహిమ నుతిఁగాంచుఁ దత్సంగ, మన్థలమున భువనరక్షాభిరతిఁ జతుర్ముఖుడు తొల్లి
కకమయమగు దివ్యలింగంబుఁ దెచ్చి వెసఁ బ్రతిష్ఠించె మునివరులొ వినుతిఁజేయ.
- తే॥ ఆక్కతన సంగ మేశ్వరా • ఖ్యను వహించి భక్తజన కల్పకంబునై • పరగుచుండు
నను మిసంగమత్రైత్ర • మం దెవగుడు నన్ను బూజించు నాతని, కున్నెయఘము.
- మ॥ స్థిరచిత్తుండగు నెవ్వఁడేని విలస • ద్వివ్యాంబు సంపూర్ణయా
మరుణాపుష్కరిణిక్ మునింగి క్రితపా • పఘ్నుండు శ్రీ సంగమే
శ్వరుడే యంచును విశ్వసించి మది న • వ్యాజంబునా భక్తితోఁ
దరుణీ నా కభిషేకముకా సలుపు నా • తం డెందునకా బూజ్యుడొ.
- తే॥ మహితసంసారవార్ధి ని • ర్మగ్నుడయ్యె మానవుఁడు వరుణాలోయ మానెనేని
కోటిజన్మంబులకును జె • కూరనట్టి ముక్తి కాంతాపరిగ్రహ • మం బొనర్చు.
- తే॥ పరమయోగిజనైక ని • వాసయోగ్యమైన పదమని యీ త్రైత్ర • మందనిశము
మధ్యమేళాఖ్యఁ దాల్చి స, మృతివసెంతు వేల్పు జడదార్లు సతము నే•వింపుచుండ.

—, శుక్రేశ్వర మహిమ, —

- మ॥ దనుజాచార్యుఁడుభార్గవుం డభిల త • త్వజ్ఞాన సంపన్ను డొ
ట నిరీహాత్ముఁడునై సమస్తము నిరా • ట్నంప్రాధాన్యజేసి మో
క్షనిధానంబగు నమృహాస్థలమునకా • స్థాపించె లింగంబు భ
క్తిని శుక్రేశ్వరమకా బ్రసిద్ధిపడ నేం • తే స్వాభిధానంబునకా.
- క॥ ఆ శుక్రేశ్వరమందు గిరీశుని నను భక్తిగొల్పు • నేని నరుం డే
క్షేత్రంబును జెందక భవపాశంబులఁ ద్రెంచివైచుఁ • బటుతరశ క్తికా.
- చ॥ కమలజ దత్తఘోరవర • గర్వితుండైమును జంబుకంబు రూ
పమున గురారి యొక్కఁ డని • వారితవిక్రముడై యధర్మ కృ

త్యముల నొనర్చుచుంటు విపు • లాహవరంగమునక దదుత్తమాం
గము వెనఁద్రుంచితీక సుర ని • కాయము ప్రీతమనస్కులై కనక.

తే॥ జంబుకాసురు నాత్మ వి • శ్రాంతిఁగోరి వరమొసంగితి నాతని • మరణవేశ
సతత మాతఁడువడిన దే • శమున జంబుకేశ్వరాభిధ నే వసి • యింతుననుచు.

చ॥ అనిశ సమర్పనానిరతు • లై మునివర్యులు మజ్జటాటపీ
జనిత సురాపగాసలిల • సంతతి నెంతయు భక్తిమజ్జనం
బొసరిచి జంబుకేశు నిగ • మోక్తవిధిక భజియింతు రర్కనం
దన కృత శాసన క్రియను • దాగ్గొనునంతటి శక్తియున్నులై.

క॥ అని తత్తదేజంబులఁ గననగు తీర్థంబులను బ్ర • కాశము లొలిం
గనికరములఁ జూపించుచు ననఘుడు శంభుఁడు భవాని • కను నీకీతిక.

ఉ॥ ఆంచితభక్తి యొక్కడ గ్ర • హంబులు సాధ్యులుఁ గిన్నరుల్ నరుల్
గాంచనగర్భుఁడుక ముని • నికాయ మొక్కొక్క విధంబునక బ్రతి
స్థించిన లింగమూర్తులకె • చేడియ! కన్గొను మెన్నియెండ్లు వి
స్థించినఁగాని యమ్మహిమ విందె యొకచెడు శ్రోతృపాళికె.

తే॥ అనుచు లోకైక శంకరుఁ • డగు శశాంక శేఖరుఁడు గిరి కన్యకా • చిత్రమలర
మమత వారాణసీ మహి • మంబుఁ దెల్పి మెల్ల మెల్లన దిక్కుల • నెల్లజూచె.

వ॥ అట్లు బరమేశ్వరుండు పార్వతీమనోదార్థ్యంబు నెఱుంగువాఁడై దిశావలొకనంబు
గావించినప్పుడు.

—, శివుడు నిజసాత్వికమూర్తుల సృష్టించుట • —

చి॥ భసితవిభాసితాంగులును • బాశుపతాయుధధారులుక జటా
ప్రసర విశ్వచంద్రులును • బన్నగభూషణులుక లలాట దే
శ సముచితాంబుల కనక • శైలధనుగరులుక గృశానురే
తసులును గృత్తివాససులు • దారయశస్కులు వచ్చిరయ్యెడక.

వ॥ మఱియు.

క॥ అతులిత రుద్రాక్షాలంకృత విపులారస్కు లభ్ర • కేశులు పొండు
ద్యుతిదేహులు శతీకంఠులు సతభక్తావనులు వృషభ • నాధారాధుల్.

క॥ ఆ కరణి నేగుదెంచిన లోకోత్తరులక సమస్త • లోకేశ్వరులక
శ్రీకంఠుఁడు కనుగొని యపు డేకాంతమ ముచ్చటించె • నెంతయు బ్రీతిక.

1] ఆవ్యధంబునఁ గొంత మా ఁ టాడి యప్పుడాత్మసాత్విక మూర్తులై ఁ యలరునట్టి యమృహాత్ముల నొక ముహూర్తములోన నైక్యమొనరించె నిజశరీరాంతరమున.

2] తరణి సహస్రతేజమునఁ దారు కనుంగొనినంత నేత్రవి స్ఫురణము నడగించి పరి ఁ పూర్ణ కృపా కలితాంతరంగుడౌ హరుని శరీరభాగమున ఁ యందునఁ జేరిన వారిఁగూర్చి భూ ధరసుత యబ్బురంపడి సు ఁ ధారకమాలిని గాంచి యిట్లును.

3] ఆసహ నీ యనుకంప పెంపున మచీ ఁ యాహూఘముల్ వాయు ము క్తి నిధానంబగు కాశికా మహిమ మెం ఁ తే భక్తి వింటిజ జగ జ్జనితవంబును గంటి నైనను భవ తాస్మాదప్యమున్ జేర వ చ్చినవారెవ్వ రెఱుంగ నేరనయితిన్ ఁ జెప్పంగదే వారలన్.

4] సకలసృష్టి స్థితిలయంబు ఁ లకును నేతవైన నీ కృపకున్ బాత్ర ఁ మగు భవాని దృష్టికిన్ గోచరింపక ఁ యెసఁగునదియుఁ గలుగునన నబ్బురంబగుఁ ఁ గాదె జగతి.

5] ఇంతటి లోకనాయకున ఁ కే హృదయేశ్వరినై దిగంత వి త్రాంత యశోవిశాలుఁడు తు ఁ పార గిరింద్రుని కూర్మిపట్టినై యెంతయుభక్తి నీ ప్రభుత ఁ కే పదమైన మదీయబుద్ధికిన్ బ్రాంతి వహింపఁజేయఁగల ఁ వారి మహత్వ మదెట్టిదోకదా!

6] క్రితజనావనతావకా ఁ క్రితులలోనఁ గరమునీ కనికరమున ఁ కరయ నేనె మనికపట్టంచు మురియుచుం ఁ టిని తలంపఁ గలరె నాకన్న దయనీయుఁ లిల నితరులు.

7] అని గిరిరాజకన్య విన ఁ యం బెదఁదోపఁగ వేడినన్ స్మితా ననుడయి చంద్రశేఖరుఁ డ ఁ సంత గుణాశ్రయిఁడౌట బార్వతీ మనమునయందు సందియము ఁ మా న్నెడుపూనిక తమియ పాణి గై కొని కరుణారసార్ద్రపద ఁ గుంభితనూత్తులఁబలుగు నివ్వధిన్.

8] తడఁచి! ప్రోడవె నీవు ముగ్ధవగు దే ఁ తత్తేత్ర మాహాత్మ్య మె వ్వరి కింతేని యెఱుంగరాదనగ నీ ఁ వా లో నెఱుంగన్ గుఱో త్తరవౌ దియ్యెడ భక్తియుత్తులయి చి త్తస్థైర్యమున్ బూని మ చ్చరణాబ్జంబులఁగొల్పువా రెపుడు మ ఁ త్సాయుజ్యమున్ గాంచరే.

9] రమణి యిమృహాత్మేత్ర రా ఁ జమున యందుఁ జిరముననుగూర్చి తపముఁ జే [నిన మహాత్ము లైనవారలు నాలొన ఁ నైక్యభావ మందుదురుకాదె సందియ మందనేల?

తే॥ కడగి పంచాగ్నిమధ్యభా • గంబులందుఁజేరి తపమొనరించిన • వారె సుమ్మ
తరుణి నీ దృష్టికిని నిరో • ధంబుఁగూర్చి యలరు దుస్సహ లేజులై • నట్టివారు.

తే॥ కాత్తికముగందు నుభయ ప • త్నంబులందు నఖిలపర్వదినంబులం • దయసములను
జంద్ర నూగోష్ఠపరాగమా • సమయములను రమణి గంగనుగలయు • తీర్థంబులెల్ల.

ప॥ మఱియు బుతువులును నదులును సరస్సులును సప్తసముద్రంబులును, సంధ్యయును
బ్రతిపర్వంబులందు నుత్తరవాహినియును హిమవత్సంభూతయు నఖిల కల్మష
విनाశనియు నగు గంగంబ్రవేశించుచుండుననిపలికి తక్కుంగల విశేషంబులఁగూడ
నెఱిగించి సర్వమంగళా సహితుండై వాగ్దాసి బ్రవేశించె నంత లోకమాతయగు
భవాని యవిముక్త మహాలింగంబును బయోఘృతంబులచేఁబూజించె. ఆమ్మహా
క్షేత్రంబుననే భగవంతుండగు గజాననుం డుదయించెనని నూతుండు శౌనకాదు
లకుఁ జెప్పటయు

మ॥ విలసచ్చంద్రకళాప్రభావటల సం • వీతారుణత్విజ్జటా
కలితోత్తుంగ శిరోగ్రభాగ మనిహృ • త్కంబాతకేళీవిలా
ల లసద్బంధర పాండ్యరాజతనయా • లంకార సృష్టిసిద్ధి
ప్రళయాధీశ సురాసురాచితపదా • బ్జ! సుందరేశ్వరభూ!

క॥ వందారు భక్తజనతా బృందారకాళి కల్ప • వృక్షాయిత ము
ధ్యంపిన భాస్కర లేజా! బంపిక్యత రిపుసమాజ! • ప్రమధాధిపతి.

తోటక వృత్తం॥

ఉరగాధి ధూషణ • హోతృమన • స్సరసీరుహ భాస్కర • సచ్చరణా
పురణాసు నిమల • మూర్తిధరా • కరుణాకర మామక • కావ్యపతి!

తే॥ కష్టపడి పెంచి యిడితి నా • కవితకన్నె నెవ్విధంబున నలరింతొ • యింక నీవు
గంగవోలెను గయ్యారి • గాదు బేలసుమ్మ నీ తలనెక్కి • నాట్యమ్మునేయ.

సీ॥ ఏ మహామహుండు శ్రీ వేమనాగాధ్య వంశాబ్ధికి బూర్ణ శ • శాంకుఁడయ్యె
నేతల్లి సావిత్రి • కెనయై సతులైచ్చ మహిని బొత్తివ్రత్య • మహిమఁ గాంచె
నట్టి నందయకు గౌ • రమకు ద్వితియ పుత్రుండఁ గొండిన్య గో • త్రుండ దక్షి
ణామూర్తికిని శివా • నందుననును సోదరుండఁ గూరిమి యగ్ర • జుండ సుబ్బ

నార్యునకుఁ బొత్తుడను మపి • యమగు శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణోత్త • రాధామండు
నలరు రెండవ యాశ్వాస • మయ్యె చీని సతము రక్షించుఁగావుత • చంద్రమాలి.

శ్రీ మినాక్ష్యసమః

శ్రీమదాంధ్ర లింగ పురాణము

—॥ ఉత్తర భాగము ॥—

—: తృతీయాశ్వాసము :—

- క॥ శ్రుతి నికరశిఖర గోచర! క్రతుభుక్ష్పతివినుత! దక్ష • గర్వాపహరా!
నతశరణా! స్తుతచరణా! తతవృషవాహన గిరీశ! దానవహరణా!
- చ॥ ఆవధరింపుము నిరంతర చంద్ర శేఖరక థాశ్రవణ విగతకల్మషులగు శౌనకాది మహా
మునులు నూతుంగాంచి యుట్లనిరి.
- చ॥ ఆసఘములైన శంభుకథ • లన్నియు విన్నకొలంది వీనులక
దసపుచునుండు నందు కత • నక వినఁ గోరికయయ్యె నిప్పుడా
ఘనుడు గజాననుండెటుల • గాశి జనించె గజాధిపత్యముం
గొనిన విధంబదెద్ది ముని • కుంజర మాకెఱుంగంగదెల్పుమా?
- తే॥ కాంతమూర్తివి నీవు నీ • సహనమునకు నుర్వియును సాటిగా నేర • దో మహాత్మా!
వ్యాసమాని కృపాసము • దంచ దభిలశాస్త్రు వేత్తవు నీకు సంత • శయము కలదే.
- చ॥ అని యడిగిన.

—, నూతుండు నైమిశీయులకు గజాననోత్పత్తి విధం బెఱిగించుట —

- ౧॥ నూతుండు సకలపురాణవ్రాతజ్ఞుఁడు నిరతశర్వ • పదసేవా వి
రూఢసహత్వ విశారదుఁ డా తపసుల కెట్లులనియె • నతిహర్ష ముతో.
- ౨॥ దేవోద్యాసము వీడి క్రమ్మరి మహా • దేవుండు కాత్యాయనీ
దేవిక దోడ్కొని యర్హ సాధమును బ్రీ • తిక జేరి యున్నంత రా
శీవాఙ్ముడును బద్మయోనియు సునా • సీరుండు దిక్పాలురుక
శేవుండాదిగవచ్చి రచ్చటకు స్వ • శ్రీస్థాపనార్థంబుగా.

— బ్రహ్మదు నీశ్వరుని స్తుతించుట —

గీ॥ ఆటుల నరుగుచెంచి • యమృతాంధగులు నతాననులగుచుఁ గరం • బులను మొగిడ్చి
రంధకార మున్న • మాప్రభాలోకన జనితమైన సాధ్వ • సముదబోలె.

వ॥ అవ్యధఁబున సకలదేవతా సందోహఁబు పరమేశ్వరు భక్తి వినయంబులు లెఁగఁ
బ్రణమించి యిట్లని స్తుతించి.

నీ॥ కాలాగ్ని రూపాయ • కాలకంఠాయ విద్యతేనీతాయ తు • భ్యంసమోస్తు
వేదాంత వేద్యాయ • విమలస్వరూపాయ ఫాలశత్రాయ తు • భ్యంసమోస్తు
డిండిరిపార ద • పాండురవర్ణాయ ప్రవిమలాభాయ తు • భ్యం సమోస్తు
పన్నగాభరణాయ • పాలితలోకాయ భవ్యగుణాయ తు • భ్యంసమోస్తు

నీలకంఠాయ గిరిశాయనిరుపమాయ యసురదనునాయ వ్యాఘ్రూజి•నాంబరాయ
యచల చాపాయ తుభ్యం స • మోస్తటంచు నిను భజింతుము నిరతంబు ని • ఫలరక్షా.

ఉ॥ దక్షమఖాంతకుండవని • తద్దయు నిన్నె భజితు మెప్పుడో
యక్షయభద్రదాన సతు • రా భవదీయ గుణంబు లెన్నగా
దక్షుడెవాఁడు గాంక ప • దద్యయ మెక్కడె దిక్కుమాకుఁ బ్ర
త్యక్షచుగుకగదా శ్రీతి జ • నావనీక్ష సతంబు నీయెడక.

మ॥ కరముల్ మోడ్చి నమస్కరించెదము గం • గానిమ్ము గాతుంగ శీ
కర సంపిత జటాకలాప! తుహి న • డ్మాభ్యతుక్కుమారీ మనూ
హర నిఘాతాతి సమస్తకిల్బిష ప్రపం • చాధార వంచారు ని
ర్జరలోకైకశరణ్య! భూభరణ ద • డ్మా నీకు సదృశితో.

ఉ॥ ఎల్లెడలందు సీవయ్య • యెందుఁ గాంచిన నందె యుందు నీ
కల్లజగంబు నమ్మి కొఱ • గానిపనుల్బచరించి పిమ్మటక
దల్లడమందు మాయొడ సు • ధామధురంబగు కాంతమైన నీ
చల్లని దృష్టి జేర్చుము ప్ర • సన్నుడవై కరుణాపయోనిధి.

తే॥ పశుపతివి నీవు నీ యాజ్ఞ • బడసి తిరుగు పశువులము మేము నీదగు • పశుపతిత్వ
మిపుడు సాక్షి మొనఁపు • మీశ యిదియె యంజలి ఘటించి మ్రొక్కెద •
[మహారహు.

కా॥ ఏరూపంబున నిన్నుఁగొట్టినను మే • లేయయ్యెడుంగాని నీ
వీరూపంబుఁ గలాఁడవం చెఱుంగగా • నేవారికి శక్తిలే
దో గాకాతుహినాంశు ఖండధర ! వి • ద్యుచ్చంచలంబైన స
సాగఁబందు నొకింతయేనియును నాం • ఛక వీడలేకున్నచో.

1. నీ సంకల్పమునక జనించు జగముల్ నీలాస నీనంబులై
 నీసంకల్పమున కీవె యీశ్వరుడవౌ ♦ దెవ్వాడు నీకన్న లే
 దీశ్వర సహృద బ్రోచు నేర్పరి భవా ♦ నీకా పరంధామ తే
 తోసహస్యండపు మాకు తాంతుడవు గ ♦ మృ దీనవాత్సల్యతక.
2. ఆనుచు భక్తివతాంగులై సురలు ని ♦ త్యానంద సంధాన శీ
 బుని నిష్కల్మష నిర్గుణుల బురహరుల ♦ లోకైకనాథుల శ్రితా
 వను జంద్రార్థ కిరీటు నర్హ గతులక ♦ బ్రాహ్మచిన్ మానిలో
 క నును దీక్షుడు వాచి కెల్లరకు సా ♦ జ్ఞాతార్థుడయ్యెక గృపక.
3. ఆటుల సాక్షాత్కరించి రాఁప్యాద్రినిలయుఁ డభిలరక్షకుడగుట దయాంతరంగు
 డై శ్రవణమాత్రమున నె యా ♦ ప్లోదకరములైన మృదువచనంబుల ♦ ననియె నిటుల.
- , శివుడు బ్రహ్మాదుల గుశలప్రశ్నము జేయుట ♦ —
4. నేను మేగద మీకు మీఁచేయుపనుల కరయఁ గుశలంబెయగుఁగదా యభిల సాధు
 కార్యముల కెందు విఘ్నంబుగలుగదుగద సాగుచుండునె మీ సర్వశాసనములు.
5. ఎన్నడును మీర లెల్లరు ♦ నిటుల నొక్కపరిగ గమిగూడివచ్చియుం ♦ డ రిదియేమి
 కారణము మిమ్ముఁజూడ వి ♦ చారసహితమైన యాశ్చర్యమయ్యెడు ♦ నాత్మలోన.
6. దండితనై విక్రము లు ♦ దారగుణాధ్యులు మీరొకొక్క బ్ర
 హ్మాండమునైన నేలఁగల ♦ యట్టి సమర్థులు గారె మిమ్ము ను
 ద్దండతరాహవంబున ప ♦ దంపడి యోధ్యులట్టి శూరుఁ డొ
 క్కొండును గల్గునే వినుతిఁ ♦ గాంచిన ధీరులు గాఁ మీ రిలక.
7. శుచిత విగ్రహావళావళుల ♦ మోరిమిదాల్పరదేమి వాహన
 ప్రయమె వీడునంతటి దు ♦ రంతవిచార మదేలగలై సం
 కుచితిములై శరీరములు ♦ కుందును నూచఁజేయుచుండె నూ
 నుచుతిహార! మీయునికీ ♦ జూడఁగ డెందము సంవలించెడుక.
8. సునీరుహాక్ష యన్యులకు ♦ సన్నయొనర్చెదవేమి కాంచనో
 దరప్రతివాక్యమీయక వృ ♦ థా తిలపోసెదవేలయో పురం
 దు వెనుకంజ వేయఁదగునా? చతురుండవెకా వచింపుమాం
 గిదృఢిపీడ దేమిటికీ ♦ గిన్నరనాయక యట్లు నాకడక.
9. పితృపతిని నీవు నీకును ♦ భీతిగలదె రాక్షసుండవెకా విచా ♦ రంబదేల?
 పుణ్యపాశముల్ గైన్యభా ♦ వంబుఁదెల్పు జాతవేదసు తేజంబు ♦ చల్లఁబడియె.

క॥ మీ యడిగిన యెల్లవరము లే యనుమానంబులేక , యీయనె మీకి
ట్టియెడ విచారమేమిటి కే యుపకారంబు వలయు , నెఱిగింపుడికెక.

చ॥ వలసినయట్టి యథాముల , వారక కోరుట మీకు ధర్మమా
నెలమిని మీ మనోరథము , లెల్లను దీర్చుట నాకు ధర్మమా
నలఘు గుణాధ్యులార! హృద , యంబున సంశయమండనేల మీ
తలఁపులలోన నిల్చునుగదా , పెరవారలె మీరుచూడఁగెక.

మ॥ అని లోకైక శుభప్రదానతురుం , డా శంకరుం డాదరం
బున వీక్షించి కృపాతరంగిత మన , స్ఫూర్తిక వచింపంగ హే
చ్చిన సంతోషముతోడ నిరరులు స్వ , శ్రీస్థాఫనంబయ్యెగా
యని యుప్పొంగుచునుండిరట్టియెడఁ బద్మాక్షుండు దా నిట్లనుక.

— విష్ణుమూర్తి రాక్షసుల దుండగములగూర్చి యాశ్వరునితో జెప్పట —

ఉ॥ నీవె జగత్రయంబునకు , నేతవు నీవలనక జనించు లో
కావలి యెల్లధూతముల , యందున నొక్కగతిక జరింతువో
దేవభవద్గుణంబుల ను , తింపఁగ నేరికి నేర్పుగల్గు భ
క్తావన! నీయెటుంగనిది , యారయ యొక్కటిగల్గు నే యిలక.

తే॥ సాధురక్షయును న , సాధుశిక్షయు నీకు నిత్యవిధులు గావె , నీలకంఠ
మాకుఁ దోచినట్లుల , మనవి జేయుటకునై యిటకు వచ్చినార , మిపుడు మేమ.

చ॥ ఖలులు సురాపకారు లతి , గర్వితచిత్తులు దుష్టమార్గ సం
కల్పితులు మానిలోక కృత , కార్మివిఘాతకు లల్పబుద్ధుల
తులువలు దానవుల్ కడిమి , తో నినుఁగోర తపంబోనర్చి నీ
వలన వరంబులకగొని య , వారితులై చరియింతు రెప్పడుక.

మ॥ తత బాహాబలమత్తులై సతత మా , దైత్యాధముల్ తావో
న్నతకారుణ్య-వరప్రభావమున న , న్యాయక్రియామార్గసం
గతి మిష్టంది యసాధుసంచయము స , ఖ్యంబూని లోకత్రయా
స్థితి నాశంబొనరింపజూచెదరు దు , ఛింతాపరీతాత్ములై.

ఉ॥ క్రూరులు దుర్విచారు లతి , కుత్సితు లాదితిజాత్రుల్ దురా
చారపరాయణత్వమున , సాధ్వస మింతయులేక నిచ్చలున్
వారికిఁ దోచినట్లు సలు , పక గమకించుచునుండు గట్టి దు
ర్వారపరాక్రమోద్ధతుల , వారికి నోర్వవశంబె యేరికిక.

- క॥ సురలకుఁ బ్రాముఖ్య మొసంగరు శ్రుతుల కపాఢములను • గల్పించెద ర
ధ్వజముల భంగముఁ జేయుదు రరి గాపులనైన మెచ్చ • రసవరతంబుకా.
- తే॥ ఉక్కు మెరయంగ నొక్కొక్క • రక్కసుండు దాడివెడలినయపుడెల్లఁగోడు జెంది
వేల్పులడవులలోఁజేరి • వెతలఁగుడుచుచుండవలసినదేకదా • యుగ్రచెవుమా?
- చ॥ సురననితామతల్లుల వి • శుద్ధ చట్రతలఁ బల్కిచెచ్చి ము
ప్పరులయి శుక్రశిష్యు • లనుకంప దలంపక బాధనేయ నె
క్కరణి సహింపవచ్చుఁ బ్రతి • కారము నేనెడి నేర్పులేని ని
ర్జరులకు నాత్మరక్షణ మె • శక్యముగానియెడక గిరీశ్వరా!
- మ॥ అరిసంతానమకారణంబ నిజరా • జ్యశ్రీమహావైభవ
స్ఫురణం బెల్లనుగొల్గొట్టుకొని స • మ్రోదంబుతోనెల్లడక
జరియింపక బ్రతినేయనేరక మన • స్తాపంబునకా గానఁ ద్రి
మృరునాదిత్యుల కప్తమింకఁ దొలఁగింపక దారిలేదక్కటా.
- క॥ ఒక్కొక్క యుగమున రక్కసుఁ డొక్కొక్కఁడుఁడయించి త్వద్యుఁగోన్నతమహిమక
దెస్కువెతలఁగల్గించెడు నక్కట గతియేది సురల • కనఘాచెవుమా.
- తే॥ యజ్ఞ కార్యంబులం దమృతాంధసులకు హవ్య మొసఁగుదురనియెడి • నట్టికినుక
బలిమిమునివరులనుబట్టికలుషమనక కా టీయలఁబెట్టుచుండ్రు రంకకసుఖులులు.
- సీ॥ ప్రాణకంటకుడైన • వైరియొక్కఁడు తనం • తటినాఁడు బలమదోధ్ధతుఁడు గలుగ
నాహంము రుచింప • దాప్త జనంబుతో మెలఁగుటకును బుద్ధి • కలుగదెవుడు
నిద్రబట్టదు తరు • ణీమణుల్ భూతంబు లట్లగన్పట్టు దు • రాత్మవిధులు
క్లిష్టంబులైతోచు • గీతముల్ శ్రుతులకుఁ బరువంబులై యనా • దరముగాంచు
నఁగఁబరమనీచు • లైనరక్కసులట్టి వైభవంబుఁజెంది • వటలుచుండ
లోకపూజ్యులైన • నాకులనుగుఱించి యెట్లుబలుకవచ్చు • నిద్ధచరిత.
- సీ॥ ఏదియొయొకస్వల్ప • హేతువుగొని రాక్ష సాలిని సృష్టినే • యంగనేల
దమజాలు తక్కిన • జనులట్ల తమతమ కృత్యముల్ సలుపక • త్రిదశులందుఁ
గత్తిగట్టితపంబు • గావింపఁగావారి మెచ్చినీవువరంబు • లిచ్చుటేల?
నావరంబులకల్మి • నార్యులఁబ్రోవక యసురులు జగములు • నడచుటేల?
- ననుసుద్రొక్కి యడుగుఁ • గడిగికిన జలంబు నెనుకునారిఁబోలి • నిఖిలసురల
శుద్ధరించుటకు మ • హోగ్ర సంగ్రామంబుఁజేయుటేల? దుదకుఁ జిత్తపారి!
- తే॥ ఇట్టి సందిగ్ధమయమం • దేదియేని యొక యుపాయంబుఁ జేసి వైత్య • కుల మింక
నున్నతస్థితి జెందక • యుండునటుల దారిజూపఁగదయ్య పు • రారిమాకు.

తే॥ జ్ఞాతివిద్యేష మందందుఁ ♦ గలదుగాని యిట్టి విపరీతమున్ గంటి ♦ మే ధర్మ
నీవు కరుణింపకుండుదు ♦ వేని యింక నిలువ నీడయులేకుండు ♦ నిజఁగులకు.

చ॥ అనవుడు రాజమాలి హృద ♦ యంబు కరంబు దయాఁసాద్రక్ష మై
తనక్రితవత్సలత్వమును ♦ దద్దయుఁ గల్గెడి రోమహర్షణం
బనియెడి కైతవంబు మెయి ♦ నల్లనఁజూపఁగఁ బద్మపుత్ర లో
చనుఁగని పల్కు నివ్విధిని ♦ జాలిదలంచి ప్రకాంతభావుడై.

ఉ॥ నిక్కువమేవచించితిని ♦ నీరజలోచననావరంబునన్
రక్కసులుక్కుమిటి సుగ ♦ రాజ్యము నాశనముంబొనర్చి తా
రక్కడఁగన్ననాచెయ్యి ♦ యెల్లజగంబుల బాధనేయుటల్
మిక్కిలిజాలిఁగూర్చెడు సు ♦ మీహృదయంబున నాకు నిచ్చుటన్.

చ॥ స్థిరమగుభక్తిరక్కసులు ♦ నేయుతపంబును మెచ్చివారికిన్
వరమిడకుండుటెట్లు గుణ ♦ వంతులుగాక యధర్మమౌగన్ సం
చనులయి క్రూరకార్యముల ♦ సల్పఁగవారి వధింపకుండుటె
ట్లయఁగఁ చెందుపద్ధతుల ♦ యందును సంశయమే పాసంగెడున్.

వ॥ భీకరారణ్యంబులఁ బవనఁజూఁబుల భక్షించి కఠినతపంబుఁగావించు దైత్యులకిష్ట
ధర్మం బొసంగకుండుటచితంబుగాదు. మఱియు వారి దురాచారంబులకుఁ గినిసి
వధియించుటయు శ్రమంబయగు, రోగహేతువులగు మిథ్యాహారివిహారంబులఁ
గావించి పిమ్మట నౌనధంబు నేవిఁచుటకన్న తోలుదొల్ల జాగరూకతఁబూనుట
ధర్మంబయండ్రు గావున.

— • శివుడు సురిల నొందార్చుట. —

తే॥ సురిలసాధించుటకునై యి ♦ సురులుసల్పు తపముభంగంబుఁజేసి దైత్యులముఁకు
హీనదశగూర్పఁగల్గిన ♦ వాని నొక్కఘనుని సృష్టితు దేవతా ♦ కార్యమునకు.

చ॥ అరికృత నిష్ఠుగావమతి ♦ యాత్మఁబెసంగొని శుక్రమా శమీ
తరువును వహ్నియట్లు భసి ♦ తంబొనరింపఁగ నిల్వ నీడలే
కరపడి చీనులై తిరుగు ♦ నట్టి యమర్తుల బ్రోచుకడటె నా
కరయఁగఁ గర్జి మొండు కల ♦ దా వివరింప నొకింతయేనియున్.

చ॥ మనసునఁ గుందుమానుఁడవ ♦ మానము వీడుండు శాంతభావమున్
గనుండు జగంబు సౌఖ్యమును ♦ గాంచెనటంచును నిశ్చయింపుఁ డా
దనుజుల వఁగడఁబిక వృ ♦ థాయగునంచుఁ దలంపుఁడల్లదే
కనుండు మదఁశ సంభవుని ♦ గామ్యఫలప్రదు నిధితేజునిన్.

తే॥ ఆనుచు మృదువాకృతములఁ బల్కి- • యంధకారి యాదరముమీఱినెల్ల బృం •
 [దారకులకు
 వేలుపుండ్రోవ వంకను • వ్రేలు బెట్టి జూపుటయు వారలెంతయుఁ • చోద్యమంద.

— • గజాననా విద్యావము • —

మ॥ అతిలోకంబయి దుస్సహంబగుచుఁ గ • ల్పాంతాగ్ని మాలాసము

దృతి దిక్పక్షమునెల్ల గప్పి పురజి • త్సాలనలజ్వాలనా
 వితతంబై ప్రచలిష్టుభానుకరదీ • ప్తికమించి పశ్యజ్జనా
 దృశ్యమై యొక్కనుహస్సు వెల్వడియె ని • ధూతాంధకారంబునై

తే॥ ఆవిధినదృష్టపూర్వమై • యతులిత ప్రభావిరాజితమైన ది • ప్యమగు లేజ
 మునుగనుంగొని నిజకార • ముఖ్యులెల్ల భ్రాంతులగుచుచేస • త్వమునఁబరగి.

తే॥ అటులనొకముహూర్తకా • మగునంతవఱకు విభ్రాంతచిత్తులై యు • సంభరంబ
 శివునికరుణఁదెలిసి • చేతులజోడించి వినతులగుచుఁ బలికి • రనఘుతోడ.

మ॥ ఇదియనినిశ్చయించి వచి • యింపఁగఁ బోలదువంత లేజనక
 బొడలెడు దృష్టిలోపమును • బొందఁగఁజేసి వెలుంగునాదియుక
 దుదియును లేక యల్లదియె • తోచెడు నాకసమండదెదియో
 విదితముఁ జేయ వేనిభిల • వేద్యశుభాకర భక్తవత్సలా!

క॥ అనివేడినదరహాసం బొనరించుచు మెల్లమెల్ల • సురీధరరా
 ట్టనయాధిపుఁ డయ్యమరులఁ గనుగొని వచియించు నధిక • కరుణాన్వితుండై.

మ॥ అది బ్రహ్మాండము నిండివెల్లెడి మదీ • యాంశం బనిర్వాచ్యమై
 చదలక దారకవోలె నాయెడనె నై • శ్చల్యంబుతో నుండు నె
 య్యది యిష్టార్థకదమంచు సమ్మనులు ని • వ్యాకజంబునా భక్తితో
 మది సేవించి కృతార్థులౌదురది సు • య్మా భ్రాంతి మీ కేటికిక.

తే॥ ఏకొంటితదీర • నిట కేగుడెంచితి రా కొంటిత దీర్ప • నదియ చతుర
 వటుల మరలఁ జూడుఁ • డమ్మహాలేజ మేపగిది గాంచనగునొ • భ్రాంతివిడిచి.

తే॥ దీనవత్సలుండు • దేవదేవుండు మహాదేవుఁ డటుల విమల • భావుడగుచు
 వైరి గర్వహరణ • వాంఛ నేతెంచిన యమరులకు వచించు • నట్టి తఱిని.

మ॥ కరపహాహతంబు లయి • డ్మాధర సంచయముల్ వెసక దృఢాం
 కురములు వోలె బెండువడి • కొట్టుకొనక జెలరేగి మత్తబం
 భరములు గండభాగమున • వ్రాలుచు యుక్తతీజేయగా మహా
 వరమునఁ బాపజండములు • దద్దయు వ్రేలుచునుండ నత్తటిక.

తే॥ ఆదిమధ్యాంతంహీతుఁడై • యలరువాఁడు శ్రుతిశ్శిఖరగోచరుండగు • శుభ్రచరితఁ
డొక్కపురుషోత్తముండు మహాజ్యోతింగుఁ డగుచుఁ గన్పట్టె నేలుపులబడగ.

తే॥ ఎలుకగుగుఱుంబునెక్కెడి • బలిమికాని నిఖిలలోకముల్ పాలించు • నేర్పుకాని
వక్రహస్తంబునాని న • వక్రవిక్రమునిగనుంగొని కరముల • మోడ్చి సురలు.

— • దేవతలు గజాననుని నుతించుట • —

ఉ॥ ఈజనియిఁచులోకముల • కెవ్వఁడుకతక యెవాని పాదపం
కేజములాశ్రయించి కృత • కృత్యులరయ్యెద రెల్లమానులున్
గాజితశూలపాణియును • గాజకళాధరునిన్ను నిచ్చులున్
బూజయొవర్తుమో సకల • పుజితమమ్ము గృపక గనక గదే.

క॥ కరిగాజవరదతావక కరుణావహంబు గురియు • కతమున నచరా
చరలోకప్రాతంబులు పరిత్యజిం గాంచిమించు • బహువిధగతులక.

ప॥ అని యనేక విధంబుల భయభక్తి యుత్తులై నిమతించు నిలిపప్రకరంబుఁ గాంచి
గణేశ్వరుం డిట్లనియె.

చ॥ శ్రీతజనవత్సలుండు శశి • శేఖరుఁ డీతఁడె మీకు నానునక
గతియగు నిమ్మచోత్ముఁడై జ • గంబులకెల్లను గతకస్పష్టియొక
స్థితియు లయంబు నీ ఘనుఁడై • నేయుఁ జనుదెక శలోకముల్ మహా
న్నతి నభివృద్ధిఁ గాంచెడు న • నారత మీజగదీశు సత్కృపక.

చ॥ ఒక జలధిక బ్రతిక్షణ మొ • కొక్కవిధంబునఁ గ్రొత్తక్రొత్త వీ
చిక లుదయించి వెంటనే న • శించెడుమాడ్కి సమస్త లోక నా
యకుండగు వ్యాఘ్రు చ్చగధరు • నందుఁ జరాచర లోకజాలముల్
సకలములున్ జనించి యుప • సంహృతి నొందెడు నెల్లకాలముక.

ఉ॥ ఆరయ నే మహాశ్ముని ద • యారస మించుక గల్గకున్న సు
సారపయోధి మగ్నులయి • సంశితముక దరి గానలేక దు
ర్వార విపత్సరంపరిల • పాలయి యెల్లరు గుండుచుండు రా
ధీరునిచెంతఁజేరి పరి • తృప్తిని గాంచె యస్మదాదులుక.

క॥ ఆరీతి వినయమున బృందాగక తతితోడఁబల్కి • దర్పక దమనక
గూరిచి మెల్లన నిట్లు గారుణ్యపయోధియైన • కరిముఖుఁ డంతక.

—♦ గజాననుఁ డీశ్వరుని స్తుతించుట —

౧॥ దేవా నీకెఱుంగరాని దొక డెం , దేగలు నేయెప్పుడు
భావింపంగ సమస్త జీవులకు నీ , ప్రావేగదా మోక్ష ల
క్ష్మీవల్లభ్యముఁ గూర్చునేర్చును జగ , స్వేచ్ఛియంబు సంధించు నీ
సేవాసక్తిఁ జరించు మాదృశులకుఁ , నేమంబు చేకూరదే.

౨॥ ఆప్తైశ్వర్య సమేతుడై నిరత ని , త్యాగంబు సంతాపముడై

శిష్టసుగ్రహ దుష్టనిగ్రహములకా , జేయంగలాడై జగ
తృప్తిసీత్యవసాన నేతయయి తా , నేయెల్లడక వెల్గును
తృప్తుండైన మహానుభావుడవు నీ , వేకాద దీనావనా!

౩॥ నీయాజ్ఞను చరుండగు నీ యల్పుని సృష్టిసేయ , నేమిటికి జగ
న్నాయక మురరిపు సాయక నాయెడఁ గరుణారసంబు , నక దెల్పఁగదే.

౪॥ ఆనఘా యియ్యెడ నాకు జేయదగు కా , ర్యం బెద్దియే గుప్త దై
త్యుని మత్తీవ్ర పరాక్రమానలమునం , దుక బూది గావించి లో
కనికాయంబునకుఁ ముఖంబు గలుగం , గాఁజేయ నీయాజ్ఞయా
ననుచుక బల్కిన విఘ్న నాథునకు , జంద్రాధావతంతుండనుక.

—♦ శివుఁడు గజాననునకు గజాధిపత్యంబొసంగుట —

౧॥ నిజము నీపల్కులు , నిమకలంబులు చరా చరలోకముల సృష్టి , సలుపువాడ
నేవయైనను మన , ఇంద్రియంబు ప్రధానమై తక్కుఁగల యింద్రి , యములతోడ
నయ్యయికార్యంబు , లాచరింపఁగఁజేయు పగిది నింద్రాది , దిక్పాలవరుల
సృజించి లోకసం , స్థితిఁ గూర్చుచుందును గావున దేవతా , కార్యకరణ

చతురదవటంచు నిన్ను నీ , సమయమందు సృష్టిసేయంగవలసె ని , నికద్ర లేజ
జేడు మొదలగ నీయందు , నిలిచియుండు సాధుకృత్యంబులెల్లను , సంతతంబు.

౨॥ ఖిలులగు దుష్టదానవులు , గర్వము పెంపున నెల్ల వేల్పులకా
దలఁపడి బాధసేయుదురు , తాపసులక వధియించుచుందురా
పలవలు గీటడంచినను , బల్మరుబల్టుచునుండు వారిదొ
బలము తపఃప్రభావమున , బ్రాప్తమగుక నిరతంబు వింటివే.

౩॥ వారుసేయుతపము , వారింపగానెంత వారికైనఁగాని , వశముగాదు
తత్తపఃఫలమున , ధర్మ బాహ్యులరయి సంచరించుచుండు , సకలదిశల.

చ॥ పలుమరువారొనర్చెడి త * పంబును విఘ్నము సేయునట్టి కా
శల మదినీకె కల్గెడిని * సర్వసమర్థుడవీవు దేవతా
వలికి నవిష్టముక సలుపు * వాడెవడేనియు వాని యత్నముక
గలుప మొనర్చుచుండుము జ * గద్దితముం బొనరించు వేడుకక.

చ॥ స్వమతము దూరి యన్యమత * సంగతి వంశపరంపరాగతో
త్తమమగు ధర్మముక విడి య * ధర్మపథంబునఁ గాలుబెట్టి య
క్రమమునకుక భయంపడక * కంటకులై చరియించుచుండు పా
పమతులొనర్చు కార్యముల * భంగము సేయుము లోకస్థితికె.

క॥ ననుఁగాని హరిని గానీ వనజభవునిగాని విమల * భావముతోడక
వినుతించు వారొనర్చెడు పనులను భంగంబుసేయ * వలదించుకయుక.

చ॥ తొలుత నవిఘ్నమస్తనుచు * దోసిలి నొగ్గి నినుక భజించు వా
రలకు శుభంబుగూర్చెడి వ * రంబు లొసంగుమ యెవ్వడేనినిక
గొలువక సల్పుయత్నమున * కుక బలుమారు గొఱంత గూర్చుమో
యలఘుచరిత్ర మాకదియె * హృషీకము గూర్చెడి కార్యమా నిలక.

తే॥ పాయలును నేల తేండ్లును * వైశ్యకులము వారు శూద్రులు తక్కిన * వారెట్టి
కార్య మొనరింపబూనినఁ * గానినిన్ను తొలుత పూజించుచుందురు * పలువిధముల.

తే॥ దేవతానిందకులగు నా * స్తికులు నిన్ను బూజసేయని కతన నెఱిగింపదును విఘ్న
బాధితులరయి నరకసం * ప్రాప్తి జేసి వెతలగుడుచుచునుందురు * వివిధగతుల.

ఉ॥ ఈసచరాచరంబయిన * యెల్లజగంబున కీవ కతకవై
వాసవముఖ్యులైన సుర * వర్గములెల్ల నినుక భజింపగా
భాసుర వైభవోన్నతుల * భక్తజనామగళాభివై యనా
యాసమునక మెఱంగుము గ * జాధిపతిత్వము నీ కొసంగితిక.

తే॥ విఘ్నములకు నీవ * విభుడవైన కతన విఘ్న నాధుడవన * వినుతిగనుము
ప్రమధగణము నీకు * భటులొదు రటుగాన గణపతియన జగతి * గణుతిగనుము.

తే॥ కుడుములుండ్రములును * గొబ్బరిపండ్లును పాలుపంచదార * పానకముల
నొసఁగి నీకుఁ దృప్తి * నొనఁగూర్చెదరు నేడు మొదలు సకల జనులు మోదముల.

క॥ ఇమ్మాడ్కిని గణనాధున కిమ్మాగ జేయదగు కార్య * మెఱిగించి ప్రమా
దమున నాతని కిట్లను గ్రమ్మర నుడురాజమారి * కరుణదలిర్పక.

—, సంధ్యాకాల వర్ణనము .—

- చ॥ కనుమదె యుష్ణభాను దొడి ♦ కంబునఁ జక్రచయంబు నేలి చ
య్యన నపరాచలంబు శిఖ ♦ రాగ్రము డిగ్గి క్రమక్రమంబుగా
వసనిధి దానమాడి భగ ♦ వంతుని నన్ను భజించు వాంఛమై
జనియెడు బద్ధిని తరుణి ♦ సంగమదోష నివారణార్థమై.
- చ॥ ఆపరిమితానురాగ భరి ♦ తాంగుడు పంకజ బాంధవుండు దా
నపరదిశాంగ నా పరిణ ♦ యం బొసరించెడు వేళఁ దద్వివా
హపద మలంకరించెడు ము ♦ దా ప్తిని కాలవిభండుపట్టుర
క్తపటులూ యనక వెలుగు ♦ గాంచితె యాదెస సాంధ్య రాగముల్.
- చ॥ బారులు గట్టి పక్షులు న ♦ భస్మలి నెల్లెడ నిండి గూండకై
పారెడు నుష్ణభానుకర ♦ పంక్తి ప్రకాంతమునై వెలుంగు నీ
హరికరుండు మెల్లన బ ♦ యల్పద జూచుచున్నవాడు సాం
ధ్యారణ రాగసంతతి ప ♦ రాశలజెందుచు గాంచనయ్యెడిక.
- మ॥ పరమామోదమునక మహాఘోషులు సుప ♦ ర్వ శ్రేణియుక్ యక్ష కి
న్నర విద్యాధర సాధ్యకింపురుషగం ♦ ధర్వాదులుక భక్తి మ.
చ్చరణాబ్జంబుల స్వాంతమందునిచి ♦ సంధ్యాకాల మత్తాండవం
బుయకగోరుచున్నవారదె గజా ♦ స్వా కంటివే యియ్యెడక.
- తే॥ పనుసాధ్యయైన ♦ పర్వతకన్యయుఁ దక్కుఁగల యచుర్వ్య ♦ దారులును న
నిద్యచిత్తలగుచు ♦ నెమ్మి మైమత్తాండ వంబుగాంచ వేడ్క ♦ పడుదురిపుడు.
- చ॥ ఆని పలికి యప్పుడు.
- చ॥ ఆరుణకగాంగుభీకిసల ♦ యంబుల సంగతి నెట్టివారి బం
ధుర తరపద్మరాగ రుచి ♦ నూతనశోభ వహించి మించి సు
స్వరజనకంబులై మృదుల ♦ పద్ధతి తంత్రులు మ్రోగుచుండ నం
బురుహజారాణివల్లకిని ♦ బూనిముదంబున మీటుచుండగక.

—, పరమేశుండు తాండవంబుజేయుట .—

- చ॥ భక్తిరసావేశ ♦ పరవశుండైగోత్రభేది పిల్లనగ్రోవి ♦ నూదుచుండ
సేమిదిచేతుల ♦ నెసక మెసగ బ్రహ్మ లయతప్పకుండ తా ♦ శంబువేయ

తనపికనాణిత్యం • మును జెల్పునోవాఁగ నభినాక్షుడేని గా • సంబుజేయ
లలితస్వరంబు చి • క్కులమారుమ్రోయ నైకుంతుండు మాదకంగి • కుండుగాగ
నిఖిలగాంధర్వ విద్యాప్ర • జేతలెల్ల భ్రాంతచిత్తులై చేతన • త్వముదొలంగ
గతిన శిలలును నల్లన • గరగిపోవ బురహరుడు తాండవమొనర్చి • హరువుమీర.

ఉ॥ నావిని నెమిశీయులు మ • సంబువ హవకామెసంగ భక్తిసం
భావనజేసి నూతముని • వర్షునిగన్గొని పల్కిరిట్టులొ
పావనరూపనీకతన • పాపనివారకమై సమస్తలొ
కావననైన యాకరివ • రాస్యుని పుట్టువు వింటిమెంతయుక.

క॥ సర్వ సుపద్యుల నడుచు న ఖర్వపరాక్రముఁడు కాల • కంతుఁడు సురరా
జ్గద్వాపహరుండగు నాశర్యుడు తాండవము నేల • సలిపెనొ చెపుమా.

చ॥ అనవుడు వ్యాసశిష్యుడవు • నా సుకృత ప్రదనూ చరిత్రమే
విసఁగ దలంచినారలు వి • నేకము గలుటకుక బ్రయోజనం
బసఘుల సత్కథావఘుల • నారయుటేకద నాయెఱింగినం
త నిక వచింతు శంభుకృత • తాండవ కారణముక ముదంబుక.

— దారుకాసుర చరిత్రము —

క॥ తొల్లి యొకప్పుడు దానవవల్లభుడగు దారుకుడను • వాఁడనిమిష గా
ట్టలజాలను సాధింపఁగ నుల్లమునందువ దలంచె • నుగ్రుండగుచుక.

మ॥ దనుజాచార్యుడు భాగకవుం దనురసం తానంబు శ్రేయంబుగో
రినవాడొటను దారుకాసు రునకుక • నృత్యంబయోపాసనం
బువక్త మంత్రమొసంగ నాతడు తపం • బుక జేసె పెక్కిండ్లు శం
భుని భక్తావనతత్పరుక గుఱిచి స • మ్రోదంబు వీరింపక.

క॥ ఆకరణితపముజేసి నిరాకులచిత్తుడగు దారు • కాసురుడంతక
గైకొనియె శివునివలన ననేకములగు వరములను న • హీనప్రాధిక.

వ॥ ఆవరంబు లెవ్వయన.

తే॥ పూన్కిదానెన్ని వత్సరం • బులదపంబొనర్చె నిన్నియుంబుల • సంతవిభవ
సహితుడై యెల్లజగముల • కాననంబుఁ జేయగల మహిమంబున • జెలగునట్లు.

తే॥ పుగుషమాక్రందెవండేని • పోరనిలిచి గెలువఁగలవాఁడు మూఁడుజే • శలమ
కుండునట్టులఁ దనకు నా • ఖండలాది సురలు నేవకులగునట్లు • వరము గొనియె.

వ॥ అట్లు వరములఁ బడసి.

—♦ దారుకుడు లోకంబుల బాధించుట ♦—

ఉ॥ దారుణకర్ముడై వరమ • దంబుల న్యాయముదప్పి దుష్టసం
చారుడు దారుకాసురుడు • సర్వచరాచర లోకజాలమం
దేకినైవ భీతిలక • యెంతయు తానె జగామగండునై
కారుణికుండు గాకయె జగంబుల • నెల్ల గలంచు నెమ్మెయిన్.

సీ॥ తొలుత దూరుపుటేని • తో జగడమెనర్చి యతని సర్వస్వంబు • నపహరించె
నామీదగడిమిమై • సగ్ని దేవుని గెల్చి యతని తేజంబు జ • ల్లాగ్నివైచె
సిమ్మట దండెత్తి • పితృపతితోబోరి యతనిదండము ద్రుంచి • యడచివైచె
తదనంతరంబ యెం • తయుఁబూన్కి పోరాడి పట్టిమేళుని బట్టి • భంగపెట్టె
వాయుదేవునకు పరాధ • వంబుగూర్చె గిన్నరాధిపుని జయించె • బన్నగావ
తంసు నిజకంచె లోకముల్ • తల్లడిల్ల దారుకాసురనాథుండు • కూరుడగుచు.

తే॥ దనుజపలజాండటంచును • దయదలంచి విడక నైఋతికిఁగూడ • వెతలుగూర్చె
దారుకుడు దుష్టమాగక సం • చారు లిలను స్వకులగౌరవమైనను • సలుపకుడ.

ఉ॥ ఆకుడవక్రవిక్రమ ని • రంకుశుడై మితిమీటి నిజకర
వ్రాతమునందెగాక ముని • వగకమునందును జాలిమాలి సం
గాతులు చెప్పినట్ల యొడి • కంబున ద్రిమృరు నెల్లభూతముల్
భీతిని నిల్వనీడయును • లేక విపద్దశ నొంది కుండగక.

చ॥ అనిమషవాహినీతటరు • హామ్రుతరు ప్రకరంబు నీడలం
దున నిరతంబు సంధ్యల గు • తూహలమొప్పుగ మేనకాది కా
మినులను గూడి త్రిమృతడు • మేటిమగండగు వాసపుండు కా
ననుల జేరె నయ్యెనుర • నాధుని బానికి దాశకింతయున్.

క॥ పతిశుక్రూషాపరలై సతతము గుచరితలైన • సాధ్వీమణులక
నుతిపాత్రలఁ జెఱచెట్టి యగతికలగావించు లోక • కంఠకుడగుచున్.

సీ॥ ఇనుమంతగానియు • నిందిరతోబల్కు మనసొప్పుదయ్యెను • మాధవునకు
తలనాకిట నెయున్న • తరుణి నంకముజేర్ప స్త్రైస్వంబు గలుగదా • ధాతకింత
సురలోకమునునీడి • పరుగెత్తునపుడైన శచిని జీరఁడు బల • కాసనుండు
రంభపిచ్చివగాని • రాడయ్యె నుద్యాన వనికె గుజేగనం • దనుడు భీతి

యకట పదునాల్గు భుననంబు • లైనగాని లీలఁబాలింపగలవార • లే తలంప
వట్టి హీనదశను గాంచ • నన్యులగతి యేమని వచింపవలయునో • యింకమీద.

- సీ॥ చింతామణీభద్రః • సింహాసనంబును చెనటిరక్కను లధి • ప్రింపవలసె
కామధేవు కల్ప • కంబును నీశ్వయు వారు లేమిని తపిం • పంగవలసె
భాగీరథియసుర • పాదఘట్టనలచేఁ బంకసంకలితయై • యింకవలసె
నైరావతము దుష్టు • లగు వైరులను మోయు భారంబునకవంత • బడఁగవలసె
పావనములగు వేదముల్ • పాడునూళ్ళ బడికృశింపంగవలసె ని • భాగ్యయగు
ధర్మదేవతయొక్క పా • దంబుతోనె నడువవలసెను మెల్లగ • నిడుమలబడి.
తే॥ మానులాశ్రమముల వీడి • కాననముల దొంగలవిభాన ప్రాద్దు పు • చ్చంగవలసె
యజ్ఞములు నిత్యకృత్యంబు • లంతరించె దారుకాసురు దుష్ట సం • చారమునను.
సీ॥ అరుణోదయంబున • కన్న ముందుగ లేచి తెమ్మెరముంగిళ్ళ • జిమ్మవలయు
నామీదబిచ్చిమా • కాధీశ్వరుండు గొజ్జగి నీటఁ గలయంపి • జల్లవలయు
బిడపనీకాసుండు • పడపడి ముత్యాల రంగవల్లులను దీ • ర్పంగవలయు
నంతటఁ జతురాస్యుఁ • డరుదెంచితిథివార వజ్రయోగముల జె • స్పంగవలయు
వేళమించుకుండు • విధమునదహనుండు వంటకంబులెల్ల • వండవలయు
గూలివారలట్లు • వేలుపులెల్లరు నుడిగములనుజేయు • చుండవలయు.
చ॥ దనుజులుబుట్టరే సురల • దార్కొనరే జగముల్ గలంచరే
వనజదళాక్షుడో హరుడో • వారక వారల సంహరించి నే
ర్పునఁ బదునాల్గు లోకములఁ • బ్రోవరె యేయుగమతిదు చండకా
సనుడగు నిట్టి రక్కసుని • చయ్యులగంటిమె యింతయేనియుక
క॥ శ్రూరుండగు నయ్యసురుని దారుణ బాధల కొకింత • దాళక వేల్పుల్
సారవిసేనులగుచు నాంగీరసునిక జేరబోయి • కీర్తింఁచి రిటుల్.

—• దారుకుని బాధలకోర్వక వేల్పులు బృహస్పతిని జేరుట. —

- చ॥ గురుడవు మా శుభంబులను • గోరిచరించెడు వాడవీవు నీ
కరుణనె మాకుగల్గు కడ • గండ్లను దాటి సుఖించుచుండుమో
పరమపవిత్ర యియ్యెడల • భాగవతశిష్యు లొనర్చునట్టి దు
ర్భరఘగు కష్టసంచయము • బాయు నుపాయ మెఱుంగఁదెల్పవే.
మ॥ అనఘా యిట్టి మహావిపద్దశకులఁ • నై యేప్రతీకారమే
నొనరింపంగల శక్తిలేక గతియే • దోరక్షుకుం డెవ్వడో
యనుచుక జింతలమున్ది యిట్లయిన మూకై నీమనఃకాశలం
బున కహంకారిగు మార్గముక దెలిసి మమ్ముక బ్రోవుమాయీపయిక.

క॥ అని దీనాలాపంబుల మనసు గరఁగునట్లుగా న • మర్త్యులు ప్రాథిం
చిన గని యమరాచార్యుం డను నయమొప్పుగ వచించు • నావిక్యూలకుఁ.

క॥ క్రూరుఁడు దారుకా సురుఁ డ • కుంతిత విక్రముఁడౌట నానితోఁ
బోరిరణంబునఁ జయము • బొందగ నేరుపు బాలకుండు నే
వారికి నైనగాని భగ • వంతు డౌసంగిన యట్టిశ క్తిచే
సాదెను మీలుచుండు నలఁసత్వము జెందక యొందు నేనియుఁ.

తే॥ అతఁడు మీకు గూర్పు • నట్టిబాధలనెల్లఁ జూచుచుంటి మిమ్ము • గాచుతెఱపు
గలుగదయ్యె నిప్పు • డలిగి యాతని మన మేమి నేయనేతుఁ • మిట్టిదశకు.

క॥ పౌరుషమెట్లు లక్కఱకు • వచ్చును దైవబలంబుచెంత దు
ర్వార తపఃప్రభావమున • రాక్షసనాథుఁ డఖండ విక్రమో
దారతమిన్న ముట్టెడు ప • దంపడి యాతని దుష్టమార్గ సం
చారమే నాని నాశనము • సల్పెడుగాక యొకండు నేర్పునే.

క॥ ప్రస్తుత దానవబాధా త్రస్తులమైయున్న మనకుఁద్రాత శివుండా
యస్తోక గుణాస్పదు కృపశ స్తంబగు నింకనేల • సందియ మెదల౯.

తే॥ స్వచ్ఛతురుడైన • చతురాస్యుని బురస్కరించుకొనియు నిపుడె • మృత్యుమారుని
కడకుఁబోయి యిట్టి • కడగండల్ దొలగించు మనుచు వేదవలయు • నధికభక్తి.

— • బ్రహ్మ నేవుఁ డమరుల శివుని కడకుఁ గొనిపోవుట • —

క॥ అని వచియించి దేవగురుఁ • డంబుజసంభవుఁ జేరి యంతయుఁ
వినిచిన శాందాపతియు • వేగమవేల్పుల నెల్ల వెంట దో
డ్కొని చనియొక్క సమస్త సుర • లోటి కిరీట విరాజ మాన ర
త్ననినయరంజితాంఘ్రియగు • దర్పక వైరిని గాంచవాదటఁ.

క॥ ఆవిధంబునఁ జతు • రాస్యుఁడు త్రిపురారిఁ జేరి యంతకుమున్ను చెనటియైన
దారుకాసురువధా • భక్తంబుగా వచ్చిన నీరజాక్షునితోడ • గారవమున
మాటాడుచున్న యు • మానాయకునిగాంచి భక్తి నయంబులు • బాదుకొనగ
దండప్రణామముల్ • దగనొసర్చి నతాంగులై తనవెస్కె ను • న్నట్టి సురిలఁ

గలత వడకుండుడనియొర • గంటిచూపు సన్నచే దెల్పుచును శైల • చావుఁడెట్లు
బాసలి నొసంగునొయని • యుడరుచుండ నజాని గల్గొని • పద్మాక్షుఁడనియొ నిట్లు.

క॥ మీ వైఖరి గాంచిన దనుజావిరూపార్తి దలగు • నట్టి సరణిక్త
వేదబ్ధియుందురనుచుఁ భావంబున దోచు నిపుడు • వారని యూహఁ.

ఉ॥ ఏనును దేవకార్యమున , కే యరుడెంచితి లోకరక్షకుం
డైన శశాంకమాలి చర , జాబ్బములక భజించువారి కెం
డేని యసాధ్యముం గలుగు , నేత్రిత భక్తచయంబు బ్రోవలే
డా నిగమాంత నేవృద్ధగు , సంధకగ్వ నిహంత చూడగలక.

ప॥ అని వచించునెడ సమస్తలోక సంత్రాణపరాయణుండగు త్రిశూలపాణి దుష్ట
దానవ సుహృంబు నేయువాడై సుధాధు నీ శీకరంబులట్ల నాహ్లాదకరంబులై
పల్కుల నిట్లనియె.

—* శివుడు దారుకాసుర సంహారంబునకై పార్వతిని నియోగించుట *

చ॥ అలఘు తపః ప్రభావమున , నాదనుజాగముఁ డెల్లలోకముల
కలతనడంగఁజేయుచును , కంటకుడై తనతోడ నెవ్వడుక
గలన జయింపలేడనుచు , గర్వము పెంపున సంచరించు నా
పలవను సంహరించుట కు , పాయము గూర్చెద మీకు నివ్వడుక.

నే॥ పురుషమాత్రుం డెవండేని , పోరనిలచి తనను గెలువంగ నేరన , ట్టనవరంబు
గైకొనినవాడగుట నిత , కాల మిట్లుపేక్ష నేయంగ వలసెను , విధియు లేక.

ఉ॥ ఏను సమస్తలోకముల , నేగతి సత్కృప గాచుచుందునో
యీ సగజపుత్రి యటు , లే కృపగాచుచునుండు గావునక
దానవభాగ కోర్వక వె , తకబడు వేల్పుల బ్రోచు కార్యమం
చి ననినాక్షి సాయమగు , నేని జయంబగుగాదె యెల్లెడక.

క॥ పురుషేతర సాధ్యుడు నిర్జరవైరి నెదిర్చి విపుల , రణమున నిజయ
స్ఫురణ వహించుట యీ యీశ్వరికిక దగుగాక , మనకు సాధ్యంబగునే.

ప॥ అని పలికి కార్యాయనిక గాంచి యిట్లనియె.

మ॥ తరుణీ! యీ సచరాచరంబయిన భూతశ్రేణి యెల్లక భవ
త్కరుణాలేశముచేత నేగద సను , స్త్రశ్శేయముం గాంచి భా
సురమై వర్జిలుచుండు నిచ్చలును నీ , స్తోత్రంబే చేయుకగదా
నిరతిక కాస్త్రములుక శ్రుతుల్ స్మృతులు సం , దెహంబు బోకార్యచుక.

క॥ నీయునుకంపకు బాత్రులరై యున్న యచు ర్జ్యకోటి , ననయంబిట్లుల
న్యాయముగ బాధనేనెడు నా యసుర నుపేక్షజేయు , టహాంబగునే.

చ॥ అరయగృహపయోధియగు , నద్రిపు కూరిమిపట్టివీవు నీ
చరణము లాశ్రయించి నన్న , శంకునకేనియు మోక్షలక్ష్మీయుక

గరము వశంబగుక గద జంగంబుల బ్రోవగలట్టిప్రోడ యీ
కరివదనుండు నీ నుతుండు • కామిని నన్ను నెలుంగుదే కదా.

క॥ కావున స్వవిధంబుల నేవారికి గలఁజ్జి • యీ శత్రుముసం
భావింపఁగలదు నీయొడ దేవదేవతల కీవె • దిక్కగుమింకా.

క॥ తనయులయొక్క దండెడికి గల్గిన వాత్సల్యమునకన్న • గీర్తంపంగా
జనకి గల వాత్సల్యమె ఘనమని చెప్పదురుగాదె • కరుణాహృదయుల్.

చ॥ ఆని వచియించిన విని • గాత్మజమెల్లన నాస్య పంకజం
బునఁ జీటునవ్వు వెన్నెలలు • మూగి మెలుంగును గొల్పఁబెల్కునొ
యనఘ సమస్తలోకముల • యందును నీకు నసాధ్యమైన దెం
దును గలుగంగ నేర్పు నె య • మానము తొగద త్వత్ప్రభావముల్.

క॥ నాయొడ నీకుగల్గు కరు •ణా వచియించెదుగాని యొక్క దు
స్కాయుని దానవాధముని • గర్వముడంపగ నేరకుండు నే
న్యాపయభద్రపవర్తనుల • లైన యమర్త్యుల శక్తి చాలకు
న్నే యసమానులైన దను • జేతులఁ దొల్లి విధింపనే వెనక.

తే॥ ఆయిన నాశ్రేయముంగోరి • యమరవధకు నన్నె నియమించితిరిగాన • పన్నగేంద్ర
భూపనీయాసతిని శిర • మున ధరించి దేవతాకార్యమునకు య • త్నింతునిపుడ.

క॥ ఆరీతిక వినియప్రధానముగ నా • ర్యాదేవి పల్కంగ నా
నీరేశాసన ముఖ్యదేవగణ మెం • తె సంతసంబంది దు
ర్యాశాఖిల పగాకమాంధుడగు నా • రక్షోవిభుం డప్పడే
ఘోరాజిక హతుడయ్యెంచు మంది సం • త్కోభంబు జల్లారగక.

మ॥ కరతాళ ధ్వను బుప్పురం బెగయ లో • కత్రాణ పారీణి
ధరణీ భృత్యుత్తమక జయంబగు తదై • త్వశ్రేణియుక ఘోగ సం
గర భూమిక హతచయ్యెడుక సుజన ర • షాదక్షుడొ చంద్రశే
ఖరుఁ డిమ్మాడ్కి నె గాంచుగాతమని ప • ల్కంక సాగె నవ్వుట్టుక.

క॥ ఆ సమయంబునక గిరిన • గాత్మజ లోకహింతంబుగోరి దు
ష్టసురు సంహరించుటకు • నై తన సత్వగుణంబె చాలినక
భాసురమా తమోగణు • నవశ్యమటంచు నిజాంశముక కకు
భాసనుమేన జేచ్చును సు • పయ్యలకుక దెలియుగ రానటుల్.

క॥ ఆపగిది శైలసుత గిరిచాపుని దేహమునఁ జేరి • శంకరకంఠ
న్యాపనమగు విషభాగము నేవున భక్షించె నెవ్వ • రణుఁగనిరీతిక॥

—, పార్వతి కాళికారూపము వహించుట —

తే॥ నిలిడ నీరదశ్యామమై • నెగడునట్టి హాలహాలము గొనుటజేసి • యార్యయత్నము
కాళియై కనుపట్టె నల్లడల దేహకాంతి పుంజంబు నిండి చీ • కటులు గ్రమ్మ.
ప॥ మఱియు

ఉ॥ ఫాలతిలోద్యదంబకయు • భాసుర బాలశకాంక దివ్య రే
ఖా లలితోత్తమాంగయు న • ఖండిత పాశుపతాస్త్రహస్తయుక్
శూలినియుక్ విషాభి పరి • శోభిత కంఠయు దుష్టనిగ్రహ
భీల కరాళ వక్త్రయును • భీకరరూపమునై వెలుంగుచున్.

ఉ॥ కాళి వి నీలనీరద ని • కాయము భాతిసి తేతర ప్రభా
జాలము నీనుదేహయ్యు • సర్వచరాచర లోకదాహక
బ్యాలలు నాగనూర్పుల వె • సం బరగించుచు నుంటిగాంచి య
వ్వేలుపులెల్ల గడ్డ భయ • విహ్వలులై పరుగెత్తి రెంతయున్.

తే॥ అంత నాదేవి వస్త్రమా • ల్యానులేపనాద్యలంకృతియై పుర • హరునిగాంచి
దేవ నీయాజ్ఞయగునేని • ధృతిసెలంగ నిదియై దారుకారూపధి • యింతు జమ్ము.

ఉ॥ ఆహవమందు నాకును సహాయ మొనర్పగ నీర పుట్టి రు
ద్బాము బలోబ్ధతుల్ విపుల • వక్షులున్ వివిధాయుధాధ్యులు
గ్రాహవ నిజితాభిల ను • రారులుదారులు త్వ • త్విదాబ్జ సే
వాహత కల్పితుల్ విమల • భావులైన పితాచనాయకుల్॥

ప॥ అని పలుకు నెడ.

ఉ॥ కొందఱు చీఘ్రభాహులును • కొందఱు వ్యాఘ్రకరాళ జిహ్వలున్
గొందఱు సింహవస్త్రులును • కొందఱు భూమి ధగోత్తమాంగులున్
గొందఱు పాశహస్తయు • గొబ్బున ధారుణి యీనినట్లుగా
నిందు కళావతంసున క • హీనబలుల్ గనుపట్టి రష్ట్రదుక్.

క॥ వికటాట్టహాసయుతులును వికృతాకారులును క్రూర • విషతుల్యకనుల్
ప్రకటిత తేజాలగు పితాచకదంబము గని మారుడు హాసస్మృఖుడగుచున్.

క॥ దేవీ వీరరె చాలుదు రావేలుపు పగతుజంప • నాహవమున బా
మ్మ వేగమ నీకు జయంబౌ విబుధులకును హితంబు • చగు రణసీమన్.

క॥ లోకత్రాతయగు శివుం డాకరణిక్ బలుకుట విని • హపకము దవరక్
రాకాసిమూక నెదురట కైకాళిక చనియె భూత • గణములు పొగడక్.

—, కాళిక దారుకు నెదిరించుట —

కా॥ భూతప్రేత పితృచ సంఘముపదో • ద్భూతంబులౌ రేణుసం
 ఘాతంబుల్ చెలరేగి బిట్టు నెలగం • గా నుష్ణభానుండు ని
 ధూతతిట్టిట్టయుడౌట ది క్కటములం • దుక్ గ్రాతలై చీకటుల్
 దోతెంచెన్ గనుగొంటికో యనుచు దై • త్యుల్ సంభ్రమం బందగన్.

కా॥ భేరి కాహళ శంఖ నిస్వములా • భీలంబులై సర్వది
 గ్వారంబున్, బ్రదిలింపగా రణమునన్ • బ్రాహ్మిణ్యమున్ జూపి దు
 ర్వారంబైన సురారి గర్వమును వి • ధ్వంసంబు గావించుమన్
 శూరోత్తుల్ దివినిండి లోకముల సం • ష్టోభంబు గావించగన్.

ఉ॥ ఓరి నిశాచరాధమ మ • దోద్ధతి పాపము నాక దుష్ట సం
 చార పరాయణుండవయి • సర్వచరాచర లోకజాలమున్
 దారుణబాధనేయు నిను • తద్దయు వీడక మామకిన దు
 ర్వార పరాక్రమాన్ని నిడె • భస్మ మొనర్చెద కీర్తి గాంచెనన్.

మ॥ అనుచున్ బారుషవాక్యముల్ పలుకు చ • త్యంతంబు రోషంబునన్
 దనుజానీకము దిక్కులన్ బరవ ను • దృఢుడమున్ బూని చెం
 నన లంఘించెను కాళి యప్పడనికె • గోవ్రాతమున్ వ్యాఘ్రము
 ట్లనిజానీకము బాపురే యనుచు ను • ల్లాసంబునన్ బల్కగన్.

తే॥ అట్లు రూపు దాల్చి • నట్టి మృత్యువు మాడ్కి దుస్సహప్రతాప • దునికరీక్ష్య
 మాణ రూపయ్యి యు • మాదేవి కప్పట్ట దారుకుండు గాంచి • పౌరుషమున.

—, దారుకుండు కాళితో వీరము లాడుట —

మ॥ తరుణి యెవ్వరిదాన వేమిటికి నే • తచ్చూర సంభావ్య సం
 గరమున్ జేయదలంపు గల్గె సురలో • కప్రాప్త గర్వానల
 స్ఫురణంబున్ శమియింపజేసి దనుజ • స్తోమంబు రక్షించు నే
 ర్పరియా దారుకుతోడ బోరుటది భద్రంబౌనె యేవారికిన్.

చ॥ కలన నెదిర్చి ననెలువ • గల్గినవారలు ముజ్జగంబులన్
 గలుగరటం చెలుంగవో య • ఖండ మదీయ పరాక్రమాన్నికెన్
 శలభములట్ల బూదియయి • సర్వసుపర్వులు లొంగియుండుటన్
 దలపవో దారుకానురుని • దార్కొనబోలదటం చెలుంగవో.

తే॥ ఎట్టి పురుషులకును , నేవేళనైనను గలన నన్ను , నెదురగలుగునట్టి
పౌరుషంబు గలుగ , దారయ నీవొక యబల వెట్లుగెల్తు , వాహవమున.

ఉ॥ క్రూర పరాక్రమాధ్యులు న , కుంఠిత బాహుబలూన్నతుల్ జగ
చ్ఛూరులునైనవారికిని , జూచి సహింప వశంబుగాని యీ
ఘోరరణంబదేద నన , కోపల పుష్పసమానగాత్రలౌ
సారసనేత్రలేడ? నని , సల్పుట కూడదు నీకు తొయ్యిల్.

క॥ కూరులు కేశవముఖ బృందారకులైన నెదిరింపఁ , దగకుండగ శృం
గారవతివి నీవా నన్నీరీతిని దార్చొనంగ , నెంచితి వనితా.

చ॥ అనుచు నవజ్ఞుడై తెగడ , నాడెడు రక్కస తేనిమాటలక
గనలుచుఁ ద్రోక త్రొక్కగనే , గన్నని పైబెడు నాఁగుబాము రీ
తిని బుస కొట్టుచుక గనులు , శ్రీండ్రములై భయముం బొనర్పగా
దనుజునిగాంచిపల్కు నతి , దర్పమునక దిశల్లె మ్రొవగక .

—• దారుకు వాక్యంబులకు కాళి కోపించుట •—

చ॥ అనదవు నీవు నన్నెలుగు , నంతటి వాడవె దానవాన్వయం
బును రణధూమి గూల్చి క్రతు , భుక్వతికై హితముం బొనర్పగా
ఘనమతి నేగుదేంచితిని • కాళిక నాబడు దానమచ్చితా
సిని చెఱటార్తు నిన్నిదియె • శీఘ్రము నిల్వము సంగరంబునక .

చ॥ బలిమిని నీవు తెచ్చి చెఱఁబట్టినవేల్పులనెల్ల వేల్పుక
న్నెల వదలించి నిజకరుల , నిందులటంచును వారి యానతిక
మెలగుచునుండు వేని విను , మీ నినుబ్రోచెద లేకయొప్పచో
గలన నినుక వధింతు నిదె , కన్గొను మామకశౌర్య మిచ్చటక .

క॥ అని సోపంబున బల్కిన దనుజేంద్రుడు క్రోధ వీసి , తముఖుడగుచు నో
వనితా భీరములేమిటి కని నేయుము గెలుపు మిప్పుడాహవనుండుక .

—• దారుకుడు కాళితో యుద్ధంబు జేయుట •—

మ॥ అనుచుక సోప భయంక రాంగుడయి దైత్యాభిశ్వరం డొక్కచే
త నిశాతంబగు వాలు బూని యొక మాస్తంబండునక డాలు గై

కొని యోహోయికఁ బారిపోవకుడు మ , దోరాసి ధారాహతిక
గనుడో భూత పితాచ సంఘము , నిక ఖండింతు నిష్పట్టునక.

తే॥ అనుచు గరవాలమును ద్రిప్ప , కొనుచు మీఁద కురుదుటయు దారుకాసురు ,

గాంచి భీతిని జెందక , కాలికయును చెనటి యెంతటి దైర్యంబు ♦ జేసితిపుడు. [సుగ్రమూర్తిక

క॥ అని పల్కుచు గోపంబున నెనిమిది బాణముల రాక్ష , నేశ్వరు ఖడ్గం
బును చెందమ్ముల నాతని ఘనతరమగు డాటునపుడు ♦ ఖండించెదగక.

ఉ॥ అంతట దాననేకుఁ డ , హహో యిది యేటి విరుద్ధకార్యమ
య్యంతకుఁడేని నన్నెదుర ♦ నాహమందు భయంబుఁ జెందగాఁ
గాంతయొకతుక మన్నికెత ♦ ఖడ్గమునే తుణమాత్రఁ ద్రుంచె న
త్యంతము నాడులేడియె మృగా ♦ ధిపు మార్కొనినట్టి రీతిగాక

క॥ అని దర్పంబున వేరొక ఘనతర చాపంబు బూని ♦ కాలికమీదక
నునిసితి సప్తాంబకముల ననువుగ నాటంగ నేసె , నందఱు వొగడక.

క॥ అందులకు దేవి యప్పు డమంద్రోధమున , నగ్నిమాడ్కి వెలుగుచుక
బృందారకారి యేసిన తుందిలబాణముల నెల్ల , ద్రుంచె గడంకక.

తే॥ అంత బోనీక త్రోధపుఁజాకస్మయగుచు మూఁడు వాడి కోలల వాని, గాడనేయ
గజకు రక్కసి యొచ్చి యఖండబాణ వృష్టి గురిపించె దెవిపై ♦ విబుధులడర.

ఉ॥ అప్పుడు దత్త్యయిక్త విపు , లాంబక సంతతి పెల్లురేగి వే
నిప్పుక నాన రీతిగ ననీకమునెల్ల దహింప భూతముల్
గుప్పులుపోలె గూలి రరి ♦ గోత్రవివాశకమైన చేవచే
వొప్పెడు చాపముక విరిగె , సుగ్రరణంబున దానవాభక టిక.

చ॥ అరే మూఱుకఁడ క్రూరకర్మఁడ శతం ♦ డా దుష్టుడా ఘోరసం
గర గంగంబున శౌర్య ముప్పతిల రి ♦ తుత్రేణి బోకార్చి ని
జకర సాంబ్రాజ్యము బాదుకొల్పుటపనై ♦ స్వాంతంబునక బూని సు
స్థితక నిల్చిన నన్నలంతిగ దలం , లే యింతమాత్రంబునక.

చ॥ అనుచు నా జగద్ధాత్రి ప్రళయక ల సముజ్జ్వలిత మహాన్యుత్యువుంబలె మండిపడుచు
గరాళంబులగు దంతంబుల ఘట్టనంబొనర్చుచు బ్రహ్మాండ కర్పరంబు బ్రద్దలై
చరాచర జంతుజాలంబుల గుండె లవియ మహారావంబున నిట్లనియె.

చ॥ పరు పవిత్రులొసురల ♦ బల్మినిబట్టి వధించు దోషముక
గరము పతివ్రతామణుల , గాసిలజేయు నకృత్యముక మునీ

శ్వరు లానరించు జన్మముల • బాడొనరించెడు పాపమాకృతిక
బూరిసి నినుక వధించు నిదె • పూన్నిని నన్నొను మోరి దుర్మతి.

సీ॥ వేబుల దొరికింత • వెతగూర్చినంతనే నిఖిల శూరుల గెల్వ • నేర్చుటగునె
దిక్పాలకుల రణ • స్థిర జయించినయంత జగదేక శౌర్యంబు • సంభవింబునె
గోవిందుచక్రంబు • కుంతితఃబయి నంత నమరుల మహిమ చు • బ్బారుటగునె
గుణవృద్ధుల మాని • కోటి యూకొన్నంత నీ ప్రభుత్వంబె రా • జింపగలదె
బలవదుద్దండ దానవ • ప్రకర నాశకంబగు మఝీయ చాప మొ • కప్పు డింత
మొక్కవోయిన మాత్రన • మోటురక్కసులకు సంతత మభివృద్ధి • గలుగుటగునే.
వ॥ అని పలుకుచు.

—, కాలిక రాక్షస సైన్యంబు దునుముట •—

సీ॥ ప్రళయకాలాన లో • జ్వలమైన నిట్టూర్పు గాడ్చుదిక్కులనెల్ల • గాల్చుచుండ
నాకొన్నయట్టి పం • చాస్యంబు రొదవోలె భీకరా రావంబు • విన్నుముట్ట
విస్ఫులింగంబుల • వెదజల్లు తీవ్రాసి చారుహస్తంబున • జౌకలింప
వితత మహాక్రూధా • విరూభిత రక్తారుణంబు లై కనులు భయంబు గొల్చి
గొతీయమందలవైబడి • కొల్లగొనెడి వృకము పోల్కినిక్రోధప • రీతయగుచు
కాలికాదేవి యపుడు రా • త్నస సమాహమందుంబడి నాశనమొనర్చి • నసురవరుల.

వ॥ అంత నాదారుకుండు పెనుగాలి తాకున జెదరిన మేఘపటలం బట్ట దేవీ కరవ్రా
ధాటికి స్వస్థైర్యంబు రూపుమాయుటం గాంచి సముద్రాభ్రతక్రోధుండును వికటాస్త్ర
హాసుండును విస్తృత దేహుండునునై బాహుయుద్ధంబునకుఁ దలపడిన విజుతిని
యక దేవి యప్పుడు.

ప్రగర్థ॥ బలగర్వోద్రిక్తరక్షః పటలజలద సం • వర్త సంభూత జంఘా
నిల మస్మ ద్బాహుశక్తికా • నిఖిల రిపుచమూ • నిష్ఠరోర్వీజ కాభా
వశులక గూల్పంగ నేర్తుక • బ్రబల రణజయ • ప్రాభవోపేత శక్ష్మక
గలనక గెల్వంగనీకుక • గడిమి కలదె మూ • ఖాయదేమాడు మిరక.

క॥ అని పలుకుచు రెట్టించిన కినుక నసుర బాహువు లొక • కేల నపుడు బ
ట్టి నిబిడమగు కర ఘాతంబున బడునట్టులను గొట్టె • పుడమి యద్రవగక.

తే॥ ఆసురులెల్ల భీతి • నాశల బరుగిడ కాలి విపుల ముష్టి • ఘాతము మెయి
మూలనట్టుముగను • గూలిన పెనుగొండ యటులబడియె దారు • కాసురుండు.

తే॥ కడిమివొలుగి కలన , గట్టువోలె బడిన చెనటి పేరురంబుఁ , జీర్చినైచి
తొలుగు వేడి నల్ల , దోసిశ్శతో ద్రాగ నపుడు దేవి యెల్ల , రదరిపడగ.

ఉ॥ అవిధి వేలుపుం బగతు , నంతమొనర్చి తదీయ రక్తమున్
ద్రావి తమఃపరీతమయి , దారుకు గర్వనిహంత్రయైన యా
దేవి గురారి నేనల వధించుటెగాక , సమస్త భౌతిక
ప్రావృతలోకజాలముల , నంతమొనర్చగఁబూనె నెంతయున్.

—, కాలిక లోకముల బాధించుట —

తే॥ వీరు తనవారు పెరవారు , వారటంచు మది నొకించుక దలపక , బెదరిపాడ
ప్రాణికోటులపైబడి , బల్మిబట్టి సంహరించుచునుండె నా , శక్తియపుడు.

తే॥ తలవని తలంపుగా నట్లు , గలిగినట్టి జగదు పద్రవమువనునై , దిగులుజెంది
వనజలోచన ముఖిమర , ప్రకరమపుడు భ్రాంతులై భగ్గునింజేరి , పడిరిటుల.

తే॥ దారుణంబులైన , దారుకు బాధలు తొలగెనుచు సం , తనిలగలేదు
కటకటా యనిష్ట , కార్యంబు గలిగె నింకేమి నేయవలయు , నీశ చెపుమా.

తే॥ ధరణి మూల్కైడి నక్కపై , తాటికాయ పడినచందాన దారుక , బాధితులయి
యలసియుండిన నిజరాఁవలికినిట్టి యిడును లుగయించె నిపుడు ని, కేడిమాకు.

చ॥ అనుచు ననేకరీతుల న , తాంగులరై వినుతించు వేల్పులన్
గని కరుణాంతరంగుడయి , కామవిదారుడు బల్కునిట్టులో
యనిమిషులారి చింతిలకుఁ , డాదనుజాధము రిక పానముం
బొసరిచియుండుటన్ దమముఁ , బూనెను కాలిమహోన్నతిన్ దగన్.

క॥ అక్కతన వీరు వారని లెక్కింపక యుక్కు మిగిలి , లీల జగములన్
జక్కాడ సాగె మనమిపు డొక్కటి తలపంగ జరిగె , నొండు విధమునన్.

తే॥ తత్ర్యతీకార మొనరింపఁ , దగినవాడు భైరవుండు మదంశ సం , భవుఁడితండె
యాయుపద్రవమును మాన్పియెల్లలోకములకు శ్రేయ్యంబుగూర్పంగలఁడు కలిమి.

—, శివుడు కాలికాదేవిని శాంతింపజేయు భైరవు నంపుట —

క॥ అని పలికి భైరవున కాజ్ఞానోసంగిన నతఁడామాలి , కంపముతో న
ట్లనయని స్మృతానదేశంబునకుఁ జనియె దేవి కోప , మును మాన్పంగన్.

తే॥ అటులఁ జని త్రేతపాలకుఁడైన భైరవుఁడొక చిటుతపాపఁడయి యుల్లెడలవాడు
ఘనతరాశ్చర్యముండ గోదనమొనర్చె నెత్తుకొనుడోయనుచుఁ జేతుఁలెత్తు చపుకు.

తే॥ గోముగాయ మోము • గొంగ బాయ చెక్కిళ్ళు చిన్నిచిన్న కాళ్ళు • చిటుతపగవు
కావును నెడు మనసు • గరిగించు నేడ్పును గాంచి దేవి మదిని • గనికరమున.

ఉ॥ ఆకొనినాఁ డింతండెవరి • యభిక్షకుఁడో మనసంబునం దిటుల్
నాకొన నేమికారణము • బాటునకుఁ దలదండ్రు లెవ్వఁ
చేకొని యేన పెంచెదను • చెచ్చెన నంచు దలంచి శర్వమా
యా కలితాత్మయై దనుజ • హంత్రి యదాభావ మెటుంగ కింతయుఁ.

తే॥ ఆకపటబాలునెత్తిము • ద్దాడి యపుడు స్తవ్యమొసగెను బేర్చి నా • శక్తియంత
భైరవుండును వేజను • బాణద్రావు న్యాజమున విషమును బీల్చి • వైచెబాన్చి.

ప॥ దారుకాసుర దుష్టరక్త పాపియనజేసి తమః ప్రధానంబగుటఁ గ్రోధావేశంబున
వెలుంగు నెదేని యట్లు భైరవుండు స్తవ్యపాన న్యాజంబున దుష్టరక్తంలై
బీల్చుకొని శక్తి దోహదగి మూఢాకాంక్షాంతయయ్యె నానుమానాబాలపండున
నిమరక్తపానోద్రేకంబున నొడఁగి మఱచి కోపానిష్ఠుండగుచు మహాస్మశానంబున
సంచరించుటఁ గాంచి జగదుపప్లవంబగునను సంశయంబున శంభుండు దేవీని
భైరవునకు శాంతిగార్పదలంచి మహాతాండవంబొనర్చె. అది మొదలు నేటివఱ
పరమేశ్వరుండు సాయంసమయంబుల నాట్యంబు సలుపుచుండు నిదియ చంద్ర
శేఖరుడు వృత్తింబొనర్చుటకు బ్రథమ గారిణంబని నూతుండు శౌనకాది మహాముఖ
లకుఁ దెల్పి మఱియు నిట్లనియె.

చ॥ మునికుల శేఖరుం డమల • మూర్తిక తపోనిధి శిష్యవత్సలం
డనఘుఁ డుదారకీర్తిక ప్రమ • ధాగ్రసరుం డుపగున్యఁడన్ మహా
త్ముని చరితంబు వీనులకు • మోదముగూర్చెడు గాన దెల్పెదన్
వినుఁడని నూను డిట్లు వి • శేకి జన్మక ముదావహంబుగన్.

—• ఉపమన్య చరిత్రము •—

చ॥ కలఁడు మహాతపోనిధి జగ • త్రియ పూజ్య డనంత సద్గుణా
కలిగుండు వేదపారగుఁ డఖండ యశస్కుఁడు శర్వధర్మజ్ఞుడై
చెలగుచునుండువాఁడగు వ • సిన్ధుడునాఁబడు మాని శేఖరుం
డలఘుచరిత్రుడా ముని మ • హాత్వమగణ్యము కాదె ధారుణిక్.

- తే॥ ఆతని బామాత యుపమన్య • డనెడునాడు జననియును దాను నమ్మునిసదనమందె
మేనమామయు దనయందు • బ్రేమజూప నిరతము వసించు నాహారనిరతుడగుచు.
- తే॥ ఆరుణః డుదయించిదిమొద • లస్తమించువఱకు నాతడు గోక్షీర • పానముననె
బ్రొడుపుచునుండు నే • పూట యంత కొఱవడిన సహింపక • గొణగికొనుచు.
- తే॥ గురువులయొద్దజేరి తన • కుట విహితంబులునైన విద్యలక
నిరతము నేర్పుటాండె ధర • జీసుర పూజలొనర్చుటాండెగా
కరమరలేక నిచ్చలు బ • యోభిగతిక జరియించుచుండు ము
మ్మరిమగు కూర్మిచేత నుప • మన్యడు మాతులు నుండిరింబుం.
- తే॥ ఆవ్యధంబున నుపమన్యః • డాత్మలోన నితరచింతనము న్మాని • యెల్లయెడల
దను గోక్షీరములె ప్రాణ • ధారకముగ నధిక గాలంబు గడపుచు • స్సంతలోన.
- తే॥ ఆతని మాతుల సుతు • దదిగాంచి యిదియేమి వింగడంబో యెల్ల • వేళలందు
బియుబాట లేక • పాబెల్ల ద్రావుచు నున్నవాఁ డితండె • యొక్కరుండు.
- తే॥ దేవతాభిషేక • మేవిధి గావింపవలయు బాటులేక • వానికింతఁ
దొంచదేల తల్లి • తో చెప్పి వారెంతుననిన నాపెయు నిడు • నహరహంబు.
- తే॥ కావున ను • పమన్యడు పాల్ ద్రావక పూర్వంబ నేను • ద్రావుదునతఁ డిం
కేవిధమున ద్రావగలఁడో గోవుల నెచ్చోటనుండి • కొనిరాగలఁడో.
- తే॥ అనుచు వసిచ్చుత్రుఁ డన • యంబును వేకువజామునంద న
య్యుదన నెవ్వరుం గనని • యట్టుల మేల్కొని పాలపండ గై
కొని యుచితప్రదేశమున • కుట జని క్షీరములెల్ల ద్రాగుటక
మనమున గాంచలేక యుప • మన్యడు చింత మునింగ మెల్లనక.
- తే॥ జనని జేరిపోయి • జాలిదోచగ నిట్లు బలుకునతడు దీన • భావమునను
తల్లి వేడిపాబు • దయతోడ గొనితెమ్ము వలవదనక త్రాగ • వలయునాకు.
- తే॥ అన విని తన మేనల్లుండను దినమును ద్రావు టెఱిగినది గావున పా
లను గొనితెచ్చెడి నేర్పుక గనజాలక జనని దుఃఖ • కలితయు నగుచుక.
- తే॥ జనని క్షీరము లిమ్ముటంచు నను నా • సక జేసి ప్రాధికంపఁ బు
త్రున కింతేనియు దృష్టిదీర నిడు చా • తుర్యంబు లేకుంటచే
ఘనచింతాభి మునంగనయ్యెను మ • హా కష్టంబు దారిద్ర్య జీ
వన మెవ్వారికినైన దప్పుగలదే • ప్రారబ్ధకర్మం బిలక.
- తే॥ ఎక్కడనుండి లేగలనొ • యిప్పుడు క్షీరము లెవ్వధంబునక
జక్కనొనర్తు బుత్రుని వి • చారము బాసి యితండు పాలకై

- యెక్కుడు ప్రేమ జూపెడిని , హీనదశక బడియున్న నాకు నిం
దక్కట యే యుపాయమున * నయ్యెడు శ్రేయము లోచరింతుక.
- తే॥ అనుచు నెట్టకేల * కా సాధ్వీ తానుంధ వృత్తి దెచ్చినట్టి * బీజములను
నుతుఁ డెఱుంగకుండు * గతిఁ బిండిగాఁజేసి జలములంద గలసి * సరగనవుడు.
- చ॥ తనయుని జేరబిచ్చి పరి * తాపము జెందకుమయ్య శ్రీరముల్
గనుమిచె వీని నేనిపుడె * కాచితి నేడిగనుండునేమొ కా
వున మెలమెల్లఁ గ్రోలుమని * పుత్రున కా కలశం బొసంగ నం
దనుడు పరిగ్రహించి యవి * త్రాగి రుచింపమి దుఃఖితాత్ముడై.
- క॥ శ్రీరము లిడుమని నేడిన నీరము లొసగు టిదియేమి * నీకు నుతునిపై
కారుణ్య మింతయే యని సారకు గోదనమొనర్చ * సాగె నతండుక.
- చ॥ తనయుని బీదపల్కులకుఁ * దల్లి ప్రతిక్రియ నేయలేకయి
ట్లును నిటులేల చింతిలెద * వయ్య పురాకృత కర్మ మేరికై
న ననుభవింపకుండఁ దగు * నా మన చేసిన పాపకృత్య మీ
జని ఫలయించి యీగతి వి * చార సముద్రమునందు ద్రోసెడుక.
- చ॥ అకుటిల భక్తిసంతతము * నందకవైరి పదాబ్జముల్ భజిం
చి కలుషదూరులై తపము * జేసెడువారికిఁ గాక తక్కువా
రికి లభియించునే సిరులు * శ్రీకరుఁడా శశిమాళి భక్తర
క్షకుడగు నాతనిక గొలువ * గల్గిన జేకులు నెల్లసంపదల్.
- ఉ॥ ఎంతటి నిశ్చలాత్ములకు * నేనిమునీంద్రుల కేని యుద్రిభా
కాంతుని నేవజేయక య * ఖండ మనొరధ సిద్ధి గాదు ము
న్నెంతయుఁ బాపకృత్యముల * నే యొనరించుటఁజేసి యీ జనిక
ఁజింతయే ప్రాప్తమయ్యె సిరి * చేకులునే మన కట్టివారిక.
- క॥ అనుటయు నుపమయ్యెడు తన జనని పలుకులకు నొకింత * సంతాపముఁబా
సి నిజాభివృద్ధికై మనమున బెనగొనియెడి విచార * మున నిట్లనియెక.
- ఉ॥ ఏమిటి కిట్టి హీనదశ * యెల్లజగంబులఁ బ్రోచువాఁడు స
ర్వామర నేవితుండు త్రిపు * రాంతకుడే మనపాలనున్న వాఁ
డా మహానీయు పాదయుగ * మాతృను నిల్పి తపంబొనర్తు న
మ్మముని వృత్తి బూని యిక * నాజ్ఞ యొసంగుము నాకు బేర్చితో.
- తే॥ దీనదశకు లొంగి * దేబెరించుచు మేనమామ గారియింట * మనికి కన్న
సర్వచతురుడైన * చంద్రశేఖరు నమ్మి మానివృత్తినుంట * మంచిగాదె.

క॥ దురదృష్టవంతుడనగుచు సరివాగలలోన నెట్లు , చౌకడనమునకా
దిరుగంగఁ జాలువాడను హరుడే దిక్కునుచు నటవి , కరుగక యింకకా.

చ॥ తనయొడ భక్తిగల్గిన శ్రీ , తప్రకరంబును బ్రోచు భారముం
గొని నిఖిల ప్రపంచమున , కుక జనకుండగునట్టి దేవునికా
గనుగొని యిష్టకామ్యములఁ ♦ గాంచెద నిత్యము పాయసాన్న భో
జనమె లభించునట్లు వరఁసంగతి మించెద నాజ్ఞ నీగదే.

తే॥ అని తపమునేయు నుత్సాహమునఁ గడంకఁ బలుకు తనయునిపలుకుట , కలరి జనని
చిన్నవాడవు ధైర్యంబుఁజెంది యిప్పు డెటులఁ దపమునరించెదో యీశుగూర్చి.

క॥ పూనికతోడ నెన్ని యుగ , ముల్ తపముం బొనరించినకా మహా
మానులకేని గన్పడని , మారవిచారుని గాంచునట్టి చిద
జ్ఞానము నీకు నేషగిది , గల్గెడిసొకద చిన్నవాడ వ
క్కాననమందు నేవిధము , గక జరియింపగ నేర్తువోకదా.

స॥ సాటివారిలోన , సకలవిధంబులఁ బేదరాలనగుటఁ ♦ బ్రయశుతుండ
పీవు సొరుజాచి యిన్నిపాదెమ్మనఁ దెచ్చిపెట్టలేక , దీననైతి.

తే॥ ఎట్టిభాగ్యంబు లేకున్న , నేమికోఱతె కలిగెగద మమ్ము రక్షింపఁ , గలిగినట్టి
పుత్రతన్నుచుటంచు నె , ప్పడును నిన్నుఁ గనులఁ బెట్టుకొనుచునుండుఁ ,
[గాదె తనయ.

తే॥ కఠినతపము నెట్లు ♦ గావింపనేర్తువో యెంతకాలమునకు ♦ నీశ్వరుండు
నీకు గానవచ్చి ♦ నీకోరిన వరంబు లిచ్చునోగదయ్య , యేగుమింక.

— ♦ ఉపమన్యుడు తపముచేయుట ♦ —

చ॥ అని మఱియు నాపురంఁగ్గి రత్నం బుపమన్యు వాశీర్వదించి శ్రేయంబుఁ గొనిరమ్మని
పవచిన నతండును నీశ్వరానుగ్రహ సుపాదనోత్కంఠమెయి నొక్కరుండ వెడలి
గినునగఁబు కంధరంబున నాశ్రమంబు గల్పించుకొని వాయుమాత్రాశనుండై
యుగ్రతపంబు జేయుచుండ నప్పుడు

చ॥ జలధుల నీరు గ్రాగె కుల ♦ శైలములెల్ల దహించె దారకల్
జలజల నేలవ్రాలె బరు ♦ పంబుగ వెచ్చని గాడ్చు లాశలకా
మలమల మాడ్చసాగె గతినంబుగ భానుండు వెల్గుచుండె ని
మకలచరితాధ్యుడైన యుప , మన్యుడు ఘోరతపం బొనర్పగకా.

ఉ॥ ఆవిధి విప్రపుత్రుని త • పోగ్ని య కాలలయంబువోలె లో
కావళి గాల్చుచుండుటయు • నార్తులనై క్రతుభుక్తు లెల్ల నిం
ద్రావణజ్ఞా ద్రివిక్రము ద • యావిధి విష్ణువు జేరఁబోయి రా
హో విబుధాళి కెప్పుడు మ • హాపదలే గలుగుకదా యిలక.

తే॥ అటులఁజేరిబోయి • యనిమిష సంతాన మేమి కారణంబో • యిట్లకాల
విలయ ముద్భవించె • విశ్వంబు దీనిచే సమయమేమి యను వి • చార మొదవ.

సీ॥ సజల పయోధర • సంకాశ విగ్రహు నాజానుబాహు సం • భోజనేత్రు
శ్రీవత్సలాంఘ్ర • శ్రీ సమాశ్రిష్ట మహాకంఠు సింహగం • భీర ఘోష
తులసిమాలాలంకృ • తు విదారితాసురు సకల లోకాధారు • సర్వచతురుఁ
గఁగోత్తరచ్ఛద • కక్రతుఖగధ్వజ శంఖచక్ర గదాప్ర • శస్త్ర హస్త
నిమకలాంతః కరణ సర్వ • నిగమవేద్య భక్తసంత్రాణ శీలు న • వక్రవిక్ర
ముని హరిని గాంచె నప్పడా • యనిమిష వ్రజంబు పెన్నిధిగాంచిన • జనుడువోలె.

తే॥ కని మనంబునఁ బెంగొనుకాతురమునఁ గరములక మోడ్చి భక్తి సంకల్పితులగుచు
విషయనత దేహులై మహా • విష్ణుగాంచి పలికి రిట్లుల నాదితే • యులు కడక.

క॥ నీకెలుగరాని దొక్కటి లోకంబున గలుగునే త్రి • లోకజ్ఞ సురా
నీకమును నీవకాదా సాక్షుచు నుండువు సతంబు • సదయుడవగుచుక.

తే॥ కారణం బెఱుంగఁ • గారాదు లోకసంచయములెల్ల బ్రళయ • సమయమంద
వలెను గాలుచుండె • బంచభూతంబులు నున్ని వీడి • పారుచుండె నసభా.

తే॥ నిలువనీడలేదు • నిఖిలంబు శ్వఫాలాగ్ని దగ్ధమట్లు • లయ్యె నకట
స్వావేదినీవు • జలజాక్షుడినికి హేతువెద్ది తెలుపు • నిపుడు మాకు.

క॥ నావిని కనకాంబరుడౌ నావిశదంబయ్యె నీ మ • హాప్రళయము దు
ర్భావ నిధానము ధరణీ దేవకుమారుం డొకండు • ధృత ధైర్యుండై.

ఉ॥ నారనికోర్కె మంచుమల • పైనను జేరి మహాగ్రనివృత్తో
క్షీరము లాత్మగోరి శశిశే • ఖరు సర్వజగచ్చాబ్దుడౌ
పూరుష శర్మగూర్చి తపముగ బొంగించుచున్న నాడు దు
ర్వార తపోగ్ని దిక్కుల నిరంతమునై వెసగాల్చునట్లుగా.

తే॥ తత్తపోగ్ని ప్రబలి • దావానలంబట్లు గాల్చుచుండె వేరు • గాదు విప్ర
సుతుని వాంఛదీర్ప • శూలికి దక్క వేరెవ్వరికి శక్య • మే తలంప.

తే॥ ఈ యుపద్రవమును మాన్ప • నిపుడు నేను భగవత్కడకేగి ప్రార్థింతు • భక్తకృ
కుండతఁడు విప్రపుత్రునిఁఘోరతపము మాన్పి జగములఁబోచు సమృద్ధముమో.

క॥ మీరగుడునుచు వెన్నుం డారజతాచలముజేర • వరిగి యచట గం
భీరస్వాంతు ననంతు నపారగుణోపేతు గాంచి • ప్రవిమలభక్తికా.

చ॥ నమస్కరించి దేవా! నీవు సర్వజ్ఞుండవు నీ యెటుంగని దొక్కండునుం గలుగునే
సర్వసమధుకండవగు నీకు మదీయాగమన కారణంబు దెలిసియే యున్నయది. భక్త
వత్సలుండవగు నీవిత కాలం బా. యుపమన్య ననుగ్రహింపకుంటజేసి యాతండు
గావించు తపంబు దారుణులై పంచభూతంబుల వంచించుచుండెడిని. జగద్రక్ష
కుండవగు నీవిట్లుపేక్షించిన లోకంబు నెవ్వండు బ్రోవగలండు. అని యనేకగతుల
వినుతించిన శంకరుండు ప్రసన్నుండై గోవిందున కిట్లనియె.

క॥ నీ నెటుంగకున్న వాడను గానీ లోకంబు బ్రోచు • కార్యము నాయం
దే నిలిచియున్నయది ప్రజ్ఞానిధి నుపమన్య నిపుడ • కాంచ నరుగుదుకా.

తే॥ భక్తుడైనవాని • భక్తి పరీక్షించి వరమొసంగవలయు • వానికెలమి
నట్లు గాని యిట్టి • యాలస్యచయ్యెను వగవకుండు మమక • వ్యయింక.

—• శివు డుపమన్యని బరీక్షింప దే వేంద్రుడై ప్రత్యక్షమగుట • —

చ॥ అని పలికి.

సీ॥ స్వసంరక్షణ • త్నమమై తనర్పు నూటించులనాలుచే • మించుచుండఁ
దప్తకాత్తస్వగో • ద్యద్భానువగు మేన రమ్యసహస్రనే • త్రములు దనర
బ్రహ్మాది నిజకార • వ్రాతలు లెంకలై యిరు గెలంకుల బరా • బరులొనర్ప
సనకాదిమాని సం • నయము ముందుగ నిల్చి శ్రుతివిహితముగ సం • స్తుతులొనర్ప

గరుడ గంధర్వ యక్షగా • త్నసగణంబు బలిసి కొలువంగ నిల వేల్పు • పట్టిగాంచు
కోర్కు లిగురొత్త ముక్కంటి • గోత్రభేది వేమమున హిమగిరికినై • వెడలెనపుడు.

తే॥ అట్లు నెడలి మాని • యై తపంబొనరించు విప్రపుత్ర గాంచి • విస్మయమునఁ
దపము నేయుటకును • దగిన వ్రాసుము లేనివాడు చూడ చిన్న • వాడితండు.

గీ॥ సంతతము తల్లిదండ్రుల • చెంతఁజేరి యాదరింపఁగదగిన ప్రా • యంబునాడు
పట్టుదలచేత నిట్లు ద • పస్వియయ్యె విషయతియ్యెట్టివారిని • వేరుపంచు.

చ॥ తనుచు దలంచుచుకా మది ద • యారసముం బ్రకటించుమోముతో
ననఘమునైన లోచన స • హస్రముతో సుర సంచయంబుతోఁ
దనకడనున్న కైతవ శ • తప్రదపాణిని గాంచి భక్తియుక్
వినయము చాకలింపఁగ వి • వేక ధురంధరుడాతఁ డిట్లునుకా.

—• శాచమన్యడు కుహనాదేవేంద్రుని నుతించుట —•

ఉ॥ పావనమయ్యె నాబనిష్ట • భావ ముదాకర మీ నగంబు సు
భావితమయ్యె మానులు శు • భప్రద వృత్తి వహించి రెంతయున్.
దేవ య కారణంబుగ ను • ధీవినుతంబులు తావకాంఘ్రి రా
జీవములక గనుగొనుటఁ జేసి • ఫలించెను మా తపంబులక.

తే॥ కారణంబులేక • రారు మహాత్ములు దీనులుండునట్టి • దెసకు నెపుడు
గొప్పవారికెందుఁ • గొద్దివారలతోడ నవసరంబు గలుగ • దండ్రు బుధులు.

క॥ కావున ద్వదాగమనమున కీ విప్రకుమారునందు హెచ్చిన కృపయే
భావింప గారణంబగు దేవా త్రైలోక్య పూజ్య • త్రిదశాధీశా.

తే॥ అని సయ్య కికముగ • నాడి యంజలిగూర్చి విసతుడగుచు నున్న • విప్రుగాంచి
యతని దీక్ష చెలియు • టవసరంబని కుహనామరేంద్రుఁ డిట్లు • లనియె నపుడు.

ఉ॥ బాదబవర్య నీ విమల • భక్తికి మెచ్చితిఁ జిన్నవాఁడవీ
వేడ మహామునీశ్వరుల • కేని యొనర్పఁగరాని యీ తపం
వేడ నెవారు జెప్పిరిది • యెయ్యని నీ యభిలాష పూనిక
వీడుము నీకొసంగెదను • వేడుము నీదగు కోర్కె యెద్దియో

చ॥ తెలియవె న్నపు నన్నభిల • దేవ నమస్కృతపాదపద్మఁడై
యలఁడెడువాని నింద్రుని ధ • రామరపుత్ర జగంబులెల్ల నా
వలనన బుట్టి గిట్టుముని • వర్షులు నన్నె పరాత్పరుండుగా
దలఁతురు యజ్ఞసంతతులఁ • దదయ నాక హవిస్సాసంగుచుక.

తే॥ నిగుణుండైన రుద్రుపై • నీకు భక్తి యేలఁ గల్గెనొ యతఁడు నీ • కేమియొసగు
నిష్కలపటమగు భక్తి న • న్నే దలంపవలయు వరమ లొసంగెద • వారకిపుడు.

చ॥ సతతము భూతరాశులు పి • శాచములుక భజియింపగా నృశా
న తలమునందు ద్రిమ్మరుచు • నాడెపు సొమ్ములు లేక క్రూర స
ర్వతతులు బున్నపేర్లును క • రంబు ధరించిన యా దిగంబరుక
మతి దలపంగ నేమిటికి • మానుము వెట్టి తలంపు నీపయిక.

చ॥ అనుటయు నమ్మునిప్రవరుఁ • డాజ్యము వోసిన యంతమండు న
య్యనలము పోల్కి నాగ్రహ స • మావృతుడై కపటామరేంద్రునిక
గని యిటులాడఁబోలునె జగ • ద్ధితుముం బొనరించు నీవె యి
ట్లని పరమేశుదూర భవ • దన్యుల వారణనేయు పెట్టొకో.

—• ఉపమన్యుడు కుమానాదేవీంద్రునకు శివప్రభావంబుఁ జెప్పట •—

చ॥ వనజభవుండు వెన్నుడునె • వాని శిరంబును బాదయుగ్మమున్
గనుగొననేర్తుమంచు జీర • కాలము యత్నముజేసి యే ప్రయో
ప్రయోజనమును గాంచలేక తమ • సర్వసమర్థతఁ గోలుపోయి రా
ఘనుడు గిరీశు డల్పుడుగఁ • గన్నడెనే నినువంటినానికిన్.

చ॥ ఎవని స్మరించుమాత్రమున • నెల్లజగంబు జనించుచుండునో
యెవడు పరాత్పరం డనుచు • నెల్ల శ్రుతుత్ మొఱవెట్టుచుండునా
శివుని కృపారసంబుననె • చెందితి వింద్రపదంబు నీవు వా
సవగతవృత్తమున్ మఱచి • శంభుని దూరుట నీకు లెస్సయే.

మ॥ శివనిందాపరులైనవారలను శి • ష్టింపంగ నమూండ పీ
వె విధిన్ దాఁచెడు నేర్పులేక హరునిన్ • విశ్వాత్మునిన్ దూరుచుం
టివి నీ సాహస యేమనన్ వలయు నిం • తే కాదో మైశ్వర్య సం
భవనా గర్వ మడెట్టివారికి నధ • ర్మప్రాప్తి గావించుటల్.

ఉ॥ ఈవు సురేశ్వరుండవగు • దేని యధర్మము నాక యీయొడన్
భావజన్మె నీ గతి న • వాచ్యములన్ బలుకంగనేర్ప వే
యా విబుధేంద్రు రూపమున • నాశ్రమ ధర్మములన్ హరించి మా
కీవెత గూర్చునెంచు దను • జేంద్రుడవయ్యెడుగాక చూడగన్.

ప॥ లోల్లి పకలలోక ప్రాజాపత్యుంబుఁగాంచినంత దేహంబు మఱచి యహంకారం
బున నీశ్వర దూషణంబు గావించిన దక్షుని పడుపాట్లు విస్మృతంబులయ్యెనే భగ
వంతుడగు దేవ సేనాపతిమోలఁ బ్రణవంబు దనయం దన్వయించునని గర్వంబు
వెంపునఁ బలికిన విరించి గాంచిన దుదకశ నేటికిని విశ్రుతంబకదా. నీవమ్మతాంధ
సుండవగుదేని కణక కిశోరంబుగ మాటాడుదువే. శివశివా నేడెట్టి దుదికనంబు.
సాధులొక హృదయ విచారకంబులగు నీదుర్భాషలకు మాకెట్టి సంతాపంబు
గలుగుచున్నదో నీ కెట్లు చెలియనగునని కోపంబున వెండియు నిట్లనియె.

తే॥ కలువమునన భీతిఁ • గనక స్వాహంకృతి సతిశయించి మాట • లాడువాని
నాల్కబట్టివేయు • చీల్కలుగాఁ ద్రుంచి న్యాయపథముఁ ద్రొక్కు • మనిరి బుధులు.

చ॥ దనుజుడవైన నేమి వసు • ధాధరపక్ష విభేత్తవైన నే
మి నిఖిలలోక శంకరుని • మృత్యునిహంతను శంభు నిందఁజే

సినకతనక భవచ్చిరముఁ • జీల్పుట ధర్మపథంబె యైన నా
మనసు సహింప దన్యులను • మానక హింసయొనర్చు కార్యముకా.

తే॥ పూజ్యురాలైన మాతల్లి • పూర్వమొక్కతటిని వచియించె నెవఁడేని • ధర్మము విడి
సాధునింద యొనర్చు నాజనుని గుఱిచి తక్షణము దేహముకా వీడఁ • దగునటంచు.

క॥ కావున నీ కారణమున జీవంబుల విడిచి శంభుఁడేరి • సుఖింతుకా
భూవిదితమయ్యెడును నీ కానించిన కార్య మెల్ల • కాలం బింకకా.

ప॥ అని నిజశరీర త్యాగంబు గావించు తలంపున సహస్రవారంబు పంచాక్షరీమంత్ర
పఠనంబుజేసి యధర్వాస్త్రంబు ప్రయోగించె నంత కపటాఖండలుఁ డా యస్త్రంబు
నుపసంహరించి కరుణాభండై యప్పడు.

— • ఉపమన్యున కీశ్వరుడు ప్రత్యక్షమగుట • —

సీ॥ బాలచంద్ర ప్రభా • భాసురంబగు జటాపటలంబునకా గంగఁ • బాదుకొల్పి
నీలపయోధర • నిభమైన గళనీమ సపక హారంబులు • సంతరించి
కపూకర పాండుర • కాంతి రాజిలు మేన నలరు విభూతిరేఖలుగఁ దీర్చి
నువ్వంపునడుమున • మువ్వన్నె మొకముతోల్ గుదురుగా ధట్టించి • కూర్చి కట్టి
ముమ్మొలవాలు నొకచేత • మురువుజూప ముద్గుపఁగ్గల గిరి పట్టి • యొద్దనుండ
గిబ్బితి తడిపై నెక్కి • కృత్తివాసుఁ డపుడు ప్రత్యక్షమయ్యె న • య్యర్చకునకు.

చ॥ అటులఁ బ్రసన్నుడైన గిరి • జాధిపుఁ గాంచి కరాంబుజాతము
ల్నిటలమునందు జేరిచి వి • నీతుడునై పెనుగాలితాకునకా
దటుకున సంచలించెడి ల • తంబలె మేనువడంకఁగా నవి
స్ఫుటమగునూక్తి నిట్లనుచు • భాసురపుత్రుఁడు పల్కు మెల్లనకా.

— • ఉపమన్యుఁడు శివుని నుతించుట • —

ఉ॥ నీ మహిమంబెఱుంగఁగల • నేరుపుజాలమిజేసి నిన్ను ము
త్రామమిషగతుండయన • దైత్యునిగాఁ దలపోసి దూరితికా
సోమకళాధరా శరణు • జొచ్చితి నేరమి నైపుమింక నే
పామరుడక మనోద్ధతుడఁ • బాపుడక్రూరుడఁ దుష్టచిత్తుడకా.

క॥ తెలియక నాచేసిన తప్పుల మన్నింపంగదయ్యఁపురహర యజ్ఞా
న లతాబద్ధుడఁ దుష్టుడఁ బతికితి దురదాన నిపుడు • పలుమరు నిన్నుకా.

తే॥ హరి విరించాది నిజఘటం ♦ తైనగాని నీ ప్రభావంబు నెలుగంగ ♦ నేరరనిన
నభకకుండ నజ్ఞానుడ ♦ నైననానుఁ దెలి యవశమానె నిఖిల భూతలకరణ్య.

వ॥ బ్రహ్మదులేని నీవు పరీక్షింపఁ దాళకుండు రట్టియొడ నియల్పుండు సమధుకాండగు నే
యేనించుకముని సాంగత్యంబు లభించెఁగదాయను నహంకారంబున నీ తత్వంబెఱుం
గక దూషించినను దోషప్రాదుభాకవంబొకప్పు డాహ్లాదజనకంబగునని యనుభవ
జ్ఞులు మడివినట్లు నా దోషంబు కలువహరంబగు తావకదశకానంబు గూర్చుట
సంతోషహేతువయ్యెనని యుపమన్యుండు వినయంబునఁబల్కిన గిరీశుండాతనిభక్తికి
మెచ్చి స్తుతిసితి సంతోసి సమధికంబులగు కరంబుల నాతనినెత్తి మూఢకం బాహ్లా
దించి యిట్లనియె.

వ॥ తెలియనివాడవయ్యె నును ♦ ధీవరులుంబలె సర్వ విద్యలం
దెలిసినయట్లు బల్కుతివి ♦ తృప్తుడనైతిని నీయెడక మనం
ద్రులకును గోచరింపని న ♦ నుక గనుగొంటివి నీను నింకఁ గా
వలసిన కోర్కె యెద్దియొ యవారితరీతి వచింపుచీచ్ఛదక.

—♦ శివు డుపమన్యునకు గాణపత్యం బొసగుట .—

వ॥ అనుమానింపకు క్షీరమే వలయు నా ♦ యన్యంబు వాంఛింతువా
ధనధాన్యాదులయందుఁ గాంక్ష కలదా! తిధ్యంబు నీ కెద్దికో
రిన నద్దాని నొసంగుదుక సకల ధా ♦ శ్రీ నాయకత్వంబొ స్వ
గక నివా సాధిపతిత్వమొ విమలమా ♦ కైలాసమో తెల్పుమి.

నీ॥ ఆదె క్షీరసాగర ♦ మదె దధిసింధు వల్లదెప్పుతోదధి కను ♦ మదె ఫలాణక
వంబదె భక్ష్యప ♦ ర్వత మద్దియె యపూప కైలంబదియె బంధు ♦ సమితి యదియె
యన్నిటిలోన నీ ♦ కెద్దిహితంబగు దాని గైకొను మను మానము విడి
యొపమన్యుడా! కోరి ♦ నపగిది సర్వంబు నీ కొసంగితి కరు ♦ ణించి యిపుడు

జగము తల్లియైన ♦ సర్వమంగళ నీకుదల్లియయ్యె నేను ♦ దండ్రినైతి
ననకు దేవదాత్య ♦ మును గాణపత్యంబు గొని యకంబు గాంచు ♦ జననితోడ.

తే॥ అని యనేకవరము ♦ ల నొసంగి యా చంద్రతారకంబు తరుణ ♦ తనువహించి
సతత శైవభక్తి ♦ సామ్రాజ్యమున మింతుగాక యనుచుఁ బలికి ♦ కనుమొలుంగె.

వ॥ అంతట విప్రనూనుడు కృ ♦ తాధుడనైతిసటంచు కాకుక
స్వాంతుడునై ప్రవృద్ధశివ ♦ భక్తిలతాంకురమెల్లదిక్కులక

దంతురమై చెలంగ నిర • తంబు మునిప్రకరంబుగూడి ని
శ్చింత హిమాలయంబు దరి • జేరి హరాచక్షు జేయుచుండగన్.

ఉ॥ సర్వసమర్థుడార్యజన • సం స్థపనీయుఁడు కంస దానజే
ద్గర్వనిమాంత పాండవ ని • కాయము ప్రాపు సమ స్థయోగి రా
డ్మూర్త్యహుఁ డాదిమూర్తి యవ • ధూత సురారి బలుండు సంతతా
ఖర్వపరాక్రమోన్నతుఁ డ • ఖండ యశోనిధి కృష్ణుఁ డాత్మలో.

నీ॥ కారణాంతరమునఁ • గలుగుచుండెడు మనస్తాపంబు మాన్పి సం • తసముఁగూర్చు
దండ్రీ సౌఖ్యముల కెం • తయుఁ దానె బీజమై కులమునకున్ గీర్తి • గలుగుజేయుఁ
బ్రాకృతింబులగు పా • పముల నధోగతిఁబడు శివరథ నూధన్వ • పదముఁజేర్చు
సారంబులేని సం • సారంబునన్ ముక్తికాంత మేడకుమెట్లు • సంతరించు

యమభటులు పాశములఁ గంత • మందుఁ జూట్టి బలిమిచే నీడ్చుకొనిపోవుఁపట్ల మృశున
కడ్డమగు వైతరణి దాఁటు • నట్లు జేయుఁ గల్పవృక్షంబెయగుఁగదా • కన్నకొడుకు.

ప॥ కావున నికమీఁద మదన్వయం బభివృద్ధి గాంచుటకై యీశ్వరుగూర్చి తపంబు
గావించుగాకయని యమ్మాధవుం డుపమస్యముని యాశ్రమంబునకున్ జనుదెంచినఁ
ద్రికాలజ్ఞుండగు నయ్యోగీంద్రుఁడును కృష్ణాగమనకారణం బెఱింగి కరుణాశుండై
గోపాబునకు శైవవీక్షారాజంబగు బాశుపతవ్రతం బుపదేశించినంతఁ గృష్ణుండు
పుత్రవంతుండయ్యె నది మొద లెల్లవారును నితాంతభక్తిఁ బాశుపతవ్రతం బనుష్ఠించుచు
నిజకామ్య సంసిద్ధిఁ గాంచుచుండిరని మాత్రుండు శౌనకాదులకుఁ జెప్పటయు.

క॥ శ్రితలొక శరణ గర్వోద్ధత దానవనిహనతుహిన • ధామా భరణా
సతతమహాయోగికులస్థుతిచరణా పాండ్యరాజ • దుహితృహృదీశా.

చ॥ సకల సురాసురప్రకర • సన్నత పాదపయోజ ప్రూర జై
త్యకులవి నాశనక్షమ శ్రి • తావనదక్ష సమస్తయోగిరాట్
నికరమనోనివాస ధర • ణీధరరాజసుతాకళత్ర మా
మకకృతిపోషణా రజత • మందర సుందరసుందరేశ్వరా.

పంచచామరము—

చరాచర ప్రపంచజాల • కాసన్నిక్రియా చణా
ధరాధరేంద్ర కన్యికావ • తంసితాంగ భాసురా
పురాసుర ప్రకాండగర్వ • పుంజనాశ నక్షమా
సరోజలోచనాదిదేవ • సన్నతాంఘ్రి పంకజా

కష్టపడి పెంచి యిడితి నా , కవితకన్నె నెవ్వధంబున నలరింతో , యింక నీవు
XOXవోలెను Xయ్యాలి , గాదు బేలసుమ్మ నీ తలనెక్కి , నాట్యమ్మనేయ.

ఏ మహామహుడు శ్రీ , వేమనాగాధ్య వంశాబ్ధికి బూజు శ • కాంతుడయ్యె
నేలలి సావిత్రి • కెనయై సతులైచ్చ మహిని బొత్తివత్స , మహిమఁ గాంచె
నట్టి నందయకు గౌ • రమకు ద్వితీయ పుత్రుండఁ గౌండియ గో • త్రుండ దక్షి
జామాతికిని శివా • నందునకును సోదరుండఁ గూరిమి యగ్ర • జాండ సుబ్బ

వాక్యముఁ బొత్తుడను మనీ • యనుగు శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణోత్త • రాధా మందు
జియ మూడవ యాశ్వాస • మయ్యె చీని సతము రక్షించుఁగావుత • చంద్రమాలి.

—

శ్రీ మహాత్మ్యసమః

శ్రీమదాంధ్ర లింగ పురాణము

-॥ ఉత్తరభాగము ॥-

—: చతుర్థాశ్వాసము :—

క॥ కారద నీరద నారద పాగద నిభదేహమోక్ష • పారదశ్రీత బృం
దారకతారక సురరిపుమారక మధురాపురీశ, మాద్యగ్భరణా!

చ॥ అవధరింపుకుంధకుండు వెండియు నిట్లనియె.

చ॥ ఘనుడు జగత్ప్రసిద్ధుడు మృ • కండసుతుండు దురాజనాళి భ
క్తనికరశేఖరుండు జిత • కల్మషః దంతకగర్భభంజకుం
దనఘుడు తొల్లి యొక్క దివ • సాంతమునక దన శిష్యవర్యులే
పునః బరిచర్యసేయ స్థిర • బుద్ధి నిజాశ్రమమందు నుండఁగ.

—॥ అంబరీషుడు మార్కండేయాశ్రమమున కేగుట ॥—

చ॥ హరిపదసేవకుండు సక • లాగమ తత్త్వవిదుండు సద్గుణా
భరణుడు సాధుపూజకుండ • వక్రపరాక్రముండం బరీషాదక
సరివరి శేఖరుండు కరు • జానిధి యా సరిసీరుహాక్షు స
చ్చరితము లెన్నియో వినియు • స్వాంతమునక బరితృప్తిగల్గింక.

క॥ అకొన్న లేగపసికద కేకరణి బిరానఁ బరుగు • లెత్తునొ యట్లా
మూకీకృతాంతకుని సుశ్లోకుని మునిఁజేరఁబోయె • సురుచిరభక్తి.

శే॥ అట్లు భక్తిపూర్వక • దై చనుదెంచెడు నవనినాథుఁగని య • ధాన్యగౌర
వమునఁ దోడితెచ్చి • యమ్మునితల్లజాఁ తాతిధేయ మొసఁగె • నంత నతఁడు.

క॥ మునిదర్శనంబు గలుగుటఁ దన వాంఛ ఫలించినట్లై , తలఁచుచు మోదం
బుఁ వినియము దనరఁగ నాతనిఁ గనుఁగొని పలికెని • ట్ల తండ్రిత బుద్ధిక.

ఉ॥ ఈయభిల ప్రపంచమున • నెందును నీకెఱుంగంగరాని దొం
డెయెడ నైనఁ గలుగెయ • హీనచరిత్ర భభాదృశుల్ గదా
యానుత భక్తివృద్ధులగు • నట్టిమహాత్ములు మమ్మువంటి దు
స్కల నుదరింపఁగల • కాశలమున్ గలయట్టి ధీనిధుల్

తే॥ అమృత కల్పంబులైన శ్రీ , హరి చరిత్ర లెన్నియొవింటినైనను • దృష్టిలేదు
సగ వినిపించు వారియా • దరము కల్పి వినవలయునని యెడునట్టి • పేర్పిడక్క

— మాస్కందేయుఁడు అంబరీషునకు కాశికోపాఖ్యానముఁ జెప్పుట. —

నీ॥ అనుడు మార్కండేయుఁ • డను నాదరంబునఁ బృథ్వీశ వినుము వి • స్పింతునీహ
నీవు సర్వజ్ఞుండ • వెలశ్రుత్యర్థముల్ నీవెఱుంగవెచూడ • నిపుణుతివి
శివభక్తులందున • శ్రీవత్సలాంఛనం డెట్లగ గణ్యుండొ • యట్ల విష్ణు
భక్తులందున నగ • పదముఁగై కొనినాఁడు కాశిసంధనియెడు • ఘనుడొకండు

హరి మెప్పించి తలఁచిన • యప్పుడెల్లఁ గరుణతోఁ బలుకఁజ్జుల • వరముఁగొనియె
నఘవినాశకరంబు భ • క్తాఘ సమృతంబు కాశికద్విజ చరి • తంబు దలప.

తే॥ అశ్వమేధ సమాప్తంబు • నాచరించునట్టి ఫలము లభించు న • య్యగ్రజమ్మ
పుణ్యచరితంబు వినఁగోరు • పూరుషులకు నిశ్చలాత్ముండవై విను • నృపవరేణ్య.

చ॥ భిలజనతా వినాశన ము • భింబున శిష్టజన ప్రమోదమున్
సలిపి సమస్త భూభరణ • సంగతి ధర్మపథంబు ధాత్రిపై
నిలుపుట దేవదేవునకు • నిత్యహితంబగుగాన గేశవుం
డెని నిద్రేతయుండు జని • యించె రఘూద్యహుఁడైముదంబునన్.

క॥ అయ్యగమున కవతంసంబై యనిశ సమర్పితంబు • జాక్షుండై భ
ద్రాయితుఁడు కాశిసంధను మహాయోగి యొకండు వెలసె నగ్రకులమునన్.

చ॥ పలికిన విష్ణునామములె • పల్కుజపం బొనరించెనేని ని
ర్మలమగు భక్తి మాధవుని • మంత్రములే జపించు మెట్టిన్
జలజదళాత్మ స్థానములే • చయ్యన మెట్లు దలంచినన్ నిరా
కుల మతి నాశ్రిత ప్రకర • గోప్త దలంచునతండు నిత్యమున్.

సీ॥ వేమవజ్రమున • విష్ణునామ స్తుతి పఠత మెల్లన లేచుఁ • బాస్పసుండి
యామీదఁ బూతంబు • లగు తులసీజలంబుల స్నానమొనరించి • తులసి
దామరపూసలఁ • దగ గళమునఁబూని పట్టెవర్ధనములఁ • బరగఁదాల్చు
సంతటఁ దాంబుర • హస్తమందునఁజేచ్చి కాళ్ళ గజ్జెలు ఘల్లు • ఘల్లు మనఁగ
నున్నుఖుండయి మదిని ప • యోజనేత్రు భక్తవత్సలు నిందిరా • ప్రాణవిభుని
నిల్పి జనరంజకంబుగ • నితినాచుగాన మొనరించు విష్ణుభ • క్త ప్రవరుడు.

—, కాశముడు విష్ణుభక్తిఁ బ్రసిద్ధుఁడగుట —

తే॥ నడచు తటి భోజనముఁజేయు • నెడను శయ్యఁజేరియుండినవేళను • నీరుద్రావు
చున్నెడను గులకాంతతో • నున్నపుడును హరినె కీర్తించుచుండు నయ్యగ్రజుడు.

సీ॥ తనగారు పట్టెన • ర్థనము లెవ్వని నుదుటను గన్న నతని వి • ఘ్ననిగఁ దలఁచు
దులసిమాల లెవాని • గళమునఁజూచిన నతఁడె నారాయణుం • డనుచు నెంచు
హరినామ మెవ్వని • యాననంబున విన్నవాఁడె కేశవుఁడంచుఁ బలుకుచుండు
జక్రాంకణంబులే • జనుని భుజంబులయందున్న నతఁడె గో • విండుఁడనును

దాంబురనుబూని కృష్ణు గా • సంబుఁజేయువాని దర్శించి యిందిరా • ప్రాణవల్ల
భుం డితండె యనుచుఁ జెప్ప • చుండు నతఁడు భాగవతలోకవర్మ డా •

[బ్రాహ్మణుడు.

సీ॥ ఒకవేళ యని నియా • మకములేకయ యతం డెల్లవేళల హరి • నే తలంచు
నొక దేశమనక మా • నక యెల్లదేశంబులకా విష్ణుపద్యంబు • లనె పఠించు
నొకరతోనని తలం • పక యెల్లవారితో మురహరుకథలనె • ముచ్చటించు
నొకవారమనక పూ • నిక నెల్లవారంబు లబ్జాక్షునే గూర్చి • యాడుచుండు

నొక్కగతి నె గాక • పెక్కుగతులఁ గనకాంబరుని ప్రభావ • మరసి యరసి
యెట్టి యెగురుచుండు • నుర్వీచురుండన్య కార్యములను మఱచి • కలిసిగలిచి.

క॥ ముట్టఁడు తనయింటిపనులఁ బట్టఁడు కొనుమనియె యెవారు • పైడినొసఁగినకా
దిట్టఁడు దూరినవారిలఁ గొట్టఁడు పెనుతాల రువ్వు • మాళలనైకా.

క॥ మానఁడు హరిసంకీర్తన మానఁడు విషయాభిలాష • నురుతరభక్తి
గానఁడు భవపాశయుతుల నానిష్ఠాపరుఁడు జితమ • హాసుండగుచుకా.

క॥ పలుకఁడ వైష్ణవతత్వితోఁ దలఁపఁడు వైకుంఠుఁ దక్క • దక్కిన సురలకా
నిలువఁ డవిష్ణుపదంబుల నలయఁడు హరిదాసులందు • నగ్రసరుండె.

ఉ॥ ఎచ్చట విష్ణుభక్తజనం మెల్ల వసించి తడేక నిష్ఠమై
తచ్చరితంబులక బలువిధంబుల ముచ్చటలాడుచుండునా
సచ్చరితుండు నచ్చటికిఁ జయ్యవలెనని తదర్థసంతతిక
హచ్చిన భక్తితోడ నుగ్రం హించుచునుండు నవారితుండునై.

తే॥ అటుల దినదినవర్ధమానం నాంబుజాక్ష భక్తిపరశుడగుచు నా బ్రాహ్మణుండు
విష్ణుగానంబు దిక్కుల వెలయునటులఁ ద్రిమూర్తులనుండె ధరణీతలమునెల్ల.

ఉ॥ కొందరు నాస్తికుల కలుషం కుంతిత చిత్తులరై ద్విజాన్యవా
యుండత భక్తిమార్గమున నుండి వెనక మరలింపజూతురా
నందమయుం డితండని జనంబులు కొందఱు మెచ్చుచుండ్రు వా
రందఱతోడ నేమియని యాశండు శ్రీపతిఁ గొల్పు నిచ్చులుక.

ఉ॥ అవిధి కాశము డహరం హంబు జగత్త్రియపూజ్యుడైన ల
క్ష్మీవిభు మాధవుక హృదయం నీమను జేర్చి కరింబు విష్ణుభ
క్తవళిఁ గూడి త్రిమూర్తులను నార్యజన స్తవనీయయుండె కళ
త్రావనమైన నెంచక గృహంబును వీడి చరించుచుండఁగక.

ము॥ హరిభక్తాగ్రసరుం డితం డఖిల దైత్య వ్రాత సంచారుడౌ
సురలోకావనుఁ డిందిరా విభుడు వ శుక్లంధయ్యో నీ భూమి ని
ర్జర వంశేంద్రున కిమ్మహామహుని నె ర్యంబుక గణింపక నె
వ్వరిక నేరుపు చాలదంచు వచియింపక లూని రుద్రీసురుల్.

క॥ ఆనుచు ననేకవిధంబులఁ గొనియాడుచునుండి రగ్రం కులజులతని నం
దు నొకఁడు పడ్డాత్తుండను ఘనుఁ డాతనిఁజేరి వినయం గతి వచియించుక.

ఉ॥ ధీనిధివై నిన్ను విను తింపఁగ నేర్తునె పామరుండన
జ్ఞానపరీవృతుండ ధనం గర్వితుండక శ్రేణిలోక పాలకుం
డా నలినాక్షు నిర్మల ప దాంబుజ భక్తిలభించు లైట్టులో
పూనియెటుంగఁ దెల్పఁగదె భూసుర శిభ్యునిగాఁ దలంచుచుక.

క॥ కరుణానిధియగు నమ్మారహరుఁ డెవ్విధి గోచరించు నాతని చరణాం
బురహములఁ గొలుచు లైట్లో పరమపురుష తెలుపఁగదవె ప్రార్థింతు నినుక.

తే॥ గానలాలుండు శ్రీహరి కనికరంబు మనిషియని వింటి నీ ముఖంబుననె యతన్ని
గొలుచు మార్గంబుదెద్దియొ కలుషపూరితమగు సంసారముఁ దరించు క్రమమదెద్ది.

తే॥ అనుచు వేడి కాశి • కుని యుపదేశంబు సేకరించి యతని • జేరి యెప్పుడు
సామగానములను • జలజాత్ముఁ గీర్తించు చతని నీడకుండె • నాద్విజుండు.

చ॥ తనధనమెల్లఁ గొళికుని • దారసుతాదుల పోషణార్థ ము
ఘనుఁడు ప్రయంబుఁజేయు చధి • కింబగు గౌరవమాని యుండుటన్
గనుఁగొని విప్రులెల్ల దొడి • కంబునఁ దారునుగూడ నమ్మవో
త్మునకును శిష్యులై యతని • లోఁ జూలాడుచు నుండి రెప్పుడున్.

తే॥ కాశికుండు హరిని • గానంబుఁజేయఁగ ఛాత్రులెల్ల వినుచు • సంకసింతు
హరిభజనమటన్లు • నాదరింపనివారు కలరె మూఁడులోక • ములను గనిన.

ప॥ అవిధంబున భాగవతాగ్రసరుండగు కాశికుండు బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్య కూడ్ర
కులజాలగు సంలేవాసులు దోడరా నాదినారాయణు గానంబుఁజేయుచు విష్ణు
క్షేత్రంబుల దర్శించుచుఁ జని చని కలింగదేశంబుఁజేరె నందు

క॥ గోవిందనామకీర్తన గావించుచు నర్థిజనులఁ • గనికరమున సం
భావించు మాళవుండనఁగా వైశ్యుడొకండు విగత • కత్మఘండగుచున్.

క॥ తన మనసులోన వర్తించి నిరంతర విష్ణుపాద • సేవారతయై
తనరెడు మాళవినాబడు పనితఁ గలిసి చెలఁగు వైష్ణ • వ ప్రీయుండగుచున్.

క॥ ఆ పణిజాఁడు కరి వేలుపు కోవెల కరిగి యొకనాఁడు • కోమలియును రా
నావేళఁ గాంచె నచ్చట గోవింద ప్రతిభుఁ గాశి • కుని ననఘాత్మున్.

ప॥ కనుంగొని భయ వినయంబులు బెనంగొన మాళవుండు లీలామానుష విగ్రహుండగు
గోపాలుం డీ లీల నయచెంచెఁగాఁబోలునని ప్రీతిస్నిగ్ధంబులగు నయనంబుల భక్త
బాష్పంబులు గురియ నిశ్చలుండై కాంచుచు.

ఉ॥ తేనియనవాలో సుర న • దీ జలజాతమరంద చిందు స
స్మానిత బంధరప్రకర • మంజుల యుంకృతులో యుపకా హరిన్
గానముజేయు కాశికుని • కమ్మని పల్కులు మెల్లమెల్లన్
వీనులవిందొనర్పఁగ బ్ర • పృథ్థ కుతూహలుండయ్యె నయ్యెడన్.

తే॥ అటకు మున్నకు శస్థల • మందునుండి యరుగుదెంచిన భూసురు లైదుపదులు
విష్ణు సేనించుచుండిన • విమలమతులు వినిరి కాశికు గానంబు వీనులర.

ఉ॥ మాళవియున్ దదన్యులును • మాన్యుని గొళికు గారవించు చే
వేళఁ దదీయ గానమును • వీనుల విందుగ నాలకించుచున్

శ్రీలలనామసోహరుని, నేవ నొనర్చుచు నుండి రంత భూ
హారు దధర్మవర్తనుడు, కాశీకు జేరగనచ్చి యిట్లును.

౩॥ ఎటుగవె నీవు నన్ను వసు, ధేనుఁ గలింగ విభండటంచుఁ జె
చ్చెట నకలంక భక్తి నను, జేరి భజింపుచు నెల్ల భూసుయల్
దలుఁగని రొక్కముకగొని ము, దంబున సౌఖ్యమునొందుచుండుఁరే
దైటహరినేవ వీడి విచుతింపుము నన్ను నిరంతరం బిక.

తే॥ శ్రుతి మసోహరముగ మనఃస్ఫూర్తి నన్ను గానమొనరింపవలయును, గానియిట్లు
చెడుతలంపున నెవ్వరో, చెప్పిరనుచుఁ గనఁబడనివానిఁ గీర్తింపఁ గలదె ఘలము.

౪॥ ఏమిటికిట్టి వెట్టితలఁపెందునఁ గన్నడు దేవుడైనవాఁ
డీమహీ నెల్ల సౌఖ్యముల, నెమ్మొయి నొందుచు శాంతి నొందలే
కేమె తలంచి యెవ్వనినో, యెందులకో భజియింతు వేల యో
భూమిసురేంద్ర యిట్టి తలఁ, పుక విడి నాయెన భక్తిసుంచుమా?

౫॥ హరియన నెవ్వఁ డేమలము, నం దుదయించెనో తల్లిదండ్రు లె
వ్వ రతనికింతకాలముఁ బ్రవాసమునక బడి యెల్ల దేశముల్
దిరుగుచు నాతనికా మది ను, తింపుచు నుడివి లాభమేమి క
లె రహిని దెప్పనేర్తువె క, లింగపతిక భజియింపకున్నచో.

తే॥ తెలిసి తెలియనివారలు పలికినట్టి పలుకులను విశ్వసించి యి, పృగది నెల్ల
సౌఖ్యములఁ గోలుపో నేలకాశ్వతమగు సౌఖ్యము లభించు మార్గంబుఁ సంభవింప.

౬॥ ఆనుచుఁ గలింగ భూపతి యహంకృతి ధర్మముఁ దప్పి కిల్బచం
బనక జగంబులెల్లఁ దన, యందె జనించెడునట్లు గర్వబం
ధనమును వీడనేరక ప, దంపడి నిష్ఠురవృత్తిఁ బలుకుటక
ని మదిసొర్వలేక పృథి, వీసురవర్యుఁడు వానికిట్లును.

౭॥ హరిహరి యెంతమాట నిపు, డాడితివయ్య మహీశ యెట్టి ము
ష్కరుఁడగు నాతఁడేని జన, కంటకవాక్యములాడనేర్చునే
యరయగ వేల్పులందును ధ, రామరులందును భక్తిలేక త్రి
మూర్తి మనుజుండు దుస్తరత, మంబును జెంది నశింపఁడే ధరక.

౮॥ దేవుఁ డెవాఁడు నన్నె విను, తింపుడు శ్రేయముగల్గునంచు నో
భూవరపల్కఁగా, దగునె, పూరుషుఁ డెందులకే సమర్థుడే
స్థావరజంగమంబయిన, ధారుణి నెల్ల సృజింపనేర్చువాఁ
డా వనబాక్షుఁ డొక్కఁడె క, దా విభుఁ డీడ్చుఁడతం డలంతియే.

చ॥ శ్రుతులు స్మృతులు రాణములు • సూరివరేణ్యులు శాస్త్రముల్మహా
మతులగు యోగిపుంగవులు • మాధవుడే జగదేకకర్త యా
క్రతి జనరక్షకుండనుచు • జెప్పెఁ ర యాతని సేవ జేయరే
యతులితభక్తి నీకిటుల • నాడుట దోషము కాదె భూవరా.

సీ॥ కుమ్మరి మృత్తిక • గొనితెచ్చి తనకు జక్రమును దండము సహా • యముగఁజేరి
నొకయెడనుండి చే • యకయున్నచో నెట్లు గలుగనేర్చును ఘటం • బులు ధర్మ
నవ్విధి సర్వని • యంతయా వెన్నుండు పంచభూతంబుల • భాగములను
జేర్చి యొక్కటిగాఁగ • సృష్టింపనేర్పడు నఖిలచరాచర • పైన జగము

వెన్నుడే సమస్త • విశ్వేశ్వరుండని నిర్గుణుండటంచు • నిఖిలమునులు
పలుకుచుందురట్టి • భగవంతు నవ్యయుఁ జెడుతలంపుఁబూని • నుడువఁజనునే.

క॥ హరిమాయా పరివృతుడై పురుషుండు యధార్థ విషయ • ము నెఱుంగకృతి
మృరి గర్వము పెంపున దుస్తరమగు నరకంబునఁబడి • తాపమునొందుకా

తే॥ వలతియైనవాడు • వాల్మధ్యమున మించి తన శృహంబు వారి • దగినరీతి
బాలనం బొనర్చు • పగిదిఁగేశవుడెల్ల జీవకోటిఁ గరుణఁ • జేసి ప్రోచు.

ప॥ నీ వింతుక రాజ్యపాలనంబుఁజేయగలిగినంతనె “ సర్వంబు నాయధీనంబ ” యని
తలంచి నిరామయుండును నిరహంకారుండును, నిర్గుణుండును సమస్తేశ్వరసంప
న్నుండును ననాదిమధ్యలయుండు నగు గోవిందుని దృఢంబుగఁ జూచుచుంటివి నీకి
ధర్మంబుగాదు. సార్వభౌమునివలన నియమింపఁబడి యతని శాసనంబు జవరా
టక యుచితరీతిఁ జరించు నుద్యోగు లెట్లా మహీపాలుని సేవించుచుందురట్లు
మేశ్వరునివలన నయ్యైకార్యంబులందు నియమింపఁబడిన యస్వతంత్రుడగు క్షత్రి
యుండును భగవంతు నానతి నతిక్రమించక తనకు ధర్మంబగు కార్యంబుల నాచ
రించుచుండవలయును. అట్లుగాక స్వాతంత్ర్యమవలంబించునేని రాజ్యాధిపాతీ
తిరుగు ఖలుని రాజభటులట్లు యమకింకరులాతని దండింతురు. భగవన్నామ
డనైన నీతోడ నితప్రాప్తు సంభాషించుట దోషంబయగు నైన నజ్ఞానసాగరమున
బడి మునుంగు నిన్నువంటి పామరుల నుద్ధరింపకుంట భర్మాతిక్రమణంబగుగా
నిందాక చెప్పవలసె. ఇట్టి కంఠశోష జెందుటను నిన్నెవరేని రమ్మనిప్రాప్తిం
చిరా యని యందువేని యాకర్షింపుము.

తే॥ ఎవ్వఁడేని ధర్మ • మెఱుంగక యనుచితసరణిఁ దిరుగఁబూను • సరగనతని
బలిమి నైన నర్హ • పథతిఁ జేర్చుట సాధుకృత్యమనిరి • సకల బుధులు.

తే॥ ఎఱిగి చెప్పకున్న • నెంతయొ దోషంబు గలుగుఁ దెలిసినట్టి • ఘననిపలుకు
లాదరింపకున్న • నాతని నప్పుడ విడిచి చనుట యర్హ • వృత్తమనిరి.

॥ నీయెడ నాకావించెడి నీ యుపదేశము రుచించు • నేని సమస్త
శ్రేయములు గలుగు నీ కనపాయుడవగుదువు కరంబు • ప్రాజ్ఞులు మెచ్చుకా.

॥ పురుషమాత్రుండె సఁ • పూర్వస్వతంత్రుడై యెల్లలోకముల నెహీనశక్తి
సృష్టిస్థితి లయముల్ • నేయనేర్చునయేని యతఁడు చిరాయుష్ఠుఁ • డగుచుఁ జంద్ర
తారకలున్నంత • తడవుండవలయుఁగాదా యట్టులైన మ • హాత్ములరగు
నీ కులంబున వారు • నిఖిలజ్ఞులే వారలేరికానంగరా • రేల చెపుము

యిట్టి మాధ్యమేల • నీశుండు తామరపాకు నీటివలెఁ జ • రాచరప్ర
పంచమెల్ల నిండి • పరఁగనంటియునంటకున్నవాఁడు వాని • సన్నుతింపు.

॥ ఈవిప్రుని పలుకుల సంభావింపదలంప నేని • పార్థివ మాకక
బోవునది లేదు నీవ తమోవృత్తుడవగుదువు దాన • మహిమఁ దొఱఁగుచుకా.

॥ ఏను సమస్తలొక విభు • నీడుగని చెన్నునిదక్క నన్యలక
గానముఁజేయ నొల్లను జ • గత్పతి యాతఁడు నాయెడక గృపక
బూని నిరంతరంబునను • బ్రోవఁగఁ గంకణమూని యున్నవాఁ
డా నళినాక్షుఁ డొక్కఁడె ను • రాసుర లొకనియంతయాజుమి!

॥ అఖిలలోకంబుల • కాధారుడగువాఁడు చిద్రూపుడగుచును • జెలఁగువాఁడు
ఏరూపమునఁ గొల్వ • నారూపమె వహించి యెల్లవరంబుల • నిచ్చువాఁడు
ఇచ్చోటఁ గలఁడని • యెంచు సజ్జానుని కప్పోటనేగాన • వచ్చువాఁడు
కనుగొననేరని • కలుషాత్ములకెపుడు కడల నెచ్చోటను • గానరాఁడు

॥ గమఁ గన్నవాఁడు • సకల నిగమముల శిఖరములవసించి • చెన్నుమీఱు
వాఁడొకండు గలుగ • వాని విడిచి నరమాత్రుఁ గొల్వ ఫలము • మాకుఁ గలదే.

తే॥ పరమపావనుడైన శ్రీ • హరినిదక్క నింద్రు నంతటి ఘనమైన • నించుకేని
చెప్ప నొపదు నా జిహ్వ • క్షితితలేక వినవువీనులు తక్కిన • జనులఁగుఱిచి.

—• కళింగాధిపతి కాశికాదుల నవమానించుట —

చ॥ అనుఁడు కళింగరాజు ప్రతి • ఘోరుణితోగ్రముఖుండునై విలో
చనముల నుష్ణబాష్పములు • సాంద్రములై కరియంగఁబెల్గు నీ
జనపతిఁ గూర్చి పల్కుటకు స • మృత మింతయులేకయుండినకా
వినియు సహింపనే శ్రుతులు • విప్రులకిట్లు వచించుటమామే.

తే॥ నన్నుగూర్చి యెరులు • సన్నుతింపఁగ నెట్లు వినరొ చూతునిపుడు • జనవరేణ్య శక్తివిపుడ కాంచి • భక్తిమై గానంబుఁ జేయునట్లు మిమ్ము • జేయువాడ.

స॥ అని వచియించి భూపతి భ • టావలి కాజ్ఞనొసంగ వారలున్
జనపతి యుబ్బునట్టులుగఁ • భారుమృదూక్తి “గలింగనాధుడే
ఘనుఁడు సమస్తలోకములఁ • గావఁగలండు తదీయ పాదనే
వన మొనరించినన్ వివిధ • నైభవముల్ లభియించు నెంతయున్.

తే॥ ఇతనితో సమానుఁ • డే జంగబుననైన గానరాఁ డొకఁడును • గలికమునకు
రాజభక్తిగల న • రశ్రేష్ఠునకుఁ జూడ లోపమగు నె యెట్టి • లోకమునను.”

తే॥ అవిధంబున వారల • య్యవనినాధు సర్వలోకేశ్వరుండంచు • సన్నుతింప
విని సహింపఁగ నేరక • విప్రులెల్లఁ గర్ణముల మూసికొనిరట్లు • కరయుగముల.

తే॥ అంత భూమికాంతుఁ • డాగ్రహమెసఁగ వీక్షించి ద్విజాలఁబట్టి • చెనటియగుచు
వెతలఁ గుడిసి వారి • విత్తంబుఁ గైకొని తనపురంబునుండి • తరిమివైచె.

క॥ ఆరీతిన్ బలగర్వితుండగు కళిం • గాధీశ్వరుం డపుడు
ర్వారందై కలుషంబునాక వెత స • ల్పన్ కాంతులై వారలో
నీరేజాక్ష జితాసురప్రకర • యిందీ ప్రాణనాథాసురే
కా రక్షింపవె రాజబాధితుల వా • త్సల్యంబునన్ బ్రోవవే

తే॥ అనుచు నిశ్చలచిత్తులై • యంబుజాక్షు వినుతినేయుదురే కాని • నిప్రులపుడు
ధరణీనాధునిఁ గన్గొని • పరుషముగను బలుక నించుక యైనను • దలఁపరై

ప॥ ఇట్లా కాశికుండును, బద్మాక్షుండును మాళవుండును మాళవియుఁ దక్కుంగల మఱ
స్థలావాసులును గలింగభూపాలునేయు బాధల కోర్చికొని యతండు దేశంబునుండి
వెడలింపఁజని యందందుఁ జరియించి కాలయోగంబున నూర్ధ్వలోకొన్ముఖులై
యరుగుచుండునంత నంతకుండు దెలిసి కర్తవ్యంబు నూహించుచుండె నప్పుడు భగ
వంతుండగు వాణీచు సూహరుండు దివ్యదృష్టి నెఱింగి సత్యలోకావాసులగు నను
ర్వ్యగణంబులతో నిట్లనియె.

—• బ్రహ్మదేవుండు కాశికాదుల గౌరవించుట •—

చ॥ హరిచరణారవింద భజ • నాభిరతిన్ నిరతంబు విస్మృతే
తరవిషయ ప్రసక్తిమెయి • దారుగత శ్రమలై ధరిత్రి ద్రి
మృరుచు నుపేంద్రునంద యభి • మానము పెంపున నెల్ల కష్ట ని
ష్ఠురముల కోర్చువాచెవరొ • నూరివరేణ్యుల వారిఁ దెండీకన్

- ౩॥ అనియాసతిచ్చిన నప్పుడదేవతాగణంబులెల్ల సంరంభంబున బయలు వెడలి
 ౪॥ గొండలు కాశికుండనుచు గొండలు బద్మాక్షుండనుచు ♦ గురుయత్మమునక
 గొండలు మాశవుండనుచు గొండలుమాశవియటంచు ♦ గూర్చిదలిర్పక.
- ౫॥ అనుచు జని వారలఁ దోడ్కొనివచ్చిన వనజభవుఁడు ♦ కుతుకంబున న
 య్యనఘుల కభిముఖుడై చని తన పరివృత్తలముఁజేర్చె ♦ దగుబహుమతితో.
- ౬॥ వనజభవుఁడట్ల గౌళికమునివరునిక శిష్యులను బ్ర ♦ మోదంబెసఁగక
 గొనితెచ్చి యుచితసింహాసనములఁ గూర్చుచుండజేసి ♦ సరఁగవచించుక.
- ౭॥ అనఘులు మీరు మీ పలుకు ♦ లా హరికీర్తనమందెగాక యెం
 దున రుచిబెందవుండు నొక ♦ దుష్టుఁడు మీయెడ నెట్టి వింగడం
 బునఁ జరియించినక గలుగఁ ♦ బో దిసుమంతయు మీకు హాని మీ
 మనసు చలింపకుండుటయె ♦ మాన్యులఁ జేసెడు మిమ్ము నిచ్చుటక.
- ౮॥ ఎంతకాలంబు కేశవుం ♦ డెల్లలోకసమితిఁ బాలించు నధిక ♦ వాత్సల్యము మెయి
 నంతకాలంబు మీరు ని ♦ శ్చింతిలోడనలరు వైకుంఠమునఁ జేరి ♦ చెలఁగుఁడింకి.
- ౯॥ అనుచు వేల్పుల నందఱ ♦ నఁటనె విడిచి కాశికాదులఁ దోడ్కొని ♦ కమలయోని
 యరిగెను నిఖిలయోగి జ ♦ నాశ్రయమ్ము కుంతితాఘప్రకరము వి ♦ కుంత పురము.
- ౧౦॥ అట్టి సమయమున.
- ౧౧॥ ఒకనంక నైషవు ♦ ల కలంకమతిఁ జేరి నలినాక్షుఁగూర్చి గా ♦ నంబుఁజేయ
 నొక చక్రి సప్తి ♦ నికరంబు హరిదృష్టి యెటుబారునో యని ♦ యెంచుచుండ
 నొకచాయ నిగర ♦ శుకవాణు లభినయవిద్యాకుశలతఁ గా ♦ స్పించుచుండ
 నొక యోరదిక్పాల ♦ క కదంబ ముడివోనియుడుగరల్ భ క్తిమైఁనొసఁగుచుండ
- ౧౨॥ నొక్కయెడ సిద్ధసంతాన ♦ మొగి సమస్త వేదశిఖర గోచరుఁడు శ్రీ ♦ విష్ణువెయని
 పల్క సర్వరచితమైన ♦ భద్రపీఠి నధివసించె రమా మనో ♦ హరుఁడు ఘనుఁడు.
- ౧౩॥ మఱియు జ్ఞానయోగేశ్వరులును, సిద్ధులును, చతుర్బాహువులును విష్ణుచిహ్న విరా
 జితాంగులును, నిర్మాత సమస్తపాపాఘులగు హరిదాసు లస్తానీతి సహస్రంబులు
 సేవింప సహస్రయోజనా యామంబును విచిత్రాలంకార శోభితంబును నానావిధ
 మణిగణ ఘృణించయ తిరస్కృత తరణి కరసంతానంబును నగు మంటపమధ్యంబున
 సుఖాసీనుడై లోకకార్య ప్రసక్తుడై నారాయణుండు సుఖం బున్నతఁ జతుర్ము
 ఖుండరుడెంచి నమస్కరించి భ క్తివినమితాంగుడై యిట్లనియె.

చ॥ ఆకుటిలచిత్తు లీ ఘను ల , హర్షిత నాచకపాద పంకజా
ర్చకులు వశీకృతేంద్రియ ప , రంపరు లిద్ధచరిత్రు లీ ద్విజ
ప్రకరము సంతితంబు బెడఁ ♦ బాయక నిన్నె భజించుగాన పూ
నికభవదంతికంబుననె , నిల్వఁగఁగోరు నను గ్రహింపవే.

ఉ॥ ఆ పరమేష్ఠి పల్కులకు , నట్టులె యయ్యెడుఁగాతమంచు ల
క్షీపరిరంభణోత్సుకతఁ ♦ జెన్నలరాఁడెడు వారిజాత్మఁడా
భూపతిఁస్మృతుండయిన , భూసురవద్య సశిష్యుఁగాంచి సు
తాప నివారకంబులు ను , దారవచస్సులఁబలుగు నివ్వధిక్.

— శ్రీ విష్ణువు కాకకాదులకు యథోచితవరము లిచ్చుట ♦ —

తే॥ పరమభాగవతేంద్ర నీ , భక్తభావమునకు సంతసమయ్యె నె ♦ పృథుమదీయ
చరిణములె యాశ్రయించువు, సైర్యముమెయి నెట్టి కష్టముల్ గలిగిన ♦ యేని విడక.

క॥ ఇతర సురాచక్షన మొల్లక సతతము మామకపదాంబు ♦ జద్వయమునెస
మృతి నాశ్రయింతు వీవదృతముగరా నీదు చరిత చూసురముఖ్యా!

ఉ॥ ఛాత్రులఁగూడి భూమిసుర , సత్తమ నిల్పుము మామకీ నను
క్షేత్రము దీని యందమల ♦ చిత్తుడనై యనయంబు ధాత్రి న
క్షుత్రములుగ గ్రహంబులును ♦ జంద్రుఁడు నుండెడు నంతకాలముక
బాత్రుడనీవు త్యాదృశులు , భక్తులుగల్గరు నాకుఁజూడఁగఁ.

క॥ హరిదాసులందుఁగల భక్తిరసావేశంబు కల్మి ♦ దివుఁక యీ తం
డరయుచు నీ కన్నమిడిన సరసుఁడు పద్మాక్షుఁ డిందు ♦ సతమువసించుక.

వ॥ మణియు నీ పద్మాక్షుండు మదీయ భక్తరక్షణార్థంబు స్వధనంబెల్ల వినియోగించిన
కతన ధనేశ్వరుండై యనేక దివ్యయృగంబు లిప్పుణ్యతలంబున నుండు.

తే॥ మాళవియు మాళవుఁడును మామక పదంబు నెపుడు బరిమార్జన మొనర్చి, యిష్టకృష్ణ
లందుచును దీపమాలా సహస్రముననుసంతసముఁగూర్చుచుండ్రునా ♦ స్వాంతమునను.

తే॥ ఈ కుశస్థలవాసు లెంతేని భక్తి నీ యొనర్చెడి గానంబు ♦ నిశ్చలాత్ము
లగుచు వినుచుందురట ననయంబు నీకువలయుఁ బరిచర్య నేయుచు వైభవమున.

సీ॥ అని కరుణాన్వితుం ♦ డై యంబుజాత్ముండు వారివారికిఁదగు , వరములొసగి
కాశికు సత్పుడు , గానంబు వినుచు నత్యంతహర్షోన్నత ♦ స్వాంతుండగుచు
నున్నంత వివిధవే , షోజ్వలాంగయగుచు గానవిద్యావిన , త్సలులు ఘనులు
నిరుప్రక్కలను గొల్వ ♦ సురకాంతలెల్లరుఁ బరిచర్య లొనరించు ♦ వారలగుచు

వెంటవచ్చుచునుండఁగ • విమలరత్నఖచితమగు నందలం బెక్కి • కంబుజాక్షు
దర్శనము జేయుదునటంచు • దరలివచ్చె జందమామ పైదోడు గోవిందు జోడు.

॥ అమ్మడ్కి నేగుదెంచెడి కమ్మని విలుకాని తల్లి • గన్గొని సంతో
పమ్మన నభిముఖుడై చనె నమ్మధుకైటభ విరోధి • హర్షాన్వితుడై.

సీ॥ నెమ్మొముఁ గ్రమ్మిన • నీలంపుముంగురుల్ నిశ్వాసహతిని రా • జించుచుండఁ
జిలువ్వు వెన్నెలల్ • చెలఁగు వాతెఱ గంగుఁ గలిసి క్రొత్తరకంపు • కాంతిఁబెనుప
లజ్జావశయాట • లలితకులాఱోటి రమణీయ యగు నన్య • రమనుజాప
తగు కాటువాలుక • న్నుల చూపులవనిపై నిర్దవనీలప్రభ • సెనగ జేయ

మెల్లమెల్లన మెడనున్న మేలురకపు రతనపుక బెల్ల సవరించు • రమణిచిగురు
గేలు, భక్తజనావన • క్రియకుఁ బాలు కేలగొనియెను వైకుంఠ • పాలుడపుడు.

సీ॥ భూనభోంతరములు • భోరుకొనఁగ దేవదుందుభుల్ మొరసెను • త్సుకతదనఱి
సుర లభమునఁ జేరి • విరివాన గురియించి రచ్చరల్లెల్ల న్న • త్యంబు చలిసి
రసఘమతులు తపో • ధనులు శ్రేయంబయ్యె జగములకంచును • సంతసించి
రెల్ల భూవ్రాత • మెలమిని గావించు జయజయ ధ్వనులాక • సంబు నిండె

నిఖిలలొకకరక్షణ • నిరతిఁ జేసి చెలఁగి యొక్కొకరూపంబు • జెందువాఁడు
వెన్నుఁ డాత్మను హర్షసం • పన్నుడగుచు నంబుజాల యాపాణిగ్రహణముజేయ.

॥ అట్టి లోకానందకరంబగు నుత్సాహ సమయంబున

—తుంబురుండు వైకుంఠమునకు వచ్చుట —

తే॥ గానవిద్యావిశారదుఁ • డైన వాఁడు సంతతాంబుజలోచనా • ర్చాపరుండు
తుంబురుం డరుదెంచె ని • ర్భూత పాపసంచయంబగు విష్ణు • దర్శనముఁగోరి.

॥ తుంబురుఁ డేగుదెంచి పరి • తోషమెలర్చు గళావతీ నినా
దంబున శ్రావక శ్రవణ • తర్పణముం బొనరించు నాత్మ గా
త్రంబును మేళించి మధురంబుగఁ గాంచనచేలుఁ గూర్చి గా
నం బొనరించె వెన్నుని మ • నంబు కరంబు కరంగి పోవఁగ

క॥ ఆ గానము వీనులవిందై గోవిందునకుఁ గరము • హర్షముఁగూర్పం
గా గారవంబు పెంపున నాగరుడధ్వజుఁడు పల్కు • నాతనితోడక.

క॥ గానకళాకుశలవి సుజ్ఞాననిధివి నీదు జంత్ర • గాంత్రములు మ
న్మానసమునకు నపూర్వం బొనానఁదంబుఁగూర్చె • నద్భుతములుగ

క॥ మునుపెన్నడు గనివినియెటు గనిసంగతులెటుగనయ్యె • గన్మవిపంచీ
నినదముని నీగు గాత్రంబనుపమగతిలీనమైన • యిప్పుడువేర్చి

చ॥ మురదనుజాంతకుండలుల • మోదముపెంపు వహించిపల్కితుం
బురునకుహళిగూరచెడి • పూన్కినుపాయన మిచ్చెగాంచనాం
బరములురత్న భూషణును • మానితదివ్యదుకూలముల్ సుర
ద్రురుచిరపుష్పహలలుస • గోజభవాదులు సన్నతీంపఁగ

క॥ అదిగని నారదుండప్పుడు హృదయంబునఁగలతఁజెంది • యిందేమికటా
నుదనజనకుండితనిపై సదయుండైగౌరవంబె • సలిపెగడంక

క॥ నాయెఱిగిసంతపఱకపు డీయంబుజనేత్రుడెవని • కేనిసలుపఁడి
ట్లాయితమగుగౌంవమహ హయెన్నడులేనినింత • యయ్యెనుజూడ

చ॥ శ్రీతులనవారులేరహరి • సేవయొసర్పర నిశ్చలాత్ములై
సతతముగర్థ పేయముగఁ • జారువిపంచినిబూనిచేతన
స్థితికినచేతనత్వమున • చేతనరీతికి జేతనత్వముఁ
జతురతఁగూర్చజాలరభృ • శంబుయశంబు వహింపరేచుహిఁ.

తే॥ అరయఁదుంబురుడే శ్రేష్ఠఁ • డాధరిత్రినతినిమించినవారులే • రైగయహహ
ప్రభువులకు మనంబులొక్కఁపట్ల వెనుక మరచుననుమాట నిజనుయ్యె • మాధనెడ

తే॥ తుంబురుండేడ వెన్నుండు • సంబరమున గౌరవముజేయుటేడని • క్కరణిజూడ
మూడులొకంబులందునే • జూడనైన బూజ్యుడగువాడులేడేమోమూరహరుకు.

చ॥ చిగము తఱియ పాద సర • నీరుహముల్ మదిలోన నిల్పిను
స్థిరమగు భక్తిఁ దత్సత్వరణ • జేయుచు నెప్పటికెట్లు నాయెడఁ
గరుణ జనించునో యనుచుఁ • గంబుజమిత్రుని గోరు చాతక
స్ఫురింజఁ జరించు నన్నును వి • శుద్ధమతిఁ గరుణింప డిన్విధిఁ.

స॥ అది యట్లుండ

చ॥ జగములు గన్నవాడుహరి • సర్వసమర్థుఁడు భక్తరక్షకుం
డగుటదయాంతరంగుడయి • యాదటగౌరవముం బొనర్చగా
దగుదునోలేదో నేననియె • దక్షదలపోయక తుంబురుండుడే
వగణము మ్రోలనేగొనియె • బాపురె యాతనిచ్చార్థ మెట్టిదో.

క॥ హరి గౌరవించుటయుఁ దుంబురుండు వహించుటయు • జిహ్మముఖినిరరులుఁ
నిరతి గనుగొనుటయును మద్దురుక్తికి భంగమనుచుఁ • దోచెడు మదిలోఁ.

- ॥ హరునంతటివాడు చరాచరలోకములను సృజింపఁ జాలు ఘనుండా
దరము మెయి గౌరవింపఁగ బరఁగెడు నాకిది పరాధఁ వంబుగఁ దోచుకా.
- ॥ పదునాల్గులోకముల నారదునంతటివాడు గానఁ రాఁడనుచు జగ
ద్విదిత యశముఁ గాంచిన నాకెదురాతుంబురుఁడు స్వల్పుఁ డి, ట్టితలమునకా.
- ॥ ఆంబుజసంధివుండు నఖిఁ లామరసేవితుఁడైన దేవుఁ డ
య్యంబుజ పాణివాణి జగఁ దంబ యఖండ తిషియ దంపతీ
త్యంబునకుకా ఫలంబయినఁ వాఁడ చునెఱాహరలీల విష్ణుగా
నం బొనఁగెను నాకుఁ దగుఁ నా యరిమేలు సహించు టివ్వధికా.
- ॥ తన యధిమాన శాస్త్రమునఁ దాల్కొని యన్యఁడొకండు ప్రాజ్ఞుడౌ
ఘనుని సభాద్రదేశమునఁ గౌరవమొందుటఁజూడ నెట్టి స్వ
ల్పమును నైపరాదనఁగఁ భూసుతకీర్తి వహించినట్టి యీ
వంజరవాత్మజుండు సరిఁ నారు మాసింప సహించఁజేర్చునే.
- ॥ ఈ యవమానసాగరముఁ నే గతి నేదగలాఁడ నీయెడకా
నాయెడ గౌరవంబుమెయిఁ నాకు నుపాయ మెవండు దెల్పు నా
హ యెదురెందు లే కహరఁ హంబుఁ జరించెడి దేవమాని కే
పాయనివంతఁ గూర్చ భగఁ వంతుఁడు నిర్దయుఁడౌచు నివ్వధికా.
- ॥ జగముఁగన్నవాడుఁ జలజాక్షుడే యిట్టి పరిభవంబుగూర్చుఁ గరుణలేక
యెవఁడుప్రోవ నేర్చు, నెవ్వఁడు నిక్కగు హృదయమునకు స్తైర్యమెటులఁగలుగు.
- ॥ కల్లి విషముఁబెట్టఁ దలఁచిన రక్షింపజాలువాడు లేడుఁ జగతిలోన
మాధవుఁడె కీర్తిఁ మాయింపఁబూనిన నడ్డువాడు గలుగుఁ నాతలంప.
- ॥ హృదయ విదారకంబయినఁ యిట్టి పరాభవముకా సహించి కో
విదులు హసించుచుండఁ బృథిఁ వికాదగునంచుఁ జరించు నీచమై
నడకగలట్టి జీవనముఁ నకా దమిఁజూపుటకన్న దుష్కృతా
స్పదమగు దేహ మొక్కపరిఁ వహిన్ దహించుట మేలుగాదాఁ.
- ॥ కావున మనీయమనెఱాగతి చింతాశల్యంబు నుత్తరించుట యవశ్యక ర్తవ్యంబు గాన
- ॥ తుంబురుఁడునేయు స్వల్పగాఁనంబునకా ప్రహర్ష మునుజెందు మురదనుఁజాంతకునకు
గాన విద్యాధి దేవతఁ కరుణఁబడసి హర్ష మొనఁగూర్తు నతిలోకఁ మగు విపంచి.

—● గానమహిమ —

క॥ పరహృదయాహ్లాదకరము నిరతానందావహంబు • నిర్గుణతత్వ
స్థిరమగు బ్రహ్మం గనుంగొను సరణి నెఱింగించుఁగాదె • సద్దానమిలక.

తే॥ ఎట్టి కఠినచిత్తుఁ • డేని నిష్పకసోఁకి కరఁగు నేయివోలెఁ గరఁగకున్నె
కన్మృదనముఁ గూర్చు • గానంబు వినినంత గౌరవాస్పదంబు గానవిద్య.

క॥ తనసంతసంబు నొకపరి గనఁబడియెడి చందమునను • గాల్సేతుల న
ల్లన నాడించుచు గానము వినకుండునె బాలుఁడేని • పేర్చిదలిర్పక.

చ॥ పరమపవిత్రమై యిలరు • స్వర్ణదితీరముఁజేరి కేలఁ దాం
బురయు విపంచియొగొని ప్ర • మోదమునకా స్థిరబుద్ధితోడ రాల్
గరఁగెడునట్లు కాంతముగ • గానమొనర్పఁదొడంగినంత నీ
శ్వరుఁడు తనంతఁదానె యిల • వశ్యుఁడుగాఁడె వరంబొసంగఁడే.

ఉ॥ గానము చిత్తకాంతి జ • నకంబు సురాసుర గౌరవాస్పదం
లై నుతిఁగాంచిమించు పర • మార్థవిచారము కారణంబు సు
జ్ఞానులకుఁ ముదావహ మ • ఖండ యశస్కరమాట నెప్పుడూ
గానముతోడ సాటి యిలఁ • గానమటంచు వచిఁత్రు ధీనిధుల్.

తే॥ తడవునేయక యిప్పుడ • యడవికేగి తపముఁజేయుదు గానవి • ద్యావ్రదాతి
యైన భారతిఁగుఱిచి య • య్యంబ కరుణ నాదరించకపోదు న • వ్నాత్మమెచ్చి.

తే॥ అవ్విధంబునఁ దలఁచి ము • య్యమగమాని గానవిద్యాధిదేవత • యైన వాణి
గుఱిచి తప మొనరించె నొకమ్మృడిగను దివ్యవర్షసహస్రంబుఁధీయుతుడయి.

ప॥ అవ్విధంబున దేవమాని నిరుచ్చాస్వసుండుఁడు, నిరాహారండును, నిర్గతాస్యవిషయం
డును, నై యనేక దివ్యవర్షములు తపంబుజేయుచున్నంత నొక్కనాడు.

చ॥ మునికులచంద్ర యిట్టితప • ముం బొనరించెడి ఘోరనిష్ఠ యే
ఘను నెడనైన నించుకయుఁ • గానము గానమె మోక్షసాధనం
బనుచుఁ దలంచు నీదు హృద • యంబు పవిత్రము సర్వ మానిరా
జ్జనసుతమైన నిర్మలయ • శంభికఁ జేకులు నీకు హెచ్చుగక.

తే॥ క్రమమైన మధుర • గానంబె నీకుఁ గావలయునేని వేరు • తలఁపునీడి
యేను పలుకునట్లు • యిప్పుడ నడచుకొనంగదయ్య మానినాథ యిలక.

తే॥ మానసోత్తర శైలంబు • మందిరముగ గానబంధువు నాఁగవిఖ్యాతిఁ గాంచి
యలరు నొక్కయులూకేంద్రుఁ • దతనిఁజేరి గానవేత్తువుగమ్ము స • స్మాని చంద్ర.

చ॥ అని యశరీరవాణి విన • నౌటయు దేవముసంద్రుఁ డాదరం
బున నిది సత్యమేయగును • పోయెద నిప్పుడ గానబంధు ద
ర్శన మొనరించెదన్ సుకృతి • సాధ్యము గానమొనర్చెదన్ సో
జ నయునుఁ దద్దిరేయనుచు • స్వాంతమునన్ బరితోషమందగన్.

తే॥ తనకు సాటిలేదు • ధరణీతలంబున ననుచు విజ్ఞప్త • నట్టి తుంబు
రుండు వింతపడుచు • నుండునట్లుగ గీర్తిగాంతు వేల్పులెల్ల • గారవింప.

—• నారదుడు గానబంధువను చులూకమును దర్శించుట •—

తే॥ అనుచు మానసోత్తర శైల • మండు నిలిచి యెందుఁబ్రాచుల గమి ఫలఁయించురీతి
శివ్యపాలికఁ గానంబుఁ • జెప్పనట్టి గానబంధువుఁ గనబోయె • గాన వాంఛ.

చ॥ సరగున నటుబోయి ముని • చంద్రుఁడు గన్గొనె వేడ్కమానసో
త్తర ధరణీఁగ్రామమున • దద్దయు భక్తిని సిద్ధసాధ్య భే
చరగరుడోర గాదులగు • ఛాత్రులు గొల్వఁగ రూపయూని సు
నీరమగు గానవిద్యవలె • జెన్నలరాచెడు గానబంధునిన్.

తే॥ అప్పుకోగణ పరివృతుఁ • డగుచున్న పక్ష శోభితుఁడైన య • పృథ్వీరాజు
నప్పగిదిఁ గాంచి దేవర్షి • యాత్మలోనఁ దన మమోరథ మీడేతఁ ననుచుఁ దలఁచె.

ఉ॥ అవిది నేగుడెంచెడి చు • హర్షిఁగనుంగొని భక్తియుక్తుఁడై
యావిహాగాధి నాధుఁడు య • ధార్మగతిన్ గొనివచ్చి పల్కునొ
దేవమునిప్రకాండ భవ • దీయసమాగమ మాటఁజేసి సం
భావితమయ్యె నాజనికృ • పానిధివీవకదా గణింపఁగన్.

చ॥ ఘనుడవు నీవు కేశవుని • గానముఁజేయుచు సంతతంబు ప
ద్మనయ పద్మజాత వసు • ధాధర చాపుల దర్శనంబు క
ల్పిని కృతకృత్యతన్ బరగి • మేదినిఁ ద్రిమూరుచుండువట్టి ని
స్సనుఁగొను భాగ్య మూరకయె • గల్గుట నా తొలిపుణ్యమేయగున్.

తే॥ జ్ఞానహీనుడనైన నా • కతని నేడు కావలసినట్టి పనియొద్ది కలిగె నీకు
నా కడకువచ్చుటేవు ర • త్నాకరంబె స్వల్పనదము కడకు వచ్చు • సరిణియయ్యె.

చ॥ ఆనవిని నారదుండనియె • నార్య మచీయచరిత్రమిట్టిదం
చును వచియింపరాదు వినఁ • జోద్యము నయ్యెడు నెట్టివారికై
నను వనజాక్షుఁ డొక్కపుడ • సంతతయానుఁడునై సమస్త దే
వనికరమెల్ల భక్తి గొలు • వక సుఖముండె వికుఠమందునక.

సీ॥ కర కంకణంబులు • ఘల్లు ఘల్లుని మ్రోయ బాపచేడియులు వీ • వలనిదగఁ
గాళ్ల గజ్జలు తాళ • గతిధ్వనింపఁగ మేన కాదికా మినులు నృ • త్యంబుసలుపఁ
బది దిక్కులను బ్రతి • ధ్వనులీన వైష్ణవుల్ పంపినభక్తి గా • నంబుజేయ
భయవినయంబులు • పాదు కొనఁగ మహా మునివర్యు లిరుపార్య • ముల జెలంగ
నిగమ వినుతాయ దానవ • నికర గర్వనాశకాయ లక్ష్మీ మనో • నాయకాయ
మారజనకాయ నైకుఠ • మందిరాయ యని బరాబరు లొసరింప • నమరవరులు.

సీ॥ చల్లని చూపుల • సరగ వేల్పులవంకఁ గనువారు సంతసం • బును వహింప
జిలునవృత్తోఁ గూడిఁచెలగు పల్కులఁ బల్కరించు మానులును హఠిం చుఁటలు
నిఖిల భూభరణ ని • ర్మిద్ర మాకరసంజ్ఞ సనకాదులకుఁ బ్రవే • శంబు నొసగు
మణి మయ మకుటసం • భావ్యమా శిరమున గ్రహగణంబుల ననుసారముగొన
నాదరించు సుకృతివంతు • లైనవారిఁ గోపమునఁగాంచు దుష్టులౌ • క్రూరమఘల
సకల లోకైక రక్షణ • త్నముఁ గాంచనాంబురుడు స్వధర్మ స్థాప • నంబుఁగోరి.

ఉ॥ అత్తటి నమ్మహాత్ముని ద • యామయుఁ గన్గొనునట్టి కోర్కె శ్రే
కత్తి ఫలాఘ్యమై యలర • నించుక మన్మహాతీ స్వరంబునక
జిత్రము లీనమానటులఁ • జేసి జనార్దను నిక భజించుచుక
జిత్రజాగన్నవాని దరిఁ • జేరితి మీతీన సంతసంబునక.

తే॥ అటుల జేరఁబోయి • యచట దక్కినవారువోలె నొక్కమూలఁ • గేలుమోదీ
నిలిచియుంటిఁగాని • నీరజనేత్రుండు సిలిచి గౌరవింపఁ • దలఁపఁ డయ్యె.

తే॥ అరుగు దెంచితి గొండంత • యాశతోడఁగృష్ణుఁ డించుకయును బల్కరింపఁడయ్యె
గారణంబేమొ తెలియదు • గానలోలుఁడైన హరివిముఖుండొట • క క్కటకట.

క॥ అరీతి నతిశయించు విచారము మెయి నాత్మగుండు • సమయంబున గం
భీరుడు తుంబురుఁ డచటికిఁ జేరంగవచ్చె హరిని • నేవించుటకై

ఉ॥ అవిధి నేగుదంచిన మ • హాత్ముని తుంబురుఁగాంచి సర్వ సం
భావితుఁడైనవాడు భగ • వంతుడు వెన్నుడు గారవంబునక
దేవగతుల్ సురారులును • దివ్యమునుల్ వెలగండి చూడఁగా
బావనమైనయట్టి తన • పజ్జకుఁజేరఁగఁబిల్చె నాతనిక.

- తే॥ ఆటులఁ జేరఁబిల్చి • యాతని గానంబు నెంతయేని మెచ్చి , యెట్టి ఘనున
తేని యెప్పుడిడని • మానికములు గాణపత్యమిడియె నతఁడె • ఘనుఁడటంచు.
- క॥ వారిజనేత్రుఁ డట్లు సలు • పక్ష గని యెల్ల రిదేటివెంతయో
నారద గానలోలుఁడు జ॥ నార్దనుఁడంచు వచింతు గాదే యే
లా ఋషిపుంగవుండగు ను • రషిఁ కనుంగొనుచుండఁ దుంబురుఁ
జేరి యుపాయనంబిడియె • శ్రీపతియంచును సంభ్రమంబునఁ.
- క॥ నారదునకన్న నాతండాఁరయ గానంబునంద • యధికుండగుటఁ
గౌరవముఁజేసె జగదాధారుఁడు తుంబురునకంచుఁ • దలచు నొకండుఁ.
- తే॥ అవ్యధంబున నచ్చటి • యమరులెల్ల వారివారికిఁ దోచిన • పగిదిఁ బల్కు
చుంట విని సైపఁగాలేక • యొక్కరీతి నిశ్చయించితి చుదిలోన • నెనరుదగిలి.
- క॥ గానవిశారదుండనను • గర్వమునఁ జరియింతుఁ గాని నా
కానిఖిలేశ్వరుండగు ర • మాధిపునిఁ బరితృప్తుఁజేయు వి
జ్ఞానము లేదుగాన హరి • గానధురంధురుడైన తుంబురుఁ
బూనిక గౌరవించెఁ బరి • పూర్ణ మతూహలచిత్తుడై యిటఁ.
- క॥ కావున శ్రీహరి నను సంభావించెడునట్ల లోక • మాతయయిన నా
గేవినిఁగూర్చి తపంబుఁ గావించు నుపేక్ష విడిచి • గానాపేక్షఁ.
- తే॥ అని తపముఁజేయుచున్నెడ • నాకసంబునుండి విననయ్యె నొక వాక్యమౌమునీంద్ర
గానమునుగోరు దేనివే • గమ యులూక నాధుఁడగు గానబంధు చెంతకును జనుము.
- క॥ ఆపలుకుల విని మది సంతాపముడిగెననుచు నిన్ను • దర్శించితి నా
ప్రాపైవను నీ శిష్యులలోపల నొక్కనిగఁ గను ము • లూకాధిపతి!
- ప॥ అనుటయు గానబంధువను • నార్యభవచ్చరితంబె మేలుగాఁ
గనబడు నాచరిత్రమున • కన్న నొకించుక గాలయాపనం
బునకు సహించు వేదానిఖిలముఁ దెలియంగ వచింతు శ్రద్ధతో
వినుము భవాద్యశుల్ వినిన • వృత్తము పాపహరంబగుఁగదా.
- క॥ అవనీశకులమునకుఁ దానవశంసంబొక నృపాలుఁ • డలరు ధరిత్రిఁ
భువనేశుఁడఁగఁ బ్రఖ్యాతివహించి సమస్త భూమి • దేవాశ్రయుడై.
- తే॥ అనయమాతేఁడు ధర్మప • ధానుగామియగుచు దుష్ట సమాహసం • హరరూప
మునన శిష్యులఁబ్రోచుచుఁ • బుడమి నాధులెల్ల రబ్బురపడఁ బ్రజ • నేలుచుండె.

తే॥ దుష్టులైనఁ గాని • శిష్టులైనను గాని తప్పుఁజేసిరేని • తాల్మిఁబూని
కాంతమైనశిక్ష • సల్పునాతఁడు వాసవాది దిక్పతులును • నబ్రహ్మదేవఁ.

సీ॥ అశ్వమేధ సహస్ర • మాచరించి యెరుల నాచరింపఁగఁజేయు • ననవరతము
సాంగవేద చతుష్ట • యంబుఁ బఠించియుఁ బఠులచేతను బఠిం • పంగఁజేయుఁ
గోటి సహస్రముల్ • గోదానములొనర్చి యన్యులొనర్చెడు • నట్లు జేయు
వైద్యకాలలుధర్మ • వసతులేర్పరచియు నితరు లేర్పరచెడి • గతి యొనర్చు

నిదియది యనంగనేల పృ • ధ్వీశమాళి యెలమిఁజేయుకున్నవియుఁ జే • యింపకున్న
యవియు నగు ధర్మ కార్యంబులవనిగలవె యనుచు వచియింతు కోవిదుఁడైనవారు.

క॥ భూతదయ సత్యవాక్త్యమరాతి జయోత్సాహమును ని • రంతర ధర్మ
ప్రీతియు లేని మనుజు లెట నేతటి లేకుండునట్ల • యేలు ధర్మిణ్.

క॥ అడిగినవారికి లేదన కిడు నడుగకయున్నవారి • నెల్లగతులఁ దా
నడుగునటులఁజేయును మఱి యడుగనివారిలకు దోష • మని సాటింతున్.

క॥ తనకీర్తి నాల్గుదిక్కుల ననుపమమై యలర భూను • రానీకంబున్
దనియించు స్వర్ణదానం బొనరించి నృపాలముఖ్యుఁ • డురుతరమతితో.

ఉ॥ ఆ నరనాథమాళి తన • యాశ్రితలోకమునందు నాదరం
బూని చరించు చెప్పుడు ని • జోచితకృత్యము లాచరించుచున్
గానరతుండునై సకల • గాయక సంతతి తన్నుఁగూర్చియే
గానము, జేయుడంచు నొడి • కంబునఁ గట్టడఁజేసె దిక్కులన్.

చ॥ అనిశము చంద్రశేఖర ప • దాబ్జములన్ భజియించువాడై య
య్యును ధరణీశ్వరుం డటుల ను • ర్విపయిన్ భువనేశుగానమే
పనివడి నేయఁగాదగును • ప్రాచులుకుం గమితోడ శంకరున్
నినుతియొనర్పఁబోలునని • విస్మయమయ్యెడునట్లు సాటినన్.

క॥ ఇదియేమిపాపమో నృపుండదయత సాటించె నంత • కాంతకునైనన్
ముదమున గానముఁజేయం గఁ దగదనుచు నిదియె ప్రళయ • కాలంబగునా?

మ॥ నరమాత్రుండగు నొక్క త్నాత్రియుని గా • నంబుం బొనర్పంగనే
కరిణిణ జిత్రము సమ్మతించు శ్రితలో • కత్రాణ పారీణుడౌ
మారుగానంబొనరింపకుండుటెటు లా • హ యెన్నడున్లేని దు
ష్కరకార్యంబు శిరంబుపైఁ బడియె భ • గ్నంబున్గదా ధర్మముల్.

తే॥ మనుజుఁ డెవ్వఁడేని • తన గానమొనరింపకున్నవధ్యుడగునె • పన్నగావ
తంబునైన శేష • తబ్బునైననుగూర్చి గేయమునొనరింపఁ • గిల్చిపంటే.

శ్రీ దేవతాభక్తిగల్గి భూ • దేవవితతి కాశ్రయించు ధర్మకా • ర్యానుంక్తి
క్రేయముగోరు నృపుండెడు • మృత్యుమనకు బాల్పడంగ నద్భుతడంగల •
[వాడెవండొ.

|| ఆనుచు దలంచుచు • హరిమిత్రుడనువాడు చంద్రశేఖర పదా • బ్రాతయంగళ
భజనాభిరతుడు వి • ప్రశ్నేష్టఁ డొక్కండు హరుగూర్చి గానంబు • నాచరింప
కెట్టి యాహారంబు • నే గ్రహింపనివాడు భువనేశు కాసనం • బునకు వెఱచి
తన నిత్యకృత్యమైతనరెడి శివపూజ విడువనేరక భూమి • విభుడు తెలియ

కుండుగతి రహస్యముగ గ్రా • మోపకంతమందుఁ గల యొకనదిజేరి • యచటనలరు
పాండ్యపటతరుమూలదే • శంబునందు శంభు గానంబుజేయుచు • సంతసించు.

|| ఆ సుడి రహస్యంబుగ భూసురవర్యుండు • శివుని • బూజించుచు ను
ల్లాసము మెయి హరు గానముజేసి హతూహలపరీత • చిత్తుండగుచుకా.

|| ఇదియే బ్రహ్మానందం బిదియే మోక్షాప్తి హేతు • విదె సర్వ శుభ
ప్రదమిదియే సర్వమయమని మని నెంచుచు నచ్చట నె యు • మాధవుఁ గొలుచుకా.

|| హరిమిత్రుడట్లు రహస్యంబుగ నీశ్వరగానంబుజేయుచు లోకంబు మఱచియుండఁ
గొంతకాలంబు పనియొనంత.

|| తనకాసంబున • కుసుసాధ్వసముఁజెంది మనుజుఁడెవ్వండేని • తననుగూర్చి
గానంబుజేయుట • మాని వేలుపులను గీర్తించునొయనిఁజ్ఞితితలేకుఁ
డనుమానము నహించి యాత్మీయులగువారిఁ గనుగొనఁడనుచును • బనుచుటయును
రాజపురుషులును రాజ్యంబునందెల్ల వెదకుచు నొక నాడుఁవిప్రుడట్లుల

పదితటంబుజేరి నాగవి భూపతి నిఖిలలోకవంద్యుఁ నీలకంఠు
హర హరు సమస్త • మంగళాకరు శివు నుగ్రుఁబూజ నేయుచుంటఁగాంచి.

— • రాజపురుషులు హరిమిత్రుని బంధించుట • —

|| సరసాధోత్తముఁగూర్చి భక్తి మెయి గానంబుం బొసర్పంపంగలే
కరత యెవ్వఁడొవీడు దుష్టుడయి స • ర్యాన్ధమూలంబుగా
హరుగానం బొసరించుచుండె నిక నేలా యాలసింపంగ ము
చ్చురు బంధింపుడు కొంచఁ బొండువిడ కాక్షానాథు సాన్నిధ్యముకా.

మ॥ అనుచుక బాపభయంబు వీడి భటు లా • హాకారముల్ సల్పుచుక
 ఘనరోషాదులెత్తులొచు ద్విజ లోకక్రమామణిక బల్మిక బా
 శనిబద్ధాంగునిగా నొనర్చి శివపు • బావస్తువుల్ గాలి ద
 న్ని నిరుత్సాహునిగాఁగఁ జేసి రహహ • నీచాత్ములై యెల్లరుక

క॥ ఆరీతిని హరిమిత్రుని గారుణ్యములేక కట్టి • ష్టాపతి కడకుక.
 జేరిచిరి రాజపురుషులు క్రూరాత్ముల కట్టిపనియు • గూడదె చేయక.

తే॥ అంత భూమి నాథుఁ • డాగ్రహోపేతుడై యవనిసురుల గాంచి • యనియెనిటుల
 సోరిదువ్వుచిత్త • యుద్వేగు నానతిఁ బరిభవించి తిరుగఁ బాడియగునే,

—, భువనేశ్వరుడు హరిమిత్రుని దండించుట • —

చ॥ అరయుగ నెట్టినేర్పరికి • నైన నవక్ర పగాక్రమాఘ్నడౌ
 ధరణిపునాజ్ఞ నాదలను • దాల్చిచరించుట తప్పనే జగ
 ద్భరణ సమర్థుడైన నర • పాలు నలంతిగఁ జూచునట్టిదు
 శ్చరితుని సర్వసంపదలు • స్థైర్యముఁజెందునె యింతయేనియుక.

చ॥ ఎఱుగఁకె నన్నుఁగూర్చి యెవఁ • డేరియు గాన మొనర్ప నొప్పకే
 డైతిసురలందు భక్తిమెయి • దేవువ గానముఁ జేయువాడు గ్ర
 ప్పతివధియింప నర్హుడని • సాటుట ప్రాణముకన్న నీకు ని
 త్తటి హరుఁగూర్చి గానము ప • దంపడి నేయుటయందె ప్రీతియే?

క॥ నాయానతి మీతిన నిన్నీయెక • వధియించు టుచిత • మేయగు నైనక
 న్యాయముఁ దలంచి విడిచితి నీ యరుగుము మారుమాట • జెప్పక యి.కక.

తే॥ అనుచు నాతని స్వస్వ • మపహరించి నియసమే నిల్వకన్యదే • శమున కేగు
 మనివదియించుటయునువిప్రు • డతనిఁ గాంచి యబ్బురంబునఁబలుకు • ధర్మానుగతి.

—, హరిమిత్రుడు భువనేశ్వరునకుఁ బరమేశ్వరు నాధిశ్వరు గూర్చి చెప్పట • —

క॥ జననాధముఖ్య నీ వెఱుగని ధర్మం బొండుగలదె • ఘనుమతులగు వా
 రిని సేవించుచు నాస్తికులను శాసింపవెకడింది • లావువెలయుగక.

క॥ దేవబ్రాహ్మణభక్తిగల్గిన ధరి ♦ త్రీనాథుఁ డీరీతిగా
భావింపక జనునే మనుష్యునను స, ర్వవ్యాపకుండౌ మహా
దేవుంగూర్చి యెఱుంగ శక్యమగునా? ♦ దీనావసుండాహరుం
డీ విశ్వంబునకెల్ల గర్తయునుగా, దే భూమిపాలాగ్రణీ!

చ॥ ఎపుడో యెవ్వనిచేతనొ యెటులనొ, యేరీతినొ చూచుచు
న్నపుడే యంగడినున్న మాంసముటుల ♦ న్యాయంబుగాఁ బ్రాణముల్
విపులంబైన శరీరముక విడుచు నీ, లీలక గదా లోక మె
ల్లపుడుక బుట్టుచుఁ జచ్చుచుంట మదికే, లా లోచనో భూవరా.

తే॥ ఉత్తరక్షణమున, కెత్తెఱుగున మార్పుగలుగునొ యెఱుంగఁ, గలఁడె నరుఁడు
కలిమిగలుగుకొలది, గర్వంబు పెంపున నొడలు మఱచి తిరుగు, చుండుఁగాని.

పీ॥ జనియించినది మొదల్ ♦ సంసారసాగరోత్తరణంబొనర్చెడు, సరణిఁగాంచు
తెలివితే కిడుముల, నలజడి నొందుచు నగ్నిపై లంఘించు, నట్టి శలభ
మట్టుల భ్రాంతిమై, నాత్మ వినాశకరములగు నెల్ల క, ర్జములయందుఁ
బాల్గొని తిరుగుచు, బరిభవంబును జెంది బలగర్వమున లాతి, వారి నొవ్వఁ

జేయుచును గాలభటులు చె, చెర నడంపఁదాహొనర్చిన కృత్యముల్ ♦ తలఁచితలఁచి
యెడతెగని చింతలకబడి ♦ యేడ్చుచునుజా లెట్టుల స్వతంత్రులగుదురు, ర్వీశ చెపుచు.

తే॥ పూర్వజన్మాజ్జితంబైన, పుణ్యపాప ఫల మనుభవించుటకునై ప్ర, పంచమందు
జనము వహించి మనుజుండు ♦ సకలకార్యములను సంబంధమును దాల్చు, [గలుగుఁగాడె.

క॥ పుస్టితలముములకుక భర్తండె సమధుకఁడతని ♦ భజించుచుచు దా
దుర్గతికి వెలుచు నరుఁ డపవర్గంబును జెందు సాధు, భావము కలిమిక.

ఉ॥ ఏయుగమందు నెచ్చటను, నెప్పుడు నిట్లు లహంకరించి దు
ష్కాయమునందు గౌరవము, గల్గి చరించుచు సర్వదేవతా
ధ్యేయుని బాలచంద్రధరు, నీశ్వరు శంకరుఁగూర్చి గానముక
జేయఁగరాదటంచును వ, చించునె పాపము నాక సుంతయుక.

క॥ “శివ ఏకోద్యోయ” యటం చవిరళగతిఁ దెలుపు శ్రుతుల ♦ నటఁ ద్రోసి బభా
యవనీశుఁగొల్పుచునుటిది యవినయచుగుఁగాడె నైచు, నా యముఁడింకక.

పీ॥ కలఁచునే చంద్రార్థ ♦ ధరుఁ దలంపక యన్యుఁ బరమభక్తుండైన, వానియాత్మ
క్షీంచునే యప్తమూర్తి మాహాత్మ్యంబు వీడి విప్రుని వాక్కు, వేరొకరుని

గానంబుఁజేయునే • కాలకంఠుని గీతి కలమాని గాయకు • గాత్ర మితరు
లిఖించునే సర్వ • లేఖాసమర్పితు హరుఁగాక యొరులఁ దై • సరుని కలము

కరములను మోడ్చు నే చరా • చర సమస్తలోక రక్షాకరుడగు వి • నాకింకొచ్చి
కాకమాయాపరీతుడౌ • గర్వితునకుఁ జకురుడగువాఁడెనందేని • సాధ్యసమున.

తే॥ హరి విరించాది నిఖిల ని • ర్జర నికాయమే పరాత్పరుఁగొల్పు న • హీనభక్తి
సతని గానంబుఁ జేయక యధముఁడైన యొక్క మనుజుని గీర్తించుటచితమగునే.

చ॥ కరుణ వహించునేని తృణ • ఖండమునైన సమస్తధారుణీ
శ్వర మనుటాగ్రత్య ఘృణి • సంగతి మించెడునటుజేయుఁ గి
న్నరపతియంతవాని నయి • నక దృణమట్టుల హీనుఁజేయు ని
శ్వరుఁ డొకయింత యల్గిన నృ • పాల యెఱుంగుచె శంభుతత్వముకా.

తే॥ అట్టివానితోడ • నాబ్రతిస్పర్శిత నిలువదలఁతు వీవు • నిఖిలమునకు
జనుఁడైనవాఁడు • శర్వుని బూజించిమనుము ధర్మపథము • గనుము నృపతి!

క॥ కావున నీపూనిక విడి పావక చంద్రార్కసేత్రు • భవ్యగుణాఘ్న
భావమునఁ గొల్బుమో వనుధావర శ్రేయసుగు నీ, క • తని కృపవలనకా.

తే॥ శివుని లీలగుచుఁ • జెన్నొందు లోకంబు లతని సేవయే ను • భాస్వదంబ
యెఱిగియును సమస్త • మెఱుంగని నరుమాడ్కి నేల చెడఁడలఁతు • వీవు చెఱుమ.

క॥ ఓంకార రూపుఁడును నిరహంకారుఁడు శాంతమూర్తి • యాత్మతనికరా
తంక నివారకుడగునా శంకరు సేవింపు మఖిల • శస్త్రము లమరుకా.

క॥ తమమూని రుద్రుడగు సత్వమునకా వెన్నుండు నాఁగఁ • దగును రిజోరూ
పమునకా విరించివాఁడు నమరేకుం డంధకారి • యతిలోకుండే.

వ॥ నీవును సర్వసమర్థుండవు నీయెఱుంగని ధర్మాధర్మంబులుగలవే నిరంతరశర్వసేవా
పరుండవును భూతదయా సహితుండవును గీర్తికాముండవును నగు నీకీయసన్మార్గం
బెట్లు ద్రోక్కనయ్యె నీయంతటిరాజ్ఞ తల్లజుండు సర్వజనులకుపదేశంబు సేయుట.
వీడి నన్నుదక్క తక్కినవారి వేబ్బలనేని గానంబుఁ జేయరాదనుట యాశ్చర్యజన
కంబును జింతాకరంబునునై మనంబుఁ దలడిలజేసెడు సహస్రకరంబుల లోకంబుఁ
గాఁచుచు నెల్లకర్జంబులకు సాక్షియై యలరు భగవంతుండగు మార్గాండుండును దన
యాధిక్యంబుఁ బ్రకటింప సాహసంబూనడన నితరాధీనుండును కామాదివికార
పేతుండును నగు మనుష్య మాత్రుండు సమ్రుండ్డై సంచరింపక స్వోత్కృష్ట నెల్ల
దిక్కుల సాటు టుచితంబై శమదమాది సద్గుణోపేతుండవగు నీవిట్టియకార్యులు

మఁ జొరఁబడుట నీ స్వభావగుణంబుగాక యితరప్రోత్సాహ సంభవంబని యేనె
ఱుంగుదు. ఎవ్వఁడు సంపన్నుండైయుండు నాతనికిడకు బంధుత్వంబునను మిత్ర
త్వంబునను మఱియు నయ్యై సంబంధంబులు గల్పించుకొనియు భవంబులును బర
శ్రేయోఽపహిష్టంబునునగు దుష్టులగుచేచి యాతని సర్వస్వంబు హరింతురు.
ఇంతియగాక వెండియుఁ బరులదుర్బోధలకు లోనగువాఁడు వికారంబులగు కన్నులు
గల్గియు నంధుండును, జరణంబులు గల్గియుఁ బంగుండునై యెందునకును బనికిరా
కుండునని పలికి పిమ్మట నిట్లనియె.

క॥ నీయెడ నాయొనరించిన యీ యపదేశంబు హితమ • యేని శుభంబా
నో యవనీశ్వర యటుగాదా యెవ్వనిగతికి వాఁడ • యర్హుడగు నిలక.

మ॥ భవనిదాపరుడైన త్కత్రియునకున్ • శ్రేయంబు చేపూరద
య్యవనీ నాధుని దేశముక విడుచుట • గ్గుం బట్టుగాకున్న భ
ర్మవిరోధంబగుఁగాన వేగమ భవ • ద్రాజ్యంబునుక వీడి శాం
భవ గానం బొనరెంచుచుక జనియెదక • నారాణి నీ భూమికిక.

తే॥ అనుచు హరిమిత్రుడేగె నయ్యవనినాధుఁ డట్లు కొన్నాళ్ళు గడపిదేహంతమంగు
దండధరులోకమునకేగి • ధర్మమార్గమైన కాలనితోడ ని • ట్లనుచుఁ బలికె.

— భవనేశుం డంతకునితో సంభాషించుట —

క॥ ఈవు జగన్నియంతవు త్వ • దీయ కృపావశతక సమస్త లో
కావళి యెల్లసౌఖ్యముల • నందు నిరాకులుడై యువండు త్వ
త్వావన పాదపద్మముల • భక్తిమెయిక భజించువాఁడు స
ర్వావని నేలఁగాఁగలఁడ • సర్థములక బెడబాసి నిత్యముక.

తే॥ ధర్మమూర్తివి నీవు నీ • దర్శనమున నెల్ల కలుపముల్ దలఁగుగా • దే మహాత్మ
నాయొనర్చిన పాపపు • ణ్యంబు లెట్టి వేమికతమున నాకిట్టి • తృప్త గలిగె.

క॥ దావానలంబులబలి నన్నీవిధి జత రాగ్ని కాల్పు • నేమిటి కిఁక నే
నేవిధి దీని జయింతునోదేవా యెఱిఁగింపు మీవ • దిక్కియ్యెడలక.

మ॥ భయంకరంబులై దుస్సహంబులగు త్తుత్తిపాసలు నాకుసంభవించుటకుఁ గారణం
బెయ్యది వీనిమండి తరించు నుపాయంబెన్ది. నా కావించిన ఘోరపాపం బెట్టి
దానతిమ్మని యడిగిన నాతనికి శమనం డిట్లనియె.

చ॥ తెలియనివాఁడువోలే నతి • వీనముగా నడుగంగ నేల నీ
సరిసిన యెల్లకర్జములు • కాశ్యపపుణ్యఫలప్రదంబులే
కలిమిగలట్టివాఁడనను • గర్వముతో నెదురెందులేక ని
చ్చలు జరియింపవే సకల • సాధుమనంబుల హింసఁగూర్చుచుకా.

క॥ శివుగానమె జీవనముగ నవనికా జరియించు సుకృతి • యైన ద్విజున కీ
వనమానంబును గూర్చుచె భవపాశ నిబద్ధుఁడవయి • పాపాభిరతికా.

క॥ హరుగానముఁ జేయక పురహరునికా గీర్తించువారి • ననుచితమన కీ
పురుగతి కాశింపవె యది దురితంబని నీకు మదికిని • దోచెనె చెపుమా?

నీ॥ ననుగూర్చిగానంబు • నొసరింపు డెల్లరు వేల్పుల గానంబు • విడిచి యింక
నటు నేయకున్న వా • రాజ్ఞాతిరస్కార దోషంబు కల్పి వ • ధ్యులగుదురని
సాటింపవే మున్ను • సార్వభౌమ పదంబునందుఁ జేరిన మాత్ర • నతిశయించి
భవభక్తు లెల్లరు • భయమునఁ దమతమ నిత్యకృత్యముల నే • నియుఁ దొంజి

నిన్ను గానంబుఁ జేయలేనిపుణ్యుడైన బ్రాహ్మణుఁడు హరిమిత్రుఁడకా భక్తుఁడొకఁడు
నీ కతంబునఁ గాదె చిం • తాకలితుఁడునై స్వదేశంబు విడువఁగ • నయ్యెఁ దొల్లి.

తే॥ ఎన్నియో పుణ్యకార్యంబు • లీవుచేసి ఘనుఁడవైతివి గాని శ్రీ కంఠగాన
మానకు విముఖుఁడవైచక • తనను నిష్ప్రయోజనములయ్యె నవియెల్లఁ నువ్వవాధ.

చ॥ చరాచర ప్రపంచకర్తయగు నీశ్వరు నలఁతిగ నెంచి గర్వంబునఁ గన్నుగానక భగవ
ద్గానం బవర్ణకంబనియు రాజగానంబు శ్రేయోదాయకంబనియు సాటించి శ్రుతుల
నగతికంబులఁ జేసితివందు కతన నీకీ యనివార్యంబులగు క్షుత్తిపాసలు సంభవించె.

చ॥ మనుజుఁడవయ్యు నీవు నభి • మానము పెంపున సర్వమాని రా
జ్జనహృదయాబ్జ హేళియగు • చంద్రకళాధరునికా దిరస్కరిం
చిన కలుషంబు కారణము • జేసి యనేక మహాయుగంబులం
దున జనియించి పక్షివయి • దోషము తీరెడుదాక నిల్వమా.

— • భువనేశ్వరుండు యమాజ్ఞ నులూకయోని బుట్టుట • —

తే॥ పూర్వవర్జితమైన నీ • పురుషదేహమును భుజించుచుఁ గోటరం • బున వసించి
కడపు మొక్క మన్వంతర • కాలమిపు సిమ్ముట మనుష్యజని గల్గు పృథ్వి నీకు.

చ॥ పరమేశ్వర గాన వైముఖ్యంబుఁ గాంచినకతన నీ వవశ్యం బులూకయోనిఁ బట్టక
తప్పుదు. అట్లయ్యెనునీ కావించిన ధర్మకార్యంబులఁజేసి గానవికారదుండవై

గాంతువు. జ్ఞానకూన్యంబగు శకునంబుగదాయని నిన్నుఁ దిరస్కరింపక సిద్ధవిద్యా
ధరాదులు నీకు శిష్యులై నేవింతురు. ఇంతయు నీ యవివేకమూలంబు చింతింపక
యనుభవింపుము పామ్రుని పలికి భగవంతుడగు నంతకుండు కనుమొఱగె నంత.

తే॥ ప్రమథగణ పరివృతుడయి బ్రాహ్మణాగ్రసరుడు హరిమిత్రుడరిగె నాఁచంద్రశేఖ
రుని స్మరించుచుఁ గైలాసం మునకు సాధుశిక్ష జేసినకతన నేం చెనటినైతి.

చ॥ తమ కెదురెందు లేరను మం దంబున కిట్టుల హింసనేయు వో
మము వృధ పోవునే మరొకం జన్మమునక సలియింపకున్నై రా
జ్యము కలుపాకరంబనెడుం నార్యుల వాక్యము శీత్రయొనె ధ
ర్మమునకు హానిఁ గూరిచినం మానవుఁ డుత్తమహాక మొందునే.

చ॥ విశ్వరూపుండనై కన్నుగానక యీశ్వరాతిక్రమణంబును నాత్మమతియు సజ్జన
నిందయు, గావించిన నేరంబునఁజేసి యాత్మశరీరంబు భుజించుచు నీ కోటరంబున
నులూకంబనై యుంటిని. నేన భగవత్పరస్కారంబు గావించిన భువనేశ్వరుండ.
నాచేసిన స్వల్పపుణ్యంబున గానప్రాప్తియు నీ దర్శనంబును గలిగెను. అటువది
వేల వత్సరంబులు గానయోగంబున మదీయంబు రసనేంద్రియంబు నిర్మలంబయ్యె.
నేను కోటరంబునఁ బ్రవేశించి పదిమన్వనరంబులు గడచె.

క॥ కనుగొనుము వీర కిన్నరు లనఘులు మత్సన్నిధానం మందున గానం
బును నేర్వ నరుగుదెంచిరి చనియెను బహువత్సరములుం చదుఁవగ వీరల్.

క॥ గానాచార్యుడ నైతిని మాసీశ్వర యేను నాకుం మర్త్యత్వంబుక
బూనెడుతటి యయ్యెను నీ మానసమున సంశయంబుం మానికడంకక.

చ॥ పరమేశ్వర సాయుజ్యప్రాప్తికి గానంబు ముఖ్యసాధనంబు. అక్కతన నీశ్వరుండు
గానప్రియుండై యత్నరంబును బ్రహ్మీనంద జనకంబునునగు గేయంబును గారవించు
చుండు అట్టి గానంబున నీవంటి సద్గుణి కభిమానంబు గలుగుట పసిడికిఁ దావి
చేకుటినటు మన్నింపఁబడు. నిమలాంతః కరణుండవై యాలింపుము. శ్రీసంగమం
బునను గీతంబునను ద్యూతంబునను వ్యాఖ్యాన సంకమంబునను వ్యవహారంబునను
నాహార స్వీకారంబునను నభ్యాసజ్ఞానంబునను నాదాయ వ్యయంబులందును లజ్జా
త్యాగంబు కర్తవ్యంబని యార్యులంద్రు. కరంబులఁ జాచియు నెూరు దెఱచియు
నాటుక వెడలించియు సూర్ధ్వబాహుం డయ్యెను సూర్ధ్వ దృష్టి గలిగియు నితరులఁ
గాంచుచును స్వశరీరంబు దిలకించుచును గానంబుఁ జేయఁదగదు. సంఘట్టనంబునను
మథానంబునను గేయంబు త్యాజ్యంబు హాసంబును గోషంబును నితర స్మృతియు
గానంబునకు మంగళకరంబులు గావు. క్షుధార్తుండును, భయార్తుండును, తృష్ణ

రుండును గానా రుండుగాఁడు. అంధకారసమయంబును కారణంబగునని వచి
యించి గానబంధువు నారదునకు గానార్థంబగు కాలంబును లజ్జాపరిత్యాగ సమ
యంబును. ముప్పదియాలువేల యయ్యతంబులగు స్వరభేదంబులును దెలిపిన సహస్ర
దివ్యవర్ణంబులు వినయంబున దేవముని యెఱింగి యవ్విహగముఖ్యున కిట్లనియె.

తే॥ అనఘమగు గానవిద్య మ , దర్శమింత దాచక యెఱుంగఁజేసితి , త్వత్ప్రసాద
మున జయింతును తుంబురు, వనజనయనుఁ డధికానను గారవింపఁదాఁయహరహంబు.

తే॥ గురుఁడవైతివీవు , కోరు మొసంగెద నెద్దియైన నీ క , హీనశక్తి
గురుఁడు తృప్తి వడక , ధర నెంతవారలకైన విద్యవలన , నగునె ఘలము.

చ॥ అనుటయు గానబంధువెద , నబ్బురమొందుచుఁ బల్కు నిట్టులా
యనిమిష మానివర్య విసుమా , గురుదక్షిణ నిత్తునంచు నీ
వసుట సమంజసంబై యగు , నైనను నాకొక వాంఛ యేల యీ
తను వనిశంబు నిల్యగల , దా యుపకారము మేలుగూర్చుదే.

తే॥ తాను నేర్చిన విద్య యెం , తయునుబ్రీతి నాశ్రయించిన వారికి , యండయేని
యతఁడు రాక్షసుఁడైపుట్టి, యుఘముసోకి విలయమును జెందుననుచును, సరసులండు.

చ॥ మరియును గౌటిల్యంబువీడి ఛాత్రునకు జ్ఞానముబోధించుట, పండిత లక్షణమగు.
గాని వాని తనుధనంబు లపహరింపఁబూనుట యోగ్యంబుగాదు. ఆయినను నియ్య
ర్థంబున వేరొందు సంధిగంబుగలదాకర్ణింపుము.

తే॥ ఈదలంపఁడేని , యిమ్మునగాఁబోల దిత్తునన్నవాని , చిత్త వృత్తి
కనుగుణముగ నడచు , టరయ నాబుగు పురుషార్థములకు మూల , మనిని బుధుఁ.

చ॥ నాయదృష్టంబుఁజేసి నీవంటి ప్రాజ్ఞుఁడు శిష్యుండయ్యె నింతియచాలకున్నే. ఆయి
నను నీవు మనస్కుర్తిగ నడుగుమని యంటివిగాన నాకొక బ్రహ్మకల్పం బాయ
వ్యంబు గురుదక్షిణగ నొసంగుమనిన దేవమునియు నాతనిగాంచి యాతకల్ప
సంయోగంబున నీవు గరుత్మంతుండవై జనింతు వప్పుడు నీ కోరినట్ల యాయువు
గలుగ గలదని పలికి సుత్రోపంబున శ్వేతద్వీపవాసియగు నారాయణుని మెప్పించి
తుంబురునకన్న నాధిక్యంబు వహింతునని యుబ్బుచు నరిగి వెన్న నాతని గానఁబుఁ
జేసిన నాలించి శ్రీహరి యాతని కిట్లనియె.

— శ్రీహరి నారదుని గానంబు న కసంతృప్తి జూపుట —

క॥ మతి దగిలిన పూనికనీ పతిశయమగు శ్రమమొనర్చి , యయుతాబ్దములా
పతగ కుఠేంద్రునికడ శిక్షితుఁడ వగుచు నేర్చితెల్ల , శ్రేయంబనఘా.

మ॥ శ్రుతిపేయంబగు కొడుకంబుఁ గలిగిం , చుక దావకంబౌ సమం
చిత గాతంబటులయ్యుఁ దుంబురు జయ, శ్రీశోభితుఁ మించు సరి
గతి నీ గానమునందుఁ గానబడ దిం , కక దజ్జలక జేరి యా
తత శుశ్రూషల నేర్వఁగావలయు ఛా , త్రత్యంబు వాటించుచుక.

నీ॥ మహిని వైవస్వత , మన్వంతరమున నిర్వదియొనిమిదియునై ♦ వజ్రునట్టి
యగములు గడచ న , నున్నతంబగు ద్వాపరాంతంబున ససాధు ♦ హానమునకు
యదుకులౌద్యహుండనై , యిల వసుదేవుఁకును నేవకీదేవి ♦ కిని జనించి
కృష్ణా హృదయుండనై , వైష్ణవ సంతతిఁ గాపాడుచుండు నా ♦ కడకు జేరి
లలితమహాతీ స్వరమునఁ గ , శాదతీ స్వరాజ్జిత యశోన్నతుండయి ♦ యలరువానిఁ
దుంబురుని మించు మధురగా , నంబు పెంపుఁజెందఁగలవు విచారంబుఁ , జెందకింక.

తే॥ అట్టి సమయ మేతెంచెడి ♦ సంతవజ్రు నిశ్చలాత్ముండనై నన్ను , నీలకంఠుఁ
గూర్చి గానంబు జేయుచుఁ , గొడుకులేక సంచరించుచునుండుము ♦ జగములెల్ల.

క॥ అని యంతర్ధానముఁ జెందిన వెన్నుని వాక్యములకుఁ , దృష్టిగని య
మ్మలనులతిలకుండు గానంబు నొనర్చు నెల్లలోక , ములఁ జరియించుక.

ఉ॥ ఆ ఋషివద్యుండట్లు విన , యంబునఁ గేల విపంచి బూని బృం
దారకవందితాంఘ్రియగు , నాగనిభూషణు నీలకంఠరుక
గూర్చిగానముక సలుపు , కొంచుఁ బదంపడి యూర్ధ్వలోక సరి
చారముఁ జేయఁగోరి విల , సద్యుతియౌ నమరావతీపురిక.

చ॥ జరిగి సురాసురప్రకర , మంజులలక ఘటియించి మ్రొక్క స
ప్తఋషి గణంబు వేదవిహి , తంబుగ దీవళలక బాసర్ప ని
ర్జర సతులెల్ల నాట్యముచు ♦ సన్ని ముదంబున నున్న వృత్రసం
హరు ననివార్య ధైర్యు సమ , రాధిపుఁ జేరిన గోత్రభేదియక.

తే॥ భక్తిసంయుక్తడై యర్ఘ్య ♦ పాద్యములిడి సమచితంబగు సింహాస ♦ నమునఁజేర్చి
నిటలతట సంఘటితహస్త , నీరజుండు నగుచు వినుతించు బలవైరి , కనియొనతఁడు.

నీ॥ సాధుసంరక్షణా , సక్తి దుష్టులఁగూర్చి భూభారమును దీర్చు , పూనిక నింకఁ
బద్ధనాభుండునై , వస్వత మన్వంతరమున నిర్వదియు నై ♦ నిమిదియునగు
యగములు చనినంత , మోక్తిద్వాపరయు గాంతమున యాదవులవంశమునయందుఁ
గృష్ణుండై జనియించి ♦ క్షితితలంబున ధర్మ సంస్థాపన మొనర్చు , సంతసమున
శుభయేనేగి శిష్యుండ , నగుచు నతనిచెంత గానశాస్త్రంబు నేర్చెదను మంచి
మయ మరుదెంచువజ్రుకు ♦ జంద్రధరుని చరణముల భజించుచు , దిరుగవలయు.

క॥ అనినవిని దేవమానిక్ గనుగొని దేవపతి పల్కఁచి గమ్రునిపంచీ
జనితస్త్వంచె నీ యశమును బాఁడెడుఁగాదె సకల యమునిల ముఖ్యా!

క॥ హరుగానముఁ జేయుటె భవహర మదియున్ గాక నీమ , హతి గైకొని బం
ధురగాన మొనర్చుట మునివర సుకృతాస్పదము నగుచు , వలెలు ధర్మితె.

క॥ అనుచు ననేకవిధంబుల ననిమిష వద్యుండు పలుకఁ నమరప్రీతి ముదంబునవుచుని మోయించుచుఁ జనియె పరుణాలోకమునకుఁ జలనాథుండుక॥

వ॥ నారదునకుఁ బ్రశ్నపద్యములఁ గావించి యాతని సంచారకాండంబైతీగి
సంతుష్టుండై యనేకోపాయనంబు లొసంగినఁ గొని మునితలకుండటఁ దరలి
తక్కుంగల దిక్పరుల లోకంబులకుఁ గ్రమంబుగఁజని వారచేఁ బూజలంది సత్యలోకం
బున విరించివలన నాశీర్వాదంబుఁ జొంది వైకుంఠుండు ధర్మసంస్థాపనార్థంబుగ
యాదవకులంబున నవతరించు టెఱింగి వేగము ద్వారకాపురంబున కరిగి యందొక
సౌధరాజంబున.

చి॥ ఖిల జన తాలతాప్రకర • ఖంజనదత్తు లవిత్రమూర్త్య హృ
జ్జలరుహ మత్త బంధరము • సర్వ చరాచర లోక నేతృత్వో
జ్వలము రమాకుచోపరి వి • సారి సుగంధ పరివృతంబు ని
మల మఖిలాఘ్న సుహరము • మాధవ రూపము గాంచి భక్తి మై

క॥ కనిముప్పిరి గొనికొతుకమున భక్తి నయంబులూప్ప , మునివర్యుండా
వనబాక్షున కెఱగిన నాతనిగని కృష్ణుండు పలికె , దరహాసమునకా.

ప|| సురముని ముఖ్యపచ్చితె • చూచితే భువనంబు తెల్ల భా
సుర మృదు గేయ మాధురికి • జొక్కి కుతూహల వృత్తినంట బం
భువమగు గావకాస్త్రమున • దోషితుల జేసెద సూసికొన్ని ప
తస్రములిట్ల వసియింపుము ప • దంపడిచిత్తము ధైర్యమొందగఁ

క॥ అనిపలికి జాంబవతిఁ గన్గొని చేపి యిమ్ముహూర్తే , కోరెడు గానం
బును గావున నుపదేశంబొసరింపుము సంశయంబు , నొందక మన్నిలో.

చ॥ అనుటయు నామెపల్కు దర , హాసము భాసురమై చెలంగనా
యనఁపు యిదేటిమాటయొ మహాపీక కెఱుంగగ తాని కాస్త్ర మీ
వనితి యెఱుంగనేర్చునొకొ • ప్రాజ్ఞుడ వీవునమస్త గాన కా
స్త్రనిధులు రుక్మిణీసతియు , సత్యయు వారికి శక్తి చాలదే.

అయిన నందఱులొన నా యందె నీకుఁ గరుణ యొక్కఁడుగాన యీ ఘనునిపట్ల శ్రద్ధ బూనుచుటంచు ని యన్యశయముగఁ బ్రతికి తడ చాలు నావంటిఁచెలియకలను.

అనుచు వచ్చించి బాంబవతి యమ్మునిపుంగవు గానవేత్తగా నొనరుపఁబూని తొల్త నిగఁ మోక్షవిధికి సరిగాది సుస్వర స్వనులును దాశవర్ణలయఁ పద్ధతులుకా దెలియంగఁజేసె నా ఘనుడు నఖండ సాధనము కల్పి నెఱింగె సమస్తమాధటకా.

అవిధిని బాంబవతిచెంత నబ్జయోని తనయుఁ డొక పూర్ణమైన వఁ త్సరము వినయ వినిమితుండగుచును గానవిద్య నేర్చెఁ జూపలులు విస్మయమునొందిఁచూచుచుండ.

అంతట నొక్కనాఁడు కమఁ లాత్ముడు రాధయు సత్య రుక్మిణీ కాంతయు నాదియైన కులఁ కాంతలుగూడి విలాసరీతి శుద్ధాంతమునందు స్వర్ణరచి తంబగు నూయెల నూఁగుచుండ నాచెంతకుఁ జేరవచ్చె ముని శేఖరుఁ డెంతయు సంతసంబునకా.

అవిధి నేగుదెంచిన మ హర్షినిఁ గాంచి యధార్హరీతి సంభావనజేసి రత్నఘృణి భాసితమై తగు నాసనంబునకా శ్రీ విలసిల్లఁజేర్చి సరఁ నీజదశాక్షుఁడు పల్కు నిట్లు లోదేవమునొంద వర్షము గ తించెను నేర్పిత గానకాస్త్రముకా.

— శ్రీకృష్ణుఁడు నారదుని గానము పరీక్షించుట. —

గానసర్వస్వమున నింత యేనిఁ దనకు సాటిలేదని వచియించు బాంబవతికి ఛాత్రుడవయితీవీవు నీ గాత్ర మెట్టు లనుసరించెడినో స్వరం బును గణింప.

ఈ రుక్మిణి యీ సత్యయు నీ రాధయు నుత్సుకలయి యెన్నడు విననో నోబుషి గానంబునుచును గోరిక నున్నారు నూని కుంజరవింటే.

ఇంచుక శ్రమచునుకొనక విపంచిని క్రతుఁడేసి ఖండ పరకుఁ గుఱించి రాణించెడు ని గానము వినించి ముదముఁగూర్చుచుయ్యి వెలఁదుల కింకకా.

అమటయ తడవుగ నమ్మునివర్యుఁడు ముప్పిరిగొను మోద మునఁ జెలంగి తన విపంచిని గేలఁ గొని సప్తతంత్రుల షడ్జాది శ్రుతులతో సంతరించి తాళలయానుగ తంబుగ మునుమున్న చరణయుతంబగుస్వరముఁ గూర్చి సామగానప్రియుం డౌ మహాదేవుని గీతికొంచె మృదుల సం గీతమునను

వింటిమే యిట్లు వీనుల , విందుగూర్చు మధుర గానంబటంచు ర • మాసతియును
రాధయును దక్కఁగలయట్టిరమణులెల్ల బలుకుచుండుటఁగని సత్యభావ యనియె.

చ॥ శ్రవపడి పెక్కుమాసములు , జాంబవతిఁ దన యొజ్జగఁ దలం
చి మమతోడ నేచ్చె ముని , శేఖరుఁ డార్యులు మెచ్చగాన కా
స్త్రము శ్రుతి పేయమానటులఁ • జక్కఁగఁ బాడఁగలండుగాని గా
త్రిమున నపస్వరంబు విశ , దంబుగనే కనుపట్టు నెంతయున్.

క॥ కవనంబును సంగీతం బవని స్వభావజములైన • యట్టి గుణములె
ట విమర్శింపఁగ నేరికి నవిరళగతి సాధ్యములగు నా యత్నమునన్.

తే॥ ఆయిననేమయ్యె దేవము,హషిఁ కుశలియాట సాధించె కాస్త్రంబునంత నొక్క
వత్సగంబుననే యప , స్వర మొకింత గల్గినను నే కొఱంతయుఁ • గలుగఁజోడు.

చ॥ ఆనిన నిదేహిమాట జల , జాయతలోచను నాజ్ఞచేగదా
చని ముదమార జాంబవతి , సన్నిధి నేర్చితి నెల్ల నామెయున్
గనికరమూని నాకు నొడి , కంబునఁ జెప్పె నపస్వరంబె యిం
కను గలదంచు నీమెయును , గారణమే మొ నిజంబడెట్టిదో.

చ॥ అనుచుఁ దలంచి కేశవున , కంజలిమోడ్చి వచించు నిట్లులో
యనఘ దయాంబురాశివి న • తావన దక్షుండవంచుఁ బ్రత్యయం
బున భవదాజ్ఞాశీర్షమున , బూని ముదంబునఁ ద్వత్పురంద్రిచెం
తను బదిరెండుమాసములు • దద్దయు నేర్చితఁగాదె గానమున్.

సీ॥ సామగానప్రియా , సన్నుతించెద నిన్నుఁ గనికరింపవె నన్ను , గానలోలు
నిందిరానందకృ , త్సుందరాకార నన్ దరిఁజేప్పే నీవె శరణమంటి
భక్త శుభంకగా! , ప్రణుతిఁ గావించు నిద్యార్థిఁ బ్రోవవె ప్రణ , యంబుఁడిట్టి
సర్వసమర్థ నీ • సన్నిధిఁ జొచ్చితి నఘమలఁ దొలఁగింపుమయ్యయింక

తే॥ గానవికారద విమలతేజ యభయదానంబౌసంగవే • యాశ్రితునకు
నిరుపమాన నిరంజన , నిర్గుణాధ్య! జయము నొనగూర్చవే నిన్నె సన్నుతింకు.

క॥ అని ప్రార్థించెడు నాడీతనయునిఁ గనికనికరమున • దామోదరుఁ డి
ట్లు నింతిమాత్రమునకే మనమునఁ జింతింపదగునె , మానిప్రవరా!

క॥ నీయట్టివాఁడు పూనిన నే యర్థంబును ఫలింప , దే యెల్లదలన్
శ్రేయంబు జయము సౌఖ్యంబాయతమగు క్షిగల్గ , దా వివరింపన్.

— శ్రీకృష్ణుడు నారదుని గానవిద్యావిశారదుని జేయుట — —

క॥ నినుఁ దుంబురుకన్నను మించిన నేర్పుగలాని గాఁగఁ ♦ జేయుదు గానం
బున నికఁ బింతిలకుమరుచు వనబాక్షుఁడు దేవమాని ♦ వరుఁ బల్కి వెనక.

ప॥ ప్రాజ్ఞాభుండును శుచియు, వర్షాసమోపవిష్టుండును, నిర్వృత్త నిగ్ర్యకృత్యుండును, స్థిర
మనస్కుండును నగు నారదునకు సరహస్యంబగు సంగీత శాస్త్రోపదేశంబుఁగావించిన
నతండును సుగంధ సంగతంబగు బాంబూనదంబు భాతివెలుంగుచు శ్రీకృష్ణు ననేక
విధంబుల వినుతించెనంత రుక్మిణీకాంతుం డిట్లనియె.

క॥ గాయక వద్యుడఁ జైతివి తోయజభవపుత్ర నీకు , దుంబురుఁడే కా
దా యబ్బా సనురాణియు నేయెడలను సాటిగార , సీనచరిత్రా.

చ॥ సకలజగ న్నియంత యగు , శంభునిఁ గూర్చియు నన్నుగూర్చి గా
యక మణులబ్బురంప డెడు , నట్టుల గానముఁ జేయుమింకఁ దా
వక మృదుగాన పద్ధతి ప్రపంచము నెల్లెడ నిండి చంద్రతా
రకులు నభంబు నూర్చుడును , రాజులనంతటి కాల మొప్పుగఁ.

చ॥ ఆనుటయు నారదుండను జ , నార్దన నీ కరుణారసంబు పెం
పున ననువంటి పామరుఁడు ♦ భూవిదితంబగు సద్యశఁబునక
జనమణుఁడయ్యె నీకతన , సర్వజగంబులు పుట్టి గిట్టునం
సనియెడుపల్కుఁ జిత్తయగు నాశ్రితలోకశరణ్య మీవకా.

తే॥ మాదృశులఁజైనయట్టిపా , మరజనంబు నుద్ధరించు తలంపు గా ♦ కుండునేని
శ్రుతిశిఖర గోచరుండు నా , స్తుతినిఁగాంచు నీ వవతరింతువే యిట్లు , నీరజాక్ష.

క॥ పురుషులు పురుషోత్తముఁడని సురలు సుశోత్తముడటంచు , నూరిజనంబుల్
ధర సూరివ రేణ్యుండని నిరత మెవనిఁగొల్తు రతఁడు నీవ మహాత్మ!

క॥ కరుణాశాలి శివుఁడు భవహరుఁడు జగద్భర్త సంత , తాశ్రితరక్షా
కరుఁడవు మీ యిర్వరఁగా కొరులను గానంబుఁజేయ ♦ నోర్తునె చెపుమా?

ప॥ ఆనినఁ గృష్ణుఁ డిట్లనియె.

క॥ గానము సర్వజనప్రియ మానగజాపతికి నాకు , నానందకరం
బై నుతిఁ గాంచును గావున గానమె సర్వాస్థసిద్ధి ♦ కరమగు నెపుడుకా.

చ॥ అమలినభక్తి నెవ్వఁడ న , యంబు నచంచలచిత్తుఁడొచు దా
నమరనదీతరంగ కలి , తామల శీర్షినిగాని నన్నుగా

ని మృదులరీతి గానమును • నెమ్మి నొనర్చు నతండు నిత్యసౌ
ఖ్యమునఁ జెలంగి దుస్తర భవాబ్ధిని దాటకయున్న చూడగన్.

తే॥ ఇది మొదలు నీకు గంధర్వ • తెల్ల శిష్యులయ్యెదరు వారలను సర • హస్యమైన
గాన ముపదేశమొనరించి • కామవైరి కరుణవడయుము ధర్మానుచరణము మొయి.

క॥ అని పంచినఁ గౌతుకమునఁ జనియెను నారదమహా • సకలజగములన్
గను కోర్కె ముప్పిరిగొన ననఘుఁడు కృష్ణుండు ననియె • నన్ధాస్థలికిన్.

ప॥ ఆని పలికిన నెంతెంబగు బ్రహ్మానందంబునొంది యుంబరీషుండు మార్కండేయుని
మహాభాగా నీకరుణావశంబున ధన్యుండనైతి భిక్షుండన నెట్టివాఁడు భక్తియన
నెట్టిది తత్ఫలం దెయ్యది వివరింపుమని యడిగెనని నూతుండు మహర్షులతో
వచించుటయు.

ఉ॥ వ్యాసవసిష్ఠ గౌతమ ము • భాభిలమాని తపోగ్రదేశ సం
వాస సురామరప్రకర • వందితపాద సహజయుగ్మ ది
గ్వాస నిరస్త దైత్యకుల • వైభవసంతత చారకాముచీ
హాస నిరీశ తైలతన • యా మలమానసపశ్యతోహగా!

క॥ నిరలంకార! వతంసిత మరుదళనా! నిస్సపత్న • మర్దిత దైత్యా!
స్మరహా! గిరితనయా హృత్స రసిజమద భృంగ సకల • సంకల్పవతీ!

అలసగతి వృత్తము—

జలరుహ భవాది సుర • సన్నత పదాబ్జ
కలుషదమనా! సకలకామ్యద శుభాంగా!
జలజహిత స్నేత! పు • రకాసన గిరీశా!
ప్రళయ రవి తేజ! మధు • రాపుర నివాసా!

తే॥ కష్టపడి పెంచి యిడితి నా • కవితకన్నె నెవ్విధంబున నలరింతో • యింక నీవు
గంగవోలెను గయ్యాళి • గాదు నేలసుమ్ము నీ తలనెక్కినా • ట్యమ్మునేయ.

సీ॥ ఏ మహామహుఁడు శ్రీ • వేమనాగాధ్య వంశాబ్ధికిఁ బూర్ణా శ • శాంతుడయ్యె
నేతల్లి సావిత్రి • కెనయై సతులైచ్చ మహిని బొత్తివత్స • మహిమఁ గాంచె
నట్టి నందయుకు గౌ • రమకు ద్వితియ పుత్రుండఁ గొండిన్య గో • ప్తుండ దక్షి
జామాతిఁకిని శివా • నందునకును సోదరుండఁ గూరిమి యగ్ర • జాండ సుఖ
నార్యునకుఁ బొత్తుండను మచీ • యమగు శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణోత్త • రాధా మండ
నరయ నాల్గవ యాశ్వాస • మయ్యె డిని సతము రక్షించుఁగావుత • చంద్రహాస.

శ్రీ మినాక్షైవమః

శ్రీమదాంధ్ర లింగ పురాణము

-॥ ఉత్తర భాగము ॥-

—: పంచమాశ్వాసము :—

క॥ సకలముకవి సద్గ్రంథ ప్రకటిత పరిపాలనాది • బహువిషయాలన
త్కనుబంబర! పురదానవనికరహరణ మందరేశ • నిర్మలమూర్తిఁ.
చ॥ అనధరింపుము నిఖిలపురాణసారజ్ఞుండగు సూతుండు నైమిశీయులంగంచి మార్కం
డేయుండు భక్తిజ్ఞాన సంపూర్ణుడగు నంబరీషునకుఁ జెప్పినప్రకారంబున భక్తియొ
గంబుఁ గూర్చి చెప్పవాడై యిట్లనియె.

—॥ భక్తిస్వరూపము ॥—

క॥ తనకన్న నన్నివిధముల ఘనులగువారియెడఁ గలు • గాఢంబగు న
య్యుతురాగమై భక్తియనఁ దనరును సూరిమతమై బు • ధప్రీతి దగఁ.

చ॥ అయ్యది మూఁడురీతులగు • నార్యజనంబులు సన్నతింపఁగా
నెయ్యది హేతుగర్భము స • హేతుకభక్తియనఁ బ్రసిద్ధమా
నయ్యది హేతుకూన్యమగు • నట్టి ద హేతుకభక్తి నాఁబడుట
వ్యాయ్యము మాఘ్యయ్యుక్తమగు • నట్టిది ధారుణి మాఘభక్తియ.

చ॥ హర గిరిజా మనోహర చ • రాచగలోకశరణ్య శిక్షిత
సురసముదాయ కాయ జ య • శోహరచంద్రకళాధరాభవ
చ్చరణము లాశ్రయించితిని • స్వర్గసుఖం బొనఁగూర్చవే దిగం
బరయని కొల్చు మానవుని • భక్తి సహేతుకభక్తి నాఁబడుట.

చ॥ వసుధ సహేతుకంబమున • భక్తిగలాతఁడు దేనిఁగోరి స
గ్యసముఁ ద్రిలోకవందితునిఁ బన్నగభూషు సమస్త దేవతా
గ్రసరు నిరంజనుఁ గొలుచుఁ • గా మవిదారుడు వాని కద్దియే
యొనఁగుఁ దదవ్యమైనది మ • రొక్కటి యియఁడు వాని కెప్పుడు.

ఉ॥ నేవసుఁ డెవ్వఁడేని నెల ♦ జీతముఁగోరి నృపుఁ భజింప నా
భూవరుఁడట్టి యాతనికిఁ ♦ బూనిక రొక్కమొసంగుఁ గాని వాఁ
డేవిధి నెల్లరీతుల న ♦ హీనుఁడు నయ్యెడునో యటంచు సం
భావనఁ జేయునే మృదుల ♦ భావమునక గనునే యొకింతయుఁ.

చ॥ దనుజుఁ డొక్కొక్కఁ డొక్కొక్క వి ♦ భంబున నొక్కొక్క కాలమందు శం
భుని నిగమాశ్చ్యుఁగూర్చి తప ♦ ముం బొనరించి యెవో వరంబుఁ గై
కొని నగ మెల్లనేచుటయుఁ ♦ గ్రోథమునక బురవైరి యాతనిక
దునుముటయుఁ గనుంగొనమె ♦ దుష్టనివారణ దక్షుఁడై వెనక

తే॥ ఈ సహేతుకభక్తి య ♦ హేతుకంబునకు విరుద్ధంబునగుచుఁ గల్గవును దీని
కన్న నయ్యెనియే శ్రేష్ఠ ♦ మనుచు నెల్లమునిజనంబులు దానినే ♦ బూనుచుండు.

చ॥ క్రతుభుజులందునక దమకు ♦ గల్గిన వైరముఁ దీర్చు పూనిక నా
దితిసుతులెల్ల శుక్రుఁడు వి♦ధించినరీతి గిరింద్ర కన్యకా
హేతుఁడగు నీలకంఠుని స ♦ హేతుకభక్తి యజింతు గాని సం
తతగిరిశార్ప నాభిఁతిఁ ♦ దారిది పూనరు యోగులింతయుఁ.

తే॥ ఏవరంబుఁగోరి ♦ యెవఁ డీశుని భజించు నావరం బెవాని ♦ కతఁ డొసంగుఁ
గాని యితర మెద్ది ♦ యేని యీముఁదలంపఁ డెట్టి శాంతచిత్తుఁ ♦ డేని నరుడు.

మ॥ అరివర్తంబుఁ దిరస్కరించి విషయ ♦ వ్యాసంగముక మాని దు
స్థర సంసార పయోధి దాటి శ్రితర ♦ డౌవక్షుఁ డైలాస మం
దిరు నార్యారమణుక గుమారజనకుఁ ♦ నిస్కాములై సంతత
స్థిరబుద్ధిక భజియించు ధీనిధుల భ ♦ క్తిస్సూతిక నిర్మాతువో.

చ॥ వలదు ధనంబు కీర్తియును ♦ వైభవములో సురలోక సౌఖ్యములో
వలదు చిరాయురున్నతియు ♦ వాసవు దివ్యపదంబుగూడ నో
జలరుహ లోచనాది సుర ♦ సముత పాదపయోజ నాకుఁ ద్వ
త్కలుషనివారికంబయిన ♦ తారకమంత్రమె దక్క వేరుగా.

మ॥ అని యెవ్వఁడు నిరంతరం బఖిలలో ♦ కాధీశు వందారు భ
క్తనికాయావన తత్పరుక సురసప ♦ త్న వ్రాత నా శంకరుక
ఘనజేమాత సమాన కంధరు నిని ♦ స్కాముండునై కొల్చు న
య్యనఘుం డాగ్రహతారకంబును శివై ♦ క్యంబందు నిశ్చింతతో.

క॥ నిరంతమహేతుకభక్తి స్ఫురణ నెవఁడేని నిఖిల ♦ సూరివినుతు శం
కరుఁగొల్చు నమృతహేతున కరయఁగ నేకొఱఁత గలుగ ♦ దా హరుకరుణక.

తే॥ ఈయహేతుకభక్తి స ♦ హేతుకమగు భక్తికన్నను శ్రేష్ఠమై ♦ పరగుఁగావ
దీని నేనాధనంబు గా ♦ ధీరవరులు చంద్రధరుఁ గొల్చుచుందురు ♦ సంతతంబు.

క॥ నగజాపతి నీవిధిఁ గొల్వఁగఁడగునను తెచ్చిలేక • భక్తియొ ముఖ్యం
బుగ నెంచువాని భక్తియొ యగణితమగు మూడభక్తి , నాబడు నవనికా.

నీ॥ జపమేల తపమేల • స్నానంబుదేటికి సంధ్యయెందులకు కా • స్త్రుంబదేల!
శ్రుతులేల భర్తసం • హితలేల స్మృతులేల తక్కినవిద్యలఁ దలఁపనేల
పురహరుడొక్కండె • పురుషార్తముడు సర్వలోకరక్షకుడు కృపాకలితుడు
ఆగనికన్న లేఁ డధికుడౌ దేవుండు సృష్టిస్థితిలయముల్ • జేయునతఁడు

నీరజాసవాది • నిఖిల నిర్జరులకు రక్షకుండతండు • దక్షుండతనిఁ
గొలువ నేకొంటత • గలుగదటంచును దలఁప మూడభక్తి , వెలయు జగతి.

క॥ జయమె యోనుగాక • సంపదలె పొసంగుఁగాక యపజయంబె • కలుగుఁగాక
యెట్టి కష్టమేని • యిల సంభవించెడుగాక యీశ్వరుండె • కర్తృమకు.

ప॥ ఆని యచంచలుండె, దేశాదేశ విచారంబును, సమయాసమయ పరిగణనంబును
నేయక సంతతచంద్రశేఖర ధ్యానపరాయణుండె కష్టనిష్ఠురంబులఁ దలంపక
దేహభిమానంబు నొలక “శివవీర్యోద్యోయ” యను వాక్యంబు మఱవక భక్తుల
సంభావనంబుఁ జేయువాఁడు మూడభక్తుండనబరగు. అట్టివానికి మృత్యుంజయుండు
స్మృతిపథంబున నిల్చి సర్వకాల సర్వావస్థలయందును దోడునీడయై మెలగుచుండు
గావున తక్కిన భక్తియొగంబునకన్న నిద్రియ శ్రేష్ఠతరంబని తజ్ఞులు వక్కాణింతు
రిదియ భక్తిస్వరూపం బింక భక్తిస్వరూపంబును తన్నేదంబును వినుమని మార్కండే
యుండు నిశ్చలుండె యంబరీషున కిట్లనియె.

— శివభక్త లక్షణము —

తే॥ చిత్తచాంచల్యమును బొందఁ • జేయునట్టి శోకమోహాదు లెన్నియ • స్తోకగతిని
గలిగిననుగాని నైర్విభం • గంబుఁ జెంద నతఁడు భక్తుండునాబడు • నవనిలాస.

ఉ॥ ఇంతటి విస్తృతంబగు మ • హితల మెల్లను సృష్టిజేసి క
ల్పాంతమునందుఁ గ్రమ్మర ల • యుం బోసరించుచు నెట్టిచింతయుకా
స్వాంతమునకా వహింపక య • ధార్మగతిఁ జరియించు దేవుఁ డే
కాంతిసుఖం బొసంగఁగలఁ • డంచుభజించెడువాఁడు భక్తుడౌ.

ప॥ తెలియక పూర్వజన్మమున • దీనుడనై యొసరించినట్టి నా
కలుషము నేటికివిధము • గా ఫలియించుటఁ జూచుచుండియుకా

సలుపుదునే యకార్యమును , సత్యదయానిధి నీదు నేవకుఁ
దొలగుదునేయటంచు విన * తుండగు నాఁడె భక్తుడౌ నిలక.

చ॥ జలములయందు భూమి ధర , సంచయమందును నెల్ల కాననం
బులను దికావృత్తంబునను * భూమి పయిఁ గగనంబునందు రా
త్రులను నహస్సులక నిఖిల , దుష్టవి నాశన నీ స్వరూపమే
చెలఁగదు నిన్ను నేపగిది , జింతననేయుదు లోకకారణా!

తే॥ అని యహర్నిశముల * నన్యచింతన మానిధ క్రియుక్తుడగుచుఁ , బలువిధముల
నెవఁడు దేవుఁగొల్పు * నెసఁగు భక్తుండన నతఁడు సకలగుభము * లందుచుండు.

చ॥ శివుఁడె జగంబు కర్త సర , సీరుహ సంభవ ముఖ్యులేని యా
భవుని మహాత్మ్యముఁ దేలియు , ప్రాజ్ఞులుగా రియమంతయైన సం
భవమరణాది దుఃఖములఁ , బాపు సమర్థుడతం డొకండె త
త్రువిమల పాదపద్మముల , భక్తిభజించుట యర్హమా నిలక.

తే॥ హరునికన్న దైవ , మన్యఁబులేదు తచ్చరణ నేవకన్న , పరములేగు
హరుఁడె విశ్వకర్త , యనుచు భజించెడువాఁడు శైవుఁడనగ , బరగు నెపుడు.

సీ॥ భూతి త్రిపుండ్రమే * పుగుఘనుదుటఁగన్న నతని శంకరునిగ * నభినుతించు
రుద్రాక్షమాలలే * భద్రాక్షు నెదఁగన్నవాఁడె హరుఁడనిభా , వమునఁదలచు
హరుక్తిర్తనమె వాని , యాస్యంబునక విన్న నాతండ్రి వ్యాఘ్రాజి * నాంబరుడను
పంచాక్షరీమంత్ర , పారాయణ మొనర్చు ధీరుండె త్రిపుర సం * హరియనుచు

సర్వకాలములను , సర్వదేశంబుల సర్వదశలయందు * శర్వఁ డొకఁడె
తనకు దిక్కిటంచుఁ , దలపోయుచుండెడువాఁడె శైవుఁడైన , వాఁడు జగతి.

త॥ తన తను ధనముల గిరిజేతునకు సమర్పణముఁజేసి , నూరివిమత నా
కును నీ పద దాస్యంబే యనయ మొసఁగుమనుచుఁ బల్క , నగు శైవుఁకుఁ.

క॥ హరునకు భక్తప్రియునకు ధరణీధర కన్యక వృ , దయ పంకజ భా
స్కరునకుఁ దన సర్వస్వము నిరత మొసంగుదునటంచు * నిరతి వచించుక.

తే॥ “ఓంనమశ్చివాయ * ద్దోంకార రూపాయ శంకరాయ రిపు భ * యంకరాయ
పార్వతీశ్వరాయ , పాపవి నాశాయ” యనుచు శైవుఁడైన , యతఁడు బలుకు.

మ॥ శివపూజారతులక మహామతుల స్వ , శ్రీభోక్తలక ముక్తులక
భవభక్తి ప్రభవిష్ణులక విమత వి , ద్వజేతలక నేతలక

భవనాశ ప్రతిబద్ధ కంకణుల శ • శ్వచ్ఛక్తిః బూజించుచున్
శివభక్తుండు చరింపఁగావలయును • శ్చింతాపనోదార్థియై.

తే॥ ఇదియ శివభక్తలక్షణ • మెట్టి ప్రూరకర్ముడేనియుఁ జంద్రశే • ఖరునియందు
గాఢమగు భక్తిగల్గి భ • క్తప్రవరుల నాదరించునతండేగు • హరుపదంబు.

తే॥ కనకమయమొరత్న • ఖచితంబో స్ఫటికంబో బాణమైనదాల్ప • వలయు కైవుఁ
డైనవాఁడు వక్ష • మందున లింగంబు జగము లింగరూప • మగుట సతము.

— విష్ణుభక్తలక్షణము —

క॥ అనిపలికి మఱియు నిట్లును మునివరుఁడు మృకండు సూతి • భూనాథసదీ
వినుమిఁక వైష్ణవలక్షణమును వచియించెదను భక్తిపూర్ణాత్ముడవై.

చ॥ హరియొ పరాత్పరుండు నిఖి • లామర గోచరుఁ డిందిరామనో
హరుఁడు సమస్తకామ్యుఁడ • నంతుఁడు తచ్చరణంబుజద్వయ
స్మరిణమె మోక్షదాయకము • సర్వచరాచరలోక కారణం
బరయఁగ నట్టివేల్పు కలఁ • దాయని పల్కును వైష్ణవుం డిలక.

చ॥ పలికిన విష్ణునామములె • పల్కుఁదలంచిన శాజ్ఞాఁగూర్చియే
తలఁచు స్మరించినక సకల • దానివలోక హరుక స్మరించు ని
ర్మలమగు భక్తిఁ గొల్చినర • మాధవుఁగొల్పు నిరంతరం బచం
చలమతి వైష్ణవుండయిన • సాధువు నూరిజనంబు మెచ్చఁగక.

క॥ హరిదాసులతోడఁ గలిసి తిరుగుచు సుత్రేత్రములును, దీర్ఘంబులు బ
ల్మరు దర్శించుచు నిరతిక స్థిరుఁడగు వైష్ణవుఁడు ధాత్రి • తెలివి గడించుక.

చ॥ సరసీజాంబకు సత్కథామృతము నా • స్వాదీంపలేకున్న దు
స్తర సంసారపయోధి దాటఁగలఁడే • సామాన్యులొ వేల్పులక
నిరతంబుక భజియించువాఁడనుచుఁ దా • నిష్ఠగరిష్ఠాత్ముడై
హరిసేవా రతుఁడొను వైష్ణవుఁడు • నిత్యంబుత్సుకుండై యిలక.

క॥ హరిదాసు లెవరేని • యరుదెంచిన విన్న నెదురేగి యాతిధ్య • మిచ్చుచుండుఁ
గేశవునాను సు • కీర్తనం బెటవిన్న జెవులొగ్గి విననటఁ • జేరుచుండుఁ
బద్మాక్షు నెచ్చోట • భజియించుటకగన్నఁ దక్కిన కార్యముల్ • దలప మఱుచు
హుకథాకథకుల • యాననా లెటఁజూడ నుత్సాహమున నందె • యుండు నెపుడు

విష్ణుశబ్దంబు చెవిబడ , వీనులలర దేహమే ముఖచి చరించు • ధీరుడగుచు
వైష్ణవుండగువాడు దు • ర్వాకలున భంజకుండగుచును లోక • రంజకుడయి.

క॥ హరిని భజించుటకన్నను హరిభక్తులగారవిచు • టధికప్రియమా
మరవైరికట్లుగావున నరయగ వైష్ణవునిఁ గొల్వ • నగు నెల్లరకుట.

క॥ అని విష్ణుభక్త లక్షణమును భూపాలునకుఁ దెల్పె మునిపుంగవుఁ డం
చును నూతుఁడు వినిపించిన ననఘులు శ్రావకులు బల్కి • రాతని కిటులక.

సీ॥ భక్త సంరక్షణ • పరతంత్రుడైన శ్రీహరి భక్త లక్షణం • బరివినుట
సంభవించుట తొల్లి • సలిపిన పున్నెంబు ఫలమంచు మదిలోనఁ • దలఁచు మేము
పారాణిక శ్రేష్ఠ • వైష్ణవాగ్రసరులం దెవ్వఁడు ముఖ్యుడై • యెసఁగు జగతి
సంబరేఖం దెవ్వఁ • డతని పవిత్రచరిత్ర మెట్టి దతండు • శ్రీధవునకు
ముఖ్యభక్తుడటంచును • మున్ను వింటి మది వి నెడుకోర్కి హెచ్చు నెమ్మదినిమాకుఁ
దెలియఁబలుకుము నిర్మాత కలుషులైనయట్టివారి చరిత్ర యో • గ్యమగు వినఁగ.

—, అంబరీషోపాఖ్యానము • —

సీ॥ అన విని నూతుఁ • డిట్లుచు మానివరులార వినుపింతు శ్రద్ధతో • వినుడు తొల్లి
యిత్వాకు కులమున • కెల్ల నతంసమై సంతతక్షీరి వి • శాలుడగుచు
సకల భూనాయక • మకుట కిరీట సంఘటిత రత్నసమాహ • కాంతికలిత
పాదపద్మండయి • ప్రాజ్ఞ లోకైకశరణ్యుడై ధర్మని • ర్ణయ సమర్థఁ

డభిలరాజవర్య • లరిగాఁపులై కొల్వ శిష్టరక్షణయును • దుష్టశిక్ష
యును బోసర్చుచుండి • యర్హి బాలించుఁ ద్రిశంకుడనెడు నృపతి • చతురుడగుచు.

క॥ త్రైలోక్య ప్రథమానీర్తయగు నా • ధాత్రీశ్వరుండుర్వరక
బాలింపక నెల మూడు వానలు బడెక • భద్రాత్ములై యెల్ల భూ
పాల శ్రేష్ఠులు ధర్మపద్ధతిఁ జరిం • పక బూని రుద్రీజనుల్
లీలక సౌఖ్యము నొందుచుండిరి విప • లేశంబునేజెందకే.

క॥ ఆ మహితాత్ముని కులకాంతామణి పద్మావతీయును • తరుణి నిరతముక
రామాధవ నేవాపరయై మహిళామణులలోన • నగ్రసరయై.

చ॥ సలిలితభక్తి విష్ణుపద • సారసముల్ మదిలోన నిల్చి ని
చ్చులు హరిభక్త లోకమును • సాఁకుచు శ్రీధవు కీర్తనంబులక

సంభవును భూసురావ్యయము • సాధుసపర్యయము నిత్యకృత్యమై
యలగఁ జరించు నా సతి మ • హత్వము నెల్లరు సన్నతింపఁగఁ.

క॥ హరినేవయ్య సంతత భూసురలోక సమర్పయ్య య • శోధనులౌ న
మృరహరుభక్తుల గోష్ఠియు సరసిజలోచనకు నెపుడు • సంతసమొసఁగుఁ.

మ॥ హరిఁ గీర్తించుటయన్నఁ దక్కుఁగల కా • ర్యంబుల్ సహస్రంబులై
సరిహిం వీడు జనార్దనాగ్నినమట • న్నక సంతసంబొందు నా
తరుణీరత్నము వైష్ణవోత్తముల చెం • తక జేరి గోవిందు స
చ్చరితంబుల్ వినుచుండు నెల్లపుడు స్వాం • తంబుత్సుకందై తగఁ.

నీ॥ ఆనయంబు విష్ణుల • యుంబునకేగి మోదమున విష్ణుఁ బదక్షి • ణము లొనర్చు
సంతట శ్రీహరి • కరిఁ బంచామృత స్నానంబుఁగావించు • కాస్త్రవిధినిఁ
దరువాత వేదవే • త్తలగు విప్రులు మంత్రములు జెప్ప భగవంతుఁ • బూజనేయు
నటువీఁద రత్నను • యంబగు తాంబూలము నొసంగు నంబుజా • త్సవకుఁ బ్రీతి

రమణ నానంద నీరాజ • నము నొసంగు ధ్యాన మొనరించు వేదమం • త్రములతోడ
మంత్రపుష్పంబు నొసఁగు ని • ర్మలినభక్తి సతులు మెచ్చంగ నారాజసతి యనయము.

క॥ పతి కుశ్రూపాపరయై ప్రతినిఁ సంవృద్ధ కేశ • వధ్యాసమా
హత కలుషయగుచుఁ బద్మావతి ప్రఫలవహించె విష్ణు • పత్రయమందుఁ.

చ॥ తనిశము వైష్ణవార్చనము • నార్యుల గోష్ఠియు విష్ణునామ కీ
ర్తనయును నన్నదానమును • దాపసపూజయు లేక యింతయై
నను జలమో ఫలంబొ జనఁ నాధుని పత్ని స్పృశింప నొల్లదా
వరుహనేత్ర భక్తజన • స్వర్దుమనూనని యెల్లవారనఁ.

మ॥ తనయందుక బలై సర్వభూతముల న • త్యంతంబు ప్రేమక గనుం
గొనుచుక నిచ్చులు ధర్మసంకలితయై • గోవింద నామామృతం
బున సంతృప్తి వహించుచుక హరి పదం • బుల్ నెమ్మదిక నిల్పి య
వ్యసితరత్నము కాలముక గడపు వి • ప్రశ్రేణి కీర్తింపఁగఁ

క॥ ఇంతటి భక్తియు క్తులయి • యెవ్వరు నే యుగమందునైన దై
ద్యాంతకు నంబుజాక్షు నభి • లాత్రితలోకశరణ్య నిర్మల
స్వాంతులై భజింపరని • పర్వజనంబులు మెచ్చుచుండ భూ
కాంతుని ధర్మపత్ని యధి • కంబగు విష్ణుపదార్ప నేయుచుక.

క॥ ఏ నాక్యముఁ బల్కినఁ దానేవారల కిడిన నెద్ది • యేని మెసవినక
భావమున సగ్ధ మారాజీవాత్మన కర్పితమని • చెప్పచునుండుక.

క॥ అమృద్ధి దశసహస్రాబ్దములు రాజీవనేత్రుఁ డభక్తివివశయై
యమ్మగువ గడవె భక్తజనమ్ము తగునటంచుఁ బలుకఁ డనమలిన భక్తికా.

ఉ॥ అంతట నొక్కనాఁడు జలఁ జాక్షుఁడు భక్తజనావసుండు భూ
కాంతునిపత్ని భక్తి కనుఁ కంపజనింప వరంబొసంగఁగా
స్వాంతమునకా దలంచి సతిఁ స్వప్నమునకా గనుపట్టె దుష్టదై
త్యాంత కృద్గుణైశ్చమున యందుఁ గృపారస ముప్పతిలఁగక.

తే॥ అటులఁ గానవచ్చి యాదరంబున నిట్లు బల్కు నో పురంద్రిఁ డప్రమలమగు
నీదుభక్తి కాత్మఁ మోదంబు గల్గె నీవంటివారు గలరె డభక్తు లిలను.

చ॥ నిను మదిమెత్తు నేవరముఁ నీకు హితంబగుఁ గోరు మావరం
బు నిడెద నిన్నువంటి పరిపూర్ణ దయావతులైన సాధ్వ్యులు
ర్విని గలరే మహాత్ములగుఁ జేదవిదుల్ నినుఁ బోలినేరఁ చెం
దును గనుగొన్న సుంతయునుఁ తొయ్యలి సందియమంద కియ్యెడక.

తే॥ అనుచు వచియించి యొక ఫలంఁ బాపురంద్రి కరికమలమున నుంచి యాఁ
[గరుడగమనుఁ
డపుడు కను మొఱుగుటయు నేఁజాంకవదన సయ్యనక మేలుకొంచి దెసలనుజూచి.

చ॥ కనఁబడఁడేల భక్తజనఁ కామ్యఫలప్రదుఁ డిందిరామనా
వనరుహ హేళియైన నవవారిజలోచనుఁ డెందుఁబోయె న
య్యనిమిషవందితాంఘ్రియగుఁ నచ్యుతుఁ డొక్కఁడకాదె యాశ్రితా
వన చతురుండు నాయెడఁ గృపాసహితుండగు దేవుఁ డిద్ధరకా.

చ॥ ఫలము నొసంగి మార్వలుకఁ భావమునందుఁ దలంచునంతలో
ఫలనె యద్యశ్యఁడయ్యె భగఁ వంతుండు యోగిజన్మకై గోచరుం
డలఘు యశోవికాలుండు జ నార్ద్రుఁ డమృతహాసీయు పావనం
బులగు పద్మాబ్జముల్ శ్రీతఁ తమోహరణంబు లిక్ష్ణు గాంతునో.

చ॥ కలుష లతాలవిత్ర ననుఁ గాంచెడి భారము నీదెకాదె భూ
వలయపతీ భవచ్చరణఁ వారిరుహంబులఁ గొల్పునట్టి భ
క్తులఁ గరుణింపరాదె సురఁ కుంజర నాజని సార్థకంబుగా
నిలువకపోయిలేల ననుఁ నీ కృపకున్నిగఁ జేయరాదొకా.

ఉ॥ నారద గానలోల కరుణారసజాల వినీతపాల దు
ర్వార సురారి గర్వవిని వారణశీల మునీంద్రమానసాం

భోరుహ సుచరద్భ్రమర • పూత వికుంతపురీ నివాస శృం
గార శరీర భక్తజన • కల్పరమాహృదయేశ కేశవా !

క॥ అనుచు ననేకవిధఁబలుల వనితారత్నంబు భక్త • వత్సలుఁడగు వె
న్నునిఁగూర్చి పలుకుచుండఁగ విని యచ్చటివారలెల్ల • విస్మితలగుచున్.

క॥ ఇదియేమి నడికి రెయిన్ సుదతీరత్నంబ వింత • చూపులతోఁజూ
చెద నాశ్రిత వత్సలుఁడగు నదితిసుతుం డిందుఁ గలఁడె • యర్హంబగునే.

క॥ కలఁగంటి వేలతాంగీ తలఁపఁగ జగదేశనేత • దైత్యుని ముసీం
ద్రులకేని గోచరింపం దలఘుఁడతఁడు నీకుఁ గాన • నయ్యెనె యిందున్.

చ॥ అని తుహినాంశుబింబములు • లందఱొక్కొక్క రొక్కొక్కరీతిగా
ననియెడు పల్కులన్ విని ధ • రాధిపుఁడల్లన మేలుకాంచి యి
ట్లు నదియేటి వింగడ మ • హయొకరిదరుగాదు కాంత రె
ల్ల నడికి రెయి యేశవ • శంపదుచుండిరి హేతు వెదియె.

— • పద్మావతి భర్తతో స్వప్నవృత్తాంతముఁ జెప్పట • —

క॥ అనుటయు నటఁ బద్మావతి వినయము గడురంగఁ బల్కుఁ • బృథ్వీకున లో
జననాథ యిప్పుడిప్పుడె ఘననిద్రావశతనున్నఁ • గలలోన నొగిన్.

ఉ॥ కాలపయోదతుల్యమగు • కాంతి దనఁబెడిమైన జాళువా
సాలువ వల్లెవాటుగఁ బొ • సంగనమర్చినయట్టివాఁడు కం
గేల యదర్శనం బఖిల • కిల్బిచ నాశకమైన శంఖమున్
దాలించినట్టివాఁడు నను • భావరుఁడొక్కఁడు దర్శనం బిడెన్.

ఉ॥ ఆవిధి దర్శనంబిడిన • యాతని లోకశరణ్యుడైన ప
ద్మావిభుఁడంచు నెంచితి న • తండును నాయెడ సత్కృపాయుతుం
డై వనియించె “నూ వికచ • వారిరుహంబక నీదు భక్తికిన్.
భావమునందు మెచ్చితి శు • భంబగు నీకిక నెల్లయందునన్”

క॥ అని పలికి మఱియు నిట్లు వనజాక్షుఁడు భక్తలోక • వాత్సల్యమునన్
దనరెడి చల్లనిచూపులఁ గనుఁగొని యాదరము మెఱసి • కడఁబొనంగన్.

చ॥ “తరుణీరత్నమ నీదు భక్తికిఁ బ్రమో • దంబయ్యె నీకిట్లు మ
చ్చరణాబ్జంబులఁ గోర నేమిఫలమున్ • స్వాంతంబునన్ గోర దొ

వరమీయంగదలంచి వచ్చితిని న , న్యాంభింపుమా దేవతా
వరసాంబ్రాజ్యమొ సశ్యలోక సుఖమో , వైవెంత సంవాసమో.

చ॥ అని వచియించి నాహృదయ , మందలి వాంఛ నెఱిగి యీ స
లంబును భుజియింపుమో తరుణి , భూతుత సత్యయశోధనుండు దు
ర్జనహరణైక దత్తుండు ప్ర , చండమయూఖ సమాన తేజఃడో
తనయుండు వైష్ణవోత్తముండు , దార చరిత్రుండు గల్గి నీకికం.

తే॥ అనుచు బల్కి వెన్నుఁ ♦ డంత క్షితుండైన భ్రాంతచిత్తనగుచుఁ ♦ బంకజాక్షఁ
డెందుఁబోయెననుచు , నెల్లెడఁ జూచుచునుంటినంచుఁ బల్క , నుద్వపతియు.

మ॥ కరుణాకాలి భుజంగకాయిత్రలో ♦ కత్రాత వందారు ని
గర సంతానము పట్టుగొమ్మ చనుజ , వ్రాతంబు శిక్షించు వాఁ
డరయన్ నేటికి సత్కృపావివశుడై ♦ యస్మత్కులంబున్వి భా
సురమాన్యునరింపఁబూను టిరియే ♦ చూడంగ నర్హంబగున్.

తే॥ అనుచు సంతోషితస్వాంతుఁ , నగుచు నవనినాథుఁ డారాత్రి బుచ్చి యం ♦
[దబను మంత్రి
సత్తములఁ బిల్చి తనసతి , స్వప్నవృత్త మెల్ల నెఱిగించె విను వార ♦ రెదనుమెచ్చ.

తే॥ అంత రాజపురుషు , లవనీశు నాఁతి శిరమునందుఁ దాల్చి , పురవరంబు
నపు డలింకరింప ♦ నమరావతినిబోలి పట్టణము దనఁచి , వైభవముల.

చ॥ విఠరణకాలియైన పృథి , వీపతి స్వాంతమునందు నెంతయున్
గుతుకముతోడ భూసురు ♦ లకున్ నిరుపేదలకున్ యధార్థమా
గతి మణిభూషణంబులును ♦ గాంచన ఖండములున్ దుకూలముల్
హితమగు భోజ్యసంచయము ♦ నిచ్చె జగంబున వారు మెచ్చంగన్.

తే॥ మఱియునా భూమి నేత సం , భావ్యులైన యగ్రజ శ్రేష్ఠులకు గోసః మాసదాన
ములును భూదానము లొసంగిఁజలజనయను భక్తిగొల్పుచు నిరతంబు , భావమందు.

చ॥ హరిభజనానురక్తియు శ్రీ , తావన శక్తియు సర్వభూమి ని
ర్జరల యెడన్ గుగుత్వమును , శాస్త్రవసంతతిపై లఘుత్వమున్
బరిచరులందున్ దయయు ♦ బంధుసమాహనండు నాదర
స్ఫురణయుఁ గల్గి యొప్పెడి సు ♦ పుత్రునిఁ గన్గొను పెన్నడోకదా.

క॥ శత్రునిబర్హణమైన సుపుత్రముఖాలాక సౌఖ్య , మును బొందని యా
ధాత్రికు సర్వసంపద ♦ ధాత్రవిహీనుడగు నొజ్జ , చదువుంబోలున్.

॥ అని పరిపరివిధముల నెమ్మనమునఁ దలంచుచు నృపాల , మాలి యలర న
వ్యవజాత్య కరుణ నాతని వనితారత్నంబు గర్భవతియై మదిలో.

॥ తనకు జనించు పుత్రుఁడు సతంబును శ్రీహరిపాదసేవకుం
డనుపమకీర్తికాలియును , నాశ్రిత రక్షకుఁడుకొ సమస్తలో
క నికరపాలకుండు నయి , గౌరవమందఁగలాడయేని భ
క్తిని నిను బూజసేయుదుఁగ , దేయని యంబకు మ్రొక్కు సెంతయుకొ.

॥ మడివోనిబిత్తిని , పుడమి జేజేలకుఁ దడయక రొక్కంబు , నిడుచునుండుఁ
తెలుచగారామునఁ , బిన్నవాండ్రను బిల్చి పసిడి తొడవుల నిం , పెసఁగ నిచ్చు
గుడుచు కైదువు దాల్పుఁ , గోరి నెమ్మదివీడకలరడిపూపూజ , సలుపుచుండుఁ
జెలువంపుటాకదుపులఁ జేరగాఁదీసి సరిలేనిపచ్చి క , సవునుమేపు.

॥ నెపుడు హరియాఁడినట్టి ప , లేస్తలంచి యట్టి పున్నెంపు తటే యెప్పు , దొనటంచు
సెలమి వేల్పులకును ముడు , పులను గట్టు మానినీరత్నమైన య , మృహిపు పత్తి.

॥ తేలిదండ్రుల యానతి , దాటకపుడు కన్నులకు హాళిఁ గలిగించు , కందువేగఁ
గలిగెనేని పసిడిపూలఁ గరమునీకుఁ బూజసేయుదుఁడె దుర్గపూన్కితోడ

॥ తేనియలుగారు చిన్నారి తేటపలుకు లలరఁ దప్పటడుగుల గ , జైలు గదలఁగఁ
గనులముందర నాడెడి , కందుగల్గెనేనివెనకయ్య! యుండ్రాళ్ళ , నిత్తునకు.

॥ మెల్లమెల్లనవచ్చి సం , పుల్లపంకజాతరుచి నలరారు నా , స్వంబునెత్తి
ముద్దుబెట్టెడి పుత్రుండు , బుట్టెనేని వేడ్క మెడ గంటఁగట్టెద , వృషభరాజ!

॥ అని యెల్లవేల్పులకు మ్రొక్కుచు వ్రతంబులచే దానంబులచే బుడమి జేజేలఁ దని
యించుచుండె సంత.

॥ కలదా లేదా యనఁగ నొప్పు , కాను బలిసి తరులలోఁ జేసికొనియొ లేదరికమునను
గొఱతపడునట్టి యాతండు , గొప్పయైన సాధులకు గౌరవంబెట్టు , జరుగు ధరణి.

॥ కూళపగరాచ సిరులెల్లఁ గొఱతపడుట యిటులనేయని లెల్పెడు , నటులఁజెఱవ
నిద్రపుం జెక్కుటద్దముల్ , దద్ద పలుచనయ్యెరొక్కంబునకు నిల్క , డరయఁగలదే.

॥ కడుపులోపలఁ బెరిగెడి , బుడుతయెల్ల శత్రువర్గంబు నొడించి , జగములందుఁ
గడిమి మెఱయంగ శ్రేయంబుఁ గాంచుననుచు దెలుపునాఁగనిట్టూర్పులు , జెలఁగెనతికి.

॥ కూడు నిద్దురయను , గొఱయయ్యె వాలెఱ నలుపురంగుఁజెందె , నడయొఁ దిన్న
నయ్యె బాలుమాలి , కయ్యె దేవేరికి సంతరాయఁ డెదను , సంతసమున.

తే॥ మఱియుఁ బెద్దలకును బేద , మానుసులకుఁ గైసరులకును బట్టకు , గాణలకును
దపసులకును యధేష్టార్థ , తతి నొసఁగుచు నెలమిఁబట్టి గలుగుతఱిఁ నెంచుచుండె.

తే॥ అంత బందుగులెల్లరు , హాళి నొంది రెల్లదిక్కుల నేరెడి , యేలిక రెద
భీతిఁజెందిరి జేజేలు , పేర్చిగనిరి నెలలు తొమ్మిది రెతవను , నిందుటయును.

—• అంబరీషుని జననము •—

తే॥ వెలిపులుగు రాజు దొరపంటి • కలరు లేజా దివ్యేగాఁగ నయిదుగాములవ్వెబుగఁబ
తేనిఁజేరెడితఱి దొర , సాని కనియె పూపజాబిలి దొరయైన • బుడుత నెలమి.

తే॥ అటులఁ దనకుఁ గల్గి , నట్టి పట్టినిఁ గాంచి యిబ్బడియగు హాళి , నెసగి నేల
తేడు పుడమివేల్పు • తేండ్లకుఁ దనివిడిర నిడుచు బదిదిసము , లను గడిసియు.

చ॥ విలసిత విష్ణుచిహ్నములు , వీర రసాస్పదమైన లేజముక్
నలలితకాంతదృష్టియును , స్వర్ణ నిభంబగు దేహవల్లియుక్
గలంగఁ గులాబివృద్ధి నధి , కంబుగఁ గూర్చఁగలాడటంచు లోఁ
దలఁచి మహేశ్వరుం డతిము , దంబున ధన్యుడనంచు నెంతయుక్.

తే॥ కాతుకంబుఁ జెంది , ఘనులు వసిష్ఠాది మునివరేణ్యు లెల్ల ననఘుఁ డీతఁ
డంబరీషుడనఁగ • నాహ్వయంబును జెంది చెలఁగుననుచు దీవె • నల నొసఁగిరి.

చ॥ మునిజనముల్ పురోధులు , పూతచరిత్రులు వైష్ణవోత్తముల్
ఘనులగు నైదికాగ్రణులు • గౌరవనీయులు సాధుపుంగవుల్
జనపతులుక్ బురంధ్రులును , జక్కఁగ దీవెనలం బొనర్చఁగా
దినదిన వర్ధమానుడయి , దీప్తివహించెను బాలుఁ డెంతయుక్.

తే॥ షోడశకళాప్రపూర్ణుడౌ , సోముడట్ల కనులపండువుఁగూర్చు నం • దనుని ముద్దు
మురిపెములతోడఁ బెంచుచు • భూధవుండు వడుగుఁ గావించె నైదవఁవత్సరమున.

చ॥ నిరుపమకీర్తికాలి యుప • నీతుఁగు విష్ణుపదాంబుజార్చనా
పరుఁడుఁ గుశాగ్రబుద్ధియుని , బాలుఁడు నోజన కొక్కరీతిగా
బెరుగుటఁ గాంచి సంతసము • పెంపున భూతలనాధుఁ డర్హు లౌ
గురువులయొద్దఁ జేర్చెఁ దన , కూరిమి బిడ్డని విద్య నేర్వఁగక్

మ॥ జననాథోత్తముఁ డవ్యధంబున సుతుక్ • కాస్త్రప్రజ్ఞావారి చెం
తను విద్యాధికఁగఁజేర్చె బుత్రుఁడును • నిత్యం బొజ్జలేరీతిఁ జె

ప్సిన నారీతిని భక్తియుక్తడయి పు • ధీనాయక్వార్తంబులై
వినుతింగించిన యెల్లవిద్యలను దా • వేర్వేర నేర్చెన్ దగ్గఁ.

చ॥ శ్రుతులు స్మృతుల్ పురాణములు • సూరిజన సప్తమీయ ధర్మసం
హితలు సమస్త శాస్త్రము ల • నేకవిధంబులునైన శిల్పముల్
చతురత నేర్చి యొజ్జలకె • సర్విముఁ దావచియించునట్టి యొ
న్నతమతియై చెలంగె జన • నాధకుమారుఁడు బాల్యమందునఁ.

తే॥ అటుల నంబరీషుఁ • డాచార్యు లెల్లరు నబ్బురంబుఁ జెందు • నట్టి పగిడి
గొలఁదికాలమున స • కలవిద్యలను నేర్చి యలరె నుష్కరశ్చి • వలెఁ గరంబు.

చ॥ అమలినమైన దర్పణము • నందుఁబరెన్ సుతునందు నెల్ల శా
స్త్రములును సంక్రమించుటయు • జ్ఞాపతి యెంతయు నాత్మలోన మో
దమును వహించి యాత్మజ్ఞు ను • దార గుణాధ్యు నియుక్తజ్ఞుఁడె నె రా
జ్యమున నితండ యర్హుఁడని • యాశ్వాజనుల్ వినుతిం బొనర్పఁగఁ.

ఉ॥ అంతట నంబరీషుఁ డమలాత్ముఁడునై జనకాజ్ఞఁబూని సా
మంతు లమాత్యపుంగవులు • మంత్రి వరుల్ దన ధర్మయుక్తికిఁ
స్వాంతమునందు మెచ్చఁగ ని • జార్జగతికఁ బ్రజ నేలుచుండె ని
శ్చింతి రమేశుపాదములఁ • జిత్రమునందున నిల్చి యెంతయున్.

నీ॥ తలిదండ్రులందునఁ • బరె సాధువులయొడ సద్భక్తియుక్తడై • సంఛరించు
దనవారియొడలవో • రె నితాంత గౌరవంబుననుండు నితరులొ • జనులయందు
బాహ్యశత్రులనట్ల • బలిమినంతశత్రుసమితి నిర్జించి య • శంబుఁగాంచు
హరిచరణధ్యాన • మందున గతి వైష్ణవాచ్చనయందును • నాత్మనిర్ముఁ

జకురుదధివేష్టితాఖర్వ • సర్వభూతలాధికార ప్రభాఖాసి • తాంగుడగుచు
నంబరీషుండు భూపతు • లడరిపడఁగ బృథివి బాలించుచుండె వో • ద్విగ్యముమెయి.

క॥ గురుజనమునందు గౌరవచరిత్రమునందుఁ గ్రోధ • మాశ్రితులందున్
గరము కనికరము మురసంహరునెడ భక్తియును గలిగి • యుతఁడు చెలంగున్.

క॥ హరిదాసుల సంగతి భూవరతనయుఁడు దినదిన ప్ర • వధితమరజి
చ్చరణ స్మరణుండగుచున్ జిరకాలము బ్రజలనేలు • స్థిరమతి దనరన్.

వ॥ మఱియు నయ్యంబరీషుండు.

నీ॥ అదుగైఁగ గదలమి • నచలాభిధాన యోగ్యుమగు శైలమును జి • త్రమున రోషి
యుక్తంబెఱుంగ కా • సక్తిమై జంబాలమున వసించెడి కోల • మును మాసింది

కడుపులోపలఁ దల • నిడుకొని జలముల మెలఁగెడి తామేటి • మేటి నెంచి
వైతేయ మహా భ • యానతుండగుచును జలుపుట్టలకా దూరు • శేషు నవ్వి
విశ్వ విశ్వంభరాకాంత • శాశ్వతముగఁ దన్నె చేపట్టివలపునఁ • దనరుచుండ
రాజ్యమేలుచునుండె వి • రాజమాన క్షీకాంతాయతుండయః క్షీతివరుండు.

సీ॥ తనయావిలేవడి • తనమున వెతఁగుండు తొలిజాతివారికి • వెలిమొదపుగఁ
దన విక్రమము సప • త్న నిక రాచలతకుఁ బదిపదులంచుల • బాకుగాఁగ
దన సోయగంబు క్రొ • న్ననవిల్లు సతికేని యెడఁ గడు దమకంబు • నెసఁగఁజేయః
దన నిర్మలాభివ్యు • దశ దిశాధిపులకుఁ బంచాక్షరీచంద్రత • ఘక్కిందనర
ప్రబలు నిత్యాకు కుల కల • శాబ్దికరయఁ బూర్ణిమాచంద్రుండగుచు నా • భూవరుండు
ధగ్గుసంస్థాపనాసక్తి • ధరణి నెల్ల బాలనముఁ జేయుచుండెను • బహు విధముల.

చ॥ నలువపటాణులకా దెగడి • నాడెపు వేలుపు గడి నెంచి నె
న్నెల నలుజేసియుం బలుకు • నెచ్చెలి క్షీలెడఁబట్టి లాగి పె
న్దిలువలఁతేని డాసి తెలి • చెట్టుల గుట్టును బైటఁబెట్టి యా
వలతి యశంబు జెన్నలరె • బంటవెలందుక దాల్చు సొమ్మనక.

సీ॥ ప్రాఁబల్కులను జదు • వని నేలవేల్పులు గలవ భీతిలేడి లెం • కల గమియును
లాతివారలక్రియ • బీతుగుడుచు బేరులెలమి దుక్కివిడుచు బలిజకొలను
అతిపురముఁబాసి • యరుదెంచు కాంతలు నానఁజెందెడి వెల • నాతిమూఁక
కులసిమాలల నెద • నలరఁదాల్చుని జోగులలరు దెల్వనిజెంద • నట్టివారు
వెలిచవి నొసర్చు వడుగులు • కొలఁపు విదై నబ్బెసిం చని చదువరుల్ • దబ్బరగను
బలుకువారలు గలనైనఁ • గలుగనట్లు నవని బాలించు నెంబడి • సాధిపుండు.

క॥ దురమందు గెలుపుజెందని దొరలెల్లకుఁ దనుకునితఁడె • దొరయనుచును దా
రరిగాఁపులై భజింపఁగ నిరవగు వేడుకల ధాత్రి నేలుచునుండెక.

చ॥ నిరత వియోగ భిన్నరమ • ణీజన సంగతిఁ గాతుకాత్ముండై
పరఁగె భుజంగరాజునిజ • పంకజనేత్రులఁ గూడి కచ్చపే
శ్వరుండు రసప్రవాహమునఁ స్వైరగతికా జరలాడె ధారుణీ
భరము నృపుండు బూనుటయొక • బ్రాజ్ఞులు కర్తలుగాఁ గొఱంతయే.

సీ॥ లోకబాంధవుఁ డయ్యె • నా కమలాత్తుండు భూపతి నిజగోత్ర • మున జనింప
సరయ జగత్ప్రాణుఁ • డయ్యె సమీరుండు భూనాయకుండు న్యాయముగఁ జరింప
ద్విజరాజనందనచ్చ • దివిరి శకాంకుండు జనపతి శివర • త్నణముఁజేయ
క్షుచుత వహించె వి • శ్వంభరాదేవి నాయకుండు శమోషేతుఁ • డై పాసంగ

పీరు వారననేలయ , పీర్లుఁ డీశుఁడగుదు జనులెల్ల శంకరులై చెలంగి
కహహ “రాజాననుసర్థం , తిహప్రజాయ”నియెడు వాక్యంబన్యతమగు నే ధరితి.

—, ఆంబరీషుఁడు తపమును జేయుట ,—

ప॥ ఇట్లు నిస్సపత్నయుగఁ బ్రజారంజకంబుగ సకలధరాచక్రం బేకఛక్రముగఁ బరిపాలించి
యంబరీషుండు జగద్రక్షకుండగు నారాయణుఁగుఁజేచి తపముఁజేయు వాంఛమెయి
నమాత్మ్యులందు గాజ్యభారము నియోగించి యరణ్యంబునకరిగి.

క॥ నిద్రాహారముల విడిచి భద్రాత్మకుఁడై సమాసఁ వర్తంబుల న
క్షుద్రముగఁ దపమొనర్చె జగద్రక్షకు హరిఁగుఁజేచి , క్షూకాంతుఁ డౌగి.

సీ॥ ప్రళయకాలమునందు , వలెఁ బ్రజ్వరింప దవాసలమునక్తనను , దలఁగఁడింత
సెళసెళానానాటలుచే , వృక్షసంతతిగూల పీచు గాడ్మలకైఁ , వెఱుగుపడఁడు
వెలుచదిక్కులు దల్ల , డిలునట్లు రొద్దజేయు జంతుసంతతిఁగాంచి , వంతిగొనఁడు
గస్సని లేచుచు , గాలసర్పంబులు పైఁబడిననుగాని , భ్రాంతి వడఁడు

మిన్న విరిగి నెత్తి , మీఁదనె పడినను చంచలింపఁడాత్మ , సాధ్వసమునఁ
గుంభినీధవుండు , గోవిందునిగుఁజేచి తపముఁజేయుతీను , దగ్ర వనిని.

క॥ పుట్టిననాటఁగోలె హరి , పూజయె జేయుచు నెల్ల కాల మీ
నట్టడవిక వసించి కరణంబుల గెచ్చియు ముక్తికాంతఁ జేఁ
బట్టియుఁ బట్టునున్న మము , వంటిముసీద్రులకైన నద్దిరే
యిట్టి తపంబుఁజేయఁగల , రేయని యెల్లరు బల్కుచుండగ.

ప॥ ఘోరతపంబుఁజేయు స్పృహ , కుంజరుభక్తికి సంతసించి దు
ర్వార మహాఘృభూమిధర , వజ్రము గేవహితుండుయోగి హృ
త్సారస లోకబాంధవుండు , శాఙ్గి కృపాకలితాంతరంగుడై
భారుణినాథ ముఖ్యుని కృ , తజ్ఞునిగా నొసరింప నెంచుచు.

—, శ్రీవిష్ణువంబరీషుని బరీక్షించుటకై యంద్రరూపమున నరుదెంచుట ,—

సీ॥ గుడుసుకైదుపుబట్టు , కొనవర్తమగుకేల హత్తించినాడు వ , బ్రాయుధంబు
పసిడి దుప్పటముఁ దాల్చుకదగు నెమ్మైన వెలయింపఁగాఁజేసె , వేయుఁగనులు
పక్కిబాబామిన్న , నెక్కెడు పనిమాని రహి నధిష్టించె నై , రావతంబు
కులసిమాలల నెద , నలరించుటకుమారు ధరియించినాడు ము , త్యాలసరుల

వైష్ణవాశ్రేయసులు వెంట • బలిసికొలువ సంఘటించెడి మొనకాడు • సాధ్యసిద్ధ
చారణులు గొల్చి వెనువెంట • ధారుణీశుకడకు నరుడెంచె వెన్నుఁడా • ఖండబుడయి.

ఉ॥ అవిధి నేగుడెంచి వసు • ధాధిప సత్కృతుడై సమస్త లో
కావనదక్షుడైన కుహ • నామరవల్లభుఁ డంబరీషునిక
బావనమూర్తి గన్గొని కృ • పాసహేతుండయి పల్కు నిట్లయో
ధ్యావరి యేను వాసపుడ • నాశ్రితపోషకుడెక మహేంద్రుడెక.

క॥ నీయొడఁ గరుణించితి భవవీయ మమోరధ మదెట్టి • దెలిగింపు జగ
దేయమయి చెలఁగుఁగాదె నీ యొనరించెడి తపంబు • నృపకుల చంద్రా!

చ॥ అనుటయు సంబరీషుడను • నాకు హానామరవల్లభుక గనుం
గొని సురనాథ యేను నిను • గూర్చి తపంబొనరింపఁబూనలే
దనయము నీ ప్రసాదమున • నయ్యెడు కార్యములేదు నాకు నీ
వనఘుడవౌటఁ బూజగొని • యాగ్రహ మొందక యేగు మిచ్చటక.

తే॥ ఎన్ని వేల యుగము • లేని తపముజేయఁ గానరాని నీ వ • కారణముగ
నన్నుఁగూర్చి వచ్చుటన్న నబ్బరమగు నమర దేవ నుత మహాప్రభావ.

ఉ॥ ఏను సురాధిపత్యము వ • హించెడు కోర్కె జనింప నివ్వధిక
మానిసమర్చితాంఘ్రియగు • మాధవుఁగూర్చి తపఁబుఁ జేయఁగాఁ
బూనితినంచు సంశయము • బొందితివేమొ సురేంద్రయట్టి య
జ్ఞానపథంబు ద్రొక్కుటకు • త్కృపతి నైపడటంచు నెంచుమా.

మ॥ అఃపాయంబయి మాని లభ్యమగు బ్ర • హ్మానంద సౌఖ్యంబుఁగూ
ర్చి ననుక దృప్తినిగాఁగఁజేయఁగలఁడా • శ్రీనాథుఁ డెల్లప్పు డా
తని పాదంబులెదక్క వేరొకటి చి • త్తంబందు ధ్యానింప నో
యనఘా యేటికిఁ గాలయాపనముఁ జే • యక భూనె దిప్పట్టనక.

క॥ నాకు రుచింపవు నిర్జరలోకసుఖంబైన సత్య • లోకమయిన నా
శీకాక్షుని సాన్నిధ్యమె ప్రాకటసౌఖ్యం బొసంగు • బహువిధగతులక.

— శ్రీవిష్ణు వంబరీషునకుఁ బ్రత్యక్షమగుట. —

క॥ అని యంబరీషుఁ డనుటయు విని సరసిజలొచనుండు • విస్మితుడగుచుక
దనరూపం బా నృపతికిఁ గనుపింపఁగఁజేసెఁ గరము • కనికరమెసఁగక.

చ॥ కనుగొని యామినేత పరికంపితచిత్తుడై యయత్నసం
జనిత శుభాశ్రుపూరితః ॥ శాల విలాచమడుక బ్రహ్మహ్మరో
మనికర భాసితాంగుడయి ॥ మాధవుఁ బంకజపత్రస్నేతుఁ గాం
చున్నడుచేలు నిట్లనుచు ॥ సన్నుతిజేసె నయంబు పెంపునక.

చ॥ తెలియక తప్పుజేసితిని ॥ దీనుడ నాయెడఁ గిక్కెఁజెందఱో
జలరుహస్నేత్ర నీ మహిను ॥ శక్రముఖామరబృందమేనియుక.
దెలియగ నేరదన్న నొక ॥ నీచుఁ డెఱుంగునె సృష్టికర్తయో
నలువను గన్నవాడవు జ ॥ నార్దనమరిత దైత్యసంచయ!

ఉ॥ స్థావరజంగమంబయిన ॥ సర్వజగంబు జనించు నీయెడక
నీవు సురామరప్రకర ॥ నేతవు నీ కృపచేతఁగాదె రా
జీవ భవానినిరరులు ॥ సేమమునక జరియించుచుఁడురో
దేవ! రమేశ యాశ్రతుడ ॥ దీనుడ నేరమి పైఁపుమా యికక.

మ॥ అరివర్గంబును గెల్వలేక కలిమా ॥ యక జిక్కి సంసార సా
గర నిర్మగ్నుడనైన నాయెడల సా ॥ కల్యంబుగా నీ కృపక
బరగింపక జనుదెంచినాడవని సం ॥ భావింపలేనట్టి దు
శ్చరితుండక ననుచ్రోవ వేరు గలరే ॥ సర్వసహామండలిక.

నీ॥ అనుచుఁ బ్రార్థించిన ॥ నంబరీషునితోడ ననుకంప జనియింప నంబుజాక్షుఁ
డనియె నొ జననాధ ॥ యమలమా నీభక్తి కద సంతసంబయ్యె ॥ నెవ్వరేని
నిష్టాగరిష్టులై ॥ నీవలె దపముఁజేయరు విఘ్నములకోర్చి ॥ యమరులందుఁ
గూడను నినువంటి ॥ వాడు భక్తుడులేడు హరిదాసులం దగ్ర ॥ సరుడవైతి

వెట్టివాంఛతోడ ॥ నీరీతిగఁ దపంబు నాచరించుచుంటి ॥ వదియొసంగ
నేగుదెంచినాడ ॥ నిపుడు కోరుముఁడు జనవిభుండు సంత ॥ సమునఁ బలుకు.

మ॥ శ్రీతలోకైకశరణ్య నీ చరణముల్ ॥ సేవించు కార్యంబై సం
తతమోదావహమై చెలంగఁగ విప ॥ తస్మంతాన బీజంబులొ
నితరంబుల్ నను భ్రాంతుఁ జేయఁగలవే ॥ హీనాత్ముడేనిక జగ
న్గితు నిన్నుకాగని కాంచునే ధర నెవంఁడేనిక గలి వ్యాపృతిక.

క॥ నాకెట్టి వరము వలవదు నీ కనుణ యొకండెడక్క ॥ నీరజనయనా!
పాకాంప్రముఖుల సుష్ణోమలజూచు గతి నన్నుఁ ॥ జూడుము కృపతో.

క॥ హరిదాసులైనవారల గురుతరమగు భక్తితోడ ॥ గొలుతు మనమునక
బరమకృపానిధివగు నీవరయఁ దదంతర్గతుండ ॥ వై యుండుటచే.

సీ॥ మినువాకతటగల • మెలగెడి రాయంచ రొంపిగుంటల సంచ • రింపగలదె
తొలి నీరుదాబ్బు చి • న్కులద్రాగు వానకోయిల యెండమావుల • కేగి మనునె
పొందమ్మి పానకం • బును గ్రోల నుంకించు భసలంబు తుమ్మకం • పల మెలగునె
లలితరసాల ప • ల్లవభక్షణ మొనర్చు పరభృతికొలుకునె • పచ్చి కసవు

సంతతము తావక పదాంజ • జాతయుగ సమర్పనాభిరతి జరించు • నట్టి నాదు
హృదయ మేరీతి కిల్పివ • హేతుకంబులైన విషయగుబులను గోరు • నయ్యదేవ.

చ॥ పరమతపోధనాధ్యులగు • వారలకైనను గోచరింప వీ
శ్వరపద వాచ్యతా బరగు • సర్వసమర్థుడవీవు నాయెడక
గరుణ దలిర్ప నివ్విధిని • గన్నడుటే పదివేలు వేరుగా
వరమదియేల నాకు నవ • వారిజలోచన భక్తపోషణా!

క॥ ఐనక గరుడాసహితుడైనను • గోరుమనీపలికి • తదిగావున నో
దానవహర నిచరణభ్యానపరాయణతి నొసగు • మా? నిరతంబుక.

చ॥ నిరతము నీ పదాబ్జముల • నే స్మరియించుచు నెల్ల వైష్ణవో
తల్లరము భజించుచుకా శ్రుతి హి • తంబగు పద్ధతి సంచరించుచుకా
స్థిరమతి నిన్నుగొల్పెడి గ • తిక, వరమూయిగదయ్య లోక బు
ధుర మురదానాంతక వి • నూతన నీరదకల్ప సుందరా!

ఉ॥ తోయజనేత్ర నీవెటుల • నుద్బవివాణదక్షుడైన కా
త్రాయని వల్లభుకా గొలుతు • వట్టుల నిన్ను భజింతువాజ్ఞునః
కాయములకా నిరతర మ • ఖండ కృపామతి నాయెడక జగ
ద్దేయిడైనై వసింప కృత • కృత్యునిగా నొసరిపు నన్నికెక.

క॥ అనుటయు గోవిందుడు మనమున గనికర ముప్పతిల్ల • భూపతిగని యో
జనపాలచంద్ర నీ కోరినవిధమున నింక నే • జుంతు గడంకక.

చ॥ దనుజాలపాలి మృత్యువు త్రితప్రకరావనదక్షు మీ సుద
ర్శనము మహాసుభావుడగు • చంద్రధరుండు కృపాంతరంగుడై
నను గొనుమంచు నిచ్చె జన • నాయకభక్తుడవీవు నాకు గై
కొనుము శుభాకరంబు రిపు • కుంజర కేశరి దీని నిచ్చెదక.

సీ॥ ఎట్టి హహాయోగు • లేని యీ చక్రము తత్వంబెటుంగ రిం • తయును మదిని
మునిశాపములైన • వెనుకబడంగజేయు మేఘసంతతిని స • మిరమటుల

యరిజనకృతములైనట్టి మహాపదబ్ధం చెంతఁజేరఁగరావు . సుంతయేని
యభిలషాక భయంక . రాకారము గలట్టి దారిద్ర్యదేవత . తలఁగిపోవు

సకలవిధ గోగభాదల . సమయజేయు ఘోరపాతకములనైనఁ . గూలదన్ను
ధరణినాయక యిది నీక . తగును దీనిఁ గైకొనుము భద్రములు నీకుఁ . గలుగు నెప్పుడు.

తే॥ అనుచుఁ జక్రాయుధ మొసంగి . హరి యదృశ్యుడైన జననాయకుండు హృ .
భక్తిమీఱఁగ గోవిందు . పాదపద్మముల భజించుచు నిజపురం . బునకుఁ జనియె.

తే॥ మిత్రవర్గంబునందైన . శత్రుసముదయంబునందైనఁగాని య . య్యంబరీఘఁ
డింతయు నధర్మము చెలంగె . నేని నారిఁ దనకు ధర్మంబటంచు దం . దనముజేయు.

చ॥ ఎవఁడు స్వధర్మముక విడువ . కల్లెడలక జరియించువాడె భూ
ధవునకుఁ బ్రాణతుల్యుఁడుఁ బ్ర . ధానుఁడునొ నిరతంబు దుష్టుడై
యెవఁడు నిజోచిత క్రియల . నేమరుపాటున నేని వీడువాఁ
డవనిపు ప్రోధవహ్ని విష . యంబయి నాశమునొందు నెప్పుడుక.

ఉ॥ ఆ నరనాథ ముఖ్యుఁడభి . లాశల గెల్చి దిగీశతుల్యుడ
న్యూన పరాక్రముండును మ . హోన్నతతేజుఁడునై చెలంగఁగా
మానవులెల్ల నిత్యమును . మాధవగాన విలాలవిత్తులై
శ్రీనిధులై స్వధర్మములఁ . జేయుచు నుండిరి ధర్మబుద్ధితో.

తే॥ ధర్మదేవత నాల్గు పా . దముల నడవ శాంతభావంబునెలకొల్పి . జగమునందు
న్యాయముగఁ బ్రజ నేలుచు . నంబరీఘఁ డొక్కనాఁ డెతిపురముననుండినపుడు.

చ॥ సలలితవాగ్విభూతి నల . శారదఁబోలి వెలుంగుదాని ను
జ్వలతను కాంతిఁ బంకరుహ . సాయకు దేవిని గాదటంచుఁ జె
న్నలెడు మాతుఁగాంచి వసు . ధాధిపుఁ డీమెకుఁ బెండ్లిసేయఁగా
వలనగునీడు వచ్చెనని . భావమునక దలపోసె నివ్విధిత.

తే॥ అన్నివిధముల శ్రీమతి కర్పణదైనవాఁడు శ్రీహరి పాదనే . వాపయండు
వైష్ణవాగ్రసరుండైనవాఁడు ధీరుఁ డెవ్విధిని సంభవించునో . యెఱుంగరాదు.

చ॥ చతురుండు వైష్ణవోత్తముఁడు . సాదిత శాత్రవ లోకవైభవుం
డకుల పరాక్రమాన్వితుఁడ . హర్షతితేజుఁడుదాత్తచిత్తుఁడు
మృతచరితుండు వందిత జ . నార్దనుడై యలరారు నల్లుఁడే
గతిగ లభించు నవ్వయము . గౌరవ మెట్లభివృద్ధియొ నొకక.

చ॥ తను తొలిజేసివట్టి సుకృ • తంబును దుష్కృతమున్ ఫలించి స్వ
ర్గమొ నరకంబొ గూర్చగల • కాలము భ్రాంతులునై తపించు ను
త్తములగు తల్లిదండ్రుల • దంపడి సద్గతి నొందజేయ న
హ్మయుగుఁగాదె యెల్లరకు • నాత్మజలన్ దగువారి కిచ్చుటల్.

చ॥ కులముగలట్టివాఁడును న • కుంతితశౌర్యమువాఁడు ప్రాచుమున్
గలిగినవాఁడు చూడదగు • కాయముగల్గినవాఁడు విష్ణు భ
క్తులఁ గనుగొన్న గౌరవము • తోడ మెలంగెడువాఁడు శ్రీమతీ
తలకముఁ జెట్టబట్టగల • ధీరుఁడు నాకు లభించు టెట్లాన్.

తే॥ సోయగమునకుఁ దగివట్టి • శ్రుతము వలయు వానికిన్ దగు కులమును • వర్తన
లేకయుండినఁ గింకుక • లీలనతఁడు గౌరవమునకుఁ బాత్రుఁడు • గాడు జగతి.

—• అంబరీషునికడకు నారదుఁ డరుదెంచుట •—

చ॥ ఆసుచు ననేకరీతులుగ • నాత్మదలంచుచునున్న యంబరీ
షునికడ కేగుడంచె బరి • శుభ యశోనిధి నారదుండు మె
ల్లన వహతీస్వరంబున వి • లాసగతిన్ దనకంత నాదమున్
జొనిపి మురారిగీతములఁ • జొక్కుచు సోలుచు సంతసంబున్.

తే॥ అవ్యధంబున నరుదెంచు • నమరమాని పుంగవునిఁగాంచి భక్తిసం • పూర్ణుడగు
భూధవుం డర్చ్యపాద్యాది • పూజనముల స్వర్సంహాసనంబున • యందునిలిపి.

క॥ మునిలోక చంద్ర నిదర్శనమున ధన్యుండనైతి • సర్వజ్ఞుఁడ వెం
దుననైన నీ సమానునిఁ గనుగొందునె సకలకురుణ • గణముల కలిమిన్.

తే॥ కారణములేక మీవంటి • వార లస్మదాదులగృహంబులకు వత్తు • రామహాత్మ
యినుఁడు తానదయించుట • యెల్లలోక సౌఖ్యమును గోరుటకుగాదె • సంతతంబున్.

చ॥ అనుటయు దేవమాని వసు • ధాధిపుఁ గన్గొని పల్కు నిట్టులో
జనవర యాలకింపు మెక • సక్కెముగాదిది యేను నీకు న
గ్గినగుచు వచ్చినాఁడ భవ • దీయ గృహంబునకీపు దాతనై
నను గృతకృత్యుఁడేసి జన • నాయక ధర్మము నిల్పుమా యికన్.

సీ॥ కాసుంబు మున్నుగాఁ • గలుగు నంత శృత్రువుల కున్నిపట్టయి • చెలగుననుచు
తాపత్రయాభీల • దావాగ్నికీలలఁ బరివృతంబగుచును • బరగుననుచు

దరిలేని కలుషసా , గరమునఁ బడఁద్రోచి ఘోరమనోవ్యధఁ , గూర్చుననుచు
ననయం బధర్మకా , ర్యనిరతిఁ గల్గించి ప్రవిమలజ్ఞానంబుఁ , బాపుననుచుఁ
బడుచుదనమున దేహంబు , బలము కలిమిరాగమునకుఁ జోటిక విఁరాగినగుచుఁ
బిణయంబాడఁదగదని , హరిచరణము లాత్మగొల్పుచుఁ దిరిగితి , నభిలషితల.

|| మఱియు నిల్లాలు కల్లలకుఁ బుట్టునిల్లనియుఁ బుత్రుం దనుకూల శత్రుండనియు,
బంధుసంతానంబు కృతాంతాతేవాని సందోహంబనియు, మిత్రంబులు సత్ప్రతిష్ఠ
లలితావిత్రంబులనియు, నాలయంబు మహా నరకాలయంబనియు, బాహ్యసౌఖ్యం
బులు పరలోకసుఖ నిరాకరణ ముఖ్యంబులనియు సంసారంబసారంబనియుఁ దలంచి
గృహస్థాశ్రమ ప్రవేశంబు నిరాకరించి సర్వసన్యాసంబుఁగావించి కాలీచరణ దేశ
క్రిమృత్తి నె.

|| తిరిగితి నెల్లలోకముల , ధీనిధులైన గృహస్థులక గరం
బరసితి బ్రహ్మచారుల య , ధార్మ్యగతిక గనుగొంటి ధారుణీ
శ్వరులను జేరఁచోయితిని , వైష్ణవముఖ్యులఁ గాంచితిక జగ
ద్భరణ సమర్థులైన శివ , భక్తుల గన్గొని యాత్మ మెచ్చితిక.

—|| నారదుం దంబరీషునితో గార్హస్థ్య ప్రాముఖ్యంబుగూర్చి చెప్పట .—

|| పులవృద్ధులను వయోవృద్ధుల గుణవృద్ధులను గర్వి , తుల కాంతుల దు
ష్టులకెష్టుల యుత్తుల రెండుల జోగుల రాగులఁగను , గొంటి మహీశా!

|| ఎవనితో మాటలాడిన , నెవనిపల్కు లాలకించిన నెవ్వని , గోలఁగనిన
నెవని నడవడిఁజూచిన , నెల్లజగము శక్తిమయమంచు దోచెను స్వాంతమందు.

|| అనుకూలవతియైన , యంగన లేకున్న నంతయు వ్యర్థమా , నను నొకండు
గుణవంతుడగువాడు , కొమరుండు గలుగని యాతండు ఖలుఁడని,యాడు నొకరుఁ
డతిథి సత్కారంబు నాచరింపనివాని తను వేలయని పల్కు , జనుఁ డొకండు
ఇల్లువాకిలి లేక , యెల్లెడఁ దిరుగుట పాపఫలంబని , పల్కు నొకండు

|| శ్రమంబులలో గృహస్థాశ్రమంబె ముఖ్యమనుచును వాదించుఁబరుషుఁ డొకఁడు
ఘృజనులందు గృహపతి , సాటివాడు కలుగునాయని నచియించు ఘనుడొకండు.

|| ఎల్లవారును గార్హస్థ్య , మే ప్రధానమనుచు వాదించు వాక్యంబు , లాలకింప
నా తలంచిన యదియ య , న్యాయమనుచు నిశ్చయంబయ్యె నప్పడు, నృపలలామ.

|| ఆతిథుల నాదరించుటయు , నాత్రితవర్గముఁ గావగల్గుటల్
సతతము దేవతార్చనల , సల్పుటయుక బుధకోటి గౌరవ

స్థితిఁ గనుగొంటయున్ వ్రతముఁ జేయుటయున్ గణియింపగ గేహ సు
స్థితునకె యుర్వమంచును మఁ దిన్ దలపోసితి ధారుణీశ్వరా !

ప|| మఱియు బ్రహ్మచారియగువానికి స్వీయాశ్రమ ధగ్మంబులగు గురుశ్రుత్రాపయ
వేదాధ్యయనాదులును దక్కఁ దక్కిన కృత్యంబు లనర్హంబులనియు, వానిప్రభు
నకు స్నానసంధ్యాద్యనుష్ఠానంబులచేతను శివపూజాపరికర సంపాదనంబుచేతను
గాలంబు చాలకుంటచే లోకోపకారం బొనర్ప వలనుపడదనియు సన్యాసికే గర
తలభిక్షయు గ్రామైక దివవాసిత్వము గాక గృహపతికేబలె సకలసత్కార్యాచరణ
సామర్థ్యంబు చాలదనియుఁ దలంచి నామున్ను చెందిన యభిప్రాయంబు హేయం
బుఁగ నిశ్చయించి కుటుంబిని నిరంతర గురుజన శ్రుత్రాసాదులచేతను భాగవత
సాంగత్యంబుచేతను పరోపకార కరణంబుచేతను బధిరాద్యనాథ రక్షణంబుచేతను
గాలక్షేపంబు జేయుట యుచితంబని తలంపున నుత్సుకుండనై.

తే|| కడచే నానుఁ బెద్ద , కాల మీవయసున నెట్టిదాత హూతు , నిచ్చి పెండ్లిఁ
జేయఁగలుగు నెట్టి , చెలియ నా కహంకాయాననుచుఁ బలునిధముల , నాత్మలోన.

సీ|| యాచించిననుగాని , యలవడ దన్నంబు కాసాయవస్త్రముల్ , గట్టవలయు
నొక యింత చీకటి , గినురించెనేని కానఁగలేవు కనులు సుం , తయును నొరుల
మెలమెల్లగా నడు , గుల నిడుటయె దక్కఁ బరువెత్తఁగలయట్టి , బలములేదు
ఇంతదూరమునుండి , యెంత పిల్చినఁగాని విచనేర చెవుడువ , చ్చినకతంబ

చరణములు మొదలుకొని మఁ స్తకమువఱకు నొడలు ముడుతలువడి వ్రేలుఁచుండె నిట్టి
మూఁడుకాళ్ళ ముదునలికే , పూరుఁకుండు తనయనిడనేర్పు సాహసం , బునఁజెలఁగి.

తే|| వృద్ధుఁ డభిలగుణ వి , శుద్ధుండు కన్యాశ్రియనుచు నెవ్వఁడేని , కనికరమునఁ
దనయ నీఁదలంచి , నను వరింతురె కన్య లిట్టివయసు చెల్లి , నట్టివాని.

చ|| పడుచుదనంబు సత్వమును , బ్రజ్ఞయు భాగ్యము గల్గి నాటివా
రడంగ నెల్లయందునయుఁ గాంతకృతాంతుఁడునై చరించునా
తడయనఁగాని ప్రాధలగు , తామరసాక్షుల త్రూర దృష్టికే
వడకుననఁగ నింక నను , పంటి తపస్వినిఁ జెప్ప నేటికే.

తే|| సత్కుల ప్రసూత , సద్గుణభూయిష్ట చారుశీల భర్త , చరణలోల
సాధ్వియైనఁగాని , సతతంబు నాతోడఁ జెలఁగి కాపురంబుఁ జేయుదుగద.

తే|| నా స్థితిఁదగినిట్టి కాం , తాలలామ యెందు దొరకునొకోయని , యెల్లజగము
లను వెదకిచూచితిని కాని , యనఁకు యన్నివిధములకా దగు కన్నెల , భింపదయ్యె.

చ|| అరయఁగ సత్కులప్రభవ , యైనతలోదరియందు సద్గుణ
స్ఫురణము గానరాదదియుఁ , దొప్పడినక శతవృద్ధుఁ డెట్లు మా

తనయకు న్నహుఁడొననుచు తల్లియొదండ్రొడియొ కూతునయ నొ
పురదియొఁగూడినక యువతి భావము నాయెడ నిల్వ గింతయుక.

క॥ నిరుపేదవాఁడు మలి నాంబరుఁడుక జీర్ణాంగుఁ డితఁడు. మన కూతున కే
కరణిఁ దగుననుచుఁ గొందఱు సరివర నిరసించిరాత్మ నా కోర్కె వివక.

మ॥ అతివృద్ధుండగువానికిచ్చి మనక న్యారత్నముక బల్మిదు
స్థితి పాల్సేయఁగ నేమి పుట్టి మునిఁగెక ధీరుండు వేరొక్కఁడం
చితలావణ్యవయోభిరాముఁడగు ల ధీపుత్రుఁడెందెనియ్య
క్షీతిలోనక గలవయ్యెనేయనుచుఁ గ ల్మిక్ గూర్చి యొక్కండనుక.

తే॥ మిమ్మువంటి సుకృతి యిమ్మెయిజామాత యగుట భాగధేయ మగునుగాని
చిన్నికన్న పెండ్లి నేయగ నేడులేదనుచు బబ్బునొక్కఁడను నయమున.

సీ॥ అత్తజ్ఞాని వివాహ మగునంతలోపలఁ దనయకుఁ బెండ్లిసే యనను నొకరుఁ
డిపుడిప్పుడే యొక్కఁ డీకన్న దనకనియనిపించుకొనెనని యను నొకండు
కన్నెకు మేనరి కంబున్న బిల్లు నిక గౌరవింతునని యొ కక్కరుఁడు పబ్బు
పెండ్లిసేయునపుడు పిలిపింతునిన్నిప్పుడూరకుండుమని వేరొక్కఁడొడు

వృద్ధునకు నీకుఁ బరిణామం బేలయనుచు బబ్బునేగాని యొకఁడును పట్టిసోసగు
వాడనని గౌరవించెడి వాడు లేడు ధరణి నెచ్చోటనైనా త లఁపు నెటిగి.

తే॥ వార్ధకంబున నాకిట్టి వాంఛ గలుగుటయును జగమునయందుఁ గన్నియ్యలువాకు
దగినవారు లభింపమిఁ దలఁచితలఁచి స్వాంతమున ముప్పిరింగొను పంతతోడ.

తే॥ చిన్న నాఁడె పెండ్లిజేసికొనిన నిట్టి కష్టములకు లోను గాకయుండు
వాడనే విరక్త భావంబె యింతటి యిడుమఁగూర్చె నింక నేమనందు.

చ॥ ఆయచుఁ దలంచుచున్నయెడ నగ్రజాడొక్కఁడు గానవచ్చి యో
మునివర యేటికిట్లడరు పొందెదవాత్మ నయోధ్య నేలువాఁ
డనఘుఁ డుదారచిత్తుఁడు ధరామర పోషకుఁ డంబరీషుఁ డ
జ్ఞనపతి నాశ్రయింపుము పా సంగెడు పెండ్లియటంచు బల్కినక.

మ॥ విని రేకెత్తిన సంతసంబుమెయి బృ ధ్వీనాథు నర్పించి మ
ద్భుతవాంఛక దెలియంగజేసి పెలుచక డ్మానాథు జామాతనా
దునటంచుక దలపోసివచ్చితిని వృ ధ్ధుక నన్న ధన్యాత్ముగా
నొనరింపుక గదవయ్యు నీకు శుభమా సుర్వీక నిక్కంబుగక.

క॥ రామాలలామయగు నా శ్రీమతి నాకొసగి పెండ్లి సేయుము సుగుణ
స్తామ భవాదృకులేకద ధీమహితులు మమ్మువంటి దీనులఁ బ్రోవక.

—, పర్వతుడను ముని యంబరీషునికడ కరుడెంచుట —

క॥ అనునెడఁ బర్వతుడనియెడి మునివరుఁ డొక్కఁడువచ్చి • భూనాథ కృతా
సనగౌరవఁబులకు నెమ్మనమున సంతసమునొంది • మఱి యిట్లనియెన్.

చ॥ జనవర యేనువృద్ధుడను • సంతతమున్ హరిపూజ నేయుటే
పనియగువాఁడ నాకు నొక • బాంధవుఁడున్ గనరాఁడు సత్వమా
తనువున జీర్ణమయ్యెను ప • దంబులు తోట్రీలు భూమిపై నిడక
గనులును జూడలేవు కొటి • గాని మనుష్యుడనైతి నక్కటా.

తే॥ పలుకరించిన మో యను • వారులేరు వలయు నర్థము లూహగెడు • వారులేరు
పర్వమున్ శూన్యమయ్యె నీసమయమందు ద్వాదశకులు గాక దిక్కేడిమాద్యశులు.

తే॥ యావనంబునందు • నన్యుల సాయంబు లేకయున్నఁగాని • లేదుకొఱత
యిట్టి వార్ధకమున • నెట్టిలావరికైనఁ గోరవలయు వింత • వారియంద.

సీ॥ తన కన్న వారయం • దునకన్నఁ బ్రేమచే సతతంబు శుశూప • సబువుచుండు
నకుటిలాత్మయగుచు • నన్యచింతనవీడి ధవుని దైవంబుగాఁ • దలఁచుచుండు
విలిచినయపుడెల్ల • విరవిరఁ జనుడెంచి చేతులు జోడించి • చెంతనిలుచు
తన సౌఖ్యమును వీడి • యును బతిచిత్తంబు స్థిరమగునట్టులఁ • జేయఁబూను

సకలనుగుణాలవాలయా • సాధ్వియట్టికాంత యిట్టి వార్ధకమును • గాంచి చింత
నలజడిక జెందువానికిఁ • గలిగెనేని యితరవైభవములు శతం • జేనియేల?

తే॥ ఆనుచు సాధ్వియైన • యబలాలలామంబుఁ బెండ్లియాడఁగోరి • పేర్చివోడ
నెవఁడు నాకు గొన్నె • నీయగలఁడని యెల్లగేస్తులకడ • కేగియపుడు.

క॥ కులదీపయైన శ్రీమతి లలిత గుణవళంసమనుచు • లావణ్యమునక
జెలఁగెడినదియని మదిలోఁ దలఁచుచు నరుడెంచివాడ • ధరణీనాథా!

క॥ హరిభక్తుడఁ బరమతపస్కురణక బ్రహ్మాది నిఖిల • సురలైనఁ గరం
బరుదంద మెలఁగువాడను నరవర నీ కన్నకూతు • నాకీయఁగదే.

చ॥ ఆన విని భీతచిత్తుడయి • యన్నరనాథుఁ డిడేమివింతయా
మునిజనమేడ నంతిపుర • మున్ విడనాడక సంతతంబు కాం
చనమణి డోలికాతతుల • సౌఖ్యము నొందెడు రాచకన్నెలక
మునుకొని పెండ్లియాడు తలఁ • పుక గొనుటేడ యెఱుంగరాదహో.

మ॥ చతురంబోధిపరీత మై యలరు నీ • సర్వం సహమండల
స్థితికిక గారకుడై యవార్య జయల • క్షీణోభితాంగుండునై

సతత శ్రీధవ పాదపంకజ సమం • ర్చాల్మలఁడైనట్టి భూ
పతిక్షయకాదగు రాచకన్నె ముని కె • వ్యంధేని యీనాస్పృశే.

సీ॥ స్వచ్ఛమాదర్శణ • ప్రతిబింబ మేరీతి నవసంబగునొ జా • త్యంధున కిల
నాహ్లాదకరమగు • నట్టి వీణాధ్వని చరితాధకమగునె బ • ధిరునియందు
దుర్గమారణ్యమం • దున ఫలించెడి చూతఫలమున కింతయుం • గలదె ఘనత
పరునకు భీతిలి • దురమున నిలువనివాని కేటికి ధను • ర్బాణము లిల

బుట్టగోచులసామియై • పుడమి నెల్లఁ నిరుగుచిలునాకిలియులేక • దీనుఁడైన
జోగి కేటికి సంతత • భోగభాగ్యసంతతుల నలరాచడి • సరసిజాక్షి.

సీ॥ గోచిగుడ్డయైలేక • గొణగు సన్యాసికీ గొఱ యయ్యెనె యొక్క • కోమలాంగి
తిల నన్న మేలేక • దీనతఁ జరలాడు ముసలికి వలయునే • విసరుహాక్షి
తనువెల్ల నెరిసి యెం • తయుఁ గృశించెడి పేద కందులకో మర • విందనయన
యావణిత్రయము జఁయించిమోక్షముఁగోరఁదగువాని కేటికో • మగువమిన్న

తినిరి యింద్రియములను బం • ధింపలేక పరులబిడ్డగదాయంచు • బలిమిఁగొనఁగఁ
దలఁచుటయెగాక సౌఖ్యంబు • గలుగఁగలదె వార్ధకంబున బరిణయ • నాంశవలన,

తే॥ పరులసతయటంచు • భావించి బిరబిర నరుగుదెంచి యిట్టు • లడుగ సాహ
సింపినారెకాని • శ్రీమతి కమాకలమా యటంచుఁ దలఁప • రై పీరు.

తే॥ ఎవ్వరేని యిట్టు • లే యనర్హులు పుత్రి నిమ్మటంచు నడిగి • రేని యెట్టి
వంత గుండువారో • పర్యవేందును నారదుండుఁ దలఁపరేల • చండులగుచు.

ప॥ దేశకాల పాత్రంబులరసి తమకూతుల నితరుల కొసంగుట గృహస్థధర్మంబుగదా
యని తలంచి వృద్ధులని వెనుకాడక శ్రీమతిని వీరికొసంగ నిశ్చయింతునేని యీ
యిరువురయం దెవ్వరికిచ్చు టుచితంబగునొ యెఱుంగరాదు ఒక్కకాంత నిరువురు
పురుషులు పరిణయంబగుట ధృమిదాప్యంబుగదా! ఇట్టి సందిగ్ధసమయంబున నిది
కర్తవ్యంబని నాశ్రేయఁబుఁగోరి యుపదేశంబు గావించు నుపకారమతు లేవరు?
లోకంబునఁ గూతులు గన్నవారి పడు నవస్థ దుర్భరంబని నేడు నా కనుభవంబయ్యె
ని విచారంపడు నవసరంబున నారదుండు పర్యవేనిఁగాంచి యిట్లనియె.

ఉ॥ నీవు జగత్ప్రసిద్ధుఁడవు • నిష్ఠమెయిక హరి పాదపద్మమల్
నేవ యొనర్చునాఁడవు వి • శిష్టగుణుండవు నీకుఁ జెల్లునే
యావిధి నొక్క మానివరుఁ • డెంతయు నుత్సుక వృత్తిఁగోరు రా
జీవదశాక్షి నిమ్మనుట • శ్రేయమె దాతకునైన నిచ్చుటల్.

తే॥ ఒకఁడు కామించినట్టి ప • యోజనేత్రఁ గోరుటయుఁ బరకాంతను గోరుటయును
గలువకారణములటంచుఁ • దెలిసియుటుల నా మమోహరిఁగోరుట • న్యాయమగునే.

తే॥ నీకు వలయునన్న లోకంబునం దవివాహితలయినన్ , వారులేరె
నియతయైన సాధ్వినే చెట్టబట్టెడుహున్మియేల నీకు • బుధవరణ్య!

కా॥ కైలాసాచలమో విశుంధపురమో • కాకున్న గంగానది
తూర్కలంబో తగ నాశ్రయించి మదిలో • గోవిందు నట్టించుచున్
సాలోక్యంబగు ముక్తిఁ గైకొనక సంసారంబునే గోరుచున్
స్త్రీలోలత్వముఁ జెందె దేమిటికి దు • శ్శీలంబై పాటించుచున్.

చ॥ అనుటయుఁ బర్వతుండను ధ • రాధిప విడిటివె యీతఁ డెవ్వనిం
బున వచియింపసాగెడినో • ముందుగఁ దా నరుదెంచినంతమా
త్రన భవదీయపుత్రి తన • దాగయె యానట నేను దానిఁ గో
రినఁ గలుపంబు గలుగట • శ్రేయముగాదట నీకు నిచ్చుటల్.

తే॥ తానుగోరినంతఁ • దన పత్ని యగునేని దేశద్రిమ్మరి యయి • తివురకల్ల
వారి సుతల నితఁడు • గోరెగదా వారలెల్ల రితిని కాంత • లే యగుదురే.

కా॥ స్త్రీలోలత్వముఁ జెందెవలెయని యా • డ్దేపింపఁగా నేర్పువాఁ
డేలా నీకుత నిమ్మటంచదుగఁగా • నిచ్చిటి కేకంచె భూ
పాలా యెవ్వఁడయేని ధర్మమును జె • ప్పంబూను నాతండున
చ్చీలుండై చరియింపఁగావలెద త • న్నేయంబై ధర్మంబాణో.

తే॥ నీకు వలయునన్న లోకంబునం దవివాహితలుగలరని • పల్కినాఁడు
తనకుఁ గనికర్మమునఁ • దనయనిచ్చెడువాఁడు గలుగఁడేమి యేమి • కారణంబో.

తే॥ ఇతనితో నాకుఁ బనియేమి • క్షితితలేశ యేమి కన్యార్థి నై యాశ్రయించితి నిను
నీకు దయగలుగేని లోకకదీపయైన శ్రీమతినిడుము కా • దేవి ననెద.

చ॥ అనవిని యంబరీషుఁడను • నాగమ వేత్తలు సద్గుణాధ్యులౌ
ఘనులగు మీర లిట్టుల న • కారణమున్ గలసింతుడేల యెం
దునయినఁగాని ధాత్రి నొక • తొయ్యలి నిర్వర్తు బెండ్లియాడుటన్
ననుగొనినారమే కలుప • కారణమాపనిసేయు టర్హ మే.

క॥ ఇరువురు కన్యార్థుల కొక తరుణీజనకుండు తాను • దాతయగుటయే
క్కురణి సమకూరునో లోనరసిన మీ కెఱుంగరాదె • యా ర్యులు మీరల్.

చ॥ అతుల తపోధనాధ్యులు మ • హాత్ము లగణ్యులు సర్వభూక స
మృతచరితుల్ ప్రకాంతులు ర • మాధవు భక్తులు మీర లిర్వర్తు
మతిఁ దలఁపంగ నాకును స • మానులె కావున నేరికిత్తు నం
చిత సుగుణాభిరామయగు • చేడియ నొక్కతఁ డొచ్చె దింతయున్.

తే॥ మీకు సమృద్ధిమగునేని ♦ మీకు శక్తులయ్యెడి సుపాయమెఱిగింతు ♦ నాలకింపు
దొక్కనికి సుతనిచ్చి వే ♦ రాకని కర్ణమిత్తు నెంచేని చనుఁ డింక ♦ నింతికొఱకు

ఉ॥ ఈ మర్యాదమీకు హిత ♦ మేని సహజదశాక్షియైనమా
శ్రీమతి నిశ్చలంబయిన చి ♦ త్తమునక మిముఁగాంచి యెవ్వనిక
దా నుడిగోరు నాతనికె ♦ దధ్యము నా సుతనిత్తు నెల్లరం
దో మహనీయులార తమ ♦ కున్నతమై తగుఁటిరీతిగఁ.

తే॥ ఆనిననట్లకాక ♦ యనుచు నుత్కంఠమై నరిగిరమ్మునీండు ♦ లపుడుదేవ
మునియు విష్ణులోక ♦ మునకేగి హరిఁగాంచి వినమితాంగుడగుచు ♦ ననియెనిటుల.

సీ॥ జలజాయతాక్ష నీ ♦ శరణుఁజొచ్చితి నిదరక్షింపు మాశ్రిత ♦ వ్రాత రక్ష
యిందిరానాథ ♦ నీయందె భారమిడితి వభయంబొసంగుమా ♦ యా రిశమన
శ్రీవత్సలాంఘన ♦ చేరితి నీయందఁ గరుణింపుమా దైత్య ♦ గర్వహరణ
పాలితలోక నీ ♦ పాలఁబడితి భక్తు నైరింపుమా బల ♦ వైరివినుత
యాదవధ్యాంతరహిత వే ♦ దాంత వేద్య సత్యశమదమాద్యభిల ♦ సద్గుణాధ్య
నిష్కల్ప నిరంజన ♦ నిభిలలోకరక్ష కా దుష్టశిక్ష కా ♦ దక్షకృష్ణ.

క॥ అని ప్రార్థించి మఱియు నిట్లు నోజగదీశ వైష్ణవ ♦ వాగ్రేసరుఁడుక
ఘనుఁ డంబరీషుఁడనియెడి జనపాలుఁ డయోధ్య నేలు ♦ సజ్జనమతుడై.

క॥ ఆ మానవేంద్రు పుత్రిక శ్రీమతి నాఁబరఁగు నది యు ♦ శేషగుణగణో
ద్దామ లలనాలలారు నిరామయవిని మోహపరవ ♦ శాంగుడ నగుచుకా.

చ॥ జనపతిచెంతకుక జని ప్ర ♦ శాంతమనఁకుఁడునైన యంబరీ
షునిఁగని వేక్కతోడను యు ♦ శోధన శ్రీమతి నాకొసంగ వే
యని వచియించుచుండఁగ ము ♦ హాత్ముఁడు పవ్వనుఁ డేగుడెంచి వ
చ్చినపరిఁ దెల్పుచుంచిన ♦ శ్రీమతినిమ్మనిపల్కె నాతఁడుకా.

చ॥ అదివిని భూమినాథుఁడను ♦ నార్యులు ధర్మమెఱింగిపట్టి మీ
కద యతినిట్లు గోరఁదగు ♦ నా సుతియొక్కతె నాకు నియ్యరక
బదపడి గౌరవింపఁదగు ♦ పద్ధతి యెద్దియొ తోచఁ దియ్యరక
నుదవతి యోశుక గైకొనుట ♦ మానుషధర్మమె యెంచి చూడఁగకా.

క॥ కావున మీ యరువురయందే వానిని నాదు పుత్రి ♦ హృదయంబున సం
భావించువాని కిచ్చెదనొ విద్రుతులార యంచు ♦ మర్వీకుఁడనుకా.

తే॥ అందులకు సమ్మతించితి ♦ మతఁడు నేను బర్వతుండు నాకన్న లా ♦ వణ్ణయుక్తుఁ
డేను వికృతాంగుడను ధర ♦ ణీకుతవయ నన్నుఁ జేపట్టునో లేదా నాగశయన.

చ॥ సతతము నీ పదాబ్జముల , సన్నుతిజేసెడి నాయెడన్ గృహ
యతుడవె యోదు వేని సుగు , బోవ్యజ్వల యా లలితాంగి నన్నె స
మృతమునఁ గోయనట్ల యస , మాన కళాన్వితుడైనవాడు ప
ర్యతుడు వలీముఖాకృతిని • భామినికె గనుపట్టునట్లుగాక.

క॥ చేయుదువేని యతనిఁగని తోయలి వికృతాంగుడనుచు • దూషించి మదిన్
నాయెడనె ప్రేతిగను నాప్యాసమగు నాను నే గృ • హస్తుడనగుదుక.

క॥ గోపీకంఠాక్షేప వ్యాపారపరాయణాచ • యాన్వితుడవు నా
కీపాతి సాయమైనన్ దాపము చల్లారు నేను , ధన్యుడనగుదుక.

తే॥ అనిన దరహాసితానమం • డగుచు వెన్నుఁ డితనికేటికిఁ బరిణయ • మేల యిత
డలఘుఁ బర్యతుమంచింపఁ • దలచినాడు భలిరకాలంబు వక్రతఁ , బలుకఁడగునె

చ॥ ఇదియొక యబ్బురందె యగు , నేల మహాషిఁ మనోరధంబు మా
నృదలఁచు టట్లుకాక యని • పల్కెదఁగాక యటంచు నెంచి నా
రదుఁ దరుణీగతాత్మ నను , రక్తవిలోలునిఁ గాంచినపల్కె నీ
మదిని దలంచినట్లె యగు • మానికులాగ్రణియంచు నవ్వుచుక.

వ॥ పిమ్మట నారదుండు తన్ను ధన్యునిగా నెంచి శ్రీమతీసమాళింగనసౌఖ్యంబు నేటికి
గదా సుభవించెంచి యుహ్పాంగుచు మోహ్యాపురంబున కరిగె. పర్యతుండు
శ్రీమతీ పాణిగ్రహణంబు సంకయగ్రస్తంబగుడు గోవిందునికడకరిగి జరిగినయవం
తంబు వక్కాణించి నారదుండు గోలాంగూల ముఖుండగునట్ల యొనరింపుమని
ప్రార్థించిన నారాయణుండు సమ్మతించె. అంతఁ బర్యతుండు శ్రీమతీదేవి తన
యథాంబులె యగునని యుబ్బుచు భూనాథునికడకరిగె నంత.

నీ॥ తెల్లగా నుడికిన , నల్లంచువోవతి బిరబిర నడుమున , బిగియగట్టి
చాలకాలముమండి • సంతరించిన చిన్ని వలిపెదుప్పటి వల్లె • వాటువేసి
యోగపట్టంబుతో , జోగంబయిన బ్రహ్మచారి జండములు వ , క్షమునఁదాల్చి
యిరువంకలందుఁ జె • దరిపడ్డ గడ్డంబు నుదురుగా సవరించి • కూర్చికట్టి

బొమల నడుమును గుంకుమ , బొట్టుబెట్టి శ్రీమతీదేవి నన్నె వ , రించుననుచు
నొక్కొక్కరుఁ దలఁచుచు • నుచితరీతిఁ బరిణయోచిత వేష • సుభరితులై
పర్యతుని నారదునిఁగాంచి పార్శ్వంబు.

క॥ మీరలు పెండ్లికొమరులు నుదారులు సదసన్న్యవేక , ధౌరేయులు మీ
కారయే నేదాతనగుట ధారుణినావంగడంబు , ధవ్యంబయ్యెన్.

తే॥ అనియె శ్రీమతీదేవి మి యుద్ధిగోరి వచ్చుచున్నది పరిణయం వాంఛజేసి
నిశ్చలాత్ములైన యిందు యింబుడు మీర లెవనిగోరిన వారల యిత్తు సుతను.

క॥ ఆనునంతలోన దాసీజన మిరువంకలను గొల్వ యిర్వాభరణ
ప్రణతాంగయగుచు శ్రీమతి చనుదెంచెను భూమినాథు , సన్నిధి కపుడున్.

చ॥ కనుగొని యంబరీషుఁ డొడి , కంబున శ్రీమతితోడఁ బల్కు నొ
తెనయ సురషీక పుంగవులు , తన్వము వీరలు కాతుకంబునన్
నినువరియింపవచ్చిరి ను యిష నెవానినిఁ గోరుకొందు వా
యనఁకుని చేయిబట్టుకొను , మమ్మ సులంబుపవిత్రమై తగన్.

ఉ॥ ఆ సమయంబునన్ నరవ , రాత్మజ కమ్మనితావులీను మే
ల్వానర మొండు కేలఁగొని , బుద్ధివికాస మెల్లర్ప నాత్మ ను
ల్లాసముతోడఁగి మెనను , లాలితరూపుని గారవింపఁ గై
నేసిన్దంచునెంచుచుని , శేఖరులకఁగని సాధ్యసంబునన్

చ॥ మునివరు లిద్దతేజులు ని , మోఘు చరిత్రులు వీర లిర్వరక
గనుగొని నీకు యోగ్యుడగు , గౌరవపాత్రుని చెట్టబట్టు మం
చనియెను దండ్రి వీరిఁగన , నద్భుతమయ్యెడు వీరు మానులులే
నను బరిహాసపాత్రఁగ నొ , నర్పఁగవచ్చినవారుగాకటన్.

తే॥ మాను లిరువురంచు యాతండ్రి చెప్పె వానరులఁ బోలియున్న , యిరువురికును
నడుమ నొక్కరుండుపడుచువాడఁగపడు నహహ యిదియుఁ గపటమగునొయే మొ.

చ॥ అని వికృతాంగులై తగు మ యిద్దలఁ గన్గొని భీతచిత్తయై
యనిలము సోకి తల్లడిలు , నట్టి లతెంబలై చంచలాంగయై
కనుగొనలందు నశ్రువులు , గాఢఁగఁ నూరకయున్న పుత్రిక
గనుగొని భూమినాథుఁ డను , కంపను దగ్గరఁజేరి యిట్లున్.

ఉ॥ ఏమిటికిట్లు భీతిలెద , ఏ మునివర్యులయం దెవానినే
నీమది కిష్టఁడైన ఘను , నిక వయింపుము వీరుగాక వే
రేమహితాత్ములైనను గ్రం హించుటవోషముగల్గదే గుణో
ద్ధాములు వీరలందొకఁడు , తప్పక నీకు మనోహరందగున్.

క॥ జనపతిపల్కుల విని యవ్వనతామజి చంచలించి , పలుకు నిటుల నొ
జనక యిదియేమి వీరలు వనచరుల విధంబు గాన యిత్తు చూడన్.

క॥ వీరిరువురకుఁ నడుమను ధీరోదాతుండు విమల , ధీయుతుండు మహా
దారుండు కనుపట్టెడు శృంగార శరీరుం డదేమి , కారణమొగదా?

తే॥ ఒకఁడు వానరాంగుఁ , డొకఁడు గోలాంగులనదనుఁ డిట్టివారి , పరిణయంబుఁ
జేయుటెట్లు మాని , శేఖరులని నన్ను పిలిచినావుకాదె , పెండ్లికొఱకు.

తే॥ మానివరుల యేని , మానక వీరల గోరవచ్చుఁగాని , ట్రోతులట్లు
గానఁబడుచునుండఁ , గానెట్లు వీరల గౌరవింపఁగలను , కరముబట్టి.

సీ॥ నీలజీమూత స , నిభశరీరమువాఁడు తతపద్మపత్ర శేత్ర , ములవాఁడు
విపులవక్షుమువాఁడు , వివిధరత్నప్రభాకలితాభరణ సముజ్వలశరీరుఁ
డాబానుబాహుఁ డ , వ్యక్తమధ్యమువాఁడు నమచాపప్రహాయ , గాంచును
బాంబూనదాంబర , చ్చన్నచేహమువాఁడు కమనీయకుంద దం , తములవాఁడు

ఊనిమోడశ వాన్తి కుం , డున్నతుండు చూడఁదగువాఁడు భువనైక , స్ఫుందరుండు
వీరలిరువురనడుమను , జేసినాఁడు వానిపై నాదు చిత్తంబు , బాదనిపుడు.

చ॥ అనిన్వపపుత్రిపల్క-విని , యచ్చెరువంది మునీంద్రులో వరా
నన యిదియేటిమాట మము , నన్మృతే మాసులమేము గామెయై
ననుమటి శేరోకండిటఁ న , నచ్చెడునంచు వచించుచుంటి వా
తనికిఁ గరంబులెన్నియొ యె , దక గలదెద్దివచింపు నాపుడుక

చ॥ తరుణివచించెనివ్విధి స్త్రి , తప్రభచే నలరారు మోమునక
సురమునులార మీనడుమఁ , జూడఁగనౌ పురుషుండు హస్తపం
కరుహములందు బాణములుఁగార్ముకముక ధరియించినాఁడు భా
సురమగు వక్షమందునఁ బ్ర , నూనపుమాలికఁ బూనినాఁడొగి.

తే॥ బాహుయుగముగ లాఁడు శు , భ్రజలదాభ మైనదేహమువాఁడు స్త్రి, తానుండు
పొగడఁదగువాఁడు తగినట్టి , పాలుపువాఁడు నిర్మలాకారుఁదగువాఁడు నిర్జరుండు

క॥ అదివిని పర్యత నారదు లదరిపడి యిదేమివితఁ , యబ్జనయనుఁడీ
యదనున మమువంచింపఁగ నెదఁ దలఁచినవాఁడెయ్యె , నేమనవలయుక.

క॥ మాయెడలనె యివ్విధి నన్యాయముఁగావింపఁబూనె , నామాధవునిక
మాయావియినెడు మాటయె న్న్యాయంబని తోఁచెనిప్పుడాత్మక దలంపక.

చ॥ పరసతులక దలంచుటయె , పాపమటంచుఁ నలంపకింతయుక
స్మరశరతాడనంబులకు , స్వాంతము కంపమునొందఁ గోపసుం
దరులకుగూడి త్రిమ్మరు చ , నారతముక జలతగి వాగికా
పురములఁదీయు తస్మరుని , బుద్ధి కధర్మ మొకండుగల్గునే.

తే॥ నిర్మలాంగులమగుమాకు , నీచమైన వికృతరూపంబుగల్గించి , వెలదికాత్మ
మాయెడ ననూయగలిగెడి • మాడ్కిజేసె విశ్వసింపంగదగునొకో , వెన్ననింక.

తే॥ అనుచుండలచుచుండ • సంబరీషుడువారి గాంచి మీకుడగునె • ఘనులుమీర
లిట్టిమాయచాల్ప • సేమికతముమిమ్ము నమ్మియున్నయట్టి • నాయెడలను.

ప॥ అనిపలికిన నారదపర్వతకు లాగ్రహంబున సంబరీషుని గాంచి యిట్లనిరి.

తే॥ దేశద్రిమ్యులయి • తిప్పకాయలయిన యిట్టివారీకేల • యింతినిడుట
యనుచుండలచినావె • యాదరంబేలేక మాయబూనినావు,మాయెడలను.

తే॥ జౌరకన్యాధులైవచ్చి • నట్టివారి గౌరవించుటమాని యి • క్కరణిమదిని
బరిభవింపగ దలంచుట • పాడియగునె తప్పుసేమాకు సుతనీక • ధరణినాథ.

—, శ్రీమతి విష్ణువు పాణిగ్రహణము జేయుట. —

ఉ॥ శ్రీమతియట్లు వారలు ప • చించుటగ న్నొని దీఘకబాహుడు
ద్దామపరాక్రమాన్నితుడు,దారుడు పంకజ పత్రలోచనుం
డొమునిమధ్య సంగతు మ • హాత్మునిగాఁ దలపోసి యాతనిక
ప్రేమ పురస్కరంబుగ ప • రించి కరంబుగ్రహించె వేడుకక.

ఉ॥ అంతట భక్తపోషకుడ • హృద్ధితేజఁడతండు శ్రీమతి
కాంత కరాంబుజాతమును • గైకొనియేగె నదృశ్యుడై వెసక
భ్రాంతివహించె భూపతియుఁ • బట్టినగానక యప్పుడొక్కడు
ద్దాంతినినాద ముప్పతిలెఁ • దద్దయు లోకములెల్ల ధీశిలక.

ప॥ అదియు గాక యానినదంబుతోడన నిట్లు విననయ్యె.

తే॥ పూర్వజన్మంబునక రాజ • పుత్రి యోతుక హరినిగూర్చి తపముజేసె • సంబరీషు
పట్టియైపుట్టి యిప్పుడ • పృథ్వీనయను పత్నియైయేగె జగములు • ప్రస్తుతింప.

ప॥ అపరిచితుం డొకండు వసుధాధిపుపుత్రి పరిగ్రహించుటక
గుపితిమనస్కులై యపుడఁకుంతిత విక్రముఁగాంచి పల్కినో
స్వపసుత నిత్తునంచు మము • సేర్పునబల్కి పరాభవించి తే
కపటముఁబూని తత్ఫలముఁ • గాంచెదుగాక యటంచు నుగ్రులై.

తే॥ అనుభవింపఁగ దప్పద • య్యజ్ఞనక్షత్ర మహానికాపంబు సామాన్య • మహానె నీదు
కండకావరమడగెడు • కరణిడమము నిను బరాభూతుఁగావించు • నిక్కమిదియె.

తే॥ అనుచుమానులు శసీయింప , సంబరీషుఁ డక్కటా యిట్టియన్యాయ , మననిగల
యీతటిని నీవుగాక ది , కైవర్వరనుచు విష్ణుస్మరియించె దుర్జన , జిహ్మగృష్ణ
వ॥ అట్లు మునిశాపభీతి సంబరీషుఁడు స్వాత్మంబున గోవిందు ధ్యానంబుగావించినతే.

చ॥ ప్రళయ కృశానుకీలముల , భాతిదిగంతములకా దహించు ని
ప్పులఁ గురియించుచుకా గుటిల * భూధర పక్షవిభేదనక్రియో
జ్వలమగు వజ్రమందుఁబలె * వాడిమయూఖము లుప్పురంబుగ
ప్పలలిబయల్వడెక సకల , నైరివి నాశక చక్రమయ్యెడక.

తే॥ అటులబయలు వెడలి , యవిష్ణుచక్రంబు తమము తోడరాగ , నమరముపల
వెంబడించినయె భీతులైనారెల్ల దెసలఁబారఁబ్రోచు , దిశుక్కలేమి!

మ॥ బలగన్వోద్ధతుఁడొక్క భూధవుఁడు కా , పట్వంబునకా మాయెడక
గలుపాత్ముండయి కూతునీయకయె చ * క్రంబుకా బ్రయోగించి సా
ధుల హింసించుచునున్నవాఁడు దయలే * దోదికృతుల్ మీకికెక
గలగో లేరొ త్రిమూర్తులార్తజనర * ష్టాదక్షులొ వారిలక.

చ॥ పెలుచదనానలంబుఁ బలె , పెంటనెవచ్చు సుదర్శనంబుజ్వా
లల కినుమంతపైఁపగల , లావునులేక మునీంద్రులకా గరం
బలజడినొంది యవిధి సు , రాసురలోకములెల్లఁబారి చం
చంచలమత్తులై జనార్దనుని , సన్నిధికేక జనిరెట్టకేఁకక.

వ॥ అట్లుజని సుదర్శనబాధా కంపితాంగులును వినమితోత్తమాంగులునునై.

తే॥ “దేవదేవ మహాదేవ , వీరపాప భక్తమందారి సాహిమాం * పాహి”యనుచు
బిట్టుమొఱగుచు గోవిందు * విమలపాద జలజయంగము పయింబడి , సమ్మరింప.

చ॥ కనుగొని భక్త వత్సలుఁడు , కైటభవైరి యిదేమి యెన్నడుకా
గనుగొన నొరదీనులయి , కన్నడుచుంటిరి మిమ్ము నిప్పు డి
ట్లొసరిచినట్టి వాఁడెవఁడు * యోగులు భోగపరాక్రములుల్ మహా
మునులరుమీరు పామరులు * వోలెవిచారము నొందుటొప్పనే.

తే॥ రక్కనుండొ కల్లు , ద్రావి యొడతెలుగ నుండువాఁడొ యిట్టి , దుండగంబు
లాచరించినట్టి , యాతండు తెలుపుడు సాధ్వసంబుసేడి * స్వాంతమందు

చ॥ జలజదళాత్మఁడవిధిని * శాంతవచస్సుల నాదరింప ను
మ్మలికము కొంతవీడి సుర , వశానులు పల్కిరి వీరరక్ష కా
కలఁడొకఁడంబరీషుఁడను * ష్టాపతి యాతండు నీవుభక్తుడై
యలరుచు నుండియుకా గలుప * మన్న భయంబునుజెందఁ డింతయుకా.

తే॥ అతనిపుత్రక శ్రీమతి, యనెడుదాని మాకొసంగుమంచుఁ బలికిన, మాయయగుచు
మమ్ము వధియించు కొఱకుఁజ, క్రమ్మువైచె వచ్చుచున్నదదియెయని, వార్యుగుచు
క॥ ఈయాపత్సమయంబున మాయొడఁగఁగఱింపజేసి, మాధవ మాక

న్యాయంబు సంభవించుఁ ద్వి పీయూజయిన భక్తులకు సు, ధీ జవెనుతా!

తే॥ ఒక్కప్రక్కఁ జక్ర, మొకవంకఁ దమమునైఁ పంగనేరమయ్య, వాసుదేవ
వైష్ణవుండె మునుల, పాలిటి మిత్తియై, యతిశయింపనెవ్వ, రయ్యదిక్కు

మ॥ అనుచుక దైన్యమువోపఁబల్కునిని దై, త్యాతాలితనవ్య మో
ము నలంకారము జేయఁగాఁ బలుకు మి, మ్ముగ్గుగూర్చి యొడ్వైకుండో
జననాథుండిడలేదు చక్రమును మీ, శాంపలె మీకీ సుద
శకన బాధగల్గిగించె దీనికొఱకై, డ్వానాథుదూషింతురే?

తే॥ తొల్లియొకనాఁడు భార్యచీ, వల్లభునకు నేనువరము నొసంగితి, నెవ్వరేని
నిను శపించినయప్పుడు, ననుస్మరింపు చక్రమరుడెంచి శాపంబు సమయజేయు,

తే॥ “అదియుఁగాక వదాన్యుడ, వైన నీకు శాపమిడువారి వెనువెంటఁ జనుచు వారి
కిడుమలక గూర్చునని” యంటినిందుకతన మిమ్ము బాధింపవచ్చెఁ జక్రమ్మునిజము.

చ॥ ఘనులము మేమటంచుఁ గను, గానక గర్వముతోడ నాచరిం
చినఫల మెట్లు దప్పుఁ దమ, చేసినదానికిఁ దారుగాక క
నొనఁ బెరపారు భోక్తలె య, కుంతితచక్రముడైన భూధవుక
గనలిన మీకు సౌఖ్యమెటు, గలు మిముక గరుణింప శక్యమే.

తే॥ వివ నను రక్షకుని గాగ, నాత్మదలఁచిపచ్చితిరి గాన మీవంటి, వారిఁ బ్రోచు
టర్హమయ్యెడుఁగాని యి, య్యదను నందుఁ గనికరింపఁగనేర ని, క్కటుబాపి,

సీ॥ విష్ణ్వసువంశమం దగ్రగణ్యుడైన యంబరీషుని కుల, మందు నింక
జనియింపఁగలఁడు రా, జన్యవతంసుండు దశరథుండనెడు వ, దాన్యుడొకరుఁ
డతనికి గారాబు, సుతుడనై జనియింతు భరతుండునాఁగమ, ద్వామభుజము
జనియించు శత్రుఘ్ను, డనసవ్య బాహువు గలుగు శేషుండు ల, త్మీణుండనంగ

నొప్పు నందాక మీరిది, యొర్చియపుడు రండు నాకడ కీ సుద, ర్భవము బాధఁ
దొలఁగఁజేయుదు మీకని, పలుకుటయును మానుల్లిట్ల నుడివి ర, మ్మాధవునకు.

మ॥ ఘనుఁడాపంక్తిరథం ది కెన్నటికినై, ష్వాక్వవ్యయంబందుక
జనియింపకగలఁ డెంతకాలమునకుక, సర్వం సహమండలం
బును రక్షింపఁగలట్టి నీవు జననం, బుక జెందె దందాక యో
యసఘా యాపెను బాధకోర్వఁగల మా, యర్హునా శంకరా!

లే॥ ఈపు రక్షకుండ • నీశుండవని నమ్మివచ్చినట్టివారి • బాధఁ గొలఁగఁ
జేను కిట్లుబల్కుఁ • జెల్లునె పక్షపాతంబు తగు నె నీకు • దానవారి.

లే॥ అంబరీషుఁడు నీ భక్తుఁ • దైనకతన మమ్ము బాధించుచున్నను • మనసునందుఁ
గరుణ సుంతయులేక చ • క్రమును సంహరింపలేనని పల్కెఁడు • కృష్ణసీపు.

లే॥ తెలిసె నీ రక్షకత్వంబు • దీనులైనవారలను బ్రోవకుండెడు • వాఁడు ఘనుఁడె
చనియెడము పురహరుని ప • జ్ఞకు నతండు మమ్ము రక్షింపఁడే గిరి • మందిరుండు.

ప॥ శతవృద్ధులగు మేమిట్టి పశ్చిమవయసున వివాహంబుఁ జేసికొనఁదలంచినందులకు
ఫలంబు లేకపోవుటయె గాక మీదుమిక్కిలి యిట్టి పరిభావంబునకుఁ బాత్రులమైతి
మింకఁజాలు నిది మొదలు క న్యాపరిగ్రహమునుమాటయేతలంపము మాకు సర్వమంగళా
సహితుండగు చంద్రశేఖరుండె రక్షకుండు కాఁగలండు దయామయుండగు నాతని
విశ్వసించినవారు సర్వసంపద లందుదురు. త్రిమూర్తులలో నొక్కండవనియు,
నీయండఁజేరిన మాకుఁ జక్రాయుధబాధ నుపసంహరింతువనియుఁ బేరాసనిట కడు
దెంచితిమి కాని నీవిట్లాడుదువని యెఱుంగ మైతిమనిపలికి రజతశైలంబునకరిగి భూతా
ర్థంబు నివేదించిన భవానీమమోహరుండు సుదర్శనంబు నుపసంహరించె నదిమొదలు
పర్వతవారదు లేకమనస్కులైనై శైవులై ప్రసిద్ధిఁగాంచినని నూతుండు శాసకాదుల
కెఱింగించుటయు నద్దాన నాశ్రమవాసులు సంతుష్టాంతరంగులగుటయు.

మ॥ జగదాగాధ్య పదారవింద సుమనః • స్వాంతాంబుజాటీక స
ర్వగణాధ్యక్షసందనాది ముని ప • ర్గ భ్యానసంగోచరా !
నిగమాంతస్తత భ క్తవత్సల సమి • స్నిర్నిద్ర సృష్ట్యాదికా
ర్యగరిష్టాత్రి గుణాత్మ కా మధుర మీ • నాక్షీమమోవల్లభా !

క॥ మునినికరహృదయవికసద్వనజాగ్రచరద్విరేప • వందారు మహా
జనకల్ప కల్పవాసవవినుతా సకలావసీశ • పేదాగ్రచరా !

తరళవృత్తము॥

హరివిరించి ముఖానురేంద్ర గ •ణాద్భుతాంఘ్రిసహజ భా
స్వర సువర్ణమహీధ్రచాపల • సచ్చశాంక కళాధరా !
పురవి నాశన భూరికాసన భోగిరాజ విభూషణా !
గిరిసుతావర సుందరేశ్వర • కృత్తివాస మదీశ్వరా !

తే|| కష్టపడి పెంచి యిడితి నా , కవిత్వకన్నె నెవ్వధంబున నలరింతో , యింక నీవు
గంగవోలెను గయ్యాళి , గాదు చేలసుమ్ము నీ తలనెక్కినా , ట్యమ్మునేయ.

సీ|| ఏ మహామహుడు శ్రీ , వేమనాగాధ్య పంశాద్ధికీ బూణా శ , శాంతుడయ్యె
నేతలి సావిత్రి , కనయై సతులైచ్చ మహిని బాతివ్రత్య , మహిమఁ గాంచె
నట్టి నందయకు గౌ , రమకు ద్వితీయ పుత్రుండఁ గౌండియ గో , త్రుండ దక్షి
తామాతికాకిని శివా , నందునకును సోదరుండఁ గూరిమి యగ్ర , జండ సుబ్బ
నాద్యనకుఁ బౌత్రుడను మచీ , యమగు శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణోత్త , రాధక మండు
నమలమగు పంచమాశ్వాస , మయ్యె దీని సతము రక్షించుఁగావుత , చంద్రవకాళి.

—:0:—

శ్రీ మీనాక్షస్వామి:

శ్రీమదాంధ్ర లింగ పురాణము

—

- ఉత్తరభాగము -

—: ప స్థా శ్వా స ము :—

క॥ కలిమిపడతి చెలికానికొగిసి కొడుకుగన్న ప్రోడ • కలువలతేనికొ
దలపూవుగాఁగదాల్చిన నలతీతిగ ప్రోశ్నఁగూల్చు • బలిమికలాఁడా!

తే॥ అలకింపుము తపసితేం • ద్లందెత్తు కతల విన్నించు మొసకాని • గాంచి సంత
సంబు ముప్పిరిగొనఁగ మె • ప్పదగునట్టి పలుకుబలికిరి తేనియల్ • జిలుకునటుల.

క॥ పరమపురుషుండు కనకాంబరుండు రమావల్లభుండు • మాయకుడనుచున్
గరమెఱుంగనొనటుల నన్నరపతిచరితంబుఁ దెల్పి • నావు మహాత్మా!

క॥ పురుషోత్తముడగు నా శ్రీహరి జ్యేష్ఠాదేవి నెట్టు • లవని సృజించెన్
గరమరుదైయలరెడు నీ చరితము వివింపుమయ్య • సాంద్రగుణాధ్య!

—, జ్యేష్ఠాదేవి చరిత్రము, —

చ॥ అనవిని నూతుఁ డిట్లనియె • నాశ్రమవాసులతోడఁ బద్మలా
చనుఁడు వరాచరంబయిన • జంతుసమూహముఁ బ్రోచు నేర్పువాఁ
డసేఘుండు నిర్వికల్పుండు మ • హాత్ముండు వెన్నుండు సృష్టిజేసె నీ
కనబడు లోకసంతతుల • ఖండములై యభివృద్ధి నొందఁగన్.

ఉ॥ ఆవిధి దైవధమైన జగ • మంతయు సృష్టియొచ్చి తాను భూ
దేవుల ధర్మసంతతి ను • తిడగు వేదములన్ గుణాధ్యులన్

బావనులైన ధీరులను • బ్రాహ్మణుల లక్ష్మీని బుద్ధిమూర్తులక
గోవిందులైనవారి నొక • కూటముగా నొనరించి పిమ్మట.

1. నాస్తికుల వేదబాహ్యుల • న్యాయమార్గక గర్హితుల గర్హితుల నమం గళకరయగు
శ్వేతవోక భాగముగఁజేసి • చెలఁగితాను మధ్యవర్తిగ నుండు ర • మాధవుండు.

2. ధరణి సందఱకన్న ముం • దఱ జనించినదియగుకతన శ్వేత పె • ద్దన్మునాగఁ
బరఁగు లక్ష్మీయు శ్వేతక • వరజయగుట నలరుఁ జిన్నమృనాదగు • నట్టివేర.

3. ఏవాడ ధర్మపద్ధతి భావించి చరించునానిఁ • బాయక శ్వేత
దేవి వసియించునాతనికైవసమై సంతతంబు ఘనులు హసింపఁ.

4. ఆమరులు దానవావళియు • నల్లనవార్షిధిఁ ద్రచ్చుకేళన
య్యవృత్తుకముకన్న ముందుగ భ • యంకరమైన హలాహలంబు స
ద్రమన జనించె బిమ్మట య • భాయధలై సురలెల్లబాగ నీ
యను యుదయించి శ్వేతయను • నాఖ్య వహించి చెలంగె దిక్కులక.

5. ఆమను పుట్టిమీఁదక శ్రీ యుద్భవమూటయుక హృ • షీకేశుండా
గోయని జెట్టబట్టెను బాయఁగ మానీంద్రులెల్ల • సంతసమొందక.

6. ఆవనీసురుఁడు దుస్సహాయుం డొకఁడు శ్వేతాదేవిఁగాంచి యు • స్సహ మనోజ
శరబాధితుండయి • సరఁగ నామెను బెండ్లియాడి స్వాతంత్ర్యంబు • సంతఁ గోలు
పోయి పెద్దమ్మ యె • ప్పు డెటులఁజెప్పిన నప్పు డెటులఁజేయు • చనుదినంబు
సంతయేనియు నొక్క • చో నిల్చుబాగ్యంబుగలుగమి నునసులొ • గలవరపడి

7. కలలోకములును • సర్వవనంబులు నదులు బర్హతములు • నాక యెల్ల
మెడల సంచరించు • చెప్పుదామెను దానుఁడగుచునుండ బ్రాహ్మ • ణిషి వరుఁడు.

8. హరిఁగూర్చియో పుర • హరుఁగు ర్చియో గానమొనరించు భక్తుల • యున్నచోటు
పట్టెవధకనములొ • భసిత త్రిపుండ్రమో నుదుటఁదాల్చివారు • మెదలుచోటు
సజ్జఃపూజయో • సతతాన్నదానమో సలుపు మహాత్ములు • మెలఁగుచోటు
వేదపారాయణం • బో దేవతాధ్యానమో యొనరించునా • రుండుచోటుఁ

9. యునేని భీతి • గాంచి నేత్రంబులు జెవులుమాసికొనుచు • శ్వేతముండు
వఁ బరుగులెత్తు • బుడమీసురుండు శ్రీగోలుండైనకతన • లుద్ధుడగుచు.

10. ఆవిధి నాతఁడు శ్వేతాదేవిఁగలిసి యెల్లయెడల • దిరుగుచు నొకనాఁ
దావిలనూనఁడైవని బావనుని మృకండు పుత్రు • బ్రాహ్మణిఁగనియెక.

—• మార్కండేయుడు దుస్సహునకు శుభాశుభప్రదేశంబుల జెప్పట —

చ॥ కనుగొని తత్ప్రభావ పరి • కంపితగాత్రుడునయ్య బల్మి నె
మృతముఁ దిరంబుఁజేసి యభి • మానమువీడి వినీతుడై ముసం
ద్రునకు యథాశ్రుతంబుగను • దోసిలిఁజేసి వచించునిట్టులో
యనఘ తరించె నాజనికృ • తాధుఁడైనైతిని నిన్ను గాంచుటక.

తే॥ పుణ్య కార్యములకుఁ • బుట్టినిల్లును శ్రుతిచయ ముగ్ధిపట్టు • సాధులోక
పూర్వపుణ్యఫలము • పూతంబు భవవీయదశకానంబు జగతిఁ • దపనీతేద!

ఉ॥ ఈయెల నాగనాకు సతి • యీమెను బెండియైనదాదిగా
నేయెడనైన నే నిలువ • నీయక యెల్లెడఁ ద్రిష్టచుండు న
బ్రాయతనేత్ర కింత యెదు • రాడెడు నేరుపు చాలకుంటచే
నాయయిచోట్ల ద్రిమ్మరుదు • నహామనహాము నాకనిచ్చుట.

తే॥ తెలివి లేనివాడ • దీనుడ నా బుద్ధి నిలువదొక్కచోట • నిముస మేని
జగతి నెవ్వరెద్ది • సలిపిన నద్దియే శ్రేయమంచుఁ దోచు • జిత్తమందు.

ఉ॥ సీవు జగత్ప్రసిద్ధుఁజపు • నిమలమూతికవి వేదవేత్తపుక
శైవజనంబుపాలిటికి • స్వద్రుమపై యలరాగుచుండువో
ధీవిభవాభిరామ నను • దీనుని మూఢుని ధర్మమార్గమం
దేవిధిసంచరించునటు • లింకనొనర్చెనొ సత్కృపామతిక.

క॥ ఎచ్చోటఁజరింపందగు నెచ్చోటఁ జరింపఁగూడ • దెఱిగింపఁగదే
సచ్చరితనాకు నావుడు జెచ్చరవచియించె మాని • శేఖరుఁ డెలమిక.

తే॥ నెలవేల్పు వినుమ • నీ సతి యశుభసంధానచతురయగుచు • ధరనక్తిఁ
గూర్చుచుండుఁగాన • కోవిదులెల్లరు జ్యేష్ఠయని వచింప • జెలఁగుచుండు.

వ॥ నాయదెఱచి యడిగితివికాన నీ చరించుట కహాకానహాకంబులగుఁ బ్రనేశంబుల
వక్కాణింతు వినుము.

సీ॥ రుద్రునానతి జగ • ద్బద్రంకరుండు రాజీవనేత్రుడు మున్ను • సృష్టిజేయు
వేళజగంబు ద్వి • విధముగఁ గల్పించె సత్సించయంబొక్క • సరణి దృష్ట
సంతతి వేరొక • సరణి నారెంటిలో నీవు నీ సతియును • నిఖిలమునకు
నశుభంబుఁగూర్చెడు • నట్టుల నియమించె నదిగాన నీవన • యంబు జ్యేష్ఠ

గలిసి సంచరింప • వలసె నెచ్చటఁ బుణ్యపురుషులుండు వారి • పొందుదక్క
కలుషచిత్తులైన • ఖలులుండుచోల్లెల్ల నీ నివాసములయి • నెగడుచుండు.

సీ॥ కైలాసవాసాయ • గజచర్మవసనాయ యమవిచారాయ తు • భ్యంనమోస్తు
వైకుంఠనిలయాయ • స్వజ్ఞోక్తార్తరీయాయ యభిలేశ్వరాయ తు • భ్యంనమోస్తు
కనకాద్రిచాపాయ • గౌరీహృదీకాయ యఘవివాళాయ తు • భ్యంనమోస్తు
పంకజనేత్రాయ • పావిత్రహాకాయ యమరప్రియాయ తు • భ్యంనమోస్తు

భక్తసంరక్షణాయ తు • భ్యం నమోస్తు టంచు హరహరిధ్యానంబు • మించిచేయు
శైవవైష్ణవసంతతి • సంచరించు సత్త్వదేశంబులకు నీవు • చనగవలదు.

చ॥ హరిహరచిహ్నధారులయి • యంతకవైరినొ కైటభారిమో
నిరతము సంస్మరించుచును • నిష్ఠమెయిక్ భవరోగదూరులై
కరణములక జయించిన య • ఖిండులు వైష్ణవశైవులున్నచో
నరుగతుమందు పాశుపత • మైన సుదశకానమైన యుండెడిది.

సీ॥ స్నానసంధ్యాన్యసు • స్థానంబు లొనరించువారున్న దేశంబు • జేరఁబోకు
శివలింగధారులై • శివప్రాజ్ఞులొనరించు ఘనుల నివాసంబు • జనగరాదు
భూతిరుద్రాక్షుల • బూని శివోహమంచును బల్కు ననఘుల • మనికివిడుము
సతత సదాచార • సంపన్నులగువారు నిలిచిన దేశముల్ • దలఁపవలదు

హరిహరక థాభిరతులైన • యట్టివారి స్మరణమునుగూడఁ జేయకు • నిరతసాధు
పూజలొనరించు వారల • పొందువిడిచి సంఘంపుము లేక్కిన • స్థలములందు.

క॥ అరయక్ దేవప్రాహ్మణ గురుపూజా నిరతులైన • కోవిదులకడక
నిరతాన్న దానపరులౌ పురుషులకడ సంఘంపఁ • బోకు మొకింతక.

క॥ గురుజన సేవాస క్తియుఁ బరనారీవిముఖితయును • బాపభయంబుక
శరణాగతరక్షణమును గరముగలుగువారి జేరఁ • గారాదుసుమీ?

తే॥ స్వజనమందు దాక్షిణ్యంబుఁ బరిజనంబునందుఁ గృపయును భూతదయయునుగల్గి
“యాత్మవత్స్యభూతాని” యనెడు పల్కు నాదరించెడువారల • నంటవలదు.

క॥ భసలుంబుఁడు గాక క్రమంబున పూర్వార్థచారమందుఁ బూర్వి-గలాఁడై
యనిశంబు సంఘరించెడి మనుజుని స్పృశింపఁబోకు • మా యించుకయుక.

చ॥ తనుధనముల్ పురత్రయ వి • దారునకుఁ దుహివాంతు ధారియౌ
ఘనునకొసంగి నిత్య మొడి • కంబున భక్తుల నాదరించుచుక
దనియమంబుఁ దప్పక స • దా శివప్రాజ్ఞ యొనర్చుచుండు స
జ్జనుఁడువనించు దేశము పా • సంగడు నీకొకయింత నిల్వగక.

మ॥ పతిసేవాపరతంత్ర జీవయి దే • వప్రాహ్మణారాధన
వ్రతముంబూని విసేతయాచుఁ గరణా • శ్వవ్రాతముక గట్టివై

చి తిరంబైన మనంబుతో దిరుగు రా , జీవాక్షినికా జేరరా
దతిలోకంబగు తత్ప్రభావ మిల ని , న్నంతంబు గావించెడుకా.

సీ॥ కామంబుచేసెనె , గాంతున కెదురాడనొలని సతి నంట , నొలకెపుడు
క్రోధంబుతోనైన , గురుతిరస్కారంబుఁజేయుని సాధ్యనిఁ , జేరవలదు
లోభంబుచేసెనె , లోకదూషణములఁ గావింపని పురంధ్రిఁ , గాంచరాదు
మోహంబుచేసెనె మూఢయై పరపురుషులఁ దలంపని కాంతఁ , జూడఁగిం

మదముచేసెనె శివపూజ , మాననట్టి జలజలోచనసు స్మరింప , సాహసింప
కెపుడు మాత్సర్యముఁ జేసి , యేని సాధునిందఁజేయుని చెలిచెంత , నిలువరాదు.

చ॥ అనుచు దయాద్రుచిత్తుడయి , యమ్మునిసాధుఁడు పెక్కురీతులకా
దంఘజరింపఁగూడని ప , దంబులఁ దెల్పిన దుస్సహుండు నె
మ్మనమునఁ గౌతుకంబలర , మానివరేఱ్ఱునిఁగాంచి పల్కుమో
యింపుప్రశంసనీయుము గ , దాభవదీయ చరిత్ర మెన్నఁగక.

ఉ॥ నీయునుకంప పెంపున మ , నీషి జనావళికైనఁగాని దు
జ్ఞేయములైన ధర్మముల , రీతి సమస్త మెఱుంగనయ్యె దు
ష్కాయము పూతమయ్యె భవ , కల్పితమైన జగంబునందు నా
కేయోడ సంఘరింపఁదగు , నేర్పడఁ జెప్పమటన్న నాపుడుకా.

—, అలక్ష్మీస్థానంబులు , —

గు॥ తన ధర్మంబుఁ బరిత్యజించి గురుసం , తానంబు నిందించి దు
ష్టనికాయంబును జేరిచిహ్నికొని స్వే , చ్చుక మద్యమాంసాదులం
దన లోభంబునఁజేసి సత్వముల నెం , తో బల్కిహింసించుచుం
డిన పాపాత్ములు నిల్చు దేశములయం , దే సంఘరింపకదగుకా.

సీ॥ కుతుపవేళలవచ్చు , సతిధుల నింజేని యాదరింపక తినునట్టి వార
లాకొన్న దీనుల , కహాకొన్నమిడక యిష్టాపూర్తిగా మెక్కు , నట్టివారు
పంక్తిభేదంబును , బాటింప కనయంబుఁ , దాచెమ్మిష్టాన్నం బుఁ , గోరువారు
పరుల యుచ్చిష్టమం , చరయక దొరకినదేచాలునని భుజి , యించువారు

నిరుకెలంకుల వారల , నెఱుంగనీక మంచిపస్తువులను నేక , రించి తినెడు
ఛనటులుండెడి తలముల , జ్యేష్ఠతొడఁగూడి చరియింపదగును నీ , కునుసతంబు.

చ॥ పలువురు భోజనంబు సలు , పకదగు సత్రములందుఁ జేరి కా
వలయు పదాధికామర్ తొలుత బాంధవసంతతికే యొసంగి ని

చులు పెరవారిక పలు , చక్ జరియించెడు దుష్టులైనవా
రలు వసియించు గేహములు • రమ్యములైతగునీకు నిల్వగక .

సీ॥ యాత్రికులకు నన్న , సుత్రముల్ గట్టింపఁబూనినారమటంచు • బొంకి బొంకి
నిరుపేదలగువారి , కిరవులఁ గల్పింపఁదలఁచినారమటంచు • దెలిపితెలిపి
నిజకాల్గలముల • నీటివనతుల నేర్పరిపింతుమనుచును , బలికిపలికి
దేవాలయములఁ బ్ర • తిష్ఠించుటకు నిందుఁ జేరినారమటంచు • జెప్పిచెప్పి
మంచియిది చెడ్డయిది • యంచు నెంచకెప్పు డధమునైనను యాచించి • యతిశయముగ
ధనము నాజింఁచు కుటిలుల • మనికిపట్టు లవనివసియింప నీకు న • హాంబులగును .

మ॥ హరి గానంబొనరించుటోకరము బ్ర • హ్మనందముగ గూర్చు శం
కరుఁ గీర్తింతుటో లేక సంతతము రా • గ ద్వేషములంబులొ
కరణంబుల్ చలరేగి త్రిమూర నస • త్కార్యంబులక జేయు పా
పరతుల్ నిల్చెడు నెల్లదేశములు త్వ • ద్వాసాహామల్ నిచ్చులక .

స॥ హర గిరిజామనోహర సు • రాసురవందిత పాదపద్మ భా
స్మర శశివహ్ని నేత్రశితి • కంఠ గజాసురచర్మచేల శం
కర వృషవాహనా గిరిశ • కావగ దేయని నిశ్చలాత్మలై
నిరతము ధ్యానముక సలుప • నేరని దుష్టులచెంత జేరుమా?

క॥ తన శక్తికొలది దీనులఁ గనికరమునఁ బ్రోవవండు • కతి నాత్ములఁ బా
పనిరతులగువారల దుర్జనులను విడనాడకెపుడు • చరియింపుమిలక .

సీ॥ ఆపసరంబగునేని • యాబ్ధికంబులనైన మానుకొనఁదలంచు • హీనులకడఁ
దన లాభమునకునై • తగువారి గౌరవంబునకు భంగముగూర్చు • చెనటులకడ
చున్నతపదవియం • చూడిగఁబునకైన జొరఁబడఁజూచెడి • త్పురుషులకడ
నధికారి తనకు లో • నయ్యెగదాయఁచు దుర్యోధ లానరించు • దుష్టులకడ

పెత్తనముగలైనని పాప • భీతి విడిచి దొడ్డవారల దండించు దోసకార్
మండిరంబుల సంతతా • నందకరములనుచు వసియింపు జ్యేష్ఠతో • నహరహంబు .

సీ॥ పదునాల్గుతరములఁ • బావనంబుగఁజేయఁగల నూతన వమ్మెడు • ఖలులయందు
ధనలూభమునఁజేసి • ధరణీశ్వరులచెంత నన్యతంబులాడెడి • యధములందుఁ
బరులు మెత్తురటంచు • బలహీనులందునఁ బొరుషంబునుజాపు • పాపులందు
బలగర్వమునఁ గన్ను • దెలియక తల్లిదండ్రుల హింసగావించు • పలవలందు

గురుతిరస్కార మొనరించు • కుటిలులందు విప్రవంచనమునుజేయు • వికటులందు
నిలిచి జ్యేష్ఠతోఁగూడి ని • ర్నిద్ర తేజఃడవయి చరియింపుమా ధాత్రి • ననవరతము .

సీ॥ ఏవాని గృహసీమ , నేప్రాద్దు గనుగొన్న నేదియో కలహంబె • యెసగుచుండు
నేవాడు తనయింటి • కేతెంచు నతిథులఁ బూజింపఁ దాదరం • బును దొఱచి
యేవానిపల్కులు • హీనంబులై శివస్మరణ వజ్రోతములై • ధరణి బరగు
నేవానికృత్యంబు • లెల్ల దుష్కృత్యంబులై ధర్మ బాహ్యంబు • లగుచుండు
నెవడు భూతహింస • యే ప్రధానంబుగ సలుపుచుండునట్టి • కలుషచిత్తు
నాలయంబు విడక యనయంబు నివసింపఁదగును నీకు నీదు • తరుణికిలను.

ఉ॥ స్నానము సంధ్యయుక్ జపము • సాధుసపర్యయు నిష్ఠదేవతా
ధ్యానము నగ్నిహోత్రము శి వాచక్య లేక తృధారుడై యెవం
డేని యనుక్షణం బొరుల • కీయక తానె భుజించుచుండు నా
హీనుని జేరి స్వేచ్ఛ జరియించుచుండుండు నీవు జ్యేష్ఠయుక్

కా॥ దేవుం డెవ్వడు భఁ క్తుడెవ్వడు ధరి • త్రీదేవుడు డెవ్వడు సం
భావింపకదగువాఁ డెవండు సకలై • శ్వర్యంబులుక దుబ్బజా
ప్రావీణ్యంబుననే లభించెననుచుక • బాపాత్ముడై సతతం
బేవాడెల్లడసాటు నాతని గృహం • బే నీకు నాసాహామా.

తే॥ ఆదిమధ్యాంతములు లేక • యలరువాని నిర్వికల్పింపదగుచు • భాత్రినెగడువాని
శర్యు నిందించునట్టి దు • ప్ప్రకరము నిలుచు మందిరముల నీవు • నిలుపుమెపుడు.

సీ॥ తమపని తీరినం • తనె ప్రాజ్ఞులను గౌరవములేక హాసియించు • గుమతులకును
దమ కులాచారంబు క్రమమునువిడి నీచపద్ధతిఁ జరియించు • పాపులకును
తమ పెత్తనంబై యందఱబ్రోచు ననుచు సజ్జనుల హింసించెడి • చెనటులకును
దమయంతవారులే • రు మహిసటుంచు ధైమెఱగులఁబూనెడు • కజ్జకులకును

తమ సుఖంబునకై నిరిం • తరముఱివారి కిడుమలఁగూర్చెడి • కూరులకును
బరుల తేజంబుఁ గని సహిం • పని ఖలులకు నెతలఁ గల్గించుచుండు సం • తతమునీవు.

సీ॥ శివపాద తీర్థంబు • నేకరించుటమాని మధ్యపానముఁజేయు • మందమకుల
నీకార్థితప్రవృత్తి • మెలమిఁగైకొనక మాంసాహార మొనరించు • నట్టిఖలుల
నతిథులఁ బూజింప • కనయంబుఁ దృప్తిగఁ దారెతినెడి దుగా • చార రకుల
నాశ్రయించినవారి • నాదరింపక నిజోదరపోషణమునకై • దిరుగుకలుష

మకులసతత దురభి • మానంబు పెంపునఁ బిన్నపెద్దలనెడి • భీతిలేక
సంచరించునట్టి • సాధుదూషకులను గలిసియుండు మెల్ల • కాలమిపు.

సీ॥ కులకాంతయుక చెంత • గోడుజెందుచునుండ నన్యకాంతలఁగూడునట్టివారు
తన యర్థ మెల్ల వృ • థమయిపోవుచునుండ నితర ధనముఁ గొన • నెంచువారు

- తల్లిదండ్రులు కూటి • కల్లాడుచుండఁగఁ జెలులకు విందులఁ జేయువారు
కులవిద్యలెల్ల నమ్యులపాలగుచునుండ విమతవిద్యలకునై • వెదకువారు
- స్వజనముం దభిమానము • సమయుచుండ వింతవారలనే గార • వించువారు
బ్రతుకుదెరువునకై కుల • భ్రష్టులైనవారు నీ కాశ్రయులగుచు • వజరుచుండ్రు.
- క॥ పదనమున భూతిరేఖలు నెద రుద్రాక్షులును దాల్చి • కెప్పుడు కలుషా
స్పదములగు నలంకృతులను మదిగోరెడు పాపపురు • మనిక విడకుమా?
- తే॥ అగ్రజుఁడు బ్రహ్మచర్యము • నధివసింపఁ బరిణయముఁజేసికొనినట్టి • వాఁడు దుష్టుఁ
డతఁడు పంక్తిగూహ్యుఁడు వాని • ననవరతము విడక చరియించుచుండు మెప్పు
[డును చెలఁగి.
- చ॥ పరులొనంచు నెది తమ • ప్రజ్ఞ కనిష్టముఁ గూర్చుచుండు దు
ష్కరమగుఁజ్ఞాతికార్య మొడి • కంబునఁజేయుచుఁ బాపభీతియుక్
గురుజఃభక్తియుక్ విడిచి • లోవిదులక లఘువృత్తిగాంచుచుక
నితము ధాత్రిఁ ద్రిమృతడి • నీచుల వీడక సంఘరింపుమా.
- క॥ తన తెలిసినట్టి విషయమును బ్రాజ్ఞులగోష్ఠి సమయ • ముననుపయోగిం
పనివానిని బ్రాణులయొడఁ గనికరముఁ దొలఁగువాని • గలిసి తిరుగుమా?
- మ॥ తరుణి శాతకటాక్ష సాయకములక • దర్పము జెన్నారఁగా
స్మరుఁ డుద్రేకముఁ గూర్చు బంకజముభీ • సాంగత్యమే యీ చరా
చరలోకంబునకెల్ల ముఖ్యమనుచుక • సత్కార్యమల్ విడి త్రి
మృదు దుర్మార్గులతోడఁగూడి చరియిం • పక యోగ్యవక్తా నీకిలక
- సీ॥ బ్రహ్మవృక్షంబును • బంధుజీవకమును కరవీరతరువున • గస్త్యవృక్ష
మర్కభూరుహమున • న్యాయవర్తమును తిఁత్రి కదలికాసంతతి • ఖాదిరంబు
భల్లాతకియును న • శ్వత్థంబునగ్రోధమును పసయ్యకుండ • మును కదంబ
మును దుంబరము తాళి • ములు తమాలంబులు మఱియు సకంటక • మహిరుహములు
కాకవాసములయి • కన్నడు నింబములెవనిదొడ్డిలోన • నెసగుచుండు
వట్టివానియాల • యము విడనాడక నిలిచియుండు మెపుడు • నీవు సతియు.
- తే॥ తలఁపనైదుమహిష • ములు గోత్రయంబును నాటు గుఱ్ఱములును • నరయ నేడు
గజములొక్క దాసికలవానిగృహమున దిరుగుచుండుమెపు డద్వైత్యుండవయి.
- తే॥ భిక్షుని చిత్రపటమును • భీకరయగు కాలికావిగ్రహంబును • త్నపణకుఁడును
దండినియు ముండినియును బ్రే • తస్వరూపయైన ధాకిని గల గేహ • మధివసింపు.
- చ॥ క్రితజనరక్షకుండు శక • శేఖరుఁ డాధ్యుఁడు యోగిరాట్నను
శ్విత పదపంకజుండయిన • మృత్యుహరుండరయంగ నెల్ల జే

వతలకు సాటివాఁడు ధగ • వంతుఁడయైనను వారికన్న నీ
క్షీతి నధికుండుగాఁడనుచు • జెప్పెడు దుష్టులఁజేరి నిబ్బుమా?

క॥ హరియు విరించియు నిర్జరవరుఁడును మొదలైన యా ను • పర్యులు శ్రీతశం
కరుఁడగు శంకరుననుమతిఁ దిరుగుదురని పల్కకుండు • దీను విడకుమా?

వ॥ అని సయుక్తికంబుగ ప్రవేశార్హానర్హ స్థలంబులక జెప్పి మార్కండేయుండు దుష్ట
శ్రీస్వరూపంబు వక్కాణించువాఁడై మఱియు నిట్లనియె.

—* దుష్ట శ్రీలక్షణము *—

చ॥ కలుషపథంబు నాక కుల • కాంతల ధర్మముఁ గోలుపుచ్చియున్
ఆలితమమౌజ్జరూపులయి • లాలనసేసెడి పూరుషాంతరా
వళికలయంగఁజూచు చిరు • వంగసముత్ నశ్విలంపఁజేయు చం
చలలగునారె నుష్టులని • సజ్జనులెల్ల వచింతురెమ్మొయిన్.

నీ॥ అరుణోదయంబున • కన్న ముందుగ లేచి తనకృత్యములను జే • య నిల తొంగి
యత్తమామలయాజ్ఞ • నౌదలదాల్పక స్వేచ్ఛగాఁ జరియించు • చెనటిపడఁతి
తనవారియందు నెంతయుఁ బ్రేమచేఁ బతిసేవఁజేయని సు • నీరుహాక్షి
యనయంబుఁ బతి రహ • స్వంబులఁ బెరవారి కెఱిగించుచుండెడి • హీనచరిత

స్వల్పకారణమునఁజేసి • స్వజనముందుఁ గోపమున సంచరించెడి • కుటిలచిత్త
సరకకూపమునఁబడి య • వంతములగు కల్పములయందు నిడుములఁ • గాంచును.

తే॥ చెఱుగు మాసినపుడు • చెప్పక సిగ్గురతమువీడి ప్రాణ • ధవునితోడఁ
గలిసి సంచరించు • నెలనాగ దుష్టనాఁబరఁగు నధమలోక • బాజరయ్యు.

క॥ ధృతమలినాంబరయును సఃతతశౌచ విహీనయును వృ • ధాభాషిణియున్
శ్రీతజనబాధాకరయ్యు న తేరవ వసుమతిని దుష్టనాఁబడు నెపుడుక.

చ॥ వ్రతసమయంబులందునను • బర్వదినంబులయం దశుభ్యయై
నతఁడని దేవతార్చనమొ • నచ్చెడి చోగ్రహణంబులందునన్
ఋత్యదినసంబులందునను • బెర్పిటితోడ మెలంగు కాంత దు
ర్గతిఁబడి పెక్కుకల్పములు • కాలుని బాధల నొందు నెంతయున్.

క॥ పొరుగింటి పెత్తనంబుల మరగిన కామినియు న • త్త మామల నెపుడుక
బరధవముఁజేయు చేడెయు సరయ నధోలోక కష్టమ • మందుదురవనిక.

క॥ గురువుల బాంధవసంతతిఁ బరిజనముల నహా మైన • పద్ధతితోడక
నిరతముఁ గాంచక మెలఁగెను తరుణియాధను కాంత నాఁగఁ • దగు నెల్లెడలక.

మ॥ ధనహీనుండయినకా గురూపియయినకా , దర్పాంధుడైనకా బరాం
గనలకాగూడి చరించువాడయిన లోకా కజ్జనశూన్యండె యై
నను గ్రోధంబుగలట్టివాడయిన స్వాంకం తంబందుఁ బ్రాణేశు దే
వునిగా నెంచనిదుష్టకాంత సరకం, బుకాజెందు నెల్లప్పుడుకా.

చ॥ తన కులదేవతావళిని , దద్దయు బూజయ్యెనర్ప కెప్పుడుకా
దినియెడి కాంత యథులకు , దృష్టిగఁబెట్టనినీరజాక్షి స
జ్జనులఁ దిరస్కరించుచుఁ బ్ర , సంగ మొనఁగెడి కొమ్మయొక గ్రమం
బునను భయాన్వయంబుల స * మూలవివాహ మొనర్తు రిద్దరకా.

తే॥ వేయు లేలవినుము * వేద నిషిద్ధంబులైన కార్యములనె యాచరించు
పాపనిరతలైన , పడఁతులు దుష్ట స్వభావలనుచుఁ జెప్ప , బడుదురిలను.

తే॥ అనివచించి మాని , యంతిహేతుండయ్యె నపుడు దుస్సహుండు , నతివఁగూడి
మాని చెప్పినట్ల , మహి నెల్లడల సంచరించి యొక్కపుడు వ * చించెనిటుల.

తే॥ అతివనీపీ తటాకాశ్ర * మాలయమున నిలుపు మే నేగి యిదె రసా , తలమునుదు
మనకు వనియింపఁ దగినట్టి , మందిరములు కలవొ లేవొ విచారించి , క్రమ్మరెదను.

ఉ॥ నావుడుఁ జ్యేష్ఠునిట్లనియె , నాతనితోడ మహానుభావ యే
నేవిధి నిందు నిల్చి భవ , వీయ వియోగము సైఁపనేర్తు సం
భావనజేసి నా కెవఁడు , భక్ష్యమొసంగఁగలఁడొ నిర్దయకా
నీవె త్యజింపఁ గాంత కవ , నికా ధవుడేకద రక్షకుండగుకా.

తే॥ అచటి కేగివచ్చు నందాక యే నిందు నొంటి ననదనగుచు , నుందునేని
కనినవారు చుల్కఁ , దనమునేయరె నన్ను మగనిడిచినట్టి , మగువయనుచు.

మ॥ నను బాణిగ్రహణంబుఁజేయునెడ స్వ * ప్నంబందునైనకా స్ఫుర
ద్వసజాతాయతనేత్ర నీసతి ననిం , ద్యక వీడనంచుకా వచిం
చిన నీ కివ్విధిఁ బాయు పున్నితగునా , చిత్తంబు నీయందె ని
ల్పిన నాకెవ్వరు వేరుదిక్కు గలరొ , పృష్ఠీసురగ్రామదీ!

తే॥ ఎట్టి సాధ్యకేని , హృదయేశు విడనాడి నిముసమైఁగాని , నిలువఁదగదు
నిలిచెనేని జగము , నింజించును యథార్థ మెఱుంగునట్టి నేర్పు , కొఱతయగుదు

తే॥ ప్రాణములకెల్ల , నీకుండై పరఁగుకతన మగఁడు ప్రాణేశ్వరుండు నా, మహిదనర్పు
నట్టియాతని విడనాడి , యతివ యొంటి నిలుచుకంటెను పాపంబు కలదె చూడ.

చ॥ పతి విడనాడి యహానని పల్కుచుఁ ద్రిమ్మరు కాంతజీవనం
బతి కలుపాస్పదంబనుచు , నార్యులు బల్కుదురట్లు గాన దు

గతః బడయంగద్రోయ కను • కంప ననుగోనుమా రసాతల
క్షీతికని వేడ దుస్సహుండు • జ్యేష్ఠః గనుగొని పల్కు నీగతిః.

చ॥ తరుణి యివేటిపల్కులు ల • తామృదులాంగవు నిన్ను వీడి నే
నిరతము సంచరింపగల • నే హృదయేశ్వరి వీవుగావో
సరగున నా రసాతలము • సంగతిః గనొని రాకయుందునే
స్థిరమతి నిం దు నిల్పుము ప్ర • సిద్ధములైతగ నీ నుణంబులుక.

తే॥ అమలభక్తి నిన్ను • నచ్చించు సత్కులజాతలైనయట్టి • సాధుల కిలను
శ్రేయమొసగి వారి • చెంతను జనకుండు మేనుమరలివత్తు నేగి యింక.

ప॥ అని వచియించి మార్కండేయోపదేశంబుకతన జితేంద్రియుండును పరిత్యక్త
వ్యామోహుండును, నిగర్వుండును నగు దుస్సహుండు రసాతలంబుజేరి యిప్పటికిని
జలసంస్తరణ నిమగ్నుండై యుండె జ్యేష్ఠయు భర్తృజ్ఞాపరిపాలనంబు జేయుచు
గ్రామంబులందును బర్వతబాహ్య ప్రదేశంబులందును సంచరించుచు నొక్క
యవసరంబున.

చ॥ కమలదళాయతాక్షుండు జగ • త్త్రియ పూజ్యుండు కాంచనాంబరుం
డమలినచిత్తుఁ డాధ్యుండు మ • హాముని మానస సంచరుండు నా
గమ శిఖరాగ్ర మందిరుండు • కాలపయోద వివీల దేహుఁ డా
యమరవరానుజుండు కమ • లాలయయుక్ గననై నజ్యేష్ఠయుక్.

తే॥ దండితాఖిలదైత్య త్వ • ద్వాదపద్మ దశక నంబునజేసి నే • ధ్యాయైతి
నాధులకు నాధుడవు నీ వ, నాధలోక రక్షకుండవు గావె భ • ద్రస్వరూప.

మ॥ తన ప్రాణంబుల నాయెడక నిలిపి ని • త్యంబెంతయో ప్రేమచే
ననుకూలుండయి సంచరించుపతి నా • యుం దీర్వ్యచే వీడిపో
యినవాఁ డింతకు రాఁడదేమికతమో • యెంచెందు నే సంచరిం
చిన నాధార మొకింత కన్పడదు రా • జీవాక్ష ప్రోవంగ నే

క॥ అనిప్రాప్తించిన జ్యేష్ఠఁ గనుగొని చిటునవ్వు మోము • గైసేయ జనా
దకనుఁ డిట్లుబల్కె బల్కుల ననుకంపా బిందుజాల మల్లనఁ గురియక.

తే॥ చింతయేలనీకు • జ్యేష్ఠ వినుము దుస్సహుండు నిన్ను వీడి • యుండెనుచు
సర్వరక్షకుండు • శర్యుండు సకలలోకైక నాధుఁ గొలిచి • యవని మనుము.

తే॥ నీలహాహితుండు • నిగమాంత వేద్యుండు శంఖుఁడేయటంచు • సంతతంబు
భక్తి గొలువలేని • వాని సర్వస్వంబు నీ యధీనమగుచు • నెగుడు ధరణి.

చ॥ మనుజుఁ డెవాఁడు సంతతము • మాధవు లోకశరణ్య శర్యుఁ గాం
చనగిరిచాపునిక దుహిన • శైలసుతక మది నిండజేయు నా

తని ధనధాన్యముల్ గొని ప , దంపడి స్వేచ్ఛజరించుచుండుమో
వనరుమానేత్ర దుస్సహుని , బాసిన దుఃఖమువీడి యెంతయుకా.

చ॥ కలుపమహాద్రివజ్రమగు , కాయజ్వైరి పదాబ్జయృగ్మముకా
గొలువక ధర్మహీనుఁడు ను , కుంతితచిత్తుఁడునై గిరీశ్వరుకా
జలుకనజేసి నన్నె మధు , సూదనుగొల్చు నెవండు వానిఁ జిం
తలఁ బడద్రోసి తద్ధనము , తద్దయుఁ గైకొని సంచరింపుమా.

తే॥ అనివచించి వెన్నుండు ప , ద్యాలయాసమేతుడై జ్యేష్ఠవీడి సంచరిం
నిజపురంబునకేగి ని , ర్విద్రుఁడగుచు నీకు బూజించె నశుభ వి నాశమునకు.

తే॥ అనుటిలాత్ముఁడగుచు , నవని నెవ్వండు కుభాస్పదమగు నీ మ , హాచరిత్ర
మవధరించు నాతఁ , డా చంద్రతారికమలరు సకల విభవ , ముల పహించి.

చ॥ అనిపలికిన వినిముసీంద్రులొనందంబునొంది వెండియు వ్యాసశిష్యున కిట్లనిరి.

సీ॥ పారాణికోత్తమ , పరఁగనీకతన సకలపురాణము లెఱుఁ , గంగనయ్యె
భక్తుడే మంత్ర జ , పం బొనరించి ముత్తండగు బాపంపుఁ , లిండువలన
నెద్దాని మహిమచే , నెల్లలోకంబుల గములు సుఖావాప్తిఁ , గాంచిమించు
నెయ్యది సకలలోకేశ్వరుండగు హరి బోధించునదియునై , పాసఁగుచుండు

నట్టి మంత్రమును గృ , పాన్విత్రుడవయి మా కెఱుఁగఁబలుకు మనుచు , నెంతయేని
విషయమలరుచుండ , వేడినవారలకనియె వ్యాసశిష్యుఁ , డాదరమున.

—, అష్టాక్షరీమంత్ర మహిమ —

క॥ ఆదియుగంబునఁ గమలజాఁ డాదరమొప్పుక వసిష్ఠుఁ , డను మానికి స
మృదిమునఁ జెప్పె మంత్రము శ్రీదయితున కిష్టమగుచుఁ , జెలఁగెడుదానికా.

క॥ ఆది యష్టాక్షరీనాఁబడునది సకల ముసీంద్ర సేవ్య , మైనది ధర్మా
స్పదమైనది యద్దానికా విదితము సేయుదును మీకు , వినుఁడు కడంకా.

తే॥ బ్రహ్మవాదులైన , పరమఘోకలకు నదిముక్తిదాయకంబు మూఁడుగతుల
నగ్రజన్ముఁ డెవ్వఁ , డాష్టాక్షరీమంత్రపఠనజేసి పుణ్య , భాక్కుగాఁడౌ.

చ॥ త్రికరణశుద్ధిగల్గి వసు , దేవతనూజుని భక్తవత్సలుకా
వికచ సహజనేత్రుఁడగు , వెన్నుని తజ్జప పూర్వకంబుగాఁ
బ్రకటితభక్తికే నరుఁ డు , పాస్తియొనర్చు నతండు దేవతా
ప్రకర కిరీటకోటి మణి , భాసితపాదసరోజాఁడౌ నిలకా.

ఉ॥ నిద్దురఁబోవువేళ నవ • నీసురగోష్ఠి జరించువేళ సం
పద్ధత నొందువేళను వి • పత్తులఁగాంచినయట్టివేళ నే
యద్దమఁతయి యైనను శ్రీ • తావను విష్ణుని తేజఃపంబున
విదైగలాఁడు కొల్చి పృథి • విక బ్రథితమలక్ష్మియుక్తుడౌ.

సీ॥ జగతి నెవ్వఁడు భో • జ్యంబైన పేయంబునైన లేహ్యపదార్థ • మైనఁగాని
నతుడగుచో నమో • నారాయణాయయంచినెడు మంత్రంబున • నారగించు
నమ్మహాత్ముండు జ • నాదకాను సన్నిధి ననయంబు వసియింప నహుకడగును
నాతనిఁగాంచిన • నశుభయా జ్యేష్ఠయు భయమున దిక్కులఁ • బారుచుండు

జగము శిల్పియైన సాగరకన్యయు నతనియింటనుండు • ననుదినంబు
వేయలేల యింకఁ • బృథ్వి నామంత్రంబు జపముఁజేయువాడె • జగముగురుడు.

—♦ ద్వాదశాక్షరీప్రభావము •—

వ॥ మఱియు ద్వాదశాక్షరయుక్తంబై ద్వాదశాత్మయనంబుడు బురాతనంబగు మంత్రం
బొందుగల దద్దానిమాహాత్మ్యంబు సంగ్రహంబుగ వక్కాణింతు నవధరింపుడు.

ఉ॥ తొల్లియొకప్పుడొక్కఁడ వ • భూతమహాఘోషుండు భూమి దేవతా
వల్లభుఁ డంబుజాక్షుని కృ • పామయు గొల్చియు విష్ణుభక్తి సం
పల్లితాంగుడైన సుతు • మాన్యచరిత్రునిగాంచి యెంతయే
సుల్లమునందు సంతసము • నొండె గులంబున వారు మెచ్చంగక.

తే॥ అతులితోత్సాహమున విప్రుఁడాత్మజునకు జాతసంస్కారముల నెల్లసరిపి యహా
సమయమున నుపనయంబు • శాస్త్రవిహిత ముగ నొనర్చి వేదాభ్యాస • మొనరింప.

తే॥ తలఁచి యెన్నిగతుల • బలికించిననుగాని పలుకఁడయ్యె నన్య • భాషణముల
నర్భకుండు ద్వాద • సాత్మయా ద్వాదశాక్షరినిదక్క యెట్టి • కష్టమైన.

తే॥ మిన్ను విటిగి నెత్తిమీఁదనె పడినను బ్రళయమైనఁగాని • బాలకుండు
వింతచింత మాని • విష్ణునామజపంబై సబుపునుంటఁగాంచి • జనకుడవుడు.

చ॥ అకట యిదేటిపాతకమొ • యర్భకుఁ డొక్కఁడయైనఁగాని మా
మక కులముద్ధరించునని • మానసముం దలరారుచుంటి వీఁ
డొక హరిపుజదక్క మఱి • యొక్కట పల్కఁదలంపడయ్యె వి
ప్రకులమువారికిఁ శ్రుతుల • పాత మెగాదె యశంబుఁ గూర్చుక.

క॥ వనజాక్షుని సేవించుట యనఘ మెయగు నైనఁగాని యగ్రజధర్మం
బును వేదపాఠము నొనర్చని పని శ్రేయంబై సాధు • పద్ధతియగునే

క॥ హరిభక్తుడైన నేమియొ హరిభక్తుడైన నేమి • యగ్రజధర్మ
స్ఫురిణముఁ బరిపాలింపని పురుషుఁడు శత్రుండుగాక • పుత్రుండగు నే.

చ॥ శ్రుతులు స్మృతుల బురాణములు • నూరిజనస్తూతమైన శాస్త్రసం
తతియును శ్రద్ధతోడ విది • తంబగునట్లు బతించుటో కుల
స్థితి గలిగించు కర్మలను • జేయుటో లేక యుపేంద్రునామ మే
మతిని దలంచుచుండెడి కు • మారునితోడ ఫలంబు గలుగే

క॥ పితృకులధర్మముఁ బూనని సుతుఁడు సుతుండగునె యట్టి • సుతునికతమునకా
బితరులకు గతులుగల్గునె పితయును ననపత్యుడట్లు • భీతిలకున్నే.

తే॥ అనుచు నైతరేయు • నందనూయ జనింప నా ద్విజోత్తమఁడు కు • లాహుకడైన
తనియొఁ గాంతుననుచుఁదలంచి వేరొకసాధ్యుఁడెఁడ్లిచేసికొనియొఁబ్రియముగుదుర.

వ॥ అట్లు బరిణయమై యవ్విప్రుం డామెయందు వేదాగ్యయన సంపన్నులును, సకల
శాస్త్ర పారంగతులును వంశదీపకులును నగు పుత్రులఁ గాంచి సంతసంబున జిన్న
భార్యయందుఁ గూరిమికలఁడై యుండె. నంతఁ బెద్దభార్య తన నాధుం డనూయా
పరుండగుటకు వగచి పుత్రుండగు నైతరేయునితోడ నిట్లనియె.

చ॥ తనయుల కెందునైనఁ దలి • దండ్రులకుఁ హితమైనరీతిగా
ననయుము సంచరింపఁదగు • నంద్రు సమధుకాలరైనవాయ నీ
జనకుఁడు చెప్పినట్టులుగ • సమ్మతినేయవదేల నిన్ను నే
మని యనుదాననయ్య కొడు • కావిపరీతములయ్యె నీ పనుల్

తే॥ సర్వవిద్యతందుఁ • జతురులై నీ సినశల్లికొడుకులట్లు • దండ్రుమనసు
సంతసించుపగిది • సంచరించుచునున్నవారొ కాంచి మది వి • చారపడవె.

క॥ నాసలిపినట్టి దోషమె యీసరణిక్ నిన్ను • బుద్ధి హీనుని సుతుగాఁ
జేసి పొసఁగించె దుఃఖ మ హా నైపఁగ నేర్తునే మహాపదకింకణ.

వ॥ సరివా కెల్లరు నీ సుతుండరయ కా • శ్రుజ్ఞానహీనుండు భా
సురమా భూసురవంశముకా జెలుచునం • చుకా నల్వరుం గాంచగకా
బరిహాసంబొనరింప నేమనుచు నే • మార్వల్కుదానకా హరి
స్మరణంబే పరమాధ్వాదంబనెడు నీ • చందంబు గన్పించిలకా.

తే॥ సవతికొడుకులు బుధులయి • సంచరింపఁ జ్ఞానహీనుండవగు నీకుఁ • గన్నతల్లి
నైనయే నెట్లు దలనెత్తి • యవనిదిరుగుదాన నీమేనుతోడ నం • దనవచింపు.

తే॥ అనుచుఁ దలుగని వంతచే • ననెడుజనని జలుకులకు దరహాసంబు • సలుపుకొనుచు
నైతరేయుండు స్వజనంబు • నాదరించు తలఁపునకా దల్లితో నిట్లు • బలికెనపుడు.

మ॥ జననీ యేమిటికిట్లు జనితలెద నీ , సర్వం సహమండలం
బును బాలించెడు నేర్పువాడరయ నం • భోజాత సేతుండే గా
క నిలింపేనుడు వేరొకడు గలడే , కళ్యాణసంధాయకుం
డని యా దేవుని గొల్వఁగూడద యథుంబా చెప్పుముమ్మటికి.

తే॥ సర్వలోకవిభుండైన • జలజనయును స్మరణజేయుటకన్నను • జగతియును
నవసరం బొందు కలుగునే , యగ్రజాలకుఁ దెలియ గారాదె నీవు పా • ధ్యేయిలము.

తే॥ తమకుఁదోచినట్లు • దగవనిపలుకగ నేర్పువారెకాని • నిష్ఠజేసి
విష్ణుభక్తితోడ • వినుతింపఁగల్గు ఫలంబుఁ దెలియఁగలరె • యంబ చెప్పును.

చ॥ సతతము శేషవాచకానయె • సర్వేడు బుద్ధిగలట్టివారి కీ
శ్రుతులఁ బఠించుమేమిటికి • సూరివరేణ్యుల గోష్ఠి యేటిక
ద్భుతచరియందు , శ్రీధవుడు • పూరుషమాత్రుఁడె తద్వదాంబుజ
ద్వితయముఁగొల్చుకన్నఁ గల • దే పరియొక్కటి మానవాళికి.

తే॥ యజ్ఞవాటంబునకుఁ జని , యహాఁరీతి దౌడము చలింపకుండ గో , విందవామ
కీర్తనముఁజేసి యిప్పు డక్రమింపగుడు తదవ్యచింతన మేమిటి • కమ్మనాను.

తే॥ అనుచు యజ్ఞవాట • మున కైతరేయిండు చనియె నంత నచటి • యఃఘులై
విప్రులెల్ల వేద • వేత్తలయ్యును వేదమంత్రములఁ బఠింప • మఱచిరపుడు.

తే॥ వితరేయఁ డట్లు • యజ్ఞవాటంబున కరుగుటయును వాని , యాననమున
వెడలెబుక్కులెల్ల • విధిముఖంబుఁ దొల్లి వేదసంచయంబు , వెడలినటుల.

ఉ॥ ఆ సమయంబునక ద్విజకు • లాగ్రణులెల్లరు నైతరేయినిక
భాసుర లేజాఁగాంచి యొక • పాటి మనుష్యుని గఁదలించినా
మో సుగుణాఘ్య నిన్ను మది • సూర్యక సైపఁగదయ్య నుమ్ముఁ గై
నేసితి విప్రవంశమును , శ్రీధవునిక భజియించు నెంతయుక.

ప॥ మేము నీకన్న వయోజ్యేష్ఠులమైనను నీవు గుణజ్యేష్ఠుండవగుకతన మాకుఁ బూజ్యు
డవు మహాయోగులంబోలి నిశ్చలచిత్తుండవైన నీసామధ్యంబు నెఱుంగ మాదృశు
కుక దరంబగునే నీ యుపాస్యంబగు ద్వాదశాక్షరం బక్షరంబగు మంత్రరాజంబని
తెలియలేక నిన్ను నింపించితిమి భగవంతునకన్న భగవద్భక్తుండు ప్రథమసేవ్యుండని
యెఱుకగలవారు వచింతురుగాన శ్రీమన్నారాయణునకన్న నీవుమాకు ప్రథమ
పూజ్యుండవైతివని యనేకవిధంబుల వినుతించి యాతనివలన ద్వాదశాక్షరి మహ
దేశంబు నొందిరంత నైతిరేయిండును దలిదండ్రులకుఁ బ్రణామంబోపించి
వారును పుత్రుని ప్రభావంబున కద్భుతమొందిరి. వితరేయండును చిరకాలంబు
ద్వాదశాక్షరి జపించి తత్ప్రభావంబున దేహంబుతోడ నైకుంతంబున కరిగెనని
నూతుండు వచియించుటయును

మ॥ శ్రీతలొకైకవరప్రదానచణ గౌ , రీహృత్సరోజాలయ
స్థిత! దర్శింకరరాజభూషకతుభుక్ , శ్రేయస్సురాకాంచన
క్షితిధృక్కార్మక! కృత్తివాస దనుజశ్రేణీ వినాశక్షమా
హత పాపాఘ దయానిధి మధుర మీ , నాక్షి మనోవల్లభా.

క॥ తలపుల మెలగెడు వేల్పు, తొలిపలుకుల కొనలఁ దిరుగు తోరపుటేడా
తెలిపురుగు నెక్కి త్రిమూరు , వలతి తలక ద్రుంచినట్టి బలిమికలాడా.

స్వాగతవృత్తము॥

దారుకాసుర వి , దారకలొకోధార మంగళ ని , ధాన గిరీశా

హరహారశర * దాధశరీరా సూరిలోకనుత , సుందరనామా.

తే॥ కష్టపడి పెంచియిడితి నా * కవితకన్నె నెవ్వధంబున నలరింతో , యింకనీవు
గంగవోలెను గయ్యాలి , గాదుబేల సుమ్ము నీతల నెక్కి నా * ట్యమ్మునేయ.

సీ॥ ఏ మహామహుఁడు శ్రీ * వేమనారాధ్య వంశాభికి బూర్ణశ * శాంకుఁడయ్యె
నే తల్లి సావిత్రి * కెనయైన సతుల్ మెచ్చ మహిని బాతిప్రత్య , మహిమఁగాంచె
నట్టి నందయకు గౌ , రమకున్విలీయ పుత్రుండఁ గొండిన్య గో , త్రుండ దక్షి
ణామూర్తికిని శివా * నందునకును సోదరుండఁ గూరిమి యగ్ర * జాండ సుబ్బ
నార్యునకుఁ బొత్తుడను మదీ , యమగు శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణోత్త , రాధమందు
నలరు నాణవయాశ్వాస , మయ్యె గరుణాసతము దీనిని రక్షించుఁ , జంద్రమాలి.

శ్రీ మదాంధ్ర లింగపురాణము

—:0:—

ఉ త్త ర భా గ ము.

సప్తమా శ్వాసము.

క॥ గట్టునిసుగు మెడదాల్చి గట్టినమొకకాండ కట్టె , కానపడతులక
గట్టడిపెట్టిన దిట్ట యిట్టాడగరానివేల్పు , యెఱుకగలాడా.

తే॥ ఆలకింపుము వెండియు , వ్యాసశిష్యుల , డమ్మనీంద్రులకిట్లని , యనియె వల్ల
దరయనప్రక్షరియద్వాదకాక్షరియనుమంత్రరాజంబులగుచు ని , మృహిబాసగు.

తే॥ హరి నుపాసించుటకు ముఖ్య , మైవదియ మంత్రయుగము దీనిజపించిమానులెల్ల
రహాపదమును జెందుదు , రధికనిష్ఠ నివియ గాక వేరొక మంత్ర మెసగు జగతి.

వ. అమ్మహామంత్రంబు పరమేశ్వర ప్రీతికరంబై పంచాక్షరి నాబడు అదియప్రక్షర
ద్వాదశాక్షరులకన్న శతకోటి గుణితంబై యలరారు అద్దాని పారాయణంబుఁజేసి
నారాయణుండు వైకుంఠంబును, జతుర్ముఖుండు సత్యలోకంబును సువాసీరుండు
స్వలోక పట్టాభిక్షేకంబునుగాంచి మించిరి. మహాయోగులును మోక్షప్రాప్తికి
బంచాక్షరి మహాసంబుని వక్కాణింతురు. అమ్మహామంత్రం బోంకారి యి
ష్టంబై పడక్షరినాబడు. అమ్మంత్రంబువర్ణింప బ్రహ్మదులు సమర్థులుగారు.
అయినను సీమంత్రంబునుగూర్చి పరమేశ్వరుండు తొల్లి సర్వమంగళ మిపదేశించె
నద్దాని వచియింతు నాకర్ణింపుడు.

చ॥ ప్రమథగణంబులెల్ల రిరు , పార్వముఖ భజియింపఁగా న బా
ద్యమరులు నిశ్చలాత్మలయి , యాగమనూక్తుల సన్నతంపఁగా
హిమనగజాసమేతుడయి , యీశ్వరుఁ డుత్సుకవృత్తి రొప్పజై
లము శిఖరంబునక బ్రవిమ , లంబగు రత్నమయాసనంబునక.

క॥ వినుతించెడి మునిజనయుల ననుకంపాదృష్టి గనుచు , సంతికమునకుఁ
జనుదెంచెడి సనకాదులఁ గనుసన్నల రమ్మటంచు , గౌతుకమలరక.

క. ఒకయుత్సాహంబున గణ పశుమారులు నొక్క యంక , భాగంబున శై
లకుమారియు నలరారక బ్రకటిత వైభవుడగుచును , భవుడుండంగక.

- క॥ కరయుగముమోడ్చిలెలబ పరమేశ్వరుఁగాంచి విమల • భావయగుచు బం
ధరవాక్సమితివచించెక బురహరునెమ్మనము హుడ • పూర్ణముగాఁగక.
- తే॥ ఆనఘ యేమంత్రమును జసిం • చిన నరుండు సంపృత్తిశ్రేణులఁబాసి • సంతతంబు
తావకోరుకృపాపాత్రుఁ • డై విశుద్ధ వర్తనుండును సుకృతియై • వసుధఁజేలగు.
- తే॥ ఏమహామంత్రరాజంబు • నెలమిజపముఁజేసి భక్తుఁడిష్టార్థముల్ • నెంచి నిఖిల
మునిజనాగ్రసరుండయి • యనఘక్తి నొందు నెద్దాన మోక్షంబుఁ • జెందునిలను.
- మ॥ అనిక జంద్రకళాధరుండనియె నా • ర్యుఁగాంచి దేవీముదం
బున నేవారును బ్రశ్న సేయఁటలక • ధవ్యాత్మనైతీవు మం
త్రనికాయంబునకెల్ల నొజ్జముయి మ • త్సాయుజ్యముగఁగూర్చు సా
ధనమైయొప్పెడిమంత్ర మొందుగల ద • ద్వానిక వికగోచరే.
- తే॥ తరుణిసురలందు నేనును దగజసింప నహాములగు మంత్రములఁబంఁచాక్షరియును
వినుతిఁగాంతుమటంచును • వేదవేత్తలైన విబుధులువచియింతు • రనవరతము.
- తే॥ మహితపంచాక్షరీమంత్ర • మహిమమరయ నబ్ధికోటిశతంబైన • నలవికాదు
తజ్జపంబునఁజేసి భ • క్తప్రపంచ మలరు మత్సమీపమున యం • దనవరతము.
- సీ॥ ప్రళయకాలంబు సం • భవమైనయప్పుడ స్థావరజంగ మా • త్మకములైన
జగములెల్లనశించు • శక్తియుతుండనై యేనొక్కరుండ ర • హింతునపుడు
వేదముల్ తాన్త్రముల్ • వివిధవిద్యలును బంచాక్షరీజేరియు • నలరుచుండుఁ
బ్రకృతిస్వరూపుఁడా • పంకజాక్షుఁడు యోగ పర్యంకగతుఁడయి • వనధిమధ్య
భాగమునశయించు నా • భోగిశయను నాభికమలంబునక జన • నంబునొండె
బంచముఖములతోడ వి • రించి యతఁడు సృష్టి సేయకలంపునఁ • ద్రిభువనముల.
- తే॥ తొలుదొలుత దశమాసం • బుల సృజించి వానికిక శక్తిఁగూర్చంగ • భక్తివినతు
దగుచునను వేడుటయును బంఁచాక్షరములఁ బంచముఖములయందు నిర్వ్వంచితముగ
- తే॥ పరికితినపుడజుఁడు • పంచముఖంబులయందు వానిఁదాన్చి • యగ్నినోసఁగ
మానసములకవియుఁ • బూనికవాచ్యవాచకవిధంబు నెఱిగి • సంతసమున.
- తి॥ ముంజవన్నగంబునఁజేరి పరమేశుండ నగు నన్నామంత్రరాజంబున నారాధించిన
నేనును వానికిఁ బ్రసన్నుండనై పంచాక్షరీమంత్ర జపవిధానంబు సమస్తంబును
న్యాసపూర్వకంబుగ నుపదేశించితిని శంకరుఁడు శాంకరికానతిచ్చె నిమ్మంత్రంబును
గూర్చిన ప్రసిద్ధంబులగు నితిహాసంబు లనేకములు గలవందు వ్యాసప్రోక్తంబగునొక
చరిత్రం బుపన్వసించు నాలకింపుడని నూతుం డిట్లనియె.

— • పంచాక్షరీమహిమ. • —

క॥ మనువునకుఁ దృతీయాంతరమునఁ ద్రేతాయుగమునందుఁ • బురుషశ్రేష్ఠం
దనఘుండు దుంధుమూకుం దనియెడివాఁ డొకఁడు జనన • మయ్యె ధర్మత్రిక.

సీ॥ పరమాత్ముడగు పద్మ • భవుమేఘవాహన కల్పంబునందున • నల్పశక్తి
యుతుడగు వెన్నుండు • చతురతపిపింప గుర్రునిగూర్చి ని • ర్ణదతేజః
డగుచుదపముజేసె • నయుతాబ్దములపెక్కు పంచాక్షరీమంత్ర • పకనపూర్వ
కముగ నాతనిభక్తి • కమరలోకాధ్యుడౌ హరుఁడు సంతసమొంది • హరిఃపలయ
నధర్మములనొసంగె • నంబుజాత్ముఁడు మేఘరూపమూని శైల • చాపుగొల్పు
కతనకల్పమద్ది • గణుతింపమేఘ వాహమునాఁగఁదనరు • నవనియందు.

తే॥ అమలమై మేఘవాహనా • ఖ్యంధనర్చు నట్టికల్పంబునందున • నగ్రజుండు
దుంధుమూకుండు నాసముదూభతుడయ్యె నొక్కమునిశాపమునజేసియువ్వియమ

చ॥ ఆతఁడు విశల్యనాబడువ • రాంగనమోతుకఁ జెట్టబట్టి త
ద్రతహృదయుండునొచు నిర • తంబు తదాజ్ఞవహించి కామ మి
హీతుఁడు చనన్యకార్య కర • జైక సమధుకఁడునై చరించుచుక
గతిపయ వత్సరంబుల న • ఖండ సుఖంబునఁ బుచ్చె నెంతయుక.

క॥ ఆవిపదంపతులు నిత్యావిర్భూతానురాగ • హాహాన్వితులై
భావజకేళిమొలురునై విభవమెల్ల సౌఖ్య • మందుచునుండక.

తే॥ కొంతకాలమరిగి • నంతనవ్వారి దాంపత్యమునకు ఫలము • వలలె నాగ
సాధుశీలయా ని • శల్యయంతవృత్తియయ్యె దైవయోగ • మమరియుంట.

చ॥ అటుల విశల్యగర్భవతి • యౌటను గన్గొని దుంధుమూకుఁ డు
త్కటమగు కౌతుకంబున న • తండ్రితండ్రై తన ప్రాణమట్లనా
చటులవిలోచనకగనుచు • స్వాంతమునక దనియాననంబు గాం
చుట యెపుడోయటంచు దటి • చూచుచునుండె ననన్యచింతక.

వ॥ మఱియు విశల్య దినక్రమంబునను సుచితదోహదంబుకతనను సంపూర్ణకభకభరా
లసయై యొక్కనా డమావాస్యయందు రుద్రదేవతాకమగు ముహూర్తమున
మందగ్రహంబు వీక్షించుచుండ భోజనానంతరమున నొక్క కుమారుంగనియెనంత.

క॥ అనఘులు మిత్రావరుణులు ననియెడు మునివర్యులాద్వి • జాత్మజుఁగని య
తనయుండు తల్లిదండ్రుల కనయ మనిష్టంబుఁ గూర్పు • నని పల్కిరొగిక.

—, దౌంధుమూకోపాఖ్యానము. —

తే॥ నీసుతుఁడు దౌంధుమూకుండు, నీచుఁడనుచు భయమువలదాంగిరసుని ప్రభావమునను
సుకృతియై పాపముల నెల్లఁ జూరఁగొనుటంచును వసిష్ఠుఁడనియొ నయ్యగ్రజానకు.

తే॥ అచ్చటివారలెల్ల హృదఁ యంబునదోచినయట్లు బల్కగా
హెచ్చినచింతతోడ ద్విజాఁ జేమియుఁ జేయగలేక దైవమే
పొచ్చుముగూర్పఁగాఁదలపఁ బూరుషుఁడే ప్రతిజేయనేర్పు వి
ద్యచ్ఛయమాడినట్ల దలఁ వాంచి చరించుటగాక ధాత్రివై.

తే॥ తొలిజేయు సుకృతదుష్కృతములఫల మెవ్వారికైనఁ , భోజ్యముగాకే
తొలఁగునె యద్దానికినై యలజడినొందంగఁదగునె యార్యుల కెందుకా.

తే॥ చేయునపుడెవరు యెచ్చినగానియు వినుతలంపులేక యనుభవించు
తటివిచారమొందఁ దగునె తాఁజేసిన కర్మఫలముతప్పఁ గలదె జగతి.

తే॥ అనియొకరీతి చిత్తమునఁ యందుఁ దలంచుచు బ్రాహ్మణుండు
నందనునకు జాతకర్మము నొ నర్చి యథోచితమైన యావనం
బున నుపసీతుఁజేసి ద్విజాఁ మాఖ్యులయొద్దఁ బరింపఁబంపినకా
దనయుఁడుఁ దుర్మదాంధుఁడయి ధర్మముఁదప్పి చరించుచెప్పుడుకా.

తే॥ గురునకు బంగ నామములు గూర్పగ నెంచునెకాని యెన్నడుకా
దిరుగుభక్తి నాతడు స తీర్థులు వోలె విసీతుఁడొచ్చు ద్రి
మృరఁగఁదలంపఁ డించుకయు మానముఁ బూనునెకాని పాఠ
ముల్ నిరతిఁ బరింపనొల్లఁ దవ నీసురపుత్రుఁడు దుష్టసంగతికా.

తే॥ తానుజదువఁడొరులు చదువుచునుండుటఁ గాంచియొర్వలేక కలకలంబుఁ
జేయుగురువులెంతఁ జెప్పినవినఁడు విప్రాత్మజుండు చంచ లాత్ముడగుచు.

తే॥ కలమాన్నంబు భుజించి కేశముల సంత సార్కరంబుఁ గావించి మే
లిలుఁగుకా బావడగట్టికంకణములకా జేదోయి సంధించి యం
గుళులకా మేలుపసిండి యుంగరములకా గోర్కెకదగకబూని సా
నులవీధిక జరియించు దుజకానులు సంత తోపంబునకా జూడఁగకా.

తే॥ అవిధిని దౌంధుమూకుం డెవ్వరిభయమింతలేక యేత్రిమ్మరుచుకా
యవ్వనగర్వితయగునొక జవ్వనిఁబొడఁగాంచి మోహ సంగతుడగుచుకా.

తే॥ తనపురోవృద్ధి నెంతయుఁ గోరుటకామాని కోమలిచెలిమియే కోరుచుండు
చితరులనేయునా నతిఁబూనుటనుమాని పొలఁతి సాంగత్యంబై పూనఁదలఁచు

గిరిజామనోహరు , స్మరియించుటనుమాని నిరతంబువెలకాంత , స్మరణజేయు
శ్రవణపేయంబు లా , శంభుకథలమాని యంగనచరితమే , యాలకించు
నీశ్వరాలయములకేగు , తెల్లమాని నిరతిఁగాంతాలయమునకై , దిరుగుచుండు
పురహరునితోడ నైక్యహాఁపునిగ్నిమాని చెలియతో నైక్యమొందఁగాంక్షించుచుండు.

క॥ ఆగతి వేశ్యాలంపటుడై గౌరవమింతయేని , యరయకథఁడు దు
న్యోగమునఁజేసి నిరతము రాగ ద్వేషాదులకుఁ గ , రంబు వశుండై.

నీ॥ కాసంతజలబాక్షి , కన్పడెనా ముక్తికాంత నశకనమైన , కరణినుబ్బు
నిసుమంతతరభాక్షి , యీక్షించెనా సర్వసాంబ్రాజ్యములభించు , సుడిదలచు
నించుకంతయు జల , జేక్షణమాటాడ నమృతపానమెచేసి , నట్లనెంచు
నొక్కింతపుఁబోడి , యక్కుజేర్చిన నధీశత్వంబుగాంచిన , చక్కినెలరు
నొక్కనిముసమేని , యక్కాంతతోఁ బొందు గలిగెనేనిముక్తి , గలిగినట్లు
సంతసంబుఁజెందు , భ్రాంతుడై దౌంధుమూనుండు లాతిపనులు , కొఱతెవడఁగ.

చ॥ కులమునకుఁ గళంకమును , గూర్చిస్వధర్మముఁగోలుపుచ్చి మి
త్రుల హితవాక్యముల్దొలఁగఁ , ద్రోసిపడంపడి యెల్లబాంధవా
వళికి భరింపరాని తల , పంపులఁగల్గఁజేసి తల్లిదం
ద్రులు గృహింపచుండటక , టొంకయి తిమ్మరుచుండె నెంతయుక.

క॥ తననడవడిఁ గన్గొనినక జనకుడు కోపించుననెడు , సాధ్యసమున నా
తనికంటఁబడక నిరతము జననికడకె వచ్చిపోవు , సానిమనికికిక.

నీ॥ ఎందుంటివనితండ్రి , యెప్పుడేనడిగిన జనువఁబోయితిసంచు , సరగఁబెల్గు
గనఁబడవిదియెల , యని యొజ్జపల్కిన జనకుండు పనిపెట్టె , ననివచించు
జదువుమానితెయించు , సహపాతులడుగఁ దీరికగల్గదని వార , లకునుజెప్పు
నిదియేటిధర్మమం , చెవరేని ప్రన్నింప దైవయోగమని యు , త్రరమొసంగు
పల్లవులఁగూడి చరియింప , భావ్యమెయని బందుగులుపల్కనిదియె యైశ్వర్యమహా
దౌంధుమూనుండు వారకాం , తానిరతిని నప్రతిష్ఠకు లోనయి , యనుదినంబు.

తే॥ తండ్రికఱుఁగనీక , తల్లికడకుఁబోయి నయభయములనామె , నగలనెల్ల
నపహరించి వేశ్య , కై యొసగుచుదాని కరుణబడఁచుఁజూచు , గామియగుచు.

నీ॥ తండ్రియాజిఁగించిన , ధనరాశులెల్లను గుంటెనకత్తియ , కొంపఁజేర్చి
తనయిల్లువాకిలి , ధనకామినికినయి వెలితిరొక్కమునకు , విక్రయించి
పూర్వాజిఁతంబైన , సర్వాధిక సంతతి పల్లవాధికినై , కొల్లబెట్టి
తల్లిదండ్రులనగ , లెల్లమెల్లనఁదీసి కడమరూకలకు లా , కట్టుబెట్టి

సర్వముఁ శూన్యముఁ జేసి , సానితోడి సంగమ మె ముఖ్యమనియెంచి • సంతతంబు
దొరికినదియెల్ల నవ్యేశ్య • దరికిజేర్చు కామమోహితుఁడగుచు నా • డ్మౌసురుండు.

శా॥ ఈర్తిక ద్విజపుత్రుఁ డెల్లరును గ , హింకంపంగ మోహంధుఁడై
వారస్త్రీ నిరతుండునై తనదు స • ర్వంబాపె కొప్పించి దు
చ్చరిత్రుండును దుర్విచారుఁడును దు • స్సంచారియై నిత్యమే
నా రేమన్నను సిగ్గులేక చరియిం • పక దల్లియుక దండ్రీయుక.

మ॥ సరివారల్ బహుసముకసలుప దు • స్సాంగత్యముఁ జేసి ధ
ర్మరతికవీడి యశోభిరామమగు గో • త్రంబెల్ల దుష్క్రితిక మం
దిరమై కాశక్యతనొదగా బుధులు నిం • దింపంగఁ బుత్రుండు ద్రి
మూరుచున్నాఁ డిదియేమిపాపము యధ • ర్మంబిది నాకెప్పుడుక.

నీ॥ వెలకాంతతోఁగూడి , కలుషంబునాక మద్యముద్రాగుచుండు ని • త్యముకడంగి
సూర్మిజూపుదు వేసి • కొటయకానని దానియొగిలిమాంసంబు , నే భుజించు
క్షుణమైన నక్కాంత • సన్నిధిలేకున్న ప్రశయంబెకల్లిన సక్కిగుండు
నీదేహమునతోడి • నీదాస్యమొనరించు పుణ్యమబ్బెనటంచు • బొంగిపొరలు

నేదియెట్లులైన • నెవ్వరేమనియన్న గాని యించుకేసి • మానసమునఁ
దలఁపఁడయ్యె సుతుఁ డ • ధార్మికసంగతి సంచరించువాఁడు • సంతతంబు.

క॥ ఇనిమంచి యిదియె చెడుఁగని మదినివిచాఁపఁడెపుడు • మరియాదకు నా
స్వదమైన కులమక్తిరిక బొదలించుచున్నవాఁడు • పుత్రుండకటా ?

తే॥ ఈశ్వరానుగ్రహంబున , నీసుతుండు కలిగెనని నెమ్మనంబున , నలరుచుంటి
మక్కటాయిట్టి దుర్మాగుఁడగునటంచుఁ దెలిసికొనఁగఁదగినయట్టి • తెలివిలేక?

తే॥ అనియహోరాత్రములు నందఁమనిగుఱించి వగలబొగలుచు సగమయి, వాధకమున
బలములేకున్న తల్లిదండ్రులను గాంచి కనికరము జెందఁడయ్యె నాతనయుడాత్మ.

నీ॥ అవిధంబున విప్రుఁ • డా వెలతరుణికై తనుధనంబులనెల్ల • ధారవోసి
కులమున కపక్తిర్తి • గలిగించి ధ్రువ్యుడై సరివారలందఱు • బరిహసింప
గానునకును గొఱి • గాక జీర్ణించిన వసనంబులకదాల్చి • వ్యసంబాధి
తాత్ముండగుచు నన • యంబు వేశ్యకు దాసుఁడై చరించుచు వికృతాత్ముడైన

వానిఁ బరిహరించి • వారకామినియొక్క లాఠినానియందుఁ • బ్రీతిదగిలి
తాఁ జరించుచుంట • దొంధుమూకుగుకాంచి డెందమందుగరము • కుందు జెంది.

—, దాఁఁధుమూనుండు వేశ్యక దూరుట, —

మ॥ తలిదండ్రుల్ దరిలేనిదుఃఖజలధిక , దాటంగ లేకెంతయో
విలసింపక గులధర్మముకవిడిచి నీ , వేలొకచుంచాత్మలో
పలవిశ్వాసముఁ జెంది నీయెడనె నా , ప్రాణంబులక జేర్చి నిం
దలపాలైతినిగాదె నీకొఱకు గాం , తా గోముఖవ్యాఘ్రమా.

శా॥ ఈవేప్రాణము నీవెనావ్రతఫలం , బీవే సుఖంబంచు న
న్నేవేశక వలసింపజేసి త్రిదివా , ధీశత్యమున్నూర్చున
టే వాటుంగను త్రాళ్ళగట్టి తుదకీ , హీనత్వముక గూర్చి నా
కేవైరాగ్యము గల్గజేసితివె యిం , తీ గోముఖవ్యాఘ్రమా.

మ॥ పరులేరితని నిందఁజేసినను ద్ర , వ్యంజెల్ల పాడైన భూ
సురవంశం బుడకీర్తిపాలయిన దు , వృంధంచు దాయాదులు
దురతక నన్వేలిచెట్టివక వివక నీ , తో మైత్రియే గోరి త్రి
స్మరునన్నుక విడనాడుటహాక మె తలం , పక గోముఖవ్యాఘ్రమా.

మ॥ తొలుతక మెల్లనఁజేరఁగాఁబిలిచి యెం , తో ప్రేమయున్నట్లుగా
వలపుకజూపి సీతాంబకంబులను నా , పైజేర్చి నీకన్న న
స్యల కీదేహము చెందదంచు వెన న , స్తుక హాసముకజేసి యీ
సిలుగున్గూర్చి త్యజించితే నను పితా , చీ గోముఖవ్యాఘ్రమా.

శా॥ నీలావణ్యము నీయొయారము హోయెల్ , నీచెక్కుటద్దంబులక
నీలంపుం గురులుక సుధామధురముల్ , నీనూత్తులుక నాకు నే
వేశక భోజ్యములయ్యెనే నఖిల ప్న , ధీపాలనం బల్చిన
జేలూ కాదనియంచు నమ్మితిని గా , దే గోముఖవ్యాఘ్రమా.

శా॥ పాపంబున్న భయంబులేకిటుల నే , భ్రష్టుండనై యేను న
ద్యౌపారంబుఁ బరిత్యజించితి ధన , ప్రాణాళి గోల్పోయితిక
గాపట్టంబు వహింతువీవను చెఱుం , గకలేక దుష్కీర్తికయొక
బాపంబుక మెడఁగట్టివీడితె , తలం , పక గోముఖవ్యాఘ్రమా.

సీ॥ కులమున కపకీర్తి , గలుగుననెడిభీతి విడనాడితినిన్ను , విడువలేక
తలిదండ్రు లెంతేని , విలసించిననువారిఁ జేరనైతినిన్ను , జేరుకతన
నిది యకార్యంబంచు , నెఱగించుమిత్రులఁ దలఁపనైతిని నన్ను , గొఱచుకతన
పితృదినంబులనైన , బిడికడన్నమునింటఁ దిననైతి నీయింట , దినుచునుంట
దనుధనంబులు నీకర్పి , తములుగాగ దాసుఁడనయితి నీ చక్క , దనము కిటు
లహహ విశ్వాసమింతయు , నైనలేక విడిచి యితరుని జేరితే , పదతి నీవు.

మ॥ కులహీనుండను కొంకుజెందరు మహా • క్రూరుండటం చింతయుక్
దలఁపక బోరు నిరక్షరుండను నిషే • ధం చింతయుక్ లేదు ని
చ్చలు రొక్కంబిడువాడై భరణయగుచుక • స్వాంతంబునందెండు వే
శ్యలు వారిక మదిసమ్మిసక జెడును గా • దా గోముఖవ్యాఘ్రమా.

క॥ రసికాగ్రేసరుడైనక బసగల పురుషుండైయైన • బండితుడైనక
వసుమతిఁ జంపకముల నభివిసరమువలె ద్రవ్యహీను • విడుతురు వేశ్యల్.

మ॥ ధనహీనుండయినక దరిద్రుడయినక • దత్తజ్ఞుడైనక నృపా
సన విభ్రాజితుడైన సర్వజగముల్ • శాసించువాడైన లో
కనికాయంబును బ్రోచువాడయిన రొ • క్కంబీయకున్నట్టి యా
తని నిశ్చేతను గాద్యజింతు ధనకాం • తల్ గోముఖవ్యాఘ్రమా ?

తే॥ పలువిధంబుల మాయమా • టలనుబల్కి సర్వసన్యాసిగాజేసి • సరగనన్ను
గాదనుచు వేరొకని మైత్రి • గాంచినావె చడిపె నీకులమర్యాద • విడువలేక ?

మ॥ కులటా నీకులవృత్తి బోవిడక నీ • కుకారక్షకుండైన యీ
చెలికానిక విడనాడి వేరొకరునిక • జేపట్టితే నీకునై
తలిదండ్రుల్ విలపించినక గురువు ల • త్యంతంబు దూషించినక
వెలివై త్రిమూరినాడగాదె నిను నే • వేశకమదిక గోరుచుక.

తే॥ ఆపయశంబుగల్గె • నాయులగోష్టిలో ధనముగోలుపడితి • దల్లిదండ్రు
లైన జేరనీయ • రైరి యాశ్రయమైన నీవువిడిచితెందు • బోవువాడ.

ప॥ అని యనేక విధంబుల దౌంధుమాకుండు వేశ్యక గుఱించి దూషించియు విలపిం
చియు నద్దాని కృత్యంబునకు బ్రతీకారంబు జేయక యూరకుండుట పౌరుషంబు
గాదని స్త్రీవధ కలుషకారణమని యొనఁదలంప కొక్క నిశిధంబున నెప్పటి యట్ల
సానియింటి కరిగి మైమఱచి నిద్రించు వెలకాంతక బలవంతంబున వధించి తద్గత
మానసుండై సంఛరించుచు నొక్కవార డరణ్యంబున.

—, దౌంధుమాకుం డంగిరోమునీంద్రునితో నిజవృత్తాంతము జెప్పట. —

నీ॥ మహిత పంచాక్షరీ • మంత్రజపమెదక్క సస్యకృత్యమెఱుంగ • నట్టివాని
సతతంబు శితికంఠ • స్మరియించుటేగాక యన్యచింతసము లే • నట్టివాని
నాహారమైన లే • కనయంబు గిరిచాపు నారాధనమొనర్చు • నట్టివాని
శివభక్తులకగన్న • శివభావమూని నిత్యమగుభక్తినిగొల్పు • నట్టివాని
నుదుటభూతికేళి • లేదను రుద్రాక్షలు కేటగవను స్ఫటిక • మాలికలును
దాల్చి వెలుగువాని • దండితాఘండునై యెసగు నంగిరో ము • నీంద్రుగనియె.

క॥ కనుగొని తద్దశక న సంజనితజ్ఞానండు విగత • సకలాఘండుక
గనదుత్తమ తేజుండై మునివరుఁడు విసతుడగుచు • భూసురుడనియొక

ను॥ అనఘా యేను కృతాపరాధుడను దు • ధ్యాయపారశీలుండ బం
ధు నికాయంబుఁ నిరస్కరించి తలిదం • డ్రుల్ వృద్ధు లేరీతిఁ జె
ప్పిన నిలకత్త్యముఁజేసియే వినక ని • భీకరుండనై యెప్పుడుక
ధనకాంతారతిఁ గోరి త్రిమూర్తి గో • త్రంబెల్ల వ్యధకంబుగాక.

తే॥ తనుధనంబులు జీణికంచి • ఎనియే కులమువారు వెలిబెట్టి విడిచిరి • చేరనీక
యై.హికాముష్మికంబుల • యందు సేను వ్యభుకడనయితి వెలకాంత,వలననకటా.

క॥ చేతక రొక్కముగల వలకాతలిరుంబోడి నిశ్చ • లాత్మయుగుచు న
న్నే తనదైవముగా సంప్రీతిఁదలంచి కపటమైత్రి • మెఱపించె వెసక.

క॥ తనమూలంబున నిరుపేదనయితి నను కనికరంబు • దిలఁపక నన్నా
వనజాక్షి విడిచి వేరొక ధనవతునిఁ దగులుకొనియొ • దద్దయుఁజేర్చిక.

తే॥ కులమునందుఁ జెడితి • వెలకాంతకుఁ జెడితి సాటివారిలోన • బౌకనయితి
దేశద్రిమ్మరినయి • తిరుగుచుంటిని నిన్నుఁ గాంచి సుకృతి నైతి • గావగదవే.

చ॥ అనితనవృత్త మెల్ల విశ • దఁబుగఁ దెల్పిన బౌధుమాకునిక
గనుగొనియప్పు జోగి తల • కట్టను నేటికి నీకుఁ జింత పా
వనచరితుండు శంకరుఁడు • భక్తజనాశ్రయఁ డెవ్వధిక దలం
చిన నటులొనుగాని నరు • చిత్తము వచ్చినయట్ల యానొకో.

తే॥ ఎట్టి దుస్సాధ్యమగుకార్య • మేనిసేయుఁ దలఁచుఁదలఁచిన యంత నె • తానుజేయు
సర్వచతురుండు శంకరుఁ • డుర్వివరని యానతియు లేక యేపని • యైనఁగాదు.

తే॥ చేయునట్టివాఁడు • జేయించువాఁడును ననుభవించువాఁడు • నాతఁడెయగు
నెఱిగియెఱుంగకెట్టు • లేలఁగత్పకత్వంబుఁ బూనవలయుధాత్రి • పురుషులకును.

చ॥ మనుజు డచంచలుండయియు • మాధవుపాద సోజయుగ్మముక
ఘనతరభ క్తిగొల్పు చొడి • కంబున కాలుని దశకనంబులే
కనయము సౌఖ్యమొందెడు ప్ర • యత్నముఁ జేయఁదగుకధరిక మహా
మునులు వచించినట్ల దప • ముక జపముక సుకృతం బొనర్చుచుక.

వ॥ కావున గతజలసేతుబంధనముఁ గావించినట్లవ్యధకంబుగఁ గడచినదానికై విచా
రింపక సర్వలోకైక రక్షకుండును నిగుణుండును నిరింజనుండును నిర్వికారుడు
నగు పార్వతీనాథుని సేవించి సకల కలుషంబుల దొలగుమనిన సంగిరోమునిక
బౌధుమాకుం డిట్లనియె.

శ్లో॥ ఏను దురాశ్మృదః సుగుణః , హీనుః మూఢుః దుర్మదాంఘదః
జ్ఞానము లేనివాఁడఁ గొఱఁ • గాని మనుష్యుఁడ నెవ్వధంబునఁ
మానిజనార్పితుండగు ను • మాధవుఁగొల్వఁగ నేర్చువాఁడ నే
పూనికఁ జంద్రశేఖరుని • భూతపతిఁ భజియంచువాఁడనొ.

శ్లో॥ నిన్నె యాశ్రయించి • యున్నవాఁడను నాకుఁ గనికరమున నీలకం • తునందు
భక్తిగలుగునట్టి • పద్ధతి నెఱిగించి యుద్ధరింపుచుయ్య • యోగివర్మ.

అ॥ అనినఁ గనికరమున • నయ్యోగివర్మండు ధరణిదేవుఁగాంచి • సరగనియె
విఁగదయ్య హరుఁడు • విశ్వేశ్వరుఁడతని నెఱులనైనఁ గొల్వ • నేమికోఱత.

శ్లో॥ ఆతుల తపోధనాఢ్యులగు • నట్టి మహామునివగ్యులెల్ల సం
తతము ననేకరీతులఁ బ • దంపడి శంభునిగొల్పుచుండు రా
శ్రుతిశిఖరాగ్రవాసియగు • సోమః శాధరుఁ గొల్పునట్టి ప
ద్ధతి నెఱిగింతు నీకు విది • తంబగునట్టుల నాలకింపుమా.

శ్లో॥ ఆనంతగుణ సంపన్నుండగు వయ్యమాకాంతుని శ్రుతిస్మృతి పురాణేతిహాసంబుల
మూలంబునను సంతత జపతపస్సాధ్యాయంబులకతనను మహాయోగులు ధ్యానింతురు.
భక్తరక్షణదక్షుండగు విరూపాక్షుని వశ్యంబుగావించునది పంచాక్షరీ మహామంత్రం
బని బ్రహ్మాదిసురలు వక్కాణింతురు. కావున నీ కావించిన దోషంబులెల్ల
బాయునట్లు పంచాక్షరీమంత్రం బుపచేసింతు శ్రద్ధధానుండవై యుండుము.

శ్లో॥ సకలనిజఁ దులందున • శత్రువగిది బర్వతములందుఁ గాంచన • పర్వతంబు
నట్లు మంత్రంబులందుఁ బంచాక్షరియను మంత్ర మలరారు నధికమా మహిమగలిగి.

శ్లో॥ పంచాక్షరీప్రభావము నెంచఁగ శక్యంబై యింది • రేకునకైనఁ
గాంచన గభుకానకైనను బంచాక్ష్యవకైనఁ గాని • బహువిధగతులక.

శ్లో॥ ఆజ్ఞాన తిమిర స • మాస్రభానూదయం బరివగఁ భూమిధ • రాశి వజ్ర
మాపత్వరంపరా • కూపారణిలంబు కలుషాటవీ దవా • నలచయంబు
మోహలతాంకుర • ములకులవిశ్రంబు సంసారరోగ సం • చయహరణము
తాపత్రయాభీల • దావసావకవషణ మన్యచింతాపయో • దాశుదంబు

పాక్షలక్షీకరగ్రహం • బునకు సుశువు సకలసౌభాగ్యసంపద • లకు నిలయము
మహిని పంచాక్షరీమహా • మంత్రమరయ దర్శిభావంబు నెంచంగఁ • దరమై మనకు.

శ్లో॥ ఎట్టి పాపియైన • నేమి పంచాక్షరిస్మరణఁ జేయునేని • సకలకలుష
ములను దొఱగి మోక్ష • మనుజెంది శాశ్వత శంభులొక సుఖము • సరగనొందు.

తే॥ ఇన్దుహామంత్రరాజంబు , నీవు భక్తిజపముజేయుదు వేని నీ , సలిపినట్టి
యెల్లపాపంబులనుబాసి , యీశ్వరాంఘ్రిసన్నిధి వసింపఁగలుగుదు ♦ సంతరింబు.

క॥ పంచమహాపాతకహం మంచితతత్వావరణము , నై యలరెడు నీ
పంచాక్షరిదేశికముఖ సంచితమగు నేని సకల , సంపదలమరుక.

వ॥ పురాణపురుషుండును నారాయణీ మనోహరుండునగు శకాంకశేఖరు వక్కాణి
చునవియు సాధకకంబులగునవియు నైన నామంబులనేకంబులు గలవు. అవి
యెల్లయేనియు నందొక్కటియేనియు స్థిరమతి స్మరించిన నపవగ్తంబు బ్రాప్తించు
ననఁ బరమేశ్వరసాన్నిధ్యదాయకంబును పరిశివ స్వరూపంబునగు బంచాక్షరి
గుఱించి వేరుగ జెప్పనేల. ఐనను విషయాభిరతి జరించిన నీ హృదయంబున
కానందంబు గలిగించుట నాకవసరంబగు నావున నిష్ఠిని ప్రభావంబుసాటు వొక
యితిహాసంబుఁ జెప్పెద నాకర్ణింపుచుని మునీంద్రుఁ డిట్లనియె.

—♦ కళావత్సుపాఖ్యానము —

ఉ॥ పాపలతాలవిత్ర మప ♦ వగ్త ఫలామర భూరుహంబు సం
తాపసుధామయావధ మ , నారతసంస్మృతి నాశకంబు స
ద్వ్యాపృతి మూలకారణ మ , ఘోషునివారణనై చలంగు కా
శీపురమొప్పు ధాత్రిగల , క్షేత్రములందున క్షేత్రరాజమై.

తే॥ ఆ పురము నూత్నమగు నల , కాపురంబు కలిమి పూబోడి కల్పిలి , కాపురంబు
భూపురంధ్రి ధరించిన ♦ నూపురంబు బాపురే దానిసాటి రా ♦ దేవురంబు.

క॥ వందారు మానిజనతా బృందారక భూరుహంబు , వినమత్కృతుభు
క్సందోహాశ్రయదేశం బిందుధరున కున్కి యప్ప , రీంద్రంబరయక.

కా॥ శ్రీకళ్యాణగుణావహంబగుచు ను ♦ క్షేత్రావతంసంబునై
పాకారి ప్రముఖామరప్రకర సం ♦ భావ్యంబునై మోక్షల
క్ష్మీకాంతాధృత భూషణంబయిన కా , శివ వజ్రబాహుండు నా
భూకాంతాస్వయమాళి యేలుకొను సం , పూర్ణప్రతాపంబునక.

క॥ ఆ రాజశేఖరుండు దుర్వారపరాక్రముఁ డరాతి ♦ రాజద్విపకం
తీరవమై సతతసదాచారపరాయణుండునగుచు , సాధుప్రియుండై.

త॥ శివభక్తావనపరుండై శివపూజారతుండగుచు న , శేషబుధజన
స్తవనీయుండై నిరతము భవభక్తాగ్రేసరుండయి ♦ ప్రధితుండయ్యెక.

స|| ఆతులిత సద్గుణాధ్యుడగు , నమ్మహి నాధుని మార్కిపట్టి భా
సిత నవయావనాధ్య శశి • శేఖర పాదపయోజ భక్తయై
యతుల కళాభిరామయగు , టారసియార్య బజ్రసముక్ గళా
వతియని పిల్వఁ జెన్నలరె • బంధురూప విలాసరేఖలక్.

సీ|| పంచాక్షరీమంత్ర • పారాయణమెదక్క తలఁపబో దితరమం , త్రముల నెపుడు
నిరతంబు చంద్రశే • ఖరు స్మరించుటెదక్క స్మరియింపనొల్ల ది , తరసురలను
శ్రవణపేయంబుగా , శంభుచరిత్రముల్ వినుటెగా కొరుకతల్ • వినదొకిత
గిరిశు. పూజాపరికరముల నెమరుఁగా కితరకృత్యంబుల • నెలుఁగదింత

తైవజనముతోడి , సంభాషణమెదక్క లాతివారితోడ , నేతటియును
మాటలాడఁజనదు , మానవనాయకు ప్రియమూరి భక్తి , వృద్ధయగుచు.

ఉ|| ఆవిధి జ్ఞానవృద్ధయయి, యాశ్రిత తైవజసంబుపాలి క
ల్పననిజాతమై యహర • హంబు శివాచక్షనయే యొనర్చుచున్
బావనసచ్చరిత్రయగు • పట్టిఁ గనుంగొని భూమిపాలకుం
డావనజాక్షికిఁ బరిణ , యంబోనరింతునిటంచు నెంచుచున్.

చ|| చతురుఁ డుదారచిత్తుఁడు ప్ర • శస్త్రయశస్కుఁడు సాధులొక ర
క్షిత, నవయావనాధ్యుఁడు వ • శీకృత సవ్యధరాతలుండు సం
సుతచరితుండునా దశర • ధండను పాండ్యవృపాలునిన్ గళా
వతి కుచితుండటంచును వి , వాహమొనర్చెను సంతసంబునన్.

తే|| అటులఁ బెండ్లిజేసి • యల్లునకును గూఁతునకును వజ్రబాహుఁ • డకుటిలమతి
సహారీతిఁ గాంచ , నాంబరములు వాహనములు రత్నభూష , ణములొసంగె.

ప|| అవిధంబున వజ్రబాహుండు ముద్దుకూతునకుఁ బెండ్లిగావించి గాణలకును బట్ట
కును గైసరులకును దక్కుఁగల చుట్టంబులకును దగినరీతి సత్కారంబులఁ గావించి
సంపె నంత.

—• సంధ్యాకాలవర్ణనము .—

సీ|| హరిపద సౌధసం • చర దమరాంగనా హస్తవిన్యస్తారు , ణాబ్జములన
చరమధాత్రిధర , స్థవిపి నసంభూత లలితరసాల ప , ల్లవములనఁగ
కాలావసీనాధ కళ్యాణసమయ విప్రార్పితబహుళ మం • త్రాక్షుతలన
గౌతమకాండిల్య • కణ్వాది మానిసంచయకాళు బద్ధ కా , సాయములన

విరహిణీ జైత్రయాత్రా ప్ర , వీణ మన్మథాశ్వనాశికములనంగ , నమరనాథ
గజకపోలపదీపిత , గైరికలన సాంధ్యరాగంబు లలరె నా , శాముఖముల.

తే॥ లీలవిహగంబు లాబద్ధ , మాలలగుచు గగనమునబారె ముకుళించె గమలపంక్తి
జలములింకె మరీచికా , సంఘముల బంకజాప్తుండు జలనిధి , గ్రుంతుటయును.

ఉ॥ పల్కులపుల్గుమాపు జగ , బంటు వియోగినులైన కాంతలక
వలతితనంబుతోడఁ గలు , వక బయనంబొనరించి పూనికక
దొలితనబంటు నంపెనన , దోచె నిరుల్ జెలరేగి యంతఁ జా
క్కల సరణిక గణింప నతి , గాఢములై భయకారణంబులై.

తే॥ ప్రోళ్లదోచుకొనఁగఁ , బూనిక నొనరించి భక్తిజోరులెల్ల , బసిడివలువ
వేల్పునజ్జనిడిన , విమలకుండసుమంబు లనఁగఁదారలభ్ర , మందుఁజెలఁగె.

స॥ అంత.

తే॥ లచ్చిసైదోడుకలువల , మెచ్చువాడు మిన్నునిక వేల్పు తలలాస, మెలగువాడు
జక్కవలనూడు చుక్కల , సంగడిడు ప్రాద్దుజోడుదయంబయ్యె , బూర్వగీణి.

స॥ అదియే సుముహూతకంబని నిశ్చయించి భూనాథుండు నూతన దంపతుల
నొక్కటి నేయు తలంపున ప్రాథలగు ముత్తైదువల నేర్పరచిన వారలయ్యెడ.

సీ॥ పట్టెమంచము విరి , పొన్ను దిండును దోమ తెరయును బాగాల , బరిణేపిణె
వట్టివేళ్లసురటి , పచ్చికన్తురిమంద సము మంచిగండంబు , చందువాలు
సంపెంగనూనెయు , జాలవల్లక పెద్ద పీటవెలుంగు దీ , పికయు నగురు
భూపంబు దంతపు , దువ్వెన నిలుపుట ద్దంబు సున్నపుగిన్నె , తమ్మపడిగ
మును దివాచియుఁ బన్నీరు , మున్నుగాగ ద్రవ్యములకెల్ల నున్నియై , తనరు నొక్క
కేళికాభవనంబున , లీలఁ బెండ్లి కొమరునిన్నిల్పిరప్పడు , కూర్మి హెచ్చు.

స॥ ఆప్పుడు.

క॥ ననయావనోద్ధతుండగు నవనీనాథుండు మృదుల , మగు శయ్యపయక
బ్రవిమలమతిగూర్చుండియు నవలామణిసంగమము మ , నంబునఁగోరక.

క॥ శారికలునుమదపికములుఁ గీరము లిరుదెసలయం దొ , గిక గొల్వఁగ భూ
దారకుమారికునేయఁగ మారుడు పయనంబొనర్చె , మమతదలిర్పక.

స॥ చిలుకటటాణిసెక్కి యొక , చే వేడసింగిణిదాల్చి వాడిపూ
ములుకులఁగూర్చి యార్చి బమి , పుర్వులు యుమ్మన నల్లెలాగి య

వ్యలతివెడంద టొమ్మనఁ జి , వాలున నమ్ములగుమ్మరించెను
మ్మలికనుసోలఁగా నతఁడు * మారుఁడు పాంధజనాళిమారుడై.

తే॥ అంతఁబెండికొమరుఁ , డాతుల్యమారుని దాడికోర్వలేక * తరుణిరాక
యాలసించుచుండ , నంబుజబాగుని వేడికొందుననుచు , వెతలమునిగి.

సీ॥ నీదాడికోర్వక , బూదిదాలుపుజంగ మయ్యదాపలి దెస , నతివఁజేచ్చ
నీబారికోర్వక * నీరజలోచనుం డిందిగాసతి నెడ , నెలమిఁబూనె
నీచయ్యలకుఁదాళ * కా చదువులవేల్పు మోముదమ్ములయందె * ముగుదనుంచె
నెవె తలన్ముని * రే వెల్గు జతగుంకు వఱకుఁ పద్మినిని గా , పాడుచుండె.

నారయిట్టి జగాజెట్టి , వాత్మలేత మానలనియెంచ కిట్టులఁ * గొఱతవడఁగ
వాడికోలల నేగెను , పాడియగునె క్షణవిజిత సర్వగీర్వాణ * జలజబాణ.

క॥ సిరిగలవాడనటంచును గరువంబున విరహిజనులఁ , గానిలజేయక
దొరతనపువారిచయ్యలె మరుఁడా యిఁకనైన మంచి , మార్గము గనుమా.

తే॥ అద్వితీయుఁడ నాకన్న న , న్యులేవరు గానఁబడరైరే నీవరా , క్రమముఁజూప
నవనిఁ బిచ్చుకమీఁద బ్రహ్మస్త్రి మిడిడు చందమున సతజగములయందఁగాడ.

తే॥ హరివిరించాది యమరుల , నైన సాధ్య సాత్త చిత్తులఁజేయు నీ , యంబకముల
విరహిజనమంచు నెంచక * వేయఁదగునె విరిహిణిమార జితహార , హరికుమార.

చ॥ చిలుకలు గోరువంకలును , జెన్నగు కోయిలలంచపిండులు
నొలువఁగనించు విల్లుఁగొని , కోరికెలిమ్మడిగాగ వేల్పులక
గెలువఁగజాలు నీవిలు లా , గిక విడనాడియుఁ గూర్చి లేకయే
పలువలునేయు చయ్యలకుఁ , బాల్పడుటొప్పునె పచ్చవిల్లుఁడా.

తే॥ మ్రొక్కెదను నీవరాచిల్క * జక్కినెక్కి యుక్కుమెరయంగ జగములనొలిగెల్వి
దినుసులేనట్టి వలఁతివై * లేజామిటి కనఁపడక చరియించు జ * గామగండ.

చ॥ విరివివిలుకాడమిన్నునిక , వేల్పు నెదుర్కొని బన్న మొంది వే
గరుమడంగి మైదొఱగు * కాలమునందున నేడబోయె గ్ర
ద్దరితనమెల్ల నిప్పుడు ప , దంపడి నాయెడఁ జూపుచుంటి వే
పురిపులుగుల్ పికంబులును , బూనికడంకనుపోటుబంటవై.

తే॥ అకట యవ్యకుని * యరపడనమ్ముల దమ్ములూని విరహు * లుమ్మలికముఁ
జెందనేనెదేల , చెన్నగునిలుదీసి పందలిగనొనర్చు , పగిది మరుఁడ.

వ॥ అని యనేకవిధంబులఁ గామోదేకంబున మదను నుద్దేశించి పలుకుచుండె నక్కడఁ బుణ్యాంగన లప్పడు.

క॥ బిరుజుఁజనికన్నియ కెల్లరలంకారములజేసి లలినిట్లనిగో
తరుణీ నీపైనిమిటి వేమరు మనసిజకేలిఁగోరు , మక్కువతోడకా.

తే॥ అనుచు బల్కి కల్కి • కర్మలితోడుత బడుకటింటికడకు • బడఁతితోడు
కొనిబిరానఁజేరి • కొమ్మచేతి విడెంబుఁ బతికిఁ బతివి డెంబు • సతికిఁగూర్చి.

వ॥ కార్యాంతరవ్యాజంబున నొక్కొక్క రరిగి రంత దశరథుడు గళావతిసోయగంబున
కాశ్చర్యంబును నానందంబును డెందంబున గ్రమ్ముకొన సాధకనానుధేయగు
తోయజాక్షి తన కిల్లాలగు పెంతయు సుకృతఫలంబని.

సీ॥ కలికిబంగరుబొమ్మ • గాదనియనుపెట్టు జిలిబిలిపలుకులఁ • బలుకుదాక
కొమ్మజేజే ముద్దు • గుమ్మ గాదనుపెట్టు బెళుకుఁజూపుల సొంపు • లలరుదాక
మెలతతోల్కరిమించు • మించుగాదనుపెట్టు నెమ్మి నొక్కించుక • నిలుచుదాక
గోతిక్రొన్ననవిల్లు • నాతిగాదనుపెట్టు లామని చెలిరాక • కడరుదాక

యీపడతి మేలుబంతి య • ప్పాపరాప డంతిగాదనుపెట్టు ర • వ్వంతకాను
గానుపించెడుదాక యి • క్కన్నెమిన్న నాకుఁ దక్కుటఁ జూడ పు • ణ్యంబెకాదో.

సీ॥ చెలియపొల్కడలి ము • ద్దులపట్టి యనవచ్చు గోముగా తెడిముద్దుఁమోముఁగాంచి
పడఁతికొండలలేని • పట్టియొననవచ్చు జెలువారు గబ్బిగు • బ్బలనుగాంచి
పొలతుకపలుకుల • వెలఁదియొననవచ్చు దడవుగల్గిన చిన్ని • నడలఁగాంచి
పూఁబోడివేలుపు • బోడియొననవచ్చు జలనంబులేని కన్ను • లనుగాంచి

యిదియనుచు నిక్కముగఁబల్కు • నెవరితరమొ యలరువిల్కాడ నెడు బోయకడరికాన
గోనదాగిన నెటిజింక • కూనయనుచు నాకుఁదోఁచెడు మెలఁతక • న్నాకుజూడ.

తే॥ అనుచు సుమశరు నిశితశ • రాళికోర్వ జాలక పెండ్లికొమరుండు • చారుగాత్ర
యగువరాఠోహడాసి నెయ్యమునఁగమ్మ తేనియలుగాఱఁ గామినితో నిటులను.

చ॥ పలుకవడేల బాల మరు • బారికి దాళఁగజాలఁ తేనియల్
జిలుకఁగఁ గాలయాపనము • జేయకనీ యకలంకమూర్తిలో
నిలిపినవాడ నీకు సరి • నీవె యటంచుఁ దలంచివాడ రం
తుల నెనలేని వేడుకల • తో నలరారఁగఁజేయుమా ననుకా.

—, కళావతి దశరథునితో బంచాక్షరీమంత్రము జపించుమని చెప్పటం —

క॥ అనుచుంగామోదేకం బునఁ దనకరమున్ గ్రహింపఁ • బూనినమగనిన్
గనుగొని కళావతీ సతి యనులజ్జావనతవదన • యై మెలమెల్లన్.

క॥ ఓమహీనాయక నీకి పైమిటికి విగాళించెందు • టీ లలితాంగిన్
గామాతురతన్ గవయఁగ నీమది కోరికయకల్లు • నేని వినుమిటుల్.

ఉ॥ దక్షమఖాంతకుండగు ను • ధాకరమాలి పదాంబుజంబు పా
పక్షయకారణంబనుచు భక్తి భజించుచున్నదాని బం
చాక్షరికన్న నా కధిక • మైనది మంత్రజపంబులేమి ప్ర
త్యక్షముగాదె నీకు వసు • ధాధిపనంద కీర్తి చంద్రమా.

క॥ నీహాపవిలాసంబుల నారయ శివభక్తి యింత • యైనను గనరా
దేరీతి నన్నముట్టెదు భూరమణా శైవభక్తి • పూర్ణాంగనికన్.

క॥ గురుముఖమునఁ బంచాక్షరిఁ గర ముపదేశంబుగాంచి • త్కృపాలక మ
త్కరము గ్రహింపుముకాదే విరసంబుగ నన్నముట్టి • వెతగొందువికన్.

చ॥ అన విని యబ్బురంబున న • హా యిదియేటి విరుద్ధధర్మ మీ
వనరుహనేత్ర యిట్టియెల • ప్రాయమునందుననే విరక్తయై
తనువు సుఖంబునొల్లక పఁ • దంపడి యోగినులట్ల బల్కుచున్
దనను స్పృశింపకుండుమని • తద్దయఁ జెప్పుచు నున్నదీక్రియన్.

తే॥ ఈ లతాంగి ముద్ద • రాలనిచుదిలోన నుట్టి ముతీయుచుంటి • నువిదయహాహ
యిట్టిప్రాధయనుచు • నెఱుంగలే కీ కాంతయెట్లువశ్యయగునో యింకమీఁద.

తే॥ అనుచుఁ బలువిధముల • నాత్మదలంచుచు నా నృపాలపుత్రుఁ • దతివఁగాంచి
యింతిసోయగముల • దొంతివనుచు నిన్ను గలయఁగోర నిట్లు • బలుకఁదగునే.

చ॥ అనఘుఁడు ప్రాజ్ఞఁ డుత్తమగు • జాఘ్యుడు నీ జనకుండుపూన్కి రా
ట్టనయులలోపలక బహువి • ధంబుల నీకుచితుండునైనవాఁ
డని నిను నాకొసంగెఁగదయ • గ్రజాలెల్లరు సమృత్తింప నో
వనితనినున్ గ్రహించితిని • పత్నిని గాననలంబు పాక్షిగా.

తే॥ అన్నివిధముల నీడుజో • డైనదానవనుచుఁ బ్రాణంబులెల్ల నీ • యం దెయుంచి
కేళికాభవనమున నీ • లీల నిన్ను వేడినను పల్కవేల పూ • బోడియిపుడు.

చ॥ ఎలమి ననేకవత్సరము • లెంతయుఁ బ్రతిగృహస్థధర్మముకా
సలిపి పితామహాదులకు • సదతిగూర్చు సమధుకలైన పు
త్రులఁగని నిర్విచారలయి • తోరపు కజ్జములెల్ల వారిపై
నిలిపినవారుగాక రమ • టీమము బోటులు భక్తి కహుకలే.

తే॥ ఎట్టిచింతలేక • యెల్లసౌఖ్యంబులఁ జెందఁదగినయట్టి • చిన్నివయసు
వారలేడ మాని • వర్జ్యులధర్మమా భక్తిమాగకమేడఁ • బడఁతిచెపుము.

తే॥ అగ్ని సాక్షిగఁ బరిణయి • మైనయట్టి వానికన్నులు వేరు దై • వంబుకలదె
తరుణియేమిటికిట్లు వ్య • థకముగఁ గాలయాపనముజేయుచేను సం • తాపమొంద?

తే॥ వ్రతములూనరించుటయును సం • తతము దేవప్రాజలను సల్పుటయును ని • ప్పదమి
[యందు
నన్నివిధముల ననుకూలుఁ • దైన మగఁడు కలుగుటకునైగదా నవ • కంజనయన.

తే॥ వాధకంబునసంసార • వాంఛవీడి యింద్రియఁబటుత్వముక లేక • యొందునకును
జతురులుకానివారికి • గతిగనున్న వ్రతములేటికి యశావనో • ద్ధతులకిలను.

చ॥ ఎఱిగియెఱుంగ కిట్లుగుణ • హీనులెవారో వచించిరించు నే
డైతి సుఖమొందఁగాఁ దగిన • తిన్నని ఏయెలప్రాయమెల్ల ని
త్తటి వృధయై చనంగను వ్ర • తంబులటంచు జపంబులంచు గ్ర
చ్చుట వచియింతువేల నిహ • సౌఖ్యములేని పరంబదేటికో.

చ॥ తెలియనిదానవే వసుమ • తిక సుఖసంతతికెల్లఁ గారణం
బలరెడు యావనంబనుచు • నట్టి మమోహార్మమైన యావనం
బిల వృధనేయ నేల తరు • టీయించితస్థితి నన్నుగూడి రం
తుల నలరొపుమింక చుడ • నుండెదనాటుచునుం డి గోలలక.

ఉ॥ ఆర్థజనంబు బ్రోచుటకు • నై తమలాభమె వీడుచుండు స
త్కీర్తిక యెట్ల ధర్మ విను • తిందగు నాధ్యకులీనపీపు కా
మాతుకఁడునై నినుక బరిణ • యంబొసరించినవాఁడు వేడ గా
ధూతకవునైయనహకమని • త్రోచెదవేటికి మాటిమాటికిక.

తే॥ పరగఁ బంచాక్షరీమంత్ర • పఠనలేనివాని స్పృశియింపనయెడి • పట్టుదలయై
కలిగినేని యేనిక యెల్లి • కలువవారణ చతురుడగు దేశికునికడ • సంగ్రహింతు

క॥ ఈయెడ నను మన్నింపుము తోయలి నీవాడనిపుడు • దుష్టుండగునా
తోయజబాగుఁడు కోలల నాయెడ నేయంగసాగ • నవనవతులక.

క॥ అని మోచ్చిన యుత్సాహంబున నా చశరధుఁడు గాజ , పుత్రికరంబుక
గొని యాలింగనమొనరించిన నాతనిఁ ద్రోచివైచెఁ . జెలి విముఖయునై.

ప॥ అంత నాభీక బాణశర సంత ప్రహృదయుండైన రాజసుతుండు పంచాక్షరీమహామంత్ర
పూరితరీరయగు నా కళావతి నాలింగనంబుఁ గావించుకతన దగ్ధ దేహుండై విలపిం
పకదోడంగిన నజ్ఞాతకారణంబగు నాగోదనంబు విని భయసంక్రమ పరీతచిహ్నులై
రాజపురుషులును రాజదంపతులును నతివేగంబున నరుడంచి యా లలితాంగి కిట్లనిరి.

క॥ ఇదియేటివిరుద్ధంబో మదవతి నీ నాయకుం డ • మానుష తేజం
డు దహనబాధితుండై యిట్లదరిపడుచున్నవాఁడ , హా చెప్పఁగదే.
తే॥ అగ్నియేలపుట్టె , నంతఃపురంబున నేల నిన్నువిడి మ , హీశపుత్రు
నొకనినే దహించె , మోపయోజానన తెలుపుచునిన తరుణి • పలికెనిటుల.

సీ॥ వినుఁడిమ్మహారాజ , తనయుం డనిత్యమా నైహికసౌఖ్యంబు , నభిలషించి
యాముష్మికంబునం • దభిరతిలే కనయంబు ద్రిమ్మరుచుండు , నట్టివాఁడు
పతియాటనాకు దై , వసమానుఁడేయగు నైనను నేను పం , చాక్షరీ మ
హామంత్రము జపించు , చనయంబు శివపూజసలుపుచుండెదదాన • శంకరాచక

నావిహీనుండైన , నరనాథుతో నెట్లుగలియుదాన ననుచుఁ , గలతెఱంగు
చెలియఁజేసి యొక్క • దేశకునొద్దఁ బంచాక్షరిని గ్రహింపు • మనుచుఁ బలుక.

క॥ నరనాథుఁడు నాపలుకుం బరిభవమొనరించి నాకు , మంత్రమువలదో
తరుణి యెలజవ్వమునఁ గర మిహాసౌఖ్యం బొకండె • కాంక్షితమనుచుక.

తే॥ బలిమినన్నబట్టి • పైకొనుటయు మంత్రపూత దేహనగుట • భూమిధవుని
తనువు దగ్ధమయ్యె • ధర నకార్యమొనర్చి యశముగన్నవార • లరుదుగాదే.

ప॥ అనినక విస్మయమొంది తండ్రయను న , య్యబ్జాక్షి నీక్షించి యో
పనితా యిట్టిప్రభావవంతమగునే , పంచాక్షరీమంత్ర మెం
దున మున్నెవ్వరెఱుంగఁ దెల్పరయి రా • శుక్లకంబునక నేడు మ
జ్జియుక సాధకమయ్యె నీకతన దో • పంబుల్ గలిపెచెక వెనక.

॥ ఎందఱనో భక్తులనుగంటి , నెవ్వరేని తనయ పంచాక్షరీ మహా • త్వంబు నాకు
విశదముగఁ జెప్పరైరి వి • స్పింపు నేను సరగ నుపదేశముక గాంతు,గురుముఖమున.

॥ అనినఁ గళావతీసతి ధ • రాధిపుఁ గన్గొనిపల్కు-నిట్టులో
యనఁగు చరిత్ర నీవెఱుంగ • నట్టి విశేషములే నెఱుంగనే

రు నె శివభక్తవర్యుడవు , ధూజకటిపాదపయోజయుగ్ముఖ
మనమునఁ గొల్పుచుందువస , మానుడ వెల్లవిధంబులందునక.

తే॥ మతములందు శైవ , మతమె శ్రేష్ఠంబుండు దానలింగధారి , యైనవానిఁ
బరమమంత్రమైన * పంచాక్షరిజపించు వానిగుఱిఁచి యెట్లు , బలుకవలయు.

ప॥ బ్రహ్మాదినిజకరులును దధీచ్ఛాది మహామునులును నిమ్మహామంత్ర ప్రభావంబు
నరయ సమధుకలుగారన నొక్క యబల వక్కాణింపఁగలదే. శైవుండవును సంతత
శివపూజాపరాయణుండవును నీవడిగిన తెలియదని పలుకుటయు శైవధర్మముగాదు
కావున నిష్పంచాక్షరీప్రభావబోధకంబగు నొక్క యితిహాసంబు కల దదాని వి
పింతునని యిట్లనియె.

—, కళావతి వజ్రబాహునకు సూర్యశర్మ సరిత్రము తెప్పట , —

సీ॥ మున్ను కాశికదేశ , మునఁ బ్రసిద్ధంబయి, యలరు నిక్రమసమాఖ్యాకనగర
మప్పట్టణంబున , కవతంసమై వేదవిహితమాగ్గంబున * వెలయువాడు
నిత్యసదాచార * నిరతుండు సర్వవేదాధ్యయనమొనర్చి * నట్టివాడు
షట్కూల శివపూజ * సలుపుచుండెడువాడు శివభక్తవర్యుడై , చెలఁగునాతఁ

డతిథిపూజాపరాయణుఁ * డైనవాడు నిరతసత్యవ్రతుండునై , నెగడువాడు
సూర్యశర్ముండునాబడు , శుద్ధచరితుఁ డగ్రకులశేఖరం డన , యమువసించు.

తే॥ ఆదిత్యపూనివాడు నిత్యాగ్నిహోత్ర దానశీలుండు శివపద , ధ్యానపరుడు
శాంతచిత్తుండు నిమగ్న * స్వాత్మండతఁడు సూర్యశర్ముండలరుఁ బ్రభా ,
[సూర్యుడగుచు

క॥ నిరతాస్తదానపరుఁడుక బరతేజస్సుహనుడగుచు * బ్రాహ్మణవంశో
ధర్మణచతుగుండగుచు భూసురవర్మం డలరె నిఖిల , సూరిస్తులక .

తే॥ పెక్కుజన్మము లొనరించి , పిన్న పెద్దలైనవారల దగురీతి * నాదరించుఁ
దనకుఁగలభంగి నొసఁగు నెంతయును భక్తి యథిజనమున కనుదినంబాద్విజాఁడు

తే॥ కొడుకుఁ గోడలు కూతురుఁలుండును సతియు బరిజనంబును దసయాజ్ఞశిరముదాం
నన్నివిధములఁ దగినవాఁ * డై ద్విజాండు కాపురముజేయు నహరహంబాపురమున

ఉ॥ ఆ నగరావతంసమున * యందువసించుచునుండు నెప్పు డు
మాకనియ సత్క్రియారతుఁడు * మానదుడక దురితాత్ము డొక్కడ

జ్ఞానుడు వంచకుండు నతి • గర్వితుడై బుధపాళి కంఠయుక్త
గ్లానియొనర్చువాడగుచు • గంటకుడై జనమెల్ల దూరక.

— • మానదుడు మార్యశర్ముని సాధింపబూనుట • —

క॥ పరదారధనాదులయందు రుచిగలిగి సంతతంబు • దుజ్జనమైత్రిక
గరమొనరించుచు మానదుఁ డొరులకలిమి నైపలేక • యుండుఁ పురమునక.

తే॥ పాపభయమొ భూమి • పాలక భీతియొ భూతదయయొ ధర్మ • బుద్ధియొ యొ
కింతలేక యతఁడు • సంతతంబున్యాయమార్గమునఁ జరించు • మమతఁబూని.

సీ॥ సలిపె నా సాధుహిం • సాప్రధానంబయి యఘమూలమైన కా • ర్యంబెసలుపు
పలికెనా పండిత • ప్రకర కణకతోరమగునట్టి పరుషవా • క్యంబెసలుకు
తలఁచెనా పంచభూ • తంబులు తల్లక్రిందయిపోవు కఠినమా • తలఁపె తలఁచుఁ
గూడెనాజగముల • గోడుగుడువజేయు దుష్టసంతానంబు • తోడఁ గూడు

నఱచెనావ్రావకుల గుండెలవియ నఱచుఁ జూపులనె పరధనముల • జూటిగొనును
మానదుఁడు కరము నిరభి • మానియగుచు సాధుజనకంటకుండయి • సతతంబు.

సీ॥ అన్యతంబెదక్క స • త్యము బల్కుడెన్నడు నొరులుబల్కుచునున్న • నొప్పివినఁడు
సత్కార్యములఁ దానుసలుపఁడింతయు నొరుల్ కావించుచున్న • భంగంబుజేయుఁ
జేయెత్తి దానంబుఁ • జేయఁ డొరులు నేయవలదని వారింఁచుఁ బలువిధములఁ
విత్పదినంబులనైనఁ • బిలువఁ డెవ్వరి నొరుల్ పిలిచికో వంచించు • దలఁచు వారి

దాను దెలియలేడు • తగనొరులెలిపినఁ దెలిసికొనఁగలేడు • తెలివిమాలి
వ్యభుఁడగుచు లాతి • వారల దూషించు నాత్మగౌరవమున • యందుఁ బేర్చి.

క॥ తనయాసతిఁ దలవిడియెడు ననదల కొందఱును దనకు • ననుచులుగఁ జే
కొని సత్పరిపత్తలముక జని వారనదల్పు నెపుడ • సాధుప్రియుడై.

తే॥ బాహ్యజేషునాని • పరమనైష్ఠికుడట్లు గానుపించు నెవ్వ • రేని తన్ను
జేరరాగ వారిఁ • గ్రూరుడై హింసించు మానదుండు నిరభి • మానధనుఁడు.

క॥ తనవారియెడల గౌరవమును బ్రకటింపంగఁగోరి • భూనుతులగు స
జ్జనుల కపకారమును నేయనఁగోరి చరించుచుండు • ననవరతంబుక.

సీ॥ పతిదేవతాత్వంబుఁ • బ్రకటించుఫతి నైన బలవంతముగఁ జెఱు • పంగఁజూచుఁ
గలనైన సన్మతంబుఁ • బలుకనొల్లని సత్వరతు నైన బొంకింప • మతిదలంచుఁ

దాఁ దినుటకునైన ♦ దలఁపని బుబ్బని సర్వస్వము హరింప • సాహసించు
నిజధర్మమును వీడ • నేరని ధార్మికునైన దుష్టునిజేయ • నరయించుండుఁ

దనకు లొంగినవారలఁ • దరిమికోట్లు నవసరంబగునంతకు ♦ నడఁగియుండు
వ్రతచినంబులనైన దు • గఁ తిఁజరించు మానదుండు కులభ్రష్టుండు • మాయకుండు.

ప॥ మహాపాపియుఁ దస్కరుండును గురుద్రోహియు నగు నమ్మానదుండు దుష్కార్యా
చరణ పరాయణుండై యన్నగరంబున వారి నెల్ల నవమానించుచు నొక్కకుటుంబము
వారికైనఁ బరస్పరవిరోధంబుఁ గలిగించుచు నొక్కనాడు తన మనంబున.

తే॥ సార్వభౌమునైన • శాసింపఁగానేర్చు నెల్లఁబనులయందు ♦ నేనపెద్ద
నాకు నకుండుగాని ♦ నరుఁడొక్కఁడు గలఁడె యే పుగఁబునందు • నేనిజాడ.

తే॥ ఎట్టి కట్టడిపనియైన • నెట్టివారిఁ బరభవింపుటయైన నా ♦ తిరమె యగును
నాకు దీలైనవారలీ ♦ లోకమందుఁ గలుగుదురె బ్రహ్మసృష్టిలో • పల నెవారు.

క॥ ననుగాదని యెవ్వం డేపనినేయఁగడంగినను గృ ♦ పారహితుఁడనై
కినుకెద గదురఁగ నప్పని యనుకూలముగాకయుండు • నట్లొనరింతుక.

క॥ వెనకయ్యకన్న నన్నే వెనకయ్యయటంచుఁదలఁచి • వినయముతోడక
ఘనమతిఁబూజింపకయే జనుండు ప్రయత్నంబుఁజేయ • సఫలంబగునే.

మ॥ చతురంబోధిపరీతమైన ధరణిక • శాసింపఁగానేర్చు భూ
పతియైనక దన పౌరుషం బుడిగి మ • త్పాదంబులక వ్రాలి యం
చితరీతిక నను గారవించునన దుఃఖ్యుండు సామాన్యుడే
గతి నన్నుగని భీతివీడితిరుగం • గా నేర్చు నిధారుణిక.

ఉ॥ ఇంతటి విక్రమాధ్యుడని • యించుకయైన భయంబులేక గు
స్వాంతిండు సూక్ష్మశముడను • నాతఁడు నన్ను దిరస్కరించి య
త్యంతము స్వేచ్ఛగాఁ దిరుగు • నాతనిబట్టి యనేకరీతులక
జింతలగుండఁజేయక యి • నీచరియించుటయోనె నాకింకక.

శ॥ పంచాక్షరియట దాని జపించిన మోక్షమట వేద • వేత్తలకును గ
న్పించని హరుఁ డందునఁ గన్పించునట యదెట్టి లోక • విపరీతంబో.

చ॥ తెలియనివారలక వయసు ♦ దీరినవారల మూఢచిత్తులక
బలమదమత్తులక విగత ♦ భత్యకలక దనియొద్దఁజేర్చి ని

చ్చలు గురుబోధయంచుఁ బెలు • చక్షగపటోత్తులఁబల్కి వారలక
బలిమిఁ బరాభవంబు • పలుపక్ష యతనంబొసరించుఁ గూరుడై.

క॥ ఇట్టి దురాచారరతునిఁబట్టి బలిమిఁ బరిభవించి • పౌరులకు ముదం
బట్టి సనుహార్పకున్నక దిట్టరియని పలుకుదురె సు • ధీవరులు ననుక.

క॥ పలువిధముల నిదివఱకీ కలుషాత్ముని రూపుమాపఁ • గాఁబూనితి నా
సలిపిన ప్రయత్నములు నిష్ఫలములగుచుఁ జెడియెఁబలిమి • చాలకయుంటక.

చ॥ సామము చేతనొండెయది • చాలకయున్న ధనంబొసంగియో
భూమిని భేదమానియొరి • పుకదగవశ్యునిజేయుటొప్పు నే
డామనుజాధముండు కుటి • లాత్ముఁడు దుష్టుఁడు నూర్యశర్ముకానిక
మామకయుక్తి మాగ్గమున • మ్రుండెడునట్లొసరింపఁగాదగుక.

క॥ అనుచుఁ దలఁచి మానదుఁ డవిసయధురీణుఁడగు విప్రు • వినుతగుణాధ్యుక్
ఘను నూర్యశర్ముకఁ బరిభవమొసరింతు నటంచు వ్యాజ • మూని కడంకక.

ఉ॥ ఆతనిచెంతఁజేరి వినయంబున నంజలిఁజేసి పలుకుమో
ఖ్యాతచరిత్రనేను కలు • షాత్ముఁడ దుష్టుఁడ క్రూరకర్ముఁడక
గాతరమానసుండ నను • గైకొని శిష్యునియట్ల బ్రోవు సం
ప్రీతిని సంతరింబుపచ • రించెద నీకు నయంబుమీఱగక.

క॥ తెలియక నీయెడ మును నాసలిపిన నేరంబులెల్ల • సవరించి కృపా
కలితుఁడవుగమ్ము నాయం దలఘుచరిత్రుఁడవు నిమక • లాంతఃకరణా!

తే॥ ఎఱిగి యెఱుంగ కెవ్వ • లేని యొనర్చిన తప్పులను త్నమించి • ధర్మబుద్ధి
నొరులు మెచ్చునట్ల • యుపకారమొనరించు టహామనిరి కాదె • యాద్యులకును.

క॥ కావున నను నీ ఛాత్రునిగా వైశమ నేకరించి • కనకరమున నీ
సేవావసరంబొసగుము భూవినుతామలగుడాధ్య • పుణ్యచరిత్రా!

చ॥ అనిప్రాధికంచిన సంతరంగము కృపా • యత్తంబుగా నద్దురా
త్ముని మాయోక్తుల విశ్వసించి వినయం • బుక శాంతముక స్వాంతమం
దునఁ బెంపొందఁగ వానిఁగాంచి యను నిర్భూతాఘుడో విప్రు డెం
దునఁ గన్గొన్నను సజ్జనుల్ విమలచి • త్తుల్గాకదుష్టాత్ములే.

ఉ॥ ఓయి యిదేటిమాట విను • మొక్కటి జెప్పెద నెల్లయందు భ
ద్రాయితమూర్తియైన గిరి • బాధిపుఁ గన్గొనమే జగత్త్రయం

కాయన యిష్టమట్ల యన ♦ యంబుఁ జరించుచునుండుగాదె దు
స్కాయుఁడు మానుషుండొకటి , సల్ప సమర్థుఁడై యెందు నేనియొక.

క॥ తెరమిడి బొమ్మలను నేర్పరి యాడించెడు విధంబు , భక్తావత
త్పరుడౌ మారుఁ డాడింపఁగఁ గరమాడుచునుండు నీ , జగంబులు సతమృత.

క॥ నీ వెవ్వఁడ వేనెవ్వఁడ నీ విశ్వంబెల్ల శంభుఁ , డే.యగు నెల్లఁ
గావించువాఁడు ధారుణిఁ గావింపఁగఁబడు నదియును , గామారియెహ.

నీ॥ సచరాచరంబులౌ ♦ జగముల సృష్టించి సమయింపఁజాగిన , చతురుఁడెవఁడు
నీవనేన యటంచు , భావించు సుకృతులహృదయపదంబుల , నెసఁగునెవఁడు
నీమాయదాటఁగ , నేమర్తుడు సమర్థుఁడని పల్కువారల ♦ కండయెవ్వఁ
డప్తనిధుల కున్ని ♦ యై సేవకజనంబుఁ బావనంబుగఁజేయు , భతఁ యెవ్వఁ

డట్టిలోకనేత ♦ యఘవి నాశకరుండు భక్తరక్షకుండు , శక్తియుతుఁడు
చంద్రశేఖరుండు , సర్వేశ్వరుండు లోకకర్తయనుచుఁ దెలియఁ , గా వలయును.

క॥ కరచరణాద్యవయవములు భరణిగలుగుటకు ఫలము సు , ధాకరమాలిక
బురమారుఁ గొల్పటయేగా కరయగ వేరొకటియగునె ♦ యూర్వుల కెందుక.

మ॥ పరమేశుండు దయాంతరంగుఁడగుటక ♦ బాపాంబుధిక మున్న పా
మరసంతానము నుద్ధరించుటకునై , మానీంద్ర సంశేషముల్
గురుసంతాపహరంబులైన దొలిప ♦ ల్కుల్ శాస్త్రముల్ మున్నగా
గరమొప్పారెడునట్టి విద్యల నెఱుం , గక జేసె లోకాళికిక.

క॥ ఆ విద్యలు పాధనములుగా విశ్వేశ్వరుని లోక ♦ కారణ శంభుఁ
దేవాదిదేవుఁగొల్వొంగవలయు ముముక్షువులకు ♦ గడకొనిధక్తిక.

నీ॥ దేవాదిదేవ నీ , వేమాకు దిక్కని శతకంఠధ్యానంబుఁ ♦ జేయవలయు
నాదిమధ్యాంత శూ , న్యామత్కరంబున నిలువుమంచును శివు ♦ బిలువవలయుఁ
గాలనూటాశన , గైకొను నాయొసంగెడు సంతయనియభ్యుక్త , మిడఁగవలయు
త్రిపురవిదారసం , తృప్తిజెందు ము దీనననిపూజలెల్ల జే , యంగవలయు

లోకనాథ నిఖిల , లోకేశ్వరా సర్వభూతశరణ పరమ ♦ పురుషనిగమ
వినుతయనుచు శంభు ♦ వేడంగవలయును భక్తుఁడైనవాఁడు , ముక్తిగోరి.

క॥ జపములు తపములు వ్రతములు నుపవాసంబులను భక్తి నొసరించి త్రిలో
కపతియగు చంద్రశేఖరు నెపుడాగాధించు టమాక , మిల భక్తులకుక.

ఉ॥ ఓ రజితాద్రివాస పురు , షోత్తమకాంచన శైలచాపవం
దారు సమస్తలోక శర , జా భుజగాభరణా భవత్పదాం
భోరుహముల్ భజించునను , మూఢుని గావుచుటంచు నెప్పుడుకా
బూరుషుఁ డమ్మహేశ్వరుని , బూనికఁగొల్వదగుకా నమంబునకా.

ప॥ పద్మజైశ్వర్య సంపన్నుండగు సర్వసంగకామమోహరు నారాధించుటకు ముఖ్యసా
ధనంబు పంచాక్షరీనామబడు మహామంత్రం బొందుకల దదాని జపించిన ననేకవిధం
బులగు నరకంబులనుండి విముక్తుండగుటయ గాక పురుషుండు కోటియజ్ఞఫలంబుఁ
గాంచును. కావున సంస్కృతిబంధమునుండి విడివడఁగోరుదు వేని ప్రణవపంచాక్షరీ
మంత్రంబును దేశికమఖంబున నాజికంపుచుని నిర్వాహనమరాగంబునఁ బలికి
యవ్వీప్రోత్తముండు దుర్మానియగు మానదుని బరిగ్రహించె నంత గాతండును
గుటిలాప్తుండై లోలోనఁ గపటోపాయంబు నెమరుచుండి.

తే॥ ఇతఁడు నాకపటమెఱుంగ , కింతయేని నన్ను శిష్యునిగానెంచు , చున్నవాఁడు
వీని నిట్టులె మెప్పించి , వేశఁగాంచి పరిభవించెద నింక ను , పాయశక్తి.

తే॥ తనుచుఁదలఁచి దుష్టుఁడై మానదుఁడు మూర్ఖశర్మఁ బరిభవంపఁసమయమెపుడు
గలుగునాయటంచుఁ , బలువిధముల మది నెంచుచుండ దినము , లేగఁ గొన్ని.

ఉ॥ అంతట నొక్కనాఁడు వసు , ధామరవర్మఁడు మూర్ఖశర్మకా దు
శ్చింతింపఁడైన మానదుని , చెంతకుఁబిల్చి వచించెమోయి యీ
ప్రాంతమునందునున్న పోల , మంత మెకంబులుజేరి పైరు ల
లత్యంతము కొల్లగొట్టెడు భ , యంబునుగూర్చెడువారు లేమిచే.

ప॥ కావున మనమాపాలంబు నేమరక నిశాసమయంబులఁ గాంచుచుంట లాభంబయగు
నీవును నేఁడాదిగ బ్రతిరాత్రియు నరుదెంచుచుండుమనన మానదుండును వల్లేయనియె.
అట్లు కొంతకాలం బిగింపిదప నొక్కరాత్రి నభంబు మేఘావృతంబై కన్ను బొడిచి
కొనుటకును గానరాకున్న సమయంబున మానదుండొక యావుఁకుఁ బులితోలుగప్పి
మూర్ఖశర్మకాంజేరి యిట్లనియె.

క॥ ఆసఘ యొకపులి చరించెడు కనుగొంటివె యచట నంధ , కారంబున మె
ల్లన మనమీదికి , లంఘనమొనరించుటకొఱవనై మ , హోగ్రాకృతితో.

క॥ దానిఁ బరిమార్చుకొండిన నీనిశమన నిరువుర వధి , యింపకయున్నే
కాననీ నుఁజరించు చ్చు గానీకము విడిచిపుచ్చు , టహకంబగునే.

చ॥ అనుటయు సూర్యశర్మయపు , నా పులి నేయుటకై గదా పాలం
బున కరుదెంచి నార మిదె ♦ పూనిక నానగువాడికోలఁ గై
కొని పసిదిండి నేలబడఁ , గొట్టెదనంచు వచించి యవ్విధం
బున నొసరించె మానదుఁడు ♦ మోసముఁజేయు పెలుంగకింతయుఁ.

తే॥ భూతదయయె వలయుఁ ♦ బురుషునక నెడు భూదేవుఁ డీతఁ డిపుడు ♦ గోవధంబు
జేయునట్లు యుక్తిఁ ♦ జేసితినింక శ్రీహత్యగూడఁజేయు ♦ నట్లొనర్తు.

తే॥ అనుచుఁ దలఁచి ద్విజునఁకనియెనొ యనఘ గ్రామంబునందుఁ గలకలంబుదేము
సంభవించినట్లు శ్రవణగోచరమగు నరసివత్తు నిపుడ ♦ యాజ్ఞయీవె.

ప॥ అనిపలికి మానదుండాతని నప్పాలంబునన యుంచి పురంబునకుఁ జని గాడనిద్రాప
వశతనున్న సూర్యశమక భార్యను, గొడుమును, గోడలిని మేల్కొల్పి పి మిట్టాడ
లుమరచి నిద్రించుట దగు నే నేడు మనపల్లెక దస్కరులు ప్రవేశించి కొల్లగొట్టు
చున్నవారలు మీరు ప్రత్యేకంబుగ శయనింపరాదు కొమరుఁడా యింటను గోడ
లును నీవు నీయింటను నినికగ్రులరై పవళించియుండుడు పాలంబున నయ్యవా
లొంటిగనున్నవాఁ డాతనికి సాయంబుఁజేయునేగవలయు తడవైన గురుఁడాగ్రహించు
నని చెప్పి సూర్యశమకకడ కరిగి ప్రణామంబుఁ గావించి యిట్లనియె.

తే॥ పురుషుడే మహాత్ము ♦ గురునిగా భావించి కొలుచుచుండుఁ దనకుఁ ♦ గలిగివట్టి
యెల్లసంశయముల ♦ నెఱిగించి యాతని దయకుఁ బాత్రుఁడగుట ♦ ధర్మమని.

తే॥ ధర్మసందేహముగలట్టి ♦ తఱిని దాని తత్వమునెలుంగఁదలఁపక ♦ దాచినట్టి
యధముఁడగును కలుషాత్ము ♦ లైనవారి గతికని తొల్లి చెప్పితి ♦ గాదె నీవు.

ఉ॥ కావున నీయెడక మదిని ♦ గౌరవమాని చరించునట్టి నీ
నేవకునందు సత్కరుణ ♦ జేసి జనించెడు సంశయంబులక
ధీవిభవాభిరామ విను ♦ తికదగఁ దీర్చుట నీకు ధర్మమా
నావుఁడు సూర్యశర్మయను ♦ నాతనితోడ దయాంతరంగుడై.

తే॥ అవునవును నీదు వదనంబు లాలకింప శ్రవణపేయంబులగుచును ♦ కాన్త్రసమ్మ
తమ్ములెయున్న వెట్టి య ♦ ధర్మమునందు నీకు సంశయమగు నవ ♦ నీకుశోద.

క॥ గురుఁడెట్లుజెప్పు నట్టులఁ జరియించెడువాఁడు మోక్ష ♦ సౌఖ్యముఁగని సు
స్థిరుఁడై కైలాసంబునఁ నిరతము వసియింపనేర్చు నినిక డ్రుండై.

ప॥ అనిన మానదుండిట్లనియె నాచార్యా యెవ్వందేని యకార్యంబుఁ గావించునెడ
నద్దాని స్వశక్తి నొండె నహుకలగువారి కెఱిగించి యొండె నివారించుట పురుష

ధర్మం బట్లుగాదేని యందభ్రాంబగు దోషంబాతని కాపాడించునని మహామునులు
వక్కాణించురు. మఱియు నొరుల కెఱింగించినవోఁ దత్కార్యకర్తల కెదియేని
మనస్సుంకటంబుగలిగిన దత్కృతంబునగు గలుపం బెవ్వారికెఱింగెడు నిష్ఠినితత్వంబుఁ
దెలిపి నన్ను ధన్యుగాఁజేయుమనువుఁ డా ద్విజపుంగవుం డిట్లనియె.

క॥ తానెఱిగినట్టి యర్థముఁ బూనికవచియింపఁదేని పురుషుఁడు ఘోరం
బా నరకము జెందును కులసీనుండై మరలఁబుట్టు • నిల మఃభిషుండై.

క॥ మనుజుండు నిజమెఱింగించిన దానక గిల్పించుఁ • జెందం డొకవే
ళను జెందిన దెలిసిన దానినిజెప్పనియట్లు జెందు • నే యిలలోనక.

సీ॥ ఆనవిని మానదుం • దనియె నో ద్విజవగ్య యిపుడేనుబోయి నీ • గృహమునందుఁ
గనుగొనినాడ న • కార్యంబుఁజెప్పంగ నోరాడదేరీతి • నుడువువాఁడఁ
గనరాదు వినఁగరా • దనఘమహాపాప మెందుననేనియు • నెప్పుడెఱుఁగ
మేను దుష్టుఁడను గా • దేని దుష్కార్యంబు నాకంటఁబడునె యె • న్నడునులేక
యిట్టి ఘోరకృత్య • మిట్టి ధర్మవిరుద్ధ మిట్టి కపటకార్య • మెట్టివచ
కులమునందునైనఁ • గలుగదు కలుగబోదహహ విప్రనంశ • మందె దక్క.

తే॥ తెలుపకున్న నఘము • తెలిపినను నఘంబె యగునుగాన దేలి • కాజ్ఞకొఱను
నేఁచియున్నవాఁడ • విప్రోత్తమా యాజ్ఞయయ్యోనేని తెలియు • నట్లొనర్చు

ప॥ అనిపలికి సూర్యశర్మ వల్లేయనుఁడు నిట్లనియె. అయ్యో యేసీ నిశీధంబున గ్రామంబు
నందలి కలకలంబరసివత్తునుగదాయని యిది మునుమున్న మీగృహంబున కరిగితి.
కవాటంబులుబంధింపఁబడియున్నవి. అందుకతన గవాక్షంబునుండి బాగరూకతో
గాంచితి నేమనిచెప్పుదును తన సుతునితోఁ గూడి నీసతి శివశివా యిక నోరాడ
దట్టి దుష్కార్యంబు వచింపనని చెవులుమాసుకొనియుండె అంత సూర్యశర్మ
యొకతెఱుంగరానంతటి యాగ్రహంబున.

ప॥ తనపతి దేవతాత్వము వృ • ధాయయిపోవ నకార్యమంచు లో
ననక యనిత్యమా సుఖము • నందున భ్రాంతినిజెంది యింద్రియా
శ్శనికరముఁ మరల్చుఁగల • శక్తి యొకింతయులేక దుష్టయై
తనయునితోఁ జరించునె య • ధర్మభయంబును జెంద కింతయుక.

౧॥ పతియే దైవ మతనియానతి లే కెదైనయందు • నను స్వాతంత్ర్యం
బతివను లేదనకయె దుష్కృతమునకే పాల్పడియెనె • ఛి చెలియారా!

సీ॥ పదునాల్గుతరములఁ , బావనంబుగఁజేయఁగల నిజధర్మంబుఁ • గాల్చితైవి
యుభయవంశంబుల • కురుక్షేత్రిఁ గల్గించు తన మనసైర్వంబుఁ దగులఁజెట్టి
యాచకప్రకరంబు • నాదరించెడు నిత్యకృత్యంబు నంతయు • నేటఁగఱపి
యాముష్మికసుఖంబు • నందభిరతియెల్ల విడిచి యైహికమునె • విశ్వసించి
మంచిచెడుగులఁ దలఁపక • మదికినెద్ది ప్రియముగాఁదోఁచునది విప • రీతమైన
కార్యమైనను జేయుచు • గౌరవంబుఁ గోలుపోవుదురింతులు • కుటిలమతులు.

తే॥ సుతుఁడనుచుఁ బితయనుచును • సోదరుఁడని వాయువరుసలఁ దలఁపకఁవ్వారి నైనఁ
గలయ నుంకించుచుండురు • కాంతలిలను గామదేవుని కోలల • గల్గములైన.

తే॥ జని స్త్రీస్వభావ • మును వీడలేక తనలయఁగోరినంతఁ • గలుపమనక
సుతుఁడు సమ్మతించి • సుమశరు క్షీడల నొలలఁడునే • యనుచితమనక.

తే॥ ఎట్టికూరకర్మఁ • దేని పితృ ద్రోహ మనక యిట్లుకార్య • మునకుఁబాలు
పడునెయహా సుతునివఁటి శత్రుఁడు గల్గడ నెడు నాక్యమదియఁదాధాముగను.

చ॥ తమసౌఖ్యంబునయందు నాసవిడి యే • తజ్జన్మమెల్లక గృతా
ధాముగాఁజేసెడువాఁడు పుత్రుఁడని సి • ధ్ధాంతంబు గావించి దా
నములుక ధర్మము లెన్నియొసలిసి నా • నాకప్తముల్ జెంది క
న్నచుహాత్ముల్ తలదండ్రులేయనని సం • తానంబు సంతానమే.

కా॥ ఔరాపుత్రుఁడె తల్లితోడనె యకా • ర్యంబించు నూహింపకే
క్రూరుండై చరియించునే యిది మహా • ఘోరంబుగాకుండునే
ఘీరుల్ గాంచిన సైత్యులేకులమునక • దేజంబు చల్లారదే
గారిశత్రుకుటికతోర దహనా • క్రాంతంబుగాకుండునే.

తే॥ పుట్టకున్న మేలు • పుట్టిచచ్చిన మేలు గాని యిట్టి క్రూర • కర్మండైన
కొడుకు బ్రతికె తనకు • నిడుమలగూర్పఁగఁగాంచి సైచి యుంట • కన్న జగతి.

క॥ అని పలువిధములఁ దలఁచుచు దవయునిపడఁతని వధించి • తగఁదన కోపంబును
దీర్చుకొందుననుచుకా జనియెను గరవాలయూని • దయ్యనఁబురికిక.

ప॥ అట్లుజని దుష్టుండగు మానదుని వాక్యంబులు విశ్వసించి తనపడఁతి కడఁ బండిసి
కొడుకేయని నిశ్చయించి నిశితంబగు కరవాలంబునఁ దెగనరికి వెలువలికేగె నంత
మానదుండు లోలోన సంతసించుచు నూర్యశర్మ కావించిన యకార్యంబు పౌరుల

కటిగించియాతని దండితునిగా జేయుదునని పెద్దపెట్టున నటచిన నిదియేమి కలకలం
బని యూరినాకెల్ల లేచియడిగిన వారికి మానదుండిట్లనియె.

క॥ పాలమున నొక పసరం బాకలిచేఁ జరియించుచుండఁ , గతినుండై గొ
డ్డలిచేఁ దెగనరికెను వీఁ డలుకమొయిక బ్రాహ్మణుండై , యగు నాతలఁపక.

చ॥ మఱియును.

చ॥ తన కులకాంతయుక సుతుని ♦ దారయు నొక్కటఁ బండియుండగాఁ
గని విపరీతభావమునఁ ♦ గంటకవృక్షము నట్లద్రుంచె వీఁ
డనఘండటంచు మీరహర , హంబు వచించుచునుండకాదె స
జ్జను లిటు లాచరింతురె పా , సంగునె యిట్టిది సాధుకృత్యమై.

చ॥ అనవిని క్రోధచిత్తులయి , యచ్చటివారలు నూర్యశముకనిక
గనుగొని పల్కిరిట్టుల ♦ జగంబున నెందుననైనఁ గంటిమే
తన కులకామినికొ స్నుచును , తద్దయుఁ బాపటమునాక చంపు దు
ష్టనికరముకొ ద్విజుండవు పా , సంగునె నీకిటు లాచరింపఁగక.

క॥ గోవధమును శ్రీవధమును గావించినవాడవీవు ♦ కలుషాత్ముడని
స్మీవిధి మననిచ్చుట పాపావళికి గారణమగు ♦ నస్మత్పరికి.

తే॥ ఇట్టి పాపకార్య , మే యొనర్చిన నిన్ను ద్విజాడవైన కతన ♦ విడిచినార
మరుగు మెచటికేని , యస్మత్పరము వీడియనుచుఁ జౌరులనిన , నాతఁడనియె.

క॥ తెలియక యాతఁడు పలికిన పలుకుల మదిసమ్మి యిట్లు ♦ బసరంబును మ
క్కులకాంతను స్నుచఁజంపితిఁ గలువం బద్దాన నాకుఁ , గలిగె నిపుడహ.

చ॥ అనాలోచితంబుగను నవి వేకంబునను నా కావించిన గో శ్రీ వధంబునకొ గలిగిన
దోషంబు నివారించుటకై యష్టోత్తరశతంబుఁ బంచాక్షరిఁ జపించి పవిత్రుండనైతిని
నన్ను మీరీపురంబునుండి వెడల నడిపింపఁదలంచుట లగు గాదనిన నాతని కందలి
యొకవృద్ధుఁ డిట్లనియె.

చ॥ ఆవునపు మాటకారివె ద్వి , బాధమ యీ గతి నెందునేని సం
భవమగునే ధరిత్రి ♦ బలవంతముగా నొకప్రాణిఁ జంపి త
ద్భవమగునట్టి పాపమును ♦ వారణసేయ జపంబో దానమో
యనిరళ హోమమో సలుపు ♦ టూరయదాన ఫలంబు గల్గునే.

తే॥ మమ్ము పంచించుకొఱునై ♦ మాటలాడెడివు పంచాక్షరిని జని ♦ యించి నంత
నీయొసర్చిన పాపముల్ ♦ బాయు నేని భూతదయ యొట్టుగల్గు ని ♦ పృథమియందు.

తే॥ పరగఁ బంచాక్షరీమంత్ర ♦ పఠనమున నె యొల్లపాపంబులను హరి ♦ యింపఁగల్గు
బలిమికల్గిన ధర్మదే ♦ వఠను బిలచికనవు మేసెడుగతిఁ జేయఁగలవె నీవు.

ప॥ అనవుడా నూన్యశముకాండు వల్లెయని సమ్మతించి శేదారేశ్వర ప్రాకారంబునం
దలినందులు కనవు మేయునట్లొసర్పఁజేయఁదలచి నెమ్మనమున.

చ॥ కలువనివారకుండయిన ♦ కామవిదారుని పాదపంకజం
బుల నిగతంబు భక్తిమెయి ♦ బూజయొనర్చుచునుందు నేని నం
దులిపుడ యేగుడెంచి పరి ♦ తోష మెల్లర్చుగ నాయొసంగు ని
మకలమగు పచ్చిమేఱఁ దిని ♦ మామకసత్యముఁ గాంచు గావుతక.

తే॥ అనుచు దశవారములను బంచాక్షరిని స్మరించి చంద్రశేఖరుని ధ్యానించుటయును
నందులప్పుడ యరుడెంచి ♦ నవ్యఘ్నాన భక్షణమొనర్చె బౌద ల ♦ బ్రంబుఁజెంద.

నీ॥ పురజనులెల్ల ర ♦ పృథు వినతులగుచు నమ్మహాత్మునిగాంచి ♦ యభీక్షించి
యార్చ్య నీమహిమ మిం ♦ లైన నెఱుఁగలేక కలుషాత్ములగుచుఁ ♦ బలుకెఱగుల
బలికితి మీనేగ ♦ ములఁ బాపిరక్షింపు మఘవివాశకరంబు ♦ లైనయట్టి
త్వచ్ఛరణముల సదశింఁచు భాగ్యంబు గలుగుకతనఁ బాప ♦ ములు దొలంగె

నపరశంభుండవీవు పం ♦ చాక్షరీ ప్రభావమును బ్రకటించిన ♦ వాడవిపుడు
తత్ప్రభావంబుచేత మొ ♦ దవును స్తుతను దారనుక బ్రతికించి సంకతసమోసగుము.

ప॥ ఆనిన నట్లకాకయని యతందేనూలుపర్యాయంబులఁబంచాక్షరిని స్మరించి పాలంబునం
దలి యావునుకులకాంతను గోడలిని సజీవులఁజేసె నంత నప్పొరులందఱున్మహాత్మునివలనఁ
బంచాక్షరి నుపదేశంబుగాంచి దేహాంతంబునఁ గైలాసంబునకరిగిరి. మానదుండును
శివభక్తున కపకారంబుఁజేసిన కారణంబున మహానరకఁబుఁజెందెఁకావున మత్స్యాశే
శ్వరుండును సమధుకాండగు దేశికునిమూలమునఁ బంచాక్షరీమంత్రోపదేశంబుఁ
బొందెనేని తొల్లిటి దివ్యరూపంబుగాంచి నాతోడఁ గలయ నహుకండగుననికళా
వతి పలికిన నలరి వజ్రబాహుండు గగఁ మహామునిని రప్పించి యల్లండును తానును
మంత్రోపదేశంబుఁగాంచి రంత దశరథుండు మమోహరాంకుడై యనేకవషణం
బులు గళాపతిఁగూడి కులకాంతతోడను శరీరంబుతోడను శివలోకంబునకరిగె
గావున శివప్రీతికరంబులగు భూతి రుద్రాక్షుల చాల్చి పంచాక్షరీ మహామంత్ర

పూర్వకంబుగ శివలింగంబు ధరింపుమని యంగిరో మునీంద్రుండు వచించిన భక్తి
వినమితగాత్రుండై దౌంధు మూకుండు మరల నిట్లనియె.

క॥ మనివర నీ కృపచే నిపు డనఘము పంచాక్షరీమ , హాత్వము విసన
య్యెను రుద్రాక్ష మహాత్వంబునుగూడ నెఱుంగ జేయు , ము కరుణచెలయెన్.

క॥ అనుటయు నాదరమున సమ్మనివర్యుండనియె దౌంధు , మూకునిగని యో
యనఘా రుద్రాక్షమహిమయన సామాన్యంబై చెప్ప , నలవియె నామన్.

సీ॥ కలిమలధ్వాంత భా , స్మరణోటి తేజంబు దుష్టమనోవ్యధా , తూలపవన
మజ్జానకృత దుష్కిరి , యూపర్వతాశని యరివర్గ నాగ మ , హాంతుశంబు
ఘోరదారిద్ర్య ప , యోరాశిలోలంబు వివిధమోహలతాల , విత్రవితతి
తాపత్రయోద్వేల , దావపావకవషణ్ మఖిలభనాతికా మ , హాంషధంబు

బ్రహ్మహత్యాదిపాప ని , వాగకంబు మోక్షలక్ష్మీకిర గ్రహం , బునకు దెరువు
భక్తజనరక్షకము శుభావహము సకలధీరసేవ్యంబు రుద్రాక్ష , ధారుణంబు.

ఉ॥ అక్షయ మోక్షదాయకము , లైన తపంబుల నెన్నిచేసినన్
దక్షనిహంత కెంతయు ము , దంబునుగూర్చంగఁ జాలినట్టి రు
ద్రాక్షులఁ దాల్చుగల్గిన మ , హత్వముతో సరిరావొకింత ప్ర
త్యక్షముగాదె దివ్యైవలం , గర్కుని తేజముఁ బోలకుండుటల్.

తే॥ అఘని నాశకరము , లైన రుద్రాక్షుల వేయుదాల్చునట్టి , విమలచిత్తు
నంధకారితుల్యుఁ , డని గౌరవించెద రెట్టిమానివర్య , లేని సతము.

—, అంగిరోముని దౌంధుమూకునకు రుద్రాక్షమహిమ జెప్పట ,—

క॥ నీకు రుద్రాక్షమహిమ సాంగముగ నాలకించుతలంపు గలుగుట నీ పూర్వజన్మకృత
మక్యతంబయగు నిశ్చలచిత్తుడవై యాలకింపుము.

క॥ తొల్లి యొకప్పుడు గౌరీవల్లభు రజితాద్రినిలయుఁ , బన్నగవలయున్
మెల్లఁగ భుసుండ నెడు ముని తల్లజుఁడు వచించెభక్తి , తాత్పర్యమునన్.

తే॥ అనఘ రుద్రాక్ష ధారణం బున లభించునట్టి ఫలమెద్ది దానికి , సట్టి మహిమ
గలుగుటకుఁ గారణంబెద్ది, యలఘమతుల కవియ ధరియింప యోగ్యంబు, లగుటయేల

తే॥ అనినఁ గాలాగ్ని రుద్రుఁ డిట్లను ననుగ్రహాతిరేకంబు మెయి భుసుం, దాఖ్యమానిఁ
గాంచినీయడిగిన యర్థ , మించుకయును దెలియ నేరరు బ్రహ్మాది , దివిజులేని.

తే॥ అమరవర్గంబు త్రిపురాసు , రాతికా కోర్వజాల కెంతయు దీనులై , సరగనన్న
వేడినక బూర్వయుగమున , వీరకవారి గాఢుని యధయమొసంగి , కనికరమున.

— , రుద్రాక్షోత్పత్తి —

ప॥ వారినందఱ నిజాలయంబుల కనిచి సహస్రదివ్యవర్గంబులు నిమిలితాక్షుండనై
త్రిపురవధాన్ధంబాలోచించితి. అప్పుడు మదీయనేత్రపుటంబులనుండి జలలిందువులు
ధరణిఁబడి సర్వపాపహరంబులగు మహావృక్షంబు లయ్యె. రుద్రుండనగు మదీయ
నేత్రజల సంభూతంబులగుదునని రుద్రాక్షవృక్షంబులనఁ బ్రసిద్ధిఁగాంచె. వాని
ఫలంబులు రుద్రాక్షలనఁ దనరె. అందు ధాత్రీఫల ప్రమాణ రుద్రాక్షధారణం
బుత్తమంబు, బదరీఫలప్రమాణ రుద్రాక్షధారణంబు మధ్యమంబు. చణుమాత్ర
ప్రమాణరుద్రాక్షధారణం బధమంబు. బ్రహ్మ త్మత్రియ వైశ్య శూద్ర వర్ణజాబు
క్రమంబుగ శ్వేత రక్తవీర కృష్ణవర్ణులైయుండు రట్లగుటఁజేసి పూర్వోక్త వర్ణంబు
లగు. రుద్రాక్షలఁ గ్రమంబుగ బ్రాహ్మణాది వర్ణజాబు ధరింపఁదగు. సమఃజఃను
స్నిగ్ధంబులును దృఢంబులును, స్థూలంబులునునగు రుద్రాక్షలు ధారణాహణంబు
లగు కృమిదప్తంబులును, వ్రణయుక్తంబులునునగు సవివజ్ఞంబులగు.

సీ॥ శిఖయందు నొక్కటి , శిరమునఁ ద్రిశతంబు బాహుయుగమున ముప్పదియొకెండు
నలుత ముప్పదియాలు , నలరు స్కంధంబునఁ బంచశతము మణి , బంధమునను
నుపవీతముగను న , ప్లోతరశతమాల ధరియింపఁదగును కం , ధరమునందు
ద్విసరంబొ త్రిసరంబొ , తివిరి పంచసగంబొ సప్తసరంబొ వె , సక ధరింప
సహజమగును సహస్ర రుద్రాక్షమాల చాల్చుట త్తమమయ్యె మధ్యమముపంచ
శతము త్రిశతం బధమమయి జగతిఁబగఁగు గౌరవపదంబు రుద్రాక్షధారణంబు.

సీ॥ ఏకముఖంబయి , యెసఁగు రుద్రాక్షయుఁ బరతత్వరూపమై , పరిధవిల్లు
గానిధరించు క , తనఁబరతత్వంబుఁ జేరిజి తేంద్రియుఁ , ధైరహించు
ద్విముఖురూ రుద్రాక్ష వెలయును నర్థనా రీశ్వరాత్మకమయి , యెప్పుడు దాని
ధరియించుటఁజేసి , హరుఁడు ప్రీతుండయి యెల్లవరంబుల , నిచ్చుచుండుఁ

ద్రిముఖ రుద్రాక్ష యగ్నిరూ , పమయియలరు నదిధరించినదృప్తుడౌ , నగ్నిదేవుఁ
డిలఁ జతుర్ముఖ రుద్రాక్ష , యే చతుర్ముఖ స్వరూపమై యలరు న , ఖండమగుచు.

ప॥ దానిధరించిన నరుండు చతుర్ముఖ కృపాపాత్రుండగు. మఱియుఁ బంచముఖంబు
పంచబ్రహ్మ స్వరూపంబును మడ్వక్త్రంబు మఱాననాధిదైవతంబును. సప్త

వక్త్రంబు సప్త మాతృకాధి దైవతంబును నప్తవక్త్రం బప్తమాతృకాధి దైవతం
బును నవవక్త్రంబు నవశక్యధి, దైవతంబును, దశవక్త్రంబు యయదైవత్యంబును
నేకాదశముఖం బేకాదశ రుద్రాధిదైవత్యంబును, ద్వాదశముఖంబు ద్వాదశాదిత్య
దైవత్యంబును, త్రియోదశ ముఖంబు కామదైవత్యంబును, జతుర్దశ ముఖంబు
రుద్ర సేత్రాధిదైవత్యంబునునై ధారణమాత్రంబున తత్తద్దేవతా ప్రీతికరంబై ముక్తి,
గుర్భుచుండు రుద్రాక్ష ధారణ పవిత్రుండగు భక్తుండు మద్యమాంస లేశున
పలాండు శిగుముఖ్యంబుల నేకరింపఁ జనదని వచయించిన భుసుండు సంతుష్టుండై
కాలాగ్నిరుద్రుని దెక్కువిధంబులఁ గీర్తించి యరిగెఁ గావున రుద్రాక్షమహిమం
బగణ్యంబైయుండు రుద్రాక్ష విహీనులైన యెట్టిమహాత్ములను రుద్రాక్షదాల్చిన
యొక మార్జలంబునకైన సాటిరారనుట వింతయే. ఇందులకొక చక్కని యితి
హాసము గలదాలకింపుము.

—, రుద్రాక్షమహిమ —

క॥ భూచక్రంబును పురమున నా చంద్రాధికధరు భక్తుఁ • దమలగుణాఢ్యుం
డై చతురానన కులజుండొ చతురుండు సుప్రతీపుఁ • దన నొకఁడుండుక.

చ॥ నిరత శివాచానాపరుఁ డ • నింద్యచరిత్రుండు భూమిదేవతా
వరుండు ప్రకాంత చిత్తుండ ని • వారిత లేజాఁడఘప్రకాండ భా
స్కరుఁడయి శైవలోకహిత • కారియునై యెన యెందులేక య
ప్పరమునఁ గాపురంబు సలు • పుక బుధవర్గముగొల్వ నాతఁడుక.

క॥ శైవాచారపరాయణుఁ డా విప్రోత్తముండు మణిమ • యాధరణములక
బోవిడి రుద్రాక్షులఁ దానేవేళ ధరించుచుండు నెంతయు భక్తిక.

తే॥ పేరురంబున వ్రేలు బంగారు లింగకాయ కొకవన్నెగూర్చెడి • గతి సహస్ర
మాలికలుగ రుద్రాక్షుల • లీలఁదాల్చి సుప్రతీపుండు వర్తింఁచుఁ • జూడఁగదగి.

క॥ రుద్రాక్షాలంకృతులగు భద్రదాంగులఁ గాంచెనేని • భయభక్తులతో
రుద్రునిగతి మ్రొక్కును నశ్వద్రాక్షుండు బ్రాహ్మణుండు • చూపలువొగడక.

చ॥ మఱియు నమ్మహాభాగుండు యథాశాస్త్రంబుగఁ దననారి కందఱును రుద్రాక్ష
ధారణంబును లింగధారణంబును గావించి సంతతశివపూజాపరాయణుండును శైవ
లోకశరణ్యుండునునై కాపురంబుఁ జేయుచు మితిమీరిన భక్తిచేఁ బురంబువారెల్ల
రబ్బురంబుఁ జెందునట్లు.

మ॥ హరుడైనక గురుడైన సంతత శివ • ధ్యానైక చింతాగతే
తరలోకుండయినక మతెవ్వడయినక • దైలోక్య సామ్రాజ్యకృ
ద్ధరనేత్రాంతర సంభవంబులగు రు • ద్రాక్షల్ విపజ్జించినక
సురితంబుల్ వొనగూడునట్లగుట నా • దుష్టుండు నిందాహుకడౌ.

క॥ కావున నిట్టి దురాత్మున కేవిధమగు దానమేని • యీయ నతని సం
భావింపగఁదలపననుచు నా విప్రోత్తముఁడు చాపె • నాశాంతములక.

సీ॥ ఆవ్విధంబున జాటి • యఘవినాశకరంబులైన రుద్రాక్షల • నమలభక్తి
దాల్చినవారలఁ • దగఁ బూజనేయుచుఁ దాల్చినవారలఁ • దాల్చునట్లు
లుపదేశమొనరించు • చెపుదు శివారాధనమొనర్చుచుండె • మోదముఁజెలిగి
తివిరి యెల్లరు సుద్ర • తీపుని ఛాత్రులై శైవాగ్రసరులయి • సంతతంబు

శంభుక్రీడనంబు • సల్పుచు నిమకలజ్ఞానశోభితులయి • కలుషహరణ
దక్షులై యనార • తంబు రుద్రాక్షయై శైవతత్వమనుచుఁ జాటుచుండు.

ఉ॥ ఆగతి సుప్రతీపుఁడు మ • హాన్ముఁడునై శివపాదపూజనం
దే గతిగా మదిక దలఁచు • చెప్పుదు శైవుల నాదరించుచుక
యోగులకుఁ లభింపని మ • హోన్నతత్వమునందు లీనమై
యాగమవేద్యుడైన గిరిజాధిప తుల్యుఁడు నాదనర్చుచుక.

క॥ అనుకూలవతియగుచుఁ దన మనసు నెఱిగి సంచరించు • మహిళామణి సా
ధ్వనిగూడి యరుంధతితో ననఘుండు వసిష్ఠుడట్లు • నతఁడు చెలంగుక.

తే॥ అటులఁ గొంతకాల • మరిగె నంత సగంగుడనెడువాడొకండు • యతివరుండు
సుప్రతీపుఁ డట్లు • లశతిమానుడై చెలంగుచుంటు మదిని • దెలిసి కినుక.

—, సగంగుడు సుప్రతీపుని పరిభవింపదలచుట —

కా॥ బౌరా విప్రుఁడు దుర్మదాంధుడయి ధ • ర్మాధర్మ నిర్ణేతృతా
ధీరుల్ గల్గినఁ బూరిక గొనక యు • ద్రేకించి రుద్రాక్షనే
వారల్ దాల్చకయుండు రాఖలుల సం • భావింపనం చిట్లు గం
భీరుండై వదియించె నాతని నికక • ద్వేషింపఁగాఁ గూడదే.

క॥ మమువంటి వారి కవమానముజేయు తలంపుఁజెంది • న మపేక్షా భా
వమునక సైచితి మన్యాయమునకె లోఁబడియె నాతఁ • డథాకతురుడై.

- క॥ రుద్రాక్షల విడిచి జగద్భద్రంకరుడైన సుగుణ • భద్రుండైన
రుద్రుండేనియు వచ్చిన త్ఫద్రుండని తలఁతునియె • జూపలు లద్రువక.
- సీ॥ తనమాట సాగినం • తవఱకు నెల్లవారలకు దుబోక ధల • సబువునుండు
దన నాశ్రయించువా • రిని జేరఁగాఁబిల్చి శైవమతంబుని • సంతసించు
దనకు గౌరవము ని • తరుల కగౌరవమును గూర్చు పద్ధతిఁ • బూని తరుగు
దన లాభమునకునై • యనఘాత్ములగువారి నధమాధములుగఁ జే • యంగఁజూచు
తిన్న నమ్మినవారి యాదలనె చెయ్యెట్టు దలఁచుచునుండెడు • నట్టి ఖలుఁడు
సుప్రతీపుని గర్వంబుఁ • జూఱఁగొనకయుండు టమాంబె మమువంటి • యోగులకిల.
- తే॥ రుద్రునందుఁగాని • రుద్రాక్షలందునఁగాని తనకు భక్తి • గలిగెనేని
తానె ధన్యుడగును • తక్కినవారల జోలియేల సిగ్గు • మాలితనకు
తే॥ రాడి నెక్కువాని • తలదన్న నాతఁడు గలుగుననుచు మదిని • తలఁపఁడేమొ
చూతునింక నతని • చాతుర్యమెట్టిదో యతని ప్రతిప యెట్టు • లలరఁగలదో.
- తే॥ ఇట్టి విపరీతధర్మ మెం • దేని కలదె తనమతమె యెల్లవారలు • దగునటంచు
మదిఁ దలంతురె రుద్రాక్ష • మాలికలను బహుళముగ నెడఁదాల్చియుఁగర్వసతంబు.
- చ॥ ఇదె పయనంబుఁ జేయుదు మ • సీసురుఁడున్న పురంబుఁ జేరగా
బదపడి యద్దురాగతుని • పంతుము వ్యభ్రముగా నొసఁచెదక
సదయుడైనై పురికఁగలుగు • సాధువులక దరియింపఁజేసెదక
విదితమొనర్తు నా మహిమ • విప్రలకుక జగదుత్తరంబుగక.
- చ॥ అనుచుఁ దలంచి యయ్యతిత్రు • థా కులీతాత్ముడైనై స్వగౌరవం
బును బ్రకటించుపూని మెయి • భూమిసురలో చనుదేర సుప్రతీ
పుని నగరంబుఁజేరె బుధ • పుంగవులచ్చటఁ దన్ను నెంతయుక
వినయనతోత్తమాంగులయి • వేయువిధంబులఁ బూజనీయఁగక.
- క॥ ప్రతిదినమాపురిఁగల గృహపతులొసన్నాసి తేని • భక్తి మెయి యథా
గతిఁ బూజించుచు బిక్షల నతిముదమున నొసఁగుచుండ • నరిగె దినంబులో.
- తే॥ ఆంత నొక్కదినము • నందా యతివరుండు విప్రవర్ధుడైన • సుప్రతీపు
నింట భిక్ష జెంద • నెంచి సశిష్యుడై చనియె నమృహాత్ము • సదనమునకు.
- ఉ॥ ఆగతి సుప్రతీపుని గృ • హాంగణ సీమఁజేరకుబోయి య
యోగివరుండు బిక్ష • నిడరో నను గాంచరొ గారవింపరో
తాగ్యముజేయరో యనుచు • దద్దయుబల్కుచునుండె గాని వా
రెగతిసైన నుత్తరము • నీక కనుంగొనుచుండి రెంతయుక.
- తే॥ అవిధంబున నా ద్విజా • నాలయమున వార లించుకయును దన్ను • గారవింపఁ
దలఁపకుండు టెఱింగి చి • త్తమున నతఁడు కినుక రేకెత్త బిగ్గర • ననియెనపుడు.

- చ॥ పిలిచిన పల్కరేల యవి • వేకమొ గర్వమొ కన్నుగానో
తెలియనో యీసగంగుడ స • దృఢహిమాఘ్నడటంచు నెంతయుక
గలువమటన్న భీతిలరా • కానక సేసినయట్టి కృత్యముల్
ఫలమిడునం చెలుంగరాకొ • బ్రాహ్మణధర్మము మాళిదాల్పరా.
- క॥ సామాన్యలైన యతిధులనే మానక గౌరవించు • టిల ధర్మముగా
గా మిరీ యతివరున న్నీమాడ్కి దిరస్కరింతు • రే గర్వమునక.
- క॥ సుతమతియై తనరెడు నీ యతివర్యుండేగుదెంచి • యహాకమయిన య
ట్టి తఱిని విత్తునొసంగుడన బ్రతికూలముగా, జరింపఁ • బాడియె మీకుక.
- చ॥ వివేకగృహస్థ ధర్మమును • వీడి స్వలాభమునందె బుద్ధి జే
ర్చి నిఖిలవేడుక బుధుల • నేవయొనర్చక యాత్మగౌరవం
బునకయి సంపదించు నిను • బోటి ఖలుక బరిమార్చుకన్న స
జ్జనులకు నిల్వనిద వసు • ధక గలదే యొకచోఁ దలంచినక.
- క॥ పూనిక నాకే యిట్లవమానమునేయంగఁదలంచి • మాటాడవహా
మానవమాత్రుం డెవ్వండేని యయిన వాని నెట్లు • హింసింపెదవో.
- క॥ ఆకొని యేతెంచిన నరుఁ బ్రాకటమగుభక్తి సున్న • పగిదినిదక తా
నే కొనితినియెగు దుష్టనకేకరణి యశంబుగల్గు • నిలఁ బరికింపక.
- తే॥ అతిథియై తనయింటికి • నరుగుదెంచినట్టివానిని విల్చి య • థాహాకరితి
నాదరింపనివాని భా • గ్యంబుచేల ముసిడిమ్రాతనగల ఫలం • బులను బోలి.
- ఉ॥ త్సుత్తునకోర్వలేక సర • నుండగు ప్రవజితుండు వాకిటక
మొత్తుకొనంగ నింటితలు • పుల్ బిగియించి యొకింతయేని చే
యెత్తి యొసంగలేని గుణ • హీనునకుక జయమానె వాని రే
కత్తివ సంపదల్ వసుమ • తీశులపాలయి వ్రుందకుండునే.
- క॥ ఇదియా విప్రలకుడగిన యది పండితలక్షణము గృ • హంగణశీమక
వదరెడు సన్యాసుల నిట్ల దయతఁ గనుగొనుట ధర్మ • మా పరికింపక.
- మ॥ ఖలుఁడా పాపము నాక నన్నిట దిర • స్కారంబుఁగావించినం
దులకుక నిన్ను శపింపఁగాఁ దలచుటల్ • దోషంబుగా దైన నీ
కలువందే నిను సంహించు మఱి భూ • కాంతుండు నీకూళనే
తలకుక నైపక కాన్తిజేయు నికఁ గ్రో • ధస్సూతిక దీపింపఁగక.
- క॥ అని క్రోధంబునఁ బలికిన విని ద్విజవర్యుండు సుతుని • పీక్షించి వచిం
చెను వాకిటఁ గలకలముక గనుగొని యరుదెమ్మ మిపుడు • కడఁక జెలంగక.
- క॥ అనుటయుఁ బుత్రుం డిట్లను జనకా రుద్రాక్షులేని • సన్యాసి యొకం
డెనలేనివాఁడు మన గృహమునకక జనుడెంచితి • మును వేడునిటల్.

- తే॥ అనిన జనకుడనియె ♦ నాబోడతపసిని వెడలనడపుఁ డిపుడు , వేరు నాక
రూఢియగునె తనకు , రుద్రాక్షలేకున్న ధరణిలో యతిత్వ ♦ మరయనెందు.
- ప॥ అంత నా సుప్రతిపుని పుత్రుం దరుడెంచి శాంతవచనంబులఁబోక మాషించు స
గంగాభ్యుని బలిమి నటుతపట్టి నూకనాతం డోరువలేక బిట్టఱచుచు నప్పరంబు
కాలించు సాలంక నృపాలునిజేరి యిట్లనియె.
- చ॥ అవనిని లోకపాలుడగు , నట్టి సమర్థుడ౯డు దేవతాంశ సం
భవుడగుఁగాని నీచుడగు , మానవమాస్రందె యోనె యట్టి భూ
ధవునకు నెల్లవారి నుచి ♦ తస్థితఁ గాచుచునుంట ధర్మమా
బ్రవిమలచిత్తుఁ డా నృపతి , పరుగుని మించిన దొంగడు కల్గునే.
- చ॥ తన కులధర్మ మార్గమును , దప్పఁగ ద్రొక్కి చరించువాడె పో
తనయ్యుడైనైన భూపతికి ♦ దండ్యుడగుట దన కహామైన కా
ర్యనికర మాచరించు దన , యంబును ద్రిమ్మరువాఁడు శత్రుడై
నను బుధుడుకావలెక మనుజునాధుని గౌరవముక గొనకదగుక.
- క॥ తనయందు రీతి ననయంబు నితరులక గౌరవంబు , బూని చరింపక
జను భూమినేలఁగాదగు ఘనునకనుచు శ్రుతులు ♦ దెల్పుఁగాదె మహీశా.
- క॥ హితులఁ బ్రధానులఁ బోకోహితులయగుల నతుల ధర్మ ♦ హితుల సమతులక
సతతము స్వజనులఁ గన్గొను గతిఁ బ్రోచుట ధర్మమనిరి , డ్మాపతికపుడుక.
- తే॥ ప్రజల దోషంబు తెలిగి ధర్మగతి నుచితదండనమొనర్చువాడె భూధవుడుగాక
పక్షపాతమునక దన ♦ వారియందె గౌరవంబునఁ జరియించు , ఖలుఁడు నృపుడే.
- తే॥ అంశుమాలి తిరుగు ♦ సంతటి యీలోకమెలఁ దిరిగి కంటి , నెందునేని
నిన్నుబోలువాని , నృపవరేణ్యునిఁ గాంచనేరనైతి నొకని ♦ ధారుణీశ.
- ఉ॥ పంకజబాంధవాన్వయుఁ డ ♦ పారగుణాకరుడైనవాఁడు ని
శృంకితచిత్తుఁ డీశపద ♦ పారసముల్ భజించువాఁడు సా
లంకనృపాలుఁ డొక్కఁగుడె ♦ లాలిత కీర్తి వికాలుడంచు నే
వంకకుఁ బోయినక జెవుల ♦ పండువ యానటులక విసంబడుక.
- ఉ॥ దండితశాత్రపుండయి బు , ధప్రకరంబు శరణ్యుడొను నా
ఖండలతుల్యుడైన నర ♦ కారంతుఁడు పాలననేయు దేశ మొ
క్కండు నివాసయోగ్యమగు , గాని తలంపఁగ నన్యదేశమం
దుండగరాదటన్న నిగ ♦ మోక్తిని చిత్తమునం దలంచుచుక.

క॥ గురుభక్తియు సాధుజనాదరమును ధర్మానురక్తి • తత్త్వాధ్యక్షమునక
నిరనుగుఁ జిత్తముగలిగిన నరపాటుండవీవటంచు • నమ్మి మనమునక.

తే॥ త్నత్రియకులావతంసమై • సాధులొక పోషకుండవైన నీదేశ • మున వసించి
యతిగణోచితమైన భి • ష్టాటనమునఁ గాలయాపనమొనరింపఁ • గాదలంచి.

తే॥ ఇష్టరవరంబునక జేరి • యెల్లవిప్రు లొక్కొక దినంబునందున • నొక్కొకదగఁ
జెలఁగి విశ్రాంతిసంగుచు • నేవజేయఁ గొన్నిదినములఁ గడపితి • గువలయేక.

చ॥ కలుషమటన్న భీతిక • గర్వము పెంపున సంచరించువాఁ
డలనుఁడు సూరకర్ముఁడు దు • రాగ్రహాయుక్తుఁడు సుప్రతీపుండక
ఖలుఁ డొకఁడుండు నిప్పురిని • గంటకతుల్యుఁడు తక్కువారలంక
బలెననుచిల్చి విక్షనిడ • భావమునందుఁ దలంపఁ డింతయుక.

సీ॥ ఆతఁడు దురాత్ముండఁ • చాత్మ నెఱుంగక పూర్వమీ భూమిదేవుండు యకులఁ
బూజించు మాగఁ మెఱిప్పుడు గాంచియుండఁ డాతని గృహంబున కేనతరలితెలిసి
విక్షగొందున నెడి • ప్రేముడి రేకెత్త సచ్చాత్రుండనగుచు • సరగ నతని
సదనంబునకుఁ జని సాధుభావంబున నతిథినంచునుబల్క • నా ఖలుండు
గౌరవంబొనర్చి • కాంక్షదీర్ఘక మంచిచెడ్డలైన నాకుఁ • జెప్పకపుడు
సుతునిబంప వాడుఁ • జూపలు నెఱిగొంద నెఱుఁతబట్టికొట్టె • నాగ్రహమున.

తే॥ దూరముగనుండి కన్గొను • వారెగాక వలదనుచు వాని చండించు • వారు లేమి
మీఁదుమిక్కిలి నాతఁడు • మేనుదెలియ కక్కటా దూరసాగె న • స్వధముండగుచు.
చ॥ అట్టి మహాపత్నియంబున.

క॥ శిష్టజనానుగ్రహమును • దుష్టజనాగ్రహము గలిగి దోషాదోష
స్పష్టత నెఱిగి బుధజనుల కిష్టుండవై తిరుగువాండ • వీవని మదిలో.

చ॥ కనికరమూని విక్షనిడఁ • గాఁ దలఁపోయక వాఁడు నాయెడక
గినుకవహించి యవిధి న • కృత్యము నాకపరాధవం బొన
ర్చిన మది నైపలేక నృప • శేఖర నీవె యనాధులైననా
రిని గృప గాతువంచుఁ గృత • కృత్యుండనాదునటంచు వచ్చితిక.

క॥ న్యాయాన్యాయములెఱిగి కృపాయతచిత్తుండవైన • యట్టి ఘనుడ వ
న్యాయంబు నీ పురమునందే యివిధి సంభవిలుట • హేయముగాఁజె.

చ॥ ప్రవిమలమైన విద్రుకుల • మం దుదయించినవాఁడె యిట్లుగ
ర్మమునఁ జరింపడక్కఱగల • మానవులక వచియింపనేల స

త్యమును జయంబుఁగోరు వసు • ధాధిపులట్టి దురాత్ములక సమా
లముగ వధింపఁతున్న నృప • లక్షణ మెవ్విధి సాధకకంబగుక.

మ॥ ధనగర్వంబునఁ గన్నుగానక ప్రమ • త్తత్వంబునక జేసి యీ
యనఁకుం డెంతయుఁ బూజనీయుఁడనుచుక • న్నాయొకపీఠారతిక
నను బూజింపఁదలంప కివ్విధమునక • దలడించె నా సుప్రతీ
పుని సైరించుట యోగ్యమే ధరణి మి • మ్ముకవంటి రాజాళికెక.

తే॥ స్వస్వస్వాస మొనరించి • సంతతంబు హరిచరణముల మనిలోన • నాశ్రయించి
సాధుజనులుండు దేశముల్ • స్థానములుగ సంచరించుచునుండును • సంతసమున.

తే॥ అట్టి నన్ను నొక్కఁ • డజ్ఞానుఁడై నిందనేసినంత చేమి • చెట్టయగును
స్వసాక్షియగుచుఁజగముఁ బొలింపెడు తండ్రి సుకృత దుష్కృతములఁగనఁడె.

మ॥ అసూయారహితుండనై బ్రహ్మానంద సంధాయకంబగు తురీహాశ్రమ స్వీకారంబుఁ
గావించి నారాయణస్మరణయొ నిత్యకృత్యంబుగ సంచరించు ననువంటి సన్యాసి
కొక్క సామానమానపురుగుఁడనిచి వక్కాణించు టనుచితంబయైన నొక్క గృహ
క్షేమంబుఁగోరి యొక్కమనుష్యు నొక్క పురాభివృద్ధిఁగోరి యొక గృహంబు
నొక దేశసౌఖ్యముఁగోరి యొకపురంబును ద్యజించుట ధర్మవిప్లవంబుగాదని మహా
ఘోర మతంబైనకతన జగద్గురుత్వంబుఁగాంచి లోక క్షేమంబునకై పరమేశ్వరు
నారాధించు నాయంతవానిఁ బూరికెగొనక మెదబట్టినుకొనవాఁడన్యల కపకా
రంబుఁ గావింపకుండఁడని యరసి సుప్రతీపునివిషయమై యంతతడ వుపన్యాసంబుఁ
జేయ సమకట్టితిని. మమోహరంబునగు దేహంబునకు స్విత్రంబుఁబలె జగదుత్త
రంబగు నీ పురంబునకు లఘుత్వాపాదనంబు గావింపనున్న వాని నేలవేల్చిని తలంపక
యహాకాశాసనంబుఁ గావించి సత్కీర్తి నాజికంపుము దీన నీకు శ్రేయంబగునని
మఱియు నిట్లనియె,

మ॥ అరయ గృహస్థుగేహమున • యందలి దుష్టుఁ ద్యజించి యాత్మమం
దిరమును బాగుఁజేసెడి గ • తిక నరపాలుడు రాజ్యసౌఖ్యముక
గరమొనరింపఁగోరి యొడి • కంబున దుర్మతియైనవాని నా
దర మినుముఁడతెకయె ప • దంపడి వీడదగుక మహేశ్వరా!

మ॥ అనిపలికె విని సాలంక నృపాలుం డిట్లులనియె • గర్వంబునఁ జే
సినినుక బాధించిన యాతని నిపు డిచ్చటికిఁ బిచ్చి • దండించు వెనక.

మ॥ అనిపలికె యలుక మెయి నా సుప్రతీపుని విలిపించి శ్రోధారుణి తాననుండె యిట్లనియె

ఉ॥ ఆకొని యేగుదొచిన మ , హాత్మునకే యతికహా రీతిఁ బూ
జాకలనక గుతూహలము , సల్పక సూటికివచ్చినట్లుగా
కేకలు వైచి కొట్టితి వ , కృత్యమునాక యిదేటిధర్మమా
సూ నుటిలాత్మ భూమిపతి , యోర్పుటంచుఁ దలంచి తే మదిక.

క॥ తన కుచితంబగు ధర్మంబును విడిచి స్వతంత్రుడగుచు , మూఢాత్ముండై
యనయంబు సంచరించెడు మనజానిశాసితసనుచు , మదిఁ దెలియవోగో.

చ॥ గురుఁడు సమస్తశాస్త్రనిధి , కోవిదుడేతఁడటంచు నెంచి యి
ప్పురిగల విప్రులకు సుకవి , పుంగవులుక దగు గౌరవంబు నా
దరమును జూపరే స్వపలఁధర్మమువీడి యకారణంబ పా
పరతి క్షణార్థుడౌ యతిని , బల్మినికొట్టిననాఁడ వీవకా.

తే॥ భూతి రుద్రాక్షలూని యొప్పుడును శివశివాయన చుఁబెక్కినంత నెయగు నెఘము
కుతుపవేశల నరుదొచు , నతిభిజనము నాదరింపని దుర్మతి , కరయజగతి.

చ॥ చదివెతి నెల్లజేదముల , శాస్త్రములక బరియించినాఁడ నా
హృదయము నిర్మలంబనుచు , నంతయుఁ బల్కుచునుండు వెల్లు నీ
చదువున కిదియే ఫలము , సాధువులక భజియించు పూన్కిలే
క దయతఁగొట్టుటొప్పునె య , హా విషపూరిత కుంభమట్లుగా.

క॥ ఔరా నావలనక భయంబువిడిచి , ప్రాచార్యుడౌ నిమ్మహా
ధీరుక గాసిలఁజేసినాఁడ విపు డిం , తే దుర్మదాంధుండవై
క్రూరాత్ముండవు బ్రాహ్మణుండవని సం , కోచించితిక జంపగా
జేరక బొమ్మిక నన్యదేశమునకుక , క్షిప్తంబయిందుండకే.

చ॥ అనవిని సుప్రతీపుడను , సార్యవృషాబుండవౌట నెట్లు నే
సిననిను గాదటంచును వ , చించెడువారలు లేరు నీవు నె
ప్పింటుల నిప్పురంబు విడి , వేగమపోయెద నాకు నింతమా
త్రన నిసుమంతయుక గొఱత , గాదని నమ్ముము నెమ్మనంబునక.

ఉ॥ భూపతిశాసనంబు వెలి , బుచ్చియుఁగాదు శ్రితప్రజంబుపై
కోపముఁబూని కాదొరుల , కుక వెతఁగూర్చుదలంచిగాదు నే
నీపురి బాయుచుంట వసు , ధేశ్వరు నానతి చూలిదాల్చి సం
తాపము నాక నెమ్మది ము , దంబున నేగదలంతు నియ్యెడక.

తే॥ జన్మభూమికన్న , సౌఖ్యాకరంబగునది లభింపదనుచు , నాత్మలోన
నెలుంగుండిగాదు , నృపునాజ్ఞ మీరుట సాపమనుచుఁ దలంచి , పయనమైతి.

క॥ సన్యాసియును గురుండును ధన్యుడగునట్టి యతని • దండించితీ వి
ట్లన్యాయముగ ననుచు వాగ్విన్యాసమొనర్చితీపు • పృథీశయిటక.

తే॥ ఆవని రుద్రాక్షకన్న మో • జ్ఞాస్పదమగునది యొకటి లేదటంచు మ • హాషివర్యు
లాడుచుండెదరట్టి రు • ద్రాక్షదాల్ప కితడు యతియగు పెట్టు పృథీశ చెపును.

క॥ రుద్రాక్షలను ధరింపక రుద్రుండువచ్చిననుగాని • రూఢిగ నేన
క్షుద్రుగతిఁ దలఁపననుచుక భద్రాశ్మ మున్న ప్రతిస • బట్టినవాడక.

ప॥ ఇక్కపటసన్యాసి దుజ్జనప్రేరేపణంబుననో యితరశ్రేయో సహనంబునగు స్వబుద్ధి
ప్రేరేపణంబుననో యిట్లురుదించి నావ్రతంబు భంగంబుగావింపఁదలంచి యుండ
నొపు. కాక నిష్కలంపు యతియగునేని మోక్షాధుకల కవశ్యంబులగు రుద్రా
క్షలనేల తాల్పకుండును. రుద్రాక్షల దాల్పనివాడు క్షుద్రుండని శ్రుతులు
వక్కాణింప వినమే. ఆక్షుక్షుద్రుని బూజించినఁ బ్రయోజనంబేమి. సముద్ర
మునఁ గురిసిన వషణంబు, నడవిగాంచిన వెన్నెలయు భీతుని పొండిత్యము నట్ల
రుద్రాక్షదాల్పనివాని జపతపస్సాధ్యాయంబులు వ్యధకంబులుగాక ఫలవంతం
బులే ఇట్టి కుటిలస్వభావంబుగలవాని పల్కు లాలకించి మంచిచెడ్డలు విచారింపక
పామరుడు బోలె నిట్లుబల్కు నీకు నోరెట్లాడనో తెలియకన్నయది నీకతని కల్పనా
వాక్యంబులే రుచించిన యేనియేనీదేశంబు విడిచి యరుగుట కింతయును సందియం
పడనని వచించు సుప్రతీపుని గాంచి సగంగాఖ్యుడైట్లనియె.

ఉ॥ నేర మొనర్చినాడ నవఃసీధవ సైపు మటంచు దీనతక
ధారుణి నాధు వేడక పఃనంపడి కణకకోర వాక్యముల
ధీరతఁ బల్కుగాఁ దగునెఁధీనిధు లియ్యది విన్న మెత్తురే
పారుడ విట్ల ధర్మమగుపద్ధతి నీ కుచితంబె చూడఁగక.

క॥ యతిని బ్రహరించుటయు భూపతి కెదురాడుటయు ధర్మ బాహ్యుండై యీ
గతిఁ జరించుటయును నే యితరునియందైనఁ గలుగు • నే కుటిలాత్మా.

తే॥ పుడమి మగనిగొట్టి • మొఱి వెట్టుకొనినట్లు నన్ను గొట్టి భూమి • నాధుని కడ
ననుచితంబునాక • యహుకండననుచును బరుష వాక్యములను • బల్కుదగునె.

తే॥ శాంతచిత్తుడగుట • జననాయకుండు నీ సలిపినట్టి తత్త్వ • సైఁచెఁగాక
యితరుడగునయేని • యీగతి మాటాడు నిను వధింపకున్నె • నీచహృదయ.

తే॥ తగునె రుద్రుక్షలేని యా • తండు థాత్రి నెందులకుఁగొఱగాడని • యిట్లుబల్కు
గోరి భగవంతుఁ గన్గొను • కారణము లనేకములు గల్గవే నీకు • నెఱఁగనానె.

సీ॥ “ఇతడు రుద్రాక్షల • నెన్నడును ధరింపఁ దేరీతియతియగు • నీ ఖలుండు
కాపట్యముం బూని • నాపట్టిన వ్రతంబు భంగం బొనర్చు నీ • వ్యాజమునను
వచ్చియుండు” నటంచుఁ • బలికితి విష్ణుడ యేను రుద్రాక్షల • యింతయేని
దాల్చినివాఁడఁగ • దాయేను సాధించు నట్టి కార్యములు రు • ద్రాక్షయందు

మహిమ కలదటంచు • మది విశ్వసించిన నీకు సాధ్యములగు • నే వచింపు
మరక పలుక నేయు • నుర్విధపుని మ్రోల నథకారహితమైన • యట్టి పలుకు.

ప॥ నా కావించు మహాకార్యంబు లేవియంటి వేని యిటు వినుము.

సీ॥ బృందారకాశీకు • నందనవనమునఁ దనరారు పారిజా • త ప్రసవము
లే నిందయుండియే • మేనారు గనకుండ చుత్రభావంబున • మహిధవుండు
మున్నగువారబ్ర • ముకై జెందునట్టులఁ గొనివత్తుఁ గాకున్న • కుంతిత ప్ర
భావుండ నని నీదు • పదములఁబడియెద • నీవిట్లు నేయుదు • వేని భక్తి
నీకు శిష్యుడనయి • నీ యుపదేశంబు నేకరంతు నట్లు • జేయ వేని
నాకు శిష్యుడనయి • నా చెప్పినట్లు రుద్రాక్షలను ద్యజింపు • మవనిదేవ ।

చ॥ ఆన విని విప్రుఁడిట్లు కృ • తార్థుఁడవయ్యెడనో తలంప న
య్య నిమిషలోకమందు గల • యాకుసుమంబుల నిందుఁ దెచ్చినం
తనె యిది యొక్క కజ్జమగు • నా జగతీతలమందు నెల్ల ని
ట్లన యొనరించుచుందునో భ • శాతెలియంబడె నీ పృథ్వివముల్.

తే॥ ఇదియ నీప్రతిజ్ఞ • యిక నాప్రతిన విను మీవు నెప్పినట్లు • నీవు నేయు
మమరలోకమునకు • నరుగకయే యేను పారిజాత వృక్ష • పంక్తిఁ దెత్తు

ప॥ నీవు ప్రాణనాయువుల బంధించి యోగశక్తిఁ గుసుమంబుల మాత్రము దెచ్చినట్లు
జూపరకబ్బురంబు గల్గింతువు. ఇది యొక లోకోత్తర కార్యంబగునే. రుద్రాక్ష
మాహాత్మ్యంబున మాయంట నొక బక్కపిల్లికూన గల దద్దానిచే నందన వనంబు
నందలి కల్పతరువుల నెల్ల నిటకుఁ దెప్పించునట్లుగాదేని రుద్రాక్షలఁ ద్యజించుటయ
గాక విప్రకులమునుండి తొలఁగి నీచేసిన శాసనంబునకుఁ బాత్రుడ నగుదుననిన నా
సగంఘాఖ్యం దుత్సుకంబున ప్రాణాయామంబుఁ గావించి ముఖవస్త్రంబు దాల్చి
క్షణమాత్రమునఁ గల్పపుష్పముల నందలి యందఱకుఁ జూపుటయు నద్దానికెల్ల
వారు నుల్లాసంబు జెంది యయ్యతివరు ననేక విధంబులఁ గొనియాడి రంతఁ
గొందఱు సుప్రతిపుని హితంబుఁ గోరినవారు నెమ్మనంబుల.

సీ॥ తనయింటి కేగుడెం • చిన యతివరుని బూజింపక యితఁడు దూ • షింపనేల
దూషించెనో వీఁడు • దుష్టుడే యనిపోక పతితోడ యతియుఁ జె • ప్పంగనేల

- చెప్పెచో నృపుఁ డింత * శిక్షించి విడువక చేరి యీగతిని బ్ర * శ్మింప నేల
ప్రశ్నించెచో శాంత * భావంబు విడిచి భూపతితోడ నితఁడట్లు బలుక నేల
- యతిప్రతిజ్ఞఁజేసి * యనురపురమునుండి కుసుమవిసరములను , గూడఁదెచ్చె
నిక సుప్రతీపుఁ , దేరీతి తనమాట నిలుపఁగలడో జయము , గలుగుటెట్లో.
- యతికుల శేఖరుండు మహి * మాన్వితుఁడుకా నిఖిలజ్ఞుఁడుకా జగ
దితుఁడగుటకా నిమేషమున * నెల్లరు నబ్బురమొందఁగా శచీ
పతి నగరఁబునుండి సుమ , పంక్తిని గైకొనివచ్చి చూపె నీ
క్షితితలనాధు మ్రోలఁ దన * చెయు ప్రతిజ్ఞనుచీచ్చ నిత్రటిక.
- నాకమునకేగి కుసుమానీకముఁ దెప్పించుటన్న * నిఖిలజ్ఞునకే
గాకొకనికి సాధ్యంబే యీ కలహము సుప్రతీపుఁ , డెట్లు జయించుకా.
- ఈషణాత్రియంబు * నింద్రియవగఁబుఁ గెలువలేక విషయ , ములను మరగి
నట్టి సుప్రతీపుఁ * డానాకముననుండి పారిజాతవృక్ష , పంక్తిఁదెచ్చు ?
- స్వయమునకు స్వతఃకుండు * జనవిభుండు నట్టిసామధ్యకము గలఁడెఱియతివరుండుఁ
దనకు బలవద్వోధంబు * తగదటంచుఁ దలఁపఁడీ సుప్రతీపుఁడింతయును మదిని.
- వారివారికిఁదోచిన * పగిది నటుల నొక్కొక్కరు బబ్బుచు , నుండిరంత
సుప్రతీపుండు పుతుని , జూచి యింటి యందుఁగల పిల్లఁదెమ్మని,యనుడునపుడు.
- జను నానతిమెయి సౌప్రతీపుండును గృహంబునందలి రుద్రాక్షమాలాలంకృతం
బగు నొక మాజాలంబుఁ గొనివచ్చి తండ్రి చెంత నిలిపె నప్పుడు,
- అనట నున్నవార * లబ్బురంపడునట్ల తోఁచినాధుఁగాంచి , సుప్రతీపుఁ
డివ్విధమునఁబల్కి , నీతండు కుసుమలఁ జూపినంత మీశుఁ , జోద్యమయ్యె.
- మనుజాధీశ్వర నిశ్చలుండవయి యి * మృజాలముకా జూడు క్ర
న్నన నాకంబునకేగి కల్పతరు సం , తానంబు నిచ్చోటికికా
జనులాశ్వర్యము నొందఁ దేగలదు శ , శ్వద్భక్తి రుద్రాక్షలకా
దన కంతంబునఁ దాల్చియుంటను మరు , త్వంతుండు మన్నింపఁగకా.
- అనుచుబల్కి బిడాలంబు * నంబరమున కెగురవైచిన నదియు న , హీనమైన
జవమునకా బోయె నూర్ధ్వదే * శముననెల్లవార లున్నమితాస్యై , కోరకనఁగ
- అవ్విధంబునఁ బోయి * యా బిడాలము త్తఱమాత్రంబుననఁ గల్ప * మహిజవితతిఁ
జేకొనియుకా దేన * సిద్ధుండనెడు నొక్క దేవతాశ్రేణుండు * తివిరితోన

రావిమానము నెక్కి • రాజసభకుఁజేరి వినతయై సుప్రతీ • పునకు వంద
నంబొనరించె • గ్రమంబున సిద్ధుండు విప్రోత్తముని గాంచి • వినయమలర
కరయుగంబు మోడ్చి • కాంచువారలిదేమి యుద్భుతంబటంచు • నట్టెయనిమి
ఘలయి నిలిచియుండ • లలితవాక్యంబుల నిట్టులనుచుఁబెల్కె • నెలమితోడ.

ప॥ శివభక్తాగ్రగణ్యుండవగు నీకు నమస్కారపూర్వకంబుగ సునాశీరుం డిట్లు విన్న
వించె నాకర్ణిపుము.

ఉ॥ ఓకరుణాలవాల సుగు • బోన్మత నీయనుకంప పెంపునక
నాకమె గాక సగృభువ • నంబులు సౌఖ్యముఁ జెందుదానవా
నీకము నీప్రభావమున • నే శమియించె నితాంతశర్వపూ
జాకలనక ఘనుండవయి • సన్నుతిపాతుగడవైతి వెంతయుక.

తే॥ తడవుకాలంబునుండి నీ • దర్శనంబు సలుపఁగోరుచునుంటిని • స్వాంతమందు
దైవయోగంబులేమి సుం • తయును నట్టి భాగ్యము లభింపదయ్యె ని • ప్పటికినైన.

తే॥ అనుచుదేవసిద్ధుఁ • దాడిన విని సుప్రతీపుఁ డిట్టులనియె • దేవవిభున
కీ మనుష్యునందు • నింతటి కృపగల్గు టరయినేను సుకృతి • నగుటగాదె.

క॥ నిరత గిరిజేశ్వరజాపరుఁ డివ్విప్రుండు నీ కృ • పక రుద్రాక్షా
భరణుండై మెలఁగెడు నని సురనాథునితోడఁ జెప్ప • నుగుణగణాధ్యై.

తే॥ అనుచుఁబెల్కి వినయ • మున దేవసిద్ధున కహారీతి సత్కి • యనొనరించి
నా నమస్కృతుల శ • చీమమోహరునకుఁ దెల్పుమనుచుఁ బె • దేవసిద్ధు.

తే॥ అట్లుకాక యనుచు • నాదేవసిద్ధుండు సంతసమునఁ జనియె • స్వగళమునకు
నచటివారలెల్ల • రాశ్చర్యముకఁజెందిరా యతియు నతోత్త • మాంగుడయ్యె.

చ॥ నరపతి భక్తిసంభ్రమ స • నాధుఁడునై కరముల్కాగిడ్చి భూ
సురవరుఁగాంచి యిట్లనియె • సూరివరణ్య భవత్రయభావమి
క్కరణి మహాద్భుతంబయి జ • గంబున సన్నుతిపాత్రమానటం
చరయగలేక నీయెడల • నాగ్రహమొందితి సైపుమానకుక.

తే॥ తెలివిలేకట్లు సన్యాసి • పలుకులవిని భ్రాంతిజెందితి నీ ప్రభావం బగణ్య
మగుచు లోకోత్తరంబైన • దని యెరుగక ద్విజకులొత్తచు మన్నింపు • దీనునింక

మ॥ శతజన్మంబులకుక లభింపఁగలదే • సంతానభూమిజ సం
తతిదశిఁంచుట యివ్విధంబున నయ • త్న ప్రాప్తమయ్యెక జగ

ద్వితీయాంక్షా జరించు నీకతన నీ • కీర్తి ద్రోహంబొన
చ్చితి నన్నుక గరుణింపు మో ద్విజనుల • శ్రేష్ఠాత్మమాసంగతిక.

స॥ అనవుడు సుప్రతీపుడు న • రాధిపుఁ గన్గొని పల్కు నీ యొన
ర్చిన యుపకారమే యిది య • కృత్యము గాదు విచార మేల యో
యనఘయతీంద్రువాక్యమున • యందలి నమ్మికచేత యివ్వెదగం
బున నొనరించి నాడ విది • భూపతి ధర్మము గాక దోషమే.

తే॥ దైవయోగంబున కొకింత • తావక్షన కరుణయును యతి వాత్సల్య • కలనయునొక
కారణంబయి రుద్రాక్ష • ధారణంబు మహిమ సాటించె నివ్వెధి • మనుజునాధ.

తే॥ అనుచుఁ బల్కించి డాలంబుఁ • గని వచించె నీ విచటనుండి సురపురి • కేగిమరలి
వచ్చునట కేమిజరిగెనో • పలుకగదవె సందియమునీడి యీ సభా • సదనమందు.

ప॥ అనిన నమ్మాచార్యులంబుసుప్రతీపునకు వందనంబొసరించి శాంతవచనంబుల నిట్లనియె
నట్లు సఫలప్రయత్నండవగు నీవు నన్నాకసంబున కెగుర వేసినంత.

సీ॥ చక్కఁదనంబున • కిక్కలై తనరారు వేయుగన్నులమేన • వెలయువాఁడు
ఆర్థావన సమర్థ • మగు కేల పదిపదులంచుబుగల బాస • మించువాఁడు
శైలోన్నతంబగు • చారుగంధగజంబునందు సుఖానీనుఁ • డైనవాఁడు
దానవకులభయ • దాయకంబులగు దృఢులశాంతరసము చె • న్నలరువాఁడు

గరుడగంధర్వ యక్షర • త్నః పిశాచముఖ నిఖిలజంతుజాలంబు • ముందువెనుక
నడువ నరుడెంచువాఁడు బృం • చారకేళుఁ డభిముఖుండయ్యె మాగ్గఁమఃధ్యముననాకు.

క॥ ఆవిధమున నాకభిముఖుఁ డైవచ్చెడు వాని డేవ • తాధీశునిగా
భావింపనైతి నజ్ఞా నావృతనైయుంట భూసు • రాగణి యపుడుక.

తే॥ విసనాతఁడొక్క • యతిలోకుడని దార తొలఁగి చనుతిలంపు • గలిగియున్న
నన్ను గాంచి సత్త • నాగంబుపైనుండి దిగి యతండు పలికె • నగుమొగమున.

క॥ నను జూచి యెఱుంగవెన్నడు నిను జూచి యెఱుంగనైన • నీయాగమనం
బున యందలి కారణమును మనమున నే దెలిసికొంటి • మాజాలపతీ.

క॥ దయసేయుమీ విమానము రయమునఁ గొనిపోగలదు సు • రపురమునకు ని
శ్చయ మిది యని పల్కుచు హరి హయఁ డప్పుడు నను విమానమందునజేచ్చెక.

ఉ॥ ఆవిధింక విమానమున • యందున జేర్చి విసీతిగాఘ్రుండై
యావిభుధేశ్వరుం డనియె నాధ్యగుణోన్నతుండైన సుప్రతీ

పాపని దేవుడెల్లెడల • యందు జయంబును గాంచుచుండునే
పాపన చిత్తుడతడు కృ • పక గనుచుండెనె యెల్లవారలక.

ప॥ అట్ల నేకవిషయంబులఁ గుఱించి యాతఁడు బ్రశ్నించుచుండు నతఁ నవ్వమానంబు
చయ్యన నమరావతి సమీపించె. అక్కడ సునాశీరుం డనేక విధంబులఁ గు మంగళ
వాద్యంబులు మ్రోయ డిగ్గి రంభాది దేవకాంతలు నటంపఁ జింతామణి సంగహాసనం
బున నన్నుక జేచ్చె నప్పుడు.

మ॥ అమరాధీశ్వరుఁగాంచి పల్కు శచిద్ర • శ్యాదృశ్యమా జంతుబా
లమునెల్లక సృజించుచు నేర్పరి విలీ • లక నీ ప్రతాపంబునక
సుమనశ్శ్రేణి సుఖంబుఁ గాంచెడు సమి • చ్చూరుండ వీవీచిడా
లమానీచంబన కిటు గౌరవము స • ల్పక బోలునే చెప్పుమా.

క॥ సామాన్యఁడైన మానవుడేమాజాకలంబటన్న • హేయముఁగగనుక
ధీమసీతుండ వీవీగతిగా మర్యాద యొనరింపఁ • గాగణమేమో?

తే॥ సీనకులజమైన • యాచిదాలం బేడఁ ద్రిభువనములఁ బ్రోచుఁ • ధీరుఁడిట్లు
గౌరవించుటేడఁ • గనుగొన విపరీతమగుచు దోచుచుండె • నాత్మలోన.

క॥ నావుండు వాసవుఁడిట్లు దేవీ నీకేవిధమునఁ • దెలియును రుద్రా
క్షావళి మహాత్వము మహాదేవునకే యింతయేని • తెలియదనంగక.

మ॥ కలికీ దీనిని త్కద్రజింతువని • పల్కుక రాగు రుద్రాక్షమా
లలఁ గంఠంబునఁదాల్చినంత నిది కై • లాసాచలావాసియై
జలహతాసన ముఖ్యదేవమతుండౌ • సర్వజ్ఞుఁడుక వోలె ని
చ్చలు పూజాహారతఁగాంచి చెన్నలరు నా • చంద్రార్కముక థారుణిక.

తే॥ తరుణి రుద్రాక్షమాలలఁదాల్చువాఁడు సీనుఁడైనను బూజాహుక • డైనతఁగను
శివునకన్నను శివభక్తు • లవనిలోన నధికులను వచనము తద్యఃమగును గాదే.

ప॥ దీనికి దృష్టాంతంబు విను మొక్కనాఁడు నేను.

మ॥ అరవిందాయతలోచనా వినుము వి • శ్వారాధ్యుడౌ చంద్రశే
ఖరు దశికంచు తలంపు ముమ్మరముగాఁ • గైలాసముక జేరి ని
జారలోక ప్రియుఁ గృత్తివాసనునిఁబ్రాంచదృక్కి • గీర్తించుచో
సరఁగకవచ్చెఁ గృతాంతుఁ డచ్చటికిఁ జాం • చల్యంబుమై పాఱగక.

తే॥ ఆటులవచ్చి యముడు • నిటలాక్షుఁ గన్గొని కరయుగంబు మోడ్చి • కాలకఠ
నిభిలలోకనాథ • నీ కృపాకలనచేఁ గాదె జగములెల్ల • గలుగుచుండు.

మ॥ నిను ధ్యానింపక యెక్కియోగులును గా • నీ ఘోరసంసార జీ
వనధిక్ దాటఁగ నేర్తురే త్రిజగతీ • వాల్లభ్యముఁ గాంచి భ
క్తిని కాయంబున కండయై యలరునిక • దళింతుటజేసి నా
జని సాధల్యము నొందె నెల్లయెడలక • శస్త్రంబు నాకొనికక.

తే॥ ఆదిమధ్యాంతములులేక • యలరు నీవు పాపపుణ్యంబులఁబ రెండు • పద్మకులను
చెలఁగి కల్పనజేసి త • త్వలములుగను నరకనాకముల్ నిమిఁచి • నావుదేవ.

చ॥ కలుషమొనర్చువారి నర • కంబునజేర్చి యనేకవత్సరం
బులు దరిలేని యాతనలఁ • బొందఁగజేయుమటంచు నన్నిటక
నిలిసితి వవ్విధంబుననె • నేన ద్వదాజ్ఞను చూచిదాల్చి ని
చ్చలు జరియించుచుంటిఁ బుర • శాసనధర్మపథానుగామినై.

తే॥ దురితచిత్తు నొకని • నరకంబునక జేర్చి నాదు భటులు యాత • నలనొనర్చఁ
గాంచి క్రుద్ధులగుచుఁ • గరకఠ నీ భటు లిటుకుఁ దెచ్చివార • లేమనండు.

క॥ ఇది ధర్మమే నీ భృత్యుల కెడఁ గ్రోధము దగునె నరక • మే వనియింపం
గఁదగిన దుష్టుని రజత గిరి దరికిఁగొని రావగునె వి • రించి స్తుత్యా.

క॥ నీ యానతికిఁ లోనై యేయన్యాయంబుఁ బూన • కలెడలండుక
నాయుచితమొనర్తునుగాదే యభవా యిటులజేయు • టేటికి నన్నుక.

చ॥ అనవుడు భైరవుండు విని • యర్కతనూజునితోడఁ బుట్కు నీ
యనఘుండు పార్వతీశ్వరుని • యతికమందుననే భయంబులే
కన్యతములాడఁజొచ్చితివె • యా మృతునందున నొక్క పుణ్యమై
నను గనరాదె యెల్లరును • నమ్మెడునట్లొనరింపఁ జేసెనే.

తే॥ అతఁడు సుకృతవంతుఁ • దగునొ కాఁడో నీకుఁ దెలిసికొ నెడు బుద్ధి • కలదెనుంత
చిత్రగుప్తునిటుకు • జీరి ప్రశ్నింప నతండు చెప్పఁడే యు • దంతమిపుడు.

చ॥ అనినభయవివ్వాలుండై పితృపతి చిత్రగుప్తు రప్పించి యప్పాపాత్మునిచరిత్రంబుఁ
జెప్పమనుటయు నతండును భైరవునితో నిట్లనియె.

—జామిత్రోపాఖ్యానము—

సీ॥ ఆలకింపుము కలిం • గాఖ్యదేశంబున వ్రాఘపురంబున • యందు భార
వనితాకుమారుండు • వణకఁగోనుండు సికెతాహార మొనరించు • నటివాడు
జామిత్రుడనియెడు • సాక్షురం డొక్కండు దుష్టసంతానంబు • తోన దిరుగు
వాడయి బహువిధ • పాపకృత్యంబులఁ గావించుచుకా బెద్దకాలమునకు
దైవయోగమునను • దనతల్లి మత్స్యపు వాతబడుటయు ధన • వాంఛఁజేసి
బలిమిజనకుఁ జంపి • వారకామినులకు దాసుడగుచుఁ సంత • తము జరించు.

తే॥ అటులఁ గొంతకాల • మరిగిన జామిత్రుఁ డధికమెల్ల శూన్య • మైన బ్రతుకు
చారిగాంచలేక • తస్మిన్ప్రకరంబుగూడి తిరుగఁజొచ్చె • త్రూరుడగుచు.

తే॥ వాడుతస్మిన్ప్రవగఁంబు • తోడఁగూడి పాపమునక చరించెడు • పట్ల రాజ
భటులుగని స్వామి యానతి • వానిబట్టి చంపివైచిరి నిడఁయా • స్వాంతులగుచు.

ప॥ జామిత్రుండు జన్మించినది మొద లిట్టి పాపకార్యంబులనెగాక పుణ్యకార్యంబొక్క
టియుఁ గావించియుండఁడు. మేమునువానినిగుఱించి యింతియ [వాసితిమని పలికిన
భైరవుండు దరహసితాస్యండై జామిత్రుం డట్లు దుష్కార్యంబులఁ గావించినను
మహాసుకృతులకును జేరరాని కైలాసంబుఁ జేర నహుకడగు నెట్లంటేని.

సీ॥ కలఁడు జామిత్రుని • కాలంబునందునఁ జక్రవాకుండను • త్సావిభిండు
ఆతని పుత్రి స • ర్వాంగసుందరియను వనిత నిజాలయం • బుననె యొక్క
ముని మాపునకా స్నాన • మొనరించుచోఁ దన యలుతనున్నట్టిరు • ద్రాక్షమాల
మల్లికావల్లిమ • తల్లిపైనుంచినఁ గరటమొక్కటి దాని • గైకొనియును

నాకసంబునఁబోవుచు • న్నంత మసనమందుఁ బడియున్న జామిత్రు • నందుఁ బడియె
నఖిలపుణ్యాస్పదమిగు రు • ద్రాక్షసోకి మహిని బుణ్యాత్ముడయ్యె నా • మానవుండు.

క॥ రుద్రప్రీతికరంబులు రుద్రాక్షులు పాతకముల • రూపణజేయుకా
క్షుద్రాత్ము నేయును నక్షుద్రునిగాఁ జేయుఁగాదే • నూర్యతనూబా!

తే॥ అట్టి జామిత్రుకన్నఁ బుణ్యాత్ముఁ డెవఁడు వాని నరకంబునకా జేర్చి బాధనేయు
టరయ మీదోషమగుఁగాదెయరుభావుత్రయతఁడు కైలాసమునకు నంపర్హుడగునే.

తే॥ అవని రుద్రాక్షుడదాల్చిన • యట్టివాఁడు హరునకన్నను నధికుడో • ననెడు పలుకు
నెఱిగియును శైవునకు దోషమేయొనర్ప సాహసముఁబూనితొర నీ • స్వాంతమందు.

క॥ నీ నేరంబును మూపై నే నిలుపఁదలంచు టమాకా • మే యెట్టిఖలుం
దేనియుఁ బుణ్యపుణ్యునిగా నెంచునె దురితునక • కతి నామ్మందై.

చ॥ అన విని భీతచిత్తుడయి • యంతకుఁడంజరిజేసి ధైరవుకా
గనుగొనిపల్కునట్లు శితి • కంఠుని భక్తచరిత్ర లెవ్వధం
బునఁ దెలియంగ నేర్పు మము • బోటి దురాత్ములకుకా సహింపుమా
గినియక నాయొనర్చిన య • కృత్యము శైవశిఖామణి యింకా.

తే॥ అతని కంతమందు • నపుడుకాక విమక్తమగుచును రుదుర్క • యటులఁ బడుట
తెలియనైతి నీవు • తెలిసెడునందాక నను త్నమింపునుయ్య • యనఘ చరిత.

తే॥ గౌరవాహుకలైన • ఘనులఁ బూజింపక మఱియు వెఱలఁగూర్చి • యెటుక నేయు
వారి'నిందనేయు • వారిలో నొక్కఁడనైతి నన్ను సైపు • మయ్యదేవ.

మ॥ అనుచుకా దండధరుండు పల్కునెడ జం • ద్రార్థావతంసుండు కా
లునితోడకా వదియించె నేడుమొదలి • లోకంబునం దెవ్వఁడే
ననయంబుకా బ్రియమొప్పు భస్మమును రు • ద్రాక్షకా ధింఁచుకా మహా
త్మునిగా వాని దలంచి యెట్టి కలుషం • బుకా జేసినకా మ్రొక్కుమా.

తే॥ ఎట్టి దుష్టఁడైన • నేమి నాభక్తు నాకన్న నభికుడనుచు • గారవింపు
మిదియ యాజ్ఞయయ్యె • నికమీఁడ శైవుల జోలి విడిచినరక • మేలుకొనుము.

ప॥ అని పల్కిన వైవస్వతుండు తనసమృతమును శిరశ్చాలనమురూపంబునఁ దెలియఁజేసి
సింగంబునుండి తప్పించుకొనిన కురంగంబు భాతి నిజలోకంబునకేగె. కావున నీ
బిడాలంబు రుద్రాక్షాలంకృతంబగుటవలనఁ బూజించితిని చెప్పి సమాప్రాప్తుండు
నావచ్చినకార్యం బడిగి యీ పారిజాతవృక్షంబులతోగూడ దేవదూతను వన్ను
నీ విమానంబున నిటకంచెనని బిడాలంబు సుప్రతీపునితోఁ బలికిన.

సీ॥ సాలంకనృపుఁడును • సన్యాసియును నతానమలయి సుప్రతీ • పుని గనుగొని
పలికిరో మహితాత్మి • భవపాశబద్ధులమై జ్ఞానహీనుల • మగుచు నింద్రి
యాశ్వంబులకా గట్టు • నట్టి నేరుపులేక కన్నులుగలిగియుం • గానలేని
వారలమైన మా • యాచరించిన దోషముల సైపు నీవంటి • ముత్తులకిల

నొరులు చెప్పఁదగిన • దొక్కండుగలుగునే నీవకాదె నిఖిల • శైవజనము
పాలి కల్పతరువు • ప్రజ్ఞాన్వితుండవు ద్విజకులాధరణు • ధీరవినుత.

క॥ మా కావించిన నేరమిక్తై కినియక మమ్ముఁబ్రోవు • మా భూసురలో
క్తక త్రాణపరాయణతా కలితుడవరయనీవు • ధన్యుడవౌటకా.

వ॥ అజ్ఞానహతులమగు మాకు సర్వపాపహరంబగు రుద్రాక్ష ధారణబొంబించి మమ్మున్
గృతాధుకలఁజేయుమని ప్రార్థించిన సుప్రతీపుడు కృపాంతరంగుడై మతయ
నిటనియె.

చ॥ స్థిరచిత్తుండును ధర్మశీలుఁడు పర • శ్రేష్ఠ్యస్సహిష్ణుండు భూ
సురలోకప్రియుఁ డన్నదానరతుఁడుక • సుఖోక్తఁడౌవాఁడు గా
కరయక శంకర భూషణంబయిన రు • ద్రాక్షపళిక దాల్పఁ గా
ధరణిక వేదాకరుండు యోగ్యుడగు నా • తత్త్వంబు చింతింపఁగ.

తే॥ ధర్మమాగ్గంబు విడువక • తగినయట్లు లెల్లవారల సమ్మతి • నెపుడుగాంచు
వారలకుఁ గాక రుద్రాక్ష • ధారణంబు కపటచిత్తుల కేటికిఁ • గలదె సలము.

క॥ నిరతం బింద్రియలోలతఁ దిరుగుచు విషయంబులంగుఁ • చేకువ చేతక
దురితములజేయు మీకేకరణిని రుద్రాక్షఁ • దాల్పఁగాఁ దగు నింకక.

తే॥ కలుషనాశకములు • గౌరీశు భక్తుల చరితములను వినక • చంచలించు
మనసు సైర్యమగునె మహీ నెవ్వరికైనెన పవనహతదశంబు • భాతి గాక.

చ॥ అతుల సుఖాస్పదంబయిన • యంధక నెరి పదాంబుజాత సం
గతి లభించుచుఁబెట్లొ కొఱ • గాని శరీరమిదేల యక్కటా
మతి తిరమెట్లు లోనని య • మాయకులై చరియించువారికి
గతి శుభుంక బురాణములు • గాక యొకఁడు ధర్మిగలునె.

క॥ కావునఁ బురాతనంబునునై విమలంబగుచుఁ గలుష • హరమై సద్ధ
ర్మావహమై తనరెడు నొక శైవచరిత్రము వచింతు • స్వాంతంబులరక.

— • సుప్రతీపుడు సాలంకునకు శాంతోపాఖ్యానము జెప్పట • —

సీ॥ మకరదేశంబున • మకరావ్యయంబగు పురవరంబున సుగు • పుండు నాగ
విప్రుఁ డొక్కఁడు నిరు • పేదవిద్యాహీనుఁడన్నాతురుండగు • నట్టివాఁడు
ధనలుబ్ధుడై నిర • తం బకృత్యమునాక యఖిలకార్యంబుల • నాచరించు
కులధర్మహీనుఁడు • గుణవిదూరుఁడు వృద్ధు నివసించుచుండు వి • నీతుడగుచు
నతని కేపురుసుతులు వా • రహరహంబు చదువుసంధ్యయులేక నీ • చకులు లట్లు
కప్పజీవనులగుచు న • స్పష్టవృత్తిఁ దిరుగుచుందురు సతత మా • పురమునందు.

తే॥ వివిధవృత్తులదాల్చి య • విప్రవసుతులు కాసువీసములపురి • గడనసేసి
వాధకంబునఁ గృశించు • వారలైన తల్లిదండ్రులఁ బోషింతు • తగవువిడక.

క॥ నారలలోనఁ గనివ్వు కుమారుఁడు శాంతాహ్వయంఁడఁ మాచునుఁడు సదా
చారరతుఁడు గిరిశపదాంభోరుహభూభాపరుండు , భూనుతుండరయఁ.

తే॥ అరుణుఁడుదయించుటకు పూర్వముండలేచి పరులదశింపకయతానుభక్తివెలయు
“శివశినా”యని ధ్యానంబుజేయుఁగాని యితరవిషయంబులనుమది నెంచఁడెపుడు

క॥ తనయన్నలెల్ల దమతమ పనులకునై జనుచునుండఁ బరమేశ్వరీ గీ
ర్తనసేయుచు నాతఁ డచేతనముఁ బరె నొక్కమూలఁ దగనివసించుఁ.

మ॥ శ్రితలోకైక శరణ్యుడైన గిరిశుఁ ఁ నేవించుటే దక్కనా
కితరంజేమిటికి శరీరమునకై , హేయంబులొకార్యముల్
సతతంబుం బొనరించి సిమ్మట వివ , స్వత్పుత్రులొకంబునకై
వెతలకై జెందుటయన్న నెట్టిఖలుఁడుక , భీతిక వహింపండాకొ.

క॥ అని యాతఁడైహికసుఖం బును గహ్యముగాఁ దలంచి , పురుషనాతముఖా
వనుడగుఁ ద్రిలోచనుని దన మనమున భజించుచుండు , మానకయెపుడుక.

చ॥ దురితవి నాశకంబులగు , ధూజకటి సత్కథలెవ్వరేని యా
దరమునఁ జెప్పుచుండినఁ , తండమృతాశనమైనవీడి భ
క్తిరసమువెల్లి బారఁగ ను , ధీవరులబ్బురమొందునట్లుగకై
గరములమోడ్చి సృత్యము నొనర్చుననన్యమనస్కుడై తగక.

చ॥ అనయముశాంతుఁడవ్వధిన , నన్యమనస్కుడైనై చరించుటకై
గని దలిదండ్రులిట్టి కొఱ , గానిపనుల్ బచరించుఁగాని యీ
తనయుఁడు జీవనార్థమయి , తానొకవృత్తివహింపఁ డక్కటా
ధనము గడించుటే పురుష , ధర్మముగా మది నెంచఁ డేలొ.

క॥ ధనహీనుండగు బురుషుం డనయము జీవచ్ఛవంబు , నట్లలఘుత్వం
బును జెందుననుచు దెలియుఁడు తనయుఁడపస్మారివోలె , దగద్రిమ్మరుచుక.

క॥ తనయన్నలెల్లరు శ్రమం బున ధనమాజికంచుచుండ , మోమోటములే
కనయంబివ్వధికాలంబును వ్యభజముసేయు నితఁడు , మూఁఖుంఁడగుచుక.

తే॥ ఎంతకాలమిట్లు , లీతఁడెట్టిపనికి నేని సాయపడక , హీనుడైనఁ
దెచ్చిపెట్టగలము , దీనదశకులాంగి కూడుగుడ్డలేక , కుండుచుండి.

తే॥ అనుచుఁ దలిదండ్రు , లాశాంతుఁడూరక యుండుటనైపలేక , యూరిపసులఁ
గాఁచునట్టిపనినిఁ , గల్పింపనాతఁడు సమ్మతించియల్లె , చనుచునుండె.

తే॥ పెందలకడతల్లి , పెట్టినంతవఱకుఁ గుడిచిపసులదోలు , కొనియరణ్య
సీమకేగి యొక్క • చెట్టునడను గూరు చుండి హరునిదలఁచు , చుండునెపుడు.

తే॥ అటులఁ గొన్నిదనముల • రిగినిపిమ్మట నొక్కనాఁడు శాంతుఁడుదయముననె
చలిసిమెసవకయె ప • సులదోలికొని యరణ్యమునకేగె పూర్వ , మట్లతాను.

తే॥ అటులనరిగి శాంతుఁ • డచోట్టమ్మత్తి కా క్రాంతమగుచు నివురుగప్పినట్టి
యగ్నివోలె వెలుగు , నఘహరించైన రుద్రాక్షనొకటిగాంచి , యాత్మలోన.

మ॥ ఇదిసంసార పయోధి తారకము గా , దీశాంఘ్రిసాన్నిధ్య సం
పదక్షణ హేతువు యోగిలోకనుతమా • పద్మోరసంతాప నీ
రదమిట్టిని ధరింతువా జనిపవి • త్రంబైతగ్గ ముక్తిక
సదనంబీశ్వర భూపణంబెయచుచుక , సాటించు వేదంబులుక.

క॥ అని యాదుద్రాక్షణ గై కొని కంఠమునక ధరించి • గోత్రామరసం
దనుఁడు తదారాధ , నయే యనిశముముఖ్యముఁజేయు • నవసరమందుక.

చ॥ కలఁడొక భూమి నాధుఁడర • గర్వవిభంజనుఁ డార్ధరక్షకుం
డలఘు యశోవిశాలుఁడు చ , రాచర భూతదయాపరుండు ని
మకలిన మనస్కుఁడుత్తమ ధు , రంధరుడున్నత వేదవేత్తకే
రళమను దేశపాలకుఁడు • రాజకులధరణంబు ధారుణిక.

క॥ ఆతఁడు ప్రతిసంవత్సర మాతతభ క్తిమెయిఁ గాళి • కారాధనముం
బ్రీతిగ నొనరించుచుఁ దా నాతటి నరబలినొసంగు , నాకాళికకుక.

వ॥ ఆయాచారంబునక జేసి కేర శేష్యుండు యథావిధి దేవీపూజఁ బ్రారంభించి
బలికై మనుష్యుని గొనిరమ్మని భటుల నియోగించినవారలును నెల్ల దేశంబులఁ దిరిగి
యెందునను మనుష్యుండు లభింపమి నమ్మకరపురంబున కగుదెంచి కనఁబడిన వారి
నెల్ల విచారించుచుఁ గాకతాళీయముగఁ గానవచ్చిన సుగుప్తుఁకుఁ దమవచ్చిన
వృత్తాంతంబు నివేదించిన నాతఁడు నెమ్మనమున.

—, శాంతుండు కాళి కాబలికై విక్రయింప బడుట •—

మ॥ ధనలోపంబునఁజేసి యివ్విధిని చిం • తావ్యగతక గానవ
చ్చిన బుద్ధావళికెల్ల లోనయివెనక , జేబాచి యాచించు కం
టెను దేహంబును విక్రయించి యయినక , దీనత్వముకబాసి యొ
క్కనికీయంగలకక్కి గాంచుటది లో • కశ్రేష్ఠమా గాదోకో.

క॥ కొలుగాక తల్లిదండ్రులు గలవిన యద్దాని నేర్వ • కయె నిత్యంబే
దైత్యుని తిరిగెడు కొమరుని తతీగని త్యజించుటొప్పు • ధరిసందతికా.

తే॥ పుట్టి తరుణితోడి • పొందెడలించును పెరిగినమునెల్ల • వెచ్చబెట్టు
చచ్చిప్రాణములను • సంకాపముంగూర్చు కొడుకువంటి కాత్ర • వ్రుడుకలుగునే.

చ॥ తనకులధర్మముక విడక • ధార్మికలోకముతోడి పాత్తునకా
గననగు నెల్లకార్యముల • గొనొని పండితగోష్ఠి గీర్తికాం
తను గయినేయనేర్చి తలి • దండ్రుల చిత్తము వట్టి పంచరిం
పని కొమరుండు వంశమును • పాడొనరించును గాక పెంచునే.

తే॥ అరయగ నజాతమృత మూఖు • లైనయట్టి ముగురుపుత్రులలోపల • మూఖుడైన
కొడుకు కతమున జనకుని • గుణగణంబు చెడు నదియుఁగాక జనియెల్ల • చింతనొందు.

క॥ మంచిచెడుగులకా దెలియక వంచించుతలంపు గలు • వారిఁ గనక గ
ర్వించి చరించు ఖలుండు ప్రపంచమున జనించుకన్న • బాపముగలదే.

చ॥ తనువు నశింపజేయఁగల • దారుణమైన విచిత్రణంబు చెం
దిన తలమెల్లఁగోసి పరి • తృప్తిగఁ దక్కుగలట్టి దేహముకా
గొనకొని బాగునేసికొను • కోవిదుఁడుంబలె నెల్లవారికీ
మనసుఁ దపింపజేసెడి ను • మారుఁ ద్యజించుట యుక్తమెల్లదకా.

క॥ అలసుండు జ్ఞానహీనుఁడు కలుషాత్ముఁడు కాంతుఁడితని • గాలిక బలికై
వెలకమ్మి తద్దనంబునఁ గలకాలము సౌఖ్యవితతి • గాంతుఁ గడంకకా.

తే॥ అనుచుఁదలఁచి విప్రుఁ డవ్వార్త కులకాంత కలుఁగఁదెలివినంత • యింతియకట
యెఱిగియెఱిగి యిట్లు • లేరీతి నుతుజంప బంపఁగలమొ పాప • భయములేక.

చ॥ ధనము గడింపలేడు తలి • దండ్రులకుకా వెతగూర్చుచుండు నే
పనియును నేరకుండు • సరివారలలో నయశంబుఁజెందు నీ
తనయుఁడు వృధుఁడొననుచు • దద్దయు సంతమెకంబునట్లుగా
పనివడి విక్రయింతురె కృ • పకవిడి యెంతిటిదుష్టులైనయికా.

తే॥ ప్రబల దారిద్ర్యబాధ కో • ర్వంగలేక నిండుప్రాణంబులనుదీయు • చుండు కటిక
వానిరీతిని దయలేక • పట్టినిటుల ధనమునను విక్రయించుట • దగునెయకట.

తే॥ మన సుఖంబుగోరి • కనిపెంచి పెద్దజేసిన కుమారునిటుల • జిత్రవధకుఁ
బంపి యెట్టిఘనతఁ • బడయంగనేర్తుము కాంతుఁ డెట్టితప్పు • సలిపె మనకు.

తే॥ అశ్వరంబునైన , యథార్థమముగోరి కన్నకొడుకు నిట్టి , కటికవాని
పాలుజేయ నే , మి ఫలమగు వసుమతి బ్రతుకు నిత్యమైన • పలులు సుఖము.

చ॥ అనుచు నిజప్రయత్నిమున , కడ్డమునే నెడి క్కాంత నెవ్వధం
బున మరలితు నొ యనుచు • భూమిసురుండు మదిక దలంచి యి
ట్లనియె సరోజనేత్ర విన , వా “ధనమూలమిదంజగ త్తటం
చనియెడు వాక్య మెట్టిపును • దైవ దరిద్రుడు కీర్తిగాంచునే.

చ॥ ధనముకలఁడె పండితుఁడు • ధార్మిక శేఖరుఁడున్నతుండు స
జనుఁడు పరోపకారి వసు • ధావరుఁడుక యువతీప్రియుండు గా
వునపురుషుండు నిత్యమును • పూనికతోడ నెవోవిధంబునక
ధనముగడింపఁగావలయు • నైజము దీనికి సాటిలేదిలక.

తే॥ వారివారి మనసు • వ ర్తించునట్టుల ననుదినంబు బరుల • ననుసరించి
నడచుచుండవలయు • బడఁతి ధనములేని కప్పజీవియైన • కలుషమతికి.

క॥ మనుజునకుఁ బ్రధానంబగు ధనమే లేకుండునేని , తను జేమిటికా
తని జీవనంబు వృథయై చనుసుగదా లోభి వాని , సంపదవోలెక.

క॥ కావున వా వచనము సంభావించుము వేరునాక • పడఁతీ సునినం
భీనేళ మనకు దైవము కావింపఁగ నున్నవాఁడు ఘనసంపదలక.

క॥ ఈ సమయము వృథయైనక గాసయిన లభించు తెరువు • గలుగదు పేర్మిక
బాసి సుతు విక్రయించినచో సుఖముల నొందవచ్చు • సుదతీ యింకక.

ప॥ అని యనేక విధంబుల కులకాంతను సమ్మతింపఁజేసి సుగుప్తుండాకేరళవాసులవలన
కొంతధనంబు గ్రహించి పుత్రవాత్సల్యంబులేక కన్నకొడుకును కాళికాబటికినై
యొసంగె. వారలును శాంతునిగొని కతిపము ప్రయాణంబుల నిజదేశంబుఁజేరి యయ్య
భకతుని రాజున కొప్పగించిరంత.

క॥ జనపతి యా ద్విజనందను గనుగొని తలచునూచి యుచిత • కాలంబున కీ
తని తెమ్మని మంత్రుల కాజ్ఞనొసగి పూజించుచుండె • గానిని భక్తిక.

తే॥ అంతటఁ బురోహితుండమా • త్వప్రకరము ననుమతిని విప్రపుతునక, భ్యంగనాది
కృత్యముల నివహించి య • కృత్యమనక కాళికాలయము నుజేర్చి, కలుషబుద్ధి.

తే॥ జగముతల్లియైన • శర్వాణిఁబూజించి శైవకులవతం సు, శాంతునపు
దర్శణంబుఁజేసి , ద్వారంబులనుమాసి యాలయంబు వెలికి • నరిగి నిలిచె.

వ॥ అప్పుడు.

సీ॥ ప్రళయకాలంబుద , ప్రభనొప్పునెమ్మేను నాకసంబంబెడు , సంతలబెంచి
దావాగ్నిక్షీలల , దగగురినెడు లోచనములఁ గోధారుణి , తములజేసి
గర్వితాసురనాశ , కములగు బాహుల నాశముఖంబుల , యందుఁజూచి
భూధరవ్రాతంబు , బోగొట్టఁగాఁజాలు నిశ్వాసపవనంబు , నెగడజేసి

యెల్లభువనంబులకదల్ల , డిల్లునటుల సింహగంభీర నాదంబు , జేసియట్టె
యట్టహాసంబుతోడ శాం , తాఘ్యమీద పురికి యాతని దాకగ, వెరఁగుఁజెంది.

క॥ నెమ్మేను చెమ్మగిల్లఁ గరమ్ములఁజోడించి సకల , రాజమకుట ర
త్నమ్ముల నలరెడు పదపద్మమ్ములుగల జగముతల్లి , తగనిట్లనియె.

మ॥ అనఘా నాయెడఁ గిన్నఁజెందకుము రు , ద్రాక్షాకితాంగుండ వీ
వనిసుం లేని యెటుంగనేరకిటు ల , న్యాయంబుగానిన్నుఁ బై
కొని భక్షింపఁ దలంచితికా శివశివా , గోత్రామరత్రేష్ఠ భ
క్తనికాయంబును, శంభుడొక్కటియగా , దాతత్వమహింపగ.

క॥ నినుశివభక్తుని బలిగాఁ గొనితెచ్చెపురోహితుండు , కుటిలండ్డె యా
తని నప్పుడవధియించితి ననఘా శివుఁడాగ్రహించు , ననుభీతిమెయి.

వ॥ నీవు మహానుభావుండవు సత్యశమదమాది సద్గుణ గరిష్ఠుండవు. నీకపకారంబొనర్పఁ
దలంచుట నాదోషంబు యగును. ఈశ్వరభక్తుండవగు నీప్రభావం బెటుంగక
నిన్ను బలికైపంపిన భూనాథుఁడు తనరాజ్యమెల్ల నీకిడి తనకూతు నొసగి నిన్ను
గృహస్థుగా నొనరింపఁడేని వానికిని బుహిహితునకుఁ గలిగిన దుఃఖలియ గలుగ
గలదు. నీకు వలసిన వరంబెట్టిదెన నొసగుటనాకు ధర్మంబు సత్వరంబు కోరు
మనిన నాదేవికి వినతుఁడై శాంతుఁడిట్లనియె.

తే॥ వరమొసంగఁ దలఁతు , వానేఁడు మొదలుగ నరబలినిదొఱంగి , కరుణతోడ
భూతిసంచయంబు , బ్రోవుమిదియచాలు ప్రజలసుఖముఁగోర , వలయుఁగాదే.

సీ॥ అనుటయు జగదంబ , యట్లకాయనిపల్కి జననాయకుని స్వప్న , మున వచించు
మూఖుండనై నీవు , పురహరుభక్తుడొ శాంతునినాకు భ , క్షణముకోఱకు
నియమంబుజేసితి , నీపురోహితుఁడు భ స్మంబయ్యెగౌరవం , సరణిశాంతుఁ
గొనివచ్చి పేర్చిమై , కూతునొసగి వివాహంబొనరించి రా , జ్యమునకల్ల

నతని నధిపుఁజేసి • యాతని యాజ్ఞ నాదలనుదాల్చి తిరుగు • మెలమితోడ
నట్లకాదయేని • యంతలబొనర్తు నీ యన్వయంబునెల్ల • నవనినాధ.

క॥ అనుచు నదృశ్యంబైనకా గనులదెరచి యెదుట నెవరి • గానక యిది యే
మనుచు భయమున సమాత్మ్యల ఘనమతులకా బిలిచి తెలిపె • జ్ఞాపతి యంతకా.

చ॥ అనిన సమాత్మ్యలెల్లరు య • థాధకామె యియ్యదిమోహబుద్ధి కాం
తున కపకారముకా సలుపు • దోషముఁజేసి పురోధసుండు జీ
వనము దొలుంగ దేవియును • బ్రజ్వలితాననయయ్యెఁ గాన నౌ
జనవరశంభుకుల్యుడగు • కాంతుని దెచ్చి భజింపుమా యింకకా.

నీ॥ సరనాయకుండు మంత్రి • వరులవాక్యంబుల విశ్వాసమున కాంతు • విమలచిత్తుఁ
గొనివచ్చి శుభలగ్న • మునఁ దనమునొసంగి పరిణమొనరించి • బహుశవిభవ
సంయుతుఁగాఁజేసి • సర్వరాజ్యము నాతనికొసంగుటయు వాడు • నిష్ఠతోడ
ధరణిరాజ్యంబైలఁ • దగ నెలుకొనుచు నందఱును రుద్రాక్షులఁ • దాల్చునటుల
సలిపి శైవజనుల • సతతంబుఁ బ్రోచుచునుండె నితఁడు శంక • రుండెయునుచు
ముక్తులైలఁజేరి • ముదమున నేవింప కాంతుఁడభిలగుణ ని • కాంతుఁడగుచు.

ప॥ మూఢభక్తి మెయి నొక్క రుద్రాక్షదాల్చినంతన నంతటి మహాత్ముండయ్యెనన నింక
యథాశ్రుతంబుగ దేశికోప దేశపూర్వంబుగ సర్వాంగంబులయందును రుద్రాక్షుల
ధరియించువాని పుణ్యం బగణ్యంబుగదా. కావున మీ కోరికట్ల రుద్రాక్షధారణం
బొనరింతునని పల్కి సుప్రతీపుండు యతికిని భూపతికిని మంత్రపూర్వంబుగ రుద్రాక్ష
ధారణంబును గావించినవారును తన్మహిమంబున శివసాయుజ్యంబునొందిరి. కావున
పూర్వజన్మకృత దుష్కృతంబున నిలైన నీవు ముక్తుండవగుదువనిపలికిన దౌంధుమా
కుండంగిరనుకా గాంచి యిట్లనియె.

తే॥ అనఘ నీ కృపవలనఁ నా • పౌఘహరములైన పంచాక్షరియును రుద్రాక్షమహిమ
యునుదెలిసి ధన్యుడనయితి• నుత్తమమగు భస్మమహిమయు నింకఁ జెప్పంగదయ్యె.

—• ఆంగిరసుండు దౌంధుమాకునను విభూతిమహిమఁ జెప్పట —

క॥ అనిన విని దౌంధుమాకునిఁ గనుగొని యాంగిరసుండనియె • గనికరముననీ
జనిధన్యమగు కతన నీ యనఘంబగు భస్మమహిమ • మడిగితి వర్ధికా.

తే॥ సకలకలుషహరము • శంకరప్రీతికరంబు భస్మమహిమ • దంబునీల
నిట్టిదనుచుఁ బలుక • నేరికి శక్యమా నీశ్వరునకుఁదక్క • నిజగమున.

వ॥ అయినను నాయెఱిగినంత వచియింతు నాలకింపును.

సీ॥ అరుణోదయంబున • కన్న ముందుగ లేచి హరుఁదలంచుచు గోమ • యంబు బ్రహ్మ
పత్రంబున గ్రహించి • భక్తి ద్రవ్యంబిక మంత్రమున నెండఁజెట్టి సంత • పూర్ణముగను
శోషించినంతన • సొరిది స్వగృహోక్తవిధి వహ్ని బూదిగా • వించి దాని
హేమరాజ తతామ్ర • మృణ్మయప్రతంబు లందొక్కపాత్రంబు • నందు రుద్ర

మంత్రములతోడ నునిచి ని • ర్మల మనీష వేదపాఠఁబుఁ జేయుచు • విప్రవరుల
భోజనాది సత్క్రియలఁ దృ • ప్తులుగఁజేసి దాని ధరియింపఁదగును విఁద్యాంసులకిల.

క॥ సర్వాంగభస్మధారణ ముద్వనిఁ గావించు భక్తుఁ • డొందు సుకృతమున్
శర్యవశు నిష్ఠుఁడగును సుపర్వలలో నొక్కరుఁడయి • ప్రఖ్యాతిఁగనున్.

వ॥ లలాటకంఠోభయ పార్శ్వకపోలద్వయ నేత్రశ్రోత్ర వక్త్రనాభి బాహుమూల
మణిబంధ కర పృష్ఠ భూమధ్యహృదయాది సర్వశరీర భాగంబుల నాయాయి
మంత్రశ్వాఃపూర్వంబుగఁ భస్మధారణముఁ గావింపఁదగు.

తే॥ తక్కుఁగల మట్టి బ్రాహ్మణ • ధర్మములను సలిసినను సల్పకుండెన • జగతిబ్రాహ్మ
ణులకుఁ బంచాక్షరియు భస్మ • యును శివార్చయును విహితధర్మములగుచుఁ •
[దనరు ధరణి.

తే॥ ద్వాదశాత్ముఁగాంచి • తమము బాటినరీతి భస్మధారియైన • వానిఁగాంచి
సకలపాతకములు • సమసిపోవును ముక్తి కాంతవశ్యయై ను • ఖంబుఁగూర్చు.

తే॥ భస్మపూతాంబు పానంబు • వలన నెట్టి యామయములైన నశియించునగ్రజాండు
శాతుఁడనువాఁడు తొల్లి ను • ప్తంబు దొలగె భూతికలితాఁబువులఁ ద్రావి •
పూతుఁడగుచు.

వ॥ నీ కాపవిత్రంబగు చరిత్రంబు వక్కాణింపు వినుము. తొల్లి విదిశాపురంబున.

మ॥ బలగర్వాంధుఁడు సాక్షరుండు మటిల • వ్యాపార లోలుండు చం
చల చిత్తుండు వినిందితాఘిలమనీ • సావతుఁ డర్ధరానా
కలితుండావిలవర్తనుండు విజహత్ • శ్మాదేవతాచారుఁ డు
బ్బల తేజాఁడగు సోమశర్ముఁడను హింసాకర్ముఁ డొక్కండెలన్.

తే॥ బ్రాహ్మణోచితధర్మముల్ • పాడుజేసి కలుషమార్గ సంచారుడై • కాసు వీస
ముల గడించుటె తనకు ధర్మపుగఁ దలచి కంటకుండయియుండు నాఁశ్మాసురుండు.

తే॥ తనకు దోచినదియె , తగవంచు నాడించుఁగాని యొకరిమాట , గారవమున
వివదలంపఁ డెప్పు , డనుచితకర్మముల్ నేయుచుండు నతఁడు , చెనటియగుచు.

తే॥ ప్రాద్దుగలనె లేచి , మొగముఁ గడుగకయె చలినిఁగడిచి యొక్క , చంకలోన
దూడపలుపుబూని , దున్నల గేదలఁ దోలుకొనుచు బొలము , దున్నబోవు.

తే॥ దేవతాన్యన వలవఁ డ , ర్థిప్రకరముఁజేరి గారవింపఁడు కులాచారములను
వెలికినేయుచు నుండునే , వెరవుకత్తవనైన ద్రవ్యంబు నాన్దింప , నరయుచుండు.

వ॥ అతనికి మువ్వరుపుత్రికలుగల రందు సత్యవతియనునది యనినాకితయై శమదమో
శేతయై నిచ్చలు నందఱకన్న నెక్కుఁడు శాంతంబున గృహకృత్యంబులఁ గావించు
చుండునది.

క॥ లోకానుభవములేకయు నా కన్నియ సాటివారి , కన్న వలతియై
ప్రాకటకౌశలమున బుధలోకము మెప్పువడు ధర్మ , లుబ్ధుడుగు చిలిక.

తే॥ ప్రాజ్ఞ జనమతయా సత్యవతి యనయము జనకుఁడాకదుపులఁదోలు, కొనిపొలఁబుఁ
జనినసిమ్మట నతిథి , సంఘయముఁజేరి యలరఁగాఁజేయు నిష్టమ్మ , స్థాన్నము లిడి.

తే॥ అటుల సన్మాగ్ధవర్తిని , యై తిరుగుచు నిరుగుపొరుగు జనంబుల కెల్లనెల్ల
యగుచుఁ దలలోని నాలుక, యట్లు మెలఁగుచుండెనా బాలనుతశీల, యుచితగతిని.

వ॥ అట్లుండి యొక్కనాఁడు మధ్యందిన దినకరకరనికరంబుయు గవిగమకాల సంజనిత
మహోగ్రపీతి హోద్రజ్వాలులు నా లోకంబునకు సంతాపఁబుఁగూర్చు సమయంబున
స్నానంబుఁగావించి పానీయంబు గొనితేర నూరి వెలుపలనున్న నూతికరిగిన నచ్చట.

క॥ బలహీనుఁడు బీదనరాల్గలయాతఁడు నెరసినట్టి , కనురెప్పలు మీ
సలు గడ్డంబును గలవాఁడలసిన వృద్ధుండుగాన , నయ్యె నతివశుక.

తే॥ వెట్టగొట్టి యొక్క , చట్టుపైఁబడి పిపాసార్తి కోర్కలేక , యట్టై నోరు
తెఱచి యింతజలము , దెచ్చిపోయిఁడటంచు నఱచుచుండె వృద్ధుఁడలమటమున.

వ॥ అట్టియెడ.

చ॥ కడవల నీరుదోడుకొని , కాళులఁ జేతులఁ బాఱివోయుచుక
బుడకలు నేయుచుక మడుఁగుఁ , బూనితి మంటకుండంచుఁ బల్కుచుక
బడఁతులు శుష్కవాక్యములఁ , బల్కుచునుండిరికాని యట్లు వృ
ద్ధుఁడుదగఁగొంట నొక్కరును , దోడనచూడఁ దలంపరై రెడక.

తే॥ నాని పడునవస్థ • నాపబూన రొకింత జలమొసంగి సతులు • కలుషమతులు
మడుగుఁదాల్చి యెట్లు • మలివాంగుసన్నిధిఁ జేరవచ్చునని వ • చింత్రుగాని.

తే॥ దాహపీడితుఁడైన యా • తనికి సుంత సీరొసంగిన పాపమా • నే యటంచుఁ
బలుకుదురెకాని యొకరేని • పడఁతులందు దయఁ దలంపరు వృద్ధుని, దగఁదొలంగ.

క॥ స్తుత్యచరిత్రయయిన యా సత్యవతి మాదుసలిఁగాంచి • జాలిఁగొని కటా
యత్యర్కతాపమున నితఁ దత్యయమును జెంది కుందు • నంబువులకునై.

తే॥ దిక్కులేనివాఁడు • దీనుఁడు వృద్ధుఁడు దాహపీడచేతఁ • ననువుఁ దొలఁగ
నున్నవాఁడు వీని • కిన్ని నీశ్శొసఁగమి కలుషకారణంబు • గాదెనాకు.

చ॥ దినకర భానుతప్పుడయి • దీనతఁ గ్రుక్కెడు సీరొసంగి యీ
తనువును నిల్పరే యనుచుఁ • దద్దయు వందురుచున్న వృద్ధునిక
గనుఁగొను చూరకుండు కోట • గాము లిఁకేసుకృతంబొనర్చినక
దనువు పవిత్రమానో యమ • దండన యెవ్విధిఁ గల్గకుండునూ.

క॥ కలుషా కరమగు దేహంబిల శిలవలెఁ జిరము నిలుచు • నే భూతదయా
కలితంబు గాని పుట్టువు వలనఁ బుడమి వ్రేఁగె గాక • ఫలము గలుగునే.

తే॥ ఆఘటలైనవారి • నాదరింపకయున్న వ్రతములేల జపత • పంబులేల?
మడుగుఁగట్టినంత మాలిన్యముడుగునే కాకి మునుఁగకున్నె గంగలోన.

చ॥ అని తలంచుచు నా వృద్ధుని డాయఁజని సత్యవతి మెల్లన నాతని కరంబుఁబట్టి
యెత్తి యాప్యాయనంబుగఁ జల్లని పానీయంబొసఁగినవాఁడును బోసున్న ప్రాణం
బులఁ గూడఁబెట్టుకొని సతుఁడుండై యిట్లనియె.

తే॥ బాలసుగుణాలవాలవై • ప్రాజ్ఞలోకవినుతి పాత్రంబవైతివి • వెట్టదగిలి
ప్రాణములవీడనున్న నా • పైకృపార్ద్రచిత్తమున నీరునోయుటఁ • జేసి యిపుడు.

క॥ నీ సలిసిన యుపకారంబేసరణిక్ దీర్చుకొందు • నింతీయిడె కై
నేసి సమస్తసుఖంబుల వానికగను భస్మగొను మ • వారితభక్తిక్.

చ॥ అని తన సంచిలోని విభూతి నొసఁగిన సత్యవతియు మహాప్రసాదంబని గ్రహించి
నిజాలయంబున కరిగి గృహకృత్యంబుల యథాపూర్వంబుగఁ దీర్చుచు నిరంతర
భూతి భూషితగాత్రయై యుండె నంత నొక్కనాఁడు సోమశర్ముఁడు సత్యవతిక్
గాంచి యిట్లనియె.

మ॥ మనవంశంబున నెన్నడుకా గనము భ • స్తంబున్న పేరింతయై
నను బాలా యిదియేటిగోల తగవె • నా కన్నియల్ కన్ముకాం
చనవల్లీ సమకోమలాంకకములకా • సన్యాసులుకా బోలె భూ
తినిఁ బూయంగఁ గడంగుటల్ తలఁపవే • స్త్రీధర్మ మిం లేనియకా.

తే॥ గోముగాలు చిన్ని మోమునఁజేర్చుక్క దిద్దుటొప్పుఁగాని • తెలువ యిటుల
జోగితేండ్లువోలె • సొబగు మా న్నెడు వెలిబూది పూతతగునె • పొలఁతులకిల.

తే॥ జిలుగుపావనయును • లలితాభరణములు దాల్చి లేని చక్కఁదనముఁ దెచ్చు
కొనఁగవలయుఁగాని • కోమలి సొబగును జెలుచు బూది తగునె • చిలుకలకును.

తే॥ వృద్ధుఁడు విరాగియైనవాఁడెవఁడో యొకఁడు సవ్యసాచ్యుండు చెప్పెనంచువ్యసకల
సుఖములకుఁ గారణంబైన • సోయగఁబుఁ బాడునేయుదురే లేత • వయసువారు.

చ॥ వలవదు పాటవేయుమిక • భస్మము నీ సరివారు గాంచినకా
బలుపురిలోన నీకు నగు • బాటగుఁ జిన్నతనంబునందె యో
గులక్రియ బ్రాహ్మణాగ్రసరు • కూతురు లోకము పాడిదప్పి వెం
గలియయి బూదిఁదాల్చుననఁ • గావిని యెట్లు సహింతు నీపయికా.

చ॥ అని వచియించినకా శివశి • నా యిది యొక్కడిమాట సాధువ
ర్తనులకు బూది పూతయె గ • దా యవతంసము పాపబుద్ధిమై
తనువల కాశ్వతంబునుచు • దద్దయు మాముఁదరింపలేని దు
ర్జనులగతికా భద్రాద్వతుల • సద్వననంబులఁబెట్టు టొప్పునే.

తే॥ ఎన్నిసొమ్ములైన • నీ భస్మధారణంబునకు సాటియగునె • తనువుతోడి
నాశమొందుఁగాదె • నగలెల్ల నిమ్మపా నెలుఁగలేవె ధర్మ • నిపుణమతివి.

తే॥ చేత బంగరుకొండ • దాల్చిన దునీడు పురహరుండంతవాఁడెయొప్పుడును భస్మ
ధారణముఁ జేయుచుండు నాతనికి లేని పొలుపుఁబుగునె కాంచనఁ భూషణముల.

ఉ॥ భూతిఁ ద్యజించుచుండు నను • బూన్కివచించెదు వెట్టివాడవే
ఖ్యాతచరిత్రులైన వన • జాసన ముఖ్య నిలింపు లెల్లరుకా
బూతి ధరించికాదె పరి • పూతశరీరులునై సమస్తలో
కాతిశయాభు లేజాలయి • యందట చే నుతిగాంచు టెంతయకా.

తే॥ మనుజుఁడైనవాఁడు • మహితభక్తి విభూతిఁదాల్చు టొప్పునందు • ధరణిసురున
కిదియ ముఖ్యధర్మ • మెవని లలాటంబు భస్మరహిత మతఁడు • పాతకుండు.

తే॥ భస్మమునఁజేసి యెల్ల సుం , పదలు గలుగు భస్మమున జనియించుఁ బ్రపంచమెల్ల
సర్వ దేవతారూపమై , జగతి భస్మమలరుకతన దాని ధరితుండు * రసఘమతులు.

తే॥ 'భస్మధార్య'మనఁచుఁడు * బలుకు నాగమముల విడిచిపుచ్చి యిట్లు * విప్రక్షయము
తగవటంచుఁ జెప్పఁడు * దలఁచితి వేమనిపలుక నేర్తునయ్య * ప్రతివచనము.

తే॥ అనిపలుకు కూతు వచనంబు లాలకించి సోమశర్మండు క్రుద్ధుడై , సుతఁగనుగొని
చెడుగనిష్కారణంబుగఁ జెడఁదలంబె "భస్మధార్యం" బటంచును, బలుకుచిటుల.

చ॥ వలవదు నీకు భస్మమని * వారణసేయుచునున్నఁగాని నా
పలు కఱసేసి యివ్వెది వి * వాదమొనర్చెడు దుస్స్వభావతక
జెలుతు భూతిధార్యమని , చెప్పునె యేశుతియైనఁగాని వెం
గలియుయి యెవ్వఁడో పలుకఁడు * గా నదె నిక్కమటంచు నెంచుచుక.

తే॥ తల్లిదండ్రులయాజ్ఞయా * దలధరింప కాశ్యప్తాత్రయమూని , సఃస్వాసులట్ల
భూతిరుద్రాక్షలక్ దాల్చిఁపాంగెడివు నిన్నెవఁడు పరిణయమగుఁడు * గన్నెచెపును.

చ॥ నీ శీలంబుఁగాంచిన నన్నివిధంబులఁ దగినవరం దెవ్వఁడును లభింపఁ దట్లుగాన
సులభలభ్యుండగు నొక వృద్ధుఁ బెండ్లియగుమని పనికి వికృతాంగుండును వికలావ
యవుండును కృష్ణకోగియు నగు నొక ముదుసలిఁగొనివచ్చి సత్యవతికి వివాహం
బొనరించిన నాకన్నెయు స్థిరచిత్తయై చింతింపక భస్మమహిమంబున నిజసాధు
మనోహ గాకారుఁజేయఁగలనని ధైర్యంబవలంబించి పంచాక్షరీమంత్ర పూతంబును
భస్మకలితంబును నగు పుడిసెడునీరు శాంతాఖ్యుండగు మగనికిచ్చిన నాతండును వల
దనక దానిన్ గైకొనె నంత.

తే॥ చూడఁగదగినవాఁడు , సోయగంబుగలాఁడు పసిఁడివన్నె కేని * వాఁడు పడుచు
వాఁడగుచు నతండు , వైభవోపేతుడై యలరెఱుఁచువార , లబ్రమొంద.

చ॥ కని యది సోమశర్మఁడెదఁ , గంపముఁజెందుచు భూతి సోఁకినం
తనె వికృతాంగుఁ డీతఁడు ము , దంబునుగూర్చెడి రూపవంతుడై
మనసిజఁబోలి యొప్పె నభి , మానమువీడఁగలేక యాత్మనం
దన యెడఁ గిన్నఁజెందితిని , నాపయి పుత్రిక యాగ్రహించునె.

చ॥ అని తలంచుచు సత్యవతి చరణంబులపైబడి తల్లి నాయపరాధంబు నైచి రక్షిం
పుము. నాకు భస్మధారణంబుఁ గావించి నాజని పవిత్రంబుగఁ జేయుమని ప్రార్థిం
చిన నా పూతగాత్రయుఁ దండ్రునిఁ దక్కుఁగల బంధుజనంబులకును భస్మప్రభా

వంబుఁ జెప్పి భస్మంబిడియెనని పలికి మోక్షసాధనంబగు లింగధారణంబును బంచాక్షరీ మహామంత్రంబును యద్రాక్షధారణంబును గావించి యాంగిరసుండు యధేచ్ఛక్ జనియె నంత దౌంధమునుండును పార్వతీమనోనధుఁ గీర్తింపఁచుఁ గాలక్షేపంబుఁ గావించి దేహాంతంబున శివసాయుజ్యంబు నొందెనని మాతండు శాసకాదులకుఁ జెప్పటయు.

మ॥ శ్రితలోకైక వరప్రదానచణఁ • యుర్వీభృత్యుమారీ సమా
హృతదేహః పరిరక్షితాఖిలజగఁ • శ్చైవీ మవీయావన
వ్రత సర్వోన్నత పాండ్యభూధవమనః • పంక్షేజ మారాండ గ
ర్భిత దైత్యాన్యయ నాశ మత్కృతి పతి • శ్రీ సుందరేశ ప్రభూ

క॥ సకలచరాచరలోకప్రకరా పూర్ణోదరా వి • భాకర శశిపా
వకలోచన పురశాసన యకుటిలముని లోకశరణ • యంధకదమనా.

మాలినీవృత్తము॥ సురసుత పదపద్మా • సూరిహృద్వివృతపద్మా
పురదనుజ వి నాశా • భోగిరాట్టుంగ భూషా
ధరణిధరనివాసా • తారకారాతిపోషా
సరసిజ శరభం గా • సాధుహృత్పద్మభృంగా

తే॥ కప్తపడి పెంచి యిడితి నా • కవితకన్నె నెవ్విధంబున నలరింతో • యింకనీవు
గంగవోలెను గయ్యాలి • గాదు బేలసుమ్మ నీ తల నెక్కి నా • ట్టమునేయ.

సీ॥ ఏ మహామహుండు శ్రీ • వేమనారాధ్య వంశాభికిఁ బూర్ణ శ • కాంక్షుడయ్యె
నేతల్లి సావిత్రికనయై సతుల్ మెచ్చ మహిని బాతివ్రత్య • మహిమఁగాంచె
నట్టి సందయకు గా • రమకు ద్వితీయపుత్రుండఁ గాండిన్య గో • త్రుండ దక్షి
ణామూర్తికిని శివా • నందునకును సోదరుండఁ గూరిమి యగ్ర • జుండ సుబ్బ

నార్యనకుఁ బాత్రుడను మచీయమగు శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణోత్తరాధ్యమందు
బ్రవిమలంబగు సప్తమా • శ్వాసమయ్యె సతము దీనిని రక్షించుఁ • జంద్రమాళి.

శ్రీమీ నామోనమః.

శ్రీ మ దాంధ్ర లింగ పు రాణ ము

ఉత్తర భాగము

అష్టమా శ్వాసము

క॥ పాశుపత ప్రతరూపా! శ్రీ శాదినిలింప లోక • సేవిత చరణా!
కాశనిభాంగా! మీ నాత్మికా! శ్రీ సోమసుంద • రేశసురేశ.

ప॥ అవధాంపు హమ్మహషిక గణంబునకుఁ బారాణిక శ్రేష్ఠుండగు నూతుండిట్లనియె.

తే॥ శివ్యవత్సలుండ • శేషపురాణ పారగుడు వ్యాసమాని • రాజాకరుణ
నెఱుంగఁజేసినట్టి • యెల్లపుణ్యకథలఁ దెలిసినంతవఱకుఁ • దలపిరిగద.

చ॥ కలుషవిదారుడైన శితి • కంఠుని పుణ్యచరిత్రలెన్ని వం
దల యుగముల్ వచించినను • నాలుకకుఁ రుచితగ్గకుండు శ్రో
తలహృదయంబులక దవిలి • తద్దయు రుచ్యములై చెలంగు ని
మకాలములు నుక్తిమార్గములు • మానిజనాశ్రయముల్దలంపఁగఁ.

— పాశుపత ప్రతమాహాత్మ్యము —

తే॥ ఎన్ని శ్రుణ్యచరిత • లేనిపాశుపత ప్రత ప్రభావమునకు • ధరణిలోన
సాటిరాఁగలుగునె • చంద్రాధిక ధరుఁడావ్రతంబున కధిదైవ • తంబగుటను.

క॥ వ్రతములలో నుత్తమమగు వ్రతమది పాశుపతమనఁగ • వఱలుధరిత్రిక
గ్రతుభుక్సంతతి యావ్రత మతిభక్తి నొనర్చి ధన్య • లైరి కడంకఁ.

మ॥ అతిలోకుండగు శారదాపతియు ని ర్వాణంబునాభక్తిఁ ద
ద్రవ్యముకదాల్చి మహానుభావుడగుచుక • వందారుభక్తాళికి
సతశాభివృద్ధపదంబు లీయఁగలిగెక • సత్వస్వరూపాధ్యుడ
చ్యుతుఁడుక దద్రవ్యమాచరించి సుగుణ • స్తోమండునై యొప్పెడుక.

తే॥ పతితుండగుదాంధ్రమానుఁడాంధ్రమపావనంబగువ్రతంబుఁబూనిమో, హంబుఁబాసి
యనవరత చిత్తుఖాస్తిచం • బ్రాథక నూలి సన్నిధివసించిసుఖియిఁచు సంతతంబు.

చ॥ అమల యశోభిరాముండగు • నాతఁడు బ్రహ్మగుతుఁడు రుద్రకా
పముమెయి సంభవించిన • శునారితమైతగు నుప్ర్యదేహమున్
గమలజా సత్కృపక విడిచి • కాంచనశైలముఁ జేరవచ్చియు
త్తమగుణ శోభితుండగును • దారునినందిని గాంచి నమ్రుండై.

మ॥ అనఘానీవు మహానుభావుండవు నీ • యంద్రదిజా నాయకుం
డనుకంపక జరియించు సంతతముద్య • శ్యాదృశ్యమైనట్టి లో
కనికాయంబునవ కతకవగు ద • జ్ఞానాంధకారంబునక
గనలేకుండెడివారి బ్రోచుటయె నీ • కతకవ్యమా చూడగక.

క॥ సర్వజ్ఞానకుక హితుండవు సర్వజ్ఞుఁడు ఏమ హితుఁడు • సర్వంబును మీ
యిద్వర యధీనమగు శ్రీత ధూర్వహుండవునీవు సకల • దుష్టవి నాశా!.

తే॥ పాపపుణ్యములను • బరికింప నీమేను హేయమనుచుదోచు • నెట్టివాని
కైనఁగాని పార • మాధికకచింతన చేయుటకాటె యెప్పుడు • శ్రేయమగును.

తే॥ అల్పబుద్ధులైన • యట్టివారికిఁగల్గు సుశయంబులెల్ల • సమయఁజేయు
ప్రజ్ఞమిమ్మువంటి • వారిలయెడఁగాదె సఫలమైతనర్పు • సంతతంబు.

వ॥ కొండొక సంశయంబు విచ్చేడంబుఁ గావించు తలఁపున ననేక మహాయుగంబులు
బ్రహ్మగుల విచారించియు సఫల ప్రయత్నుండఁగామి సర్వజ్ఞుండవని నిన్నుదశింప
నరుదెంచితి నదియెద్ది యంజేని.

క॥ హరుండెట్లు బళుపతియనక బరంగునెవఁడు పశువునాఁగఁ • బడునేపాశ
స్ఫురణక బద్ధుండగువాఁ డరయవియ్యుండగుటెట్లు • లయ్యమహాత్మా.

— • నందీశ్వరుడు సనత్కుమారునకుఁ బాశుపత వ్రతమహిమఁ జెప్పుట •—

క॥ నావుఁడు నందీశ్వరుండను నావిధిసుతుఁగాంచి యిమ్ము • హాథకముపుణ్య
ప్రావిభాకవము కారణమై వెలయు నెటుంగరా ద • బాదులకైనక.

తే॥ ఆరయ సంసారవశవగుక • లైనవారు ధాతమొదలుగస్తావరాం • తంబులైన
జీవరాశులు పశువులు శివుఁడు పతియు నగుటఁబళుపతి యనఁడగుహరుఁడుజగతి.

తే॥ అదిమధ్యాంతరహితుడఁ, వ్యయుఁడువిష్ణుడనఘుఁడతఁడుతనమాయఁ, య నెడుపాశ
సమితిచే పశువుఁబోలె , జగములెల్ల బంధనమొనర్చు చూనులు , బ్రస్తుతింప.

మ॥ హరుఁడీశుం డొకరుండె దక్కగ నవి • ద్యాపాశ బద్ధాంగులౌ
నరులక ముక్తులఁజేయఁగాఁగల జగ • స్నానుండు లేడన్యఁడా
సరసీ జోదరముఖ్య నిజరలు వి • శ్వాసంబునక జేసి శం
కరు సేవించుచునుండు సంతతము న • జ్ఞానంబుఁబోఁద్రోలఁగక .

తే॥ తలఁప నిరువదినాలుత • త్వములుపాశములఁబెడు వానిచేతబద్ధులనుజేసి
జీవకోటుల ముక్తుల • జేయుచుండు హరుఁడుసేవింపఁబడుచుని త్వముముదమున.

వ॥ దశేంద్రియ మయంబులును సంతః కరణ సంభవంబులును భూతతన్మాత్రంబులు
నగు పాశంబులచే బరమేశ్వరుండు జీవసంచయంబును ముక్తంబు గావించు
చుండును. జీవుండు పరమేశ్వరసేవచే భక్తుఁడునాఁబడు. భజనయును ధాతువు
సేవార్థకమగు కతన బుధులు సేవను భక్తియని వక్కాణింతురు.

సీ॥ బ్రహ్మ మొదలు స్థంభ • పర్యంతమగు జీవరాశిని గుణవికా • రంబులైన
పాశసంతతితోడ • బంధించి యెల్ల కార్యంబుల జేయించు • చనవరతము
దృఢమగుభక్తిఁబూ • జింపఁగబడిముక్తి గలిగించుచుండు ని • హ్మముఁడగుచు
వాఙ్మనఃకాయసం • భవమగు భజనంబై భక్తి నాఁబడుచుండు • వసుధయందు
కలుష నాశమందు • గౌరీమనూహరుఁ డఖిలకార్యములకు • నాదికార
ణంబులొక నేత నాగభూషుండు భజనమున కహుకాఁడగుచు • నమరుఁడరణి.

—, భక్తి భేదములు , —

తే॥ భజనమరయమూఁడు • పద్ధతులఁ జెలంగు మానసికమునాఁగ • మతీయువాచి
కంబునాఁగఁ కాలు • కంబనఁ బరమేశు దయపఁ బాత్రమగుచు • ధరణిలోన.

క॥ హరు నెడఁజిత్తముఁజేర్చియుఁ బరమాత్ముఁడు శంభుడిట్టి • వాఁడనిపలుకక
దరమేయని భజియించుట యరయఁగ మానసికభజన • మనఁబడుజగతిక.

మ॥ పరమేశుండు దయాపయోధి త్రిజగత్పాలుండు గౌరీమనూ
హరుఁడార్ధావనుడీశ్వరుండు పురసం • హరుండు బ్రహ్మాద్రిని
జకరలోక స్తవనీయుఁ డంచెపుడు • ప్రాంచదృక్తితోఁ గొల్చినకా
ధరణిక వాచికమై నెఱంగు సురసం • తానస్తుభంబై తగక.

క॥ తలపఁగఁ బ్రాణాయామాదులయిన కర్మములతోడ • ధూజఁటిసేవఁ
సలుపుటయొ కాదికంబన వెలయుమహామాని లోక • వినుతంబగుచుకన్.

ప॥ ధర్మాధర్మ మయంబులగు పాశంబులచే బంధింపఁబడిన దేహులకుఁ బరమేశ్వ
రుండగు శివుండొక్కఁ డుపాస్యుండు. పాశముల బంధించుట వలన చతుర్వింశతి
తత్వములు మాయాకర్మ గుణములనియు విషయములనియు జెప్పఁబడు. అట్టి
పాశంబులచే బంధింపఁబడిన సర్వదేహులును శివభక్తిచే విడువఁబడుదురు. పంచ
శ్లోకమయంబులగు పాశంబులచే శంకరుండు పశువుల బంధించి భక్తిచే నుపా
సింపఁబడి వాని దొలగించుచుండును.

క॥ భవపాశ బద్ధులై సం భవమరణాద్యఖిల దుఃఖ • భాస్కులయినదే
హినితలికి మోచకుండగు శివుఁడెఱుంగంబడడవిద్య • చేనెవ్వరికన్.

సీ॥ పాశత్వమొందిన • శ్లోకంబులనవిద్య యనియును నస్మిత • యనియురాగ
మనియు ద్వేషంబని • యభినివేశంబని వచియితురార్య • లవానియందు
నజ్జానము తమంబు • నామోహమన మహామోహంబు తామిస • ముమతీయంధ
తామిసమనోష్ఠుఁ • దగన విద్యాపాశబద్ధులౌ వారలఁ బార్వతీశుఁ

డచిఁతుండగుచు ద • యాన్వితుండగుచు రక్షించుచుండు నతని • సేవవిడిచి
పద్మనాభుఁడైన • భవపాశములఁద్రెంప నేరఁడితరుఁడెట్లు • నేర్వఁగలుగు.

తే॥ ఆరయఁగ నవిద్యతమమునా • నతిశయిల్లు నస్మితయుమోహమఁబడునవనిరాగ
మదిమహామోహమనియెడు • నాఖ్యఁడనరు ద్వేషమిలనుతామిసమై • వెలయునెపుడు.

ప॥ అభినివేశంబంధతా మిసమనఁడగు మతీయు దమంబును మోహంబును బ్రత్యేక
మెనిమిది విధంబులుగను మహామోహంబు పదివిధంబులుగను తామిసంబు సంధ
తామిసంబు నొక్కొక్కటి పదునెనిమిది భేదంబులుగను జెప్పఁబడు. లోక
నిఱుంతయును మహాదేవున కవిద్యాదులతోడను కర్మసంతానంబుతోడను కర్మవిపా
కంబులతోడను సంబంధంబు గలుగదు. కాలత్రయసంభూతంబులగు సుఖదుఃఖంబు
లును, కర్మసంస్కారంబులును, భోగసంస్కారంబులును, నవిద్యాజేతయగుఁ బర
మేశ్వరు నంటనేరవు. పుంపిశేషులందగు నార్యామనోహరుఁడు చేతనాచేతన
యుక్తంబునగు బ్రపంచంబునకన్న బయండునై యతిశయంబుగ జ్ఞానైశ్వర్యమును
గాంచుచు శివకరుండగుట నా లోకేశ్వరుఁడు శివపదవాచ్యుండగు. కాలావచ్ఛేద
వర్తనంబులగు శాస్త్రంబుల నుపదేశించువాఁడును నట్టిదేశులకు దేశుండును నగు
శంకరుండు కాలావచ్ఛేదవర్జితుండై చరించుచు, విజ్ఞానోక్తాంశ లో ననాది

సంబంధంబుఁ గాంచి స్వాధ్యక్ష పరత్వంబు వీడి సకల కార్యంబులకుఁ దానప్రయోజనంబై ప్రణవవాచ్యుండై జగదునుద్ధరించు తలంపున జ్ఞానతత్త్వంబగు పాశుపత వృత్తంబు నుపదేశించెనని చెప్పిన సనత్కుమారుండు మోదాతిశయంబున శైలాదిక గాంచి యిట్లనియె.

క॥ హరునకుఁ బ్రాణపదంబువు సరసిజనాభా ద్యనిమిష • సంతానమునీ కరుణా పాత్రములగుటకు నిరతంబును గోయచుండ్రు • నిమకాలచరితా.

క॥ పరమపవిత్రములగు శంకరుచరితము లెన్నివిన్నఁ గాని మఱివిసక మురిపంబుగలుగు • చుండెడు దురితనివారకములగుట • దుష్టవి నాకా.

తే॥ మొదలుతుదయులేక • ముక్త్యేఽంపులలోన మేలుబంతియైన • మిత్తిగొంఱ మహిమఁదెలియవలతు, మానకయెఱిగించి ననుగృహధున్ జేయుఁ మనఘ యిప్పుడు.

చ॥ అనవుడు నందికేశుఁడను • నాతని పల్కుల నాలకించి యొ యనఘ చరిత్ర నీయెఱుంగ • నట్టిది శంభుమహాత్మ్యమెవ్వ ధంబుని నెఱుంగఁగ నేతుక ముని • ముఖ్యులయందు నన్వగ గామియై తనరుచునుండు వాఁడవుగ • దా సరుసీరుహ సంభవాత్మజా!

తే॥ తెలియనడిగితీవు • తెలిసినంతవఱకు వినుము నేవచింత • ననఘ చిత్త యధున్లైనవారి • నాదరింపకయున్న నన్యతదోషమందు • సంక్రమింబులు.

ప॥ చరాచర లోకనియంతయగు నమృతా పురుషుని బ్రకృతియు, బుద్ధియు నహంకారంబును, జిత్రంబును, వాఙ్మనః కాయపాదపాయూపస్థాదులును, గామక్రోధాదులును, బంధింపనేరవు. భూతతత్త్వాత్రంబు లయ్యోగీశ్వరేశ్వరుని దాయవెఱుచు. స్వభావంబుచే నిత్యశుద్ధుండును నిత్యబద్ధుండును నిత్యముత్తండగు నీశుని వణింప నలవిగాదని తత్త్వవేత్తలగు మునీంద్రులు వక్కాణింతురు. అనాదిమధ్యనిష్ఠుండును, బరమేష్ఠియుఁ బురుషోత్తముండును, నగు శివునాజ్ఞచేఁ బ్రకృతివలన బుద్ధియు బుద్ధివలన నహంకారంబును నహంకారంబున నిర్మదియవగఁంబును, దన్మాత్రులును, వానివలన నశేషంబులగు మహాభూతంబులు, నుద్భవించు మఱియు

తే॥ ఈశ్వరాజ్ఞఁబూని • యెల్లమహాభూత వితతివ్రహ్మమొదలు • తృణమువఱకు గలుగుబ్రాణికోటిక • గలిగించునజ్ఞుఁడు చంద్రాధిక ధరుఁడుజూచిఁయబ్రపదగ.

సీ॥ అరయనంతర్యామి, యని దేహములలోఁ బ్రశస్తిఁ గాంచిన మహా • సాధుమూర్తిక సకలచరాచర • జంతుజాలంబు సృష్టిస్థితిలయముల • జేయుఘనుఁడు

అఖిలలోకేశ్వరం • దయ్య సేసంబంధమింతేనియ్య నెలుంగ • కెనగుజ్జాతః
దెచ్చటఁగన్గొన్న • నచ్చటఁదానయై యేరికిఁగనరాని • యిద్దచరితుఁ
డాదిమధ్యలయము • లందని దేవుడు ఘాలలోననుడు స్వ • భావనిష్ఠ
మైన యీశ్వరత్వ • మవధరించునతండు భూతకోటికల్ల • బ్రీతిఁగూర్చు.

ప॥ అమృహదేవుననుమతి నహంకారం బభిలాషకంబుల నతిమానించును, మనస్సు
సంకల్పించును, శ్రోతంబువినును, వేయి లేల నకలేంద్రియంబులు నాగోరి
కాంతు నానతి స్వధర్మంబులగు నెల్లకార్యంబులఁ గావించుచుండు.

సీ॥ పరమేశుననుమతి • ప్రాణివగ్గమునకు నవకాశము నొసంగు • నాకసంబు
ప్రాణంబులక గూర్చు • బవనుండు వహ్నియు హవ్యంబు సురలకు • కవ్యభుక్కు
లకుఁగవ్యమిడి ప్రాణు • లను బాకముక గూర్చు జలములు సంతృప్తిసలుపుచుండు
పరగఁ జరాచర • ప్రాణికోటుల నెల్ల రక్షించుచుండు బు • రంధరుండు

భవునియాజ్ఞయెల్ల • నవిలంఘ్యమగుటను శిరములండు దాల్చి • సురలుసతిము
న్యాయపథము విడక • యనయంబు జగములఁ గాచుచుండు రథిక • కరుణవెలయ.

ప॥ మఱియు నాదిత్యులును, వసువులును, రుద్రులును, నశ్వినులును, మరుత్తులును,
యక్షరక్షః పిశాచాదులగు దేవయోనులును, గ్రహంబులును, నక్షత్రంబులును, యజ్ఞం
బులును, వేదంబులును, తపస్సులును, ఋషులును, కవ్యభుక్కులును, సముద్రంబులును,
బర్హతంబులును, నదులును, కలలును, కాన్తలును, నిమిషంబులును, ముహూర్తంబు
లును, దివసంబులును, రాత్రులును, ఋతువులు, వత్సరంబులు, యుగంబులు, బుష్క
రంబులు, నేపిమిదివిధంబులగు దేవజాతులును, బశువులును, దైత్యదానవులును,
బదు నాల్గయోనుల జన్మించిన భూతబృందంబులును, బరమేశుననుమతి నిజోచిత
కార్యంబుల నతికమించక ప్రవర్తింతుచుండు నింక నాదిదంపులగు బార్హతీపరమే
శ్వరుల విభూతిక గూర్చి వచియింతు నాకణికంపుము.

— పార్వతీపరమేశ్వరుల విభూతిమహిమ —

క॥ కలిమల సంహారలు నిర్మలచరితులునైన యోగి • రాజులమరము
ఖులు నేదేవుని గొల్చెద రలఘుడేశంభుడు పర • మాత్మయగు జామీ!

క॥ శివుఁ డీశ్వరుండు పవ్రతభవ మాయయనంగఁ దనరుం • బ్రకృతి గిరిజయా
భవుఁడు పురుషుండు నాబడు నవని గిరిజవాణియగుండు • దర్శముమారుడోగ

॥ దివసంబు శంభుండును రాత్రి గౌరియు, సప్తతంత్రపు మహాదేవుండును రుద్రాణి
దక్షిణయు, నాకాశంబు శంకరుండు పృథివి భవానియు, సముద్రుండు శివుండు
జల శైలకన్యయు, వృక్షంబు కూలాయుధుండు బార్హతిలతయు, హరుండు ధాతయు
సావిత్రి యీశ్వరియు, మధుసూదనుండు హరుండు దుర్గలక్ష్మియు, నింద్రుండు
త్రిపు రాంతకుండు, మృదాని శచియు, రుద్రుండు వహ్నియు, జండిక స్వాహయు,
సని పెద్దలు వచియింతురు. పెన్నులేల స్త్రీపురుషరూపంబగు స్వంబు నయ్యాదిమ
దంపతుల విభూతి నాబడు. కావున బదార్థశక్తులు గౌరియనియు శక్తిమంతంబు
లగు పదార్థంబులు శంభుండనియుఁ బ్రాణుకులు మోటవెట్టుచుండు.

తే॥ అష్టవిధములైన • యాప్రకృతులు మహాదేవి మూర్తులగుచుఁ , దెలియఁగదగు
వికృతులెల్ల సర్వ , వైశ్రీయాశైలజ పూతదేహగత వి , భూతించుము.

తే॥ ఆనలమున విస్ఫులింగంబు • లట్లనేక గతులజీవసమితికాల , కంతునంద
భేదము నభేదమును జెంది, పృథ్విదనరు సకలగుణ సాంద్రులగుమాని, జనులు వొగడ

తే॥ సకలదేహములును , శర్యాణిరూపముల్ తలఁపఁగాశరీరి , తతులుజగతి
శంకరాంశములగు , శ్రావ్యముమారూపమమర శ్రోతశశిక • లార్థధరుడు.

॥ గిరిజ విషయతారూపము హరుండును విషయిత్వమొంది యలరుచునుండున్
ధరప్రప్తవ్యము శాంకరి పరమేశుండు సప్తయగుచు • భాసిలు నెపుడున్.

॥ దృశ్యవస్తుజాలంబుమయు ద్రష్టశశిఖండ శిఖామణియగు విశ్వేశ్వరుండు; స్థేయ
మునగు రసజాత ముమారూపమగు రసయితయగు పూతహరుండు స్మరణీయ వస్తు
జాతంబు శాంకరీరూపంబు తలంచువాడు శంభుండు, బోధవ్యంబు భవవల్ల
భయు, బోధభవుండు, పీఠాకృతికాణ్యానియు, లింగంబు హరుండునగు.
మఱియు స్వర్గమర్త్య పాతాళాంత బ్రహ్మాండంబగు జ్ఞేయంబు దేవీరూపం
బనియు, జ్ఞాతృపురారి యనియు నెఱుంగనగు సర్వమంగళక్షేత్రత్వంబు భరించు,
క్షేత్రజ్ఞత్వ మీశుండు వహించును. శివలింగంబు విడిచి యితర దేవతల నుపా
సించువాఁ డగౌరవంబునొందు.

॥ పరమ కృపాపయోధియగు , పన్నగభూషణునందు నిచ్చులున్
దిరమగుభక్తి లేకితర , దేవతలన్ భజించువాడిలన్
సరకమునొంది కుందునిజ , నాధునివీడి భుజంగ సంగతిన్
దిగిగడి దుష్టకామినిగ , తిన్ శశితారకలుండు కాలమున్.

శే॥ సరసిజాసనాది ధిశకలామృతాశనుల్ నృపులు మానివరులు , నిరతభక్తి
లింగపూజగోరి ధిగాంగులై భవపాశములనుద్రొంచి , పరగుచుండు.

తే॥ ప్రాణలింగార్చనా పరాధియబుడు వెన్నుడాహవంబున దశకంఠహతముడేసి
తత్కలుష పరిహరంబు , దానకోరి తివిరినదిదరి లింగప్రతిష్ఠజేసె.

తే॥ భక్తియుక్తుడగుచు , భవునాశ్రయించినవాడు హిసతులము , వాడెయైన
నవనినెపుడు బ్రహ్మ , హత్యాదిపాపముల్ వాసిపుణ్యలోక , వానియగును.

ప॥ దృశ్యాదశంబగు ప్రపంచందెల్ల లింగమయంబగుడు కాశ్వత పదలోలుపులగు
వారలు లింగపూజా నిరతులగుట శ్రేయంబు.

క॥ అవనియు జలంబులగ్నియుఁ బవనం బాకసము శశియు , భాస్కరుడునునా
శివునిశరీరంబులనుచుఁ దనిలినభక్తిని వచింతు , తజ్జాలు సతముకా.

క॥ తరుమాల సేవనంబున నరయఁగకాఖోపకాఖ , లన్నియుఁదృష్టికా
బరగుగతి నలముననిడు గురుతరవస్తుతతి వేల్పు , కోటికిఁ జెందుకా.

తే॥ హరుని నూర్యాత్మకంబగు , నట్టితనువు పదియుఁ చెండువిధంబులఁ బరగుచుండు
నఖిలదేవాత్మకంబగు , నట్టియాజ్ఞము నొసఁగుచునుండు రారూపముననునులు.

ప॥ అమృతంబును భూతసంజీవనియుఁ జంద్రుంబును శుక్లంబును హరికేశంబును విశ్వ
కర్మంబును విశ్వవ్యచయంబును సంయద్యసువును నర్వాపసువును స్వరాట్టువును
సుషుమ్నంబును సోమంబును ననఁ బదియుఁ చెండు తెఱంగుల విలసిల్లు సూర్యాత్మ
కంబగు నీశ్వరురూపంబుల ప్రత్యేక ప్రయోజనంబు వక్కాణింతు నాకర్ణింపుము.

— ధిశశ్వర స్వరూపములు —

సీ॥ అదిత్యరూపుఁడౌ , హరునమృతకలయు భూతసంజీవని , శ్వాతిఁదనరు
గలయును లోకసంధి ఘము ప్రీతిఁగల్గించుఁ జంద్రాఖ్యకిరణమౌ , పథులవృద్ధిఁ
గల్గింప హిమవృష్టిఁ , గల్గించు శుక్లంబు సస్యపాకాదిబీ , జనుగు ఘర్మ
మునుగూర్చు హరికేశ , చునునది సత్కత్రపోషకంబగుచును , బాదలుధరణి
విశ్వకామ్యావ్యయంబులు , విమతి గాంచు నదియు బుద్ధజనరత్నకం , బగుచు నలరు
నరయ విశ్వవ్యచయ నెడు , నదియె శుక్రపోషకత్వంబుచే నిత్య , మును రహించు.

సీ॥ సంయద్యసువునాగ , జగతి నొప్పెడు నది కామారిలోహితాంధి , గమును బ్రోచు
నర్వాపసువనెడు , నది బృహస్పతిఁగాచు నలస్వరాట్టువునాగ , నలరునదియు

సర్కజా రక్షించు • ననిశంబును సుషుమ్నయనునది శశధరు • ననుదినంబు
గాచు సోమాఖ్యయోఁ • కలవసుజాతులౌ సౌమ్యుల ప్రకృతిత్వ • సంకతయగు
నిది మహారహస్య • మిందిరాహృదయేశ ముఖ్యులైన దేవ • ముఖ్యులనును
దెలియఁ దరము గాదు • కలుషవివాశకంబగుటఁ గోరుచుందు • రభిలమునలు.

తే॥ భవుని సోమాత్మకమగు రూపము శరీరభాస్కులందున శుక్రరూ • పంబుతోడఁ
బాసఁగు బ్రహ్మాది నిజకారపుంపులునుగనుగొనఁగరాని మహిమంబుఁ గాంచిమించి.

సీ॥ పదు నాఱు తెఱఁగులఁ • బరఁగు నమృతకలాత్మకుండగు హరుని సోమయనుమూర్తి
జేబుపు మూఁకకుఁ • విత్పగణంబులను నమృతంబుచే దృష్టి • నాచరించు
మఱియుఁ జరాచరా • తృకమగు లోకంబు నుద్ధరించుటనై • యోపధులకుఁ
బరత్పత్తిఁ గావించుఁ • బతిభావమున యజ్ఞసమునయంబునుఁబ్రోచు • సంతతంబు
నుదక సంచయమున • లోపధులనునట్ల బతియయగుచునెపుడు • బ్రథమగాంచు
నిట్టిదనుచుఁదెలుప • నెవ్వారికేనియుఁ దరముగాదుదానిఁ • దగగణింప.

వ॥ సోమాత్మకుండును బ్రభుండునగు శివుండు జీవత్వంబుననుండ సర్వలోక రక్షణి
యగు మధురయనునది విలయముకాజెందును. యజమానాఖ్యయగు నీశునిమూర్తి
యనిశంబు హవ్యకవ్యంబులచే దేవతాగణంబును విత్పసంతతిని బోషించుచుండు.
మఱియు నాహుతి జ్వయగునది యజమానాహ్వయంబుచే బరాపరంబగు నభి
లంబును వృష్టిసోదగి రక్షించు. ఆంబుమయయగునది యభిల బ్రహ్మాండమల సంత
బహిష్కమును నదీనదపముద్రరూపంబగుజలంబును గాంచుచుండు. ఇవిష్టంబునఁ
బర మేళుని మూర్తులన్నియు నయ్యయిరూపంబుల నయ్యైవిధంబులనున్న పదార్థ
ములఁబ్రోచుచుండు. అనంత గుణగర్భిండుండగుఁ చంద్రాధిక మాళి మహిమంబుఁ
గూడ వినవలతువేని నాయెఱిగిసంతపించుట నాకర్షింపుచుని నందీశ్వరుండు సస
క్కుమారున క్లిటనియె.

— • ఈశ్వర మహిమ —

తే॥ తలఁప నభిలలోక • ములను వ్యాపించి వెలుంగువాఁడు భూత,లోకమునకు
రక్షకుండు త్రిగుణ • రాజితుండప్తమూర్తియగు బరగువాఁడు • త్రిణయనుండు.

క॥ పరమేష్ఠియు శర్యుండును నరయఁగ విశ్వంభరాత్ముఁ • డగు శంభునకుకా
బరఁగువికేశ గృహిణియై ధరసంగారకుండు పుత్ర • తనుగాంచవెనక.

తే॥ వేదవాదులైన • విప్రలవ్విశ్వేశు భవుకటంచుస్తోత్ర • పాఠములను
సలుపుచుదురభిల • సంజీవనుండౌట నిర్మలాత్ములగుచు • నిత్యమరసి.

నీ॥ అమృతాత్మనకార్య , యగు నుమదేవియై యలరువారికి శక్తుఁ డాత్మజుండు
నఖిలలోకేశుండు , న్యాపియు సర్వలోకైక రక్షకుఁడు వ, హస్తాత్మజుడైన
హరునకు వజ్రఖంబు , డాత్మజుండై యొప్పుఁ బవనాత్మజుడగు నుమా , వల్లభునకు
శివయను నాఖ్యచేఁ , తెలఁగు దేవియు మనోజపుడనువాఁడుకృ, శానురేత
సునకుఁ బుత్రుండు , సోమశేఖరుండు వ్యోమాత్మజుడగుట భీముఁ , డనదనర్పు
నతనికెల్లదిక్కు , లంగనలై పొల్చు సగం మతనికతన , జరుగుచుండు.

నీ॥ సర్వాత్మజును జగ, త్స్వామియు భుక్తి ముక్తుల నిడుహరుఁడు, ద్రుడనవెలయు
నరయ సూర్యాత్మజుఁడ , నతనికి దేవియవదళనాఁబడు , వారికాత్మ
జుండగును శనైశ్చ , రుండు సమస్తలోకావనఁడగుచు సో , మాత్మజుడైన
ఘనుండు మహాదేవుఁ , డనబడునతనికి దయితోహిణి నాఁగఁ , డనరునెపుడు
బుధసమాప్తయ్యుండు , పుత్రుండువారికి దేవతలకును బిత్త , దేవతలకు
హవ్యకవ్యములిడ , హనుండు దాయజమాన సంజ్ఞదనరుమాని , సన్నతుడయి.

క॥ అతనికి దక్షయనంబడు సతికిని సంతానసంజ్ఞ , జనువాఁడరయఁ
సుతుడయ్యె వారికరుణక బ్రతిభూతమునలలుచుండు , బహుసౌఖ్యములక.

—, పంచబ్రహ్మను కథనము , —

ప॥ పరమేశ్వరుం డష్టమూర్తుల ధరించుటయగాక పంచబ్రహ్మ స్వరూపుండనియుఁ
బెద్దలు వచింతురు. పంచబ్రహ్మాపాసంబు గావించు నరుండు శకాంకశేఖరు
నకు ముఖ్యుండగు. సకలలోకముల కపాదానకారణంబును నిమిత్తకారణంబును
నగు నీశ్వరుండు పంచవిధంబుల విలసిల్లు. ఆవ్యధంబులై పంచబ్రహ్మంబులనఁ
బరఁగు. అవిక్రమంబుగ నీశాన తస్మరుషాఘోర వామదేవ సన్యోజాతంబులన
నొప్పు. అందుఁ బ్రథమంబు శ్రోతేంద్రియ స్వరూపంబున నెల్లజీవులందుండును.
ద్వితీయంబు గుహాత్మికయై ప్రకృతినాఁబడు. తృతీయంబు ధర్మాద్యష్టాంగ సంయు
తయై జ్ఞానరూపంబగు. చతుర్థం బహంకార రూపంబున సర్వంబును వ్యాపించి
యుండు. పంచమంబు తత్త్వస్వరూపంబున సర్వభూతముల నావరించి చెలంగు.
వెండియుఁ దత్పురుషంబు త్యగింద్రియరూపంబునను, నఘోరంబు చక్షుఃంద్రియ
రూపంబునను, వామదేవంబు జిహ్వేంద్రియ రూపంబునను, సన్యోజాతంబు
ఘ్రాణేంద్రియ రూపంబునను, నీశానంబు వాగింద్రియ స్వరూపంబునను సర్వశరీ
రంబుల నధిష్ఠించియుండును. మఱియు శబ్దతన్మాత్రరూపంబగు నీశానంబాకాశ
జనకంబనియు, స్పృశ తన్మాత్రకాత్మకంబగు తత్పురుషంబు సమీర జనకం
బనియు, రూపతన్మాత్రకంబగు నఘోరంబు జాతవేదో జనకంబనియు, రస

గతస్మాత్త్ర రూపంబగు కామదేవం బుదకజనకంబనియు, గంధతస్మాత్త్ర రూపంబగు సద్యోబాతంబు భూజనకంబనియు. వణింపంబడు. ఈ స్థావరజంగమంబగు బ్రపంచంబు పంచబ్రహ్మత్వకంబు పంచవిశతితత్వాత్మకంబును, బంచబ్రహ్మత్వకంబును నగు సదాశివుండు బ్రహ్మతాతా శమనుండు గావున నయ్యిండు ధరు నందఱును దెండంబులగొని యాడుదురని చెప్పి మఱియు శివమాహాత్మ్యంబు వక్కాణించువాడై శైలాది యిట్లనియె.

— శివమాహాత్మ్యము —

క॥ హరుని మహిమంబు వొగడఁగ సరసిజభవ ముఖ్యులైన శ్వగౌరవానులే గర మసమర్థులు నాఁగను నరుడెంతటివాఁడు మాని నాయకవింప.

సీ॥ సదసత్త్వరూపుండు శవసత్త్వతియునని ప్రాబల్లులువచ్చించు శార్వశీశు వ్యక్తింబుపట్టునా బడునిల నవ్యక్తమర్తయ నసత్తునా నలరుచుండు సత్తునసత్తును శంకరురూపము హరునకన్ననబర మవనిలేదు నానిశిబతియౌట వామదేవుండు సద సత్త్వతిసాఁగను జగతిబరగు

నమ్రహాచేవుండుక్షరాక్ష రాత్మకుడని మఱిక్షరాక్షరపరుడని మానిగణము బలుమవ్యక్తం బుక్షరవుగు దలప నక్షరంబె యవ్యక్తమగుచును దంబునిలు

తే॥ అక్షరక్షరములును శ కాఁకమాళి రూపములయగు బ్రహ్మ చాపుడరయ సతనికన్నను బరుండు లే గక్షరాక్షరములకాతడె పరుడన రహిజెలంగు.

సీ॥ శ్రీ గిరిశ్వరుండు వ్యష్టి సమష్టిరూపుడై తత్కారణుడయి తనయవ్యష్టి యనఁగ వ్యక్తంబు సమష్టి నానవ్యక్తమని వచియింతురు మునులు సతము త్రేతరూపుండును త్రేతరూపియు శివుడేయనుచు శ్రుతుల్ జెప్పుచుండు వివిరింపఁగా జతు ర్వింశతితత్త్వముల్ త్రేత్రశబ్దంబుచే జెప్పఁగఁబడు

సారిది త్రేత్రజ్ఞుడనగు బుధుఁడు వెలయుబలుక శనిరెండు శివునిరూపములయగును శశిధరునకన్న న్యంబు జగతిలేమి వేదవేత్తలు గొల్తురా విశ్వనాథు.

వ॥ అనిపలికిన సలి సనక్కుమారుండు వెండియు శైలాది కిట్లనియె.

తే॥ శ్రవణమేయంబులై పూర్వ సంచితాను నాశకములయి త్రిజగతీనాధనినుత ములగు నీశునిరూపముల్ చెలఁగియెన్ని గతులవిన్నను సంతృప్తి గలుగదనఁకు.

సీ॥ కావుననాయెడఁ గరుణించి వినదగియున్న శంకరునిమ హాన్నతంబు లగుహాపభేదంబు లను దెల్పుమిది యకాదప్రాజ్ఞులగువారి కహరహరేబు

నుచితమాధర్మపు • సుచరిత యుపదేశకుఁడు సంభవించిన • పుష్పదేయెఱుంగ
దగునంద్రుఁడెలియఁగఁ • దగువిషయంబుల నావిని శైలాది • యతనికనియె

లోక నాయకుండు • పాకారిముఖునర ప్రకరవందితుండు • భవుఁడుభక్త
సులభుఁడతని గుఱించి • కలయట్టితత్వంబు నిట్టిదనుచుఁజెప్ప • నెవరితర మొ.

తే॥ అగమార్ణవపారగు • లైనదేశి కోత్తములు పర మేకుండ • యోనిజాండె
యరయ శ్రేత్రజ్ఞుఁడనియందు రతనికతిన భూతసంచయ మెల్లను బు • ట్టుచుండు.

ప॥ మహాయోగు అయ్యాశుని బ్రధాన పురుషునిగ వక్కాణింతురు. స్వంబగు వికార
జాతంబు ప్రకృతివలన వ్యక్తమగు. ప్రధానవ్యక్తులకుఁ గాలంబు పరిణామైక
కారణంబు. మహాయోగులొక కొండఱయ్యాశుని హిరణ్యగర్భుండనియు, బ్రధా
నుండనియు, వ్యక్తరూపియనియు, వక్కాణింతురు సకల చరాచరంబగు నీప్రపం
చంబునకుఁ గర్తయు భోక్తయు హిరణ్యగర్భుండెయగు. ఎల్లవికార జాతంబునకు
వ్యక్తరూపియగు శంభుండు ముఖ్యకారణంబు. మఱియుఁ బర మేకుండు పిండజాతి
స్వరూపియనియుఁ జెప్పఁబడును. సకలంబులగు చరాచర శరీరములు పిండము
లనియు వచింపఁబడు. కావున పర మేకుని రూపభేదంబులిట్టివని వణికంపవలని
గాదనిన విని సవత్కుమారుండు మరల నిట్లనియె.

తే॥ ఎన్నిగతులవిన్న • నీశ్వరుమహిమంబు మఱియు వినెడుకోర్కె • మదినిబొడము
దేవదేవుఁడెట్లు • దేహియయ్యెఁ బ్రతాపమెటులఁగల్గె నతని • కెఱుంగఁబలుకు.

చ॥ సరసిజసంభవాద్యమర • సంతతి సర్వసమర్థులయ్యునా
హరుపదసేవ జేయుటకు • నైమదిఁగోరఁగనే లయీచరా
చరము శివస్వరూపమును • సంగతియెట్టిది యమృతహృత్కుండే
కరణిననఁతుండయ్యె నెఱుఁ • గఁ వచియింపగదయ్యు నాకికఁకా.

క॥ నావుండు నందీశ్వరుఁడను నావిధి నూనునకు నిర్మ • లాత్ముండు మహా
దేవుండెట్టిఁ డనుచునుతిఁ గావింపఁగఁదర మెయెట్టి • ఘనులకు నైనఁకా.

తే॥ మూఁడుకాలములకు • ముఖ్యకారణమిటు • డభవుఁడప్రమేయుఁ • డాదిపురుషు
డమృతహృత్భావుఁ • డవ్యక్తభవుఁడని పలుకుచుండురెపుడు • ప్రాజ్ఞులవని.

సీ॥ ఎల్లస్పృష్టికిఁబూర్వ • మీకుండుముఖపంకజ మునుండి దేవతా • సార్వభౌముఁ
బర మేష్టిస్పృష్టించె • బరఁగనాతఁడు శివుననుమతిఁగొనిసోమ • మును స్పృశించె
నద్దాసలోకంబు • లన్నియు భూతంబు లెల్లను జనియించె • నిందిరేశుఁ
డాదిగాఁగల దేవ • తావలియునుబుట్టె నప్పట్ల నారాయ • ణాదిసురలు

హరునిఁ గీర్తించి రయ్యుద్రి • జాధిపుండువారి విజ్ఞానము హరించి వారిండును
నిర్మలాననుడగుచును • నిలిచినంత నబ్బురింబున వేల్పు లా • హరున కనిన.

తే॥ ఎచటనుండువాడ • వెందుండి యిచ్చోటి కేగుడెంచివాడ • వెవడవీపు
వింతరూపుతోడ • వెలయుచునున్నాడనేని కార్యమయ్యె • నిచటనీకు.

చ॥ అనవుండు శంభుఁ డిట్టులను • నాత్రిదశావళితోడనేఁ బురా
తనుడ జగంబు భరణు ప • దంపడి యీకనుబట్టు లొకముల్
జననమునొందు నాయెడల • స్వము శంభుచుయంబటన్న ప
ల్గు నెఱుంగ రే ప్రపంచమున • కుక జనుండును నేనగాదొ.

తే॥ అరయగ మదన్యమైనట్టి • యదియులేదు సర్వరూతంబులందున • సంవరింతు
నేనయొనిజుడను నాకు నే న కారణంబు కార్యంబగుదు నన • యంబు జగతి.

నీ॥ బ్రహ్మాదులకు నేన • పతిని బ్రహ్మను నేన నిత్యుండ నేన య • నిత్యుడేన
దిక్పంతియునువి • దిక్పమాహమునేన పుంస్వరూపమునేన • పుంస్త్వమే
ప్రకృతియుఁ బ్రకృతిగ • ర్మము నేదేహియు దేహంబునేనవి • ధియు విధాత
నేనస్థూలంబును • నేనూక్ష్మంబును ఛందస్సమితియు కా • స్త్రంబునేన

వి నెడునాడనేన • వినిశించునాడ నే నంతకుండనేన • యభిలమునకు
వేయులేల నేన • విశ్వంబుమూలంబు పంచభూతములకుఁ • బ్రాణమేన.

ప॥ నిశ్చలచిత్తుండై యెవ్వండు శర్వుండు స్వజ్ఞుండనియు, సర్వేశ్వరుండనియు నెఱుం
గఁగలఁడాతఁడు మత్స్వదంబుఁ గాంచగలఁడిని విక్రమనిపల్కి భగవంతుడగు
నుమాపతి యంతభావంబైన నక్ష్మేల్గులెల్లరు నూర్ధ్వారాహులును, బ్రసన్నవద
లును, గృతాంజలులైనై యప్పగ మేళు నిట్లు ధ్యానంబుఁ గావించిరి.

నీ॥ అభిలదృశ్యాదృశ్య • మగు ప్రపంచంబున కెవ్వారుకర్తయై • యెసగుచుండు
నేనేవులీలై • యూపంఁభూతంబులయ్యయి కార్యంబు • లాచరించు
నెల్ల నేలుపులకై • యెపుడుచేసెడి నుతు లేదేవునకుజెంది • ప్రోదిఁగాంచు
నింతటిలోకంబు • నే ప్రోవఁగల్గియు నెవఁడు నిగుణుడయి • యిలఁజెలంగు

నెవనికతనఁ బుట్టు • నీ చరాచరమైన జగ మెవానిఁగొలిచి • శాశ్వతమగు
ముక్తిగాఁచుచుండ్రు • మునులట్టి నినుగొల్తు మనఘ కరుణఁజూడు • మయ్య మమ్ము.

తే॥ అలకనైనఁ బ్రమాదంబు • వలననైన భక్తి నైన నిర్వాణాను • రక్తి నైన
నెవఁడు నిన్నుస్మరించు సొయిడ్గచకుడతఁడు ముక్తుండై యగుఁగదా? యద్రజేశ!

సీ॥ బ్రహ్మవిష్ణు మహేశ్వర • రిష్టరూపుండయి సృష్టిసీతలయమల్ • జేయునెవడు
స్కందుండును బులూమ • బానాయకుండును నశ్వమల్ గ్రహములు • నలరుతార
కలుభువనములుది • మృగలు నాకసంబును బంచభూతంబులు • బద్మమిత్రుఁ
డిందుండు గాల మఃమృతము వాయువులును మృత్యువు జలధులుఁపృథివిమున్ను

గాఁ గనంబడునెల్లలోకములు నీవ నీ ప్రభావం బగణ్యమై • నెగడుచుండు
నెట్టికుటిలాత్ముడైన న • సీనభక్తి నిన్నె ధ్యానించి ముక్తిసం • పన్నుడగును.

ప॥ ప్రాణరక్షకంబును సర్వవ్యాపకంబును బ్రణవ విశిష్టంబగు న్సాంకారంబు నీవ
అసారంబగు సంసారంబునుండి తరింపజేయుదువుగావున నీవు తారకుండవనియు,
నూత్నాకృతిగొని సర్వశరీరంబులందును వసించుకతన నూత్నమండవనియు, గొని
యాడఁబడుదువు. నిఖిలవిద్యలకు నీకుండవగుట నీకాసుండని నిన్ను ప్రాణలు
కులు బలుకుచుండును. హిరణ్యబాహుండును, హిరణ్యపతియు, సంవికాపతియు
హిరణ్యరేతసుండును, వృషధ్వజుండును నగు భగవంతుడవీవ. సనాతనుండగు
బ్రహ్మను తొలుత సృష్టించి యాత్మప్రకాశకంబగు జ్ఞానమొసంగిన నేతవీవ.
నిన్ను వణిగించుటకు వాక్కులుగూడ బాలకుండునని స్తుతించిన బ్రహ్మాదులకుఁ
బరమేశ్వరుండు ప్రమథగణం బిరుగెలకుల నేవింపఁ బార్వతీసహితుండై సాక్షాత్క
రించె నంత.

— శి వ పూ జా వి ధి —

మ॥ కరుణాశాలి శశాంక శేఖరుండు లో • కత్రాణదక్షుండు శం
కరుఁడారీని భక్తవత్సలత సా • త్కృతార్థుడైనన్ నిరం
తర కాతూహల మగ్న మానసులరై • ధాత్రాద్యమర్త్యుల్ కరాం
బురుహంబుల్ జతఁజేసి పల్కిరి నయం • బున్ గోర్కయన్ హెచ్చగన్.

మ॥ అనఘా నీవలన్ గదా గలుగు దృ • శ్యాదృశ్యమా నీజగం
బనయంబీ భువనంబు భారమది నీ • యందుండు పాపంబు పెం
పున నాశంబును జెందు లోకమును సం • పూర్ణానుకంపక గనుం
గొనుటహంబగు గాదె సంతతము నీ • కున్ బార్వతీనాయకా!

సీ॥ ముక్కుంటి యేరూప • మననెవ్విధంబున నెచ్చోట నీపూజ • నెలమిఁజేసి
యిష్టసిద్ధిగాంతు • రెల్లభక్తులు దీని కధికారి యెట్టి వాఁ • డగ్రజానకుఁ
బూజించుతెఱఁ గెద్ది • భూనాయకుం డెట్లు నినుఁగొల్పి తరియించు • జననమరణ
దుఃఖంబుఁ బాయు సం • తోషంబునన్ జేసి వైశ్యుండు పూజించు • పగిదియెద్ది

స్త్రీలకును శూద్రులకును నీ * నేవజేయు సహావిధియొద్ది మండగో * భాదులెట్లు
దేవి! నీభజనమొనర్చి * తీవ్రమైన కలుషబాధను దొలఁగుదు * రిలవచింపు.

ప॥ ఇయ్యభాంబు లోకహితంబుగావునను, నీవు ధత్త వత్సలుండవగుటను, నజ్ఞానులమగు
మాకటింగించు టుచితంబయని బ్రహ్మాదులు పరమేశుని బ్రాధింపచిన.

తే॥ వారి వేడిలోలు * వలన జాలినిజెంది పార్వతీశ్వరుండ * పారకరుణ
పూర్వస్మృతాప * పుణ్యానుభవముకై పుట్టువారు తన్నుఁ * బూజనేయు.

ప॥ మార్గంబు వక్కాణించిన నా బృందారక సంహారంబు మండలస్థండును,
నుమాసహితుండును, విద్యుతోక్రిటి సమప్రభుండును, చతుర్వక్త్రుండును, ద్వాద
శాక్షుండును, నర్ధనారీశ్వరుండును, జటామకుటధారియు, సర్వాభరణసంయు
తుండును రక్తమాల్యానులేపనుండును, రక్తాంబరధరుండును, సృష్టిసీతీ సంహారకార
కుండును, పూర్వదక్షిణోత్తర పశ్చిమాభిముఖంబులును, పీత, నీల, విద్రుమప్రభ,
గవశేవణా విరాజితంబులును, నగు తత్పురుషాఘోర వామదేవ, సవ్యోజాతాది
ముఖంబులచేఁ బ్రకాశించువాఁడును, పూర్వదిక్కునకబలె నగ్రభాగంబునఁ జతు
రాననుండగు నాదిత్యుని, బుకోభాగంబునఁ జతుర్వక్త్రుండగు భాస్కరుని దక్షిణం
బున జతుర్వక్త్రుండగు భానుని, నుత్తరంబునఁ జతురాననుండగు రవిని, సర్వాభరణ
భూషితలును, సర్వసమృతలునై, మండలంబునకుఁ బూర్వంబుననున్న విస్తారయు,
దక్షిణస్థితయుగు నుత్తరయు, బశ్చిమభాగంబునందలి బోధినియు, నేకవక్త్రంబును
జతుర్భుజంబులును గలిగి యుత్తరభాగంబుననున్న యాధ్యాయనియు నను శక్తులను,
దక్షిణభాగంబున బ్రహ్మను, వామభాగంబున జనాదకనుండగు విష్ణునిగాంచు
చున్నవాఁడును, ఋగ్యజుస్సామరూప మూర్తిత్రయ విరాజితుండును, నీకానుండును,
వరదుండును, వైరాగ్యైశ్వర్య సంయుక్తంబును ప్రభూతంబును విమలంబును పరమ
సుఖావహంబునగు ధర్మజ్ఞానాసనోపభాగంబున బ్రహ్మసంబు నధిష్టించి, దీప్త
శిఖాకారయగు దీప్తయు విద్యుత్ప్రభయు శుభయు నగు నూత్మయును, నగ్నిశిఖా
కారయగు జయయును, కనకసుప్రభయును ప్రభయును, విద్రుమప్రభయగు విభూతి
యును, పద్మసన్నిభయగు విచులయును, కర్ణికాకారయగు నమోఘయును, విశ్వ
వర్ణియును విద్యుత్తును, చతుర్వక్త్రయుఁ జతుర్వర్ణయును సర్వతోముఖయును
దేవియును, బరివేష్టితంబు నవగ్రహ పరివృతుండై నూర్యశివ జగన్నాథ సోమోమా
పంచభూతమయుండగు పరమేశ్వరునిగాంచి కృతాంజలిపుటులై యష్టవిధంబులగు
వాక్కుల స్తుతించిరని పలికి మరల నిట్లనియె.

॥ భవజలధి తారకంబగు శివపూజారితివేవాఁడు * స్థిరచిత్తుండై
యవిరళభక్తి ననయముక భవునిక సేవించుటొప్పు * బ్రాహ్మలగుననక

సీ॥ పరమసుఖంబులు ♦ ప్రవిమలంబులు ప్రభూతంబులు సారమై ♦ తనరునట్టి
యాధారపద్మంబు ♦ నందున నవశక్తిసంయుతుడైన భా ♦ స్మరునిగొల్తు
నాదిత్యుగవిని ♦ దివాకరుభానుని ప్రభనుసావిత్రిని ♦ ప్రజ్ఞ సుమను
సంధ్యనుత్తరనువి ♦ స్తరసుబోధినిగొల్చి వరదనాప్యాయని ♦ సుసిజభవు

కేశవునిహరు సోమాది ♦ కిల్బిషహరు లైనవారల విహితక్ర ♦ మానుగతిని
బూజగావించి యవహిత ♦ బుద్ధితోడ హరుని రవిమండలస్థునే ♦ నాశ్రయింతు.

మ॥ అమరాధీశుడుమున్ను గాఁగలయకు ర్వ్యక్తేజి బ్రాహ్మింతుని
త్య ముదావాప్తికినై ముకుందునివిధా ♦ త్క గొల్తుసింధూరవ
ణుకంహదేవు హరింద్రపద్మజాలకుఁ ♦ మూలంబునా వానిని
త్యము జంద్రార్థధరుఁ భజింతుజగదా ♦ ధారుఁ భవానీపతిఁ.

తే॥ లోకబాంధవుని ది ♦ వాకరు మందేహ గణవిశాశకరు న ♦ ఖండభాను
సప్తతురగు నరుణసారధిద్వాదశాత్మునిభజింతు హృదయ ♦ వనరుహమున.

మ॥ అని నిశ్చలభక్తి బూజ్యులగు నెల్లవేల్పులను, నాచార్యపాదులను మును మున్న
భజించి వివిధంబులగు నహావస్తువు నన్నియందు హోమంబుగావించి విధ్య
క్తవిధంబున శివపూజావిధి సమాప్తమొనరించి పూజాంతసమయమున హృత్పిం
కజ మధ్యస్థుండగు నీశ్వరు ధ్యానంబు గావింపవలయు.

మ॥ దనుజా నీకభయంకరంబు విచల ♦ ద్దంష్ట్రకరాశంబుడు
జఁనలోకాంతకరంబు దివ్యములస ♦ త్సేదామినీసన్నిధిం
బనఘంబాశిత రక్షకంబు నిగమాం ♦ తాటికనూ నాత్రిలో
చనువక్త్రంబుస్మరింతుభక్తి శివపూ ♦ జావేళక నిత్యముఁ.

తే॥ భక్తజనపారిజాతమా ♦ భవుడునిత్య మధివసింపదగినదిస ♦ హస్రభాను
మండలంబుపహృతపాప ♦ మండలంబు భక్తిమెయిస్మరియించెద ♦ భావమునను.

తే॥ ధవళదేహు తుహిన ♦ ధాము నంగారకు నగ్నివణుకాఁగాంచ ♦ నాభు సౌమ్య
నమరగురుని శుక్ర ♦ సర్కతనూజాని రాహుకేతువులను ♦ రవినిగొల్తు.

తే॥ పూర్ణచంద్ర నిభము ♦ పుష్పసుగంధము ప్రస్థతోయయుతము ♦ భాస్వరమగు
తామ్రపాత్రతోడఁ ♦ దగ నఘృతమిడియెద నఘవినాశ గొనుమ ♦ యాదరమున.

తే॥ అనుచు నెవ్వఁడేని యనయంబు నిమకలచిత్తుడగుచు హృదయ ♦ సీమమండ
లస్థుడైన శశిక ♦ శాధరు బూజించునతఁడు హరునితోడ ♦ నైక్యమొందు.

సీ॥ మండలస్థుడగును • మామనోహరుడు విప్రులకును శ్రుతియు • పుంగవులకు
నైశ్యోత్తములకును • వసుధఁ బూజ్యుండగుగాని శూద్రులకును • మానినులకు
హరుని బూజించెడు • నధికారమొగిలేదు సొరిసి పూజకుని కు • శ్రూషణేసి
తరియించు టొక్కండు • దక్క రాజస్యలు పాలకులగుట ను • శీలురునగు
భూమిసురులకతన • పూజాఫలముగోరు చుందురట్లులగుట • మర్దినాథు
లధిక మొసఁగి బ్రాహ్మణాన్వయంబునుగాచు టహామైన కార్య • మయ్యెజ్జుమ్ము.

— గురుశిష్య లక్షణము —

చ॥ హరుడు సురాసురాచిత్తప • దాబుడు లోకహితేచ్ఛవాగమో
త్కరము పడంగసంతతిన • ఖండపురాణచయంబొసంగె బా
మరులయి పాపకర్ములయి • మ్రందెడు ప్రాణులకుక శివాచకనా
సరణియెటుంగ నొనటుల • సర్వసుపర్వులు సన్నుతింపగ.

తే॥ వేదములు నాబుగయ్యుంబృథ్విధరములబోలిగంభీరములగుటఁబురుషుడెవ్వఁడు
వానియధికంబెటుంగ నేర • దూనియెపుడు సరిలితంబగురుసేవ • సలుపకునికి.

స॥ భక్తానుగ్రహకాంక్షఁబరమేశ్వరునిచే వచింపఁబడిన శైవశాస్త్రంబు నిష్కపట
చిత్తుండగు నాచార్యుననుగ్రహంబులేక యలవడదు. శివజ్ఞానంబు నుపదేశించు
వాడు శివాచార్యుండనఁబడు. నిమకలభక్తి శివజ్ఞానంబు నాచరించువాడును
నాచరింపజేయువాడును శాస్త్రంబులందలి రహస్యంబులగు సర్వఁబులఁ గ్రోడీ
కరించి శిష్యుల కుపదేశించువాడును నగుట గురుండు శివాచార్యుండనఁబరగు.

క॥ అమలినభక్తి శివజ్ఞానముగోరెడు మానవుండ • సంతకుడాధ్యం
డు మహితచిత్తుండగు గురుగ్రనుమాన సేవింపవలయు • గౌరవమతియై.

తే॥ కనఁబడినవారలెల్ల న • జ్ఞానతిమిర భాస్కరులటంచు మదిఁదలఁ • పంగరాదు
నిమకలజ్ఞానపురుండై • నెగడువాఁడె దేశికోత్తముఁడనుచును • దెలియవలయు.

సీ॥ ప్రియదశకానుఁడు శ్రుతి • స్మృతివిహితాచార సంపన్నుఁ డార్చర • షాకరుండు
వేదాంతవిజ్ఞాన • విగత పాపుండును భూతిరుద్రాక్ష వి • భూషితుండు
మహితపంచాక్షరీ • మంత్ర పారాయణరతుండును లింగ సం • గతశరీరుఁ
డమలచిస్తుండు బ్ర • హ్మసంద సంధాన చతురుండు ప్రాజ్ఞుండు • సర్వవిషయ
వేది పండితుండు • విప్రుండు సుభగుండు శిష్యవత్సలుండ • శేష భూత
జాలహితుండు శంభు • చరణ సేవకుడగు ఘనుఁడె పోగురుత్వ • మునకుడగును.

క॥ ఆకావిరహితుఁడును భవపాశ విమోచకుఁడు సత్య • భాసారతుడున్
పాశుపతవ్రత నిరతుఁడె దేశకుఁడగువానినే ను • తింపఁగవలయున్.

సీ॥ తన కన్నవారియం • దున మాడ్కిఁ బెరవారిఁ గన్నవారలఁ గృపఁగఁచువాఁడు
తృణసంచయంబున • రీతి సువణఁబునెడ నాస విడనాడి • నడచువాఁడు
తివిరి పిపీలికా • ది విరించివర్జంత మొక్కగతిఁ జరించు • చుండువాఁడు
ప్రాణలింగంబునఁ • బగిదిలింగగుల యందును భక్తిఁజె • న్నలరువాఁడు
ఆటుకాలంబులందును • నధికభక్తి హరునిపూజించువాఁడుశి • ష్టార్తిహరుఁడు
కాంతచిత్తుఁడు దేశిక • సార్వభౌముఁ డనుచు నాతనినేవింప • నగునుసతము.

క॥ ఇట్టిగొ నంబులగని యగు నట్టిగురుని యడుగుదమ్ము • లవయంబును జేఁ
బట్టి శివజ్ఞానముఁ దుద ముట్టఁగఁ దెలియంగవలయు • మోక్షార్థులకున్.

క॥ శివయోగియైన గురునికా భవునిగొలుచునట్టిమాడ్కి • భజియించెడువాఁ
డవనికా ముత్తుండగు నిజ భవబంధంబులనుబాసి • భాసురలీలన్.

చ॥ అసఘ చరిత్రుడైన గురు • నానతినాదలఁదాల్చి యెమ్మెయిన్
దనయెడ దేశకోత్తముఁడె • దకాగృపఁబూసునొ యవ్విధంబునన్
జనునతపద్రతిక నడచు • సత్కులజాతుని ఛాత్రుగాఁగొనన్
జనుశివయోగి కల్గవుడు • కాంభవపూజ యొనర్చువేళలన్

—, శివ్యలక్షణము —

తే॥ తను భవంబుల గురునకు • ధారవోసి నిత్యసంతోషవంతుఁడె • నీలకంఠ
చరణగతమానసుండగు • ఛాత్రుఁబడసి దేశకుఁడు కృతకృత్యుఁడై • తేజరిల్లు.

చ॥ వినయసతోత్తమాఁగుడు వి • వేకిగుణాఢ్యుఁడు దేశికాంఘ్రిజే
వనరుహపూజకుండు జిత • వైరినిరంతరధర్మ మాగ్ధవ
ర్తనుఁడు జపాగ్నిఘోత్రపర • తంత్రుఁడు నిమలచిత్తుఁడైనశి
ష్యునిదనయొద్ద జేన్చుకొను • టొప్పు గురుత్తముఁడైనవానికిన్.

తే॥ గురుఁడెమాన్యుండు పూజ్యుండు • గురుఁడెశివుఁడు గురుఁడెత్తియుఁ దండ్రీయు •
[గురుఁడెహితుఁడు
గురుఁడెసర్వంబటంచును • కోరిగురుని గొలుచునాతఁడె సచ్చాత్రుఁ • డిలగణింప.

మ॥ కలుషాత్ముండయినకా గురూపియయినకా • గర్వోద్ధతుండైనజం
చలచిత్తుండయినకా గృతఘ్నుడయినకా • సన్యాసియైనకా గ్రుథా

కలితుండైన నెనానిధక్తిమెయిరా • గంబూద్ధి మూచార్యగాఁ
దలఁచుక నానినెవిశ్వసింపదగు స్వాం • తంబందుశిష్యాశిక్ష.

తే॥ మిన్నుకూలి నెత్తి • మీదనె పడినను గురుడు కొట్టి తిట్టి • కోపపడిన
వినుగులేక యెవఁడు • విమలమాధక్తిచే నేవజేయునతఁడె • శిష్యతముఁడు.

క॥ గురుశుశ్రూషానిరతుఁడు సరసుండు, పకోపకార • చతురుఁడు నాగా
భరణార్చనస్తుండగు పురుషుఁడు శిష్యాత్తమండు • పుడమి గణింపక.

తే॥ ఈషణశ్రయంబు • హేయంబుగా నెంచి కరణముల జయించి • యరులమించి
త్రికరణముల గురుని • దేవునిగా నెంచునతఁడె శిష్యవర్గుఁ • డైనవాఁడు.

కే॥ దంధమాత్సర్యరహితుండు • దారచిత్తుఁ డభిలసుగుణరత్నాకరుఁ • డమలచరితుఁ
డైన యాతఁడె నిమకల • జ్ఞానదమగు నల శివజ్ఞానమునకు యో • గ్యతముఁడగును.

సీ॥ కాంతుండు విపులవే • దాంతార్థనిరతుండు వినయయుతుండు వి • వేకజలధి
పితృకులాచార సం • గతమానసుఁడు నిత్యసత్యవ్రతుం డను • స్థానపరుఁడు
శివయోగిపాద • రాజీవసేవకుఁడన్న దానశీలుఁడు స్వయ • తప్రవర్త
కుఁడు భూతరక్షణా కుంతితచిత్తుండు సగ్యసముం డహింసారతుండు
శుద్ధవర్తనుండు సు • శ్లోకుఁ డనఘుండు వప్రతిగృహీత • యాద్యవినయః
డైనవాఁడె శిష్యుఁ • డనయంబును గ్రహక్షముఁడటంచుఁ డెలియఁ • జను గురునకు.

తే॥ సర్వలక్షణయుతుఁడును • సకలశాస్త్ర చతురుఁడును, నిఖిలోపాయ చణుఁడునయ్యుఁ
డత్వహీనుండైయైన సుం • తయు ఫలంబు దానగలుగ దట్లగుటఁ ద • త్వంబువలయు.

వ॥ భూతిరుద్రాక్షాలంకృత శరీరుండును, ప్రాణలింగ పూజాపరాయణుండును, తపస్వి
యు, శివజ్ఞానపూర్ణుండునునగు దేశికుండు మోక్షార్థియు గుర్వాజ్ఞాపరపాలకుం
డును నగు శిష్యుని వన్నత్రయంబు బరీక్షించి యనుగ్రహింపదగు. స్వసంవేద్యుంబగు
పరతత్వంబున నిశ్చయంబులేనివాఁడును నాత్మానుగ్రహంబులేనివాఁడును శిష్యునను
గ్రహింప సమర్థుండుగాఁడు. మఱియు నట్టివాఁడు పశువనంబరగు. కావున గురుండు
తత్వవేత్తయైన ముక్తుండును మోచకుండునునగు. పరానందసముద్భవంబగు తత్వంబు
సంవిత్తిజననంబగు. తత్వజ్ఞుండనంద దశకతుండగు. సముద్రమగ్నంబగు పాషా
ణంబును బాషాణంబుద్ధరింప నేరనట్లు సంవిత్తి రహితుండు పామరలోకంబును
దరింపఁజేయ నేరఁడు. మహాయోగులగువారి దశకన స్పర్శసంభాషణంబుల కతనఁ
బాశోప క్షయకారకంబగు జ్ఞానంబునిధింపు. అట్లుగాదేని తత్వవిదుండగు
గురుండు యోగమాగ్గణున శిష్యుని దేహంబునఁ బ్రవేశించి చతుర్వింశతితత్వం
బుల శోధించి బోధింపదగు. పృథివ్యాది భూతంబులును, శబ్దస్వరూప రూపస

గంధమును బుద్ధింద్రియ వికల్పమును గల్గేంద్రియములును సహంకారమును నవ్యక్తమును బురుషుని విరించుటకు నున్మత్తమును బరాత్పరంబగు నీశత్వమును సర్వ తత్వార్థబోధకును కాలాధ్వరమునబడును. శివాత్మికయగు తత్వ శుద్ధి నయోగి యెఱుంగెడు.

క॥ దీపముననుండి వేరొక దీపంబుదయించునట్లు • దేశికుని ప్రభావా పాదితమగు జ్ఞానంబే పాదును శిష్యునందు • నీద్యంబగుచున్

తే॥ అఖిలసమ్మతమగుచున్ ద • త్యాఖ్యమగుచు నలరుగాలాధ్వర మెవాని • యధికశక్తి కతన భేదిల్లునతనికి • గలుగు సిద్ధి ముక్తియును గురుకరుణాప్ర • భూతమగుచు.

— • శివపూజాక్రమము • —

సీ॥ గంధవర్ణరసాది • కంబుచే నీశ్వరావాహనత్వమైన • పసుమతిదగ్గర
గడిగి వితానాది • కమచే నలంకృతిగావించి రాస్త్రయం • క్తముగ నేక
హస్త ప్రమాణంబు • నగు చుండలముఁగూర్చి తన్మధ్యమమున విం • తగను బంప
రత్నయుతంబులు • రాణించు నెనిమిది దళములు గల్గు ప • ద్మంబు వ్రాయ

వలయునవియు ధవళ • వర్ణయుక్తంబులొకహితములొక యగుచు • రూఢివెలయు
నంత లింగమూర్తి • నావాహనముఁ జేయఁదగును కర్ణికాగ్ర • ధామమందు.

తే॥ అటుల చేపుచేపు • నావాహనమొనర్చి భక్తియుక్తఁడగుచు • భావమందుఁ
బూజనేయవలయుఁ • బురుషుండు మోక్షార్థి యైవారఁడు ధీరుఁడైనవారఁడు.

వ॥ అద్భుతశంబులం దప్తసిద్ధులును, కణికాయందు మనోహరంబును ధర్మకందంబునగు వైరాగ్యజ్ఞానసాళంబును, గింజల్కంబులఁ గ్రమంబున వామయు, జ్యేష్ఠయు, రౌద్రయు, కాలియు, వికరణియు, బలవికరణియు, బలప్రచుధినియు విన్యాసము జేసి రుద్రదిగ్భాగంబగు నాహ్వేయదళంబునను, రక్తాభంబగు నైఋతిదళంబునను, నాయుదళంబునను, తక్కినదిక్కులందును నీశానదళంబునను విధివిహితంబులగు నాయయి మంత్రంబుల న్యాసంబుగావించవలయు. పిమ్మట శివుండును సర్వ భూతదమని మున్నగు శక్తులును, శివాసంబగు కర్ణికాయందు నామదేవాదిసహితముగ మహామాయ యగు మమోన్మత్తనిని ద్వంద్వన్యాసము గావించదగు. పంచరత్న సహితంబగు కమలంబు మధ్యభాగంబున మమోన్మత్తనుండగు మహాదేవుని మమోన్మత్తనీ సంయుతంబుగ నిలుపు టహాంబు. అద్దాని పూర్వదళంబున సూర్యసోమాగ్ని సంబంధమువలన బ్రణవాఖ్యంబును, శివస్వరూపంబును, రవిప్రభంబగు తత్పురుష

ఆ ప్త మా శ్వాస ము.

ముఖంబును, దక్షిణపత్రంబున స్మరణమాత్రాశేష పాపసంహారంబును నీలాంజన చయోపచుంబగు నఘోరముఖంబును, సుత్తరపత్రంబున సమస్త దేవతాధీశ ముకుట మణిగణ రంజితంబును జపానును సన్నిభంబగు వామదేవముఖంబును, బల్లిమదళంబునఁజరాచర ప్రపంచవిర్యాకారణంబును, గోక్షీరధవళంబునగు సవ్యోజాతముఖంబును, గర్లకయందు శుద్ధస్ఫటికసంకాశంబును జంద్రమండల సన్నిభంబును, వందారు భక్త సంహారకరందకరంబును నగు నీశానముఖంబును, నపర్ణామనోహరుండును, సృష్టిస్థితి సంహారకతఁ యు, గుమారజనకుండును, త్రిపురఘ్నండును శ్రీతజనామర భూరుహంబును, గృతాంతగర్వభంజకుండును, సదాశివుండును, మహేశ్వరుండును, రుద్రుండును బ్రాణ లింగస్వరూపియునగు నీశ్వరుని, లోకస్థితికారకుండును, గమలాలయామనోహరుండును, మురాసురగర్వపర్వత దంభోలియు, శ్రీ వత్సలాంఘనుండునగు విష్ణుని భూత భౌతిక ప్రపంచసృష్టికరుండును, కారదాహృదయాంభోజలోక బాంధవుండునగు విరించనిసృష్టి న్యాసంబుచే భావించి సంకల్పనిర్విఘ్న కాంక్షియై యిట్లు స్తుతించవలయును.

తే॥ అశ్వమేధసహస్రంబు • నాచరించి కాంచుపుణ్యంబుకన్నన్ • క్క-పనిశ్చ
లాత్ముఁడైనన్నిఁబూజించు • నట్టిసుకృత మధికమాఁగాదెయ్యి శ • కాంక్షమాళి.

మ॥ సురలక గొల్చిన యట్టిమానవుఁడు • స్తోకప్రభావాఘ్నఁడై
సరివారల్ వినుతింప నొప్పునఁగా • సర్వంబురక్షించు నీ
చరణాబ్జంబుల గొల్చు వాతనికిఁ గ • ప్తంబెవ్విధిఁగల్గునో
యరవిందాసనసన్నతాంఘ్రియగ మీ • నాక్షిమనోవల్లభా.

తే॥ కల్పకోటిశతంబులు • కాననములఁ జేరితపమొనరించెడి • వారికైన
స్థిరమయినభక్తినిన్నుఁ బూ • జించునట్టి భాగ్యములభించునేయింత • పార్వతీశ.

తే॥ చతురుదధివేష్టితాఖండ • సర్వభూత లాభికారంబయిననామ • నరుచిఁగూర్చు
సంతతభవత్పదంబుజ • చింతనాన్యు తానుభవములభించిన • యట్టివేళ

తే॥ పూర్వజన్మాదింతయై • పుణ్యమునన గాకనీభక్తికలుగునే • కాలకంఠ
యనిశముకరస్థలింగ పూ • జాభిరతియై కలుగుగతిఁన్ను గరుణింప • వలయునీశ.

తే॥ అనిశతావకసేవకు • లైనవారి కేదిహితమగునాకది • యేహితంబు
నీకరుణ లేనిచోసుర • లోకరాజ్య వైభవంబైనవలదు కృ • పాసముద్ర.

తే॥ ముక్తికాంతాపరిగ్రహా • ముంబాసర్వ తావకాచాకాసమయజని • తమగుప్తైర్వ
మనయముమదికి లభియించు • నట్టిపగిడిఁ గరుణఁజూడఁగదయ్య శం • కరగిరిశ.

చ॥ కలుగకవేల్పులెందటో జ • గత్తిత్రయావనదక్షులైన వా
రలుమది వారలకావిడిచి • రాజకళాధర తావకార్చయే
యలఘుకుభాస్పదంబనుచు • నాత్మదలించితి సంతసంబు ని
ర్మలభవనీయ మంత్రజప • రాజమునీడనియట్లుబ్రోవుమా.

తే॥ శైవజనమునందు • శంకరాచకానయందు సత్యమందువిబుధ • సముదయమున
యందుభక్తిగలుగు • నట్టులఁగరుణింపు మయ్యకాంకరీ మ • మోబ్జభృంగ.

తే॥ ఎల్లవారలందు • నీశ్వరభక్తుడై ప్రాణలింగపూజ • భక్తిజేయు
నట్టివాడెయధికు • డని నిశ్చయించెడి తెలివిగూర్చుమయ్య • దీనశరణ !

సీ॥ దైత్యాంతకాయ రు • ద్రాయశాంతాయకా, లాగ్నిరూపాయ శు • భ్యంసమోస్తు
శాంత్యతీతాయ కృ • తాంతవిరోధాయ యథువి నాకాయ శు • భ్యంసమోస్తు
విద్యాస్వరూపాయ • వేదాంతవేద్యాయ హరివినుతాయ శు • భ్యంసమోస్తు
ప్రాణలింగస్వరూ • పాయభక్తావన చతురాయమామక • శంకరాయ

వహ్నివర్చనేశి • వాయుప్రతిష్ఠాయ శంభవేసమస్త • శంకరాయ
దుప్తశిక్షకాయ • తుభ్యంసమోస్త ని వినుతినేయవలయు • విశ్వనాథు.

చ॥ మతీయు నీశానముకుటుండును, బురుషేంద్రుండును, సఘోరహృదయుండును,
సదసద్వ్యక్తికారణుండును, బంచమస్త్రాండును, దశభుజుండును, నష్టత్రింశత్కలా
మయుండును, నగునీశ్వరుని స్మరించవలయు. అనంతరము కలామయుండగు సద్య
మూర్తి నెనిమిది విధంబులుగను, సర్వవ్యాపకుండును, బ్రభుండును, నగువామ
మూర్తిని ద్రయోదశవిధంబులుగను, కలారూపసంస్థితుండగు సఘోరమూర్తి నెని
మిది విధంబులుగను, బంచమూర్తి విరాజితుండగు నీశానుని బంచవిధంబులుగను
గల్పించి ప్రధానసహితుండును, బ్రహ్మయోత్పత్తివర్జితుండును సజ్జరణీయుండును,
స్థూలాతిస్థూలుండును, సూర్యరేతసుండును, సహస్రచరణుండును, నాదాస్తుం
డును, నాదవిగ్రహుండును, ఖద్యోతసదృశాకారుండును, జంద్రరేఖాకృతియు
ద్యావకాంతభూమధ్యతామధ్య హృద్దేశసంస్థితుండును, స్వానందుండును, నమృ
తుండును, శివుండును విద్యుద్వలయ సంకాశుండును, విద్యుత్కోటి సమప్రభుం
డును, క్యామవర్ణుండును, రక్తకలకారుండును, శక్తిత్రయకృతాసనుండును, తత్త్వ
త్రయసనున్వితుండును, విద్యామూర్తియగు దేవునిబూజించి,

తే॥ అనిమిషాధీశ్వరుఁడు మొదల • తైన లోకపాలకులఁ బూజనేయంగ • వలయునంతఁ
జరుపు నాజ్ఞించి చంద్రశే • ఖరున కద్ది యర్పణముఁజేయఁదగును శాస్త్రానుగతిని.

తే॥ భక్తిమీఱ సగము • ఫాలలోచనున కర్పణముజేసి శేష • భాగ మగ్ని
యందు ప్రేల్చవలయు • నటుపైన ఘోరమంత్రార్థముచ్చరించి • యాదరమున.

ప॥ శివార్చితంబగుదాసిని శిష్యునకొసంగి “ఈశాన”యను మంత్రంబునఁ దాను బంచ
గవ్య ప్రాశనముఁ గావించి భూతిభూషితగాఁతుండై ‘వామదేవ’యను మంత్రం
బున శిష్యునకు భస్మధారణఁ జేయఁదగు పిమ్మట రుద్రదేవతాకమగు గాయత్రిని
కర్ణంబుల సమాత్రంబులును సాపిదానంబులును వస్త్రయుగ్మవేష్టితములును హేమ
రత్నైఘ్నవాసితంబులును హిరణ్మయంబులునగు నైదు కలశంబులఁ బంచబ్రహ్మ
మంత్రంబులచే మండలముపై స్థాపించి యథాశక్తిచరు హోమముఁ గావించ
వలయును.

తే॥ శంకరధ్యానపరుఁడగు • ఛాత్రునపుడు తినిరి మండలదక్షిణ • దిక్కునందు
దర్శకయ్యాసనమునఁ ద • ద్దయు వసింపఁజేయఁదగు దేశుఁడు శిష్యుఁ సేనుమరసి.

క॥ పిమ్మట నఘోరయను మంత్రమున ఘృతపూర్వకముగఁ • దగ ననలమునకా
నెమ్మిని నూటెరిమిదిమాఱి మ్రొగ హోమంబుఁజేసి యెంతయుభక్తికా.

ప॥ ప్రభాతంబున దుస్స్వప్నపరిహారంబును ముఖోఽధనంబును గావించి.

తే॥ గతదినోపవాస • కలనఁబూతాంగుండై స్నాతుండై విశుద్ధ • భూతిభూషి
తుండు విగతకల్మ • ఘండునై నవవస్త్ర ధారియైనశిష్యుఁ దయదలిర్చు.

ప॥ దుకూలాదికములచే నేత్రబంధంబుఁ గావించి మండపమునకుఁ గొనివచ్చి “ఈశాన”
యను మంత్రంబున సువర్ణపుష్ప మిత్రంబగు పుష్పాంజలిఁగొని ప్రదక్షిణ త్రయం
బానర్చి ప్రణవంబుచేసొండై రుద్రాధ్యాయంబుచేసొండై శివధ్యానంబుఁ జేయుచుఁ
బుష్పాంజలి నీశానదిక్కునందు విడువవలయు. ఏమంత్రంబునఁ బుష్పంబు వడు
నామంత్రంబాతనికి సిద్ధించు, శివోదకంబును నఘోరమంత్ర పూతంబునగు భస్మం
బును శిష్యుని శిరంబునఁ బ్రోక్షించి గంధపుష్పదులచే నాతని నర్చింపవలయు.
ఎల్లవర్ణంబులవారికిని బళ్ళిమ ద్వారంబున మండపమునఁ బ్రవేశించు టుచితంబని
చెప్పఁబడు. అందు శ్చక్రియులకు బళ్ళిమద్వార ప్రవేశము ముఖ్యము.

తే॥ అవ్విధిని శిష్యునర్చించి • యతనినేత్ర బంధముచేసి పళ్ళిమ • ద్వారమునను
మండలంబునఁజేర్చి క్ర • మంబు విడక వానినిఁ గుశాసనమునఁ • జేర్పంగవలయు

చ॥ గురుండు దక్షిణాభిముఖుండై పంచతత్వ ప్రకారంబులఁ దత్వశుద్ధిఁ గావించి నివృత్తికళచే రుద్రపర్యంతమగు నందంబును, బ్రతిష్ఠాకళచే నవ్యక్తగోచరంబగు తదూర్ధ్వంబును విద్యాకళచే విశ్వేశ్వరాంతంబగు తదూర్ధ్వమార్గంబును శోధించి శివభక్తిచే శివుని బొందింపవలయును.

సీ॥ భక్తిచెన్నలరఁ ద , త్వస్వరూపుండగు భోగేశ్వరస్వామి , పూజకొఱకుఁ
దత్వత్రయ ప్రభే , దంబున నొండె దత్వచతుష్టయము నొండె , భ్రాంతివీడి
యంగమంత్రంబున , యజియింపఁగాదగు శాస్త్రతీతుండగు , శాంకరీశుఁ
బూన్కి సద్యోబాత , ముఖ్యమంత్ర చతుష్టయంబున నొండె శా , స్త్యస్తముగను
శాంత్యతీతుని హరుని నీ , శానమంత్రమునను బ్రత్యేకముగ నూట , యెనిమిదిగను
హోమమొనరింపగా నగు , నుడువనూలి కరుణవడయగఁగోరిన , గురుండుభక్తి.

తే॥ సరగ సమిదాజ్యచరు లాజ , సప్తపముల యవలఁ దిలలుగొని హోమ మాచరింప
వలయుఁ బ్రణవాది స్వాహంత , మెలమితోడ నంతఁ బూర్ణాహుతి నొనర్పు,
[టర్ల మగును.

తే॥ అరయఁ బ్రణవాద్యమైన 'స , హంస' యనెడు మంత్రమున 'సఘోరయనెడు ,
[మంత్రమునగు

విధిహితమగు బ్రాయశ్చిత్త, విధియు గాన తజ్జులెఱుంగవలయు నింతయునుమదిని.

చ॥ జమాదిస్త్విప్తపగ్యంతమగు నగ్నికార్యమును గుణసంఖ్యాప్రకారంబున బూర్వోక్తంబగు ప్రధానహోమంబుచే యాజింపనగు. పిమ్మట గురుండు మానయుక్తుండై పృథివ్యాది పంచభూతంబుల సద్యోబాతాది పంచబ్రహ్మమంత్రంబులతోడను ప్రాణాపానంబుల నీశానమంత్రంబుతోడను నియుమించి పృథమంత్రంబున నాత్మస్వరూపమగు ప్రణవవాదముతోగూడిన బ్రహ్మరంగ్రమము భేదించి బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రుల బహుర ముపసంహరించి రుద్రులను సంహారమూర్తియగు హరుని రుద్రునిశాను నందును నుపసంహరించి యా రుద్రు నాత్మసృష్టి ప్రకారంబున ధ్యానింపదగు.

తే॥ ఇవిధంబున సద్గురుఁ , డిక్తనరితుఁ డాగమోక్తప్రకారంబు , ననుసరించి
విధిహితములు నగు మంత్ర , వితతిచేత నగ్నికార్యంబు నొనరింపఁగూహమగును.

తే॥ పాసఁగ లింగసంబంధంబునొసఁగునదియు చెలఁగి మలములయూటి న, శింపఁజేయు
నదియునగు శైవదీక్ష చే , నర్హుడైన శిష్యుని పవిత్రతమునిగాఁ , జేయవలయు.

సీ॥ అరయ వేధాత్మికం , బసఁగ మంత్రాత్మికమనఁ గ్రియాత్మికమన , నలరుచుండు
ద్రవిధంబులుగ శైవ , దీక్ష వేధాత్మికహస్త మస్తకయోగ , మమరుకతన

నొప్పు గురుండు • శిష్యుని కర్ణమునఁ జెప్ప మంత్రాత్మకంబన • మహిదనర్పు
శిష్యునికరమునఁ • జేర్పఁ గ్రియాత్మకమునఁదగు సకలపా • పాశిఁద్రోలి
గురుండు శిష్యునకును • గురుకొని శివదీక్షనొసఁగి ప్రాణలింగ ముత్తమగతి
గలుగుకొఱకు నీయ • గావలయును సర్వవేదవిహిత మిదియ • విప్రముఖ్య.

వ॥ అవిద్యా మహాకోశంబును ఛేదించి కళాధ్యానముఁ జింతింపవలయు. కళననుస
రించి భావంబును, భావంబువలె మనంబును మనంబు గతి దృష్టియు, దృష్టి
నందంబున స్థలంబును, నుండఁదగు. ఉత్తమంబును మాత్మంబును నగు కళయే
మంత్రబోధనియగు. అట్టికళ నాకర్షించి యథా న్యాయంబుగ లింగంబున నివేశం
పఁజేయవలయు. పిమ్మట నా లింగంబును శిష్యుని శరీరంబున యోజింపఁదగు.
గురుండు తను క్రియాగతంబగు ననాదిమలంబును దీక్షాత్రయంబున దహించి శిష్యు
నకు లింగత్రయంబు నొసంగవలయు.

తే॥ స్థూలమనఁగ మఱియు • మాత్మంబునాగను కారణంబునాఁగ • త్మాతలమునఁ
ద్రివిధమగుచుఁ జెలఁగ • ధీజనవినుతమై లింగమఖిలపాప • భంగకరము.

తే॥ పుడమి స్థూలలింగ • మనుదాల్చి మనుజులు కారణంబుఁ జెందఁ • గలుగుచుండు
రిలఁ జతుర్థమాక్తి • హేతువౌ త్రిపుటి సంఘాన మాచరింపఁ • దగునుభక్తి.

తే॥ భ్రమరయోగంబునను గీట • కము ధరితి భ్రమరమేయై పాసంగిన • పగిని మాన
వుండు శివయోగమునను శివుం డెయగును గానలింగ ధారణముముఖ్యమయివెలయు.

క॥ శివలింగధారియగువాఁ డవనిమనుజుఁడయ్యు శివుఁడె • యగుఁగావునఁ గే
శవ కమలాస శక్రముఖవిబుధవర్గంబుదాల్చు • ఘనతరభక్తిక.

క॥ శ్రుతిశయమును స్మృతులును శాస్త్రతతియును బుగాణములును • సకలాగమముల్
క్షితి బ్రాహ్మణునకు లింగబలిభక్తి ధరించు టర్హ • మని బోధించుక.

తే॥ నిర్మలానంద విజ్ఞాన • నిధులు గౌతమాదిమానులు విజిత పా • పౌఘులగుట
వినుతమగు లింగధారణముననె యనుచు నెలమి శివలింగమునుఁధరియింపవలయు.

తే॥ వేదవిహితంబులగునట్టి • విధులయందు విప్రున కిదియే ముఖ్యమా • విధియటంచుఁ
బలువిధంబుల శాస్త్రముల్ • దెబుపుకతన స్వర్ణమగు లింగధారణ • మగ్రజనకు.

చ॥ అరయగ గోచరంబగు చ • రాచర జంతుచయంబు లింగమం
దురు వడిఁబుట్టి నాశనము • నొందుటచే నది లింగసంజ్ఞచేఁ

బరగుచునుండు లింగమునె , బ్రహ్మమటంచు వచింతు దానికై
హరుడు విభుండుగావున మ , హోత్ములు దాని ధరింతు భక్తిమై.

తే॥ లింగము పవిత్రమగుటఁ ద , త్సంగతిమెయి నెట్టి యపవిత్రమగు తనుఁ వేనిపూత
మై యలరు లింగధారి స , రాక్షసిధి నొంది దేహోత్తమున ముక్తి నొందునిజము.

చ॥ పూర్వంబునఁ దపంబుఁగావించిన యతండు త ప్తతనుండనబరగు.

క॥ అరయ నత ప్తతనుండగు నరుడును సంసారలక్షణ యుతుండు దీక్షా
విరహితుఁ డజ్ఞుండఘియును ధరణిని లింగంబుఁ దాల్చుఁ దగ రించుకయుక్.

తే॥ లింగధారణం బ , భంగురగతి మోక్షము నిడునని యధర్మమునఁ గననగు
లింగమే సమస్తముం గూర్చి స్థాపించునని యజ్ఞానుపల్కుఁ ననవరతము.

క॥ దీక్షాకాలంబున యం దక్షయమహిమాఘ్యుడైన యాచార్యుండు పా
పక్షయకరమగు లింగము దత్తుండగు శిష్యుహస్తము తలమున నిడుచుక్.

తే॥ ఎట్టిమంత్రంబునక బార్మ్య తీశువినుతి మదిన్ నర్చునయ్యది పాణి , మంత్రమనఁగ
నెలుఁగదగు దానినిఁ బ్రతియించుచిచ్చసిద్ధికరమునగు లింగము ధరింపఁగావలయును.

క॥ పురహరుఁ బ్రతిపాదించుక్ నరులఁ బ్రవీణులగుఁజేయు , నానార్థంబుల్
బరగించుఁగాన లింగము పరమపవిత్రంబటంచుఁ బలుకుదురు మునుల్.

తే॥ నడచుతఱిఁ గూరుచుండినయెడను నిదురనొందు కాలంబునక స్వప్న మొందునదన
మేలుకొనుచోనయిన నెట్టి వేళనైన లింగము ధరింపఁదగును స త్సంగతిమెయి.

చ॥ అనయము లింగధారియగు , నాతఁడు శుద్ధుఁడునై మనోరమం
బును కలుపాపహంబునయి , భూనుతమై యలరారు లింగముక్
దన కరపీఠసుందునిడి , తద్దయు భక్తి యథావిధిక్ సమ
ర్చనమొనరింపఁగావలయు , స్వాంతము నిశ్చలమై సాసంగఁగక్.

తే॥ నిత్య నైమిత్తికంబులై , నెగడునట్టి కర్మబృందంబులను జగ త్కర్తయైన
శివున కర్పించి శివపూజ , సేయునట్టివాఁడు పరమపదంబున వలలునెపుడు.

తే॥ కర్మబృందంబునక జేసి , జ్ఞానియగును జ్ఞాన మానందమునకెల్లఁ గారణంబు
జ్ఞానమునె కైవల్యంబు , గలుగుననుచు వేదవేత్తలు వచియింతు విహితమతిని.

తే॥ తనకు నవిహితమైన కృత్యంబు సలుప కలమిని నిషిద్ధమునువీడవలయునెపుడు
బుడమిని నిషిద్ధపరిహారముననె విహితమును వహించును జిత్రంబు మునులువొగడ.

తే॥ అక్కతన సర్వయత్నంబు , లాచరించి నిత్యనైమిత్తికంబుల , నెగడఁజేసి
కామ్యముగు కర్మను విడువఁ , గావలయును శంకగార్చాపరుండఁయు , సంతతంబు.

ప॥ త్యాగమునఁదక్క కర్మబృందంబునను, బ్రజచేతను ధనంబుకతనను నమృతత్వము
సంభవింపదు.

తే॥ కర్మ పాశరూపంబగుఁ , గానపాశవితతిబంధన హేతువై , వెలయుచుండు
నక్కతనఁ గర్మమున నవి , ద్వాపటలము తొలఁగిపో దించుకేనియుఁ, దలఁపనిలను.

ప॥ అవిద్య కర్మజనకంబు గావున కర్మయవిద్యా నివర్తనంబుఁ గావింపనేరదు. అవి
చ్చిన్నమగు తిమిర సంచయంబును దేజుంబువోలె నజ్ఞానంబును జ్ఞానంబుహరించు.
అవిద్యా నాశంబునఁజేసి మేఘాపాయంబుఁ జంద్రమండలమట్లు లింగము ప్రకా
శించు.

తే॥ కలువజలముల నిర్మలం , బులుగఁజేసి కతకరేణువద్యశృణూ , గతివవిద్య
వలనఁ గలుపాత్ముఁడగుజీవు, నెలమివిమలు గాఁగనొనరించి నశియించు, జ్ఞానమిలను.

సీ॥ తలఁపరాగద్యేష , ములశుమాలంబగు సంసారమిల స్వప్న , సదృశమగును
అజ్ఞానమునశించు , నందాకాయదియు నసత్యమైతొఁచు న , సంశయముగ
జ్ఞానోదయంబైన , కాలంబున నెమిధ్య యనియెడునట్టిప్ర , త్యయముగలుగు
తగశు క్తివైరజ , తభ్రాంతివలెలింగ మెఱుంగఁబడెడునట్టి , వజ్రకుజగము

సత్యమగుచు వెలుఁగు , జాంబూనదంబున వలయము మొదలైన , నానికీతి
నిత్యలింగమందు , నిఖిలశక్తులు బ్రకల్పనముఁ జేయఁబడున , వారితముగ.

ప॥ ద్రవ్యంబునందు రసవర్ణాది భేదమువలె నానూపాధి వంశంబున నామజాత్యా
శ్రమాదులు లింగంబున నానోపింపఁబడు అచార్యలింగంబు ప్రథమంబు, గురు
లింగంబు ద్వితీయంబు, శివలింగంబు తృతీయంబు చరలింగంబు చతుర్థంబు ప్రసాద
లింగంబు పంచమంబు మహాలింగంబు షష్ఠంబు, మఱియును భక్తిస్థలంబనియు,
మహేశ్వరస్థలమనియు, బ్రసాదస్థలమనియు, బ్రాణలింగస్థలమనియు, శరణ
స్థలమనియు, నైశ్వర్యస్థలమనియు స్థలము లాఱువిధంబులై పాసంగు.

సీ॥ పరగసహస్రార , పద్మగతుండిందు మండలమధ్యసం , భాసివామ
భాగస్థశక్తికం , డాగమ వినుతుండు శుద్ధస్ఫటికవర్ణ , శోభితుండు

శ్వేతవస్త్రధరుండు • చిద్రూపితత్వ ప్రమానమాల్యాది భూ • ఘండు పరుండు
వరదుండు శంకరుం • దురుతరధైర్యుండు త్రిణయణుండు కృపాసం దృష్టిభుండు
దరహాసిత ముఖాంబుజుండు వి • ద్వష్టుతుండు సంతతానందుడుత్తమ • చరతుండీశ్వ
రావతారుండయినగురు • సధికభక్తి జైలగ నానాహామండేయ • వలయు నెలమి.

ప॥ మహేశ్వరుండు పట్టుక స్థానసంచారియు, జ్యోత్తీరూపుండునునగు. గురులింగం
బనియు, జరలింగంబనియు, నిష్ఠలింగంబనియుఁ బ్రశస్తిగన్న లింగంబొక్కటియ
స్వయంభవమనియు బాణంబనియు, నాకరజంబనియు బరంబనియుఁ జిలింగ
మనియు నానందమనియు జ్యోతిర్లింగంబనియుఁ గ్రమంబున సప్తవిధంబుల నలరు.

సీ॥ అరయబిందు స్వరూ • పామల మూలపీఠంబు నాదస్వరూ • పంబునైన
యూర్ధ్వపీఠముగల దుత్కళారూప తి ర్యగ్లతగోమఖా • ధ్యము వనోబ్జ
సంస్థంబు చిద్రూప • సదమలంబగు సిద్ధలింగంబు నాత్మన • భంగురగతి
దయయు నహింసయిం • ద్రియనిగ్రహముత్తమ జ్ఞానంబులను బ్రసూ • నములచేత

ధ్యానము తపంబు సత్త్వమయంబులైనక్రియలఁ బూజింపదగుదయామయ్యుండఁగివుండు
లింగరూపంబుఁబూనిచే • లింగుఁగాన ముక్తికాంతా సమాక్షేప • మును వహింప.

ప॥ శివపూజాగమమునం దష్టాంగయోగము ముఖ్యముగావున దానినభ్యసించవలయు.
నిరంతర కృతాభ్యాసంబున జరామరణ వర్జితుండై మనియనంతరము ముక్తి గాం
చును. పుగుషుండు యమ నియమంబులచే భక్తస్థలియు, నాసనంబున మహేశ్వర
స్థలియుఁ బ్రాణాయామంబునఁ బ్రాణలింగస్థలియుఁ బ్రత్యాహారంబునఁ బ్రసాద
స్థలియు, ధ్యానధారణంబుల శరణస్థలియు సమాధిచే నైకస్థలియునగు. కావున
కర్మచేనొండె జ్ఞానంబుచేనొండె యష్టాంగమార్గంబున శివపూజ గావింపఁ
వలయు, అంతర్లింగాను సంధానము, ఆత్మవిద్యా పరిశ్రమము, గురూపాసనా
శక్తియు మోక్షసంపదకుఁ గారణంబులు. స్థిరచిత్తులును వైరాగ్యజ్ఞానయుక్తులును
నగు యోగుల కంతర్లింగాను సంధానమున బాహ్యశుద్ధి గలుగదు. అందువలన
కాస్త్రువేదియగు గురుండు కృపాసహితుండై యిడిన లింగంబును బూజింపవలయు.
పూజోపచార విధులచే శివాచారక్రమంబు ముప్పదియాలు భేదంబులు గలిగి
యుండు. అందుఁ బూజ పండ్రెండు విధంబులు. ఉపచారము లిరువదినాలుగు
విధములు అందుఁ బూజావిధు లెవ్వియన.

సీ॥ అమలభూత్యభ్యు • త్తణమున్న పనంబునం గారతాపనముని • ప్కల్మషమగు
భూతసంజీవనం • బుసుగంధిధూప్ర సాగంధావతం • సనములక్ష

తారోపణ సుమోప , హరణ దీప్రకా శవములనైవేద్య , మును మఱియును
దాంబూలదానంబు , తగవసప్రపావ రణము నాబడు శివా , రావిధుల

సర్వకలుష నివహ , సంహారకంబగు నీశ్వరార్చనంబు , నెలమిజేసి
ముక్తండగును ధరణి , భక్తదీప్రీతుల నింక నుపచరించు , టెలుకపఱతు.

సీ॥ ఆవాహనాసనా , ర్హ్యములు పాద్యా నమనమును యజ్ఞోపవీ , తము మిగులను
మాల్యానులేపన , మండనంబులు ఛత్రచామరంబులునువీ , జనముదర్శ
ణంబుఘంటయును శం , ఖంబుగీతంబు వాద్యమును మఱియును నృత్తముప్రదక్షి
ణము ననుస్మృతి నుతి , నాడెమాయాచన సరసవిజ్ఞాప్తి వి , సర్జనంబు

మొదలు గాదగు నుప , చారములనొనర్చి నిర్మలానంద విజ్ఞాన , నిధులరైన
మునులకును గోచరింపని , యనఘుచీశుఁ దనయొడఁబ్రసన్నునిగఁజేయఁ , దగుసతంబు.

వ॥ పూజోపచారంబులు పత్తింశద్వేద భేదితంబులని శ్రుతుల వినంబడు. ఇంకఁ
బూర్వోక్తంబులగు పూజోపచారంబుల యోగక్రమంబు వక్కాణింతు నాకర్ణిం
పుము.

వ॥ శివభక్తిపత్తింశత్తత్త్వసంయుతంబని శ్రుతులు వక్కాణించు.

సీ॥ మొదట భస్మస్నాన , మున శుద్ధిగావించి పంచాక్షరీమంత్ర , పఠనజేసి
యామీద నాసనం , బర్హి నొసంగి యావాహనంబొనరించి , ఎరుసతోడఁ
దనదేహమున లింగ , మును బ్రవిష్ఠుడై యమర భూత్యభ్యుత్త , ణమునొనర్చి
యర్ఘ్యాదులొనరించి , యటుపయిష్నపన కర్మముజేసి పిమ్మట , మహితమగుచు

నలరునంగారతాపనా , దులనొనర్చి యజ్ఞమాత్రాగ విజ్ఞాప , నాంతముగవి
సర్జనముజేసి లింగంబు , సర్గస్వాంగ మున నివేశింపఁజేయుట , యనఘమగును.

క॥ ఈవిధి నిర్మలచిత్తుండై విడువకభక్తియుక్తుఁ , డైనిత్యము సం
భావించి లింగపూజక గావించిన సుకృతమొంచఁ , గలుగునె విధియుక.

తే॥ సకలలోకావనాసక్తి , సంచరించు టర్హమగుటను లింగమ , ధ్యమునయందు
హరుఁడునివసించు నట్లొటనందఱికిల నుచితమగులింగపూజ నే , యుటసతంబు.

క॥ సకల చరాచరలోక ప్రకరము లింగంబునడుమ , వసించుటఁబూ
నిక లింగధారణంబున సకలంబుభరించినట్లు , జనుఁడునుతి గనుక.

తే॥ ఏకవారలింగార్చన , మే సమస్తసౌఖ్యములఁగూర్చి మోక్షంబు • సంఘటింప
సంతతము లింగధారియై • చంద్రమాలిఁ బూజనేనెడు నాతనిఁ • బొగడవశమే.

తే॥ భక్తియుక్తఁడగుచుఁ • బ్రాణలింగము మేనఁ దాల్చి పూజనేయఁ • దలఁపఁడేని
యట్టియన్నశత్రుఁ • డవనికిభారమై తుదను ఘోరనరక • పదమునొందు.

తే॥ నూకరాంతంబులగుచును • శోచ్యములగు జన్మకోటి సహస్రముల్ • సంస్మృతిఁబడి
యుండఁదగు పాపియైయైనఁనొక్కపరిగ ముక్తఁడగుఁ బ్రాణలింగంబుఁబూజజేసి

చ॥ ఒకపరిలింగపూజనము • నున్నతభక్తి నొనర్చునేని దుః
ఖకరము గర్భపాతమిఁకఁ • గల్గదనంగ నిరంతరంబుఁబూ
నికనొనరించు నాతనికి • నీరదస్మిభగాత్రుఁడైనయం
తకుఁగనునట్టి పాతకము • గలుగెనిత్యము ముక్తిగల్గదే.

క॥ పరమేశ్వరుండయిన పురహరు నర్చింపకయ దినుటకన్న నుసురులక
ధరవిడుటూ శిరశ్చేదమొ వరమగు మనుజునకుఁ గలుప • వర్ధకమగుటక.

తే॥ ఈశ్వరార్చనమొనరింప • కెవ్వఁడేని యుంచుకంతయును భుజింప • నేమి మాంస
భక్షణంబొనరించిన • పతితుండట్ల నిందితుండగు నరకంబు • నొందుమిగుల.

క॥ రుద్రార్చితము భుజించుట రుద్రవ్రతజలముఁగ్రోలి • రూఢి మెలియఁగా
రుద్రాఘ్రాతముఁ బీల్చుట భద్రములకుఁ గారణంబుఁ • పరికింపంగక.

తే॥ శివునకర్పణంబుఁ • జేయునిద్రవ్యంబు కరముముట్టరాదు • కనులఁజూడ
రాదటంచుశ్రుతుల • రహివినఁగాఁబడు నట్టులగుటన్హ • మర్పణంబు.

సీ॥ తగశివనిర్మాల్య • ధారణంబునఁగల్గు సాలాశ్యముక్తిని • స్పంశయంబు
హరుపాదజలపాన • మవిరిశగతిఁగూర్చు సామీప్యముక్తిని • సంతతంబు
శంకరార్చితసత్త్వ • సాదోప భోగంబు శక్తంబుసారూప్య • ముక్తినిసఁగ
ననయంబు బ్రాణలింగచక్షానంబొనగూర్చు సాయుజ్యముక్తిని • స్వాంతమలర

నన్నివిధములొ ముక్తుల • తస్పదంబు లింగధారణమిల సర్వ • సంగముక్తు
లైనవారికిఁ గూడఁజి • దాప్తిఁగూర్చి నిర్గతాఘులఁగావించు • నిశ్చయంబు.

ను॥ విమలంబైన శివప్రసాదమునను • ర్విక శుద్ధభావంబులే
నిమనుష్యుండు రయంబునక నిరయముక • జేరుక • మహానందకం
దమునొ లింగమునందు మాడ్కిని బ్రసా • దంబందునక బూర్వభా
వములేకుండఁ జరింపఁగావలయు వి భ్రాతుండు గాకింతయుక.

క॥ గురునెడ మానుషభావము పరికింపఁ బ్రసాదమునెడ , భావాంతరముక
బరమ శివలింగమునపై వరుసశిలాబుద్ధివాఁడు , బ్రహ్మఘ్నుడో.

తే॥ తలఁచుమాఁడు కాల , ములనొండెనొకకాల మందునొండె యీశ్వరార్చనంబుఁ
జేసినంతముక్తి , సిద్ధించుననిపల్కు వేరసెప్పనేల • వేయగతుల.

తే॥ అగ్నిహోత్రాది యాగంబు • లధికదక్షి జాకములనెన్నిజేసిన , నాకఫలద
ములగునఖిలదానంబుల, సలుపుటయునుదులయగు నెయీశ్వరాచారా, కలముతోడ.

తే॥ అధికభక్తశంక • రార్చనమొనరించు వారలెల్ల మనసి , జారులరయ
నట్టివారు కరత • లామలకంబుగ ముక్తిఁ గాంచి సౌఖ్య • మను వహింతు.

క॥ రుద్రుండుగానియాతఁడు రుద్రుని స్పృశియింపరాదు • రుద్రుఁడెభక్తిక
రుద్రుని బూజింపఁగఁదగు రుద్రుండగునట్టివాఁడె • రుద్రునిజేతుక.

తే॥ లింగమున నెవ్వనిమనంబు • లీనమగునో యెవనివాక్కులింగస్తుతి, నేయొనన్పు
నెవనికరిములులింగార్చ • నేచ్చజెలఁగు నతఁడెరుద్రుండు సందియ • మందనేల.

తే॥ కోటిగోదానములూసర్పి , కొనినఫలము నొక్కపరి యీశ్వరాచ్చన • ముచితరీతిఁ
జేసినఫలంబుతోసాటి , జేయనగునె యెల్లదానంబులనుమించు • నీశుపూజ.

ప॥ చతుర్విధ పురుషార్థ ప్రదంబగు శివపూజా క్రమంబు సంగ్రహంబుగ వదియించి
నింక సౌరస్నానవిధి నెఱుగింతు నాకర్ణింపుమని శైలాది సనత్కుమారున కిట్లనియె.

—, సౌ ర స్నా న వి ధి —

తే॥ నిర్మలాంతఃకరణుడయి • నెమ్మితోడ సూర్యదేవతాకములయి , సౌబగుమీఱు
స్నానయాగాదికర్మముల్ , సలిపిపివపనిందు శేఖరు ననుకంపఁ • జెందఁగోరి.

ప॥ శివస్నానంబును భస్మస్నానంబును నీశ్వరాచార్యు గావింపదగు.

సీ॥ షష్ఠమంత్రంబున , సరగమృత్తికగొని భక్తిచే చూమిపై • పరగనిల్చి
పోరిద్విధ్వియంబున , బ్రోక్షణమొనరించి మూడవ మంత్రంబు , తోడదాని
శోధించినాల్చిట , సౌరిదివిభాగంబు గావించి తొలిమంత్ర • కమున మలము
శోధించి యాటిట , సౌబగుమీఱగస్నాన మొనరించి మఱియుత , క్రిసమృదంబు

మాడుభాగంబులుగజేసి • మదముతోడ మధ్యమృత్తికనాలవ , మంత్రమానసు
పూత మొనరించి యాటిట , బొసగసప్త వారములు మూలమంత్రంబు • వలనమఱియు

తే॥ వామభాగస్థమృత్తిక • వరుసగొనియు పుష్టమున దశవారముల్ • సరగదిశల
బంధనమునర్చి యద్దాని • వలనమేను రాచిగొని స్నానమునుజేయ • రహిజెలంగ

ప॥ అట్లు స్నానంబొనర్చి భాస్కరుడలంచుచు శృంగజలముననొండె పర్వపుటంబున
నొండె పాలాశదళంబుననొండె దీప్తాస్యండగు భాస్కరునకు సర్వసిద్ధికరంబులును
శుభదాయకంబులునగు బాష్పలాది సౌరమంత్రముల చేతను సంగమంత్రముల
చేతను నభిషేకముఁ గావించువలయు. సర్వవేదసారభూతమైన నవాక్షరయంత్రంబైనది
బాష్పలంబు నాబడు. మఱియు నీమంత్రంబులఁ జింతించుచు శృంగాది పాత్రలచే
దా నభిషేకముఁ గావించుకొనవలయు. విప్రక్షత్రియ వైశ్యులు కుశసహితంబగు
తామ్రకుంభజలంబులచే స్నానంబుఁ గావించి రక్తవస్త్రపరిధానులై యహః
కాలంబునను తత్తత్కాలాచితంబులగు మంత్రములచే నాచమనముజేసి పుష్ట
మంత్రంబున శుద్ధిగావించి యుత్తమంబగు మొదటి మంత్రంబు జపింపవలయు.
వౌషడంతంబును నవాక్షర యంత్రంబునగు మూలమంత్రంబును కరకాఖిలచేతను
మధ్యమానామికలచేతను కరితలంబున తర్జన్యంగుభాగంబులచే న్యాసంబుగావించి
యంగమంత్రంబులచే శరీరంబును నవాక్షర మయంబుగావించి “నూర్వండనేన”
యని చింతించి గంధవాసితంబులగు వామహస్తగత జలంబుల గుశపుంజము
తోడ బ్రోక్షించుకొని యెనిమిది విధంబులగు మంత్రంబులచే జలంబును వామ
నాసాపుటంబుచేత నాఘ్రాణంబుజేసి దేహంబున నీశ్వరు సంభావనంబుజేసి నేవ
తలకును ఋషులకును భూతంబులకును పితృదేవతలకును యధావిధి తర్పణంబుఁజేయ
దగు. ప్రాతర్మధ్యాహ్న సాహాయాహ్నంబుల న్యాసినీయుఁ బరయ్య జ్యోత్స్నయు
నగు సంధ్యాదేవి నుపాసించి యఘ్యం బొసంగవలయు. రక్తచందన తోయం
బుచే నేకహస్తప్రమాణంబగు వృత్తమండలంబును రచించి ప్రాజ్ఞుఖుండై గంధ
యంత్రంబగు తామ్రపాత్రము నామండల మందునిచి రక్తచందన సంయుతంబగు
జలంబుతోడను రక్తపుష్పంబులతోడను గుళాక్షరి సమన్వితంబులగు తిలలతోడను
దూర్వాపామర్గ గవ్యంబులతోడను కేవలఘృతంబుతోడను నవాక్షరమయం
బగు మూలమంత్రంబుతోడను నిండించి మోకాశ్మతో గూర్చుండి దేవదేవుం
డగు నీశ్వరునకు నమస్కరించి యప్పాత్రంబును శిరంబునఁబాల్చి మూలమంత్రంబు
చేత సఘ్యమియవలయు. ఇవిధంబున సౌరార్థంబుగావించి మానవుండయు
తంబులగు నశ్వమేధయాగంబులఁ గావించి పొందుఫలంబునకంటె నధికంబగు
ఫలంబునొందును. అట్లు నూర్వనకర్తంబిడి భక్తియుక్తుండై యీశ్వరాచారముఁ
గావించుదగు. ఇంక నాగ్నేయ స్నానంబువినుము. దస్తధావనాదికంబగు సౌర
స్నానంబును శివస్నానంబును గావించి తీర్థస్థలంబున విఘ్నేశ్వరుని వరుణుని గురు
వును బూజించి పద్మాసనస్థుండై తీర్థంబునుపూజించి యద్దానిం గ్రహించి యర్చన
లుఁగావించుచు పూజాస్థానముఁ బ్రవేశించి పూర్వంబువలె కరవి న్యాసంబును దేహ

విన్యాసంబును జేసి పద్మాసనంబు చేసి ప్రాణాయామంబు జేయవలయును. కమలంబు
మున్నగు రక్తపుష్పంబుల గ్రహించి జలభాండంబును తనదక్షిణభాగంబుననుంచి
వామభాగంబున సారంబులగు తామ్రపాత్రములనుంచవలయును. ఆర్ఘ్యపాత్రం
బును దీసికొని పూర్వోక్తంబగు జలంబుచే జలభాండంబునఁ బ్రక్షాళనంబు గావించి
యర్ఘ్యద్రవ్య సమన్వితముగు నఘంజంబును ప్రథమమంత్రంబుచే బూజించి నాల్గవ
దాన నవమంతనముజేసి తనయందు స్థాపనజేసి గంధపుష్ప సమన్వితంబునగు పాద్యము
జలశుద్ధంబగు పాత్రమున వేరువేరుగనుంచి సంహితావిన్యాసంబును కవచావళుంతనం
బును జేసి యర్ఘ్యజలంబులఁ బూజాద్రవ్యములఁ బ్రోక్షించి స్వదేవ నమస్కృతుం
డగు నాదిత్యుని యథోక్తమంత్రంబున నమస్కరించి యద్దేవుని కాన్నేయాది
కోణంబుల మధ్యమాంతంబుగ నాసనంబుఁ గల్పించి ప్రభూతంబును విమలంబును
సారంబును నారాధ్యంబును బరమంబునగు నంగవిన్యాసముజేసి సుషిర సంయుక్తం
బును సూత్రకంటక సంయుతంబును శ్వేతంబును హేమాభంబును రక్తవర్ణంబును
గర్జికాకేశరోపేతంబును, భాస్కరాభిముఖంబులగు దీప్తయు సూక్ష్మయు
జయయు భద్రయు విభూతియు విమలయు నఘోరయు విద్యుత్తుననియెడి శక్త్యు
కంబు గూడిన బీజంబు నాన్నేయాదికోణంబులందు మధ్యమాంగంబులుగ నుంచి
పూజామంటపమధ్యమున దేవినిస్థాపించి బాష్పలోక్తంబగు నవాత్మరమంత్రంబుచే
సూర్యదేవు నావాహన మొనర్చి పద్మమండ్రబట్టవలయు. మూలమంత్రంబుచే
సూర్యున కర్ఘ్యంబిడి యాచమనం బొసగి మరల బాష్పలమంత్రంబుచే నఘంజ
మిడవలయును. ఆనంతరము రక్తపద్మంబులును రక్తపుష్పంబులును రక్తచందనము
ధూపదీప నైవేద్యవస్త్ర తాంబూలాదులబాష్పల మంత్రంబుననే సమర్పించ
వలయు. అగ్నేయంబునను నైఋతిని వాయువ్యంబునఁ బూర్వంబునఁ బశ్చిమంబు
నను నాఋవిధంబులఁ బూజగావించు టుచితంబు. ప్రణవాదినమోస్తంబుగ
నేత్రతంతం బచిఁదించి కర్ణికావిన్యాసంబుజేసి రూపకధ్యానంబు గావించవలయు.
దంష్ట్రాకరాళ వదనండును, భయంకరుండును, వరదంబగు దక్షిణాహస్తంబును,
పద్మాలంకృతంబగు వామహస్తంబును, గలవాడును, సర్వాభరణసంపన్నులును,
రక్తస్థగరులును, రక్తాంబరధరులగు మూర్తులు పార్శ్వంబుల వెలయువాడును,
సింధూరారణ విగ్రహుండును పద్మహస్తండును, ద్విహస్తండును, ద్వివయసుం
డును, రక్తాభరణ సంయుక్తుండును, రక్తస్రగనులిప్తుండును నగు భాస్కరుని ధ్యాన
మాగావించి సాయుధులును, సాలంకారులును, నగు సోమాంగారకబుధ బృహస్పతి
బార్గవశనైశ్చర రాహుకేతుముఖిగ్రహంబులఁ బ్రణవాదినమోంతంబుగఁ బూజించి
పరమేశ్వరునకు బహిర్భాగంబున సప్తగణంబులను, ఋషులను, దేవగంధర్వులను,
పన్నగులను నప్పగోగణంబును, గ్రామణులను, యాతుధానులను, యక్షులను, సప్తా
శ్వంబులను, బూజింపవలయు; వారికర్ఘ్యమొసగి యుద్వాసనము గావించి సహ

ప్రబాంధే నష్టోత్తరశతంబాంధే బాష్కలమంత్రంబుజపించి దశాంశంబు హోమంబుగావింపవలయు. వర్షులంబును, నేకమేఖలంబును, చతురంగుళ ప్రమాణంబును, నిత్య నైమిత్తికంబుల నేకహస్తప్రమాణంబును, నశ్వద్ధదశాకారంబును, దశాంగుళ ప్రమాణంబగు నాభిగలదియు, నగు కుండంబును పూజాస్థానమునకుఁ బశ్చిమభాగంబున నేర్పరచి యందు హోమంబుఁగావింపవలయును.

తే॥ ఇవిధిని నూర్చుఁ బూజించి • హృదయపీఠి సకలలోకైక రక్షావి • చక్షుగుండగు శైలజా నాయకుని పూజ • సలుపవలయు నిష్కలపటభక్తిగలిగిన • స్వతంత్రకపుడు.

సీ॥ ఇది సంగ్రహముగ నీ • కెఱిగించితీ నూర్చయజనంబు పాపభ • యంకరంబు దృఢభక్తి నెవ్వండ • యేని యవిధి చర్చుఁ బూజించునేని య • పుణ్యత్రయంబు పాపవిముక్తుడై • బహుధనోపేతుడై పుత్రమిత్రకళత్ర • పౌత్రసుభట సంతానవంతుడై • సతతంబు వివిధభోగంబులఁ జెంది ను • ఖంబు వెలయఁ

బరచునక బెద్దకాలమా • పద్మమిత్రుఁగూడి సుఖముండి పిమ్మట • జోదులేని తీవి సరపాలకుండయి • యీ వసుమతి జననముక జెందు ధార్మికస్వామియగుచు.

క॥ అనిపలికి నందికేశ్వరుడనఘుండగు విరించి నూను • నాదరమునఁ గన్గొని యుత్సాహము పెంపునఁ గనుగవఁ గరుజారసంబు • కణములు వెలయక.

—, అఘోరార్చనవిధి, —

తే॥ ఈశ్వరధ్యానపరుడయి • యుద్ధచరితుడైన శివభక్తవర్యుడౌ • నగ్రజుండు సదమలజ్ఞానపూర్ణుడై • సాధుభక్తి లింగపూజ యొనర్చు స • త్సంగతిమెయి.

వ॥ అగ్నిహోత్రజంబగు భస్మంబును తదుక్తమంత్రంబున నాపాదతల మస్తకంబగు దేహంబున నుద్ధౌళనము గావించి యుదఙ్ముఖుండై బ్రహ్మతీర్థంబున నాచమనము జేసి పరిచాక్షరీ మంత్రంబున శరీరంబును బవిత్రము గావించుకొని పరమేశ్వరు బ్రణవమంత్రంబున బూజింపవలయు. అఘోరరూపుండగు నీశ్వరు బూజించుట యెల్లపూజలకన్న నధికఫలదంబని యుండ్రు. సమస్తంబగు నగ్నికార్యంబు సామాన్యంబయ్యెను నఘోర దేవతామంత్రంబు మాత్రము నేరుగఁ జెప్పంబడు. అఘమవకణ స్నానముఁ గావించి తర్పణార్ఘ్యపూర్వంబుగ నూర్చాచక్ష నజేసి యఘోర దేవు లింగంబు నొండె స్థండిలంబున నొండెఁ బూజింపవలయు. స్థండిలపూజ కన్న లింగపూజయే ణోటిగుణితంబు.

తే॥ అనవరత లింగపూజారతి తాత్పర్య దైర్ఘ్య కలుష మొనరించియును నరకంబునొందఁ
దబ్జప్రతంబు జలముల , నంటుకొనియు నాద్రకభావంబుజెందని? యట్లుజగతి.

తే॥ పుణ్యదము లింగదశకానం , బు వసుమతిని దర్శనముకన్న నధికంబు , స్వర్గనంబు
స్వర్గనంబునకన్నఁ బూ , బాఫలంబు కోటిగుణితంబనుచు బుధ , కోటియందు.

ప॥ అని వచింపించెనని జయాభిషేకము పలికిన సంతృప్తహృదయులై నైమిశీయులు
నూతుంగాంచి.

తే॥ ధీరసుతమహార దేవసమర్పనా క్రమమువింటిమింకఁ , గ్రతుభుగధిప
నేవ్యమగు జయాభిషేకం బెఱింగించి , సుకృతమును ఘటింపు , సూరివిసుత.

తే॥ నృపతిహితముఁగోరి , నీలకంఠుఁడు తొల్లి స్వర్ణనగము శిఖరభాగమందు
వినిచెనసఘృడైస , మనువునకు జయాభిషేకమంచు మాకుఁ , జెప్పితీవు.

తే॥ శ్రీనమగు జయాభిషేకంబు షోడశ విధములెట్టలయ్యె , వీనులలరఁ
దెలుపుడనుడు మాని , తిలవండు నూతుండు వారి కిట్టలనుచుఁ , బలికెనపుడు.

క॥ మనువులలో స్వాధ్యంభువ మనువు సకల ధర్మవేత్త , మహితగుణాధ్యం
దనఘృడు తొల్లి యొకప్పుడు కనకగిరీంద్రమున వేడ్క , గదలుకొనంగఁ.

తే॥ అఘవివాశకమైన జ , యాభిషేక మహిమ మెఱుంగఁగఁగోరియు , మామసొబ్బ
రాజమధుపంబయిన యుడుఁ రాజసూరిగుఱిచి కకిన తపమొనర్చుకొడుకులేక

తే॥ అటులందపమునేయు , నాతని భక్తికి సంతసించి మాని , సన్నతుండు
చంద్రశేఖరుఁడు ప్ర , సన్నుండగుటయు స్వాధ్యంభువుండు నయభయంబులలర

తే॥ వినయనమితోత్తమాంగుఁడైఁచునువువారుని బహువిధంబుల వినుతించిఁపాపనిచయ
హరమగుజయాభిషేకమా, హత్యమెఱుంగఁదెల్పుమని వేడుకొనుటయుఁబ్రదిపురవైరి.

ప॥ కరుణదలిర్పనమృదువుఁ , గన్గొని పల్కెహాసమృఖాబ్జుఁడై
నిరతమెవాఁడు భక్తియును , నిష్ఠయుఁగల్గి మదీయపాదపం
కరుహము లాశ్రయించెడినో , యాతఁడె దక్కజయాభిషేకముం
గరమెఱుంగంగనేర్చునె యె , కండు తపంబుల వేయునల్పినకా.

క॥ ఇది సకలవేదసారం బిది సుకృతాస్పదము దీని , నెవఁడేని ముదం
బాదవనినఁగోరు నాతని నెదమెచ్చి యొసంగుచుండు , నిష్టార్థకంబుల్.

తే॥ ఆయురభివృద్ధియగును ధ॥ రాధర్థకామ మోక్షములు సంఘటిల్లు రింపుప్రకాండ
మంతరించు సమస్త సౌ॥ ఖ్యములుగల్గు గలువహరము జయాభిషే॥ కంబుకతన.

చ॥ సమరము సంభవించునెడ॥ శత్రుజగీష గలట్టి తేఱడుస
క్రమమగు పద్ధతిగా గొని ని॥ రంభరభక్తిమెయిక్ జయాభిషే
కము నొనరించి నాకు నధి॥ కంబగు తృప్తిని గూర్చునేని యు
ద్ధమున జయంబుఁగాంచి విశ॥ దంబగు కీర్తి గడించు నెంతయున్.

తే॥ ఆసురహృతరాజ్య సర్వస్వఁడైన శత్రు డిమ్మహాభిషేకమఁజేసి॥ నెమ్మిసకల
రాజ్యముజయించి నిఖిలభద్రములనొంది తనదుశక్రత్వమును నిల్పుకొనియెమున్ను.

తే॥ మానినాధవినుత॥ మైన జయాభిషేచనమొనర్చి పద్మ॥ సంభవుండు
ప్రథితమై తనర్చు॥ బ్రహ్మత్వముం గాంచి సృష్టికర్తయగుచు॥ జెలఁగెధరణి.

సీ॥ శ్రీనాథుడీ యభి॥ షేకంబుఁగావించి విష్ణుత్వముంబొంది॥ విమలకీర్తి
గడియించినాడంది॥ కాదేవియందిక యగుచును సౌభాగ్య॥ మందిమించె
సావిత్రిలక్ష్మీయు॥ సకలభోగములు మాంగల్యాభివృద్ధియు॥ గాంచియలరి
రసఘుండాలైలాది॥ యను మృత్యువుజయించి మృత్యుహీనుండయి॥ మించెమున్ను
తారకుండను దనుజనే॥ తయ సమస్త భవనపతియయ్యెను సృసింహ॥ యూర్తికనక
కశిపుని జయింపఁగానేర్చె॥ గాత్రికేయుఁ డుగ్రుండైతారకు జయించెయ్యుద్ధమామి.

తే॥ తొలి సుందోపసుందపుత్రులు జగత్రయంబు బాధించుచున్నెడ॥ నంబయీజ
యాభిషేకంబొనర్చి యా॥ హవతలమున జెలఁగి వారి వధించి ర॥ క్షించెజగము.

చ॥ మఱియు మున్నొకప్పుడు దేవదానవులకు మహాఘోరంబగు పోరు సాగినప్పుడు
రక్కసు లుక్కుమిగిలి యొక్కుమృడి తెబడి బాధించుచుండ నైపలేక వేల్పులెల్ల
నలువకడ కరిగి శత్రుజయోపాయం బెఱిగింపుమనుటయు నాతండు వారికి జయాభి
షేకం బుపదేశించె. దానఁజేసి యాది తేయులు చైత్యుల జయించి సుఖంబుఁగాంచిరి.
కావున జయాభిలాష గల నరవరుండు జయాభిషేకంబు ముఖ్యంబుగ నొనర్పందగు.

తే॥ కల్వకోటికతాజ్జిత॥ కలువవితతి తొలఁగి చనుమానవుండు ని॥ ర్మలినుడగుచు
నెట్టి మునికేనిఁ జెందరా॥ నట్టి సుకృతమందు నీ యభిషేకంబు॥ నాచరించి.

చ॥ చత్వారింశస్త్రహావ్యూహాత్మకంబును సహస్రకలశసమన్వితంబును ననేకావరణోభి
తంబును సుభద్రాది మహాశక్తి సంయుతంబగు నీజయాభిషేకంబుఁ గావించిన భూనా
థుండు త్షయకుష్మాధి వివిధవ్యాధిముక్తుడై విజయోపేతుండై జనానురాగసం

పన్నుండై మారటదేవేంద్రుండునాబరగిఁ పాపహీనుండై సకల శుభంబుల నొందు నని వచియించి నీలలాహితుండంతహీతుండయ్యె నప్పుడు.

క॥ స్వాయంభువనువు జగద్రేయమగు సదాశివోప • దేశంబునఁ బ్ర
జ్ఞాయుధాన సత్పుత్ర శ్రేయస్కరమగు జయాభి • షేకము సలిపెన్.

తే॥ అవ్యధి జయాభిషేకంబు • నాచరించ కలువసంహరు నద్రిబా • కాంతువినుతి
జేసి కృతినైతి ననుచు నిశ్చింత నచటఁ గనుగొనియెను సనత్కుమా • రుని ముదమున.

చ॥ కని యెనలేనిభక్తిఁబరికంపిత గాత్రుఁడునై సనత్కు • మా
రునకు జోహారు సేసిన స • రోజ భవాత్మజఁ డమ్మనీంద్రుడా
తని కుశలంబు నారసి ప • దంపడి యిట్లనిపల్కెఁ బలుకునన్
గనికరఁపున్ గణంబు లాట • కన్ విమలాధాన్ భీరమై తగన్.

తే॥ ఎట్టివారికైన • నెఱుంగఁగ రాని జయాభిషేక మహిమ • మంధకారి
కరుణఁ దెలిసికొంటి • వఘములఁ బాసితి కలఁడె నిన్నవంటి • యలఘుఁడిలను.

క॥ ఏవిషయ మెఱుంగఁదలఁచితి నావలన్ కా సకలలోక • నాధుఁడు శంభుం
డే వినిచెఁ గద సమస్తము నావుడు మనువిట్టులనియె • నయమెసఁగఁగన్.

తే॥ హరుఁడు సర్వజ్ఞఁడగుట నా • కభిలవిషయముల నెఱింగించెఁ గరతలా • మలకములుగ
నన్నియును వింటి నైన న • య్యంధకారి నడుగమఱిచితి నొకవిష • యంబునపుడు.

చ॥ సమస్తలోకాకాంక్షితంబగు నిర్వృతికి సాధనంబు కేవలకర్మంబో జ్ఞానంబో లేక
కర్మజ్ఞానమిశ్రమంబో తెలియవలతుననిన స్వాయంభువ మనువునకు సనత్కుమారుం
డిట్లనియె.

తే॥ కర్మమున లభించు • జ్ఞాన మద్దానిచే నిర్వృతిని గడించు • నృనిచయంబు
కాన చిత్తశుద్ధి • గలిగెడు నందాక కర్మమాచరింపఁ • గావలయును.

తే॥ ముక్తికాంతాలయమానకుఁ మూఁడుమెట్లకర్మమును జ్ఞానమును భక్తి • కాండమనఁగ
వానఁగర్మంబునన్ జేసి • జ్ఞానసిద్ధి గలుగునద్దానమానవుం • డలరు నెపుడు.

చ॥ అనేక జన్మార్జితంబగు సుకృతంబునన్ గాక శివజ్ఞానంబు లభించదు. పరమే
శ్వరునకుఁ బాపరలోకంబు నుద్ధరించుట యత్యవశ్యకంబగుడు శివసాయుజ్యసాధ
నంబగు జ్ఞానంబు లభించుటకై సంతతికిఁ గర్మరూపంబులగు శివపూజాదికృత్యంబు
లును తులాపురుషాది మహాదానంబులును శ్రుతివిహితంబుగ విధింపఁబడియె.

అందుముఖ్యంబు లింగాచారములు దాననాలయస్థలింగపూజకన్నఁ గరస్థలింగపూజయే శ్రేష్ఠంబు. కావున బ్రహ్మ విష్ణాది సురలును గౌతమాదిమునులును లింగధారణంబుఁ గావించుకొని తత్పూజామహిమకజేసి యిస్సీపసిద్ధి నొందిరి. ఈశ్వరప్రసాదాచూకండువగు నీవును లింగధారివికమ్మనిచెప్పి హిరణ్యగర్భదాన విధియుఁ దిలపర్వదాన విధియు సువర్ణమేదిసీదాన విధియుఁ గల్పపాదపదానవిధియు గణేశదాన విధియు హేమధేనుదానవిధియు లక్ష్మీదానవిధియుఁ దిలధేనుదానవిధియు గోసహస్రదానవిధియు హిరణ్యాశ్వదానవిధియుఁ గన్యాదానవిధియు స్వర్ణవృషభదానవిధియు గజదానవిధియు సర్వదానవిధియు జీవచ్ఛార్ద్రవిధియు లింగాదిప్రతిష్ఠావిధియు లింగస్థాపనవిధియు సర్వదేవతాప్రతిష్ఠావిధియు సంగ్రహంబుగఁ జెప్పెనని చెప్పిన

—♦ హోమద్రవ్య విశేషవిధి ♦—

తే॥ మునికాయంబు నూతుఁ గ ఁ న్నొని మహాత్మ! తెలిపితివి శంభుకథలను♦ తేటపడఁగ నమ్మహాదేవుఁ బూజించు ♦ నట్టితెఱఁగు నింక వినిపింపు వీనుల ♦ కలమిగలుగ.

తే॥ అనిన నూతుఁ డిట్లు ♦ అనియె వారలతోడ నంగమంత్రయుక్త ♦ మగు నఘోర మంత్రపూర్వకముగ ♦ మహితశుభప్రదుఁ డతని బూజనయ ♦ నగు ఫలంబు.

సీ॥ అవిధంబున నగ్ని ♦ నర్పించి దధిమధు సర్పియుతంబుగ ♦ సరగజేయ యొండె తదగ్ధంబు ♦ నొండె యష్టోత్తరశత మొండె తిలలనే ♦ శ్రుతిహితముగ హోమంబొనర్చుట ♦ యుచితమాదధిసక్తు మధుహోమమార్మిప్ర ♦ మార్జనంబు తిలహోమమిలరోగ ♦ ములను దొలంగించి సకలసంపదలనొ ♦ సంగుచుండు

వేయియైనమహాభూతి ♦ వెలయునెపుడు శతమువ్యాధి నాశకరంబి ♦ సంశయంబు సతతమష్టోత్త రశతంబు ♦ సజాపనిఖిల దుఃఖములబాసినరుండు సం ♦ తోషమొందు.

తే॥ ఆరయనష్టోత్తరసహస్ర ♦ మాచరించి సిద్ధుఁడైపుట్టునిరతంబు ♦ క్షీరమునను వేయిహోమంబుగావించి ♦ విగతరోగుఁ డగును సందేహమేలని ♦ త్యానుభూతి.

ప॥ ఒకమాసము త్రికాలంబుగఁ బయస్సుచే హోమంబుఁజేసిన మహాభాగ్యంబు సిద్ధించు శ్చంద్రాజ్య దధిసంయుతంబగు సంవత్సర హోమంబుచేతను, జాతితండుల యుతంబగు యవక్షీర హోమంబుచేతను భగవంతుండగు నఘోరేశుండు సంతృప్తుండగు దధిచే రాజపుష్టియు, షాక్యాసిక ఘృతహోమంబున వ్యాధి నాశనంబును, సంవత్సర తిలహోమంబున రాజయశ్శాది హరంబునునగును. యవహోమవిధి

నాయుద్యంబును, ఘృతంబున జయంబును గలుగు. మధుమిశ్రితంబగు తిలహోమంబున సర్వకృష్ణక్షయంబునునగును. ఆజ్యక్షీర మధువులు మధుశ్రయంబునఁబడు, అట్టి మధుహోమంబున భగందరంబు నివారించు. కేవలఘృతము సర్వగోగక్షయంబగు. ఆఘోర భ్యానంబును, నఘోర ప్రతిష్ఠయు, నర్చనంబును, సర్వవ్యాధి నాశకంబగు. ఈరహస్యంబు శైలాదివలన సుత్యుమారుండును నాతని ముఖంబునఁ బరాశరుండును, 'నమ్మహర్షి వలన నేనును చెలిసికొంటి మనిని నూతునకా మనిపుంగవు లిట్లనిరి.

—♦ ఆభిచారిక విశేషవిధి —

- తే॥ సాపగాధులైన ♦ సాక్షులనఘోర విభుఁడు నిగ్రహించి ♦ వీరశుభులఁ జేయునంచుమున్ను • చెప్పితివదియెట్లు విశదపరపుచుయ్యి • వీనులలర.
- తే॥ ఈవేటుంగని వైదిక • మేనిశ్రాత మేనిస్మార్తఁబునేనియు • నెందుగలుగ దనఘనీకరుణాగదా • యభిలవిషయములను వి నెడునదృష్టంబు ♦ గలుగుచుండు.
- తే॥ అనిననూతుఁడిట్లు • లనియెనియ్యర్థంబై తొల్లికనకన్నేతుఁ • డుల్లములర భృగుసుతుండువల్క • ప్రీతితోడ నెఱింగి తత్ప్రభావమునను ♦ ధన్యుఁడయ్యె.
- ఉ॥ ఆతఁడఘోరనిగ్రహము • హత్వమునక రణనీమదేవతా వ్రాతమునెల్లగెల్చి పరి • పంధి కులక్షయకారకుండునై యాతశశౌర్య తేజముల • కాస్పదుఁడై పరి మేళు సత్కృపక భ్యాతచరిత్రు నాత్మజుని • గాంచెగణాధిపు సంధకాభిదుక.
- తే॥ స్త్రీలబాతురగోవులఁ • జెలఁగియుడును లొందఁజేసెడి కనకాక్షుఁ • నోర్చియొకరుఁ డేనివిజయంబుఁగొననేరఁ • డించుకేని • యలతియె యఘోరనిగ్రహం • బనధరిత్రి.
- తే॥ తనకఘోరనిగ్రహశక్తి ♦ జనితమైన ప్రోడతనముగలదటంచుఁ • బూనిధర్మ హానియొనరించు నాకన • కాక్షునందు నిష్ఫలత్వ మొందెఁఘోర ♦ నిగ్రహంబు.
- ఆ॥ అట్టి కారణమున • నతఁడొకకొంత కా లంబుజనినయంతః • లావుదోఱఁగి యాహవమున నిహతుఁ • డయ్యెవరాహరూపుఁడగువిష్ణుకోప • ముననుజేసి.
- క॥ కావుననీనిగ్రహముక దేవబ్రాహ్మణులయందు • దీనులయెడలక గోవులయెడ ననదలపై • గావింపఁగరాదఘోర ♦ కరుణాస్పదులై
- తే॥ చంపనుద్యుత్తుఁడైనట్టి • శత్రునందుఁ గాకయేనరపతికైనఁ • గాని దీని బ్రాహ్మణులయెడ సోనిజ • రాప్ర్రుమందో సలుపరాదుప్రమాదంబు • వలననైన

తే॥ కలనఁ దనబలమునశించు , కతనఁదనకు నపజయము సంభవింపను , న్నుపుడధర్మ
సంగరంబు ప్రాప్తించిన , సమయముందు దీనినొనరింపఁదగు నర , దేవులకల.

తే॥ ఘోరరూపుఁడగున , ఘోరదేవునిలక్ష జప మొనర్చి తద్దశ , మగుభాగ
మునను దిలలతోడ , మునుకొనిహోమంబుఁ జేయఁదగునభీష్ట , సిద్ధిఁగూర్చి.

ప॥ లక్షసంఖ్యాకంబులగు శ్వేతపుష్పంబులతో బాణలింగమునందొండె దక్షిణా
మూర్తి నాశ్రయించియొండె పూజించిన నఖిల సిద్ధియగు. మంత్రసిద్ధిగల బ్రాహ్మ
ణుండీ నిగ్రహప్రయోగంబును ప్రేతస్థానంబున నొండె, మాతృస్థానంబుననొండె
స్వార్థంబుగోరియైనను స్వపార్థంబైనను చేయవలయును. పూర్వావేశానాంతంబు
శూలకపాల పాశదండ శరాశనబాణ డచరు ఖడ్గాద్యష్ట విధంబులగు నాయుధం
బులఁగూర్చి త్రిశిఖిలును త్రిశూలంబును జతుర్వింశతి శిఖాగ్రంబులునుజేర్చి యఘోర
నిగ్రహంబు గావింపవలయు. అష్టహస్తండును, నరదుండును, నీలకంఠుండును,
దిగంబరుండును, బంచతత్వసమరూఢుండును, నర్ధచంద్రధరుండును దంష్ట్రాకరాశ
వదనుండును, రౌద్రదృష్టియు, భయంకరుండును, హుంఘటూర మహాశబ్ద శబ్ది
తాళిల దిష్టాక్షుండును నగు నఘోరేశ్వరు భక్తియుక్తుడై.

తే॥ నాగచర్మవసను , నాగపాశసుబద్ధ మకుటు నీలమేఘ , నికరకల్ప
నిస్వయఁ ద్రిశేత్రు , నీలాంజనాద్రిసన్నిభు నఘోరదేవు , నిష్ఠఁగొల్తు.

తే॥ భూతములును బ్రేత , ముఖం బిశానంబులు ధాకినులునుగొల్వ , లోకనేత్ర
తావిరాజితుడయి , తనరుఁఘోరేశు నాశ్రయింతు వాంఛి , తాస్తికొఱకు.

ప॥ అట్లు ధ్యానించి షట్త్రింశదుక్తమాత్రలచేతను, బ్రాణాయామంబులచేతను, మహా
ముద్ర నవలంబించి సర్వకర్మము లాచరించి ప్రేతస్థానంబునందలి చితాగ్నియందుఁ
బూర్వాపరదక్షిణోత్తరదిశల యథోక్తంబులగు హోమకుండంబుల నిర్మింపవలయు.
పిమ్మట నాచార్యుండు మధ్యకుండంబునందలి పీతంబున నాసీనుడై తక్కిన
దిక్కుండములందు సాధకుల నాసీనులఁగావించి ద్వాదశాక్షరయంతంబగు నఘోర
మంత్రంబున నఘోరేశు ధ్యానించి విభీత కాష్టంబున ద్వాదశాంగుల ప్రమాణంబుగ
శత్రువిగ్రహంబు నొనరించి పీతంబున నునిచి పిమ్మట నవ్విగ్రహంబును బొగ్గుల
తోడఁ గుండమున కథోభాగంబున ఖననంబుఁజేయవలయు. అనంతర మథో
ముఖుండును సూర్యపాదుండునునై సర్వకుండములందును స్మశానాంగారముఁ
గొని తుషచే దాహంబొనర్పవలయు. అంత మయూరాస్త్రంబుచే నగ్నినిఁ బ్రజ్వ
రిల్లఁజేసి తుషసంయుతంబులును, గార్వాసాస్థిసమన్వితంబులును, రక్తవసనసమ్మి
శ్రితంబులును, హస్తయంత్రోద్భవంబులును నగు శిలలచేత నష్టోత్తర సహస్రంబుఁ

గృహస్థచతుర్థశ్చ మొదలప్రతిపక్షము హోమంబు గావింపవలయు. ఇట్లు హోమంబు గావించిన శాస్త్రపుట దుఃఖార్తులై మృత్యుగాంతురు. ఈ యఘోరమంత్రంబు జపించుచు నరకపాలంబున నఖంబులును, శేషంబులును, సంగారంబులును, దుష్కంఠంబును, జీగచ్ఛటయు, గృహధూళియు, విషవృక్ష వృక్షభగోన్మాదప్రకృష్టమృగ విడాలనకులవగహదంష్ట్రంబులును సాధించి యస్తోత్రరశతంబు జపంబు గావింపవలయు. సిమ్మట దత్తపాలనఖంబుల త్రేతంబున నొండె గృహంబున నొండె నగరంబున నొండె ప్రేతస్థానంబున నొండె గాప్తంబున నొండె మృతవస్త్రంబుచే గట్టివైరి యప్రమరాశియందు నూర్చుండుగాని చంద్రుండుగాని యున్నపు డీమంత్రంబు జపించిన వైరికి స్థానభంశంబును కులనాశనంబును గలుగు. మఱియు శత్రుమార్గంబునను స్థానంబునను భూతలంబునను, శత్రువును రాజును లిఖించి వైరిమార్గంబున దక్షిణపాదంబుచేదాడనంబుగావింపదగును. ఇట్లు గావించిన గాజశత్రు వినాశంబగు. ప్రమాదంబున నేని నిజరాజ్యపాలకుగుఁడని యిక్కార్యంబు గావించిన నాచార్యునకు గోత్రనాశనంబు సంభవించును. ఇదియ యభిచారిక విశేషవిధి యింక వజ్రవాహినీవిద్య వక్కాణింతు వినుడని నూతుం డిట్లనియె.

—, వజ్రవాహినీవిద్య, —

తే॥ వజ్రవాహినీ కాభిధ, వజ్రవిద్య యఖిల శత్రుభయంకర, మైతనర్చ్యక్షోణిపుల వజ్రమును దాన, శుద్ధిజేయ నెల్లకర్మముల్ శిద్ధించు, నెసకమెసంగ.

తే॥ వజ్రమొందుడచ్చి, వారక యభిషేకమాచరించి యిమ్ము, హాప్రభావవంతుమైన విద్య, నెంతయు నద్దాన విశ్వసింపవలయు, విధియుతముగ.

సీ॥ అంతట నావిద్య, నక్షరలక్షగా జపమొనరించి ని, శృంకచిత్తుఁడగుచు దళాంశంబు, నాజ్యాదికంబుగ నవ్వజకుండంబు, నందు హోమమొనరించి యవ్వజ, మువ్వేశున కొనంగదగు నృపాంబు దాని, దాచియవసరంబగునో నాహ, వంబునకుఁ గొని చనిన శాస్త్రవ వినా, శంబు గలుగు

నొక్కపుడు కమలాసకుం, డుల్లములర వజ్రవాహినీ నార్జించి, నాసవునకు నాహవతలంబునక విజ, యంబుఁగూర్చె గాన నివ్విద్య విజ, యంబు కారణంబు

తే॥ మఱియునొక కాలమున శతశతమన్యుఁడాయందుఁడవ్వప్రప్రజానాథుఁ, నాత్మజాడగు విశ్వరూపుండ నడువాని, విగతజీవుగా నొనర్చ బ్రజాపతి, కనలి మదిని.

తే॥ వజ్రవాహినీ విద్యాప్ర, భావమునను సోమము హరించినక బల, నూదనులడు వానిసేయు యజ్ఞంబున, వచ్చి తాహవిస్సు నిడుమని పలికిన, విని యతండు.

క॥ నా కేశసీపు రణమున నాకొమరు వధించుకతన • నాయజనమున
నీకు హవిర్భాగంచే గాకయు • భాగార్హతయును • గలుగ దొకింతకా.

క॥ చనుమిందు నిలక యపకృతిఁ బొనరించినవాడవీవు • పురుషార్థము నీ
కెనయగువారుండినచో నొనరించుట యుచితమగునె • యపకృతి యింకకా.

తే॥ అనుచు నిగ్రహించి • యాశ్రమంబెల్ల మాయావిమోహితముగ • నాచరించె
నంత ననిమిషేశుఁ • డమ్మాయ నిజించి సోమమును గ్రహించె • సురలుమెచ్చ.

వ॥ అప్పుడు తృప్తప్రజాపతి తచ్చేషభాగంబుఁగొని దానక్రోధావిష్టుండై 'ఇంద్రశత్రు
ర్యర్థస్య స్వాహాయు హోమంబుఁ గావింపఁ గాలాగ్ని సంకాశుండగు వృత్రుండను
వాఁడుదయించిన భయవిహ్వలుండై సునాశీరుండు దివంబునకుఁజని వృతివధో
పాయంబుఁ జింతించుచు.

క॥ కమలాసనుకడకుఁ జని యమరేంద్రుఁడు చేతులొగ్గి • యనఘావృత్రుం
డమరులపాలిటి యముండై శ్రమఁ గుడుప నుపేక్ష నేయఁ • జనునే నీకుకా.

తే॥ ఎట్టియిడుమలైన • నిల సహింపఁగవచ్చుఁగాని వానినేయు • కర్తములకు
నోర్వరాదు మాకు • నూ సురశ్రేష్ఠ మమ్మాదరింపు మిప్పు • డార్జిభాషి.

క॥ అనిప్రాప్తించిన వనజాసనుఁడు కృపాకలితుఁడగుచు • స్వర్గేశునకుకా
దన వజ్రవాహినీవిద్య నొసంగి వచించె నిట్టు • లనుకంప మెయికా.

క॥ ఇది శత్రునాశకంబగునది వజ్రముఁగొని యథేచ్ఛ • నాసురవైరికా
గదనంబునందు హతుఁజేయుదు వరుగుచు లోకములకు • నుపకారమగుకా.

వ॥ అనిపలికి యంపినఁ బురందరుఁ డుత్సాహంబుమెయి నరిగి వజ్రవాహినీ విద్యాప్ర
భావంబున లోకకంటకుండగు వైరి నున్ములించి వైభవంబున నుండె. కావున
నవ్విద్య శత్రుభయంకరంబును, నిష్ఠదాయకంబును నని మంత్రజ్ఞులు వక్కాణింతు
రని పల్కి మునిపుంగవులతోఁ దద్విద్యావినియోగ క్రమంబు వక్కాణించువాడై
నూతుం డిట్లనియె.

— వజ్రవాహినీ విద్యావినియోగ క్రమము —

వ॥ వశ్యంబును, నాకర్షణంబును, విద్యేషణంబును, స్థంభనంబును, మోహనంబును,
దాడనంబును, సుత్సాదంబును, మారణంబును, బ్రతిబంధనంబును, సేనాస్థంభనం

బును మున్నగు నుపయోగంబులీ మహావిద్యోపాసనంబున నగును. కావున నీవిద్య నుపాసించి యధావిధి జపహోమాదు లానరించి దేవిమద్యాసనముఁ జేయవలయు. జాతీపుష్పంబులచే వశ్యంబును, కరపీరంబులచే నాకరణంబును, లాంగలకంబుచే విద్యేష్టణంబును, దైలంబున నుచ్చాటనంబును, మధువుచే స్థంభనంబును, దిలలచే మోహంబును, స్వపంబున ఖరగజ్యోత్స్థంభనంబును, గుళంబునఁ బాటనంబును రోహిణీజంబున మారణోచ్చాటనంబును, సహిపత్రంబున బంధన సేనాస్థంభనంబు లును, మణిశిలచే నియతంబును, సిద్ధించును. మఱియుఁ ఘృతంబున సర్వసిద్ధియుఁ దిలలచే రోగనాశనంబును, గమలంబున ధనంబును, మధుకాపుష్పముచేఁ గాంతియుఁ గలుగు. ఇది వజ్రవాహినీ విద్యావినియోగ క్రమంబిక మృత్యుం జయ విధినాలింపుఁడు. విధివిహితంబగు రుద్రాధ్యాయంబుచేతను, ఘృతమిశ్రితం బులగు తిలలచేతను, గమలంబుచేతను నాజ్యగోక్షీర మిశ్రితంబగు దూర్వచేతను ఘృతయుతంబగు చరువుచేతను, గేవలపయస్సుచేనైనను హోమమాచరించినఁ గాల మృత్యువునైన జయింపవగును. మఱియుఁ దన్మంత్ర వినియోగ క్రమంబెట్లనిన.

—, “త్రియంబకమంత్ర” వినియోగవిధి • —

సీ॥ మహితత్రియంబక • మంత్రంబుచేబాణ లింగంబునదోయ • భంగురగతి నుద్భూతిలింగమం • దొండె త్రిలోచన నష్టాత్తరసహస్ర • మైనయట్టి పుండరీకములచే • బొంకమలములచే నీలాత్పలాలిచే • నిష్ఠమెఱయఁ బూజించిపాయసా • బును సఘృతంబగు నన్నంబు మఱియును • ద్వాన్నముచుధు సంయుతంబులైన • సకలవిధమాలగు భక్ష్యములనొసంగి • పరమభక్తి ననలమందు హోమ • మాచరింపగఁదగు విప్రభోజనంబు • వెలయఁజేసి.

తే॥ ఇమ్మహామంత్రవినియోగ, విధముదొల్లి స్కందునకుఁ దెల్పెశంభుఁడాశక్తధరుని వలన బ్రహ్మపుత్రుఁడెఱింగె, న్యాసుఁడతని కడఁదెలిసి నానఁ జెప్పెను, కనికరమున.

తే॥ పూన్కి వెలయశంభుఁ • బూజించి యిమ్మహామంత్రజపముఁజేసి • మానవుండు సప్త జన్మకలుష • సంచయఁబుదొఱంగి యిష్ట కామ్యవివృతి • నెల్లనొందు.

తే॥ లక్షహోమంబుఁజేసిస • లక్షణముగ రాజ్యముంగోరు నాతండు • రాజ్యమొందు ధనముంగోరెడు నాతండు • ధనమునొందుఁ బుత్రుంగోరునతండును • పుత్రునొందు.

తే॥ పరంగనిమ్మహామంత్రజ • పంబుఁజేసి పుత్రపౌత్రాదిసంపదఁ • బొందునరుండు మఱియునమ్మతత్త్వమొందియి, మర సమాహ మధ్యముననిల్చు సౌఖ్యసంపదలనొంది.

తే॥ వేదమునలోకమునయందు • వెదకిచూడ నిమ్మహామంత్రసదృశంబు, నెందుఁజూడ మట్లగుటఁజేసి మునివర్యు • లమలభక్తి జపముఁజేయుచునుండురు, స్వాంతమందు.

తే॥ మూడులోకములకు • మూడుగుణములకు వేదములకు నెల్ల • వేల్పులకును
నాల్గుజాతులకును • నాధుండుత్ర్యంబకుఁ దెలిసిఁబూజనేయు • టవసరంబు.

ప॥ అనిపలికి త్ర్యంబక మంత్రంబునకు సక్రమంబుగ వర్ధంబుజెప్పి యీశ్వరధ్యానక్రమం
బుఁ జెప్పువాఁడై యాటనియె.

— • ఈశ్వర ధ్యానక్రమము • —

చ॥ అనఘుఁడుమానిరాజుకరు • బాధిపరాశరపుత్రుఁడా దరం
బున నెఱిగించినట్టివియ • మోఘములొహరు సచ్చరిత్రముల్
వినవినించుకేనియును • వేడుకతీరదు మీకుఁగావునక
దనియుఁడుచంద్రశేఖరుని • ధ్యానవిధిక్ వినిపింతు భక్తిమై

తే॥ ఎవఁడుభుతివిహితవిధాన • మెల్లఁదెలిసి చంద్రశేఖరునర్చించు • సాంద్రభక్తి
నతఁడు బ్రహ్మాదులేనియు • నందరాని మోక్షపదమును జెందున • మ్రోదమునను.

తే॥ ఎట్టిపూజలేని • యెట్టితపములేని యెట్టిజపములేని • యేవియేని
క్రమమువిడక కాలకంఠునిధ్యానంబు సలుపఁగలుగుముక్తి • కిలనుసరియే.

తే॥ మున్నొకప్పుడు నైలాది • యున్నయెడకు వచ్చిప్రణమిల్లి పద్మసంభవతనూజఁ
డగుసనత్కుమారుఁడుశివ • ధ్యానవిధిని దెలియఁగాఁజెప్పుమననంది • పలుకునిటుల.

ఉ॥ తొల్లియొకప్పుడప్రిజయు • భూర్జటియుక్ రజతాద్రి శృంగమం
దెల్లమనొహరక్రియల • కిక్కగనొప్పెడు సౌధరాజమం
దులముపల్లవింపగను • భోదధిపీచులదోగుచో మనొ
వల్లభుగాంచిపల్కె హిమ • వత్సుతభక్తిసమేతయై వెనక.

మ॥ జగదీశుండవు నీకృపాకలనదృ • క్యాదృశ్యమై యొప్పునీ
జగమెల్లక జనియించునెల్లపుడువి • శ్వత్త్రాతవంచుక నినుక
నిగమంబుల్ నుతినేయునీకతనక • నిగ్రాహ్యుడౌవాఁడుని
ల్వఁగలందే యినుమంతయేని కరుణా • వాక్సీ జగన్నాయకా!

క॥ కొందఱుధ్యానంబున మఱికోందఱు దానంబుకతనఁ • గొందఱుపూజక
గొందఱుతపముననీకా నందంబునుగూర్చుచుండు • నాగాభరణా?

తే॥ యోగమెన్నిగతుల • నొప్పునేయోగంబు నాశ్రయించి మోక్ష • నందునరుఁడు
భక్తవత్సలుఁడవు • పరమేశలోకహి తంబుఁగోరి వినఁగ • దలచునిపుడు.

సీ॥ అనుచుఁ బ్రార్థించిన • నద్రజఁగనుగొని పరమేశ్వరుండిట్లు • బలుకుమంత్ర
యోగంబునాస్పర్శ • యోగంబునాభావ యోగంబున నభావ • యోగమనఁ
నభిలోత్తమంబును • హయోగమననైదు విధముల యోగంబు • వెలయుధరణి
ధ్యానయుక్తమగుజ • పాభ్యాసమిలమంత్ర యోగంబునాఁడగు • నాగమముల
రేచకాదిక్రమాన్వితం • బ్రెచెలఁగి కడఁగినాడివిశుద్ధ్యాది • కమునఁగూడి
సర్వమును వ్యస్తముకాజేసి • సుగనాయు జయముఁ గావించి నిర్మలస్వాంతుఁడగుచు.

తే॥ బలముస్థైర్యంబుగలిగి • చాపల విరిహిత భారణాదులఁగూడిభేదత్రయంబు
పరగశోధించి కుంభకా • వస్థితమగు నబ్జేసమొనర్ప స్పర్శయో • నాఖ్యమగును.

సీ॥ తలఁపమంత్రస్పర్శ • ములవీడి భక్తిమై పురహరునాశ్రయం • బునఁజెలంగి
బాహ్యంతరవిభాగ • పదముజేరియున్నుర త్సంహరణాత్మకై • శ్వర్యమొంద
భావయోగంబునాఁ • బరగు చిత్తవిక్లుప్తి దాయకంబిది శుభ • దాయకంబు
సావరజంగమా • శ్రయముజగమువిలీ నావయవంబు శూ • న్యంబుమఱియు
నలనిరాభాసరూపమం • చరయనొప్పు భానవిరిహితయోగంబు • భక్తివిరితి
చిత్తనిర్వాణకారణ • శ్రీఁడనర్చు నభిలమునిసమాశ్రితమయి • యనవరతము.

వ॥ నీరూపుంబును, కేవలంబును, శుద్ధంబును, స్వచ్ఛందంబును, శోభనంబును, ననిరే
శ్వంబును, స్వయంవేద్యంబును నగులోకంబు స్వభావంబున భాసించినది మహా
యోగంబునాఁబడు. నిత్యోద్ధితింబును, స్వయంజ్యోతియు, సర్వచిత్త సముద్ధితం
బును, నిర్మలంబును నగు నాత్మయే మహాయోగంబని చెప్పబడు.

సీ॥ జ్ఞానదాయకములై • శ్వర్యప్రదంబులీ యోగంబులెల్ల స • మున్నతిఁ దగఁ
దనరఁగ నుత్తరో • త్తరమను క్రమమును శిష్యోత్తముని వీనఁ • జేర్పవలయు
నేనిల సంగ వి • నిర్మత్తుడను మహాకాశోపముడను శం • కారహితుడఁ
బరుడఁ సర్వావర •ణ రహితుడనచిత్తుడను ప్రపీనుడను • ఘనుడఁ సర్వ

సాక్షికుండననుచు స్థైర్యంబుఁ గాంచిన శిష్యసత్తమునకుఁ జెలఁగివీని
యందుఁ దగిన యోగమందఁ జేయఁగడగుఁ బాక్షికుండుగాని పరమగురుడు.

తే॥ ధార్మికుండు కృతజ్ఞుండుఁ ధరణిసుగుడు నిర్మలస్వాంతుఁడాహితా • గ్నియగుఞ్చాత్రు
వివిధగతులఁ బరీక్షించి • వెలయఁజేయవలయు నీయోగములనాని • నెలమిలోడ.

తే॥ సర్వసంగ వినిర్ముక్తు • సాధుచరితు ననిశమద్భక్తి నిరతుఁ • బుజ్యాత్మజ్ఞాన
యుక్తు గురుదేవతా విప్ర • భక్తుఁగాక పరునియోగంబులందుఁ జే • ర్పంగరాదు.

తే॥ అరయస్సార్థ పరాయణుండగుచుగరుడు నిందితాచారుడగువానినిందుజేర్చు
నేనిగోగియు నల్పయు , వైనవాఁడు జననమొందివ్యధితుఁడేయుఁడసతతమతని.

తే॥ ఆఖిలవేదాగమాంభోధి , కమృతమైన దానియోగమార్గముఁ బురాతనమునైన
దానిఁడెలియఁగఁజేసితిఁ , దరుణిసీతు ధన్యుడగు యోగియోగావృతంబుఁద్రావి.

తే॥ ఉత్తమోత్తమమగు , యోగంబు పాశుపతాభిధానమదిమ , హామతులకు
నాశ్రయింపఁదగిన , దత్యాశ్రమముముక్తి కారణంబుకలుప , మారణంబు.

తే॥ కావునశివార్చనారతి , గలిగిమిగుల సంతతాచారపరులైన , సాధుచరితు
లెల్లరిద్దినీధజియింతు , యల్లములను నారియిష్టముఁగూర్తున , వారితముగ.

తే॥ అనుచుఁ బ్రియముమీఱ , నల్లజయడిగిన యుత్తమెల్లఁడెలిసి , హరుఁడు శంకు
కర్ణమునువహించి , కడకనాత్మను నాత్మయందుఁజేర్చినిశ్చ , నిశ్చలాత్ముడగుచు.

క॥ కావుననీవుసరఁగమా ట్నావిర్భవహేతువైన , యయ్యోగమునక
భావంబుఁజేర్చుము మహా దేవునకుఁ హేతుఁడవగుదు , ధీరులువొగడక.

తే॥ అఖిలవిధముల మోక్షార్థి , యైనవాఁడు పాశుపతయోగరతుఁడయిభస్మమునను
స్నానమొనరించి క్రమముగ, స్వాంతమందుఁద్రవ్యంబకుననుగ్రహంబుఁజెందంగఁగోరి

ప॥ వైష్ణవయోగంబొండె మహేశ్వర యోగంబొండె చాల్పవలయు. ఇదియ యోగ
క్రమంబని శైలాది ససత్కుమారున కెఱింగింప నతండు న్యాసముసీంద్రున శుపదే
శించె. శివ్యవత్సలుండగు పగ శర తనయుండు నాకుబోధించె నద్దాని నిప్పుడు
మీకుఁడెల్వి ధన్యుండనైతినిపల్కి నూతుండు పరమేశ్వర ధ్యానంబుఁ గావించి
యిమ్మహాపురాణం బేకాదశ సప్తాసంబందుఁ బూర్వాంతంబహ్మంతర శతాధ్యాయం
బును నుత్తరార్థంబు పంచ పంచాశ ధ్యాయంబునునై యున్నయది. భగవంతుం
డగు కమలాసనుండు పురాణరాజంబును నేకాదశంబును నగు నీలైంగంబువచి
యించి యిట్లనియె.

—॥ స ల శ్రు తి ॥—

సీ॥ “ఆద్యంతముగ నిమ్మ , హాపురాణము సర్వమును భక్తితోఁ బఠించి చినను విన్న
ద్విజనంచయమునకు , వినిపించినను వాఁడు పరమపదముఁబొంది , ధరణివెలయుఁ
డపమొనరించియు , దానంబుఁజేసియు యజ్ఞాది సత్కీర్య , లాచరించి
యును జెందఁగారాని, యనఘమా సాయుజ్యమును జెందుఁ జంద్రార్కమునుస్థిరముగ

నెట్టి పుణ్యవంతుడని , యాతనిఁబోల రమలమైనభక్తి , యావహిల్లు
వేదవిద్యయందు , విపులచాతుర్యంబు గలిగి వినుతుండగును , కలిదోఱగి.

తే॥ తోయజాక్షునందు • నాయందునతనికి శ్రద్ధగలుగవారి • సత్కులంబు
దినదినాభివృద్ధి • దేజిజిల్లును చిరప్తాయుయైమనీషి • జనముమెచ్చు.

తే॥ అనుచునూతుడాడి • నట్టిపల్కులని యాశ్రమియులిట్లు • లనిరివేడ్క
నిమ్మహాపురాణ • మెలిమివి నెడి భాగ్యమునుఘటించెదేవ • మనివరుండు.

ఉ॥ నారదమానిశేఖరుఁ డ • సంతకృపానిధి యిపుగాణముఁ
గోరికమీఱఁజెప్పుడని • కోరఁడయేనినుఁక భవాభిసం
తారకమైన దీనివిని • ధన్యతఁగాంచఁగ నేర్తుమే యహం
కారము వెంటనంటుకొని • గానిలఁజేయఁగనే మొకప్పుడుఁ.

తే॥ తీర్థయాత్రాపరుండైన • దేవమునికి నెట్టిసిద్ధిలభించెనొ • యింకమీఁద
నట్టిసిద్ధియొక్కలుచం • ద్రార్థమాళి కరుణనునకును సత్యంబు • గాఁగనూత.

చ॥ అను నెడ నారదుండుదర • హాసముఁజేయుచు నక్షమాలికా
ఘనపరివర్తనంబుమెయి • గాయలఁ జెందినయట్టి చేతులఁ
ముని నికరంబుచుధ్యమును • బొందిన నూతునిమేను రాయుచి
ట్నియె సమంజసోత్తులఁద • దాశ్రమవాసులు సన్నుతింపఁగఁ.

తే॥ కుశలమగుఁగాకనీకునీ • కోవిదత్తమునకు నీయాశ్రమియులకునుసతంబు
నిమ్మహార్థంబునెఱిగించి • యిపుడుమాకు సుకృతమును గూర్చితివిగద • నూరివర్య.

క॥ హరునకు సకలదురిత సంహరునకు, శ్రీతవత్సలునకు • నద్రిసుతాహృ
త్సగసిజహేళికి మధురా పురసోమేళునకుహస్త • ములు మోడ్తువెనక.

వ॥ ఇప్పటికి సంధ్యాకాలం బాసన్నమయ్యెఁ గావున నిత్యకృత్యములఁచిర్చి వేరొండు
పురాణము శ్రుతివేయంబుఁ గావంతముగాక యని పలుకుటయు.

ఆ శ్వా సాం త ము

మ॥ శ్రీతలోకావనదత్తు దత్తయజన • శ్రీస్థైర్యనాశక్రియా

రత, విద్విద్దనుజాటవీ దహన, స్వ • గ్గస్థామరోర్వీరుహా
శ్రుతిసంతాన విభూషణా! త్రిజగతీ • శుద్ధాంత సంచారమ
త్కృతి సంత్రాణపరాయణా! సుకవిరా • ట్పుండస్తుతాంఘ్రిద్యయా.

క॥ వామాంగ వతంసిత సుశ్యామా, మధురావనీ వి • కాలభవనసం
ధామా! నిర్మితలోక స్తోమా! సోమేశవిభృత • సోమాభీమా!

క॥ నిరతగణాగ్నా వ్రత సుస్థిరవేమారాధ్యవంశ • శేఖరనందీ
శ్వరగోత్రవృద్ధిదాయక సురవినుతా పాండ్యదేశ • సోమేశవిభూ.

తే॥ కష్టపడిపెంచియిడితి నాకవితకన్నె నెవ్వధంబున నలరింతో యింకమీఁద
గంగవోలెను గయ్యలి గాదు బేలసుమ్మ నీతలకెక్కి నాట్యమ్మనేయ.

సీ॥ ఏమహామహుఁడు శ్రీమేమనారాధ్య వంశాబ్ధికిఁబూర్ణ శకాంకుడయ్యె
నేతల్లి సావిత్రికెనయ్యెసతుల్ మెచ్చ మహినిబాతివత్సమహిమఁగాంచె
నట్టిసందయకు గౌరమకు ద్వితీయపు త్రుండఁ గాండిన్య గోత్రుండ దక్షి
ణామూర్తికిని శివానందునకును సోదరుండఁ గూరిమి యగ్రజుండ సుబ్బ

సార్యునకుఁ బాత్రుండను మదీయమగు శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణోత్తరాధికామందుఁ
బ్రవిచులం బెనిమిదవ యాశ్వాసమయ్యె సతము దీనిని రక్షించుఁ జంద్రమాలి.

సీ॥ కల్యాదిగణుతింపఁ , గానైదువేలముప్పది యవదగు శుక్తవత్సరమున
శ్రావణశుద్ధపం , చమిని భాగవవాస రమున హస్తయమతా , రనుశకాంక
మాలికరుణజేసి , మామకజనిధన్యముగను లింగపురాణమును తెనుంగు
బాసరచించివి , శ్వప్రదాన చతురులైభక్తవత్సలులై తనర్పు

పూర్వదంపతులకు సుర , పూజితులకు మధురమీనాక్షికిని కృపా , మహితుడైన
సుందరేశునకిడితినా , నందము మెయి సతము దీనిని రక్షించు , జంద్రమాలి.

మంగళం మహత్.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

—(०)—

తప్పాప్పుల పట్టిక

పుట	పంక్తి	అశుద్ధము	శుద్ధము
3	14	కార్తికగణాచారా వ్రత మొనర్చి	కార్తికగణాచారాభిరతిజేసి
8	27	దొలుత	తొలుత
9	1	పుథ	పుధి
„	5	భిదా	భిదా
„	9	భగవద్దర్శనం	భగవద్దర్శనం
„	16	తచ్చాప	తచ్చాప
„	28	జీవచ్చాగ్రధ	జీవచ్చాగ్రధ
„	34	మాహాత్మ్యం	మాహాత్మ్యం
10	21	గోలగలిగిత	గోలగంటిన
„	29	వజిక	వజిక
„	25	గనుగొనగల్గితిండుకయ	గనుగొననయ్యెనాకిలన
బి	12	ఒక్కప్రహరణ మొనరించితుక్కు	ఒక్కప్రహరణ మొనర్చితినుక్కు
21	26	మెచ్చితిపుడు	మెత్తునిపుడు
29	5	కథానానంతరము	కథనానంతరము
42	27	హరుంఁత	హరుండునంత
46	14	నాదీశ్వరా	నేదీశ్వరా
51	14	లగ్న	లగ్ని
52	27	శరగ	శరగ
54	10	దర్చ	చర్చ
62	32	నావిడు	నాకిడు
64	4	సదస్యల్	సదస్యల్
„	17	ఎఱుగుదింక	ఎఱుంగుమింక
66	21	డందళ మెత్తితిప్పుడ	డందళ మెత్తి నాడన
67	1	నపరాధ మొనరించితిపుడు	నపరాధి నైతి నేనిపుడు
„	6	నీయెడలనలిగితిద్ద	నేదోషి నైతినిద్ద
68	27	గావుంచు	గావించు
69	2	గాలించితిట్టుల	గాల్చితినిట్టుల
72	5	జేసితిపుడు	జేసినాడ

పుట	పంక్తి	అశుద్ధము	శుద్ధము
80	31	గలుగుదని	గలుగుదునని
81	9	సంతస మొందితి టెనియె	సంతసముక్ వహించితిని
84	12	మెచ్చి తెదక్	మెప్పుయ్యెక్
90	2	దలంపు జెందితి	దలంచి నాడ
95	24	నంపితిటకు	నంపి నాడ
96	12	నీకిచ్చితింక	నీకిత్తునింక
97	14	నఱచితప్పుడొ	నఱచినంతనొ
98	1	మాహాత్మ్యం	మాహాత్మ్యం
104	33	శక్తివహించితి	శక్తి నిగటిని
122	1	దాక్షాయణీ	దాక్షాయణీ
154	21	గాంచిపన్కు	గాంచిపల్కు
163	2	మించు	మించు
„	1	సోకుట	సోకుట
„	26	వానినగ	వానినిగ
„	„	వెనయెసంగిత	వనలనిడితన
186	11	మించితక్రతనజయించితాశ	వినిచియాశలను జయించినాడ
194	19	క్రిమ్యరు	క్రిమ్యరు
208	22	సంతసమిమ్మడిగాగ	సంతసమిమ్మడిగాగ
208	20	యించును	యించును
207	19	వాంచితంట	వాంచితంబు
212	7	నిప్పరిమంద	నిప్పరమంద
213	5	పట్కమును వెసక్ దాటియే	పట్కముపుడుగడచియు
226	11	రా గాంధతమో	రాగతమన్నద
252	19	తరాభిఘాత	తలాభిఘాత
262	1	కృపాను	కృపాణ
264	11	తూరీగళుండు	తూణీరయుగళుండు

శేషంబులూహ్యంబులు.

—:0:—

ఉత్తర భాగము.

తప్పొప్పుల పట్టిక.

పుట	పంక్తి	అశుద్ధము	శుద్ధము
1	1	భక్తవాత	భక్తవాత
„	14	అనుకంపా	అనుకంపా
2	1	చీరలను	చీరలను
24	12	టార్పులై	తార్పులై
„	21	సురమాని	సురమాని
88	25	నిన్నగ	నిన్నగా
40	7	భావ్యంబుకై	భావ్యంబుకై
„	26	ఎట్టివారి నైన	ఎట్టివారి కైన
43	25	ద్రోలి	ద్రోలు
74	7	రూపము	రూపయు
77	3	కురుకుట	కురుకుట
79	4	పరీతమయి	పరీతయియు
„	„	నతఁడా	నతఁడు
89	23	దేవదాత్యము	దేవతాత్యము
93	6	స్కల	స్కయుల
94	2	కులసి	కులసి పేరు
95	24	శిష్యుని	శిష్యుని
97	2	కాశికు	బ్రాహ్మణు
110	1	మహా భారతము	లింగపురాణము
147	1	తనయకు	తరుణికి
157	30	యర్హరి	యార్హరి

పుట	సంఖ్య	అనుద్యము	శుద్ధము
161	1	వస్త్రమా	వస్త్ర
162	5	చయమున్ని	చయమునున్ని
„	13	సిద్ధుజెవు	సిద్ధుడెవు
166	8	క్షుధారుడై	క్షుధారుడై
172	18	మునరింప	మునొనరింప
201	4	మనువుడు	మనవుడు
205	12	ధారుణంబు	ధారణంబు
231	14	బంచాక్షరీయధస్మయను	బంచాక్షరీవి భూతులు
232	17	పీతిహోత్ర	పీతిహోత్ర
244	7	దృశ్యాదృశ్యము	దృశ్యాదృశ్యంబును
254	6	లింగాగుల	లింగాంగుల
255	27	స్వర్గ	స్వర్గ
257	8	కీరంబుల	కరంబుల జపించుచు
259	21	లింగపతిభక్తి	లింగంబతిభక్తి
276	21	కతనా	కతమునా

—* *—
*

SRI JAGADGURU VISHNUPADMA
JNANA SIMHASANA JNANASANDIR
LIBRARY
Jangamwadi Math, Varanasi
Acc. No. 5425

